ANGELO MARIA BANDINI

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM BIBLIOTHECAE MEDICEAE LAURENTIANAE

accedunt

SUPPLEMENTA TRIA

AB E. ROSTAGNO ET N. FESTA CONGESTA

necnon

ADDITAMENTUM

EX INVENTARIIS BIBLIOTHECAE LAURENTIANAE DEPROMPTUM

accuravit

FRIDOLF KUDLIEN

VOLUMEN SECUNDUM

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

CATALOGI CODICUM GRAECORUM
LUCIS OPE REIMPRESSI

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

Mit Unterstützung des Akademie-Verlages, Berlin W 8, Leipziger Straße 3-4
herausgegeben
vom Zentral-Antiquariat der DDR

Ag 730/03/61/DDR
Satz: IV/2/14 · VEB Werkdruck Gräfenhainichen · 1593
Druck: III/29/2 · F. Ullmann KG, Zwickau
Einband: H. Sperling, Leipzig
Printed in Germany
ES 7 M

CATALOGVS
CODICVM GRAECORVM
BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
TOMVS SECVNDVS.

CATALOGVS
CODICVM GRAECORVM
BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
SVB AVSPICIIS

PETRI LEOPOLDI

REGI PRINCIPIS HVNGARIAE ET BOIOHEMIAE

ARCHIDVCIS AVSTRIAE

MAGNI ETRVRIAE DVCIS

ANG. MAR. BANDINIVS I. V. D.

EIVSDEM BIBLIOTHECAE REGIVS PRAEFECTVS

RECENSVIT, ILLVSTRAVIT, EDIDIT.

TOMVS SECVNDVS

IN EO ASTRONOMI, MATHEMATICI, POETAE, PHILOLOGI, ORATORES ET HISTORICI VETERIS AC RECENTIORIS AEVI, QVI IN SINGVLIS CODICIBVS CONTINENTVR QVAM DILIGENTISSIME RECENSENTVR.

Operum Singulorum Notitia Datur, Vetustiorum Specimina Exhibentur, Edita Supplentur Et Emendantur.

PLVRA ACCEDVNT ANECDOTA.

FLORENTIAE TYPIS REGIIS

ANNO CIↃ. IↃ. CC. LXVIII.

PRAESIDIBVS ADNVENTIBVS.

TIBI . SERENISSIME . ARCHIDVX

ET . MARIAE . ALOYSIAE

CONIVGI . INCOMPARABILI

OMNI . LAVDE . MAIORI

AD . AETERNITATEM . ET . GLORIAM

ETRVSCAE . GENTIS . PROPAGANDAM

TVENDAM . EXORNANDAMQVE . DIVINITVS . DATAE

FELICIA . OMNIA . TEMPORA . AETERNVM

VOVEO

VESTRIS . GLORIOSIS . NOMINIBVS

ET . MERITORVM . PERENNITATI . CONSONA

TVQVE . PETRE . LEOPOLDE

VIVAS . VALEAS . FLOREAS

REGNES . TRIVMPHES . FELICITER

ET . SIQVID . OTII . ALIQVANDO . ERIT

AD . HAEC . ET . QVAE . IN . POSTERVM

TE . AVSPICE . IN . LVCEM . PRODIRE . GESTIVNT

CATALOGI . MEI . VOLVMINA

OCVLOS . PAVLLISPER . DEMITTERE

NE . DEDIGNARE .

PETRO LEOPOLDO
REGIO PRINCIPI HVNGARIAE ET BOIOHEMIAE
ARCHIDVCI AVSTRIAE
MAGNO ETRVRIAE DVCI
PIO FELICI SAPIENTI
PATRI PATRIAE

ANG. MAR. BANDINIVS
PERENNEM FELICITATEM.

Ibliothecae Laurentianae Catalogum dudum votis omnibus expetitum, iubente FRANCISCO ROMANORVM IMPERATORE, *eodemque Magno Etruriae Duce, a me improbo quidem & numquam intermisso labore novem ante annis inceptum, in dies faustis ominibus progredi,* PETRE LEOPOLDE, AR-

ARCHIDVX AVSTRIAE, ETRVRIAE MAGNE DVX SERENISSIME, *summopere laetabar*.

Ac licet in hac tam gravi provincia obeunda, in qua de reconditis alte, longoque annorum intervallo sepultis Graecorum & Latinorum thesauris, quasi è profundissimis latebris eruendis, & in eruditorum conspectum, deterso squalore producendis agebatur, ardua mihi res, & vix optanda videretur, vota litteratorum omnium explere, ac suffragia promereri; deficientem tamen animum meum erigebat hinc rei litterariae incrementum, illinc publicae utilitatis studium, hinc exterorum desideria, & consilia. Praecipue vero animos addebat, vires, ingenium, doctrinam quodammodo ministrabat memoriae numquam interiturae Augustissimus Parens Tuus, a quo, quum fuissem iam a teneris annis in Pisana Academia innutritus, ac postmodum celeberrimae totius Orbis Laurentianae Magnorum Etruriae Ducum Bibliothecae, quae scientiarum omnium altrix, & custos iure merito nuncupatur, Regii Praefecti titulo insignitus, mihi temperare non potui, quin effusissimae in me optimi Principis obsequerer voluntati, ut quot, & quantae in Laurentianis Codicibus occulerentur litterariae divitiae in propatulo collocarem.

Itaque auctore & auspice CAESARE, *Catalogi mei primo Volumine, in quo Graecae Ecclesiae Scriptores paene innumeri continentur, in lucem emisso, quum maxima ex eo voluptate perfusus, mihi quodammodo gratularer, quod tam magnificum opus, & aleae plenum periculosae, a multis duobus ante saeculis frustra tentatum, ad optatum finem deducere datum esset; quae rerum humanarum vicissitudo est, repente ego totus immutatus sum, sensique omne meum gaudium, in acerbissimum dolorem luctumque conversum. Accidit enim, ut paullo post, dum uberrimos laborum & vigiliarum mearum fructus percipere me posse tuto confiderem,* FRANCISCVS AVGVSTVS *nobis heu nimium acerbo funere praeripere-*

tur,

tur, ingenti cum dolore ac fletu totius orbis, Etruriae, meoque potissimum, qui communis Parentis iacturam, interrupta per aliquot menses Operis impressione, effusis lacrymis sum persequutus; neque umquam maerori finem imposuissem, nisi Te, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, *illi successorem divinitus nobis concessum esse vidissem, qui nullam earum virtutum, quae in Augustissimo Patre mirabili quadam consensione eminebant, desiderari in Te passus es.*

In tantis igitur rerum angustiis constitutus, quum animus meus maxime fluctuaret, ad Regiam Tuam Celsitudinem confugere, Tibique sapientissimi CAESARIS *consilium de Bibliothecae Laurentianae Catalogo contexendo aperire in animum induxi. Quo Tibi vix cognito, statim pro incredibili Tuo, & Maiorum Tuorum erga litteras amore, mihi adflicto & iacenti dexteram porrigere, Opusque meum a morte ad vitam, a desperatione ad spem, ab exitio ad salutem revocare non es dedignatus.*

En igitur Tuis sub auspiciis, SERENISSIME MAGNE DVX, *in publicum prodire gestit secundum hoc Catalogi mei Volumen, Graecos profanos Scriptores ab interitu & oblivione vindicatos exhibens, Tibi iure-merito nuncupatum, qui petitis ab omni antiquitate, fortitudinis, iustitiae, Regiarumque omnium virtutum exemplis, id es assequutus, ut Patriae nostrae Pater uno omnium ore dicereris, & esses; adeo ut si omnia vindicat sibi Patria, prima quidem animi mei officia, Tibi Patriae Patri, & Principi artium & litterarum fautori maximo debeantur.*

Florentia siquidem expulsas ab omni Graecia litteras & extorres, amplissimis propositis praemiis, olim excepit; & QVONIAM FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST, *prima veterum Poëtarum tentamina ex Laurentianis hisce Codicibus expressa, nitidissimis typis in lucem protulit. Erant enim Graecae litterae apud Latinos a septingentis & amplius annis inter-*

termortuae, quum eas maiores nostri saeculo decimoquinto feliciter excitarunt, unde Lutetiam primum Parisiorum, deinde in omnem late Europam diffusae sunt ac propagatae; &, quemadmodum eaedem Athenis iampridem exstinctae, sic Florentiae ad novam quodammodo vitam sunt revocatae. Haec autem rei litterariae pro viribus promovendae & exornandae gloria, tamquam pretiosissima quaedam hereditas, Magnis Etruriae Ducibus relicta est, ut eam pro se quisque certatim augeret & amplificaret, donec ipsa tandem, veluti per manus tradita, ad Te pervenit, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, ut in aemulandis, & si fieri umquam potest, in superandis etiam clarissimis Praedecessorum Tuorum exemplis, nervos omnes ingenii atque industriae contendas.

Prima quidem propensissimae Tuae ad bene de litteris sperandum voluntatis signa nobis omnibus sustulisti, quum non modo Graecorum Laurentianae Tuae Bibliothecae Scriptorum, qui olim magno studio collecti, atque è Graeciae ruinis incendiisque erepti sunt, & quovis pretio comparati, aliorumque etiam pretiosissimorum Codicum, qui ibidem religiosissime custodiuntur, exactissimam notitiam me ad usus eruditorum vulgare iussisti; verum etiam alteram celeberrimam manuscriptorum supellectilem in hanc nuper inferri voluisti. Quo quidem pro beneficio quantas Tibi studiosorum caetus universus referre gratias, & quam arctis benevolentiae vinculis obstrictos Tibi animos exhibere debeat, nemo non videt.

Nam si superiores Tui summam inde laudem adepti sunt, quod immanibus sumtibus has veluti tabulas ex ingenti omnium bonarum artium naufragio collectas compararunt, & domi clausas habuerunt; quanto maiore Tu gloria dignus eris, qui per omnes terras ipsas disseminaveris; ut eodem pacto & studiosorum utilitati, & eorum Codicum dignitati atque aeternitati consulatur!

Quot igitur novos aetas nostra Scriptores in hoc Opere in-

inveniet! quot rara & incognita ſcripta, Orientis praeſertim ſub caelo nata! quam incredibiles dialectorum divitias, innumeras Poëſeos veneres, luculenta Oratorum exempla! quam ignota, ſive matheſeos, ſive phyſices arcana, & inventa; inauditas ſuperiorum temporum hiſtorias! quam dives Civilium & Eccleſiaſticarum legum promtuarium! quot, uno verbo, variarum artium auſus, quanta certamina, triumphoſque mirabitur!

Nova profecto Litterarum Reſpublica, immo novus ecce panditur ſcientiarum orbis, primum Auguſtiſſimi Patris Tui providentia & auctoritate tentatus, nunc Tuo propagatus auſpicio, Tuo nobilitatus nomine, SAPIENTISSIME PETRE LEOPOLDE, *quem pietas & religio mirifice commendat, tum maxime obvia comitas, cunctiſque expoſita manſuetudo atque clementia. Tu egenos & miſeros aeque ac divites & beatos; infimos aeque ac ſummos, ſemel in hebdomada comiter excipis, neminem deſpicis, neminem abigis: omnium preces, querelas, expoſtulationes, ſine faſtidio, ſine ſatietate, patienter audis; perfugium, portus, praeſidium, levamen miſerorum, qui Te, veluti numen e caelo delapſum devoti Maieſtati Tuae venerantur & colunt.*

Quid Tuam in conſiliis de optimo ſtatu Reipublicae capiundis alacritatem, in periculis propulſandis providentiam, in ſententia ſimpliciter dicenda ingenium, in perferendo labore fortitudinem, in populorum commodis augendis induſtriam, in ſumma denique poteſtate rerum omnium modum, ingrato ſilentio praeteream?

Neminem profecto latet graviſſimas inter occupationes & curas, quibus praegravaris, nec ultimum ſibi locum vindicare, ſtudium illud Viro Principe dignum, ac prope divinum, promovendae ſcilicet arvorum ubertatis, rei frumentariae in maxima caritate, qua per tres annos adfligimur, ſuſtentandae, commercii propagandi, artificum induſtriae exercendae, e qui-

bus Reipublicae salus atque opulentia dimanat; ut non immerito Te unum, veluti publicae salutis auctorem, & generis humani delicias, & ornamentum certatim universa Etruria undequaque summis laudibus efferat.

Sentit iam Senensis ille, & Volaterranus ager contumaci morbo oppressus, remediis olim a viris clarissimis indicatis, morbosum habitum se tandem exuere; eamque gloriam SVO POTISSIMVM PETRO LEOPOLDO *acceptam refert, qui tutissimam iniri posse viam monstravit, qua haec squallida Etrusci agri pars, non uno tempore, sed paullatim ad eum statum reduci possit, ut ibi non minus, quam Florentiae saluberrimo caelo homines perfruantur.*

Gaude igitur Tuis hisce tam excellentibus bonis, & fruere cum fortuna & gloria, tum etiam natura & moribus Tuis, ex quo quidem maximus est fructus utilitasque sapienti; nam illud a Platone monimentis proditum non ignoras, fortunatam esse beatamque Civitatem illam, quae iustum bonumque Principem, qualis nobis divinitus obtigit, nacta est.

Vtinam vero in privatae Tuae Bibliothecae forulis postremum angulum haec Volumina obtineant, quae, sive Paternae hereditatis, sive Regiae dignitatis iure, tum quibus prodeunt auspiciis, & quo superbiunt inscripta nomine, Tua sunt: sic enim Te quam diutissime incolumi, semperque florente, studiorum meorum fautore clementissimo, quod valde in votis est, perpetuoque erit, Tuum astris omnibus sidus longe auspicatius ac felicius mihi gratulabor benefico lumine micantissimum adfulsisse.

bus Reipublicae ſalus atque opulentia dimanat; ut non immerito Te unum, veluti publicae ſalutis auctorem, & generis humani delicias, & ornamentum certatim univerſa Etruria undequaque ſummis laudibus efferat.

Sentit iam Senenſis ille, & Volaterranus ager contumaci morbo oppreſſus, remediis olim a viris clariſſimis indicatis, morboſum habitum ſe tandem exuere; eamque gloriam SVO POTISSIMVM PETRO LEOPOLDO *acceptam refert, qui tutiſſimam iniri poſſe viam monſtravit, qua haec ſquallida Etruſci agri pars, non uno tempore, ſed paullatim ad eum ſtatum reduci poſſit, ut ibi non minus, quam Florentiae ſaluberrimo caelo homines perfruantur.*

Gaude igitur Tuis hiſce tam excellentibus bonis, & fruere cum fortuna & gloria, tum etiam natura & moribus Tuis, ex quo quidem maximus eſt fructus utilitaſque ſapienti; nam illud a Platone monimentis proditum non ignoras, fortunatam eſſe beatamque Civitatem illam, quae iuſtum bonumque Principem, qualis nobis divinitus obtigit, nacta eſt.

Vtinam vero in privatae Tuae Bibliothecae forulis poſtremum angulum haec Volumina obtineant, quae, ſive Paternae hereditatis, ſive Regiae dignitatis iure, tum quibus prodeunt auſpiciis, & quo ſuperbiunt inſcripta nomine, Tua ſunt: ſic enim Te quam diutiſſime incolumi, ſemperque florente, ſtudiorum meorum fautore clementiſſimo, quod valde in votis eſt, perpetuoque erit, Tuum aſtris omnibus ſidus longe auſpicatius ac felicius mihi gratulabor benefico lumine micantiſſimum adfulſiſſe.

Specimen Cod. XVIII. Plut. XXVIII. qui Theonis in magnam Ptolemaei Construct. Comment. continet.

θέωνος ἀλεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ
γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ β' τῆς συν
τάξεως πτολεμαίου: ΓΤΙ: —

Διεξελθόντες ἐν τῷ πρὸ τούτου ...
... καθόλου ...

Fasti Consulares ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. IX.

✠ ὕπατοι ῥωμαίων

ἔτη ἀπὸ ἀλεξάνδρου	ἔτη ἀπὸ αὐγούστου	ἐπακταὶ ἤτοι ἐμβόλιμοι	τετραετηρίδες		
ΥΞΑ	ΡΞΖ	Μ	Β	ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΕΥΣΕΒΗΣ	ΚΑΙ ΚΑΡΜΕΡΙΝΟΣ
ΥΞΒ	ΡΞΗ	Μ	Γ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ Β	ΚΑΙ ΠΡΕΣΕΝΤΙΟΣ
ΥΞΓ	ΡΞΘ	ΜΑ	Δ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΚΑΙ ΑΥΡΙΛΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ
ΥΞΔ	ΡΟ	ΜΑ	Α	ΣΙΛΟΓΑΣ	ΚΑΙ ΣΕΥΗΡΟΣ
ΥΞΕ	ΡΟΑ	ΜΑ	Β	ΡΟΥΦΙΝΟΣ	ΚΑΙ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΣ
ΥΞΣ	ΡΟΒ	ΜΑ	Γ	ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ	ΚΑΙ ΑΤΤΙΚΟΣ
ΥΞΖ	ΡΟΓ	ΜΒ	Δ	ΜΑΞΙΜΟΣ	ΚΑΙ ΑΟΥΪΤΟΣ
ΥΞΗ	ΡΟΔ	ΜΒ	Α	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΚΑΙ ΑΥΡΙΛΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β
ΥΞΘ	ΡΟΕ	ΜΒ	Β	ΚΛΑΡΟΣ	ΚΑΙ ΚΛΑΥΔΙΟΣ
ΥΟ	ΡΟΣ	ΜΒ	Γ	ΛΑΡΓΟΣ	ΚΑΙ ΜΕΣΣΑΛΙΝΟΣ

Manethonis Apotelesmata ex Cod. XXVII. Plut. XXVIII. Saec. XI.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ἈΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

χαῖρε σοι ὦ πτολεμαῖε ...
...
...

Aristophanis in Sophoclem argumentum ex Cod. IX. Plut. XXXII. Saec. X.

ἀριστοφάνους ...

Theonis in promtos Ptolemaei Canones Commentarius ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. XIV.

✠ θέωνος ὑπόμνημα εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τοῦ πτολεμαίου: —

Ἡ μὲν ...

Hipparchi in Aratum et Eudoxum Commentarius ex Cod. XXXIX. Plut. XXVIII. Saec. XI.

✠ ἱππάρχου βιθυνοῦ τῶν
ἀράτου καὶ εὐδόξου φαινομέ
νων ἐξηγήσεων τὸ α': —

Ἵππαρχος αἰσχρίωνι χαίρειν. ἡδέως ἔγ
νων διὰ τῆς ἐπιστολῆς τὸ ἐπίμονόν σου
τῆς πρὸς φιλομάθειαν οἰκειότητος ταύτ

Homeri Ilias cum glossa interlin. a Theodoro Gaza exarata. Cod. I. Plut. XXXII. Saec. XV.

Ὣς ἔφατ' ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ

Insignis Collectio Tacticor. Cod IV Saec. X. Plut. LV.

+ λέοντος ἐν Χ(ριστ)ῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως ῥωμαίων.

πῶς δεῖ Σαρακηνοῖς μάχεσθαι :—

Ἐπεὶ δὴ διαφόρων ἐθνικῶν παρατάξεων τῆς διαθέσεως ἐμνημονεύσαμεν. ὁ ἐπὶ τοῖς τούτων ἐποχλοῦντος τὴν ῥωμαϊκὴν ἡμῶν πολιτείαν ἔθνους τῶν σαρακηνῶν ἐστὶ μὲν ποιησόμεθα κατάδειξιν ὅπως τε ἔχουσι ... ὅπως τοῖς τε ὅπλοις ἐν ταῖς στρατείαις χρῶνται καὶ τοῖς

Euseb. Pamphili Histor Eccles. Cod. VII. Saec. X. Plut. LXX.

Ἐγράφη μὲν δὴ κατὰ ἰουδαίους ἐν τούτοις· τὰ μὲν δὴ ἐν τούτους ... ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ ματθαίου ... ἐπὶ πᾶσαν κατασπαρέντων

Ioseph. de Antiquit. Iudaic. Cod. XXII. Saec. XI. Pl. LXIX.

+ φλαυίου ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος ἰουδαίων λόγος πρῶτος:—
Ἱκανῶς μὲν ὑπολαμβάνω καὶ διὰ τῆς περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν συγγραφῆς κράτιστε ἀνδρῶν ἐπαφρόδιτε τοῖς ἐντευξομένοις αὐτῇ πεποιηκέναι φανερὸν περὶ τοῦ γένους

Thucydidis Historia Cod. II. Saec. X. Plut. LXIX.

Ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη ἀθηναίων καὶ πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων· ἐν ᾧ οὔ

Philonis Iudaei Opera Cod. XI. Saec. XI. Plut. LXIX.

περὶ τοῦ βίου μωϋσέως λόγος α

+ ΦΙΛΩΝΟΣ

Μωϋσέως τοῦ κατὰ μέν τινας νομοθέτου τῶν ἰουδαίων κατὰ δέ τινας ἑρμηνέως νόμων ἱερῶν· τὸν βίον ἀναγράψαι διενοήθην· ἀνδρὸς τὰ πάντα μεγίστου καὶ τελειοτάτου· καὶ γνώριμον τοῖς ἀξίοις μὴ ἀγνοεῖν

Philostrati Vita Apollonii Tyanei. Cod. XXXIII. Saec. XI. Plut. LXIX.

+ φιλοστράτου τῶν εἰς τυανέα ...
περὶ τοῦ ἱεροῦ ... καὶ ὅπως τὴν ἰνδικὴν διαφ... χει· καὶ ὅτι περὶ αὐτὸν θαῦμα, τάδε χ...

Alexiados Libri XIV. Cod. II. Plut. LXX. Saec. XII.

ἀλεξιὰς ἄννης βιβλίον α

Ὅθεν μὲν οὖν ὁ αὐτοκράτωρ ἀλέξιος ... καὶ ἐξ οἵου γένους ... τοῦ μικροῦ καὶ ὁ ... συγγραφή ... παραπέμπομεν· ἀλλὰ δὴ ... περὶ τοῦ βασιλέ

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS XXVIII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLIX.

CODEX I.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

PTOLEMAEI MAGNA CONSTRVCTIO.

Ac praeterea

Theonis in ipsam Commentariorum Libri II. & Euclidis Elementorum Libri XIII. & Data.

I. p. 1. Raecedunt Προλεγόμενα τῆς μεγάλης συντάξεως. *Prolegomena Magnae Constructionis*, & quidem sine nomine auctoris. Inc. Τὴν ἀστρονομίαν ἐν τοῖς πρὸς Σύρον γενεθλιαλογικοῖς τέτρασι βιβλίοις ὁ Πτολεμαῖος ὕτως ὡρίσατο. Des. τότε δὲ πλεῖστον διεστῶτες ὤφθησαν. Theoni & aliis tribuuntur in Cod. CCCX. Bibl. Venetae ad D. Marcum, Catalog. pag. 145. In nostro vero, Theonis, & Pappi nomen nonnullis prope finem Capitibus praefigitur. Pag. 15. *b.* occurrit Titulus Libri I. deinde Capitum Tabula, quae sunt XV. Inter Tabulam vero, & initium Libri, quod incidit in pag. 23. inserta sunt plurima alia Geometrica, & Astronomica (1), diversa, ut videntur, manu conscripta; ac praeterea Tabulae celebriorum Europae, Libyae, atque Asiae urbium nomina exhibentes. Tandem pag. 23. occurrit ipsum Ptolemaei Opus in Libros XIII. divisum. Prooemium Libri I. inc. Πάνυ καλῶς οἱ γνησίως φιλοσοφήσαντες, ὦ Σύρε, κ. λ. Vltimi Libri finis est: ᾗ σύμμετρον εἰλήφει τὸ τέλος ἡ παροῦσα πραγματεία. Concordat cum edit. Graec. Basil. apud Io. Valderum MDXXXVIII. fol. Pauca quae obiter deprehendimus discrimina, haec sunt. Deest in edit. Tabula Capitum Libri I. Post Tabulam Capitum Libri V. adnotantur in Cod. Empedoclis & Eratosthenis sententiae de Solis, ac Lunae distantia a Tellure, quae in editione desiderantur. In calce Libri VII. Codex illis quatuor versibus caret, in quibus astrorum Borealis hemisphaerii, eorumque magnitudinis summa adfertur. Notandum, tam Ptolemaei Opus, quam Prolegomena, figuris geometricis, & mathematicis ad rei demonstrationem pertinentibus esse instructa, iis quidem summa diligentia delineatis.

II. pag. 168. Κλαυδίυ Πτολεμαίυ σαφήνεια ᾗ διάταξις τῶν προχείρων κανόνων τῆς ἀστρονομίας, ᾗ ὅπως χρηστέον αὐτοῖς, μέθοδος ἐναργής. *Claudii Ptolemaei declaratio & ordinatio expeditorum Canonum Astronomiae, & quomodo iis utendum sit, methodus perspicua* (2), ad Syrum. Inc. Ἡ μὲν σύστασις, ὦ Σύρε. Des. διὰ τῶν ἐν τῷ τρίτῳ σελίδῳ παρακειμένων. Subiicitur deinde titulus · Κλαυδίυ Πτολεμαίυ προχείρων κανόνων διάταξις ἢ σαφήνεια, quo indicatur, Opus in mox adlatis verbis absolvi. Exstat etiam in Cod. Reg. Parisiensis Bibliothecae MMCCCXC. ubi in Capita dividitur viginti. Sequuntur deinde a pag. 171. ad pag. 177. alia Astronomica, suis distincta laterculis ac figuris, quae videntur ex Theonis Alexandrini in expeditos Ptolemaei Canones Astronomiae Commentario (3) desumta. Horum initium est: Ἵνα δὲ καὶ ἐπὶ ὑποδείγματος φανερὰ ἡμῖν γένηται. Des. ἐὰν δὲ ἀφαιρετική, ἀφαιρεῖ.

III. pag. 177. *b.* Τῦ αὐτῦ ὑπόθεσις τῶν πλανωμένων ἀστέρων. *Eiusdem Hypothesis stellarum errantium*, ad Syrum. Inc. Τὰς ὑποθέσεις, ὦ Σύρε, τῶν ὐρανίων φωτῶν. Des. περὶ τὸ κέντρον αὐτῦ ἰσοταχῶς. Liber hic Latina versione, & formis mathematicis illustratus a Io. Bainbridge

A

(1) Capitum Astronomicorum tituli sunt:
Ὅρια τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ Πτολεμαῖον.
Ἀπόδειξις δι' ἐπιλογισμῦ τῦ λόγυ τῆς ἐκκεντρότητος τῶν τῦ Πτολεμαίυ τριῶν ἐκλείψεων.
Ἀπόδειξις τῦ λόγυ τῆς ἐκκεντρότητος τῆς σελήνης δι' ἄλλων τριῶν νεωτέρων ἐκλείψεων.

(2) Titulum tum huius, tum sequentis Operis ex aliis Codicibus mutuati sumus, quum in hoc anepigrapha essent.

(3) Intellige secundum Theonis in expeditos Ptolemaei Canones Syntagma, quale habetur in Cod. VII huius Plutei §. I. & alibi.

bridge prodiit Lond. MDCXX. 4. teste Fabric. B. G. Vol. III. pag. 449. §. X.

IV. pag. 180. *b.* Τῦ αὐτῦ φάσεις ἀπλανῶν ἐπισημασιῶν. *Eiusdem apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes* iuxta menses Alexandrinorum. Inc. Μὴν Θωθ, ἤτοι Σεπτέμ- ... α΄. ὥρα ιδ΄. ὁ ἐπὶ τῆς ἐρᾶς, κ. λ. Des. Αἰβριος α΄. ὥρα ιδ΄. ὁ ἐπὶ τῆς ἐρᾶς, κ. λ. Des. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἀργέςης. Sequuntur deinde Epagomena, & de stellis primae & secundae magnitudinis &c. quorum postrema sunt: διατείνει τὸ μέγεθος τῶν μεγίςων ἡμερῶν. Est autem haec longioris Ptolemaei παραπήγματος posterior tantum Pars Gr. & Lat. edita a Dionysio Petavio S. I. in Vranologio Antuerpiae, seu potius (ut adfirmat Fabric. loc. cit. pag. 421.) Amstelodami MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 42. seqq. Primam partem integram Gr. & Lat. ex versione Friderici Bonaventurae Vrbinatis (1) prior edidit Fabric. loc. cit. pag. 422. seqq. ex Cod. Saviliano descriptam: alterius vero partis ea tantum loca ex eodem Codice adnotavit ibid. pag. 432. seqq. quibus Petaviana ἔκδοσις vel emendari, vel suppleri possit.

V. pag. 184. *b.* Τῦ αὐτῦ περὶ κριτηρίου, καὶ ἡγεμονικῦ. *Eiusdem de iudicandi facultate, & animi principatu*. Inc. Τὸ κριτήριον τῶν ὄντων ἐφοδεύσαιμεν ἄν. Des. αἱ κυριώταται τῶν αἰσθήσεων. Graece cum versione, & notis edidit primus Ismaël Bullialdus Paris. MDCLXIII. 4.

VI. pag. 187. Θέωνος Ἀλεξανδρέως. *Theonis Alexandrini*, scilicet *in Ptolemaei Magnae Constructionis Libros duos priores Commentarius ad Epiphanium filium*. Inc. Συνεχέςερον προτρεπόμενος παρὰ τῶν ἀκροατῶν. Des. καὶ ἔςιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη. Exstat Graece tantum in cit. Ptolemaei edit. Basil. MDXXXVIII. a pag. 1. ad pag. 130. cum qua concordat, si divisionis discrimen excipias. Etenim Commentarius in Librum I. (quemadmodum etiam exhibetur in Cod. XVIII. huius Plutei, vetustissimo) duas partes complectitur; quarum prior desinit in verbis: συνάγεται ὁ ,αφιε΄ κ΄. ιε΄. ἔγγιςα, (2) adiecto propterea in fine titulo: Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὰ τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. Pars altera; sine alio titulo incipit a verbis immediate sequentibus, Διαλαβόντες ἐν τῷ πρὸ τύτυ βιβλίῳ περί τε τῶν καθόλυ, κ. λ. & progreditur usque ad verba mox relata, καὶ ἔςιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη, in qua propterea comprehenditur etiam Commentarius in Librum Ptolemaei secundum, incipiens a verbis: Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντάξεως, κ. λ. quae incidunt in Cod. pag. 221. *b.* nullo novi libri signo apposito.

VII. pag. 245. *Euclidis Elementorum Matheseos purae Libri XIII.* Concordant cum edit. Graec. Basil. apud Io. Hervagium MDXXXIII. fol. curante Simone Grynaeo (3) e duobus Codd. Mss. Veneto altero, altero Parisiensi. Primus Liber inscribitur: Εὐκλείδυ ςοιχείων α΄ ἀπὸ συνυσιῶν τῦ Θέωνος. *Euclidis Elementorum Primus* (Liber) *ex Confabulationibus Theonis*. Quartus in fine quatuor circiter versus longior est in Cod. quam in edit. Scholia praeterea Anonymi, quae in editione V. & VI. praemittuntur Libro, in nostro desiderantur.

VIII. p. 326. *b.* Εὐκλείδυ Δεδομένα. *Euclidis Data*, sive Theoremata Geometrica XCIII. Inc. Δεδομένα τῷ μεγέθει λέγεται, κ. λ. Des. δοθὲν ἄρα ἐςὶ τὸ ὑπὸ τῶν αδ εζ. In fine repetitur titulus hoc pacto: Εὐκλείδυ δεδομένα τῆς Θέωνος ἐκδόσεως. *Euclidis Data ex Theonis traditione*. Horum Theorematum non in omnibus Codicibus idem numerus est; modo enim ex uno plura, modo ex pluribus unum factum esse animadvertimus, quod parvi refert.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. nitidissimus, optimeque servatus, ac figuris geometricis, ubicumque res postulet, diligentissime in margine delineatis instructus. In primo folio legitur: *Iste liber est* (deinde substitutum *erat*) *Demetrii Chidoni Greci, & est Astronomica*. Constat fol. scriptis 337.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Ac praeterea

Eiusdem Data.

I. pag. 1. *Evclidis Elementorum Lib. XV*, cum Scholiis marginalibus vetustis. Concordat initium & finis singulorum Librorum cum cit. edit. Basil. Primus inscribitur: Εὐκλείδυ ςοιχείων πρῶτον ἀπὸ συνυσιῶν τῦ Θέωνος. *Euclidis Elementorum I. ex confabulationibus Theonis*. XIV. titulus est. Ὑψικλέυς τὸ εἰς τὸν Εὐκλείδην ἀναφερόμενον. *Hypsiclis* (Liber) *in Euclidem* (sive inter Euclidis Opera) *relatus*. Ex quo titulo patet, Libros duos posteriores, nempe XIV. & XV. auctorem Euclidem non habere, sed Hypsiclem Alexandrinum. Ac profecto Praefatio XIV. Libro praemissa, quae inc. Βασιλείδης ὁ Τύριος, ὦ Πρώταρχε, κ. λ. ac refertur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 371. seq. Isidori, Hypsiclis magistri, mentio quae fit in Propositione V. Lib. XV. & alia multa Hypsiclem magis, quam Euclidem respiciunt. Adde, quod in hisce duobus Libris eadem quinque corpora solida conferuntur in se, de quibus COD. II.

(1) Huius Latina versio totius Operis prodiit cum notis Vrbini MDXCII. 4. Ad rem facit Suidas, qui inter Ptolemaei scripta memorat, Περὶ φάσεως καὶ ἐπισημασιῶν ἀςέρων ἀπλανῶν βιβλία β΄.

(2) Incidunt haec verba in edit. pag. 42. vers. 39.

(3) Adiecit Grynaeus item Graece ex Cod. Oxoniensi, sed admodum inemendate, Commentariorum Libros IV in primum Elementorum Librum, auctore Proclo Philosopho, qui Euclidem perinde ut Pappus, laudat sub nomine γεωμέτρυ, vel ςοιχειώτυ, & Lib. III. pag. 55. ait se ex antiquioribus Euclidis Commentatoribus, Gemino, aliisque, τὰ γλαφυρώτερα collegisse, eorumque ἀπέραντον πολυλογίαν in compendium redegisse. Hosce Procli Commentarios Latine vertit edid.tque cum scholiis ac figuris Franc. Baroccius Patricius Venetus, Patavii MDVI. fol.

bus agunt Libri XI. XII. e XIII. cuius postremi Propositio ultima, veluti colophonem operi imponit. Non sine ratione igitur tredecim tantum Στοιχείων libros agnoscit Marinus protheoria ad Data, & in Arabica versione Nasiridini Tusini Persae, Romae MDXCIV. fol. ex typogr. Medicea, duosque praedictos Libros sub Hypsiclis nomine Latine verterunt Georgius Valla, & Barptolemaeus Zambertus Venetus. Vid. Fabric. loc. cit. Confirmatur ulterius opinio ex eo, quod in hoc nostro Codice XIII. & XIV. Libri, ita sunt invicem disiuncti, ut inter illos inserta fuerint Euclidis Data, quae sequuntur.

II. pag. 245. Εὐκλείδου Δεδομένα. *Euclidis Data*, sive Theoremata Geometrica XCIV. ut in Cod. I. superiori. Heic tamen parvus praecedit Prologus quatuor versuum, cuius initium: Τῶν δεδομένων τὰ μὲν θέσει, κ. λ. plurima praeterea adiecta sunt scholia marginalia anonymi, quorum illa, quae habentur post ultimum Theorema, incipiunt: Πόθεν ὅτι ἡ πρὸς ὀρθὰς αὐτῇ ἀγομένη, κ. λ. & desinunt: τουτέστι τὸ ὑπὸ αβζ, τουτέστι τὸ ὑπὸ αβγ, Occurrunt etiam infra in Cod. X. sed ita cum ipso Textu coniuncta, ut ad eumdem Euclidem videantur pertinere. Circa finem huius Operis duo folia praepostere a bibliopego compacta fuerunt. In fine Codicis Epigramma legitur hexastichum in Euclidis laudem, quod est sequens:

Εὐκλείδης νόον ὀξύν' ἀειζώοις γραμμαῖσι,
Πάντα τε ἀτρεκέως ἐξερέεινε βροτοῖς,
Ὁππόσα μήσατο τηλεθόωσα φύσις συμβαίνειν,
Σχήμασιν, ἠδ' ὄγκοις, θειμέλιόν γε τόδε
Πάσης μὲν τεκτηνάμενος σοφίης, κόσμῳ δὲ
Παντὶ ἑῆς προλιπὼν σύμβολον εὐμαθίης.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 328. quorum postrema duo manu recentiori suppleta sunt.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Seu potius

Matheseos Elementorum Libri XV. Optica, & Phaenomena.

COD. III. I. pag. 1. Elementorum Euclidis Libri XV. ut in cit. edit. Basileensi. Titulus primi est: Εὐκλείδου Στοιχείων α' τῆς Θέωνος ἐκδόσεως. Decimiquarti vero: Εὐκλείδου ιδ'. Ὑψικλέους τὰ εἰς Εὐκλείδου ἀναφερόμενα. Haec Elementa Scholiis instructa sunt marginalibus antiquissimis, rarioribus tamen, quam quae in Codice superiori exhibebantur. Accedit in fine Epigramma in laudem Euclidis.

II. pag. 189. Εὐκλείδου ὀπτικοὶ ὅροι. *Euclidis Optica Elementa* (1). Inc. Ὑποκείσθω τὰς ἀπὸ τοῦ ὄμματος, κ. λ. Des. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς κύκλοις.

III. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ Φαινόμενα. *Eiusdem Phaenomena*, sive *Principia Astronomiae* (2). Inc. Ἐπειδὴ ὁρᾶται τὰ ἀπλανῆ ἄστρα. Des. τὸ φανερὸν ἡμισφαίριον ἤπερ ἡ κλ.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. pluribus in locis refectus, & a manu Saec. XVI. suppletus, ac praecipue a pag. 65. ad pag. 87. inclusive, in quibus incidit initium Libri VIII. & IX. & a pag. 145. usque ad finem. Constat foliis 223.

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΚΥΛΙΝΔΡΟΥ.

ARCHIMEDIS DE SPHAERA ET CYLINDRO.

Seu potius

Archimedis Opera varia, Eutocii Ascalonitae in ipsum Commentarii, & Heronis Excerptum de Mensuris.

I. pag. 1. Archimedis Opera sunt I. *De Sphaera & Cylindro* Libri II. ad Dositheum, quorum secundus incipit p. 28. *b.* COD. IV.

II. pag. 38. *De Dimensione Circuli* Liber.

III. pag. 39. *b. De figuris Conoidibus, & Sphaeroidibus* Liber ad eumdem Dositheum, qui in edit. Francisci Maurolyci Nobilis Siculi Panormi MDCLXXXV. in duos dividitur, contra veterum editionum, & Codicum Mss. fidem.

IV. pag. 71. *b. De lineis Spiralibus* ad eumdem Liber. In fine huius Libri pag. 92. adiicitur Scholium in XIX. Propositionem.

V. pag. 92. *b. De planis aequiponderantibus, sive de centris gravium planorum* Libri II. quorum secundus incipit pag. 98.

VI. pag. 104. *Arenarius*, sive *de numero arenae* ad Regem Gelonem Liber.

VII. pag. 111. *b. De quadratura parabolae* Liber ad Dositheum. In fine Libri post tituli repetitionem, quod huic Codici solemne est, subiungitur: Εὐτυχοίης Λέον γεώμετρα.

Πολλοὺς ἐς λυκάβαντας ἴοις πολυφίλτατε μούσαις.

Sis felix Leo Geometra.

In multos vivas annos carissime Musis (3).

Edita fuerunt Archimedis Opera Graece & Latine (Latinis tamen separatim in calcem voluminis reiectis) Basileae primum typis Io. Hervagii (4) MDXLIV. fol. quibus adiecti sunt etiam Eutocii Ascalonitae in eadem Commentarii; Parisiis deinde apud Claudium Morellum MDCXV. fol. curante Davide Rivalto (5), fine

(1) Edidit haec Euclidis Optica Ioannes Pena Parisiis typis Dionysii Duvalli A. MDCIV 4. sed latine tantum, possetque ea editio ope huius antiquissimi Codicis non mediocriter locupletari.

(2) Graece & Latine, at sine demonstrationibus in turbam dedit Conr. Dasypodius inter cetera Euclidis scripta Argentorati MDLXXI 8.

(3) Nullum Leonem Geometram, Fabricius memorat in Diatriba de Leonibus B. G. T. VI. pag. 379. & X. pag. 526.

(4) Hanc rarissimam editionem ad Kal. Decembris A. MDXLIII. dicavit amplissimo Senatorum Ordini Reip Norimbergensis Thomas Gechauff cognomento *Venatorius*, qui haec Opera latinitate iam olim donata, prior in lucem extulit IV. Kal. Febr. MDXLIV.

(5) Hunc Rivaltus Scriptorem in levioribus quibusdam emendavit, ubi tamen erat nodus vindice dignus, nihil est molitus. Quae mutavit, id fecisse videtur, non auctoritate Codicis alicuius fide dignioris, sed ex coniectura sua, eaque non in omnibus, ne quid gravius dicam, satis felici.

fine praedictis Commentariis . quae vero recensuimus habentur in prima edit. a pag. 1. ad pag. 139. in altera vero a p. 1. ad pag. 472.

VIII. pag. 121. Sequuntur *Eutocii Ascalonitae*, Isidori (1) Milesii Mechanici discipuli, in *Archimedis Opera quaedam Commentaria*, ac primo quidem in duos *de Sphaera, & Cylindro* Libros, ad Ammonium.

IX. pag. 158. Eiusdem in Librum *de Circuli dimensione*.

X. pag. 162. Eiusdem in Libros duos *de planis aequiponderantibus*, ad Petrum quemdam.

XI. pag. 171. Ἥρωνος περὶ μέτρων. *Heronis de mensuris* Excerptum. Inc. Τῶν στερεῶν ἐστιν εἴδη, γ'. Des. ἡ ἄκενα ἔχει π. ιβ'. Est fortasse pars integrae Heronis Geometriae, quae habetur in Cod. Reg. 2724. cuius excerpta G. L. cum versione Bernardi de Montfaucon ediderunt Monachi Benedictini S. Mauri Tom. I. Analect. Graecor. Continentur autem in hisce Excerptis rationes variarum rerum dimetiendarum, putei nimirum, lapidis, columnae, turris, navis &c. In fine pag. 176. *b.* subiunguntur alia quaedam de ponderibus, & mensuris, fortasse eiusdem Heronis. Inc. Τάλαντον τοῦτο ρκε'. Des. τὴν ὁμοουσιότητα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIII. fine accentis exaratus; figuris vero geometricis, suis locis instructus. Constat fol. scriptis 177.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA.

COD. V. CONtinet Strabonis Rerum Geographicarum Libros primos X. quos cum editione G. L. Amstel. MDCCVII. concordes reperimus, exceptis iis, quae sequuntur. Liber V. desinit in verbis, Γάσονος ἵδρυμα, quae paullo post initium Libri V. reperies; quaeque deinde habet etiam suo loco. Idem fit in fine libri VI. Septimus autem argumentum habet, nimirum: Τὰ ἐκτὸς Ἴστρου ἀπὸ Γερμανίας μέχρι Ταναΐδος, καὶ τὰ ἐντὸς ἀπὸ Ἀδρίου μέχρι Μακεδονίας καὶ Προποντίδος καὶ τῶν ἀριστερῶν τόπων τοῦ Πόντου. Liber VIII. antiquitus incipiebat a verbis: Ἀποδώσωμεν νυνὶ τὰ λοιπὰ, κ. λ. quae deerant tamen, posterius ad marginem sunt adiecta: desinebat autem in verbis: Ἄργους δὲ Τήμενον. sed postea, quae deerant, suffecta sunt. X. tandem Libro sequens praecedit σύνοψις: Τὸ δέκατον τὰ περὶ Αἰτωλίαν καὶ τὰς παρακειμένας νήσους, ἔτι δὲ Κρήτην πᾶσαν, ἣ καὶ μάλιστα ἐγχρονίζει, νόμιμά τε αὐτῆς διηγούμενος, καὶ τῶν Κουρήτων, πρός γε καὶ τῶν Ἰδαίων διδασκάλων τὴν ἐν αὐτῇ γένεσιν καὶ τιμὴν καὶ ὄργια ἐπεξιὼν, καὶ τὸ ἴδιον γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει. ἔτι δὲ καὶ τὰς περὶ Κρήτην νήσους, πολλὰς οὔσας περὶ τὸ βυβλίον, ἐν αἷς εἰσι καὶ αἱ Σποράδες καὶ τῶν Κυκλάδων ἔνιαι. VIII. & IX. multis olim defectibus scatebant, qui deinde ab eadem manu recentiori suppleti sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 293.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

EVclidis *Elementorum Libri XV.* cum Epigrammate in fine, *Optica Elementa, & Phaenomena*, ut in Codice III. huius Plutei, omnia cum Scholiis marginalibus ab eadem manu, charactere minuto exarata. COD. VI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis 335.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

THEONIS EXPOSITIO IN ASTRONOMIAM.

Adde

Claudii Ptolemaei, Procli Diadochi, Paulli Alexandrini, & aliorum Astronomorum Opera varia.

I. p. 1. ΘΕωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας ἐξήγησις, ἢ παράδοσις. *Theonis Alexandrini* (2) *in promtos Ptolemaei Canones expositio, seu traditio*, ad Epiphanium filium. Prooemium inc. Ἡ μὲν λογικωτέρα ἔφοδος τῆς διὰ τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας τῶν ἀστέρων, τέκνον Ἐπιφάνιε, γέγονεν ἡμῖν δι' ἀκριβείας ἐν πέντε βιβλίοις ἐν ἑτέρῳ συντάγματι. Ἐν τούτῳ δ' ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν προσιόντων ἡμῖν πρὸς τὴν τῆς τοιαύτης διδασκαλίας μάθησιν, μετὰ τοῦ μηδὲν τοῖς πολλαπλασιασμοῖς, ἢ μερισμοῖς τῶν ἀριθμῶν ἱκανῶς παρακολουθεῖν δύνασθαι, ἔτι τε καὶ ἀμύητοι παντάπασι τῶν γραμμικῶν ἀποδείξεων τυγχάνουσιν, ἐσπουδάσαμεν καὶ πρὸς τούτους κατὰ τὸ δυνατὸν μεθοδικώτερον ὑπομνηματίσασθαι ψιλὰς τὰς ἐφόδους παρατιθέντες πρὸς τὸ καταδηλοτέραν αὐτοῖς τὴν ἔκθεσιν τῆς διδασκαλίας καταφαίνεσθαι, κ. λ. Sequitur p. 3. Opus, cuius Capita sunt: Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τοῦ ἡλίου ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν διακρίσεως. Πῶς ἂν τὰς ἐν ἑτέρᾳ οἰκήσει διδομένας ἀπὸ μεσημβρίας ὥρας ἰσημερινὰς μεταλάβωμεν πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεσημβρίας. Περὶ τῆς πρὸς τὰ ὁμαλὰ νυχθήμερα διακρίσεως. Περὶ ὡροσκόπου. Περὶ μεσουρανήσεως. Περὶ τῆς κατὰ μῆκος σεληνιακῆς ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε'. κεφαλαίων συναγομένων ἀνωμάλων κινήσεων ἡλίου καὶ σελήνης. Περὶ τῆς τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ μῆκος ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε'. κεφαλαίων συναγομένων ὁμαλῶν παρόδων τῶν ε'. πλανωμένων. Περὶ τροπῆς. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου λοξώσεως. Περὶ τῆς πρὸς τὸ διὰ μέσον τῶν ζωδίων κατὰ πλάτος τῆς σελήνης ἀποστάσεως. Περὶ τοῦ

(1) In fine enim singulorum Commentariorum post tituli repetitionem legitur: Ἐκδόσεως παραναγνωσθείσης τῷ Μιλησίῳ μηχανικῷ Ἰσιδώρῳ ἡμετέρῳ διδασκάλῳ. Adiecto insuper ad finem Commentarii in Lib. II. de *Sphaera &c.* disticho illo, quod refert Fabric. Bibl. Graec. Vol. 2. pag 561. in not.

(2) Theon Alexandrinus vixit sub Imperatore Theodosio Magno, sive seniore, qui imperare coepit A. C. CCCLXXIX.

τοῦ ἀναβιβάζοντος, καὶ καταβιβάζοντος. Περὶ τῶν κατὰ πλάτος ἀπὸ τοῦ διὰ μέσων τῶν ζωδίων ἀποστάσεων τῶν έ. πλανωμένων. Περὶ στηριγμῶν. Περὶ φάσεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης παραλλάξεων. Περὶ συνόδου καὶ πανσελήνων. Περὶ τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης προσνεύσεων. Περὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τοῦ ἡλίου προσνεύσεων. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐποχῆς. Primum Caput inc. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀναδιδομένων χρόνων. Vltimum des. ὅταν ἐπὶ τὰ αὐτὰ τυγχάνωσιν. Quamvis vero alia sequantur item Astronomica (1); quum tamen in allatis verbis desinant alia huius Commentarii exemplaria, ac praecipue antiquissimum Codicis XXVI. huius Plutei, & nos eumdem cum illis finem statuimus. Duo igitur exstant Theonis syntagmata εἰς τοὺς προχείρους Πτολεμαίου κανόνας, ut ex allato Prooemii principio colligitur, & quidem inedita. Prius constat Libris V. & habetur infra Cod. XII. §. II. Posterius est, quod mox recensuimus; cuius etiam meminit Fabricius B. G. Vol. VIII. pag. 212. §. 2. ubi ait; *Theonis Commentarius in Canones Ptolemaei ad Epiphanium filium Ms. exstat in Bibl. Laurentiana Florentiae in Codice Sec. XIV.* Habes hoc syntagma secundum etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca Cod. CCCXV. ut ex eiusdem Catalogo eruitur pag. 146. ubi accensetur inter inedita; & in Bibl. Caesarea Vindob. duo exemplaria, de quibus vide Nesselii Catal. T. IV. p. 12. & 91.

II. p. 33. *Claudii Ptolemaei declaratio, & ordinatio promtorum Astronomiae Canonum, & quomodo iis utendum sit, methodus perspicua* (2). Vt in Cod. I. huius Plutei §. III. Sequuntur & in hoc, pag. 40. *b.* alia pauca astronomica ex pluribus illis, quae in dicto Codice legebantur a pag. 171. ad pag. 177. Inc. Ἐὰν τὸ κέντρον τὸ κεκαθαρμένον διὰ τοῦ τρίτου σελιδίου. Des. ὁρῶ τὴν ἀπειλημμένην μοῖ. τοῦ. (sic)

III. p. 41. *b. Eiusdem Hypothesis Stellarum errantium.* Vt in dicto Cod. I. §. IV. Sequuntur deinde quaedam de positione Solis, & Lunae, quorum initium est: Ὁ ἥλιος κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασσάρου ἐπεῖχε μέσως τῶν ἰχθύων. Des. ὡς καὶ παρέθηκεν ὁ Πτολεμαῖος τῷ α' στίχῳ τοῦ τῶν κε' ἐτηρίδων κανόνος κατὰ τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ σελίδιον, quae unius paginae spatium occupant, & ad explanationem fortasse pertinent quarumdam ex subiectis Tabulis Astronomicis, quae a pag. 50. usque ad p. 109. progrediuntur, & vulgo dicuntur Canon Mathematicus, vel Astronomicus, cuius recensionem vide inferius Codice XXVI. huius Plutei, omnium exemplarium vetustissimo; ubi singularum Tabularum titulos exposuimus. Id vero in aliis minus vetustis Codicibus praestare supersedimus, quum & immensi temporis, ac laboris provincia sit, & a nostro abhorrens instituto; quare Tabularum eiusmodi discrimina, si quae fuerint, novus aliquando editor, si quis futurus est αὐτόπτης poterit animadvertere. In hoc aliqua identidem Scholia in margine apposita leguntur.

IV. pag. 110. Πρόκλου Διαδόχου Πλατωνικοῦ ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων. *Procli* (Lycii) *Diadochi Platonici Hypotyposis Astronomicarum positionum.* Inc. Πλάτων ὁ μέγας, ὦ ἑταῖρε, τόν γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον ἀξιοῖ. Des. ἵνα γένηται καταληπτὸν τὸ μέτρον τῶν ἐν αὐτοῖς (3). Est compendium praecipuorum traditorum ab Hipparcho, Aristarcho, & a quo interdum dissentit Claudio Ptolemaeo, Graece editum Basileae MDXL. 4. Latine verterat Georgius Valla, eiusque versio prodiit Venetiis cum Psello *de victus ratione*, & aliis, MCCCCIIC. fol. & iterum una cum Ptolemaei magna Syntaxi Basileae MDXLI. fol. Huius Libri pars, quae agit περὶ τοῦ ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου, *de fabrica & usu astrolabii*, seorsim quoque vulgata est Latine Venet. MCCCCXCI. & Paris. MDLVII. 8. cum Nicephori Gregorae Astrolabio. Vide plura apud Fabric. B. G. Vol. VIII. pag. 518.

V. pag. 142. *b.* Ἐκ τῶν Γεμίνου περὶ ἐξελιγμοῦ. *Ex Gemini scriptis de exeligmo*, seu *evolutione*, Excerptum. Inc. Ἐξελιγμός ἐστι χρόνος ἐλάχιστος περιέχων ὅλους μῆνας, καὶ ὅλας ἡμέρας, κ. λ. Des. τετραγωνικὴν πλευρὰν τοῦ δοθέντος ποιεῖ. Est fortasse desumtum ex eius insigni libello, inscripto, Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα, sive *Elementa Astronomiae*, cum versione Edonis Hilderici, ac Petavii notis in Vranologio Petaviano edito Paris. MDCXXX. & Amstelod. MDCCIII. fol. (4)

VI. pag. 144. *b.* Leguntur versus quidam iambici in laudem Deiparae Virginis, posterius ab alia manu in duabus paginis, quae vacuae inter superiorem, ac sequentem Tractatum supererant, exarati. Inc.

Σοὶ τῷ στρατηγῷ, τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ.

Des. Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.

VII. pag. 146. Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν. *Paulli Alexandrini Introductio in Apotelesmaticen* ad Cronamonem. Prooemium inc. Πάνυ καλῶς, ὦ φίλε παῖ Κρονάμων. Des. ἐν ταῖς τῶν ζωδίων ἀναφοραῖς. Liber inc. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς, διῃρημένος εἰς τμήματα ιβ'. Des. ὅθεν καὶ οἰκητήρια αὐτῶν, αὐτὰ τὰ ζώδια κατωνόμασται. Editus Graece cum versione Andreae Schatonis Witebergae MDLXXXV. ex Biblioth. illustris Henrici Ranzovii Serenis. Danorum Regis per Holsatiam & Dithmarsiam tum Legati. Multa autem in margine anonymi scholia rubris litteris sunt exarata. Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 504. integrum adtulit Prooemium, pluribusque de hoc Paulli ope-

(1) Istorum Capitum tituli sunt:
Τρόπος ἐξαναλόγου πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων ἐπισκέψεις.
Περὶ τοῦ ἐξαναλόγου τῆς τῶν ὁριζόντων κύκλων καταγραφῆς.
Ὅπως διὰ τοῦ κανόνος τοῦ ἐξάρματός ἐστιν εὑρίσκειν ἑκάστου τόπου τὸ μέγεθος τῆς μεγίστης ἡμέρας.
Ὅπως εὑρίσκειν δεῖ ἑκάστην τοῦ μηνὸς ἡμέραν ποία ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐστίν.

(2) Vid. Fabric. Tom. III. p. 420. § 6. & p. 449. Vixit sub Marco Aurelio Antonino maximam partem Alexandriae. Consule Iac Bruckeri Hist. Critic Phil. T. II. p. 629.

(3) Huius praestantissimi Operis Capita duo Περὶ τοῦ ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου, & Ἐπανάληψις τῆς καθόλου πραγματείας inscripta, exstant etiam in Bibl. Caesar. Vindobon. Nessel. teste Catalog. P. IV. pag. 91.

(4) Vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 98.

opere edisserit; scholiorum vero auctorem vel Apomasarem, vel Stephanum Atheniensem esse suspicatur.

VIII. pag. 170. Ῥητορίȣ ἔκθεσις ϗ ἐπίλυσις περί τε τῶν προειρημένων δώδεκα ζωδίων, ϗ περὶ ἑτέρων διαφόρων, ἐκ τῶν Ἀντιόχȣ θησαυρῶν. *Rhetorii expositio, & solutio de praedictis XII. signis, & de variis aliis, ex Thesauris Antiochi* (1). Inc. Τίνος ἕνεκα τῶν ιβ' ζωδίων κυκλοειδῶς τετυχηκότων. Des. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀποτελȣ́μενα βίαια πράγματα. Inter Astrologos ineditos accensetur a Fabric. loc. cit. pag. 515. Huius autem Excerpta ex Antiochi Thesauris Apotelesmatum Mss. exstant in Bibl. Caesarea. Sequuntur p. 175. duo laterculi diligentissime elaborati, menses Romanorum, & Arabum inter se collatos exhibentes, ad inveniendum quo hebdomadis die incidat Novilunium: & ead. pag. *b.* regulae quaedam ad inveniendos quolibet die gradus solis elevationis &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 176.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

COD. VIII. ET quidem initio mutila; incipiunt enim a verbis... τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνον μέν ἐστιν, κ. λ. quae pertinent ad Definitiones Libri I. quare videtur deesse folium unum. Reliqua cum Cod. II. huius Plutei concordant, si illud excipias, *Euclidis Data*, quae in illo inter XIII. & XIV. Elementorum Libros erant inserta, in hoc postremum locum obtinere. Deest praeterea Epigramma in laudem Euclidis, quod supra retulimus. Scholia tandem marginalia rariora sunt in hoc, quam in aliis Codicibus. In primis tamen septem paginis fragmenta quaedam habentur Geometrica ἀκέφαλα & ἀτελῆ, quae unde fuerint excerpta, nondum comperimus: nonnullis pag. 3. adscriptum legitur nomen Maximi Planudis. Pag. 5. de colore quaedam traduntur, iuxta Aristotelis sententiam.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 228.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΥΦΗΓΗΣΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI GEOGRAPHICA SVB FIGVRA.

Seu potius

Claudii Ptolemaei Geographicae Enarrationis Libri VIII. sine tabulis.

COD. IX. INitium, & finis singulorum Librorum concordant utplurimum cum editione G. L. Amstelodam. MDCV. cum notis Gerardi Mercatoris (2). Discrimen aliquod occurrit in Indice Capitum, seu locorum, secundo Libro praemisso; qui ibi fusior aliquanto est, quam in Codice. Tum in fine libri V. desideratur in Codice ultima vox Ῥάττα. Tandem post ultima Libri VIII. verba ἕως τῶν πόλων ἀμφοτέρων τȣ̃ Ζωδιακȣ̃, in quibus desinit editio, alia subiunguntur in Codice, in quibus agitur de Zodiaco, de Gange, insula Taprobana, Monte Sardonycho &c. trium circiter paginarum, quorum initium est: Ἰούνιος ἥλιος καρκίνῳ, κ. λ. Finis: ἠδὲ ϗ αὐτῆς αἰνομόρȣ Σκυθίης χαλεπὸν γένος ἄχρις (lacuna duarum vocum) Σηρῶντε, τὸ γὰρ πέρας ἀνατολικῆς γῆς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIV. binis columnis exaratus. Constat foliis scriptis 132.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

EVCLIDES SINE PRINCIPIO.

Titulus reddendus

Euclidis Data, Optica, & Phaenomena.

I. p. 1. E*Vclidis Data* anepigrapha. Horum initium concordat cum illis Codicis I. huius Plutei §. VIII. (3) Finis vero diversus est, quum desinant in verbis, τȣτέστι τὸ ὑπὸ αϛγ. ut innuimus supra in Codice II. §. II. COD. X.

II. pag. 40. *Eiusdem Optica*, sive *Perspectiva*, item anepigrapha. Inc. Ὑποδεικνὺς τὰ κατὰ τὴν ὄψιν, κ. λ. Des. καθάπερ ϗ ἐν τοῖς κύκλοις. Longiora sunt in principio iis, quae habentur in Codd. III. & VI. ubi incipiebant a verbis: Ὑποκείσθω τὰς ἀπὸ τȣ̃ ὄμματος, κ. λ. quae post duas circiter paginas in hoc occurrunt. Id occasionem dedit Montfauconio adfirmandi, eiusmodi Optica esse sine principio; quod tamen falsum.

III. pag. 60. *Eiusdem Phaenomena*, item anepigrapha. Concordant cum dictis Codd. III. & VI.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. Saec. XV. scholiis heinc einde in margine adspersus. Constat fol. scriptis 83.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΒΡΥΕΝΝΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗ.

MANVEL BRYENNII MVSICA.

Ac praeterea

Michaëlis Pselli opuscula quaedam.

I. pag. 1. M*Anuelis Bryennii Harmonicorum Libri III.* Primus τμήματα, seu sectiones continens novem, inc. COD. XI.

Ἐπει-

(1) Hunc eumdem Tractatum habet Biblioth. Caesarea Vindobon. Vid Nessel. IV pag 103.

(2) Huius Operis celeberrimus exstat Codex in Veneta Bessarionis Bibliotheca, Catalog pag 185. Alterum servat plane egregium Coisliniana, cuius variantes lectiones Clariss. Montfauconius edidit Catalog. p. 611.

(3) Lucas Holstenius non satis recte in prima pagina αὐτοχειρὶ adnotavit: *Euclidis Data sine principio: habentur integra in I. Codice huius Scamni*; eumque sequutus idem adseruit Montfauconius in suo Catalogo: initium enim huius concordat cum dicto Codice I finis vero ideo diversus, quod longius, quam ille progrediatur.

Ἐπειδήπερ ὁ χρόνος. Des. κὴ τὰ τούτοις ὅμοια. II. pag. 15. in sectiones XV. divisus inc. Ἐπειδήπερ περὶ τῶν θεωρουμένων μερῶν. Des. ὑποδείγματι δείκνυται. III. pag. 45. inc. Διαλαβόντες συντόμως. Des. τοῦτο γὰρ κὴ ἔδει ποιῆσαι. Quot Capita habeat tertius hic Liber, non satis apparet, quum non omnibus suus sit numerus, & inscriptio apposita. Exhibentur ubique diligentissime delineata schemata varia instrumentorum musicorum ad eorum, quibus de agitur declarationem. Habetur hoc Bryennii Opus etiam in Bibl. Vindobon. apud Nesselium Part. IV. pag. 47. & in Venet. Cod. CCCXXI. (1)

II. pag. 72. *b.* Τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν ψυχογονίαν τοῦ Πλάτωνος. *Pselli de generatione animi apud Platonem*. Inc. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐστι. Des. ἐ τὴν ἀκρότητα. Inter inedita accensetur in Diatriba Leonis Allatii de Psellis in calce Vol. V. Bibl. Gr. Fabric. pag. 38. & 49.

III. pag. 78. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων. *Eiusdem de incredibilibus lectionibus*, sive libellus admirabilium lectionum medico-physicarum, Michaëli Caerulario Patriarchae Constantinopolitano dicatus. Inc. Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων. Ἴσθι τοιγαροῦν, ὡς ὁ Ἐπιμενίδειος. Des. ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς (2).

IV. pag. 80. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὠμοπλατοσκοπίας, κὴ οἰωνοσκοπίας. *Eiusdem de Omoplatoscopia, & de Oeonoscopia*; sive Libellus ad eumdem Patriarcham de divinatione ex ossibus humerariis mactatorum animalium, & ex avibus. Inc. Ὁ Σωκράτης ἐκεῖνος ὁ σωφρονίσκου. Des. παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον.

Cod. Graecus membranaceus Ms. Saec. XV. in fol. nitidissimus, in prima pagina, minio, auro, aliisque coloribus eleganter depictus, ac stemmate Mediceae gentis ornatus. Constat fol. scriptis 82.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ.

THEONIS SMYRNAEI DE MATHEMATICIS VTILIBVS AD PLATONIS LECTIONEM.

Ac praeterea

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, & Procli Diadochi Opera quaedam.

COD. XII. I. pag. 1. Θέωνος Σμυρναίου περὶ τῶν κατὰ τὴν μαθηματικὴν χρησίμων εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος ἀνάγνωσιν. *Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis utilia sunt ad Platonis lectionem*. Inc. Ὅτι μὲν οὐχ οἷόν τε συνιέναι τῶν μαθηματικῶν λεγομένων παρὰ Πλάτωνι μὴ κὴ αὐτὸν ἠσκημένον ἐν τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ, πᾶς ἄν που ὁμολογήσειεν. Des. λείπεται δὲ μνημονεῦσαι στοιχειωδῶς κὴ τῶν κατὰ ἀστρονομίαν. Scripsit Theon de quatuor mathematicis disciplinis, Geometria, Arithmetica, Musica, & Astronomia Compendium in Platonis Libros. Ex hoc tamen ea tantum, quae sunt de Arithmetica, & Musica, Graece edidit e Codice Ms. Thuano (collatis quatuor Codd. Bibl. Reg.) ac versione Latina, notisque eruditis illustravit Ismaël Bullialdus, Paris. MDCXLIV. 4. Et haec eadem exstant in nostro Codice. De hoc Theone (3) vide plura apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 101.

II. pag. 40. *Theonis Alexandrini Commentarius in promtos Ptolemaei Canones*, Libris seu Tomis IV. digestus, ac figuris geometricis ubique instructus, ad Eulalium, & Origenem. Prooemium inc. Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων κανόνων πραγματείας ὁρίσασιν ὑμῖν διεξελθεῖναι, ἐμοὶ ἑταῖροι, Εὐλάλιέ τε κὴ Ὠρίγενες, ὡς ἔνεστιν ἐξεταστικώτερον ἐπελθὼν ὑπομνηματίσας, οὐ μικρὰν προσθήκην τῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ κὴ αὐτὸς τὴν τοιαύτην πραγματείαν εἰς ἐνέργειαν ἡγησάμην. πεποιήμεθα δὲ τὴν τῶν προκειμένων διδασκαλίαν ἐν πέντε βίβλοις, κ. λ. Libri I. Capita sunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπισήμων πόλεων κανόνων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπὶ ὀρθῆς τῆς σφαίρας ἀναφορῶν. Περὶ τῶν καθ' ἕκαστον τῶν κλιμάτων συναφορῶν. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ὁμαλῶν τοῦ ἡλίου παρόδων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἡλιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῶν κατὰ τὰς μοίρας καὶ τὰ ἑξηκοστὰ πολλαπλασιασμῶν. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν διακρίσεως. Ὅτι οὐδὲν αἰσθητὸν διάφορον γίνεται τῷ χρόνῳ παρὰ τὸ ἐκ τῆς τοῦ καιρικοῦ χρόνου ψηφοφορίας παρειληφέναι τὴν τοῦ ἡλίου ἐποχήν. Περὶ Ὡροσκόπου. Περὶ μεσουρανήσεως. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ τῆς δευτέρας καὶ καθόλου σεληνιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀπογείου ἐκκέντρου σεληδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐκκέντρου τοῦ ἐπικύκλου σεληδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τῆς σελήνης σεληδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ βορείου πέρατος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἀνωμαλίας τῆς σελήνης κανόνος. Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τῆς σελήνης ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου λοξώσεως. Περὶ τοῦ καταβιβάζοντος κὴ ἀναβιβάζοντος. Inc. Πρὸ τῆς πραγματείας τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως, κ. λ. Des. τὴν κατὰ τὸ β' ἀναβιβάζοντα.

Libri II. (p. 59.) Capita sunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς διορθώσεως τῶν παραλλακτικῶν κανόνων τῆς

(1) Bryennii Harmonica edere & illustrare Meibomius promiserat; sed quum in dies rem differret, laborem hunc Io. Vallisius, qui optime potuit, occupavit; edita igitur sunt ex tribus Codd. Mss. praestantissimo uno Magdalenensis Collegii Oxoniae, & aliis duobus Bibl. Bodleianae, Gr. & Lat. in Tom. III. Operum Vallisii Oxoniae MDCIC. fol. una cum Ptolemaei Harmonicis, & Porphyrii in eadem Commentariis.

(2) Est totus hic libellus publica luce dignus, ut ex ipso patet principio, quod valde notabile est propter *Epimenideos trochiscos alimos*, sive *Epimenideos pastillos contra famem*, quorum usus olim frequens erat in obsidionibus urbium, ut testatur Hero Tertius in prooemio Libri de Machinis bellicis iuxta Latinam Franc. Baroccii versionem; ipse enim Graecus contextus, quod sciam, nondum prodiit. Ceterum inter alia multa, quae in hoc libello observanda occurrunt, notandum in primis est, Sextum Iulium Africanum, ibi non solum nominatim citari, verum etiam ex illius Cestorum Enneabiblo varia arcana medica, physica, & magica summatim recenseri, quem locum integrum Graece exhibet Lambec. Lib. VII. Comment. pag 222. seq.

(3) Seniorem esse Theone Alexandrino pluribus probat laudatus Bullialdus in Praefat. citati Operis, eiusque verba refert idem Fabric. loc. cit. pag. 100. & Iac. Bruckerus Histor. Critic. Philosoph T. II. p. 164.

τῆς σελήνης. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς διορθώσεως κανονος. Περὶ τῆς τῶν παραλλάξεων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν συνόδων καὶ πανσελήνων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς ἐκθεσεως τῶν παραλλακτικῶν τῆς σελήνης κανόνων. Inc. Διεξελθόντες ἐν τῷ α' τόμῳ. Deſ. τὴν τότε κατὰ μῆκος ὡριαίαν πάροδον.

Libri III. (pag. 70. *b.*) Capita ſunt: Περὶ τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ προσνεύσεως. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰς τὰς προσνεύσεις συντελούντων κανόνων. Περὶ τῆς τῶν προσνεύσεων ψηφοφορίας. Ἀρχὴ τοῦ τῆς καθάρσεως χρόνου. Inc. Διεξελθόντες ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ. Deſ. ἤτοι ἀνέλθεν καταλαμβάνονται.

Libri IV. (p. 87.) qui inſcribitur, Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων πραγματείας, & in quo Epiphanium filium adloquitur, Capita ſunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἀστέρος τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κρόνου ἀστέρος τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ Κρόνου ἀστέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διὸς ἀστέρος τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ τοῦ Διὸς ἀστέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Ἄρεως σελιδίου, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τῆς Ἀφροδίτης σελιδίου καὶ ἔτι τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ ἀστέρος σελιδίου, καὶ ἔτι τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ε' πλανωμένων ἐκθέσεως. Inc. Διεξελθόντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου τρισὶ τόμοις, τέκνον Ἐπιφάνιε, περί τε τῆς τῶν ε' ἀστέρων διακρίσεως καὶ τῶν συνόδων ἡλίου καὶ σελήνης, κ. λ. Deſ. οἷων ἡ ὑπεροχὴ πρὸς τῇ μέσῃ παρόδῳ μεγίστη (1) . . . . πρὸς τῷ κατὰ τὸ ἀπόγειον . . . . . Videntur mutila tum hic quartus Liber, tum πραγματεία tota, quam libris quinque conſtare debuiſſe, tum ex Prooemii fragmento ſupra relato didicimus, tum ex initio alterius eiuſdem Theonis ſyntagmatis in Promtos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, quod protulimus ſupra Cod. VII. §. I. & occurrit etiam paullo poſt in hoc ipſo Codice. Ineditum igitur eſt & hoc Opus Theonis de quo ne verbum quidem apud Fabricium. Sparſae vero ſunt ubique figurae geometricae; variae referuntur obſervationes; epochae quaedam ſtabiliuntur a Nabonaſſare ad Philippum, a Philippo ad Auguſtum, & ad Antoninum. Nemo praeter Ptolemaeum, quod viderim, citatur. Dictio ſimplex, & qualis Geometram decet.

III. p. 95. *Claudii Ptolemaei expoſitio promtarum Aſtronomiae Canonum ad Syrum*, ut in Cod. I. huius Plutei §. II. Sequuntur deinde & heic eadem prorſus illa, quae habebantur in illo a pag. 171. ad pag. 177. cum hoc tamen diſcrimine, quod ibi ut plurimum Capita ſuis erant inſtructa titulis, ac laterculis, ſeu figuris aſtronomicis ad rem melius ob oculos ponendam interſerta; heic vero nihil eſt huiuſmodi.

IV. pag. 113. *Eiuſdem de iudicandi facultate, & animi principatu*, ut in dicto Codice, §. V.

V. pag. 121. *Eiuſdem Hypotheſis Stellarum errantium ad Syrum*. Ibid. § III.

VI. pag. 130. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones*, Syntagma alterum ad Epiphanium filium, cum ſcholiis marginalibus. Initium & finis concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. I. Sequuntur deinde Tabulae, ſeu Canones Aſtronomici, & ipſi uberrimis ſcholiis, inſtructi; quibus etiam variae identidem inſertae ſunt explanationes. Occurrit itaque primo Geographicarum Ptolemaei Tabularum brevis ſynopſis, continens ſingularum extenſionem, & fines, quibus unaquaeque concluditur. Decem numerantur tabulae Europae, quatuor Libyae, duodecim Aſiae: quibus ſubiiciuntur ſcholia circa rectam χρονογραφίαν. Sequitur deinde enumeratio inſigniorum Europae, Libyae, & Aſiae urbium iuxta praedictas tabulas cum gradibus ipſarum longitudinum, & latitudinum. Tum laterculi Regum Perſarum, Macedonum, & Aegyptiorum; Imperatorum Romanorum, & Conſulum uſque ad ἔτη ἀνύπατα, & alia deinceps omnia, ut in Codice XXVI. huius Plutei, Theonis Commentarios continente, cum quo partim conveniunt, partim differunt, ac praecipue Menologium variarum gentium; in hoc enim ſunt menſes quoque Gazaeorum, Aſcalonitarum, & Seleuciorum, qui in illo deſunt. Inſuper Tabula quaedam exhibet menſes Aegyptiorum cum Romanis menſibus collatos &c. Vltima Tabula ſphaerae rectae delineationem exhibet.

VII. pag. 293. Μέθοδος ἀπλουστέρα, δι' ἧς εὑρίσκεται σύνοδος καὶ πανσέληνος. *Methodus ſimplicior inveniendi interlunia, & plenilunia*, Auctore Anonymo. Inc. Ἀπογραφόμεθα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνόδου ἢ πανσελήνου τὰ δ' κεφάλαια, κ. λ. cum aliis in fine laterculis εἰκοσιπενταετηρίδων Solis, & ἐννεαδεκαετηρίδων Lunae &c.

VIII. pag. 335. Περὶ τῶν κατὰ μέρος ταῖς ἀναφοραῖς παρακολουθούντων. *De iis, quae particulatim collationes temporum conſequuntur*, ſive continuatio ſuperioris Chronologicae expoſitionis, Auctore Anonymo. Inc. Ο . . . τῶν ἀναφορικῶν χρόνων τὸν προκείμενον τρόπον ἡμῖν ἐκτεθειμένων, κ. λ. Deſ. καὶ τὰς ἐσχάτας τῶν ἐκλείψεων καὶ τῶν ἀναπληρώσεων ἐπισημασίας.

IX. pag. 347. *Procli Diadochi Hypotypoſis Aſtronomicarum poſitionum*, cum figuris. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. IV. Nonnulla ſunt ad marginem ſcholia ab eadem manu exarata.

X. pag. 383. Occurrunt tandem fragmenta nonnulla Anonymi de phaſibus, ſive apparitionibus planetarum, de epochis, ſive poſitionibus ſtellarum fixarum, de exaltationibus Solis, ſideribus fixis, & eorum ſignificationibus, & aliis rebus Aſtronomicis Inc. . . . . ὁ στίλβων τὰς φάσεις οὕτως, πρώτην μὲν τὴν ἑσπερίαν ἀνατολὴν, κ. λ. In fine nonnulla adiiciuntur de annis Diocletiani &c.

Co-

(1) Vbi puncta illa appoſuimus, lacuna eſt in Codice, cuiuſmodi plures ſunt ſub finem huius quarti Libri.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. diverſa manu exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 399.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΠΕΡΣΙΚΟΤΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

TRADITIO IN PERSICAS REGVLAS ASTRONOMIAE.

Adde

Iſaaci Argyri, Hephaeſtionis Thebani, Mercurii Triſmegiſti, Galeni, ac Stephani Alexandrini Opuſcula varia.

COD. XIII. IN prima pagina occurrit Θεμάτιον γεγονὸς μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κε'. τοῦ ϛωπβ'. ἔτυς ἐπ' αὐτῆς τῆς μεσημβρίας, *Thematium factum menſe Septembri, die XXV. anno* 6882. (Chriſti MCCCLXXIV.) *ſub ipſo meridie*: cui ſubiicitur explicatio. In averſa vero huius paginae parte legitur: *Olim Petri de Medicis, repertus inter libros Comitis Iohannis Mirandulani*: ac tandem Latinus Opuſculorum huius voluminis index.

I. pag. 2. Παράδοσις εἰς τὺς Περσικὺς κανόνας τῆς ἀςρονομίας. *Traditio in Perſicos Canones Aſtronomiae*. Inc. Η' τῶν Περσικῶν κανόνων σύςασις γέγονε τοῖς ἐκεῖσε μαθηματικοῖς, κ. λ. Deſ. ϗ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Canones iſti, ut in Prooemio dicitur, compoſiti ſunt ab illius regionis Mathematicis, Iaſdagerdae Sarier filii Maſtrè Regis Perſarum anno primo, qui incidit in annum exactum 6139. (Chriſti DCXXXI.) Sequitur p. 17. Caput de praenotionibus ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, *a lineis, quae ſunt in palma*. Inc. Τί ὁρίζειν χρὴ καὶ καλεῖν τὸ ἀπὸ τῶν γραμμῶν μέρος. Deſ. εὐχερῶς ἀπατώμενοι ὑπὸ γυναικῶν. Tandem pag. 20. ſuccedunt Canones ipſi Perſici Aſtronomici, longitudinis nimirum, & latitudinis inſigniorum urbium; menſium, dierum Perſicorum, &c. qui ad paginam uſque 89. progrediuntur. Exſtat etiam in Bibliotheca Veneta Cod. CCCXXIII. Catalog. p. 148. & alibi.

II. pag. 90. Ἰσαὰκ μοναχῦ τοῦ Ἀργυροῦ τῷ Οἰναιώτῃ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ μεθόδυς αἰτήσαντι λογικὰς ἐκθέσθαι ἡλιακῶν ϗ σεληνιακῶν κύκλων, ϗ τῶν τύτοις ἑπομένων. *Iſaaci monachi Argyri ad Oenaeoten Dominum Andronicum, qui ratione traditas methodos poſtularat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum, quae ex his conſequuntur*. Prooemium inc. Ἐπειδὴ τὺς ἄλλυς. Deſ. ἀξίυς τοῦ πράγματος κέκρικας. Cap. I. Περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, *De cyclis Solaribus*, inc. Ἔςι δὲ πρῶτον ἡμῖν. Vltimum Περὶ τῆς τοῦ κανονίυ σφαλερότητος, *De laterculi defectu*, ſive *de correctione Paſchatis*, deſ. τὸ παῤῥησιάζεσθαι παραιτήσωνται. Exſtat G. & L. hic Iſaaci Argyri Computus in Dionyſii Petavii Opere *de Doctrina Temporum*, edit. Antuerp. MDCCIII. fol. Tom. III. a pag. 194. ad pag. 205. Aliquod tamen diſcrimen identidem adnotavimus, tum in diviſione, tum in titulis Capitum, quemadmodum etiam nonnullos in Codice defectus: primo enim ex Cap. IV. deſideratur paragraphus ille, qui inc. Αἱ μὲν ὖν νυμηνίαι, κ. λ. uſque ad verba: Τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, κ. λ. Tum integra Capita VIII. & XIV. tabulaeque omnes Capitibus interſertae, praeter duas illas, quae incidunt in cit. edit. pag. 201. Tandem poſt ultima verba, ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης, in quibus editio deſinit, Codex alia pauca ſubiungit, quorum initium: Σοὶ δ' αὐτῷ συνετῷ γε ὄντι, ϗ κρίνειν ὀρθῶς εἰδότι τά τ' εὖ ἔχοντα τῶν τοιούτων, κ. λ. Finis idem, quem mox dedimus.

III. pag. 98. Ἐκ τῶν Ἡφαιςίωνος τοῦ Θηβαίυ ἀποτελεσματικῶν ϗ ἑτέρων παλαιῶν. *Ex Hephaeſtionis Thebani & aliorum antiquorum apoteleſmaticis*, Excerpta. Caput I. περὶ τῆς τῶν ιβ' μοιρῶν ὀνομασίας ϗ δυνάμεως, inc. Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ' τμήματα διεῖλον. Vltimum eſt περὶ δραπετῶν. Deſ. τύτων ἡ σύνθεσις σημαίνει μετὰ πόσας ἡμέρας εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης. Inſeruntur Excerpta quaedam aliorum apoteleſmatica, nimirum p. 143. Θεοφίλυ περὶ καταρχῶν, pag. 147. *b.* Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψὼ, pag. 148. *b.* Περὶ καταςημάτων τῶν ζ' ἀςέρων, Ἰυλιανοῦ, pag. 149. *b.* Περὶ ὑετῶν ἀπὸ φωνῆς Σύρυ τινὸς, &c. Excerpta ex Hephaeſtione, & aliis veteribus Scriptoribus de XII. caeli ſignorum appellationibus, & adfectionibus, exſtant in Collect. Ioachimi Camerarii, Norimbergae MDXXXII. 4. ut ex Catalogo Bibl. Venet. pag. 149. eruitur, Cod. CCCXXIV. & pag. 154. Cod. CCCXXXV.

IV. pag. 220. Ἰατρομαθηματικὰ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίςυ πρὸς Ἄμμωνα Αἰγύπτιον. *Medicomathematica Mercurii Triſmegiſti ad Ammonem Aegyptium*. Inc. Τὸν ἄνθρωπον, ὦ Ἄμμον, κόσμον φασὶν οἱ σοφοί· ἐπειδὴ ἀφομοιοῦται τῇ τοῦ κόσμου φύσει. Deſ. χωρὶς γὰρ τῆς κοσμικῆς συμπαθείας τοῖς ἀνθρώποις ὐδὲν ἐπιγίνεται. Hunc librum ſub titulo, *Mercurii Triſmegiſti de decubitu infirmorum*, primus Latine edidit Andreas Wechelus Pariſ. MDLV. 4. Graece primus Ioachimus Camerarius Norimb. MDXXXII. 4. Graece vero, & Latine emendatiorem plenioremque poſtea cum notis ex Ms. Auguſtano vulgavit David Hoeſchelius Auguſtae Vindel. MDXCVII. 8.

V. pag. 224. Γαληνοῦ περὶ κατακλίσεως νοσύντων προγνωςικὰ ἐκ τῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης. *Galeni de decubitu infirmorum prognoſtica ex mathematica diſciplina*, ſeu *praenotiones aſtrologicae*, ad Aphrodiſium. Inc. Περὶ μὲν τῦ ὑπαρκτικὴν εἶναι τὴν μαθηματικὴν ἐπιςήμην. Deſ. ςρόφυς γὰρ ποιεῖ τῷ κάμνοντι. Exſtant Tom. IV. Baſil. edit. p. 473. & T. VIII. Pariſ. pag. 901.

VI. pag. 232. *b.* Παγχαρίυ περὶ τῶν αὐτῶν. *Pancharii de iiſdem rebus*, ſcilicet *de decubitu infirmorum prognoſtica*. Inc. Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων. Deſ. νοσεῖν παρασκευάζει. Inter deperditos recenſet Fabric. Vol. II. p. 517.

VII. pag. 237. *b.* Ἡφαιςίωνος περὶ τῦ αὐτῦ. *Hephaeſtionis de eodem argumento*. Inc. Γςέον

ὅτι οἱ ἀρξάμενοι νοσεῖν. Deſ. σημαίνει οὖν κινδυνῶδες εἶναι τὸ νόσημα· ἔςι δὲ τὸ κανόνιον τόδε. Tum ſubditur tabella numerica. Vid. Fabric. B. G. T. II. p. 506.

VIII. pag. 239. Στεφάνου Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου ϗ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου ἀποτελεσματικὴ πραγματεία πρὸς Τιμόθεον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, πρόφασιν μὲν ἔχουσα τὴν νεοφανῆ ϗ ἄθεον νομοθεσίαν τοῦ Μωαμὲδ, πολλὰ δὲ ϗ ἄλλα τῶν μελλόντων προαγορεύουσα. *Stephani Alexandrini philoſophi, & oecumenici magiſtri Tractatus apoteleſmaticus ad Timotheum eius diſcipulum, compoſitus quidem occaſione recens natae & impiae ſectae Mohamedis, verum & multa alia futurorum praedicens*. Inc. Τοῖς ἤδη πεπονημένοις τῶν πάλαι σοφῶν βιβλίοις. Deſ. διὰ τὴν τῶν καιρῶν μεταβολὴν, ϗ τὴν τῶν κρατούντων ὠμότητα. Inter Aſtrologos ineditos accenſet Fabricius B. G. Tom. II. p. 515.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 246.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΙΒ′ ΖΩΔΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΨΩΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

INTERPRETATIO TRIANGVLORVM XII. SIGNORVM, ET EORVM ELEVATIONIS INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Syntagma ex variis Aſtrologiae Iudiciariae Scriptorum Excerptis contextum.

COD. XIV. I. pag. 1. OCcurrit Index Latinus Operum, quae in hoc Codice continentur; tum folio verſo duo Circuli, duodecim Zodiaci ſigna, ac Solis, Lunae, aliorumque planetarum varias coniunctiones exhibentes; pag. vero 2. *b.* Ἑρμηνεία περὶ τῶν τριγώνων τῶν ιβ′ ζωδίων, ϗ τῶν ὑψωμάτων αὐτῶν. *Explicatio triangulorum XII. ſignorum Zodiaci, & elevationum ipſorum*, Anonymi; tum p. 3. alia pauca περὶ ὡροσκόπου, *de Horoſcopo*.

II. pag. 3. *b. De Aſtrologia Poëma iambicum* valde longum, abſque ullo titulo; quod tamen eſſe Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum, ex initio deprehenditur. Inc.

Ἐξ οὐρανίων ἀντύγων σοι βιβλίον
Γράψας προσάγω, δέσποτα ςεφηφόρε,
Ἄναξ Μανουὴλ, πορφυροβλάςε κλάδε,
Ὁ Καματηρὸς ἐκ γένους Ἰωάννης,
Τῷ σῷ δὲ κράτει πιςότατος οἰκέτης, κ. λ.

Integrum Prooemium ſpeciminis loco exhibetur Biblioth. Taurin. Catalog. Part. I. pag. 315. Cod. CCXXIX. quem vide. Interim notandum, in noſtro Codice Poëma iſtud fuiſſe recentius exaratum in iis foliis, quae tum in principio, tum in fine vacua ſuperfuerant. Poſtrema ſunt:

Συσχηματισθεὶς κακοποιῷ Ζεὺς πάλιν
Ἤμειψεν αὐτῷ τὴν φύσιν εἰς βελτίω·
Ἡ δ' Ἀφροδίτη τοῦτο δρᾶν οὕτω σθένει.

quae tamen imperfecta videntur, Codice in fine mutilato.

III. pag. 9. Incipit Tabula argumentorum, quae in toto pertractantur Volumine, Capita continens CCCCLXV. quorum primum eſt: Μέθοδος συνόδων ϗ πανσελήνων, ὧν ἡ ἀρχὴ, μέθοδος τῶν συζυγιῶν. *Methodus coniunctionum, & pleniluniorum: quorum initium*, μέθοδος, κ. λ. Vltimum eſt: Περὶ τῆς δηλώσεως τῶν σεσημειωμένων ςοιχείων. *De ſignificatione ſubſcriptarum notarum.*

IV. pag. 17. Incipit Syntagma ipſum Aſtrologicum, omnium, quae in hoc Aſtronomorum Pluteo occurrunt, uberrimum. Primis XXV. huius collectionis Capitibus praecedit titulus valde longus, cuius propterea partem tantummodo proferimus. Ita vero habet: Διὰ συντόμων εὕρεσις κατὰ τὸν ζητούμενον Ῥωμαϊκὸν μῆνα τοῦ ἐνιςαμένου ἔτους, τοῦ τε τόπου ϗ τοῦ χρόνου τῶν συνόδων ϗ τῶν πανσελήνων διὰ κανονίων νέων μεταποιηθέντων ἀπὸ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πτολεμαίου συντάξει ἐν ταῖς συνόδοις ϗ πανσελήνοις, ϗ διὰ κανονίων τῆς ἀνωμαλίας ἡλίου τε ϗ σελήνης, κ. λ. *Brevis modus inveniendi ſecundum quaeſitum menſem Romanum currentis anni, locum & tempus coniunctionum & pleniluniorum per novos canones translatos a magna Ptolemaei Conſtructione in coniunctionibus & pleniluniis, & per canones inaequalitatis Solis ac Lunae &c.* Incipit primum Caput: Ἡ σύνοδος ϗ πανσέληνος ἤτε ὁμαλὴ ϗ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέθειται ἐν κανονίοις, κ. τ. λ. XXV. inſcribitur: Αἱ ἐκλείψεις, & eſt eclipſium Solis ac Lunae ſui temporis hiſtoria, incipiens ab illa Solis, quae incidit anno ,ςωπδ′ 6884. (Chriſti MCCCLXXVI.) die XVII. Iulii, uſque ad illam pariter Solis, quae incidit anno ,ςωϙδ′ 6894. (1) (Chriſti MCCCLXXXVI.) die I. Ianuarii. Huic manus poſterior alias adiunxit inſequentium annorum eclipſes.

V. pag. 33. Ἐκ τῶν Ἡφαιςίωνος τοῦ Θηβαίου ἀποτελεσματικῶν, ϗ ἑτέρων παλαιῶν. Excerpta *ex Hephaeſtionis Thebani, & aliorum antiquorum apoteleſmaticis*. Haec iuxta continuationem Operis incipiunt a Capite XXVI. & deſinunt in Capite CCXXIV. (2) Illud igitur inſcriptum, Περὶ τῶν ιβ′ μορίων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως, inc. Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ′ τμήματα διεῖλον. Hoc Περὶ τῶν ζ′ ἀςέρων, deſ. ποιεῖ κατὰ οἶκον ἡμέρας β. . ἀγαθοποιόν. Heic vero magnus Codicis defectus intercedit, duorum ſcilicet quaternionum, ut ex vetere ipſorum numeratione colligitur, in quibus ex indice Capitum praemiſſo apparet fuiſſe Mercurii Triſmegiſti *Iatromathematica*, Galeni *de decubitu infirmorum prognoſtica*, Pancharii, & Hephaeſtionis *de eodem argumento &c.* quae a numero CCXXV. ad CCXLIII. incluſive progrediebantur: & quae in Codice ſuperiore eadem ferme continente habentur a §. IV. ad §. VII. incluſive.

VI.

(1) Corrige Montfaucon, Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 294. litt. B qui annum 6891. ponit pro anno 6894.

(2) Male igitur Montfaucon. qui loc. cit. litt. C. ait eiuſmodi Hephaeſtionis, & aliorum excerpta Capitibus CCXXIV. eſſe comprehenſa; ſi enim ex hoc numero, Capita demas XXV. reliqua erunt CIC.

VI. pag. 153. Ἀςραμψύχȣ Αἰγυπτίȣ πρὸς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον περὶ προῤῥήσεως διαφόρων ζητημάτων. *Astrampsychi Aegyptii ad Regem Ptolemaeum de praedictione ad varias quaestiones*. Prooemium, seu introductio inc. Ὅτι μηδὲν ὤφειλέ σε τῶν καλῶν λανθάνειν, κ. λ. Des. ἀδιάλειπτον ἕξεις τὸ κλέος ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις. Ἔῤῥωσο. Sequitur Oratio quaedam brevis dicenda, tum ab eo, qui quaestionem proponit, tum ab eo, qui illam soluturus est; ac deinde canones, seu regulae proponuntur. Et haec quidem duobus Capitibus, nimirum CCXLIV. & CCXLV. continentur (1).

VII. p. 162. *Stephani Alexandrini philosophi Tractatus Apotelesmaticus ad Timotheum eius discipulum, compositus quidem occasione recens natae, & impiae sectae Mohamedis, sed & multa alia futurorum praedicens*. Vide in Codice XIII. §. VIII. Vnico autem Capite continetur.

VIII. pag. 169. Caput CCXLVII. inscribitur: Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τῶν χρόνων, ϗ τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς τȣ ἐνιαυτοῦ. *Quomodo considerare oporteat annorum translationes, quaeque in iis accidant iuxta quatuor anni conversiones*. Inc. Ἐπειδήπερ ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου γίνεται τοῦ ἡλίȣ ὄντος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κριοῦ. Des. ϗ αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς, τὰ αὐτὰ ἔσεσθαι δηλοῖ.

IX. p. 172. *b*. Sequuntur Theophili quaedam, nimirum, περὶ καταρχῶν, περὶ βασιλικοῦ κλήρου, περὶ τοῦ ἐνιαυσίου δεσπότου. Tum adiungitur pag. 176. *b*. Caput Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψώ. Horum initium est: Τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ παλαιότατοι τῶν Αἰγυπτίων ϗ σοφώτατοι ἀςεροσκόποι ἐκ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὥρισαν εἶναι. Finis: ἐὰν δὲ μείῃ τὴν ἡμέραν, κακόν. Duos Theophilos accenset inter Astrologos ineditos Fabric. B. G. Vol. II. pag. 515. Alterius memorantur ad Deucasionem filium Prognostica ex Astrologia (Vid. Lambec. VII. p. 256.) Alterius (Alexandrini) Introductio ad Apotelesmaticen laudatur a Cangio Glossar. in Προτοςάσιον, & alibi. Vtri vero adiudicandum sit nostri Codicis Excerptum Περὶ καταρχῶν &c. prorsus ignoramus.

X. pag. 177. Ἀποτελεσματικὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν Παῦλον ἐξηγητικῶν Ἡλιοδώρȣ ϗ ἑτέρων ἀςρονόμων. *Excerpta apotelesmatica ex libris exegeticis Heliodori in Paullum, & aliorum Astronomorum*, Capitibus XXIII. comprehensa; nam a CCLII. ad CCLXXIV. inclusive progrediuntur. Primum Caput est Περὶ τριγώνȣ καὶ ἑξαγώνȣ σχήματος ϗ τῶν λοιπῶν, & inc. Τὸ ἑξάγωνον σχῆμα, ἀγαθόν ἐςι. Vltimum Περὶ οἰκοδεσποτίας ϗ χρόνων ζωῆς. Des. αὐτῷ προσνεμητέον τὴν οἰκοδεσποτίαν τῶν τῆς ζωῆς χρόνων.

XI. pag. 212. Ἐκ τῶν τοῦ Ἡφαιςίωνος ἀςρονομικῶν. *Ex Hephaestionis Astronomicis Excerpta*. Prooemium inc. Τῆς ȣ̓ρανίας διαθέσεως. Des. ὃ οἱ πολλοὶ θεμάτιον ὀνομάζȣσι λέξομεν. Primum Caput, quod iuxta operis continuationem est CCLXXVI. (suus enim est etiam Prooemio numerus) inscribitur: Περὶ τοῦ θεματίȣ, ὅπως σχηματίζηται. Inc. Θεμάτιον τοίνυν λέγεται ἡ ὅλη ȣ̓ρανία διάθεσίς τε ϗ περιφορά. Vltimum περὶ ἐπεμβάσεως, des. ἤτοι τῶν μοιριαίων ἐποχῶν αὐτῶν τῶν χρονοκρατόρων. Procedunt ad Caput usque CCCXCVII. Vtrum autem omnia ad Hephaestionem pertineant, non ita facile dignosci potest.

XII. pag. 249. Sequuntur alia Astrologica sine titulo, atque initio, in quibus agitur de apparitionibus stellarum, de significationibus XII. signorum, apotelesmata solarium ac lunarium eclipsium, de variis operibus faciendis secundum Lunam; pag. 274. Canon, & Ephemeris stellarum fixarum exposita anno ab Adamo 6854. (Christi MCCCXLVI.) Persarum DCCXV. & tabulae quaedam Astronomicae: tum pag. 286. alia subiiciuntur, in quibus Psellus, Blemmydes & Ptolemaeus laudantur. Hisce autem admiscentur pag. 289. Ψηφοφορία γεγονυῖα ἐπὶ τοῦ διὰ Βύζαντος παραλλήλου τῷ ͵ϛωξ' ἔτει ἐν μηνὶ Ἰαννȣαρίῳ ιζ'. ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν ια'. *Calculatio facta sub parallelo Byzantino, anno 6860.* (Christi MCCCLII.) *Mense Ianuario die XVII. hora post meridiem XI.* Pag. 290. Θεμάτιον ἐκλείψεως γεγονυίας σεληνιακῆς ἐν ἔτει ͵ϛωπβ'. Αὐγȣ́ςῳ κβ'. ὥρᾳ γ'. τῆς νυκτὸς. *Thematium Eclipsis Lunaris factae anno 6882.* (Chr. MCCCLXXIV.) *Augusti die XX. hora noctis III.* Pag. 291. Θεμάτιον γενεθλιαλογικὸν γεγονὸς ἐπί τινι ἐνδόξῳ ἀνδρὶ ἀπὸ τῶν βενετικῶν ἐν ἔτει ͵ϛωνγ' Φεβρȣαρίῳ δ'. ὥρᾳ κβ' ἀπὸ μεσημβρίας. *Thematium genethliacum factum propter inclytum quemdam virum Venetum anno 6853.* (Christi MCCCXLV.) *Febr. IV. hora XXII. post meridiem*. Haec autem omnia Capitibus XXVI. continentur: ultimum enim est CCCCXXIII.

XIII. p. 296. Anonymi item alia Astronomica Capita XII. de sphaera nimirum secundum Chaldaeos, de eclipsibus, de horoscopis &c. quorum primum inc. Διήγησις σοφωτάτȣ ἀνδρὸς περὶ ποικίλης ϗ πολυμόρφȣ σφαίρας. Vltimum des. εἰ δὲ εἰς τὸ ἀςραγάλιν, ἀπρόσωπον τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς ἔξω βίας καθίςησιν.

XIV. pag. 301. Αὐτολύκȣ περὶ ἐπιτολῶν ἀςέρων. *Autolyci de ortibus stellarum*. Inc. Τῶν ἀπλανῶν ἄςρων αἱ ἐπιτολαί τε καὶ δύσεις, κ. λ. Sequuntur alia Capita, quorum ultimum quod est CCCCXLII. περὶ ὡροσκόπȣ, des. ἔςι βόρειον ἀνατολικόν. His pag. 302. quaedam alia succedunt e Persica Astrologia de eodem argumento. Plura habes exemplaria in Bibliotheca Regia Parisiensi. Vid. Catalog. p. 487. Libros II. de vario ortu & occasu siderum inerrantium Graece & Latine edidit Dasypodius Argentorati MDLXXII. 8. Vid. Fabric. T. II. p. 89.

B 2 XV.

(1) Vid. Catalogum Biblioth. Regis Galliae pag. 499. ubi adseritur opus hoc esse ineditum. Adservatur etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca, ut ex Catalogo eruitur pag. 149. inscribiturque, Ἱερὸν Ἀςραμψύχȣ ποίημα. Habentur prius quaesita plura in diversas materias, quibus subiiciuntur responsa in decades CCII distributa, praemittuntur preces & modus responsa inveniendi, vulgo *Cabalam* appellant. Astrampsychi ad Ptolemaeum sors, qua interrogati, vel interrogantes divinant, Ms. fuit in Bibliotheca Cardinalis a S. Angelo, teste Labbeo p. 168. Bibl. Novae Ms. Ex praemissis precibus auctor Christianus fuisse arguitur.

XV. p. 302. *b. Excerpta ex Critodemo*, περὶ ἐχθρῶν τόπων κ̀ ἀφέσεων, περὶ κρύψεως σελήνης, κ. λ. Capitibus XII. quorum ultimum, nempe CCCCLXI. est περὶ τοῦ ἐν ποίῳ μηνὶ ὁ γεννηθεὶς τελευτήσει. Vid. Fabricium B. G. T. II. pag. 511.

XVI. pag. 305. Vltima quatuor Capita ita sunt inscripta: I. περὶ ἁλλομένων μελῶν, II. περὶ ἐνυπνίων, III. Ὑπόδειξις διαλύσεως τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπυ ἀλλοιυμένων (1), IV. Ἡ δήλωσις τῶν ζωδιακῶν σχημάτων, κ̀ ἑτέρων τινῶν σεσημειωμένων, quibus conficitur numerus Capitum CCCCLXV. (2)

XVII. pag. 309. Tabula dierum utilium ad sanguinis emissionem, purgationem, & vomitum, & fragmenta quaedam Genethliaca, & Medico Astrologica.

XVIII. pag. 314. *b.* Occurrit reliquum Poëmatis Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum de Astrologia, de quo diximus supra §. II. quodque incipit a versu:

Ὁ δωδέκατος ἀπόκλιμα τυγχάνει, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 320.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑʹ.

GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI LIB. XI.

Titulus corrigendus

Strabonis Geographicarum rerum pars altera, incipiens a Lib. XI. usque ad totum XVII.

COD. XV. Concordat prorsus cum editione citata. Singulis autem libris Hypotheses praemittuntur, quas vide in calce editionis Tom. II. pag. 1199. Heic notandus est error typographi in Montfaucon. Catalogo Biblioth. Bibliothecar. P. I. pag. 295. litt. A. ubi hunc Codicem describens ait: *Codex Strabonis rerum Geographicarum pars secunda incipiens a libro XI. & finiens in XIII. &c.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. brevibus quibusdam adnotationibus adspersus. Constat foliis 233.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Scilicet

Aliud Syntagma Astrologiae Iudiciariae Scriptorum.

COD. XVI. Continet hoc etiam Volumen rerum Astronomicarum collectionem ex variis Auctoribus excerptam, & CCLXV. Capitibus digestam, quorum indicem primae duae exhibent paginae. Indicem vero excipiunt versiculi decem, nimirum:

Ἀβράμοιο πάϊς γράφεν τήνδε βίβλον ἑῇ χειρὶ,
Ἣ τέρμα εἴληφεν αἰῶνος (3) ἐφ᾽ ἑβδομάτοιο,
Ἀριθμοῖο δέοντος ἐτῶν δέκα κ̀ ἑκατόνγε,
Λῆξιν λαβεῖν μερόπων ἅπαν φῦλον ὃν ἐπὶ γαίης·
Ἣ πυκνὰς ἀμφιδρόμυς ἕλικας μαςεύυσα πλανήτων
Μυθέεται μερόπεσσιν ἀψευδῆ ἔπεα πάντα,
Ἠδὲ καλά τε (4) φαῦλ᾽ ὅσα τοῖςδε πρόκειται πρὸς θεοῖο
Ἀθανάτοιο ἑζομένυ εὐρὺν ἐς ὐρανὸν αἰεί·
Ἧς ἔπεα μελιηδέα χρυσοῖο πολλοῦ κρείττω,
Ὧν τε διὰ μερόπων ποθέοντες κλεινοὶ δείκνυνται.
Abraami filius scripsit hunc librum sua manu,
Qui finem accepit septimo saeculo,
Demto numero annorum decem & centum,
Ex quo exordium sumsit universum hominum genus, quod est super terram.
Qui crebras hinc inde planetarum revolutiones indagans
Loquitur hominibus verba omnia sine mendacio,
Et pulcra, & bona, quotquot hisce continentur per Deum
Immortalem spatioso in caelo semper sedentem.
Cuius verba mellita multo auro praestantiora sunt,
Quae qui diligunt, inter homines inclyti demonstrantur.

I. pag. 3. Παράδοσις εἰς τὺς Περσικὺς κανόνας τῆς Ἀςρονομίας. *Traditio in Persicos Canones Astronomiae* Capitibus XVIII. comprehensa, quorum ultimum est Προγνωςικὸν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, *Prognosticum a lineis, quae sunt in palma.* Habes in Codice XIII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 23. *b.* Capite XIX. continetur Μέθοδος κυροῦ Δημητρίυ τοῦ Χλώρυ περὶ τοῦ, τί ποιῶν τις εὑρίσκει τὸν ὡροσκόπον, ἤτοι τὴν ἀνατέλλυσαν μοῖραν ἀπταίςως. *Methodus D. Demetrii Chlori* (5), *qua ratione inveniatur Horoscopus, seu pars oriens sine errore.* Inc. Αἱ λεγόμεναι καιρικαὶ ὧραι πῆ μὲν κοινωνοῦσι ταῖς μεσημβριναῖς, κ. λ. Des. εὑρήσομεν κ̀ ὕτω τὴν πρώτην τοῦ ζυγοῦ ἀνατέλλυσαν. Sequuntur duo Thematia, primum factum *in creatione Domini Manuelis filii Imperatoris Ioannis Palaeologi anno* 6882. (Christi MCCCLXXIV.) *mense Septembri, die XXV. in ipso meridie*, (6) cum sua expositione. Alterum *in ingressu Constantinopolim Imperatoris Domini Andronici Palaeologi, quum possessionem Imperii caperet, mensis Augusti die XII. hora III. diei ab ortu Solis anno* 6884. (Christi MCCCLXXVI.) In eodem Capite continetur pag. 35. *brevis methodus ad inveniendum, in quo signo, & quali portione & minuto Sol exsistat*, composita a quodam Eleu-

(1) Huius tamen Capitis praeter titulum, nil aliud exscripsit calligraphus

(2) Vbi notandus error in Catalogo Montfaucon. loc. cit. pag. 295. litt. A. ubi omnium summa Capitum centenario maior innuitur, dum caput CCCCLXII. *de palpitatione membrorum*, numero 562. & penultimum *de membrorum dissolutione* numero 564. denotatur.

(3) Nempe anno ab O. C. 6890. (Christi MCCCLXXXII.) ubi vox αἰὼν, Latine *Saeculum*, pro *mille annorum spatio* accipienda est, ut vera scriptionis epocha statui possit.

(4) Vt ita explicem vocem φαῦλα, movet me Eustathius, qui ἀντ᾽ ἀγαθῦ usurpari aliquando adnotat, & Laërtius apud Platonem ἀντὶ καλῦ, sic tamen ut utriusque exemplum desideretur, nam hic quidem nullum adfert, ille autem eiusmodi, quod non valde satisfaciat.

(5) Nihil de hoc Demetrio Chloro occurrit apud Fabricium; nam quem citari subinde in scholiis Graecis Nicandri adfirmat B. G. Vol. II. pag. 620. & Vol. XIII. pag. 137. Medicus potius, quam Astronomus habendus est.

(6) Hoc idem Thematium appositum erat in prima pagina Codicis XIII. huius Plutei.

Eleutherio, Scriptoris ut apparet magistro. Ad finem vero nonnulla sunt de stellis adiecta. Tandem occurrunt Canones Persici Astronomiae Tabulis CXL. comprehensi.

III. pag. 107. *Isaaci Argyri ad quemdam suorum amicorum, qui petierat ab illo ratione traditas methodos solarium, & lunarium circulorum, & quae ex iis consequuntur*. Habes in Cod. XIII. huius Plutei §. II. Heic tamen additur in fine computus Paschalis.

IV. pag. 116. Excerpta *ex Hephaestionis Thebani Apotelesmaticis, & aliorum veterum*, quae a Capite XXI. usque ad CCXXXIII. inclusive progrediuntur. Eadem vero sunt, atque illa, quae habentur in dicto Codice XIII. §. III. excepto ultimo Capite περὶ δραπετῶν, quod in hoc desideratur, qui propterea desinit in verbis: ὁμοίως λαμβάνονται, καὶ ὁ κατὰ τὸ ἀνάπαλιν.

V. p. 236. *Medicomathematica Mercurii Trismegisti ad Ammonem Aegyptium*, unico Capite CCXXXIV. comprehensa. In memorato Codice XIII. §. IV.

VI. pag. 240. *b. Galeni de decubitu infirmorum prognostica ex mathematica disciplina*; tum alia omnia, quae loc. cit. recensuimus §. V. Heic tamen post tabulam numericam, alia duo Capita sequuntur de eodem argumento, quorum ultimum iuxta continuationem operis est CCLVIII.

VII. pag. 258. Capite CCLIX. continetur *Stephani philosophi, & oecumenici magistri Alexandrini Tractatus apotelesmaticus ad Timotheum discipulum occasione recens natae, & impiae sectae Mohamedis &c.* Ibid. §. VI. Adiecta heic tamen est quaedam Appendicula cum tabula, *quantum moveantur singuli planetae noctis unius, & diei spatio*.

VIII. p. 268. Caput CCLX. exhibet *Canones aliquot longitudinis, & latitudinis insignium Civitatum*; Caput CCLXI. tabulas longitudinis, & latitudinis stellarum; Caput CCLXII. Canones stellarum XXX. lucidarum, quae in apotelesmaticis assumuntur; Caput CCLXIII. membra signorum, & planetarum coniunctiones.

IX. pag. 279. *Ioannis (Philoponi) Grammatici Alexandrini de usu Astrolabii, & quid singula in ipso descripta significent*. In Codice XXI. huius Plutei §. I. cum quo concordat.

X. pag. 290. Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευῆς ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου. *Isaaci Argyri methodus faciendi Astrolabicum instrumentum*. Prooemium inc. Ἐπεὶ καθάπερ ἀρχελύτους πίνακας χρεὼν, κ. λ. Des. ἔχει δὲ ὧδε τὰ τῆς ὑποσχέσεως. Opus in quinque Capita distributum inc. Τὸ μὲν οὖν ἐξωδοχεῖον, ὃ τὰ τύμπανα περιέχει. Des. εἰδότας ὡς ἀγαπητὸν, καὶ τὸ ἐφοσονοῦν τῶν τοιούτων ἐπιτυχεῖν. In fine adiicitur schematismus descriptionis circulorum parallelorum. Exstat nondum editus Romae in Bibl. Vaticana, teste Gesnero. Notandum in titulo tum huius, tum alterius Operis, quod mox innuimus §. III. expunctam fuisse vocem μοναχοῦ verbis Ἰσαὰκ & Ἀργυροῦ interiectam.

XI. pag. 297. Κλαυδίου Πτολεμαίου τῆς πρὸς Σύρον συμπερασματικῆς τετραβίβλου, τὸ πρῶτον. *Claudii Ptolemaei Symperasmaticorum ad Syrum Tetrabibli* (quod vulgo dicitur *Quadripartitum*) *Liber I.* Post indicem Capitum XXIII. Prooemium inc. Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τέλος παρασκευαζόντων. Des. καὶ πρῶτον τοῦ δυνατοῦ. Liber inc. Ὅτι μὲν τοίνυν διαδίδοται. Des. ἀδύνατοι παντελῶς τυγχάνουσιν. Liber II. pag. 311. praevio indice Capitum XIV. inc. Τὰ μὲν κυριώτατα. Des. κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκολουθίαν ἐφοδεύσομεν. Liber III. pag. 323. praevio indice Capitum XIV. inc. Ἐφωδευμένην ἡμῖν. Des. καὶ εὐπροσκοπώτερον. Liber IV. pag. 337. *b.* item cum indice Capitum IX. inc. Τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς γενέσεως. Des. καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως. In fine: Τέλος τοῦ δ' βιβλίου καὶ τῆς καθόλου πραγματείας τῶν πρὸς Σύρον συμπερασματικῶν. *Finis IV. Libri, ac totius Tractatus Symperasmaticorum ad Syrum*.

XII. pag. 347. Περὶ τῶν καλουμένων κέντρων, ἐπαναφορῶν τε καὶ ἀποκλιμάτων καὶ τῆς ἑκάστης τῶν ιβ' τόπων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως. *De iis, quae vocantur centra, de adscensionibus & declinationibus, & de singulis XII. locorum appellationibus & adfectionibus*. Inc. Τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου παρὰ τοῖς ἀστρονόμοις εἰς ιβ' μέρη διαιρουμένου, ἕκαστον τῶν τοιούτων ιβ' τμημάτων καλεῖται μὲν κοινῷ ὀνόματι ζώδιον. Des. ἐπὶ τὸ προγνωστικὸν τέλος ἐρχόμεθα. Opus Anonymi.

XIII. pag. 350. *b.* Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ Καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ρ'. *Claudii Ptolemaei Liber, qui inscribitur* Καρπὸς, *seu fructus librorum suorum, centum constans Capitibus, seu Aphorismis, ad Syrum*. Inc. Προεκθέμενοι, ὦ Σύρε, τὰς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων. Des. εἰ δὲ οὐ κινεῖται, ἐγχώριος ἔσται ὁ ἐχθρός. Gr. & Lat. ex versione Iov. Pontani edidere Ioachimus Camerarius & Phil. Melanchthon cum Tetrabiblo eiusdem Ptolemaei, Norimb. MDXXXV. 4. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 420. In fine legitur nomen Scriptoris, nimirum Ἰωάννης ὁ Ἀβράμιος, *Ioannes Abraami filius*.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis 356.

ΠΕΡΣΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

PERSICA CONSTRVCTIO ASTRONOMIAE.

I. pag. 1. Post titulum exteriori prorsus consimilem, Opus inc. Τὸ βιβλίον τόδε καθ' Ἕλληνας μὲν σύνταξις λέγεται, κατὰ δὲ τὴν τῶν Περσῶν διάλεκτον ζῆζι. Ἀπὸ φωνῆς τοίνυν τοῦ Σαμψπουχάρης ἀνδρὸς τὸ γένος Πέρσου πᾶσαν λογικὴν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένου ταύτην περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς κρείττονος τῶν ἄλλων ταύτης τὴν διδασκαλίαν ἀκήκοα. Des. οὕτω δὲ ἀριθμοῦνται, λαγὼς, κῆτος, ὄφις, ἵππος, πρόβατον, μαιμοῦ, ὄρνις, κύων, χοῖρος. In fine adnotatur ἔτος ςωλα', ἀπ' Ἀλεξάνδρου ,αχλδ'. *Anno* 6831. (Christi MCCCXXIII.) *ab Alexandro* 1634. (error in numeris.) Tandem sequuntur Tabulae Astronomicae. COD. XVII.

Co-

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 243.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO MAGNAE CONSTRVCTIONIS PTOLEMAEI.

COD. XVIII. I. p. 1. ΘΈωνος Ἀλεξανδρέως τῆς παρ' αὐτῷ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ Α' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου Ὑπόμνημα. *Theonis Alexandrini ex traditione ab ipso facta in I. Librum Ptolemaei Constructionis Commentarius*, & quidem in duas partes divisus. Prima pars inc. Συνεχέστερον προτρεπόμενος. Des. συνάγεται ὁ αφιε' κιε'. ἔγγιστα. In fine repetitur titulus hoc pacto: Θέωνος Ἀλεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ α' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως τῶν εἰς τὸ β' τὸ α'. *Theonis Alexandrini Commentarii in primum Librum Mathematicae Ptolemaei Constructionis, in duas partes divisi, pars prima*. Exstat in Ptolemaei edit. Graeca Basil. MDXXXVIII. supra cit. a pag. 1. ad pag. 42. Altera Pars, nullo titulo praemisso, inc. pag. 35. Διαλαβόντες ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ. Des. ἰσοδυναμεῖν τῷ ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας ὁρίζοντι. Titulus huius secundae partis in fine ponitur hoc pacto: Θέωνος Ἀλεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ α' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου Ὑπόμνημα τὸ β'. *Theonis Alexandrini expositionis ab ipso factae in primum Librum Ptolemaei Constructionis Commentarius secundus*. Ibid. a pag. 42. ad pag. 78.

II. pag. 70. Θέωνος Ἀλεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ β' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου ὑπόμνημα. *Theonis Alexandrini ex traditione ab ipso facta in Librum II. Constructionis Ptolemaei Commentarius*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντάξεως, κ. λ. Des. καὶ ἔστιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη. In fine: Τέλος τοῦ ὑπομνήματος εἰς τὸ β'. Ibid. a pag. 79. ad pag. 130.

III. pag. 126. *b*. Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως ὑπόμνημα ἐκδόσεως παραναγνωσθείσης τῇ φιλοσόφῳ θυγατρί μου Ὑπατίᾳ. *Theonis Alexandrini in Librum III. mathematicae Ptolemaei Constructionis Commentarius ex traditione praelecta philosophae filiae meae Hypatiae* (1). Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ α' καὶ β' βιβλίῳ, κ. λ. Des. διὰ τὸ τῆς κινήσεως αὐτῆς, ὡς ἔφαμεν, τάχος. In fine repetitur titulus: Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. Pro hoc Theonis Commentario, exstat in cit. edit. a pag. 131. ad pag. 194. alter Nicolai Cabasilae. Hic Theonis Commentarius in tertium Librum latuit profecto Fabricium, quum Nicolai tantum Cabasilae in eumdem enarrationem exstare confirmet B. G. Vol. VIII. duobus in locis, nimirum pag. 208. §. IV. ubi praeterea verba haec adfert: Τοῦ Θέωνος τὸ τρίτον λείπει, καὶ οὐδὲ εὑρίσκεται τὸ σύνολον, & pag. 212. §. IV.

IV. pag. 165. *b*. Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ τέταρτον τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. *Theonis Alexandrini in Librum IV. Mathematicae Ptolemaei Constructionis*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ κ. λ. Des. οὐκέτι συμφώνως τοῖς τοῦ Πτολεμαίου ἐπιλογισμοῖς. In fine: Θέωνος Ἀλεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ δ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. Ibid. a pag. 195. ad pag. 230.

V. p. 204. Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ ς' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. *Theonis Alexandrini in Librum VI. Mathematicae Ptolemaei Constructionis*. Inc. Διεξελθόντες περὶ τῶν ἐν τῷ ε' βιβλίῳ ἐκτεθειμένων. Des. καὶ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπλανῶν τε καὶ πλανωμένων ἀστέρων πραγματείαν. Ibid. a pag. 273. ad pag. 352.

VI. pag. 259. Πάππου Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ ε' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. *Pappi Alexandrini in Librum V. Mathematicorum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος καὶ ἐν τῷ δ' βιβλίῳ τῶν μαθηματικῶν, κ. λ. Des. διὰ τοῦ τῶν γωνιῶν κανόνος, καὶ τῶν ἐν κύκλῳ εὐθειῶν. Ibid. a pag. 231. ad pag. 272. Desunt in Codice, quae ibi adferuntur ex Theone a pag. 237. ad pag. 244.

VII. pag. 305. Πάππου Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ ς' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. *Pappi Alexandrini in Librum VI. Mathematicorum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Ἐν τῷ ε' βιβλίῳ τῶν μαθηματικῶν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου, πρώτῳ κεφαλαίῳ, κ. λ. Des. . . . . . (2) ζοντος ἀντὶ τῆς ὑπὸ βρθ γωνίας. In fine repetitur titulus hoc pacto: Πάππου Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ ς' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. In dicta editione non apparet. Hic quoque Pappi Commentarius in Librum VI. latuit hactenus bibliographos, ac Fabricium praecipue, qui loc. cit. Commentariorum in magnam Ptolemaei Syntaxin suos cuique ἑρμηνευτῇ libros adiudicans, ait: *in quinti initium, & partem Pappo debetur*: idemque paullo ante pag. 208. §. IV. post adlatum Suidae testimonium de Pappi in Libros IV. Ptolemaei Constructionis Commentario, subdit, *sed hodie sub Pappi nomine habemus tantummodo Commentarium in libri V. partem*: illam nimirum, quam mox recensuimus §. VI. & paullo post ait „ si Codicum Mss. auctoritas ipsi suffragaretur, se in eam sententiam iturum, ut arbitraretur, etiam Commentarium in I. II. & IV. Librum Pappo tribuendum, ita ut Pappus libros quatuor primores (ex quibus perditus sit tertius) illustrarit, & quinto fuerit immortuus &c. „ quod quidem nostri Codicis auctoritate falsum esse deprehendimus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. X. cuius venerandam vetustatem litterae grandiores, quibus est exaratus, ac maximam partem accentibus, ac spiritibus destitutae, ti-

(1) Fuit Isidori philosophi coniux, sed ita ut coniugii usu abstineret, doctissima femina, e cuius scriptis nihil aetatem tulit. Vide quae de ea tradit Iac. Bruckerus in Hist. Critic. Phil. T. II. p. 351.

(2) Puncta illa marginis externi lacerationem innuunt, quae in postremis quatuor huius Codicis paginis miserrime iniuria temporis contigit.

tituli etiam Librorum charactere vere quadrato conscripti, ceterisque ut plurimum ornamentis instructi, quae Saeculo X. ineunte apud calligraphos erant in usu, apertissime demonstrant. Hunc Langius *optimum, rarum & insignem*, Holstenius vero *insignem librum ob scripturam, & antiquitatem* appellarunt; quorum postremus in schedis suis haec praeterea de ipso memoriae tradit: *Codex omnium quotquot vidi mathematicorum antiquissimus & pulcherrimus, ex quo editi exemplaris errores innumeri corrigi possent*. Fuit autem Angeli Politiani, ut in Codicis integumento interiori αὐτοχειρὶ adnotavit. Aliquot etiam scholia ad oram libri exhibet eiusdem vetustatis, sed ob recisos margines miserrime detruncata. Constat foliis scriptis 347.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΟΥ ΒΙΒΛΙΑ Η'. ΑΠΟ ΤΟΥ Ι'. ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΖ'.

STRABONIS GEOGRAPHI LIBRI VIII. A X. VSQVE AD XVII.

COD. XIX. Continet Strabonis Rerum Geographicarum postremos libros VIII. cum argumentis, primo quidem initio Voluminis coniunctim appositis, iterum vero singulis distincte libris praefixis. Eorum, quae prima exhibet pagina, nonnulla longiora sunt in fine iis, quae in calce Strabonis Geographicor. cit. edit. adferuntur, nimirum XIII. XIV. & XVI. Primum enim desinit: ἐκ τοῦ πολέμου εἶτα Αἰολίδα, Λέσβον, Μυλιάδα, Κιβυράτιδα, Συλίαν, Μυσίαν κατακεκαυμένην. Secundum: Ἰωνίας λεγομένης, ἐ Καρίας, Σάμου, Χίου, Ῥόδου, Κῶ κ Κύπρου. Tertium: καὶ τῇ ἐρυθρᾷ, ἐν οἷς ἔθνη, Ἐλυμαῖοι, Παραιτάκαι, Χαλωνῖται, Δολομηνοὶ, Καλαχηνοὶ, Χαζηνοὶ, Γορδυαῖοι, Μυγδόνες, κ τὰ συνάπτοντα τῇ Ἀραβίᾳ κ τῷ Νείλῳ. Quae vero unicuique libro praevia sunt, ea cum editis ad amussim concordant: quemadmodum etiam librorum initium, & finis. In fine Libri XIII. haec leguntur: Τὸ γοῦν τρισκαιδέκατον περιέχει Τρωάδα, Αἰολίδα, Λέσβον, Μυσίαν κατακεκαυμένην, Κιβυριάτιδα, Μυλιάδα. In fine XIV. haec alia: Ἐν τῷ ιδ' βιβλίῳ λέγει περὶ Ἰωνίας, κ Σάμου, κ Χίου, καὶ Καριας, κ Ῥόδου, κ Κῶ, ἐ Λυκίας, κ Παμφυλίας, ἐ Κιλικίας, ἐ Κύπρου. In fine tandem XVI. ita habet: Τὸ ις' βιβλίον περιέχει περὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἐ Ἐλυμαΐδος, κ Παραιτακηνῆς μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς, κ Μεσοποταμίας, κ τῆς ἐντὸς Εὐφράτου Συρίας, κ Φοινίκης, κ τῶν συνέθνων τῶν συναπτόντων τῇ Ἀραβίᾳ κ τῷ Νείλῳ. Quae, ut unusquisque videt, sunt veluti brevissima eorum, quae in ipsis libris aguntur, ἀνακεφαλαίωσις.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 240.

(1) Illum intellige Antiochum Astrologum, cuius Apotelesmatica, seu Thesauri Apotelesmatum Mss. in variis occurrunt Bibliothecis.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

PORPHYRII INTRODVCTIO IN APOTELESMATA PTOLEMAEI.

Ac praeterea

Claudii Ptolemaei, Procli Diadochi, & Anonymi Varia.

I. pag. 1. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου. *Porphyrii Philosophi introductio in Apotelesmaticen Ptolemaei*, cum figuris geometricis ad marginem. Prooemium inc. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκριτικῆς θεωρίας. Des. κ τοῖς λόγων ἀμυήτοις εὐσύνοπτον. Primum Caput, Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου κ τῆς σελήνης κ τῶν ἀστέρων ἐν τοῖς παρόδοις γινομένων ἐπισημασιῶν, inc. Ὁ ἥλιος τοίνυν καθάπερ τις κράτιστος. Vltimum, Περὶ τῶν ἀκτίνων τῶν πλανητῶν, des. ἔμπροσθεν ζ'. κ ὄπισθεν ζ'. Hanc Isagogen alii ad Antiochum (1) referunt, ut Petrus Petitus p. 133. Observationum, & Thomas Gale ad Iamblichum de Myster. Aegypt. pag. 304. Prodiit Graece & Latine cum Hieron. Wolfii versione Basil. MDLIX. fol. ante scholia Demophili, & Hermetem de revolutionibus nativitatum. COD. XX.

II. pag. 19. *b. Claudii Ptolemaei Liber*, qui inscribitur Καρπὸς, seu *fructus librorum suorum*, centum constans Aphorismis astrologicis, ad Syrum. Concordat cum illo Cod. XVI. huius Plutei §. XIII. quem vide.

III. pag. 25. *b. Anonymi Commentarius in Aphorismos praedictos*. Inc. Ἡ πρόγνωσις διχῶς νοεῖται, μία μὲν ἀπὸ τῆς γνώσεως, κ. λ. Des. αἱ μὲν σύνοδοι τῶν β' ἀστέρων γίνονται κα'. Imperfectus est. Habetur & in Bibl. Veneta Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

IV. pag. 58. *Claudii Ptolemaei Quadripartitum*, sive, *Apotelesmatum ad Syrum Libri IV.* Concordant cum Codice XVI. huius Plutei, §. XI. exceptis titulis; in illo enim inscribuntur Συμπερασματικὰ, in hoc Ἀποτελέσματα.

V. p. 115. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου. *Enarratio in Tetrabiblon Ptolemaei*, seu in praedictos IV. Apotelesmatum Libros, auctore Anonymo. Primi Libri Enarratio inc. Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ Πτολεμαῖος πρὸς τοὺς τὴν ἀστρονομίαν μὴ οἰομένους τέχνην. Des. δηλοῖ ψύξιν κ ἐμποδισμὸν τῆς συνουσίας. Libri II. pag. 155. *b.* inc. Τὰ μὲν οὖν καιριώτατα τῶν πινακικῶς ἐκτεθειμένων πάντων. Des. τοῦτον καταπαύει τὸν λόγον. Libri III. pag. 181. *b.* inc. Ἐφωδευμένης ἡμῖν. Σκοπός ἐστιν αὐτῷ ἐν τοῖς προοιμίοις τοῦ γ' βιβλίου. Des. αἴτιος πάντων τῶν εἰρημένων καθίσταται. Quarti denique pag. 223. inc. Τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς γενέσεως ἐπλήρωσα κατὰ τὸ γ' βιβλίον. Des. ἔγνωμεν ὅτι ἡ σελήνη ἀναβαίνει τὰ βόρεια παρὰ βαθμὸν τοῦ ἀνέμου (2)... Hanc ἐξήγησιν sine auctoris nomine, una cum Por-

(2) Desinit in quadam numericae notae figura, quam adsequi minime potuimus.

Porphyrii, seu Antiochi potius, (ut supra diximus) in Tetrabiblum Isagoge, sed admodum corrupta, scholiis e Demophilo collectis, librisque duobus Hermeti tributis de revolutionibus nativitatum &c. edidit Henricus Petri Basil. MDIC. fol. eamque nonnulli perperam cum Procli Lycii in idem Ptolemaei Opus paraphrasi confundunt, quam Graece edidit Philippus Melanchthon Basil. MDLIV. in 8.

VI. pag. 258. *Anonymi quaedam Apotelesmatica*. Inc. Ὁ μὲν ὖν παντεπόπτης ἥλιος πυρώδης ὑπάρχων ϗ φῶς νοερὸν, ψυχικῆς αἰσθήσεως ὄργανον. Des. πρόῤῥησις συνόδου ϗ πανσελήνυ πρὸ μιᾶς ἡμέρας. Simile initium videre est & in Bibl. Venet. Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

VII. pag. 266. Ἐκ τῆς εἰς Τιμαῖον Πρόκλου ἐξηγήσεως. *Ex expositione Procli in Timaeum*, Excerptum Arithmeticum. Inc. Ιςέον, ὅτι ἀριθμητικὴ μεσότης ἐςὶν, ἐφ' ἧς ὁ μέσος ἴσως κατὰ τὸ πόσον ὑπερέχει καὶ ὑπερέχεται. Des. αἱ ἄρα δύο μεσότητες περιέχονται ὑπὸ τῆς γεωμετρικῆς, ϗ ἀντιςρέφουσιν ἀλλήλαις. Quinque exstant Procli in Platonis Timaeum Commentariorum Libri, opus vere insigne, & admirandum, quibus tamen quum non integer Timaeus, sed vix eius tertia pars explicetur, suspicari quis merito possit multo plures in illum Dialogum libros fuisse elucubratum, eosque deinde temporis iniuria intercidisse.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. in cuius prima pagina legitur: *Olim Laurentii de Medicis, repertus inter libros Comitis Iohannis Mirandulani*. Constat foliis scriptis 267.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΑΒΙΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ.

IOANNIS PHILOPONI DE VSU ASTROLABII.

Nec non

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, & Anonymi Varia.

COD XXI. I. pag. 1. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνυ περὶ τῆς τῦ Ἀςρολάβυ χρήσεως, ϗ τί τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων σημαίνει ἕκαςον. *Io. Alexandrini Philoponi* (1) *de usu Astrolabii, & quid singula in ipso descripta significent*. Post tabulam Cap. XIV. prooemium inc. Τὴν ἐν τῷ ἀςρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας. Des. ἕκαςον ἐροῦμεν. Cap. I. inc. Αἱ μὲν ὖν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ. Vltimum des. διέςηκεν ἐπὶ θάτερα. Inter inedita recenset Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 367. Habetur etiam Ms. in Bibl. Regis Galliae Tom. II. pag. 419. & in Bibl. Caesarea apud Nessellium Tom. IV. p. 63.

II. pag. 15. Ὑπόθεσις τοῦ ἀςρολάβυ. *Methodus Astrolabii*. Inc. Εἰ βόλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀςρολάβυ μέθοδον, μετέρχυ ταύτην τόνδε τὸν τρόπον. Des. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς μεθόδυ τοῦ ἀςρολάβυ. Est Ammonii Philosophi, ut apparet infra ex Cod. XXXI. huius Plutei §. III. ubi inscribitur: Ἀμμωνίυ (2) φιλοσόφυ περὶ τῦ ἀςρολάβυ χρήσεως. *Ammonii Philosophi de usu Astrolabii*.

III. pag. 17. *b*. Ψηφοφορία κατ' Ἰνδὺς ἡ λεγομένη μεγάλη. *Calculatio secundum Indos, dicta magna*, auctore Anonymo. Inc. Εἴπωμεν δὲ ϗ περὶ τῶν ψήφων τῆς ἀςρονομίας. Ἴσθι, ὡς ὁ ἀριθμὸς ἐπεὶ ἔχει, κ. λ. Des. ὃ τὴν πλευρὰν ἐζήτεις εὑρεῖν. Inter hoc, & sequens opus multa videntur deesse in Codice plurium paginarum abscissione.

IV. pag. 31. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Commentarius ad Epiphanium filium*. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei, §. I. Sequuntur deinde p. 64. *b*. alia Astronomica Capita anepigrapha, quorum tituli sunt: 1. Πῶς αἱ καιρικαὶ ὧραι ὀφείλυσι μεταβληθῆναι διὰ μιᾶς μεθόδυ πρὸς τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεσημβρινὰς, καὶ πρὸς ἰσημερινὰς ὥρας, ϗ πρὸς ὁμαλὰ νυχθήμερα. 2. Μέθοδος εἰς τὸ ψηφίσαι τὸν ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τῦ ζωδίυ ἐςίν. 3. Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος ψηφοφορίας τῆς σελήνης. 4. Ἑρμηνεία τῦ ἐξαναλόγυ. 5. Περὶ ὧν ποιῦνται φάσεων πρὸς τὸν ἥλιον οἱ ε' ἀςέρες. 6. Περὶ συνοδοπανσελήνων. 7. Μέθοδος ἁπλυςέρα, δι' ἧς εὑρίσκεται ἡ σύνοδος καὶ πανσέληνος. 8. Ἡλίου ἐποχή. Primum inc. Ὀφείλομεν ἐν τῷ ζητυμένῳ κλίματι, κ. λ. ultimum des. ϗ εἰς ἣν καταλήξῃ μοῖραν ὁ ἀριθμὸς, ἐκείνην ἐπέχει ὁ ἥλιος. Tandem pag. 74. succedunt Tabulae Astronomicae, cuiusmodi in aliis etiam occurrunt Codicibus, ac praecipue in XXVI. ubi singularum titulos protulimus. Prima heic est Συνόδων ϗ πανσελήνων κανόνιον. Inter hanc, & secundam, quae inscribitur, Πόλεις ἐπίσημοι Εὐρώπης, inseritur Caput, cui titulus, Περὶ μηνιαίων ἀποτελεσμάτων, *De mensium apotelesmatibus*, cuius initium est: Ὁσάκις ὖν ἐὰν προαιρώμεθα. Finis: τόν τε ἀέρα ϗ τὸ ὕδωρ μεταβάλλειν πέφυκεν. Tum alia manu nomina mensium apud Athenienses & Graecos. Nonnulla praeterea scholia marginalia in secundam, & tertiam Tabulam *de mensibus variarum gentium*, sunt adscripta. Vltima exhibet Horizontum delineationes per VII. climata, Meroës, Soënes &c. quales innuuntur infra Cod. XXVI. §. XXX. & XXXI.

V. pag. 154. Πτολεμαίυ μαθηματικῶν ἕκτον. *Ptolemaei Mathematicarum rerum, seu Mathematicae Constructionis Liber VI.* Capita continens XIII. quorum praecedit index. Concordat cum cit. edit. Basil. a pag. 135. ad p. 164. Accedunt scholia marginalia non pauca.

VI. p. 183. Ἐκ τῶν εἰς τὴν Πτολεμαίυ μαθηματικὴν σύνταξιν ἐπιςασιῶν. *E meditationibus*, seu *Commentariis in Mathematicam Ptolemaei Constructionem* Excerpta, auctore Anonymo. Sunt autem in primum, secundum, tertium, quartum, & sextum Librum. Inc. Ὅτι τότε ἀκριβὴς ἰσημερία γίνεται. Des. πληρυμένης δηλονότι ϗ ὕσης ϗ ἐπιφωσκύσης. Postrema duo fo-

(1) Vixit saeculo post Christum natum sexto.
(2) Hic Ammonius est Hermeae F. praeceptor Ioannis Philoponi.

folia manu diverſa ſunt exarata, ſed penultimum non ſuo loco poſitum ante tres paginas invenies.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 203.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΕΩΜΑΝΤΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ.

LIBER GEOMANTICVS INCERTI AVCTORIS.

Scilicet

Liber Geomantiae cum punctis & figuris Geomanticis Pythagorici Laxeuterii, ſive Rhabolii, ita vocati Perſice, in quo plurimae leguntur voces, ut arbitror, Perſicae.

COD XXII. I. pag. 1. PRaemittuntur initio LXX. ſententiae ad excitandam fiduciam in Deum, circa futurorum eventus. Inc. Μεγάλη χαρὰ καὶ εὐφροσύνη ἀνατέλλει σοι. Deſ. καὶ ὅσα ἂν βούλεται τῇ αὐτοῦ χάριτι. Ἀμήν. Pag. 10. deſcripta ſunt XII. Zodiaci ſignorum, ac planetarum figurae cum ſuis explicationibus, & punctis, quibus haec verba leguntur adſcripta: Μιχαῆλος Ἀποστόλης Βυζάντιος ἐμετρίασεν. *Michaël Apoſtolius Byzantius dimenſus eſt:* cuius manu exaratus videtur hic Codex. Pag. 11. ſequitur Liber ipſe Geomantiae, cum punctis & figuris Geomanticis, cui titulus: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ Λαξευτηρίου, ἤτοι τοῦ Ῥαβολίου (1), οὕτω πως λεγομένου Περσιστί. *Initium cum Deo Pythagorici Laxeuterii, ſive Rhabolii, ita vocati Perſice.* Inc. Τὸ εἶδος τόδε τὸ ὄνομά ἐστι τοῦ λαχιάμ, ὅς ἐστι κύριος τοῦ πρώτου οἰκήματος. Deſ. καὶ ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν σκλάβων. Adiiciuntur in fine, pag. nimirum 57. *b.* tabulae XII. locorum, & explicationes notarum aſtronomicarum, de planetis; pag. 58. nomina Cometarum iuxta Ariſtotelem, & Apuleium; pag. ead. *b.* virtutes quorumdam lapidum, arborum, herbarum, & animalium; pag. 61. alia pauca aſtronomica de Lunae cyclo, & ſeptem planetarum ſignificationes per totidem hebdomadae dies.

II. pag. 62. Ἀρχὴ τῆς ἀστρονομίας. ἄρχεται μὲν ἐκ τοῦ Μωϋσέως τοῦ προφήτου. *Initium aſtronomiae; exorditur autem a Moyſe Propheta.* Inc. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Deſ. ϛ τὰ ζώδια εἰς ιβʹ. Eſt Tractatus Anonymi Aſtrologicus, & Apoteleſmaticus; in principio tamen nonnulla traduntur de capite, vertebris, humeris, pectore, & aliis membris terrae; in fine vero tabula quaedam aſtronomica delineata eſt.

III. pag. 81. Ἐρωταποκρίσεις φιλοσόφου τοῦ Ἀριστοτέλους. *Interrogationes, & reſponſiones Philoſophi Ariſtotelis* de rebus aſtronomicis &c. Inc. Ἐρώτησις. Τί ἐστιν ὁ οὐρανός. Deſ. τῆς τῶν τόπων ἐξαλλαγῆς.

IV. pag. 83. Ἀποφθέγματα σοφῶν ῥητόρων περὶ φύσεως. *Sententiae ſapientum Rhetorum de natura.* Inc. Ὁ οὐρανὸς, λέγει ὁ μέγας Βασίλειος, καπνοειδής ἐνι. Deſ. οὐ πιάνεται ἡ σελήνη.

V. pag. 86. Modus inveniendi Paſcha, litteram dominicalem, & aureum numerum cum ſuis tabulis, in quibus nonnulla leguntur Graece quidem, ſed ſine accentibus; alia Italice, & alia Italice quidem, ſed litteris Graecis exarata: prorſus autem exilia mihi videntur.

VI. p. 95. *b.* Περὶ προγνώσεων πραγμάτων, μέθοδος προγνωστικὴ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ τοῦ ψαλτηρίου. Ποίημα κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ. *De praedictionibus rerum, methodus prognoſtica a S. Evangelio, & Pſalterio. Opus Domini Leonis Sapientis.* Inc. Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. Deſ. ἀπὸ ἐναντίου μετατρέπει. Nihil de hoc Leonis Opuſculo apud Fabricium.

VII. pag. 97. *b.* Aſtrologica quaedam, ſeu potius Cabaliſtica, ad inveniendum ſignum Zodiaci, in quo quis natus eſt; pag. 98. *Preces quaedam ad Deum Laxeuterii;* pag. ead. *b.* *Interpretatio XII. figurarum;* pag. 99. alia pauca de ſtellis, & poteſtatibus ipſarum; tandem pag. 101. *b.* de inveniendo theſauro &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 101.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.

PROGNOSTICA TEMPORVM ANNI INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Eclogae Geoponicae in Libros XX. diſtributae

I. pag. 1. MVtila eſt initio haec Geoponicorum Collectio: deſideratur enim Praefatio ad Conſtantinum Porphyrogenitum, cuius iuſſu & auſpiciis fuiſſe compoſitam patet ex elogio, quo illum Auctor proſequitur, dum vocat τερπνὸν τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα; quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Operis initium fit a Capite, cui titulus: Προγνωστικὰ μακροτέρου χειμῶνος. *Prognoſtica longioris hyemis.* Inc. Πρῖνοι, καὶ δρύες τὸν καρπὸν πολὺν φέρουσαι, κ. λ. Finis vero in illo, quod inſcribitur, Σύνθεσις δελέατος, *Compoſitio eſcae;* cuius ultima verba ſunt: καὶ πλάσας κολλύρια ὡς τὰ θυμιάματα, ξήραινε ἐν σκιᾷ. Auctor huiuſmodi γεωπονικῶν συναγωγῆς incertus. Varias hac ſuper re variorum Scriptorum ſententias vide apud Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 501. qui praeterea pag. 506. ſeqq. Scriptorum nomina, quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis, ordine alphabetico depromit. COD. XXIII.

II. pag. 119. *b.* In fine quaedam pauca Aſtrologica de diebus & horis, diverſa manu ſunt exarata, in quibus primus anni menſis ponitur Martius. Haec quum minuto, atque evaneſcente charactere fuiſſent exſcripta, iterum alia manus eadem ad verbum exaravit.

C Co-

(1) In Cod. Colbert. MMCCII. appellatur ῥαμπλίου (al. ῥαβουλίου) Vide Cangii Gloſſarium ad Scriptor. med. & infim. Graecit. in voce Λαξευτήριον, & Ῥάμπλιον.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XIII. Hoc exemplar *antiquum* vocat Holstenius in schedis Mss. Constat foliis 121.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ.

DE DECENNARIO NVMERO INCERTI AVTHORIS.

Titulum corrige

Manuelis Moschopuli Erotemata emendata.

COD. XXIV. I. pag. 1. OCcurrit in primis sex foliis fragmentum Grammaticum, initio & fine mutilum, cuius prima verba sunt . . . . . . μετρεῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦ τετάρτου, καὶ τελειῦται ὁ δέκατος ἀριθμὸς, κ. λ. postrema vero: τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ φωνήεντα εἰ καὶ δύνανται καθ' ἑαυτὰ . . . . . Agitur autem in hoc de accentibus, apostrophis &c. In summo vero primi folii margine leguntur ista: περὶ τοῦ δεκάτου ἀριθμοῦ. Ταῦτα ἀκριβεστέρως ἐστὶν εὑρεῖν παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρεσκόντων φιλοσόφοις. *De decennario numero. Haec accuratius licet invenire apud Plutarchum in libro de Placitis Philosophorum.* Ex quibus verbis exteriorem Codici titulum apponendi occasio data est.

II. pag. 7. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου. *Initium cum Deo Erotematum emendatorum per Manuelem Moschopulum.* Ὅρος προσῳδίας, *Definitio Prosodiae.* Inc. Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς κατὰ τὸ ἐπαγγελτικὸν τῆς λέξεως ἐκφερομένη. In calce huius paginae legitur: Τοῦτο τὸ σύγγραμμα ἐν μέν τισι διαφέρει κομιδῇ ἀπ' ἄλλου τοῦ Μοσχοπούλου γνωριμωτέρου συγγράμματος, ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν κατὰ τὰ αὐτά ἐστιν ἐκείνῳ . . . . . (1) *Hoc Opus in quibusdam valde differt ab alio notiore Opere Moschopuli, in pluribus vero convenit cum illo* . . . . . . Des. τοῦ δὲ ἑτέρου τὴν περισπωμένην ἀπέλειψεν τὸ ὑποτακτικόν (2). In fine subscriptio legitur ita perplexe exarata, ut vix haec coniiciendo exsculpere potuerimus, de quibus tamen adhuc dubitamus. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ὁμοφοίτου μεγάλου Γεωργίου τοῦ Λασκάρεως, μηνὶ Ἰουλίῳ λα'. ἰνδ. θ'. ἔτους ,ϛωξδ'. *Completus est praesens liber manu mea condiscipuli magni Georgii Lascaris, mense Iulio, die XXXI. indict. IX. anno* 6864. (Christi MCCCLVI.) (3).

III. pag. 121. Sequitur Declinatio nonnullorum nominum, & coniugatio primae barytonorum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis 133.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

DIONYSII TERRAE HABITABILIS DESCRIPTIO.

Ac praeterea

Aeschyli, & Sophoclis Tragoediae.

I. pag. 1. PRaecedunt prolegomena de Dionysii patria, genere, & operibus; de discrimine Geographiae a Chorographia; de ventis, de oceano, de insulis, de praecipuarum regionum, puta Aegypti, Alexandriae, Italiae figura, &c. e quibus tamen multa propter primi folii lacerationem, perierunt. Inc. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς Δίωνος Ἀλεξανδρέως, κ. λ. Des. ἡ δὲ Ἰταλία ξύσσω, ἡ μέν τοι Νάξος φύλλῳ ἀμπέλου. Pag. ead. *b.* incipit *Dionysii Orbis Descriptio*, cuius paraphrasis marginalis, auctore Anonymo, inc. Τὰ περὶ τὴν γῆν καὶ τὸν μέγαν πόντον ᾄδειν ἀρχόμενος. Des. ὧν τινων ἕνεκα ἐκ τῶν μακαρίων καὶ ἀθανάτων Θεῶν ἡ ἀμοιβὴ, ὡσανεὶ ἡ ἀνταπόδοσις ἀνταξία γένοιτο. In fine legitur: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκουμένης περιηγήσεως, ὁμοῦ στίχοι χίλιοι ρπε'. *Finis cum Deo Dionysii Orbis Descriptionis, simul versus MCLXXXV.* Hoc Dionysii Periegetae Opus editum est G. & L. inter Geographiae Veteris Scriptores Graecos Minores Oxoniae e Theatro Sheldon. MDCCXII. in 8. Vol. IV. a p. 2. ad p. 199. Paraphrasis vero in calce eiusdem Tomi a pag. 1. ad pag. 33. Pauca, quae sequuntur in editione de duodecim ventis, eadem Codex habet in praedictis Prolegomenis. COD. XXV.

II. pag. 39. *Aeschyli Tragoediae III.* cum scholiis marginalibus. Prima est: *Prometheus Religatus* cum argumento, & Aeschyli vita. Illud inc. Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου. Des. ἔξεστι συμβαλεῖν. Haec vero: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος. Des. αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν. Longior est in fine, quam in edit. Graec. MDLVII. ex officina Henr. Stephani. Scholia inc. Τηλουρὸν διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρόν. Des. ὦ μήτηρ ἐμὴ ὦ Θέμις. Habentur & haec in dicta edit. a pag. 5. ad pag. 64. In fine Epigramma iambicum decastichon legitur de monte Aetna, nimirum:

Αἴτνη τίς ἐστιν Ἰταλῶν ὄρος μέγα,
Ἐξ ἧς καταρρεῖ παμφάγου πυρὸς νᾶμα
Μέχρι πολίχνης Κατάνης λεγομένης·
Ῥοιβδεῖ δὲ δεινῶς, ὡς ποταμὸς ἐκρέων·
Πνεῦμα γὰρ ἐκ γῆς ἐκπεσὸν ταῖς κοιλάσι
Κισσήρεως νάφθης τε πεπληρωμένης
Χωροῦν σοβαρῶς ἐκπυροῦται τῇ βίᾳ·
Εὐρὸν δὲ ταῖς σήραγξιν ὕδωρ ἐκρέον
Τὸ πνεῦμα παντάπασιν ἠρτωμένον
Ἀναφλογωθὲν ἐξανάπτει πῦρ ῥέον.

Tum

(1) Alia erant exarata, sed reciso margine exciderunt.

(2) Duo fuere Manueles Moschopuli, unus Cretensis, clarus circa A. C. MCCCXCII. alter huius patruelis, Byzantinus qui post captam Constantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori tribuuntur haec Erotemata in Cod. Barocciano XXXV. posteriorem auctorem habet liber de Vocibus Atticis in Philostrati Imaginibus &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37.

(3) Montfauconii error corrigendus, qui pro 6864. supponit 6874. Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag 296. litt. C.

Tum alii versus iambici in Prometheum, & Aeschylum, qui sunt eiusmodi:

Α᾽νθ᾽ ὧν τὸ πῦρ δέδωκας ἀνθρώπων γένει,
Τρύχῃ βίᾳ φάραγγι προσπεπηγμένος.
Τὸ πῦρ, Προμηθεῦ, ὃ βροτοῖς ἐχαρίσω,
Υ῞λη πρὸς ἀκάματον εὑρέθη φλόγα
Ο᾽ργῆς κατά σε πρὸς θεῶν πυρσουμένης.
Αἰσχύλε, τί φής; τοὺς θεοὺς σὺ προσφέρεις
Πάσχοντας αἰσχρῶς ἐκ θεῶν ὁμοτρόπων,
Καὶ πῶς ἄρα λέληθας σαυτὸν εἰς τέλος
Θεοὺς σεβάζων τοὺς παθητοὺς τὴν φύσιν,
Καὶ μὴ δυνατοὺς ἐκφυγεῖν τιμωρίαν;
Οὐαὶ Προμηθεῦ κρώζων, οὐαί σοι μέγα·
Χάριν βροτῶν γὰρ ἠπάτησας τὸν Δία,
Καὶ λάθρα τούτου πῶς τὸ πῦρ ἐκεκλόφεις·
Εἶτ᾽ οὐδ᾽ ἐπείσθης ὢν περ ἐσταυρωμένος
Τὸν ἐκβαλόντα τὸν θρόνον εἰπεῖν Δία·
Τῷ τοι κεραυνὸς ἐκ πολλοῦ κατηγμένος
Ε῎ργον τίθησι συντριβῆς σε τὸν τάλαν.
Αἴαζε τοίνυν, τοῦτο γὰρ πάρεστί σοι.

III. pag. 72. *Eiusdem septem Duces adversus Thebas* cum argumento, quod inc. Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Α᾽θήναις, ἔσχε δὲ τὴν Ι᾽οκάστην γυναῖκα. Des. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα ἐν Αἰγύπτῳ ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. Aliquantum differt ab edito. Scholia inc. Κάδμου πολῖται. Ο῾ Ε᾽τεοκλῆς προλογίζει. Des. τῷ κύματι, καὶ τὸ κατακλυσθῆναι τροπῇ ἐπήνεγκε. Ibid. a pag. 68. ad pag. 123. In fine versus iambici IX. in hanc Tragoediam leguntur, qui sunt:

Α῎νθρωπε, ζητεῖς, τίνες οὗτοι οἱ δύο
Οἱ πατράδελφοι καὶ ταχύμοροι τάχα
Οἰδίποδος φεῦ τοῦ πανοικτίστου γόνοι.
Πληροῖ κατάρας πατρικὰς πεπρωμένη
Αἵματι κληρώσασα Λαΐου δόμον
Τοῖς πατραδέλφοις συγγόνοις Λαβδακίδαις,
Οἷς οἶκος ᾅδης, Α᾽χέρων, λίμνη, Χάρων,
Καὶ τὸ στυγητὸν τῆς Στυγὸς σκηπτὸν νᾶμα·
Κτανθεῖσι καὶ κτείνασιν ἀλλήλους ξίφει.

IV. pag. 94. *Eiusdem Persae*. Argumentum inc. Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθοις. Des. Δαρεῖον εἶναι γράφουσιν. Scholia inc. Τάδε μὲν Περσῶν. Τοῦτο δεικτικῶς. Des. ἀπὸ τῆς βάρεως ναυσὶ τριστάλμοις. In fine legitur notatum. Ω῏ Χριστὲ βοήθει τῷ δούλῳ σου Νικολάῳ τῷ Περδικάρῃ. *O Christe, auxiliare servo tuo Nicolao Perdicario*. Tum versus IV. in Darium, nimirum:

Ο῾ γαυριῶν μέγιστα Περσικῷ ξίφει,
Καὶ Βόσπορον πλοῦν ξηρὸν δείξας καθάπερ
Ξέρξης βασιλεὺς, Δαρίου παῖς Α᾽τόσσης,
Α῎θυρμα ἰοὺ δείκνυται Ι᾽αόνων.

V. pag. 127. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis item marginalibus. Prima est *Aiax flagellifer*, cum Auctoris Vita, cuius initium: Ο῾ Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Α᾽θηναῖος. Des. κατέμιξε. Exstat in Graeca Sophoclis edit. Genev. MDLXVIII. 4. curante Henrico Stephano. Pag. 128. *b.* Prolegomenon περὶ κωμῳδίας, *De Comoedia*. Inc. Ο῞τι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας ἔκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. Des. ὡς ὁ Ξάνθος εἰς Η῾ρακλέα. Deest in cit. edit. Pag. ead. Argumentum inc. Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστι πραγμάτων. Des. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινεν. In fine aliquantum differt ab edito. Scholia marginalia inc. Α᾽εὶ μὲν, ὦ παῖ. Κτητικὸν ἀντὶ τοῦ κυρίου. Το δὲ ἑξῆς, ἀεὶ δρῶ σε, ὦ Ο᾽δυσσεῦ, πείρᾳ καὶ δόλῳ μετιόντα τοὺς ἐχθρούς, κ. λ. Des. ὅθεν καὶ πολυτελὴς τράπεζα, καὶ τὸ τελούμενον δημόσιον. Et haec ab editis differunt, utpote in Codice pauciora, ac breviora. Clauditur Drama versibus quibusdam ἡρωελεγείοις, qui, ob marginem blattis corrosum, pessime sunt detruncati.

VI. pag. 166. *Eiusdem Electra* cum hypothesi, & scholiis. Illa inc. Υ῾πόκειται ὧδε τροφεύς. Des. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Α῎ργει. Haec inc. Ω῏ τοῦ στρατηγήσαντος. Πολλάκις παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ παλαιοὶ, κ. λ. Des. μὴ πέρα λέγειν. Περισσὴ γὰρ ἡ ἀπίθανος διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους. Legitur in fine sequens iambicum octastichon:

Λέαιναν, ἢ δράκαιναν, ἀλλ᾽ οὐ μητέρα,
Καὶ τὸν σύνευνον ἄνδρα τὸν πατροκτόνον,
Ο῾ τοῦ πατρὸς τιμωρὸς ἐκτελῶν ὄπα
Τὴν τοῦ θεοῦ κράτιστον ἄσκευον μένην
Κτανὼν ἔθαλλεν, ὡς ὀνείροις τοῖς πάλαι
Εἶδε θανοῦσα πρὶν θάνῃ τελεσφόρα.
Η῾ δ᾽ αὐταδέλφη χαρμονῆς πεπλησμένη
Α᾽φῆκε λυπρὸν πένθος, ἄστεγες δάκρυ.

VII. pag. 195 *Eiusdem Oedipus*, cui praecedit Hypothesis ἔμμετρος, & alia prolegomena, quae habentur in dicta edit. p. 145. praeter Caput illud, quod inc. Ο῾ τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν, κ. λ. Scholia inc. Ω῏ τέκνα. Φιλότιμον καὶ προνοητικὸν τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος. Des. καλῶς γὰρ τοῖς λέκτροις ἐπεμπίπτει. δι᾽ αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται, quae pertinent ad versum, Πύλας δ᾽ ὅπω, κ. λ. Mutila est enim in fine Tragoedia, ac desinit in versu: Μνήμην παλαιῶν, κ. λ. quod incidit in cit. edit. pag. 201.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 12. Saec. XIV. tineis multis corrosus. Constat foliis 221.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO IN CANONES PTOLEMAEI.

Hic vetustissimus Codex continet Theonis COD. XXVI.
Alexandrini Commentarium in promptos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, qualis in Cod. VII. huius Plutei §. I. descriptus est, una cum Tabulis Astronomicis. Theonis quidem Commentarius, qui primas 30. paginas occupat, videtur conscriptus ineunte saeculo XIV. charactere minuto, membranis recentibus: Tabulae vero Astronomicae, quae a pag. 33. *b.* ad finem usque Codicis progrediuntur, saeculo X. ineunte, uncialibus characteribus, aureis, quadratis; ita ut coniicere iure possimus, Commentarium ex antiquis membranis, laceris fortasse ac pereuntibus, fuisse restitutum, ac reliquis integris adhuc, ac superstitibus veteris calligraphi membranis adsutum: quod animadvertendum erat Langio & Montfauconio, testantibus hunc insignem Codicem scriptum circa an-

annos DCCCC. quibus praenotatis, recensionem adgrediamur.

I. pag. 1. Laterculi duo occurrunt recentissima manu descripti, quorum alter exhibet icosipentaëterides, seu. vigintiquinquennalia quinque astrorum, nimirum Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii, ab anno 1501. ad annum 1726. alter repraesentat vigintiquinquennalia Solis, & Lunae inter spatium praedictorum annorum. Pag. vero 2. incipit Θέωνος ἑρμηνεία εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τοῦ Πτολεμαίου, *Theonis Commentarius in expeditos Canones Ptolemaei*, cuius initium & finis concordat cum illo dicti Codicis VII. Adiicitur statim, manu tamen diversa, sequens annorum computus: Τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Φιλίππου τοῦ διαδόχου Ἀλεξάνδρου ἔτη ,ερπε΄. μέχρι δὲ τοῦ πέμπτου ἔτους τοῦ Αὐγούστου ,ευπδ΄. καὶ μέχρι τοῦ Διοκλητιανοῦ ,εψϙβ΄. *Ab initio mundi usque ad regnum Philippi successoris Alexandri anni sunt 5185. usque ad quintum annum Augusti anni 5484. & usque ad Diocletianum anni 5792.* Sequuntur deinde alia quaedam de planetis; ac tandem alter annorum computus, ex quo, si esset Codicis scripturae synchronus, ipsius aetas statueretur. Ita vero habet: Συμπληρουμένης τῆς ιβ΄ ἰνδ. τοῦ ,ϛωκβ ἔτους παρῆλθον ἀπὸ μὲν ἀρχῆς τοῦ πρώτου ἔτους Φιλίππου τοῦ Ἀριδαίου βασιλείας ἔτη Ρωμαϊκὰ ,αχλη΄. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Αὐγούστου βασιλείας ,ατμγ΄. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ ,αλ΄. *Exacta XII. indict. anni 6822.* (Christi MCCCXIV.) *elapsi sunt ab initio primi anni regni Philippi Aridaei anni Romani 1638. ab initio imperii Augusti anni 1343. ab illo vero Diocletiani anni 1030.*

II. pag. 34. *b.* Succedunt Tabulae Astronomicae, antiqua manu graphice depictae, nono scilicet exeunte saeculo, sub imperio Leonis Sapientis, quarum operae pretium ducimus, brevem indicem exhibere, titulos singularum proferendo. Hoc autem ordine procedunt:

I. Tabula pag. cit. Ὁριζόντων καταγραφὴ τοῦ διὰ Βυζαντίου, κ. λ. *Sphaerae delineatio cum circulis Finitoribus per quatuor partes, Signis Zodiaci, & Ventis.*

II. pag. 35. Κλίμα τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου, κ. λ. *Clima paralleli Byzantii per Signa Arietis, Tauri, Geminorum, Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpii, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, & Piscium.*

III. pag. 37. Παράλλαξις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου, κ. λ. *Parallaxis paralleli Byzantii per Signa Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpionis, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, Piscium, Arietis, Tauri, & Geminorum.*

IV. pag. 38. Φάσις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου, κ. λ. *Phasis Paralleli per Byzantium ab Oriente, & ab Occidente*, deinde Φωσφόρου, & Στίλβοντος, *Luciferi, & Mercurii stellarum.*

V. pag. 39. Tabula continens Catalogum Imperatorum suis laterculis distinctum, cum annis, quibus regnarunt. A Nabonassare autem usque ad Alexandri mortem computantur anni CCCCXXIV. Primus igitur Catalogus est Aegyptiorum regum, a Philippo ad Cleopatram; secundus Romanorum, ab Augusto ad Constantinum Palaeologum, quatuor tamen diversis manibus exaratus. Prima manus ad Leonem usque Sapientem (1) pertingit; secunda ab Alexandro ad Constantinum Monomachum; tertia a Domina Theodora ad Alexium Comnenum seniorem; quarta tandem a Ioanne Comneno ad Constantinum Palaeologum: quorum postremis sex Imperatoribus nullus annorum numerus est adiectus. (2)

VI. pag. 40. Ὕπατοι Ῥωμαίων. *Consules Romanorum*, sive Tabula chronologica complectens fastos Consulares. Anni autem dupliciter computantur, ab Alexandro nempe, & ab Augusto. Primus laterculus est Consulum Antonii Pii, & Carmerini anno ab Alexandro CCCCLXI. ab Augusto CLXVII. (Christi CXXXVIII.) Postremus Modesti, & Arenthei Consulum anno ab Alexandro DCXCV. ab Augusto CCCCI. Christi vero CCCLXXII. quousque Theo fortasse vixerat. Quare habentur heic Consules per lapsum CCXXXV. annorum (3).

VII. pag. 43. *b.* Κανὼν σελήνης ἐκ συνόδου. *Canon Lunae ex coniunctione iuxta menses Romanorum, & Aegyptiorum.*

VIII. pag. 44. Ἡμέραι κατὰ σελήνην. *Dies Lunares.*

IX. pag. 45. Ἡμερολόγιον μηνῶν διαφόρων πόλεων. *Hemerologium mensium variarum urbium*, continens scilicet diversas mensium appellationes apud quatuordecim nationes, cum comparatione dierum per singulos singularum urbium menses. Nomina populorum sunt, Romanorum, Alexandrinorum, Graecorum, Tyriorum, Arabum, Sidoniorum, Heliopolitarum, Lyciae, Asiae, Cretae, Cypriorum, Ephesi, Bithyniorum, Cappadocum (4).

X. pag. 51. Tabula longitudinum, & latitudinum insignium urbium Europae, Libyae, & Asiae, manu recenti tota exarata, eadem nimirum, quae Theonis Commentarium ex membranis laceris restituit.

XI. pag. 55. Ὀρθὴ σφαῖρα σὺν μεσουρανήματι πανταχῆ. *Sphaera recta cum medio caeli in universum*: excurrit autem per XII. Zodiaci Signa.

XII. pag. 57. Tabula exhibens Climata VII.

(1) Leo Sapiens Imperator fuit ab anno DCCCLXXXVI. ad CMXI. ex quo Codicis vel IX. saeculo exeunte, vel X. ineunte exarati certissimum argumentum eruitur; eo enim imperante scriptum fuisse ex eo colligitur, quod annorum eius regni summa ab exscriptore omissa est, & ab altera manu, quae Catalogum continuavit, posterius suppleta.

(2) Totum hunc Catalogum edidit & illustravit Cl. Io. Lamius in Novellis Litterariis A. MDCCXLIX. die XX. Iunii N. XXV.

(3) Hadrianus Relandius ope Antonii Mariae Salvinii adsequutus apographum huiusce tabulae, adiici curavit Consularibus Fastis fratris sui Relandi. Vide eius Appendicem, & Praefationem editionis Amstelod. MDCCXL. 8. pag 515. seqq

(4) Hanc quoque Tabulam illustravit laudatus Io. Lamius in suis Litterariis Novellis A. MDCCXLVIII. die V. Ianuarii N. I. Idipsum praestitere Everardus Audrichius in suis Institutionibus ad Antiquitatis studium, Ioannes Massonius, & omnium primus Dodwellus.

VII. Regionum, scilicet Meroës, Soënes, τῆς κάτω χώρας (sc. Regionum Inferiorum), Rhodi, Hellesponti, Mesoponti, & Borysthenis.

XIII. pag. 71. Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων ἡλίου καὶ σελήνης. *Canon vigintiquinquennalium Solis, & Lunae.*

XIV. pag. 72. Ἔτη ἁπλᾶ ἡλίου καὶ σελήνης. *Anni simplices Solis, & Lunae.*

XV. pag. ead. *b.* Μῆνες Αἰγύπτιοι ἡλίου καὶ σελήνης. *Menses Aegyptii Solis, & Lunae.*

XVI. pag. 73. Ἡμέραι Αἰγύπτιαι ἡλίου καὶ σελήνης. *Dies Aegyptii Solis & Lunae.*

XVII. pag. ead. *b.* Ὧραι ἀπὸ μεσημβρίας ἡλίου καὶ σελήνης. *Horae meridionales Solis & Lunae.*

XVIII. pag. 74. Κανὼν ἀνωμαλίας ἡλίου καὶ σελήνης. *Canon inaequalitatis Solis & Lunae.*

XIX. pag. 77. Κανὼν ἡλίου λοξώσεως, καὶ σελήνης πλάτους. *Canon Solis obliquitatis, & Lunae latitudinis.*

XX. pag. ead. *b.* Κανόνιον διορθώσεως, καὶ κανόνιον προσνεύσεων ἡλίου καὶ σελήνης. *Canonion rectificationum, & canonion inclinationum Solis, & Lunae.*

XXI. pag. 78. Ἡμερήσιον κίνημα· περὶ τῶν τῆς σελήνης μεταβάσεων. *Diurnus motus; de Lunae progressionibus.*

XXII. pag. ead. *b.* Κανόνιον σελήνης πλάτους. *Canonion Lunae latitudinis.*

XXIII. pag. 79. Ἡ ὥρα ἔχει λεπτὰ ἐννακόσια. *Hora habet minuta nongenta.*

XXIV. pag. ead. *b.* Κανόνιον ἡλίου ἀπὸ ἰσημερίας. *Canonion Solis ab aequalitate dierum.*

XXV. pag. 80. Κανόνιον μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης. *Canonion magnitudinis Solis, & Lunae.*

XXVI. pag. ead. *b.* Κανὼν ἡλιακῶν ἐκλείψεων. *Canon Solarium eclipsium.*

XXVII. pag. 81. Κανὼν σεληνιακῶν ἐκλείψεων. *Canon Lunarium eclipsium.*

XXVIII. pag. ead. *b.* Ἔξαρμα πόλου, καὶ ὡρῶν ὑπεροχή. *Elevatio poli, & horarum excessus.*

XXIX. pag. 82. Κανόνιον μεσημβρινῶν ὡρῶν καὶ παραλλήλων εἰς τὰς ἐκλείψεις. *Canonion meridionalium horarum, & parallelorum ad usum eclipsium* per XLVIII. varias regiones, nimirum

I. ἐπὶ τοῦ διὰ Τίγρεως.
II. ἐπὶ τοῦ δι' Ἄρβωνος.
III. ἐπὶ τοῦ διὰ Ῥώμης.
IV. ἐπὶ τοῦ διὰ Ἡλιδος.
V. ἐπὶ τοῦ δι' Ἀλεξανδρείας.
VI. ἐπὶ τοῦ διὰ Βαβυλῶνος.
VII. περὶ τὸν κατὰ βόριον ὠκεανόν.
VIII. περὶ μέσην τὴν Λουγδουνησίαν.
IX. περὶ τὴν ὑπὲρ Νώρικον Γερμανίας.
X. περὶ τὰ νότια τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Σαρματίας.
XI. περὶ τὴν Ταυρικὴν Χερσόνησον.
XII. περὶ τὰ νότια τὰ τῆς Σαρματίας.
XIII. περὶ τὰ βορρολιβικώτατα τῆς Ταρρακωνησίας.
XIV. περὶ μεθόριον Ἀκουτανίας καὶ Ταρρακωνησίας.
XV. περὶ μεθόριον Ἰταλίας καὶ Λιβυρνίας.
XVI. περὶ τ' ἄνω τῆς Δακίας.
XVII. περὶ μέσον τὸν Πόντον.
XVIII. περὶ μέσην τὴν Ἰβηρίαν.
XIX. περὶ τὴν παράλιον Μεσηλυτανίας.
XX. περὶ τὸν Γαλατικὸν κόλπον.
XXI. περὶ τὴν ὑπὸ τῆς Ῥώμης παράλιον.
XXII. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μακεδονίας.
XXIII. περὶ τὸν μεθόριον Ἀσίας καὶ Βιθυνίας καὶ Γαλατίας.
XXIV. περὶ μέσην τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν.
XXV. περὶ τὸν Ἡράκλειον πόρθμον.
XXVI. περὶ τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.
XXVII. περὶ τὰ πέρατα τῆς Σικελίας.
XXVIII. περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοπονήσου.
XXIX. περὶ τὴν παράλιον τῆς Λυκίας.
XXX. περὶ μέσην τὴν Μεσοποταμίαν.
XXXI. περὶ τὴν παράλιον τῆς Πητάνης.
XXXII. περὶ μέσην τὴν Μαυριτανίαν.
XXXIII. περὶ μέσην τὴν Ἀφρικήν.
XXXIV. περὶ μέσην τὴν Κυρηνιακήν.
XXXV. περὶ τὰ μικρωνοτιώτερα τῆς Ἀλεξανδρείας.
XXXVI. περὶ τὰ νότια τῆς ἐρήμου Ἀραβίας.
XXXVII. περὶ τὴν παράλιον τῆς Γετουλίας.
XXXVIII. περὶ μέσην τὴν Γετουλίαν.
XXXIX. περὶ τὰ ἀνατολικὰ τῆς Γετουλίας.
XL. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μαντικῆς.
XLI. περὶ τὴν δωδεκάσχοινον τῆς Θηβαΐδος.
XLII. περὶ μέσην τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν.
XLIII. περὶ τὰς μακάρων νήσους.
XLIV. περὶ τὸν Τίγριν ποταμὸν τὸν ἔνδον Λιβύης.
XLV. περὶ τὰ δυτικώτερα τῆς Γαραμαντικῆς.
XLVI. περὶ τὴν κατὰ Μερόην Αἰθιοπίαν.
XLVII. περὶ τὰ νότια τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.
XLVIII. περὶ τὰ ἀνατολικὰ τῆς Ἀδαμαντικῆς.

XXX. pag. ead. *b.* Delineâtio Horizontum per septem Climata, Meroës, Soënes, Aegypti, Rhodi, Hellesponti, Mesoponti, & Borysthenis.

XXXI. pag. 83. Ὁριζόντων καταγραφή. *Horizontum delineatio*, distinctius descripta per quatuor Mundi partes, cum ventis, & signis Zodiaci.

XXXII. pag. ead. *b.* Tabula exhibens Parallaxes Climatum VII. Meroës, Soënes, Regionum Inferiorum, Rhodi, Hellesponti, Mesoponti, & Borysthenis per XII. Zodiaci signa.

XXXIII. pag. 90. *b.* Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων τῶν ε' ἀστέρων. *Canon vigintiquinquennalium quinque astrorum*, scilicet Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii.

XXXIV. pag. 92. *b.* Ἔτη ἁπλᾶ τῶν πέντε ἀστέρων. *Anni simplices quinque astrorum*, ut supra.

XXXV. pag. 93. *b.* Μῆνες Αἰγύπτιοι τῶν πέντε ἀστέρων. *Menses Aegyptii quinque astrorum.*

XXXVI. pag. 94. *b.* Ἡμέραι Αἰγύπτιαι τῶν πέντε ἀστέρων. *Dies Aegyptii quinque astrorum*

XXXVII. pag. 95. *b.* Ὧραι ἀπὸ μεσημβρίας τῶν πέντε ἀστέρων. *Horae meridionales quinque astrorum.*

XXXVIII. pag. 96. *b.* Tabula exhibens *Canones inaequalitatum quinque astrorum*, cum ipso-

ipsorum ἐπιλήψεσι, progrediturque ad paginam usque 111.

XXXIX. pag. 111. *b.* Tabula exhibens *Latitudines Boreales, & Australes eorumdem quinque astrorum.*

XL. pag. 116. *b.* Tabula exhibens stationes (ϛηριγμὸς) eorumdem quinque astrorum latentium in caeli altitudine.

XLI. pag. 119. Tabulae plures exhibentes eorumdem quinque astrorum apparentias hoc ordine:

Κρόνȣ Φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. *Saturni apparentiae matutini ortus a I.* (intellige *gradu*) *ad CLXXX.*

Κρόνȣ Φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. *Saturni apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. ead. *b.* Διὸς Φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. *Iovis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.*

Διὸς Φάσεις ἑσπερίας. δύσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. *Iovis apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. 120. Ἄρεως Φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. *Martis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.*

Ἄρεως Φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. *Martis apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. ead *b.* Ἀφροδίτης Φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρλζ'. *Veneris apparentiae vespertini ortus a gradu I. ad CXXXVII.*

Ἀφροδίτης Φάσις ἑῴας δύσεως μετὰ σκγ' ἕως τξ'. *Veneris apparentia matutini obitus post CCXXIII. ad CCCLX.*

pag. 121. Ἀφροδίτης Φάσεις ἑῴας κρύψεως ἀπὸ ρπα' ἕως σκγ'. *Veneris apparentiae matutinae occultationis a CLXXXI. ad CCXXIII.*

Ἀφροδίτης Φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ρλη' ἕως τξ'. *Veneris apparentiae vespertinae occultationis a CXXXVIII. ad CCCLX.*

pag. ead. *b.* Ἑρμȣ̃ Φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μ. α' ἕως ριβ'. *Mercurii apparentiae vespertini ortus a gradu I. ad CXII.*

Ἑρμȣ̃ Φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ ρπα' ἕως σμζ'. *Mercurii apparentiae matutini ortus a CLXXXI. ad CCXLVII.*

pag. 122. Ἑρμοῦ Φάσεις ἑῴας κρύψεως ἀπὸ σμθ' ἕως τξ'. *Mercurii apparentiae matutinae occultationis a CCXLIX. ad CCCLX.*

Ἑρμοῦ Φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ριγ' ἕως ρπ'. *Mercurii apparentiae vespertinae occultationis a CXIII. ad CLXXX.*

XLII. pag. ead. *b.* Φάσεων ἀποϛάσεις πρὸς τὸν ἥλιον, κ. λ. *Apparentiarum distantiae a Sole, &c.* eorumdem quinque astrorum per XII. Zodiaci signa.

XLIII. p. 123. *b.* Μέγιϛαι ἀποϛάσεις. *Maximae distantiae*, Veneris tantum, & Mercurii.

XLIV. pag. 124. *b.* Ἐποχαὶ ἀπλανῶν ἀςέρων. *Gradus fixarum stellarum* cum longitudine, latitudine, & magnitudine per XII. signa, eorumque singulas partes, incipiendo a medio signo Leonis (καρδία).

XLV. pag. 127. *b.* Περὶ μελῶν ζωδίων. *De singulis singulorum Zodiaci signorum partibus.* In fine Codicis manu recentiori adscriptum est parvum fragmentum, cuius titulus: Ἑρμηνεία τȣ̃ ἐξαναλόγȣ. Tum Catalogus Regum Asyriorum & Medorum a Nabonassare ad Nabonadium, Persarum a Cyro ad Darium tertium, Graecorum ab Alexandro Macedone ad alium Alexandrum. Tandem alia pauca item astronomica, quae tamen ob evanidum characterem vix legi possunt; videntur autem ab eadem illa manu, quae Theonis Commentarios, uti diximus, supplevit, exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. IX. quoad Tabulas Astronomicas, Saec. XIV. quoad Theonis Commentarium. Constat fol. scriptis 129.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

MAXIMI POETAE APOTELESMATA.

Titulus restituendus.

Maximi Philosophi carmen de Electionibus, & Manethonis Poëtae Apotelesmatum Libri VI.

I. pag. 1. MVtilum initio est Maximi philosophi (1), quem Iulianus audivit, & magni fecit, Carmen, Suidae itidem memoratum, *de Electionibus, sive Auspiciis actionum.* Incipit enim a versu: COD. XXVII.

Εἰ δὲ νεμειήταο μέσην κατὰ μοῖραν ὁδεύοι.

Des. Ἠδὲ ϛ ὠκυδρόμοιο Φερεπτέρȣ Ἑρμάωνος.

E Lunae igitur cursu per signa Zodiaci, vel vario respectu ad alias stellas errantes, diiudicatur in hoc Poëmate, quodnam sit auspicatissimum tempus suscipiendi itineris, vel nuptiarum contrahendarum; vel qui futurus sit eventus morbi, vel quando sectio venae, aut alia chirurgica operatio optime institui queat, quando auspicato conducantur servi, pueri optime instituantur, ager colatur; quando sit speranda e vinculis & captivitate liberatio, vel restitutio rei furtivae, &c. Sunt autem versus hexametri plures sexcentis, quos ex hoc ipso exemplari vetustissimo sibi descriptos publici iuris fecit Io. Albertus Fabricius Graece & Latine Vol. VIII. p. 415. Bibl. Graecae.

II. pag. 8. *b.* Sequitur *Manethonis* ἀποτελεσματικῶν, seu *de viribus & effectis astrorum* Poë-

(1) Maximum hunc Byzantinum, sive Epirotam, ab alio Maximo philosopho Ephesio, Iuliani itidem magistro, distinguunt Socrates III. 1. & Nicephorus X. 1. Eius scripta, teste Suida, sunt περὶ ἀριθμῶν, in Aristotelem ὑπόμνημα, nec non quaedam Iuliano inscripta, περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, quae in lucem G. & Lat. edidit Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 570. & περὶ καταρχῶν.

Poëma Libris VI. comprehensum; quorum primo praecedit index Cap. LXX. quae etiam suis locis in progressu poëmatis ad marginem repetuntur, ac desiderantur in editione, de qua mox dicemus. Pag. 9. *b.* incipit Liber I.

Χαίροις, ὦ Πτολεμαῖε, λαχὼν βασιληΐδα τιμήν.
Liber VI. & ultimus des.

Ἵλατε, καὶ κλέος αἰὲν ἐμῇ πορσύνετ' ἀοιδῇ.
Initia, & fines cuiuscumque libri dare supersedemus, quum ex hoc ipso Codice adornata fuerit elegantissima huius Poëtae editio G. L. quae prodiit curante Iacobo Gronovio Lugduni Batavorum apud Fredericum Haaring MDCXCVIII. in 4. cuius consulenda est Praefatio, ex qua patet hunc Poëtam a clarissimo Luca Holstenio indicatum, Gronovium integra fide descripsisse, deinde numerum versuum ad Ms. exegisse, postea vero, ne vel suspicio erroris ulla remanere posset, apographum cum ipso archetypo diligentissime contulisse (1).

III. pag. 46. *b.* Manu recentiori adscribitur Ioannis Damasceni fragmentum de VII. Planetis; mox versiculi Latini VIII. de ratione numerandi usque ad mille decies centena millia, quibus subscribitur *Anno Domini* MCCCCIIII. Adcedunt tabulae quatuor astronomicae de XII. Zodiaci signis, & notae quaedam marginales de caelestium siderum in singulas corporis partes influxu, quas tamen Latinus somniator conscribillavit.

Codex Graecus membranaceus Ms. insignis in 4. maiori, Saec. XI. minuto, sed perspicuo charactere exaratus. Constat foliis scriptis 47.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.

PROCLI SVBFIGVRATIO ASTRONOMICARVM SVPPVTATIONVM.

COD XXVIII. I. pag. 1. PRocli Lycii Diadochi Platonici Hypotyposis astronomicarum positionum. Concordat cum Codice VII. huius Plutei §. IV. quem vide.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 33.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

PLETHONIS DIRECTIONES GEOGRAPHICORVM STRABONIS.

Scilicet

Strabonis Excerpta de magnitudine & figura terrae; Platonis opera varia, & Iosephi historici de Iudaeorum antiquitate Excerptum.

COD. XXIX. I. pag. 1. EXcerptum primum inscribitur: Στράβωνος περὶ μεγέθους καὶ σχήματος γῆς. *Strabonis de magnitudine & figura terrae*. Inc. Ἡ γῆ κέντρου λόγον ἐπέχει πρὸς τὴν σφαῖραν τοῦ στερεώματος. Des. ὡς ἔγγιστα τριπλασιεφέβδομον. Agitur autem de sola terrae magnitudine.

II. pag. 6. *b.* Secundum inscribitur: Ἐκ τῶν τοῦ Στράβωνος γεωγραφικῶν περὶ τοῦ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχήματος. *Ex Strabonis Geographicis de universae terrae figura*. Inc. Τὸ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχῆμα χλαμυδοειδές τί ἐστιν. Des. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ἠπείρων.

III. pag. 19. Ὅροι Πλάτωνος. *Platonis definitiones*. Inc. Ἀΐδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν. Des. ἰσχὺς κατὰ φύσιν σώζειν, τὸ περιποιεῖν εὐλαβῆ (2). Inter eius Opera edit. Francofurt. apud Claudium Marnium MDCII. fol. pag. 1337.

IV. pag. 25. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τοὺς τελευτήσαντας ἐν τῷ τῶν Πελοποννησίων πολέμῳ. *Eiusdem funebris Oratio in eos, qui in bello Peloponnesiaco occubuerant*. Inc. Ἔργῳ μὲν ἡμῖν. Des. ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε. Ibid. pag. 516. ex Dialogo, qui inscribitur *Menexenus*, desumta; eius autem initium incidit in p. 517. v. 45. finis vero in pag. 526. v. 22.

V. pag. 37. *b.* Ὁ νοθευόμενος τοῦ αὐτοῦ λόγος Κλεινίας, ἢ περὶ θανάτου. *Adulterinus eiusdem Sermo, qui inscribitur Clinias, sive de morte*. Inc. Ἐξιόντι μοι. Des. δεῦρο μετεκλήθην. Ibid. pag. 1303.

VI. pag. 45. Τιμαίου τοῦ Λοκροῦ λόγος περὶ κόσμου καὶ φύσεως. *Timaei Locri Oratio de mundo & natura*. Inc. Τίμαιος ὁ Λοκρὸς τάδε ἔφα. Des. ἀγεννάτω καὶ αἰωνίω. Ibid. p. 1089.

VII. pag. 56. Ἰωσήπου ἱστορικοῦ Ἰουδαίων ἀρχαιολογία. *Iosephi Historici de Iudaeorum antiquitate*. Inc. Μανεθὼν ἦν τὸ γένος ἀνὴρ Αἰγύπτιος. Des. ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα Μανεθὼν συνέγραψε, παραπλήσια δὲ τούτοις περὶ τῶν λεπρῶν καὶ λελωβημένων καὶ μιαρῶν, καὶ περὶ Μωσέως συνέγραψε καὶ Χαιρήμων, καὶ Λυσίμαχος, καὶ Μόλων, καὶ Ἀπίων. Sunt excerpta ex eius contra Apionem Libro I. Operum edit. G. & L. Amstelaed. MDCCXXVI. fol. Tom. II. pag. 437. Prima autem huius fragmenti verba incidunt in pag. 444. v. 40. ultima vero in pag. 462. v. 9. Ex interiectis vero multa desunt in Codice, ac praecipue totus paragraphus XXII. XXIII. XXIV. & XXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ.

DE ALTITVDINE INCERTI AVCTORIS.

Titulus ita restituendus.

Dionysii Longini de sublimi genere dicendi Liber.

I. pag. 1. HVius opusculi, vere aurei, Holstenii manus rubris litteris titulum reddidit: Λογγίνου περὶ ὕψους λόγου. *Longini de sublimi genere dicendi* ad Postumium COD. XXX.

(1) Huius praestantissimi Codicis meminit Ant. Magliabechius in Ep. ad Panciatichum *Prose Fior Par. IV. Vol. II.* p. 231.
(2) In edit. legitur: ἢ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

mium Terentianum. Inc. Τὸ μὲν τῦ Κεκιλίυ συγγραμμάτιον. Des. κ̕ αὐτῦ τοῦ ὕψους μοίρας ἐπεχόντων, ὡς ἡμῖν τέλος. Hic libellus omni laude maior, magna sui parte mutilatus ad nos pervenit; primusque illum e bibliothecarum latebris eduxit Franc. Robortellus Vtinensis Basileae typis Io. Oporini A. MDLIV. 4. Pulcerrima omnium editio ea est, quae Veronae prodiit cum Latina, Italica, & Gallica versione typis Io. Alberti Tumermani MDCCXXXIII. in 4. Nostrum tamen exemplar rudi calamo exaratum videtur, quum plurimis orthographiae erroribus scateat.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. Saec. XV. variis lacunis interruptus, ac correctionibus in margine adspersus. Constat foliis scriptis 46.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Seu potius

Theonis Alexandrini, Ammonii philosophi, Io. Philoponi, & aliorum Opuscula.

COD. XXXI. I. pag. 1. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones syntagma secundum ad Epiphanium filium*, una cum Tabulis Astronomicis in principio, quae ad paginam usque 84. progrediuntur, ubi Commentarius ipse incipit, praevio Capitum XXV. indiculo: suus enim prooemio quoque titulus est additus, qui sequens est: Ὅσα δεῖ προειδέναι τὺς ἀρχομένυς τοῦ κανόνος, κ̕ περὶ τῶν πέντε κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος ἡλίυ, κ̕ σελήνης, κ̕ τῶν πέντε πλανωμένων ψηφοφορίας. In reliquis concordat cum Codice VII. huius Plutei, §. I. Brevia identidem scholia margini sunt adspersa.

II. pag. 116. *Anonymi Capita quaedam Astronomica*, eadem nimirum, atque illa, quorum titulos protulimus supra in Cod. XXI. §. IV. Vltimum tamen, inscriptum Ἡλίυ ἐποχὴ, longius aliquanto est in hoc, quam in illo; tum manu diversa aliud brevissimum Caput adiectum est, Περὶ ἀνέμων ἀπὸ χειρὸς, cuius ultima verba sunt: ἀπὸ δὲ ιε΄. ἕως κη΄. νότον ἀναβαίνει.

III. pag. 125. *Ammonii philosophi de usu Astrolabii*. Vide in dicto Cod. XXI. §. II.

IV. p. 127. *b. Io. Philoponi Alexandrini de usu Astrolabii, quidque singula in ipso descripta significent*. Ibid. §. I. Sequitur heic diversa item manu exaratum Caput, Περὶ τῆς τῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὑπόδειγμα. *De ortu Canis demonstratio.*

V. pag. 140. *b. De Mensium apotelesmatibus* Caput illud, auctore Anonymo, quod innuimus ibidem sub finem §. IV. Tandem pag. 141. *b.* alia pauca occurrunt astronomica, quorum finis deest.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 142.

ΙΣΑΑΚ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

ISAAC MONACHI ASTRONOMICA.

Ac praeterea

Pollucis Onomasticon Libris X.

I. pag. 1. *b. Isaaci monachi Argyri ad Oenaeoten Dominum Andronicum, qui ratione traditas methodos postularat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum quae ex his consequuntur*. Concordat in omnibus cum Codice XIII. huius Plutei, §. II. quem vide. COD. XXXII.

II. pag. 11. *b.* Sequuntur alia Capita Anonymi auctoris, quorum titulos, prout in Codice iacent, in medium proferre lubet: sunt autem sequentes, I. Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκονται αἱ καθ' ἑκάςην νύκτα ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμεναι τῆς νυκτὸς ὧραι. II. Περὶ διαφορᾶς ἀνέμων, κ̕ ὅτι καθολικοὶ ἄνεμοι τέσσαρές εἰσιν. III. Παρασημειώσεις προγνωςικαὶ περὶ τῆς μελλέσης τῦ ἀέρος καταςάσεως. IV. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν σελήνην. V. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν ὀυρανὸν συμβαινόντων. VI. Τί σημαίνυσιν αἱ μείζυς ἀςραπαὶ τῶν βροντῶν. VII. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς ἀςραπὰς ἢ τὺς ἀνέμυς. VIII. Παρασημειώσεις ἀπὸ τῆς τῶν ἀλόγων ζώων διαθέσεως. IX. Περὶ τοῦ ἐρχομένυ ἔτυς, εἰ πρώϊμον ἔςαι, ἢ ὄψιμον. X. Περὶ τῶν ἐξ ἑκατέρας τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναφερομένων δύο ἀναθυμιάσεων ἀποτελυμένων, ἤγυν νεφέλης, καὶ ὄμβρυ, βροντῆς τε καὶ ἀςραπῆς, κ̕ τῶν ἄλλων τῶν τοιύτων. Horum omnium initium est: Ἡ σελήνη γεννηθεῖσα αὔξει καθ' ἑκάςην λεπτὰ δ΄, ἃ εἰσιν ε΄ εἰς τὴν ὥραν κ. λ. Finis: ὐδέποτε γάρ τι τύτων ἀεὶ φανερὸν ἱςόρηται κατεςηριγμένον.

III. pag. 19. *Pollucis Onomastici Libri X.* Praecedit primo Epistola, Ἰυλλίῳ Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. *Iulio Caesari Pollux salvere*. Inc. Ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθῦ. Des. ὡς ἂν ἕκαςον ἐπέλθῃ, τάξομεν. Ἔῤῥωσο. G. & L. in edit. Amstelaed. MDCCVI. fol. Tom. I pag. 1. Tum Capita Libri, quibus cum edito collatis, comperimus deesse in Codice Caput VIII. Caput itaque primum, Ὀνομασίαι Θεῶν, *Deorum appellationes*, inc. Θεὸς κ̕ Θεοὶ, κ. λ. Vltimum περὶ μελισσῶν *de apibus*, des. εἰσὶ δὲ σχαδόνε ἢ ἐδώδιμοι. Quae sequuntur in cit. edit. pag. 151. desunt in Codice, qui ita primum Librum concludit: Τυτὶ τὸ πρῶτον βιβλίον ἐκ θεῶν ἀρξάμενον, εἰς τὴν ἱερὰν γεωργίαν παύεται. *Liber II.* pag. 59. *b.* caret Praefatione: Capitum vero Tabulae haec subiungit: Ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶτον βιβλίον ἀπὸ θεῶν ἔχει τὴν ἀρχὴν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἄρα τὸ δεύτερον ἄρχεται. Liber incipit a verbis, Ἐρεῖς ὧν τὸ σύνηθες ἄνθρωπος, κ. λ. ex quo vides desiderari Capitis primi Sectionem primam, *de hominum aetatibus & nominibus*. Des. τὸ δὲ ἐναντίον τῇ αἰσθήσει, ἀναισθησία. Ibid. a pag. 153. ad pag. 266. *Liber III.* pag. 90. Praefationem habet, cuius initium: Οἷς μὲν τῶν ὀνομάτων. Finis: μαρτύρων ἀρκεῖ. Caret tamen Capitum Tabula, Caput I. continens, Γένυς κ̕ συγγενείας ὀνόματα

ματα, *Generis, & adfinitatis nomina*, inc. Ἑπόμενον δ᾽ ἂν εἴη. Vltimum περὶ γυμναστικοῦ χωρίου, γυμναστοῦ, ϗ τῶν περὶ αὐτὰ, *De gymnasii loco, praeside, & quae circa haec sunt*, des. ϗ ἔστω τέλος τοῦ βιβλίου. Ibid. a p. 267. ad p. 351. *Liber IV.* pag. 103. *b.* cum Tabula Capitum XXVII. & Praefatione. Caput VI. περὶ σοφιστοῦ, καὶ ἔργα σοφιστοῦ, in alia duo dividitur, nimirum VII. περὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ, & VIII. ψόγοι σοφιστοῦ. XXIV. vero & XXV. sub unico numero comprehenduntur. Praefatio, sive Epistola ad Commodum inc. Οἶμαι καὶ σὲ, κ. λ. Des. ἔῤῥωσο, κύριε. Liber inc. Περὶ τοίνυν. Des. ὀμφαλιστήρ. Ibid. a pag. 352. ad pag. 474. *Liber V.* pag. 121. *b.* Praefatione caret. Tabula vero Capitum eadem cum illa est, quae adfertur in notis num. 7. loc. cit. pag. 476. Liber inc. Θῆρα λέγοιτ᾽ ἂν ϗ ἄγρα. Des. ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωὸν, quae pertinent ad Cap. XII. περὶ διαφόρων θηρίων, *de diversis animalibus;* incidunt autem in pag. 516. v. 22. *Liber VI.* item pag. 132. *b.* Capitum tantummodo Tabulam habet. Prima Libri verba usque ad illa, Χρὴ λέγειν τὸ συμποσικὸν χωρίον, κ. λ. recentiori manu sunt adiecta. Des. φορτικὸν δὲ τὸ σιγηλῶς. Ibid. a pag. 564. ad pag. 683. *Liber VII.* pag. 149. *b.* est anepigraphus, quemadmodum & reliqui omnes. Huic praeterea, & sequenti desunt Praefatio, & Capitum series. Incipit a verbis: Εἴποις ἂν, τέχναι βάναυσοι, ἀγοραῖοι, ἀνελεύθεροι, κ. λ. Des. ἐπὶ ἀγράφου τὸ βιβλίον εἴρηκεν Ἡρόδοτος εἰπὼν, Γράψας ἐν βιβλίῳ. Desunt in fine nonnulla. Ibid. Part. II. a pag. 689. ad pag. 851. *Liber VIII.* pag. 162. *b.* inc. Δικαστικὰ ὀνόματα εἴη ἂν, ὡς ἐγῷμαι. Des. συνεισφορὰ, ἔρανος. Ibid. a pag. 854. ad pag. 973. *Libro IX.* pag. 181. *b.* Epistola tantum praecedit ad Commodum, cuius initium. Ὀνομαστικόν τι πεποίηται. Finis: ἀκοῦσαι ποθεῖν. Liber inc. Ἵν᾽ οὖν ϗ περὶ πόλεώς τι. Des. ἀπ᾽ ἐνίων σχηματισμοί. Ibid. a pag. 977. ad pag. 1145. *Liber X.* pag. 199. *b.* habet Capitum summarium, ab editione maxime diversum, & Praefationem, quae inc. Ἐνέτυχόν ποτε. Des. ἀλλὰ ϗ τῶν ἰδεῶν ἔδει. Libri Caput I. περὶ σκευοθηκῶν, ϗ αὐτῶν τῶν σκευῶν ὀνόματα, κ. λ. inc. Τὸ μὲν ὄνομα τῆς σκευοθήκης εὕροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου ψυχαγωγοῖς. Vltimum, cui nullus titulus, des. κιβωτὸν, λύχνον. Ibid. a pag. 1146. ad pag. 1388. Magna pars huius libri, nempe a verbis, εὐξέστας λύσαντο, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 1224. v. 4. in Codice vero prima sunt paginae 215. usque ad finem, diversa manu ac recentiori est exarata, nulla Capitum divisione facta. Nullae praeterea Capitum inscriptiones in Libris VII. VIII. & IX. occurrunt, in reliquis vero margini sunt adscriptae. Lectio Codicis valde discrepat ab edita, eaque multo contractior appareret, ita ut interdum integra Capita desiderentur, alia vero confusa mirum in modum sint, atque transposita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min' Saec. XV. in cuius pag. 18. *b.* legitur: Ἡ βίβλος αὕτη Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστὶ καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. *Hic liber est Francisci Philelphi, & amicorum eius*. Constat fol. scriptis 234.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΜΑΣΑΡ.

DE MVNDANIS APOTELESMATIBVS EXCERPTVM EX LIBRO ALBVMASARIS.

Corrige.

Ex Apomasare Excerpta Libris III. & alius Liber Apotelesmaticus, qui inscribitur Palch.

I. pag. 1. Liber primus inscribitur: Ἀποτελεσματικὴ βίβλος τῶν μυστηρίων τοῦ Ἀπομάσσαρ. *Liber Apotelesmaticus mysteriorum Apomasaris;* (1) & Capita continet CLXIV. quorum praecedit Index. Primum est περὶ κοσμικῶν ἀποτελεσμάτων. Inc. Ἴδε τὸν Κρόνον, ϗ τὸν Ἄρεα. Vltimum περὶ ὑετῶν. Des. τύχωσιν ἀμφότεροι. Liber II. pag. 67. *b.* Τῶν μυστηρίων τῆς ἐπιστήμης τοῦ Ἀπομάσσαρ, *Mysteriorum Scientiae Apomasaris* inscriptus, Capitibus constat CCXXI. Primum Περὶ τοῦ πότε μήτε ἀνέτου, μήτε ἀφέτου εὑρεθέντος ἐν τῷ γενεθλίῳ γίνονται οἱ ἄνθρωποι πολυχρόνιοι, κ. λ. inc. Εἶπεν ὁ Σαδᾶν, ὅτι ἤκουσα τοῦ Ἀπομάσαρ λέγοντος, κ. λ. Vltimum περὶ φήμης, des. ἢ ἐφορᾷ αὐτοῦ. Liber III. pag. 137. Εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀπομάσσαρ, *Introductionis Apomasaris*, habet Capita LXVI. Primum περὶ τοῦ, ὅτι διαδίδοταί τις δύναμις ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐπὶ τὰ ἐπίγεια. Inc. Ὅτι μὲν διαδίδοται, κ. λ. Vltimum iuxta indicem praemissum est περὶ τῶν κλήρων τῶν μὴ ἀναφερομένων μήτε εἰς τοὺς ζ′ πλανήτας, μήτε εἰς τοὺς ιβ′ τόπους, & des. κακῶς δὲ ψευδεῖς. In contextu vero alia duo subnectuntur Capita, Περὶ ἀγορᾶς δούλων, & περὶ ἀποδημίας, quorum postrema verba sunt: ϗ ἐπὶ πόλεμον ϗ κυνηγέσια. COD. XXXIII.

II. pag. 191. *Liber Apotelesmaticus*, qui inscribitur Πάλχ, Capitibus constans CXLVIII. Primum Περὶ τῶν ιβ′ ζωδίων ϗ τῶν δ′ καιρῶν. Inc. Δέον τιθέναι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἔτη. Vltimum περὶ δεξιῶν ϗ εὐωνύμων σχημάτων. Des. εὐώνυμον δὲ τὸ τοῦ ζυγοῦ. Tum rubris litteris haec subscriptio sequitur: Τῷ ἀπὸ Χριστοῦ ͵αφμβ′. μηνὶ Φευρουαρίῳ ιϛ′. παρασκευῇ, ϛ′ ὥρῃ τῆς νυκτὸς τέλος εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος. Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. *Anno a Christo nato* MDXLII. *mense Februario, die XVI. feria VI. hora VI. noctis absolutus est praesens Liber. Perfectori bonorum operum Deo gratia.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. Constat foliis scriptis 312.

(1) Vid. Fabric. Vol. III. pag. 408. & Catalogum Bibliothecae Regiae T. II. pag. 501.

ΕΡΜΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

HERMI MEDICI MATHEMATICA.

Seu potius

Syntagma Astrologicum ex variis collectum Astrologiae Iudiciariae Scriptoribus.

COD. XXXIV. I. pag. 1. *Mercurii Trismegisti Medicomathematica ad Ammonem Aegyptium*. Vide in Cod. XIII. §. IV.

II. pag. 5. *Galeni de decubitu aegrorum*. Ibid. §. V.

III. pag. 15. *Pancharii Epitome de eodem argumento*. Inc. Σελήνη πρὸς Α'ρεα, ἢ ἥλιον παρῦσα. Des. ϗ εἰς χρόνια πάθη.

IV. pag. 17. Alia Anonymi *de eodem argumento*. Inc. Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων. Des. συνδέσμῳ. Concordant ferme cum illis, quae recensuimus in dicto Codice, §. VI. & VII. Inseritur pag. 20. *b*. Κανόνιον Πετοσείρεως, *Canon Petosiridis*. (1)

V. pag. 25. Brevis Tractatus Astronomicus, *Quomodo oporteat considerare translationes annorum, & quae contingunt in quatuor anni versionibus*. Exstat & in Cod. XIV. huius Plutei, §. VIII.

VI. pag. 28. *b*. Εἰς τὰ Πτολεμαίυ ἀποτελέσματα. *In Ptolemaei Apotelesmata* Commentarius Anonymi, & quidem, ut videtur, in duos libros priores. In primum inc. Τὰ προοίμια ὁ Πτολεμαῖος ποιεῖται πρὸς τὺς τὴν ἀςρολογίαν, κ. λ. Des. λέγει διὰ τὸν ἕβδομον, ἢ ἔνατον τόπον. In secundum pag. 51. *b*. inc. Τὰ μὲν δὴ κυριώτερα τῶν πινακικῶν. Des. εἶναι τὸν χρόνον τῆς κολλήσεως.

VII. pag. 58. *b*. Τοῦ Θεοφίλυ ἐπισυναγωγὴ περὶ κοσμικῶν καταρχῶν. *Theophili Collectio de mundanis principiis*. Inc. Τὴν τῦ ἔτυς ἀρχὴν οἱ παλαιότατοι ϗ Αἰγυπτίων. Des. καθὼς συνέβη ϗ ἐν τῇ ἐξορίᾳ Φωτίυ τῦ πατριάρχυ. Heic quaedam inseruntur e Petosiride ad Regem Nechepsum (2) περὶ μηνὸς ἀγαθῦ ϗ φαύλυ, Iuliano περὶ τῶν καταρχῶν, & Valente (3) περὶ τῆς τῶν ιβ΄ τόπων διακρίσεως. Exstat etiam in Biblioth. Regis Galliae Cod. 1405. 1991. 2139.

VIII. pag. 84. Ἐκ τῶν Α'ντιόχυ θησαυρῶν ἐπίλυσις ϗ διήγησις πάσης ἀςρονομικῆς τέχνης. *Ex Antiochi Thesauris resolutio & enarratio totius Astronomicae facultatis*, auctore Rhetorio. Inc. Τινος ἕνεκα τῶν δώδεκα ζωδίων. Des. ἀλλὰ διὰ μέσυ τῶν ἀνέμων ὑπάρχων. Inter ineditos Astrologos recensentur Antiochus & Rhetorius apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. & 515. Vid. Nessel. P. IV. pag. 63. 103. 104.

IX. pag. 93. Tractatus Apotelesmaticus valde longus, auctore Anonymo, cui sequens titulus: Τὰ σημαινόμενα ἐνταῦθα ἔσεσθαι, ἄνεμοι, βροχαὶ, βρονταὶ, πρηςῆρες, αὐχμοὶ, λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοί. Χαλδαίων, ἢ Αἰγυπτίων περὶ τῶν κυριευόντων τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν ἀςέρων· τίνα ἀποτελῦσιν· ϗ περὶ μεταβάσεως ἀςέρων κατὰ τὸν ζωδιακὸν, ϗ ἰδιοτήτων αὐτῶν τε ἢ τῶν ἀπλανῶν· ϗ περὶ τροπῶν, ἐκλείψεων, ϗ σεισμῶν. *Quae heic designantur futura, sunt venti, pluviae, tonitrua, fulmina, siccitates, fames, pestilentiae, terraemotus. Chaldaeorum, & Aegyptiorum* (doctrina) *de dominantibus terminis coniunctionis astrorum; quaenam praenuncient; de transitu astrorum iuxta Zodiacum, & de proprietatibus tum errantium, tum fixarum; & de conversionibus, eclipsibus, & terraemotibus*. Inc. Κρόνος κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωςήρων ἐν κριῷ, κ. λ. Des. ἐν ᾧ ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνυ, quae sunt extrema scholii cuiusdam excepti ab ore Symeonis monachi, cognomento Chrysographi (4).

X. pag. 113. *b*. Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων ϗ ἀποτελεσμάτων. *De universalibus disquisitionibus & apotelesmatis*. Inc. Τύτων ὕτως προεκτεθειμένων ἀκόλυθος ἦν, κ. λ. Des. ἢ τῶν ἀγαθοποιῶν μαρτυρύμενα. Videtur continuatio superioris Tractatus Apotelesmatici.

XI. pag. 124. Περὶ ἐπιτελόντων ϗ δυόντων ἀςέρων, ϗ ἐφημερίδων καλυμένων, ϗ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ϗ δύσεσιν αὐτῶν ποιύντων ἀνέμυς, ταραχὰς, ϗ βίας θαλάσσης, ὄμβρυς τε ϗ εὐδίας, ἢ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀςέρων. *Ephemerides, seu de orientibus & occidentibus stellis, & quam quaeque ipsarum in ortu, & obitu mutationem in aëre efficiat, nimirum, ventos, turbines, procellas maris, pluvias, & serenitates, & quae sunt alia huiusmodi: fiunt autem haec ex apparentibus stellis*. Incipiunt a mense Ianuario, hoc pacto: Α΄. Κάλανδες μακραὶ ἡμέραι ἄρχονται, κ. λ. Desinunt in die V. Decembris, in verbis, καὶ πολὺς βορρᾶς . . . . . . Heic, ut ad paginae calcem Graeca manu recentiori adnotatum est, desunt duo folia.

XII. pag. 130. Sequuntur alia item Astrologica *de sortium inventione, ac de virtute XII. Zodiaci signorum, &c.* ob praedictum defectum mutila in principio, quorum prima verba sunt . . . , μέθοδον τῆς τῶν κλήρων εὑρέσεως, κ. λ. Vltima vero: ὁδεύοντας πραγματευομένυς.

XIII. p. 134. *b*. Περὶ τῶν παρανατελλόντων τοῖς ιβ΄ ζωδίοις κατὰ Τεῦκρον. *De iis, quae una cum XII. Zodiaci signis exoriuntur iuxta Teucrum*. Inc. Τῷ κριῷ παρανατέλλυσιν ἁλιεὺς, κ. λ. Des. κληρονόμων δηλοῖ. Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 277. narrat in Biblioth. Regis Galliae Cod. DLIX. exstare inter alia, astrologica quaedam ex Teucro, sive Zeucho, teste Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. Subnectitur pag. 136. *b*. observatio horarum uniuscuiusque diei, & dierum ipsorum secundum septem planetas.

XIV.

(1) De Petosiride, eiusque aequali Rege Aegypti Nechepso, antiquissimis Astrologiae Iudiciariae scriptoribus, multa erudite collegit Marshimus in Canone Chron. pag. 477.

(2) Eius Epistolam vide apud Lambec. VI. 94. & 105. VII. 118.

(3) De Valente vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 506.

(4) Memorat hoc idem scholion Allatius in Diatriba de Symeonibus edit. Paris. MDCLXIV. pag. 194. teste Fabric. B. G. Vol. X pag. 297.

XIV. pag. 137. Ἡμεροδρόμιον Πάππυ τῶν διεπόντων καὶ πολευόντων. *Hemerodromium Pappi de iis, quae res gubernant, & administrant.* Inc. Εβδόμῃ ἡμέρᾳ Κρόνυ, κ. λ. Des. ἄχρι τῶν κδ' ὡρῶν. Tum alia multa eiusdem generis cum tabulis planetarum in fine.

XV. pag. 144. Καθολικὴ παραγγελία περὶ κατασημάτων, Σύρυ. *Vniversalis praeceptio de aëris qualitate, Syri.* Inc. Τὴν ἀρχὴν τῆς παρατηρήσεως, κ. λ. Des. εἰ δὲ μετὰ καιρὸν ὄψιμον. Sequuntur septem planetarum nomina epitheta, & alia de tropicis, & aequinoctiis, de astrorum elevationibus, figuris, &c.

XVI. pag. 153. Καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνης περὶ κεραυνῶν ϗ ἄλλων κατασημάτων, ἐκ τῶν Λαβέωνος καθ' ἑρμηνείαν παρὰ λέξιν. *Vniversalis observatio ex Luna de fulminibus, & aliis aëris adfectionibus, ex Labeone iuxta interpretationem ad verbum.* Inc. Εἰ κατὰ τὴν α' τῦ καρκίνυ μοῖραν σελήνη εἴη. Des. καὶ ὅσοι θαλάσσης ἔξω μειωθήσονται. Sequuntur alia de electionibus, de regionibus XII. signorum Zodiaci, eorumque significationibus, & dominiis, de eclipsium signis, de annis climactericibus iuxta philosophum Heliodorum (1), & alia apotelesmatica.

XVII. pag. 164. Μαξίμυ περὶ καταρχῶν μεταφρασθὲν πεζῇ λέξει ἐκ τῶν ἡρωϊκῶν μέτρων. *Maximi de Electionibus* (Carmen) *ex heroico metro in pedestrem dictionem translatum.* Praecedunt tres hexametri, nimirum:

Εἰ δ' ἄγε μοι κύρη Πιμπληΐας ἔννεπε μῦσα
Μήνην ἱερόφοιτον, ὅπως ἄνδρεσσιν ἕκαςα
Σημαίνει, σκολιωπὸν ἐπισίχυσα κέλευθον.

quibus fortasse Maximus suam invocationem, & propositionem complexus fuerat. Metaphrasis inc. Πῶς ὁ τεχθεὶς ἄνθρωπος αὐξιφωτύσης τῆς σελήνης ἔμπρακτος ἔςαι, κ. λ. Primum Caput est Περὶ κτήσεως δύλων, secundum Περὶ πλῦ ϗ ἐμπορίας, tertium Περὶ ὁδοιπορίας, quod Fabricius inscribit Περὶ ξενιτείας, & unde incipit Poëma ab ipso editum, de quo egimus supra in Cod. XXVII. §. I. Reliquorum Metaphrasis Capitum tituli, cum illis dicti Poëmatis concordant; ultimum Περὶ κλοπῆς, des. ἀνεύρετον ποιεῖ τὸ ἀπολόμενον. Gaudendum igitur est, quod duobus, vel tribus Capitibus mutilo Maximi Carmine, eius saltem metaphrasis integra ad nos pervenerit. Haec Montfauconii diligentiam effugit.

XVIII. pag. 167. Sequuntur alia Anonymi auctoris Astrologica Περὶ τῶν ιβ ζωδίων (2), Περὶ ὧν ποιῦνται φάσεων οἱ ε' ἀςέρες πρὸς τὸν ἥλιον, Περὶ πολιορκυμένων πόλεων, Περὶ ἐπιςρατείας, Πρὸς τὸ πολιορκῆσαι πόλιν, Εἰς τὸ πῆξαι κορτίναν, &c. Horum omnium prima sunt: Ὁ ζωδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς. Vltima vero: ἐκ πολέμυ ἢ πυρὸς κίνδυνον φέρῃ.

Mutilus est in fine Codex; ultimus enim versus ita habet: Ἐκ τοῦ ί κεφαλαίυ τῆς ιβ' τροπ... τῶν καταρχῶν ἐὰν γίνῃ . . . . Ex praefixo autem Codici indiculo manu, ut videtur saeculi XV. colligimus, quod sequi debuerat *Prophetia de fine Machumeticae sectae, quo anno erunt quinque planetae in Leonis signo, quae est ad chartas huius libri* 171. *idest* ροα'.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. Scriptor huius Codicis adhibet passim η pro ει, & vicissim ει pro η. Constat fol. scriptis 170.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

INTRODVCTIO IN ARITHMETICAM SCIENTIAM.

Seu potius

Nicomachi Geraseni de Arithmetices Introductione Libri II. cum scholiis marginalibus.

I. pag. 1. PRaecedunt Prolegomena ad Arithmeticae definitionem, divisionem, & scopum pertinentia: tum pag. 2. Νικομάχυ Γερασηνοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Nicomachi Geraseni Arithmetices introductionis duorum librorum primus.* Inc. Οἱ παλαιοὶ ϗ πρῶτοι μεθοδεύσαντες. Des. τετράγωνος αὐτός ἐςιν. Liber II. p. 31. *b.* inc. Επειδὴ δὲ ςοιχεῖον λέγεται ϗ ἐςίν. Des. τὺς αὐτὺς ἀπαραλλάκτυς λόγυς διατηρήσυσι . . . . . . Imperfectum est Opus. Scholia marginalia incipiunt: Διὰ δύο συλλογισμῶν δείκνυσιν ὁ Νικόμαχος. Des. αἵ τε ἄλλαι πᾶσαι καὶ παντες οἱ ἁρμονικοὶ ἐνθεωρῦνται λόγοι. Graece duos hosce libros excudit Christianus Wechelus Paris. MDXXXVIII. 4. Latine verterat Apuleius; sed eius versio intercidit. Ex Graecis in hanc Arithmeticam ἑρμηνεῦσι nominantur Heronas, Proclus Laodicenus, Asclepius Philosophus Trallianus, & Io. Philoponus, quorum scholia adhuc supersunt in variis Bibliothecis Angliae, Italiae, Galliae, Germaniae &c. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 5. COD. XXXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. non satis emendate scriptus; saepe enim η pro ε usurpatum notavi. Constat foliis 50.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

PTOLEMAEI APOTELESMATA.

EVmdem prorsus Tractatum continet, quem Codex XXXIII. huius Plutei, nisi quod heic desinit in primis verbis Capitis LXXXII. Libri II. quae sunt ista: Εἶπεν ὁ Απομάσαρ· ἐνδυναμοῦνται αἱ ἡμεριναὶ γενέσεις διὰ τοῦ ἡλίυ, ὅτε συσχηματίζεται . . . . . COD. XXXVI.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 102.

(1) Forte idem est cum illo, cuius Excerpta ex libris exegeticis in Paulli Alexandrini doctrinam Astrologicam innuimus supra in Cod. XIV. §. X.

(2) Hoc tamen primum Caput *de XII. Zodiaci signis* desumtum est ex Paulli Alexandrini Introductione in Apotelesmaticen, cuius primum Caput eodem modo inscribitur: περὶ τῶν ιβ' ζωδίων, de quo quidem Opere vide supra Cod. VII. §. VII.

ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

ARATI APPARENTIA.

Adde

Cum Prolegomenis, & Commentariis Variorum.

COD. XXXVII. I. pag. 1. Τῶν Α'ράτυ φαινομένων προοίμιον. *In Arati Phaenomena Prooemium*. Inc. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινομένων. Def. ὅπως μηδέν σε λανθάνῃ τῶν παρ' αὐτοῦ εἰρημένων. Est Dissertatio quaedam in Aratum, quam sub Eratosthenis, alias Hipparchi nomine edidit primus Graece Petrus Victorius Florentiae MDLXVII. fol. pag. 117. (1) deinde Gr. & Lat. Dionysius Petavius in Vranolog. Paris. MDCXXX. fol. recuso postea Antuerp. (2) MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 142. quam nos editionem prae manibus habuimus; progreditur autem usque ad Caput, quod inscribitur, Περὶ μεταρσίων.

II. pag. 4. Γένος Α'ράτυ. *Arati Vita*. Inc. Α'ρατος πατρὸς μὲν ἐςιν Α'θηνοδώρυ, κ. λ. Def. καὶ περὶ μὲν τύτυ τοσαῦτα. Differt ab edita citatis locis, ac multo brevior est.

III. pag. 5. Α'ςροθεσίαι ζωδίων. *Constellationes signorum caelestium*. Prima est Α'ρκτυ μεγάλης, *Vrsae maioris*. Inc. Ταύτην Η'σίοδός φησι Λυκάονος θυγατέρα. Vltima Γαλαξίας, *Circulus lacteus*. Def. ἀποτελεσθῆναι τὸν γαλαξίαν κύκλον. Est Anonymi historicomythica enarratio singularum caeli Constellationum, quae desideratur in citatis editionibus.

IV. pag. 18. *b*. Α'ράτυ φαινόμενα (3). *Arati Phaenomena* cum scholiis uberrimis. Arati textus initium & finis concordat cum edito. Scholia inc. Ε'κ Διός. Πάνυ πρεπόντως ὁ Α'ρατος τὴν τῶν ἄςρων μέλλων διεξιέναι θέσιν, τύτων τὸν πατέρα ϗ δημιυργὸν Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ, κ. λ. Def. Οὐδέποτε σχεδίως. Οὐδέποτε σχεδιάσεις τὰ περὶ τῦ ἀέρος, ἀλλ' ἀκριβώσεις. Haec scholia, auctoris nomine heic destituta, in Cod. XLIV. huius Plutei §. V. Theoni Alexandrino adiudicantur. Grotius tamen ad Aratum, ait, *non esse unius Theonis, sed & aliorum: nam & saepe idem iteratur, quod Scholiastae facere non solent, & contrariae sententiae inferuntur*. In fine legitur sequens amanuensis subscriptio: Τέλος τῶν φαινομένων Α'ράτυ. Ε'γράφη διὰ χειρὸς Ι'ωάννυ Θετταλοῦ τοῦ Σκυταριώτυ ἐν Φλωρεντίᾳ (4) . . . . . . ἐν ἔτει ἀπὸ Χριςοῦ γεννήσεως ,αυξδ'. μηνὶ Ι'αννυαρίῳ ις'. ἡμέρᾳ σεληνιακῇ. *Finis Phaenomenorum Arati. Scriptus est (Liber) manu Ioannis Thessali Scutariotae Florentiae . . . . anno a Christi nativitate MCCCCLXIV. mensis Ianuarii XVI. die Lunae*. Multos Ioannem hunc Codices scripsisse anno MCCCCLII. & sequentibus testatur in Palaeogr. Graec. p. 101. Montfaucon. hanc tamen subscriptionem omittit.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, in cuius postremo folio Angelus Politianus αὐτοχειρὶ adnotavit: Emi eGo hunc librum AnGelus Politianus de heredibus Pauli Medici Astronomi Florentini (5). Constat fol. scriptis 62.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

Eadem prorsus, atque illa, quae exhibetur in Codice IX. huius Plutei. COD. XXXVIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 177.

ΙΠΠΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΔΟΞΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

HIPPARCHI EXPOSITIO APPARENTIVM EVDOXI ET ARATI.

I. pag. 1. *Hipparchi Bithyni Enarrationum ad Arati & Eudoxi Phaenomena Libri tres*. Primus inc. Ι'ππαρχος Αἰσχρίωνι χαίρειν. Η'δέως, κ. λ. Vltimus des. ποσὶ λαμπρός. Graece edidit primus ex hoc ipso Codice Petrus Victorius Florentiae apud Iuntas MDLXVII. fol. (6) deinde Gr. & Lat. Dionysius Petavius in Vranologio citatae superius edit. Tom. III. pag. 97. seq. COD. XXXIX.

II. pag. 98. Ε'κθεσις τοῦ κατὰ τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἀςερισμῦ. *Expositio Asterismi secundum Septentrionale hemisphaerium*. Inc. Α'ρκτου μικρᾶς ἀςερισμός. Ο' ἐπ' ἄκρας τῆς ὐρᾶς. Des. ὁ ἑπόμενος τῶν γ' ζυγῷ ε'.

III. pag. 115. *b*. Ε'κθεσις τοῦ κατὰ τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἀςερισμοῦ. *Expositio Asterismi secundum Meridionale hemisphaerium*. Inc. Χηλῶν ἀςερισμός. Τῶν ἐπ' ἄκρας τῆς νοτίας. Des. ὁ βορειότερος αὐτῶν αἰγόκερως ιγ'. Sunt duo Excerpta ex Claudii Ptolemaei Magnae Constructionis Libro VII. & VIII. quae perperam Petrus Victorius Hipparcho Bithyno tribuit, & sub eius nomine cum supra memoratis ipsius genuinis Commentariorum libris edidit loc. cit. Subiicitur deinde in Cod. manu diversa sequens subscriptio: Η' βίβλος αὕτη τοῦ χαρτοφύλακος τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Νικήτα τοῦ Κυπριανοῦ. *Hic liber est Chartophylacis sanctissimae magnae Dei Ecclesiae Nicetae Cyprii*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. insignis, Saec. XI. Constat fol. scripris 130.

ΣΤΡΑ-

(1) Haec rarissima editio in publica adservatur Magliabech. Bibl. Operum vero, quae in ipsa continentur, catalogum vide apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 96. in nota secunda, qui tamen male ait, prodiisse MDLXI. Laudatur in Epist. Nuncupat. Cosmus I Magnus Etruriae Dux ob eius industriam in conquirendis Codicibus. In Epist. vero ad Lectores agitur de fragmento Theonis Alexandrini, & de versione Latina Hipparchi Bithyni in Aratum, quam Petrus Victorius se brevi editurum adfirmat. Nos quoque de eadem editione egimus in Vita P. Victorii, editioni eius Epistolarum praemissa T. I. pag. 61.

(2) Seu potius Amstelodam. ut contendit Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 105.

(3) Arati Phaenomena suis se explicasse discipulis Petrus Victorius testatur Epp. Lib. VI. pag. 136 & 150. seqq.

(4) Litura est in Codice.

(5) De Paulo Astrologo Florentino consule quae diximus Tom. I. p. 52. Speciminis Histor. Litterar. Florent.

(6) Vide supra Cod. XXXVII. in not. 1.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA.

Scilicet

Libri primi X.

COD. XL. I. pag. 1. COncordant cum editis. In fine Libri V. & VI. repetuntur aliqua ex initio ſequentium librorum, ut in Codice V. Argumenta item libris VII. & X. praecurrunt, ut in dicto Codice.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. eleganter ſcriptus, optimeque ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 207.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΥ ΛΟΓΟΣ.

FRANCISCI CRETENSIS SERMO.

COD. XLI I. pag. 1. SIne alio titulo interiori inc. Γέγραπται ἔκπαλαι ἐπ' ἀληθείᾳ ἱεροῖς ἐν θεοπνεύστοις δέλτων ῥήσεσιν, ὁσιώτατε πατερ πατέρων, παντὸς ἱερωτάτου τάγματος καὶ ἀξιώματος, τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐλέει, νεύσει τε προνοίας θείας, καὶ τανῦν τελειοτάτῃ χάριτι καθηγεμὼν μακαριώτατε, ὡς ἐχρημάτιστό ποτε ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρεσβυτάτῳ Συμεῶνι, θανάτου οὐ μὴ γεύσασθαι, ἕως ἂν εἴδῃ τὸ σωτήριον κυρίου. προσέτι ἐν ἑτέροις, ὡς ἐχάρη ἂν Ἀβραὰμ εἰδεῖν τὴν τοτε ἡμέραν, ἣν μετὰ πολὺ τῶν χρόνων ἄλλοι θεωροῦντες τὴν ἐκεῖσε χάριν πλήν τινων οὐκ ἔγνωσαν. Διὸ ἡ μὴν κᾀμοὶ περισκοποῦντι τὸ ἐνδιάλλακτον περιδρομῆς τῶν χρόνων, καὶ θείας νέας ἐκλογῆς τὸ ἀρχιερατικὸν τῆς ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ σῇ ἀποτελεσθὲν μακαριότητι, τίς εἶδεν εἰ ἔμελλε γενέσθαι τοιαύτη χρησμωδία, ὅπου τὰ πάντα ἐν ἀποκρύφοις προδιώρισται, καὶ χαρίσομαι κᾀγὼ εἰδεῖν ἡμέραν τὴν ἐκ λυπηρῶν πολλῶν σωτήριον, κ. λ. Def. Δίοι οὖν Θεὸς τῶν πάντων ἀγαθῶν ἀξιέπαινος δοτὴρ εἰδεῖν τὸ περιπόθητον ἐν σῇ μακαριότητι, καὶ τότε εἴποιμι εὐκταίως καὶ ἡδέως, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κ. τ. λ. Καὶ τότε ὄφελον χαρήσομαι ὡς Ἀβραὰμ, εἰ θεωρῶν ἔσομαι ἡμέραν ἐκείνην τὴν χαρμόσυνον. Ἐλάχιστος δοῦλος δούλων σεβασμίας σῆς μακαριότητος Φράγκισκος ὁ ἐκ Πόρτου τὸ ἐπίκλην, τῇ δὲ πατρίδι Κρὴς, δεόμενος τὰ εὐάρεστα ἀεὶ Θεῷ τῷ παναγάθῳ. De auctore huius Sermonis, ſive Epiſtolae ad quemdam Pontificem, Lucas Holſtenius in prima Codicis pagina, ut adſolet, αὐτοχειρὶ ita adnotavit: *Hic eſt Franciſcus Portus, qui apoſtata & haereticus Genevae obiit.* Fortaſſe ille eſt, cuius exſtant Commentarii in Thucydidis Opera edit. Graec. Lat. Francof. MDIC. fol. per Aemilium Portum, ut habet Fabric. B. G. Vol. I. pag. 876. N. 2. itemque in varia Xenophontis Opuſcula Morgiis MDLXXXVI. 4. teſte eodem Fabric. B. G. Vol. II. p. 78. in not. fuitque praedicti Aemilii Porti pater.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat fol. ſcriptis 5.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

I. pag. 1. EAdem cum illa Codicis IX. huius Plutei. In fine ipſius Calligraphi manu ſcriptum legitur: Τέλος τῆς Γεωγραφικῆς Πτολεμαίου. Ἐγράφη δὲ χειρὶ Δημητρίου 1445. μηνὶ Μαΐῳ ιθʹ. Ἤδη τέλος πέφυκεν ἡ βίβλος αὕτη. *Finis Geographicae* (Enarrationis) *Ptolemaei. Scripta autem eſt manu Demetrii 1445. menſe Maio, die XIX. Finem iam accepit hic liber.* Haec ſubſcriptio memoratur a Montfauconio in Palaeographia Graeca pag. 79. COD. XLII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat folĳs 147.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΡΟΝ.

CLAVDIVS PTOLEMAEVS DE SYMPRAGMATICE AD SYRVM.

Scilicet

Claudii Ptolemaei Quadripartitum, & Procli Diadochi Hypotypoſis Aſtronomicarum poſitionum.

I. pag. 1. C*Laudii Ptolemaei Tetrabiblos ad Syrum*, vulgo *Quadripartitum*, ut in Cod. XVI. huius Plutei §. XI. COD. XLIII.

II. pag. 42. Sequuntur Tabulae quaedam Aſtronomicae iuxta Perſas, praevia ipſarum brevi explanatione.

III. pag. 44. *Procli Diadochi Platonici Hypotypoſis Aſtronomicarum poſitionum*, ut in Cod. VII. §. IV.

IV. pag. 66. *b.* Subnectitur fragmentum Aſtronomicum, Ὅτι ἡ λʹ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐστὶ κυρίως ἀρχὴ τοῦ ἔτους, καὶ οὐχ ἑτέρα παρὰ ταύτην. *Quod trigeſima dies Septembris eſt proprie initium anni, & non alia praeter ipſam.*

Cod. Graec. papyraceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ.

DE CLIMATIBVS TERRAE INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Adamantii Sophiſtae de ventis, ac variorum in Aratum Commentarii.

I. pag. 1. ΠΕρὶ τῶν κλιμάτων τῆς Γῆς, ἐν οἷς συμβαίνει αὔξησις καὶ μείωσις τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ. *De Climatibus terrae, in quibus mutatis vicibus contingit auctio & decretio noctis ac diei*, auctore Anonymo. Inc. Κλίματα ἑπτὰ τῆς ὅλης ὑπάρχει γῆς. Def. καὶ τοῖς βορείοις μέρεσιν. COD. XLIV.

II.

II. pag. 2. *b.* Ἀδαμαντίυ σοφιςῦ περὶ ἀνέμων. *Adamantii Sophistae de ventis*. Inc. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων οἱ ἄνεμοι γεννῶνται. Des. ἢ οἰκειότεροι μᾶλλον τοῖς σώμασιν ἡμῶν. Exstat Ms. etiam in Regia Paris. Biblioth. Cod. MCCXIII. teste Fabric. B. G. Vol. II. pag. 171. in not.

III. pag. 5. Ἐκ τῶν Ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Ἀράτυ φαινόμενα. *Ex Achille* (Tatio) *Isagoge, seu introductio in Arati Phaenomena*. Inc. Μισῶ μὲν ὅς τις ἀφανῆ, κ. λ. Des. ᾗ τῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο. In fine repetitur titulus. Graece primus edidit Petrus Victorius Florentiae MDLXVII. fol. (1) deinde Gr. & Lat. Dionys. Petavius in Vranologio cit. edit. Tom. III. pag. 73.

IV. pag. 35. *Ex tertio Libro Hipparchi in Arati & Eudoxi Phaenomena de astris una cum duodecim Zodiaci signis exorientibus* Excerptum. Incipit a verbis: Ἐπειδὴ τῶν ἐκτὸς τῦ ζωδιακῦ κύκλυ, κ. λ. usque ad finem Libri. Ibid. p. 136. seqq.

V. p. 43. Ἐκ τῆς εἰς τὰ τῦ Ἀράτυ φαινόμενα Θέωνος ἐξηγήσεως ἐκλογαὶ διορθωθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτυ μοναχοῦ κυρίυ Μαξίμυ τοῦ Πλανύδη. *Excerpta e Theonis Enarratione in Arati Phaenomena, digesta a sapientissimo Monacho D. Maximo Planude*. Inc. Πάνυ πρεπόντως, κ. λ. Eadem sunt cum scholiis, de quibus supra in Cod. XXXVII. §. IV. egimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidus. Constat foliis scriptis 79.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΚΑ.

ARISTOTELIS MECHANICA.

Adde etiam

Theophrasti Metaphysica, & Michaëlis Pselli de Daemonum operatione Dialogum.

COD. XLV. I. pag. 1. Ἀριςοτέλυς μηχανικά. *Aristotelis Mechanica* cum mathematicis figuris in margine minio expressis. Inc. Θαυμάζεται μὲν κατὰ φύσιν. Des. ἀθροίζεσθαι. Inde legitur haec subscriptio: Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Ἰαννυαρίυ ιγ'. ἔτει ἀπὸ τῆς τῦ κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςοῦ γεννήσεως ͵αυμέ. *Scriptus est Mediolani XIII. Ianuarii, Anno a D. N. I. C. Nativitate* MCCCCXLV. Exstant inter Aristotelis Opera Tom. I. a pag. 1183. ad 1200. edition. Paris. Guillelmi Du-Val A. MDCXIX. fol.

II. pag. 54. Θεοφράςυ μετὰ τὰ φυσικά. *Theophrasti Metaphysica*. Inc. Πῶς ἀφορίσαι δεῖ. Des. πρὸς ἄλληλα. Exstant haec Theophrasti Eresii, discipuli & successoris Aristotelis, Metaphysica Graece in Friderici Sylburgi editione Graeca Operum Aristotelis Wecheliana Francofurti A. MDLXXXVII. in 4. & quidem in Tomo antepenultimo a pag. 252. usque ad 262. ubi inscribitur: Τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ, ita ut subintelligatur βιβλίον, seu ἀπόσπασμα.

III. pag. 71. Τὸ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων. *De operatione Daemonum* Dialogus, auctore Michaële Psello, qui circa annum Christi MLXXVIII. obiit. Vide in Codice XXXII. Pluteo IX. Catalogi nostri pag. 444. §. XVIII. & Not. 2. Adponuntur in margine brevia scholia, seu potius summa eorum, quae pertractantur in Dialogo. Subiicitur notula insequens: Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Ἰαννυαρίυ κβ'. *Scriptus est Mediolani, Ianuarii die XXII.*

Codex Graec. chart. Ms. in 8. maior. Saec. XV. nitidus. Constat foliis scriptis 111.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.

PTOLEMAEI DE SVPPOSITIONIBVS SECVNDVM ERRANTES STELLAS.

Adde

Theonis Alexandrini, & Theodori Metochitae Astronomica.

I. pag. 1. Ex huius Codicis mutilatione, quae pluribus in locis contigit, nonnullorum Operum, quae inibi continentur, initia, ac proinde auctorum nomina desiderantur. Prima septem folia continent duo fragmenta Ptolemaei Operis, quod inscribitur, *Hypothesis Stellarum Errantium*. Primum ab initio incipiens, progreditur usque ad verba: τῶν περιεχυσῶν αὐτὺς σφαιρῶν . . . & est unius integrae paginae. Alterum a verbis. . . . ἐκβαλλομένην εὐθεῖαν ἀπολαμβάνειν, κ. λ. pergit usque ad illa τῶν κέντρων αὐτοῦ τε ᾗ τοῦ ἀπογειοτέρυ . . . , & sex reliquas paginas occupat: videntur autem inter primum & secundum fragmentum duo folia desiderari. Habes integrum Opus supra in Cod. I. §. III. & alibi. COD. XLVI.

II. pag. 8. Continet hoc folium unicum, fragmentum alterius Ptolemaei Operis, inscripti, *Declaratio, & ordinatio promtorum Astronomiae Canonum*, incipiens a verbis, καὶ τὰς ἐν δευτέρῳ σελιδίῳ τῶν παραλλάξεων, κ. λ. quae pertinent ad Caput, quod in Cod. I. inscribitur, Περὶ τῶν σεληνιακῶν προσνεύσεων, & desinens in illis, ἢ πρὸς μεσημβρίαν ἐξηκοςὰ μζ' ἐν ὐδενὶ τῶν ἐκ . . . . . . quae occurrunt paullo post initium sequentis Cap. Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων. Habes integrum in dicto Cod. I. §. II. & alibi.

III. pag. 9. Tractatus Anonymi de Astronomia valde longus, Capitibus constans XXXIII. Primi tamen Capitis initium deest, ob memoratum defectum. Secundi titulus est: Περὶ τῶν ε' κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος ἡλίυ καὶ σελή-

(1) In praefat. ait: *Achillis itidem duo exemplaria nactus sum, non parum inter se multis locis discrepantia, quod facit tamen ad verba potius, & ipsorum seriem, quam ad sententiam auctoris magnopere variandam.*

σελήνης ϛ τῶν ε' πλανωμένων ψηφοφορίας. Initium vero: *Ε'πειδὴ ἐκ χρόνȣ τινὸς ϗ τόπȣ τὴν ἀςρῴαν κίνησιν ἀριθμεῖν ὡρίσθη ὑπὸ Κλαυδίȣ Πτολεμαίȣ τοῦ γράψαντος περὶ τῆς τῶν ἀςέρων κινήσεως, κ. λ.* Vltimum, quod eſt *Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκεται τὸ πάσχα κατὰ τὴν ἐκκλησιαςικὴν παράδοσιν*, deſ. *χαίροντες ϛ συνδοξάζοντες τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα σὺν τῷ ἀχράντῳ πατρὶ ϗ ζωοποιῷ πνεύματι, κ. λ.* Scriptus igitur apparet a quodam Chriſtiano, & quidem poſt annum Philippi DCCCCXLI. Indict. VI. nam mentio in eo fit coniunctionis eclipticae menſis Novembris, ſive ſecundum Alexandrinos Athyr, anno, & indictione ſupradicta. Innititur autem auctor ſuper Ptolemaei *προχείρȣς κανόνας*, quos in omni ferme paragrapho citat, & iuxta ipſius praecepta ſuas peragit Aſtronomicas obſervationes. In fine leguntur hi verſiculi:

Οὐρανίων ἄςρων πορείην ϗ κύκλα σελήνης
Ε'ξεθέμην σελίδεσσι πολύφρονα δάκτυλα κάμπτων.
Caeleſtem aſtrorum curſum, lunaeque meatus
Expoſui chartis digitos multa arte retorquens.

IV. pag. 142. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones* Syntagma alterum ad filium Epiphanium, ut in Cod. VII. §. I. Sequuntur p. 190. alia Capita, quorum hi tituli:

Μέθοδος εἰς τὸ εὑρεῖν τὸν ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τοῦ ζωδίȣ ἐςίν:
Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος σελήνης.
Ε'ρμηνεία τοῦ ἐξαναλόγȣ.
Περὶ ὡρῶν μεταβολῆς.
Περὶ τῆς τῶν ἐφημερίδων ἐκθέσεως.
Περὶ ἰσημερινῆς ὥρας ϗ τῶν ταύτης μορίων.

V. pag. 202. *Ε'κ τῆς ἀςρονομικῆς ςοιχειώσεως μεγάλȣ Λογοθέτȣ τοῦ Μετοχίτȣ. Ex Aſtronomica Inſtitutione Magni Logothetae Metochitae*, excerpta Capita. Inc. *Ε'ν μὲν ȣ̃ν τῷ πρώτῳ κανόνι τῷ τῶν ὀκτωκαιδεκαετηρίδων ἐπιγραφομένῳ*. Deſ. *ταὐτὸ δὲ εἰπεῖν ϗ Ρ'ωμαϊκόν*. Capitum, quae pertractantur, tituli ſunt:

Διασάφησις τῆς ἐκθέσεως τῶν ιη' ἐτηρίδων, ϗ τῶν λοιπῶν, ἤτοι ἁπλῶν ἐτῶν, μηνῶν, ϛ ἡμερῶν, ϗ ὡρῶν Αἰγυπτίων.

Περὶ τῆς τοῦ ἀνωμάλȣ τοῦ ἡλίȣ κινήσεως, καὶ ἔκθεσις κανόνος τῆς τοιαύτης κινήσεως.

Διασάφησις τοῦ κανόνος τῆς τοῦ ἡλίȣ ἀνωμάλȣ κινήσεως.

Κανόνιον τὸ λεγόμενον προκανόνιον.

Τίς ὁ καλȣ́μενος τοῖς μαθηματικοῖς ἐξαναλόγȣ ἀποδεικτικὸς τρόπος, ϗ πῶς ἐςιν αὐτῷ χρῆσθαι, ϗ κατὰ τίνα λόγον τὸ ἀληθὲς καὶ ἀσφαλὲς ἔχειν.

Παράδοσις, πῶς διὰ τῶν τοιȣ́των κανόνων ἕξεσιν ἀνευρίσκειν ἑκάςοτε συνοδικὰς ϗ πανσεληνιακὰς συζυγίας.

Huius Theodori Metochitae (1) Aſtronomicae Inſtitutionis Liber I. Capita continens XXXI. habetur in Venet. ad D. Marcum Bibl. Cod. CCCXXIX. Catalog. pag. 151. & inter inedita recenſetur. Eiuſdem praeterea tum Mathematica, tum in Ptolemaei Magnam Syntaxin Commentarios exſtare item ineditos, teſtatur Fabric. B. G. Vol. IX. p. 229. §. IV. Sequuntur deinde a pag. 222. uſque ad finem Tabulae Aſtronomicae, pauciores tamen, quam in aliis Codicibus; multae enim deſunt, mutilato in fine Codice.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 266.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI MATHEMATICA CONSTRVCTIO.

Et alia eiuſdem Opera.

I. pag. 1. *Mathematicae, ſeu magnae Con- ſtructionis Claudii Ptolemaei* COD. XLVII.
Libri XIII. cum ſcholiis quibuſdam marginalibus, ut in Codice I. huius Plutei a pag. 23. ad pag. 168.

II. pag. 270. *Eiuſdem declaratio, & ordinatio promtorum Canonum Aſtronomiae &c.* cum aliquot aſtronomicis tabulis in fine. Ibid. §. II.

III. pag. 291. *b. Eiuſdem apparentiae ſtellarum fixarum, earumque ſignificationes, iuxta menſes Alexandrinos*, cum quibuſdam in fine de ſtellarum magnitudine. Ibid. §. IV.

IV. pag. 303. *b. Eiuſdem de iudicandi facultate, & animi principatu*. Ibid. §. V.

V. pag. 311. *b. Eiuſdem Hypotheſis ſtellarum errantium, ad Syrum*. Ibid. §. III. Interiecta ſunt autem in Codice quaedam ſcholia.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis valde corroſus. Conſtat foliis 319.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ.

PROCLI SVCCESSORIS DESIGNATIO ASTRONOMICORVM.

Inſuper

Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Commentarius.

I. pag. 1. *PRocli Lycii Diadochi Platonici* COD. XLVIII.
Hypotypoſis Aſtronomicarum Poſitionum, cum ſcholiis, & figuris mathematicis in margine. Vid. ſupra in Cod. VII. §. IV. Sequitur deinde Caput inſcriptum: *Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὰ τῆς ἀςρονομίας πέντε κεφάλαια.*

II. pag. 25. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Syntagma ſecundum* ad Epiphanium filium, cum Tabulis Aſtronomicis, (2) ut in dicto Cod. VII. §. I. Heic tamen interiecta ſunt quaedam ſcholia manus aeque antiquae. In fine Tabularum verſus iambici octo apponuntur. Ii vero ſunt:

E''ν-

(1) Hic Theodorus Metochita, Georgio Metochita paullo iunior, ſub Andronico Palaeologo ſeniore. ampliſſima Magni Logothetae dignitate functus eſt ab Anno Chriſti MCCCXIV. & filiam ſuam Irenem Ioanni Palaeologo panhyperſebaſto, Conſtantini Palaeologi filio, nuptui collocavit. Plura ſcripſit, partim edita, partim inedita, de quibus vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 214. ſeqq.

(2) Placet heic adnotare, in Tabula annorum Romanorum Imperatorum ultimum poni Leonem, & ad Diocletiani annos adſcriptum eſſe, Pappum ſub illo ſcripſiſſe: in laterculo deinde Conſulum procedi a temporibus Antonini Pii uſque ad annum nonum poſt Conſulatum Mauricii Tiberii Auguſti ſolius.

Ε῎νθεν σελήνης ἀφθίτυ καθημέραν
Θεῖος δρόμος τάχιςος ἐξιχνεύεται,
Ε᾿ὰν μετρήσῃς ἡμέρας ὅσας ἔχει,
Α᾿φ᾿ ὗ προσῆλθεν ἡλίῳ τῷ παμφαεῖ,
Ταύτας δ᾿ εἰσάξας ἐν πρώτῃ θέσει ςίχυ
Ζῶον κατ᾿ ἰθὺ τῦ ζώυ τεταμένων
Δέδεξο νέρθεν ἡλίυ περισκοπῶν,
Ε᾿ν ᾧ περ αὐτὸς ἡνιοςροφεῖ παρών.

qui pertinent ad explanationem postremae Tabulae, Lunae cursum exhibentis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XI. Constat fol. scriptis 162.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΥΦΗΓΗΣΙΣ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHICA NARRATIO.

COD. XLIX. COncordat cum edit. G. L. Amstelod. cit. superius in Cod. IX. Primis autem VII. Libris appositae sunt suis locis Tabulae Geographicae, diligentissime ab eadem manu depictae. In fine septimi Libri sequior manus nonnulla adiecit item Geographica, ita propere tamen ac negligenter exarata, ut vix legi possint. Octavus desinit, ut in dicto Cod. IX. apposita deinde subscriptione: Ε᾿κ τῶν Κλαυδίυ Πτολεμαίυ γὰρ γραφικῶν βίβλων ὀκτὼ τὴν οἰκυμένην πᾶσαν Α᾿γαθὸς Δαῖμον (2) Α᾿λεξανδρεὺς μηχανικὸς ὑπετυπώσατο. *Ex Claudii Ptolemaei Geographicis Libris VIII. orbem terrarum universum Agathos Daemon Alexandrinus Mechanicus delineavit*. Sequuntur tandem alia eiusdem recentioris manus, de qua supra, item Geographica, in quibus de longitudinum, ac latitudinum gradibus inveniendis agi videtur.

Codex Graecus membran, Ms. in fol. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 111.

(1) Ita scriptum est in Codice disiunctim, non autem Α᾿γαθοδαιμων, ut legitur coniunctim in editione Bertiana. Haec vero nostri Codicis subscriptio adfertur a Montfauconio in Palaeogr. Gr. pag. 92. ubi Agathodaemon scriptum reperies.

Quum supra pag. 47. in not. 3. Hadriani Relandi mentio inciderit, qui Fastos Consulares ex Cod. XXVI. huius Plutei descriptos, typis excudit, placet heic ex eius Praefat. ad Appendicem, Theod. Iansonii ab Almeloveen Fastorum Romanorum Consularium Libris duobus Amstel. MDCCXL. in 8. subiectam, ea, quae ad hanc rem faciunt, pro Plutei coronide in medium adferre. Ita igitur incipit Praefatio:

HADRIANVS RELANDVS L. S.

POstquam Idus Februariae anni elapsi fratrem meum rebus humanis eripuerant, in bibliotheca ipsius codicem manu exaratum inveni hoc titulo: Catalogi duo Bibliothecae Florentinae, Langii alter, alter Holstenii, quibus etiam nonnulla Morus ab iis praetermissa suis adiecit locis. *Hunc versans deprehendi Holstenium* scamno 28. *mentionem libri facere, in quo exstabant* fasti Consulares ab Imperio Antonini incipientes, quos in principio Codicis legum olim exstitisse auctor testatur. *Suspicabar illico fastos illos, quoniam in usum iuris consultorum scripti erant, utiles futuros rei litterariae, si cum fastis fratris mei, qui & ipsi ex codice Imperatorum Theodosii & Iustiniani depromti erant, ederentur. Nec alios esse mihi persuadebam, quos vir eximius, Henr. Dodvvellus, in* Appendice ad dissertationes Cyprianicas *ediderat; quoniam uti Holstenius eos initium capere ab Imperio Antonini notaverat, utrique fasti, & quos Theonis, & quos Heraclianos vocat, ab Antonini consulatu inchoantur. Praeterea, quum Dodvvellus ex apographis Saviliano & Vossiano fastos descripserat, probabile mihi videbatur, illa apographa codicibus Bibl. Flor. ortum suum debere. Rogavi itaque per litteras virum humanissimum Antonium Magliabechium, quicum mihi erat amicitia, curaret mihi describi fastos illos in Bibl. Laur. latentes: verum dum aliquot mensium intervallo frustra responsum Florentia exspecto, nuncius ad nos defertur de obitu viri, quem respublica litterarum, cui multum profuit, exstinctum luget. Imploro protinus opem Ant. Mar. Salvinii, publici Graecarum litterarum Florentiae Professoris, cuius eruditio uti publicis monumentis testata est, ita de humanitate ipsius privatis mihi constabat testimoniis. Explevit ille exspectationem diuturni desiderii mei, & per eruditissimum iuvenem Io. Bottarium descriptos mihi fastos transmisit, quos collatione instituta deprehendi plane eosdem esse, ac illos, quos Theonis nomine ediderat Dodvvellus. Quare non dubitavi illos Florentinos minores appellare: atque ita in ipsis fastis consularibus fratris mei, pro eo quod ipse fastos Theonis memoraverat, Fastos Florentinos minores scripsi; ratus non sufficere ut Theonis foetus habeantur, quod in eodem Codice quo Theonis opuscula continerentur. Ceterum in hac opinione me confirmavit Io. Massonii, viri eruditissimi, & variis doctrinae atque ingenii monumentis editis notissimi, observatio, quam* Hemerologio mensium variarum gentium, *quod prelum exercet, pag. 6. & 7. inseruit, fastos illos consulares, qui manu exarati exstant in Bibliotheca Laurentiana Medicea Pluteo XXVIII. num. 26. & 12. esse eosdem, quos Dodvvellus publici iuris fecerat, quibusque nomen Theonis Heracliique praefixerat, & codicem Vossianum apographum esse codicis Medicei. Quod quidem gaudeo ab viro mihi amicissimo deprehensum, & variis argumentis demonstratum esse, quum ego ex lectione catalogi Holsteniani illud modo suspicatus fuissem. Quare, uti fastos, qui Theonis hactenus nomen praetulerunt, Florentinos minores appellavi; ita illos, qui temere nimis Heracliani crediti sunt, Florentinos nuncupavi maiores, Hi illi fasti sunt, quos primo loco in hac appendice exhibemus &c.*

FINIS PLVTEI XXVIII.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS XXXI.

CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. XXXIII. EDITOS VI.

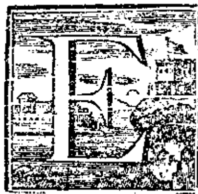
CODEX I.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

Titulum corrige

Euripidis, Sophoclis, & Aeschyli Tragoediae.

I. p. 1. *Vripidis Tragoediae XI.* Prima est *Rhesus*, II. pag. 6. *b. Iphigenia in Tauris*, III. pag. 14. *Iphigenia in Aulide*, IV. pag. 22. *b. Pentheus*, V. p. 31. *Supplices*, VI. pag. 37. *b. Cyclops*, VII. pag. 41. *Heraclidae*, VIII. pag. 47. *Hercules furens*, IX. pag. 54. *Helena*, X. pag. 63. *Ion*, XI. pag. 70. *b. Electra*. Initium & finis singularum concordat cum edit. G. L. Genevensi A. MDCII. apud Paullum Stephanum, Part. II. Argumenta praeferunt prima, secunda, sexta, septima, octava, & decima, quae cum editis item concordant, praeter argumentum primae, quod in Codice longius aliquanto progreditur. In reliquis nulla hypothesis. Tragoediae IV. quae heic inscribitur *Pentheus*, in edit. titulus est *Bacchae*, cuius ferme dimidium recentiori manu suppletum fuit.

II. pag. 77. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima est *Aiax Mastigophoros*, seu *Flagellifer*, II. pag. 85. *Electra*, III. pag. 93. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 101. *Philoctetes*, V. pag. 109. *Antigone*, VI. pag. 116. *Trachiniae*. Initium & finis singularum concordant cum Graeca Sophoclis editione Genev. MDLXVIII. 4. curante Henr. Stephano. In argumentis tantum aliquod discrimen occurrit. Aiacis enim hypothesis inc. Αἴας ὁ Τελαμώνιος σὺν τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατεύσας. Des. οὐκ ἀξίων ζῆν, ἐπεὶ τοιαῦτα ἔπραξεν. Electra, praeter hypothesim illam editam, quae inc. Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς, κ. λ. aliam praefert multo longiorem, cuius initium est: Τάνταλος ὑὸς Διὸς ἦν. Finis: καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὑρήσεις. Oedipo ἔμμετρον tantum Aristophanis grammatici argumentum praeit, quo caret Philoctetes. Antigones, & Trachiniarum argumenta, paucis exceptis, cum editis conveniunt. Trachinias praeterea tredecim versus heroici praecedunt, totidem Herculis labores exprimentes. Ii sunt:

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
Δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
Τέτρατον δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.
Πέμπτον δ' ὄρνιθας Στυφηλίδων ἐξεδίωξεν.
Ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
Ἕβδομον Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
Ὄγδοον ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤλασεν ἵππους.
Ἔννατον ἐκ Κρήτης πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
Γηρυόνος δέκατον βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
Ἑνδέκατον δ' ἀνάγκει κύνα Κέρβερον ἐξ ἀΐδάω.
Δωδέκατον δ' ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θυστιέω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος τέλεν ἆθλος.

Clauditur vero Tragoedia sequenti amanuensis nota: Τοῦ λογιωτάτου αὐθεντὸς κυρίου Φραντζίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστὶν ἡ βίβλος αὕτη. *Eloquentissimi auctoris Domini Francisci Philelphi est hic liber*; quam sequuntur versiculi tres, nimirum:

Οἱ δέλτον ἕξειν τήνδε μέλλοντες πόθῳ,
Σὺν τῷ ἐπιτάξαντι καὶ τοῦ γραφέως
Ἀναξίου μέμνησθε θύτου Ἀγγέλου.

Qui librum hunc estis cum adfectu complexuri,
Et eius, qui hunc scribendum iussit & scriptoris
Indigni recordemini sacerdotis Angeli.

III. pag. 124. *Aeschyli Tragoediae III.* sine argumentis. Prima est *Prometheus*, II. pag. 130. *Septem Duces adversus Thebas*, III. pag. 135. *Persae*. Concordant quoad initium & finem cum edit. Graeca MDLVII. ex officina Henr. Stephani.

Codex Graec. chartac. Ms. in folio Saeculi XV. ineuntis, cuius extrema pagina diversa manu est exarata. Constat foliis scriptis 140.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Γ′.

REGVLAE GRAMMATICALES, ET AESCHYLI TRAGOEDIAE III.

Quibus adde

Theodori Prodromi Carmina quaedam, & alia.

COD. II. I. p. 1. MVtilum initio Codicem, primi Operis sequens titulus edocet: Τῦ αὐτῦ μονόςιχα εἰς τὰ τέλη τῶν ἑκάςης ἡμέρας μνημονευομένων ἐν ὅλῳ τῷ ἔτει, συνεφαινομένυ καὶ τῦ ἐπωνύμυ τῦ ποιητῦ τοῖς ἐν ἑκάςῳ μηνὶ ἀρκτικοῖς τῶν πρώτων ςίχων ςοιχείοις. *Eiusdem Monosticha* (iambica) *in festa Sanctorum cuiuslibet diei totius anni, primorum cuiusque mensis versuum initialibus litteris auctoris cognomen indicantibus*, quod est *Prodromus*, acrostichis enim est του Προδρομου. Incipit igitur Menologium istud iambicum a prima die Septembris, qua S. Symeonis Stylitae memoria colitur, hoc pacto:

Τον Συμεώνην ἐκ ςυλυ πόλος φέρει.

Desinit in trigesima prima Augusti, depositioni sacratissimae Zonae Mariae Virginis dicata, cuius hoc monostichum:

Ζωςὴρ κόρης σὸς, σὴν περισφρίγγει πόλιν.

Ex duobus Theodoris, qui hoc Prodromi cognomine sunt insigniti, ad iuniorem referenda esse haec Monosticha iambica arbitramur, ad eum scilicet, qui circa saeculi a Christo nato XII. initia, Alexio ac deinde Ioanne Comneno imperantibus, vixit. Inter eius tamen scripta, tam edita, quam inedidita, quae recenset Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 815. seqq. non adparent.

II. pag. 6. *b.* Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ ἐπὶ τῇ γεννήσει Χριςῦ τοῖς δήμοις. *Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem in Nativitate Christi ad populos*, versibus politicis. Inc.

Πάλιν γενέθλιον Χριςῦ κ̀ νίκη βασιλέως.

Des. Καὶ πολυχρόνιον ζωὴν βραβεῦσαί συ τῷ κράτει. Fortasse eiusdem Theodori Prodromi, qui expositionem in Cantica ecclesiastica composuit, in praecipuis sacris solemnitatibus cantari solita, quae exstant in Caesarea Bibl. teste Nessellio Catalog. P. I. pag. 200.

III. pag. 7. Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ ἐπὶ τῇ βαπτίσει Χριςῦ τοῖς δήμοις. *Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem Comnenum in Baptismate Christi ad populos*, auctore, ut videtur, eodem, versibus item politicis, Inc.

Ἰδὲ διπλῆ πανήγυρις, διπλῆ χαρὰ Ῥωμαίοις.

D. Καὶ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς τῶν σεβαςοκρατόρων.

IV. pag. ead. *b.* Τῦ αὐτοῦ πιττάκιον πρὸς τὸν Βαρδαχλᾶν κυρὸν Κωνςαντῖνον, ὡς ἀπὸ τῶν εὐχῶν τῆς μονῆς τῶν Πασχασιῶν. *Eiusdem* (nempe qui superiores hymnos composuit) *Breve, seu Epistola ad D. Constantinum Bardachlam, tamquam ab Orationibus Monasterii Paschasiorum* nomine universi Collegii Fratrum. Inc. Πανσεμνότατε, κ̀ ἐν ἁγίῳ Θεῷ ἀγαπητὲ ἡ̃ε τῆς κατ᾽ ἡμᾶς ἁγίας μονῆς κύριε Κωνςαντῖνε Βαρδαχλᾶ κ. λ. Des. ὅτε τὰς πρὸς Θεὸν ἱκετείας κ̀ περὶ τῦ μακαρίτυ ἐκείνυ αὐταδέλφυ συ ἀναφέρομεν.

V. pag. 8 *b.* Τοῦ ἀρχιδιακόνυ. *Archidiaconi*, nempe alia Epistola. Inc. Ἰδὲ κ̀ δευτέραν ταύτην γραφὴν δεήτως πρὸς τὸ σὸν ὕψος ἐπιςέλλειν κατατολμῶ. Des. ἀντιμισθία σοι ταμιευθήσεται ἀπὸ χειρὸς Θεοῦ παντοκράτορος.

VI. pag. 9. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν συντάξεων. Ποίημα Χριςοδέλυ μαΐςρος τοῦ σοφοῦ. Τὸ α πρὸ τοῦ γάμμα. *Initium cum Deo Constructionum. Opus Christoduli Magistri sapientis: α ante γ.* Inc. Ἀγορανομῶ γενικῇ. Ἀγορανομῶν δὲ Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Σέλευκος. Ἀγχιςεύω γενικῇ. Καὶ παραδώσυσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιςευόντων τοῦ αἵματος, κ. λ. Desinit in littera Π, in verbo Παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ. Πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσατε . . . . reliqua desunt. Est Lexicon verborum iuxta ordinem litterarum, indicans casus, quibus iunguntur, & brevia exempla constructionum unicuique subiiciens. Habetur Ms. etiam in Codice Regio Paris. MDXXXVIII. teste Fabric. B. G. Tom. VII. pag. 48.

VII. pag. 26. *Aeschyli Tragoediae III.* cum argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Prometheus Religatus*, cui praecedit fragmentum Aeschyli Vitae, desinens in verbis, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις, quae incidunt in pag. 1. vers. 15. editionis illius, quam citavimus in Codice XXV. Plut. XXVIII. §. II. Tum grammaticalia quaedam de variis poëtarum & poëmatum generibus, non illa quidem magni momenti: tandem versiculi quatuor iambici. Huius scholia ferme cum editis concordant. II. pag. 47. *Septem supra Thebas*, cuius argumentum, & scholiorum initium cum dicto Codice conveniunt: in fine vero, utpote rariora, ab ipso discrepant. Post argumentum huius Tragoediae, recentior Graecus, quaedam de nomine, ac potestate XXIV. Litterarum Graecarum adiunxit. III. pag. 67. *Persae*, in fine mutila; desinit enim in versu, Εἰ μὴ ςρατεύοισθ᾽ ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, qui in editione incidit in pag. 163. Huius argumentum item cum memorato Codice concordat: scholia vero rarissima sunt.

VIII. pag. 75. *b.* Θεοδώρυ τοῦ Προδρόμυ τετράςιχα ἰαμβεῖα κ̀ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα παρὰ τῶν δ′ εὐαγγελιςῶν. *Theodori Prodromi tetrasticha iambica & heroica* (LXXXXI.) *in Capita rerum, quae enarrantur a quatuor Evangelistis*. Primum est εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκυ, *in Nativitatem Deiparae*. Inc.

Ναὶ λυχνία πρόκεισο, ναὶ πλαςὰς πλέκυ.

Vltimum εἰς Ὀζᾶν τὸν ἁψάμενον τῆς κιβωτοῦ ἀναξίως, ἐ̃ ἀποθανόντα ἐκ τύτυ παραχρῆμα. *In Ozam, qui quum Arcam tetigisset indigne, proinde e vestigio occubuit*. Des.

Φρίξωμεν οἱ πρόσιμεν οὐκ ἀπαξίως.

Etenim praeter res ab Evangelistis enarratas, multa etiam alia inseruntur, quae ad alios

Sae

Sacrae Scripturae Libros pertinent, Actus nimirum Apostolorum, Libros Regum, &c. Edita autem sunt Graece, parum tamen emendate, una cum ceteris eiusdem Prodromi Poëmatiis ex Sym. Grynaei Codice ab Io. Hontero, & Hieronymo Guntio, Basileae MDXXXVI. in 8. cum Latina vero versione, argumentis, & notis Hieron. Erardi, Lypsiae MDXCVIII. 8. Prodierunt etiam separatim G. & L. Iuliomagi MDCXXXII. 4. sub titulo: *Cyri* (1) *Theodori Prodromi Epigrammata nunc primum* (2) *Latinitate donata, cura, & interpretatione Guidonis de Sovvigny Blaesensis, Congregat. Oratorii Domini Iesu presbyteri* (3). Haec autem tetrasticha in Codice nostro exarata fuerunt in ea paginarum parte, quae excipiendis scholiis in *Persas* vacua relicta erat; quemadmodum etiam sequens Epistola.

IX. pag. 80. *b.* Legitur Ἐπιστολὴ πρὸς ἐρωμένην γραμματικὴν, *Epistola ad amasium grammaticum*, auctore Niceta Eugeniano. Inc. Ἤτησας, ὦ χαρίεσσα, στίχους ἡμετέρους ἐρωτικοὺς, κ. λ. Des. τοῦτο τὰ κάλλη ταῖς γυναιξὶν ἐστι. In hac suam de Chariclis & Drosillae amoribus poësin commemorat, de qua vide Labbeum Bibl. Nov. Mss. p. 220.

Cod. Graec. papyr. Ms. in 4. Saec. XV. tineis valde corrosus. Constat fol. 80.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

Titulum corrige

Oppiani Halieutica, & Cynegetica; Aeschyli Tragoediae II. & Anonymi quaedam.

COD. III. I. pag. 1. OPpiani de Piscatione Libri V. ad Antoninum Caracallam, quorum singulorum initium, & finis concordat cum editione Lugduni Batavorum ex officina Plantiniana apud Franciscum Raphelengium MDXCVII. 8. studio Conradi Rittershusii, quemadmodum etiam sequens auctoris Vita, quae inc. Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου. Des. τοῦτο δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί. Hanc excipiunt nonnulla de variis heroicorum versuum speciebus. Primis tribus libris stichometria subscribitur. Primus habet στίχους ψϙζ΄. *versus DCCXCVII.* Secundus χϙ΄. *DCXC.* tertius χϙγ΄. *DCXCIII.* Primum Librum claudunt Epigrammata tria, nimirum

I. Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον ἑστῶτα πρὸ τῶν πυλῶν καὶ σπάθην ἐπιφερόμενον. *In militiae* (caelestis) *Principem stantem ante portas, & ensem inferentem.*

Ὁ ταξιάρχης στρατιωτῶν τῶν ἄνω
Ἐκ τῶν ἀδύτων οὐρανοῦ σφαιρωμάτων
Ἄρτι κατιὼν πτηνὸς αἰθεροδρόμος
Ἐδὲμ καθάπερ τοῦ ναοῦ τηρεῖ πύλας
Γυμνὴν ἀβάλε δεξιᾷ φέρων σπάθην.
Τί τοῦτο δηλῶν, ἢ τομὴν ὀλεθρίαν
Τοῖς μὴ καθαροῖς, μηδὲ χωρὶς σπιλάδων.
Προσχῶμεν οὐκοῦν μὴ διχασθῶμεν φίλοι.

II. Εἰς τὸν ἄγγελον. *In Angelum.*

Πρώτου φάους ὢν δεύτερον θεῖον σέλας
Τρίτου φωτὸς φώτιζε τὸν τριττὸν ζόφον
Καὶ τὴν τετρακτὺν τῶν θυρῶν τὴν πεντάδα
Τὴν μὲν, χαλίνου, τὴν δὲ, σωφρονῶν δίδου.
Τῆς ἑξάδος γοῦν τὴν διπλῆν ἀταξίαν
Μερῶν μελῶν τε μὴ δυσέβδομον θέσιν
Πρὸς τάξιν ἰθύνειας ἐν τῷ σῷ σθένει.

III. Εἰς γραμματικὸν κερατᾶν. *In Grammaticum cornutum.*

Ἔξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάου,
Ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

Praeter Librum primum, reliqui omnes praefixum habent Capitum indicem, varia piscium genera, de quorum piscatione agitur, complectentem. Scholiis undequaque marginalibus ambiuntur, quae incipiunt: Διὰ τί εἶπεν ἔθνεα, καὶ οὐκ εἶπε πλήθη, ἢ φῦλα; διὰ τὸ γινώσκειν τὰ θαλάττια ζῶα ἄλληλα ἐσθίοντες δίκην ἐθνῶν. Des. βροῦμα γὰρ παρὰ Λατίνοις ἡ πάχνη, ἢ ἡ χιών. ἐπίουν δὲ καὶ οὗτοι δεῖπνα κατὰ τὸν χειμῶνα διὰ τὸ συναγμένον εἶναι τὸν στρατόν. Haec quoque habentur edita in calce cit. edit. sed in fine aliquantum sunt diversa. Tum sequitur haec amanuensis subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Σφηνέα κατὰ μῆνα Μάϊον ἰνδ. ιε΄. ἔτους ͵ϛψϙθ΄. *Absolutus est hic liber manu mei Manuelis Sphineae, mense Maio, indict. XV. Ann. 6799.* (Christi MCCXCI.) Scriptor ignotus Montfauconio in Palaeographia Graeca.

II. pag. 101. *Eiusdem de Venatione Libri IV. ad eumdem Antoninum Caracallam*, cum paraphrasi anonymi ad marginem. Oppiani textus concordat cum cit. edit. Paraphrasis, quae in ipsa desideratur, inc. Σοὶ τοὺς περὶ κυνηγεσίων ἀνατίθημι πόνους, θειότατε βασιλεῦ Ἀντωνῖνε. Des. οἷα φιλεῖ συμβαίνειν πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις, ἔνθέν τοι καὶ ταχὺ τὴν ἄρκτον πεδήσαντες, οἴκαδε ἤγαγον. Forte eadem est, de qua Lambecius Bibl. Caesar. Lib. II. pag. 595. meminit, adfirmans exstare in ipsa Eutecnii Sophistae paraphrasin Graecam in Oppiani Ixeutica; tum in Halieutica eiusdem, & Cynegetica &c. teste Fabric. B. G. Vol. III. pag. 629. in not. Praecedunt iambici versus octo in ipsam Paraphrasim, qui ita habent:

Τὰς Ὀππιανοῦ τῆς κυνηγίας βίβλους
Ἐκ τῆς σκοτεινῆς τοῦ μέτρου δυσφωνίας
Εἰς πεζὸν εἶδος τοῦ λόγου μεθαρμόσας
Προὔθηκά σοι μέγιστε Καῖσαρ ἐνθάδε,
Θηρατικῆς μάθημα πάγκαλον τέχνης.
Ἐντυγχάνων οὖν εὐκόπως τὸ βιβλίον,
Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ συλλέγων εὐκαρπίαν
Πονῶν με πεῖθε μὴ κατοκνεῖν εἰς πόνους.

Tum alii hexametri quatuor in Oppiani laudem, nimirum:

(1) Illud *Cyri* non pro nomine proprio Theodori Prodromi accipias, quum honoris caussa *Cyrus*, hoc est κυρὸς, seu κύριος, *Dominus* Theodorus a Graecis dicatur.

(2) Non tamen primus haec Epigrammata Sovignius transtulit, nam multis ante annis Ioannis Ribitti versionem Geneavae excudisse traditur Crispinus, licet in hanc editionem numquam inciderimus.

(3) Eiusdem Prodromi Tetrasticha Sacra cum anonymi cuiusdam Commentario grammaticali exstant in Biblioth. Caesarea, ut habet Nesselius Catalog. P. II. p. 33. Cod. XV. §. 12.

Οὐδὲ σέθεν γεραρὴν ἴδ ἐρατὴν πυκτηίδα
Ἡ'μιτελῆ παρέθηκα σοφίης ὄρχαμε ὥσχε
Ο'ππιανὲ θρυλλέμενε κλυτῆς εἵνεκ' ἀοιδῆς
Α'λλ' ἀνύσας θησάμην σέο Καλλιέπειαν.

In fine vero nonnulla recentior manus adscripsit parvi quidem momenti, qua ratione nimirum sopor aegroto inducatur, ac dignoscatur, utrum moriturus sit, nec ne; de vino, merum ne sit, an aqua immistum, &c.

III. p. 145 *b*. Ε'τυμολογίαι καὶ ἀλλάττα τῦ πρώτυ δράματος τοῦ Εὐριπίδυς τοῦ περὶ τῆς Ε'κάβης. *Etymologiae, & alia quaedam primi Euripidis Dramatis de Hecuba*. Inc. Κευθμὼν ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ κεύθω, κ. λ. Des. διατῦτο γῦν γινομένων ὑπὸ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων ..... Mutila videntur. Subiiciuntur his alia pauca de variis pedum metricorum generibus. Pag. 147. *b*. haec legitur nota: Α'ρχὴ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίυ ἡμῶν Ι'ησοῦ Χριστοῦ ἐγεννήθη ὁ μι... ἡμέραν ε'. ὥραν δ' τῆς ἡμέρας, ἐν μηνὶ Α'πριλλίῳ κ'. ἔτυς ἀπὸ τῆς ἐνσάρκυ οἰκονομίας ατνζ'. *Initium in nomine D. N. I. C. natus est..... feria V. hora IV. diei, mensis Aprilis XX. anno ab Incarnatione MCCCLVII.* In calce vero huius paginae alia curiosa leguntur de vino odorifero praeparando, eiusdemque acrimonia tollenda.

IV. pag. 148. Occurrunt Anonymi Excerpta quaedam ex Scripturis Sanctis, de creatione Mundi, de Hebraeis, eorumque Regibus, ac praecipue Salomone, cuius describitur opulentia. Ad Latinorum deinde descendit originem, multa de Remo ac Romulo narrans. Adferuntur septem mundi miracula versibus iambicis expressa; septem item mundi Aetates, usque ad Christi Adventum: tandem de Petro Apostolo nonnulla adtinguntur. Horum finis mutilus est.

V. pag. 152. *Aeschyli Tragoediae II.* cum Poëtae Vita in principio, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Vita longior est, quam in edito; post enim verba, νίκας ἀπηνέγκατο, sequitur, Πρῶτος Αἰσχύλου πάθεσι γεννικωτάτοις τὴν τραγῳδίαν, κ. λ. Finis: μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. Clauditur hisce verbis: Χριστὲ ἄναξ σαῖαν κάβαλες, ἄδω σοι δόξαν. Sequitur Ε'πίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλυ. Αἰετοῦ δι' ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν. Prima Tragoedia est *Prometheus Religatus*, cui praevia hypothesis, desinens in verbis, Προμηθέως δέσις, ut in edit. Henr. Stephani, quam citavimus supra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. II. Clauditur vero versibus iambicis XVIII. *in Prometheum*, quos retulimus in dicto Codice XXV. Scholiorum initium differt aliquantum ab edito; finis concordat. II. pag. 181. *b*. ea est, cui titulus: *Septem supra Thebas*. Huius hypothesis aliquantum ab edita discrepans inc. Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Α'θήναις, ἔσχε δὲ τὴν Ι'οκάστην γυναῖκα. Des. καὶ θάνατος Ε'τεοκλέους καὶ Πολυνείκους. In fine Tragoediae versus IX. iambici leguntur, ut in dicto Codice §. III. Scholia fere cum editis concordant.

VI. pag. 205. *b*. Hypothesis *Persarum*, editae prorsus adsimilis, in qua desinit Codex.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis in marginibus praesertim corrosus. Constat foliis 205.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

I. p. I. *Aristophanis Comoediae IV.* cum prolegomenis, argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. I. est *Plutus*, II. pag. 46. *b. Nubes*, III. p. 99. *Ranae*, IV. pag. 145. *Equites*. Prolegomena sunt ex Hephaestione, Demetrio Triclinio, Platonio, & Thoma Magistro, ut in editione G. L. Amstelod. MDCCX. fol. a pag. IX. ad p. XV. ex quibus tamen in Codice desunt Capita illa, quae inc. Τὴν κωμῳδίαν, κ. λ. & Τὸ παλαιὸν, κ. λ. pag. XI. seq. ex Capite vero Ο''τι ὁ γέλως, κ. λ. pag. XIII. omnia illa a verbis, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν, κ. λ. usque ad finem: tum Caput, cuius initium, Α'ριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππυ, κ. λ. Hypothesis *Pluti*, prima est ex iis, quae sunt editae loc. cit. pag. I. Hypotheses *Nubium*, & *Ranarum* sunt illae, quae auctorem habent Thomam Magistrum, ibid. pag. 51. & 115. *Equitibus* vero triplex hypothesis praecurrit, ibid. pag. 172. seq. Scholia marginalia breviora quidem sunt editis, ex iis tamen contracta: nulla vero a versu 271. ultimae Comoediae usque ad finem; quum posteriori manu suppleta fuerit haec Comoediae pars. COD. IV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 191.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

EVRIPIDIS PHOENISSAE.

Ac praeterea

Hesiodi, Pindari, Theocriti, & Homeri quaedam.

I. pag. I. *Evripidis Phoenissae* cum hypothesi, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Hypothesis, prima est ex illis tribus, quae habentur in editione, quam supra memoravimus in Codice I. huius Plutei, Part. I. pag. 268. Scholia vero marginalia rariora sunt, quam edita, ex iis tamen excerpta. COD. V.

II. pag. 45. *Hesiodi Opera & Dies*, cum Commentario ad marginem, & glossis interlinearibus. Hesiodi textus Graecus concordat cum editione G. L. Amstelod. MDCCI. 8. ex recensione Io. Clerici, a pag. 196. ad pag. 326. Commentarius vero, qui totum undequaque marginem ambit, inc. Ι'στέον, ὅτι οἱ Ε''λληνες οὐ δύναμιν ἔχοντα ἑώρων, οὐκ ἄνευ ἐπιστασίας θεῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐνεργεῖν ἐνόμιζον. Des. εὐδαίμων ἐστὶ καὶ ὄλβιος, ἤτοι μακάριος. Hu-

Huius Operis duodecim postremae paginae recentiori manu suppletae sunt, quemadmodum etiam Commentariorum pars illa, quae in inferiori margine incidit, utpote quae madore perfusa deperierat.

III. pag. 80. *Pindari in Olympionicas Odae XIV.* cum scholiaste perpetuo ad marginem. Initium & finis singularum Odarum concordant cum editis G. L. Heidelberg. apud Commelin. MDXCVIII. 8. ex recensione Aemilii Porti. Scholia in primam Odem inc. Α῎ριστον. τὰ μὲν ὑπὲρ . . . . . πρὸς δὲ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει πολλάκις λέγεται. In ultimam desinunt: κατ' αἰτιατὴν δὲ λέγεται ἐν τούτοις τοὔνομα. τὸ γὰρ λέγειν αἰτιατὴν ἀεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει.

IV. pag. 112. *Theocriti Idyllia XIII.* (1) Primum est *Thyrsis*, II. pag. 119. *Pharmaceutria*, III. pag. 124. *b. Amaryllis, vel Aepolus*, IV. pag. 126. *b. Pastores, Battus & Corydon*, V. pag. 128. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, VI. pag. 133. *Bubulci, Damoetas & Daphnis*, VII. pag. 134. *b. Thalysia, seu vernum iter*, VIII. p. 139. *Pastores, vel bubulci, Daphnis, & Menalcas*, IX. pag. 142. *Pastor, seu bubulcus, Daphnis, & Menalcas*, X. pag. 143. *Operarii, vel messores, Battus, & Milon*, XI. pag. 144. *b. Cyclops*, XII. p. 147. *Aetas*, XIII. pag. 148. *Hylas*. Initium, & finis singulorum concordat cum Graeca edit. Venet. MDXXXIX. 8. Hypothesim habent omnia, praeter ultimum. Argumenta Idyllii IV. & VII. tribus aut quatuor versibus longiora sunt in fine, quam in dicta edit. Contra argumentum VIII. brevissimum est, idemque cum illo, quod editum est ibidem primo loco pag. 21. *b.* Argumentum XI. prorsus diversum: incipit enim: Υ῾πόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν αὑτὸν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα. Des. Δωρίδι διηγηματικόν. Scholia vero marginalia (idem etiam de glossis interlinearibus intellige) desinunt in Idyllio VIII. quae ut plurimum cum iis, quae habentur edita loc. cit. post Theocriti Opera, concordant.

V. pag. 150. *Homeri Iliados Liber I. & pars secundi*, nimirum usque ad versum 494. ubi incipit navium, quae sub Ilium venerunt enumeratio, cum perpetua paraphrasi ad marginem, & scholiis uberrimis, auctore Anonymo. Paraphrasis Libri primi inc. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπὲ ἀκριβῶς ἐν ἐμμελείᾳ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Α᾽χιλλέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως. Scholia vero, seu adnotationes inc. Μῆνιν. Ο᾽ργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, καὶ χολοῦσθαι ταὐτὸν, πλὴν ὅτι τα μέν εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει, τὸ δὲ χολοῦσθαι, ποιητικόν. Paraphrasis des. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Η῞ρα ἡ τὴν λαμπρὰν ἔχουσα καθέδραν καὶ τιμίαν. Scholia vero des. ὅσα δὲ ἐνεστώτων εἰσὶ, καὶ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται. Paraphrasis secundi p. 183. *b.* inc. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐφ' ἵππων ὁπλῖται διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωττον. Scholia vero p. 184. *b.* inc. Α῎λλοι μέν. Τῶν παραπληρωματικῶν μονοσυλλάβων συνδέσμων οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενοι. Finis, uti iam dictum est, mutilus. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 292. seq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. tineis ac vetustate male redactus. Constat foliis 206. quorum postrema duo recentiori manu suppleta sunt.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Adde

Orestem, & Phoenissas.

I. pag. 1. EVripidis *Tragoediae III.* quarum prima est *Hecuba*, II. pag. 48. *Orestes*, III. pag. 108. *Phoenissae*. Concordant cum cit. edit. G. L. Part. I. a pag. 4. ad p. 402. Hecuba nullam habet hypothesim. Orestes eamdem cum edita, excepto paragrapho illo, qui inc. Ο᾽ρέστης διὰ τὴν, κ. λ. qui deest: Phoenissae vero primam tantummodo ex tribus illis, quae sunt editae loc. cit. p. 268. Plurimis abundant glossis interlinearibus: scholia vero marginalia paullo sunt rariora, eadem tamen cum editis. COD. VI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 170.

ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

Ac praeterea

Musaei, & Euripidis Carmina quaedam.

I. pag. 1. APollonii *Rhodii Argonautica* Libris IV. cum scholiis Graecis in margine per singulas paginas adiectis, & excerptis ex Lucillo Tarrhaeo, Sophocleio, & Theone. Praecedit Poëtae duplex vita. Prima vero poëmatis pagina litteris aureis, picturis, variisque coloribus ita est exornata, ut nihil hoc in genere pulcrius intueri possis. COD. VII.

II. pag. 174. *Sententiae monostichae*, ex diversis auctoribus collectae, & sub titulis iuxta litterarum ordinem digestae.

III. pag. 185. *b. Musaei Amores Herus, & Leandri.*

IV. pag. 192. *b. Euripidis Medea, Hippolytus, Alcestis, & Andromacha*, cum argumentis.

Codex Graecus membranaceus nitidissime elegantissimeque litteris quadratis, sive capitalibus impressus primum Florentiae Anno MCCCCXCVI. in 4. non in folio, ut habet Hallervordus. Constat foliis 289. de quo fusius loquitur Cl. Mattaire Annal. Typogr. Tom. I. pag. 101.

ΑΙΣ-

(1) Montfauconium corrige, qui in suo Catalogo pag. 303. litt. B. ait: *Theocriti Idyllia VI. cum schol. & gloss. interlin.*

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

AESCHYLVS ET SOPHOCLES.

Adde

Dionyſium Periegetem, & Lycophronem.

COD. VIII. I. pag. 1. IN primis duabus paginis, quae vacuae ſupererant, recentior manus compendium Vitae S. Martyris Georgii Cappadocis deſcripſit, cuius initium: Εἰκοσῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἐνεςῶτος μηνός. Α῎θλησις τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος Γεωργίυ τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, ὃς ἔνδοξος ϗ θαυμαςὸς ἦν κατὰ τὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ, κ. λ. Finis: ταῖς τοῦ σῦ ἀθλοφόρυ πρεσβείαις, Χριςὲ ὁ Θεος ἡμῶν, ἐλέησον ϗ σῶσον πάντας ἡμᾶς. Contractum fortaſſe eſt ex longioribus huius Sancti Martyris Actis, quae Graece adferuntur ad diem XXIII. Aprilis, apud Bolland. Tom. III. huius menſis in calce pag. IX. ſeqq.

II. pag. 3. *Aeſchyli Tragoediae V.* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus. Praecurrit Vita Poëtae, qualis eſt in cit. edit. pag. 1. Tragoediae vero ſunt, prima pag. 4. *Prometheus Religatus*, II. p. 28. *Septem ſupra Thebas*, III. pag. 49. *Perſae*, IV. pag. 71. *Agamemnon*, V. pag. 107. *Eumenides*. Hypotheſis primae diverſa eſt ab edita; incipit enim: Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ. Deſ. βροντὴ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. Secunda, & tertia carent. Quartae & quintae argumenta concordant cum editis: quemadmodum etiam ſcholia utplurimum marginalia, praeter pauca quaedam initio cuiuslibet Tragoediae appoſita de variis verſuum, quibus conſtat generibus, quae in edito deſiderantur. Gloſſae interlineares deſinunt in principio Agamemnonis. In fine Eumenidum leguntur Δίςιχα παλαιὰ εἰς τὰ τοῦ Αἰσχύλου δράματα. *Diſticha antiqua in Aeſchyli dramata*. Ea vero ſunt:

Εἰς τὸ Προμηθέως.

Ὁ μὲν Προμηθεὺς δὺς δίκην, καθὰ θέμις,
Δείκνυσιν ἡμῖν, ὡς κακὸν συλᾷν μέγα.

Εἰς τὸ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

Δεινοπροσωπήσασα τέμνεται ξίφει
Δυὰς ἀδελφῶν ἡ μιαιφονωτάτη.

Εἰς τὸ τῶν Περσῶν.

Ξέρξης δὲ πάλιν δυσὶν ἡττηθεὶς μάχαις
Πέπεικεν ἡμᾶς ἀδικεῖν μὴ τὸν πέλας.

Εἰς τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Σφραγεὶς Ἀγαμέμνων δὲ συζύγυ πάρα
Βοᾷ πρὸς ἡμᾶς, ὡς κακὸν γυνὴ μέγα.

Εἰς τὸ τῶν Εὐμενίδων.

Ὁ δ' αὖ Ὀρέςης τὰς φρένας βλαβεὶς ὅλος
Σαφῶς παραινεῖ μὴ καθάπτεσθαι φόνυ.

III. pag. 129. *Sophoclis Tragoediae II.* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus. I. eſt *Aiax Maſtigophoros*, II. pag. 160. *b. Electra*, quae tamen mutila eſt: deſinit enim in verſu:

Πηγὰς γάλακτος ϗ περιςεφῆ κύκλῳ,

qui incidit in edit. cit. pag. 121. Primae argumentum nullum; ſecundae aliquantum ab edito diſcrepans, inc. Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς δεικνὺς τῷ Ὀρέςῃ τὰ ἐν Ἄργει. Deſ. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. Scholia utplurimum cum edito concordant.

IV. pag. 181. *Dionyſii Periegeſis*, ſeu *Orbis deſcriptio*. Concordat initium, & finis cum editione, quam citavimus ſupra in Codice XXV. Plut. XXVIII. §. I.

V. pag. 208. Λυκόφρων. *Lycophron*, ſcilicet *Lycophronis Caſſandra*, ſeu *Alexandra*, cum gloſſis interlinearibus.

Inc. Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς ἅμ' ἱςορεῖς.

Deſ. Σώζων παλαιῶν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Concordat initium & finis cum editione Graeca & Latina Oxonienſi e Theatro Sheldon. MDCCII. fol. Initio huius Poëmatis amanuenſis nomen apparet his verbis expreſſum: Γένυ βοηθὸς, Χριςὲ, τῷ Κωνςαντίνῳ. In fine vero ſtichometria adiecta, nimirum, ςίχοι ͵αυοθ'. *verſus* MCCCCLXXIX. Tum ab alia manu, eius fortaſſe, qui Codicem poſſedit, haec notula ſubſcripta eſt: τῷ ͵ςωπβ' τῆς ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, μηνὶ Ἰαννυαρίῳ εἰς τὰς ὀκτὼ, ἡμέρᾳ κυριακῇ ἐκοιμήθη ἡ ἀοίδιμος ...(1) μυ, ἐξέψυξεν ὥρᾳ τρίτῃ νυκτὸς, ἐτάφη δὲ ἡμέρᾳ δευτέρᾳ. Οἱ ἐντυγχάνοντες μέμνησθε Ἄννης συζύγυ .... *Anno* 6882. (Chriſti MCCCLXXIV.) *Indict. XII. menſis Ianuarii VIII. die Dominica decubuit celebris....... exſpiravit hora tertia noctis; ſepulta vero eſt feria II. Qui legitis mementote Annae coniugis....*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 244.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac praeterea

Sophocles, & Nicephori Gregorae fragmentum.

I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae III.* cum gloſſis interlinearibus, ſcholiis marginalibus, & Poëtae vita in principio, quae inc. Εὐριπίδης Μνησάρχυ, ἢ Μνησαρχίδυ, ϗ Κλειτοῦς. Deſ. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενικοςῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος. Prima eſt *Hecuba*, II. p. 45. *b. Oreſtes*, III. pag. 100. *b. Phoeniſſae*. COD. IX. Concordant cum cit. edit. Primae argumentum ab ipſa diſcrepans, inc. Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες, κ. λ. Deſ. ἐκρίθη γὰρ ὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα. Secundae, & tertiae concordant cum Cod. VI. huius Plutei. Scholia marginalia breviora ſunt editis, ab ipſis tamen minime diverſa. In fine legitur amanuenſis ſubſcriptio characteribus ita perplexis, atque intricatis exarata, ut vix haec pauca exſculpere licuerit: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννυ τοῦ ..... μηνὶ Ἰυνίῳ κα'. ἡμέρᾳ παρα-

(1) Expunctum fuit nomen.

ρασκευῇ ἰνδ. ιά. . . . . *Absolutus est praesens liber manu mea Ioannis . . . . . . mense Iunio, die XXI. feria sexta, indict. XI.* . . . .

II. pag. 155. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis item ad marginem, & glossis interlinearibus. Prima est *Aiax Mastigophoros*, II. pag. 201. *Electra*, III. pag. 246. *b. Oedipus*. Harum initium & finis cum citata editione concordant. Scholia in Aiacem inc. Οἰκείως ἔχουσιν οἱ παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεςώτων λαμβάνεσθαι, οὐ μὴν πάντες παρακείμενοι οὕτω λαμβάνονται, κ. λ. quae pertinent ad vocem δέδορκα. Des. μέλαν μένος. ἀντὶ τοῦ μέλαν αἷμα μετὰ ἰσχύος. In fine pentastichon iambicum in Aiacem, quod ita habet:

Ο' κλεινὸς Αἴας τῶν Α'χιλλείων ὅπλων
Χόλῳ βαρυνθεὶς, Ε'κτορος θνήσκει ξίφει.
Αἰσχμάτων ἄξιος Αἴας τυγχάνει·
Σκότῳ γὰρ ὄντως ἐκμελανθεὶς τὰς φρένας
Ε'αυτὸν ἀπέσφαξεν Ε'κτορος ξίφει.

Electrae praecedit hypothesis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. & hexastichon elegiacum περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος, *de vanitate huius vitae*, cuius initium: Εἴτε τοῦ ἢ χθὲς ἔβη. Des. καὶ ὅσα τις πονέει. Primum scholion in verba, τὸ γὰρ παλαιὸν Α'ργος, κ. λ. inc. Το παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον Vltimum est: ὦ σπέρμ' Α'τρέως πλεῖςα παθὸν μόλις διὰ τέλους ἠλευθερώθης, κατὰ τὴν νῦν ἐπιχείρησιν. Scholia in Oedipum inc. Α'νατροφὴ, ἣν ἀνατρέφει τίς τινα, ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος. Des. μηδὲν δεινὸν πεπονθώς.

III. pag. 293. *b.* Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀςασίας . . . . (1). *Sapientissimi Domini Nicephori Gregorae de regularum instabilitate* . . . . . . Excerptum. Inc. Ο'τι οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀςασιάςους. Des. ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου τὸ ἕπομαι, καὶ τὸ μέθεπε. Memoratur a Fabricio B. G. Vol. VI. pag. 306. in serie eius Operum Grammaticalium. Exstat & in Cod. Reg. MCCLXX. atque esse ineditum adfirmant in Catalogo T. II. pag. 271. His adcedunt alia quaedam pauca de pedibus, & mensuris versuum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 294.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac praeterea

Sophocles.

COD. X. I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae VIII.* quarum I. est *Hecuba*, II. p. 20. *b. Orestes*, III. p. 46. *Medea* (2), IV. p. 64. *b. Phoenissae*, V. pag. 87. *b. Alcestis*, VI. pag. 100. *b. Andromache*, VII. pag. 117. *Hippolytus*, VIII. p. 135. *Rhesus* (3), quae tamen mutila est in fine, desinit enim in versu 714. κρυφαῖος ἐν πέπλοις, edit. cit. Part. II. p. 269. Prima & ultima nullam habent hypothesim: secunda illam, quae edita est primo loco: tertia breviorem quam in edito; desinit enim in verbis, τὸν Γ'άσονα νέον ποιήσειεν. Quarta ultimam ex tribus editis, ac praeterea Sphingis Aenigma, quod inc. Ε'ςι δίπουν ἐπὶ γῆς, κ. λ. Quinta longiorem; post enim verba ἔδειξεν ἣν ἐπέλθη (4) sequuntur alia pauca, quorum initium: Α'λκηστις ἡ Πελίου θυγατὴρ, κ. λ. Sexta breviorem: desinit enim in verbis: τυχὼν δὲ αὐτῆς, εἰς Μακάρων νήσους ᾤκησεν. Septima ferme similem cum edito. Rara sunt in his Tragoediis scholia marginalia. Hecuba habet etiam interpretationem Latinam interlinearem, quae tamen desinit in versu 466. Η' Παλλάδος ἐν πόλει, edit. Part. I. pag. 42. In fine Euripidis Tragoediarum, unum folium male insertum est, quod videtur ad Sophoclis Electram pertinere.

II. pag. 143. *Sophoclis Tragoediae VII.* quarum prima *Aiax Mastigophoros*, II. pag. 160. *b. Electra*, III. pag. 178. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 197. *b. Antigone*, V. pag. 212. *b. Philoctetes*, VI. pag. 228. *b. Oedipus Coloneus* (5), VII. pag. 250. *Trachiniae*. Electram praeit hypothesis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. Oedipodem illa tantum, quae inc. Ο' τύραννος Οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει. κ. λ. Antigonem pentastichon illud heroicum, Λάϊε Λαβδακίδη κ. λ. quod in edit. cit. praeponitur Oedipodi Tyranno; Philocteten hypothesis, quae inc. Α'παγωγὴ Φιλοκτήτου, κ. λ. Oedipus Coloneus, & Trachiniae omni carent hypothesi. Nonnulla autem habent scholia marginalia, & interlineares glossas, praeter Philocteten, & Oedipodem Coloneum, reliquae omnes.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. tineis male habitus. Constat foliis 265.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

A*Pollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV.* cum Apollonii vita, argumento, & scholiis ad marginem, quorum omnium initium & finis concordat cum editis Florentiae anno MCCCCXCVI. de quibus supra p. 82. ita ut ex hoc Codice profluxisse editionem illam elegantissimam opinemur. Praeter scholia marginalia, nonnullae etiam interlineares verborum explicationes leguntur, rubro charactere ab eadem manu conscriptae. COD. XI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. optimae, ac nitidissimae scripturae. Constat foliis 159.

API-

(1) Longiorem titulum Codex habet, sed reliqua prorsus evanida adsequi minime potuimus.
(2) Haec omissa est in Catalogo Montfaucon.
(3) Haec quoque praetermissa in Catalogo Montfaucon.
(4) In edit. legitur ἔδειξεν ἣ ἐπέλθοι.
(5) Haec omissa fuit in Catalogo Montfaucon.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XII. COdex typis impressus, in quo continentur *Aristophanis Comoediae IX.* cum scholiis marginalibus antiquis, nempe *Plutus*, *Nebulae*, *Ranae*, *Equites*, *Acharnes*, *Vespae*, *Aves*, *Pax*, *Concionantes*. Praecedit in Aristophanem Epigramma Graecum; Aldi Manutii Romani ad Danielem Clarium Parmensem Epistola (1) Latina, Graeca Marci Musuri Cretensis ad lectores, ac Scipionis Carteromachi Pistoriensis Epigramma Graecum in laudem Aldi Manutii: tandem e Graecis Grammaticis Prolegomena (2).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XIII. I. pag. 1. A*Ristophanis Comoediae IV.* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 31. *Nubes*, III. pag. 64. *b. Ranae*, IV. pag. 98. *b. Equites*. Praecedit primae Aristophanis Vita, qualis in Prolegomenis legitur edit. Amstelaed. A. MDCCX. fol. pag. XIV. Thomae Magistro tributa, quae tamen desinit in versu:

Ζητῦσαι, ψυχὴν εὗρον Α'ρισοφάνυς.

Tum argumentum, cuius initium: Βυλόμενος Α'ρισοφάνης, κ. λ. ut loc. cit. p. 1. §. I. cui adnectuntur Dramatis personae, ac deinde §. V. qui inc. Ι'σέον δὲ, κ. λ. ibid. pag. 2. Secudae argumentum inc. Τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτυς γέγραπται. Des. ὅτι δὲ τὸ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων. Est contextum ex tribus illis, quae leguntur loc. cit. pag. 50. Tertia duplicem habet hypothesim; prima inc. Μαθὼν παρ' Η'ρακλέυς, κ. λ. Des. ἀφικνεῖται Θησαῖον ὄντα, & cum illa ferme concordat, quae legitur in edito pag. 117. nisi quod in Codice nulla metri habetur ratio. Altera inc. Ο' Διόνυσος μετὰ θεράποντος Ξανθίυ, κ. λ. Des. in verbis: ὡς τὺς ζῶντας ἀνέρχεται. Legitur ibid. pag. 115. Vltimae vero nulla est hypothesis. Notandum, tam hypotheses omnes praeter illam in Plutum, quam scholia, & glossas manu multo recentiori fuisse adiectas; quemadmodum etiam totam ferme quartam Comoediam, alia tertia manu fuisse exaratam.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 124.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

Ac praeterea

Eiusdem Aristotelis, & Hermogenis Rhetorica.

I. pag. 1. A*Ristotelis de Poëtica* Liber inc. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε ϗ τῶν εἰδῶν. Des. εἰρήσθω τοσαῦτα. Exstat in eius Operum edit. Paris. G. L. MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 652. seqq. COD. XIV.

II. pag. 21. *Eiusdem de Arte Rhetorica* Libri IV. quorum primus inc. Η' Ρ'ητορικὴ ἐςιν ἀντίςροφος. Vltimus des. ἀκηκόατε, ἔχετε, κρίνατε. Ibid. a pag. 512. ad 607. (per errorem 606.) ubi sunt tantum Libri III. Primus enim Liber in Codice in duos dividitur.

III. pag. 106. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum*. Inc. Ε'πέςειλάς μοι. Des. πλῆθος πολιτῶν. Ibid. pag. 608. seqq.

IV. pag. 144. *Hermogenis Rhetorica Libris IV.* Primus inscribitur Τέχνη ῥητορικὴ περὶ ςάσεων, *Ars Rhetorica de statibus, seu quaestionibus Oratoriis*. Inc. Πολλῶν. Des. τὰ χρυσία. Concordat cum edit. G. L. Colon. Allobr. MDCXIV. in 12. cum versione, & Commentariis Casparis Laurentii (3) a p. 1. ad p. 79. Secundus p. 168. Περὶ εὑρέσεως, *De Inventione*, in IV. sectiones divisus inc. Η' πρώτη. Des. περιςάσεων. Ibid. a pag. 81. ad pag. 236. Tertius pag. 216. Περὶ ἰδεῶν, *de Formis Oratoriis*, in sectiones IX. tributus inc. Εἴπερ ἄλλό τι. Des. τὸ πρᾶγμα φημὶ. Ibid. a pag. 237. ad pag. 516. Quartus pag. 297. Περὶ μεθόδου δεινότητος, *de methodo apti & ponderosi generis dicendi*, inc. Πᾶν μέρος. Des. δεδήλωκεν. Ibid. a pag. 517. ad pag. 567. Scholiis nonnullis marginalibus haec Hermogenis Opera sunt adspersa, quorum nonnulla nomen Syriani praeferunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. maiori, Sec. XV. optime servatus. Constat foliis 308.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Adde

Aristophanis Comoedias aliquot.

I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae IV.* cum scholiis marginalibus. Prima est *Hip-* COD. XV.

(1) Haec ex Aldi Epistola ad Clarium Parmensem excerpenda sunt: *Optime igitur Tu, mi Clari, in praestanti ista & opulenta Vrbe Ragusio iuventuti consulis, qui eam & Graece, & Latine simul, ut praecipit Quintilianus, summo studio ac fide, iam multos annos publico conductus stipendio doces; quod ut tibi factu facilius sit, mitto ad te Aristophanem, ut illum non modo legendum, sed ediscendum quoque discipulis praebeas tuis; quem in tuo nomine publicare voluimus, ut coniunctionem studiorum, amorisque nostri, quo possem munere, declararem &c.*

(2) Anno MCCCCXCVIII. ad Graecae Poëseos genus, adhuc apud typographos intentatum, & novum, nempe scenicum, Aldus se convertit: & novem has Aristophanis Comoedias Graecis scholiis illustratas excudit, Danieli Clario Parmensi nuncupatas, cum Graecis Marci Musuri Praefatione, & Scipionis Carteromachi Epigrammate. Ad calcem registrum: *Α'παντά ἐςι τετράδια, πλὴν τῶν δ. ο. π. πεντάδιων, ϵ τῶν Φ. Ζ. Τ. τριαδίων, ϵ τῦ Μ. διαδίυ. Omnes sunt quaterni, exceptis δ ο. π. quinternis, & Φ. Ζ. Τ. ternis, & M. duerno.* Venetiis apud Aldum M. II. D. non MCCCCXCIX. ut in Catalog. Montfaucon. perperam indicatur, Idibus Quintilis. In Aristophanis textu specimen Graecorum suorum maiorum (quantum adhuc videre contigit) ultimum dedit, in scholiis minorum, sed elegantia illis maioribus non absimilium, primum dedit; quibus uti in reliquis deinceps libris usque ad huius centuriae finem maluit.

(3) Hos Commentarios, qui in calce Operum Hermogenis leguntur in editione nostra, Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. p. 432 promitti quidem in titulo, sed nullos in libro ipso se vidisse confirmat.

Hippolytus, II. pag. 19. *b. Medea*, III. p. 39. *Alcestis*, IV. pag. 52. *b. Andromache*. Hypothesis primae aliquot versibus in fine longior est in Codice, quam in editione. Secunda habet duplicem hypothesim, ut in edito; sed primam aliquot item versibus longiorem. Tertiae & quartae similes sunt illis Codicis X. huius Plutei. Notandum paginam 32. fere totam abscissam, novo folio fuisse restauratam: inter Medeam vero, & Alcestidem duo folia esse inserta, quae quorsum pertineant, nondum comperimus.

II. pag. 67. *Aristophanis Comoediae VI.* item cum scholiis marginalibus. Prima est *Acharnenses*, II. pag. 83. *Concionantes*, quae tamen desinit in versu 1127. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι. III. pag. 98. *b. Equites*, IV. pag. 118. *b. Aves*, & haec mutila in fine; desinit enim in versu 1419. Οἵ δὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτυ δεῖ χρὴ λέγειν (1). V. pag. 138. *Vespae*, initio & fine mutila; incipit enim a versu 419. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον, κ. λ. & desinit in vers. 1387. Οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ καταπροΐξει Μυρτίας (2). VI. pag. 152. *Pax*, item initio ac fine mutila; incipit enim a vers. 377. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι, κ. λ. & desinit in vers. 1298. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις; Primae, duo praecedunt argumenta, ut in editione: duo item secundae, quorum primum metricum, in fine diversum sic habet:

Ἐκέλευσέ τε εἰς κοινὸν φέρων τὰ χρήματα,
Καὶ χρῆσθαι ἅπασιν ἐξ ἴσυ ταῖς ὀσίαις,
Καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τὸς νόμυς.

Alterum est illud, quod inc. Αἱ γυναῖκες, κ. λ. Tertiae vero praeter ea omnia argumenta, quae leguntur in edit. sed diverso ordine disposita, praemissa sunt etiam σχόλεια τῆς ἐπιβάσης ἑρμηνείας, quae integram paginam occupant, minutissimo charactere exarata, & inc. Καὶ τελώνυ. Διεβέβλητο τὸ τῦ τελώνυ ὄνομα, ὡς κ τῦ Κλέωνος ὄντος, κ ὑπὲρ τὸ τέλος, κ. λ. Quartam quoque plures praeeunt hypotheses; prima est, quae inc. Τῆς τῶν Ἀθηναίων, κ. λ. desinit autem in verbis: πρὸς τὺς θεὺς περὶ τῆς ἀρχῆς. Huic adnectitur scholion in illam vocem, Ἐξηκεστίδης, quae incidit in Comoediae versu undecimo, suo loco editum in edit. pag. 382. Alia est metrica; tertia, quae inc. Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν, κ. λ. ac desinit in verbis: τρίτος Φρύνιχος μονοτρόπῳ. Quinta propter memoratum defectum caret hypothesi. Sextae denique tres sunt, quarum tertia, cuius initium: Τρυγαῖος ἄγροικος κ. λ. desinit in verbis: μέχρι μέν τινος ἕνα .... Scholia in has Comoedias sunt uberrima, & fere editis similia; glossae item interlineares valde sunt spissae.

Codex Graecus papyraceus Ms. in fol. Saec. XIV. tineis ac vetustate valde consumtus. Constat foliis scriptis 162.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XVI.

I. pag. 1. *Aristophanis Comoediae VIII.* sine ullis scholiis. Prima est *Plutus*, II. pag. 29. *Nubes*, III. pag. 62. *b. Equites*, IV. pag. 94. *b. Ranae*, V. pag. 128. *Acharnenses*, VI. pag. 155. *Aves*, VII. pag. 198. *b. Vespae*, VIII. pag. 235. *b. Lysistrata*. Primae deest hypothesis. Secundae illa est, quae in edit. nomen praefert Thomae Magistri. Tertiae, omnes illae praeeunt hypotheses, licet ordine immutato, quae leguntur in edito, praeter initium secundae, a verbis nimirum: Ὁ σκοπὸς αὐτῷ, κ. λ. usque ad illa, εἶτα προφανῶς αὐτῷ τὸ ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα; quae omnino desiderantur in Codice. Quartam denique praecedit argumentum metricum, ac deinde illud, quod inc. Διόνυσος ἐςὶ μετὰ θεράποντος, κ. λ. desinit autem in illis: Φιλωνίδης ἐπεγράφη, ἐνίκα Φρύνιχος δύο Μέσαις. Reliquae carent omni hypothesi.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 259.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

COD. XVII.

I. pag. 1. *b.* *Evripidis Tragoediae II.* cum scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus, quarum prima est *Hecuba*, II. pag. 50. *Orestes*. Prima nullam habet hypothesim; secundae eaedem sunt, atque editae, praeter illam, cuius initium: Ὀρέςης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, κ. λ. quae in Codice desideratur. Scholia in hanc Tragoediam inc. Πάθος ἐπὶ σώματος τὸ τραῦμα κ ἡ πληγή· ὁ ξίφη τις ἐπλήγη, ἢ τοιύτῳ τινὶ, ὃ ἀπὸ μὲν τῦ ποιῦντος λέγεται πρᾶγμα κ πρᾶξις, ἀπὸ δὲ τῦ πάσχοντος πάθος. ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα, ἀπὸ δὲ τῦ διδόντος δῶρον. ἀπὸ τύτυ πάθος κ ἐπὶ ψυχῆς ἡ ἧττα, κ. λ. In calce Codicis, amanuensis sequens legitur subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινῦ Ἰωάννυ κατὰ μῆνα Ἰούλιον, τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἐν ἔτει ϛϠλθ'. ἰνδ.... *Completus est praesens libellus manu mea Ioannis humilis mense Iulio, die V. eiusdem mensis, anno* 6939. (Christi MCCCCXXXI.) (3) *indict.*.... Hoc idem nomen adscriptum est etiam in fine primae Tragoediae pag. 48. ubi etiam folio verso hoc aliud legitur: Ὦ Χριςὲ, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Μανουὴλ τῷ Ξανθοπούλῳ. *O Christe, auxiliare servo tuo Manueli Xanthopulo.*

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. cuius pagina prima, diversa manu suppleta est. Constat foliis scriptis 111.

ET-

(1) Inter hanc, & sequentem Comoediam in Catalogo Montfauc. reponitur *Lysistrata*, quam tamen non invenimus.

(2) E regione huius versus in margine ab alia manu, aeque tamen antiqua, adscriptum est sequens monitum: λείπει ἐγγὺς ϛ' στίχοι, μετὰ δὲ τούτους τὸ λοιπὸν ζήτει ὄπισθεν, ὅθεν ἄρχεται τοῖς ἡμετέροις.

(3) Hanc subscriptionem, sed non ut iacet in Cod. adfert Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 78.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac

Theocriti Idyllia IV.

COD. XVIII. I, pag. 1. E*Vripidis Tragoediae III.* Prima est *Hecuba*, II. pag. 28. *Orestes*, III. pag. 61. *Phoenissae*. Sed Orestis finem (a versu nimirum 1666.) & Phoenissarum initium (ad versum usque 460.) require inter pag. 90. & pag. 101. integer enim quinternio, suo loco avulsus, inter Theocriti Idyllia perperam insertus est. Praecedit primae Euripidis Vita, & argumentum, ut in Cod. IX. huius Plutei. Secundae vero, & tertiae argumenta cum Codice VI. concordant. Scholia tantum in primis tribus paginis occurrunt.

II. pag. 87. *b. Theocriti Idyllia IV.* quorum primum est *Thyrsis*, II. pag. 90. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, III. pag. 103. *b. Bubulci, Damoetas & Daphnis*, IV. p. 104. *b. Pastores, Battus, & Corydon*; quae in editione, quam innuimus in Codice V. sunt I. V. VI. & IV.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis 105.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ARISTOPHANIS PLVTVS.

COD. XIX. A*Ristophanis Plutus* nullo argumento, nullisque marginalibus scholiis Graecis instructus. Concordat cum edit. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nonnullis glossis interlinearibus Latinis initio adspersus. Constat foliis scriptis 46.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI THEOGONIA.

Ac praeterea

Phocylidis, Theognidis, Homeri & Pythagorae Carmina.

COD. XX. I. pag. 1. H*Esiodi Theogonia, sive Deorum Generatio*. Concordat cum editione G. L. quam citavimus supra in Cod. V. huius Plutei, a pag. 4. ad pag. 145.

II. pag. 22. *Eiusdem Scutum Herculis*. Ibid. pag. 150. In Codice praecedit hypothesis, cuius initium est: Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ καταλόγῳ φέρεται. Finis: Μήςωρ, Τηλεβόας, Τάφιος. In fine legitur: ςίχοι υπ'. *Versus CCCCLXXX.*

III. pag. 30. Fragmentum quoddam *de speciebus tragicae poëseos*, auctore Anonymo. Inc. Τῆς τραγικῆς ποιήσεως εἴδη εἰσὶ δέκα. Des. ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰς ᾠδὴν φέρηται. ἀμήν.

IV. pag. 31. *Phocylidis Carmina*, cum disticho in principio in laudem auctoris, quod sequens est:

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁσιώτατος ὄλβια δῶρα.

Exstant G. & L. inter Poëtas Graecos Veteres Iac. Lectii Aureliae Allobrog. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 722. sub titulo *Poëmatis Admonitorii*.

V. pag. 35. *b. Theognidis Megarensis Carmen Elegiacum*. Ibid. pag. 704.

VI. pag. 57. *b. Homeri Batrachomyomachia*. Ibid. pag. 413. Heic iterum scriptor incoeperat Phocylidis carmina, superius relata, describere; sed errore animadverso, in octavo versu desiit.

VII. pag. 64. *Pythagorae Samii Carmina aurea*. Ibid. pag. 726.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 65.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae III.* cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Hecuba*, II. pag. 38. *b. Orestes*, III. pag. 83. *b. Phoenissae*. Praecedit primae Vita Euripidis, & argumentum, ut in cod. IX. huius Plutei. Secundae vero argumentum idem cum illo Codicis VI. Tertia tandem habet primam ex tribus hypothesibus; deinde sphingis aenigma, eiusque solutionem, quae uno tamen disticho auctior est: incipit enim: COD. XXI.

Λῦθι κ᾽ οὐκ ἐθέλουσα κακόπτερε μοῦσα θανόντων
Φωνῆς ἡμετέρας σὸν τέλος ἀμπλακίης.
Ἄνθρωπον, κ. λ.

tum dramatis personae sequuntur, aliaque pauca, quorum initium: Ἐπιγράφεται τὸ δρᾶμα Φοίνισσαι, κ. λ. Finis: ὑπηρετεῖν κατεςάθησαν. Scholia sunt quidem breviora, quam in edito; ab ipsis tamen minime diversa.

II. pag. 129. Ἀνδρονίκου Βυζαντίου ἐπίγραμμα ἐν ἑξαμέτρῳ εἰς τὸ Βησσαρίωνος καρδινάλεως καὶ πατριάρχου Κωνςαντινουπόλεως ὑπὲρ Πλάτωνος βιβλίον. *Andronici Byzantini Epigramma versibus hexametris in librum a Bessarione Cardinale, & Patriarcha Constantinopolitano pro Platone compositum*. Hic titulus margini est appositus: in medio vero ita legitur: Εὐτυχῶς τῷ δεσπότῃ.

Inc. Αἰγλήεις παράδεισος μουσῶν ἀγλαὸν ἄλσος.

Des. Ὄλβιον, ἄκρον ἀωτεῦντι σοφίης ἁγνὸν ἄνθος.

In fine: Εὐτύχει μουσηγέτα.

Hoc Carmen diversa, ac recentiori manu exaratum est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 130.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ARISTOPHANIS NEBVLAE.

COD. XXII. *Aristophanis Nubes* cum scholiis, glossis interlinearibus, & argumento, quod in edit. Thomae Magistro tribuitur. In fine legitur: Τὸ τέρμ' ὧδ' ἐςὶ δράματος τῦ δευτέρου. Scholia sunt uberrima, & ab editis minime diversa.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius primae quatuor, totidemque postremae paginae manu recentiori suppletae sunt. Constat foliis scriptis 50.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Adde quaedam

Procli Diadochi, Maximi Planudis, Demetrii Melidonis, Isaaci Monachi, & aliorum.

COD. XXIII. I. pag. 1. *Hesiodi Opera & Dies* cum uberrimo Commentario; nec sine plurimis glossis interlinearibus rubrica conscriptis. Hesiodi textus cum edito, Commentarius cum illo Codicis V. huius Plutei concordat. In fine apposita sunt septem planetarum nomina, ac figurae: tum pag. 43. *b. Gregorii Theologi de decem Aegypti plagis* versus Elegi XII. ut in edit. eius Operum Billiana Tom. II. pag. 99. aliique eiusdem versus heroici XI. quorum initium quum inter eius Carmina non invenerimus, heic uti iacent in Codice proferimus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς δ' ὅτ' ὁ λίγυσι περίγραπτος ἔπλετο φωναῖς,
Οὔτέ μιν ἠμάλδυνε ῥέων χρόνος οἷά τε καπνὸς,
Ἥρως ἐν λαγόνεσσιν ἀϊςωθέντα τάχιςα,
Τοῖος γὰρ ψαφαροῖο κλέος νόμος αὐτίκα πίπτειν·
Ἀλλ' αἰεὶ πάντεσσιν ἀοίδιμος εἰσέτι μᾶλλον
Αἰὲν ἐπερχομένοισιν ἀεξόμενος λυκάβασιν
Πείθομαι ὥς ποτε γαῖαν ὅλην δεσμοῖσι καθέξει.
Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐςι, λόγος δ' ἐπὶ ἔργον ὁδεύει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν μεγάλοιο θεῦ ἐν γούνασι κεῖσθω.
Αὐτὰρ ἐγὼ τά με Χριςὸς ἐμὸν φάος ἐξεδίδαξεν,
Ἐξερέω μύθοιο θεμείλια πάντ' ἀναφαίνων.

II. pag. 44. Συλλογὴ τῆς ἐξηγήσεως Πρόκλου τοῦ Διαδόχου τῆς εἰς τὰ ἔργα κ̀ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡσιόδου. *Collectio Expositionis Procli Diadochi in Hesiodi Opera & Dies*. Inc. Ὦ μοῦσαι αἱ ταῖς ὑμετέραις φωναῖς δοξάζουσαι ἡμᾶς τοὺς ποιητάς. Des. ὑπερβασίας δὲ, τὰς ὑπερβάσεις τῦ καλῶς ἔχοντος. τούτοις δὲ ἐπάγουσί τινες τὴν ὀρνιθομαντείαν, ἅ τινα Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ. Quibus ultimis adscripta est vox, ἄλλως, ut coniiciamus non ex solo Proclo, sed ex plurium interpretum excerptis commentarium hunc esse contextum, de quo vide Fabric. B. G. Vol. VIII. p. 521.

III. pag. 75. Τοῦ Πλανούδη. *Planudis* (Maximi) *de verborum Constructione* Libellus, cum glossa interlineari. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ μεταβαίνουσαν ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἔχει. Des. τὰ δὲ ἐπὶ ὁράσεως μόνα αἰτιατικῇ. οἷον, βλέπω σε, ὁρῶ σε, ἀτενίζω σε. Inter Grammaticos ineditos recensetur Planudes a Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47. In fine hi versiculi leguntur, ad quemdam sacerdotem, nomine *Ioannem*, ut ex verbo χαριτώνυμε eruitur.

Παναγιῶτα χαριτώνυμε θύτα,
Ἀντωνίου μέμνησο συντεθεικότος
Κανόνα τόνδε τοῖς τρισὶ διδασκάλοις,
Ὅπως λάβοιμι πλημμελημάτων λύσιν.
Ἔχω τὸν οἶκον ἐξ ἐκείνου τὸν πέλας,
Ὃ δ' εἶπας ὕδωρ, οὐδαμῶς σοφὸν κάρα·
Καί μοι πέπονθεν ἧπαρ πῶς οἴει τάλαν,
Σὺ δ' ἀλλ' ὅπως ἴαμα σῷ πέμπῃς τέκνῳ.
Sanctissime, & gratiosi nominis sacerdos,
Antonii recordare, qui composuit
Canonem istum ex tribus doctoribus,
Vt recipiam meorum errorum veniam.
Mihi domus est ab illo proxima.
Quam vero mihi *promisisti aquam, nullatenus* habeo, *sapiens caput* (1).
Mihi autem dolebat iecur male misero.
Sed tu fac, ut medelam tuo porrigas filio.

IV. p 87. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ μερικῆς Ὁμήρου τεχνολογίας ἀπὸ φωνῆς κυρίου Δημητρίου τοῦ Μελιδόνη. *Initium cum Deo sancto particularis in Homerum grammaticalis explicationis, a voce Domini Demetrii Melidonis*. Inc. Μῆνις ἀπὸ τοῦ μένειν, ἡ ἔμμονος ὀργή. Ἀείδω, τὸ ἐμμελῶς λέγω, ἐξ οὗ ἡ ἀοιδὴ, ἡ ᾠδὴ, κ̀ ᾄδω. Des. Ἔκταν, κτῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριςος ἔκτην, κ̀ τροπῇ τοῦ η εἰς α ἔκταν. Nihil de hoc Demetrio Melidone apud Fabricium occurrit.

V. pag. 103. Sequuntur Canones quidam Grammatici de dialectis Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, & Boeotica, sine ullo titulo. Inc. Τὰς εἰς ας ληγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες. Des. τὸ οὐχὶ, οὐκὶ λέγει, τὸ ἐτύφθησαν, ἐτύφθων.

VI. pag. 111. Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν. *Isaaci Argyri Monachi de metris poëticis*. Inc. Μέλλοντες περὶ μέτρων τῶν ἐν ταῖς ποιητικαῖς βίβλοις ἐμφερομένων βραχεῖάν τινα πρὸς τοὺς νέους τὴν διδασκαλίαν ποιήσασθαι. Des. ὡς κ̀ ταύτας ταῖς κοιναῖς συναριθμεῖσθαι συλλαβαῖς. Agitur autem in hac brevi didascalia de pedum qualitate, & appellatione, de monometris, versibus dimetris, trimetris, tetrametris, pentametris, hexametris &c. Fuit idem opusculum etiam apud Ioannem Sambucum. Vide & Catalogum Mss. Angliae Tomo II. pag. 246. N. 8558.

VII. pag. 119. Agmen claudit Tractatus Latinus item *de Arte Metrica*, e Donato maiore, Beda, Isidoro, & Honorato cognomine Servio, ex libro, quem ipse scripsit ad Episcopum Aquilinum, compositus a Fratre quodam Ord. Praed. ut in fine eiusdem dicitur.

 Inc.

(1) Vt ita versum hunc explicem, Scholiastes monet, qui verbo εἶπας superscripsit ὑπέσχου μοι, & verbo οὐδαμῶς, ἔχω κατὰ κοινοῦ.

Inc. *Vltimo de arte metrica pauca ſubduntur imittando Donatum maiorem, & Bedam, qui ipſum ſequitur, & Yſidorum, &c.* Deſ. *clariſica dixit nomen tuum, magnaque celo. Haec ad laudem Dei, & utilitatem cuiuslibet in noſtro Praedicatorum Ordine ſotii ſunt compacta, excitante, dirigente, & perficiente Domino Ieſu Chriſto, a quo huius primordium, medium, & ultimum, cui eſt honor per infinita ſecula ſeculorum, amen.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec XV. diverſa manu conſcriptus, cuius dimidia pars tineis corroſa aliquantum, ac madore corrupta eſt. Conſtat foliis ſcriptis 122.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Ac praeterea

Theogonia, ac Scutum Herculis, & in eadem Commentarii; tum Iuliani, & Phalaridis Epiſtolae quaedam.

COD. XXIV. I. pag. 1. *Heſiodi Opera, & Dies.* Exſtat in dicta Iac. Lectii Collectione Tom. I. pag. 445.

II. pag. 24. *Eiuſdem Theogonia.* Ibid. pag. 464. duobus in fine verſibus longior, qui in Codice deſiderantur.

III. pag. 51. *Eiuſdem Scutum Herculis.* Ibid. pag. 457. Haec autem omnia gloſſis interlinearibus ſunt adſperſa.

IV. pag. 64. Ἐκ τῆς Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐξηγήσεως. *Ex Ioannis Tzetzae enarratione* Excerptum de Differentia Poëtarum, & Vita Heſiodi. Inc. Περὶ τῆς τῶν ποιητῶν διαιρέσεως καὶ πρώην μέν μοι ἐξείργασται μικρὸν συγγραμμάτιον. Deſ. Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχον σοφίης. Vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 252.

V. pag. 67. Εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν σχόλιά τινα μερικὰ παλαιά. *In Heſiodi Theogoniam ſcholia quaedam particularia antiqua.* Inc. Ἰστέον, ὅτι ὁ περὶ τῆς Θεογονίας λόγος φυσικὴν διήγησιν τῶν ὄντων ὑπαγορεύει. Deſ. ἣν ὁ ἥλιος ἐπιλάμψας διασκεδάζει. Leguntur in Syntagmate Poëmatum Heſiodi cum variorum veterum auctorum ſcholiis Graecis a Daniele Heinſio Lugduni Batavor. apud Raphelengium A. MDCIII. 4. edito, pag. 233. Quae quidem ſcholia, non ſolius Tzetzae eſſe, ſed ex Tzetza, & antiquioribus excerpta putat idem Heinſius l. c. p. 225. Enimvero in Theogoniam exſtant Commentarii Graeci duplices, quorum unus inſcribitur: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου Διακόνου τοῦ Γαληνοῦ εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν ἀλληγορίαι, alter vero, ut ex noſtro Codice patet, Σχόλια εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν παλαιά, quorum auctorem Didymum exiſtimaſſe videtur Natalis Comes Lib. VI. Cap. XVIII. Mythologiae pag. 633. Ioannes Alexander Braſſicanus A. MDXXX. Praefatione ad Salvianum teſtatus eſt, ſe habere Ioannis Philoponi, cognomento Grammatici, Commentarios in Heſiodum, fortaſſis non alios intelligens, quam quos ſub Ioannis Galeni nomine habemus, vel Commentarios in ἔργα καὶ ἡμέρας, ſed qui Tzetzae ſunt, non Philoponi.

VI. pag. 88. Τοῦ Βουλγαρίας χαρτοφύλακος Πόθου (1), τοῦ καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Ἰωάννου διακόνου τοῦ Πεδιασίμου (2) τεχνολογία εἰς τὴν τοῦ Ἡσιόδου Ἀσπίδα. *Bulgariae Chartophylacis Pothi, & philoſophorum principis, D. Ioannis Diaconi Pediaſimi Commentarius Grammaticus in Heſiodi Scutum.* Inc. Οἵα ἢ ὁποία ἡ μεγάλη ὡς ἐνταῦθα, ὀξύνεται δὲ ὅτι τὸ α μακρόν ἐστι. Deſ. βροτόεντα δὲ, ἤγουν αἱματώδη, βρότος γὰρ τὸ μετὰ κόνεως αἷμα. Confer Lambecium VII. p. 233. quo iudice Ioannes Galenus Diaconus, cui Commentarius in Theogoniam tribuitur, idem eſt cum Ioanne Pediaſimo. In hoc Poëma habemus etiam Commentarios Graecos Ioannis Tzetzae.

VII. pag. 97. *Breviſſima Sylloge*, ſeu *Collectio fabularum poëticarum*, cui titulus eſt: Ἔν τινι ταῦτα εὑρέθη παλαιῷ βιβλίῳ. *In quodam veteri libro haec inventa ſunt.* Inc. Ταϋγέτη καὶ Ἠλέκτρα Ἄτλαντος ἐγένοντο θυγατέρες. Deſ. οἳ χρόνῳ βαρβαρωθέντες ἐλέγοντο σολοικίζειν, ἀφ' οὗ καὶ σολοικισμός. Auctor Anonymus. Habetur etiam in Bibl. Vindob. Neſſel. Catalog. Part. IV. pag. 21. §. VII.

VIII. pag. 98. Ἐκ τῶν σχολίων Πρόκλου ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαιοτέρων. *Ex Procli ſcholiis ſelectio rerum magis neceſſariarum.* Inc. Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου παιδευτικός ἐστιν, ὅπως τὸν ἴδιον βίον κοσμήσαντες, οὕτω καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον γνώσεως μέτοχοι γενώμεθα. Deſ. καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἐκλογήν. Hic ſcholiorum delectus in Heſiodi Opera & Dies auctorem habet Demetrium Triclinium, ut in ipſorum fine adnotatur hiſce verbis: Αἱ ἐκλογαὶ αὗται αἱ ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Τζέτζου τε καὶ τοῦ Πρόκλου, εἰσὶν ἐκλεγεῖσαι παρὰ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Demetrii Triclinii Scholia in Theogoniam Heſiodi manuſcripta exſtare in Bibliotheca Vindobonenſi teſtatur Neſſelius loco ſupra citato. aliquantulum tamen videntur diverſa a noſtro Codice.

IX. pag. 136. Καὶ ταῦτα εἰς τὴν Ἀσπίδα τοῦ Ἡσιόδου. *Et haec in Herculis Scutum*, nimirum Excerpta breviſſima. Inc. Λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν. Ὁ Ἀμφιτρύων ἀπέκτεινε τὸν πατέρα τῆς Ἀλκμήνας Ἠλεκτρυῶνα. Deſ. θαυμαστὸν γὰρ ἑκάτερον ἡ τῆς ἀσπίδος ἀπέδειξε ταύτης κατασκευή.

X. pag. 138. *Andronici Byzantini Epigramma verſibus hexametris in laudem libri Cardinalis Beſſarionis pro Platone.* Vide in Cod. XXI. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

XI.

(1) Pothi fortaſſe cognomen inde habuit, quod Πόθοι, ſive Iambos *de muliere mala & bona* compoſuit, quos G. & L. vulgavit Holſtenius, cum Demophili & Democratis ſententiis Rom MDCXXXVIII. 12. & Thom. Galeus in Opuſc. Mythol. Cantabrig. MDCLXXI. 8.

(2) Ioannes Pediaſimus, ſive *aequanimus* a planitie πεδίου, idem etiam Ioannes *Galenus* a γαληνότητι, ſive mentis ſerenitate appellatus, Saeculo XIV. Primae Iuſtinianeae, & Bulgariae Chartophylax fuit, ὕπατος φιλοσόφων, & Diaconus.

XI. p. 139. *b.* Ἐπιςολαὶ τοῦ σοφωτάτυ κ̀ γαληνοτάτυ ϐασιλέως Ἰυλιανοῦ. *Sapientissimi, ac serenissimi Imperatoris Iuliani Epistolae*, numero XVIII. quae iuxta ordinem, quem obtinent in eius Operum edit. G. L. curante Ezechiele Spanhemio Lipsiae MDCXCVI. fol. Tom. I. pag. 372. seq. sunt, I. quae est ἀνεπίγραφος, II. III. XIV. XX. XVIII. (quae in Cod. inscribitur Εὐμενίῳ) XVI. IV. (quae in Cod. inscribitur Ἀρισοξένῳ φιλοσόφῳ) XXVI. VI. VII. (quae in Cod. inscribitur Ἀταρβίῳ ἰδιόγραφον) VIII. anepigrapha. IX. XXIII. XV. XII. LVIII. & LIX. sed ex hisce duabus postremis unam tantum facit Codex, ita ut extrema unius cum primis alterius in eadem linea coniungantur.

XII. pag. 147. Ἐπιςολαὶ Φαλάριδος τυράννυ Ἀκραγαντίνων. *Phalaridis Agrigentinorum tyranni Epistolae*, numero XCVII. Prima *ad Alcithoum* inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσήνιος, ȣ̃ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, κ. λ. Vltima *ad Stesichorum* des. ἃ τὰς παρȣ́σας ἐπανήσει φροντίδας. Exstant omnes editae in Gr. Lat. Epistolarum Graecarum Collectione Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. a pag. 59. ad pag. 107. quae quidem usque ad trigesimam secundam inclusive eumdem ordinem in Codice, quem in editione obtinent, deinceps vero, quum multo pauciores sint editis, ab ipsa recedunt.

XIII. pag. 176. *b.* Epigramma quatuor versuum *in praesentis vitae brevitatem*, quod sequens est:

Καὶ τί μέγα ζώειν τὸν αὐτίκα νεκρὸν ἐόντα;
Ὁ χρόνος ἀπατέει. φύλλῳ ἔοικε φύσις.
Γαῖα βρότος κ̀ ὕδωρ· τὰ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐς τάδε δύνει.
Ὥς τε μάτην ὁ ϐίος, κ̀ ὅσα τις πονέει.

Tum fragmentum historicum de Priamo, levis prorsus momenti.

Codex Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XVI. nitide conscriptus, optimeque servatus, in cuius pagina prima haec legitur epigraphe: Αὕτη ἡ βίβλος Πέτρυ ἐςὶ τȣ̃ Λαυρεντίυ ὑοῦ, τȣ̃ Μέδικος, Φλωρεντίνου, ἣν αὐτῷ ὁ αὐτὸς ἐδωρήσατο πατὴρ εὐφυίας τε κ̀ φιλομαθίας χάριν. *Hic liber est Petri F. Laurentii Medices Florentini, quem ipsi pater eius ob bonam indolem, ac discendi cupiditatem donavit*. Constat foliis scriptis 176.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Et

Theocriti Idyllia IX.

COD. XXV. I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae duae*, quarum prima est *Hecuba*, II. p. 50. *Orestes* (1). Primae nulla hypothesis, secundae eaedem prorsus, quae in edito: illa pluribus, haec paucioribus scholiis adspersa est, cuius etiam fere dimidiam partem diversa manus exscripsit.

II. pag. 97. *Theocriti Idyllia IX.* quae sunt totidem prima ex XXXV. editis Venetiis apud Salamandram MDXXXIX. 8. ita tamen exarata, ut nullum versuum discrimen adpareat, sed pedestris orationis speciem praeseferant. Praecedit Poëtae Vita, ut in edit. cit. pag. 3. *b.* tum quaedam pauca de Dorica dialecto. In primo Idyllio scholia quaedam occurrunt, quae utplurimum cum editis loc. cit. in calce Operum, concordant. Glossas vero interlineares, duobus ultimis exceptis, reliqua habent. Argumenta nulla sunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec. XVI. in cuius pag. prima ita legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐςὶν Ἁρμονίυ τοῦ Ἀθηναίυ. ἔχει φλορ. β'. *Hic liber est Harmonii Atheniensis, emtus florenis duobus*. Constat foliis scriptis 134.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

A*Pollonii Rhodii Argonauticon Libri IV.* quorum initium & finis concordat cum nitidissima illa edit. Florentina, quam innuimus supra in Cod. VII. huius Plutei. Praecedit Libro I. duplex Poëtae Vita, ut in dicta edit. tum scholia in eumdem Librum, quae usque ad paginam 15. progrediuntur, unde Apollonii textus incipit. Reliquis tribus Libris argumenta praefixa sunt; secundi brevissimum inc. Ἄμυκος ἐβασίλευε Βεβρύκων τῆς Βιθυνίας, κ. λ. & est pars scholiorum, quae sub initium illius libri occurrunt. Tertii vero, & quarti concordant cum editis; quemadmodum etiam scholia utplurimum, tum quae supra memoravimus, tum alia, quae in margine adposita identidem leguntur. COD. XXVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis, cuius undecim paginae initium Libri primi continentes, recentissima manu, non satis perita, suppletae sunt. Constat foliis 225.

ΚΟΛΛΟΥΘΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLVTHI POETAE RAPTVS HELENAE.

Adde

Tryphiodorum, Dionysium Periegeten, & Oppianum.

COD. XXVII. I. pag. 1. C*Oluthi de Raptu Helenae Carmen* (2). Exstat inter Poëtas Graecos Veteres Heroici Carminis Scriptores, ex recensione Iac. Lectii, Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 682.

II. pag. 8. *b.* *Tryphiodori de Troiae Eversione Poëma*. Ibid. pag. 688.

III.

(1) Male Montfauconius in suo Catalogo, tertiam quoque Tragoediam, nempe *Phoenissas*, adiungit: haec enim nulla est in Codice.

(2) Huius Codicis variantes lectiones excipit Coluthi editio curante Io. Daniele a Lennep Leovardiae typis Guil. Coulon MDCCXLVII. 8. necnon Coluthi ipsius, & Tryphiodori Florentinae editiones, quae cura nostra prodierunt A. MDCCLXV. 8. typis Caesareis.

III. pag. 21. *b. Dionysii Orbis descriptio*. Ibid. pag. 664.

IV. pag. 44. *b. Oppiani de Venatione Libri IV.* Ibid. Tom. II. pag. 87. seqq. In Codice vero praecedit Poëtae Vita, cuius initium: Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου. Finis: τέθνηκεν Ὀππιανὸς τριακονταετὴς ὤν.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 86.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ,

EPIGRAMMATA.

COD. XXVIII. Continet hic Codex Anthologiam, sive Florilegium variorum Epigrammatum, in VII. Libros divisum, & a Maximo Planude collectum, ut ex primi Libri titulo paene evanido eruitur. Singulis autem Libris Index Capitum praecedit, rubrica conscriptus; itemque uniuscuiusque Epigrammatis titulum, auctorisque nomen rubrae litterae distinguunt. Nec desunt quandoque in margine parva quaedam scholia ab eadem manu exarata. Hunc itaque Codicem, maxima diligentia conscriptum, praecipua quadam recensione dignum existimavimus; ac propterea singula Epigrammata in ipso contenta, cum Florilegio edito in corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii ita contulimus, ut eorum initium ac finem in utroque exemplari inter se componentes, quae vel deesse, vel abundare in alterutro comperimus, ea omnia lectori significare operae pretium duxerimus. En igitur discrimina a nobis animadversa.

Pagina Codicis sexta omittitur Epigramma, quod in editione est XIII. Cap. V. Lib. I. pag. 497.

Pag. 8 Epigr. VI. Cap. VI. unico versu constat, qui inc. Οὐδεὶς, κ. λ.

Pag. 14. *b.* Epigr. VII. Cap. XVI. tetrastichon, in duo dividitur in Codice, distichon primum *Philoni* tribuitur, alterum *Luciano*.

Pag. 15. Epigr. V. Cap. XVII. quarto versu caret in Codice.

Pag. 16. *b.* Epigr. V. Cap. XIX. deest.

Pag. 22. *b.* Epigr. I. Cap. XXVI. quod in edit. ἄδηλον inscribitur, in Codice tribuitur *Lucilio*.

Pag. 32. *b.* Epigr. I. Cap. XXXIV. tribuitur *Palladae*.

Pag. 34. Epigr. VI. Cap. XXXVII. *Crinagorae* adscribitur.

Pag. 44. Inter Epigr. VIII. & IX. Cap. XLVI. interiacet σχόλαιον Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανούδη. Inc. Λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλήματα εὑρεῖν ἀριθμὸν τὸν πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, κ. λ. Duas circiter paginas occupat.

Pag. 47. Vltimum Epigr. Cap. XLVIII. in edit. *Iuliano* tributum, in Codice adscribitur *Palladae*.

Pag. 55. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LIX. inseritur in Codice Epigramma octastichon ἄδηλον, quod inc.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα βάκχου, κ. λ.

Pag. ead. *b.* Epigr. VII. eiusdem Cap. quod in edit. *Nicerato* tribuitur, in Codice ἀδέσποτον est, eique subditur Epigr. monostichon *Palladae*, quod inc.

Ἵπποι μὲν σφηκῶν, κ. λ.

quod in edit. est VIII. sequentis Cap. & *Nicandro* adscribitur.

Pag. 59. Inter Epigr. IV. & V. Cap. LXV. inseritur Epigr. tetrastichon Antiphili, quod inc.

Κρηναῖαι λιβάδες τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ, κ. λ.

Pag. 60. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LXVI. inseritur distichon *Palladae*, quod inc.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.

Pag. ead. Inter Epigr. V. & VI. eiusdem Cap. inseritur Epigr. hexastichon, sine titulo, quod inc.

Τόνδε πολυκτέανον, ἢ πλούσιόν ἐστι δίκαιον, κ. λ.

Pag. 64. *b.* Inter Epigr. IV. & V. Cap. LXVIII. inseritur tetrastichon heroicum ἄδηλον, quod inc.

Εὕνεκα μ' ἐξέλασας, θέλοντά μιν ἀδὺ φιλῆσαι, κ. λ.

Pag. 68. Post Epigr. XXIII. Cap. LXX. subiungitur aliud item ἄδηλον sex versuum, quod inc.

Γλήκοις πολύϋχε, σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ, κ. λ.

Pag. 70. *b.* Notandum, in ultimo Epigrammate iambico Cap. LXXVI. quod tamen primum est in Codice, deesse in edit. ultimum versum Graecum, typographi quidem lapsu; versio enim Latina integra est.

Pag. 77. Epigramma II. Cap. LXXXVI. in edit. decastichon, in Codice est pentastichon; desinit enim in verbis: σέφεσίν τε θαλείοις.

Pag. 78. *b.* Inter Epigr. II. & III. Cap. LXXXVII. inseritur tetrastichon Elegiacum *Bianoris*, cuius initium:

Ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ, κ. λ.

Pag. 81. In fine Cap. XCI. in Codice occurrit Epigr. versibus heroicis XXIII. constans ἄδηλον, εἰς τὸ ἔαρ, *auctoris incerti in ver*. Inc.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο, κ. λ.

Lib. II.

Pag. 87. In Epigr. VI. Cap. IX. secundi versus lacuna, ex Codice ita suppletur:

Ἔκβαλε. πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει.

Pag. 89. *b.* Caput XI. quod in edit. unicum tantum Epigramma continet, in Codice habet duo; quorum primum tetrastichon inscribitur, Εἰς γυναῖκας, Μακεδονίου ὑπάτου. *In mulieres, Macedonii Consulis*. Inc.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι, κ. λ.

alterum est distichon, quod exstat etiam in edit.

Pag. 104. *b.* Inter Epigr. XIV. & XV. Cap. XL. interiacent duo disticha; primum sine titulo inc.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, κ. λ.

alterum ἄδηλον inc.

Πάντα μὲν οἶδα λέγεις, κ. λ.

Lib. III.

Pag. 125. Deest in Cod. Epigr. XXI. Cap. V. quod inc.

Ἀκμὰς ἐσηκῶσαν, κ. λ.

Pag.

Pag. 132. *b.* Inter Epigr. XL. & XLI. Cap. VI. interiacet in Codice tetrastichon *Apollonidae*, quod inc.

Ἔφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφίσπετο δ' οὐδ' ὅσον ὥρῃ.

Pag. 149. Epigr. XVI. Cap. XIV. uno disticho auctius est in Codice, quod inc.

Εἰ δ' ὀλίγην ἀθρῇς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, κ. λ.

Pag. 150. Ante ultimum Epigr. Cap. eiusdem, hoc monostichon legitur Γεμίνου.

Ὧδε μέγας κεῖται Ζὰν, ὃν διακικλήσκουσιν.

Pag. 155. Pro *Bianoris* Epigrammate, quod est XXV. Cap. XXII. legitur in Codice Epigr. octastichon Τοῦ αὐτοῦ (nempe *Philippi*, cuius est praecedens) Inc.

Ἠϊόνι τόδε σῆμα, βροτοῦ παντλήμονος, ἄθρει.

Pag. 170. Epigrammata XI. XII. XIII. XXI. XXIV. XXV. XXIX. XXXV. XXXVI. XXXVII. XLII. XLIII. LXI. LXII. LXV. LXXIV. Cap. XXV. omittuntur suo loco: restituuntur autem omnia in fine eiusdem Capitis, quibus praeterea aliud accedit Epigr. tetrastichon Διονάκτου, quod inc. pag. 177. *b.*

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ ὁ πολιοῖο καρήνου, κ. λ.

Lib. IV.

Pag. 189. *b.* Inter Cap. II. & III. Codex interserit omnia illa Epigrammata, quae in edit. magnam partem constituunt Libri V. nimirum a N. LXXV. usque ad finem, quibus titulus est: Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν ἐπιγράμματα, quaeque propterea suo loco deinde omittuntur in Codice.

Pag. 199. Inter Epigr. XVI. & XVII. Cap. IV. inseritur Epigr. tetrastichon, nullo titulo, quod inc.

Πᾶσα φύσις βασίλεια τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει.

Pag. 200. Inter Epigr. III. & IV. Cap. IV. ponitur in Codice distichon, cui titulus: Κύρου ἀπὸ ὑπάτου εἰς Σοφίαν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. Inc.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἄγαλμα, κ. λ.

Pag. 202. Inter Epigr. XXV. & XXVII. Cap. VII. ponitur in Codice distichon cum titulo: Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Inc.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, κ. λ. quod in edit. deest, typographi fortasse culpa, quum omissus fuerit numerus XXVI.

Pag. 204. Inter Epigr. IV. & V. Cap. VIII. interiacet in Cod. Epigr. octastichon εἰς τοὺς ιβ' ἄθλους Ἡρακλέως. Inc.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς Ἥρακλες ἀγῶνας.

Pag. 208. Epigrammata Capitis VIII. a numero XL. usque ad XLVI. inclusive, in Codice habentur in fine Capitis IX. sequentis.

Pag. 214. Deest in Codice Epigr. XIV. Cap. XII.

Pag. 220. Inter Epigr. LXVIII. & LXIX. eiusdem Cap. inseritur in Codice distichon εἰς εἰκόνα Πολυμνίας, τοῦ αὐτοῦ (nempe Ioannis Barbucalli, cuius est Epigr. praecedens) Inc.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἥδε, Πολύμνια, κ. λ.

Pag. 221. *b.* Inter Epigr. LXXVII. & LXXVIII. eiusdem Cap. duo interiacent tetrasticha. Primum ἀνεπίγραφον inc.

Ἔρχεο καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν, ἃ τομελιχρόν.

Alterum, εἰς τὸ αὐτὸ, Πλάτωνος, inc.

Ὑψίκομον παρὰ τήνδε καθίζεο φωνήεσσαν.

Pag. 229. *b.* Inter Epigr. II. & III. Cap. XVI. inseritur aliud octastichon Ἀλκαίου εἰς στήλην σάτυρος. Inc.

Οὐκέτ' ἀνὰ φρυΐων πιτυοτρόφον, ὡς ποτε μέλψεις.

Pag. 234. *b.* Desunt in Codice duo ultima Epigrammata Cap. XX. (in edit. per errorem XXI.) & integrum Cap. XXI. (per errorem XXII.) quod inscribitur ἀπὸ κυνηγῶν, *de venatoribus*, quodque longissimum est, quum sex editionis paginas integras complectatur.

Pag. 239. *b.* seq. Epigrammata Cap. XXVII. a N. 8. usque ad finem, varie sunt in Codice disposita: deest tamen omnino ultimum eiusdem Capitis Epigramma, quod inc. Ἔλθετε, κ. λ.

Pag. 242. *b.* Inter Epigr. XIV. & XV. Cap. XXVIII. inseritur in Codice illud, quod in edit. est XIX. eiusdem Capitis: Epigr. vero XVIII. hoc versu longius est in Codice.

Δᾶμος ἀεὶ μακάριστος, ὃς ἄστεσιν Ἡρακλείης Οὐρανίων.

loco vero Epigrammatis XIX. habetur hexastichon, nullo titulo, cuius initium:

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα παρέργων.

Pag. 243. *b.* Inter Epigr. XX. & XXI. eiusdem Cap. inseritur in Codice octastichon Φιλίππου. Inc.

Ἔζευξ' Ἑλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι λύσσῃ.

Lib. V.

Pag. 256 Liber V. desinit in Epigr. LXXIV. quod est *in Virgilium* Reliqua praemisit Codex inter Cap. II. & III. Libri IV. a pag. 189. *b.* ad pag. 197. uti iam superius monuimus.

Lib. VI.

Pag. 265. *b.* Deest in Codice Epigr. VIII. Cap. VIII.

Pag. 266. *b.* Inter Epigr. XV. & XVI. eiusdem Cap. inseritur in Codice decastichon Τοῦ αὐτοῦ (Antipatri, opinor, Sidonii, cuius est praecedens.) Inc.

Σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα Βίλιννα.

Pag. 269. Inter Epigr. II. & III. Cap. XII. interiacet distichon Τοῦ αὐτοῦ (nempe Leonidae Alexandrini, cuius est antecedens) Inc.

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων, κ. λ.

Pag. 270. *b.* Ab Epigr. IV. Cap. XIV. huius Libri VI. quod inc.

Ῥοιὴν ξανθοχίτωνα, κ. λ.

usque ad Epigr. XXXVI. Libri VII. sequentis inclusive, quod inc.

Ἕλκος ἔχω τὸν ἔρωτα, κ. λ.

omnia desunt in Iac. Lectii editione, quam prae manibus habemus, typographi fortasse incuria praetermissa: quare in his recensendis praesto nobis fuit Anthologiae editio Graeca Francof. MDC. fol. cum adnotationibus Io. Brodaei, Vincentii Obsopoei, & Henr. Stephani.

Pag. 276. *b.* Epigr. V. Cap. XXIV. quod in edit. ἀδέσποτον, in Cod. Ἀνύτης nomen prae-

praefert; contra sequens, in edit. Α'νύτῃ tributum, in Cod. ἀδέσποτον est.

Pag. 277. *b.* Epigr. VIII. Cap. XXV. in edit. Εὐτολμίῳ ἰλλυστρίῳ, in Codice Εὐνομίῳ tribuitur.

Lib. VII.

Pag. 293. Deest in Codice Epigramma LXVI.

Pag. 302. *b.* Post ultimum Libri VII. Epigramma, quod des. οἱ Μίδεοι κάλαμοι, in Cod. aliud sequitur octastichon ἄδηλον, quo, Libro finis imponitur, & est sequens;

Μᾶλλον τῶν σοβαρῶν τὰς δουλίδας ἐκλεγόμεσθα
Οἱ μὴ τοῖς σπατάλοις κλέμμασι τερπόμενοι.
Ταῖς μὲν χρὼς ἀπόδωδε μύρου, σοβαρόν τε φρύαμα,
Καὶ μέχρι κινδύνου ἐσσομένη σύνοδος.
Ταῖς δὲ χάρις, καὶ χρὼς ἴδιος, καὶ λέκτρον ἕτοιμον
Δώροις ἐκ σπατάλης οὐκ ἀλεγιζόμενον.
Μιμοῦμαι Πύῤῥον τὸν Α'χιλλέος, ὃς προέκρινεν
Ε'ρμιόνης ἀλόχου τὴν λάτριν Α'νδρομάχην.

In fine rubris characteribus conscripta legitur haec nota: Τέλος τοῦ ἑβδόμου τμήματος τῆς ἀνθολογίας τῶν ἐμπεριεχομένων διαφόρων ἐπιγραμμάτων, ἃ δὴ διήλθομέν τε καὶ διωρθώσαμεν, ὡς ἐνῆν, ἐγώ τε Δημήτριος ὁ Χαλκοκανδύλης (sic) καὶ Ι'ωάννης ὁ τοῦ Λαυρεντίου ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς κυριακῆς γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ. *Finis septimi Tomi Anthologiae diversorum una simul comprehensorum epigrammatum, quae plane expendimus, & ut licuit emendavimus, ego Demetrius Chalcondyla, & Ioannes Laurentii anno a Nativitate Domini MCCCCLXVI.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. optime servatus, diligenterque conscriptus. Constat foliis scriptis 303.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΟΥ.

QVINTI CALABRI DERELICTA AB HOMERO.

Adde

Tryphiodorum & Coluthum.

COD. XXIX. I. pag. 1. ΚΟΐντου Καλάβρου παραλειπομένων Ο'μήρου βιβλία τεσσαρεσκαίδεκα. *Cointi, seu Quinti Calabri paraleipomenon, seu derelictorum ab Homero, Libri XIV.*

II. pag. 152. Τρυφιοδώρου Αἰγυπτίου γραμματικοῦ καὶ εποποιοῦ, Ι'λίου ἅλωσις. *Tryphiodori Aegyptii Grammatici & versificatoris, Troiae Captivitas.*

III. pag. 164. Κολούθου Θηβαίου Λυκοπολίτου ἐποποιοῦ, Ε'λένης ἁρπαγή. *Coluthi Thebaei Lycopolitae versificatoris, Helenae Raptus.* Praecedit Poëtae Vita, & Poëmatis argumentum.

Codex Graecus membranaceus impressus apud Aldum in 8. min. sine temporis nota. Constat foliis 171.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

F*Lorilegium diversorum Epigrammatum in septem Libros digestum.* Post Aldinum stemma, insequens novus titulus subiicitur: ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν καὶ πραγμάτων, ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν. διαιρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμήματα τὸ βιβλίον, καὶ ταῦτα εἰς κεφάλαια κατὰ στοιχεῖον διεκτίθεται. In calce haec legitur Scipionis Carteromachi (1) ad Aldum Epistola. COD. XXX.

Σκιπίων Καρτερόμαχος Α'λδῷ τῷ Ρ'ωμαίῳ εὖ πράττειν.

Τὰ τίμια ὅσῳ μικρότερα, τοσούτῳ καὶ χαριέστερα δοκεῖ τοῖς πολλοῖς. ὡς γάρ φησι τὸ ἐπίγραμμα, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ. τὸ οὖν ἐπιγραμμάτων βιβλίον ἐπιγραφόμενον, τῶν ποιητικῶν ἁπάντων τὸ τιμιώτατον, εἰς βραχύτατον ὡς οἷόν τ' ἦν, συναγαγὼν σὺ τῇ τυπώσει, χαριέστατον ἅπασι παρεσκευάσω, ὡς μηδένα ἂν εἶναι τὸν μὴ τῷ τοιούτῳ ἐπιμανησόμενον. οὐ γὰρ τοσοῦτον τῶν ἐμπεριειλημμένων τὸ φίλτρον προσάξεται αὐτοὺς, ὅσον τὸ εὐμεταχείριστον. πλεῖστα τοίνυν ὠφελήσας αὐτοὺς τοὺς φιλοκάλους εἰς τὴν τῶν βιβλίων κτῆσιν, πῶς ἂν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἤδη αὐτῶν ὠφελοῖντο προσεπινενόηκας, μὴ τῷ τῶν κρατουμένων ὄγκῳ βαρούμενοι, τῶν ἀναγινωσκομένων τῆς διανοίας ἀπασχοληθεῖεν. Ἔῤῥωσο.

Venetiis in aedibus Aldi mense Novembri M. DIII.

Cod. Graecus nitidissimus membranaceus excusus in 8. Constat foliis 292.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

EVRIPIDIS TRAGOEDIAE.

EVripidis Tragoediarum Pars II. in qua continentur *Rhesus*, *Troades*, *Bacchae*, *Cyclops*, *Heraclidae*, *Helena*, *Ion*, *Hercules Furens*, una cum argumentis in singulas. COD. XXXI.

Codex Graecus impressus in membran. Venetiis apud Aldum mense Februario MDIII. in 12. Constat foliis 189.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

HESIODVS.

Ac praeterea

Homeri Hymni, & Arati Phaenemena.

I. pag. 1. H*Esiodi Scutum Herculis.* In dicta Iac. Lectii Collectione T. I. pag. 457. COD. XXXII.

II. pag. 11. *Eiusdem Theogoniae Fragmentum*, quod desinit in versu 577.

Ἡμερ-

(1) Scipionis Fortiguerrae, Carteromachi nuncupati, vitam ab Iusto Fontaninio descriptam vide in Diario Litteratorum Italiae Tom. XX. Artic. XI. §. II.

Ἱμερτὰς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.

Hinc relicta sunt duo folia vacua ad defectum supplendum.

III. pag. 23. *Homeri Hymni XII.* nimirum in *Martem*, *Dianam*, *Venerem*, *Palladem*, *Iunonem*, *Cererem*, *Rheam*, *Herculem*, *Aesculapium*, *Castorem & Pollucem*, *Mercurium*, & *Apollinem*. Primi undecim incidunt loc. cit. pag. 439. & 440. Duodecimus vero pag. 417. seqq. mutilus tamen in Codice; desinit enim in versu 185.

Χρυσέῳ ὑπὸ πλήκτρῳ καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.

IV. pag. 29. *Arati Phaenomena*. Ibid. pag. 619. seq. Sunt autem ad marginem adscripti quandoque versus Latini ex Ciceronis versione desumti: nec non aliqua identidem scholia Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. Latinis notulis adspersus. Constat foliis scriptis 52.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

COD. XXXIII

ANthologia diversorum Epigrammatum, (1) Florentiae per Laurentium Francisci de Alopa Venetum. III. Idus Augusti. M. CCCC. LXXXXIIII. (2) cum prima pag. auro variisque coloribus, antiquisque cimeliis egregie depicta, una cum Mediceo stemmate. Haec autem a Leone Allatio (3) scribitur anno MCCCCLXXXIV. Florentiae edita, toto decennio antequam nostra. Vitium puto numeris subesse typographicum. Illam enim editionem a viro eruditissimo, summo antiquitatis indagatore, ignorari vix credibile est, neque ullam anno MCCCCXCIV. vetustiorem exstitisse verisimile; quum praeterea ante annum MCCCCLXXXVIII. quo Homeri Opera prodierunt, Florentiae nil Graece excusum fuisse ex Homeri Praefatione, cuius excerpta dabimus Plut. seq. Cod. VII. lector facile coniiciat (4). Quod vero nonnulli huius Anthologiae Codices, qualem olim vidi apud Chartusianos extra Florentiam, anni indicio careant; id caussae esse crediderim, quod Lascaris Epigramma Graecum & Latina ad Petrum Medicem Epistola a calce libri avulsa, & a quibusdam Litterariae antiquitatis studiosis seorsim, eruditionis alibi rarae, quae ibi diffunditur gratia, fuerint servata. Verum non patiar hoc κειμήλιον diutius, tamquam pro deperdito, prae magna exemplarium paucitate haberi, & in omnium quotquot sunt politioris doctrinae studiosis, manibus non frequentari. En ergo, Lector, tibi Lascaris Epigramma, & Epistolam in omnibus, quae illam primam rarissimam sequutae sunt, Anthologiae editionibus, ob typographorum avaritiam, maxime desideratam.

Χαλκοτύποις σελίσι μουσῶν ἄγος ἔδρακε δώρων
 Ὠγυγίων Δαναὸς τὸν ποτ' ἔδειξε τύπον.
Χή 'φ' Ἑλικωνιάδεσσι τί μέλλομεν; ἐς πάτον αὖθις
 Ἔλθομεν ἡμερίων. Ἑλλὰς ἴδ' αὖ θαλέθει.
Οὔ τι δολοφρονέων Ζηνὸς φρένα πεῖσε Προμηθεὺς
 Ἦδος ἔμεν μερόπων μηδὲν ἄνευ σοφίης.
Ἡφαίστου πραπίδεσσι καὶ ἐννεσίαισιν Ἀθήνης
 Ἄφθιτ' ἀκιδνοτέρων φάρμακ' ἔδεκτο νόος.
Γράμμα λίθων γαίης παναληθέος ὥς τις ἀποῤῥὼξ
 Ἐστόρεσ' ὑμνοπόλων δαφνοκόμους τροχιάς.
Ἡμετέρου λειμῶνος ἴδ' ἄνθεα. εἰρεσιώνην.
 Κήπου ἐνὶ προθύροις ἀενάων σελίδων.
Ἱλαδὸν ὑμναγόραι θείην καλέουσιν ἀρωγήν.
 Σώσατε Πιερίδες πατρίδ᾽ ἐς ἀγλαΐην.
Ἔννεπε Λητοΐδης. ὠκὺς θεὸς ἔργον ἀνύσαι
 Ἦγεν ἐφ' Ἑσπερίην. νεῦσε δ' ἄναξ Κρονίδης.
Στῆσέ τ' ἐλευθερίης θᾶσσον χορὸν ἀγλαὰ τέκνα
 Ἑλλάδος ἠγαθέης ἤθεα μαιόμεναι.
Λασκάρεως.

Io. Lascaris Rhyndacenus Petro Medici S.

Quum Graecas Litteras, quae per multas iam aetates sopitae non minus profunda, quam Latinae dormitatione obtorpuerant, experrectas sensimque ab interitu sese recipientes inspicerem: ut eas aliquando a foedissima barbarie, qua diu iam & iniquissime opprimuntur in pristinum nitorem & dignitatem remeare posse confiderem: non alienum ab officio meo esse existimavi, ut si quid esset, in quo his opitulari possem, quidquid foret id tandem praestare eniterer, atque adeo monitus Epicteti sententia, qui nec minima in quovis studio praecipit esse despicienda, novam hanc & litterarum studiosis perutilem imprimendi occasionem nactus, litterarum Graecarum elementa a deformi & indecenti admodum depravatione vendicare constitui. Quumque animadverterem earum notas, quae inpraesentia sunt in usu impressioni adhibitas, nec excudi commode, nec apte invicem cohaerere posse, quod perplexae nimium & circumvolutae sint, priscas litterarum figuras iam diu obsoletas diligentius inquisivi, atque huic imprimendi artificio per excusores, atque id genus opifices accommodatas impressoribus tradidi: curavique, ut his Epigrammatum ante omnia rarissimum, & egregium opus in quamplurima editum exemplaria litterarum studiosis passim legendum exhiberetur, quo ex hac re librorum quoque penuriae pro virili mea consulerem. Id autem quodcumque est studii & laboris mei tibi, Petre Medices, dedicare constitui, non solum quod mea tibi omnia debeo, verum etiam quoniam quidquid ad antiquitatem quovis modo, aut ad rem litterariam pertinet tibi praeter ceteros deberi existimo. Tu enim es Medicum familiae columen, quae ad an-

G

(1) In hac Anthologiae editione, aliisque libris, ubi litterae maiusculae solae adhibentur, registrum non invenio. Signaturas indicant litterae Graecae maiusculae in Anthologia & Callimacho, AI, AII, AIII, AIIII, BI, &c. ΓI &c aliquando ad ultimae aut penultimae lineae latus positae; uti in Antholog. AII. AIII. Latinae minusculae in Gnomis & Musaeo, ai, aii, aiii, aiiii. &c. ad ultimae nonnumquam lineae latus; uti biii, aiiii. Graecae minusculae in Apollon. Argon. de qua dictum Cod. VII. αι, αιι, &c. βι, βιι, etiam ad ultimae lineae latus; uti ει, ιιι, ειιι, ειιιι.

(2) Fabricius B. G. Vol. II. p. 698. hanc editionem in annum MCCCCLXXXXVII. perperam reiicit.

(3) Animadvers. in Antiq. Etrusc. fragm. Paris. 1640. 4. p. 61. 62.

(4) Consulendus Cl. Mich. Mattaire in Annalib. Typographicis pag. 268. seq. Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant MDCCXIX. in 4.

antiquitatem reparandam tantam curam susceperit, tantumque ante alios studium adhibuerit, ut soli fere omnium his temporibus maiores tui perspexisse videantur, quantum utilitatis & decoris praeclarissima antiquorum exempla adferre possint posterioribus saeculis. Nec vero ea nunc tuorum facta mihi commemoranda sunt, quae ante actae aetatis praestantium virorum ingenia ingenti praeconio celebrant, quae Bibliothecae publicae attestantur tuorum exstructae sumtibus, & librorum varietate multiplici refertae. Laurentii certe parentis tui praestantissimi viri inceptum ad magnam antiquitatis partem reparandam tu facilius perfectum reddes, quam ego pro meritis laudare queam. Ille enim quum Antiquitatis usque studiosissimus fuerit, & aliorum opificum ingenia non vulgaribus praemiis excitaverat, & ad disciplinas revocandas ducenta nuperrime Antiquorum volumina e Graecia & finitimis regionibus collecta, in hanc praeclarissimam civitatem magna diligentia & sumtibus transferenda curaverat; inter quae non minus quam octoginta opera hac tempestate incognita, nonnulla etiam, quorum vel auctorum nomen ignorabatur, iamdiu neglecta, siquidem τὰ χερείονα νικᾷ, *Poëta ait, ab interitu sunt recuperata, quae tu mox omnia, Petre Medices, & permulta alia iamdiu conquisita in pulcherrimam illam Bibliothecam tuam, quae iam semistructa conspicitur ad communem studiosorum utilitatem solita benignitate Familiae collocabis, ut tuum quoque nomen non ab uno,* εἷς γὰρ ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνήρ, καὶ μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, *verum a quamplurimorum ingeniis hoc beneficio excultis, & auctis apud posteros illustretur, non minori laude quam Ptolemaei Regis: ille enim celebratissimis illis Bibliothecis florentibus ea tempestate favit disciplinis; tu autem ex hac tanta, ac tam rara veterum auctorum copia disciplinas omnes a colluvie, qua nimio iamdiu dedecore obruuntur emergere tentantes, viriliter eximes, purgabisque, & in pristinum nitorem dignitatemque restitues, ut nostrum etiam hoc circa antiquitatem studium ad quantulamcumque eius particulam reparandam attineat. merito tibi censuerimus esse dedicandum, quando & iure familiae ad te pertinet, & debetur id quidem beneficio quod exspectant a te litterarum studia, & Graecarum praecipue, in quibus etiam a pueritia non sine magna ingenii tui laude versatus es. Has itaque litterarum figuras, ut vel ab elementis ipsis barbaries abstergatur, atque exterminetur, probabis tu quidem, quale tuum ego novi iudicium, & prodeuntes iam in medium tuo patrocinio alios quoque probare compuleris, si quamplurimi antiquorum Codices tuo iussu & beneficio his elementorum figuris imprimantur. Ego vero nequid in hac re temere videar innovasse, vel eorum caussa, qui non facile admittunt hanc litterarum instaurationem, brevibus ostendere tentabo his elementorum figuris, quae modo a nobis traditae sunt impressoribus antiquissimos esse usos. Nec tamen crediderit quispiam quod ego existimari velim solum me, aut primum litterarum advertisse figuras, quibus antiquitas uteretur, quando ex numismatum, marmorumque, atque id genus inscriptionibus, vel cuivis sese offerunt: verum quod opus fuit praestiti, ut illam potissimum formam eligerem huic imprimendi muneri accommodandam, quae vetustissima, & imprimis vera esse videretur: quae res eo exstitit factu difficilior, quo pluribus modis hae litterarum notae & varie admodum expressae inveniuntur, adeo ut quidam etiam talium antiquitatum investigatores hinc adfirmare ausi fuerint, quot linguis Graecos, tot etiam usos litterarum figuris; quibus haudquaquam adsentior, qui minime putem priscos illos Graecos, sive Cadmo & Danao, sive Orpheo admonente, modis adeo variis litterarum exarasse figuras, sed unam & eamdem primum constitutam, ac vulgo deinde corruptam vetustatis iniuria in varias recessisse: quod etiam in his, quibus Romani a principio usi sunt elementis contigisse videmus. Idem enim figurarum modus quum ad varias nationes, velut in colonias transmigraverit, varius apud singulas, atque ab archetypo admodum dissimilis corruptus inspicitur. Nam quis adseveraverit alias esse Theutonum, alias Hispanorum, aut ipsorum quoque in Italia Lygurum elementorum figuras, nisi qui & mercatorum indiscretas notas inter litterarum formas contenderit esse connumerandas? quod certe absurdum esset. Omnes enim hae figurae Latinae volunt esse, & quum a Romanis unis defluxerint exscribentium vitio magis atque magis in incertas ac multiplices tempore abierunt, idem etiam in Graecis contigisse existimandum est, si dederimus his varie antiquos esse usos. Non tamen quod cessit vitio sequendum est, neque idcirco figuras omnes diligenter conservare debemus, sed antiquissimam & ab omni parte aequalem, atque pulcherrimam: nam in linguis alia ratio est. Quum enim multa exstent antiquorum opera, aut arctioribus, aut magis solutis composita numeris, neque eadem lingua omnia, verum utcumque, vel solo nati, & genere auctores, vel disciplinae participes exstitere, vel maiestatis, & excellentiae cupidi in elocutione, quae facile in poëmate ex varietate etiam linguarum comparatur, quum is sit linguarum usus, ad auctorum intelligentiam, & metrice scribendi commoditatem omnes amplectamur necesse est, quum in ipsis auctoribus praescriptae castigataeque, ac rationibus nonnullis, & methodis per antiquos Grammaticos in brevem quamdam differentiam redactae sint. In litteris autem utinam librariorum quoque manus coërceri & ad simpliciorem formam dirigi potuissent. Non enim ita maiori ex parte & Latini, & nostri Codices corruptissimi legerentur, sed librariorum illud vitium, quod celeritati consuleretur, aequiori ferendum est animo: in imprimendo autem inconsulti videtur esse hominis, ita corruptas, & indiscretas notas, confusasque & inter se complicatas, ac pro indoctissimorum quorumque arbitrio deformatas, nullo elegantiore studio operaque fuisse persecutum, quum verae & simplices figurae facilius excudantur, & aptius propter parilitatem cohaereant, & quae quum pulcherrimae sint maiestatem quamdam praesefer-*

fer-

forre videantur, ut solae quodammodo dignae appareant, quibus praeclarissima antiquorum memoria renovetur. Difficultatem vero legendi obiicientibus in his tam simplicibus nihil respondendum est: nam eorum quoque ineptitudinem usus, certo scio, non multo negocio redarguet: quod autem his figuris antiquissimi usi sunt, & antiqua, ut dictum est, numismata ad Alexandri usque, & Philippi tempora satis idoneum testimonium perhibent, verum certioribus etiam indiciis diligentius investigantes id deprehendere possumus.

Α

Et Alpha primum elementi forma ex pentagono figura dignoscitur: eam enim, quod ex quinque ἄλφα talis figurae, qualem approbamus invicem implicitis connexa sit hoc modo ☆ πεντάλφα appellatam in reliquiis magicorum librorum, qui sub Hermetis, & Pythagoricorum feruntur nomine invenire licet.

Γ

Γάμμα vero figuram δίγαμμα, quo vetustissimi utebantur in principiis dictionum a vocali incipientibus recte signatum indicaverit. Si enim δίγαμμα ex duabus est lateralibus lineis, ut ait Dionysius, uni rectae coniugatis, hoc modo F, una uni coniugata μονόγαμμα conficiet: verum huius elementi talem figuram & proportionem ex quarto etiam Iamblichi de secta Pythagorica, ubi de habitu & proportione numerorum docens, qui ad aliquid considerantur, γαμμοειδῶς voce utitur, exactissime possumus deprehendere.

Δ

Δέλτα triangularem apud antiquos habuisse figuram, & Aegyptus ipsa propter triangularem formam δέλτα appellata, & pars in Aegypti medio eiusdem nominis, & libelli δέλτοι nominati, quod epistolae etiam antiquitus triangulari figura plicarentur, & ἔμβολον acies ad cunei spetiem structa, & media pars figurae rombi, & demum δελτωτὸν sidus hanc δέλτα figuram manifestissime approbant. Quin & Galenus in libello, qui Medicus inscribitur figuras quasdam fronti accidentes triangulares ait, & delta similes. De Ητα quoque legere est in Commentariis, quae in Thracem Dionysium Diomedi, & Porphyrio adscribuntur, quod Ητα nunc appellatur, dum Hellenes sexdecim adhuc litteris uterentur spiritus locum tenuisse, additumque, vel detractum vocalibus adspirationem, aut levigationem significasse. Ex quo vero inter litteras connumeratum longi E locum obtinuit, eadem figura in duas perpendiculariter partes discecta, alterum semisectum adspiratum praebuit spiritum, alterum vero tenuem. Legitur praeterea apud eosdem Grammaticos lateralem lineolam rectae exterius, idest a parte adiunctam dextera hoc modo ⊢ adspiratum accentum reddere, interius vero ⊣ tenuem. Tales igitur spiritus invicem coniuncti Ἧτα litterae figuram demonstrabunt.

Λ

Λάμβδα figura ex acuto, & gravi accentu quos discectum facit, ut iidem dicunt Grammatici constare potest: de accentibus autem nihil necesse est in praesentia dicere, quum a Grammaticis figurentur. Λάμβδα tamen forma, & a sutura occipitis, quam λαμβδοειδῆ vocant Medici, & a monangulo, qui ad λάμβδα spetiem λάμβδωμα appellatur apud Arithmeticos facile dignoscitur.

Κ Σ

Κάππα quoque & Σίγμα, quae κοππατίας, & σαμφόρας equos antiquitus nuncupabant, non ad auctoris id apud Suidam referentis solummodo tempora, sed quod mirum forte videbitur ad hanc usque aetatem in Asia equis inusta figuram suam liquido patefaciunt.

Τ

Ταυ & Τ, alterius figura apud Lucianum in libello, cui Δίκη φωνηέντων est titulus ex ea poena, quam σίγμα elementum ταῦ litterae putat esse statuendam, quod eius locum subripiat, manifesta est.

Υ

Υ autem neminem latet: namque & Hyacinthus flos celeberrimus, & vulgo feruntur versiculi:

Littera Pythagorae discrimine secta bicorni.

Φ

Sed Φ quoque formam nos edocuit, qui caduceum scribit baculum esse mediocris mensurae, anguibus utrinque supra eius medium complicatis in circuli modum, ut baculus sit diameter, ad similitudinem Φῖ litterae.

Χ

Χῖ autem ex diagonio, sive dialello figura, quam & χιαςὸν & χῖ appellant Rhetores discernimus, & asteriscum in hunc modum ⁜ signatum invenimus. Scribit autem Eustathius χῖ litteram, quatuor punctis inter lineas, ad ipsam coniunctionem distinctam asterisci praebere signum: quin etiam ex Timaeo Platonis, ubi harmonicam animae constitutionem quasi producit in longum, mox per longitudinem dividit, lineisque duabus effectis alteram per medium admovet alteri, atque eiusmodi intersectionem χῖ litterae similem dicit: hinc etiam huius elementi figuram dignoscimus, siquidem axium inter sese, & zodiaci cum aequinoctio intersectiones auctore Proclo hoc loco allegorice ponit Plato, Χῖ litterae formam praeseferentes.

Π

Πῖ duplici figura signavimus, quod passim utraque inventa sit, ut minime potuerim antiquiorem discernere, quum praesertim alteram Pi Latinum inde deductum parva declinatione referre videatur, alterius autem figura, quod laevae dexteram lineae demittit aequalem, ex notis illis constare possit, quibus etiam antiquissime numeri signabantur, ut in decretis, & in antiquis monumentis inventum est, quibus etiam notis Solonis leges memoria proditum est poenas pecuniarias signatas habuisse: in illis enim comperio in antiquis adhuc voluminibus in calce operum quandoque signatis Πῖ Δέλτα medium in se continens hoc modo [Δ] quinquaginta significare, item Πῖ Ητα medium in se continens, hoc modo [Η] quingenta, item Πῖ Χι medium in se continens, hoc modo [Χ] quinque millia.

Π Δ Η Χ

Πῖ enim quinque significat, δέλτα decem, ητα centum, χι mille, quae πῖ contenta, id est quinquies repetita, praedictos reddunt numeros: sed haec sic habent, non omnino praeter rem hoc loco interpretata, quandoquidem & notae sunt antiquissimae, & eas admodum paucis existimem esse cognitas. Πῖ autem tunc forte dicetur aptius δελτα & ητα, & χι in se medias continere, si laevae lineae parem habuerit dexteram. Quid quod & Θητα figuram lugubris litterae ex fabarum floribus, auctore Varrone, ut refert Plinius, possemus asserere,

Μ Ν Ι Ω

& de Μῦ, & Νῦ aliquid in medium adferre ex fragmentis Florentii de ponderibus & numeris, nec non & de Ἰῶτα, & Ω per nomen ΙΩ ex Ovidii versu,

Littera pro verbis, quam pes in pulvere duxit,

& de

Ψ *& de* Ψι *figura ex triſiſſili epitheto, immo &* P *Pῶ figuram, & utriuſque* O, *quemadmodum &* O *A̓́λφα ex earum prolatione, quam Dionyſius Hali-* Z *carnaſſeus diſtinguere docuit conicere poſſet aliquis, & Ζῆτα figuram a Zeta parte aedium: non enim απο τῦ ζῆν, neque ἀπὸ τῦ ζέειν zetam, & zeteculam, ut quidam etymologiae ratione minus habita, ſed a Ζῆτα litterae figura; quemadmodum & Σῖγμα ſedile apud Martialem ab elementi forma denominatum exiſtimo. Et* B *Βῆτα ſane formam mediae litterae ex partibus quarum ſit media figurare tentarem. Verum ne in ἀπειροκαλίαν incidiſſe videar de his, ac de reliquis aliis, ſi cui curae fuerit inveſtigandum relinquo, praeſertim quum de quibus diſſeruimus liquido fere conſtet, ut ſit exiſtimandum reliquas etiam, quas quum his inventas, ut aptiſſime cohaerentes approbavimus veras eſſe elementorum figuras, quibus antiquitas uteretur. Et haec quidem attigiſſe de veterrimis litterarum figuris non ab re mihi viſum eſt, Petre Medices, quum tibi ante omnia rem gratam facturum me eſſe exiſtimaverim antiquitati ſummopere dedito: quod mehercules excellentis puto iudicii, quum in omni antiquorum conatu omnique opere magna ſemper aliqua & occulta deprehendatur ratio, unde & hae quoque litterarum figurae talem dimenſionem, & reſponſionem invicem habere videntur, ut demonſtrare facile quis poſſit nullas alias figuras, tam varias inter ſe ex tanta linearum quantitate, tantam proportionem convenientiamque ſervare potuiſſe, ut non immerito ſit fides hiſtoriae praebita Cadmum ſeceſſum ſibi delegiſſe Epigrammeam fontem e re denominatum ad earum excogitationem. Ad tam pulcram enim, tam inſignem, tam denique artificioſam figurarum diſpoſitionem & loco opportuno, & tempore opus fuit, quandoquidem & forma, & vox, & nomen earum ſymbolum aliquod praeſeferat Plutarchi teſtimonio. Quod enim graviſſimus, & ſapientiſſimus auctor in eo libello, quem de EI, quod erat in Delphis compoſuit de una adfirmat littera, de reliquis etiam coniectari licet. Hactenus de litteris. De libro autem epigrammatum nihil ducimus in praeſentia diſſerendum. Ipſa enim paſſim iam edita apud egregia ſtudioſorum ingenia ſuam ſibi gloriam vendicabunt. Illud unum non praetermittam hoc epigrammatum Ἀνθολόγιον ab Agathia concinnatum eſſe praeſtantiſſimo hiſtorico & poëta ſui temporis, non a Planude, ut nonnullis eſt temere perſuaſum. Planudes enim monachus, ut eos appellant, non magis diſpoſuit quam mutilavit, & ut ita dicam caſtravit hunc librum detractis laſcivioribus Epigrammatis, ut ipſe gloriatur: quid tamen inde ſit meritus aliorum ſit iudicium. Ego hoc unum ſcio non ex ſolo ſenſu epigrammatis, aut cuiuslibet ſcripti iuvari nos poſſe, ſed antiquorum ſalem, & acumen in ſimilibus admirati, artem quoque & dictionem, aut hiſtoriam in qualibet materia ducimus expetendam. Si qua vero Planudes his epigrammatis interpoſuit, ea certe ſunt, quae ut ineptiora libentiſſime abſtulerim. Sed ne cuipiam noſtro etiam exemplo meliora forte aliqua ſubtrahendi detur occaſio, quum ea pauca ſint neque omnino utilitate careant: nihil fere quidquam attigimus. Verum de his iam ſatis ſuperque. Tu autem Petre Medices lucubratiunculam hanc noſtram; quae tua eſt humanitas grato animo accipias: quodque tibi hereditario iure ceſſit more parentum Graecis litteris praecipue faveas, ut non immerito & ſpes, & ratio horum ſtudiorum in te uno maxima ex parte poſita eſſe videatur. Vale.*

Finis.

Impreſſum Florentiae per Laurentium Franciſci de Alopa Venetum. III. Idus Auguſti. M. CCCCLXXXXIIII.

Non tantum adlatum Laſcaris Epigramma, ſed etiam Latina eius Epiſtola capitalibus litteris tota excuditur. Nullum aliud Latinarum maiuſcularum in typographia ſpecimen huiuſmodi praeter monumenta, aut inſcriptiones umquam vidi. In hiſce Graecis per capitales litteras editionibus pauca haec adnotabo: accentuum ſcilicet (1) notas imprimi: pro utroque ſpiritu diſſectas litterae H partes (ꟷ ꟷ) uſurpari (2), circumflexi eamdem, quae in Latinis figuram, ex acuti & gravis coniunctione effictam (^) adhiberi. Litterarum certe, quod obſervat Leo Allatius (3), Romanarum forma, (4) Graecarum ſimillima, nonniſi *capitalis* eſſe potuit, nomen ſortita a quantitate vel modulo: modo *maxima* a Cicerone (5); *grandis* ab Ovidio Lib. III. Triſt. *cubitum longa* a Plauto (6) Poenul. & (7) Rudent. *minuta & minutiſſima* ab eodem (8) Bacchid. Cicer. apud Plin. Lib. VII. Cap. 21. Senec. Epiſtol. 95. modo *rotunda* ab aliis, modo *quadrata* a (9) Petronio. Quin etiam idem Leo Allatius (10) capitalium uſum fuiſſe antiquum probat eo quod *ab illis errata conrivarint*. Pluribus hoc explicat argumentum vir doctiſſimus (11), ad quem Lectorem refero.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae III.* cum brevibus ſcholiis, & gloſſis interli- COD. XXXIV.

(1) Has, quoties in Capitum titulis maiuſcularum uſus eſt, habet Aldus in ſuis primis editionibus.

(2) Sic Aldus plerumque in primis editionibus, & Henricus Stephanus in heroicis poëtis.

(3) Animadv. in Antiq. Etruſc. Fragm. p. 57.

(4) Plin. Nat. Hiſt. Lib. VII. Cap. 58. Tacit. Annal. Lib. II. p. 171. edit. Lipſ.

(5) Epiſt. ad Quint. Lib. III. Epiſt. I.

(6) Act. IV. Sc. 2. v. 15.

(7) Act. V. Sc. 2. v. 7.

(8) Act IV. Sc. 9. v. 67.

(9) Cap. 29.

(10) Ibid. p. 55.

(11) Lege Leonem Allatium in Anim. ad Ant. Etruſc. Frag. a pag. 55. uſq. ad p. 81.

linearibus Graecis, & una vel altera etiam Latina. Prima est *Hecuba*, II. pag. 33. *b.* *Orestes*, III. pag. 74. *Phoenissae* (1). Nulla sunt argumenta. In fine legitur Poëtae Vita, cuius initium: Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ ἦν γένος μὲν Ἀθηναῖος, κ. λ. Finis: Ἀριστοφάνης σκώπτων φησὶ, στρυφνὸς ἐμοὶ γε μοι προσειπεῖν Εὐριπίδης, φω . . . Mutila est in fine.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 115.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XXXV. I. pag. 1. Aristophanis *Comoediae III.* cum scholiis uberrimis, & glossis interlinearibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 40. *b.* *Nubes*, III. pag. 88. *Ranae*. Praecedit primae, Aristophanis Vitae compendium, quod in cit. Operum editionis Prolegomenis p. XIV. Thomae Magistro tribuitur; desinit autem in verbis, καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελοῦντας. Sequitur dramatis argumentum, quod primum est ex tribus illis, quae exhibentur ibid. pag. 1. In fine huius primae Comoediae versus quidam leguntur in eius argumentum, non magni momenti: in margine vero scriptum est nomen Μιχαὴλ Ἰωαννικίου. *Nubium* argumenta plura sunt: primum est Thomae Magistri, ibid. pag. 51. alterum Anonymi, cuius initium: Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης, κ. λ. ibid. pag. 50. tertium inc. Αἱ πρῶται Νεφέλαι, κ. λ. des. Μέλιτος, ἢ Ἄνυτος. Ibid. pag. 51. v. 31. seq. Sequuntur deinde dramatis personae, ac tandem alia pauca, quae incipiunt: Ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος, κ. λ. ibid. pag. 56. *Ranarum* tandem unica est hypothesis, & quidem Thomae Magistri ibid. p. 115.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis 146.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XXXVI. I. pag. 1. Aristophanis *Comoediae II.* cum scholiis brevibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 51. *Nubes*. Praecedit primae, Vita Poëtae, & argumentum, ut in Codice superiori. Secundae vero, Thomae Magistri hypothesis, ut in edit. pag. 51.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Iohannes de Sarzana*: pagina vero 2. αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. *Hic liber est Harmonii Atheniensis*. Constat foliis scriptis 106.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Ac praeterea

Variorum Opera Theologica, Dialectica, ac Philosophica.

I. pag. 1. Post Operum, quae in hoc continentur Volumine, Latinum Indicem, occurrit Hesiodi Carmen, cui titulus: *Opera, & Dies*, ut habetur in editione, quam citavimus supra in Cod. V. huius Plutei §. II. Multis autem locis est interpolatum; pagina enim prima, nona, ac postremae tres manu recentiori, saeculi nimirum XVI. suppletae sunt. Accedunt glossae quaedam, ac correctiones interlineares. De hoc Poëmate fusius loquitur Fabricius Bibl. Graec. Vol. I. pag. 372. seqq. COD. XXXVII.

II. pag. 21. Τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης, ἢ γεγονότος χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυροῦ Νικήτα τοῦ Μαρωνείας ἐξέτασις περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως (2). *Beatissimi Thessalonicensis* (Metropolitae) *Domini Nicetae* (3) *Maronitae, qui fuit etiam magnae Ecclesiae Chartophylax, disquisitio de Processione Spiritus Sancti*, in sex Libros, seu Dialogos inter Graecum & Latinum distributa. Prooemium inc. Ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ λόγου. Des. οὐδεμίαν διαφορὰν ἐπὶ τοῦ υἱοῦ. Liber I. inc. Φέρε δὴ, ὦ Λατῖνε, κ. λ. Des. φιλαλήθως ἀνακαλυψόμεν. Liber II. pag. 32. *b.* inc. Ἐπηγγειλω μὲν ἔναγχος, ὦ Γραικὲ, κ. λ. Des. ἡ παροῦσα διάλεξις. Lib. III. pag. 49. *b.* inc. Ἔτι ταύτην ἀρχὴν καὶ αὖθις τιθέμενος. Des. ἐνταῦθα τὴν γλῶτταν ἐπέσχωμεν. Lib. IV. pag. 54. inc. Φέρε δὴ νῦν ἴδωμεν, ὦ Λατῖνε. Des. τίς ἡ κατασκευὴ τοῦ δόγματος, συσκεψώμεθα. Lib. V. pag. 66. *b.* inc. Λοιπὸν εἴ τίς σοι λόγος. Des. ταῦτα δὴ φημι καὶ αὐτός. Lib. VI. pag. 71. *b.* inc. Ἀλλὰ τίνες ἂν εἶεν, ὦ Λατῖνε. Des. καὶ κληρονόμοι τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας γενώμεθα, ἀμήν. Vide Allatium de Consensu Lib. II. Cap. XIII. pag. 705. seq. qui Hugonem Etherianum ab eo confutatum adnotat. Idem ex Dialogo VI. fragmentum adfert Lib. contra Hottingerum pag. 467. seq. Initia singulorum librorum adfert etiam Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 434.

III. pag. 86. Auctoritates SS. PP. *quomodo dicamus Deum crucifixum, Deum passibilem*, nimirum Amphilochii ex Epistola ad Seleucum, Leonis Papae ad Flasiscum, Paulli Emeseni, Isidori, Athanasii ad Epictetum, iterum Amphilochii, Cyrilli ad Succensum, & Chrysostomi ad Caesarium.

IV. pag. 88. Τοῦ Σμυρναίου λόγος περὶ τῶν ἀζύμων, καὶ περὶ τῆς λεγομένης παρὰ Ῥωμαίοις τοῦ πνεύματος ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύσεως. *Smyrnaei Ser-*

(1) Hanc omisit Montfauc. in suo Catalogo.

(2) Hic titulus quum ita paullatim evanesceret, ut vix legi posset, recentissimus Graecus in anteriori pagina illum exscripsit una cum initio singulorum librorum huius Dialogi.

(3) Hic Nicetas, qui floruit circa annum Christi MCCI. perperam cum Niceta Choniata confunditur in indice Catalogi MSS. Angliae Tom I.

Sermo de Azymis, & de ea, quae apud Romanos dicitur, Spiritus ex Filio (1) *Processione*, Capitibus XX. comprehensus. Inc. Πρὸς τὰς ἐκ Ῥώμης, ἢ ὑπὸ Ῥώμην ἡμῖν ὁ λόγος. Des. κ̕ ἡ ἡμέρα δηλώσει, εἴτε ὑμεῖς περὶ θύραν, εἴτε ἡμεῖς ἡμαρτήκαμεν. Quinam sit iste Smyrnaeus, nondum comperimus, quum nihil de eo occurrat apud Fabricium.

V. pag. 102. Λέοντος τȣ̃ σοφȣ̃ βασιλέως πρὸς γεωργίαν τῶν ἀρετῶν, οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις. Προοίμιον. *Leonis Sapientis Imperatoris ad culturam virtutum, gubernatoria animarum Hypotyposis. Prooemium*. Sed post hunc titulum lacuna trium ferme paginarum sequitur immediate, ita ut desit Prooemium, & Capita priora XXXVI. (2) Incipit enim a verbis . . . τηδόνος θείας κατηξίωτο, quae sunt ultima Capitis XXXVI. Caput vero XXXVII. inc. Οὐ δεῖ τὴν ἐν πᾶσι τῶν κρυφίων ἐκφαντορίαν ποιεῖσθαι, κ. λ. Singulis autem Capitibus, seu brevibus sententiis subiicitur ἑρμηνεία Anonymi. Vltimum Caput, quod est LXXXI. ita habet: Δύσφωνος σάλπιγξ, πνεύματος πόρθησις. Ἑρμηνεία des. & τὴν ψυχὴν ποιεῖται ὑποχείριον. Sequitur pag. 107. Βιβλίον δεύτερον, *Liber secundus*, qui centum continet eiusmodi Capita, seu sententias, item cum sua expositione. Prima inc. Ἐπιβολὴ τὸν κατὰ λόγον ἀγῶνα φεύξασα, κ. λ. Ἑρμηνεία inc. Ὅτι κατὰ λόγον τȣ̃ ἀσκητικȣ̃ ἀγωνιζομένȣ, κ. λ. Vltima des. ἵν᾽ εὐμενῶς ἐπίδοι συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα. Interpretatio des. τὰ παραπτώματα συγχωρȣ́μενος. In fine legitur: Τέλος τοῦ βιβλίȣ τοῦ φιλοσόφȣ βασιλέως. Habetur hic Tractatus, praecepta varia complectens ad mores informandos in primis idonea, etiam in Cod. III. Plut. X. §. I. & II. Catalogi nostri pag. 471. nulla tamen expositione, nulloque auctoris nomine. Exstat etiam in Codice Bibliothecae Regiae Paris. M. ut ex Catalogo eruitur T. II. pag. 199. Nihil tamen de hoc apud Fabricium.

VI. pag. 119. *b. Excerpta ex IV. V. & II. Capite Mysticae Theologiae S. Dionysii Areopagitae*, cum scholiis quibusdam S. Maximi ad marginem, quorum primum in verba, ὅτε ἀνούσιός ἐστιν, κ. λ. ita habet: Ἀναγκαίως ὁ πατὴρ διὰ τȣ́των προησφαλίσατο τὸν ἀκροατὴν, ὥστε μὴ ταῖς ἑξῆς ἀποφάσεσιν οἴεσθαι ὅλως, μὴ εἶναι τὸ θεῖον, ἀλλ᾽ ἐν τȣ́τοις μὲν τὸ εἶναι αὐτὸ ὑπέθετο, ἐν ἐκείνοις δὲ τὸ κατὰ μηδὲν τῶν ὄντων εἶναι, ἀλλ᾽ ὑπερȣ́σιον. Occurrit Operum S. Dionysii edit. Venet. Gr. Lat. MDCCLVI. fol. Tom. II. pag. 238.

VII. pag. 122. *Dionysii Areopagitae Liber de Caelesti Hierarchia*. Inc. Πᾶσα δόσις ἀγαθή. Des. σιγῇ τιμήσαντες. In primis quatuor paginis scholia sunt marginalia, quae in reliquis deinceps, utpote recentius exaratis, nulla sunt. In dicta edit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 152.

VIII. pag. 157. Ἐπικτήτȣ φιλοσόφȣ ἐκ τοῦ ἐγχειριδίȣ. *Epicteti philosophi ex Enchiridio* excerpta Capita XXXV. Primum inc. Ἐφ᾽ ἑκάστȣ τῶν ψυχαγωγȣ́ντων, ἢ χρείαν παρεχόντων. Vltimum des. τῶς δὲ δεῖ ἀποδεικνύναι, ὅτι ȣ̓ δεῖ ψεύδεσθαι πρόχειρον ἔχομεν. In fine: Τέλος τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπικτήτȣ. In his quaedam paginarum inversio contigit in Codice. Epicteti Enchiridii, seu Manualis, in quo aphorismi praecipui doctrinae Stoicae moralis, veluti πρόχειρα βοηθήματα, animo & memoria inscribendi continentur, editiones paene innumerae prodiere; nobis praesto fuit Amstelodamensis Gr. Lat. Anni MDCLXXXIII. in 8. in qua habentur etiam Arriani Tactica, &c. Ex septuaginta igitur novem Capitibus, sive aphorismis, quibus constat Enchiridion, quod in dicta edit. habetur a pag. 237. ad pag. 322. nostra sunt VIII. X. XIII. non integrum, XIV. XV. XVI. XVII. item non integrum, XXI. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVIII. XLVIII. LI. LVI. LVII. LX. LXI. LXIV. LXV. LXVIII. mutilum, LXIX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXV. & LXXVI. Inter haec duo postrema Capita, breve quoddam inseritur Excerptum de Elephante, quod inc. Ὅτι φησίν. ὅσοι δὲ ἀνθρώπων τὰ διὰ τοῦ σώματος ἐς τὸ ἐκτὸς ἐλέφασιν ἐξίσχοντα, ὀδόντας τῶν θηρίων εἶναι, κ̕ ȣ̓ κέρατα ἥγηνται, κ. λ.

IX. pag. 160. Anonymi Dissertatio *de Psalmorum ordine, & ex Hebraica lingua in Graecam versionibus tum ipsorum, tum totius veteris Testamenti; ac tandem de argumentis primi, & secundi Psalmi*. Inc. Ψαλτήριον κυρίως ὀργάνȣ εἶδός ἐστι μȣσικοῦ. Des. ἀνέστη γὰρ κ̕ ζῇ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας, ἀμήν. Est ferme compendium prolixioris in SS. Patrum Catenam in Psalmos εἰσαγωγῆς, quam exhibet Codex III. Plut. VI. Catalogi nostri pag. 87. a §. I. ad §. XXIII. Adnectitur pag. 164. alius brevis Tractatus eiusdem fere argumenti, cui titulus iste praecedit rubrica conscriptus: Πρὸς τȣ̀ς ἐρωμένȣς λόγος, τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς γεγραμμένον, ἁγίῳ πνεύματι ἐνωειδῆ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως Θεός· τȣ̃το γάρ ἐστι πατρί τε κ̕ υἱῷ ὁμοούσιον. Inc. Ῥητέον ȣ̓̃ν πρότερον, διατί ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, κ̕ οἱ πεντεκαίδεκα ψαλμοὶ ἐπεγράφησαν. Des. ἀλλ᾽ ἀρκεῖ ὑμῖν ταῦτα εἰς ἔνδειξιν. In fine pag. 167. *b.* hi leguntur versiculi:

Μικρὸν χρόνον τὸ κέρδος εὑρὼν τȣ̃ βίȣ
Ἔκτεινας ἄνδρα & σὺν αὐτῷ τὰς πόλεις.
Τί σοι τὸ μέλλον. ἀντὶ ῥευστοῦ γὰρ βίȣ
Κεῖσαι τάφῳ νῦν δεξιὰν ἠμαγμένος
Κοιμώμενον λέοντα πυγμαῖος πίθηξ
Μένει τὰ φρικτὰ φεῦ κακῶν βȣλευμάτων.

X. pag. 168. Ἀμμωνίȣ φιλοσόφȣ τοῦ Ἑρμείȣ ἀγόμενα εἰς πᾶσαν φιλοσοφίαν. *Ammonii Hermeae philosophi introductio in universam philosophiam*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι. Des. ὡς ἐν ἑτέροις δείξομεν. In fine: Τέλος τῶν τῆς φιλοσοφίας & τῆς εἰσαγωγῆς προλεγομένων. Haec Ammonii philosophi Introductio coniunctim cum

(1) Corrige Montfauc. Catalogum, qui Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 304. E. pro *ex Filio* habet *a Patre*.

(2) Non *Capita priora* 37. ut perperam ait Montfauc. loc. mox cit.

cum sequenti in quinque Porphyrii Voces Commentario edita est Graece Venetiis apud Aldum MDXLVI. in 8. quam nos editionem prae manibus habuimus, ubi incidit a pag. 1. usque ad finem pag. 13. *b*. In Codice autem nostro, praeter scholia marginalia non pauca rubris characteribus exarata, pag. 176. inter verba καὶ δικαστικὸν, & ὁ γὰρ πολιτικὸς, quae in edit. cit. incidunt in pag. 9. vers. 25. inseruntur alia, unius circiter paginae, quae sunt primo schemation philosophiae divisionem exhibens; tum brevia Capita IV. quorum tituli, I. Περὶ τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων, II. Περὶ κτιστῆς φύσεως, καὶ ἀκτίστου, III. Περὶ τῶν πρός τι, καὶ τῶν ὡς πρός τι, IV. Περὶ ἐπιῤῥημάτων. Verbis vero, Ὁ γὰρ πολιτικὸς, κ. λ. apponitur titulus: Περὶ τοῦ πολιτικοῦ φιλοσόφου.

XI. pag. 180. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ε' φωνάς. *Eiusdem in quinque Porphyrii voces* Commentarius, item cum scholiis marginalibus. Textus Porphyrii inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Commentarius inc. Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφυῶς ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ. Des. οὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί. In fine: Τέλος τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ Ἀμμωνίου φιλοσόφου τοῦ Ἑρμείου εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγήν. Exstat in cit. edit. a p. 14. usque ad p. 77. *b*. vers. 20. Vltima tamen non omnino concordant; quum brevius aliquanto in Codice, quam in edito pertractari videantur. Tum aliquot tabulae, divisionem substantiae, & alia exhibentes, ac praeterea quatuor hi versiculi:

Τὸ δραστικὸν κλόνου τε καὶ νοῦ δριμύτης
Τὴν ὀξύτατον δριμύτητά μοι νόει.
Νοημάτων δύναμίς ἐστι δριμύτης,
Ἰσχὺν χορηγεῖ τοῖς λέγουσι δριμύτης.

XII. pag. 226. *b*. Tractatus *de modis divisionum*, & alia quaedam Dialectica. Inc. χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἀντιδιαιρέμενα λέγεται τὰ ἐκ γένους τμηθέντα β' εἴδη. Des. ἐν ὅλῳ τὸ τοιοῦτον λέγεται. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 233. Ἀριστοτέλους κατηγορίαι. *Aristotelis Categoriae*, cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. Des. οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι, σχεδὸν ἅπαντες κατηριθμηνται. Exstant in eius Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCXIX. fol. Tom. I. a pag. 14. ad pag. 36. Scholiorum initium, ac specimen sequens esto: Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος, οἷον ὁ Αἴας καὶ Αἴας· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες, ὄνομα μόνον κοινὸν ἔχουσιν, ἱστογραφὰς δὲ, διαφόρους. σαφηνίσωμεν οὖν ἑκάστην λέξιν ὅταν ἐν τῇ ἱστογραφῇ, ὁμώνυμα. Ἰδοὺ εὐθὺς ἐκ θυρῶν ὁ Ἰαμβλίχου σκοπὸς ἀναφαίνεται, ὅτι καὶ περὶ φωνῶν, καὶ περὶ νοημάτων, καὶ περὶ πραγματων ὁ σκοπὸς ταῖς κατηγορίαις, κ. λ.

XIV. pag. 262. *b*. *Excerptum Dialecticum*, in quo adferuntur Definitiones Philosophiae ex Pythagora, & Platone; tum gradus Philosophiae; atque alia de definitione, de divisione &c.

XV. pag. 264. Εἰσαγωγὴ Πορφυρίου τῶν ε' φωνῶν. *Introductio quinque Vocum Porphyrii* ad Chrysaorium, cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Des. καὶ τῆς κοινωνίας παράστασιν. In citato Aristotelis Operum Tomo a pag. 1. ad pag. 14. Primus Graece ediderat Aldus una cum Aristotelis Libris Logicis Venetiis MCCCCXCV. fol. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν πέντε φωνῶν τῆς φιλοσοφίας. Tum quaedam Erotoapocrisis de iisdem quinque Vocibus.

XVI. pag. 279. *b*. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός. *Ioannis Damasceni de Luce*. Inc. Ἐν ἀρχῇ μὲν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς. Des. παρέρχεται ἡ σελήνη. Attinguntur in fine nonnulla de Zodiaco, Sole, Luna, aliisque planetis. Tum pag. 282. sequuntur Capita quaedam brevissima, quorum tituli sequentes sunt: Περὶ λύπης, Περὶ ἰατρικῆς, Περὶ προῤῥήσεως, καὶ προγνώσεως.

XVII. pag. 282. *b*. Σύνοψις ἀκριβὴς περὶ τῶν φιλοσοφίας ὅρων ἐκτεθειμένη. *Synopsis accurata de philosophiae terminis, sive definitionibus*. Inc. Καθάπερ ἐν τῇ προτέρᾳ θεωρίᾳ ὑπεσχόμεθα, ἔλθωμεν. Des. περιέχει δὲ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα, ὡς τὸ πῦρ τὸν σίδηρον. Auctor Anonymus tum huius, tum sequentium Operum usque ad §. XXIV.

XVIII. pag. 288. *b*. Συνοπτικὴ σύνοψις τῆς τοῦ ὀργάνου περιλήψεως. *Synoptica synopsis organi Aristotelici*. Inc. Τῆς φιλοσοφίας εἰς δύο διῃρημένης, εἰς θεωρητικόν τε καὶ πρακτικόν. Des. καὶ οὕτω τελειοῖ τὴν τῶν προτάσεων ἀναλυτικῶν διδασκαλίαν.

XIX. pag. 294. Συνοπτικὴ σύνταγμα φιλοσοφίας. *Compendium philosophiae*. Tum alius titulus: Σύνοψις τῆς λογικῆς πραγματείας. *Synopsis Logici Tractatus*. Inc. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρῶτον μὲν τὰ στοιχεῖα μανθάνουσιν. Des. ἄγει ζεῦγος, καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

XX. p. 299. *b*. Titulus in margine: Ἐκ τοῦ περὶ ἑρμηνείας. *Ex libro De Interpretatione*. Inc. Ὥσπερ ἀπὸ στοιχείων τῶν κατηγοριῶν προοδεύοντας, κ. λ. Des. ἐπιστήμην πᾶσαν καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν.

XXI. pag. 316. *b*. Περὶ τῶν ὄντων, καὶ ὅτι τριττά. *De entibus, & quod tria sunt*. Inc. Τὰ ὄντα τριττά ἐστιν. ἢ γὰρ πάντη ἄυλά εἰσι, κ. λ. Des. ὡς οὖ πεπερασμένων τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος. Est quoddam compendium Arithmeticae.

XXII. pag. 326. *b*. Τῆς μουσικῆς σύνοψις ἠκριβωμένη. *Compendium Musicae accuratum*. Inc. Τὴν μουσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχειν εἶπον τὸ πᾶν. Des. τὰ μυρία τῶν μελῳδιῶν καὶ ποικίλα κατασκευάζεται.

XXIII. pag. 329. *b*. Σύνοψις αὕτη γεωμετρίας λόγων. *Compendium hoc est Geometriae rationum*. Inc. Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐδέν. Des. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτούμεθα. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς καλλίστης καὶ μεγίστης γεωμετρίας. Tum alia pauca ad arithmeticam spectantia.

XXIV. pag. 345. Φορνούτου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν θεωρίαν

Phor-

Phornuti excursus ex rebus traditis, secundum Graecorum speculationem, sive de Deorum natura Commentarius. Inc. Ο῾ οὐρανος ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν. Des. καὶ ὀμνύειν κατὰ τρόπον καὶ ἐν τοῖς ἐπιβάλλουσι καιροῖς, καθ' ἣν ἁρμοδιωτάτην . . . . . Mutilus in fine Tractatus. Graece primus edidit Aldus cum Aesopi fabulis, Palaephato, &c. Venet. MDV. fol. pag. 59. seq. Graece deinde & Latine cum versione Conradi Clauseri Tigurini, Basil. MDXLIII. 8. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 399. ubi alias huius libelli editiones recenset.

XXV. pag. 364. *b.* Ε᾽πιτομὴ χρονικὴ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα. *Eusebii Pamphili Epitome Chronica, ubi & de sancto Paschate.* Inc. Πλάνην εὑρόντες ὑπομένοντάς τινας τῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κ. λ. Des. ἑπτὰ δεῖ προσθῆναι, καθὼς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται.

XXVI. pag. 367. *b.* Ο᾽ρφέως περὶ σεισμῶν. *Orphei de terraemotibus, sive prognostica de significationibus terraemotuum,* versibus heroicis. Inc.

Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον, φίλον τέκος, ὁππότε κεν δή.

Des. Τετραπόδων, φθορὰ ἔσται ἀν' ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

In aliis Codicibus tribuuntur Hermeti Trismegisto. Apponi autem solent in Appendice Anthologiae Epigrammatum Graecorum. Prodierunt etiam cum versione metrica Io. Antonii Baifii sub Orphei nomine Paris. apud Morellum MDLXXXVI. 4. Quare fallitur C. C. F. qui hoc Catalecton, velut antea ineditum putavit primum se proferre ex hac Bibliotheca, edititque Gr. & Lat. parum tamen emendate A. MDCXCI in 8. sine ulla loci nota.

XXVII. pag. 368. Περὶ κομητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀστεροειδῶν. *De Cometis, & aliis de genere stellarum,* auctore Anonymo. Inc. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης, κ. λ. Des. ἐφ' ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεῖα φανήσεται.

XXVIII. pag. 372. *b.* Πλουτάρχου ἐκ τῶν φυσικῶν το δεύτερον. *Plutarchi ex Physicis, sive de Placitis Philosophorum Liber II.* Inc. Τετελεκὼς τοίνυν τὸν περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ τῶν συνεδρευόντων αὐτοῖς λόγον. Des. ὅσων ὁ κατὰ Ηράκλειτον ἐνιαυτὸς. ἄλλοι δὲ δι' ἑπτακισχιλίων ψοζ'. Exstat in eius Operum edit. G. L. Paris. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 886.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius tres ultimae paginae manu saeculi XVI. suppletae sunt. Constat foliis 377.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

COD. XXXVIII. I. pag. 1. *Aeschyli Tragoediae III.* cum scholiis marginalibus, iisque uberrimis, quae ab editis identidem diversa comperimus. Prima est *Prometheus Religatus*, cuius tamen duae ultimae tantum supersunt paginae. II. pag. 3. *b. Septem contra Thebas*, III. pag. 26. *b. Persae*. Haec ultima tantum habet hypothesim editae prorsus adsimilem. In fine secundae leguntur versiculi IX. iambici, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. aliique septem in principio Persarum, dramatis personas continentes: tum haec subscriptio: Ω᾽ Χριστὲ βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Α᾽κινδύνῳ τῷ Περδίκῃ. *Christe adiuva servum tuum Acindynum Perdicam.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. vetustate, & incuria possessorum male habitus. Constat foliis 49.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΚΑΙ ΟΠΠΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΙΧΘΥΩΝ.

HESIODI OPERA ET DIES ET OPPIANVS DE PISCIBVS.

I. pag. 1. *Hesiodi Opera, & Dies*, cum glossis interlinearibus. Exstant G. & L. in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 445. COD. XXXIX.

II. pag. 21. *Oppiani de Piscatione Libri V.* item cum glossis interlinearibus. Ibid. Tom. II. pag. 120.

In fine Oppiani pag. 105. sequens amanuensis legitur subscriptio:

Κύριε βοήθει τῷ ἔχοντι τοῦτο.
Χρῶ τοῖς λόγοις τούτοις πάσῃ προθυμίᾳ,
Καὶ ταχέως ἕξεις τὸ τῶν λόγων κράτος.
Δὸς Χριστὲ τῷ γράψαντι λύτρον πταισμάτων,
Κλέος γὰρ ἐσθλὸν, ἐγκράτειαν καὶ τύχην,
Ω῾ς τοῦ τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης λόγος.
Δέσποινά μου φύλαττον τον σὸν ἱκέτην
Ε᾽ξωθεν πάσης βλάβης ἐχθρῶν τε ἀναγκαίων.
Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Ι᾽ωάννῃ.
Domine auxiliare tenenti hunc librum.
Vtere hisce sermonibus cum omni alacritate,
Et statim consequeris sermonum potentiam.
Da Christe ei, qui scripsit peccatorum remissionem:
Praeclarum enim decus, una simul modum, & fortunam tenere,
Vt consequaris caelestem gloriam, docens *liber.*
Domina mea serva tibi supplicem virum
Longe ab omni damno & ab inimicis molestis.
Domine auxiliare servo tuo Ioanni.

Tum haec alia p. 106. Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Θεοφίλῳ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ταπεινῷ καὶ ἀφυεῖ καὶ ἀμελήσαντι τούτων. Εὐλογητὸς δέσποτα. *Domine adiuva servum tuum Theophilum peccatorem, & humilem, & indoctum & haec non curantem. Benedic Domine.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. celeri nec satis diligenti manu conscriptus. Constat foliis 106.

BI-

FINIS PLVTEI XXXI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS XXXII.
CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS II.

CODEX I.

ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ΗΝ ΕΓΡΑΨΕΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΖΗΣ.

HOMERI RHAPSODIA, QVAM SCRIPSIT THEODORVS GAZA.

Seu

Homeri Batrachomyomachia, & Ilias, manu Theodori Gazae exarata.

I. p. 1. 'Ομήρου Βατραχομυομαχία. *Homeri Ranarum ac murium pugna*, cum perpetua paraphrasi interlineari, ut ferunt, Theodori Gazae, qui Codicem hunc propria manu nitidissime accuratissimeque pro Francisco Philelpho (1) conscripsit; ut ex disticho Graeco, & Latino in fine Codicis, maiusculis rubrisque litteris exarato, fit palam, quod ita habet:

Τοῦτον ἀνὴρ Γαζῆς λόγιός τε φίλος τε Φιλέλφῳ
Φραγκίσκῳ μοι καλὸν Θεόδωρος γράψεν Ὅμηρον.
Eloquio pollens Gazes & amore Philelpho
Hunc mihi Francisco Theodorus scripsit Homerum.

Homeri textus maiori ac nigro, paraphrasis vero minori rubroque charactere exhibetur. Batrachomyomachiae initium ac finis concordat cum edit. Graeca Florent. anni MCCCCLXXXVIII. in membran. de qua infra Cod. VII. huius Plutei. Paraphrasis vero initium sequens est: Ἀρχὴν τήνδε ποιούμενος, προηγουμένως τὸν τῶν Μουσῶν σύλλογον ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ἀφικέσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν εὔχομαι, χάριν ᾠδῆς καὶ ἐμμελείας ποιητικῆς, ἣν νεωστὶ ἐν πινακιδίοις καὶ χάρταις ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς γόνασιν ἔθηκα, μάχην ἄπειρον καὶ πλείστην, (superscriptum est μεγίστην) ἔργον πολυτάραχον πολέμου (superscr. Ἄρεος) δεόμενος εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐμβαλεῖν, κ. λ.

II. pag. 14. In hac pagina, cuius margines picturis elegantissimis sunt exornati, Iliados initium occurrit. Initialis littera hanc inscriptionem exhibet: Ἰλιὰς ἥδε τέλει Φραγκίσκου δῖα Φιλέλφου. Singulorum Iliadis XXIV. librorum initia & fines cum dicta editione concordant, excepto Libro Σ, qui ita desinit:

Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.

Paraphrasis vero, quae item singulis Homeri versibus interseritur, specimen hoc esto, quod ex initio Poëmatis adferimus: Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀνιαρὰ ἐξειργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ ᾅδῃ βλάψασα ἔπεμψεν ἀνδρῶν ἡμιθέων· τὰ σώματα δ' αὐτῶν σπαράγματα κατεσκεύασε τοῖς κυσὶ καὶ τοῖς ὀρνέοις ἅπασι· τοῦ Διὸς δὲ ἐπληροῦτο βουλή, ἀφ' οὗ δὴ τὴν ἀρχὴν διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὅτε υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. καὶ πρὸς τούτοις εἰπὲ, τίς δὴ αὐτοὺς τῶν θεῶν φιλονεικίᾳ συνέβαλεν, ὥς τε μάχεσθαι ὁ τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς παῖς Ἀπόλλων. οὗτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε βαρεῖαν· ἐφθείροντο δὲ οἱ ὄχλοι, διότι τὸν Χρύσην τὸν ἱερέα ἀτίμως ἀπέπεμψεν ὁ Ἀγαμέμνων. οὗτος γὰρ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλήνων λυτρωσόμενός τε τὴν θυγατέρα, καὶ κομίζων πλεῖστα δῶρα τῷ πλήθει, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πόρρωθεν τοξεύοντος Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῇ τιμίᾳ ῥάβδῳ, καὶ ἱκέτευε πάντας τοὺς Ἀχαιούς, κ. λ.

Codex Graecus membranaceus Ms in fol. maximo, Saec XV. nitidissimus, optimeque servatus, cum stemmate Francisci Philelphi, & initialibus singulorum Librorum litteris, auro minio, aliisque coloribus elegantissime exornatis, cui propterea inter omnia huius Poëtae exemplaria Graeca, quorum plurima in hoc adservantur Pluteo, iure optimo primus debetur locus. Constat fol. scriptis 630.

(1) Quanti faceret hunc Codicem Franc. Philelphus, patet ex duabus eius Epistolis ad Card. Bessarionem conscriptis, quae sunt XXXIV. & XLII. Libri VI. edit. Venet. MCCCCLXXXXII. die XIV. Octobr. fol.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Heſiodus, Euripides, & Aeſchylus.

COD. II. IN prima pagina haec leguntur, quae ad libri poſſeſſorem fortaſſe pertinebant: Τῇ κγ' τῦ Ι'ενίῳ μηνὸς τῦ ,ςωνς' ἔτυς τῆς α' ἰνδ. ἐγενόμην ἐπίσκοπος τοῦ Ι'έρακος ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς ϗ τοῦ ὑοῦ ϗ τοῦ ἁγίυ πνεύματος.

Die XXIII. menſis Iunii anni 6856. (Chriſti MCCCXLVIII.) *indict. I. factus ſum Epiſcopus Hieracis in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.*

Κατὰ τὴν ις' τῦ Ι'υλίυ μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτυς ϗ τῆς αὐτῆς ἰνδ. προεβιβάσθην εἰς τὺς ἱερατικὺς ἥττονας βαθμὺς ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτυ μυ δεσπότυ κυρίυ Βερτράνδυ (1) τοῦ Ο'στιένσυ Καρδιναλίυ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῆς Ρ'ώμης ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίυ Α'νδρέυ πλησίον τοῦ Α'βινιῶνος ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ Βιλανόβα ἐν ὀνόματι τῦ πατρὸς ϗ τοῦ ὑοῦ ϗ τοῦ ἁγίυ πνεύματος τῆς μιᾶς θεότητος, κ. λ.

Die XVI. menſis Iulii eiuſdem anni & eiuſdem indict. promotus ſum ad ſacros minores Ordines a ſanctiſſimo Domino meo Domino Bertrando Hoſtienſi Cardinali ſanctae Dei Eccleſiae Romanae in Monaſterio S. Andreae prope Avenionem in loco dicto Villanova in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti unius Deitatis &c.

Τῇ ς' τοῦ Δεκεμβρίυ μηνὸς τῆς β' ἰνδ. τοῦ ,ςωνζ' ἔτυς, χάριτος δοθείσης εἰδικῆς παρὰ τοῦ θειοτάτυ πάπα τοῦ ς' Κλήμεντος γενέσθαι βαθμὺς, ἦν δὲ ἡμέρα σάββατον, ἐχειροτονήθην πρεσβύτερος ὑπὸ τῦ Βάβρας ἐπισκόπυ ἐν τῷ παρθενίῳ τῆς ἁγίας Καθερίνης τῷ ἐν Α'βινιῶνι.

Die VI. menſis Decembris indict. II. Ann. 6857. (Chriſti MCCCIL.) *ſpeciali gratia conceſſa a SS. Papa Clemente VI. ut fieret Ordinatio, erat autem dies ſabbati; conſecratus ſum presbyter a Babra Epiſcopo in templo S. Catharinae, quod eſt in Avenione.*

Τῇ δὲ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ κυριακῇ ἐχειροτόνημαι ἐπίσκοπος ἐν τῷ ναῷ τῶν Πραιδικατώρων ὑπὸ τοῦ ὑψηλοτάτυ Καρδιναλίου τοῦ Ε'βραιδυνή .... (2)

Die vero VII. eiuſdem menſis, die Dominica conſecratus ſum Epiſcopus in templo Praedicatorum a celſiſſimo Cardinali ....

In eadem pagina ſequitur enumeratio ſingulorum Librorum veteris, ac novi Teſtamenti.

I. pag. 2. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima eſt *Aiax flagellifer*, II. pag. 12. *Electra*, III. pag 23. *b. Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 34. *Philoctetes*, V. pag. 44. *Antigone*, VI. pag. 53. *Trachiniae*. De argumentis vide quae adnotavimus in recenſione Codicis I. Plut. XXXI. Eadem enim prorſus in utroque occurrunt. In hoc praeterea leguntur ſcholia quaedam marginalia, & rarae gloſſae interlineares.

II. pag. 62. *Heſiodi Opera & Dies*, praevia Poëtae vita, cuius initium: Η'σίοδος ὁ ποιητὴς, παῖς ἐγεγόνει Δίυ, κ. λ. argumento, & uberrimis ſcholiis marginalibus, gloſſiſque interlinearibus.

III. pag. 68. *Euripidis Tragoediae XVIII.* Prima *Supplices*, (ſed huius Tragoediae extrema poſt octo paginas, quae male inſertae ſunt, requiras) II. pag. 76. *Pentheus* (in edit. *Bacchae*), in fine mutila; deſinit enim in verſu 754. Ο'πόσα δ' ἐπ' ὤμοις, κ. λ. ac propterea duo folia vacua relicta ſunt. III. pag. 82. *Cyclops*, IV. pag. 87. *Heraclidae*, V. pag. 94. *b. Hercules*, VI. pag. 104. *Helena*, VII. pag. 116. *Rheſus*, VIII. pag. 122. *b. Ion*, IX. pag. 131. *b. Iphigenia in Tauris*, X. pag. 141. *b. Iphigenia in Aulide*, XI. pag. 152. *Phaedra* (ſive *Hippolytus*.) XII. pag. 161. *b. Medea*, XIII. pag. 171. *b. Alceſtis*, XIV. p. 179. *Andromache*, XV. pag. 187. *Electra*, XVI. pag. 196. *Hecuba*, XVII. pag. 204. *b. Oreſtes* (quae in Codice male inſcribitur *Electra*) XVIII. p. 216. *Phoeniſſae*. Concordant omnes cum edit. cit. ſi ordinem excipias, quem habent in Codice. Notandum tamen, ſingulis numerum ad marginem adiectum, quo diverſa ipſarum ſeries indicatur. Argumenta habent *Supplices*, *Cyclops*, *Heraclidae*, *Hercules furens*, *Rheſus*, *Ion*, *Iphigenia in Tauris*, *Medea*, *Alceſtis*, & *Andromache*, & quidem editis ſimilia, praeter *Rheſum*, cuius hypotheſis concordat cum illa Codicis I. Plut. XXXI. *Medeae* argumentum, primum eſt ex duobus editis, & in fine Tragoediae reperies; *Alceſtidis* vero praefert nomen Δικαιάρχου.

IV. pag. 228. *Aeſchyli Tragoediae III.* Prima eſt *Prometheus Religatus*, II. pag. 235. *b. Septem contra Thebas*, III. pag. 242. *Perſae*, quae tamen mutila eſt in fine; deſinit enim in verſu, γαῖα δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν, qui incidit in edit. cit. pag. 169. v. 8. Secunda nonnullas habet gloſſas interlineares.

Codex Graecus papyraceus Ms. in fol. Saec. XIV. varia manu conſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 247.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

I. p. 1. HOmeri *Ilias* cum uberrimis ſcholiis marginalibus partim ab eadem vetuſta manu conſcriptis, partim ab alia recentiori, quorum tamen magna pars, in primis praecipue octoginta circiter Cod. paginis, qua litteris oculorum aciem fugientibus, qua COD. III.

(1) Fuit Card. Oſtienſis ab Ioanne XXI. dicto XXII. electus A. MCCXVI. Vide Ciaccon. Tom. II. pag. 409.

(2) Huius vocis vim adſequi minime licuit, quamvis Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. ac Baudrandi Lexic. Geogr. conſuluerimus,

qua marginum iactura deperiit. Horum igitur specimen aliquod ex Libro VI. ex quo scriptura Codicis integra esse incipit, adferre lubet. Ad prima igitur huius Libri verba, *Τρώων δ' οἰώθη, κ. λ.* haec adnotat Scholiastes antiquior: *Τροία τὰ μὲν θαλάσσια πρὸς Ἑλλήσποντον ἔχει, τὰ δὲ βόρεια πρὸς Ζέλειαν, τὰ δὲ ὑποκείμενα, Φρυγίαν, τὰ δὲ μεσημβρινὰ, πρὸς Λυδίαν· ὡς Φιλέλλην δὲ ἀπάγει τοὺς θεοὺς, καὶ ἐξέτασιν ἀμφοτέρων ποιεῖ. Ἐμονώθη δὲ ἡ μάχη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας οὕτως. Ἥρα μὲν γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν Ὄλυμπον ἀπίασιν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Πέργαμον, ὁ δὲ Ἄρης καὶ ἡ Ἀφροδίτη τέτρωνται ὑπὸ Διομήδους. Τινὲς δὲ τὸ οἰώθη ἀντὶ τοῦ ἰσώθη, ὡμοιώθη. φύλοπις δὲ, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κακῶς παρά τισι λέγεται. ἀλλ' ἡ μετὰ βοῆς φῦλα συνάπτουσα ἀμφότερα τῶν τε Τρώων καὶ Ἑλλήνων μάχη. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ φῦλα, οἷον, ἔθνους μετὰ ἑτέρου οἰκείου, πολεμέντων ἄλλων διὰ τὸ ὁμοψυχεῖν. κρῖνε γάρ, φησιν, ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον.* Vltima duo in Iliadem scholia haec sunt. Primum ad verba, *περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη*, vers. 799. Lib. XXIV. respondens, ita habet: *Στρατηγικὸν τὸ μὴ ταῖς σπονδαῖς πιστεύσαντας, ἀστρατηγήτους ἑαυτοὺς τοῖς πολεμίοις Ἕλλησι παραδοῦναι, καὶ νυνεχείας πολλῆς.* Alterum, quod ad ultimum totius poëmatis versum pertinet, sequens est: *Μενεκράτης φησὶν, αἰσθόμενον ἑαυτοῦ ἀσθενείας τὸν ποιητὴν, καὶ τοῦ μὴ ὁμοίως δύνασθαι φράζειν, ἐᾶσαι τὰ μεθ' Ἕκτορα· καλῶς δὲ ἐταμιεύσατο ἑαυτῷ τὰ λοιπὰ τῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. μικρὰ γὰρ ἦν ἡ ὑπόθεσις, περὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως μόνον. ἐν τῷ μέσῳ οὖν τὰ περὶ Μενελάου καὶ Νέστορος καὶ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἁπλῶς περὶ τοῦ ἀπόπλου διέξεισι, καὶ τοῦ δουρείου ἵππου, ἄλλως τε πολιορκίαν ἄκραν, οὐκ ἄξιον διηγεῖσθαι αὐτόν.* Initium, & finis librorum concordat cum editione, quam citavimus in recensione Codicis I. huius Plutei. Scholia antiqua Anonymi sunt: eademque omnino esse cum illis, quorum specimina quaedam ex Libro Iliados II. adferuntur primo loco in Catalogo Graecorum Codd. Mss. Bibliothecae Venetae ad D. Marcum p. 243. tum ex ipsorum speciminum collatione cum nostris inita comperimus, tum etiam ex initio, & fine scholiorum in totum Librum I. quae per extensum edidit cum Latina versione ac notis Antonius *Bongiovanni* Venetiis MDCCXL. 4. Eadem quoque esse recentiora suspicari possumus, non tamen certo adfirmare, quum characteres, quibus scripta sunt, ita evanuerint, ut eadem cum specimine adlato loc. cit. conferre nullo modo licuerit.

II. pag. 419. *Eiusdem Ranarum & murium pugna*. Concordat cum dicta editione. Nulla in hanc scholia. In fine manu diversa scripta sunt nomina XII. mensium apud Latinos, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos.

Codex Graecus membranaceus, Ms. in fol. Saec. X. vetustate, ac possessorum incuria male redactus. Constat foliis 424.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Odyssea, Batrachomyomachia, & Hymni.

PRaemittuntur Prolegomena in Homerum, COD. IV.
nimirum duplex Poëtae Vita, altera ab Herodoto Halicarnassaeo, altera a Plutarcho conscripta, & Dionis Chrysostomi de Homero Oratio LIII. quae omnia usque ad pag. 43. progrediuntur, & cum cit. edit. concordant.

I. pag. 43. *Homeri Ilias*, accurate conscripta. Prima igitur huius Poëmatis pagina ita eleganter auro variis coloribus intermixto adornata, atque depicta est, ut hoc in genere, vix quidquam magnificentius, elegantiusque excogitari umquam possit. In prima enim initiali littera superius exhibetur Homeri Volumen manu gestantis, inferius vero militis concitato equo insidentis effigies, Achillem fortasse repraesentans; in marginibus vero, suis veluti tabellis distincta, Graecorum tabernacula, atque castra, praelia cum hostibus, Troiae incendium; nec non plures heroes armati, quorum mentio fit in Iliade, repraesentantur: nec desunt Mediceae Gentis stemmata, atque emblemata, summo artificio eiusmodi picturis interserta. Praeter haec ornamenta initio poëmatis apposita, singulorum etiam Librorum initiales litterae aureae sunt, aliisque coloribus variis mirifice ornatae, aureique etiam tituli, litteris maioribus exarati. Vbi notandum, interdum ab illuminatore unam litteram pro alia fuisse per errorem depictam. ut initio Libri VI. ubi pro littera T, litteram H depinxit. Atque haec quoad ornatum dicta sufficiant. Initium igitur & finis cuiuslibet libri cum cit. edit. concordat. In Argumentis, quae singulis praefiguntur libris, quaeque cum editis in nuperrima Londinensi edit. MDCCLIV. 4. contulimus, aliquot discrimina deprehendimus, quae heic ordine subiicienda existimavimus. Ab A usque ad Σ inclusive unicum tantum singulis rhapsodiis argumentum est praevium.

Rhapsodia A habet diversum ab edito. Incipit enim *Χρύσης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος παραγίνεται, κ. λ.* Des. *καὶ γέλωτα κινεῖ τοῖς θεοῖς οἰνοχοῶν.*

Octo sequentes illud, quod in edit. primo loco habetur.

K idem cum edito.

Λ secundum ex duobus editis.

M idem cum edito.

N primum ex duobus editis.

Ξ, O, Π, P, Σ eadem cum editis.

T habet duo, quorum primum idem est cum edito; alterum inc. *Θέτις λαβοῦσα τὴν πανοπλίαν, καὶ κομίσασα ἐπὶ τὰς ναῦς.* Des. *καὶ ὁ μὲν καταφρονήσας τοῦ ἅρματος ἐπιβαίνει.*

Υ item duo, quorum primum editum; alterum inc. Καθοπλισάμενος Ἀχιλλεὺς μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Des. καταφυγεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει.

Φ idem cum edito.

Χ duo, ut in edit. sed postposita.

Ψ duo, quorum primum inc. Θρήνου πολλοῦ γενομένου περὶ τὴν τῶν Ἰλιέων πόλιν. Des. παρείχετο τὸν λαμβάνειν δυνάμενον. alterum est editum.

Ω tandem duo; primum editum; alterum inc. Αὐθέντος τοῦ ἀγῶνος, οἱ μὲν ἄλλοι ἀναχωροῦσιν ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνὰς, κ. λ. Des. καὶ ἐνταῦθα λήγει ἡ Ὁμήρου Ἰλιάς.

II. pag. 270. *Eiusdem Odyssea*, quae item convenit cum dicta edit. Heic quoque continuantur eadem ornamenta, quae in Iliade animadvertimus; singulis enim libris initiales litterae aureae, varieque depictae praefiguntur, cum titulis item charactere maiori atque aureo conscriptis.

De Argumentis, quae item cum Londinensi editione contulimus, haec libet adnotare.

Rhapsodiae Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, & Η eadem habent argumenta cum editis.

Θ habet duo, quorum primum inc. Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων. Des. τίς καὶ πόθεν ὁ ξένος. Alterum concordat cum edito.

Ι habet unicum, ut editum.

Κ duo. Primi quidem initium ab edito non dissimile sequens est: Τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, κ. λ. Finis vero diversus est: καὶ ὡς παρ' αὐτῇ ἐνιαυτὸν ἔμεινεν. Alterum inc. Διηγεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς, πῶς Αἴολος αὐτὸν ἐξέπεμψεν, κ. λ. Des. εἰς ᾅδου πέμπεται πευσόμενος Τειρεσίου.

Λ item duo, quae in unum videntur contracta in edit.

Μ, Ν, Ξ, eadem cum editis.

Ο duo, quorum primum inc. Ἀθηνᾶς Τηλεμάχῳ κατ' ὄναρ παρακελευσάσης, κ. λ. Des. καὶ Λαέρτου πειρᾶται δεσπότου. Alterum concordat cum edito.

Π item duo; primum concordat cum edit. alterum inc. Τηλέμαχος πρὸς Εὔμαιον ἀφικόμενος. Des. εἰς τὸν ἀγρὸν ἐπανέρχεται.

Ρ itidem duo; primum convenit cum edito: alterum inc. Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς τὴν πόλιν. Des. καὶ ἐν τούτοις λήγει ἡ ῥαψῳδία.

Σ duo, quorum neutrum cum edit. concordat: primum enim inc. Γενομένης μάχης Ὀδυσσέως. Des. περί τινος ἄλλου ἐν συμποσίῳ. Alterum inc. Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πάλη. Des. ἀποπειρᾶται δὲ καὶ τῶν θεραπαινίδων Ὀδυσσεύς.

Τ duo; primum editum: secundum inc. Ὀδυσσέως τῶν ὅπλων μετάθεσις. Des. ὑπὸ τῆς τροφοῦ διὰ τῆς οὐλῆς.

Υ unicum, ut, in edit.

Φ duo, primum editum; alterum inc. Προτίθησι Πηνελόπη μνηστῆρσι τὸ τόξον. Des. ἐγκρατὴς γέγονε τοῦ τόξου Ὀδυσσεύς.

Χ duo, primum editum, alterum brevissimum inc. Τὴν μνηστηροφονίαν περιέχει. Des. τὸν οἶκον ὁ Ὀδυσσεύς.

Ψ duo, primum editum, alterum inc. Ἀγγελία Εὐρυκλείας Πηνελόπῃ. Des. καὶ Εὐμαίου, καὶ Φιλοιτίου ὡπλισμένων.

Ω tandem duo, primum editum, alterum inc. Ψυχοπομπίαν ἔχει. Des. καὶ συνθήκας Ἀθηνᾶς κελευσάσης.

III. pag. 446. *Batrachomyomachia*.

IV. pag. 450. *b. Hymni*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidissimus, accuratissime conscriptus, optimeque servatus. Constat foliis 476.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ,

HOMERI ILIAS.

IN primis tribus paginis quaedam occurrunt ex Pindari Olympionicis Fragmenta. *COD. V.* Primum inc. Πρὸς εὐανθὲς . . . . . . ἑτοῖμον ἀνεφρόντισε γάμον . . . δοξεν ἱπποδάμειαν . . . Des. τίς ἂν φράσαι δύναιτο; Aliud Carmen inc. Τυνδαρίδαις τε φιλοξένοις ἁδεῖν. Des. αὐτὰς τ' ἄξοι καὶ πόλιν. Aliud inc. Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος. Des. κωμάζοντι φίλοις Ἔφαρ . . . . Pag. 3. *b.* haec scriptoris notula legitur, mendosissime exarata: Ἐγὼ Γεώργιος ὁ φιλανθρώπηνος ὁ Χοῦμνος (1) ἠρκευσάμην τὸν Ὅμηρον μετὰ τὸν συμφοιτήτη . . . τὸν Μαγουλὰν τεσσαρακοστῇ μηνὶ Μαρτίῳ ἡμέρᾳ δεκάτῃ. Ὁ Χριστὸς ἐστιν αὐτοῦ ἀρχὴ καὶ τέλος. *Ego Georgius Philanthropenus Chumnus coepi Homerum scribere cum discipulo meo Magula, mense Martio die decima. Christus est ipsius principium, & finis.* Tum argumentum primi Iliados Libri, quod cum illo concordat Codicis IV. superioris, quemadmodum & reliqua omnia, quae singulis praefiguntur rhapsodiis. Pag. 4. diversa manus pauca quaedam adscripsit grammaticalia, ad prima Poëmatis verba spectantia. Sequitur Epigramma octastichum Palladae ad Grammaticos Homeri interpretes, quod legitur in Anthologiae Lib. I. Cap. XVII. N. IV. & inc. Ἀρχὴ γραμματικῆς, κ. λ.

I. pag. 5. *Homeri Ilias* cum scholiis quibusdam marginalibus, & glossis interlinearibus. Ad libri secundi partem alteram, quae vulgo appellatur *Catalogus*, heic autem inscribitur; Ἀρχὴ τῆς Βοιωτίας Ὁμήρου, Scholiastes ad marginem adnotavit: Ἄρξασθαί φασιν ἀπὸ Βοιωτῶν τοῦ καταλόγου τὸν Ὅμηρον, ὥς τι κεχαρισμένον πράττων. Quae in extremis octo Poëmatis paginis continebantur, quum vetustate paene obliterata essent, novis paginis ante illas insertis, recentiori manu fuerunt exarata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. vetustate ac madore in principio praesertim ac fine corruptus; ac praeterea multarum paginarum marginibus in medio ita detruncatis, ut scriptionis interdum aliquid interierit. In calce pag. 5. haec notula legitur: *Ilias Homeri, & Batrachomyomachia, Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praedicatorum in bancho VI. Occidentis Graecae Librariae*. Constat foliis 269.

(1) Hunc omittit Montfaucon in Palaeogr. Graec.

ΟΜΗ-

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. VI HOmeri Opera, nimirum I. p. 1. *Ilias*, II. pag. 224. *Odyssea*, III. p. 397. *Batrachomyomachia*, manu Ioannis Rhosi Cretensis exarata, cuius haec subscriptio legitur in fine Odysseae apposita: Ἐτελειώθη ἡ τοῦ Ὁμήρου Ὀδυσσεία διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννε πρεσβυτέρου Ῥώσυ τοῦ Κρητὸς ἐν ἔτει ,αυξε'. μηνὸς Νοεμβρίυ τρίτη ἐν Βονωνίᾳ. *Absoluta est Homeri Odyssea manu mea Ioannis Rhosi presbyteri Cretensis anno MCCCCLXV. mense Novembri die tertia Boniae*. Memorat hunc Codicem Montfauconius in Palaeogr. Graec. p. 81. In hoc Codice secunda pars Libri II. inscribitur: Νεῶν κατάλογος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, initialibus librorum litteris auro, variisque coloribus depictis. Constat foliis scriptis 400.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Adde

Odysseam, Batrachomyomachiam, & Hymnos, cum prolegomenis.

COD. VII. OPeroso hoc, ac praestantissimo Volumine, Homeri inter poëtas principis Opera omnia continente, orbem eruditum donavit ingeniorum mater & altrix Florentia A. MCCCCLXXXVIII. Ea enim, dum aliae Italicae urbes in limine & initiis tantum, conatibus adhuc immaturis, in Graeca arte typographica exercenda subsisterent, primo & uno, sed ingenti gravique molimine ad ipsum culmen pervenire voluit, vetuitque quidquam relinqui, quo superari posset. Hac itaque Homeri editione, si membranae nitorem & pompam, si egregias initialium litterarum picturas, aequata marginum intervalla, iustam linearum distantiam, totum denique impressionis ordinem & dispositionem spectes, nil certe aut antea, aut postea in lucem elegantius prolatum est. Primas Rhapsodiarum singularum litteras omisit typographus, spatio amplissimo dato, ubi illuminator (sic eiusmodi artifices olim vocabant) ut revera in nostro hoc nitidissimo exemplari conspicimus, litteram affabre depictam, variisque colorum generibus lucentem calamo duceret: nec spatium illud solum, sed marginem etiam exteriorem, una & forsan interiorem, ut heic factum esse observamus, illuminaret. Propriorum nominum initia, maiusculae non distinguunt litterae, neque quidem carminum, nisi ubi aliquam orationem, aut novum sententiae filum orditur Poëta. Quo autem principis huius editionis auctores, & adiutores melius cognoscas, ex duabus Praefationibus, illa Latina (1), hac Graeca, ea, quae ad rem faciunt, lubenter adiiciam.

Bernardus Nerlius Petro Medicae Laurentii filio S.

Quum doctissimorum virorum — sententia Graecas litteras Latinis — pernecessarias esse animadverterem — nonnullos litterarum Graecarum studiosos, ob inopiam librorum magno adfici incommodo — decrevi Graecum aliquem auctorem, qui & — nobilissimus — & perutilis foret, imprimendum suscipere. Quod etsi arduum & perdifficile videbatur, tamen quum ea quae ad hoc opus conficiendum necessaria erant, in hac nostra civitate concurrerent, eiusmodi occasionem minime praetermittendam putavi. Nam ut omittam Nerii fratris liberalitatem, & Ioannis Accaioli auxilium, Demetriique Cretensis dexteritatem, id in primis mihi opportunum fuit — quod ad hanc rem Demetrium Chalcondylem Atheniensem nactus eram, virum — tempestate nostra doctissimum, praeceptoremque meum, quo huiusmodi opus accuratissime recognosci posset. — Itaque ex illius consilio Homerum, ut vetustate primum, ita etiam divino quodam ingenio, summum poëtam ac litterarum fontem elegi: qui quidem ob incuriam atque negligentiam librariorum ita sui dissimilis videbatur, ut in nullo fere Codice quamvis perveteri integer agnosceretur. Quamobrem eruditissimi sane viri opera, qualem Demetrium nactus est, summopere indigebat: qui — ipsa Homeri Opera singulari diligentia summoque studio cum Eustathii commentariis conferens examinavit atque emendavit; cuius quidem viri diligentiam aut nihil arbitror praeteriisse, aut si qua praeteriisse videbuntur, ea certe vel dubia quaedam sunt, vel eiusmodi, ut ea in tali tantoque opere iustus aequusque rerum aestimator, non magni faciat. Ad haec non solum Homeri opera quaecumque reperiuntur, quaeque eius feruntur, imprimenda curavi, verum etiam his adieci Herodotum, Plutarchum, atque Dionem, qui & Poëtae vitam litteris diligentissime mandaverunt, & sensus utriusque divini operis — discusserunt —. Quae omnia quum iam ad optatam metam perducta sint, multoque felicius, quam ab initio existimaram, annuente Deo successerint; constitui Petre Medices, ut haec omnia nomine tuo impressa ederentur, quem a pueritia Graecis institutum litteris cognovi, videoque in Homeri praesertim lectione quotidie versari — Vale. Florentiae, idibus Ianuariis. M. CCCC. LXXXVIII.

Mox sequitur

Δημήτριος ὁ Χαλκονδύλης τοῖς ἐντευξομένοις εὖ πράττειν.

— Ἐπεὶ δὲ εὕρηται μὲν πάλαι κοινὸν ἀγαθὸν τοῖς φιλολόγοις τε καὶ σπυδαίοις εἰς εὐπορίαν βιβλίων Λατινικῶν, λέγω δὲ τὴν τύτων ἐντύπω-

(1) Latina Praefatio in hoc exemplari impressorum incuria adeo evanida est, ut vix aliquibus tantum in locis legi queat. Suppleri tamen potest ex alio eiusdem editionis exemplari, quod in hoc Pluteo delitescit Cod. XIV.

πωσιν, ἐποθεῖτο δὲ τοῦτ' αὐτὸ κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς βιβλίοις· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα μέχρι ϗ νῦν ἑαυτὸν ἐς τοῦτο καθεῖναι, ὅ, τι καὶ λόγου ἄξιον, δεδιὼς (οἶμαι) τὴν τοῦ πράγματος δυσχέρειαν, τῶν τινες ἐκ τῆς περιφανοῦς πόλεως Φλωρεντίας εὖ πεφυκότων νέοι καλοί τε κἀγαθοὶ φιλομαθεῖς τε ϗ φιλέλληνες, δύο μὲν ἀδελφὼ Βέρναρδος καὶ Νέρις τὼ Νεριλίω, τρίτος δὲ σὺν τούτοις ἑταῖρος αὐτοῖν Ἰωάννης ὁ Ἀκκίολος, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐπιπνοίᾳ τινὶ ἀνεφάνησαν εὖ μάλα πρόθυμοι ἐς τόδε τὸ ἔργον. Συμβουλευσάμενοι δὲ κἀμοὶ περὶ τούτου, ϗ συναινοῦντά με ϗ συνεπισπεύδοντα πρὸς τοὖργον εὑρόντες, πρὸς δὲ ϗ τὴν παρ' ἐμοῦ βοήθειαν ἐπαγγελλόμενον, ἔτι ϗ μᾶλλον ὥρμησαν ἐγχειρῆσαι τῷ πράγματι μηδὲν ὑπερθέμενοι, ϗ δῆτα σύμπασαν τὴν Ὁμήρου ποίησιν, Ἰλιάδα τε ϗ Ὀδύσσειαν, ἔτι δὲ Βατραχομυομαχίαν, ϗ τοὺς ὡς Ὁμήρου φερομένους Ὕμνους· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν συγγραφέων τοὺς μὴ μόνον τὸν βίον αὐτοῦ συγγεγραφότας, ἀλλὰ ϗ μεθ' ὅσης ὑπεροχῆς ϗ κάλλους ϗ τέχνης τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα συνέθετο, παραστήσαντας, ταῦτα δὴ πάντα ἐν μιᾷ βίβλῳ δι' ἐντυπώσεως περιλαβεῖν ἐγνωκότες, ἐπιμελείᾳ τε πάσῃ, ὧν ἔδει πρὸς ταῦτα, ϗ τύχῃ χρησάμενοι ἀγαθῇ, καλόν τε ϗ τέλειον πάντῃ τὸ ἔργον ἀπετέλεσαν, τῆς δυνατῆς ϗ παρ' ἡμῶν διορθώσεως τετυχηκός. Σφόδρα γὰρ ἡμῖν πλειόνων ἕνεκα διὰ σπουδῆς ἐγένετο, ἐφ' ὅσον οἷόν τε ἦν διορθώσασθαι τάδε Ὁμήρου ποιήματα προσχρησαμένοις ϗ τοῖς τοῦ Εὐσταθίου ὑπομνήμασι, ϗ τὰ τῶν συγγραφέων περὶ αὐτοῦ πεποιημένα. Εἰ δέ τι ϗ διέφυγεν ἡμᾶς ἐν τοσαύτῃ πραγματείᾳ, συγγνώμης ἂν ὑπὸ τῶν εὐγνωμόνως κρίνειν ἐθελόντων δικαίως ἀξιοῖτο, κ. τ. λ.

In hac editione nullum registrum; sed signaturae exprimuntur litteris Romanis maiusculis A. AII. AIII. AIIII. BI. BII. BIII. BIIII. &c. Hae signaturae, quae plerumque sub extrema paginae linea poni solent, aliquando reperiuntur ad extremae lineae latus locatae, uti GIII.

Codex Graec. membranaceus impressus Florentiae V. Idus Decemb. Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Constat foliis 320.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. VIII. Homeri Ilias cum scholiis aliquot marginalibus, & glossis interlinearibus, in fine mutila unius folii abscissione: definit enim in versu:

Οἳ ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν,

qui est 759. Libri XXIV. Pars secunda Libri II. inscribitur Νεῶν κατάλογος. De praestantia huius Codicis haec habet Holstenius in schedis suis Mss. *Homeri Ilias cum scholiis antiquis non editis optimae sane notae. Hunc Scholiastem eumdem esse deprehendi cum eo, quem Salviati pro cimelio adservant, nisi quod illi, primis aliquot paginis, farrago diversarum adnotationum adiungitur, quo assumento Codex Mediceus caret. Sane operae pretium esset exemplar hoc vetustate passim annosum, & exesum a viro quodam docto recenseri, & conferri cum Codice Salviatorum, & cum altero item vetusto, qui exstat apud Marchionem Riccardum. Posset enim ex cunctis egregius scholiorum cento contexi.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. binis columnis exaratus, in principio tineis valde corrosus, ac mutilus in fine. Constat foliis 106.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Aeschylus, & Apollonius Rhodius.

I. pag. 1. Sophoclis Tragoediae VII. cum scholiis marginalibus vetustissimis, & argumentis. Prima est *Aiax Flagellifer*, cui nulla hypothesis. II. pag. 17. *Electra*. Hanc praecedit argumentum ab editione paullulum discrepans: incipit enim: Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς, κ. λ. Des. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. Quod vero sequitur in edito, inscriptum Παρασημείωσις, heic in margine apponitur, addita voce Σχόλιον. III. pag. 33. b. *Oedipus tyrannus*, cum Aristophanis grammatici hypothesi iambicis versibus expressa, & altera, cui titulus, Διὰ τί Τύραννος ἐπιγέγραπται. Praeterea in margine recentior manus Epigramma Heroicum versibus XVIII. constans in hanc ipsam Tragoediam adscripsit; Inc. COD. IX.

Φράζεο δή μοι μῦθον Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε.

Des. Ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας ὄλβιε Κάδμε. In fine subiungitur Oraculum datum Laio Thebano, & Sphingis Aenigma, quae in edito sunt in principio. IV. pag. 50. *Antigone*, cum Aristophanis grammatici argumento in principio, ac duobus aliis in fine, quorum alterum Anonymi illud est, quod in editione legitur, Tragoediae primo loco praefixum; alterum Σαλουστίου nomen praefert, & inc. Τὸ μὲν δρᾶμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. Des. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ. V. pag. 65. *Trachiniae* cum hypothesi ex Apollodori Bibliotheca in principio; in fine vero tredecim versibus hexametris, totidem Herculis labores continentibus. VI. pag. 80. *Philoctetes* cum duplici argumento, metrico altero, altero prosaico. VII. pag. 97. *Oedipus Coloneus*. Haec quoque duplex habet argumentum, ut in edit. Alterum, quod incipit: Ὁ ἐπὶ Κολωνῷ, κ. λ. in principio, una cum Epigrammate Elegiaco, *de Vitae brevitate*; alterum, quod inc. Τὰ πραχθέντα, κ. λ. in fine Tragoediae scriptum est, cum hoc titulo: Σαλουστίου ὑπόθεσις, Πυθαγόρα ἄλλως. Tandem recentior manus Tragoediarum indiculum hoc pacto descripsit:

Περιέχει ἡ βίβλος τοῦ Σοφοκλέους δράματα ζ'.

Πρῶτον μὲν Αἴαν μαστιγοφόρον. φύλλα ις'. στίχους ,αμδ'.

Δεύ-

Δεύτερον Ἠλέκτραν ἐπιβυλευομένην κατὰ τῆς μητρός. φύλ. ις'. ςίχυς ‚αμ'.

Τρίτον Οἰδίπυν Τύραννον. φύλ. ις'. ςίχ. ‚αξ'.

Τέταρτον Ἀντιγόνην. φύλ. ιδ'. ςίχ. ‚αρμζ'.

Πέμπτον Τραχινίας. φύλ. ιδ'. ςίχ. ‚ασκ'.

Ἕκτον Φιλοκτήτην. φύλ. ις'. ςίχ. ‚αυε'.

Ἕβδομον Οἰδίπυν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ. φύλ. κ'. ςίχ. ‚αχλ'.

Scholia marginalia huius Codicis ab alia videntur manu exarata, eiuſdem tamen aevi; eorumque character paullo grandior eſt, quam ille, quo textus exprimitur, ac ferme ad quadratum accedens.

II. pag. 119. *Aeſchyli Tragoediae VII.* item cum ſcholiis antiquis marginalibus, gloſſis interlinearibus, & argumentis. Prima inſcribitur *Perſae*, cuius hypotheſis brevior, quam in editione, deſinit in verbis: δευτέρᾳ Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς. II. pag. 131. *Agamemnon*, ſed valde mutila; primum enim deſunt omnia illa, quae interiacent inter verſum,

Κᾆπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόγε σκήπτει ςέγος,

cit. edit. pag. 186. v. 18. & verſum,

Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος, ibid. pag. 208. v. 20. tum a verſu 3. pag. 212.

Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε, κἀχερυσίους, incluſive uſque ad finem (1). III. pag. 136. *Choëphori*, ſine argumento, utpote initio mutila, ut notatur in editione: heic tamen incipit a littera minuſcula, nullumque defectus indicium apparet. IV. pag. 147. *b. Prometheus Religatus*, cuius hypotheſis deſinit in verbis: Προμηθέως δέσις. V. pag. 159. *b. Eumenides*, cum hypotheſi, quae cum edita concordat, & Ariſtophanis grammatici nomen praeſefert. VI. pag. 169. *Septem contra Thebas*, cum breviſſimo argumento, cuius initium: Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, κ. λ. pars eſt longioris in edito, ut videre eſt ibid. pag. 67. VII. pag. 179. *Supplices*, ſine argumento. In fine occurrit Aeſchyli Vita multo longior, quam edita; poſt enim verba, μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο, ſequuntur alia, quorum initium: Πρῶτος Αἴσχυλος πάθεσι γεννικωτάτοις τὴν τραγῳδίαν ηὔξησεν, κ. λ. Finis: Φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ, καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν. Tum aliud Excerptum breviſſimum Ἐκ τῆς μουσικῆς ἱςορίας, *Ex Muſicae hiſtoria*, cuius initium: Ταύτῃ καὶ ἄριςος εἰς τραγῳδίαν Αἴσχυλος κρίνεται, κ. λ. Nonnulla praeterea de variis Poëmatum generibus. Tandem omnium Aeſchyli Dramatum Catalogus, alphabetice digeſtus, ut in edit. pag. 3.

III. pag. 190. *Apollonii Rhodii Argonauticon Libri IV.* (2) cum ſcholiis pariter antiquiſſimis ad marginem: & Vita Poëtae in fine, quae concordat cum edit. Florent. Anni MCCCCXCVI. in pergamena, quam habemus in Medicea. In fine tandem Catalogus ſubiungitur Argonautarum, qui in dicta edit. deſideratur. Scholia quoad principium, & finem concordant cum editis apud Aldum Venetiis MDXXI. in 8. Quod vero pertinet ad textum Poetae, diligenter ille quidem, emendateque conſcriptus eſt, accentibus, ac ſpiritibus exceptis, qui aliquando, ut in ſcriptura Saec. X. fieri adſolet, omittuntur: iota, quos vocant *ſubſcriptos*, *adſcriptos* potius dicere poſſumus; ita enim exhibentur: ex. gr. τῆισιν pro τῆσιν, τιμῆι pro τιμῇ, κ. τ. λ. quod magnae antiquitatis certiſſimum eſt indicium. Holſt. in ſchedis ſuis Mss. ita de hoc loquitur Codice: *Sophoclis, & Aeſchyli Tragoediae cum Scholiaſte antiquo. Item Apollonii Rhodii Argonautica cum ſcholiis. Huic Codici nihil antiquitate comparandum. Eo Victorius uſus eſt in Tragicis Graecis recenſendis. Apollonius etiam ex eodem, primo Florentiae excuſus fuit.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. vere inſignis, cuius ſcriptura eadem ferme eſt cum illa Codicis X. Plut. VII. Conſtat foliis 264.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

CODEX Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidiſſimus, diligenterque exaratus, cum litteris initialibus Librorum aureis, aliiſque coloribus depictis. Conſtat foliis 253. COD. X.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. ὈΝομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν Εἰκόνων τῦ Φιλοςράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος Μανυὴλ ὁ Μοσχόπυλος, καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν. συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ ςοιχεῖον. *Vocum Atticarum collectio ſelecta a Technologia Imaginum Philoſtrati, quam publicavit ſapientiſſimus D. Manuel Moſchopulus, & a libris poëtarum: digeſta vero heic eſt ſecundum ordinem litterarum*. Inc. Τὸ α μόριον, ποτὲ μὲν δηλοῖ ςέρησιν, ὡς ἐν τῷ ἄκλητος, ποτὲ δὲ ἄθροισιν, ὡς ἐν τῷ ἅπας, κ. λ. Deſ. in littera *B.* cuius ultima verba ſunt: Βαῦνον λέγεται τὸ πῦρ, καὶ βαύνωσις τέχνη ἡ διὰ τῦ πυρὸς ἐνεργυμένη. Βλέπω τὸ . . . . . Edita eſt Venet. MDXXIV. fol. apud Aldum, & Pariſ. apud Vaſcoſan. MDXXXII. 8. Vide Fabr. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 48. Integram habes infra Cod. VI. Pl. LVI. & alibi. COD. XI.

II. pag. 10. *Homeri Ilias* cum ſcholiis nonnullis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Scholiorum hoc eſt initium: Τίς ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίυ; Σκοπὸν ἔχει ἐνταῦθα διδάξαι καὶ εἰπεῖν, ὅσα κακὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῦ Ἀχιλλέως μήνιδος καὶ

(1) De hoc defectu nulla apud Montfaucon. mentio.

(2) Apollonii Argonautica diligenter cum Aldino textu contulimus menſe Octobri A. MDCCLXV. ut nova huius Poëtae editio, quae Tiguri adornatur, magis, magiſque novis caſtigationibus, & additionibus augeatur.

καὶ οἱ Τρῶες ἐ οἱ Ἕλληνες ἔπαθον, κ̀ μάλιςα οἱ Ἕλληνες. Τίς ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίυ; Ἡ ἐπιγραφὴ τῆς βίβλου ταύτης οὐκ ἔςιν ἁπλῆ, ἀλλὰ τριπλῆ. πρώτη αὕτη Ἰλιάδος ἄλφα, δευτέρα ῥαψῳδία, κ̀ τρίτη γράμμα.· ἐπιφέρονται δὲ ἐ ἕτεραι ἑκάςου γράμματος ἐπιγραφαὶ, κ. λ. In pagina vero anteriori rudi calamo depicta est Homeri imago stans, ac volumen, in quo poëmatis initium exscriptum est, manu explicans. Inter primum & secundum Librum sex versiculi hexametri ab eadem manu sunt exarati, non magni momenti, quorum initium:

Οὐ νέμεσις ἀπαφίσκειν, οὐδὲ θεοῖς βασιλῆας, κ. λ.

Pars vero Libri VIII. paraphrasim habet in margine, diversa manu conscriptam, & singulis versibus respondentem.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XIV. cuius quatuor paginae partem Libri V. Iliados continentes, recentiori manu suppletae sunt. Constat foliis 289.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

ODYSSEA.

Adde

Catonis Romani Sententias Graece translatas.

COD. XII. I. pag. 1. HOmeri *Odyssea* cum argumento in principio, quod ab edito differt. Incipit enim: Τῶν θεῶν ἐθελησάντων ἀπαγαγεῖν εἰς Ἰθάκην τὸν Ὀδυσσέα, κ. λ. Des. κ̀ νυκτὸς ἐπελθούσης εἰς ὕπνον τρέπονται. Reliquis Libris nulla hypothesis praecurrit, spatium tamen vacuum ad illam excipiendam relictum fuit. Desunt autem pag. 147. multa ex Libro XVII. nimirum a versu,

Ἔγχος μεν ῥ' ἔςησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,

usque ad versum,

Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος

inclusive: qui sunt versus 119. pro quo defectu paginae sex vacuae relictae sunt. Iterum post pag. 154 alius defectus occurrit, quo eiusdem Libri XVII. postremi versus 109. & sequentis undecim primi periere; sed huius secundi defectus nullum signum in Codice, In fine Odysseae nota scriptoris legitur hoc pacto: Ἀντώνιος Δαμιλᾶς (1) Κρὴς τὸ ἔθνος κ̀ τοῦτο ἐξέγραψα οὐκ ἄνευ μέντοι γε μισθοῦ, συνδρομῇ κ̀ ἀναλώμασι ἐ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ μαγίςρου Λαυρεντίου τοῦ κ̀ ἐκ Φλωρεντίας. *Antonius Damilas genere Cretensis & hoc exscripsi non sine quidem mercede, auxilio, & sumtibus, & alia cura Magistri Laurentii de Florentia*. In margine apponuntur quandoque Virgilii versus ad ea loca, quae fuerat ipse imitatus.

II. pag. 216. *Catonis Romani Disticha, seu sententiae e Latino in Graecum versae*. Inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν, ὡς πλεῖςοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἠθῶν ὁδοῦ παρατρέπονται συλληπτέον, κ. λ. Des.

Τοῦτο δὲ νοῦ βραχύτης δρᾷ σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα,
Τέλος Κάτωνος Ῥωμαίου.

Exstant etiam in Biblioth. Caesar. Plura de his distichis, eorumque auctore, & translatione Graeca Maximi Planudae Monachi Constantinopolitani vide Lib. V. Commentarior. Lambecianorum p. 215.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 222.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΜΟΝΩιΔΙΑ.

LIBANII CARMEN LVGVBRE.

Titulum corrige

Libanii Sophistae, ac Luciani Opera varia.

LIbanii Orationes, quae in hoc continentur Codice, sunt XXI. quarum series sequens est: COD. XIII.

I. pag. 1. inscribitur, Μονῳδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ. *Lamentatio in Iulianum*. Concordat cum eius Operum edit. Paris. Gr. Lat apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. II. pag. 251. seq.

II. pag. 3. *b.* Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ. *Concio Funebris in Iulianum*. Ibid. pag. 260.

III. pag. 26. *b.* Μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ. *Lamentatio super Nicomedia*. Ibid. pag. 202.

IV. pag. 28. Εἰς Κωνςάντιον κ̀ Κώνςαντα. *In Constantium, & Constantem*, cum prolocutione. Ibid. pag. 100.

V. pag. 42. *b.* Ἀντιοχικός. *Panegyricus Antiochenus*. Ibid. pag. 332.

VI. pag. 59. Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν. *Legatio ad Iulianum*. Ibid. pag. 151.

VII. pag. 64. Πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. *Ad Antiochenos de Imperatoris* (Iuliani) *ira* (2). Inc. Ἃ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, κ. λ. Des. εἰ δ' ἐνθάδε σιγήσας, οἴκοι μοι κακῶς ἐρεῖ, θαυμάσεταί με τοῦ χειμῶνος ἅμα δάκρυσιν. Deest haec Oratio in cit. edit. Morelliana; edidit tamen primus Fabricius (3) cum Godfridi Olearii versione B. G. Tom. VII. p. 207. seq. sed in fine mutilam; ultima enim verba sunt: Ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων * * * Noster vero Codex integram exhibet; post enim verba mox adlata, in quibus desinit Fabriciana editio, nulla defectus nota adposita, sequuntur pag. 66. πόλεως ἀνθρώπων, πάλαι ταῦτα ἐκκόψαι, ἐ μηδὲ τὸν ὕπτιον Κωνςάντιον περιιδεῖν ὑβριζόμενον, κ. λ. usque ad finem, quem recitavimus: haec autem duas circiter paginas occupant.

VIII. pag. 67. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον. *In Imperatorem Iulianum Consulem*. In edit. Morell. cit. Tom. p. 227.

IX. pag. 73. *b.* Προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ. *Panegyricus Iuliano dictus*. Ibid. pag. 173.

X.

(1) De eo haec habet Montfauconius in Palaeogr. Graec. p. 95 *Antonius Damilas Mediolanensis, qui & Cretensis dictus, quia in Creta natus, & educatus est, multos Codices scripsit, qui habentur in Bibliothecis Regia, Laurentiana, Bononiensi S. Salvatoris, & in aliis fortasse. Scripsit autem annis* MCCCCLXXX. MCCCCXC. *& aliis circiter*.

(2) Hanc omisit in suo Catalogo Montfauconius.

(3) Ita ipse ait cit. Tom. VII. pag. 396.

X. pag. 76. *b.* Ὑπὲρ Ἀριστοφάνους. *Pro Aristophane*. Ibid. pag. 210.

XI. pag. 81. *b.* Πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως. *Ad Theodosium Imperatorem de seditione*. Ibid. pag. 389.

XII. pag. 85. *b.* Πρὸς Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. *Ad Theodosium post conciliationem* (cum Antiochenis). Ibid. p. 406.

XIII. pag. 89. *b.* Πρὸς Ἐλλέβιχον. *In Ellebichum*. Ibid. pag. 525.

XIV. pag. 92. *b.* Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ. *De ulciscenda Iuliani caede*. G. & Lat. Fabricius edidit cum notis Bibl. Graec. Tom. cit. pag. 145. seqq.

XV. pag. 96. Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. *Ad eos, qui molestum eum appellabant*. Fabric. loc. cit. pag. 179. seqq.

XVI. pag. 100. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. *Ad Iuvenes de Oratione*. In edit. Morell. Tom. cit. pag. 568.

XVII. pag. 101. *b.* Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. *De eo quod ipse non deliret*. Gr. & Lat. cum notis edidit Ant. *Bongiovanni* Venetiis MDCCLIV. 4. pag. 15.

XVIII. pag. 104. Πρὸς Πολυκλέα. *Ad Polyclem*. Habes ibid. pag. 116.

XIX. pag. 106. Πρὸς Ἀντιοχεῖς συνηγορία. *Ad Antiochenos defensio*. Ibid. pag. 53. sub titulo diverso.

XX. pag. 109. Περὶ δουλείας. *De servitute*. In edit. Morell. Tom. cit. pag. 642. seqq. In Codice tamen longior una circiter pagina est in fine; etenim post verba: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδ' αὐτὸς διαφεύγειν δουλείαν, in quibus desinit editio, licet aliquantum diversis, sequuntur alia, quorum initium: τὸ γὰρ καταφυγὴν οἱ κατασκευάσασθαι τὸν πίθον, καὶ δεδιέναι τὸν ἐπιταττόμενον αὐτὸν, κ. λ. Finis: εἰ δ' ὅς τις φιλοσοφεῖ, σκεψώμεθα, ὦ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ περὶ τοῦδε συλλόγῳ.

XXI. pag. 115. Εἰς Καισάριον μάγιστρον. *Ad Caesarium Magistrum*. Ibid. pag. 515.

Sequuntur deinde Luciani Opera sequenti ordine, nimirum:

I. p. 118. Φάλαρις α'. *Phalaris prior*. Exstat G. & L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amstelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. II. pag. 187.

II. pag. 120. Φαλάριδος δεύτερος. *Phalaridis secundus*. Ibid. pag. 201.

III. pag. 121. Πατρίδος ἐγκώμιον. *Patriae encomium*. Tom. III. pag. 229.

IV. pag 122. Δίκη φωνηέντων. *Iudicium vocalium*. Tom. I. pag. 83.

V. pag. 123. Κατάπλους, ἢ τύραννος. *Traiectus, sive Tyrannus*. Ibid. pag. 620.

VI. pag. 127. *b.* Ζεὺς ἐλεγχόμενος. *Iupiter confutatus*. Tom. II. pag. 626.

VII. pag. 129. *b.* Ζεὺς τραγῳδός. *Iupiter Tragoedus*. Ibid. pag. 642.

VIII. pag. 136. *b.* Ὄνειρος, ἢ ἀλεκτρυών. *Somnium, vel Gallus*. Ibid. pag. 702.

IX. pag. 142. *b.* Ἑρμῆς, Προμηθεύς. *Mercurius, Prometheus*. Tom. I. pag. 185.

X. pag. 145. Ἰκαρομένιππος, ἢ Ὑπερνέφελος. *Icaromenippus, sive Hypernephelus*. Tom. II. pag. 751.

XI. pag. 150. *b.* Τίμων, ἢ μισάνθρωπος. *Timon, seu Misanthropos* (1). Tom. I. p. 98.

XII. pag. 156. *b.* Πρὸς τὸν ἀπαίδευτον, καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον. *Adversus indoctum, & libros multos ementem*. Tom. III. pag. 99.

XIII. pag. 160. *b.* Χάρων, ἢ ἐπισκοποῦντες. *Charon, seu Contemplantes*. Tom. I. p. 487.

XIV. pag. 165. Νεκρικοὶ διάλογοι. *Dialogi mortuorum*, hoc ordine, *Diogenis & Pollucis*. Ibid. pag. 328. *Charontis, Menippi, & Mercurii*, pag. 423. *Pluto, seu contra Menippum*, p. 336. *Menippi, & Cerberi*, pag. 420. *Menippi, & Mercurii*, pag. 408. *Menippi, & Aeaci*, pag. 412. *Menippi, & Tantali*, pag. 406. *Menippi, & Chironis*, pag. 434. *Menippi, & Tiresiae*, pag. 445. *Menippi, & Trophonii*, pag. 338. *Diogenis & Herculis*, pag. 402. *Philippi & Alexandri*, pag. 394. *Diogenis & Alexandri*, pag. 389. *Terpsionis, & Plutonis*, pag. 346. *Zenophantae, & Callidemidae*, pag. 355. *Simyli, & Polystrati*, pag. 359. *Cratetis, & Diogenis*, pag. 376. *Diogenis, & Antisthenis, & Cratetis*, pag. 437. *Alexandri, & Annibalis*, pag. 380. *Achillis, & Antilochi*, pag. 399. *Aeaci & Protesilai*, pag. 419. *Plutonis, & Protesilai*, pag. 426. *Diogenis, & Mausoli*, pag. 429. *Mercurii, & Charontis*, pag. 341. *Plutonis & Mercurii*, pag. 343. *Cnemonis, & Damnippi*, pag. 358. *Charontis, & Mercurii*, pag. 363. *Nirei, Thersitae, & Menippi*, pag. 431. *Aiacis, & Agamemnonis*, pag. 448. *Minois, & Sostrati, & Mercurii*, pag. 450.

XV. pag. 177. Θεῶν διάλογοι. *Deorum Dialogi*, hoc ordine, *Martis & Mercurii*, pag. 267. *Panis & Mercurii*, pag. 269. *Apollinis, & Bacchi*, pag. 273. *Mercurii, & Maiae*, p. 275. *Promethei & Iovis*, pag. 204. *Cupidinis & Iovis*, pag. 205. *Iovis, & Mercurii*, pag. 207. *Iovis & Ganymedis*, pag. 208. *Iovis & Iunonis*, pag. 213. *Iunonis & Iovis*, pag. 216. *Vulcani & Apollinis*, pag. 220. *Neptuni & Mercurii*, pag. 227. *Vulcani & Iovis*, pag. 224. *Mercurii & Solis*, pag. 229. *Veneris & Lunae*, pag. 231. *Veneris & Cupidinis*, p. 233. *Iovis, Herculis, & Aesculapii*, p. 235. *Mercurii & Apollinis*, p. 238. *Mercurii & Apollinis*, p. 241. *Latonae & Iunonis*, p. 243. *Mercurii & Apollinis*, p. 245. *Iunonis & Iovis*, pag. 247. *Veneris & Cupidinis*, pag. 249. *Iovis & Solis*, pag. 277. *Apollinis & Mercurii*, pag. 280. *Dearum Iudicium*, pag. 252.

XVI. pag. 186. *b.* Ἐνάλιοι διάλογοι. *Dialogi Marini*. Concordant cum cit. edit. Tom. I. a pag. 288. ad pag. 327. eumdemque ordinem cum ipsa obtinent.

XVII. pag. 190. *b.* Ἑταιρικοὶ διάλογοι. *Dialogi Meretricii*, & quidem hoc ordine, *Glycerae & Thaidis*, Tom. III. pag. 280. *Myrtii, Pamphili, & Doridis*, pag. 281. *Philinnae & Matris*, pag. 284. *Melissae & Bacchidis*, pag. 286. *Leaenae & Clonarii*, pag. 289. *Doridis & Myr-*

(1) Hunc Sermonem omisit in suo Catalogo Montfauc.

& Myrtales, pag. 319. *Cochlidis & Parthenis*, pag. 322. *Crobyles & Corinnae*, p. 292. Tum reliqui eodem ordine, quem in edit. obtinent a pag. 295. ad pag. 319.

XVIII. pag. 199. Μυίας ἐγκώμιον. *Muscae Encomium*. Tom. III. pag. 91.

XIX. pag. 200. Πρὸς Νιγρῖνον ἐπιςολή. *Ad Nigrinum Epistola*. Tom. I. pag. 37.

XX. pag. 204. *b.* Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιςεύειν διαβολῇ. *De non temere credendo delationi*. Tom. III. pag. 125.

XXI. pag. 208. Περὶ οἴκου. *De Domo* (1). Ibid. pag. 190.

XXII. pag. 211. *b.* Ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγορεύσει πταίσματος. *Pro lapsu in salutando*. Tom. I. pag. 724.

XXIII. pag. 213. *b.* Ἑρμότιμος, ἢ περὶ αἱρέσεων. *Hermotimus, seu de sectis*. Ibid. pag. 739.

XXIV. p. 228. Ψευδοσοφιςὴς, ἢ σολοικιςής. *Pseudosophista, seu Soloecista*. Tom. III. pag. 552.

XXV. pag. 230. Βίων πράσεις. *Vitarum auctiones*. Tom. I. pag. 540.

XXVI. pag. 234. Ἀναβιοῦντες, ἢ ἁλιεύς *Reviviscentes, vel Piscator*. Ibid. p. 570.

XXVII. pag. 241. Δὶς κατηγορούμενος, ἢ δικαςήρια. *Bis accusatus, seu Tribunalia*. Tom. II. pag. 791.

XXVIII. pag. 247. *b.* Περὶ θυσιῶν. *De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.

XXIX. pag. 249. Ἀνάχαρσις, ἢ περὶ γυμνασίων. *Anacharsis, sive de Exercitationibus*. Tom. II. pag. 883.

XXX. pag. 256. *b.* Περὶ πένθους. *De luctu*. Ibid. pag. 922.

XXXI. pag. 258. *b.* Ῥητοροδιδάσκαλος. *Rhetorum praeceptor*. Tom. III. p. 1.

XXXII. pag. 262. *b.* Περὶ ἀςρολογίας. *De Astrologia*. Tom. II. p. 360.

XXXIII. p. 264. *b.* Πάμφιλος εὐνοῦχος. *Pamphilus Eunuchus*. Ibid. p. 350.

XXXIV. pag. 266. Ἔρωτες. *Amores*. Ibid. pag. 397.

XXXV. pag. 275. *b.* Μένιππος, ἢ νεκυομαντία. *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*. Tom. I. pag. 455.

XXXVI. pag. 279. *b.* Συμπόσιον, ἢ Λαπίθαι. *Convivium, seu Lapithae*. Tom. III. pag. 418.

XXXVII. pag. 285. *b.* Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. *De mercede conductis potentium familiaribus*. Tom. I. pag. 651.

XXXVIII. pag. 294. Ἀπολογία περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. *Defensio eorum, qui mercede conducti in potentiorum convictu sunt*. Ibid. pag. 704.

XXXIX. pag. 296. *b.* Δημώνακτος βίος. *Demonactis Vita*. Tom. II. pag. 374.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. scholiis nonnullis marginalibus adspersus ad Opera Luciani. Constat foliis 300.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

Ac praeterea

Batrachomyomachia, & Hymni.

EAdem editio Florentina in membrana, atque illa, de qua egimus supra Codice VII. quem vide. Heic tamen deest *Ilias*. Ceterum praecedit Epistola Latina Bernardi Nerli Petro Mediceo Laurentii filio, & Demetrii Chalcondylae Graeca Praefatio: tum Herodoti Halicarnassaei de Homeri ortu & vita; Plutarchi Vita Homeri, & Dionis Chrysostomi de Homero Oratio LIII. ut in dicta editione. Notandum in hoc exemplari nullas esse initiales librorum litteras ab illuminatore, ut aiunt, depictas. Huius autem editionis aliud exemplar, chartaceum tamen, apud Benedictum Monetam, quem honoris caussa nomino, vidisse me memini: in hoc notae sunt quaedam manu Angeli Bargaei (2), ex cuius hereditate se illud Pisis redemisse, laudatus vir mihi adfirmavit. COD. XIV.

Codex Graec. membran. impressus Florentiae V. Idus Decembris Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Constat foliis 228.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COncordat cum editione Florentina Codicis VII. exceptis Libris XX. & XXI. qui heic postponuntur. In hoc Codice quum paginae satis multae, diuturnitate temporis obliteratae paene essent, evanidam scripturam novus amanuensis, priorum characterum vestigiis inhaerens, iterum expressit, & ad vitam quodammodo revocavit. Primos vero quatuor Libros de integro prorsus exscripsit. COD. XV.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XI. Constat foliis 233.

ΝΟΝΝΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

NONNII POEMATA DIONYSIACA.

Et alia aliorum permulta.

I. pag. 1. OCcurrit Index Latinus eorum, quae in hoc Volumine habentur. Pag. 2. Fragmentum quoddam sequitur Latinum *de manumissionibus*, apposita Graeca paraphrasi. COD. XVI.

Pag. 4. Epigrammata nonnulla ex Anthologia fortasse desumta, quorum primum inc. Ἠΐθεοις οὐκ ἔςι τόσος πόνος, ὁππόσος ἡμῖν, κ. λ.

In-

(1) Hunc Sermonem omisit in suo Catalogo Montfauc.

(2) De hoc vide Flaminii Rai Orationem de Laudibus Antonii Angeli Bargaei Episcopi Massae & Populoniae ad Petrum Victorium Flor. per Marescottum MDLXXVIII.

Inter haec unum inscribitur εἰς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον. Inc.

Πάντα καὶ Αἰακίδαο φέρεις ἀριδείκετα ἔργα, κ. λ.

Vltimum est ἐπιγραφὴ εἰς τὸν τάφον Σαρδαναπάλου. Inc.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, κ. λ.

Pag. 8. Τοῦ ἁγίου Ἰοδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς. *S. Iodochi Episcopi Photices* Excerptum. Inc. Μηδεὶς ἀκούων αἴσθησιν νοὸς, ὁρατῶς αὐτῷ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ὀφθῆναι ἐλπιζέτω. Des. ἵνα μὴ ὁ Σατανᾶς ἑτοίμην εὕρῃ τὴν ψυχὴν ἐντεῦθεν εἰς ἁρπαγήν. Nihil de hoc apud Fabricium occurrit.

Pag. 9. *b.* Totius Codicis haec adscribitur Epigraphe Graece primum, tum Latine: Ποιηταὶ πλείους, πρῶτον Διονυσιακά. *Poëtae plures, & primum Dionysiaca.* Infra legitur nomen Φραγκίσκου Φιλέλφου, *Francisci Philelphi* huiusce Codicis possessoris, cum hac notula ab eiusdem manu exarata: *Emtus Constantinopoli* ἀπὸ τῆς (1) γυναικὸς *viri clarissimi Iohannis Chrysolorae sub anno MCCCCXXIII. pridie Nonas Ianuarias.*

In infima tandem pagina, diversa manus hos adiecit versiculos:

Εἴληφε καλῶς ἡ βίβλος αὕτη πέρας
Τοῦ πρὶν Μανουὴλ, ἀρτίως δὲ Μαξίμου
Θεὸν βοηθὸν τῇδε συγκεκτημένου.
Finem accepit liber hic feliciter,
Qui quondam Manuelis, nunc autem est Maximi
Deum auxiliatorem una cum eo possidentis.

II. pag. 10. *Nonni Panopolitae Dionysiacorum Libri XLVIII.* quorum initium & finis concordat prorsus cum editis in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii cit. edit. Tom. II. pag. 307. seq. In Codice praecedunt Libro I. ἐπιγραφαὶ τῶν κδ' τμημάτων τῶν Διονυσιακῶν. *Inscriptiones XXIV. Librorum Dionysiacorum*, duobus versibus hexametris singulae comprehensae. Primi libri inscriptio sequens est:

Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα φαεσφόρον ἅρπαγα νύμφης,
Καὶ παλάμαις Τύφωνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.

Libro vero XXV. praemittuntur reliquae, cum hoc titulo: Ἐπιγραφαὶ τῶν ὑπολειπομένων Διονυσιακῶν ποιημάτων. *Inscriptiones reliquorum Dionysiacorum Poëmatum*, disticho item hexametro comprehensae. Prima, quae ad Lib. XXV. pertinet, ita habet:

Εἰκοστὸν κατὰ πεμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα,
Καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐς ἠνορέην Διονύσου.

In fine totius Operis legitur: Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ὅτι με τὸ ἀπεξέβαλες.

III. pag. 175. *b. Theocriti Idyllia XIX.* cum glossis interlinearibus, argumentis, & aliis quibusdam in principio circa Doricam dialectum. Idyllium primum inscribitur *Thyrsis Daridi*; ultimum est *Epithalamium in Menelaum & Helenam*. Eorum ordo idem ferme est, atque editorum Venetiis apud Salamandram MDXXXIX. 12. a pag. 5. ad pag. 44. nisi quod quartum in edito, est septimum in Cod. & decimum quintum in Cod. est decimum nonum in editione. Argumenta Idylliorum VIII. X. XI. XII. & XIII. breviora multo sunt, quam edita; reliquorum vero cum illis concordant, excepto Idyllio XVIII. (in edit. XVII.) cui nulla hypothesis. In Idyllio XV. (in edit. XIX.) absunt sex illi versus, quos Marcum Musurum supplevisse ferunt pag. 43. *b.*

IV. pag. 191. *b. Apollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV.* quorum initium & finis concordat cum editione Florentina, de qua supra in Codice VII. Plut. XXXI.

V. pag. 235. *Hesiodi Opera, & Dies*, cum scholiis nonnullis marginalibus, glossis interlinearibus, & Vita poëtae in principio. Textus Poëtae concordat cum cit. Iac. Lectii edit. Tom. I. pag. 445. Vitae initium sequens est: Οὗτος ὁ Ἡσίοδος σὺν ἀδελφῷ Πέρσῃ παῖς ἐγεγόνει, δι' οὗ καὶ Πυκιμήδης Κυμαίων αἰσλέων πενήτων ἀνθρώπων, κ. λ. Primum scholion est: Τὸ θεὸς πέντε σημαίνει, σοφοὺς, βασιλεῖς, τὰ στοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὰ πάθη, καὶ τὴν εἱμαρμένην, ἣν ἕτεροι πρόνοιάν φασιν.

VI. pag. 241. *Eiusdem Theogonia.* Loc. cit. pag. 464. ubi in fine duobus versibus longior.

VII. pag. 249. *Eiusdem Scutum Herculis.* Ibid. pag. 457.

VIII. pag. 253. *Oppiani de Venatione Libri IV.* Ibid. Tom. II. pag. 87. seqq.

IX. pag. 270. *Eiusdem de Piscatione Libri V.* (2) Ibid. pag. 120. seqq. In fine annus scriptionis adiicitur hoc pacto: Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α'. ἰνδ. θ'. ἔτους ͵ϛψϟθ'. *Mense Septembri, die I. indict. IX. anno* 6789. (Christi MCCLXXXI.)

X. p. 296. *b. Moschi Siculi Syracusii Europa.* Ibid. Tom. I. pag. 605. seqq.

XI. pag. 297. *b. Eiusdem Amor fugitivus.* Ead. pag. 605.

XII. pag. 298. *Eiusdem Megara uxor Herculis.* Ibid. pag. 610.

XIII. pag. 299. *b. Nicandri Theriaca*, sine principio; incipiunt enim a versu 61.

Πολλὴ γὰρ λιβάσιν παραέξεται, ἀμφί τε χείλη.

Alius praeterea defectus occurrit in medio, nimirum a versu 194. ad versum 260. inclusive. Ibid. pag. 637. Variantes dedimus lectiones in nostra Nicandri editione Florentina Anni MDCCLXIV. 8.

XIV. pag. 307. *Eiusdem Alexipharmaca.* Ibid. pag. 654. In fine legitur fragmentum Latinum piae cuiusdam Orationis ad Iesum Christum. Huius quoque varias dedimus lectiones in cit. edit.

XV. pag. 313. *Tryphiodori Captivitas Troiae.* Ibid. pag. 688. Huius etiam poëmatis variantes lectiones selegimus in nostra Tryphiodori editione Florentina MDCCLXV. 8.

XVI. pag. 318. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Πλανούδη, *Ex Epistolis Planudae* Excerpta, ex iis fortasse CXXII. quae Mss. habentur in Bibl. Caesarea, teste Fabric. B. G. Tom. X. pag. 535. num. 21. Vide Nessel. IV. p. 138. Prima inc. Ἡδὺ μὲν ἐν θέρει σκιά. Vltima, quae inscribitur in margine παραμυθητική, *Con-so-*

(1) Super hanc vocem scriptum est μαθήτου. (2) Male Montfauc. in suo Cataloge habet: *Eiusdem Halieuticon Libri IV.*

ſolatoria, inc. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κ. λ. Deſ. οὐκ ἂν σοι μαρτύρων . . . videtur imperfecta.

XVII. pag. 319. *Phocylidis Sententiae* verſibus heroicis expreſſae cum emendationibus, & variis lectionibus ad marginem, mutilae tamen in fine; deſinunt enim in verſu 199. In citata Lectii Collectione Tom. I. pag. 722. In Codice tamen duobus ab initio verſibus, tamquam titulo, praeceduntur, qui ſunt:

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

XVIII. pag. 320. *b. Eaedem Phocylidis Sententiae* integrae, ſolutae tamen orationis ad inſtar exaratae.

XIX. pag. 322. *Gregorii Nazianzeni Carmina Heroica & Elegiaca*, hoc ordine. Primum eſt *de rebus ſuis, & vitae vanitate*. In edit. Billiana G. L. Pariſ. MDCXXX. fol. Tom. II. p. 31. ſeqq.

II. pag. 326. *de Virginitate*. Ibid. pag. 42. ſeqq.

III. pag. 338. *b. Praecepta ad Virgines*. Ibid. pag. 55. ſeqq.

IV. pag. 344. *In ſeipſum*. Ibid. pag. 68.

V. pag. 346. *b. In ſe ipſum poſt reditum*. Ibid. pag. 73.

VI. pag. 347. *b. De externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 75.

VII. pag. 348. *In ſe ipſum, & malas adfectiones*. Ibid. pag. 76.

VIII. pag. ead. *Ad ſe ipſum per interrogationem & reſponſionem*. Ibid. p. 77.

IX. pag. ead. *b. In templum S. Anaſtaſiae, quod ipſe Conſtantinopoli fixit*. Ibid. pag. 78.

X. pag. 349. *b. In Epiſcopos*. Ibid. p. 79.

XI. pag. 350. Aliud *ad Epiſcopos*. Ibid. pag. 81.

XII. pag. 352. Aliud *ad Epiſcopos*. Ibid. pag. 85.

XIII. pag. ead. *De humana natura*. Ibid. pag. 86.

XIV. pag. 353. Aliud *de externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 88.

XV. p. 354. *b. De praeſentium rerum vanitate*. Ibid. pag. 90.

XVI. pag. 355. *Diverſarum vitarum Beatitudines*. Ibid. pag. 91.

XVII. pag. 356. Ὅροι βίου. *Definitiones vitae* (forte tamen legendum Ὅρκοι, ut inſcribitur in edit.) Ibid. p. 92.

XVIII. pag. ead. *b. Adverſus carnem*. Ibid. pag. 93.

XIX. pag. 357. *b. Adverſus Diabolum*. Ibid.

XX. pag. ead. *Adverſus eumdem*. Inc. Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης. Deſ. σταυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος. Ibid. pag. 94. duplo longius.

XXI. pag. 358. Aliud ſine titulo. Inc. Α'λλήλους μὲν ἐγώ. Deſ. σύν τ' ἀγανοφροσύνῃ.

XXII. pag. ead. Aliud ſine titulo. Inc. Ε'γγὺς ἀγὼν βιότοιο. Deſ. ἔχει βιότου. Ibid. p. 98.

XXIII. pag. ead. *b. Sui ipſius cohortatio, ut ad Deum mentem convertat*. Ibid. pag. 94.

XXIV. pag. 359. ſine titulo. Inc. Θυμὲ βλέψον ἄνω. Ibid. pag. 95.

XXV. pag. ead. *Luctus*. Inc. Ὤμοι ἐγών. Ibid.

XXVI. pag. ead. *De Dei deſiderio*. Inc. Μῆτερ ἐμή. Ibid.

XXVII. pag. ead. *Ad animam*. Inc. Πολλάκις. Ibid. pag. 96.

XXVIII. pag. ead. *b. Luctus*. Inc. Αἲ αἲ τῶν παθέων. Ibid. pag. 97. In Codice tamen inter diſtichon Νοῦσον, & Ἥστον, inſertum eſt aliud, quod ita habet;

Τέτρωμαι πολλοῖσι κακοῖσι καὶ ἄλγεσι σαρκὸς,
Σοὶ δὲ Χριστὲ χάρις, ὅς με πυροῖς πάθεσιν.

XXIX. pag. ead. Heptaſtichon Heroicum ſine titulo. Inc. Μή τις ἐμοῖς παθέεσσι. Deſ. σεῖο λαβέσθαι. Edidit Muratorius in Anecdotis Graecis Patav. MDCCIX. ſub N. CCXXVIII. pag. 216.

XXX. pag. ead. *Carmen ſupplex*. Inc. Χριστὲ φάος. In citato Bill. editionis Tomo pag. 97.

XXXI. pag. 360. ſine titulo. Inc. Χριστὲ ἄναξ. Ibid.

XXXII. pag. ead. *De veris & germanis divinae Scripturae libris*. Ibid. pag. 98.

XXXIII. pag. ead. *b. De Chriſti Genealogia*. Ibid. pag. 99.

XXXIV. pag. 361. *Chriſti Miracula ſecundum Matthaeum*. Inc. Ματθαῖος βίβλοιο. Ibid. pag. 101.

XXXV. pag. ead. *b. Parabolae*. Inc. Εἰ δ' ἄγε καὶ σκοτίων. Ibid. pag. 102.

XXXVI. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Lucam*. Ibid.

XXXVII. pag. 362. *Parabolae verſibus iambis*. Ibid. pag. 103.

XXXVIII. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Marcum*. Ibid.

XXXIX. pag. ead. *Parabolae* verſibus ſex, nimirum:

Ὅσσα Χριστὸς ἔρεξε μέγας, μῦθος δ' ἀγόρευσε
Παρβλήδην ἐπὶ γαῖαν ἕνα σπόρον οὔτι ὅμοιον
Καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματι συμφυέα,
Καὶ νέπυ κληρονόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν
ἀθέσμοις
Μάρκος μὲν δὴ τοῖα Πέτρου φυτὸν, εὐρυχόρῳ δε
Ἑλλάδι Παύλοιο Λουκᾶς ἔγραψε τάδε.

Hos non invenimus in edit.

XL. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Ioannem*. Ibid. pag. 102.

XLI. pag. ead. *Parabolae quatuor Evangeliſtarum*. Inc. Δείδω. Ibid. pag. 103.

XLII. pag. 363. *Ad Monachos in coenobio degentes*. Ibid. pag. 105.

XLIII. pag. ead. *In Magnum Baſilium Epitaphia*. Ibid. pag. 152.

XLIV. pag. ead. *b. In divitem male moratum*. Ibid. pag. 126.

XLV. pag. 364. *Profecturi precatio ad Chriſtum*. Ibid. p. 127.

XLVI. pag. ead. *De ſilentio, quod Ieiunii tempore coluit*. Ibid. pag. 128.

XLVII. pag. 366. *Hymnus ad Chriſtum poſt ſilentium in Paſchate*. Ibid. pag. 131.

XLVIII. pag. ead. *b. Adverſus mulieres ambitioſius ſeſe adornantes*. Ibid. pag. 147.

IL. p. 369. *Ad Olympiadem*. Ibid. pag. 132.

L. pag.

L. pag. 370. *De se ipso post reditum Constantinopoli*. Ibid. pag. 134.

LI. pag. ead. *b. De virtute*. Inc. Τὴν ἀρετήν. Ibid. pag. 135.

LII. p. 371. *b. Ad fictos Monachos*. Ibid. p. 138.

LIII. pag. 372. *In morbum*. Ibid.

LIV. pag. 373. Εἰς Ἑλλήνιον τὸν ἐξισωτήν. *Ad Hellenium Exaequatorem*. Ibid. pag. 106.

LV. pag. 376. *Ad Nemesium*. Ibid. p. 140.

LVI. pag. 378. *b. Sententiae admonitoriae*. Inc. Γυμνὸς ὅλος. Ibid. pag. 146. In fine: Τέλος τῶν ἐπῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. *Finis Carminum S. P. N. Gregorii Theologi*.

XX. pag. 379. *b.* Ἐκ τῆς Θεοσοφίας. *Ex Theosophia* Excerpta quaedam, in quibus continentur *Oracula Apollinis, & Serapidis*. Primum, cui titulus, Θεοφίλου τινὸς τοὔνομα ἐρωτήσαντος τὸν Ἀπόλλωνα, σὺ εἶ θεὸς, ἢ ἄλλος, ἔχρησεν οὕτως. *Quum interrogasset quidam nomine Theophilus Apollinem, tu es ne Deus, an alius, ita respondit*:

Ἔστ' ἰσθ' ὑπὲρ οὐρανίου κύτεος καθύπερθε λελογχὼς, κ.λ.

Vltimum vero, quod inscribitur ita: Πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα εἰ ἁμαρτάνων τις λανθάνει Θεὸν, εἶπεν Ἀπόλλων. *Interroganti cuidam, an qui peccat, Deum lateat, respondit Apollo*. Des.

Πάντα ζωογονῶν ὁπόσα πνέει τε καὶ ἕρπει.

Inter Oracula metrica Iovis, Apollinis, Mercurii, Serapidis &c. ab Ioanne Opsopoeo collecta, & Graece ac Latine edita ad calcem Oraculorum Sibyllinorum Paris. MDIC. in 8. non invenimus.

XXI. pag. 380. *b.* Αἰνίγματα. *Aenigmata*. Primum inc.

Πέντ' ἄνδρες δέκα νηυσὶ κατήλυθον εἰς ἕνα χῶρον, κ. λ.

Vltimum des.

Ἅρματος ὄντο . . λας λύομαι εἶναλίου.

XXII. pag. 381. Ἐπιγράμματα δι' ἐρωελεγείων εἰς τὰς ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως ἱσταμένας στήλας τῶν ἐν αὐτῷ νικησάντων τεθρίππῳ, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα δηλοῦνται ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιγράμμασιν. *Epigrammata versibus heroelegiacis ad columnas in Hippodromo Constantinopolitano erectas eorum, qui in ipso vicerunt quadrigis, quorum nomina in ipsis Epigrammatis significantur*. Primum *in Porphyrium* inc.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει, κ.λ.

Vltimum *in Vranium*, inc.

Ἀμφοτέροις εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις.

Sunt Epigrammata XXVII. ex Anthologiae Lib. V. desumta, quae iuxta seriem, quam obtinent in Iac. Lectii edit. sunt LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXXIX. XC. XCI. XCVII. IC. CII. CIII. CIV. CV. CVI. CVII. CX. CXII. CXIII. CXVIII. CXX. CXX. (eodem enim numero duo Epigrammata per errorem notantur) CXXII. CXXIII. CXXIV. CXXV. & CXXVII.

XXIII. pag. 382. *b.* Redeunt nunc alia Gregorii Nazianzeni Poëmata, quorum primum est *de Incarnatione*. Inc. Νήπιος ὅς τις ἄνακτα, κ. λ. Edidit Muratorius in Anecdotis Graecis Patav. MDCCIX. sub N. CCXXIV. p. 211.

II. pag. ead. Εἰς Παρθένους, *ad Virgines*. Inc. Παρθένε παρθένος ἴσθι, κ. λ. Des. Φάρμακον ἔνδον ἔχειν; Ibid. pag. 192. duplo longius.

III. *In Agapetos*. Ibid. pag. 184.

IV. *Ad Monachos*. Inc. Οἱ μοναχοὶ, κ. λ. Des. Φίλοι δυάδος. Ibid. pag. 197. tribus distichis longius.

V. Item sine titulo. Inc. Παρθένε, Χριστὸν ἔχεις, κ. λ. Des. ἑλκομένη τις. Est decastichon ex duobus Epigrammatis conflatum, quae sunt CCII. & CCVII. sed ita, ut hoc secundum, quod in edit. est Elegiacum, in Codice sit heroicum, & quidem ita:

Ὡς χαλεπὸν σάρκεσσι φυγεῖν κλόνον ἐγγὺς ἐοῦσαις!
Τοὔνεκα θηλυτέρων, μοναχοὶ, ἀποτηλόθεν ἐστέ.
Πολλὰ γάρ ἐστι γάμου μυστήρια, καὶ πρὸ γάμοιο,
Οἷς μολύνει ψυχὴν ὄψει σπόρον ἑλκομένη τις.

VI. Inc. Πῦρ ἐγγὺς καλάμης. Ibid. p. 187.

VII. *De Synisactis* inc. Λευκοῦ, καὶ μέλανος. Des. τὸ πρᾶγμ' ἐπαινέσομαι. Ibid. sed quinque distichis longius.

VIII. Inc. Ἄρσενα πάντ' ἀλέεινε. Des. πείθεό μοι. Ibid. pag. 195. quatuor versibus longius.

IX. pag. 383. Πρὸς τὴν ψυχήν. *Ad Animam*. Inc. Ἄλλοι μὲν χρυσόν. Ibid. p. 137.

X. pag. ead. *Adversus Diabolum*. In cit. Tom. edit. Billianae, pag. 98.

XI. *Aegypti plagae*.

XII. *Decalogus*.

XIII. *Patriarchae*.

XIV. *Discipuli Christi*. Ibid. p. 99.

XV. *In Iulianum Exaequatorem*. Ibid. p. 111.

XVI. pag. ead. *b. Ad Nicobulum patrem, Nicobuli filii nomine*. Ibid. pag. 112. In Codice tamen mutilum in fine, ob unius folii iacturam inter pag. 384. & 385. desinit enim in versu,

Ἀντίπαλ' ἀφραδέουσιν ὑπ' ἀντιπάλοισι θεηταῖς.

XVII. p. 385. *Nicobuli patris ad filium*. Ibid. pag. 115. sed in Codice ob memoratam folii iacturam, initio mutilum; incipit enim a versu,

Ἢ σχήσω θυσίαις τε καὶ εὐχωλῇσι γεραίρειν.

XVIII. pag. 386. *b. Ad Vitalianum, filiorum nomine*. Ibid. pag. 120. In fine iterum possessoris nomen adscriptum est hoc pacto: Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστίν. *Hic Liber est Francisci Philelphi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIII. optimae notae. Constat foliis scriptis 389.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

LYCOPHRON CVM SCHOLIIS ISAAC.

I. pag. 1. LYcophronis *Alexandra* cum glossis interlinearibus, & scholiis Isaaci Tzetzae, ac Prolegomenis in principio. COD. XVII.
Prolegomena sunt, primo Epigramma tetrastichon in Lycophronis Librum, ab Isaacio Tzetza explicatum, quod inc. Βίβλος μὲν τελεθοῦσα, κ. λ. secundo Tractatus de poëtarum differentia, quorum initum: Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων, κ. λ. tertio Lycophronis vita,

vita, quae inc. Λυκόφρων ἐγοὶ, κ. λ. Def. καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανῦργοι. Exstant omnia in Lycophronis Graeco-Latina edit. Oxon. e Theatro Sheldon. MDCCII. fol. ubi tamen Vita Poëtae tresdecim circiter versus longior habetur. Cum dicta editione concordant etiam initium, & finis tum poëmatis, tum etiam scholiorum, quae inc. Λέξω τὰ πάντα. Τοῦτο τὸ σχῆμα, ϗ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρετιγραφὴ καλεῖται. Def. τινὲς δὲ ὄνομα κύριον ἀγγέλου τῦτο νοοῦσιν. Notandum, hunc Codicem duplici manu fuisse conscriptum, & quidem vetustiorem scripturam, quae ad paginam usque 113. progreditur, alii adhuc antiquiori ac deinde penitus abrasae, fuisse superinductam.

Codex Graecus membranaceus Ms. a pag. 1. usque ad pag. 113. Saec. XIII. deinceps vero chartaceus Saec. XV. in 8. Constat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. XVIII. I. pag. 1. Homeri Ilias nitide accurateque exarata, cuius in calce leguntur Antipatri Sidonii in Homerum Epigrammata, & alii versus, ex Anthologia fortasse desumti. Tum amanuensis subscriptio sequens: Ἐτελειώθη ἡ παρῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμῦ Ἰωάννυ Θεττάλυ τῦ Σκυταριώτυ ἐν πόλει Φλωρεντίᾳ ἐν ἔτει ͵αυνβʹ. μηνὶ Μαΐῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. *Absolutus est hic liber manu mea Ioannis Thessali Scutariotae in urbe Florentia anno MCCCCLII. mense Maio, die XIV.* Hanc ipsam subscriptionem memorat Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 80. ubi *Maii* 4. habet pro *XIV.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 281.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΦΙΛΗΣ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΑ.

MANVEL PHILIS CARMINA VARIA.

COD. XIX. Manuel Philes, cuius in hoc Volumine Carmina continentur, Ephesius fuit, floruitque circa tempora Michaëlis Palaeologi iunioris A. C. MCCCXXI. e vivis sublati. Huic enim Opus suum *de animalium proprietate* dicavit, quod in Mss. inscribitur: Τοῦ Φιλῆ κυρῦ Μανυὴλ ςίχοι ἰαμβικοὶ περὶ ζώων ἰδιότητος εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν Μιχαὴλ Παλαιολόγον τὸν νέον. De hoc Opere paullo fusius agemus infra §. XXIII. Interim Codicis recensionem adgrediamur.

I. pag. 1. Ἠθοποιΐα δραματικὴ πονηθεῖσα τῷ Φιλῇ, ϗ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἔχυσα τῷ λαμπροτάτῳ μεγάλῳ Δομεςίκῳ, τῷ Χαριτωνύμῳ φημὶ Καντακυζηνῷ. Εἰσὶ μέν τοι τὰ πρόσωπα Νῦς ϗ Φιλῆς. προλογίζει δὲ Φιλῆς. *Ethopoeia dramatica a Phile composita, ac laudibus dicata illustrissimi Magni Domestici, Ioannis, inquam, Cantacuzeni. Colloquuntur igitur Mens, & Phile: Prologum vero agit Phile.* Huic titulo praecedit Prooemium versibus iambicis septem, quod refert Fabric. Bibl. Gr. Vol. VII. p. 710. Drama inc.

Φιλῆς.
Παιδευτὰ νῦ πρόελθε τῆς Βυζαντίδος.
Ὀξὺς γὰρ εἶ σὺ, ϗ πτερῶν δίχα τρέχεις,
Καὶ ῥεῦμα νικᾷς, ϗ πνοῆς κύφην χύσιν,
Καὶ πυρὸς ἀκμάζοντος ἐν χόρτῳ φλόγα·
Κἀν γνῷς ὅπη γῆς ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας
Ἐκεῖθεν ἡμῖν εὐςαλὴς παλινδρόμει.
Καὶ γὰρ ἂν ὁ χρυσῦς ἔχοι φράσεις. (1)

Def.

Ὁ μέγας Δομέςικος.
Μὴ μὴ πτοηθῇς· ἐντελὴς γὰρ ἡ σχέσις,
Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἀκμαῖος πόθος,
Οὐκ ἔςι μικρὸν τῷ σκοπῦντι σωφρόνως.
Σαίνει δὲ ϗ ψέλλισμα πατέρα βρέφυς.
Ἡ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφυς τέως.
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρότον,
Ἐρῶντος ἀνδρὸς ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω.

Tum subiicitur: Πρόσωπα ρλη′. ϗ ςίχοι ϡξϛ′. *Personae CXXXVIII. ac versus DCCCCLXVI.* (secluso nimirum Prooemio) In hoc Dialogo inducuntur etiam Virtutes Magnum Domesticum laudantes, Prudentia, Fortitudo, Iustitia, Temperantia; tum Veritas, Memoria, Misericordia, Clementia, Sagacitas, Rectitudo, Continentia, Modestia &c. Ineditum videtur ex Fabric. loc. cit.

II. pag. 23. *b.* Πρός τινα τῶν φίλων παραινετικοί. *Ad quemdam amicum* (2) *versus paraenetici* numero centum. Inc.

Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει.

Def.

Ἆρ' ὐχὶ κατένυξα τοιςδέ σε πλέων;

III. pag. 25. *b.* Εἰς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον. *In Regem Alexandrum* versus L. Inc.

Ὁ μὲν τύχη δείκνυσι, καλύπτει χρόνος.

Def.

Παντὸς μίσυς ἄγευςον ἀθρῶν τὸ κράτος.

Exstant etiam in Catalogo Mss. Bibl. Regiae Paris. Tom. II. Cod. CMXLI. & MDCXLII. ubi inediti vocantur.

IV. pag. 26. *b.* Εἰς τὸν αὐτοῦ γάμον. *In eiusdem nuptias* versus XXXIII. Inc.

Θάλαμος ἰδοὺ, νυμφικὴν φέρων κλίνην.

Def.

Τῶν Ἀρεϊκῶν εἴχετο σπυδασμάτων.

Habentur hi quoque in dictis Codicibus Bibl. Regiae.

V. pag. 27. *b.* Ὡς ἀπό τινος διφθερωνύμου βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκείνυ γλώττης, τῷ Πατρικιώτῃ. *Tamquam ex persona cuiusdam Diphtheronymi barbarizantis ex lingua ipsius, ad Patriciotam*, versus XVI. Inc.

Ἀνίερον γῆν ϗ καθημαρτημένην.

Def.

Ὦ πρὸς λόγυς Ἡράκλες, ὦ νοῦ γεννάδα.

VI. pag. ead. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. *In quatriduanum Lazarum*, tetrastichon. Inc.

Ἐνταῦθα Χριςὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον.

VII.

(1) Claudicat versus; cui propterea vox addita quaedam est in margine, quae tamen evanuit.
(2) In margine vero adscribitur Σεβαςῷ τῷ Πατρικιώτῃ.

VII. pag. 28. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, tetrastichon. Inc.

Α'γνὴ κόρη ζῆς, εἰ δὲ σιγᾷς, ὐ ξένον.

VIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον αὐτῆς. *In ipsius ingressum in templum*, octastichon. Inc.

Η"δη κινῦσα τὰς σκιὰς κ̣ τὺς τύπυς.

IX. pag. ead. Τῷ σεβαςῷ Πατρικιώτῃ. *Ad Sebastum Patriciotam*, varia Epigrammata iambica. Primum inc.

Τὴν εὐγενῆ καλύπτραν ὁ χρυσῦς φίλος.

Vltimum des.

Χαρισμάτων ὄργανον ἐξειλεγμένον.

X. pag. 31. Μεταφραςικοὶ εἰς τὺς οἴκυς τῆς ἀκαθίςυ. *Metaphrastici in domum Acathistae* (1). Inc.

Σοὶ τῇ ςρατηγῷ τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ.

Des.

Τὺς τῷ Θεῷ βοῶντας, ἀλληλύϊα.

Sunt versus satis multi in laudem Virginis, quos habes etiam in dicta Bibl. Regia Tom. II. cit. Cod. MMDCCXLVIII.

XI. pag. 37. *b*. Εἰς ποτήριον. *In Calicem*, tetrastichon. Inc.

Ι'δὺ κρατὴρ εἷς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.

XII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτυ. *In Discum primi*, hexastichon. Inc.

Οὐρανίαν τράπεζαν ενθάδε βλέπω.

XIII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ δευτέρυ. *In Discum secundi*, aliud hexastichon. Inc.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων.

Δίσκος ἱερὸς, ἅγιος, *est sacer discus*, in quo Graeci inter Missae solemnia sanctum panem reponunt, cuius figuram exhibuit Goarus in Euchologio p. 117. Du-Cange in Glossariis ad Med. & Infim. Graecitatem & Latinitatem in verbo δίσκος.

XIV. pag. 38. Εἰς τὸν τοῦ ποτηρίυ δίσκον. *In Discum Calicis*, aliud hexastichon. Inc.

Τὸν ἀργύρυ πραθέντα κ̣ τεθυμένον.

Ποτήριον, *Calix*, in quo Christi sanguis consecratur. Vide Du-Cangium l. c.

XV. pag. ead. Εἰς τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου Παύλυ εὑρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ τῆς παναχράντυ. *In vestigium magni Paulli inventum in monasterio intemeratae Deiparae*, versus LXXXXVIII. Inc.

Ι'χνηλατῶν μοι Παῦλε τὴν σωτηρίαν.

Des.

Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XVI. pag. 40. *Ad Patriciotam* alia Epigrammata iambica, quorum primum inc.

Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων σκέλος.

Vltimum des.

Α'νεῖλεν αὐτὸν ἀργυρῶν κλώσας βρόχον.

XVII. pag. 43. Εἰς τὴν Θεοτόκον. *In Deiparam*, tetrasticha duo. Primum inc.

Υ'πὲρ Μιχαὴλ, Μιχαὴλ πρέσβειν δέχυ.

Alterum inc.

Ο'λην ἐμαυτὴν ὐ τὸ νῦν δῶρον μόνον.

XVIII. pag. ead. Εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν ὖσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς τῶν Ο'δηγῶν. *In Deiparam exsistentem in porta Monasterii* Ο'δηγῶν, versus XII. Inc.

Πύλην ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλην.

XIX. pag. ead. *b*. *Ad Patriciotam*, versus X. inc.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις.

XX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων λελατομημένον ἐκ λίθυ λευκοῦ ἅγιον Γεώργιον. *In S. Georgium in monasterio Manganorum ex albo lapide excisum*, versus VIII. Inc.

Παῖς Α'βραὰμ ὁ μάρτυς ὖτος ἐκ λίθων.

XXI. pag. 44. *Ad Patriciotam*, versus XLVI. Inc.

Κλέπτει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι.

XXII. pag. 45. *Ad eumdem*, tetrastichon. Inc.

Η' σὴ φύσις, φῶς· ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος.

XXIII. pag. ead. Τὸ περὶ ζώων ἰδιότητος τοῦ αὐτοῦ Φιλῆ προοίμιον. *Eiusdem Phile de animalium proprietate Prooemium*. Inc.

Ε'χρῆν μὲν Α'δὰμ τὸν γενάρχην τὸν μέγαν.

Des.

Ο'ς ἐςι φῶς ἄνωθεν ὠθῦν τὸ σκότος.

Concordat cum edito in nuperrima huius Operis edit. Gr. Lat. Traiecti ad Rhenum MDCCXXX. in 8. cura Io. Cornelii de Pauff, quam in hoc recensendo Codice prae manibus habuimus. Hoc igitur nostrum exemplar quum non contemnendae sit antiquitatis, visum est singulorum Capitum titulos, divisionem, atque adeo versuum numerum cum edito conferre, & quae identidem discrimina sese nobis obtulerint, ea tibi, amice Lector, sub oculos ponere: quem quidem laborem nostrum aequi bonique facias, rogo, ac pro certo habeas, editiones licet recentissimas, non ita tamen omnibus esse numeris absolutas, ut non iis ex novorum Codicum collatione, aliqua semper fieri possit accessio.

Cap. II. in edit. Περὶ γρυπὸς, *de Grypho*, in Codice inscribitur Περὶ γυπῶν, *de Vulturibus*, & usque ad septimum versum, qui inc. Κἂν μακρόθεν βλέπῃ, κ. λ. progreditur: tum immediate sequitur versus Πλὴν μαντικὴν ἔχυσιν, κ. λ. qui est quartus Capitis sequentis, Περὶ γυπὸς, iis, quae interiacent, penitus omissis: definit autem in versu, Εἶναι δὲ κ̣ μέλανας, κ. λ. qui est antepenultimus in edit.

Cap. III. in Cod. inscribitur, Ε"τεροι περὶ γυπῶν, *Alii versus de Vulturibus*, & continet versus XI. quos, quum in edit. desiderentur, heic subiicimus. Ita vero habent:

Προγνωςικὴν ἔχυσι ϗ γῦπες φύσιν,
Οὓς μίξεως πλὴν κ̣ σπορᾶς λόγος κύειν
Σπῶντας πνοῆς ὄλισθον ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Ο'ταν κατ' ἀνδρῶν τακτικῶς ὡπλισμένων
Α"λλυς ὁ τῆς ἔριδος ὁπλίζῃ χρόνος,
Σφριγῶντος αὐτοῖς τοῦ κατ' ἀλλήλων θράσυς.
Ι'σασι γὰρ δὴ τὴν ἑκατέρων τύχην,
Καὶ τὺς νικητὰς πρὸ σφαγῆς ἢ τραυμάτων.
Ω"σπερ πάλιν ἴσασι τὺς θανυμένυς,
Καὶ τοῦτο σαφὲς ἔκ τινων γνωρισμάτων,
Οἷς εὐςόχως δίδωσιν ἡ πεῖρα κρίνειν.

Cap. V. in edit. Περὶ ἐρωδιῶν, *de Ardeis*, deest totum in Codice: heinc Capitum numeratio in posterum non concordat.

Cap.

(1) Vid. Du-Cange Gloss. ad Scriptores Mediae, & Infimae Graecit. V. ἀκάθιςος.

Cap. IX. in edit. Περὶ πελεκάντων, *De Pelecanis*, in Cod. inscribitur, Περὶ πελεκάνων.

In Cap. XII. Περὶ περδίκων, *de pernicibus*, deest in Cod. versus 68.

Cap. XIV. in edit. Περὶ νήττης, *de Anate*, in Cod. inscribitur Περὶ νηττῶν plur. num. quemadmodum & sequentium duorum Capitum tituli.

Cap. XXIV. in edit. Περὶ κίγκλων ϗ πυριγόνων, *de cinclis & pyraustis*, in Cod. inscribitur tantum Περὶ πυριγόνων.

Cap. XXVI. in edit. Περὶ κίρκων, *de circis*, in Cod. inscribitur, Περὶ τῆς τῶν ϑρακῶν ϑήρας.

Ex Capitibus XXVIII. & XXIX. unum tantummodo conflatur in Codice.

Cap. XXX. in edit. inscriptum, Τὰ ταῖς μελίσσαις πολέμια, ϗ ὅσα ἕτερα ἄλλων ζώων βλαπτικὰ, *Quae apibus sint inimica, & quae aliis nocentia sint animantibus*, in Cod. dividitur in duo, quorum primum titulum habet: Ποῖα τῶν ζώων εἰσὶ πολέμια τοῖς ἄλλοις, & desinit in vers. 25. Alterum, cui titulus; Ποῖα τῶν ζώων ἀπεχϑάνεται κατὰ κράτος τοῖς ἄλλοις, incipit a versu 26.

Cap. XXXII. deest in Cod.

Cap. XXXIV. & XXXV. carent titulo in Cod.

Cap. XXXVI. deest in Cod.

Cap. XXXVIII. in edit. Περὶ μαντιχώρου, *De Manticbora*, in Cod. inscribitur Περὶ μαντιχώρου ϑηρίου Ἰνδικοῦ.

Cap. XXXIX. deest in Cod.

Cap. XL. Περὶ μονοκέρωτος, *De Monocerote*, in duo dividitur in Cod. quorum primum definit in versu 27. Ἕως τὸ ῥευςὸν, κ. λ. sed in margine alii duo iambi sunt appositi, quibus Capiti finis imponi videtur; iique sunt:

Ἁλίσκεται δ' ἐν ὁ ϑρασὺς ξενοτρόπως
Κόρης ἀπατῆς ὄψει ϗ μελουργίᾳ,

& in edit. desiderantur. Alterum incipit a versu 28. cui titulus est: Αἰτιολογία, ὅπως γίνεται τοῖς ζώοις τὰ κέρατα.

In titulo Capitis XLI. desunt in Cod. verba, ϐ τούτου κέρατος.

Cap. XLII. in edit. Περὶ κυνοκεφάλων, *De Cynocephalis*, in Cod. inscribitur: Περὶ κυνοπροσώπων ἀνθρώπων, & caret versu 9.

Cap. XLIII. in Cod. caret tutulo.

Cap. XLIV. in edit. Περὶ ὀνοκενταύρου, *de Onocentauro*, in Cod. inscribitur: Περὶ ἀνϑρωπομόρφου ϑηρίου, ὅπερ καλοῦσιν ὀνοκένταυρον.

Capita XLV. & XLVIII. desunt in Cod.

In tiulo Cap. IL. desunt in Cod. verba χερσαίας τε ϗ θαλασσίας. Inter hoc autem, & sequens Caput, in Codice tetrastichon interiacet, apposito titulo: Ἕτεροι περὶ ὑαίνης. *Alii* (versus) *de hyaena*, quod sequens est:

Ὕαινα φοιτᾷ τοῖς προαυλίοις νύκτωρ,
Καὶ τοὺς ἐμοῦντας καϑαρῶς μιμουμένη
Τοὺς κύνας πλανᾷ προσιόντας αὐτίκα,
Ἠδὲ λαμβάνει ϗ καϑεσϑίει τάχος.

In titulo Cap. LI. deest in Codice ἰχϑύος.

Cap. LIII. Περὶ αἰγὸς, *de Capra*, quod in edit. est distichon, in Cod. est tetrastichon, & his duobus versibus est longius:

Καὶ τὴν τελευτὴν οἶδεν αὐτῆς πανσόφως,
Ἄγευςον τροφῆς ἑαυτὴν συντηροῦσα.

Titulus Capitis LIV. brevior, quam in edit. ita habet: Περὶ λυκοσπάδος χιτῶνος.

Cap. LVI. deest in Cod.

Capitis LVII. titulus ab edito diversus, ita habet: Ποῖα τῶν ζώων δοκεῖ βλέπειν κοιμώμενα.

Cap. LVIII. in edit. Περὶ πτωκῶν, *de leporibus*, in Cod. inscribitur Περὶ λαγωῶν.

In titulo Cap. LXI. deest in Cod. ἐνύδρου.

In titulo Cap. LXII. desunt in Cod. verba, ϗ λυγγουρίου.

Titulus Cap. LXIII. brevior in Cod. habet: Περὶ ἱπποκάμπου.

Cap. LXVI. in Cod. dividitur in alia XII. & unicuique suus adscribitur titulus. Primum est enneastichon, & inscribitur: Περὶ τῶν ἐν Αἰϑιοπίᾳ δρακόντων. Secundum tetrastichon Περὶ ὄφεως. Tertium pentastichon Περὶ τοῦ αὐτοῦ. Quartum tetrastichon Περὶ ὕδρικος. Quintum pentastichon Περὶ δήγματος ἀσπίδος. Sextum versibus XIX. constans Περὶ διαφόρων ὄφεων. Septimum versibus constans XXV. Περὶ Ἰνδοῦ ὄφεως. Octavum octastichon Περὶ χερσύδρου. Nonum decastichon Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ λίϑου. Decimum versibus constans XVII. Περὶ τοῦ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ σκώληκος. Vndecimum enneastichon Περὶ δήγματος φαλαγγίου. Duodecimum tetrastichon Περὶ δήγματος ῥαγός.

Cap. LXVIII. in edit. Περὶ μυῶν Ἰνδικῶν, *de muribus Indicis*, in Cod. inscribitur Περὶ τῶν λεγομένων κανατάνων.

Cap. LXX. in duo dividitur in Cod. primum enneastichon inscribitur Περὶ γάμου ἔχεως καὶ ἐχίδνης, alterum hendecastichon Περὶ συνδυασμοῦ ὄφεως ϗ μυραίνης.

In titulo Cap. LXXI. Codex pro ἰχθύων habet κητῶν.

Titulus Cap. LXXII. brevior, quam in edito, est Περὶ δελφίνων.

Titulus Cap. LXXIX. pro σπόγγου habet σποϛγιᾶς.

Cap. LXXXI. in duo dividitur in Cod. Primum versibus constans XV. inscribitur Περὶ φυσάλου, alterum hexastichon Περὶ ἰχθύος ἀνωνύμου.

Ex Capitibus LXXXII. & LXXXIII. unum conflatur in Cod. & inscribitur Περὶ κροκοδείλου ϑαλαττίου.

In Cap. LXXXVII. deest in Codice versus 19.

Cap. XCI. quod in Codice inscribitur, Περὶ τρυγόνων ϑαλαττίων, est tetrastichon.

In titulo Cap. XCIII. desunt in Codice verba ϗ λαγωοῦ.

Cap. XCV. in duo dividitur in Codice, quorum primum inscriptum Περὶ πίνης, constat versibus XVII. alterum Περὶ καρκίνου, constat versibus XIV.

Capita tandem XCVIII. CII. & CIII. desunt in Codice.

In fine subditur: Τέλος, τὸ περὶ ζώων ἰδιότητος, ποιηϑὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου ϗ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ. *Finis, Liber de anima-*

malium proprietate, elaboratus a sapientissimo & eloquentissimo D. Manuele Phile.

XXIV. pag. 83. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In sanctos Theodoros*, hexastichon. Inc.

Γράψας ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ.

XXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus xxxii. Inc.

Αὐτοκράτορ, σὸς εἰμι, σὲ πνέω μόνον.

XXVI. pag. ead. *b.* Εἰς τὸ τῆς παμμακαρίστου κοιμητήριον. *In Coemeterium Pammacaristae*, hoc est, *beatissimae Deiparae*, versus xxx. Inc.

Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, κἂν ἔτι πνέῃς.

XXVII. pag. 84. Τῷ Δομεστίκῳ. *Ad Domesticum*, versus xii. Inc.

Ὦ τῶνδε τῶν νῦν συμπαθεστάτη φύσις.

XXVIII. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν υἱὸν τῆς πρωτοστρατορίσσης τὸν κυρὸν Ἀνδρέαν ἐκεῖνον τὸν στρατηγόπουλον. *Sepulcrales* versus xlii. *in filium uxoris Protostratoris, D. Andream illum Strategopulum.* Inc.

Ἄνθρωπε, δεῦρο στῆθι καὶ σκόπει τάδε.

Πρωτοστράτωρ autem erat, qui *Stratoribus praeerat*; στράτορες autem, *equorum curatores*. Eius munus varium fuit; neque enim equili dumtaxat Imperatorio praeerat, sed & quum Imperator equum adscensurus erat, apprehenso freno usque ad quartam, vel quintam Palatii partem illum adducebat; tum succedebat Chartularius, equo usque ad portam deducto: idque e contra in ipsius ad Regiam reditu observabatur. Militari etiam munere fungebatur Protostrator; in bellicis enim expeditionibus defensor erat eorum, qui excursiones faciebant. Ea porro dignitas inter illustriores in Aula Constantinopolitana semper est habita: de qua vid. Nicephorum Bryennium Lib. II. num. 2. Zonaram in Michaële Theophili filio, & Du-Cangium Gloss. Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1463. seqq.

XXIX. pag. 85. *b.* Μετάφρασις εἰς μῦθον κοινόν. *Metaphrasis in fabulam communem*, versibus xxvii. Inc.

Ἀνήρ ποτε κλὼψ εἰς φυτουργοῦ θριγγίον.

XXX. pag. 36. Ἔφοδος περὶ γυπῶν. *Expositio de Vulturibus*, versibus xi. Inc.

Προγνωστικὴν ἔχουσι καὶ γύπες φύσιν.

Iidem sunt, atque illi, quos retulimus paullo ante in hoc ipso Codice §. XXIII. p. 150.

XXXI. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἀσωμάτῳ τῆς Λαύρας φιάλην. *In Phialam, quae est in Asomato Laurae*, enneastichon. Inc.

Φρενῶν ὄφις ἄντικρυς, ἢ τέχνης λέων.

Φιάλη, *Phiala*, fons, seu receptaculum aquarum in locis publicis ad civium utilitatem. Consule Du-Cangium loc. cit.

XXXII. pag. ead. *b.* Εἰς ἐζωγραφημένον ἐν τῇ γῇ λέοντα. *In leonem in terra depictum*, pentastichon. Inc.

Ψυχὴν σταθηρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος.

XXXIII. ibid. Εἰς τὸ αὐτό. *In idem argumentum*, hexastichon. Inc.

Ἂν οὐκ ἔχων κίνησιν ἐν τύπῳ λέων.

XXXIV. ibid. Ἕτεροι. *Alii* versus iv. in idem argumentum. Inc.

Λέων ἐπὶ γῆς πνευστιῶν γεγραμμένος.

XXXV. pag. 87. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι. *Ad Patriarcham D. Niphonem*, versus xxiv. Inc.

Χριστοῦ σὺ ποιμὴν, καὶ Φιλῆς σὸν ἀρνίον.

XXXVI. pag. ead. *b.* Εἰς τὰ τοῦ αὐτοκράτορος κούκουρα (1). *In Imperatoris pharetras* versus xxxvi. Inc.

Ἔλος φυτευθὲν εἰς φαρέτραν ὀστίνην.

XXXVII. pag. 88. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus xvi. Inc.

Τοὺς μὲν παλαιοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνους.

XXXVIII. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει προμήθειαν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. *Ad Imperatorem, quum ab eo peteret, ut filio suo provideret*, Epigrammata duo, quorum primum versibus constans xxviii. inc.

Ἐν τοῖς ἐλιγμοῖς δυσφορῶν τῶν σπαργάνων.

Alterum pag. 89. tetrastichum, & in margine appositum, inc.

Ἔτι παρ' ἡμῖν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος.

XXXIX. pag. 89. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει τὸ πρόσταγμα τῆς περὶ τὴν Μήδειαν οἰκονομίας αὐτοῦ. *Ad Imperatorem, quum quaereret mandatum de sua circa Medeam administratione*, versus xxvi. Inc.

Τὴν μὲν πάλαι Μήδειαν, Αὐσονοκράτορ.

XL. pag. ead. *b.* Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου. *In imaginem S. Onuphrii* Epigrammata quatuor. Primum tetrastichon, & quidem in margine appositum, inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον.

Alterum versibus x. inc.

Γυμνὸς μὲν Ἀδὰμ, ἀλλ' ὑπ' αἰδοῦς ἐκρύβη.

Tertium versibus viii. inc.

Εἰ προσφορᾶς δή τινος, ἢ μνήμης χάριν.

Quartum versibus x. inc.

Ὀνούφριε, ζῶν ἀκριβῶς κἂν τοῖς τύποις.

XLI. pag. 90. Αὐθωρὸν ἀποστοματισθέντες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ ἀναστάσεως, στίχοι ρξϛʹ. *Versus extempore recitati ad Imperatorem de resurrectione*, numero *CLXVI.* (sunt tamen revera clxv.) Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί τάχα ξένον.

XLII. pag. 93. *b.* Περὶ σίτου στίχοι ρʹ. *De frumento versus centum* (sunt tamen nonaginta novem.) Inc.

Χθὲς κόκκον ἰδὼν καὶ λαβὼν τοῖς δακτύλοις.

XLIII. pag. 95. *b.* Περὶ βότρυος στίχοι ρξϛʹ. *De Vua versus CLXVI.* Inc.

Μετὰ στάχυν, μέγιστε, καὶ βότρυν δέχου.

XLIV. pag. 99. Περὶ ῥοιᾶς. *De malo punico*, versus xx. Inc.

Ὦ τίς παρελθὼν τεχνικὸς γεωγράφος.

XLV. pag. ead. *b.* Εἰς εἰκόνα λιθίνην τοῦ μεγάλου Γεωργίου. *In imaginem lapideam Magni Georgii*, tetrasticha duo. Primum inc.

Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα, καρπὸς ἐκ λίθων.

Alterum inc.

Ἔμπνους ὁ μάρτυς, καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθων.

XLVI. pag. 100. Ὄνειρος, ὅτε βασιλεὺς βαρέως ἔσχε περὶ αὐτοῦ συκοφαντηθέντα. *Somnium, quum Rex graviter ferret calumnias ipsi inlatas*, versus xlii. Inc.

Ἔλως μεταξύ τινος ἔσως ἱππότης.

(1) Κούκουρον vertitur *theca* a Cangio loc. cit. T. I. p. 728.

XLVII. pag. 101. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ὑπό τινων ἐσυκοφαντήθη, ςίχοι ρ'. *Ad Imperatorem, quum quidam ipsum calumniati fuissent, versus centum* (sunt tamen nonaginta novem) Inc.

Ἐβουλόμην ἔγωγε τοῦ λέγειν χάριν.

XLVIII. pag. 103. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι, ἀναγνωσθέντες τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτου. *Ad Patriarcham D. Niphonem, versus pronunciati in Dominica Paralytici*, qui sunt XXXVII. Inc.

Οὔσης ἑορτῆς πανταχοῦ γῆς ἀρτίως.

Nipho Patriarcha Constantinopolitanus fuit ab anno MCCCXII. ad MCCCXIV. cui deinde ob varia male gesta depulso successit post anni, quo sedes vacavit spatium Ioannes Glycys.

XLIX. pag. 104. Ἐκ προσώπου τοῦ κειμένου πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex persona iacentis ad Dei matrem*, pentastichon. Inc.

Ἐγὼ μὲν εἰς τὸ κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.

L. pag. ead. Ἐκ προσώπου τῆς θεομήτορος πρὸς τὸν δεσπότην. *Ex persona Dei matris ad Dominum*, tristichon. Inc.

Ἥλιε φαιδρὲ μυστικὴν ζέσιν χέας.

LI. ibid. Ἐκ προσώπου τοῦ δεσπότου πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex persona Domini ad Deiparam*, tetrastichon. Inc.

Ἰδοὺ χάριν σήν, μῆτερ ἁγνὴ παρθένε.

LII. ibid. Εἰς κάλπιν χρυσῆν τοῦ συγγόνου τοῦ αὐτοκράτορος. *In hydriam auream fratris Imperatoris*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ἰδοὺ χρυσοῦν πῦρ. εἰ μὲν οὖν ὕδωρ φέροι.

Alterum inc.

Ὕδωρ τὸ πετρόβλυστον Ἰσραὴλ πίνων.

LIII. pag. ead. *b.* Πρός τινα τῶν φίλων. *Ad amicum quemdam*, tetrastichon. Inc.

Ὁ τῶν φυσικῶν ἀμπελὼν χαρισμάτων.

LIV. pag. ead. Ἐκ προσώπου τῆς τοῦ Πορφυρογεννήτου γυναικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον ἐπὶ λύχνια. *Ex persona uxoris Porphyrogeniti ad SS. Deiparam in Lumina*, hexastichon. Inc.

Εὐσπλαγχνίας ἔχουσα, παρθένε, ζέσιν.

LV. pag. ead. Εἰς δακτύλιον. *In annulum*, distichon. Inc.

Χρυσῆ κρεμάθρα καρδιῶν ἡ σφενδόνη.

LVI. pag. ead. Περὶ τῆς εἰς Κελτοὺς πρεσβείας. *De sacra expeditione ad Celtas*, versus CLXXVI. Inc.

Ἐν ἑσπέρᾳ λύσαντες ἐκ Βυζαντίδος.

LVII. pag. 108. *b.* Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν. *In lapidem album habentem Christum*, tetrasticha IV. Primum inc.

Ὕδωρ ὁ λίθος ἐστίν, οὐκ ὄντως λίθος.

Secundum inc.

Ἀμήχανον μέν ἐστιν εἰς ὕδωρ γράφειν.

Tertium inc.

Λίθος χαλασθεὶς εἰς ὑπόκρισιν δρόσου.

Quartum inc.

Ὕδωρ ὁ λίθος, ἡ χιὼν αὖθις λίθος.

LVIII. pag. 109. Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ. *In sepulcrum S. Prophetae Danielis*, dodecastichon. Inc.

Εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον.

LIX. pag. ead. *b.* Εἰς ἴασπιν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς. *In iaspidem habentem venas rubeas*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ὁ λίθος ὑγρός· ἀλλὰ πῦρ ἔνδον βλέπω.

Alterum inc.

Τὸν ἐξ ὄρους τμηθέντα προβλέπων λίθον.

LX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου. *In imaginem Archistrategi*, hexastichon. Inc.

Ἂν σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφῃ.

LXI. pag. ead. Εἰς κηρόχυτον εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου. *In ceream imaginem Archistrategi*, enneastichon. Inc.

Τὸ πλὴν ὕλης πῦρ τὴν ἀεὶ ζῶσαν φλόγα.

LXII. pag. 110. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐγλυμμένην θυσίαν τοῦ Ἀβραάμ. *In sacrificium Abrahae in Blachernis insculptum*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ὁ λίθος οὗτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων.

Alterum inc.

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς ἐκμαθεῖν καὶ τοὺς λίθους.

LXIII. pag. ead. Τῷ αὐτοκράτορι, χαριστήριοι. *Ad Imperatorem, pro gratiarum actione*, versus XXXVI. Inc.

Νῦν εἶδον αὐγὴν ἀστραπῆς παλιμβόλου.

LXIV. pag. 111. Εἰς τὸν Ἀβραάμ. *In Abraham*, tetrasticha IV. Primum inc.

Ἦ τοῦτον εἰδὼν εἶπε Χριστὸς τὸν λίθον;

Alterum inc.

Μὴ μή, θεατά, μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον.

Tertium inc.

Ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν.

Quartum inc.

Τί τοῦτο; βαβαί. ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι.

LXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, tetrastichon. Inc.

Σός ἐστι Φιλῆς κἂν σιγᾷ, σὸς κἂν γράφῃ.

LXVI. pag. ead. *b.* *Ad eumdem*, hexastichon. Inc.

Εἰ χρὴ πολιὰν εὐλαβεῖσθαι πρεσβύτου.

LXVII. pag. ead. Εἰς παναγιάριον. *In panagiarium*, tetrastichon. Inc.

Τρυφὴν ἔχων ἄρρευστον ἐκ σοῦ, παρθένε.

Παναγιάριον autem vas erat, in quo reponebatur Παναγία, ut explicat Du-Cangius loc. cit. ubi ait: Παναγία *a Graecis dicta erat quaedam caerimonia observata in buccellae panis benedictione, quam primo elevant, ac deinde ex ea particulam delibant quotquot adsunt in honorem Deiparae*. De hoc παναγίας exaltandae ritu apud Graecos audiendus in primis Leo Allatius in Dissert. I. de Libris Ecclesiast. Graecor. p. 100.

LXVIII. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, versus XVI. Inc.

Ἐκ σπαργάνων πλουτῶν σε θερμὴν προστάτιν.

LXIX. pag. 112. Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετάς. *In virtutes in Imperatorio palatio depictas*, hexastichon. Inc.

Ἂν χρωματουργῇς τὸν βασιλέως τρόπον.

LXX. pag. ead. Πρός τινα διασύροντα αὐτὸν ἰδεῖν εἰρηκότα ἐν τῇ Περσίδι γυναῖκας ᾠοτόκους ἐξ ἐπῳδῆς. *In quemdam ipsum redarguentem, quod dixerat se vidisse in Perside mulieres oviparas ex incantatione*, versus XXIX. Inc.

Ἐγὼ μὲν ἐξήνεγκα τὸν καινὸν τόκον.

LXXI. pag. ead. *b.* Tetrastichon sine titulo. Inc.

Ἐγὼ Θεὸς μέν, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ καὶ βρέφος.

LXXII.

LXXII. pag. 113. Πρὸς τὸν πρωτοστράτηγον τὸν Γλαβᾶν ἐκεῖνον. *Ad Glabam illum exercitus imperatorem*, versus iambici XXXIX. Inc.

Νῦν ἡ μὲν ἰκμὰς τῶν φυτῶν ἀποῤῥεῖ.

LXXIII. pag. ead. *b.* Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *Ad D. Theodorum Xanthopulum*, versus iambici LXXXIII. Inc.

Χειμῶνος ἀρχὴν τόνδε τὸν μῆνα βλέπων.

LXXIV. pag. 115. *b.* Τῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Νίφωνι χαριστήριοι. *Ad Patriarcham Dominum Niphonem pro gratiarum actione*, versus iambici LXXXXIV. Inc.

Ὦ χαῖρε κοινὲ πατριάρχα φωσφόρε.

LXXV. pag. 117. Εἰς τὸν αὐτόν. *In eumdem*, alii iambici nonaginta novem. Inc.

Σὺ μὲν ποθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει.

LXXVI. pag. 119. *b.* Εἰς τὸν βασιλέα (1). *Ad Imperatorem* versus centum Inc.

Τὴν ἔντονον ὀφρῦν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων.

LXXVII. pag. 121. *b.* Alii versus XIII. sine ullo titulo, quorum primus:

Αἰτοῦ δὲ Χριστὸν ταῖς λιταῖς τῶν ἁγίων.

LXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus XXX. Inc.

Ἀλγῶ, βασιλεῦ, καὶ σιγῶν ἔτι στέγω.

LXXIX. pag. 122. *b.* Πρὸς τὸν αὐτὸν, ὅτε ὡρίσθη ἐάσαι τὸ στιχουργεῖν καὶ μὴ πρός τινα γράφειν. *Ad eumdem, quum statuisset a versibus scribendis cessare, & in neminem scribere*, versus XXIV. Inc.

Νοσῶ καθαρῶς, ἀγνοῶ δὲ τὴν νόσον.

LXXX. pag. 123. Εἰς τὸν αὐτόν. *Ad eumdem*, alii versus XXIV. Inc.

Τὰ μὲν πάλαι τρύχοντα καὶ νῦν με χρέα.

LXXXI. pag. 123. *b.* Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε γέγονεν ὁ ἐν τοῖς κυνηγοῖς ἐμπρησμός. *Ad eumdem, quum factum est inter venatores incendium*, versus XL. Inc.

Οὕτω, βασιλεῦ, πυρπολεῖσθαί με κρίνεις.

LXXXII. pag. 124. *b.* Εἰς τὸν περὶ φθόνου λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου αὐθωρόν. *In Magni Basilii Sermonem de Invidia, carmen extemporaneum*, versibus constans XXI. Inc.

Ἄνδρες, κακῶν κάκιστον ἀνθρώποις φθόνος.

LXXXIII. pag. 125. Περὶ ἐρωδιῶν. *De Ardeis* dodecasttichon. Inc.

Ἐρωδιοὺς νῆσός τις Ἑλληνὶς τρέφει.

Est Caput quintum Poëmatis *de animalium proprietatibus* inscripti, quod suo loco deesse monuimus supra pag. 150. sub finem.

LXXXIV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις. *Eiusdem versus in diversa argumenta*, scilicet tetrasticha septem. Primum inc.

Ἡ σωμάτων ἔμπνευσιν, ἡ τέχνη γράφει.

Vltimum des.

Πῶς καὶ πρὸς ὁρμὰς ἐκδρομῆς ἤδη βλέπει.

LXXXV. pag. ead. *b.* Τῷ Πατρικιώτῃ. *Ad Patriciotam*, tetrastichon. Inc.

Ἀναψυχῆς ὕδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνων.

LXXXVI. pag. 126. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανουὴλ, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης. *Sepulcrales* versus IV. *in despotam D. Manuelem, tamquam ex persona dominae*. Inc.

Ἀγνὴ κόρη σὺ, καὶ θεὸν φέρεις βρέφος.

Δεσπότης, *Dominus*, titulus erat primum Imperatoribus peculiaris; exinde tamen ipsorum adfinibus, ac praecipuis interdum proceribus ab iisdem Augustis concessus est, ita ut in Aulicam dignitatem transierit: tandem extrema Graecia, scilicet sub Palaeologis, Regionum, seu Provinciarum, vel Vrbium, quas in heredii sortem obtinuerant, domini, sese *despotas* inscribebant. Δεσποίνης item, *dominae*, nomine Imperatrices sunt appellatae; licet deinde Imperatorum quoque matres a filiis suis hac legantur appellatione donatae. Vide Du-Cangium loc. cit. Tom. I. pag. 282. seqq.

LXXXVII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐζωγραφημένην φρόνησιν. *In depictam in Imperatorio palatio prudentiam*, tetrastichon. Inc.

Τί δὴ κόρη φρόνησις ἐξεικασίας.

LXXXVIII. Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ἀνήροτον γῆν καὶ σπορᾶς ἄνευ στάχυν.

Alterum inc.

Ζωηφόρε τράπεζα τὸν νοῦν μου τρέφε.

LXXXIX. pag. ead. Ὡς ἀπὸ στόματος τοῦ δεσπότου κυρίου Κωνσταντίνου. *Tamquam ex ore despotae Domini Constantini in S. Stephanum*, tetrastichon. Inc.

Ἐν ὀστέῳ βλέπω σε μικρῷ τὸν μέγαν.

XC. pag. ead. Εἰς τὸ αὐτό. *In idem argumentum*, scilicet *in S. Stephanum*, tetrasticha septem. Primum inc.

Ἓν τοῦτο τῶν σῶν μαρτυρικῶν λειψάνων.

Vltimum des.

Λάμβανε καὶ πρόπινε καὶ τέρπου ξένε.

XCI. pag. 127. Εἰς τὸν μέγαν Δρουγγάριον. *In magnum Drungarium*, tetrasticha tria. Inc.

Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε τὴν χήραν δέχου.

Δρουγγάριος, *Drungarius*, scilicet *qui turmae militari praeerat*; δροῦγγος enim *caterva militum*. Hinc δρουγγάριος τοῦ στόλου, *Drungarius classis militaris*; δρουγγάριος τῆς βίγλας, *Drungarius vigiliae*, seu qui turmae militari ad vigilias circa castra destinatae praeerat: cui posterioribus saeculis additum est etiam nomen Μέγας, eiusque munus, teste Codino Cap. II. num. 24. circa vigilias tam diurnas, quam nocturnas in exercitu & castris versabatur. Plura de hisce Du-Cangius loc. cit. pag. 333. seqq.

XCII. pag. ead. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον. *In S. Stephanum*, tetrastichon. Inc.

Λύττη ψυχικῆς ἐμπεσὼν καχεξίας.

XCIII. pag. ead. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In SS. Theodoros*, tetrastichon. Inc.

Ὁ Χριστὸς ὑμᾶς ὡς ἐμοὺς ὑπερμάχους.

XCIV. pag. ead. *b.* Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tetrastichon. Inc.

(1) Longior est titulus, sed partim characterum evanescentia, partim marginis interni restauratio oculis impervium reddidere; continet autem Carmen acclamationes ac plausus in victoriam quamdam ab Imperatorio exercitu ex barbaris reportatam.

Λίθος πιανθεὶς ἐξ ὑελίνης δρόσου.

XCV. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν Ὀνούφριον. *In Magnum Onuphrium*, tetrastichon. Inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον.

XCVI. pag. ead. Tetrasticha X. sine titulo, videntur tamen ad amicum quemdam, fortasse Patriarcham Niphonem. Primum inc.

Τοὺς τέτταρας σωτῆρας, οὓς ᾐτησάμην.

Vltimum des.

Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν.

XCVII. pag. 128. *b.* Πρὸς τὸν πεπαγωμένον πρόσταγμα ἐξαιτῶν δι' οὓς ἀπώλεσεν ἵππους αὐτοῦ. *In edictum adfixum, exquirens per quos amiserat suos equos*, tetrastichon. Inc.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς βρυχηθμοὺς τοῦ κράτους.

XCVIII. pag. ead. Κυρίῳ Νίφωνι. *Ad Dominum Niphonem*, versus XXV. Inc.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης.

IC. pag. 129. Χαρτοφύλακι τῷ (1) . . . . . *Ad Chartophylacem* . . . . decastichon. Inc.

Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας λόγος.

Χαρτοφύλαξ erat *Archivi & chartarum Ecclesiae custos*, & inter dignitates, quas Ἐξωκατακοίλων vocant, quinta recensebatur. Huius munera, & iurisdictionem multis prosequitur Balsamon in meditato de duobus officiis Chartophylacis, & Protecdici, Lib. VII. Iuris Graec. Rom. pag. 453.

C. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. *In imaginem Servatoris Christi*, octastichon. Inc.

Σὺ μὲν διαπλάσαις με χερσὶν ἰδίαις.

CI. pag. ead. Varia Epigrammata iambica, nullo titulo, sed videntur ad Imperatorem Ducam scripta, quorum primum inc.

Γνώτω βασιλεὺς ἡ πνοὴ τῶν Αὐσόνων.

Sunt omnes simul versus LXI.

CII. p. 130. *b.* Ἐπιτάφιοι τῷ δεσπότῃ κυρίῳ Μανουήλ. *Sepulcrales* versus XXXIX. *in Despotam D. Manuelem*. Inc.

Πρὶν ἂν διδαχθεὶς τοὺς ἐμοὺς κλαύσῃς πόνους.

CIII. p. 131. *b.* Τῷ Δομεστίκῳ τῆς ἑῴας. *Domestico Orientis* versus LXXXII. Inc.

Εἴ τις παριὼν εὕρεν εἰς ἐρημίαν.

De *Domestici* appellatione notandum est, Imperii Constantinopolitani themata bifariam fuisse divisa, quorum alia in Oriente, alia erant in Occidente: hinc Δομέστικος τῆς Ἑῴας idem est, opinor, ac Δομέστικος τῶν Ἑῴων θεμάτων, *Praefectus* nimirum *illarum regionum, seu provinciarum Imperii, quae ad Orientem erant*: θέματος enim nomine non legiones tantum in praesidiis positae, sed provinciae etiam ipsae, in quibus illae erant constitutae, appellabantur. Quum vero deinceps non tam pro provincia, quam pro quovis districtu Vrbis hoc nomen usurpari coepisset, fortasse heic intelligi potest *Praefectus illius Vrbis partis, quae Orientem respiciebat*. Varias *Domesticorum* species, ac munera fusius persequitur Du-Cange loc. cit. Tom. I. pag. 319. seqq.

CIV. pag. 133. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος, ὡς ἀπὸ στόματος Νικηφόρου τοῦ Ἀποκαύκου. *In imaginem Deiparae, tamquam ex ore Nicephori Apocauchi*, versus XXV. Inc.

Ἡ τῶν χερουβὶμ ὑπερανῳκισμένη.

CV. pag. ead. *b.* Τῷ σεμνῷ Παμφίλῳ. *Religioso Pamphilo*, versus XX. Inc.

Ὁσάκις ἁπλῶς ἐστιᾶν δὴ τὴν φύσιν.

CVI. pag. 134. Ὡραῖοι εἰς ναὸν τῆς θεομήτορος. *Aurei* (versus XLII.) *in templum Deiparae*. Inc.

Ναὸς Θεοῦ ζῶν ὀργανωθεὶς ἐκ βρέφους.

CVII. pag. 135. Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tristichon. Inc.

Γῆ παρθενικὴ, ζωτικὸν φύει στάχυν.

CVIII. pag. ead. Ἀπὸ στόματος τοῦ Συργιάννη. *Ex ore Syrgiannae*, enneastichon. Inc.

Ἔοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης.

Συργιάννης nomen proprium, ex Gallico fortasse compositum *Sire Iean*, *Dominus Ioannes*. In duo divisum Σὺρ γιάννης apud Ioannem Cantacuzenum occurrit Lib. I. Cap. II.

CIX. pag. ead. Εἰς μυραλίνην, ἔνθα ὁ προφήτης Δανιὴλ, καὶ ὁ μέγας Δημήτριος. *In thecam*, sive *arcam, in qua erant Propheta Daniel, & Magnus Demetrius*, octastichon. Inc.

Εἰς τὴν κιβωτὸν εὐτυχῶν σε τῶν μύρων.

Recte autem capsula, in qua Magni Demetrii λείψανα, seu *Reliquiae* servabantur, μυραλιη dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. *unguento quodam odorifero*, quod ex iis profluere dicebatur; unde tam ipse, quam alii sancti, e quorum cadaveribus liquor huiusmodi promanabat, μυροβλύται sunt dicti.

CX. pag. ead. *b.* Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. *Ex ipso*, nempe *ex persona ipsius Syrgiannae pincernae*, dodecastichon. Inc.

Ὁ σταυρὸς οὗτός ἐστιν, ᾧ ζῶ καὶ πνέω.

CXI. pag. ead. Παχωμίῳ τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ. *Ad Pachomium Protosyncellum*, versus XXIV. Inc.

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος ἐκπλεύσας πράως.

Σύγκελλος vertitur a Ducangio *Concellaneus, Domesticus, qui in eadem cella habitat, tamquam socii vitae testis*: hoc autem loco pro dignitate Ecclesiastica nomen istud accipiendum est, & ita appellabantur Patriarcharum, Metropolitarum, & Episcoporum Concellanei, velut eorum vitae testes. Quae quidem dignitas magna erat, ita ut ex eorum ordine plerumque Patriarcharum, & Metropolitanorum successores deligerentur. Quum autem plures essent hac dignitate donati, qui inter eos primas obtinebat, Πρωτοσύγκελλος, *Primus inter Syncellos*, est dictus. Plura vide apud Du-Cangium loc. cit. p. 1470. seqq.

CXII. pag. 136. Ἀγγέλῳ Δούκᾳ τῷ Σαραντηνῷ. *Ad Angelum Ducam Sarantinum*, versus LX. Inc.

Ἀνδρὸς θεατὰ νουνεχοῦς ἔργα σκόπει.

Δούκας, sive Δοὺξ apud Tacticos idem est ac μοιράρχης, *Praefectus*, scilicet qui μοίραις, quae mil-

(1) Heic quoque nomen proprium Chartophylacis erat adscriptum, quod deinde ita temporis diuturnitate evanuit, ut oculorum aciem effugiat.

mille constabant militibus praeerat. Hinc *Duces provinciarum, & maiorum civitatum* passim occurrunt, qui nimirum in eas cum suis *moeris*, ut ibi stativa haberent, mittebantur, eoque nomine earum Rectoribus suberant. Μέγας vero Δὺξ, & unico verbo Μεγαδούκας appellabatur apud Byzantios Imperatores *Classis Praefectus*.

CXIII. pag. 137. *b.* Ἐπιτάφιοι πρός τινα. *Sepulcrales* (versus X.) *ad quemdam*. Inc.

Τῦ πατρίυ δόγματος ὐδὲν προκρίνας.

CXIV. pag. ead. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανυὴλ τὸν Παλαιολόγον. *Sepulcrales* (versus XXX.) *in Despotam D. Manuelem Palaeologum*. Inc.

Ἐκκλησιαςὰ κ̀ τὰ παρόντα σκόπει.

CXV. pag. 138. Δομεςίκῳ τῷ Ἀτζυμῃ. *Domestico Atzymae*, versus XXIX. Inc.

Τέως μὲν αὐταῖς γειτνιῶν ταῖς ἐξόδοις.

CXVI. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι. *Sepulcrales* versus centum. Inc.

Εἰ μηδὲν ἦν πόῤῥωθεν ἄλλό τι, ξένε.

CXVII. pag. 140. *b.* Τῷ βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ τῷ πρώτῳ. *Imperatori Palaeologo D. Andronico primo*, versus LIV. Inc.

Οὐκ ἐςιν ἁπλῶς ὗτέ σου κρείττων φύσις.

CXVIII. pag. 141. *b.* Εἰς τὸν δεσπότην. *Ad Despotam*, versus XX. Inc.

Τὸν ἀμπελῶν χέρσον ὑπάρξαντά μοι.

CXIX. pag. 142. Σεβαςῷ τῷ Πατρικιώτῃ. *Sebasto Patriciotae*, versus XXX. Inc.

Ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν.

Ex hac Σεβαςῦ appellatione, quae solis olim dumtaxat Augustis competebat, primus Alexius Comnenus, teste Anna eius filia, complures Dignitates confecit, Πρωτοσεβάςυ nimirum, Πανυπερσεβάςυ, & Σεβαςοκράτορος, de quibus singulis agit fusius Du-Cange l. c. p. 1339.

CXX. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ. *Ad eumdem* versus XIX. Inc.

Τὴν ἔντονον σὴν ἐ πολύζηλον φύσιν.

CXXI. pag. 143. Ῥαὺλ τῷ ἐπὶ ςρατῦ. *Ad Rhaul exercitus praefectum*, versus XVI. Inc.

Τὴν ἐξ ὄνυ μὲν ἵππον, ἐξ ἵππυ δ' ὄνον.

CXXII. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν Φιλανθρωπηνὸν τὸν πιγκέρνην. *Ad Philanthropenum pincernam*, versus XLV. Inc.

Σὺ μὲν μυριόφθαλμε λαμπρῶς ἀγχίνυ.

Πιγκέρνης, *Pincerna*, seu *pocillator*, erat ex tertia pentade Palatinorum magistratuum, quibus πίλοις συρματείοις caput tegere fas erat, ut notat Matthaeus Monachus in Catalogo Officialium Palat. Constantinopolit.

CXXIII. pag. 144. *b.* Τῷ Ξανθοπύλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *D. Theodoro Xanthopulo*, versus XXVIII. Inc.

Χιτῶνος ὀφθεὶς ἐνδεὴς κ̀ διφθέρας.

Diversus omnino Theodorus iste Xanthopulus ab alio, cuius esse Concilii Florentini Historiam Ms. putat Allatius, quae habetur in Ms. Codice Viennensi, teste Lambecio VIII. p. 503. Hunc enim centenario saltem iuniorem esse fatendum est.

CXXIV. pag. 145. Εἰς λείψανον τῦ ἁγίου Στεφάνυ τοῦ νέυ. *In reliquias S. Stephani iunioris*, tetrastichon. Inc.

Χρυσὸς μετὰ πῦρ, κ̀ μετὰ λίθυς λίθοι.

CXXV. pag. ead. Ἐπιτάφιοι. *Sepulcrales* versus IV. Inc.

Λαβὼν ἀπαθὲς ἐκ χοὸς τὸ σαρκίον.

CXXVI. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν καθεύδοντα. *In Prophetam Eliam dormientem*, tetrastichon. Inc.

Ἄνθρωπε, καθεύδοντα σαυτὸν εἰ βλέπεις.

CXXVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος. *In eumdem a corvo enutritum*, tetrastichon. Inc.

Κόραξ μοναχὲ, δεῦρο κ̀ σκόπει τάδε.

CXXVIII. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα. *In Prophetam Moysen calceamenta ex pedibus solventem*, tetrastichon. Inc.

Τὸ τῶν παθῶν πέδιλον ὡς Μωσῆς λύων.

CXXIX. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέςρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. *In eumdem, quum faciem a conspectu Dei avertit*, tetrastichon. Inc.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ὐκ ἔχει βλέπειν.

CXXX. pag. ead. Εἰς τὸν μεταξοποιὸν σκώληκα. *In sericum vermem*, versus centum. Inc.

Καὶ σηρικοῦ νήματος ὑφαίνειν λόγυς.

CXXXI. pag. 147. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus L. Inc.

Ἔδει τὸ πᾶν, κράτιςε, Ῥωμαίων γένος.

CXXXII. pag. 148. *b.* Εἰς τὸν αὐτόν. *Ad eumdem*, versus XXX. Inc.

Θεοςεφὲς κράτιςε, κ̀ πρὸ τοῦ ςέφυς.

CXXXIII. pag. 149. *b.* Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, tetrasticha tria. Primum inc.

Τέκνῳ τελευτήσαντι μητρὸς ἀθλίας.

Alterum inc.

Ὃν ζῶντα σεμνή σοι παρεσχόμην, κόρη.

Tertium inc.

Ἁγνὴ κόρη σὺ, κ̀ Θεὸν φέρεις βρέφος.

Hoc tertium tetrastichon, idem cum illo est, quod innuimus supra §. LXXXVI.

CXXXIV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem* versus CC. Inc.

Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος.

CXXXV. pag. 153. *b.* Πρός τινα Πόθον λεγόμενον. *Ad quemdam Pothum dictum*, versus XX. Inc.

Ἴδυ παρ' ἡμῖν ἀπὸ λαμπρᾶς τῆς τύχης.

Hoc ipsum Πόθυ cognomen Ioanni quoque Pediasimo, sive Galeno inditum fuit, utpote iambici carminis, *de muliere mala, & bona*, Πόθος inscripti, auctori, qui quum eodem saeculo XIV. floruerit, quo Manuel Phile, eumdem illum sub hoc nomine intelligi quis prohibet?

CXXXVI. pag. 154. Ἐπιτάφιοι, *Sepulcrales* versus XXVI. Inc.

Ἀλλ' ὐδὲ Παχώμιος, ὦ γῆ κ̀ χρόνε.

CXXXVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν ξενῶνα πρωτοςράτορος τοῦ Γλαβᾶ. *In xenodochium Protostratoris Glabae*, versus LXXII. Inc.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπὶ νόσων, ξένε.

CXXXVIII. pag. 156. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μητρο-

τροπολίτην Νικαίας. *In Metropolitanum Nicaeae sepulcrales* versus XXIV. Inc.

Θεὸς μὲν ὁ πρὶν ὄντα παρηγαγέ σε.

CXXXIX. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διαναστῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν ἱκετεύοντος. *Ad Imperatorem, quum supplex ab eo peteret, ut contra calumniatores ipsum defenderet*, versus XXXVI. Inc.

Τοιοῦτος ἡμῖν εὑρεθεὶς, αὐτοκράτορ.

CXL. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ εἰς τὴν δέσποιναν. *Eiusdem relatio ad Imperatricem*, versus XXXIX. Inc.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι.

Variae sunt huius vocis, ἀναφορὰ, acceptiones, ac sensus: aliquando enim pro *sacra oblatione, hostia, &c.* accipitur, quae etiam προσκομιδὴ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς apud Io. Moschum in Prato Spirit. Cap. XXV. & CL. dicitur; aliquando pro *relatione in diptycha*, quum scilicet ex diptychis in sacris liturgiis recitabantur nomina Patriarcharum, Episcoporum, &c. cuius significationis exempla occurrunt apud Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolitanum in Epist. ad Petrum Patr. Alexandr. & alios passim: tandem pro *relatione ad Principem*, vel *Iudicem*, ut apud Codinum de Offic. Cap. V. n. 65. ubi ait: ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων δέχεται τὰς τῶν αἰτούντων, καὶ τῶν ἀδικουμένων ἀναφοράς. Atque ita in titulo enunciati Poëmatis est accipienda.

CXLI. pag. 158. Εἰς εἰκόνα τῆς θεοτόκου, ἔνθα βρέφος ἦν ὁ Χριστὸς ἦν. *In imaginem Deiparae, in qua erat infans & Christus*, versus XIX. Inc.

Χρυσῆν θεωρῶ τὴν Ἐδὲμ τῆς εἰκόνος.

CXLII. pag. ead. *b.* Εἰς κινστέρναν πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἔχουσαν. *In cisternam habentem aquam valde frigidam*, hendecastichon. Inc.

Θέρους ὁ καιρὸς, ἀλλὰ χειμῶνα βλέπω.

CXLIII. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus XLIX. Inc.

Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι.

CXLIV. pag. 159. *b.* Δομεστίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ. *Domestico Atzymae*, versus XX. Inc.

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν.

CXLV. pag. 160. Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, versus XIV. Inc.

Ἐκ σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἁγνὴ, σὲ σκέπην.

CXLVI. pag. ead. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In SS. Theodoros*, versus XIV. Inc.

Ὡπλισμένους ἔγραψα τοὺς ὑπερμάχους.

CXLVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. *In sanctissimam Deiparam*, versus XV. Inc.

Εὐσπλαγχνίας πέλαγος, οἰκτιρμῶν βάθος.

CXLVIII. pag. 161. Anepigraphi versus XXXIII. Inc.

Εἰ πρέσβυς αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης.

CIL. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. *In S. Nicolaum*, versus XXIV. Inc.

Ἄλλα μὲν ἁπλῶς ὁσιοῦν κομπαζέτω.

CL. pag. 162. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου. *In Annunciationem Deiparae*, versus XVI. Inc.

Εὐαγγελιστὰ χαρμονῆς παγκοσμίου.

CLI. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι, *Sepulcrales* versus LXXX. Inc.

Τῆς κειμένης φεῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων.

CLII. pag. 164. Εἰς τὸν στρουθοκάμηλον. *In Struthocamelum*, versus politici XXXIV. Inc.

Ἀπὸ καμήλου καὶ στρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας.

CLIII. pag. 165. Tetrastichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ὁ δεσπότης ἔμοιγε τὴν πεῦσιν λύσας.

CLIV. pag. ead. Hexastichon politicum item anepigraphum. Inc.

Πάλιν ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μαστιγίας ἔτος.

CLV. pag. ead. Εἰς τὴν μεγάλην Δούκαιναν. *In Magnam Ducaenam* (scilicet *Magni Ducis uxorem*) versus politici XLVII. Inc.

Τρισευγενὲς καλλώπισμα τοῦ γυναικείου γένους.

CLVI. pag. 166. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, Carmina IV. quorum prima tria politica sunt, quartum vero iambicum. Primum igitur, versibus constans L. inc.

Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ, πάσης τῆς γῆς φωσφόρε.

Alterum pag. 167. versibus 70. inc.

Κράτιστε θεῖε βασιλεῦ, κοσμῆτορ τῶν πραγμάτων.

Tertium pag. 168. *b.* versibus XCVIII. inc.

Μὴ δυνηθεὶς ἀνατεμεῖν τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Quartum pag. 170. *b.* versibus XVI. inc.

Ἥλιος εἶ; φώτιζε τυφλώττοντά με.

CLVII. pag. 171. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεοτόκου. *In imaginem Deiparae*. Carmina duo iambica. Primum versibus XXX. inc.

Ἃ μὲν, κόρη πάναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσω.

Alterum pag. ead. *b.* versibus XX. inc.

Σὲ κλῆρον εὑρὼν, μῆτερ ἁγνὴ παρθένε.

CLVIII. pag. 172. Decastichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ἡμιμέδιμνόν τινα θεσπίσας χάριν.

CLIX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐπιτάφιον. *In epitaphium*, decastichon. Inc.

Ἄνω μὲν ἀγγέλων σε πενθοῦσι στίφη.

CLX. pag. ead. *b.* Εἰς ἄγγελον ἱππότην. *In Angelum equo insidentem*, hendecastichon. Inc.

Ὁ νοῦς μὲν ὀξὺς τοῦ πτερωθέντος πλέον.

CLXI. pag. ead. Τῷ κοιαίστωρι. *Ad Quaestorem*, dodecastichon. Inc.

Ἐμοὶ σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοὴ, καὶ καρδία.

CLXII. pag. 173. Εἰς ναοῦ πύλην. *In portam templi*, octastichon. Inc.

Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους.

CLXIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀναστασίαν τὴν φαρμακολυτρίαν. *In S. Anastasiam venenorum perditricem*, versus XVI. Inc.

Ἀθλήσασα ζῇς καὶ τυπουμένη πνέεις.

CLXIV. p. ead. *b.* Εἰς τὸν πατριάρχην. *In Patriarcham*, versus XXI. Inc.

Ἄριστε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης.

CLXV. pag. 174. Τῷ Ξανθοπούλῳ. *Ad Xanthopulum*, versus XIV. Inc.

Ἀπώλεσα τὸν ἵππον; ὦ φρενῶν βάθος.

CLXVI. pag. ead. Carmina duo anepigrapha, quorum primum versibus XV. inc.

Ἅς τινας ἂν χάριτας ἡμῖν ὑπέθου.

Alterum pag. ead. *b.* versibus XIX. inc.

Σὺ μὲν διαζῇς ἀρετῆς ὢν ἐργάτης.

CLXVII. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν Λογοθέτην. *In magnum Logothetam*, versus XXXVI. Inc.

Ἄριστε

Α᾽ρισε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένυς.

Logothetarum dignitas multiplex fuit in Imperio Constantinopolitano: alius enim erat Λογοθέτης τῶν ἀγελῶν, *Praefectus gregis dominici*; Λογοθέτης τοῦ γενικοῦ, *Praefectus aerarii generalis*; Λογοθέτης τȣ̃ δρόμȣ, *Praefectus cursus publici*, *&c.* & haec quidem postrema multo ceteris illustrior apud Imperatores fuit. Logothetae enim cursus publici, Imperatorum edicta ceterasque bullas aureas subscribebant, eoque nomine vas, non atramentarium, sed cinnabaricum servabant; quod quum *caniculus* appellaretur, hinc eiusmodi Logothetae, οἱ ἐπὶ κανικλείου dicti sunt. Sed hoc munus extrema Graecia ad Magnum Logothetam translatum est, teste Codino loc. cit. Cap. LXIII. ubi ait: Ο῾ μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποσελλόμενα προσάγματα, κ᾽ χρυσόβȣλλα, πρός τε Ρ῾ῆγας, Σȣλτάνους, κ᾽ Τοπάρχας, κ. λ.

CLXVIII. pag. 175. *b.* Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, versus XVIII. Inc.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τὰς τύπȣς λύεις.

CLXIX. pag. 176. Εἰς εἰκόνα τȣ̃ μεγάλου Γεωργίȣ. *In imaginem Magni Georgii*, versus XVIII. Inc.

Ε῎δειξεν οἷς πέπονθεν ὁ σεφανίτης.

CLXX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χρισοῦ, ȣ̃ ἡ ἐπιγραφὴ, συμπαθής. *In imaginem Christi Servatoris, cuius inscriptio, Commiserans*, versus XVIII. Inc.

Ε῎δειξας οἷς εἴρηκας εἰς τὰς ἐμφάσεις.

CLXXI. pag. ead. *b.* Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, octastichon. Inc.

Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεκνίαν.

CLXXII. pag. 177. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλȣ Χρυσοσόμου, κ᾽ τοῦ μάκαρος Ο᾽νουφρίου. *In imaginem Magni Chrysostomi, & beati Onuphrii*, octastichon Inc.

Ο῾ πατριάρχης τὸ χρυσȣ̃ν δεῦρο σόμα.

CLXXIII. pag. ead. Ε᾽πιτάφιοι εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίȣ. *Sepulcrales* (versus XC.) *in uxorem Stauracii*. Inc.

Ι῾οὺ, ἰοῦ τί τȣ̃το, κ᾽ πῶς ἐκρύβης.

CLXXIV. p. 179. Εἰς τὸν προφήτην Η᾽λίαν. *In prophetam Eliam*, versus centum. Inc.

Δέχȣ παρ᾽ ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν.

CLXXV. pag. 181. Εἰς τὸν μέγαν Δομέστικον. *In Magnum Domesticum*, versus CLXXV. Inc.

Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, κ᾽ μετὰ ψύχȣς ἔαρ.

CLXXVI. pag. 184. *b.* Εἰς οἶκόν τινος καπηλίδος κ᾽ μασρωποῦ. *In domum cuiusdam cauponae & lenae*, versus XIII. Inc.

Ο῾ δεσπότης μὲν ἧς ἀθρεῖτε σέγης.

CLXXVII. pag. ead. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον (1). *In vini epibaltarium*, tetrastichon: in margine vero adiectum fuit posterius Τῷ σεμνῷ Πατρικιώτῃ. Inc.

Ε᾽ξ ἀμπέλȣ τὸ γλεῦκος ἡ κάλπις φέρει.

CLXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν ὁμόψυχον διὰ τὰς πυρȣ̀ς. *Ad unanimem* (scilicet *amicum*) *propter frumenta*, versus XXIV. Inc.

Εἰ τὴν Γωσὴφ τάχα θαυμάζεις φύσιν.

In marg. additum est recentiore manu, Τῷ αὐτῷ.

CLXXIX. pag. 185. Πρὸς τὸν μεγάψυχον ὁ σμικρόψυχος. *Ad magnanimum pusillanimus*, versibus XLV. Inc.

Ω῾ς αὐτὸς ἀπέσκωψας οὐ μάλα πρᾴως.

CLXXX. pag. 186. Ab hac pagina usque ad pag. 193. *b.* sequuntur diversa Carmina iambica, breviora partim, partim vero longiora, quibus nullus olim erat titulus; recentius vero singulis in margine adscriptum legitur nomen, Τῷ αὐτῷ, nempe *Patriciotae*, quum ad superiora referri debere videatur. Horum initium est:

Εἴ πȣ τις ἢ χὴν ἐκ νομῆς ὑπαιθρίȣ.

Finis vero:

Α῏ρ᾽ ȣ̃ν ὑποπτεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν.

Inseruntur tamen hisce p. 188. *b.* Τοῦ αὐτοῦ σίχοι εἰς τȣ̀ς ιβ΄ μῆνας. *Eiusdem versus in XII. menses*, cui quidem titulo alius in margine recenter additus ita habet: Εἰς τȣ̀ς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ ζωγραφηθέντας μῆνας. *In menses in eiusdem domo depictos*. Sunt autem breves duodecim mensium descriptiones, tribus utplurimum versibus singulae constantes.

CLXXXI. p. 193. *b.* Ε᾽πιτάφιοι εἴς τινα σφόδρα λελωβημένον εὐγνώμονα. *Sepulcrales* versus LVIII. *in quemdam bonae mentis, valde corruptum*. Inc.

Τὸ σῶμα τȣ̃το, κλῆμα τοῦ θνητȣ̃ γένυς.

CLXXXII. pag. 195. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει ὑπογραφῆναι τὸ διὰ τὸν ὑὸν αὐτοῦ πρόσταγμα. *Ad Imperatorem, quum ab eo peteret, ut mandatum pro filio suo subscriberet*, tetrastichon. Inc.

Ε῎τι παρ᾽ ἡμῖν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος.

Hoc quoque idem est cum illo, quod indicavimus supra §. XXXVIII. p. 154.

CLXXXIII. pag. ead. *Ad eumdem* versus XXXVIII. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγισε, χιτῶνος χάριν.

CLXXXIV. pag. 196. Τῷ θαυμασῷ Δομεσίκῳ. *Ad illustrem Domesticum*, decastichon. Inc.

Συχνῶν λαγωῶν εὐπορῶν κ᾽ περδίκων.

CLXXXV. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τȣ̃ σωτῆρος Χρισοῦ τοῦ κραταιοῦ. *In imaginem Servatoris Christi fortis*, octastichon. Inc.

Ι῎δȣ βασιλεὺς ἰσχυρὸς παντοκράτωρ.

CLXXXVI. pag. ead. *b.* Τοῦ Φιλῆ εἰς ἑαυτόν. *Philes de se ipso* Carmen satis longum, in quo de laudibus diversarum artium agit, nimirum, agrariae, pastoriciae, textoriae, fabrilis, piscatoriae, sutoriae, venatoriae, mercatoriae, medicae, militaris &c. Inc.

Ι῾οὺ βασιλὲς, κ᾽ Φιλῆς ἔμπνȣς πένης.

Des.

Τί τοῦτο, κ᾽ πῶς, κ᾽ Φιλῆς ἔμπνȣς πένης.

CLXXXVII. pag. 201. *b.* Ε᾽πιτύμβιοι τῷ δικαιοφύλακι ἐκείνῳ κ᾽ πρωτεκδίκῳ τῷ Παχυμέρῃ. *Sepulcrales* versus centum *Dicaeophylaci illi, & Protecdico* (2) *Pachymerae*. Inc.

Α῎λλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων.

Ha-

(1) Non explicat hanc vocem Du-Cangius in Lexico Med. & Infim. Graecitatis: forte est aliquod genus amphorae, seu hydriae.
(2) Sunt nomina dignitatum in aula Constantinopolitana, de quibus vide Du-Cangium loc. cit.

Habes editos in Allatii Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabricii pag. 718. seq.

CLXXXVIII. pag. 203. Sequuntur Epigrammata iambica satis multa in diversos sanctos, quae brevitatis gratia innuemus tantummodo, singulorum initia adferre omittentes. Ea vero sunt *in S. Onuphrium, in S. Gerasimum, in Praecursorem, in Chrysostomum, in Magnum Basilium, in secundum Christi adventum, in Magnum Demetrium, in dormitionem Deiparae, in S. Alypium, in prodigium, quod Chonis contigit, in S. Ioannem Chalybiten.*

CLXXXIX. pag. 205. *b.* Περὶ ῥόδου. *De rosa*, versus LXXX. Inc.

Λειμὼν, βασιλεῦ, τῶν θεοῦ χαρισμάτων.

CXC. p. 207. Redeunt alia sacri argumenti Carmina, nimirum *in SS. Apostolos Petrum, & Paullum se invicem amplectentes, in Magnum Constantinum, in Chelandium* (1), *in S. Io. Theologum*, εἰς θηριακὴν, *in lapidem e Christi sepulcro, in reliquias S. Apostoli Thomae &c.*

CXCI. pag. 208. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον Ἀείδαρον. *Sepulcrales* (versus XXIV.) *in Angelum illum dictum Aeidarum*. Inc.

Ἐγώ ποτε ζῶν ἐς τὸν ἄστατον βίον.

CXCII. pag. 209. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν πεπαγωμένον. *In magnum Ecclesiarcham cruci adfixum*, decastichon. Inc.

Μονὰς μὲν εἶ σὺ, πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης.

CXCIII. pag. ead. *In imaginem Deiparae, & Michaëlis Archangeli, in Praecursorem, in tres Hierarchas, in Chrysostomum*, tetrasticha.

CXCIV. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *In Imperatorem*, versus centum. Inc.

Ὦ νοῦ βασιλεῦ, ὦ ψυχὴ στεφηφόρε.

CXCV. p. 211. *b.* Ὁπότε διὰ τὸν σεισμὸν περιεπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζός. *Quando terraemotus caussa Imperator pedibus ambularet*, versus XXVII. Inc.

Πηλῷ τὸ σὸν πέδιλον ἐμβάψας, κράτορ.

CXCVI. pag. 211. Παραινετικοὶ πρός τινα. *Ad quemdam admonitorii* versus CCXXXVII. Inc.

Κἂν δόξαν αὐχῇς, κἂν βαθεῖ πλούτῳ βρύῃς.

Des.

Ταῦτα σκόπει, βέλτιστε, πρακτικωτέρως.

CXCVII. pag. 217. Redeunt alia tetrasticha iambica, sacri utplurimum argumenti, nimirum *in S. Io. Chrysostomum, in quatuor Evangelistas Lucam, Matthaeum, Ioannem, & Marcum*, εἰς θηριακὴν, *in SS. quadraginta martyres, in Deiparam, in Zachariam mutum, in Magnum Paullum, in prophetam Danielem*. Hisce admiscentur pag. 218. duo tetrasticha cuiusdam Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου (2), *Alexii Macrembolitae, in S. Matthaeum*, quorum primum inc.

Ἄνθρωπος ὀφθεὶς τῷ βλέποντι Ματθαῖος.

Eiusdemque aliud tetrastichon *in Ioannem Theologum*, cuius initium:

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαινίζει τὴν κτίσιν.

CXCVIII. pag. 219. Πρός τινα τῶν φίλων παραινετικοί. *Ad amicum quemdam admonitorii* versus CVIII. Inc.

Ἐγώ σε φιλῶν καὶ πρὸ τῶνδε τῶν λόγων.

Des.

Ὁ τῆς τελευτῆς ἀγνοεῖται σοι χρόνος.

Hoc Philes Carmen iambicum Graece, & Latine, suppresso auctoris nomine, quum nondum innotuisset, ex Codice VI. Plut. VI. in superiore Tomo Graecorum Patrum pag. 105. protulimus; ubi tamen longius aliquanto est.

CIC. pag. 221. *b.* Πρός τινα τὸν ἐχθρωδῶς τῷ Φιλῇ διακείμενον. *Ad quemdam hostiliter dispositum erga Philem*, versus LXXXVIII. Inc.

Ἦν ἄρα καὶ πρὶν δυσγενὴς ἐγνωσμένος.

Des.

Καὶ πρεσβύτην φίλυπνον ἡ κλίνη φέρει.

CC. pag. 223. *b.* Sequitur decastichon anepigraphum, sed videtur esse *in S. Demetrium*.

CCI. pag. ead. Εἰς τὸν πατριάρχην κύριον Νίφωνα. *In Patriarcham D. Niphonem*, hexastichon. Inc.

Κινεῖ προωθῶν τὸν τροχὸν τῶν πραγμάτων.

CCII. pag. 224. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ. *Magno castrorum Praefecto*, versus XLI. Inc.

Ἀφ' αἱμάτων ἥδιστος ἡμῖν γεννάδας.

CCIII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν πρωτοστράτορον τὸν Γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐπιτύμβιοι. *In Protostratorem Glabam, tamquam ex persona eius uxoris sepulcrales* versus XXII. Inc.

Ἄνερ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου.

CCIV. pag. 225. Sequuntur alii versus *in luctam S. Nestoris, in Lazari resurrectionem, in imaginem Christi, fontis, &c.*

CCV. pag. ead. *b.* Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασῆν. *Sepulcrales* versus LXIV. *in Phacrasem*. Inc.

Οἷον τὸ συμβάν; Φακρασῆς γὰρ ἐνθάδε.

Hos iambos sepulcrales in Phacrasem Logothetam, pluribus in fine deperditis, edidit Graece Allatius contra Creyghtonum pag. 702. itemque Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 542. Ex hoc igitur Codice suppleri posset totum Carmen, cuius reliqua pars versus continens XXIV. ita inc.

Πρὸς πᾶν ἀγαθὸν, ὦ τελευτῆς ὀλβίας.

Des.

Ἔα, τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δεύτερα.

CCVI. pag. 227. Eiusdem Philes politici versus XVI. *ad Imperatorem in festo Christi Nativitatis & SS. Luminum*. Inc.

Ὡς εἴδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον, αὐθέναξ.

CCVII. p. 228. Eiusdem tetrasticha XXXIII. *in totidem Io. Climaci Sermones, seu gradus, quibus eius Scala constat*, & aliud *in eiusdem Sermonem ad Pastorem*.

CCVIII. pag. 231. Eiusdem *Monodia in despotam D. Ioannem Palaeologum*, in qua tamquam in Dramate introducuntur Despina, Imperator, Imperatrix, Servus. Constat versibus DLXXXVI. Inc.

Ὦ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχή μοι δευτέρα.

Des.

Τάδε ζέειν δίδωμι τοῖς ἑρμογλύφοις.

CCIX.

(1) Navigii species, de qua multis agit in Glossariis mediae Graecit. & Latinit. Du-Cangius.
(2) Nihil de hoc apud Fabric. in Bibl. Graec.

CCIX. pag. 243. Occurrit decaſtichon Epigramma anepigraphum, quod inc.

Βασιλέως παῖς εὐσεβὴς ὁμοτρόπυ.

tum alii eiuſdem verſus item anepigraphi XXXVIII. quorum primus:

Ω῏ ζῶν ἐν ἡμῖν κ̀ λαλῶν ὄντως, λόγε.

CCX. pag. 244. *Eiuſdem ad Imperatorem D. Michaëlem Palaeologum, qui leonem canis amicum effecerat*, verſus centum. Inc.

Τί τῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς κ̀ τὰς φύσεις.

CCXI. pag. 246. Eiuſdem *hominis cum anima Dialogus*, verſibus conſtans politicis, ac decaſticha continens XXIV. quorum ſingula a litteris alphabeti incipiunt. Primum itaque inc.

Α῎γε ψυχή μυ ταπεινὰ σχολάσωμεν κ̀ γνῶμεν.

CCXII. pag. 250. Eiuſdem Carmen *de Elephante ad Imperatorem*. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιςε, τοῦ γένυς λέον.

Habes editum primum a Fabricio Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 699. ſeqq. In noſtro tamen Codice diviſum eſt in Capita XXIV. ſecluſo prooemio, quibus ſui praefiguntur tituli, qui ita habent:

I. *Ἔκφρασις ἐλέφαντος.*
II. *Περὶ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως.*
III. *Ο῞πως θηλάζει.*
IV. *Ο῞τι ἐμφερής ἐςι μονιῷ.*
V. *Περὶ τῶν ὤτων αὐτοῦ.*
VI. *Περι τῶν κεράτων, ἢ ὀδόντων αὐτοῦ.*
VII. *Περὶ τῆς προνομαίας αὐτοῦ.*
VIII. *Περὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.*
IX. *Περὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ.*
X. *Περὶ τῆς τροφῆς αὐτοῦ.*
XI. *Περὶ τοῦ ποτῦ, οὗ πίνει.*
XII. *Ο῞πως εἰς τὴν μάχην ἐρεθίζεται.*
XIII. *Περὶ τοῦ μεγέθυς αὐτοῦ.*
XIV. *Τί ποιεῖ κατεχόμενος οἴςρῳ.*
XV. *Ο῞τι ἐςὶν ὅτε κ̀ γυναικῶν ἐρᾷν.*
XVI. *Ο῞τι γράφει διὰ τῆς ῥινός.*
XVII. *Ο῞τι κ̀ ὀρχεῖσθαι παιδεύεται.*
XVIII. *Ο῞πως ἀνέχεται μαςιζόμενος.*
XIX. *Περὶ τῆς τῶν γερόντων ἐπικυρίας.*
XX. *Ο῞πως ὑπὸ τοῦ δράκοντος φονεύεται.*
XXI. *Περὶ τῆς εὐταξίας κ̀ φιλαδελφίας αὐτῶν.*
XXII. *Περὶ τῆς φυσικῆς ἰατρικῆς αὐτῶν.*
XXIII. *Ο῞πως διέρχονται ποταμοῖς.*
XXIV. *Ο῞πως θηρεύονται.*

CCXIII. p. 258. *b*. Sequuntur Carmina plurima pii, & ſacri argumenti, nimirum in *Reliquias S. Pulcrae, & S. Paulli. In lapidem, in quo ſculpta erat Chriſti Nativitas.*

Pag. 260. *In Annunciationem. In Chriſti Nativitatem. In Occurſum. In Baptiſmum. In Lazari reſurrectionem. In Chriſti Transfigurationem Crucifixionem, Reſurrectionem, & Adſcenſionem.*

Pag. 261. *In Pentecoſten. In quatuor Evangelia. In imaginem S. Apoſtoli Petri. In eius Epiſtolas Catholicas. In imaginem S. Paulli. In eiuſdem Epiſtolas.*

Pag. 262. *b. In Cantica.*

Pag. 263. *b. In imaginem Deiparae, & in eius Dormitionem.*

Pag. 264. *In imaginem Michaëlis Archangeli ex perſona protoſtratoris Glabae. In Praecurſoris Decollationem. In eius imaginem. In aliam, Lazari reſurrectionem exhibentem. In ſacrificium Abrahae in petra exciſum in Blachernis.*

Pag. 265. *In Crucem, in qua erat Petrus, & Latro. In panagiaria quaedam, varias picturas exhibentia.*

Pag. 266. *In Deiparam ex perſona D. Ducae Tarchaniotae Glabae. In eamdem ex perſona* τῦ Βαρδαλῆ. *In eamdem ex perſona Palaeologi.*

Pag. 267. *In eamdem ex perſona* τοῦ ἀσὰν (1) κυρίυ Ἀνδρονίκυ. *In digitum prodigioſum, quem oſtendit Imperator. In venerabilem crucem in lauri ſtirpe mire inventam, in qua erat etiam ſanguinea ſcriptura.*

Pag. 269. *b. In templum S. Nicolai ex perſona* τοῦ Κλιβα . . . . (2)

Pag. 270. *In Virginem ex perſona Protoſtratoris.*

Pag. 271. *In Prodromum ex eiuſdem Protoſtratoris perſona.* Εἰς εἰκόνα Χριςοῦ δι' ἰνοκοπίας τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος. *In imaginem Davidis ſcribentis. In Pſalmorum principium &c.*

Pag. 272. *In imaginem Moyſis Iudaeis legem dantis, & in eius primam, & ſecundam Oden. In tranſitum Iſraëlis per mare Rubrum. In hiſtoriam veteris Teſtamenti. In Chriſtum ſuper crucem extenſum.*

Pag. 273. *In Crucifixionem*, τοῦ Λωπαδιώτυ ἐκείνυ κυρίυ Ἀνδρέου, & alia eiuſdem generis.

Pag. ead. *b*. Εἰς τὸν περὶ ἀκρασίας λόγον τῦ Ἠσαῦ.

Pag. 274. *In Sermonem S. Mariae Aegyptiacae. In Sermonem de prodigio, quod Chonis per Archiſtrategum factum eſt. In S. Acacium.*

Pag. 275. *In Magnum Georgium. In Danielem, quum inter leones clauſus fuit. In S. Hyacinthum. In Praecurſorem ex perſona Magni Drungarii.*

Pag. 276. *In S. Evangelium. Ad Virginem ex perſona Philareti.*

Pag. 277. *In dedicationem templi S. Georgii. In Magnum Nicolaum. In panagiarium.*

Pag. 278. *In Michaëlis Archangeli imaginem. In martyres ex marmore exſculptos. In imaginem dilecti Theologi. In templum Virginis ex perſona* τοῦ λιβαδαρίου (3).

Pag. 279. *In imaginem Dominicam. In Religionem noſtri Dogmatis. In dictum illud*, καθελῶ μυ τὰς ὑποθήκας.

Pag. 280. *In thecam Deiparae Virginis reliquias continentem. In Crucifixionem. In Sermonem Nyſſeni ad quemdam martyrem. In ſacram ſupellectilem ad Magnum Nicolaum.*

Pag. 281. Αὐθωρὸν, ſive *extemporanei verſus in Sermonem in Deiparae Dormitionem. In panagiarium ligneum. In Abrahae hoſpitalitatem in lapide expreſſam.*

Pag. 282. *in Magnum Demetrium in lapide item expreſſum. In Sermonem in S. Nicolaum. In candelam Deiparae ſacratam. In S. Nicetam equitem currentem.*

(1) Quid ſibi velit illud ἀσὰν, non tradit Du-Cangius loc. cit.

(2) Illius vocis extremas litteras expiſcari minime potuimus.

(3) Ita enim clauditur Epigramma:
Κωμνηνοφυὴς ταῦτα λιβαδάριος
Θεόδωρός σοι Δέκας τολμήσας ἴφη.

Pag. 283. *In templum Servatoris Christi*. *In Magni Demetrii imaginem ex eiusdem Demetrii persona*. *In omnes sanctos ex persona Cretensis*. *In Magnum Demetrium*.

Pag. 284. Εἰς τὰ κόλυβα (1) *in primo Ieiuniorum sabbato*. *In illud*, Α'ναςάσεως ἡμέρᾳ.

Pag. 285. *In S. Ioannem Ieiunatorem*. *In S. Ioannem Calybiten*. *In S. Stephanum protomartyrem*. *In Praecursorem*. *In imaginem Deiparae ex persona* τοῦ ἀσὰν κυρίȣ Μιχαήλ.

Pag. 286. *Extemporanei versus in Sermonem de Publicano*. *In Sermonem de Palmis*.

Pag. 287. *In Praecursoris Decollationem*. *In magnum Praefectum Rhaul*. *In ipsius servum*. Εἰς τον Κυζίκȣ. *Ad Abbatem Monasterii Ephesi*. *In secundum adventum*. *In magnum Sacellarium Cappadocem*. *In magnum castrorum Praefectum Rhaul*.

Pag. 288. Εἰς τὸ βιβλίον, ὅπερ ὠργάνωσεν Δομεςίκῳ τῷ Α'τζύμη. *In SS. Quadraginta martyres*.

CCXIV. pag. 288. *b*. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν ςρατηλάτην, τȣ Προδρόμου. *In S. Theodorum Stratelatem*, *Prodromi* tetrastichon. Inc.

Κατὰ σκοτοῦ βάλλȣσι τῶν σῶν ὀμμάτων.

Tum alia tetrasticha duo, & tristichon iambicum sine titulo: sed tantum in margine singulis appositum est, τȣ αὐτοῦ, ita ut videantur ad Prodromum pertinere.

CCXV. pag. 289. *In S. Mariam Aegyptiacam*, versus iambi XVII. Inc.

Ο' νȣς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται.

CCXVI. p. 289. Εἰς τὸν προῤῥηθέντα Ρ'αȣλ. *In praedictum Rhaul*, versus LXI. Inc.

Λεία μυσῶν εἰργασω ἄγαν ἐςία.

CCXVII. pag. 290. *b*. Ε'πιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην ἐκ ςόματος τȣ Κυζίκȣ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. *Sepulcrales* versus VI. *in Magnum Oeconomum Cappadocem ex ore Cyzici fratris eiusdem*. Inc.

Α'δελφὲ, σὺ μὲν ἐ τελευτήσας μένεις.

quibus alii sex succedunt ἀμειβαῖοι, *responsivi*.

CCXVIII. pag. 291. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίȣ. *In palam* (2) *Imperatorii annuli*, tetrastichon. Inc.

Ο μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὀγδόης.

CCXIX. pag. ead. Ε'πιτάφιοι εἰς αὐταδέλφȣς δύο. *Sepulcrales* versus IV. *in duos germanos*. Inc.

Οὐδέν τι καλὸν, οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε.

CCXX. pag. ead. Πρὸς μικρόψυχον παραινετικοί. *Ad pusillanimum admonitorii* versus XXX. Inc.

Ψυχὴ περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε.

CCXXI. pag. ead. *b*. Ω'ς ἀπὸ ςόματος γυναικὸς εὐγενȣς τινος κ̀ ἐναρέτȣ. *Tamquam ex ore mulieris cuiusdam nobilis, ac virtute praeditae*, versus LIV. Inc.

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' ȣ̓κ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν.

CCXXII. pag. 293. Πρὸς τὸν τȣ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Α'νδρόνικον ἀσὰν τὸν Παλαιολόγον. *In Imperatoris consobrinum D. Andronicum ἀσὰν Palaeologum*, versus XXXVIII. Inc.

Ο' παντοδαπὸς ὁ χρυσȣς ὁ γεννάδας.

CCXXIII. pag. ead. *b*. Ε'πιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν ςρατοπεδάρχην. *Sepulcrales* versus XIII. *in magnum castrorum Praefectum*. Inc.

Τὸ μὲν ςάχυς τέμνειν σε λευκȣς ἐν θέρει.

CCXXIV. pag. 294. Α'λεξίȣ τȣ Μακρεμβολίτȣ περὶ τῆς τοῦ Θεȣ βασιλείας, κ̀ τῶν ἑπομένων αὐτῇ νεκρῶν. *Alexii Macrembolitae de regno Dei*, *& de mortuis illud consequentibus*, tetrastichon. Inc.

Τὸ παρομαρτοῦν διώκοντες ἀφρόνως.

CCXXV. pag. ead. Τȣ Προδρόμȣ εἰς λαίμαργον. *Prodromi in helluonem*, tetrastichon. Inc.

Ε'ρᾷ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο κ̀ κύνες.

CCXXVI. pag. ead. Εἰς κλίνην, τοῦ αὐτοῦ. *In lectum*, *eiusdem* versus XV. Inc.

Βλέπω σε κλίνη κ̀ πρὸ τοῦ τάφȣ τάφον.

CCXXVII. pag. ead. *b*. Τοῦ αὐτοῦ κατ' εὐνούχων. *Eiusdem contra Eunuchos* versus XIII. Inc.

Ε"ςι γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον.

Inter hanc & sequentem pag. desunt duo folia, nempe 295. & 296. ut ex numeratione in superiori margine antiquitus apposita videre est; quare sequentis Carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus versus est:

Ε'ὰν ἐνθυμηθῇ φησι πρὸς κύριον ςραφεῖναι.

CCXXVIII. pag. 297. *b*. Τοῦ αὐτοῦ. *Eiusdem* (fortasse *Prodromi*) versus anepigraphi XV. Inc.

Α"γχει με δεινῶς πνεῦμα παχὺ ἐ θλίβει.

CCXXIX. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ȣ̓ρανίȣς δυνάμεις. *Eiusdem in caelestes potestates*, tetrasticha novem, quorum primum inc.

Οὐρανὸν μικροῦ τόνδε τὸν δόμον βλέπων.

CCXXX. pag. 298. *b*. Τοῦ Προδρόμȣ. *Prodromi*, versus anepigraphi XVI. Inc.

Ω' τοῦ πάθȣς δέσποινα κ̀ σὺ δακρύεις.

CCXXXI. pag. 299. Τοῦ Μακρεμβολίτου. *Macrembolitae*, versus XXV. Inc.

Η"συχος γυνὴ κἂν σοβὰς μὲν τυγχάνῃ.

CCXXXII. pag. ead. *b*. Tetrasticha quaedam sacri argumenti, nimirum *in imaginem Coryphaeorum*, *in SS. Quadraginta Martyres*, *in imaginem Deiparae &c.* fortasse eiusdem Macrembolitae.

CCXXXIII. pag. 300. Τοῦ Μακρεμβολίτου. *Macrembolitae*, enneastichon versibus politicis. Inc.

Πῶς τὸ ψεῦδος κατεσθίεις ἀδεῶς ἀργυροκόπες.

In hac ipsa pagina a tergo legitur nomen, Α'λέξιος ὁ Α'τζικαντήλης.

Horum omnium Carminum Manuelis Philes, quae recensuimus, praeter ea, quae suis locis edita monuimus, reliqua nondum vidisse lucem arbitramur. Invenimus tamen octastichum illud, *in S. Georgium ex albo lapide excisum*, de quo supra §. XX. pag. 150. sub Calliclis nomine editum inter Theodori Prodromi Carmina Basileae apud Io. Bebelium MDXXXVI. in 8. & quidem in duo tetrasticha divisum; de quo etiam Fabric. B. G. Vol. VI. p. 818.

Co-

(1) Κόλυβα *frumentum coctum* significat, & huiusmodi vox usurpabatur in Liturgiis, quod in Ecclesia Graeca *Colybi* benedici, & distribui fidelibus solerent primo sabbato ieiuniorum. Plura de hoc sacro ritu vide apud Du-Cangium loc. cit. p. 686.

(2) Est annuli pars plana, & latior, in qua gemma includitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur nomen Ἀ'ρλενίυ, huius fortasse Codicis possessoris. Constat foliis 300.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS ALEXANDRA.

COD. XX. I. pag. 1. LYcophronis Alexandra cum glossis interlinearibus, & scholiis Isaaci Tzetzae, quorum initium & finis cum iis concordant, quae in Codice XVII. huius Plutei recensuimus. Heic tamen nulla occurrunt Prolegomena.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. Constat foliis 100.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΦΑΛΑΡΙΣ.

LVCIANI PHALARIS.

Adde

Euripidem, & Aeschylum.

COD. XXI. I. pag. 1. ΦΑ'λαρις πρῶτος λόγος. *Phalaris Sermo primus, & secundus.* Ille inc. Ε῎πεμψεν ἡμᾶς, ὦδελφοί, κ. λ. Hic des. εἰ κριθήσεται τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος. Exstant in editione Amstelod. MDCCXLIII. T. II. a p. 187. ad 207.

II. pag. 9. *Euripidis Hecuba*. Inscribitur Latine: *Euripidis Liber poëticus*. Paucis adspersus est glossis interlinearibus.

III. pag. 57. *Aeschyli Prometheus*, cuius sex ultimae paginae diversa manu suppletae sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 90.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

COD. XXII. I. pag. 1. HOmeri Ilias, cum Prolegomenis, quorum initium: Θεοὶ τὺς Θέτιδος κ̀ Πηλέως γάμους ἦγον ἐν Πηλείῳ τῆς Θεσσαλίας ὄρει. μόνη δ' ἄκλητος ἦν ἡ Ε῎ρις, ὡς μὴ ταράττοι παρῦσα. Finis: Μελπομένη ὕμνους, Οὐράνεια ἀςρολογίαν, Καλλιόπη ποίησιν. Inseritur in his Herodoti Halicarnassei Enarratio de Homeri vita, qualis in edit. Florent. toties cit. & argumentum Libri Iliados primi, cuius initium, Χρύσης ἱερεὺς, κ. λ. Finis, εἰς ὕπνον τρέπονται, quae est pars longioris hypothesis, quae legitur in edit. Londinensi, quam citavimus supra in Cod. IV. §. I. p. 126. Reliquis deinde Libris suae sunt singulis hypotheses praeviae, quae cum editis collatae, in his, quae sequuntur, ab ipsis discrepant. Libri II. III. IV. & V. habent tantummodo illam, quae in edit. secundo loco legitur, VI. habet primam, VII. duas, ut in edit. VIII. & IX. primam, X. habet duas, quarum prima edita, altera inc. Τῶν ἄλλων πάντων βαθεῖ κατεχομένων ὕπνῳ, κ. λ. Des. κ̀ νυκτὸς ἐπιγενομένης κατακοιμῶνται. XI. habet primam, sed in fine paullulum diversam, XII. habet unicam, ut in editione, quemadmodum etiam reliqui omnes, exceptis XIII. & XXI. quorum ille habet primam, hic vero secundam. Scholia etiam plurima ad marginem sunt apposita, quae incipiunt a versu 46. Libri I. (1) primum enim est in illud verbum ἔκλαγξαν, quod ita habet: Ε῎κλαγξαν, ὀνοματοποιΐα ἐςί. ὀνοματοποιΐα ἐςὶ μίμησις λεκτικὴ ποιότητος ἤχυ, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παράγειν ὀνόματα, καὶ τῆς ποιότητος τοῦ τοιοῦδε ἤχυ. Desinunt in Lib. XXII. ultimum enim est in illam vocem γνωτῶν, versus 227. & ita habet: Τὸ γνωτῶν ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, φησὶν, οὒς Ε῾κάβη κ̀ Πρίαμος τέκε παῖδας. In fine Iliados annus scriptionis, & nomen amanuensis legitur, hoc pacto: ἀυνθ' ἐτελειώθη ἡ Ι'λιὰς τοῦ Ο῾μήρυ παρ' ἐμοῦ Γεωργίυ ἱερέως τοῦ Α'λεξάνδρυ. *MCCCCLIX. absoluta est Ilias Homeri a me Georgio sacerdote, Alexandri filio* (2).

II. pag. 234. *Eiusdem Batrachomyomachia*, quae item initio, & fine cum editione concordat. In hanc nulla sunt scholia.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime servatus, diligenterque descriptus. Constat foliis 238.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COncordat initium, & finis cum cit. edit. Florentina. Notandum tamen est, in primis quatuor Codicis paginis descriptas fuisse manu recentiori explicationes quasdam fabularum de Veneris ortu, de Baccho, de Pelope &c. In fine vero characteribus paene deletis legitur: Η῾ βίβλος αὕτη Φραγκίσκυ τοῦ Φιλέλφυ. ἔςι δὲ κ̀ τῶν φίλων αὐτῦ. *Hic liber* est *Francisci Philelphi; est autem etiam amicorum eius*. Hanc subscriptionem alia sequebatur, quae obliterata penitus fuit. A Libro XVI. incipiunt scholia quaedam in margine recentissimae quidem manus, ac valde rara. COD. XXIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 282.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

PRima Poëmatis pagina quum vetustate obliterata fere oculos legentium effugeret, recentiori manu rursus in folio anteriori fuit exarata. Concordat itaque initium cum edit. cit. finis vero mutilus: desinit enim in versu, Πατ- COD. XXIV.

(1) Alia enim scholia ad praecedentes versus pertinentia in prolegomenis citatis habentur.

(2) In Catalogo Montfauc. habetur *Alexandrini*, parum tamen, opinor, recte. Hanc vero subscriptionem omittit in Palaeographia Graeca toties citata idem Montfauconius.

Παῖδα φίλον Μελανθῆος ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα, qui est 103. Libri XXIV.
Glossis interlinearibus adspersus est. Pag. 185. *b.* haec legitur subscriptio: Κύριε, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Ἰωάννῃ ἁμαρτωλῷ τῷ πταίσαντι πλεῖστα κακὰ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐνώπιόν σου, κύριε φιλάνθρωπε υἱὲ τοῦ Θεοῦ. *Auxiliare, Domine, servo tuo Ioanni peccatori, qui plurima mala commisit in mundo, & coram te, Domine misericors, fili Dei.* Non adfert Montfauc. in Palaeogr. Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. X. Constat foliis 234.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. XXV. I. p. I. *Iliadis Libri VII. primi*, accurate, nitideque exarati. Corrigendus interim Montfauconii lapsus, qui in suo Catalogo VIII. enumerat, deceptus fortasse verbis, in fine Libri VII. adscriptis, quae quum habeant, Τέλος τῆς η' Ὁμήρου ῥαψῳδίας, illud η' pro numerica nota accepit, non pro alphabeti littera, quae in ordine est septima. Ante titulum Libri I. quaedam olim fuerant exarata, quae deinde abrasa perierunt.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis 96.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ.

PYTHAGORAE CARMINA.

Cum Expositione Hieroclis philosophi.

COD. XXVI. Aliud huius Hieroclis in Pythagorae Carmina Expositionis exemplar, & quidem quoad initium & finem huic simillimum, occurrit supra in primo nostri Catalogi Vol. Plut. IX. Cod. XXXII. §. XVI. ad cuius collationem fertur emendatus Graecus textus nuperrimae editionis Londinensis MDCCXLII. 8. Heic tantum animadvertendum, Pythagorae Carmina instar solutae orationis exarata, lineis rectis inter unumquemque versum ad perpendiculum ductis, invicem separari. In fine vero scriptoris nomen adiectum est hoc pacto: Νικόλαος Μούρμουρις ἐκ Ναυπλίου Πελοποννήσου μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἅλωσιν πενίᾳ συζῶν, μισθῷ καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν. *Nicolaus Murmurius* (1) *e Nauplio Peloponnesi, post suae patriae captivitatem, in paupertate vivens, mercede hunc quoque librum descripsit*. Hanc subscriptionem sequuntur pauca quaedam levis momenti de divisione deorum, quatuor anni tempestatum, elementorum, animalium rationabilium, ac rationis expertium, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 96.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. *Homeri Ilias* cum argumentis in singulos libros, ut in cit. COD. XXVII.
Londinensi editione. Discrimina tamen aliqua occurrunt, nimirum: Liber I. argumento caret, II. III. V. VI. IX. & XI. ex duobus editis habent primum; undecimi vero in fine aliquantulum diversum, IV. VII. VIII. & XIII. habent secundum; sed septimi item in fine diversum, X. unicum, ut in edit. quemadmodum etiam XII. quod tamen ab edito prorsus diversum inc. Πατρόκλου ἀχθομένου ἐπὶ τῷ τετρῶσθαι Εὐρύπυλον. Des. καὶ κορωνεὺς καὶ λεοντεύς. Reliquorum denique Librorum argumenta cum iis concordant, quae in Codice XXII. huius Plutei leguntur. Scholion vero unicum in toto Codice legitur, in illam vocem ἱπποκορυσταὶ, versus primi Libri II. quod ita inc. Ἱπποκορυσταὶ λέγονται οἱ ἔχοντες ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ἱππείας τρίχας, κ. λ. In fine annus scriptionis appositus hoc pacto: Τέλος ἔσχε μηνὶ Μαρτίῳ τρίτῃ, ἰνδ. ζ'. ἔτους ,ϛωμζ'. ἡμέρᾳ τετάρτῃ. *Finem adcepit mense Martio, die III. Indict. VII. Anno* 6847. (Christi MCCCXXXIX.) *feria IV.* Memoratur etiam a Montfauc. Palaeogr. Graec. p. 70.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis 257.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Seu potius

Iliados Libri duo priores.

I. pag. 1. Praecedit Βίος καὶ τελευτὴ Ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ. *Vita & obitus Ho-* COD. XXVIII.
meri poëtae. Inc. Ὅμηρος ὁ ποιητὴς, υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινας Μαίωνος καὶ Ὑρνηθοῦς. Des. περὶ τῆς ἐρωταποκρίσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν ἁλιέων. Pag. 2. Ἱστορία περὶ τῆς Ἰλιάδος. *Historia de Iliade*. Inc. Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακεδαιμονίας Τυνδάρεως ὄνομα. Des. τὰ δὲ ἑξῆς αὐτὸς ὁ ποιητὴς διδάξει σαφέστατα. Pag. 3. *b.* Ὑπόθεσις τῆς α' Ὁμήρου ῥαψῳδίας. *Hypothesis primae Homeri Rhapsodiae* eadem atque illa Codicis XXII. huius Plutei. Sequuntur novem Musarum nomina; cui quaeque scientiae praesit, & quis eius inventor. Pag. 4. incipit Liber I. Iliados cum glossis interlinearibus, paraphrasi, & scholiis ita quidem dispositis, ut post certum quemdam carminum numerum subiiciatur paraphrasis, paraphrasim vero scholia subsequantur. Paraphrasis inc. Μῆνιν ἄειδε θεά. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπὲ ἀκριβῶς ἐν ἐμμελείᾳ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως, κ. λ. Des. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Ἥρα ἡ τὴν λαμ-

(1) Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 104. ita habet: *Nicolaus Murmurius, sive Peloponnesius, scripsit Hieroclem in Pythagorica Carmina. Cod. nunc Laurentianus, anno MCCCCLV.*

λαμπρὰν ἔχυσα καθέδραν ϗ τιμίαν. Scholia inc. Μῆνιν. Ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, ϗ χολοῦσθαι ταὐτόν· πλὴν ὅτι τὰ μέν εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· τὸ δὲ χολῦσθαι, ποιητικόν. Des. ὅσα δ' ἐνεςώτων εἰσὶ, ϗ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται. Paraphraseos huius initium simile adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 293. quam Io. Rodulphus Vetstenius Dissert. de fatis scriptorum Homeri pag. 156. in bibliotheca Florentina exstare adfirmat.

II. pag. 69. *Iliados Liber II.* item cum glossis interlinearibus, paraphrasi, & scholiis. Praecedit autem duplex hypothesis. Prima inc. Ζεὺς ἐμέμνητο τῆς ἱκεσίας Θέτιδος, κ. λ. Altera inc. Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, κ. λ. Exstant ambae in cit. Londin. edit. Tom. I. p. 38. Paraphrasis initium est: Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι θεοί τε ὲ οἱ ἄνδρες οἱ ἐφ' ἵππων ὁπλῖται, διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωττον. Finis: τὺς ἀρχηγὺς δὴ τῶν νηῶν ἐρῶ, συναιρομένων μοι τῶν μυσῶν ὲ ἁπάσας τὰς ναῦς. Quae quidem desinit in prima parte huius Libri; secunda paenim, in qua navium catalogus adfertur, paraphrasi caret, scholiis tantummodo marginalibus, glossisque interlinearibus referta. Scholia inc. Μέν ῥα θεοί. Τῶν παραπληρωματικῶν συλλαβῶν συνδέσμων, οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενοι, κ. λ. Vltimum scholion in voces Φθειρῶν τ' ὄρος, des. Φθειρῶν ὖν ὁ ὄρος, τὸ ἔχον φθεῖρας, τυτέςι πιτύας.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 126.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

COD. XXIX. I. pag. 1. LYcophronis *Alexandra* cum Isaaci Tzetzae scholiis, qualia in Codice XVII. huius Plutei innuimus. In fine subiiciuntur eadem Prolegomena, cum Epigrammate, & Lycophronis Vita, quae in dicto Codice habebantur in principio. Vita tamen longior est, ut in editione inibi citata, quamvis nonnulla sint in fine transposita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 116.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COD. XXX. I. pag. 1. HOmeri *Odyssea* cum argumentis in singulas Rhapsodias, exceptis Α, Ε, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Φ, Χ, Ψ, Ω, quibus nulla est hypothesis, locus tamen vacuus ad eam excipiendam relictus. Aliarum hypotheses cum editis Londini MDCCXL. 8. conferentes, haec deprehendimus discrimina. Ζ habet unicam hypothesim, quae ex duabus editis est prima, Η secundam, Θ, Ι, Κ, Λ, aliquantum diversas, Ξ primam tantummodo. Reliquarum concordant cum editis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Constat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΑ ΙΓ.

HOMERI ILIADOS LIB. XIII.

I. pag. 1. ILiados Libri XIII. *priores, & initium XIV.* cum argumentis, glossis interlinearibus, & scholiis nonnullis marginalibus. Argumento tamen caret Liber I. Reliqui unicum tantum habent, idque potissimum, quod in editione Londinensi cit. (in qua duo utplurimum sunt) ordine primum legitur. In Libro II. deest altera pars, quae *Catalogus Navium* inscribitur. In Libro V. pagina 47. vacua a tergo relicta est, nullus tamen defectus. Libri tandem XIV. hypothesis tantum & primi quinque versus supersunt; reliqua detruncato Codice perierunt. Scholiorum vero specimen adferimus ex Lib. II. vers. 73. voce, πειρήσομαι, ubi Scholiastes ad marginem ita adnotat: Ἀπόπειραν δὲ τῦ πλήθυς λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων κατά τινον παλαιὸν ἔθος, βυλόμενος μαθεῖν, πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ. COD. XXXI.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. mutilus in fine, cuius margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male adfecti, ac tineis corrosi, ut non modo ex scholiis multa, sed ipsius etiam poëtae textus pars aliqua interierit. Constat foliis 151.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

I. pag. 1. SOphoclis *Aias flagellifer*, cum argumento, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Argumentum inc. Πεπτωκότος ἐν τῇ μάχῃ Ἀχιλλέως, κ. λ. Des. ἔςι γὰρ ὁ Σοφοκλῆς πάνυ φιλόμηρος. Est pars longioris argumenti, quod in cit. edit. tragoediae praefixum legitur. Scholia marginalia utplurimum ab editis recedunt, si quae vero cum ipsis concordant, ex illis Demetrii Triclinii potius, quam ex vetustioribus videntur petita. COD. XXXII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 50.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Et aliorum Opera Varia.

PRaemittuntur pag. 1. in Pindarum Prolegomena in quibus agitur de ludis Olympiacis, eorumque inventione. Pag. ead. *b.* Historia de Hercule, eiusque duodecim laboribus, qui quidem sex politicis versibus exprimuntur. Pag. 2. adferuntur Hesiodi versus LXXXII. *de Herculis scuto*, ex eius longiori Carmine, quod de hoc argumento conscripsit, excerpti. Tandem pag. 4. *b.* alia pauca de variis poëtarum speciebus enarrantur. COD. XXXIII.

I. pag. 5. *Pindari Carmina Epinicia XIV. in Olympionicas* cum scholiis marginalibus uberri-

rimis, & glossis interlinearibus. Primum Carmen inscribitur, Ἱέρωνι Συρακουσίῳ κέλητι, *Hieroni Syracusano, equo-celete victoriam adepto*. Inc. Ἄριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. Scholia inc. Λυρικοὶ ποιηταὶ μουσικῶν ᾀσμάτων ἐννέα, ἐννέα δὲ καὶ αἱ καθ' ἡμᾶς θείων ᾀσμάτων ᾠδαί. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν προειρημένων λυρικῶν εἰσι τάδε, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, Στησίχορος, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σιμωνίδης, Βακχυλίδης, καὶ Πίνδαρος. Primum scholion ad ipsam Odes inscriptionem pertinet, & inc. Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος οὗτος Ἱέρωνι τῷ τοῦ Γέλωνος ἀδελφῷ νικήσαντι ἱπποκέλητι τὴν ογ' Ὀλυμπιάδα, κ. λ. Habes editum in fine Prolegomenorum ad Pindarum edit. G. L. Genev. MDXCIX. 4. apud Paullum Stephanum. Scholia in prima verba, Ἄριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. inc. Τρία ἐν ἀνθρώποις ὁ Πίνδαρος ἄριστα λέγει εἶναι, κ. λ. quae reperies loc. cit. pag. 1. in notis, col. 2. lin. 15. Finis scholiorum in XIV. Odem sequens est: Ἐν Ὀλυμπίᾳ πτεροῖς ἐκ τοῖς καλλικόλποις παρ' εὐδόξοιο Πίσας τοῖς στεφάνοις λέγει· πτεροῖς δὲ εἶπε στεφάνου ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων, ἐπειδὴ ἐπαίρει τοὺς νικῶντας ὁ στέφανος. Concordant ut plurimum cum editis loc. cit. Videntur autem interdum admixta etiam aliqua ex iis scholiis, quae separatim edita sunt ibidem post Olympia pag. 129. Vbi notandum praemitti etiam singulis Odis, prima excepta, explicationes τῶν κώλων, quales in edit. leguntur.

II. pag. 49. *Eiusdem Carmina Epinicia XII. in Pythionicas*, item cum scholiis uberrimis & glossis interlinearibus. Praecedunt omnes illae hypotheses, una cum reliquis praeliminaribus, περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς, κ. λ. περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ, κ. λ. quae habentur loc. cit. pag. 185. seq. Post ultimam tamen hypothesim, nonnulla adiiciuntur, quae in edit. reperies pag. 187. in notis col. 1. lin. 12. a verbis: Ὁ δὲ Ἱέρων ἄνωθεν Συρρακούσιός ἐστι, κ. λ. usque ad illa, στέφονται δὲ δάφνῃ οἱ νικῶντες. Scholia in primam Odem inc. Χρυσέα φόρμιγξ. Τινὲς χρυσῆν ὑποσχέσθαι κιθάραν τὸν Ἱέρωνα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. In edit. succedunt haec verbis mox relatis. Progrediuntur autem usque ad Odem V. quorum ultimum est in illa verba, φιλεῖν δὲ Κάῤῥωτον, κ. λ. & ita desinit, κατάγειν δὲ αὐτῷ καὶ στρατιωτικὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος . . . . . quae verba incidunt loc. cit. pag. 271. in notis col. 1. lin. 16. Redeunt deinde nonnulla alia initio Odae IX. quae desinunt in verbis, ἀλλ' οὐχὶ φόβῳ ἔχει· μάσθησαν αὐτῆς αἱ φρένες, quae incidunt ibidem in calce pag. 299. Notandum, quae in editione initio singularum Odarum praenotantur de ipsarum partibus, in Codice desiderari.

III. pag. 93. *Euripidis Tragoediae III.* cum scholiis, & glossis interlinearibus. Prima est *Hecuba*, II. pag. 114. *b. Orestes*, III. p. 135. *Phoenissae*. Praecedunt quaedam Epigrammatum fragmenta in Euripidem, analphabete prorsus exarata, quae integra leguntur initio eius Operum in editione superius citata. Tum Poëtae vita brevissima, quae inc. Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς, υἱὸς ἦν Μνησαρχίδου. Des. ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ. Sequitur duplex Hecubae hypothesis; prima Tzetzae versibus politicis undecim, quae inc.

Πολύδωρον Ἑκάβης τε καὶ τοῦ Πριάμου παῖδα.

Des. Οὕτω κατέπος λέγει δὲ διὰ τοῦ Εὐριπίδους. Altera anonymi soluta oratione, quae inc. Μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πολυορκίαν. Des. καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν γνώμην κοινωσαμένη. Orestis hypothesis cum illa Codicis VI. Plut. XXXI. concordat. Phoenissas tandem praecedunt argumenta illa, quae leguntur etiam in edito, licet diverso ordine digesta, & alia quaedam de Iocaste, & de Laio. Sequuntur vero Capita duo, quorum primum inscriptum, Περὶ τοῦ τρίτου δράματος ἡ γενεαλογία, inc. Ἀπὸ τῆς Ἰοῦς Ἔπαφος, ἀπὸ τούτου Λιβύη, κ. λ. Des. ἀπὸ τούτου Ἐτεοκλῆς, καὶ Πολυνείκης, alterum, cui titulus, Ἡ ἱστορία, inc. Ὁ Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Θήβαις, κ. λ. Des. μαχησθέντες ἀλλήλως ἀπώλοντο. Tum iambici versus IX. in eiusdem argumentum, quos protulimus supra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. Sequitur p. 152. argumentum *Medeae*, cum illo, quod primo loco editum est, concordans. Tum alia quaedam veluti ipsius Prolegomena, quorum initium est: Θησεὺς ἦν μὲν βασιλεὺς Ἀθηναίων, κ. λ. Finis: μένειν παντοίας παιδεύσεως. Sed praeter haec, nihil aliud occurrit, fortasse Codice mutilato.

IV. pag. 152. *Phalaridis Epistolae LXXVIII.* ordine eodem, quo leguntur in Collect. Epistol. Graec. Veterum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. ex versione Iac. Cuiacii. Harum prima anepigrapha inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς, κ. λ. Vltima item anepigrapha, & in fine mutila, desinit in verbis ὥσπερ ἐκπλῆξαι σὺ . . Exstant loc. cit. a pag. 59. ad pag. 80. Aliqua vero varietas in eorum nominibus, ad quos missae sunt, nobis legentibus obiter occurrit, quam heic iuvat subtexere. Epistola igitur 3. pag. 62. Ἀριφοίτῃ inscripta, in Codice inscribitur Ἀμφινόμῳ. Epistola 3. pag. 64. est anepigrapha. Epist. 5. pag. 65. inscribitur Κριτοδήμῳ. Epist. 2. pag. 66. inscribitur Νικίππῳ. Inter Epist. 3. & 4. pag. ead. inseritur in Codicis margine, recenti manu alia Epist. Ἀξιόχῳ inscripta, (habetur in edit. infra pag. 92. num. 1.) Epist. 5. pag. ead. inscribitur τῷ αὐτῷ. Epist. 2. pag. 67. inscribitur τῷ Ἀράτῳ. Epist. 3. pag. 69. inscribitur Ἀντισθένει καὶ Τιμοθέῳ. Epist. sequens inscribitur Μενεμάχῳ. Epist. 3. pag. 70. inscribitur Ῥιμφαίας. Epist. sequens Τιμοσθένει. Epist. 3. pag. 71. deest in Codice. Epist. 2. pag. 76. & Epist. 1. & 4. pag. 77. sunt anepigraphae. Epist. duae ad Stesichorum pag. 78. seq. desunt in Codice. Tres vero sequentes, quae sunt ultimae Codicis, sunt itidem anepigraphae.

V. pag. 160. *Epistolae Bruti & aliorum ad ipsum mutuae, numero LXX.* quotquot sunt in cit. edit. a pag. 109. ad pag. 120. Ipsarum series usque ad XVI. inclusive eadem cum edi-

editis, reliquarum vero ab iis diversa. Prima igitur Περγαμηνοῖς inscripta, inc. Α'κέω ὑμᾶς. Vltima, cuius inscriptio, Δαμᾶς Βρέτῳ, des. τὸ ἀποκρίνασθαι (1). Hanc sequuntur aliae duae, manu diversa exaratae, quarum altera Θεσπεσίῳ inscripta, inc. Ο῞περ ἀεὶ & πρὸς ἅπαντας ποιῶ, κ. λ. altera Λεοντίνῳ, inc. Προλαβὼν αὖθις τὴν σὴν ἀμοιβὴν, κ. λ. quae num ad Brutum, an ad alium pertineant, nondum comperimus. Quum vero multa alia habeantur inferius Bruti Epistolarum exemplaria, ne semper editionem prae manibus habere cogamur; placet heic earumdem seriem, prout in hoc Codice iacet, titulo & initio singularum adiectis, sub oculos ponere; hoc enim semel peracto, reliquorum Codicum, in quibus illae occurrent, facilior & expeditior fiet recensio.

I. inscribitur, Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Inc. Α'κέω ὑμᾶς, Δολοβέλλᾳ. In Collect. Cuiaciana pag. 109.
II. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Χρήματα Δολοβέλλᾳ. Ibid.
III. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Τὰ χρήματα ἡμῖν εἰς ὃν. Ibid.
IV. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Εἰ ῥᾴδιος ὁ πορισμὸς ἦν. Ibid.
V. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Τὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν. Ibid.
VI. Βρύτῳ Περγαμηνοί.
Ε'πέμψαμέν σοι χρήματα. Ibid.
VII. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Δολοβέλλας ἐςὶν ἡμῖν πολέμιος. Ibid. pag. 110.
VIII. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Τῆς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν. Ibid.
IX. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Ψήφισμα ὑμέτερον. Ibid.
X. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν. Ibid.
XI. Βρῦτος Ῥοδίοις.
Ξανθίους ἡμῶν ἀποςάντας. Ibid.
XII. Ῥόδιοι Βρύτῳ.
Οὐκ εἰ σὺ βαρέως. Ibid.
XIII. Βρῦτος Κώοις.
Ῥόδος μὲν ἤδη δεδέλωται. Ibid. pag. 111.
XIV. Κῷοι Βρούτῳ.
Οὔτε Ῥοδίων ἅλωσις. Ibid.
XV. Βροῦτος Κώοις.
Οὐδὲν οὔτε θαλάττης. Ibid.
XVI. Κῷοι Βρύτῳ.
Καὶ γεωργίαν ἐςίν. Ibid.
XVII. Βρῦτος Κώοις.
Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τήν. Ibid. pag. 113.
XVIII. Κῷοι Βρύτῳ.
Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιςάμεθα. Ibid.
XIX. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Ibid. pag. 116.
XX. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Τῷ καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. Ib.
XXI. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Πρόσθεν ὑμῖν ἀπέςειλα. Ibid. pag. 117.
XXII. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Ε'δηλώσαμέν σοι & πρότερον. Ibid.
XXIII. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Η'γγέλθη μοι Κινέδωρον. Ibid.
XXIV. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Οὐ Μινόδωρος ὑποδέξασθαι. Ibid.
XXV. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. Ibid. pag. 118.
XXVI. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις. Ibid.
XXVII. Βροῦτος Παππαρεῦσιν.
Δαμάσιππον Ῥοδίων ἅλωσιν. Ibid. pag. 111.
XXVIII. Παππαρεῖς Βρύτῳ.
Εἰ θᾶττον Ε'ρμόδωρος. Ibid.
XXIX. Βροῦτος Κανίοις.
Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν. Ibid.
XXX. Κάνιοι Βρύτῳ.
Οὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ πρεσβεύοντες. Ibid. p. 112.
XXXI. Βροῦτος Κανίοις.
Εἰ μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν ὑπηκόων. Ibid. pag. 113. initio aliquantulum diversa.
XXXII. Κάνιοι Βρύτῳ.
Πίςις εὐνοίας. Ibid.
XXXIII. Βροῦτος Σαμίοις.
Αἱ βυλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. Ibid. pag. 120.
XXXIV. Σάμιοι Βρύτῳ.
Βυλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς. Ibid.
XXXV. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. Ibid. pag. 113.
XXXVI. Κυζικηνοὶ Βρύτῳ.
Παραπέμψαι τὰ ὅπλα. Ibid. p. 114.
XXXVII. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Ε'κομίσθη τὰ ὅπλα. Ibid.
XXXVIII. Κυζικηνοὶ Βρύτῳ.
Οὔτε κέρδος ελπίδι. Ibid.
XXXIX. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέτυχον. Ibid.
XL. Κυζικηνοὶ Βρούτῳ.
Τὸ σπυδαῖον ἡμῶν Ibid.
XLI. Βροῦτος Μυρεῦσιν.
Ξάνθιοι ἁλόντες ἐλεεῖσθαι. Ibid. p. 115.
XLII. Μυρεῖς Βρύτῳ.
Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἔδει. Ibid.
XLIII. Βροῦτος Μυρεῦσιν.
Η' συμμαχία ὑμῶν. Ibid.
XLIV. Μυρεῖς Βρύτῳ.
Συνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον. Ibid.
XLV. Βροῦτος Μιλησίοις.
Οὐδὲ χρημάτων πένεσθαι. Ibid. p. 116.
XLVI. Μιλήσιοι Βρύτῳ.
Καὶ χρημάτων καὶ ςρατιωτῶν. Ibid.
XLVII. Βροῦτος Μιλησίοις.
Εἰ μὲν ἔςιν ὑμῖν ὅπλα. Ibid.
XLVIII. Μιλήσιοι Βρύτῳ.
Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν. Ibid.
IL. Βροῦτος Λυκίοις.
Ο῞σα ἐςὶν ὑμῖν ὄργανα μηχανικά. Ibid. pag. 112.
L. Λύκιοι Βρύτῳ. (male tamen habetur in Codice Βροῦτος Λυκίοις.)
Ο'ξείας ἐπιταγῆς. Ibid.
LI. Βροῦτος Λυκίοις.
Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν. Ibid.
LII. Λύκιοι Βρύτῳ.
Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος. Ibid.
LIII. Βροῦτος Λυκίοις.
Ξάνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. Ibid.
LIV. Λύκιοι Βρύτῳ.
Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. Ibid.

LV.

(1) In edit. ἀποφαίνεσθαι.

LV. Βρῦτος Λυκίοις.
Ξανθίων τὺς ἀποφυγόντας. Ibid.
LVI. Λύκιοι Βρύτῳ.
Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίους. Ibid. pag. 113.
LVII. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Μηδενὶ δοκείτω. Ibid. p. 118.
LVIII. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Οὐχ ὅσων δεῖσθαί σοι. Ibid.
LIX. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
Α'κύλαν ἐμὸν φίλον. Ibid.
LX. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. Ibid. p. 119.
LXI. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Ε"γραψέ μοι Α'κύλας. Ibid.
LXII. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Α'κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν. Ibid.
LXIII. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Οἱ ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετῦντες. Ibid.
LXIV. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Οἱ βιαζόμενοι τὺς ὑπυργὺς. Ibid.
LXV. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα. Ibid. p. 120.
LXVI. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Ο' μὲν χειμὼν διεκώλυσε. Ibid.
LXVII. Βρῦτος Σμυρναίοις.
Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων. Ibid. p. 115.
LXVIII. Σμυρναῖοι Βρύτῳ.
Εὐχῆς ἔργον τὸ διηνεκῶς δύνασθαι. Ibid.
LXIX. Βρῦτος Δαμᾷ.
Ο"πλων καὶ χρημάτων. Ibid. p. 113.
LXX. Δαμᾶς Βρύτῳ.
Εὐπορύντων ἔργον. Ibid.

Earumdem Bruti Epistolarum initia, alphabetice dispoſita, adiecto numero, quem in Codice obtinent.

Αἱ βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. Num. 33.
Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον. 51.
Α'κύω ὑμᾶς, Δολοβέλλᾳ. 1.
Α'κύλαν ἐμὸν φίλον. 59.
Α'κύλας οὐ κατήγορος ἡμῶν. 62.
Βουλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς. 34.
Δαμάσιππον Ρ'οδίων ἅλωσιν φυγόντα. 27.
Δολοβέλλας ἐςὶν ἡμῖν πολέμιος. 7.
Ε"γραψέ μοι Α'κύλας. 61.
Ε'δηλώσαμέν σοι καὶ πρότερον. 22.
Εἰ θᾶττον Ε'ρμόδωρος. 28.
Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. 19.
Εἰ μέν ἐςιν ὑμῖν ὅπλα. 47.
Εἰ μὲν κατ' ὄψιν ὑπυργίαι τῶν ὑπηκόων. 31.
Εἰ ῥᾴδιος ὁ πορισμὸς ἦν. 4.
Ε'κομίσθη τὰ ὅπλα. 37.
Ε'πεμψαμέν σοι χρήματα. 6.
Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν πρεσβευόμενοι. 29.
Εὐπορύντων ἔργον. 70.
Εὐχῆς ἔργον, τὸ διηνεκῶς δύνασθαι. 68.
Η'γγέλθη μοι Κυνόδωρον. 23.
Η' συμμαχία ἡμῶν ἧκεν ἤδη. 43.
Καὶ γεωργίαν ἐςίν. 16.
Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος νικᾷν. 52.
Καὶ τάχιον ἐφρονῦμεν. 10.
Καὶ χρημάτων καὶ ςρατιωτῶν. 46.
Μηδενὶ δοκείτω χαλεπόν. 57.
Ξάνθιοι ἁλόντες ἐλεεῖσθαι. 41.
Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. 54.
Ξάνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. 53.
Ξανθίους ἡμῶν ἀποςάντας χειρωσάμενοι. 11.
Ξανθίων τὺς ἀποφυγόντας. 55.
Οἱ ἀκόντες ἡμῖν ὑπηρετῦντες. 63.
Οἱ βιαζόμενοι τὺς ὑπυργύς. 64.
Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν παρ' ὑμῶν. 17.
Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέτυχον. 39.
Ο' μὲν χειμὼν διεκώλυσε. 66
Ο'ξείας ἐπιταγῆς. 50.
Ο"πλων καὶ χρημάτων. 69.
Ο"σα ἐςὶν ὑμῖν ὄργανα μηχανικά. 49.
Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίυς ὑποδέχεσθαι. 56.
Οὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ πρεσβεύοντες. 30.
Οὐδὲν ὖτε θαλάττης. 15.
Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἔδει. 42.
Οὐδὲ χρημάτων πένεσθαι. 45.
Οὐκ εἰ σὺ βαρέως. 12.
Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. 60.
Οὐ Μινόδωρος ὑποδέξασθαι. 24.
Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν. 48.
Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις. 26.
Οὔτε κέρδος ἐλπίδι. 38.
Οὔτε Ρ'οδίων ἅλωσις. 14.
Οὐχ ὅσων δεῖσθαί σοι. 58.
Πεπραγέμψαι τὰ ὅπλα καὶ κατά. 36.
Πίςις εὐνοίας οὐχ ὡς συνεχῶς. 32.
Πρόσθεν ὑμῖν ἀπέςειλα, ὅτι. 21.
Ρ'όδος μὲν ἤδη δεδέλωται. 13.
Συνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον. 44.
Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. 35.
Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα. 65.
Τὰ χρήματα ἡμῖν εἰς ὅν. 3.
Τὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν. 5.
Τῆς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν. 8.
Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων. 67.
Τὸ σπυδαῖον ἡμῶν. 40.
Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιςάμεθα. 18.
Τῷ καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. 20.
Χρήματα Δολοβέλλᾳ. 2.
Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. 25.
Ψήφισμα ὑμέτερον οἱ πρέσβεις. 9.

VI. pag. 164. *b.* Ε'κ τῶν ἐπιςολῶν Φωτίυ τῦ γενομένυ ἀρχιεπισκόπου Κωνςαντινυπόλεως. *Ex Epistolis Photii, qui Constantinopolitanus Archiepiscopus fuit*, Epiſtolae XII. quarum prima (1) . . . . . ξενοδόχῳ. . . . *hoſpiti* inſcripta, inc. Τὸ σιγᾷν ἀδικύμενον, μείζονα τῶν ἀδικύντων ποιεῖται τὸν ἔλεγχον. Vltima, quae eſt longiſſima, ἀπὸ τῆς ὑπερορίας πρὸς τὺς ἐπισκόπυς, *ab exſilio ad Epiſcopos* conſcripta, deſ. ἐπιςήμη πόνων ἀσκεῖν μὴ βυλόμενος. Epiſtolae Photii CCXLVIII. ex Codice Bodleiano deſcriptae, cum Richardi Montacutii Epiſcopi Norvicenſis verſione & notis editae ſunt Londini MDCLI. fol. quibus editor R. D. alias Epiſtolas V. a Chriſtiano Ravio ex Oriente adlatas, Patricioque Iunio donatas adiunxit. Vide Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 519.

VII. pag. 172. Προγυμνάσματα κυρίυ Νικηφόρυ τοῦ βασιλικοῦ νοταρίυ. *Progymnaſmata D. Nicephori Imperialis Notarii*. Διήγημα τὸ κατὰ Ο'δυσσέα. *Narratio de Vlyſſe*. Inc. Εἶχεν Ε'λένην ἡ Τροία, καὶ ἡ Ε'λλὰς ἐκεκίνητο. Deſ. καὶ ψυχῇ πολυμηχάνῳ τοῖς Τρωσὶν ἐπεβύλευε. Hic Nicephorus fortaſſe eſt, cuius Διηγήματα, ſeu *Narrationes*

(1) Scriptura prorſus evanuit.

nes XV. una cum aliis Opuſculis edidit Allatius inter Rhetorum ac Sophiſtarum Graecorum Excerpta Romae MDCXLI. 8. ubi memoratam de Vlyſſe διήγησιν inveniens pag. 148. Vid. Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 411. Ipſum tamen ea, quae ſequuntur latuere.

VIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι. *Eiuſdem Sententiae*. Inc. Σοφοκλῆν ἐπαινέσαι προάγομαι, οἷς τοῦ μέτρου τὴν χάριν ἐτήρησε. Deſ. εἰ μὴ τὰς χάριτας διαμειβοίμεθα χάρισιν.

IX. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα γνώμη. *Eiuſdem Sententia altera*. Inc. Ἐμὲ δὲ εἴ τις ἔροιτο, τίνα δεῖ νομίζειν εἶναι τὴν τραγῳδίαν, κοινὴν ἂν εἴποιμι παιδαγωγὴν, κ. λ. Deſ. ἧς οὕτω κακίαν δεόντως ἐκόλασεν.

X. pag. 174. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀνασκευὴ τῶν κατὰ Ἀταλάντην. *Eiuſdem Confutatio eorum, quae circa Atalantam feruntur*. Inc. Οὐ ζηλῶ τοῦ ψεύδους τοὺς ποιητάς. Deſ. φλέγειν, οὐ τρέφειν τὸν ἄρτον ἰσχυριζόμενοι. Subiiciuntur ad implendam paginam duo breviſſima Excerpta, & quidem manu recentiori, quorum alterum *de brutorum animalium vocibus* inc. Χρεμετίζει ἐπὶ ἵππου, βρυχᾶται ἐπὶ λέοντος, κ. λ. alterum *de Pythagora*, deſumtum, ut legitur in marg. ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Ἀρτεμίου, inc. Πυθαγόρας ὁ τῆς Ἰταλικῆς κατάρξας αἱρέσεως. Deſ. εἶτα καὶ αὐτῇ προσαπόλλυται.

XI. pag. 176. *Procopii Sophiſtae Epiſtolae numero CXII.* (1) quae quum duplo ferme plures ſint, quam in Collectione Cuiaciana, quam paullo ante citavimus, a p. 429. ad p. 447. viſum eſt ſingularum initia, & inſcriptiones prius eodem ordine, quo iacent in Codice, deinde iuxta alphabeti litteras proferre. In Codice igitur hunc ordinem obtinent:

I. pag. 176. inſcrib. Καισαρείῳ καὶ Εὐβούλῳ.
Inc. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτόν φασι, κ. λ. Habetur in cit. edit. p. 430.

II. Ἱερωνύμῳ.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην σε τὸν Νεῖλον πάλαι. Haec non occurrit in dicta edit. quod de ſequentibus etiam, ubi nulla ipſius fiat mentio, velim intelligas.

III. pag. ead. *b.* Πυθίῳ.
Εἴ μοί τις προσελθὼν ὡς πρότερον.

IV. Γερμανῷ.
Ὅσον οἱ ἀγαθοὶ λυποῦσιν. Edit. pag. 430.

V. Ἰωάννῃ.
Εἰ τῆς περὶ φίλους. Ibidem.

VI. pag. 177. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τὰ κατὰ τὸν ἄριστον τόνδε.

VII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Μακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας. Ibid. pag. 431.

VIII. pag ead. *b.* anepigrapha.
Ἡ περὶ τῆς σῆς παιδεύσεως φήμη.

IX. Ἱερωνύμῳ.
Ἐγὼ μὲν τῆς ἀδελφῆς λανθάνειν.

X. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἡ μὲν λιποῦσα διὰ τὴν σιγὴν ὥρα. Ibid.

XI. pag. 178. Ζαχαρίᾳ.
Λῦσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος. Ibid.

XII. Τῷ αὐτῷ.
Ἰδού σοι καιρὸς πάλιν. Ibid. p. 432.

XIII. Ἀλυπίῳ . . . (2)
Σόλωνι τῷ νομοθέτῃ ἐπειδή.

XIV. pag. ead. *b.* Παλλάδῃ.
Τὴν τῶν μέγα δυναμένων ἀρετήν.

XV. Νηφαλίῳ.
Ἥσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. εἰς ἔργον δέ. Ibid. pag. 429.

XVI. Γεσσίῳ ἰατροσοφιστῇ.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὰς ἔδοξα.

XVII. pag. 179. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Πάλιν γράμματα παρ' ὑμῖν. Ibid. p. 432.

XVIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Ὡς ἔοικεν, ὦ λῷστε, τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων.

XIX. Ἐπιφανίῳ.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα κινεῖν.

XX. Στρατηγίῳ καὶ Γλασίῳ.
Πάλιν ἡμῖν (ſic) ἐκ τῶν ἀμπέλων. Ibid.

XXI. pag. ead. *b.* Σωσιανῷ ἀδελφῷ.
Εἴ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστής.

XXII. Ἰωάννῃ.
Ὁ λογιώτατος Διόδωρος. Ibid.

XXIII. Διοδώρῳ.
Τοῦτο ἐκεῖνο, ὃ καὶ προσδοκῶντί μοι γέγονεν.

XXIV. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.
Τῆς μὲν προλαβούσης σιωπῆς.

XXV. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν. Ibid. p. 429.

XXVI. pag. 180. Εὐσεβίῳ.
Εἰ τοὺς ποθοῦντας καὶ μία. Ibid. pag. 433.

XXVII. Ἠλίᾳ.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτόν σε παρόντα. Ibid. p. 445.

XXVIII. Βίκτορι ἀδελφῷ.
Δέδεγμαι τὸ βιβλίον τὸ πρὸ τῆς πείρας.

XXIX. Διοδώρῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι περιφρονεῖς.

XXX. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ.
Νῦν ἔγνων, ὅσον ἠδίκεις πρότερον.

XXXI. Τῷ αὐτῷ.
Ὅσης ἀπήλαυσε παρ' ὑμῶν τῆς εὐποιΐας.

XXXII. Δωροθέῳ.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα τὰ σμικρὰ μεγάλα ποιεῖν.

XXXIII. pag. 181. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ὢ πόσα δύνανται. Ibid. pag. 433.

XXXIV. Γλασίῳ.
Εἰ τὰ τῶν φίλων. Ibid.

XXXV. Ἠλίᾳ.
Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς. Ibid. pag. 434.

XXXVI. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Εὖγε τῶν ὑμετέρων γραμμάτων.

XXXVII. pag. ead. *b.* Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Σὺ μὲν ἐγκαλεῖς ὡς παρῴχοντο.

XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μὲν χειμὼν ἡμῖν. Ibid. pag. 445.

XXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Νῦν ὄντως ἔγνων, ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος. Ibidem, ubi tamen aliquantum diverſa in medio.

XL. pag. 182. Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.
Δέχου τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν.

XLI. Θωμᾷ ἀδελφῷ.
Νῦν ὄντως ἡμῖν ἀνθοῦσι δίκην καὶ μοῦσαι. Ib. p. 434.

XLII. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικα τῶν ὑμετέρων γραμμάτων μετειληφώς.

(1) In Codice vero ob duplicatos numeros 64. & 65. apparent CX. totidemque in ſuo Catalogo innuit Montfaucon.

(2) Titulus eſt longior, ſed reliqua, utpote mirum in modum nexibus implicita, adſequi minime potuimus.

XLIII. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.
Ἐγώ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀσμένως, ὥσπερ εἰκός.
XLIV. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Τὸν θαυμαστὸν Ἰυλιανὸν κ ἄλλως μέν.
XLV. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Ἡ πατρὶς σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω.
XLVI. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἰδού σοι καὶ πάλιν ἕτερα γράμματα. σὺ δὲ τί παθών.
XLVII. pag. 183. Κωνσταντίνῳ.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν, τὴν καλὴν ἐκείνην.
XLVIII. Ὀλυμπίῳ.
Τὸν θαυμαστὸν Στρατήγιον κ πρότερον ἤδη φιλῶν.
XLIX. Σωσιανῷ.
Ἔπρεπεν ἄρα κἀμὲ θαῤῥοῦντα χαίρειν.
L. Ὀλυμπίῳ.
Πολλὴν ἡμῖν κατὰ σοῦ μελετωμένην.
LI. pag. ead. *b.* Σιλβανῷ.
Ἐξέκρουσας ἡμᾶς ἐλπίδος.
LII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἰδού σοι πάλιν ἐπιστολὴ παρ' ἡμῶν, καὶ πάλιν εὖ.
LIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τίς ἂν γενοίμην ἐραστὴν κ ἀδελφόν.
LIV. pag. 184. Ἐπιφανίῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι τῶν ἀπεῤῥιμμένων ἡμεῖς.
LV. Ἰωάννῃ.
Εἰ τὴν φιλίαν ἐψευσμένην δείκνυσι τὸ σιγᾶν.
LVI. Στεφάνῳ.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκεῖς, ἐπιποθοῦντας. Ib. p. 435.
LVII. pag. ead. *b.* Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.
Ὅσῳ τῷ περὶ ὑμᾶς κεκράτημαι πόθῳ.
LVIII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Εἰ τοῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον. Ibid.
LIX. Ἐπιφανίῳ.
Εἰ λαλούντων μὲν ἡμῶν σιωπᾷς.
LX. Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς.
Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν συνέστησα.
LXI. pag. 185. Τοῖς αὐτοῖς.
Πάλιν ἥκει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς. Ibid. p. 446.
LXII. Ἀθηνοδώρῳ.
Δεξάμενος τὸ βιβλίον, ὑμῖν μὲν χάριν.
LXIII. Σωσιανῷ.
Ὁ θαυμάσιος Ἀλφαῖος ἀπήγγειλέ μοι.
LXIV. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τὴν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολὴν, ὅπερ ἔδει. Ibid. pag. 435.
LXV. Νεστορίῳ.
Διεψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς. Ib. p. 446.
LXIV. (sic) Νηφαλίῳ.
Εἰς ὅσον ἥκει τῆς ἀπορίας ὁ Στέφανος.
LXV. (sic) pag. ead. *b.* Θωμᾷ.
Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν. Ibid. p. 436. (per errorem 434.)
LXVI. Παλλαδίῳ.
Ἡ τῆς ὑμετέρας σοφίας ἐπιστολὴ ὁρωμένη.
LXVII. Νεστορίῳ.
Ἥσθην σου τῇ καλῇ κ λίαν ἐπιστολῇ.
LXVIII. pag. 186. Στεφάνῳ.
Σὺ μὲν ἔτι σιγᾷς, κ ταῦτα τὴν δάφνην.
LXIX. Διοδώρῳ.
Ὁ φέρων σοι τὴν ἐπιστολήν.
LXX. Κάστορι.
Τῷ φέροντι τὴν ἐπιστολήν. Ibid.
LXXI. pag. ead. *b.* Ἰλασίῳ.
Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον καρποῖς. Ibid. p. 437.
LXXII. Νεστορίῳ.
Χρέμυλος πεπλούτηκεν. Ibid. pag. 436. (per errorem 434.)
LXXIII. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Τὰ ὑμέτερα γράμματα κ τὴν εἰς ὑμᾶς.
LXXIV. Διοδώρῳ.
Ὤιμην σε τὴν τῶν μαρτύρων παρ' ἡμῖν.
LXXV. pag. 187. Εἰρηναίῳ.
Τοῖς περιζώνιον τὴν ἐμὴν εὔνοιαν.
LXXVI. Εὐσεβίῳ κ Ἡλίᾳ.
Ἐγὼ κ παρόντας ὑμᾶς. Ibidem.
LXXVII. Φαίδρῳ.
Οὕτως ἄρα τῆς τύχης εἰκόνες ἦσαν οἱ λόγοι. Ibid. p. 437. aliquantum initio diversa.
LXXVIII. Ἱερωνύμῳ.
Πάλιν Αἴγυπτος κ τρυφή. Ibid.
LXXIX. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Ὁ καλὸς Ἰωάννης κ τοῦ γένους ὑμᾶς.
LXXX. pag. ead. *b.* Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς.
Ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς. Ibid. p. 446.
LXXXI. Τοῖς αὐτοῖς.
Πάλιν ὑμῖν ἐπιστολὴν κ πάλιν ἕτερος ὄχλος.
LXXXII. Τοῖς αὐτοῖς.
Τοσοῦτον ἡμᾶς τὸ πάχος κατέπληξε.
LXXXIII. Ἱερωνύμῳ.
Σὲ μὲν, ὦ βέλτιστε τῶν ἐξ ἡμῶν.
LXXXIV. Ἀγαπητῷ.
Δεινὸς ἄρα τις οἶσθα κατηγορίαν.
LXXXV. pag. 188. Δωροθέῳ.
Ἤδη με μέλλοντα πρὸς τὴν προτέραν γράφειν.
LXXXVI. Στεφάνῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι τῶν ἠμελημένων ἡμεῖς.
LXXXVII. Σαβίνῳ.
Εἰ τοῖς ἐρῶσιν ἡμέρα μία πρὸς γῆρας ἀρκεῖ.
LXXXVIII. pag. ead. *b.* Ὠρίωνι.
Ἀεί σε φέρων τῇ μνήμῃ μικροῦ μοι.
LXXXIX. Ἀπολλωνίῳ.
Ὁ εὐλαβέστατος Μαρτύριος, πλουτῶν μὲν ἀρετῇ.
XC. Διοδώρῳ.
Δέδεγμαί σου πάλιν ἐπιστολὴν, τοῖς μὲν λόγοις σαφῆ. Ibid. pag. 437.
XCI. pag. 189. Νηφαλίῳ.
Τὰ μετὰ ἐξ ὑμῶν γράμματα πρὸς τὴν πανήγυριν.
XCII. Σίλᾳ.
Ὁ καλὸς Μακάριος σπουδῆς ἕνεκεν ϗ τρόπων.
XCIII. Μακαρίῳ.
Τῆς περὶ ἡμᾶς εὐνοίας γλυκύ σου. Ibid. pag. 438.
XCIV. Διοδώρῳ.
Τί τοῦτο πέπονθας ὁ πολὺς τὴν γλῶτταν.
XCV. pag. ead. *b.* Ἐπιφανίῳ.
Οἶμαί σε ποιεῖσθαι λίαν ἐν θαύματι.
XCVI. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Ὅσης με τῆς φιλοτιμίας ἐνέπλησας. Ibid. pag. 446.
XCVII. p. 190. Γενεσίῳ.
Ἥσθην, ὅτι τὸν καλὸν Δωρόθεον, ὃν ὑμῖν.
XCVIII. Στεφανίῳ.
Ἥσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ὃν ἠδόμην. Ibid. p. 438.
IC. Ἀντιόχῳ.
Ὅσης ἐπὶ σοὶ τῆς ἐλπίδος διήμαρτον.
C. Στεφάνῳ.
Οὐδὲν ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ χρυσίον ὁρᾷς.

CI.

CI. pag. ead. *b.* Σωσιανῷ ϗ Ἰουλίῳ.

Οἷά μοι συνέβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιϛολήν. Ibid. p. 439.

CII. Διοδώρῳ.

Σὺ μὲν ἡμῶν σκοπεῖς (sic) τὴν σιωπὴν, ἐγὼ δέ σου τὴν ἀλαζόνειαν. Ibid. p. 440.

CIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν εὐλαβέϛατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα.

CIV. pag. 191. Νόννῳ.

Σὺ μὲν τὴν ἐρωμένην ἠρνήσθω τὰ μείζω ποθῶν.

CV. Ἱερωνύμῳ ϗ Θεοδώρῳ.

Τὴν ὑμετέραν σοφίαν ἔγνων μὲν ϗ πάλαι.

CVI. Ἑρμείᾳ.

Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τῶν πρὸς ἐμὲ γραμμάτων.

CVII Ὠρίωνι.

Περιττὸν οἶμαι γράφειν πρὸς ἄνδρα.

CVIII. pag. ead. *b.* Ἀνατολίῳ.

Πολλά μοι ϗ λαμπρὰ τὰ συνιϛῶντα.

CIX. Δωροθέῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα πτερὰ περιβαλεῖν.

CX. Τῷ αὐτῷ.

Πάλιν εὐσεβείας καιρὸς, ϗ πάλιν πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφίαν ὁ δρόμος.

Earumdem Procopii Epiſtolarum Index ordine alphabetico digeſtus, adiunctis etiam numeris, quibus in Codicis margine diſtinguuntur.

Τοῖς περιζώναιον τὴν ἐμὴν εὔνοιαν. 75.
Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν συνέςησα. 60.
Τον εὐλαβέςατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα. 103.
Τὸν θαυμαςὸν Ι'ουλιανὸν ἃ ἄλλως. 44.
Τὸν θαυμαςὸν Στρατήγιον καὶ πρότερον. 48.
Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον. 71.
Τοσοῦτον ἡμᾶς τὸ πάχος. 82.
Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τῶν. 106.
Τοῦτο ἐκεῖνο ὃ ἃ προσδοκῶν. 23.
Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 65.
Τῷ φέροντι τὴν ἐπιςολήν. 70.
Χρέμυλος πεπλούτηκεν. 72.
Ω'ίμην σε τὴν τῶν μαρτύρων. 74.
Ω' πόσα δύνανται. 33.
Ω'ς ἔοικεν, ὦ λῷςε. 18.

Ex hac Epp. alphabetica sylloge videre est, ex CXII. Procopii Epistolis, quae in hoc continentur Codice, XXXIX. tantummodo editas esse in Collectione Cuiaciana; in qua tamen quum sint LX. lubet etiam reliquarum XXI. quae vicissim in Codice desiderantur, initia per litteras alphabeti exhibere. Eae vero sunt:

I. Ι'ωάννῃ.
Inc. Δέδεγμαί σου τὴν φίλην. Edit. pag. 439.
II. Διοδώρῳ.
Δέδεγμαι τὰς καλὰς ἰσχάδας. pag. 441.
III. Μουσαίῳ.
Δέδεγμαι τὴν βίβλον ποθεινοτάτην, pag. 447.
IV. Ι'ωάννῃ.
Ε'ζήλωκά σε τῆς γονῆς. pag. 446.
V. Κληδονίῳ.
Εὖγε τῆς ἐν τοῖς γράμμασι. pag. 443.
VI. Δωροθέῳ.
Η'ν ἄρα τοῖς ποθοῦσιν. pag. 441.
VII. Ε'πιφανίῳ.
Καλῶς ἄρα ᾔδει. pag. 447.
VIII. Παγκρατίῳ.
Οἱ τὰς σειρῆνάς ποτε. pag. 438.
IX. Μουσαίῳ.
Ο' λογιώτατος Παλλάδιος. pag. 444.
X. Νηφαλίῳ.
Ο'σον ἡμῖν πάλαι τὸν θυμόν. pag. 438.
XI. Μεγέθιος Προκοπίῳ.
Ο'τε πρῶτον εἰς μέσους. pag. 444.
XII. Σωζομένῳ.
Οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡμῖν. pag. 442.
XIII. Παγκρατίῳ.
Οὕτω παρορᾷς τοὺς ποθοῦντας; pag. ead.
XIV. Ηλίᾳ ἐπισκόπῳ.
Πολλῶν ὄντων εἰπεῖν. pag. ead.
XV. Νηφαλίῳ.
Σὺ μὲν πλήθει χρημάτων. pag. 447.
XVI. Κυριακῷ.
Τὰ μὲν σὰ δῶρα. pag. 442.
XVII. Γεσσίῳ.
Τῆς μέχρι νῦν, ὦ λῷςε. pag. 443.
XVIII. Διοδώρῳ.
Τοῖς περὶ φιλίαν ἐσπουδακόσιν. pag. 439.
XIX. Τῷ αὐτῷ.
Τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών. pag. ead.
XX. Ω'ρίωνι.
Τοὺς ἀγαθοὺς τῶν φίλων ἀπόντας. pag. 442.
XXI. Γεσσίῳ παραμυθητική.
Ω'ς πικρὰ τὰ καθ' ἡμῶν. pag. 440.

XII. pag. 192. *Epistolae Synesii Presbyteri Pentapolitani, numero CXV.* Exstant inter editas Paris. A. MDCXXXIII. fol. interprete Dionysio Petavio S. I. presbytero a pag. 157. ad pag. 294. praeter duas, quae incidunt in Codice pag. 215. quarum altera inscripta Τῷ ἐπισκόπῳ, inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις ἡδὺ τὸ ἔαρ. Altera τῷ αὐτῷ, inc. Ο' Λαέρτου παῖς ὁ πολύμητις Ο'δυσσεύς, κ. λ. istarum enim initia non invenimus. Ex editis autem in hoc Codice sequentes habentur, nimirum a prima usque ad LXIV. inclusive (excepta XXXVII. quae deest) tum a LXVIII. ad XC. inclusive (exceptis duabus, nimirum LXXIX. quae inc. Οὐδὲν ἐγώ, κ. λ. (1) & LXXXIII. quae desunt) praeterea XCIII. XCV. XCVII. XCVIII. IC. CXIII. CXIV. CXVIII. CXXI. CXXII. CXXIV. CXXV. CXXVI. CXXVIII. CXXX. CXXXI. CXXXIII. CXXXV. CXXXVII. CXXXVIII. CXL. CXLVI. CXLVIII. CXLIX. CLI. CLII. CLIV. & CLV. ordine tamen diverso. Prima enim in Codice, est CXLVI. in edit. & inc. Οἶμαί σε καὶ πρὸ εὐχῆς. Vltima vero est, quae in edit. XCV. & des. ἀναςρεφόμενον. Notandum quoque est, plerasque anepigraphas esse. Heic quoque ad reliquum paginae, quod vacuum supererat spatium implendum, eadem recentior manus, de qua supra §. X. alia quaedam exaravit, nimirum Πρόγραμμα, *Edictum*, quod inc. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ δοὺς ἡμῖν τά τε ἄλλα. Des. τῇ δυνάμει καὶ τῷ ὕψει σου ἀντιλαμβανόμενον. *Antipatri Sidonii Epigramma in Homerum*, (2) quod inc.

Ε'πτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ο'μήρου, κ. λ. *XIV. artificum nomina, quibus totidem artium tribuitur inventio.* Inc. Εὐκλείδης γεωμετρίαν, Α'πελλῆς βοτανικήν, κ. λ. Et alia pauca *de primis rei agrariae, aedificatoriae, sagittariae, &c. auctoribus ante diluvium.* Inc. Ο' τοῦ Α'δὰμ πρωτότοκος υἱὸς Κάϊν ἔδειξε τὴν γεωργικήν, κ. λ.

XIII. pag. 217. Sequuntur *Nicolai Calliclis* (3) *iambica quaedam Carmina in obitum*, ut videtur, *Andronici Palaeologi*; quae quum brevia sint, neque inter alia pauca ipsius Epigrammata una cum Theodori Prodromi, & aliorum poëmatiis edita Basileae apud Ioannem Bebelium MDXXXVI. in 8. occurrant, ac propterea Fabricio ipsi fuerint ignota (4), visum est heic integra subiicere.

I. Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῶν ἰατρῶν κυρίου Νικολάου τοῦ Καλλικλέως ἐπιτύμβιοι ἴαμβοι. Τὰ πρόσωπα, Ξένος ἃ Τύμβος. *Sapientissimi medicorum magistri D. Nicolai Calliclis* (5) *iambi sepulcrales. Interloquuntur Hospes, & Sepulcrum.*

Ξέ-

(1) Binae enim Epistolae per errorem eodem numero LXXIX. designantur.

(2) Exstat in Anthol. Lib. IV. Cap. XXVI. Num VI. ubi per errorem legitur V.

(3) Ipsum puto esse, ad quem exstant Theophylacti Epistolae.

(4) Solos enim iambos, qui in cit. edit. leguntur, commemorat B. G. Vol. VI. pag. 818. & alibi duobus in locis vix illum nominat.

(5) Hunc Nicolaum male *Callidem* nominat Montfauc. in suo Catalogo.

Ξένος.

Μέγαν ὁρῶ σε, τύμβε. Τύμβος. Μὴ πλανῶ, ξένε,
Τρισσοὶ μένουσιν ἔνδον. Ξ. Εἰπὲ & τίνες.
Τ. Μήτηρ, πατὴρ, ϗ τέκνον. ἔμπικρος λόγος.
Ξ. Γένος τὸ μητρὸς οἷον; Τ. Ἐκ Δουκῶν, ξένε.
Ξ. Φῂς τὴν σεβαϛὴν Ἄνναν; Τ. Αὐτήν σοι λέγω.
Ξ. Ναὶ ϗ τὸ πατρὸς φράζε. Τ. Παλαιολόγος.
Ξ. Γεώργιον φεῦ τὸν σεβαϛόν μοι λέγεις.
Εἰπεῖν ἔχεις τὸν παῖδα. Τ. Γνοὺς φεῦ δακρύσεις.
Ξ. Ἆρ' ἡλικιῶσαν εἶχεν, ἢ χρυσῆν κόμην;
Τ. Χρυσῆν. Ξ. Ἐκυματοῦτο πρὸς τὸν αὐχένα;
Τ. Ναὶ τῷ ζεφύρῳ παρπνέοντι πολλάκις.
Ξ. Ἔϛησας ἡμῖν πᾶσαν ὀρθὴν τὴν τρίχα.
Τ. Ἂν γνῷς τὰ λοιπά. Ξ. Φράζε πρὸς τοῦ κειμένου,
Τὸ βλέμμα τούτου ποῖον; Τ. Ὡς τόξου δόναξ.
Ξ. Ἔπληττε πρὸς τὰ ϛέρνα; Τ. Ναὶ τὴν καρδίαν.
Ξ. Μὴ πικρὸν ἦν τὸ τραῦμα; Τ. Γλυκάζον, ξένε.
Ξ. Τὸ χρῶμα τούτῳ ποῖον; Τ. ὀφθαλμοῦ δρόσος,
Ὡς γάλα λευκὸς, ἐξέρυθρος ὡς ῥόδον.
Ξ. Πρόσθες τὸ λεῖπον. Τ. Πρόσχες ἐξηγουμένῳ.
Ξ. Τὰ ῥεῖθρα τούτου πῶς ἐχεῖτο τοῦ λόγου;
Τ. Ὡς ὄμβρος ἡδὺς, ὥσπερ αἰθρία δρόσος.
Ξ. Ποταπὸς ἦν τὰ ϛέρνα; Τ. Σιδηροῦς, ξένε.
Ξ. Ὁποῖος ἦν τὰς χεῖρας; Τ. Ἀρχαῖος Δοῦκας,
Ὡς Ἀνδρόνικος ἄλλος, ἢ Κωνϛαντῖνος.
Ξ. Ἐς ἀνδρὸς οὗτος ἦλθεν ἐντελῆ χρόνον;
Τ. Ἴουλος οὔπω τὴν γένυν ἐζωγράφει.
Ξ. Πῶς ἦν ἀριϛεὺς ϗ πρὸ τῆς ἡλικίας;
Τ. Ἐκ τῶν λεόντων τίκτεται βρέφος λέων.
Ξ. Ἤδη νοῶ τὸν παῖδα. Τ. Καὶ τίς ἦν, λέγε.
Ξ. Σεβαϛὸς Ἀνδρόνικος ἐκ Δουκῶν γένους.
Τ. Αὐτὸν λέγεις ἐκεῖνον. Ξ. Ὢ θνήσκει τρόπῳ;
Τ. Ἐκ συγκοπῆς. Ξ. Ἄφυκτα φεῦ τὰ τῆς νόσου.
Μὴ ϗ πρὸ πατρὸς οὗτος ἦλθεν εἰς τάφον;
Τ. Ναὶ ϗ πρὸ μητρὸς, ἀλλὰ ϗ τῆς συζύγου.
Ξ. Οἰκτρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα. πλὴν σώζοιντό μοι
Γῆν πραέων ὡς κλῆρον εἰσδεδεγμένοι.
Τ. Καὶ σὲ, ξένε, θρηνοῦντα νεκροὺς τοὺς φίλους
Κατιθύναι τὸ θεῖον εἰς σωτηρίαν.

II. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ σεβαϛοῦ μακαρίτου κυρίου Ἀνδρονίκου. *Eiusdem in sepulcrum Augusti, beataeque memoriae D. Andronici.*

Πικρὸν τάφος πᾶς. εἰ δὲ ϗ τέκνου τάφος,
Διπλοῦν τὸ κακόν. εἰ δὲ ϗ χρηϛοῦ τέκνου,
Πλεῖον τὸ δεινόν. εἰ δ' ἀριϛέως πάλιν,
Ἡ συμφορὰ πῦρ. εἰ δὲ νυμφίου νέου,
Ἡ καρδία ῥάγηθι τῶν γεννητόρων.
Προήρπασας, παῖ, τῶν τεκόντων τὸν τάφον,
Ὡς πατρικόν τι κτῆμα & κλῆρον μέγαν.
Πεσὼν δ' ἀφυπνοῖς ὥσπερ ἐκκόπων λέων,
Ἡμῖν λοιπὸν τὸν θρῆνον ὡς κλῆρον νέον,
Πεπτώκαμέν πως κρᾶμα κόνδυ πικρίας,
Ἐμύσαμεν πρὸς πάντα πάνθ' ἡμῖν κόνις,
Καὶ θνήσκομεν τὸ μεῖζον. ἀλλ' ἡμᾶς δέχου
Σοὶ συμμενοῦντας τὴν μακρὰν παροικίαν,
Μεθ' ἣν μεταϛαίημεν εἰς τόπον χλόης,
Εἰς πραέων γῆν, εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

III. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν εἰκόνα τὴν ἱϛαμένην ἐπάνω τοῦ τάφου. *Eiusdem in imaginem positam super sepulcrum.*

Στάχυν πάθει τμηθέντα, ϗ βότρυν νόσῳ
Σπλαγχνῶν ἐμῶν τὸ τέκνον ἁρπαγὲν βίᾳ
Σοὶ τῇ πανάγνῳ νῦν παριϛῶ παρθένῳ.
Τούτῳ γενοῦ τὰ πάντα, φῶς, σωτηρία,
Ἐδὲμ τρυφῆς χωρίον, ἢ χλόης τόπος,
Καὶ ζῶν ὕδωρ, ϗ κόσμος εἰς θεῖον γάμον.
Ἡ τοῦ πεσόντος ταῦτά σοι μήτηρ, κόρη,
Τὸν σοὶ τόπον κοσμοῦσα κόσμε τοῦ γένους.

IV. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν χρυσῆν εἰκόνα τὴν κεκλημένην ἐν τῷ τάφῳ. *Eiusdem in auream imaginem positam in Sepulcro.*

Τὸ τῆς ἐμῆς βλάϛημα γαϛρὸς ηὐχόμην
Τὸν κλεινὸν Ἀνδρόνικον ἄτμητον μένειν.
Ῥίζῃ δ' ἐπέλθῃ τὴν τομὴν πρὸ τοῦ κλάδου.
Ἐπεὶ δὲ τοῖς σοῖς ἀκαταλήπτοις λόγοις
Θάνατος ἐξέκοψεν ἄωρος, λόγε,
Καὶ τάφος αὐτὸν συγκροτεῖ παρ' ἐλπίδα,
Δέησιν οἰκτρὰν τῆς κυησάσης δέχου,
Καὶ τοῦτον ὡς εὔοσμον ἄνθος προσδέχου.

V. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑτέραν. *Eiusdem in aliam* (sc. *imaginem*.)

Καὶ ζῶν ἐγώ σε μάρτυς ἐπλούτουν σκέπην
Χειρὸς δὲ τῆς σῆς ϗ θανὼν ἐδεξάμην
Σὺ σκορπιεῖς μοι πνεῦμα πᾶν πονηρίας,
Πικροὺς ἀπηνεῖς ψυχικοὺς ὀδοϛάτας·
Σὺ τοῦ νοός μου φωτιεῖς τὴν λυχνίαν.
Ἰσχυρὸς εἶ τὰ πάντα, πάντα μοι γίνου
Μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐσομωμένος.

XIV. pag. ead. Sequuntur quaedam *Declamationes Rhetoricae*, suppresso auctoris nomine, quarum tituli sunt: I. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Αἴας ἰδὼν ἐν ᾅδου τὸν Ὀδυσσέα μετὰ σώματος. *Quae verba diceret Aiax videns apud inferos Vlyssem cum corpore*. Inc. Ὀδυσσεὺς οὗτος ἐνταυθοῖ μετὰ σώματος; κ. λ. Des. ϗ καταδῦναι πάλιν ἐνθάδε εἰς τάρταρον. II. p. 218. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ζεὺς ἰδὼν τὴν Ἰνὼ μεταβληθεῖσαν εἰς βοῦν. *Quae verba diceret Iuppiter videns Ino in vaccam conversam*. Inc. Ἀφροδίτης ϗ τῶν Ἀφροδίτης κατηγορήσω θεῶν; κ. λ. Des. ϗ γλυκὺν ἐπιγνῶναι τὸν ἔρωτα. III. pag. ead. *b*. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἄδραϛος νικησάντων Θηβαίων ϗ μὴ ἐώντων ταφῆναι τοὺς πεσόντας Ἀργείους. *Quae verba diceret Adrastus, Thebanis post victoriam non permittentibus sepeliri Argivos, qui in bello occubuerant*. Inc. Ὢ δυϛυχοῦς ϛρατείας; Des. ϗ δέξομαι ὥσπαρτον ἐπὶ μακρόν. IV. pag. 219. *b*. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἰσμηνίας ὁ αὐλητὴς βιαζόμενος παρὰ Ἀλεξάνδρου ἐπαυλῆσαι τῇ τῶν Θηβῶν καταϛροφῇ. *Quae verba diceret Ismenias tibicen ab Alexandro coactus tibiis canere super Thebarum eversionem*. Inc. Ὦ παῖ Φιλίππου, τίνα ταύτην προὔβαλες τὴν ὑπόθεσιν; Des. προσῆκον ἐπαυλήσω & γοερόν.

XV. pag. 221. *Lexicon verborum iuxta alphabetum, indicans casus, quibus ipsa iunguntur, & brevia exempla constructionum apponens*, auctore Anonymo. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Des. Ὠφελῶ δὲ, τὸ βοηθῶ, δοτικῇ. Εὐριπίδης. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν. Inter litteras Χ, & Ψ p. 240. *b*. & quidem diversa manu interiecta sunt quaedam Etymologica valde bona.

XVI. pag. 241. *b*. Brevis Anonymi Tractatus *de dialectis Ionica, & Aeolica*. Inc. Ἰϛέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑπερθέσεως. Des. τὰ διὰ δύο σσ εἰς ζ τρέποντες. Heic etiam ad implendum folium recentior scriptor *Epistolam Mithridatis ad Regem Mithridatem conso-*

ſobrinum ſuum exaravit, quae occurrit in Collectione Cuiaciana ſuperius cit. pag. 108.

XVII. pag. 243. *Fragmentum Lexici*, incipiens a littera Δ, & deſinens in littera Ε, cum ſcholiis aliquot brevibus marginalibus, rubrica conſcriptis. In ultima tandem pagina pauca quaedam fuerunt adiecta, quae propter marginis abſciſſionem detruncata, quorſum pertineant, nondum comperimus: in ipſis autem verſus etiam iambici quidam intermixti ſunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. circiter XIV. charactere utplurimum minuto & per compendia exarato. Conſtat foliis 253.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

COD. XXXIV. I. pag. 1. *Sophoclis Tragoediae III.* cum ſcholiis aliquot marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Aiax flagellifer*, II. pag. 64. *Electra*, III. pag. 133. *Oedipus Tyrannus*. Praecedit Poëtae Vita, auctore Anonymo, initio & fine cum edita conveniens; cui ſubiungitur primae Tragoediae argumentum, quod incipit, ut in edito; in fine vero ab ipſo recedit. Secundae argumentum idem eſt cum illo Codicis VIII. Plut. XXXI. in margine vero apponitur Epigramma *de vitae brevitate*, quale in aliis Codd. innuimus. Tertia nullam habet hypotheſim.

Plures occurrunt in hoc Codice ſubſcriptiones, eorum fortaſſe, qui variis temporibus illum poſſederunt. Prima pag. 3. *b.* ſequens eſt: Ἀνδρέυ τοῦμπάλτζα τοῦ μοράκτου ὑπάρχει τοῦτο τὸ βιβλίον. *Andreae Paltza Moracti eſt hic liber*. Altera pag. 34. *b.* Τῦτο τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτῆμα πέλει Νικολάυ νοταρίυ τοῦ Ἀγάλωνος. *Hic liber dulcis eſt poſſeſſio Nicolai Notarii Agalonis*. Tertia pag. 131. *b.* Τῦτο τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτῆμα πέλει Γεωργίυ δυσηπο . . . (1) τῦ Γαλησιώτυ. *Hic liber dulcis eſt poſſeſſio Georgii . . . . Galeſiotae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Conſtat foliis 179.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Scilicet

Olympionicae, & Pythionicae cum ſcholiis.

COD. XXXV. I. pag. 1. *Pindari in Olympionicas Odae XIV.* Praecedit duplex Poëtae Vita. Altera magiſtri Thomae proſaica inc. Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, ὑὸς Δαιφάντυ, κ. λ. Altera Anonymi metrica inc.

Πίνδαρον ὑψαγόρην Καδμηΐδος οὔδεϊ Θήβης, κ. λ. ut in Prolegomenis editionis citatae in Cod. XXXIII. huius Plutei §. I. Subnectitur quinque ludorum, ſeu certaminum, quae apud Graecos celebrabantur, enumeratio, ſequenti diſticho expreſſa:

Πένταθλος.

Ἅλμα ποδὸς, δίσκυ τε βολὴ, ϗ ἄκοντος ἐρωὴ,
Καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη, μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

ac deinde alii verſus elegi XX. *de novem poëtis lyricis*, quorum primus:

Ἐννέα τῶν πρώτων λυρικῶν πάτρην γενεήν τε.

ultimus:

Ἔςι ϗ ἐκ Σπάρτης Δωρίδος ἁρμονίης.

Horum vero poëtarum deinceps ſubiiciuntur nomina. Scholia in primam Oden inc. Ἄρισον μὲν ὕδωρ. Οὐδὲν ἕτερόν τι αὐτῷ βὐλεται τὸ προοίμιον, ἢ τεσσάρων ὄντων τῶν ἱερῶν ἀγώνων συγκριτικῶς ἐπιδοξότερον τὸν Ὀλυμπιακῶν ἀποφῆναι. Concordant cum editis loc. cit. Scholia in ultimam deſ. σεῦ ἕκατι, ὦ νικηφόρε, ἢ πρὸς μίαν τῶν χαρίτων ἀπὸ τῦ πλήθυς μετέβη. Praecedunt autem ſingulis declarationes de partibus ſtropharum, & antiſtropharum cuiuſque Odae, editis fere conſimiles.

II. pag. 43. *Eiuſdem in Pythionicas Odae XII.* Praecedunt autem ea omnia, quae in Codice itidem XXXIII. huius Plutei adnotavimus, praeter primam ex quatuor illis hypotheſibus, quae leguntur in edit. cit. p. 185. ea enim in hoc deſideratur. Scholia item inc. Χρυσέα φόρμιγξ. Τινὲς χρυσῆν ὑποσχέσθαι κιθάραν τὸν Ἱέρωνα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. ut in dicto Codice. In ultimam Oden deſinunt: τῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ ἀπροσδοκήτως ἐνίκησεν ὁ Μίδας κλασθέντος τοῦ καλάμυ. Concordat cum edit. p. 327. Heic etiam, quemadmodum in Codice XXXIII. deſunt, quae in editione ſingulis Epiniciis Carminibus circa membra, ac metra ſingulorum praeponuntur. Tandem redit Pindari Vita a Thoma magiſtro conſcripta, quam initio Codicis praefixam innuimus, ſed in fine brevior; deſinit enim in verbis σέλινον ξηρόν τε ϗ χλωρὸν, quibus ſtatim adnectuntur nomina novem poëtarum lyricorum. Agmen claudit Diſſertatio *de Pindari metris*, ea omnia complectens, quae in Prolegomenis cit. edit. leguntur, incipiens a paragrapho: Ἐπειδὴ λυρικός ἐςιν ὁ Πίνδαρος, ϗ πρὸς λύραν ᾄδονται τὰ αὐτοῦ ποιήματα, κ. λ. & deſinens in verbis οἰκίαν ἰάμβοις ϗ χοριάμβοις, quae ſub finem occurrunt Capitis illius, quod inc. Ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἔχει κῶλα ιγ'. κ. λ.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. vetuſtate aliquantum in primis praeſertim & ultimis paginis detritus. Conſtat foliis 90.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

Adde

Pindarum, Dionyſium Periegetem, & Heſiodum.

I. pag. 1. *Lycophronis Alexandra* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis, quo- COD. XXXVI.

(1) Reliqua reſtaurato margine ſepulta periere.

quorum deeſt principium; quum enim primae paginae, in quibus fortaſſe Carminis, & ſcholiorum initium erat, aevo corruptae periiſſent ab alia manu ſolus Poëtae textus ſequiori tempore in novo folio ſuppletus eſt, ſcholiis praetermiſſis. Incipiunt igitur p. 2. a verbis: Θέτις, ἡ θάλασσα, ὅτι εὐθεσίας αἰτία, κ. λ. quae in edit. cit. in recenſione Codicis XVII. huius Plutei, occurrunt ſub finem pag. 5. col. 2. Finis concordat cum dicto Codice XVII.

II. pag. 52. *Pindari Olympionicae* cum ſcholiis, quorum initium: Ἄριςον μέν. Τὰ ὑπερθετικὰ χωρὶς ἐκείνων, πρὸς ἃ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει πολλάκις λέγεται. καὶ ἔχει ταῦτα συνυπακυόμενα, ὡς ἐνταῦθα τὸ ἄριςον. Finis: εἶτα ἐπάγει τὸ πρᾶγμα, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὅμοιον τῷ, εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῇ. κατ' αἰτιατικὴν λέγεται ἐν τȣτοις τȣ̃νομα. τὸ γὰρ λέγειν, αἰτιατικὴν ἀεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει. Cum iis concordant, quae ſeparatim edita ſunt in cit. Pindari edit. in calce Olympiorum, & ab aliquibus Demetrio Triclinio tribuuntur. Initium enim incidit in pag. 129. col. 2. verſ. 15. finis vero p. 182. col. 2. verſ. 8.

III. pag. 91. Περιηγητής. *Periegetes*, ſive *Dionyſii Orbis Deſcriptio*, cum gloſſis interlinearibus. Initium & finis cum edita concordat. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκȣμένης περιηγήσεως. ὁμȣ̃ ςίχοι χίλιοι ρπ'. *Finis cum Deo Dionyſii Orbis deſcriptionis, ſimul ſunt verſus MCLXXX.* (1)

IV. pag. 119. *Heſiodi Opera & Dies*, item cum gloſſis interlinearibus. Deſinunt imperfecte in verſu,

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος. φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν.

qui eſt 24. ſecundae huius Poëmatis partis, quae in Collectione Graecorum Poëtarum Veterum Iac. Lectii incidit in Tom. I. p. 456.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine, cuius primae paginae vetuſtate valde ſunt depravatae. Conſtat foliis 138.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

Adde etiam

Pindari Carmina, Libanii Epiſtolas, & Anonymi Excerpta quaedam medica.

COD. XXXVII. I. pag. 1. T*Heocriti Syrinx*, cum titulo: Ἦχημα μȣσῶν ἡ Θεοκρίτȣ Σύριγξ. Habes pag. 60. *b.* edit. Pariſ. MDXXXIX. quam citavimus in recenſione Cod. XVI. huius Plutei §. III. cum qua concordat. In Codice praeterea tres verſiculi adponuntur hinc inde, nimirum:

Σύριζε τὴν σύριγγα τήνδε συντȣνως,
Εἴ τις λόγων πέφυκας εὔνȣν τεκνίον,
Καὶ γάλα μȣσῶν ἐξαποθλίβειν θέλεις.

Pag. ead. *b.* initium Idyllii XXVII. quod inſcribitur Διόσκȣροι, deſinens in verſu:

Αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.

In cit. edit. pag. 54. *b.* Subſcribitur deinde nomen poſſeſſoris Codicis, hoc pacto: Βιβλίον εὐαγγελιςȣ̃ τοῦ σιδηροκεφάλȣ Ῥωμαίου κ̀ τῶν φίλων. *Liber Evangeliſtae Capoferrei Romani, & amicorum*. Pag. 2. *Fragmentum quoddam Medicum*, diverſa manu exaratum, cuius initium: Τὸ κέπȣλε γίνωσκε, ὅτι ἔχει δύναμιν τοιαύτην, καθαῖρον μελαγχολικώτερον χυμὸν ἀπό τε τοῦ ἐγκεφάλου, κ. λ. Pag. 3. *b.* Ὑπόθεσις Πτολεμαίου ϗ ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν. Ἐκ τοῦ Ἀράτȣ τὸ προοίμιον. *Argumentum Ptolemaei, & encomium in ipſum. Prooemium ex Arato.* Inc.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, κ̀ ἐς Δία λήγετε μοῦσαι, κ.λ.

Eſt Theocriti Idyllion XVII. in cit. edit. pag. 38. Tandem pag. 5. ſequuntur eiuſdem *Bucolica*, ſeu *Idyllia XVI.* hoc ordine: I. Θύρσις, *Thyrſis*, in cit. edit. pag. 5. II. Ὀδοιπόροι, *Viatores*, ibid. pag. 14. *b.* III. Βȣκολιαςαὶ Δαμοιτας κ̀ Δάφνις, *Bucolico carmine certantes Damoetas, & Daphnis*, ibid. pag. 17. *b.* IV. Νομεῖς Βάττος ϗ Κορύδων. *Paſtores, Battus & Corydon*, ibid. pag. 13. V. Θαλύσια, ἢ ἐαρινοὶ ὁδοιπόροι. *Thalyſia, ſeu verni Viatores*, ibid. pag. 18. *b.* VI. Ἀμαρυλλὶς, ἢ αἰπόλος, ἢ κωμαςής. *Amaryllis, ſeu Caprarius, ſeu Comeſſator*, ibid. pag. 11. *b.* VII. Βȣκολιαςαὶ Δάφνις κ̀ Μενάλκας, *Bucolico carmine certantes Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 22. VIII. Νομεὺς, ἢ βȣκόλοι, Δάφνις, κ̀ Μενάλκας. *Paſtor, ſeu bubulci, Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 23. *b.* IX. Ἐργατίναι, ἢ θεριςαὶ, *Operarii, vel Meſſores*, ibid. pag. 25. X. Κύκλωψ, ἢ Γαλατεία, *Cyclops, ſeu Galatea* ibid. pag. 26. XI. Αἴτης, *Aitas*, ibid. pag. 28. XII. Ὕλας, *Hylas*, ibid. pag. 29. XIII. Συρακȣ́σιαι, ἢ Ἀδωνιάζȣσαι, *Syracuſiae, vel feſtum Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. *b.* XIV. Αἰσχίνας, ἢ Θυώνιχος, *Aeſchines, ſeu Thyonicus*, ibid. pag. 31. XV. Φαρμακεύτρια, *Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) XVI. Ἐπιτάφιος Βιωνος, βȣκόλȣ ἐρωτικȣ̃, *Epitaphium Bionis, bubulci amatoris*, ibid. pag. 41. *b.* In Collectione Iac. Lectii, Moſcho tribuitur, Tom. I. pag. 608. Heic quoque, ut in Codice XVI. huius Plutei, ſex verſus in medio, a Marco Muſuro ſuppleti, deſiderantur. Praemittuntur autem fere ſingulis Idylliis argumenta; primo vero etiam verſiculi quatuor iambici in laudem bucolicorum, qui ſunt:

Ὥσπερ σκύφος γάλακτος, ἢ κ̀ κισσύβη,
Ἡ Βȣκολικὴ πᾶσιν ἔγκειται βίβλος.
Τοιγὰρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
Στόμασι λαύροις, εἰ κελεύουσι φρένες.

Tum pauca quaedam *de triplici Poëſeos charactere*, ut in cit. edit. pag. 4. *b.* Deinde hypotheſes duae; prima longior inc. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται. Deſ. ȣ̃ τὸ ὄνομα ȣ̉κ ἔςι γνωςόν. Altera brevior eadem eſt atque edita ibid. p. 4. *b.* Reliquorum argumenta fere cum editis concordant, exceptis

VII.

(1) Male Montfauconius in ſuo Catalogo ait: *Dionyſius Periegetes cum gloſſis interlinearibus verſibus 180.*

VII. & XII. quorum sunt breviora, quam edita; & IX. & X. quorum longiora sunt in fine. Postrema duo nullam habent hypothesim. Pharmaceutriae praeeunt versus septem in Theocritum conscripti, quorum primus:

Σιμικίδα Θεόκριτε σοφῶν οἴων ποιμάντορ, κ. λ.

Scholia marginalia in primum Idyllium inc. Ἀδύ τι. Ψιλοῦται τὸ α. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλὸν τρέπουσιν, κ. λ. Concordant cum editis in calce Operum Theocriti cit. edit. Desinunt in Idyllio XIV. quorum postrema sunt: Πελόμεσθα. Ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, καὶ αἱ πολιαὶ ἀεὶ καθέρπουσιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ γενείου ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ, ἕως τὸ γόνυ χλωρόν. Diversa sunt ab editis.

II. pag. 37. *Pindari Olympionicae Odae XIV.* cum scholiis uberrimis. Praecedit recentiori manu exaratum octastichon elegiacum *in novem poëtas lyricos*. cuius initium:

Ἔκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος, κ. λ.

Duae Pindari Vitae, alia soluta oratione, alia metro adstricta; distichon *de quinque Graecorum certaminibus*, & elegiacon versibus XX. de novem lyrici carminis poëtis, ut in Cod. XXXV. huius Plutei: tum alia Epigrammata, quorum primum duobus hexametris constans, inscribitur, Ἀπόλλωνος χρησμὸς τιμαινέτῳ φιλοσόφῳ, οὗ καὶ βίος γέγραπται. *Apollinis Oraculum Timaeneti philosophi, cuius etiam vita scripta est*. Inc.

Μοίρας ἱλάσκου θυσίας, κ. λ.

Alterum versibus sex elegis, inscribitur, Σαράπιδος χρησμός. *Serapidis Oraculum*. Inc.

Ἁγνὰς χεῖρας ἔχων καὶ νοῦν καὶ γλῶτταν ἀληθῆ κ. λ.

Tertium versibus octo elegis, εἰς Ἤρινναν. *In Erinnam*. Inc.

Λέσβιον Ἠρίννης τόδε κηρίον ἀδὺ τὸ μικρὸν, κ. λ.

Quartum versibus elegis quatuor, εἰς Στησίχορον, *in Stesichorum*, inc.

Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης, κ. λ.

Quintum versibus elegis octo, εἰς τὸ λεγόμενον δαμάλιον. *In Iuvencam ita dictam*. Inc.

Πυγχίας οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμοῖο, κ. λ.

Tandem explanatio metri primae Olympiorum Odae, aliquanto contractior, quam edita in prolegomenis ad Pindarum cit. edit. Scholia vero in ipsam inc. Ὁ παρὼν ἐπινίκιος, οὗ ἡ ἀρχὴ, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνους συντάξαντος τὰ Πινδαρικὰ, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο, κ. λ. Diversum hoc initium est ab editis. Finis vero scholiorum in ultimam concordat cum illo Codicis XXXIII. huius Plutei.

III. pag. 85. *Eiusdem Pythionicae Odae XII.* cum hypothesibus, ac prolegomenis iisdem prorsus cum illis, quae in dicto Codice XXXIII. enunciavimus, cum quo etiam scholiorum initium convenit: finem vero vide in Codice XXXV. cum quo itidem concordat.

IV. pag. 132. *Libanii Epistolae CCXLIX.* (1) praeter Basilii & eiusdem Libanii amoebaeas seu mutuas XX. reliquis praemissas, quarum prima *Basilii ad Libanium* inc. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα, κ. λ. quae in edit. Graec. Lat. Amstelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Christophoro Wolfio est ordine MDLXXX. pag. 716. Vigesima vero *Libanii ad Basilium* des. παρακαλεῖν βοηθεῖν, quae in dicta editione est MDXCI. pag. 724. Ex XXVI. igitur Libanii, ac Basilii mutuis Epistolis, quae ibi a N. 1580. usque ad finem progrediuntur, sex in nostro Codice desiderantur, quae sunt 1586. 1589. 1602. 1603. 1604. & 1605. Libanii vero Epistolarum CCXLIX. ad diversos prima est *ad Priscianum*, quae inc. Πείθομαι μὴ πολλὰ, κ. λ. in edit. CXLIII. pag. 72. Ultima *ad Themistium*, des. παρασκευάζων τὴν ἄδειαν in edit. LXVIII. pag. 36. Ex his tamen Epistolis, LXXVIII. non est Libanii, sed Iuliani ad Iamblichum, & inc. Ὀδυσσεῖ μὲν ἐξήρκει, κ. λ. Nos igitur neque in hoc, neque in reliquis, quae in hac Bibliotheca adservantur, Libanii Epistolarum Exemplaribus recensendis diutius immorabimur, quum in praedicta editione vel collata, vel consulta fuisse, ex Praefatione ad Lectorem animadverterimus. Hic tamen Codex, qui ibi littera C designatur, numero non XXXII. sed XXXVII. enunciandus. In calce Epistolarum legitur fragmentum quoddam, sine ullo titulo, eiusdem Libanii, quod inc. Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ τοῦ βουλευτηρίου ἡδέ ἐστιν. ὁ μεγάλη, κ. λ. Des. ἡ τάχα ἦν μὲν ἄγαλμά τι, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δένδρων οὐκ ἐφαίνετο. Desumtum est ex Progymnasmatum exemplis, ibique inscribitur, *Picturae descriptio in Senatu*. Oper. cit. edit. Paris. T. I. pag. 174.

V. pag. 193. *b. Eiusdem Monodia in Sacellum Apollinis in Daphne*, seu *Naenia super Daphnaei Apollinis fano igne, vel ut aiunt fulgure exusto*. Inc. Ἄνδρες, ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀχλὺς κατακέχυται. Des. οἷον νυμφίου τινὸς πλεκομένων ἤδη στεφάνων ἀπελθόντος. Exstat T. II. pag. 185. Operum cit. edition.

VI. pag. 195. *b.* Duo Anonymi Fragmenta Medica, quorum primum *de morborum signis*, inc. Πνεῦμα δὲ, πυκνὸν μὲν ὂν, πόνον σημαίνει, ἢ φλεγμονὴν ὑπὸ τοῖς τῶν φρενῶν χωρίοις, κ. λ. Des. τάχιστον δὲ θάνατον σημαίνει, τὸ πάντα τὰ χρώματα ἐμεῖν, καὶ δυσώδη καὶ ὑπόσαθρα. Alterum περὶ οὔρων καὶ περὶ σφυγμῶν καὶ πυρετῶν. *De urinis & pulsibus & febribus*, inc. Τοῦ οὔρου χρῶμα καὶ σύστασιν ἔχοντος καὶ ὑπόστασιν, περὶ τῶν τριῶν σοι διακριβωτέον ἡμῖν. Des. πολλὰ μὲν οὖν παρεῖται τῆς ἀκριβείας, ἀλλά σοι τὰ συνεκτικώτερα εἴρηται.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. charactere valde minuto, sed eleganter emendateque exaratus. Constat foliis 197.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. HOmeri *Ilias* cum scholiis quibusdam, & glossis interlineari- *COD. XXXVIII.*

(1) In Codice tamen ob duplicatos numeros 31. 45. 63. 83. 87. 92. 108. 125. & 155. apparent tantummodo CCXL.

ribus. Praecedit Ὑπόθεσις τῆς ὅλης Ἰλιάδος. *Hypothesis totius Iliadis*. Inc. Ἡ Ἑκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, εἶδε κατ' ὄναρ τεκεῖν δαλὸν ἀπτόμενον. Des. καὶ οὕτως οἱ Τρῶες ἐξήρχοντο πρὸς τὸν πόλεμον. Solus Liber II. argumentum habet, quod primum est ex duobus illis, quae in cit. edit. leguntur. Vnicuique vero, exceptis XIX. XX. XXI. XXII. & XXIV. qui mutilus est in fine, stichometria subiicitur, Graecis litteris expressa, quam nos heic utpote erroneam adferre praetermittimus. Scholiorum, quae in primos quatuor Libros satis multa, in reliquos pauciora, & quandoque nulla occurrunt, hoc unum speciminis loco adferimus, quod vers. 140. aut 141. Lib. I. respondet: Πάθη τῶν ἡρωϊκῶν στίχων εἰσὶ τρία, προκέφαλος καὶ δολιχόουρος, τὰ ἐναντία δὲ τούτων εἰσὶ ταῦτα, ἀκέφαλος μεσόκλαστος, ὁ καὶ σφηκώδης καλούμενος μείουρος. Nonnullas etiam habet verborum Latinas interpretationes. Liber ultimus mutilus est; desinit enim in versu 523.

Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 240.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COD. XXXIX. Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus, cum glossis interlinearibus, ac scholiis quibusdam brevibus in primas quatuor paginas, quorum primum ad vocem πολύτροπον, ita habet: ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων, quod habetur etiam in scholiis nuperrimae editionis cit. Constat foliis 273.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ Γ'.

SOPHOCLIS TRAGOEDIAE III.

COD XL I. pag. 1. *b*. *Aiax Flagellifer*, II. pag. 25. *b*. *Electra*, III. pag. 49. *Oedipus Tyrannus*. Omnia cum scholiis, & glossis interlinearibus. Occurrit primo Excerptum quoddam de Comoedia, quod inc. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας. Des. ἢ εἰς τὸ βέλτιστον, ὡς ὁ Ξάνθος εἰς Ἡρακλῆν. Exstat in prolegomenis ad Aristophanem cit. edit. pag. XIII. Secundo Aiacis argumentum, quod inc. Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἱστορίας. Des. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, ὅπερ ἦν ἡ πλευρὰ, τρωτὸν ἔμεινε. Aliquantum differt ab edito. Huic adnectuntur alia pauca, tamquam scholia, ad voces πεῖρα (quae sub initium Tragoediae occurrit) & Ἀθηνᾶ (dramatis personae nomen) pertinentia. Electram quoque praecedit hypothesis, & παρασημείωσις, ut in edit. consequitur vero Epigramma iambicum, octo versibus constans, cui titulus: Στίχοι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ τῆς Ἠλέκτρας δράματος ἐμπεριέχοντος, & inc. Λέαιναν, ἢ δράκαιναν, κ. λ. ut supra pag. 46. §. VI. Oedipus tandem metrico Aristophanis grammatici argumento, itemque alio, cui titulus: Διὰ τί Οἰδίπους τύραννος ἐπιγέγραπται, est instructus. His accedunt versiculi quatuor, iambici duo *in Sophoclem*:

Δηλῶν τὰ πικρὰ τῷ γλυκεῖ τῶν ῥημάτων
Ἀψίνθιον μέλιτι κιρνᾷς, Σοφόκλεις.

Et alii duo ferme heroici, ac retrogradi:

Νόσον ἔβαλεν ὁ λιμὸς, ὃς ὅμιλον ἔβαλεν ὅσον
Ἀμήσας ἄρδην ὀροφηφόρον ἤδρασα σῆμα.

Scholia sunt antiqua.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis valde corrosus. Constat foliis 71.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Ac praeterea

Hesiodus.

I. pag. 1. *Pindari Olympionicae Odae XIV.* COD. XLI.
II. p. 35. *b*. *Eiusdem Pythionicae XII.* (1)
III. pag. 79. *Eiusdem Nemeonicae XI.*
IV. pag. 107. *b*. *Eiusdem Isthmionicae VIII.* Concordant cum edit. cit. In fine tamen ultimae Odae alii decem versus occurrunt, instar alterius Carminis, quorum primus est:

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος.

Vltimus:

Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

V. pag. 125. *Hesiodi Opera, & Dies*. Concordat initium & finis cum edito in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag 445.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 145.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΨΕΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ.

PARAPHRASIS PSELLI IN ILIADA HOMERI.

I. pag. 1. Post titulum externo similem, inc. COD. XLII.

Τὴν ὀργὴν εἰπὲ, ὦ Θεὰ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως
Τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ εἰργάσατο,
Πλείστας δὲ γενναίας ψυχὰς τῷ ᾅδῃ παρέπεμψε
Τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν ἑλκύσματα ἐποίει τοῖς κυσὶ,
Καὶ τοῖς σαρκοφάγοις ὄρνισιν ἅπασιν. ἡ τοῦ Διὸς δὲ ἐπληροῦτο βουλή.

Des.

Τόν τε Πάμμονα, καὶ τὸν Ἄντιφον, καὶ τὸν ἀνδρεῖον Πολίτην,
Τόν τε Δηΐφοβον, καὶ Ἱππόθοον, καὶ τὸν ἔνδοξον ἀγαυὸν....

quae respondent versibus 250. & 251. Libri XXIV. Reliqua perierunt mutilato Codice, uti multa etiam ex Libro XXII. propter margines Codicis superiores situ ac madore corruptos, & ex Libro XXIII. aliquot paginarum ia-

(1) Montfauconius in suo Catalogo Olympionicas tantum enunciat.

iactura. Huius in Homerum Metaphraseos, in qua verbum verbo respondet, ac singuli versus a capite incipiunt, simile initium adfert Fabric. B. G. Vol. I. pag. 293. eiusque tres Mss. Codices memorat Io. Rudolphus Wetstenius Differt. de Fatis Scriptorum Homeri pag. 156. eodem Fabric. teste loc. cit. Diversa autem videtur ab illa, quam inter eiusdem Pselli scripta inedita Leo Allatius recenset in Diatriba de Psellis Fabricianae editionis in calce Voluminis V. Bibl. Graec. p. 48. §. LXIX. utpote quae ex initio, quod inibi adfertur, politicis versibus appareat concinnata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine. Constat foliis 260.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

COD. XLIII. I. pag. 1. *Theocriti Idyllia XXVIII.* cum argumentis, scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus. Eorum series eadem cum illa edit. cit. a pag. 5. ad pag. 61. exceptis tamen Idylliis XXIV. & XXV. quae desunt in Codice. Vltimum est in *mortuum Adonidem*, cui praeponitur *Syrinx*. Argumentis prima tantum XVIII. Idyllia instructa sunt, quorum nonnulla cum editis concordant, alia ab ipsis aliquantum discrepant. Argumentum XVIII. quod in edit. nullum est, inc. Τῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος, κὴ ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τῦ Στησιχόρυ Ἑλένης. Des. λανθάνη δὲ κρυπτομένη τῷ θορύβῳ τῶν ᾀδόντων. In Idyllio XIX. desunt, item ut in aliis Codicibus superioribus, sex illi versus a Marco Musuro suppleti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. propere, nec satis accurate conscriptus, multisque correctionibus ac lituris scatens. Constat foliis 79.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Adde

Variorum SS. PP. sacros Hymnos typis impressos.

COD. XLIV. I. pag. 1. *Pindari in Olympionicas Carmina Epinicia XIV.* cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Scholia, quae multo breviora sunt, quam quae in superioribus Codicibus habentur, inc. Ἐπειδὴ τέσσαρες ἀγῶνές εἰσιν, Ὀλύμπια, Νέμεα, Ἴσθμια, Πύθια, οἱ μὲν τρεῖς ἐν τῇ Πελοπονήσῳ, ὁ δὲ τῶν Πυθίων εἰς Δελφὺς γινόμενος, κ. λ. Concordat hoc initium cum initio illorum, quae iuxta aliquos Demetrio Triclinio tribuuntur, & occurrunt in citata Pindari edit. pag. 129. ad Olympiorum calcem adiecta. Vltimum scholion est ad illum versum Odae XIII. διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγὼ, quod ita habet: Φασὶ γὰρ, ὡς ἐναέριος ἐφέρετο ὁ Πήγασος φέρων κὴ τὸν Βελλεροφόντην, κὴ κρημνησθεὶς ἐκεῖθεν, χωλὸς τε ϗ τυφλὸς ἐγένετο, κὴ ἀλώμενος ἀπέθανεν.

II. pag. 43. *b. Eiusdem in Pythionicas Carmina Epinicia duo priora*, sine ullis scholiis, & glossis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 53.

Cum hoc tamen Codice compacti sunt quidam SS. PP. Hymni, impressi, ut videntur, Saeculo XV. sine ulla tamen anni, ac loci nota, quorum series sequens est:

Ioannis Damasceni εἰς θεογονίαν, εἰς θεοφάνια, εἰς πεντηκοστήν.

Cosmae Hierosolymitani εἰς θεογονίαν, εἰν θεοφάνια, τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετράδι, τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Marci Episcopi Hydruntini τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ.

Cosmae iterum Hierosolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ioannis Damasceni εἰς τὴν κυριακὴν τῦ πάσχα, εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Cosmae Hierosolymitani εἰς τὴν πεντηκοστήν.

Ioannis Damasceni εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῦ.

Cosmae Hierosolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, εἰς τὴν ὑπαπαντὴν, ἤτοι εἰς τὴν κατὰ σάρκα προσαγωγὴν τοῦ κυρίυ κὴ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Theophanis εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Ioannis Damasceni τῇ αὐτῇ ἑορτῇ.

Vltimo loco sequitur Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν πρωϊνὴ, μεσημβρινὴ, ϗ ἑσπερινή. *Oratio ad D. N. I. C. matutina, meridiana, & vespertina.* Inc. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Θεὲ ἀληθινὲ, κ. λ. Tandem errorum correctiones subiectae. Haec omnia paginis 30. in 4. continentur.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

Titulum corrige

Apollonii Rhodii Argonautica, Orphei item Argonautica, & Hymni; Homeri Hymni imperfecti.

I. pag. I. *Apollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV.* sine titulo. Initium & finis singulorum concordat cum edit. Florentina, quam recensuimus in Codice VII. Plutei XXXI. COD. XLV.

II. pag. 106. *b. Orphei Argonautica*, item sine titulo. Concordant cum editis in corpore Poë-

Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 480.

III. pag. 131. *Eiusdem Hymni ad Musaeum*. Ibid. pag. 501. In Codice vero post ultimum inter editos, qui desinit, ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας, sequuntur alii sex, quorum primi quinque sunt anepigraphi, sextus est εἰς Ἀθήνην πολύμητιν, *in sapientem Palladem*. Primus inc.

Κλῦθι πυρὸς νοερῦ, κ. λ.

Secundus

Ὑμνέομεν σειρὴν, κ. λ.

Tertius

Ὑμνέομεν μερόπων, κ. λ.

Quartus

Κλῦτε θεοὶ σοφίαν, κ. λ.

Quintus

Ὑμνέομεν Λυκίων, κ. λ.

Sextus

Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς, κ. λ.

IV. pag. 155. *Homeri Hymni V.* quorum primus *in Apollinem*, II. *in Mercurium*, III. & IV. *in Venerem*, V. est *Bacchus, sive Praedones*. Exstant in cit. edit. Londin. A. MDCCXL. in calce Tom. II. Odysseae a pag. 682. ad pag. 742. sed ultimus in Codice est mutilus; desinit enim in versu 33.

Ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος, κ. λ.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, in fine mutilus. Constat fol. 181.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

COD. XLVI. I. pag. 1. *Theocriti Idyllia XVIII.* eodem ordine, quo exstant in cit. edit. a pag. 5. ad pag. 41. *b.* quorum prima tantummodo septem, argumenta praeferunt, scholiisque nonnullis adspersa sunt; reliqua utrisque destituta. In fine adiecta est eiusdem *Syrinx*, ibid. pag. 60. *b.* & *Ara*, ibid. pag. 78. *b.* (per errorem 77.) Syringem vero quatuor illi sequuntur iambi, quos in Codice XXXVII. huius Plutei §. I. protulimus. Huic Codici solemne est titulos Idylliorum in fine etiam repetere.

In prima pagina haec nota manu Angeli Politiani scripta legitur: *Angeli Politiani Codex. Emi solutum l. VI. lora vero, umbilici, tabellae, corium, bibliopola constiterunt l. 2. s. 6.* (1) Tum quatuor hexametri cum Latina versione hoc pacto:

Ἐγγυὴ πάρα δ' ἄτα.

Ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.
Et vanis in basiolis iucunda voluptas.
Ἄλλοτε μὲν μητρυὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.
Ipsa dies nunc est mater, nunc saeva noverca.
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Consilio perit ipse suo consultor iniquus.
Αἰσχρὸν μὲν δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
At mansisse diu turpe est, vacuumque redire.

In ead. pag. *b.* occurrit *Theocriti Vita*, quae incipit, ut in cit. edit. pag. 3. *b.* nonnullae *de dialecto Dorica* animadversiones, ac duo *de Theocrito* testimonia Latina, alterum M. Manlii Astronomic. Lib. II. alterum Quintiliani Lib. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 74.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. *Homeri Ilias* cum nonnullis glossis interlinearibus in primis sex tantum Codicis paginis. In fine vero legitur: *Iacobus Dei gratia Rex Siciliae Ducatus Apuliae & Principatus Capuae* (2). COD. XXLVII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis 266.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ.

THEOGNIDIS MEGARENSIS SENTENTIAE.

Quibus adde

Varia Luciani Opera.

I. pag. 1. *Theognidis Sententiae Carmine Elegiaco expressae*. Exstant in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 704. COD. XLVIII.

II. pag. 40. *Luciani Opera*, quorum haec series. Sermo primus est, Βίων πρᾶσις. *Vitarum Auctio*. Inc. Σὺ μὲν διατίθει τὰ βάθρα. Des. τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος. Exstat inter Opera Luciani ex recensione Io. Frederici Reitzii Amstelod. MDCCXLIII. in 4. T. I. p. 540. Finis vero non concordat, quum non ad *Vitarum Auctionem*, sed *ad Phalaridem alterum* pertineat; quod tachygraphi culpa factum esse arbitramur, qui vel exemplaris illius, ex quo Codicem hunc describebat, defectum non animadvertit, vel ipse inconsulto multa inter scribendum praetermisit. Primi igitur Sermonis fragmentum ad verba ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων, quae incidunt loc. cit. pag. 564. lin. 22. perducitur; alterius vero incipit a verbis καινοτομεῖν μηδὲν, quae incidunt Tom. II. pag. 205. lin. 15.

III. pag. 47. *Hippias, seu Balneum*. Ibid. Tom. III. pag. 66.

IV. pag. 49. *b. Praefatio, seu Bacchus*. Ibid. p. 74.

V. pag. 52. *b. Praefatio, sive Hercules*. Ibid. p. 82.

VI. p. 54. *De Electro, seu Cygnis*. Ibid. p. 87.

VII. pag. 55. *b. Muscae Encomium*. Ibid. pag. 91.

VIII. pag. 58. *b. Ad Nigrinum Epistola*. Tom. I. p. 37.

IX. pag. 68. *b.* Οἱ πλώσιοι τῷ Κρόνῳ χαίρειν. Di-

(1) Hanc inscriptionem adtulimus in nostro de Politianeis Pandectis Commentario edito Liburni A. MDCCLXII. 4. pag. LII.

(2) Hic forte est Iacobus II. filius Constantiae Siculae, qui ex Petro III. Siciliae regnum occupavit, successitque fratri Alphonso III. A. C. MCCXCI. Vid. Io. Ant. Summontem Histor. Neapolit. T. II. p. 348.

Divites Saturno salutem. Inc. Πρὸς γάρ σε. Def. ἐθελόντων. Ibid. T. III. p. 415.

X. pag. 69. *b.* Ἐπιστολαὶ Κρονικαί. *Epistolae Saturnales*. Inc. Ἡροδότυ εἴθε μέν. Def. καὶ τῦτο. Ibid. Tom. I. p. 831. ubi titulus est: Ἡρόδοτος, ἢ Ἀετίων.

XI. pag. 72. *Patriae Encomium*. Ibid. Tom. III. pag. 229.

XII. pag. 75. *Deorum Dialogi XXIV.* & quidem hoc ordine: Primus est *Martis & Mercurii*, Tom. I. pag. 267. II. *Panis & Mercurii*, ibid. pag. 269. III. *Apollinis & Bacchi*, pag. 273. IV. *Mercurii & Maiae*, pag. 275. V. *Cupidinis & Iovis*, pag. 205. VI. *Iovis & Ganymedis*, pag. 208. VII. *Vulcani & Apollinis*, pag. 220. VIII. *Neptuni & Mercurii*, pag. 227. IX. *Vulcani & Iovis*, pag. 224. X. *Mercurii & Solis*, pag. 229. XI. *Iovis, Aesculapii, & Herculis*, pag. 235. XII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 238. XIII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 241. XIV. *Iunonis & Latonae*, pag. 243. XV. *Veneris & Lunae*, p. 231. XVI. *Promethei & Iovis*, pag. 204. XVII. *Veneris & Cupidinis*, p. 233. XVIII. *Apollinis & Mercurii*, pag. 245. XIX. *Iovis & Solis*, pag. 277. XX. *Apollinis & Mercurii*, pag. 280. XXI. *Iovis & Mercurii*, pag. 207. XXII. *Iunonis & Iovis*, pag. 247. XXIII. *Veneris & Cupidinis*, pag. 249. XXIV. *Iunonis & Iovis*, pag. 213.

XIII. pag. 91. *Dialogi Marini XI.* Primus est *Doridis & Galateae*, ibid. pag. 288. II. *Cyclopis & Neptuni*, pag. 291. III. *Alphaei & Neptuni*, pag. 295. IV. *Menelai & Protei*, p. 298. V. *Neptuni*, *Delphinum*, & *Arionis*, p. 307. VI. *Neptuni & Nereidum*, pag. 310. VII. *Panopes & Galenes*, pag. 300. VIII. *Tritonis & Neptuni*, pag. 302. IX. *Xanthi & Maris*, pag. 316. X. *Noti & Zephyri*, p. 305. XI. *Iridis & Neptuni*, pag. 314.

XIV. pag. 98. *Dialogi Mortuorum VII.* quorum primus *Menippi & Tantali*, ibid. pag. 406. II. *Menippi & Aeaci*, pag. 412. III. *Menippi & Chironis*, pag. 434. IV. *Menippi & Tiresiae*, pag. 445. V. *Diogenis & Herculis*, pag. 402. VI. *Diogenis & Alexandri*, pag. 389. VII. *Plutonis & Mercurii*, pag. 343.

XV. pag. 104. *Dialogus Micylli cum Gallo*. Tom. II. pag. 702.

XVI. pag. 117. *b. De lapsu in salutando*. Tom. I. pag. 724.

XVII. p. 121. *Dialogus cum Hesiodo*. Tom. III. pag. 240.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. cui solemne est titulos singulorum operum in fine repetere. Constat foliis scriptis 123.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

COD. XLIX. I. pag. 1. *Sophoclis Tragoediae II.* cum scholiis marginalibus non ita crebris, & glossis interlinearibus. Prima est *Aiax flagellifer*, II. pag. 48. *Electra*. Argumentum primae concordat cum illo Codicis XXXI. huius Plutei. Secundae vero, paucis in medio exceptis, idem cum edito. In fine habetur amanuensis subscriptio litteris intricatissimis, quam ita legimus: Ἐγὼ Ἰωάννης ἔγραψα τὴν βίβλον ταύτην. *Ego Ioannes hunc librum scripsi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XV. in cuius primo folio legitur: *Habitus a syndicis rebellium* 18. *Ianuarii* 1497. (1) Constat foliis scriptis 95.

ΟΜΗΡΟΥ ΜΥΟΒΑΤΡΑΧΟΜΑΧΙΑ.

HOMERI MVRIVM ET RANARVM PVGNA.

Adde

Pythagorae Samii Aurea Carmina, & aliquot Epigrammata ex Anthologia decerpta.

I. pag. 1. *Homeri Murium, & Ranarum Pugna*. Exstat in nuperrima Londin. edit. supra cit. Tom. II. pag. 663. COD. L.

II. pag. 11. *Pythagorae Samii Aurea Carmina*. In edit. Londin. MDCCXLII. 8. super cit.

III. pag. 13. Occurrunt Epigrammata quaedam varii generis, quae leguntur in Anthologia. Primum est Anonymi tetrastichon *in sepulcrum Aiacis*. Vltimum distichon Simonidis *in laudem Sophoclis*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 17.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Β'. ΔΡΑΜΑ.

SOPHOCLIS DRAMA SECVNDVM.

Seu potius

Sophoclis Tragoediae II.

I. pag. 1. *Sophoclis Tragoediae II.* cum scholiis & glossis interlinearibus. COD. LI. Prima est *Electra*, II. pag. 55. *Oedipus Tyrannus*. Electram duae praeeunt hypotheses; prima cum illa Codicis XLIX. concordat; altera inc. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματος αὕτη. Ἀγαμέμνων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν ἀπάρας, κ. λ. Def. μεταπέμπεται τὸν ἄνδρα. ἃ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὑρήσεις. Oedipum vero unica tantum metrica Aristophanis, instar tamen solutae orationis exarata; ac praeterea Oraculum Laio Thebano editum, quod inc Λάϊε Λαβδακίδη, κ. λ. ut in aliis supra Codicibus adnotavimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 109.

ΠΙΝ-

(1) Vide quae de Mediceae Bibliothecae distractione, & fatis iam diximus in Praefatione Vol. I. praemissa pag. XII. seqq.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Adde

Theocriti Idyllia, Lycophronis Cassandrae fragmentum, & alia aliorum Excerpta.

COD. LII. I. pag. 1. **P***Indari Olympionicae XIV.* cum scholiis marginalibus uberrimis, quorum initium concordat cum illo Codicis XXXV. huius Plutei §. I. quem vide. Desunt autem heic hypothesis Olympiorum, & prolegomena illa, quae in aliis Codicibus animadvertimus, unius fortasse, aut alterius paginae defectu. Finis scholiorum in ultimam Oden sequens est: *τυτέςιν, ἵν' εἴπῃς αὐτῷ, τὸν ὑιὸν νενικηκέναι, ϗ νεώτερον ἐόντα ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ Ο'λυμπίᾳ, ἐςέφθαι τοῖς τῆς ἀθλήσεως ςέμμασι τὰς κόμας τὰς νεωτέρας αὐτοῦ. ἀπὸ μέρυς δὲ τὸ τῆς ἡλικίας μέρος λέγει.* Concordat cum edito pag. 126. in notis col. 1. v. 6.

II. pag. 24. *b. Eiusdem Pythionicae XII.* cum scholiis. Praecedunt tres Pythiorum hypotheses, quae ex quatuor editis loc. cit. p. 185. sunt I. III. & IV. ac praeterea explanatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholiorum initium & finem vide in Codice XXXV. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

III. pag. 53. *b. Eiusdem Nemeonicae XI.* cum scholiis. Quatuor Nemeorum praecedunt hypotheses, quae ex quinque editis loc. cit. pag. 329. sunt I. II. III. & V. tum explicatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholia inc. *Α'μπνευμα σεμνόν. Γέγραπται ὁ ἐπίνικος Χρομίῳ Αἰτναίῳ. Γέρων γὰρ οἰκιςὴς ἀντὶ τυράννυ βυλόμενος τῶν ἀγώνων, Αἰτναῖον ἑαυτὸν ἀνεῖπε. ταὐτὸν δέ φησιν ὁ Δίδυμος εἰκὸς παθεῖν ϗ τὸν Χρόμιον, κ. λ.* Habes edita paucis mutatis loc. cit. p. 331. sub titulo: *Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ.* Desinunt: *ἀρκῦ τύτοις. μηκέτι ὑπὲρ ταῦτα ζήτει.* Ibid. p. 432.

IV. pag. 82. *Eiusdem Isthmionicae VIII.* cum scholiis. Praecedunt hypotheses Isthmiorum quatuor, omnes editae pag. 433. sed ultima, paullum diversa in principio, inc. *Τὰ Ἴσθμια ἄγεται τῷ Μελικέρτῃ Α'θάμαντος μανέντος, κ. λ.* Sequitur de metris primae Odae declaratio, & duplex in eiusdem titulum expositio, ut in edit. cum qua etiam scholiorum initium convenit; incipiunt enim: *Μάτερ ἐμά. Παρόσον κὴ ὁ Πίνδαρος Θηβαῖος. τοῦτο γὰρ πρὸς τὸν Ἡρόδοτον δίκαιον, κ. λ.* Finis vero longe discrepat; desinunt enim: *κὴ τὸ τῶν μυσῶν ἅρμα τῦ πυκτικωτάτυ Νικοκλέυς τὸ μνῆμα κὴ τὴν τῶν κατορθωμάτων ἀρετὴν ὑμνῆσαι κὴ τιμῆσαι αὐτὸν, ὡς Ἴσθμια αὐτοῦ νενικηκότος τοῦ Νικοκλέυς φησί. περὶ γὰρ αὐτοῦ ....* quae pertinent ad verba, *τὸ κὴ νῦν φέρει λόγον, κ. λ.* quae occurrunt paullo ante finem ultimae Odae; quare progrediuntur longius, quam edita: illa enim desinunt in verbis, *τῶν παρὰ πόδας ἐχόμεθα*, quae spectant ad versum, *τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ*, paullo post initium eiusdem Odae. Heic quoque in fine Isthmiorum subiiciuntur decem alii versus, qui occurrebant etiam in Codice XLI. huius Plutei, §. IV.

V. pag. 98. *Theocriti Idyllia XV.* cum argumentis, & scholiis marginalibus uberrimis. Praecedit *Α'ρτεμιδώρυ γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βυκολικῶν ποιημάτων. Artemidori grammatici super collectione Bucolicorum Poëmatum*, brevis Enarratio, in quam sequens legitur distichon:

Βυκολικαὶ μῦσαι σποράδες πόκα, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
Ε'ντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλης.

Enarratio inc. *Τὰ βυκολικά φασιν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, κ. λ.* ac longior aliquanto est, quam in cit. edit. p. 3. *b.* nam post verba *παρέδωκαν εὕρεσι*, in quibus desinit editio, sequuntur alii quatuor versus, quorum initium: *ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος ὗτος.* Finis: *ᾄδειν δέ φασιν αὐτὸν ἐξηρτημένον.* Tum Caput *περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων*, ut ibid. pag. 4. *b.* Tandem duplex primi Idyllii hypothesis, ut in Cod. XXXVII. huius Plutei §. I. Idylliorum ordo sequens est. Primum est, *Thyrsis*, in edit. pag. 5. II. *Viatores*, ibid. pag. 14. *b.* III. *Bucoliastae, Damoetas, & Daphnis*, ibid. pag. 17. *b.* IV. *Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) V. *Amaryllis, seu Caprarius, seu Comessator*, ibid. pag. 11. *b.* VI. *Pastores, Battus & Corydon*, ibid. pag. 13. VII. *Thalysia, seu viatores verni*, ibid. pag. 18. *b.* VIII. & IX. inscribuntur: *Bucoliastae, Daphnis & Menalcas*, ibid. pag. 22. & 23. *b.* X. XI. XII. & XIII. eodem ordine procedunt cum editis a pag. 25. ad pag. 31. XIV. *Syracusiae, vel festum Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. *b.* XV. *Aeschines, seu Thyonicus*, ibid. pag. 31. Huic ultimo subiiciuntur versus septem in Theocritum, quales in Cod. XXXVII. huius Plutei ante Pharmaceutriam legebantur, quos Theod. Neocastriotae tribuit Montfaucon. quum id ille nomen ex subscriptione quadam litteris compendiariis, intricatisque exarata exsculpserit. Sequitur deinde p. 119. *b.* imago quaedam Cupidinem alatum, arcu & pharetra instructum exhibens, in alis vero Theocriti Opusculum illud, cui titulus *πτερύγιον*, continens, cum adscripta ipsius legendi ratione; quae omnia habentur in cit. edit. pag. 77. & 78. (per errorem 77.) Haec autem pictura inverso capite est; ita ut Codex inverti debeat, ut & ipsius intuendae, & praedictae declarationis legendae copia fiat.

VI. pag. 120. *b. Lycophronis Cassandrae Fragmentum* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus Io. Tzetzae, incipiens a versu 1410. (qui in edit. quam cit. in Codice XVII. huius Plutei, incidit in p. 141.) usque ad finem. Scholia vero incipiunt a verbis: *Πολλῶν δ' ἐναλλάξ. πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι, κ. λ.* quae pertinent ad vers. 1409. ibid. in notis col. 1. vers. 1. Desinunt in verbis: *Νισῦς θυγατρός. Νισῦς ἡ θυγάτηρ ἡ Σίβυλλα*, quae incidunt in

no-

notis pag. 146. col. 1. verſ. 7. In fine legitur Epigramma ex perſona ipſius Tzetzae ἐξηγητοῦ, quod ita habet:

Τήνδε Λυκοφρονέην τὴν βαρβαρόφωνον ἰυγὴν
Κλειὼ τ' ἀλλοπροσάλλοιο βάκχην Καλλιόπειαν
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπὶ φυγὴν ἐξερεείνας
Παγκρατέϊ μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφειλῶ.
Hanc Lycophronis barbara ſtrepentem voce,
Et incerta furentem Clio Calliopem
Quum ego Tzetzes Iſaacius raptim explanaverim
Omnipotenti Regi ſublimem hymnum me debere fateor.

Tum ſubſcriptio amanuenſis hoc pacto: Ὦ Χριστὲ, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἐν ἱεράρχοις Κλήμεντος τοῦ ἁγίου βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Θεοδώρῳ τῷ Νεοκαστριώτῃ. *Chriſte, per preces ſancti inter Pontifices Clementis auxiliare tuo ſervo Theodoro Neocaſtriotae.*

VII. pag. 122. Τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ περὶ ὑετοῦ, ἀστραπῆς καὶ βροντῆς. *Honoratiſſimi Pſelli de pluvia, fulgure, & tonitru,* Diſſertatio. Inc. Ἠρωτήκατέ με, φίλτατοι παῖδες, ποταπὸν τῆς ἀστραπῆς πῦρ, καὶ πόθεν ἅλλεται, καὶ εἰ πᾶν πῦρ ἐκ νεφῶν καταγόμενον καυστικὸν, κ. λ. Def. τὰ διὰ πολλῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ὑποτιθέντες. Simile quid videre eſt in eiuſdem opere Mss. cui titulus: *Solutiones compendioſae naturalium quaeſtionum ad Michaëlem Ducam libris duobus, ubi agit de pluviis, fulminibus, & tonitruis.* Vid. Allatium de Pſellis in calce Vol. V. Bibl. Gr. Fabricii p. 56.

VIII. pag. 124. Κωνσταντίνου γραμματικοῦ τοῦ Σικελιώτου, τίνας ἂν εἴπῃ λόγους ὁ Ἀπόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην, καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου. *Conſtantini Grammatici Siculi, quae verba dixerit Apollo perſequens Daphnen, & roſae ſpina retardatus,* Carmen anacreonticum. Inc.

Γενεὴν ῥόδων φανεῖσαν, κ. τ.

Def. Τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ μοι.

IX. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον ἐρωτικὸν δι' ἀνακρέοντος καὶ κουκουλλίου (1) λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδοῦ τινος. *Eiuſdem Ode amatoria metro anacreontico & cucullio, ſumto argumento ex quodam melodo.* Inc.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον.

Def. Χερσὶ κομίζει.

X. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντειοι χωρὶς ἀνεκλωμένων πρός τινα ἐρῶντα παρθένου κατὰ ἀλφάβητον. *Eiuſdem anacreontici ſine anaclomenis in quemdam virginis amatorem, per alphabetum.* Inc.

Ἄγαμαι μόνον ὁρῶν σε.

Def. Ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔσω.

Sequuntur deinde alii pauci eiuſdem verſiculi iambici nullo titulo.

XI. p. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον αὐτοκράτορα τὸν Κομνηνόν. *Eiuſdem ad Imperatorem Iſaacum Comnenum* Carmen iambicum. Inc.

Ἡ τῶν καλανδῶν Ἰτάλιος ἡμέρα.

Def. Μέτροις τε ποικίλλουσα καὶ λόγοις ἅμα.

XII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ψώραν ἔχοντός ποτε. *Eiuſdem, quum ſcabie quondam laboraret,* verſus iambici, quibus praecedit etiam verſiculus:

Στίχους Μιχαὴλ τῇ καλῇ ψώρᾳ πλέκω.

Carmen iambicum inc.

Ἕως πότε ψώρα με συντήκειν ἔχεις;

Def. Λείπω τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ὕπνον αὐτίκα.

Huius Conſtantini mentio fit apud Fabric. B. Gr. Vol. X. pag. 282. eiuſque Carmen Graecum anacreonticum alphabeticum ſuper periculo parentum ac fratrum ſuorum in mari, Ms. in Bibl. Caeſarea memorat Lambec. V, pag. 295.

XIII. pag. 125. Τοῦ κυρίου Νικηφόρου τοῦ Στραβορωμανοῦ ἐπιτάφιοι εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἐκ προσώπου τοῦ κειμένου. *Domini Nicephori Straboromani verſus epitaphii* (iambici) *in ſuum patrem, ex perſona defuncti.* Inc.

Πλασθεὶς χοὸς τοπρῶτον, εἰς χοῦν νῦν πάλιν
Ὁ χοῦς ἀπῆλθον, ἂν δέ τις με δακρύῃ.

Def. Σῶζον δ' ἑαυτῷ συνετὴν μελουργίαν.

Nihil de hoc Nicephoro apud Fabric. occurrit.

XIV. pag. ead. Τοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Στραβορωμανοῦ ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὸν ἅγιον Δημήτριον εἰκονισμένον ἐκ χρυσοῦ ἐν ἱματίῳ, ὃ φορεῖται ἄνω τῶν ὅπλων, καλεῖται δὲ ἐπανω . . . . (2). *Domini Manuelis Straboromani ex perſona Imperatoris Domini Alexii Comneni ad ſanctum Demetrium expreſſum ex auro in pallio, quod fertur ſuper arma, vocatur autem* . . . . . . Carmina iambica. Inc.

Αὐτόν σε μάρτυς ἔνδοθεν στέρνοις ἔχων.

Def. Σύμπνα, δίωκε, σπεῦδε, πλῆττε, ῥίπτε τε.

XV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιοι ἐκ μητρός τινος πρὸς υἱόν. *Eiuſdem verſus epitaphii* (iambici) *ex perſona cuiuſdam matris ad filium.* Inc.

Φίλον τέκος παρῆλθες, ὡς ῥηθεὶς λόγος.

Def. Ἐπαγρυπνοῦσα νυκτερικαῖς ἡμέραις.

XVI. pag. ead. b. Νικηφόρου πατριάρχου Ὀνειροκριτικὸν, κατὰ ἀλφάβητον. *Nicephori Patriarchae* (Conſtantinopolitani) *Onirocriticon,* ſive *de ſomniorum ſignificatione, Carmina iambica, ordine litterarum digeſta.* Inc.

Ἀνδρὶ πλακεὶς φιλοῦντι πάγκαλον τόδε.

Deſinunt in verſu,

Στρουθοὺς κρατεῖν φεύγοντας προσδέχου βλάβην,

qui eſt quintus ex illis, qui a littera σ incipiunt. Hoc Onirocriticum, quod ex Aſtrampſycho magnam partem deſcriptum eſt, ſubiunxit Nicolaus Rigaltius Artemidori Libris V. *de ſomniis* Gr. & Lat. Pariſ. MDCIII. 4. una cum eiuſdem Aſtrampſychi, & Achmetis Onirocriticis. Vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. pag 406. §. VIII. & pag. 410. §. XI. & Vol. VI. pag. 299.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. minuto ac breviato charactere, in fine mutilus; in primis autem paginis, quae vetuſtate valde erant conſumtae, margines reſtituti, in iiſque notae in Pindarum nova manu ſuppletae. Conſtat foliis 125.

BI-

(1) Quid ſit *cucullium*, docet Du-Freſne in Gloſſar. pag. 727.

(2) Reliqua tituli corroſo margine perierunt: forte legendum ἐπανωκλίβανον, de qua voce vide Du-Freſne loc. cit. p. 667.

FINIS PLVTEI XXXII.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LV.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXII.

CODEX I.

ΣΟΥΔΑ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM SVDAE.

I. p. 1. ιβλίον λέξεων Σοῦδα συνταχθὲν παρὰ διαφόρων σοφῶν ἀνδρῶν. *Liber dictionum Sudae* (five *Suidae*) *a diversis sapientibus viris compositus*. Tum subiicitur longa enumeratio eorum, qui Opus hoc congesserunt, cuius initium: Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σοῦδα· οἱ δὲ συνταξάμενοι τοῦτο ἄνδρες σοφοὶ, Εὔδημος ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον, Ἑλλάδιος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου ὁμοίως, Εὐγένιος Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ ὁμοίως, κ. λ. Incipit a littera A hoc pacto: Ἆ ἃ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐπίῤῥημα μετ' ἐκπλήξεως, κ. λ. Desinit in littera Ψ in verbis, τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος. In fine subscriptio sequens rubris litteris est apposita: Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Ἐγράφη ἡ παροῦσα τῶν λέξεων βίβλος χειρὶ Πέτρου Κρητικοῦ τοῦ ἐκ Ῥεθέμνου πόλεως. ἐγράφη ἐν πόλει Μαντούᾳ ἐν ἔτει ςϡλ΄. ἡμέρᾳ σαβ. ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ η΄. *Deo bonorum operum perfectori gratia. Scriptus est praesens Dictionum liber manu Petri Cretensis ex civitate Rhetemno: scriptus est in urbe Mantua anno* 6930. (Christi MCCCCXXII.) *die sabbati, mense Iulio, die VIII.* (1) Concordat huius Lexici initium & finis cum nupera edit. Cantabrig. ex recensione Ludolphi Kusteri A. MDCCV. Tomis III. fol. In titulo tantum Operi praefixo, pro Καικίλιος — Κάσσιος — ἐπεποιήκει habetur in Codice Κεκίλλιος, Κάσιμος, & πεποίηκε. Dignus certe Codex, qui cum cit. editione diligentissime conferatur. De huius Lexici auctore, virtutibus, ac vitiis, Dissertationem Kusteri, Fabricianis observationibus instructam, vide apud Fabr. B. G. Vol. IX. p. 622. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, in cuius primo folio legitur: Κτῆμα *Iohannis de Rubeis germani physici*, καὶ τῶν φίλων 1530. Constat fol. scriptis 331.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

PROLEGOMENA VLPIANI RHETORIS IN OLYNTHIACAS ET PHILIPPICAS ORATIONES DEMOSTHENIS.

Seu potius

Vlpiani in Demosthenis Orationes Commentaria, Libanii, & aliorum Epistolae.

I. pag. 1. *Vlpiani Rhetoris in Demosthenis Orationes Commentaria*, quae in hoc continentur Volumine, pleraque ab Aldo Venetiis edita prodierunt Anno MDIV. fol. una cum Harpocratione &c. Nos tamen in ipsorum ineunda recensione prae manibus habuimus editionem G. L. Demosthenis Orationum, una cum Vlpiani Commentariis, quae in lucem prodiit Aureliae Allobrogum per Petrum de la Roviere MDCVII. fol. Praecurrunt in Codice, Οὐλπιανοῦ ῥήτορος προλεγόμενα εἰς τοὺς Δημοσθένους Ὀλυνθιακοὺς καὶ Φιλιππικοὺς λόγους. *Vlpiani Rhetoris Prolegomena in Demosthenis Olynthiacas, & Philippicas Orationes*. Inc. Πλεῖστην δοκοῦσιν. Des. τοῦ τόπου τῶν πράξεων. Extant in cit. edit. ad calcem Orationum Demosthenis a pag. 7. ad pag. 15. Prolegomena excipit pag. 7. *b.* Ἐξήγησις εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν πρῶτον Δημοσθένους λόγον. *Expositio in Olynthiacam primam Demosthenis Orationem*. Inc. Ἀντὶ πολλῶν. Des. τοὺς ῥήτορας. Habes loc. cit. a pag. 15. ad pag. 23. COD. II.

II. pag. 13. *Expositio in Olynthiacam secundam*. Inc. Ἐπὶ πολλῶν μέν. Des. τῶν θεωρικῶν. Ibid. a pag. 24. ad pag. 33.

III. pag. 19. *In Olynthiacam tertiam*. Inc. Οὐχὶ ταῦτα. Des. κρίσιν ἀποφεύγει. Ibid. a p. 32. a pag. 39.

IV. pag. 24. *b. In primam Orationem in Phi-*

(1) Memorat Montfauconius hanc subscriptionem Palaeogr. Graec. pag. 77. sed male ait: *Mensis Iunii VII.*

Philippum. Inc. Εἰ μὲν καινοῦ τινος. Des. ἐλέγετο ὁ λόγος. Ibid. a pag. 39. ad p. 43.

V. pag. 27. *b. In quartam Orationem in Philippum*. Inc. Καὶ σπυδαῖα νομίζω, κ. λ. Ἡγνοήκασιν οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγησάμενοι. Des. περιεργάζεσθαι. Ibid. a pag. 43. ad pag. 52.

VI. pag. 34. *In Orationem ad Philippi Epistolam*. Inc. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Σηλυβρίαν ἐπολιόρκει Φίλιππος. Des. λόγοις πολλάκις. Ibid. a pag. 52. ad pag. 54.

VII. pag. 36. *In Orationem contra Androtionem*. Inc. Ὥσπερ Εὐκτήμων. Des. τοῖς Διονυσίοις. Ibid. a pag. 227. ad pag. 241.

VIII. pag. 48. *In Orationem contra Midiam*. Inc. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. Des. ἐςὶ προτιμώτερα. Ibid. a pag. 170. ad p. 226.

IX. pag. 92. *In Orationem de Corona*. Inc. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Τάχα δύναταί τις. Des. ὃ προὔδωκα, φήσας. Ibid. a pag. 76. ad pag. 88.

X. pag. 101. *In Orationem de falsa legatione*. Inc. Πόλεμος συνεςήκει Φιλίππῳ. Des. ὑπὲρ Φιλίππου πεπολίτευται. Ibid. a pag. 89. ad p. 136. Cum qua tamen Vlpiani Expositione coniunctum fuit Anonymi argumentum, quod legitur Orationi praefixum ibid. Part. I. pag. 198.

XI. pag. 129. *b. In Orationem adversus Leptinem*, item cum Anonymi argumento cum ipsa Vlpiani Enarratione coniuncto. Inc. Ὁ πρὸς Λεπτίνην λόγος. Des. διὰ τοῦ νόμυ τὴν πολιτείαν. Argumentum habes Orationi praefixum Part. I. pag. 361. Enarrationem vero Part. II. a pag. 137. ad pag. 170.

XII. pag. 152. *In Orationem adversus Androtionem*, eadem nimirum Vlpiani Enarratio, ut supra in hoc ipso Codice pag. 36. §. VII. Diversum tamen est initium, quia incipit ab Anonymi argumento longissimo, quod Orationi ipsi praecurrit in edit. Part. I. pag. 416. cuius initium est: Διάφοροι παρ' Ἀθηναίοις, κ. λ. Finis vero totius Enarrationis aliquantum diversus ita habet: διὰ τὸν δρασμὸν ἐνύβρισεν τοῖς Διονυσίοις ὃ καλῶς ὀρχησάμενος.

XIII. pag. 159. *b. In Orationem adversus Timocratem*, item praevio Anonymi argumento, quod inc. Πολέμου τυγχάνοντος, κ. λ. & habetur inter Demosthenis Orationes pag. 460. Vlpiani vero Commentarius ipsi coniunctus inc. Τοῦ μὲν ἀγῶνος, κ. λ. Ἐκ διαβολῆς τῦ προσώπυ. Des. ἄνωθεν δημοτικὴν πιςεύοντες εἶναι. Part. II. a pag. 252. ad p. 274. licet in fine pauca desint in Codice; postrema enim verba, quae retulimus, incidunt sub finem paginae 273. (per errorem 281.)

XIV. pag. 167. *b. In Orationem adversus Aristocratem*, cui pariter argumentum Anonymi est adiunctum, quod inc. Ἡ Εὔβοια μία νῆσος καταντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Des. τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως. Hoc abest in cit. edit. Commentarius vero inc. Διπλῶς δὲ ὁ λόγος, καθάπερ & ὁ Τιμοκράτους. Des. μὴ ἐπιλελησμένυς. Ibid. Part. II. a pag. 242. ad pag. 251.

XV. pag. 174. *b. In Orationem de Corona*, *seu pro Ctesiphonte*, eadem atque illa, de qua supra §. IX. Heic tamen praecedit Anonymi hypothesis, cuius initium: Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι. Finis: ἢ τὴν τοιαύτην διάνοιαν. Ibid. Part. I. pag. 311.

XVI. pag. 183. Οὐλπιανοῦ σχόλια εἰς τὸν α' Ὀλυνθιακὸν τοῦ Δημοσθένυς λόγον. *Vlpiani scholia in primam Demosthenis Olynthiacam Orationem*, seu potius, ut inscribitur in edit. *Praefatio in Olynthiacas, & Philippicas Orationes*. Inc. Πλείςην δοκεῖν. Des. τοῦ τόπου τῶν πράξεων. Eadem, ut supra, §. I.

XVII. pag. 188. *In quartam Orationem contra Philippum*. Eadem cum superiori §. V.

XVIII. pag. 193. *b. In Epistolam Philippi*. Eadem cum superiori, §. VI.

XIX. pag. 195. *In primam ex suasoriis Orationibus*, seu *de ordinanda Repuolica*. Inc. Ὁ περὶ συντάξεως λόγος. Des. ὅθεν εἴληπται τῶν τρόπων ἕκαςος. Ibid. Part. II. a pag. 55. ad pag. 59.

XX. pag. 197. *b. In Orationem de Classibus*. Inc. Ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν λόγος. Des. καταςρέφει τὸν λόγον. Ibid. a pag. 59. ad p. 64.

XXI. pag. 201. *In Orationem pro Megalopolitis*. Inc. Ἀθηναῖοι συνεμάχησαν. Des. προκεχωρηκυίας τῇ πόλει. Ibid. a pag. 70. ad p. 73.

XXII. pag. 203. *b. In Orationem pro Rhodiorum libertate*. Inc. Συνεμάχουν Ἀθηναίοις. Des. τὴν δημηγορίαν κατέπαυσεν. Ibid. a pag. 64. ad pag. 69.

XXIII. pag. 207. *In Orationem de foedere Alexandreo*. Inc. Οὐκ ἔςιν ἄδηλον. Des. περὶ πολέμυ. Ibid. a pag. 74. ad pag. 76. In fine rubris adnotatur litteris: Τέλος τῆς Οὐλπιανοῦ ἐξηγήσεως εἰς πλείονας λόγυς τοῦ Δημοσθένους. *Finis interpretationis Vlpiani in plures Orationes Demosthenis*.

XXIV. pag. 210. Λιβανίυ Κοιαίςορος τῦ σοφιςῦ ἐπιςολαί. *Libanii Quaestoris Sophistae Epistolae*. Prima anepigrapha inc. Εἴτε μὴ βοηθεῖς. Vltima *Basilii ad Libanium*, cuius initium est: Τὸ μὲν συνεχῶς με γράφειν. Des. εἰ τῦτό σοι προσφιλές. Proferenda heic sunt, quae in huius fronte Codicis Fridericus Rostgardus nobilis Danus adnotavit, in itinere, quod exeunte saeculo XVII. litterarum caussa in Galliam, Italiam, aliasque regiones suscepit, in id in primis incumbens, ut Libanii Epistolas ubique conquireret, nec sumtibus, nec operae parcens. Ait igitur = *Epistolae Libanii, quae in hoc Cod. habentur, ex Cod. XLX. Plutei LVII. descriptae sunt. Qui autem eas exaravit Zenobius Accaiolus eleganter quidem pinxit, sed oscitanter omnino scripsit, & Graecae linguae minime se peritum fuisse ostendit. Mendis enim, quae in altero Codice erant, innumera ille adiecit, ex male intellectis abbreviationum signis. Deinde non observavit duos foliorum fasciculos in altero Codice a compactore fuisse transpositos, unde evenit, ut Epistolarum ordinem in illo loco plane inverterit, & trium Epistolarum initia (ut ibidem adnotavimus) cum aliarum trium longe diversarum extremis, infausto certe omine copulaverit. Et tandem tres* in-

integras Epistolas (*quae in altero Codice sunt* μη'. σλθ'. τμα'.) *plane omisit: ita ut in hoc Codice non habeantur nisi CCCCXXIV. quum in altero sint CCCCXXVII. sed omissas si addideris utriusque Codicis, numerus conveniet. Hisce autem CCCCXXIV. si adieceris illas, quae ad Basilium scriptae sunt, & ad calcem Codicis cum responsoriis Basilii reperiuntur; numerus Epistolarum Libanii erit CCCCXXXIII. ut habet nota superior. Hoc Volumen, quod littera G notavi, & sex insuper alios splendidissimae huius Bibliothecae Codices* (*qui superiores alphabeti litteras sibi vendicant*) *cum mea collectione Epistolarum Libanii contuli, & quadraginta duas, quas nondum habui, excerpsi, meisque mille ducentis adieci. Mense Octobri M. DC. XCVIII. Fridericus Rostgaard.* Ad rem quoque faciunt, quae de hoc Codice scripta sunt in Praefatione nuperae editionis Epistolarum Libanii ex recensione Io. Christophori Wolfii Amstelodami apud Ianssonio-Waesbergios MDCCXXXVIII. fol. p. VII. ubi haec leguntur: *Ex Codice XIX. Plut. LVII. totus natus est, folii formam refert; & Libanii quidem Epistolae in membrana scriptae sunt manu recente Zenobii Acciaioli anno circiter MCCCCLXXX. qui litteras quidem elegantissime pinxit, sed Graece minime doctus, multos errores commisit.* Hic sub Leone X. Pont. Max. Vaticanae praefuit Bibliothecae inde ab Anno MDXVIII. Verum praematura morte sublatus est aetatis anno LVIII. vix absoluto, Christi MDXX. Vid. Echardum de Scriptor. Ord. Praedic. Tom. II. p. 45. necnon Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Praedicat. p. 243. Fieri igitur potuit, ut Acciaiolus iuvenis admodum, hunc Codicem describeret, atque ideo in multis peccaret.

XXV. pag. 317. *Theanus* (1) *Epistolae III.* quarum prima est *ad Eubulen de liberis educandis*, altera *ad Nicostratam zelotypam consolatoria*, tertia *ad Callisto de familia recte gubernanda admonitoria*. Exstant in Collect. Epp. Cuiac. alias cit. pag. 355. seqq.

XXVI. pag. 318. *b. Menandri ad Glyceram Epistola unica*. Ibid. p. 376.

XXVII. pag. 319. *b. Glycerae ad Bacchidem item unica* Ibid. p. 368.

XXVIII. pag. 220. *Bacchidis Epistolae III.* prima *Hyperidae*, secunda *Phrynae*, tertia *Myrrhinae*. Ibid. pag. 368.

XXIX. pag. ead. *b. Thaidis duae*, prima *Thessalae*, secunda *Euthydemo*. Ibid. pag. 369. (per errorem 371.)

Codex Graecus Ms. in fol. Saec. XV. a p. 1. ad pag. 101. inclusive chartaceus, a pag. vero 102. usque ad finem membranaceus, ac manu diversa, nimirum Zenobii Acciaioli descriptus; legitur enim in calce: Ἐξέγραψε Ζηνόβιος ὁ Ἀκκιαῶλος. Quare quum duabus diversis manibus fuerit exaratus, mirum non est, si ex Vlpiani Enarrationibus in Demosthenem nonnullae bis fuerint repetitae. Constat fol. scriptis 321.

(1) Pythagorae sive uxor, sive discipula fuit. Vide Menagium in Mulierum philosopharum historia, & Fabric. B. G. Vol. I. pag. 425.

ΣΩΠΑΤΡΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

SOPATRI QVAESTIONES.

Adde

Cyri Tractatum de differentia Statuum.

I. pag. 1. Σωπάτρου διαίρεσις ζητημάτων. *Sopatri divisio Quaestionum.* COD. III

Primae Quaestionis titulus est: Μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον Ἀλκιβιάδης, κ. λ. Inc. Αὔθαδης ἐςὶν Ἀλκιβιάδης, κ̀ μεγαλόφρων, κ. λ. Vltimae vero titulus est: Νόμου ὄντος τοῦ κατὰ τῶν μοιχῶν, κ. λ. Des. τὰς δὲ λυποῦντες οἷς ὑβρίζουσιν. Exstat in Aldi Manutii Collectione Rhetorum Venetiis MDVIII. fol. a pag. 287. ad p. 455. Auctor huius Operis, in quo prolixa admodum de componendis Declamationibus praecepta, & divisiones controversiarum continentur, Sopater est, non Plotinianae ille scholae successor celeberrimus, quem Constantinus Magnus occidit, sed alius, sophista ducentis annis iunior (2).

II. pag. 224. Κύρου περὶ διαφορᾶς ςάσεων. *Cyri de differentia statuum* Tractatus. Inc. Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις, κ. λ. Des. ἢ πρόσωπον, ἢ αἰτίαν. Exstat loc. cit. a p. 456. ad p. 460. Cyro ne cuidam sophistae, quem Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 482. *ineptum* vocat, an Cyro Theodoro Prodromo, qui sub initia XII. saeculi post Christum natum vixit, tribuendus sit, dubitat idem Fabric. tum loc. cit. tum etiam pag. 457. Sequitur in Codice Tabula quaedam, seu schema, quo rhetoricarum quaestionum divisiones exhibentur.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. In calce primae paginae nomen legitur *Ioannis de Bardis*, Codicis fortasse possessoris. Constat fol. scriptis 230.

ΟΥΡΒΙΚΙΟΥ ΤΑΚΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ.

VRBICII MILITARES VIRTVTES.

Seu potius

Tacticorum Auctorum Collectio uberrima.

IN ipso Codicis initio multa deesse arbitramur; prima enim duo folia fragmentum quoddam continent historicum ἀδέσποτον & ἀκέφαλον, cuius prima verba sunt . . . . . . ὁρίζειν καθ' ἑαυτὸν ἐν ποίῳ μέρει ἕκαςον τούτων τῶν σχημάτων, κ. λ. Vltima vero: κ̀ τὴν ἄλλην ἀσφάλειαν ποιήσαντες διὰ τοὺς νυκτοπολέμους ἀνεπαύοντο. Agitur in hoc de quadam expeditione militari, & obsidione; quorsum autem pertineat, nondum deprehendimus. In aversa vero secundi folii pagina, ne vacua remaneret, formulam Iuramenti militaris, COD. IV.

O quod

(2) Hoc Sopatri Opus, uti & Orationes, quas habemus Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi & Isaei ex Graecia secum attulit Io. Lascaris, ut Aldus refert.

quod Iustiniano & Theodorae eiusdem Imperii consorti ab iis praestabatur, qui novum magistratum, aut praefecturam suscipiebant, recentior manus adscripsit. Inc. Ὄμνυμι ἐγὼ τὸν Θεὸν τὸν παντοκράτορα, καὶ τὸν ὑὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ. λ. Des. πρὸς τῷ καὶ ταῖς ποιναῖς ταῖς τῶν νόμων τῆς αὐτῶν εὐσεβείας παρεχομέναις ὑπεύθυνον εἶναι.

I. pag. 5. Οὐρβικίου τακτικὰ στρατηγικά. *Vrbicii Tactica Strategica, sive Ordinationes Militares Libris XII. comprehensae*, sed miserrime pluribus in locis detruncatae, ut ex singulorum librorum recensione patebit. Praecedit argumentorum elenchus in Capita, quae unumquemque Librum constituunt, & ipse, ni fallor, in fine mutilus; multo enim plura continere Capita duodecimus Liber apparet inferius, quam heic enuncientur, ubi ipsorum numeratio in nono Capite desinit. Indicem excipit SS. Trinitatis Invocatio, & hanc Introductio. Illa inc. Ἡγείσθω τοῦ λόγου καὶ τῶν ἔργων ἡ παναγία Τριὰς (1) ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἡ βεβαία ἐλπὶς καὶ ἀσφάλεια, κ. λ. Haec vero inc. Τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως ἀμεληθείσης χρόνῳ πολλῷ, κ. λ. Des. φυλάττων τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ ἀκολουθίαν. Primus Liber continet Capita IX. quorum primum inscribitur: Πῶς δεῖ γυμνάζειν τὸν καθ' ἕνα ἄνδρα ἐν ταῖς μελέταις, & incipit: Εἰς τὸ τοξεύειν πεζῇ συντόμως, εἴτε Ῥωμαϊστὶ, εἴτε Περσιστί. Vltimum inscribitur: Πῶς δεῖ εὐτάκτως τὸν στρατὸν ὁδοιπορεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πολεμίων μὴ ἐνοχλούντων, & desinit: ἀλλὰ δι' ἑτέρων τόπων προέρχεσθαι.

II. pag. 12. *b.* Liber II. Περὶ καβαλλαρικῶν παρατάξεων, Capita continet XX. quorum primum, Περὶ τοῦ χρειώδη καὶ ἀναγκαίαν εἶναι τὴν εἰς πρώτην καὶ δευτέραν τάξιν τοῦ στρατοῦ διανομήν, inc. Ἐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις, κ. λ. Vltimum est: Περὶ διπλῶν βάνδων. Sed huius Libri desunt septem postrema Capita, & pars Capitis XIII. Περὶ διασχημάτων μερῶν τε καὶ παρατάξεων, quod desinit in verbis, ἵνα μὴ ἀβοήθητον αὐτὴν ποιήσῃ· οὐδὲ πολὺ ..... ob defectum Codicis inter pag. 16. & 17.

III. pag. 17. Liber III. Περὶ στάσεως τάγματος, continet Capita XVI. Sed primum ex istis, quod inscribitur, Γνῶσις σημείων δηλούντων τὴν τοῦ τάγματος στάσιν, ob memoratam Codicis iacturam totum deest. Caput itaque II. cui titulus, Στάσις τάγματος, ὡς ἐν ὑποθέσει ἀνδρῶν τριακοσίων δέκα, inc. Σχῆμα τάγματος, ὅτ' ἂν ταξάμενον ἄρχεται, κ. λ. ubi tamen notandum folia 17. & 18. esse transposita. Vltimum Περὶ μανδάτων διδομένων τοῖς εἰς ἐνέδραν ἀπερχομένοις, des. ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν παραλαμβάνεται.

IV. pag. 24. Liber IV. Περὶ ἐνέδρας, continet Capita V. quorum primum Περὶ ἐνέδρας καὶ ἀπάτης κατ' ἐχθρῶν δυνατωτέρων, inc. Αἱ ἐνέδραι ἐπιτηδείως γινόμεναι, κ. λ. Vltimum Περι τοῦ δρουγγιστὶ τάσσεσθαι τοὺς εἰς ἐνέδραν καὶ ἐφόδους πεμπομένους, des. καὶ μᾶλλον κόπον ἔχει τὸ ἐντυχεῖν αὐτοῖς, ἢ τὸ ποιῆσαι αὐτά.

V. pag. 27. Liber V. Περὶ τούλδου, Capita item continet V. Primum, Περὶ τοῦ μὴ ἐπάγεσθαι προχείρως τὸν τοῦλδον ἐν μάχῃ, inc. Τοῦ τούλδου κατὰ τὸ ἀναγκαῖον δεῖ φροντίζειν. Vltimum Περὶ φυλακῆς τούλδου ὁδοιποροῦντος, des. καὶ ἰδίᾳ τοὺς στρατιώτας ἐκπλήκτους.

VI. pag. 28. *b.* Liber VI. Περὶ διαφόρου τάξεως καὶ γυμνασίας, V. pariter complectitur Capita. Praecedit quaedam veluti introductio, cuius initium: Ἡ συνεχὴς γυμνασία ὠφέλειαν μὲν πολλὴν, κ. λ. Caput I. Περὶ Σκυθικῆς γυμνασίας σχηματικῆς, inc. Σκυθική ἐστιν ἡ ἀδιακρίτως ἔχουσα τὰ τάγματα. Vltimum, Πῶς δεῖ γυμνάζειν ὑπερκεράστας καὶ πλαγιοφύλακας, des. τῷ ἐναντίῳ κέρατι ἐξισοῦσθαι.

VII. pag. 30. Liber VII. Περὶ στρατηγίας, in duas dividitur partes, eaeque continent singulae Capita XV. Prima Pars inscribitur, Ποίων δεῖ κεφαλαίων φροντίσαι τὸν στρατηγὸν πρὸ τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου, & inc. Οὐκ ἔστιν ὁλκάδα πελάγει διαπορθμένεσθαι κυβερνήτου χωρίς. Altera inscribitur, Περὶ τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ὀφειλόντων παραφυλάττεσθαι, & inc. Χρὴ τὸν στρατηγὸν μηδὲ πολλὰ πονεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς συμμαχίας, κ. λ. Des. ὥς τε εἰς δειλίαν καὶ πρὸ τῆς μάχης μεταπίπτειν. Sequuntur deinde alia duo Capita extra numerum, quorum primum est Γνῶσις κεφαλαίων ὀφειλόντων δοθῆναι ἑκάστῳ μεράρχῃ ἐκ τῶν εἰρημένων κεφαλαίων. Inc. ὥς τε τὸ τρίτον ποσὸν ἑκάστου μέρους. Alterius titulus est: Γνῶσις κεφαλαίων ὀφειλόντων δοθῆναι ἑκάστῳ ἄρχοντι ταγμάτων καὶ μοιράρχῃ, καὶ αὐτῷ δὲ τῷ μοιράρχῃ, ἵνα οἶδεν τί καταζητεῖν. Inc. Χρὴ εἴτε ἐν φοσσάτῳ διάγει τὸ βάνδον, κ. λ. Des. ἐθίζειν δὲ τούτους καὶ ἐν καιρῷ καύσωνος πρὸς κόπον, καλόν ἐστιν.

VIII. pag. 37. *b.* Liber VIII. duo tantum Capita complectitur, quorum primum Περὶ καθολικῶν παραγγελμάτων τῷ στρατηγῷ ἁρμοζόντων, inc. Ἐν ταῖς τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων ἐγχειρίσεσιν. Secundi vero, quod inscribitur, Γνωμικὰ, fragmentum tantum superest ob duplicem Codicis mutilationem, alteram inter pag. 38. & 39. in qua Capitis initium deperiit, alteram inter pag. 40. & 41. in qua eiusdem finis, ac sequentis Libri initium pariter excidere.

IX. pag. 41. Liber IX. Περὶ ἐφόδων, Capita continet V. quorum primum Περὶ ἐφόδων ἀδοκήτων, ob memoratam iacturam incipit a verbis ..... οἱ μὲν γὰρ πρεσβείας ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν δεξάμενοι. Desinit autem Liber in Capite tertio, quod inscribitur, Πῶς δεῖ ἐν τῇ τῶν πολεμίων χώρᾳ εἰσβάλλειν, καὶ πῶς ὁδοιπορεῖν καὶ πραιδεύειν βλάβης ἰδίας χωρὶς, in verbis: ἐπειδὴ συμβαίνει πεπλασμένα καὶ ἐκ τῶν προσρυομένων ἐκ τῶν κρατουμένων ..... quum inter pag. 42. & 43. alius immanis hiatus intersit, quo reliqua duo huius Libri Capita, ac totus ferme decimus Liber miserrime absorptus est.

X. pag. 43. Ex Libro igitur X. qui *de obsidionibus faciendis & tolerandis* agebat, & in IV. erat Capita distributus, ut ex praemisso In-

(1) Ex quibus verbis patet auctorem hunc esse Christianum.

Indice patebat, particula tantum superest ultimi Capitis, quod inscribitur, Πῶς δεῖ ἐν μεθορίῳ λάθρα κτίζειν ὀχύρωμα χωρὶς πολέμου δημοσίᾳ, cuius postrema verba sunt: ϗ τὸ ὕδωρ ἀπολλύουσι.

XI. pag. ead. Liber XI. Περὶ τῶν ἑκάστου ἔθνους ἐθῶν τε ϗ τάξεων, Capita pariter IV. complectitur, uti superior, ac Prologo instructus est, cuius initium: Τὰ πρόχειρα περὶ τῆς καβαλλαρικῆς τάξεως, κ. λ. Caput I. Πῶς δεῖ Πέρσαις ἁρμόζεσθαι, inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος μοχθηρὸν ϗ κρυψίνουν, κ. λ. Vltimum, Πῶς δεῖ Σκλάβοις ϗ Ἄνταις ϛ τοῖς τοιούτοις ἁρμόζεσθαι, des. ϗ ἐγχειρίζεσθαι ταῖς πανουργίαις δύναται.

XII. pag. 51. Liber XII. & ultimus, initio mutilus est ob unius folii iacturam inter pag. 50. & 51. & incipit a Cap. IV. cui titulus, Τάξις ἄλλη. Inter pag. 53. & 54. alius defectus occurrit unius folii. Penultimum Caput, quod nullo quidem numero notatum est in margine, sed iuxta praecedentium seriem debet esse XXV. inscribitur: Καταγραφὴ φοσσάτου. Vltimi vero, nempe XXVI. cuius titulus adeo evanuit, ut legentium aciem oculorum prorsus effugiat, finis est: ἀλλὰ ϗ κίνδυνον φέρει ἐν ταῖς ἐλασίαις αὐτοῦ τοῖς νεωτέροις, ϗ κόπον τοῖς ἵπποις ϗ ἀσχολίαν. Vbi manu Lucae Holstenii, qui hunc Codicem diligentissime evolvit, ac recensuit, adnotatum fuit: *Finis Vrbicii*. Huius Operis exemplar Graecum Ms. habuit etiam Vossius in sua lectissima bibliotheca, una cum Apollodori Poliorceticis, Asclepiodori (ita Fabric. B. Gr. Vol. II. p. 571.) philosophi Tacticis, Nicephoro Gregora περὶ παραδρομῆς, & aliis de re militari scriptoribus. Quare ineditum omnino videtur.

Quum vero plurimae in hisce Libris extraneae voces, ac barbarae locutiones reperiantur, ipsarum quasdam selegimus, ac speciminis loco per alphabetum digestas sub legentium oculos ponere voluimus. Eae vero sunt:

A

Ἀδέστρατον. ἀδεστράτη τάξις. μετὰ τῶν ἀδεστράτων ϗ βουκελλαρικῶν βάνδων.
Αδιουτα. καὶ ἄλλου κράζοντος αδιουτα, πάντες ἀποκρίνονται ἴσως ϗ συμφώνως, δεους — πάντες ἀποκρίνονται ἴσως καὶ συμφώνως, αδιουτα δεους. ἀκούσετε αδιουτα.
Ἀκία. τῶν ἀκιῶν τῶν λοχαγῶν, ἤτοι πριμων — τὰς μὲν προτεταγμένας τοῖς καβαλλαρίοις πεζικὰς ἀκίας.
Αμβα.
Αμβιτεύειν.
Ἀμυλύνει.
Ἀντικένσωρ.
Ἀπλικεύειν.
Ἀρματούρας.
Αρματούρους.
Ἀρμοστατίων.
πρὸς τὸ Ἀρμοῦσθαι.
Ἀρχισαγιττάτωρ,
μετὰ τῶν Ἀστηλίων.

B

Βάδε, ἀντὶ τοῦ κίνησον.
Βαλλίστρων.
Βάνδον. φυλάξατε τὸ βάνδον. τὸ βάνδον μὴ καταλίπητε. ἁγιάζειν τὰ βάνδα. ἐν δεξιᾷ τοῦ βάνδου τάσσονται.
Βανδοφόρος, ὁ το σημεῖον τοῦ βάνδου βαστάζων.
Βήρυττα. οἱ δὲ τὰς βηρύττας, ἤτοι ματζοβαρβουλα ἔχοντες.
Βίγλα. νυκτερινὰς βίγλας γίνεσθαι.
Βικάριος.
Βουκελλάριος. τὸ τῶν βουκελλαρίων, ἤτοι φοιδεράτων τάγμα.
Βουκελλάτου, ἢ πίστου.
Βουκινάτωρ.
Βούκινος.
Βούκουλα.

Γ

Γριπίζεσθαι τὸν καιρόν.

Δ

Δαπανηφόρα.
Δειτνε αυ δεξτρα αυ σενεστρα.
Δετονεδεξτρα.
Δετονεσενεστρα.
Δέξτρα.
Δηποτάτοι.
Δηφενδεύειν. εἰς τὸ δηφενδεῦσαι.
Δηφένσωρ. δηφένσουρσιν.
Διριγε φροντεμ.
Δρακοντάριος.
τὰς Δωρεὰς τοῦ Θεοῦ σμικρύνειν.

E

Ει φυλκο.
Εκουαλιτεραμβουλα.
Ἐκπλοράτωρ.
Ἐκπλαγίζειν ἐνέδραν.
Εξι.
Εξιτε.

Z

Ζαβλε ηγονικλαρια.

I

Ινκρα.
Ιντρανσφορμα.
Ιουγγε
Ιουνγε.
Ιυγγε φολκο.

K

Καβαλλάριος.
Καβαλλαρικός.
Καλαμέωνες.
Καμπηδούκτωρ, & καμπιδούκτωρ.
Κανονίζειν.
Κάππα. ὁ δὲ τὴν κάππαν βαστάζων, ὁ δευτερεύων ἐστὶ τῷ βανδοφόρῳ.
Καστελλῶσαι.
Κάστρον.
Καστρῶσαι.
Κατὰ κούννας.
Κεδε.
Κεντούκλοις.
Κινστέρνα. κινστέρνας κατασκευάσαι.
Κονδότερον. ταῖς κονδοτέραις παρατάξεσιν. τὰ κονδότερα μέρη.
Κοντάριον. ὁπλίζονται δὲ σκουταρίοις ϗ κονταρίοις ϗ σπαθίοις κονδοῖς.

Κοντάτος.

Κόντος. αδκοντοκλινα. καὶ τοὺς κόντους ἀναβαςάζων.

Κοντυβέρνιον, & κουντυβέρνιον. μετὰ τὸ ὀρδινευθῆναι, ϗ γενέσθαι κοντυβέρνια.

Κουμορδινεσσεκε.

Κατὰ κούννας.

Κούρβα.

Κουρσομεινα.

Κούρσω. ἐν καιρῷ κούρσων.

Κούρσωρ.

Λ

Λαγγόβαρδοι.

Λαγερτεραμβλα.

Λαργι αδεξτρα.

Λαργια αδ αμβα παρτες.

Λατα βια αδ αμβα ασπαρτε.

αδ Λάτους ςρίγγε.

Λαφουλκω.

Λεγεῶνες.

Λοκουμ.

Μ

Μανδάτα. μανδάτα δοθῆναι.

Μανδάτωρ. μανδατόρι. διὰ μανδατόρων. παραγγέλλει ὁ μανδάτωρ. σιλεντιον. μανδατα καμπλατε. νον βος τουρβατις ορδινεμ. σερβατε βανδος. εκιτε νεμο δεμιτταт βανδουμ ετινιμικος σεκε.

Δεῖ τον Μανδατόρα παραγγέλλειν ὕτως. Σιλεντιο νεμο δεβιττα νεμο αντεκεδατ βανδουμ καμπλαιψωσεκε κουμ βανδομιλιξ γαλλισετ κομοδομιλε βαρβατι σι βερο βανδουμ δεμιττετ κομοδοουν ο βερβικε σερβαμιλιξ ορδινεμ πος δεουνιψατε σερβετ ετ τουβαν βανδιφερσι δε πουγνας σιβεσεκε σινιμικουμ σιβερε καλαφακεσνον Φορτεριν αρεουντ νε σπαργεστ σουουμ ορδινεμ.

Μεδιι παρτιτις αδιφαγιαμ.

Μένσορες, οἱ τὰ Φοσσάτα μετροῦντες.

Μίλια. τρίων μιλίων.

Μίσσα. μετὰ το δεῖπνον, ϗ τὰς μίσσας τὸ τρισάγιον ψάλλεσθαι. μετὰ τὰς ἑσπερινὰς μίσσας.

Μοβε.

Μοὂε.

Μουσταλοκουμ.

Ν

Ναυκέλια.

τὴν Νοβισκουμ φωνήν.

Ο

Ὀρδινατίωνα ποιεῖσθαι.

Ὀρδινατιωνα γίνεσθαι.

Ὀρδινεύειν. προορδινεύειν.

ἐν Ὀρδίνῳ.

Ουνδικυε σερβατε.

Π

Παγανδς.

Πάκτα ἀλλάσσειν.

Παλλίκων μικρῶν.

Παλμάριον φυσικόν.

Παλυδίων. ἐν παλυδίω. ὕλης τε, ἢ παλυδίων, ἢ καλαμεώνων.

Πάλων ὀξέων.

Πεδικλῦντες.

Παρτες.

Πέρκουτε.

Πλαγίον.

Πλαγιοφύλαξ.

Πληγάτος. τοὺς πληγάτυς παραμυθεῖσθαι.

Πλωτὰς τὰς ὕτω λεγομένας.

Ποντιλίων.

Ποντιλῶσαι.

Πόρτα. καθ' ἑκάςην πόρταν. τὰς πὸρτας τοῦ Φοσσάτυ.

Πούβληκα.

Πουβλικίζειν. προπουβλικίζεσθαι.

Πουλπιτῶν.

Πραΐδα.

Πραϊδεύειν.

Πριβιλέγιον.

Πριμι ςατε σεκουνδι αδδιφαλαγγιαμ εξιτε. ἕνα καθ' ἕνα ἀπὸ πρίμων καὶ σεκούνδων.

Ρ

Ραδδε.

Ρεβερτε.

Ρεβεστε.

Ρεδουε.

Ρέκαλα δίδοτε.

Ρέκαλα δῶτε.

Ριγε φροντεμ.

τοὺς δὲ λεγομένυς Ριφουγγυς ἐπισελλομένους ϗ ςράτας δεικνύειν.

Σ

Σάγια.

Σαγίττα.

Σαγιττάτωρ.

Σαγιττοβόλος.

Σαγιττοποιὸς.

Σαμιάτωρ.

Σεκουνδι εχιτε.

Σέλλα. ἔχειν δὲ εἰς τὰς σέλλας σκάλας σιδηρὰς δύο. ἡ ἐν σελλοπουγγίοις δαπάνη. ἐν ταῖς σέλλαις φέρεσθαι.

Σενεςρα.

Σερβατε.

Σκάλα.

Σκεύη τά τε δαπανηφόρα, ϗ τὰ ναυκέλια.

Σκλάβοι.

Σκλαπίδας.

Σκούλκα. ἐν διπλαῖς σκύλκαις. τὰς σκούλκας ποιεῖν.

Σκυλκεύειν.

Σκουτάριον. τὰ τῶν κοντάτων σκυτάρια.

αδ Σκουτο κλινα μοβε.

Σπάθια.

Στᾶ, ςῆναι σημαίνει.

Στατε.

διὰ Στυππίυ ϗ πίσσης.

Στράτα.

κράζων, Στρέφυ.

Στρινγε.

Τ

Τένδα. τένδαν ἤτοι καμάρδαν πεδικλῦντες πλησίον τῶν τενδῶν. τὰς τένδας ξυμοειδῶς κατόρθινον ἐχύσας.

Τοξοφαρέτροις βηρύτταις.

κράζων, Τορνα.

Τορναμεινα.

Τούβα. τούβας βαλλομένης.

Τουβάτωρ.

τοῦ

τοῦ Τούλδυ.
Τοῦρκοι.
Τρανσμουτα.
Τραναφουρμα.
Τρανσφουρναμ.
Τριβολων σιδηρῶν.
Τριβόλων ςρογγύλων.
Τριβοῦνος.

Φ

Φαμίλια. Φαμιλίας αὐτῶν ταπεινῆς οὔσης.
Φαρέτρα.
Φλάμυλα.
Φλαμύλυ.
Φλασκὶν μικρόν.
ἐν Φλασκίοις ὕδωρ ἐπιφέρεσθαι.
Φοιδερατικά.
Φοιδεράτων.
Φόσσα.
Φοσσάτον.
Φράγγοι.
τῷ Φραγελλίῳ παραγγέλλειν.
Φρόντεμ.
Φυγαλεύειν.

X

Χειρομάνικα σιδηρᾶν.

XIII. pag. 68. Sequuntur alia Anonymi *Tactica*, fine principio, quum inter pag. 67. & 68. mutilus fit Codex duobus ad minimum foliis, ut ex quaternionum numeratione in infimo margine appofita fufpicari licet, qui quum finguli octo conftent foliis, fex tantummodo in hoc habentur folia. Incipiunt igitur a verbis . . . . . τως ἅρμα φορεῖν αὐτοὺς ἐὰν οἴδασι μάλιςα τοξεῦσαι, κ. λ. Capita vero, de quibus agitur haec funt:

Πῶς δεῖ γυμνάζεσθαι τάγμα.

Γίνονται δὲ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς αἰτίας ταύτας.

Πῶς δεῖ παράταξιν κοβαλλαρικὴν τάσσεσθαι, ἤτοι τὰ μέρη αὐτῆς.

Πῶς δεῖ ςενὺς ϗ δυσχερεῖς διαβαίνειν τόπυς ϗ ποταμύς.

Περὶ κατασκόπων ϗ ἐκπλορατόρων ϗ σκυλκατόρων.

Ποῖα δεῖ φυλάττεσθαι τὸν ςρατηγὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συμβολῆς τῦ πολέμυ.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ εἰσβαλλόντων ἐχθρῶν.

Πῶς δεῖ τὺς ςενὺς ϗ κρημνώδεις ϗ δυσβάτους τόπους καὶ ποταμὺς διαβαίνειν τὴν τῶν πεζῶν παράταξιν.

Finis Tractatus fequens eft: ὅτι ὁμοίως τοῖς ςενοῖς τόποις ϗ αἱ τῶν δυσβάτων ποταμῶν γίνονται πάροδοι, καθὼς εἴρηται.

XIV. pag. 77. Alius Anonymi Tractatus *de re Militari* Capitibus conftans LIV. quorum index praecurrit. Haec autem Capita ex longiori Opere videntur excerpta; nam fere fingula incipiunt a voce ὅτι. Quum igitur, tefte Luca Holftenio, opus illud integrum, ex quo haec defumta funt, Tacticorum omnium fuerit praeftantiffimum, placet heic fingulorum Capitum argumenta, prout in Indice iacent, in medium proferre. Ea vero funt:

Πίναξ ὑποθέσεων τῶν ἐκ τῶν ςρατηγικῶν πράξεων.

α'. Περὶ τοῦ, ποῖον δεῖ τὸν ςρατηγὸν εἶναι.
β'. Περὶ τῆς τῶν ὑπηκόων εὐνοίας.
γ'. Περὶ τῆς τῶν πολεμίων ἀσκήσεως καὶ σωφροσύνης.
δ'. Περὶ τῦ, πῶς ἄν τις τοῖς πολεμίοις προσάγοιτο.
ε'. Δειλῶν διάκρισις.
ς'. Φιλων δοκιμασία.
ζ'. Περὶ κατασκόπων.
η'. Ὅτι δεῖ τοῖς πολεμίοις ἄλλυς πολεμίους κατασκευάζειν.
θ'. Περὶ ἀπιςίας εὐχαίρου.
ι'. Περὶ χάρακος.
ια'. Περὶ μονομαχιῶν.
ιβ'. Κατάπληξις πολεμίων.
ιγ'. Περὶ τῦ καιροῦ ϗ τόπυ τῆς μάχης.
ιδ'. Προτροπὴ εἰς ἀνδρείαν ϗ πιθανάγκην.
ιε'. Φαντασία πλήθους.
ις'. Φαντασία ὀλιγότητος.
ιζ'. Τακτικά.
ιη'. Περὶ τῆς παρατάξεως.
ιθ' Πῶς δεῖ κυκλῶσαι πολεμίυς.
κ'. Περὶ συνθημάτων.
κα'. Περὶ πυρσῶν.
κβ'. Ἐκ πυρὸς βοήθεια.
κγ'. Ἐξ ἀνέμων βοήθεια.
κδ'. Ἀνίωσις ϗ φειδὼ τῆς τῶν πολεμίων χώρας.
κε'. Πῶς ἄν τις ἀγρυπνίαν τοῖς πολεμίοις ποιήσειεν.
κς'. Κώλυσις ὁρμῆς ἀλογίςυ.
κζ'. Πανικῦ φόβυ λύσις.
κη'. Περὶ τῆς κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν σχημάτων ἀπάτης.
κθ' Περὶ τῆς ἐκ τῦ ἐναντίυ ἀπάτης.
λ'. Περὶ τῦ φεύδους τῦ πρὸς τὺς οἰκείυς ἐπὶ συμφέροντι.
λα'. Περὶ αἰφνιδίων ἐπιθέσεων.
λβ'. Ὅτι δεῖ τὰς ἐξ ἀπονοίας μάχας φυλάττεσθαι.
λγ'. Προσποίησις φυγῆς.
λδ' Ὅτι δεῖ κρύπτειν τὰ οἰκεῖα κακά.
λε'. Ἐνέδραι διάφοροι ϗ ποικίλαι.
λς'. Ὅσα κατὰ ἱππέων.
λζ'. Περὶ τόπου.
λη'. Περὶ ὅρκων ϗ συνθηκῶν.
λθ'. Περὶ προδοτῶν.
μ'. Περὶ αἰχμαλώτων.
μα'. Περὶ ὁμήρων.
μβ'. Περὶ αὐτομόλων.
μγ'. Περὶ διώξεων.
μδ'. Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἀσφαλείας.
με'. Φυγὴ ἐκ τόπων ἐπικινδύνων.
μς'. Ποταμῶν διαβάσεις.
μζ'. Ὀρῶν ἀποτόμων ἀναβάσεις.
μη'. Ἅλωσις ἑνὸς ἀνδρός.
μθ'. Φυγὴ ἑνὸς ϗ μιᾶς.
ν'. Τιμαὶ ϗ κολάσεις ςρατιωτῶν.
να'. Πόλεων ἁλώσεις.
νβ'. Πέτρας ἀποτόμου ἅλωσις.
νγ'. Ἀσφάλεια πόλεων.
νδ'. Ναυμαχικά.

Huius vero Collectionis initium eft: Ὅτι φιλοπονώτατον, ϗ ὀξύτατον, καὶ τὴν γνώμην ἀνδρειότατον, κ. λ. quibus verbis refpondetur ad

ad interrogationem primi Capitis, *Qualem oporteat esse Imperatorem*. Vltimum Caput, in quo *de navali pugna* agitur, in fine mutilum desinit in verbis: ἀλλὰ καὶ Ἀριστοκράτης πλείονας τριήρεις λαβὼν, καὶ ἰδίους εἰς αὐτὰς ἐμβιβάσας καὶ . . . . unum enim folium, ut adnotavit in margine Holstenius, inter pag. 103. & 104. desideratur.

XV. pag. 104. *Tractatus alius Tacticus*, initio mutilus ob memoratum defectum: auctoris Christiani, sed antiqui, & valde accurati. Agit autem in principio de divisione civitatis, & quibus ex partibus constet. Incipit ab artium & scientiarum professoribus, quales sunt (en prima verba) . . . . γραμματικοὶ, ῥήτορες, ἰατροὶ, γεωργοὶ, καὶ ὅσοι τοιοῦτοι. τὴν δέ γε ἱερατικὴν δόξειε μὲν ἄν τις ἴσως τέχνην εἶναι· ἡμῖν δὲ οὐ τοῦτο δοκεῖ, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιστήμην, κ. λ. Tum prosequitur: Ἐμπορικὸν δὲ, οἷον σιτοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κ. λ. Ὑλικὸν δὲ, τὸ ἑκάστου εἴδους παρεκτικὸν, οἷον σιδηροτελεῖς, χαλκοτελεῖς. Ὑπηρετικὸν δὲ τὸ ὑπηρετοῦν, κ. λ. οἷον ξυλοφόροι, λιθοφόροι. Ἄχρηστον δὲ τὸ μηδοτιοῦν συντελεῖν δυνάμενον πρὸς τὴν τῶν κοινῶν χρείαν, οἷον ἀσθενεῖς, γέροντες, παῖδες· καὶ πολιτείας μὲν μέρη τοσαῦτα. Εἴποι δ' ἄν τις καὶ μέρος πολιτείας, ὅπερ ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἐνεργεῖν ἴσως ἀργὸν ὀνομάσει, κ. λ. quales sunt mendici, errones, inertes, &c. Ἐπενοήθη δὲ τὸ ἱερατικὸν διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ θεράπειαν, κ. λ. Τὸ δὲ τῶν ἀρχῶν διὰ τὸ δίκαιον, μάλιστα δὲ διὰ τὰς στάσεις, κ. λ. insignis dissertatio de origine & usu Magistratuum. Τὸ δὲ χρηματικὸν cum ob alia inventum, tum ut militibus suppeterent sumtus. Τὸ δὲ τεχνικὸν, ob usum. Τὸ δὲ ἐμπορικὸν διὰ τὴν χρείαν, quia non omnes omnia habent. Τὸ ὑλικὸν, ut suppeditent materias. Τὸ ὑπηρετικὸν, ad obediendum, & perficiendum iussa. Τί μὲν οὖν ἐστι πολιτεία, καὶ πόσα μέρη ταύτης τυγχάνει, καὶ τίνων χάριν ἐπενοήθησαν, εἴρηται διὰ τῶν φθασάντων. Heic quia quaelibet pars suo subest Magistratui, de singulis Magistratibus prolixe & accurate edisserit; tum subiungit Romanos civitatis partem addidisse τὸ θεατρικὸν καὶ θυμελικὸν, κ. λ. Hactenus de Magistratibus & subditis. Deinceps περὶ στρατηγικῆς verba facit, quae & ipsa maxima pars est Reipublicae. Τῆς δὲ στρατηγικῆς τὸ μέν ἐστι φυλακτικὸν τῶν οἰκείων, τὸ δὲ ἀπειλητικὸν τῶν ὑπεναντίων, κ. λ. Atque haec quidem omnia in primo continentur Capite, quod mutilum initio esse innuimus. Capitum vero, quae sequuntur, argumenta sunt ista:

Ὁποίους εἶναι χρὴ τοὺς φύλακας, καὶ κατὰ τίνας δεῖ τοὺς τόπους φυλάττειν αὐτούς.

Περὶ πυργῶν, καὶ ὅπως οἰκονομητέον αὐτούς.

Περὶ φρουρίων.

Περὶ οἰκοδομῆς πόλεως.

Πῶς δεῖ κτίζειν πόλιν. Caput prolixum & insigne, in quo de munimentis, vallis, fossis, muris; item de testudinibus agitur.

Περὶ τακτικῆς, ubi dicitur, quod τακτική ἐστιν ἐπιστήμη, καθ' ἣν τις πλῆθος ἀνθρώπων μεθ' ὅπλων συντάξαι καὶ κινῆσαι κατὰ καιρὸν δύναται. Τακτικῆς partes sunt IV. Prima σύνταξις ἀνδρῶν πρὸς πόλεμον ἐπιτήδειος, II. Ὅπλων διανομὴ πρὸς τὴν ἑκάστου χρείαν ἁρμόδιος, III. Κίνησις ἐνόπλου στρατεύματος τῷ καιρῷ πρέπουσα, IV. Οἰκονομία πολέμου, προσώπων τε καὶ πραγμάτων, τρόπων τε καὶ αἰτιῶν ἐξέτασιν μετὰ τοῦ συμφέροντος ἔχουσα. Quia vero belli (pergit) duplex sit species, ναυμαχία scilicet, & πεζομαχία, ostendenda sunt in utraque τὰ τῆς τακτικῆς μέρη, & primo quidem περὶ πεζομαχίας. cuius quatuor modi esse possunt; vel pedites, vel equites, vel currus, vel elephanti, quorum postremi duo (inquit) quum plane desierint, frustra de iis diceremus; agemus ergo de primis duobus. Huius vero Capitis ultima verba sunt: ῥητέον ὅτι παντὸς τοῦ ἐν τῇ στρατείᾳ πλήθους, τὸ μέν ἐστι μάχιμον, ὃ καὶ ἀπειλητικὸν καὶ ἔνοπλον, καὶ στράτευμα, καὶ στρατὸς ὀνομάζεται· τὸ δὲ τεχνικὸν, οἷον λιθοτόμοι, χαλκεῖς, τέκτονες, καὶ τὰ ὅμοια, ὡς οὐ μόνον διὰ τὰς πολιορκίας, ἀλλὰ καὶ τἄλλα συνεπιφέρειν ἀνάγκη· τὸ δὲ χορηγὸν τῶν ἀναγκαίων, οἷον ἀρτοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κρεωπῶλαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ φάλαγγος. Hoc Caput agit de phalange, eiusque variis formis; item de membris, seu partibus, quibus constat, deque eius exercitatione.

Περὶ ἱππικῆς φάλαγγος, καὶ ὅπως δεῖ συντάττειν αὐτήν. Vt Capite antecedenti de pedestri. Desinit: Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον δεῖ συντάξαι φάλαγγα, ἀλλὰ καὶ κινῆσαι, ῥητέον καὶ περὶ κινήσεως.

Κατὰ πόσους τρόπους κινεῖται φάλαγξ. Movetur autem phalanx quinque modis, I. καθ' ὁδοιπορίαν, II. κατὰ στροφὴν τοῦ μετώπου, III. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ κατ' αὐτὴν σχήματος, IV. καθ' ἕνωσιν διῃρημένης φάλαγγος, V. κατὰ διαίρεσιν ἡνωμένης φάλαγγος.

Περὶ ὁδοιπορίας φάλαγγος. Inc. Ὁδοιπορία ἐστὶ φάλαγγος, κίνησις ἐνόπλου στρατεύματος ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων φέρουσα, κ. λ. Addit considerandam esse naturam regionum. Τῶν δὲ χωρίων τὰ μέν ἐστιν εὐρύχωρά τε καὶ ὁμαλά. τὰ δὲ στενά τε καὶ ὁμαλὰ καὶ ἀμφίλοφα· τινὰ δὲ αὐτῶν κρημνώδη τε καὶ ἀνώμαλα· τὰ δὲ ἑλώδη τε καὶ κατάδενδρα. Agit de singulis ordine. Des. ἐπεὶ δὲ ὁδοιπορία γίνεται οὐ μόνον ἐπὶ ξηρᾶς, ἀλλὰ καὶ καθ' ὑδάτων, ῥητέον καὶ περὶ διαβάσεως ποταμῶν.

Περὶ διαβάσεως ποταμῶν. Fluvii vel profundi, ut Ister; vel vadosi, ut Euphrates &c. Agit de pontibus aliisque ad transitum necessariis prolixe & valde distincte.

Περὶ στροφῆς τοῦ μετώπου τῆς φάλαγγος.

Περὶ κλίσεως.

Περὶ ἐξελιγμοῦ.

Περὶ ἐναλλαγῆς σχήματος.

Ποῦ δεῖ τάττειν τοὺς πεζοὺς κατασκηνοῦν μέλλοντας, καὶ τοὺς ἱππέας.

Περὶ τῶν ὑπηρετουμένων τῷ στρατηγῷ.

Περὶ οἰκονομίας πολέμου καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ κεφαλαίων. Agit de variis modis disponendi acies.

Πότε δεῖ πολεμεῖν, καὶ πότε οὐ δεῖ.

Πῶς δεῖ πολεμεῖν μέλλοντας συντάττειν τὰς φάλαγγας.

Πῶς

Πῶς χρὴ συντάττειν τὰ ϛρατεύματα καθ' ἓν μέρος ἡμῖν προβαλλόντων ἐναντίων.

Πῶς καθ' ἵππεων ἀγωνέμεθα πεζικῇ φάλαγγι χρώμενοι.

Πῶς μετὰ τὴν τροπὴν τὺς πλείονας τῶν οἰκείων φυλάξομεν, ἢ ϗ τὺς ἐχθρὺς ἀμυνόμεθα.

Περὶ νυκτιπολέμου.

Περὶ ἐνέδρας.

Περὶ αὐτομόλων.

Περὶ κατασκόπων.

Περὶ πρέσβεων. Hi mittuntur vel a nobis, vel ad nos.

Περὶ τοξείας. In quo tria conſiderantur, τὸ εὐϛόχως βάλλειν, τὸ ἰσχυρῶς βάλλειν, τὸ ταχέως βάλλειν.

Πῶς δεῖ γυμνάζειν ἑαυτὸν εὐϛόχως βάλλειν.

Πῶς δεῖ ἰσχυρῶς βάλλειν. Quod eſt ultimum huius Tractatus Caput. Deſinit autem, ἡ μὲν γὰρ ἀσθενεϛέρα κατὰ μίαν εἰ τύχοι γραμμὴν, κινήσει τὸν κύκλον· ἡ δὲ σφοδροτέρα κατὰ δύο, ἢ καὶ πλείονα.

XVI. pag. 131. *Alius Anonymi Tractatus, item Tacticus*, cui titulus: Τὰ ἐς ὕϛερον ἐκβληθέντα ἀπὸ ἄλλων βιβλίων γνωμικά. Inc. Τοιαύτη τίς ἐϛιν ἐν τοῖς τῶν πολέμων καιροῖς ἡ τοῦ συμφέροντος εὕρεσις. Τὸ σοὶ συμφέρον, τοῖς πολεμίοις ἐϛὶν ἀσύμφορον, κ. λ. Deſ. ϗ τοῖς ὑμετέροις κοσμῦντες δωρήμασιν.

XVII. pag. 132. Ἀσκληπιοδότυ Φιλοσόφου τακτικὰ κεφάλαια. *Aſclepiodoti* (1) *Philoſophi Tactica Capita*, quae ſunt XII. nimirum

α΄. Περὶ φαλάγγων διαφορᾶς.

β΄. Περὶ τῦ ἀριθμοῦ ϗ τῆς ὀνομασίας τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος τῶν ὁπλιτῶν.

γ΄. Περὶ διατάξεως τῶν ἀνδρῶν τῆς τε καθ' ὅλην τὴν φάλαγγα, ϗ τῆς κατὰ μέρη.

δ΄. Περὶ διαϛημάτων αὐτῶν.

ε΄. Περὶ τῶν ὅπλων τῆς τε συμμετρίας ϗ τοῦ εἴδυς.

ϛ΄. Περὶ τῆς τῶν ψιλῶν τε ϗ πελταϛῶν φάλαγγος, ϗ τῆς τῶν μερῶν τάξεώς τε καὶ ὀνομασίας.

ζ΄. Περὶ τῆς τῶν ἱππέων φάλαγγος, καὶ τῶν ὀνομασιῶν τῆς τε ὅλης καὶ τῶν μερῶν.

η΄. Περὶ ἁρμάτων.

θ΄. Π ρὶ ἐλεφάντων.

ι΄. Περὶ τῶν κοινῇ κατὰ τὴν κίνησιν ὀνομασιῶν.

ια΄. Περὶ τῶν ἐν ταῖς πορείαις σχηματισμῶν τῶν κατὰ συντάγματα.

ιβ΄. Περὶ τῶν κατὰ τὴν κίνησιν αὐτῶν προϛαγμάτων.

Primum Caput, cui praeter titulum iam allatum epigraphe etiam totius Operis eſt addita, Τέχνη (2) τακτικὴ, inc. Τῆς τελείας παρασκευῆς πρὸς πόλεμον διττῆς ὕσης, χερσαίας τε ϗ ναυτικῆς, περὶ τῆς χερσαίας τὰ νῦν λεκτέον. Vltimum deſ. Αὗται διὰ βραχέων αἱ τοῦ τακτικῦ καθηγήσεις, τοῖς μὲν χρωμένοις σωτηρίαν πορίζυσαι, τοῖς δ' ἐναντίοις κινδύνους ἐπάγουσαι. Totus autem Liber iconibus, ad ea magis quae in ſingulis aguntur Capitibus, ſub oculos ponenda accommodatis, diſtinctus eſt. Hunc Tractatum ex hoc Codice deſcripſit Io. Theophilus Coberus Saxo, menie Septembri MDCCLX.

XVIII. pag. 143. Αἰλιανῦ Τακτικά. *Aeliani Tactica* ad Hadrianum Imperatorem, quibus praemittitur prolixus Capitum Index; ſed ipſe Liber paragraphis tantum, non Capitibus diſtinctus eſt. Primum igitur Caput eſt: Ὅτι Ὅμηρος πρῶτος περὶ τῆς ἐν τοῖς πολέμοις τακτικῆς θεωρίας ἔγραψεν. Vltimum: Περὶ τῶν ἐξοπλισιαις παραγγελμάτων, ϗ πῶς δεῖ μὴ ἀμφίβολα αὐτὰ εἶναι. Sequuntur deinde praeliminaria quaedam de diverſo genere bellorum, ac navium &c. quorum initium: Πᾶσα δύναμις τῶν ἁπλῶν, κ. λ. Finis: μαχη δὲ ἡ ἐν ἑνὶ τόπῳ ϗ καιρῷ γινομένη συμπλοκὴ τῶν σωμάτων. Tum Prooemium, quod inc. Τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τακτικὴν θεωρίαν, κ. λ. Primi Capitis pertractatio inc. Πρῶτος μὲν ὧν ἴσμεν δοκεῖ τὴν τακτικὴν θεωρίαν Ὅμηρος ἐπεγνωκέναι. Vltimi vero deſ. ϗ τοῖς ἐναντίοις ἧτταν ἐπάγυσαι. In fine: Αἰλιανῦ ἀρχιερέως τακτικὴ θεωρία. Edidit Latine in Pandectis Rei Militaris Petrus Scriverius cum commentariis, & notis God. Stewechii, & Fr. Modii, ex officina Plantiniana Raphelengii MDCVII. 4. p. 7. Nos vero prae manibus habuimus edit. Gr. Lat. Lugd. Bat. MDCXIII. in 4. ex nova Sixti Aurelii interpretatione, cum qua Praefationis, & Operis initium ac finem conferentes, utraque inter ſe convenire comperimus. In Capitum vero indice diſcrimen aliquod occurrit; deſunt praeterea in edit. praeliminaria illa, quae in Codice prooemium Operis praecurrunt.

XIX. pag. 159. Αἰλιανῦ τακτικὸν ὑπόμνημα περὶ τῦ πῶς χρὴ πολιορκυμένυς ἀντέχειν. *Aeliani Tacticus Commentarius de toleranda obſidione*. Inc. Ὅσοις τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αὐτῶν ὁρμωμένοις χώρας, κ. λ. Deſ. ναυτικῦ δὲ ϛρατεύματος δύο εἰσὶ ϛόλοι. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Αἰνείου πολιορκητικὰ, ἢ Αἰλιανοῦ, καθὼς ἡ ἀρχή. Edidit ſub Aeneae Tactici nomine ex Codice Biblioth. Regis Galliae, & verſione ac notis illuſtratum ſubiecit Polybio Iſaacus Caſaubonus, qui e Vaticano Codice Regium manaſſe ſuſpicatur, Pariſ. MDCIX. fol. & Hanov. anno eodem, & Amſtelod. MDCLXX. 8. De hoc Opere, nec non de noſtro Codice ita Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. p. 765. (per errorem 775.) *In Codice Mediceo membran DCC. amplius annorum non Aeneae, ſed Aeliano tribuitur, legiturque hoc titulo*: Αἰλιανοῦ Τακτικοῦ (corr. Τακτικὸν) ὑπόμνημα περὶ τοῦ πῶς χρὴ πολιορκυμένυς ἀντέχειν. *Quod. Rigaltio ſignificans Frid. Lindenbrogius in litteris datis XX. Iul. Ann. MDCXVIII. addit iudicium ſuum his verbis*: Caſaubonus Aeneae nomine vulgavit, quam bene, ipſius viderit, dictionem enim aliud arguere puto. *Sed non dubito veriorem eſſe Vaticani, & Regii Codicis inſcriptionem, & minus notum Aeneae nomen a librario forte mutatum in notius Aeliani, praecipue quum in calce manuſcripti Me-*

(1) Montfaucon. in ſuo Catalogo legit *Aſclepiodori*

(2) Cum hoc titulo allegatur etiam a Lambecio ad Codinum num. 65. & inter Tacticos ineditos reponitur a Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 767.

Medicei legatur: Αἰνείυ πολιορκητικὰ, ἢ Αἰλιανῦ, καθὼς ἡ ἀρχή. Ita Fabricius. Interim notandum, loca quaedam Aeneae ex hoc ipso Codice emendasse, ac restituisse Iacobum Gronovium, Virum Clarissimum, in supplementis lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio, & Arriano de Expeditione Alexandri, Lugd. Bat. MDCLXXV. in 8. Quod autem Aeneae potius, quam Aeliano Commentarius hic Tacticus sit adiudicandus, scribendi ratio, qua utitur Scriptor, ab illa Aeliani longe diversa valde probat. Accedit etiam, quod ad alios Commentarios suos, scilicet, παρασκευαστικὴν βίβλον, πορισικὴν, & στρατοπεδικὴν identidem provocat; plura deinde exempla adferuntur, antiqua omnia, & Aeneae aetati prorsus congruentia; memorantur siquidem praeter populos varios Aristagoras, Artabazus, Astyanax Lampsaci tyrannus &c. Vide plura de hoc Aeneae Opere apud eumdem Fabric. loc. cit.

XX. pag. 182. *Arriani Ars Tactica*, sive *de Acie instruenda Liber*. Inc. Ο῾ Πύῤῥου παῖς, κ᾽ Κλέαρχος, ὐχ ὁ τῶν μυρίων Ε᾽λλήνων ἐπὶ βασιλέα ἡγησάμενος. Des. κ᾽ δίκα εὐρυάγυια καλῶν ἐπιτάῤῥοθος ἔργων. In fine: Α᾽ῤῥιανοῦ τέχνη τακτική. Hunc Librum, qui, ut auctor ipse sub finem testatur, vicesimo Adriani Imperatoris anno scriptus est, Graece ex Ms. Codice Mediolanensi, cuius ab Emerico Bigotio apographum acceperat, cum versione Latina, & notis suis edidit, una cum Mauritii Imperatoris de Arte Militari Libris XII. Io. Scheferus Vpsaliae MDCLXIV. in 8. Nicolaus deinde Blancardus Tacticam ex Scheferi editione, una cum aliis Arriani Opusculis praelo iterum subiecit, & iconismis quibusdam auxit Amstelod. MDCLXXXIII. in 8. Et haec postrema nobis editio praesto fuit, in qua legitur hic Liber a p. 5. ad p. 97. In nostro tamen Codice in duas divisus est partes; prior agit de exercitationibus equestribus veterum Graecorum; posterior de exercitiis veterum Romanorum; quae quidem incipit a verbis: Ε᾽μοὶ δὲ ὑπὲρ τῶν γυμνασίων, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. pag. 76. v. 7. iisque praefigitur titulus: Περὶ γυμνασίων Ρ῾ωμαϊκῶν, κ᾽ ὅπως ἐγυμνάζοντο οἱ πάλαι Ρ῾ωμαῖοι. Lucas Holstenius in schedis suis Mss. putat, initio mutilam esse, non tamen praeter unum folium deesse, partem scilicet exordii.

XXI. p. 196. Α᾽ῤῥιανοῦ ἔκταξις κατὰ Α᾽λανῶν. *Arriani Instructio Aciei adversus Alanos*, sive *exemplum, quo aciem a se adversus Alanos instructam describit*. Inc. Η῾γεῖσθαι μὲν τῆς πάσης στρατιᾶς, κ. λ. Des. κ᾽ τὺς ἵππυς γυμνοὺς ἔχοντες. Eius Libri videtur esse fragmentum, cui titulus, Α᾽λανική, ἢ τὰ κατ᾽ Α᾽λανοὺς, *De bello adversus Alanos*, Adriano Imperatore gesto, quique a Photio memoratus Cod. LVIII. uti plurima alia eiusdem Arriani Opera, miserrime deperiit. Hanc quoque *Aciei Instructionem* ex eodem Codice Mediolanensi Graece edidit, vertit, notisque illustravit laudatus Ioannes Scheferus loco & anno citato; eamque editionem recudi postea curavit Nicolaus Blancardus loc. cit. ubi legitur a pag. 98. ad pag. 108. Fuit autem Arrianus hic Tacticorum Scriptor, Epicteti discipulus celeberrimus, genere Bithynus, qui Bithynica (1), seu originem & historiam Bithyniae patriae suae a temporibus usque mythicis ad excessum Nicomedis postremi Regis, qui regnum suum Romanis testamento legavit, Libris VIII. scripsisse traditur a Photio Cod. LXXXXIII. Propter eruditionem suam Atheniensi, & Romana civitate donatus est, dignitatibusque auctus; Adriano Caesari imprimis carus fuit, ab eoque Cappadociae praefectus. Bellavit contra Alanos, & Massagetas; evectus etiam ad honores Vrbis Senatorios, ipsumque Consulatum: Xenophontis prisci non minus industria rerum gerendarum, quam studio sapientiae, scriptis, ac nomine ipso, vere aemulus, cuius dolendum est tot periisse opera non minus, quam Vitam a Dione Cassio compositam, ut auctor est Suidas in Δίων.

XXII. pag. 198. *Onosandri Platonici philosophi Strategicus*, sive *de Imperatoris Institutione Liber*, initio mutilus, unius fortasse folii abscissione. Incipit a verbis .... ταύτης αὐτῆς ἐμπειρίας τῶν ἡγουμένων, κ. λ. Des. ὐκ ἀνόητος στρατηγὸς. In fine: Ο᾽νασάνδρυ (sic) στρατηγικὸς. Graece primus e Codicibus duobus Bibl. Mediceae, & tertio recentiore edidit praestantissimus vir Nicolaus Rigaltius, & varias ex illis lectiones, quartoque Fed. Morelli subiecit, novam versionem suam & eruditas notas addidit, Paris. MDXCVIII. 4. quae deinde editio recusa est a Commelino A. MDC. 4. qui Aemilii Porti castigationes adiunxit.

XXIII. pag. 216. Δημηγορίαι προτρεπτικαὶ πρὸς ἀνδρείαν ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν λαμβάνουσαι τὰς ὑποθέσεις. *Conciones exhortatoriae ad fortitudinem ex diversis occasionibus argumenta sumentes*. Inc. Α῾ μὲν ὖν εἰπεῖν ἐπηγγειλάμεθα περὶ τοῦ πρακτικῦ μέρυς τῆς ὅλης πολιτικῆς ταῦτά ἐστιν. τοῦ δὲ λογικοῦ τὸ μὲν ἐστιν ἄγραφον, τὸ δὲ ἔγγραφον. Des. Ε῎στιν ὖν, ἐστιν, ὦ ἄνδρες, εἴγε βουληθῶμεν ἀποτρίψασθαι διὰ τῶν ἀγώνων την παρῦσαν ἀθυμίαν, καὶ στρέψαι τοῖς ἐναντίοις τὸν ὄνειδον. πολλοὶ γὰρ πολλάκις νικήσαντες, τὰ τελευταῖα ἡττήθησαν, καὶ οἱ πολλάκις ἡττηθέντες, τῶν νενικηκότων ἐκράτησαν. Hunc de Orationibus Militaribus Tractatum Lucas Holstenius in schedis suis Mss. primo ex Hermogene, aut alio aliquo Rhetore desumtum arbitratur; deinde, re melius considerata, eiusdem auctoris Christiani esse putat, cuius Tractatum Tacticum exposuimus supra §. XV. *Videtur enim* (sunt eius verba) *distinxisse* τὴν πολιτικὴν εἰς το πρακτικὸν κ᾽ τὸ λογικόν. *Et esse eiusdem auctoris certissimum esse cognovi ex lectione totius partis de orationibus, & accuratis divisionibus & subdivisionibus*.

XXIV. pag. 231. *Tractatus alius Tacticus*, initio & fine mutilus, ex Codicis defectu, cui recentissima manus hunc titulum adie-

(1) Hoc quoque Opus deperditum est.

adiecit: *Iulii Africani κεςοί*. Incipit a verbis . . . . λαίαν τυγχάνειν. πρός τ' ἀπὸ σφενδόνης βλήματα περιθλωμένης μὲν τῆς ἔξω λεπίδος, ϗ συνηκέσης, κ. λ. Primum Caput integrum inscribitur: Περὶ πολεμίων Φθορᾶς, & inc. Οὐ πάντα συςάσεσιν, ὐδὲ μάχαις, κ. λ. Vltimum est: Ἐπισφράγισμα περὶ βέλυς. Des. εἶδον ἐγὼ βέλος ὑπὸ βέλυς νικώμενον. ἰςάμενος συρμὸς τὴν φαρὲ . . . . aliquot tantum versus Iulii Africani desiderantur. Agitur autem in hoc Opere de telis veneno tingendis, aere inficiendo, interitu hostibus parando, & de remediis equorum & iumentorum; venatione militari, latitudine & profunditate fluminum invenienda: contra pugnam elephantum; agriculturae ratio mirabilis traditur; vini, aceti, & olei compositio, &c. Hunc Iulium Africanum Cestorum, & Chronologiae scriptorem cum aliis eiusdem nominis Scriptoribus perperam confundunt viri docti; alius enim fuit Iulius Africanus Orator, alius eius nepos, & alius Sextus Caecilius Africanus Iurisconsultus &c. Quod vero memorat *de bellico apparatu* Africani Opus Ms. Casaubonus ad Svetonii Caesarem Cap. XXXI. & Salmasius Epist. CXXIII. ad Isaacum Vossium, intellige Cestorum partem illam tum adhuc ineditam, quae postea Graece prodiit Parisiis. Librum septimum Cestorum, qui est *de re militari*, habuisse traditur Ms. Holstenius apud Morhofium Lib. I. Polyhistoris pag. 69. Ex eodem quoque Opere petita sunt, quae sub Africani nomine in Geoponicis, & Hippiatricis Graecis leguntur. Inter edita tandem Cestorum Capita est etiam illud Περὶ κρυφίας ἐπιςολῶν εἰσπομπῆς, quod laudat Isaacus Vossius ad Iustini II. 10. &c. Vide Fabric. B. G. Vol. V. pag. 270. Interim notandum, non pauca ex Aeneae Tacticis fuisse mutuatum, immo ad verbum repetisse Iulium Africanum, Casaubono observante; sed nominetenus, nec illum, nec Polyaenum, qui eo aliquando utitur, nec reliquos rei militaris scriptores mentionem eius fecisse.

XXV. pag. 244. Ὑποθῆκαι, ἃς εἰς ὑπόμνησιν ἑαυτῶν γεγράφασι σπυδαῖοι ϗ ὠνόμασαν Ἐγχειρίδιον. *Praecepta morum, quae sui ipsorum memoriae caussa studiosi viri scripserunt, & Enchiridion vocarunt*. Capitibus, ut ex numeris Graecis margini appositis, sed paene evanidis apparet, LXXII. comprehensa. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Des. μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίυ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν ϗ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν. Est Epicteti Enchiridii Paraphrasis Graeca, auctore Christiano aliquo asceta quinti, ut videtur a Christo nato saeculi; quem tamen miratur Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. p. 265. Caput XLIV. omisisse, quo Epictetus suadet *iusiurandum recusandum, si fieri potest, omnino; sin minus, saltem quantum fieri potest*. Concordat autem haec Paraphrasis cum edita a Nicolao Blancardo post Epicteti Enchiridion in cit. superius edit. Amstelod. a pag. 327. ad pag. 367. Non praetereundum hoc loco, Epicteti Enchiridion etiam a S. Nilo monacho fuisse contractum, & ad sensus Christianos interpolatum, sed ab illo, quod Mericus Casaubonus edidit multis locis diversum. Habetur autem Gr. & Lat. inter varia Nili Opuscula a Iosepho Maria Suaresio Romae edita MDCLXXIII. in fol.

XXVI. pag. 251. Ἐξήγησις εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. *Enarratio in Enchiridion*. Inc. Ἐπανόρθωσίς ἐςι πασῶν τῶν τεχνῶν ἡ Χριςιανῶν ἄριςος ϗ θεοφιλὴς φιλοσοφία. Des. ὅθεν οἱ νόμοι περιςείλαντες αὐτὰς τοῖς ἐφ' ἡμῖν τὰς δίκας ἐπέθεσαν. Videtur inedita.

XXVII. pag. 254. *Problemata Militaria*, libris XII. comprehensa, quae quum initio mutila sint, unius, aut alterius folii abscissione, quemnam habeant auctorem, minime constat. Primum Problema ad primum pertinens Librum, quod occurrit initio paginae citatae ita habet: Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ὐ πάντα τὰ τάγματα ἴσα ἐπιτηδεύειν ποιεῖν; Solutio inc. Ἵνα μὴ ἐκ τῦ ἀριθμῦ τῶν βάνδων εὐαρίθμητος ὁ ςρατὸς τοῖς ἐχθροῖς γένηται. Primum vero Problema Libri II. sequens est: Δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις τὸ ἀπεριέργως ἐν μιᾷ παρατάξει τὸν πάντα ςρατὸν εἰς ὄψιν ἐκτάσσειν ψέγεται; Solutio Problematis est: Οὐδὲ γὰρ διὰ πλῆθος σωμάτων, ϗ ἀλόγου θρασύτητος, ὐδὲ ἐξ ἁπλυτέρας ἐγχειρήσεως, ὥς τινε, τῶν ἰδιωτῶν δοξάζυσιν, οἱ πολεμικοὶ κρίνονται ἀλλὰ μετὰ Θεὸν διὰ ςρατηγίας ϗ τέχνης. Vltimus Liber des. ϗ του . . . . (1) βιβάζειν τὸ ςρατὸν, εἴτε καβαλλαρικός ἐςιν, ἢ πλῆθος. In fine legitur: Τέλος τῶν προβλημάτων. Auctor igitur istorum Problematum militarium, ob memoratam principii iacturam, ignotus hactenus nobis est. Sed siquid coniectura adsequi licet, quum in summa fronte paginae 253. *b*. legatur adhuc sequens titulus, litteris retrogradis, ac quadratis, superstes ex impressione tituli adversae paginae, quae periit, Λέοντος ἐν Χριςῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων. coniicere quis possit ad hunc Imperatorem esse referenda. Quum tamen inter eius Opera nulla de iis mentio apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 363. seqq. occurrat, adhuc de illorum auctore dubitandi locus relinquitur.

XXVIII. pag. 281. Λέοντος ἐν Χριςῷ αὐτοκράτορος ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομος παράδοσις. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, κ. λ. *Leonis in Christo Imperatoris Militarium Constitutionum brevis traditio*. *In nomine Patris, &c.* Prooemium inc. Οὐ βασιλικὴ δορυφορία, ϗ ἐξυσία, κ. λ. Des. ἀρκτέον ἐντεῦθεν. Primum Caput est Περὶ τακτικῆς ϗ ςρατηγοῦ. *De re militari, & de Imperatore*. Inc. Τακτική ἐςιν ἐπιςήμη, πολεμικῶν κινήσεων, κ. λ. Concordant omnia cum Leonis Imp. Tacticis editis Florentiae MDCCXLV. fol. inter Ioannis Meursii Opera ex recensione Io. Lamii Tom. VI. a pag. 535. ad pag. 920. exceptis nonnullis defectibus, & aliquorum Capitum transpositione; quae

(1) Litterae prorsus evanuere.

omnia citatus Lamius in calce paginarum diligentiſſime adnotavit, quippe qui eadem Leonis Tactica ex hoc Codice adfirmet a ſe reſtituta; ex quo etiam Caput illud adiunxit, *Quomodo adverſus Saracenos pugnare oporteat*, quod in Codice occurrit pag. 401. Finis igitur Leonis Tacticorum, qualis in dicta editione legitur, propter memoratam poſteriorum quinque aut ſex Capitum tranſpoſitionem requirendus eſt in Codice pag. 378. *b.* Plura huiuſce Operis exemplaria Mss. extant etiam in aliis bibliothecis, ac praeſertim Caeſarea Vindobon. teſte Lambecio: quorum nonnulla, uti Codex Philoſophicus CXIV. optimae notae, titulum praeferunt noſtro ſimilem; alia *παρασκευῶν πολεμικῶν* inſcriptionem habent; quae & in Poſſevini Manuſcriptis, & eodem Lambecio teſte, apparet in eiuſdem Bibliothecae Caeſareae Codice CXVI. mediocriter antiquo: alia denique utpote initio carentia, ſunt anepigrapha; inter quae ſilentio minime praetereundus eſt Codex CXV. membranaceus in 4. ſcholiis Graecis marginalibus illuſtratus, quem Leonis aetate exaratum fuiſſe non dubitat Lambecius, Meurſio penitus incognitum.

XXIX. pag. 403. *Κωνςαντίνȣ ἐν Χριςῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων ςρατηγικὸν περὶ ἐθῶν διαφόρων ἐθνῶν, ϗ ὡς ἕκαςον αὐτῶν μάχεται, ϗ πῶς δεῖ αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι. Conſtantini in Chriſto Rege aeterno Imperatoris Romanorum Strategicon de variarum gentium moribus, & quomodo unaquaeque earum pugnat, & quomodo ei pugnando reſiſtere oportet.* Inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος, κ. λ. Edidit hoc fragmentum ex noſtro Codice laudatus Lamius cit. Tomo pag. 1409. quem vide in notis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. X. *omnium quotquot vidi* (verba ſunt Lucae Holſtenii) *optimus: cuius confuſio & mutilatio orta eſt, quia ſingulis fere ſingulorum auctorum Libris primum folium detractum eſt ob lemniſcos miniatos, irreparabili ſane damno ipſorum auctorum & poſteritatis.* Hunc Codicem praefatus Lucas Holſtenius diligentiſſime pervolvit, & omnes defectus identidem obvios adnotavit. Ex hac praeterea vetuſtiſſima Tacticorum Auctorum collectione tres Tractatus antehac ineditos, duos nempe Anonymi, tertium Aſclepiodoti, nec non fragmentum, quod in tribus primis paginis occurrit, deſcripſit Io. Theophilus Coberus Saxo anno MDCCLX. Conſtat foliis ſcriptis 405.

Plures autem in hoc Codice ſubſcriptiones occurrunt, ab ipſius poſſeſſore diverſis temporibus memoriae cauſſa in iis foliis, quae vacua relicta erant appoſitae, quas heic ordine referre lubet. Prima mendoſiſſime ſcripta, quemadmodum fere omnes reliquae, habetur pag. 11. *b.* quam nos, uti potuimus, *διωρθωκότες*, ita legimus:

Ἐ'ν ἔτει ,ϛϡνζʹ. ἰνδ. ιβʹ. μηνὶ Μαρτίῳ ιβʹ. ἦλθεν ὁ βασιλεὺς κύριος Κωνςαντῖνος ἐκ τῆς Πελοποννήσȣ, ϗ παρέλαβεν τὴν Κωνςαντίνȣ πόλιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμȣ, ϗ τρισμάκαρος, κραταιοῦ, ϗ ἁγίȣ ἡμῶν αὐθέντȣ ϗ βασιλέως κυρίου Ἰωάννου τοῦ ἑβδόμου τῶν Παλαιολόγων. ἦν δὲ, ὅτε ἀπέτισε τὸ χρεὼν, τρέχον ἔτος ,ϛϡνζʹ. ἰνδ. ιβʹ. μηνὶ Νοεμβρίῳ (ſic) *λαʹ. ἡμέρᾳ εʹ. ὥρᾳ ιʹ. τῆς ἡμέρας, ϗ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ κυρίȣ ϗ Θεοῦ ϗ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςοῦ τοῦ παντοκράτορος εἰς τὸν τάφον τῆς γυναικὸς αὐτȣ̃. ϗ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων βασιλέων. ἀμὴν, ἀμὴν, ἀμήν. Ὁ γράψας ταῦτα Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης.*

Anno 6957. (Chriſti MCCCCIL.) *Indict. XII. menſe Martio, die XII. venit Imperator D. Conſtantinus ex Peloponneſo, & recepit Conſtantinopolim poſt obitumglorioſi, ac ter beati, potentis, & ſancti Domini noſtri, & Imperatoris D. Ioannis ſeptimi Palaeologorum. Currebat autem, quum debitum ſolvit, annus* 6957. *Indict. XII. Menſ. Novembr.* (1) *XXXI. fer. V. hor. I. diei, & ſepultus eſt in venerabili monaſterio Domini Dei & Servatoris noſtri Ieſu Chriſti omnipotentis in tumulo uxoris ſuae. Ac Deus ponat eius animam cum ſanctis Imperatoribus, amen, amen, amen. Qui haec ſcripſit, eſt Demetrius Laſcaris Leontarius.*

Pag. 12. *Ἐ'ν ἔτει ,ϛϡνηʹ. ἰνδ. ιγʹ. μηνὶ Γαννȣαρίῳ ιϛʹ. ἡμέρᾳ ϛʹ. ὥρᾳ εʹ τῆς ἡμέρας ἀπέτισε τὸ χρεὼν ἡ ἐμὴ ἁγία κυρία ϗ μήτηρ κυρία Μαρία Λασκαρίη ἡ Λεονταρίη, ϗ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτȣ προδρόμȣ καὶ Βαπτιςοῦ Ἰωάννȣ τῆς εὐλογημένης πέτρας Χριςοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ πενθερȣ̃ αὐτῆς, τοῦ ὄντος πλησίον τῆς πύλης τοῦ μοναςηρίου ὑποκάτω τοῦ καμπαναρίȣ. ὅς τις γοῦν ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, καὶ ἰδεῖ τὴν παροῦσαν γραφὴν, ὡς εἴπῃ· αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη, ϗ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν ἁγίων ϗ ὁσίων ϗ δικαίων. ϗ ἡ εὐχὴ αὐτῆς μετ' ἐμοῦ καὶ τῶν παιδίων μου, ἀμὴν, ἀμὴν, ἀμήν. Ὁ δὲ ταῦτα γράψας δȣ̃λος ϗ ὑὸς αὐτῆς Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης.*

Anno 6958. (Chriſti MCCCCL.) *Ind. XIII. menſe Ianuario, die XVI. fer. VI. hor. V. diei ſolvit debitum mea ſancta domina ac mater D. Maria Laſcarina Leontarina, & ſepulta eſt in venerabili monaſterio pretioſi, glorioſi Prophetae Praecurſoris & Baptiſtae Ioannis benedictae petrae Chriſti in tumulo ſoceri ſui, qui eſt prope portam monaſterii ſub campanaria turri. Quiſquis igitur amat Deum, & videt praeſentem ſcripturam, ita dicat: Aeterna ſit memoria eius, & Deus ponat animam eius cum ſanctis & iuſtis; & oratio ipſius pro me, & filiis meis, amen, amen, amen. Qui autem haec ſcripſit, eſt ſervus, & filius eius Demetrius Laſcaris Leontarius.*

Pag. 195. *b.* *Τολμῶν ὁ δȣ̃λος τῆς ἁγίας βασιλείας σȣ, δέσποτά μȣ ἅγιε, δȣλικῶς ἀναφέρω δέσποτά μȣ ἅγιε διὰ τοῦ ἐλέου σοῦ ἡμὴς ἥμηθεν σκλάβοι σȣ, ϗ ȣ̉δὲν ἐχώμεθα τοῦ τὰς ἐλπίδας . . . ἥμη πρὸ τὸν* (2) *εἰς τὸν θεὸν, ἔπιτα εἰς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σȣ. ϗ ὅσαν ἔχω θέλημαν . . . . . ἡ ἁγία βασιλεία σȣ ἥμεθεν εἰς τὸν ὁρισμ . . . . . σȣ ϗ ἡμὴς ϗ ἤ τι ἔχωμεν ὅς δȣ̃λος ϗ σκλάβος τῆς*

(1) Error in menſe; nam Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 746. in Catalogo Impp. Conſtantinopolitanorum ait *obiiſſe A. MCCCCXLVIII. Octobris die XXXI.*

(2) Ita prorſus habet, ſed forte legendum *πρῶτον*.

τῆς ἁγίας βασιλείας σε τολμήσας ανέφερον. Τε δέλε ϗ σκλάβου τῆς ἁγίας βασιλειας σε δημητρίε τε λεονταρίε. Hanc, utpote barbarice, & prorſus analphabete ſcriptam, aliorum iudicio, ac coniecturae corrigendam, ſupplendamque relinquimus.

Pag. 216. *b.* Exarata ſunt quatuor ſcripturae arcanae Alphabeta, ab iis, quae referuntur a Montfauconio in Palaeographia Graeca pag. 286. *b.* omnino diverſa.

Pag. 253. *b.* Heic idem Codicis poſſeſſor, ſuorum filiorum tum marium, tum feminarum nativitatem diligenter adnotavit: ſed quum litterae pluribus in locis evanuerint, non omnia potuimus oculorum acie percipere; quae exſculpere tamen licuit, haec ſunt:

Ἐν ἔτει ,ϛϡιε'. ἰνδ. α'. ἐγεννήθη Ἄννα Λασκαρίνα Λεονταρίνα ἡ ἐμὴ θυγάτηρ ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ κα'. εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκε, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, μετὰ τὸν θάνατον τε ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ διὰ τοῦ θείε ϗ ἀγγελικε σχήματος μετονομασθέντος Ἰωσὴφ μοναχοῦ. τότε ἐξέβημεν ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἦν εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν.

Anno 6915. (Chriſti MCCCCVII.) *Indict. I. nata eſt Anna Laſcarina Leontarina filia mea menſe Novembri, die XXI. in Ingreſſu* (ſcilicet *in Templum*, ſeu *Feſto Praeſentationis*) *ſanctiſſimae Deiparae, feria ſecunda, poſt obitum glorioſi Imperatoris, qui propter divinum & angelicum habitum denominatus eſt Ioſeph Monachus. Tunc egreſſi ſumus Theſſalonica, & erat XXIV. dierum.*

Πάλιν ἐν ἔτει ϛϡκα'. ἰνδικτιων. ζ'. ἐγεννήθη ὁ ἐμὸς ὑὸς Δημήτριος ὁ Λεοντάρης μου ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λ'. τοῦ ἁγίε Ζηνοβίε ϗ Ζηνοβίας, ἡμέρᾳ β'. Ἐτεθνήκει (1).

Rurſus anno 6921. (Chriſti MCCCCXIII.) *Indict. VII. natus eſt meus filius Demetrius Leontarius menſe Octobri die XXX. ſancti Zenobii & Zenobiae, fer. II. & mortuus eſt.*

Ὡσαύτως ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ Λεονταρίνα ἐν ἔτει ϛϡκβ'. ἰνδ. η'. ἐν μηνὶ Ἰαννεαρίῳ κε'. τε ἁγίε Γρηγορίε τοῦ Θεολόγε, ἡμέρᾳ παρασκευῇ. Ἐτεθνήκει.

Similiter nata eſt mea filia Irene Leontarina anno 6922. (Chriſti MCCCCXIV.) *Indict. VIII. menſe Ianuario XXV. ſancti Gregorii Theologi, in die paraſceves; & mortua eſt.*

Ἔτι ἐγεννήθη ϗ ἡ τρίτη θυγάτηρ μου ἡ Εὐφροσύνη ἐν ἔτει ϛϡκδ'. ἰνδ. θ'. ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ια'. τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, ϗ Βαρθολομαίου, ἡμέρᾳ πέμπτῃ. Ἐτεθνήκει.

Similiter nata eſt tertia filia mea Euphroſyne anno 6924. (Chriſti MCCCCXVI.) *Indict. IX. menſe Iunio XI. ſancti Barnabae, & Bartholomaei, feria quinta; & mortua eſt.*

Ἔτους ,ϛϡκζ'. ἰνδ. ιβ'. ἐτέχθη μοι ὑὸς νόος Δημήτριός με ὁ Λεοντάρης ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ια'. τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τε Ἐλεήμονος.

Anno 6927. (Chriſti MCCCCXIX.) *Indict. XII. genitus eſt mihi alius filius Demetrius Leontarius menſe Novembri die XII. ſancti Ioannis Eleemoſynarii.*

Ἐν τῷ ,ϛϡλα'. ἔτει, ἰνδ. α' ἐγεννήθησάν μοι δίδυμοι ὑοὶ, ὅτε Μανουὴν Βρυέννιος ὁ Λευνταρης, ϗ Γεώργιος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης κατα μηνα Δεκέμβριον, τῇ κ' αὐτοῦ κυριακῇ . . . . Ἐτεθνήκεισαν.

Anno 6931. (Chriſti MCCCCXXIII.) *Indict. I. nati ſunt mihi gemini filii Manuel Bryennius Leontarius, & Georgius Laſcaris Leontarius menſe Decembri XX. die dominica . . . . & mortui ſunt.*

Τῷ ,ϛϡλβ'. ἔτει, ἰνδ. β'. ἐγεννήθη μοι τέταρτος ὑὸς Θεόδωρος ὁ Λεοντάρης κατα μῆνα Δεκέμβριον, τῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ περὶ τὸ μεσονύκτιον . . . .

Anno 6932. (Chriſti MCCCCXXIV.) *Indict. II. natus eſt mihi quartus filius Theodorus Leontarius menſe Decembri III. die ſabbati circa mediam noctem . . . .*

Ἔτι ἐγεννήθη ἡμῖν ἕτερος ὑὸς Μιχαὴλ ὁ Λεοντάρης ἐν ἔτει ,ϛϡλγ'. ἰνδ. γ'. κατὰ μῆνα Μάϊον, τῇ εἰκοςῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἤτοι τε Μαΐε.

Similiter natus eſt nobis alius filius Michaël Leontarius anno 6933. (Chriſti MCCCCXXV.) *Indict. III. menſe Maio, die XXIII. ipſius, nempe Maii.*

Τῷ ,ϛϡλδ'. ἔτει, ἰνδ. δ'. ἐγεννηθη ἡμῖν θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ Λεονταρινα ἐν μηνι Ἰενιῳ κγ'.

Anno 6934. (Chriſti MCCCCXXVI.) *Indict. IV. nata eſt nobis filia Irene Leontarina menſe Iunio, die XXIII.*

Τῷ ,ϛϡλε'. ἔτει, ἰνδ. ε'. ἐγεννήθη καὶ πάλιν ἡμῖν θυγάτηρ Θεοδώρα ἡ Λεονταρίνα ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κ'. Ἐτεθνήκει.

Anno 6935. (Chriſti MCCCCXXVII.) *Indict. V. nata eſt nobis alia filia Theodora Leontarina menſe Octobri, XX. & mortua eſt.*

Τῷ ,ϛϡμβ'. ἰνδ. ιβ'. ἐγεννήθη μοι ϗ ἕτερος ὑὸς Μανεὴλ ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Φεβρουάριον, τῇ ε' αὐτοῦ, ἡμέρᾳ παρασκευῇ, περὶ το μεσονύκτιον τῆς ἁγίας Ἀγάθης. Ἐτεθνήκει.

Anno 6942. (Chriſti MCCCCXXXIV.) *Indict. XII. natus eſt mihi & alius filius Manuel Leontarius menſe Februario die V. feria VI. circa mediam noctem ſanctae Agathae, & mortuus eſt.*

Ἔτους ,ϛϡμη'. ἰνδ. γ'. ἀπέτισε τὸ χρέως ἡ εὐσεβεςάτη ϗ φιλόχριςος αὐγεςα κυρία Μαρία ἡ Παλαιολογῦνα κατα μῆνα Δεκέμβριον, τῇ ιζ. αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Χριςοῦ παντοκράτορος, γυνὴ πασῶν ἀρετῶν κατορθωκόσα· ἥτις γοῦν ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, καὶ ἰδεῖ τὴν παροῦσαν γραφὴν, ὡς εἴπῃ· αἰωνία τῆς ἡ μνήμη, καὶ ὁ Θεός γε τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν ἁγίων.

Anno 6948. (Chriſti MCCCCXL.) *Indict. III. ſolvit debitum piiſſima & Chriſto dilecta Imperatrix D. Maria Palaeologyna menſe Decembri, die XVII. & ſepulta eſt in templo Chriſti omnipotentis, mulier omnibus virtutibus praedita. Quaecumque igitur diligit Deum, & videt hanc ſcripturam, ita dicat: Aeterna ſit memoria eius, & Deus ponat animam eius cum Sanctis.*

(1) Vocem ἐτεθνήκει, quae tum hoc loco, tum deinceps in Codicis margine eſt appoſita, commodius duximus ubique in fine ſubſcriptionis ſubiungere.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

THEODORI STVDII SERMONES.

Quibus adde

S. Maximi Capitum Moralium Centurias IV. & Epistolas III.

COD. V. I. pag. 1. ΤΟῦ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κ̀ ὁμολογητȣ̃ Θεοδώρου ἡγουμένου μονῆς τῶν Στȣδίȣ, κατήχησις πρὸς τȣ̀ς ἑαυτοῦ μαθητάς. *S. P. N. & Confessoris Theodori Praepositi monasterii Studii Catechesis ad suos discipulos*, Capitibus CXXIV. comprehensa. Primum Caput inscribitur: Περὶ τοῦ ἐναγωνίως διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον. Εὐλόγησον Πάτερ. *Quod tota vita nostra sollicite sit exigenda. Benedic Pater.* Inc. . . . . . (1) πατέρες. Ἐπειδὴ ἠξιώθημεν, κ. λ. Vltimum Caput est: Περὶ τοῦ μὴ ἀνοίγειν ἡμᾶς θύραν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἔξω τῶν ἀτόπων ἐπιθυμιῶν ὑπάρχειν. *Quod passionibus aditum aperire non debeamus, sed a turpibus desideriis abstinere.* Des. σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀπολαύοντες τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ, κ. λ. S. Theodorus Studites, abbas, & confessor, vir potens opere & sermone, dimicavit pro cultu sacrarum imaginum, & contra haeresim defendentem adulterium posse fieri licitum ex dispensatione. Exsilia, carceres, & supplicia varia perpessus, tandem martyrio coronatus est sub Michaële Balbo, saeculo IX. Anno Domini DCCCXXVI. De eo multa Baronius T. IX. Annal. ad A. C. DCCXCVIII. Haec Catechesis, quae dicitur parva CXXXIV. Sermonibus brevibus, & extemporalibus distributa, memoratur in Theodori Studitae Vita pag. 27. & Graece exstat in variis Bibliothecis. Latine prodiit ex Ioannis Livineii Canonici Antuerpiensis versione, Antwerpiae MDCII. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. Lugd. Tom. XIV. & Paris. MDCXLIV. Tomo II. pag. 614. ubi Capitibus constat CXXXIV. Huius κατηχήσεως lectio monachis commendatur in Triodio, & Menaeis Graecorum, & in Typico Irenes Augustae in Analectis Graecis Monach. Benedict. pag. 210. Hic fortasse Codex sacrae monachorum alicuius coenobii lectioni fuerat destinatus, quum primae initio paginae scriptum rubris ac grandioribus litteris reperiatur: A. εἰς ἅγιον πάσχα. *I. in S. Pascha*, quasi lectio eiusdem a die Paschatis fuerit a monachis incipienda.

II. pag. 232. Τȣ̃ ἁγίȣ Μαξίμου κεφάλαια τετρακόσια. *S. Maximi Capita quadringenta* de Caritate, in quatuor centurias distributa. Praecedit Πρόλογος τȣ̃ αὐτοῦ, *Prologus eiusdem* ad Elpidium, cuius initium: Ἰδὲ ἰῶ περὶ ἀσκητικȣ̃. Finis: ἀναφανείσεται. Prima Centuria inc. Ἀγάπη μὲν ἐστὶν. Vltima des. ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶν. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Exstant omnia inter Maximi Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXXV. fol. T. I. a p. 394. ad p. 458. Notandum tamen est in Codice deesse Centuriae secundae Caput ultimum, quod inc. Ὅτε ὁ νοῦς, κ. λ.

III. pag. 280. *b.* Sequuntur *Eiusdem Epistolae III.* quarum prima inscribitur: Τῷ ὁσιωτάτῳ δȣ́λῳ τοῦ Θεοῦ κυρίῳ Θαλασσίῳ πρεσβυτέρῳ ϗ ἡγȣμένῳ Μάξιμος ταπεινὸς μονάζων χαίρειν. *Sanctissimo Dei servo, Domino Thalassio presbytero, & praeposito Maximus humilis monachus salvere.* Inc. Τῆς σαρκὸς κατὰ σχέσιν, κ. λ. Des. ἀγνοήσομεν πεῖραν. Exstat loc. cit. a pag. 1. ad pag. 12. & est veluti Praefatio in Librum *de variis Scripturae Sacrae quaestionibus, ac dubiis.*

IV. pag. 290. Altera *eiusdem ad eumdem.* Inc. Τρία καθὼς φασιν. Des. κ̀ μαθητȣ̃, τίμιε πάτερ. Ibid. Tom II. pag. 251.

V. pag. 292. Tertia inscribitur: Κυρίῳ Κωνσταντίνῳ σακελλάρι. *Domino Constantino Sacellario.* Inc. Ἧκεν τὸ τίμιον τοῦ Θεοφυλάκτȣ μου δεσπότȣ γράμμα μετὰ τῆς εἰρήνης. Des. κ̀ ὁ τῶν ἑορταζόντων χορὸς. Ibid. pag. 354.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. cuius primae septem paginae maculis coinquinatae, pessimeque ab imperito bibliopego restauratae sunt. Constat foliis scriptis 294.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESII EPISTOLAE.

Et Orationes.

I. pag. 1. SYnesii *Epistolae* in hoc Codice sunt CLVI. quotquot habentur in edit. Paris. A. MDCXXXIII. fol. ex recensione Dionysii Petavii S. I. a pag. 157. ad p. 294. ordinem tamen obtinent diversum. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγὼ λόγȣς. Vltima est Epistola, seu Oratio *adversus Andronicum*, quae in edit. est LVII. des. μανίαν ἀκȣ́σατε. In aliis Epistolis haec obiter discrimina adnotavimus; nimirum Epistola XIV. in editione Ἀνυσίῳ, heic Διονυσίῳ inscribitur. Ep. LXVII. in Cod. Θεοφίλῳ, in edit. τῷ αὐτῷ, scilicet, *eidem Theophilo.* Epistola XCVIII. in ed. Τῷ αὐτῷ, scilicet Ὀλυμπίῳ, heic est anepigrapha. Epistola CXI. in Cod. τῷ αὐτῷ, scil. τῷ ἀδελφῷ, in ed. Τρωΐλῳ. Ep. CXIX. in Cod. Τρύφωνι, in edit. Τρωΐλῳ. Post Ep. CXLVII. p. 23. occurrit Κατάστασις ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ, ἡγεμονεύοντος Γενναδίου, κ̀ Δȣκὸς ὄντος Ἰννοκεντίȣ. *Catastasis dicta in maximam barbarorum incursionem. Praefecto Gennadio, ac Duce Innocentio.* Exstat in cit. edit. pag. 301. Ep. CLIII. in Cod. inscribitur, Συνέσιος τῷ πάντα ἀρίστῳ φιλοσόφῳ εὖ πράττειν, in ed. Τῷ φιλοσόφῳ tantum. Monet Fabricius B. G. Vol. VIII. p. 227. Christianum Fridericum Boërnerum, in Academia Lipsiensi Professorem, novam parare harum Epistolarum editionem, quae an in vulgus postea prod- COD. VI.

(1) Prima verba penitus excidere ob characteres madore corruptos.

prodierit, prorſus ignoro. Illud certe adfirmare poſſum, quod novae editioni plurimum ornamenti huius antiquiſſimi, atque optimi Codicis collatio adferre poſſet. Interim lubet ſingularum Syneſii Epiſtolarum, quae editae ſunt, Catalogum, alphabetico ordine digeſtum, heic exhibere, quum non modo nobis, quibus plurium aliorum exemplarium eas continentium, ineunda recenſio erit, ſed aliis etiam quibuſcumque ad dignoſcendum, quaenam huius auctoris Epiſtolae ſint editae, quae vero ſecus, maximo adiumento fore laborem hunc noſtrum arbitremur.

Syneſii Epiſcopi Cyrenes Epiſtolarum CLVI. quotquot editae ſunt in edit. Pariſ. 1633. fol. interprete Dionyſio Petavio, initia per ordinem litterarum alphabeti digeſta, eo potiſſimum conſilio, ut in recenſendis Codicibus Mss. Bibl. Laurent. eas continentibus, quaenam ex editis habeantur in ipſis, & quaenam deſiderentur, unico ferme intuitu nobis innoteſceret.

Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον. Epiſt. 115.
Ἀγαθὸν πεποιθέναι. 5.
Ἀδικεῖς με, ὦ θεία. 56.
Ἀθηναῖοι Θεμιϛοκλέα. 92.
Αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις. 57.
Ἀλλ' εἰ μήτε Κυρηναῖοι. 26.
Ἄμφω τοὺς Διονυσίους. 65.
Ἀνδρόνικον τὸν Βερονικέα. 58.
Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν. 72.
Ἀνόητος ἂν εἴην, εἰ μή. 105.
Ἀπέκτονε, φησί τις, Ἰωάννης. 50.
Ἀπέλαβες ὅπερ ἦς. 128.
Ἀπέλιπον τὴν τάξιν. 147.
Ἀρά μοι μενεῖς φιλόσοφος; 150.
Ἄραντες ἐκ Φυκοῦντος. 51.
Ἀρίθμει καὶ Πέτρον. 47.
Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν. 127.
Αὐτήν σε καὶ διὰ σοῦ. 10.
Ἀφιέναι φησὶ δεῖν ὁ Θεός. 28.
Ἀφοβία μεγίϛη. 2.
Βάθυ σε γῆρας. 9.
Δάπιδα μεγάλην. 61.
Δέδεξο μετὰ τῆς ἐμψύχου. 84.
Δι' ἔτους ἡμῖν ἀφικνεῖται. 152.
Διττοὶ λόγοι λέγονται. 71.
Δυϛυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν. 125.
Ἐγὼ καὶ βούλομαι. 67.
Ἐγὼ καὶ σοῦ κήδομαι. 30.
Ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι. 95.
Ἐγὼ μὲν οἷος ἦν τῷ πατρικῷ. 79. *b.*
Ἔδει μέντοι ταῖς τύχαις. 24.
Ἐδεξάμην τὴν ἐπιϛολήν. 133.
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι τῆς φίλης Ὑπατίας. 124.
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου. 123.
Εἰ δὲ φιλοσοφίας τιμᾷς. 27.
Εἰ καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων. 80.
Εἰς Διογένην ὅ, τι ἂν ποιήσῃς. 119. (per error. 109.)
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα. 116.
Εἶτα θαυμάζεις; 114. (per error. 113.)
Εἶτα τοὺς μὲν κακοδαίμονας. 113.
Εἰ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. 136.
Εἴ τινές εἰσι ψυχαί. 31.
Εἰ τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον. 118. (per error. 108.)
Εἰ τοσοῦτόν ἐϛι κέντρον. 138.
Εἰ τοῦ Θεοδώρου μνήμη. 21.
Ἑκκαιδεκάτη μηνὸς ἀθύρ. 36.
Ἕλκει με παρὰ σέ. 39.
Ἔλυσας τὸ πρυμνήσιον. 55.
Ἐμισθωσάμην σοι ναῦν. 41.
Ἐμοὶ λόγχαι μὲν ἤδη. 108.
Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι. 25.
Ἔπεμψά σοι δῶρον ἵππον. 40.
Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον. 74.
Ἐπιθυμήσας ἀῤῥενῶσαι. 145.
Ἐπιϛολὴν ἐπέθηκα. 85.
Ἐπιτομωτάτην ὁδόν. 35.
Ἐχαρίσω Κερεαλίῳ. 129. *b.*
Ἕως ἔτι περιῆν. 20.
Ἡδὺς εἶ κωλύων ἡμᾶς. 107.
Ἧκειν τις Ἀθήνηθεν. 52.
Ἤκουσά που τῶν δεινῶν. 137.
Ἡμῖν ἀεὶ καὶ ἀπών. 148.
Ἢν γράψωμαί σε φιλίας. 60.
Ἠρινὰς ἀπὸ Θράκης. 87.
Ἠρόμην τὸ μειράκιον. 106.
Ἥσθην. ἀλλὰ πῶς οἴει; 22.
Ἡ φήμη λέγει δύνασθαί σε. 117. (per error. 107.)
Ἤχους ἔοικα πρᾶγμα. 33.
Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου. 13.
Ἴθι παρὰ τὴν μητέρα. 12.
Ἰωάννης, ὃν, ὅτι σε φιλεῖ. 37.
Καινὸς οὗτος τρόπος. 98.
Κακὸν οὐ μικρόν. 91.
Καλῶς ποιεῖς εἰς τήν. 48.
Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα. 16.
Λυποῦσι τὴν ἐκκλησίαν. 45.
Λύσαντες ἐκ Βενδιδείου. 4.
Μὴ αἴτει μεγάλα. 64.
Μὴ θαυμάσῃς, εἰ διακομιϛῇ. 140.
Μῆκος ἐπιϛολῆς ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομίζοντος. ἀλλ' ὁ θαυμαϛὸς Ἀκάκιος. 53.
Μῆκος ἐπιϛολῆς . . . . ἀλλ' ὁ θαυμαϛὸς Γερόντιος. 83.
Μέλει γάρ σοι, μέλει. 69.
Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος. 62.
Ὁ δεῖνα βουλευτής. 18.
Ὁ δὲ Καρνᾶς ἔτι μέλλει. 6.
Ὀδυσσεὺς ἔπειθε. 121.
Οἱ ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις. 120.
Οἰκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν. 144.
Οἶμαί σε καὶ πρὸ εὐχῆς. 146.
Οἶμαί σου τὴν θεσπεσίαν. 38.
Οἴμοι. τί δὲ οἴμοι; 126.
Οἴου με περιπτύσσεσθαι. 151.
Οἴχεται τὸ δίκαιον. 89.
Ὁ καὶ τοὔνομα δοῦλος. 32.
Ὀλβιάταις· οὗτοι δὲ δῆμος. 76.
Ὀνάμην τῶν Ἀθηνῶν. 135.
Ὅτι μὲν ἡμᾶς εἴκειν ἡγῇ. 94.

Οὐ-

Οὐδὲ Α'μασις μὲν καλός. 46.
Οὐδὲν ἂν γένοιτο. 78.
Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα. 79. *a*.
Οὐδὲ τὴν σὴν Ἡ'ράκλειαν. 149.
Οὐκ ἐθέλει περιμένειν. 77.
Οὐκ ἐμπεδοῖς τὰ ὡμολογημένα. 142.
Οὐκ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκῶ. 19.
Οὐκ ὄνος, οὐχ ἡμίονος. 109.
Οὐ μὰ τὸν Φίλιον. 103.
Οὐ μὴ ἐρεῖς, ὡς ἔλαβεν. 8.
Οὕτω τῇ προνοίᾳ μέλει. 34.
Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. 112.
Οὔτε πρότερον ὑμῶν. 11.
Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς. 99.
Οὕτω πάνυ πέπραγα. 15.
Οὕτως ἀμύνουσι γονεῦσι. 14.
Οὐχ ὅτι μοι τῶν παιδίων. 82.
Παῖδας ἐγὼ λόγους. 1.
Πάλαι μὲν ἀπραγμονεςέρας. 90.
Πάνυ σαφῶς δι' αὐτῶν. 154.
Πέρυσιν οὐχ ἥκει μοι. 70.
Πεῦσίν τινα πυθέσθαι. 66.
Πλάτωνι Σωκράτης. 129. *a*.
Πλέω καλὰ τῆς Σιμωνίδου. 49.
Ποιμένιος οὗτος ὃ τήν. 134.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσιν. 122.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ δεῖνι. 17.
Πρώην οὐκ ἔφθασα. 93.
Πυνθάνῃ περὶ Διοσκορίου. 111.
Πῶς δοκεῖτε δέδηγμαι. 7.
Πῶς οἴει με δίψωντα. 97.
Σὺ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος. 73.
Συγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται. 42.
Συνίςημι τῇ φιλίᾳ. 102.
Συχνοὶ παρ' ἡμῖν. 54.
Σώσαννάν τις ἔπεισε. 43.
Τὰ δίκαια χρήζει. 155.
Τέως μὲν ἐπράττομεν. 88.
Τὴν ἐπιςολὴν ἀναγινώσκων. 96.
Τῆτες ἐξήνεγκα. 153.
Τίνα μέντοι, τίνα. 81.
Τοιοῦτόν ἐςιν ἡ Σύρων. 23.
Τὸ μὲν τας γυναῖκας βοᾷν. 131.
Τον μὲν Ὀδυσσέα. 141.
Τοῦ παρ' ἡμῶν ὄχλου. 29.
Τοὐπίγραμμά σου τὸ κλεινόν. 75.
Τοὺς αὐτοὺς ἂν ἴδοις. 104.
Τοὺς γεωμετρικοὺς ὅρους. 130.
Τρίτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ. 3.
Τῶν ἐρώτων οἱ μὲν χαμαί. 139.
Φοιβάμμων ὁ τὴν ἐπιςολήν. 143.
Φυκούντιος ἄνθρωπος. 100.
Χεῖλας ὁ πορνοβοσκός. 110.
Χθὲς κὴ πρώην ἐπὶ τῶν. 132.
Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. 63.
Ὧι δέδωκα τὴν ἐπιςολήν, εἰ καί. 59.
Ὧι δέδωκα τὴν ἐπιςολὴν, ςέλλεται. 68.
Ὧι δέδωκα τὴν ἐπιςολὴν, ταμίας. 86.
Ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις. 44.

Praetermissus est in editione numerus 101. & reperti sunt numeri 79. & 129. quare non CLV. sed CLVI. omnes simul sunt: nos autem enumerationem ipsarum, ut inibi iacet, ne ambiguitas oriretur, in hac alphabetica sylloge sequuti sumus: quod semel monuisse lectorem satis fuerit. Nunc ad Codicis recensionem revertamur.

II. pag. 26. *b.* Absque ullo titulo sequitur *Eiusdem Synesii Aegyptius, sive de Providentia*, cum protheoria. Ibid. p. 89.

III. pag. 34. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Παιόνιον περὶ τοῦ δώρου. *Eiusdem ad Paeonium de dono Astrolabii*. Ibid. p. 307.

IV. p. 35. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiusdem de insomniis* Liber, cum protheoria. Ibid. p. 130.

V. p. 40. *b.* Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiusdem calvitii encomium*. Ibid. p. 63.

VI. p. 45. Τοῦ αὐτοῦ Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. *Eiusdem Dio, seu de ipsius vitae instituto*. Ibid. p. 35.

VII. p. 49. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἢ περὶ βασιλείας. *Eiusdem ad Imperatorem* (Arcadium), *sive de regno*. Ibid. p. 1.

VIII. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ κατάςασις. *Eiusdem Constitutio, sive elogium Anysii*. Ibid. p. 305.

IX. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία. *Eiusdem Homilia*. Inc. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν. Des. οὐκ ἐξεκενώθη. Ibid. p. 295.

X. pag. ead. In margine alia manu, ac minuto & implicito charactere adscribitur Ὁμιλία ἑτέρα, *Homilia altera* in pervigilio Natalis Domini, quae inc. Νὺξ ἱερὰ φῶς. Des. in calce marginis pag. 56. πρόσοδον ἐποιήσαντο. Ibid. p. 297.

XI. pag. 56. Λιβανίου εἰς Καισάριον μάγιςρον. *Libanii ad Caesarium Magistrum* Oratio. Inc. Ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι ταῖς περὶ σοῦ, κ. λ. Desinit imperfecte una cum Codice in verbis: τῶν ἰχθύων τὰς γαςέρας ἀντὶ .... quae in Libanii Operum edit. Paris. apud Claudium Morellum MDCXXVI. fol. incidunt in Tom. II. pag. 521. lin. 21.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XI. minutissimo charactere exaratus, & in fine mutilus. Constat foliis scriptis 56.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ.

THEODORI INTERPRETATIO EROTEMATVM.

Ac praeterea

Aliorum tum Grammaticorum, tum Philosophorum Opera Varia.

I. pag. 1. *ERotemata Grammaticalia, seu Artis Grammaticae traditio per interrogationem, & responsionem.* Titulus est: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων. *Initium cum Deo sancto Erotematum*. Inc. Τί ἐςι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, κ. λ. Des. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ, ὁ ζευγνύς· ἡ παθητικὴ, ὁ ζευγνύμενος. Nullum quidem praeferunt Erotemata ista, uti vidimus, nomen Auctoris in principio; sed quum pag. 62. ubi *de Verbis* tractatus incipit, Θεοδοσίου nomen legatur COD. VII.

ap-

appositum, ad Theodosium grammaticum Alexandrinum omnia pertinere crediderim, cuius Erotemata Grammatices memorat Labbeus Biblioth. Novae Mss. pag. 106. Tractatum vero de prosodia, de pedibus, & carminum generibus, ac de dialectis Nesselius Catal. Bibl. Vindob. Caesar. Tom. IV. p. 116.

II. pag. 6. *b*. Accedit in haec ipsa Erotemata, seu Interrogationes Grammaticales marginalis Enarratio cum hoc titulo: **Τοῦ φιλοσοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμυ σύντομος διήγησις εἰς τὰ ἐρωτήματα. Ποιεῖται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὴν σεβαςοκρατορίσσαν κυρίαν Εἰρήνην. Πρόλογος.** *Sapientissimi & eloquentissimi D. Theodori Prodromi brevis Enarratio in Erotemata. Sermonem autem facit ad Sebastocratorissam, sive Imperatricem Augustam D. Irenem. Prologus*. Inc. Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλίδων, κ. λ. Des. ποικιλωτάτην τὴν διδασκαλίαν εἰργάσατο. Interpretatio vero ipsa inc. Πενταχῆ μὲν τὸ ὄνομα διελόμενος, κ. λ. Des. τέως δὲ νῦν ἔχεις παρ' ἡμῶν περατωθεῖσάν σοι τὴν ἐπιταγήν. Tum haec notula apposita: Δόξα σοι, ὁ Θεός. Πεπλήρωται ἡ παροῦσα δέλτος κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ ,ςωκγ' ἔτους, ἰνδ. ιγ'. ἡμέρᾳ β'. ὥρᾳ α'. κγ' τοῦ μηνός. *Gloria tibi, Deus. Absolutus est hic liber mense Decembri anni 6823.* (Christi MCCCXV.) *Indict. XIII. feria II. hora I. die mensis XXIII.* (1) Claruit autem Theodorus Prodromus circa saeculi a Christo nato duodecimi initia, Alexio, & deinde Ioanne Comneno imperium gubernantibus, ac varii argumenti multa, prosa, & versibus conscripsit, de quibus agit Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 815. seqq. qui inter inedita praedictam Enarrationem accenset, tum loc. cit. p. 820. tum Vol. VII. pag. 47. ubi eiusmodi Opus videtur indicari sub titulo *brevis Enarrationis ad quaesita Sebastocratorissae Irenes*.

III. pag. 91. Sequuntur regulae declinationum nominum & verborum iuxta quinque dialectos.

IV. pag. 108. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν εἰσαγωγικῶν, σχέδος πρῶτον. *Initium cum Deo S. Isagogicorum, sive eorum, quae pertinent ad introductionem in Grammaticam, scheda prima*, per Manuelem Moschopulum (2). Inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀσπόρως εὐδοκήσας τεχθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκυ, κ. λ. Tum post paucos versus subiicitur singulorum huius Introductionis verborum grammatica analysis, charactere minori exarata, cuius initium: Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πόσα μέρη λόγου εἰσί; τρία, Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ, Θεὸς, ὄνομα· ὁ, ἄρθρον· ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Vltimum Caput huius Schedographiae *Niobes fabulam* continet, cuius explanatio des. χρονίωνος δὲ, καὶ ὐρανίωνος καὶ μοσχίωνος, ι καὶ μέγα. His pauca quaedam adiiciuntur de soloecismo, & barbarismo. Haec Manuelis Moschopuli σχεδογραφία, sive praxis περὶ σχεδῶν (3), hoc est *de partibus orationis*, qua exempla analyseos grammaticae, seu ratio grammatice examinandae orationis traditur, nitidis typis excusa prodiit Graece Paris. MDXLV. 4. apud Robertum Stephanum; multis vero reprehenditur ab Henr. Stephano de linguae Graecae studiis pag. 6. seq. multa praeterea in ea nullius usus, nec pauca falsa esse notavit Vossius Lib. I. Aristarchi. Haud inutilis tamen recte utentibus liber, longe, Cangio teste, auctior editis exstat in Bibl. Regis Galliae. In principio huius Operis in Codice legitur sequens versiculus, amanuensis fortasse nomen indigitans:

Χριςὲ, προηγοῦ τῶν Νικολάυ πόνων.

Christe, dirige Nicolai labores.

V. pag. 170. **Εἰκόνες Φιλοςράτυ Λημνίου.** *Imagines Philostrati Lemnii*, Capitibus XXXI. cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν. Des. καὶ γὰρ ςιλβειν ἔοικεν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζύσης αὐτῷ πιμελῆς. Primum scholion sequens est: Τὸ, ὅς τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελής. ὥσπερ γὰρ τὸ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, ὕτω καὶ τὸ, ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Philostrati Imagines LXVI. porticus Neapolitani libris duobus diserte & eleganter descriptae, cum versione Stephani Nigri Mediolanensis leguntur in editione Operum Philostrati Morelliana Paris. MDCVIII. fol. pag. 730. seqq. Quae vero in hoc habentur Codice, sunt tantummodo Imagines XXXI. quotquot nimirum Librum primum constituunt. Scholia vero fortasse eadem sunt, atque illa, quae, teste Fabricio B. G. Vol. IV. pag. 48. leguntur in Codicibus quibusdam Mss. ut Vaticanis, & Gudiano; & Manuelis Moschopuli nomen praeseferunt, hactenus perinde ac Maximi Planudae Technologia in easdem Imagines, ineditae.

VI. pag. 204. **Τεχνολογίαι καὶ μερισμοὶ εἰς τὰς προγραφείσας εἰκόνας τοῦ Φιλοςράτου.** *Technologiae, & particulares quaedam expositiones in praescriptas Philostrati Imagines*. Inc. Τὸ ἀσπάζεσθαι, καὶ τὸ φιλεῖν, ποτὲ μὲν δηλοῦσι τὴν φιλικὴν διάθεσιν, κ. λ. Des. καὶ παρὰ Δημοσθένει, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ῥήτορσι καὶ λογογράφοις. Maximo Planudae videtur adiudicare opusculum hoc tamquam ineditum, uti mox diximus, Fabric. loc. cit.

VII. pag. 211. Μαρκέλλου Σιδίτου σχόλια Χείρωνος περὶ ἰχθύων τὸ πρῶτον διὰ ςίχων ἡρωϊκῶν. *Marcelli Sidetae Scholia Chironis* (4) *de Piscibus Liber I. versibus heroicis*. Inc.

Εὖ δὲ καὶ εἰναλίων ἐδάην φύσιν ἰήτειραν.

Des.

Σμαρίδων ἄλμη δὲ καλὸν χραισμήϊον ἄφθαις.

Hoc Marcelli Sidetae *de Piscibus* fragmentum, editum olim fuit Parisiis a Morello Graece sub titulo, *Marcelli Sidetae* ἰατρικῶν περὶ ἰχθύων; sed quum schedae fugitivae commissum,

(1) Omittit hanc subscriptionem Montfauc. in sua Palaeogr. Graec.

(2) Huic tribuitur Opus in indice Latino, Codici praemisso; nec non a Montfaucon. in suo Catalogo.

(3) De hisce vocabulis vide Cangium Gloss. Graec. & ad Alexiadem pag. 421. & Moschopulum ipsum pag 40.

(4) Licet in titulo *Chironis* nomen legatur, ad ipsum tamen hos Marcelli Sidetae versus minime referendos asserit Fabric. loco mox citando.

ſum, & ſeparatim Graece editum vix reperiretur, adeo ut neque Bartholinus de Medicis Poëtis, neque Lindenius, neque Merklinus de Scriptis Medicis, neque Bochartus in Hierozoico, neque Harduinus ad Plinium, mentionem eius ullam facerent; immo pro inedito videretur habere Daniel Clericus Part. III. Hiſtoriae Medicinae pag. 203. hinc Fabricius iterum praelo ſubiecit, inſeruitque Bibliothecae Graecae Vol. I. pag. 15. addita verſione ſua, nec non caſtigationibus, ac variis lectionibus ex Codice Gudiano, qui fuit ex noſtro deſcriptus. Volumine vero XIII. p. 317. adfert eiuſdem Poëmatis, ſeu potius Poëmatis fragmenti metricam verſionem Latinam Fed. Morelli. De hoc Marcello ex Side Pamphyliae urbe oriundo meminit Hieronymus Lib. II. contra Iovinianum, & Suidas teſtatur medicum fuiſſe temporibus M. Antonini Imp. ſcripſiſſeque verſibus heroicis βιβλία ἰατρικὰ μβ', *Poëma Medicum Libris XLII.* In fine iſtorum verſuum adiectum eſt manu diverſa quoddam ſcholion grammaticum paucorum verſuum ex Maximo fortaſſe Planude deſumtum; illius enim nomen legitur in margine.

VIII. pag. 212. Φιλοςράτου Ἡρωϊκὰ μετενεχθέντα ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν διαλέκτου πρὸς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαρίτου ἐκείνου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. ἔςι δὲ τὸ ὅλον διάλογος. τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα, ἀμπελουργὸς, καὶ Φοίνιξ. *Philoſtrati Heroica translata ab Italorum dialecto in Graecam linguam a ſapientiſſimo illo, & benemerito viro D. Maximo Planude in dialogi formam Interloquuntur autem Vinitor, & Phoenix*, cum ſcholiis quibuſdam & gloſſis interlinearibus. Inc. Ἀμπελουργός. Ἴων ὁ ξένος, ἢ πόθεν. Deſ. πλεύσαιμι δὲ μήπω Πόσειδον πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου. Hic dialogus Vinitoris cum Phoenice in praedio quodam, ut fingitur, non longe ab Eleunte Thraciae oppido habitus, quo Heroes XXI. qui bello Troiano interfuere, deſcribuntur & celebrantur, prodiit Graece ad calcem ſcriptorum Luciani Venet. apud Aldum MDIII. & MDXXII. fol. etiam apud Iuntas, Florentiae fol. & Venet. MDL. 8. Graece tandem & Latine in edit. Oper. Philoſtr. Morell. cit. edit. a pag. 631. ad pag. 729. quam nos editionem prae manibus habuimus.

IX. pag. 238. Φιλοςράτου ἐπιςολαὶ ἐρωτικαί. *Philoſtrati Epiſtolae amatoriae LIII.* (1) Prima eſt Μειρακίῳ. Inc. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς. Vltima Γυναικὶ, & inc. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ᾗ μέγα δὴ φρονεῖς, κ. λ. Harum initia contulimus cum editis inter Meurſii Opera ex recenſione Ioannis Lamii, viri clariſſimi, Florentiae A. MDCCXLVI. fol. typis Caeſareis Tom. VII. pag. 816. ſeqq. ubi ſunt numero LXXIV. Noſtri igitur Codicis epiſtolae incipiunt a XIX. & deſinunt in LXXI. & exceptis primis triginta ſeptem, quae incipiendo a XXVII. editionis progrediuntur eodem ordine uſque ad LXIII. incluſive, reliquae XVI. ordinem habent diverſum.

X. pag. 244. Μιθριδάτου, τῶν Βρούτου ἐπιςολῶν συναγωγή, *Mithridatis Collectio Bruti Epiſtolarum*, praemiſſa eiuſdem ad Regem Mithridatem conſobrinum ſuum Epiſtola, ſeu Praefatione, quae inc. Τὰς Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιςολάς. Bruti vero Epiſtolae ſunt tantummodo XXVI. quarum poſtrema mutila propter defectum Codicis inter pag. 244. & 245. quo & finis iſtarum, & ſequentium Phalaridis Epiſtolarum initium deſideratur. Primae decem cum primis item decem Codicis XXXIII. Plut. XXXII. concordant, reliquae vero ſexdecim ſunt, quae ibi notantur numeris XV. XVI. XXIX. XXX. XI. XII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. XIII. XIV. Interim Montfauconii error corrigendus, qui defectum iſtum minime animadvertens Epiſtolas haſce Bruti cum ſequentibus, quae ad Phalaridem ſpectant, coniunxit, eaſque ſub numero Epiſtolarum CVIII. innuit, quod falſum omnino, quum Bruti Epiſtolae numerum LXX. non excedant.

XI. pag. 245. *Phalaridis Epiſtolae, olim numero CIX.* (2) ſed ob memoratum Codicis defectum, in quo primae quinque ac triginta perierunt, *nunc tantummodo LXXIV.* Trigeſima ſexta igitur inſcribitur Cleomenidi, & inc. Τῶν δωρεῶν ὅσαι, κ. λ. Vltima, quae eſt CVI. in editione Cuiaciana, quam citavimus ſupra pag. 180. §. IV. & inſcribitur Polluci, inc. Ἐῤῥωμενέςερον ἀδικοῦμαι. Vt autem plane conſtet, quaenam ex CXLVIII. editis in hoc Codice habeantur, placet heic ipſarum duplicem elenchum ſubiicere. Prior earum ſeriem, uti in cit. edit. iacent, alter alphabeticam exhibebit; uterque enim ad accuratam tum huius, tum aliorum, in quibus deinceps occurrent, Codicum recenſionem neceſſarius videtur, eo magis quod in dicta edit. nullo ſint invicem numero diſtinctae.

Phalaridis Agrigentinorum Tyranni Epiſtolarum ſeries, qualis in Collectione Cuiaciana, Aurel. Allobr. MDCVI. fol. exhibetur a pag. 59. ad pag. 107.

I. inſcrib. Ἀλκιβόῳ.
Inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος.
II. Μεγαρεῦσιν ὀνειδιςική.
Οὐ μέμφομαι τὴν ἀχαριςίαν.
III. Τυρσηνῷ.
Εἰ τοὺς μετὰ ἀνάγκης τι.
IV. Λυκίνῳ.
Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας.
V. Λεοντίοις.
Εἰ καταλῦσαί με.
VI. Ζευξίππῳ.
Τῷ μὲν υἱῷ σου διὰ τήν.
VII. Εὐήνῳ.
Γνώμης γενόμενος τὸ πρῶτον.
VIII. Σαμέᾳ.
Εἰδώς σου τὴν χρηςότητα.

IX.

(1) Ex numeris marginalibus apparent tantummodo eſſe LII. quum unam ſcriptor ἀνάριθμον reliquerit.

(2) Ex numeris tamen marginalibus apparent CVIII. unam enim ſcriptor ſuo numero deſignare praetermiſit.

IX. Κλεοςράτῳ.
Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος.
X. Λακρίτῳ.
Α'χθομένῳ μέν σοι βαρέως.
XI. Μεγάκλει.
Καὶ τοὺς ἵππους ἐκπέπομφά σοι.
XII. Α'γλαῷ.
Ε'κτεθησαυρίκαμεν τȣ̃ πλȣ́τȣ.
XIII. Η'ροδίκῳ.
Α"λλȣ μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος.
XIV. Εὐμήλῳ.
Οὔτε δοκȣ̃ντος, ȣ̃τε ὄντος.
XV. Τεύκρῳ.
Ταυρομενείταις τὰ λύτρα.
XVI. Α'ριφοίτῃ.
Τὰ μὲν σὰ ϗ τȣ́των.
XVII. Α'μφινόμῳ.
Οὐ διδόναι χάριτας οἴομαι.
XVIII. Ε'ρυθίᾳ.
Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ.
XIX. Παυρόλᾳ.
Μάλιςα μὲν ἀμφοτέρȣς.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Τὰ μὲν παρὰ πατρός.
XXI. Μεσσηνίοις.
Πολύκλειτον, ὡς πυνθάνομαι.
XXII. Α'νδροκλεῖ.
Κἀγὼ μὲν ἐσπȣδασμένως.
XXIII. Πυθαγόρᾳ.
Η' Φαλάριδος τυραννίς.
XXIV. Θώρακι.
Πότερον ἐμαυτὸν, ὡς ἀσαφῶς.
XXV. Λεοντιάδῃ.
Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη.
XXVI. Α'ριφράδει.
Αὐθάδεια ϗ νεότητος ἀβελία.
XXVII. Α'ντιμάχῳ.
Εἰ μὲν ἔχων ȣ̓κ ἀποδίδως.
XXVIII. Α'ριςομένει.
Μὴ συνάχθȣ μοι περὶ τῶν.
XXIX. Ξενοπείθει.
Οὐκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς.
XXX. Καταναίοις.
Α'χθέντας αἰχμαλώτȣς.
XXXI. Ταῖς Στησιχόρȣ θυγατράσι.
Ταυρομενεῖται μὲν, ὑπὲρ ὧν.
XXXII. ΚριτοΦήμῳ.
Α'γαθȣ̃ μὲν ἔργον φίλȣ.
XXXIII. Κτησίππῳ.
Οὔτε πρῶτον, ὁπηνίκα.
XXXIV. Πολυδεύκει.
Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπιςολῆς.
XXXV. Πολυγνώτῳ.
Καὶ τȣ̃ δωρεῖσθαί τί σοι.
XXXVI. Κλεομενίδῃ.
Τῶν δωρεῶν, ὅσαι μέν σοι.
XXXVII. Γοργίᾳ.
Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιςολῆς.
XXXVIII. Δημοτέλει.
Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραινέσεων.
XXXIX. Πολυςράτῳ.
Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις.
XL. Παυρόλᾳ.
Ε'δεξάμην τὸν ὑπό σȣ.
XLI. Ι'ππολυτίωνι.
Ε'πιτρέπω σοι πρός με.
XLII. Πολυτίμωνι.
Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ.
XLIII. Τεύκρῳ.
Α'ριςομένει τῷ σῷ τὸ χωρίον.
XLIV. Νικίᾳ.
Ε'φ' οἷς μισεῖς σȣ τὸν ὑὸν.
XLV. Α'δειμάντῳ.
Α'κȣ́ω σε διαφέρεσθαι.
XLVI. Αἰγεςέοις.
Παύσασθέ μȣ τȣ̀ς φυγάδας.
XLVII. Α'ντιθένει ϗ Θεοτίμῳ.
Τῶν ὑπ' ἐμȣ̃ πεμφθεισῶν.
XLVIII. Μενεκλεῖ.
Μὴ μεταμέλȣ χρηςὸς γενόμενος.
XLIX. Ε'πιςράτῳ.
Ω'ς πρὸς εὐτυχῆ τινα.
L. Ο'νήτορι.
Καὶ σὺ, ϗ πάντες οἱ φίλοι.
LI. Ε'τεονίκῳ.
Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας.
LII. Μεγαρεῦσιν.
Οὐκ ἐλπίζων παρ' ὑμῶν.
LIII. Λεοντίνοις.
Λεωνίδαν, ὃν ἐξεπέμψατε.
LIV. Ι'μεραίοις.
Ε'γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρȣ.
LV. Θρασήνορι.
Τὸ Φρȣ́ριον, ὃ σὺ πορθῶν.
LVI. Α'βάριδι.
Πυνθάνομαί σε χάριν ὁμιλίας.
LVII. Α'βάριδος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ.
Ε"δειξας φύσιν οἰκείαν.
LVIII. Πολυςράτῳ ϗ Δαΐσκῳ.
Ε'γχειρεῖτε ϗ μὴ μέλλετε.
LIX. Ναυσικλεῖ.
Ε'γὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις.
LX. Α'ριςολόχῳ.
Ε'πιλαθόμενος ἧς ἔχειν ἠρνȣ̃.
LXI. Ε'πιχάρμῳ.
Περὶ τῶν αὐτῶν, ὧν σύ.
LXII. Τιμοσθένει.
Τῶν ςρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις.
LXIII. Α'ριςολόχῳ.
Εἰ τὸ, Στησίχορον ἀδείας.
LXIV. Α'φιλάντι ϗ Θρασιβȣ́λῳ.
Υ'μεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι.
LXV. Πελοπίδῃ.
Οὔτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι.
LXVI. Τηλεκλείδῃ.
Ι'δίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ.
LXVII. Παυρόλᾳ.
Α'φικόμενον εἰς Ι'μέραν.
LXVIII Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὑπό σȣ πολλὰ νομίζω.
LXIX. Ε'ρυθίᾳ.
Εἰ μὲν εὐλαβȣμένη.
LXX. Πολυκλείτῳ.
Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον.
LXXI. Τῷ αὐτῷ.
Α'πέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον.
LXXII. Περισθένει.
Τὴν Εὐβȣ́λȣ ϗ τὴν Α'ριφάντȣ.

LXXIII. Εὐάνδρῳ.
Καὶ σὲ κ) πάντας Ἱμεραίους.
LXXIV. Ὀρσιλόχῳ.
Εἰ τὸ μὴ βυλευθῆναι ποτε.
LXXV. Λεοντίδῃ.
Ἀμέτροις κέχρησαι λόγοις.
LXXVI. Δημαράτῳ.
Μὴ θαύμαζε τὸν Ἀλκινυ.
LXXVII. Ἡγησίππῳ.
Σὺ μὲν ἴσως κ) ἄλλοι.
LXXVIII. Στησιχόρῳ.
Νικοκλῆς ὁ Συρακύσιος.
LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τῶν μὲν ἐπὶ Κλεαρίςῃ μελῶν.
LXXX. Κλεαινέτῃ ϛ Θεανοῖ.
Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν.
LXXXI. Ἐνναίοις.
Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ.
LXXXII. Τιμάνδρῳ.
Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας.
LXXXIII. Μελιταίοις.
Συμπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις.
LXXXIV. Μεσσηνίοις.
Οὐκ ἠγνόουν. ὅτι πέμψαντός μυ.
LXXXV. Τιμώνακτι.
Νενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίνυς.
LXXXVI. Ἱέρωνι.
Πολλα λέγειν ἔχων.
LXXXVII. Ἀρισαινέτῳ.
Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας.
LXXXVIII. Ἱμεραίοις.
Ἡμῖν μὲν ὦ Ἱμεραῖοι.
LXXXIX Νεολαίδᾳ.
Οὐδὲν ἄχαρι βύλομαί σε.
XC. Μνησικλεῖ.
Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιςα.
XCI. Ἀλκάνδρῳ.
Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων.
XCII. Στησιχόρῳ.
Ἀκύω σε κ) εἰς Ἀλύντιον.
XCIII. Ἱμεραίοις.
Ἀπελυσαμεν Στησίχορον.
XCIV. Στησιχόρῳ.
Τυραννοῦμεν, ὦ Στησίχορε.
XCV. Αὐτονόῃ.
Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον.
XCVI. Νικοφήμῳ.
Οὓς ἐν Λεοντίνοις κατελέγυ.
XCVII. Λυσίνῳ.
Ου παυσῃ τῆς ἀβυλίας.
XCVIII. Ἐπιχάρμῳ.
Ἀρκεῖς μόνος δικαίυς ἡμᾶς.
IC. Κέβρωνι.
Τί δήποτε οἱ θαυμάζοντές με.
C. Εὐκτήμονι.
Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ' ἐμοί.
CI. Κλεοβύλῳ.
Οὐ πείθονταί σοι Καμαριναῖοι.
CII. Κλεοδίκῳ.
Πολὺ δεινα βεβύλευσαι.
CIII. Τοῖς Στησιχόρυ παισίν.
Τοῦ μὲν πένθυς τίνα ἄν τις ἄλλην.
CIV. Καταναίοις.
Ὑμεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ.

CV. Νικαινέτῳ.
Το πολλάκις ἴσως ἡμᾶς.
CVI. Πολυεύκει.
Ἐῤῥωμενέςερον ἀδικῦμαι.
CVII. Ἐγγυΐνοις.
Οὔτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ.
CVIII. Ἱμεραίοις.
Στησίχορον ἴςε, ϛ Κόνωνα.
CIX. Στησιχόρῳ.
Πυνθάνομαι σε περιδεῆ σφόδρα.
CX. Κλεισθένει.
Οὐ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον.
CXI. Νικίππῳ.
Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε.
CXII. Ἱερωνύμῳ.
Ἐπυνθάνυ τίσιν ἀντεξήτακα.
CXIII. Λαμαχῳ.
Τοὺς ἑπτὰ κ) τριάκοντα.
CXIV. Νικαρχῳ.
Οὐκ ἀναγκάζεις Καμαριναίυς.
CXV. Νικαίῳ.
Οὐ δοκεῖ σοι πικρόν.
CXVI. Κλεομέδοντι.
Σὺ μὲν, ὡς πυνθάνομαι.
CXVII. Μελιταίοις.
Οὐκ ἐκφαυλιζων, ὦ Μελιταῖοι.
CXVIII. Καμαριναίοις.
Καὶ εἰς Γέλλαν ἔπεμψα.
CXIX. Ἀςυπαλαιεῦσιν.
Οὔτε μᾶλλον ἀνιαθείς.
CXX. Ἀξιόχῳ.
Σεμνύνεσθαι μὲν, ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ.
CXXI. Ἱμεραίοις.
Ἐκέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι.
CXXII. Ἀθηναίοις.
Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς Περίλαος.
CXXIII. Λυσικλεῖ.
Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν.
CXXIV. Πολυεύκει.
Τοὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην.
CXXV. Λακρίτῳ.
Ὡς μὲν ὐκ ἐχρῆν εἰς κινδύνους.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων.
CXXVII. Ἐπιςράτῳ.
Μὴ βιάζυ με νικῆσαι.
CXXVIII. Ἀριφοίτῃ.
Μὴ λογίζυ τὸν ἀριθμόν.
CXXIX. Τιμολάῳ.
Τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν.
CXXX. Φαιδίμῳ.
Πεπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη.
CXXXI. Φιλοδήμῳ.
Ἐν μεγάλῃ μοι δοκεῖς.
CXXXII. Ἀγησιλάῳ.
Ἡ Τελεσίππη χαλεπῶς ἔοικε.
CXXXIII. Πολυμνήςορι.
Πολλά σοι κ) μεγάλα.
CXXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Ἔδεισας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς.
CXXXV. Τεύκρῳ.
Τοὺς μὲν γάμους ἦρχθαι.
CXXXVI. Τιμάνδρῳ.
Τὰ πολιτεύματά σου.

CXXXVII.

CXXXVII. Ε'ννaίοις.
Ε'κ πολλῶν πάνυ χρημάτων.
CXXXVIII. Λυσάνδρῳ.
Ε'φθάκαμεν τὴν παρά σȣ.
CXXXIX. Α'ριμάχῳ.
Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς.
CXL. Πολυςράτῳ.
Ε'γὼ τῶν μὲν εὖ πεπονθότων.
CXLI. Α'γεμόρτῳ.
Ηἰσθόμην ποτὲ, ὦ Α'γέμορτε.
CXLII. Τεύκρῳ.
Τὴν Φιλοδήμȣ γυναῖκα.
CXLIII. Κλεαινέτῃ.
Ο' Φιλοδήμȣ πλȣ̃ς ἐπὶ τὴν ξένην.
CXLIV. Νικοκλεῖ.
Ε'πεςείλαμεν Στησιχόρῳ.
CXLV. Στησιχόρῳ.
Τὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν.
CXLVI. Τῷ αὐτῷ.
Σὺ περὶ ἡμῶν, ὦ Στησίχορε.
CXLVII. Τῷ αὐτῷ.
Μὴ Φρόντιζε, ὦ Στησίχορε.
CXLVIII. Ε'ννaίοις.
Ε'γὼ οἶμαι μὲν ϗ τῆς ἐλευθερίας.

Earumdem Epistolarum Index Alphabeticus.

Α'γαθȣ̃ μὲν ἔργον Φίλȣ. 32.
Α'κούω σε διαφέρεσθαι. 45.
Α'κȣ́ω σε ϗ εἰς Α'λέντιον. 92.
Α"λλȣ μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος. 13.
Α'μέτροις κέχρησαι λόγοις. 75.
Α'πέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον. 71.
Α'πελύσαμεν Στησίχορον. 93.
Α'ριςομένει τῷ σῷ τὸ χωρίον. 43.
Α'ρκεῖς μόνος δικαίȣς ἡμᾶς. 98.
Αὐθάδεια ϗ νεότητος ἀβȣλία. 26.
Α'φίκετο ὡς ἡμᾶς Περίλαος. 122.
Α'φικόμενον εἰς ἡμέραν. 67.
Α'χθέντας αἰχμαλώτȣς. 30.
Α'χθομένῳ μὲν σοι βαρέως. 10.
Γνώμης γενόμενος τὸ πρῶτον. 7.
Ε'γχειρεῖτε ϗ μὴ μέλλετε. 58.
Ε'γὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις. 59.
Ε'γὼ οἶμαι μὲν ϗ τῆς ἐλευθερίας. 148.
Ε'γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρȣ. 54.
Ε'γὼ τῶν μὲν εὖ πεπονθότων. 140.
Ε"δειξας φύσιν οἰκείαν. 57.
Ε"δεισας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς. 134.
Ε'δεξάμην τὸν ὑπό σȣ. 40.
Εἰδώς σȣ τὴν χρηςότητα. 8.
Εἰ καταλῦσαί με. 5.
Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ. 42.
Εἰ μὲν εὐλαβȣμένη. 69.
Εἰ μὲν ἔχων ȣ̓κ ἀποδίδως. 27.
Εἰ τὸ μὴ βȣλευθῆναί ποτε. 74.
Εἰ τὸ Στησίχορον ἀδείας. 63.
Εἰ τοὺς μετὰ ἀνάγκης. 3.
Ε'κέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι. 121.
Ε'κ πολλῶν πάνυ χρημάτων. 137.
Ε'κτεθησαυρίκαμεν τȣ̃ πλȣ́τȣ. 12.
Ε'ν μεγάλῃ μοι δοκεῖς. 131.
Ε"πεμψά σοι τὸ ἀργύριον. 95.
Ε'πεςείλαμεν Στησιχόρῳ. 144.
Ε'πιλαθόμενος ἧς ἔχειν ἠρνȣ̃. 60.
Ε'πιτρέπω σοι πρός με. 41.
Ε'πυνθάνȣ τίσιν ἀντεξήτακα. 112.
Ε'ῤῥωμενέςερον ἀδικȣ̃μαι. 106.
Ε'φθάκαμεν τὴν παρά σȣ. 138.
Ε'φ' οἷς μισεῖς σȣ τὸν ὑόν. 44.
Η'μῖν μεν, ὦ Γ'μεραῖοι. 88.
Ηἰσθόμην ποτὲ, ὦ Α'γέμορτε. 141.
Η' Τελεσίππη χαλεπῶς ἔοικε. 132.
Η' Φαλάριδος τυραννὶς. 23.
Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπιςολῆς. 34.
Ι'δίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ. 66.
Κἀγὼ μὲν ἐσπȣδασμένως. 22.
Καὶ εἰς Γέλλαν ἔπεμψα. 118.
Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ. 18.
Καὶ σὲ, ϗ πάντας Γ'μεραίους. 73.
Καὶ σὺ, ϗ πάντες οἱ Φίλοι. 50.
Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις. 39.
Καὶ τοῦ δωρεῖσθαί τί σοι. 35.
Καὶ τȣ̀ς ἵππȣς ἐκπέπομφα σοι. 11.
Καὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων. 126.
Λεωνίδαν, ὃν ἐξετέμψατε. 53.
Μάλιςα μὲν ἀμφοτέρȣς. 19.
Μὴ βιάζȣ με νικῆσαι. 127.
Μὴ θαύμαζε τὸν Α'λκίνȣ. 76.
Μὴ λογίζȣ τὸν ἀριθμόν. 128.
Μὴ μεταμέλȣ χρηςὸς γενομενος. 48.
Μὴ συνάχθȣ μοι περὶ τῶν. 28.
Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος ἀνθρωπων. 91.
Μὴ Φρόντιζε, ὦ Στησίχορε. 147.
Νενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίνȣς. 85.
Νικοκλῆς ὁ Συρακȣ́σιος. 78.
Οὐδὲν ἄχαρι βȣ́λομαί σε. 89.
Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ' ἐμοί. 100.
Οὐ διδόναι χάριτας οἶμαι. 17.
Οὐ δοκεῖ σοι πικρόν. 115.
Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν. 123.
Οὐκ ἀναγκάζεις Καμαριναίȣς. 114.
Οὐκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς. 29.
Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς. 139.
Οὐκ ἐκφαυλίζων, ὦ Μελιταῖοι. 117.
Οὐκ ἐλπίζων παρ' ὑμῶν. 52.
Οὐκ ἠγνόȣν, ὅτι πέμψαντος μȣ. 84.
Οὐκ οἶδα τί σȣ μᾶλλον. 70.
Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας. 4.
Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας. 87.
Οὐ μέμφομαι τὴν ἀχαριςίαν. 2.
Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ. 81.
Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη. 25.
Οὐ παύσῃ τῆς ἀβȣλίας. 97.
Οὐ πείθονταί σοι Καμαριναῖοι. 101.
Οὓς ἐν Λεοντίνοις κατελέγȣ. 96.
Οὔτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι. 65.
Οὔτε δοκȣ̃ντος, ȣ̓́τε ὄντος. 14.
Οὔτε μᾶλλον ἀνιαθεὶς. 119.
Οὔτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ. 107.
Οὔτε πρῶτον, ὁπηνίκα. 33.
Οὐ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον. 110.
Οὐχ' ὑπό σȣ πολλὰ νομίζω. 68.
Ο' Φιλοδήμȣ πλȣ̃ς ἐπὶ τὴν ξένην. 143.
Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος. 9.
Παύσασθέ μȣ τȣ̀ς φυγάδας. 46.
Πεπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη. 130.
Περὶ τῶν αὐτῶν, ὧν σύ. 61.
Πολλὰ λέγειν ἔχων. 86.

Ad Codicem nunc revertamur, cuius Epistolae LXXIV. sunt, quae habentur inter editas a XXXVI. usque ad XCVI. inclusive, demta LVII. *Abaridis* responsiva *ad Phalaridem*, quae desideratur; tum IC. C. & a CVI. usque ad CXII. inclusive; CXIX. CXX. CXXI. CXXIII. & CXLVIII. licet ordine aliquantum ab editis diverso.

XII. pag. 249. *b.* Occurrit fragmentum paucorum versuum, cui titulus: Ἐκ τῶν τοῦ Σωκράτους ἀπομνημονευμάτων, Ξενοφῶντος ῥήτορος. *Ex Socratis Commentariis, Xenophontis rhetoris*. Inc. Ἴσως ἂν εἴποιεν, κ. λ. Def. αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθός. Tum pag. 250. *b.* legitur sequens Epigramma octastichon:

Εἰς τρυφήν. *In Delicias*.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα ϗ ἡ πολύολβος ἐδωδὴ
Ἐνθάδε κρινομένη την πρὶν ὄλεσσε χάριν.
Οἱ γὰρ φασιανοί τε ϗ ἰχθύες αἵθ᾽ ὑπὲρ ἴγδην
Τρίψιες, ἥτε τόση βρωμάτων ἐξαπάτη
Γίνεται ἐνθάδε κόπρος, ἀποσσεύει δ᾽ ἄρα γαστὴρ,
Ὁππόσα πειναλίη δέξατο λευκανίη.
Ὀψὲ δὲ γινώσκει τις, ὅτ᾽ ἄφρονα μῦτιν ἀείρων
Χρυσε τοσσατίε τὴν κόνιν ἐπρίατο.

XIII. pag. 251. Γνῶμαι ϗ ἐπιγράμματα ἀπὸ τῶν ἔξω σοφῶν ἐκ τῶν συλλεγέντων παρὰ μακαρίτε κυρε Μαξίμε τε Πλανέδη. *Sententiae & Epigrammata externorum sapientum ex iis, quae collecta sunt a benemerito D. Maximo Planude*, excerpta, cum scholiis & glossis interlinearibus. Prima sententia est: Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν μὲν ἕκαστος μᾶλλον πάντων φιλεῖ, τὴν δὲ ἑαυτε ὑπόληψιν ἐν ἐλάττονι λόγῳ τίθεται, ἢ τὴν τῶν ἄλλων, κ. λ. quae quidem, ac sequentes duae ex M. Antonini de Rebus suis Libro XII. §. 4. 14. & 34. excerptae sunt. Scholia, seu interpretationes inc. Εἱμαρμένη ϗ μοῖρα ϗ πεπρωμένη τὸ αὐτό· ἐλάμβανον δὲ αὐτὰς ἐπὶ φυσικῆς ϗ καθολικῆς τινος δυνάμεως ἐν τῷ κόσμῳ, κ. λ. quae spectant ad secundam sententiam, cuius initium: Ἤτοι ἀνάγκη εἱμαρμένης, κ. λ. Desinunt in Epigr. cuius initium;

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένη ἄγχι παραστάς.

Interpretatio vero in ipsum def. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τε ἔχεις ἀκοὴν, δοκεῖ λέγεσθαι. Subiiciuntur pauca de versuum pedibus, ac de anima. Inter haec Epigrammata pag. 255. inseruntur Παύλου Σιλεντιαρίε εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικὰ πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον, *Paulli Silentiarii in thermas Pythias semiiambi dimetri catalectici ad Imperatorem D. Constantinum Porphyrogenitum*, item cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. Βούλει μαθεῖν, κ. λ. Def. μετεσίᾳ τὸ κρεῖττον. Scholia inc. Ἄτεχνον, τὸ μὴ μετὰ τέχνης ϗ ἐνεργείας τινὸς γινόμενον, κ. λ. Inter pag. vero 260. & 261. aliqua videntur deesse. Citat hoc iambicum Carmen ex nostro Codice Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 280. ubi recte admonet Paullum hunc nostrum longe diversum esse ab alio Paullo, qui Iustiniani Imperatoris Silentiariorum, sive Secretariorum primicerius fuit, nobilitate generis, opibus ac dignitate maxime illustris; quique Templi S. Sophiae (1), a praedicto Imperatore post Theodoram coniugem exstinctam, encaeniis secundis (2) anno Christi DLXVII. Constantinopoli dedicati, pulcherrimam ἔκφρασιν versibus hexametris concinnavit: quae quidem prodiit Paris. anno MDCLXX. fol. ad calcem Cinnami ex recensione, ac versione Cangii, viri doctissimi, cui apographum a Salmasio, ex Vaticano Codice descriptum, Philibertus de la Mare Senator Divionensis transmiserat.

XIV. pag. 265. *Marci Antonini ex Libris XII. de rebus suis Excerpta Capita*. Haec quum

(1) Scilicet *Christo, qui Dei Patris sapientia est, dicatum*; teste enim Procopio in Vandalicis pag. 193. templum μεγάλε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ apud Byzantinos vocabatur templum Σοφίας, ταύτῃ δὴ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡγούμενος.

(2) Encaenia illa dies XV. perdurarunt facto initio a die XXIV. Decembris.

quum in quatuor huius Bibliothecae Codicibus, quoad nobis hactenus innotuit, occurrant, in aliis plura, in aliis vero pauciora; placuit heic omnium, quotquot in ipsis habentur, initia proferre, & quidem eodem ordine, quo inibi iacent, servato. Praeterea quum prae manibus haberemus huius Operis editionem Graec. Lat. Cantabrig. MDCLII. 4. non omisimus eorum singula diligenter in ipsa pervestigare, ut quaenam ex iis essent edita, quae vero secus, lectoribus innueremus. En igitur ipsorum series:

I. Inc. Ἴδιον ἀνθρώπου. Ex Libro VII. §. 22.
II. Βαβυλωνίους τε καὶ Χαλδαίους, σοφοὺς τὰ οὐράνια, κ. λ. Non invenimus in dicta edit. quod idem monitum volumus intelligi, ubi nulla editionis citatio fiat.
III. Φοβεῖταί τις μεταβολήν; Lib. VII. §. 18.
IV. Τὴν ὕαιναν τῇ τις μὲν ἄῤῥενα.
V. Ἵππος ἐῤῥιμμένος, σφηκῶν γένεσίς ἐστιν.
VI. Μὴ αἰσχύνου βοηθούμενος. Lib. VII. §. 7.
VII. Ἀτυχὴς ἐγὼ, ὅτι τοῦτό μοι συνέβη;
VIII. Εἰς τοὺς ψυκτῆρας ὅταν οἱ μύες ἐμπέσωσιν.
IX. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ.
X. Κύων δὲ θαλαττία τεκοῦσα.
XI. Τὴν σηπίαν ὅταν μέλλωσιν αἱρεῖν
XII. Οἱ ἰχθῦς ὁ κέφαλος τῶν τοῖς ἕλεσι, κ. λ.
XIII. Χελιδὼν δὲ ἄρα τῆς ὥρας τῆς ἀρίστης.
XIV. Ὁ μέροψ τὸ ὄρνεον ἔμπαλίν φασι.
XV. Ὁποῖόν ἐστι τὸ λεγόμενον. Lib. V. §. 8.
XVI. Ὅταν ἁλωτὸς ᾖ, καὶ στρέφονται.
XVII. Οὐδὲν οὐδενί. Lib. V. §. 18.
XVIII. Τὸ ἡγεμονικόν. Lib. V. §. 26.
XIX. Οἱ ἵπποι τὰς κάτω βλεφαρίδας.
XX. Ἡ πάρδαλις πέντε ἔχει δακτύλους.
XXI. Οἷον δὴ τὸ φαντασίᾳ. Lib. VI. §. 13. Desinit in verbis: τότε μάλιστα καταγοητεύει.
XXII. Ἀνάνηφε καὶ ἀνακαλοῦ σεαυτόν. Lib. VI. §. 31.
XXIII. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν ὑπὸ ὕδρου πληγέντα.
XXIV. Σπῖνοι δὲ ἄρα σοφώτεροι.
XXV. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι. Des. κατὰ νοῦν τὰ ἑαυτοῦ. Lib. VI. §. 39. & 40.
XXVI. Καλεῖταί τις Διομήδεια νῆσος.
XXVII. Ὅπου ἔργον ἐπιτελεῖσθαι. Lib. VII. §. 53.
XXVIII. Συνεχῶς ἐφιστάναι. Lib. VII. §. 62.
XXIX. Πᾶσα ψυχή φησιν. Lib. VII. §. 63.
XXX. Ὁ σκάρος πόας μὲν θαλαττίας σιτεῖται.
XXXI. Πόθεν ἴσμεν, εἰ μὴ τηλαυγής. Lib. VII. §. 66.
XXXII. Οἱ θεοὶ ἀθάνατοι. Lib. VII. §. 70.
XXXIII. Γελοῖόν ἐστι. Lib. VII. §. 71.
XXXIV. Μέμνησο, ὅτι ὥσπερ αἰσχρόν. Lib. VIII. §. 15.
XXXV. Οὐδενὶ μεμπτέον· εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, κ. λ.
XXXVI. Τιμωροῦσιν ἀλλήλοις, ὡς ἄνθρωποι, κ. λ.
XXXVII. Εἴ ποτε εἶδες. Lib. VIII. §. 34.
XXXVIII. Μέμνησο, ὅτι ἀκαταμάχητον. Lib. VIII. §. 48.
XXXIX. Μηκέτι μόνον. Lib. VIII. §. 54.
XL. Λέγουσι τὸν θῶα τὸ ζῶον.
XLI. Ἦσαν δὲ ἄρα καὶ σωφρονεῖν ἰχθύες.
XLII. Ὁ ἥλιος κατακεχύσθαι. Lib. VIII. §. 57.
XLIII. Τῷ ἐμῷ προαιρετικῷ. Lib. VIII. §. 56.
XLIV. Ὁ κηφὴν ὁ ἐν μελίτταις γινόμενος.
XLV. Εἰσὶ δέ τινες καὶ ἐν ταῖς μελίτταις.
XLVI. Ὁ ἀδικῶν ἀσεβεῖ. Lib. IX §. I. Desinit autem in verbis, δῆλον ὡς ἀσεβεῖ.
XLVII. Μελιττῶν δὲ ἡλικίαν διαγνοίη.
XLVIII. Ἤτοι οὐδὲν δύνανται. Lib. IX. §. 40.
IL. Τέσσαρας μάλιστα. Lib. XI. §. 19.
L. Πατὴρ δὲ ἐν ἰχθύσιν ὁ γλαῦκος.
LI. Ὅταν τινος ἀναισχυντίᾳ. Lib. IX. §. 42.
LII. Φαντάζου πάντα. Lib. X. §. 28.
LIII. Κατὰ μέρος ἐφ᾽ ἑκάστου. Lib. X. §. 29.
LIV. Μηδενὶ ἐξέστω εἰπεῖν. Lib. X. §. 32.
LV. Τῷ δεδηγμένῳ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν. Lib. X. §. 34.
LVI. Τὸν ὑγιαίνοντα ὀφθαλμόν. Lib. X. §. 35.
LVII. Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον. Des. τὸ νῦν μὴ ὄν. Lib. XI. §. 34. & 35.
LVIII. Ὁ θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικά. Lib. XII. §. 2.
LIX. Οἱ ἐνιστάμενοι προϊόντι. Lib. XI. §. 9.
LX. Οἱ μὴ εἷς καὶ ὁ αὐτός ἐστι. Lib. XI. §. 21.
LXI. Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν, κ. λ. Lib. XII. §. 4. Desinit autem in verbis, ἢ τὴν τῶν ἄλλων.
LXII. Ἤτοι ἀνάγκη εἱμαρμένης. Des. ἀποσβήσεται. Lib. XII. §. 14. & 15.
LXIII. Πρὸς θανάτου καταφρόνησιν. Lib. XII. §. 34.

Ex recensitis igitur sexaginta tribus Capitibus, Codex VII. Plut. LV. quem modo recensemus, habet tantummodo quinquaginta integra, & duo mutila; nimirum incipiunt a primo usque ad vigesimum inclusive. Vigesimum primum caret fine, ac trigesimum initio, unius fortasse, aut alterius folii iactura inter pag. 266. & 267. qua reliqua etiam, quae vigesimum primum inter, & trigesimum interiacent, periere. Desinit autem in sexagesimo.

Codex XVII. Plut. LIX. & Codex XIII. Plut. LXXIV. habent tantum triginta novem, nimirum I. III. VI VII. XV. XXXVII. XVII. XVIII. XXI. XXII. XXV. XXVII. XXVIII. XXIX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVIII. XXXIX. XLII. XLIII. XLVI. XLVIII. IL. & LI. cum reliquis usque ad finem.

Codex denique XLIV. Plut. LIX. praeter prima quatuor Capita, reliqua omnia exhibet, incipiens a quinto, & desinens in sexagesimo tertio. Horum vero Capitum inscriptio in primis tribus Codicibus eadem est, nimirum Μάρκου Ἀντωνίνου ἐκ τῶν καθ᾽ ἑαυτόν. Finalis vero in primo Codice est: ὁμοῦ κεφάλαια ξ'. In secundo: Τέλος τῶν φιλοσόφων τοῦ Ἀντωνίνου Μάρκου. In tertio: Τέλος. In quarto denique neque in principio, neque in fine ullum auctoris nomen.

XV. pag. 271. *b.* Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου. *Enchiridium Epicteti*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ᾽

ἐφ' ἡμῖν. Des. βλάψαι δὲ ἕ. Concordat cum edito Amstelod. ex recensione Nicolai Blancardi MDCLXXXIII. 8. a pag. 237. ad pag. 322. Subliciuntur autem in Codice haec alia: Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ δεῖ μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν, παθεῖν γὰρ δεῖ. Paucis iis, quae de hoc Opere delibavimus supra pag. 115. §. VIII. addere nunc lubet Simplicii testimonium, adfirmantis, non ab ipso Epicteto fuisse scriptum, & in vulgus editum hoc Enchiridium, sed ex ipsius dogmatibus collectum concinnatumque ab Arriano eius discipulo, praefixa illi Epistola Dedicatoria ad Messalinum, quae iam intercidit. En eius Praefationis verba: Τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο—αὐτὸς συνέταξεν ὁ Ἀῤῥιανὸς, τὰ καιριώτατα καὶ ἀναγκαιότατα ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ κινητικώτατα τῶν ψυχῶν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Μασγαλῆνον ἐπιστολῇ ἔγραψεν ὁ Ἀῤῥιανὸς, ᾧ καὶ τὸ σύνταγμα προσεφώνησεν, κ. λ. Quum vero in Stobaei Florilegio passim laudetur Epicteti Enchiridion, ac loca quaedam ex ipso producantur, quae vel plane non leguntur in libello, qualis hodie exstat, vel aliter scripta habeantur; suspicatus est aliquando Salmasius, duo fuisse ab Arriano huius Operis edita exemplaria diversa, quorum in alterum Simplicius, in alterum Stobaeus inciderit. Vtcumque tamen se res habeat, in tanto semper pretio habitus est Liber, ut innumerabiles propemodum editiones illius interpretationesque fuerint elaboratae, quarum Catalogum vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 262. seqq. Fuit autem Epictetus Hierapolitanus, Phryx, Epaphroditi, qui libertus & cubicularius Neronis Imp. fuit, servus. Philosophiae a domino suo datus vitam in paupertate duxit. Philosophus Stoicorum vel maximus, ac propter integritatem vitae alienam a fuco & arrogantia, sapientiamque singularem paucis comparandus. Pulsis sub Domitiano An. Ch. XCIV. Roma & Italia Philosophis, Nicopolim secessit, unde postea Romam reversum suspicari merito possumus, quum summa Adriani Imp. familiaritate usum fuisse, a Spartiano traditum fuerit. Quanta denique Philosophi huius admiratio fuerit, vel ex eo conlici potest, quod Lucianus *adversus indoctum multos coëmentem libros* narrat, non defuisse, qui demortui Epicteti lucernam fictilem ter mille drachmarum pretio sibi comparavit, sperans ridicule, sibi ad illam lucubranti, sapientiam Epicteti sese per somnium oblaturam.

XVI. pag. 279. *Catonis Romani disticha moralia*, ut in Cod. XII. Plut. XXXII. §. II. p. 135. quem vide. Sed quum ibi praefationem cum ipsis distichis coniunctam dederimus, placet hoc loco unum ab altero separare. Illa igitur inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν. Des. ἀστασίως φιλίαν φέρε. Distichis vero hic praeit titulus: Κάτωνος παραινετικὰ μετενεχθέντα εἰς Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Catonis* (1) *Paraenetica, seu Disticha moralia, translata in Graecam linguam a sapientissimo Domino Maximo Planude*. Sunt autem in quatuor Libros tributa. Liber I. inc.

Εἰ ὁ Θεὸς νόος ἐστ' ὡς τῶν λογίων πυθόμεσθα. Vltimus des.

Τοῦτο δὲ νῦ βραχύτης δρᾷ σὺν δύο ἴχνια τιθεῖσα. Haec disticha moralia, praeter Maximum Planudem, Iosephus quoque Scaliger, Matthaeus Zuberus, & Io. Mylius Graeca donarunt metaphrasi. De auctore vero ipsorum magna controversia est; quum alii nescio quem Octavianum, alii Tullium ad fidem Christianam conversum, alii Ioannem Clothomium velint: quod enim ipsis *Catonis* nomen sit praefixum, ab argumento potius, quod tractant, quam ab auctore, cuius aetas non minus, quam nomen nos latet, repetendum arbitramur, duce Gerhardo Io. Vossio, cuius coniectura veritati proxima esse nobis videtur. De aetate quidem, qua scripta sunt, illud pro certo adfirmare possumus, Valentiniani Imp. temporibus antiquiora esse, inferiora autem aetate Lucani Poëtae; laudantur enim a Vindiciano medico in Epistola ad dictum Imperatorem; & in limine libri secundi praeter Virgilium, Macrum & Nasonem commendatur Lucanus. Editionum denique omnium, quotquot prodiere, absolutissima illa est, ac praestantissima, quam praedictorum illustrium virorum Graecis versionibus, ac Germanica Martini Opitii ditatam, adornavit Christianus Daumius Cygneae MDCLXXII. 8.

XVII. pag. 281. *b.* Ἔπη τὰ χρυσᾶ τοῦ σοφοῦ Πυθαγόρου. *Carmina Aurea sapientis Pythagorae*. Inc. Ἀθάνατον μέν. Des. οὐκέτι θνητός. In fine adiecta est stichometria, nimirum: ὁμοῦ στίχοι ἑβδομήκοντα καὶ δύο. *Simul sunt versus septuaginta duo*. Hi versiculi praecepta moralia continentes, ac propter usum & elegantiam χρυσᾶ ἔπη, sive *aurea carmina* appellati, quamvis Pythagorae ipsi tamquam auctori tributi olim a multis fuerint, plurium tamen sententia non Pythagorae unius, sed Pythagoreorum opus agnoscit. Hierocles enim inter alios, cuius in ipsa Carmina Commentarius adhuc superest, ὅλου τοῦ ἱεροῦ συλλόγου ἀπόφθεγμα κοινὸν eadem appellat, testaturque in more positum fuisse, ut quotidie mane & vespere hosce Πυθαγορικοὺς θεσμοὺς illius sectae homines vel legerent, vel audirent. Qui vero ad unum aliquem e Pythagoricis συνθήκας hasce putant esse referendas, partim Lysidem, partim Philolaum, partim Epicharmum cogitant. Nobis tamen, si auctor istorum e Pythagoricis petendus est, omnium maxime Empedocles Agrigentinus arridet, cui dialectus, dictio, argumentum, clausula denique ipsa Empedocle profecto digna, Ἔσσεαι ἀθάνατος, κ. λ. convenire mirifice videntur, eiusque καθαρμῶν forte nobilis particula sunt. Sed de hoc satis, quum quaestionem istam fusius pertractet Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 467. seq.

XVIII.

(1) Intellige *Dionysium*: Catoni enim vel *Censorio*, vel *Vticensi* nemo nisi temere adscripserit.

XVIII. pag. 282. Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. *Apophthegmata septem Sapientum*. Primus est *Solon*, cuius apophthegma est: Μηδὲν ἄγαν φάτο Κεκροπίηθεν. Vltimus *Thales Milesius*, cuius sententia sequens est: Ἐπιβλαβὲς πέφυκεν ἐγγύη κακόν. ἐν ἄλλῳ δὲ, ἐγγύη πάρα δ' ἄτα.

XIX. pag. 282. *b.* Ἰσοκράτους ῥήτορος πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis Rhetoris ad Demonicum Paraenesis*. Inc. Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε. Des. τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας ἐπικρατήσειεν. Exstat inter eius Opera edit. Basil. ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 1.

XX. pag. 284. *b.* Ὑπόθεσις εἰς Ἰουστινιανὸν βασιλέα, ἐκτεθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου, ἔχουσα ἀκροστιχίδα τήνδε, Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Hypothesis, seu Admonitio ad Iustinianum Imperatorem proposita ab Agapeto minimo Diacono, habens acrostichidem hanc*: Τῷ θειοτάτῳ, κ. λ. Inc. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον. Des. καὶ βασιλευομένων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Sunt LXXII. Capita admonitionum, quorum acrostichis, sive litterarum initialium iuncta series reddit verba: Τῷ θειοτάτῳ κ. λ. Exstant in Biblioth. Veterum Patrum Margarini de la Bigne Parisiis MDCXXIV. fol. T. II. pag. 363. & inscribuntur: *Expositio Capitum admonitoriorum, edita ex tempore ab Agapeto Diacono sanctissimae Dei magnae Ecclesiae &c.* & inter Historiae Byzantinae Scriptores T. XXIII. p. 128. Vide etiam Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 570. seqq. ubi varias huius Operis editiones recenset. Hic autem Agapetus sanctae magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, Iustiniani antequam Imperium susciperet magister fuisse adseritur in Inscriptione huius Operis, quod habebatur Constantinopoli inter Codices Constantini Barini, teste Possevino in fine Apparatus, ubi Catalogos Librorum MSS. Graecorum exhibet: quod si verum sit, quis Iustinianum, doctissimo viro magistro usum, tamquam ἀναλφάβητον traducat? Citatur hic Agapeti Liber, σχέδη βασιλικὴ alias dictus, non semel in Florilegio Stobaei.

XXI. pag. 287. Συλλογὴ τῶν παροιμιῶν τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος. *Collectio sententiarum sapientissimi Salomonis*. Inc. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. Des. λύχνος, ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

XXII. pag. 288. *b.* Συλλογὴ ἐκ τῆς σοφίας Ἰησοῦ υἱοῦ Σιράχ. *Collectio ex sapientia Iesu filii Sirach*. Inc. Φόβος κυρίου, καὶ εὐδοκία αὐτοῦ. Des. καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, εὑρήσουσιν αὐτόν.

XXIII. p. 289. Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis Poësis utilis*, cum pentastico iambico, ac distiche hexametro in eius laudem in principio. Illud ita habet:

Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον,
Ὡς χρισομύστης, ὡς ἀπόστολος μέγας,
Ὡς ἀκροατὴς τῶν Θεοῦ θεσπισμάτων,
Εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει
Εὔχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

Hoc vero sequens est:

Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Phocylidis Carmina inc. Μήτε γάμον κλοπεύειν. Des. μέχρι γήραος ἐδῶ. Tum sticstometria: ὁμοῦ στίχοι σιγ'. *Simul* sunt *versus CCXIII.* In aliis etiam Codicibus invenimus. Phocylides hic Milesius Philosophus, Theognidis aequalis fuit, ac propterea eius Carmen νουθετικὸν, huius γνώμαις, seu *Sententiis distichis* solet subiici. Interim de hoc Carmine lubet adnotare, quod quum ex eo praeter Scholiasten Alexipharmacωn Nicandri, nihil aut Iustinus, aut Clemens, aut Eusebius, aut Theodoritus proferant, qui tanto studio Ethnicorum dicta cum Iudaeis, vel Christianis dogmatibus conspirantia collegerunt; contra vero quae e Phocylide laudant Plato, Aristoteles, Strabo, Lucianus &c. frustra in νουθετικῷ nostro quaeras; clarissimi viri censerunt, non Phocylidi, sed ἀνωνύμῳ Christiano opus hoc esse adiudicandum. Quorum tamen sententiam non omnino probat Fabricius, qui Vol. I. B. G. pag. 442. seq. testatur non adeo multa se videre in Phocylidis Carmine, quae non ab Ethnico aeque atque a Iudaeo vel Christiano scribi potuerint.

XXIV. pag. 290. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ ἀλφάβητον ἐπιμερισμῶν. *Initium cum Deo divisionum iuxta alphabetum*. Inc. Ἁβρὸς ὁ λαμπρὸς καὶ τρυφερὸς μικρόν. ἀβρὼς δὲ ὁ ἄβρωτος, μέγα. Des. ὀφθῇ δὲ ἀντὶ τοῦ φανῇ μικρὸν καὶ η. Est Anonymi Dictionarium alphabeticum de differentiis similium vocum secundum litteras, accentus & spiritus. Vid. Herodiani ἐπιμερισμοὺς in Bibl. Vindob.

XXV. pag. 298. *b.* Περὶ τῶν διφθόγγων. *De diphthongis*. Est continuatio superioris tractatus, nimirum *de differentia significatuum similium vocum iuxta diphthongos*. Inc. Αἶα ἡ γῆ, δίφθ. ἔα δὲ ἀντὶ τοῦ κατάλιμπανε, ψιλόν. Des. ᾠωνὸς, ὁ ἔγκονος, ψιλὸν μέγα καὶ μικρόν. οἰονὸς δὲ ὁ οἰονοσκόπος, δίφθ. καὶ μικρόν.

XXVI. pag. 300. Ἡρωδιανοῦ περὶ τῶν πρὸ μιᾶς ἐχόντων τὸν τόνον ἀρσενικῶν εὐθειῶν καὶ τῶν κλητικῶν αὐτῶν, καὶ περὶ γενικῶν ἀμφιβαλλομένων ἀπὸ διχρόνου. *Herodiani de nominibus masculinis accentum habentibus ante ultimam, ac de eorum vocativis, & genitivis ab ancipiti derivatis*. Inc. Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἀρσενικὰ, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, κ. λ. Des. καὶ περισπωμένην ἐπιδέχονται, δῖνος, δῖος, δρύας, δρῦς. Herodianus hic Alexandrinus, Apollonii Dyscoli filius fuit, ac patri, a quo edoctus fuit, in Grammatica scientia neutiquam impar. Romam se contulit, & Imperatori M. Antonino se probavit, & eius amore dignus est habitus, cui teste auctore Vitae Apollonii, προσωδίαν suam Catholicam inscripsit. Ex innumeris paene, quae post se reliquisse traditur scriptis exigua admodum apospasmata longorum temporum iniuriam evaserunt, quae in Aldi Manutii Grammaticorum Graecorum Collectione exstant.

XXVII. p. 302. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διχρόνων. *Eiusdem de dictionibus duorum temporum*. Inc.

Καθ-

Καθόλου τὰ τρία δίχρονα. Def. οὐ μὴν δι' ἐκτεταμένου τοῦ ι.

XXVIII. pag. 305. *b* Α'ρχὴ τῶν τονιζομένων λέξεων. παρεξεβλήθησαν δὲ ταῦτα ἐκ τῶν ὅρων Χοιροβοσκοῦ αἰθερίου γραμματικοῦ κ̀ ἑτέρων. *Initium dictionum accentum habentium. Excerpta autem sunt haec ex regulis Choerobosci aetherii grammatici, & aliorum*. Inc. Πᾶν μονοσυλλαβον ὄνομα οὐδέτερον περισπᾶται, οἷον, πᾶν, πῦρ. Def. οἷον νὴ τὰς λόγους, μὰ τὰς νόμους βαρύνονται. De hoc Georgio Choerobosco agit Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 42. quem τεχνικὸν, h. e. *artis grammaticae scriptorem* vocat Eustathius, ac Varinus in Lexico.

XXIX. pag. 307. *b.* Ι'ωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. *Ioannis grammatici Tzetzae de particulis encliticis*. Inc. Α'ναγκαῖον δὲ περὶ τῶν ἐγκλινομένων λέξεων διαλαβεῖν. Def. οὐδέποτε γὰρ τετάρτη ἀπὸ τέλους ὀξεῖα ἀποπίπτει. Non meminit Fabricius B. G. Vol. X. p. 245. ubi agit de Ioanne Tzetza grammatico Constantinopoli anno circiter MCXL.

XXX. pag. 308. *b.* Ε'τερα παραγγέλματα συντελοῦντα πρὸς ὀρθογραφίαν. *Alia praecepta ad rectam scribendi rationem utilia*. Inc. Βαλλω, στέλλω, τίλλω, διὰ δύο λλ κ. λ. Tum *de divisione dictionum in fine linearum, de littera* ν *in fine dictionum attracta*, κ. λ. Forte auctore eodem Tzetza.

XXXI. pag. 309. Ε'κ τῶν τοῦ Τρύφωνος περὶ τοῦ ὡς κ̀ ἄλλων τινῶν. *Ex Tryphonis Operibus de dictione* ὡς, *& aliis nonnullis*. Inc. Ι'στέον, ὅτι τὸ ὡς τριάκοντα σημαίνει παρὰ Τρύφωνι, κ. λ. Quid simile habetur Graece apud Aldum Venetiis MDXXIV. fol. pag. 77. *b.* & Graece & Latine ad calcem Lexici Iacobi Tusani Paris. MDLV. fol. His pauca alia succedunt περὶ ὑποτακτικῶν, κ. λ. Fuit Tryphon iste, teste Suida, grammaticus Alexandrinus, Ammonii filius, qui Augusti temporibus, & ante vixit.

XXXII. p. 310. Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν. *Georgii Choerobosci de figuris poëticis* Tractatus. Inc. Πάσης παλαιᾶς κ̀ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν, ἀλληγορία, κ. λ. Def. in Metonymia, cuius postrema sunt: ὡς τὸ οἱ νός μ' ἔπειτε δαιμόνων ὑπέρτατος, ἢ ὅσα τοιαῦτα. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Vindobon. Sequuntur deinde alia pauca Anonymi de schematibus naturalis orationis XL. cum brevibus exemplis. Tandem praefatio quaedam in lexicum de spiritibus, cuius initium: Πρὸ τοῦ λεξικοῦ τῶν πνευμάτων σημειωτέον ταῦτα, κ. λ.

XXXIII. pag. 314. Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ Σιμοκάτου διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων κ̀ ἐπιλύσεων αὐτῶν. *Theophylacti Praefecti Simocattae Dialogus de diversis naturalibus dubitationibus, & solutionibus ipsarum*. Praecedit prooemium, cuius initium: Οὐδὲν ἀρετῆς δυνατώτερον, οὐδὲ τυραννικώτερον. Prooemio Index capitum, seu quaestionum XX. succedit, quae in dialogo pertractantur. Interloquuntur autem Antisthenes & Polycrates. Dialogus inc. Α'ντισθένης, ἢ Λαβυρίνθιος. Α'ρισταγόραν τὸν Τιμοκλέους πολλοῦ γε, Πολύκρατες, περὶ τὸ λύκειον οὐχ ἑώρακα. Def. τὴν ἐπιστήμην κεκτημεθα. Vulgavit Graece una cum Cassii iatrosophistae Problematis Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. MDXCVI. 12. & Gr. & Lat. cum eodem Cassio recudi curavit Andreas Rivinas Lips. MDCLIII. 4. Fuit autem Theophylactus iste gente Aegyptius, & Petro Aegypti Praefecto cognatione iunctus. Christianum fuisse, ex multis locis eius historiarum constat. & ex scriptorum ab eo laudatorum indice, quem adfert Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 290. seqq. Scripsit autem extremis Heraclii temporibus: eius enim meminit aliquoties, nec non belli Persici finem adtingit, quod, interfecto Chosroë secundo, Hormisdae F. sopitum est anno Heraclii penultimo Christi DCXXVIII Plura de ipso vide apud Fabric. loc. cit. pag. 280. seqq.

XXXIV. pag. 318. Sequuntur *Apollinis Oracula*. Inc.

Σκέπτεο μῦθον ἐμοῖο, ὃν ἐξ ἀφανῦς ἀγορεύω.

Def.

Πάντα ζωογονῶν ὁπόσα πνέει τε κ̀ ἕρπει.

Non exstant inter Oracula metrica Iovis, Apollinis, &c. a Io. Opsopoeo collecta & edita Parisiis MDXCIX. 8.

XXXV. pag. 319. Η'φαιστίωνος περὶ μέτρων. *Heppaestionis de metris*. Inc. Εἰ μέλλοιμεν ἐμμελῶς καὶ εὐρύθμως τὸν τοῦ νοὸς ἄγγελον. Def. γίνεται δὲ ἡ συνίζησις, ὡς εἴρηται, φωνήεντος ἐπιφερομένου οὐκέτι δὲ συμφώνου. Hephaestionis Enchiridion de metris prodiit Graece cum scholiis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. ac deinde emendatius Parisiis MDLIII. 4. curante Adriano Turnebo. Sed quum diversus sit nostri Codicis Libellus ab editis, & Ηφαιστίωνος nomen ab alia manu posterius videatur adiectum; Tractatus nostri auctorem non Herodianum, sed alium Grammaticum esse arbitramur.

XXXVI. p. 321. *b.* Περὶ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος. Πρόκλου σοφιστοῦ. *De Epistolis conscribendis, Procli Sophistae* Libellus, in quo XXXVII. epistolarum genera enumerantur, & explicantur. Inc. Ο' ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ, ποικίλος τε καὶ πολυειδὴς ὑπάρχει. Def. καὶ δεῖ τὸν βουλόμενον ἐκείνων ζηλωτὴν γενέσθαι κατόπιν αὐτῶν βαίνειν. Prodiit Graece sine nomine auctoris typis Regiis ex officina Feder. Morelli MDLXXVII. 4. sub Libanii vero nomine una cum versione Casp. Stiblini praemissus est Phalaridis & Bruti Epistolis apud Commelinum MDXCVII. 8. Diversus est ab alio libello eiusdem argumenti, qui item sine nomine auctoris exstat in Collect. Epist. Graecarum Aldina, & Cuiaciana, & inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων Η'ρακλείδη, κ. λ. & quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

XXXVII. p. 324. *b.* Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου κυρίου Γρηγορίου εἰσαγωγικὸν περὶ λογογραφίας, περὶ ἐπιστολῶν, περὶ στίχων. *Beatissimi metropolitae Corinthi D. Gregorii* (1) *Isagogicus Liber de soluta oratione, de epistolis*,

(1) Sunt qui Gregorium hunc Corinthi Metropolitam, levissima tamen ac falsa coniectura, opinentur auctorem poëmatis, quod fertur sub nomine Cointhi Smyrnaei, seu Quinti Calabri.

lis, ac de verſibus. Inc. Πᾶσα λόγου ἰδέα ἐκ μερῶν ὀκτὼ σύγκειται, ἐννοίας, λέξεως, σχήματος, κ. λ. Deſ. εἴτε διηγηματικῷ, εἴτε ἐγκωμιαστικῷ. Eſt uberrimus quidem Tractatus. Quum tamen inter huius Gregorii (alias Georgii Pardi) Opera in Allatii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. pag. 798. recenſita, hoc initium non appareat, & tituli verba illa, μητροπολίτου Κορίνθου κυρίου Γρηγορίου, recentius in ſpatio vacuo a veteri ſcriptore relicto fuerint adiecta, de auctore Operis non abſurde dubitamus.

XXXVIII. pag. 331. Περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ ῥητορικοῦ λόγου. *De octo partibus orationis rhetoricae*. Inc. Πᾶσα γραφὴ ῥητορικὴ, κἂν μείζων, κἂν ἐλάττων, ἐκ μερῶν ὀκτὼ συνίσταται. Deſ. ἀπὸ τῶν λοιπῶν τόπων τῶν ἐκτεθέντων σοι. Hoc opus, licet tamquam a ſuperiore diſtinctum, novo ſit numero deſignatum in Codice, eiuſdem tamen continuationem eſſe crediderim.

XXXIX. pag. 334. Ἀλεξάνδρου περὶ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων, καὶ τῶν τῆς λέξεως. *Alexandri de figuris ſenſus, ac dictionis*. Inc. Οὐχ ἡ τυχοῦσα δυσχέρεια περὶ τῶν τοῦ λόγου σχημάτων. Deſ. ὡς τὸ, οὗτος οὖν ὁ Κροῖσος. In fine legitur hoc diſtichon:

Ἐνθάδε τέρμα λιμὴν γραφῆς ἔχε, ἠύτε κῶπα,
Ὕμνον ἀπὸ κραδίης ἄϋε πατρὶ κυβερνήτῃ.

Exſtat hic Alexandri Libellus inter Aldi Manutii Rhetores Graecos edit. Venet. MDVIII. fol. a pag. 574. ad pag. 588. quam nos editionem prae manibus habuimus, & initio, ac fine totius Operis inter ſe collatis, noſtri Codicis lectionem ab edito exemplari longe diverſam comperimus, & eius quoddam veluti compendium eſſe arbitramur. Vltima autem verba, quae retulimus, pertinent ad illam dictionis figuram, quae dicitur παρεμβολὴ, & incidunt in cit. edit. pag. 587. v. 30. Fuit autem Alexander Numenius, ſive Numenii Rhetoris, Adriano Imperatore clari, filius, Sophiſta, Iulio Rufiniano in limine Libri de figuris ſententiarum, Suidae, & Scholiaſtis Graecis Hermogenis laudatus.

XL. pag. 337. *b.* Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀστασίας. *Sapientiſſimi D. Nicephori Gregorae de regularum inſtabilitate* brevis Tractatus. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀστασιάστους. Deſ. εὕροι τις ἂν τοιαῦτα ἐξετάζων. Forte idem eſt, atque ille, qui inter Nicephori Gregorae Opera Grammatica num. 44. recenſetur in uberrimo eius ſcriptorum Indice, ex R. P. D. Bernardi de Montfaucon ſchedis concinnato, quem integrum adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. p. 300. ſeqq. Georgio tamen Choerobosco tribuitur apud Aldum Venet. MCCCCLXXXXVI. fol. pag. 215. & Baſil. MDXL. in 8. pag. 255. ſub titulo: Χοιροβοσκοῦ πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητοῦντας καὶ ὁμοιότητας, ubi quatuor circiter verſus in fine longior apparet.

XLI. pag. 338. Παρεκβόλαια περὶ συντάξεως καὶ ἀντιστοίχων πάνυ ὠφέλιμα τοῦ σοφωτάτου ἀνδρῶν Λογγιβάρδου. *Sapientiſſimi viri Longibardi Parecbolaea de conſtructione, & antiſtoechis valde utilia*. Inc. Πολλοὶ τῶν ἀρχιατέρων καὶ ἀρχαιοτέρων καὶ ἀρχαιτέρων τε συνετωτέρων τε. Deſ. ἀλλὰ γὰρ ἐν νῷ ληπτέον τὴν ὑπόσχεσιν. Nihil de hoc auctore apud Fabricium.

XLII. pag. 346. Παρεκβόλαιον τοῦ Ἀραβίτου κυροῦ Κωνσταντίνου, ἡ μικρὰ ὠφέλεια. *Parecbolaeon Arabitae D. Conſtantini, utilitas exigua*. Inc. Πάλαι μοι διὰ λόγων ἦν τὸ, πλήθει νέων φίλων λόγων χρηστῶν πόνων. Deſ. ἐπιφθέγγονται δὲ ἐν τῇ παστείλῃ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰ ὠά. Continet varias deſcriptiones poëticas, ut comae, radiorum ſolis &c. De hoc etiam apud Fabricium nulla mentio.

XLIII. pag. 354. *b.* Σχέδος περιέχον διάφορα νοήματα τοῦ Σκουταριώτου κυροῦ. *Scheda continens varia noëmata, ſeu ſenſa Domini Scutariotae*. Sed praeter titulum, & hunc primum verſum, Κινεῖ με πρὸς παραινέσεις, ὦ ἄνθρωπε, ἡ συντεθραμμένη σοι μοχθηρία καὶ ἡ σὴ λειξουρία . . . . . . reliqua amanuenſis oſcitantia fuere omiſsa. Hic fortaſſe eſt Nicetas Scutariota, cuius de arte Rhetorica Mss. exſtant in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi, teſte Fabr. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 433.

XLIV. pag. 356. Παροιμίαι κατὰ στοιχεῖον συλλεγεῖσαι ἐκ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, πάνυ ὠφέλιμοι. *Proverbia iuxta alphabetum collecta ex omni Graecanica eruditione, valde utilia*. Inc. Ἄαπτος σὺ πέλεις, ἤτοι ἄψαυστος, ἢ ἀπρόσιτος, ἐπὶ τῶν οἰομένων ἐν πᾶσιν εἶναι τελείων. Deſinit in Ω in verbis: Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχοι. Ὠὸν τίλλων. Auctor Anonymus. Proverbia collegit Michaël Apoſtolius, quae in lucem prodiere Lugduni Batavor. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4. Noſtrorum initium, tum ab Apoſtolii, tum ab Anonymi Proverbiis, quae in eadem editione leguntur, diverſum omnino eſt: ex ipſis tamen excerpta eſſe arbitramur.

XLV. pag. 362. Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσει Λαζάρου διακόνου, φιλοσόφου, καὶ λογοθέτου. *Michaëlis Preſbyteri & Syncelli Apoſtolicae ſedis Hieroſolymitanae Methodus de conſtructione orationis, ex tempore compoſita Edeſſae Meſopotamiae rogatu Lazari Diaconi, Philoſophi, & Logothetae*. Inc. Ἡ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασκαλία πολλή τε καὶ βαθεῖα καθέστηκε, φιλομαθέστατε Λάζαρε, κ. λ. Deſ. γνώρισμα τυγχάνον τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὦ φίλων ἀρίστων μειράκιον. Sequuntur exempla conſtructionum cuiuslibet verbi per alphabetum, quorum initium eſt: Ἀγορανομῶ γενικήν. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος, κ. λ. ſed praeter pauca quaedam verba a littera A incipientia, reliqua praetermiſſa ſunt. Hic autem *de conſtructione verborum* Tractatus uberrimus, qui in Codice noſtro *Michaëli preſbytero Hieroſolymitano* tribuitur, ſub *Georgii Lecapeni* monachi, qui in Theſſalonica medio

saeculo XIV. vixit, nomine occurrit in lucem editus in Volumine Grammaticorum Graecorum ex Aldi & Asulani officina Graece Venet. MDXXV. in 8. a pag. 171. ad pag. 216. in quo contexendo testatur auctor in ipso Operis limine usum se praeceptis Apollonii Dyscoli, Herodiani, Apollonii iunioris, Arcadii Byzantini, aliorumque, qui de Atticis vocibus scripsere; quem locum adfert Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 16. Recusus deinde fuit item Graece sub eiusdem Lecapeni nomine Florentiae MDXXVI. (1) in 8. min. per heredes Phil. Iuntae, quam nos editionem, & quidem Antonii Mariae Salvini notulis, ac correctionibus marginalibus autographis adspersam, consuluimus; ubi notandum, paullo ante finem inter verba, τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνήμενος σχέσεως, quae in Codice postrema sunt paginae 373. & alia, Ποσαχῶς διαιρουμένην ἐστὶ δυνατὸν, κ. λ. quae sunt prima eiusdem paginae 373. *b*. plura alia in editione inserta legi, quorum initium est: Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει, κ. λ. Auctorem vero huius Operis, sentit Allatius (2) Lecapenum non esse, Codd. auctoritate fretus. Vaticani enim Codices, Barberinus, Vallicellanus, aliique non ita recenti aevo descripti, titulum Operi praefigunt nostro simillimum, ac propterea Michaëli presbytero Hierosolymitano adiudicant: cui quidem Allatii sententiae & ipse lubens subscribo, quum exscriptorum incuria praeverti singula persaepe soleant. Fieri igitur potuit, ut hoc Opus cum alio ipsius Georgii Lecapeni genuino libello, qui *de artificio Grammatico* inscriptus est, & habetur Ms. tum in Vaticana Codice DCCCLXXXIII. tum in hac nostra Bibliotheca, ut inferius patebit; perperam confuderint. Interim de Michaële Presbytero velim scias, fuisse hunc Thomae (3) Patriarchae Hierosolymitani Syncellum, & amicum Theodori Studitae, cuius exstant ad eum Epistolae; qui & ipse non minus quam Theodorus multa & gravia pro imaginum cultu passus est post saeculi noni initia. *Syngelum* pro *Syncellum* minus recte vocant Tilmannus & Millanus, quum non gentile nomen, aut proprium sit σύγκελλος, seu σύγγελλος, sed officii ac dignitatis, ac si *concellaneum*, & *domesticum* dicas, qui Patriarchae fere erat proximus, & Metropolitis sive par, sive etiam praeferendus. Nonnulla de hoc vocabulo attigimus supra pag. 160. §. CXI. plurima vero habet Du-Cangius in utroque glossario.

XLVI. pag. 374. *b*. Περὶ συντάξεως λόγου, ἤτοι περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν, καὶ περὶ βαρβαρισμοῦ· ἐν τῷ μεταξὺ τούτων καὶ περὶ συντάξεως προθέσεων καὶ ῥημάτων, τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου Γρηγορίου. In summo vero margine, manu paullo recentiori adiectum fuit: Οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς δεσποτικοὺς ἐξηγούμενος κανόνας, Πάρδος πρότερον ὀνομαζόμενος. *De constructione orationis, vel de non soloecizando, & de barbarismo; interim etiam de constructione praepositionum, & verborum, Metropolitae Corinthi Gregorii. Hic est, qui Dominicos Canones interpretatus est, & Pardus antea vocabatur*. Inc. Ὀκτὼ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, κ. λ. Des. οὕτω γράφων ἐν πᾶσιν, οὐ βαρβαρίσεις. Legitur etiam sub eodem prorsus titulo & in Vaticana Cod. DCCCLXXXIII. & in Palatina Cod. CXLVI. pag. 184. ut colligitur ex Allatii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. p. 798.

XLVII. pag. 378. Τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς, σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς διάλογος. Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Παλαίτιμος καὶ Νεόφρων. *Monachorum maxime venerabilis, sapientissimi ac eloquentissimi D. Maximi Planudae de Grammatica Dialogus. Dialogi personae sunt, Palaetimus, & Neophron* (4). Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis, ἀναβάλλει μὲν ὕδωρ ἡ πηγή. ἀναβάλλεται δέ τις τόδε . . . . . Integer vero habetur Codice III. Plut. LVI. & alibi infra. Exstat & in Coisliniana pag. 245. & alibi.

XLVIII. pag. 406. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συντάξεως ῥήματος. *Eiusdem de constructione verbi*. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῶς μεταβαίνουσαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει. Des. ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι, τουτέστιν ἵνα βρέξῃ, ἢ οὔ. Eadem fortasse est atque illa, quae in Labbei Bibl. nova Mss. pag. 105. *Planudae Syntaxis ex Harmenopulo & Christodulo* commemoratur, teste Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47.

IL. pag. 416. Τοῦ σοφωτάτου Λογοθέτου τοῦ δρόμου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως, τοῦ γεγονότος ὕστερον πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, λόγος περὶ ὀρθότητος συντάξεων. *Sapientissimi Logothetae Dromi* (sive cursus publici) *Domini Ioannis Glycis, qui postea fuit Patriarcha Constantinopolitanus, sermo de recta constructionis ratione, ad suum ipsius filium Cyrin Georgium*: ita enim in summo margine adnotatum est: ποιήσατο δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Κύριν Γεώργιον. Inc. Ἡ τοῦ λόγου χρῆσις εὕρηται μὲν, ἢ μᾶλλον τοῖς ἀνθρώποις δέδοται παρὰ Θεοῦ, τῆς ἀναγκαίας κοινωνίας ἕνεκα. Des. καὶ ὅπῃ ποτ' ἂν ἔχοι ποθητὰ δικαίως ἂν αὐτοῖς καὶ εἴη καὶ νομίζοιτο. Exstat huius Grammatica Ms. in Bibl. Reg. Paris. Cod. MMDLXII. Vid. Catalog. T. II. p. 522. & in Cod. XIV. saeculi Florentiae in Bibl. Monasterii B. Mariae. In ultimo folio, manu diversa, exarata sunt quaedam parva fragmenta Capitum Marci Antonini *de rebus suis*, ex iis, quae recensuimus supra §. XIV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. charactere utplurimum minuto & evanido. Constat foliis scriptis 438.

ΣΥ-

(1) Error est in Fabric. editione loc. cit.; etenim pro 1526. habetur 1520.

(2) In Diatriba de Georgiis Fabric. edit. in calce Vol. X. Bibl. Graecae pag. 700. §. XLVI.

(3) Fuit Thomas Patriarcha Hierosolymit. ab Anno DCCCII. ad DCCCXXI. & Fortunato a Graecis substitutus.

(4) Male Montfauc. in suo Catalogo habet *Lycophron* pro *Neophron*.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESII CYRENAEI EPISTOLAE.

Ac praeterea

Hymni, & Orationes.

COD. VIII. I. pag. 1. SYnesii Cyrenaei Epistolae CLV. quotquot nimirum sunt editae in Petaviana edit. a pag. 157. ad pag. 194. praeter CLI. quae desideratur in Codice. Ipsarum tamen series identidem diversa est. Notandum inter Epistolam CXLVIII. & CXLIX. insertam esse *Synesii Catastasim dictam in maximam barbarorum excursionem &c.* quae incidit in edit. pag. 301. seqq. Codicis vero pag. 110. In fine: Τέλος τῶν ἐπιςολῶν Συνεσίυ. ὁμοῦ πᾶσαι ρϛ'. *Finis Epistolarum Synesii; omnes simul CLVI.* si nimirum dictam Synesii Orationem epistolae loco habeas.

II. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι. *Eiusdem hymni metrici* X. tribus utplurimum columnis ita dispositi, ut a primo versu primae columnae ad primum secundae, & inde ad primum tertiae progrediantur, & sic deinceps. Hymnus primus pag. 119. est tertius in editione Petaviana pag. 319. II. pag. 124. est quartus, III. pag. 126. *b.* est quintus, IV. pag. 127. sextum habet locum, VI. pag. 128. secundum obtinet locum, VII. pag. 129. est item septimus, VIII. pag. 129. *b.* item octavus in ed. IX. pag. 130. nonus est & ibidem; X. denique pag. 131. primus est in editione.

III. pag. 133. Sequuntur sine ullo titulo *Eiusdem de Providentia Libri duo*. Ibid. p. 89.

IV. pag. 156. *Eiusdem ad Paeonium de dono astrolabii*. Ibid. p. 307.

V. pag. 170. *b. Eiusdem de Insomniis*. Ibid. pag. 131.

VI. pag. 191. *Eiusdem calvitii encomium*. Ibid. pag. 63.

VII. pag. 208. *b. Eiusdem Dio, vel de ipsius vitae instituto*. Ibid. p. 35.

VIII. pag. 226. *b. Eiusdem ad Imperatorem* (Arcadium) *sive de Regno*. Ibid. p. 1.

IX pag. 244. *Eiusdem constitutio*, sive *elogium Anysii*. Ibid. p. 305.

X. pag. 247. *Eiusdem homilia brevis de diebus festis sancte & pie obeundis*. Ibid. p. 295.

XI. pag. ead. *b. Eiusdem altera homilia in pervigilio nativitatis Deiparae*. Ibid. pag. 297. In hac Homilia, ubi asterisci ponuntur in editione, in Codice nullum defectus indicium apparet.

XII. pag. 248. Sequebatur eadem Oratio, quae supra §. IX. sed expuncta postmodum fuit.

XIII. pag. 249. Στίχοι ἐξηγημένοι. *Versus expositi*. Inc.

Ἔςι κ̀ εἰδώλῳ μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάοντα. ἐξήγησις τοῦ ῥητȣ̃ εἴδωλα λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, τα συμφυῆ μὲν τοῖς κρείττοσιν, ἐλάττονα δὲ ἐκείνων τυγχάνοντα. Des. imperfecte in verbis: τοῦ ζωτικȣ̃ πνεύματος ἀπολιποῦσαι τὸν βίον ȣ μάλα τι δυσχεραί. . . .

Cod. Graec. papyr. Ms. in 8. Saec. XIV. notulis hinc inde adspersus. Constat foliis scriptis 255.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORI DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Eiusdem de Voluntario & Involuntario Liber, & Epistolae.

I. pag. 1. Θεοδώρου περὶ μηνῶν. *Theodori* (Gazae) *de mensibus* (Atticis) Tractatus, praevio auctorum, quorum in ipso testimoniis utitur, indice. Inc. Πρὸ ἔργȣ μέν. Des. τελευτὴν εἵμαρτο εἶναι. Graece editus fuit Venetiis MCCCCXCV. fol. & alibi; Graece & Latine in Vranologio Petavii Amstel. MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 153. Latine vero tantum in Thesauro Antiquit. Graecar. Gronovii Tom. IX. pag. 983. Theodorus iste Thessalonicensis fuit, & unus ex iis, qui Amurathe Graeciam universam victricibus armis occupante, in Italiam se receperunt. Victorino Feltrense magistro usus, eum in Latinis litteris progressum fecit, ut longe omnium latinissime scriberet, nec plane dignosci posset, exactius ne ac certius ab eo Latina Graece, quam Graeca ipsa Latine redderentur: quod & Aristotelis, Theophrasti, Hippocratis & aliorum Latinae, ac Ciceronis de Senectute, ac Somnio Scipionis Graecae versiones satis ostendunt. Suis vigiliis, Bessarionis Cardinalis amicitiam gratiamque sibi conciliavit, eoque commendante sacerdotium in magna Graecia promeruit. Romae diu vixit, unde tandem indignatus, quod lucubrationes suas summo viro sordescere animadvertisset, in Brutios ad sacerdotii sacram sedem contendit, ubi non multo post plane senex obiit A. MCCCCLXXVIII. In fine huius Libelli rubris litteris haec amanuensis subscriptio legitur exarata: Μετεγράφη ὑπ' ἐμȣ̃ ἱερέως Ἰωάννου Ῥώσου Κρητὸς τὸ γένος ἐν Ῥώμῃ ἔτει αυοα'. ἀρχιερατεύοντος Παύλου δευτέρȣ ἔτȣς ἑβδόμȣ. Φεβρȣαρίȣ ιβ'. *Transcriptus est a me Ioanne Rhoso sacerdote, Cretensi genere, Romae An. MCCCCLXXI. Paulli II. Sum. Pont. An. VII. die XII. Februarii* (1).

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑκȣσίȣ κ̀ ἀκουσίȣ. *Eiusdem de Voluntario, & Involuntario* Liber. Inc. Περὶ δὲ ἑκȣσίȣ κ̀ ἀκουσίου ἀπορήσειεν ἄν τις εἰς τὰ καθ' ἕκαςα. Des. ἄμφω γὰρ τὼ ἄνδρε σοφὼ, κ̀ αἰδȣ̃ς ἀξίω. Nulla de hoc Theodori Opusculo occurrit mentio apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 194. ubi eius Opera tam edita, quam inedita recenset.

 III.

(1) Omisit hanc subscriptionem Montfaucon. in Palaeogr. Graec.

III. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολαί. *Eiusdem Epistolae XIV.* & quidem hoc ordine:

I. est Περὶ ἀρχαιολογίας Τυρκίων. *De origine Turcarum*. Inscribitur: Θεόδωρος Φραγκίσκῳ Φιλέλφῳ εὖ πράττειν. *Theodorus Francisco Philelpho salutem*. Inc. Περὶ Τύρκων, κ. λ. Des. σὺ κρινεῖς. Ἔρρωσο. Haec cum Leonis Allatii versione prodiit in eius Συμμίκτοις Tom. II. pag. 382. seqq. Coloniae MDCLIII. 8.

II. pag. 61. Δημητρίῳ τῷ Συγροπύλῳ, *Demetrio Sguropulo*. Inc. Δεινὰ παλιν ἀγγέλλεις. Des. χαλεπωτέραν καθίσησιν. Ἔρρωσο.

III. pag. 63. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίςυ, *Andronico Callisti filio*. Inc. Ὅτι οὐ συναποδημήσαις. Des. τὰ εὐτυχήματα. Ἔρρωσο. ἀπὸ Ῥώμης βοηδρομιῶνος ἐνάτῃ ἱςαμένυ.

IV. pag. 63. *b.* Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Φίλτατε ἀδελφὲ χαῖρε. Ἀπεκρινάμην πρὸς τὸν δεσπότην. Des. καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν φίλων εὐπράττοις.

V. pag. 65. Βησσαρίωνι Καρδινάλει, *Bessarioni Cardinali* Inc. Ἤδη τὴν ἱεράν σε κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι. Des. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρκεῖ. Εὐτύχει. ἀπὸ Ῥώμης.

VI. pag. 66. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκ τῶν πρὸς τὺς δεσπότας. Des. ϗ εὐτυχῶς διάγοις τὸν βίον. ἀπὸ Ῥώμης.

VII. pag. 67. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Εὔχομαι ἀγαθὰ πυθέσθαι περί σε, ὦ ἱερὰ κεφαλή. Des. ἐρρωμένως καὶ εὐτυχῶς διάγοις. ἀπὸ Ῥώμης.

VIII. pag. ead. Ἀλεξίῳ, *Alexio*. Inc. Ἡ τῷ δεσπότῃ συμβᾶσα νόσος. Des. εἰς Τάραντον. Ἔρρωσο. ἀπὸ Ῥώμης.

IX. p. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Χθὲς κατὰ τύχην εἶδον. Des. εἰ μή τι τῶν ἀναγκαιοτέρων κωλύει.

X. pag. 68. Φραγκίσκῳ Φιλέλφῳ, *Francisco Philelpho*. Inc. Οὐ πάντ' ἔοικεν ἀσθενεῖ τὸ γῆρας. Des. ὧν δημιουργὸς εἶ ἀγαθός. Ἔρρωσο. ἀπὸ Ῥώμης πυανεψιῶνος τετάρτῃ φθίνοντος.

XI. pag. 71. *b.* Ἀλεξίῳ, ἤγυν ἐμοὶ, *Alexio, scilicet mihi*. Inc. Ἀφικόμεθα εἰς Βιτέρβιον. Des. ϐ εὐτυχέςερον. Ἔρρωσο. ἀπὸ Βιτερβίυ ἑκατομβαιῶνος πέμπτῃ ἱςαμένυ.

XII. pag. 72. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐπέςαλκά σοι μηνὸς Φεβρυαρίυ. Des. ἄσπασαι παρ' ἐμοῦ. ἀπὸ Ῥώμης Μαρτίυ κθ'.

XIII. pag. 73. *b.* Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Δίς σοι ἐπέςαλκα. Des. προσαγόρευσον παρ' ἐμῦ. ἀπὸ Ῥώμης Ἀπριλλίυ ιγ'.

XIV. pag. 75. *b.* Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκομίσθη μοι ἡ ἐπιςολή. Des. τῶν δεσποτῶν. Ἔρρωσο. ἀπὸ Παλαιοκάςρυ Σεπτεμβρίυ η'. Vide Allatium contra Creyghton. pag. 18. ubi plures Gazae Epistolas, atque in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat, quae fere omnes sunt ineditae.

IV. pag. 78. Repetitur idem Tractatus *de Voluntario, & Involuntario*, de quo supra §. II. multis tamen heic correctionibus, & adnotationibus in ora paginarum, fortasse manu eiusdem Gazae adiectis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 83.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

THEONIS SOPHISTAE PRAEEXERCITATIONES.

Addas

Alia quaedam anepigrapha.

I. pag. 1. *Theonis Progymnasmata* cum scholiis marginalibus; sed primorum propter foliorum margines laceros atque corruptos, nullum ipsorum initium damus. Finis vero sequens est: οὐ γὰρ διώρισεν εἰ ϐ τὸν θετὸν ϐ τὴν θείλειαν. In fine ab alia manu nonnulla subiiciuntur de Romanorum mensibus, & alia quaedam pauca levis momenti. Prodierunt haec Progymnasmata parum tamen emendate primum Romae in 4. Graeco idiomate; cum versione deinde Latina Ioachimi Camerarii Basil. MDXLI. 8. qui plurima menda Romanae editionis sustulit. Atque haec ipsa Camerarii interpretatio a Daniele Heinsio repetita est in edit. Leidensi Anno MDCXX. in 8. & Graeca ex adverso posita, omissis tamen progymnasmatum exemplis, utpote quae Theonem auctorem non habent. Quum plures fuerint Theones Rhetores, ac Sophistae, teste Suida, dubitant viri docti, num idem sit, atque ille, qui scholiis Aratum, ac commentariis Apollonium Rhodium, Lycophronem ac Nicandrum illustravit; quamvis haec Grammatico potius, quam Sophistae conveniant. COD. X.

II. pag. 53. *b.* Sequitur Tractatus satis longus Anonymi, in quo flosculi vocum, & sententiarum, earumque explicationes tum ex sacris litteris, tum etiam ab externis auctoribus desumtae continentur. Initium, quod speciminis loco, paullo longius lectori exhibemus, licet & ipsum mutilum esse videatur, sequens est: Οὕτω μὲν οὖν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων λείπει τὸ ἔχει, ἃ ϗ τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτεται· οὐχὶ τὸ θεῖον δηλοῖ περιγραφόμενον, ἀλλὰ τὸν πλησιασμὸν τὸν πρὸς τὸν θεὸν τῶν Σεραφὶμ θέλει δηλοῦν, ἀπὸ τῶν κάτω δηλῶν ἡμῖν τὰ ἄνω. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. Ἀρχήν φησιν, ἤτοι ἐξυσίαν ϗ κράτος, τὸν ςαυρόν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ δηλοῖ τὸ βαςάσαι τὸν Χριςὸν τὸν ςαυρὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐρχόμενον ἐπὶ τὸ πάθος. Πῶς δὲ καλεῖ τὸν ςαυρὸν ἀρχὴν ὁ προφήτης; τῦτο βύλεται δηλοῦν ὁ Θεολόγος, ϐ φησὶν, ὅτι συνεπαίρεται τῷ ςαυρῷ, ἤτοι τοῦ ςαυροῦ ὑψωθέντος, ϗ ἐν αὐτῷ τοῦ Χριςοῦ, δι' αὐτοῦ ἐκράτησε τοῦ διαβόλυ, ϗ ἐξείλετο ἡμᾶς τῶν χειρῶν τῶν ἐκείνυ. Λαμυρὸν δοκεῖ τὸ πλατὺ ϗ εὐρύχωρον λέγεσθαι. οἶμαι γὰρ, εἴ τις τῆς ἐν λόγῳ δυνάμεως πεῖραν ποιύμενος, ἔπειτα πρὸς μέτρον κρῖναι ταύτην θελήσειε, μίαν ἐκ πασῶν ὑπόθεσιν προςησάμενος, καθάπερ οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀρχετύπους πίνακας προςίθενται δηλονότι εἰς μίμησιν, ταύτην ἂν αὐτὸν ὑφελόντα λόγου κρείττονα, τῶν ἄλλων ἑλέσθαι τὴν πρώτην, οὕτω δοκεῖ ὀρθῶς ἔχειν, κ. λ. Finis vero ita habet: Ἀττικοὶ

καὶ κατὰ συγκοπὴν γράφουσι τὸ τεθνάναι βραχὺ, οὕτω ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἑστάναι.

III. pag. 89. *b. Dialogus brevis inter Agarenum, & Episcopum nomine Theodorum*, auctore Anonymo. Inc. Ἔν τινι συλλόγῳ τις τῶν κομψῶν Ἀγαρηνῶν ἐρωτᾷ τὸν ἐπίσκοπον, Εἰπέ μοι, ἔφη, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενος ὁ Θεὸς ἐξέπνευσεν; Θεόδωρος, Ναὶ, ὁ Ἀγαρηνὸς, κ. λ. Des. τότε Ἀγαρηνὸς, ὡς ἐν ἀμφιβλήστρῳ περιπλακεὶς, ἄναυδος ἀπενεώθη τεθειπώς.

IV. pag. 90. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόδειξις, ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ συναΐδιον. *Eiusdem* (forte *Theodori*) *demonstratio, quod Deus habet filium consubstantialem, & coaeternum*. Inc. Τῶν Ἀγαρηνῶν τὸ φρόνημα, καὶ πᾶσα ἡ σπουδὴ πρὸς τὸ ἀθετεῖν τὴν τοῦ Θεοῦ λόγου θεότητα, κ. λ. Haec autem quousque progrediatur, non ita facile agnoscas, propter characteres in infimo praesertim margine evanidos. Pagina tantum 92. excerptum quoddam Magni Basilii exsculpsimus ex eius Epistola *ad Symplicium*, incipiens a verbis: ἐπήγειρας ἡμῖν σαύρας τε καὶ φρύνους, ἐαρινὰ δῆθεν θηρία, κ. λ. quae in eius edit. Operum Paris. MDCCXXX. fol. incidunt in Tom. III. pag. 208. lin. 3. Sequuntur deinde pag. ead. *b.* quaestiones quaedam *de Anima*, una cum suis solutionibus. Eae vero sunt:

Τί τὸ καταληπτὸν κριτήριον τῆς ψυχῆς;
Εἰ ἔστι ψυχή;
Εἰ οὐσία ἐστὶν ἡ ψυχή;
Εἰ ἀσώματος ἡ ψυχή;
Εἰ ἁπλῆ ἡ ψυχή;
Εἰ ἀθάνατος ἡμῶν ἡ ψυχή; quae quidem num ad Theodorum Episcopum pertineant, exploratum minime habemus.

V. pag. 95. *b. Fabulae XXXVIII.* instar Aesopicarum. Prima *de Alcyone ave*, inc. Ἀλκύων ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Vltima (1) *de Pastore, & ovibus eius vestem comedentibus*, des. καρπῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται. Vt autem aliquod ipsarum specimen habeat lector, primam heic integram proferimus: Ἀλκύων ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δήποτε τίκτειν μέλλουσα ἐνεοττοποιήσατο. ἐξελθούσης δέ ποτε αὐτῆς ἐπὶ νομὴν συνέβη τὴν θάλατταν ὑπὸ λάβρου κυματωθεῖσαν πνεύματος ὑπεραρθῆναι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα καὶ γνοῦσα τὸ πραχθὲν, εἶπε· δειλαία ἔγωγε, ἥ τις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἥ μοι πολλῷ γέγονεν ἀπιστοτέρα. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι, πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

VI. pag. 100. *b.* Ἑρμηνεία εἰς τὸ, κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀμήν. *Interpretatio in illud „ Domine Iesu Christe Deus noster miserere nobis, amen „* auctore Anonymo. Inc. Ἑκάστη λέξις πεπληρωμένη δογμάτων τε καὶ σοφίας ἐστίν. Des. ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν παραδίδοται. Est unius circiter paginae.

VII. pag. 102. *b.* Anonymi Tractatus *de Trinitate*, cuius initium: Ἀλλ' ἔστιν εἷς μὲν Θεὸς, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτοῦ τρία, κ. λ. Des. ἐκεῖνοι κληρονομήσουσι τὰς ἀπειλὰς, ἤτοι τὰς μελλούσας κολάσεις. Repetitur deinde Ἑρμηνεία εἰς τὸ, Κύριε Ἰησοῦ, κ. λ. eadem cum illa, quam enunciavimus paragrapho superiori.

VIII. pag. 108. Excerptum ex Oratione quadam ad Imperatorem, *de iuramento Regibus praestando a suis subditis*. Inc. Ἐγὼ, σοφώτατε βασιλέων, καὶ συμπαθέστατε, καὶ καρτερικώτατε, λέγω δὲ ταῦτα, κ. λ. Des. ἰδοὺ ταύτην ἐγὼ δίδωμι, ὃς μάλιστα πάντων, καὶ τὰ ἑξῆς.

IX. pag. 109. Vltimo loco legitur Opusculum, cuius initium: Τὴν ἀρχὴν ἄνθρωπος διὰ τοῦτ' ἐπὶ συνοικίαν ἐλθεῖν ἠναγκάσθη. Des. πῶς ἐπὶ τοῖς μείζοσιν αὐτὸν οὐδὲ παρακεχωρῆσθαι δοίη τις ἄν. Agitur de necessitate, qua homines primum, relicta solitudine, aliorum societatem quaerere coacti sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. propere oscitanterque conscriptus, ac pluribus in locis madore corruptus, cuius in calce nomen fortasse scriptoris est adpositum, sed characteribus ita per compendia exaratis, ut nondum quinam sit exsculpere potuerimus. Constat foliis scriptis 110.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

NATVRALIS COMMVNICATIO THEODORI LASCARIS.

I. pag. 1. Φυσικὴ κοινωνία Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως, τοῦ υἱοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα. *Physica communicatio* (seu Societas) *Theodori Ducae Lascaris* (2), *filii celsissimi Imperatoris Domini Ioannis Ducae*, Sermonibus, seu Libris VI. comprehensa, cum figuris geometricis elegantissimis. Liber I. inc. Ἐκ πολλῶν μὲν πραγμάτων. Des. περὶ ὧν εἰς τὸ ἑξῆς εἴπωμεν. COD. XI.

II. pag. 9. Liber II. inc. Περιάγονται μὲν αἱ κράσεις. Des. τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

III. pag. 21. *b.* Liber III. inc. Ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ περὶ τῶν. Des. δωρήματα τὰ κατάλληλα.

IV. pag. 31. Liber IV. inc. Τοσαυταχῶς τὰς ἐν ἀνθρώποις. Des. δυνάμει τοῦ κρείττονος.

V. pag. 44. *b.* Liber V. inc. Δύο εἰσὶ τὰ ζητούμενα. Des. ἐντελῶς ἀποδώσομεν.

VI. pag. 59. Liber VI. inc. Ἀναγκαῖαι καὶ πρῶται. Des. διὸ καὶ τὴν συγγνώμην αἰτούμεθα. In fine: Τέλος καὶ Θεῷ πλείστη χάρις. Vide Cangium in παρακλητικῇ, ubi etiam hos Libros VI. Theodori Ducae de Communicatione Naturali memorat, interprete Claudio Auberio Latine editos Basileae A. MDLXXI. qui Graece etiam habentur in Cod. Regio Paris. 9568. Vid. & Cangii

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo ultimam ponit fabulam *de divite duas filias habente*; nam penultima est.

(2) Theodorus Duca Lascaris, iunior, Imperator fuit ab A. MCCLV. ad MCCLIX. Vid. Fabr. B. G. Vol. X. p. 526.

Cangii notas ad Zonaram pag. 147. & Labbeum pag. 96. Bibl. Novae Mss.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 79.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

THEODORI GRAMMATICA.

COD. XII. THeodori Gazae Grammaticae Graecae Libri IV, de quibus vide infra Codicem XV. huius Plutei, cum quo concordant.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 131.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΝ.

THEODORI CONTRADICTORIVM.

COD. XIII. AD intelligentiam huius Theodori Gazae Antirrhetici, seu Contradictorii libelli praemittendum est, magnam fuisse inter philosophos saeculi XV. circa Platonis, & Aristotelis philosophiam, uter utri praeferendus esset, agitatam controversiam. In hac omnium maxime Georgii Gemisti, seu Plethonis studium exarsit, qui quum Platonis partes suscepisset in eo Libro, quem *de differentia Platonicae, & Aristotelicae Philosophiae* scripsit, adeo sibi temperare non potuit, ut non differentiam tantummodo utriusque examinare contentus fuerit, sed acrius omnia conviciorum genera exaggerans, homini primario contumeliam facere non erubuerit. Ex quo factum est, ut praestantissimorum virorum odia, & calamos in se concitaret. Inter ceteros Bessario Cardinalis, mitissimi ingenii vir, Libellum pro Aristotele in Plethonem, licet praeceptorem suum composuit, inscriptum: Πρὸς τὰ Πλήθωνος πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ οὐσίας, *Ad dicta Plethonis in Aristotelem de substantia*, cuius initium, Εἴ τις ἁπλῶς τε ϗ ἅμα, κ. λ. Theodorus quoque Gaza, philosophicarum artium cognitione instructissimus, neque Plethone ipso inferior, Aristotelis defensionem aggressus est non tam sponte, quam Bessarionis ipsius hortatu, qui quum gravioribus curis esset distentus, & ab omni prorsus contentionis studio alienissimus, hanc illi provinciam demandavit. Sequenti igitur Libello Theodorus commissum sibi munus implevit. His praenotatis ad Codicis recensionem veniamus. Praecedit pag. 1. *b.* Cardinalis Bessarionis Epistola ad Ioannem Argyropulum, quae quum inter enumeratas a Fabricio Bibl. Gr. Vol. X. pag. 402. & 403. tam editas, quam ineditas, silentio fuerit praetermissa, utpote cuius fortasse notitiam non habuerit; visum est heic integram subiungere, ne hoc tanti viri cimelio φιλέλληνας lectores fraudaremus. Ea vero sequens est:

I. pag. 1. *b.* Βησσαρίων Καρδινάλης Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπύλῳ εὖ πράττειν. *Bessario Cardinalis Ioanni Argyropulo salutem.*

Ἀνέγνωμεν, ἃ πρὸς τὰ ἐν προοιμίοις τῆς ὑπὲρ Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνιστάμενος γέγραφας. ἐθαυμάσαμεν οὖν, ὅτι προς οὕτω βραχὺν ϗ σαφῆ λόγον Ἑλληνικὸν ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν ϗ ἐπιτετμημένως, εἰ ἔνια τῶν εἰδῶν εἰσι χωριστὰ, ἢ πάντη ἀχώριστα; ϗ εἰ χωριστὰ, πότερον καθ' αὐτὰ ὑφεστηκότα, ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα; (ἄλλως γὰρ ἂν ἐνῆν τὰ Πορφυρίου πρὸς ἔπος ἐκθέσθαι γνώριμα ϗ παισὶν ὄντα) τοσοῦτον λόγων πλῆθος ἀντέθηκας, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. ἅπερ καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τὸν λόγον ποιούμενα, οὐ διεῤῥήξαμεν ἀναγνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθου. καὶ ἅμα ὅτι οὐδὲν ἂν ἐγίνετο προύργου διαῤῥαγέντων. καὶ γὰρ δὴ πολλοῖς ϗ πρὸ ἡμῶν ἔγνωσται ἐν ταῖς δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὁμιλίαις. καὶ ταῦτά σου πολλάκις παρενείραντος εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον, εἴτε ϗ μὴ οὐδὲν δεῖ λέγειν. διεῤῥήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδαμῶς. αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὁρᾷς, σχολὴν ἄγοντες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἅμα καὶ τὸ ἐρίζειν ϗ μάτην ἐπιδείκνυσθαι, Θεόδωρον ἐξετάσαι τοὺς λόγους ὅσον δύνανται προετρέψαμεν, ϗ κοινῇ συνδιασκέψασθαι μετὰ σοῦ, εἰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα οὔτ' ἐπὶ τῶν ὄντων, οὔτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φὴς, ϗ ἅμα γυμνασίας λογικῆς ἕνεκα, ϗ ὡς ἢ πεισθῆναι, ἢ μεταπεῖσαι ἡμᾶς. ἐκεῖνος μὲν οὖν τὸ κελευθὲν ἐποίησεν. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ϗ πρότερον ταῦτα ἀκηκοότες ϗ εἰδότες, ὅμως οὐδένα πρὸς σὲ πεποιήμεθα λόγον, δεδιότες μὴ χαλεπήνῃς διὰ τὸ εὐόργιστον, ϗ περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εὔνοικον τῆς δοξοσοφίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σὲ διαθέσεως ἠμείψαμεν, οὕτω καὶ νῦν εὐλαβούμεθα πέμψαι σοι τὰ γεγραμμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ὁμοίᾳ ψυχῆς ἠρεμίᾳ καὶ σὲ οἴσειν. καίτοι μετρίως τε καὶ πρὸς τὸν λόγον οὐ τὸν λέγοντα εἰρημένα, ϗ ἅμα σου ἄρξαντος. τοῦτο δὲ οὐ δεινὸν, εἴ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος· μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ περιττόν· καὶ μάλισθ' ὅτι ϗ μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους ἡμῖν ἐκοινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῖν, εἰ ἀπ' εὐνοίας, ὡς φὴς, ἐγεγόνει. τὸ γὰρ ἀπ' εὐνοίας, καὶ πρώτοις καὶ μόνοις τοῖς φιλουμένοις κοινούμεθα. ἢ οὖν ἔφαμεν, οὐ πέμπομέν σοι τὰ γεγραμμένα, οὔτ' ἴσως πέμψομεν, εἰ μὴ ἐπαγγέλλοιο πρῶτον ἡμῖν ἄνευ ἔριδος ϗ χολῆς ϗ διϊέναι, καὶ ἀντειπεῖν, εἰ βούλοιο, ϗ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν καὶ θυμὸν ϗ χόλον. τοῦτο δέ φαμεν, ὡς οἷόν τε μὲν ἀνθρώπῳ ϗ μέρος τι παθητικὸν ψυχῆς ἔχοντι, σοφῷ δὲ ἄλλως, ϗ διὰ τῆς ἱερᾶς ἡγμένῳ φιλοσοφίας. Εὖ πράττοις.

II. pag. 2. Θεοδώρου ἀντιῤῥητικόν. *Theodori Liber Contradictorius.* Inc. Εἴρηται Βησσαρίωνι τῷ πατριάρχῃ ἐν τοῖς ὑπὲρ Πλάτωνος λόγοις, ὡς ἐλπίσειε μὲν ἄλλά τε τῶν σπουδαιοτέρων θεωρημάτων ἐντεύξεσθαι ἐν τῷ τοῦ ἀντιλέγοντος Πλάτωνι βιβλίῳ, ϗ περὶ εἰδῶν, εἰ ἔνια χωριστὰ, ἢ πάντη ἀχώριστα; καὶ εἰ χωριστὰ, πότερον καθ' αὑτὰ ὑφεστῶτα, ἢ κείμενα ἐν ἐπινοίαις· μηθὲν δὲ εὕροι τοιοῦτο, ἀλλὰ λοιδορίας μόνον ϗ σκώμματα, κ. λ. Des. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν, ὁ τοῦ ἐναντίου λόγος οὐθὲν κατὰ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πρὸς τοὔνομα γέγονε ϗ ἀναιρεῖ μὲν ἀρχὰς, ἀποφαίνεται δ' ἐναντία ταῖς δόξαις, οὐδὲν ἀξιῶν κατὰ λόγον, ἑαυτῷ τε ἀνομολογούμενός ἐστι πολλαχοῦ, ϗ οἷς προήρηται ὁμολογεῖν ϗ συναγορεύειν, ἐναντιοῦται καὶ ἀντιλέγει λανθάνων.

Bessario Cardinalis, cuius ad Ioannem Argy-

gyropulum Epiſtolam retulimus, fuit patria Trapezuntius, & Monachus Ordinis S. Baſilii, & Archiepiſcopus Nicaenus. Graecae primum Eccleſiae promachus, Latina deinde dogmata adverſus Graecos defendit, Romanaſque partes ſtrenue conſtanterque ſectatus eſt. Primus Graecorum inter Cardinales cooptatus A. MCCCCXXXIX. ab Eugenio IV. & a Pio II. Patriarchae Conſtantinopolitani titulo ornatus eſt A. MCCCCLXIII. Tuſculanus praeterea Epiſcopus creatus, parum abfuit, quin, Pio II. defuncto, ad Summi Pontificatus apicem adſcenderet. Diem obiit Ravennae XVII. Kal. Decembris MCCCCLXXII. Domus eius ſapientiae Graecae poſt Conſtantinopolim expugnatam profugae patens ac clemens aſylum ſemper fuit.

Ioannes vero Argyropulus, Conſtantinopolitanus fuit, qui capta A. MCCCCLIII. a Turcis patria, exſul in Italiam ad Coſmum Medicem Florentinum, velut in portum confugit. Ab eo liberaliter exceptus, ac Petrum filium & Laurentium nepotem litteris inſtituere iuſſus, magna doctrinae & ingenii laude vixit, publiceque Florentiae primum, poſtremo Romae Graecas litteras, ac philoſophiam profeſſus eſt, ubi fato ceſſit anno circiter MCCCCLXXX. aetatis ſuae LXX. Hunc etiam in philoſophia praeceptorem habuit Angelus Politianus, ut videre eſt in eius Miſcell. Cap. I.

De Theodoro Gaza vide ſupra Codicem IX. huius Plutei §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Conſtat foliis ſcriptis 26.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORVS DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Harpocrationis, Georgii Choerobosci, Tryphonis, Manuelis Moſchopuli, & Anonymi opuſcula varia.

COD. XIV. I. pag. 1. T*Heodori Gazae Theſſalonicenſis de Menſibus Atticis Liber*. Vide in Codice IX. huius Plutei §. I. cum quo concordat. Heic quoque Operi ſunt praevia auctorum nomina, unde teſtimonia adferuntur.

II. pag. 43. Α᾽ρποκρατίωνος Λεξικὸν ἀναγκαῖον τῶν ῥητορικῶν λέξεων κατὰ ϛοιχεῖον. *Harpocrationis Lexicon neceſſarium rhetoricarum dictionum ſecundum ordinem alphabeti*. Inc. Α῎βαρις, κύριον. Λοιμοῦ δέ φασι κατὰ πάσην τὴν οἰκυμένην γεγονότος, κ. λ. Deſinit in littera Ψ in verbis ἐ ψίθυρος Α᾽φροδίτη, κ) Ε῎ρως ψίθυρος. Lexicon Harpocrationis primus omnium edidit Aldus Venetiis MDIII. fol. una cum Vlpiani Rhetoris Commentariis in Demoſthenem. Minus deinde emendate prodiit iterum ibid. MDCXVII. fol. Poſt varias deinceps editiones Nicolaus Blancardus, Harpocrationem cum verſione ſua Latina evulgavit Lugd. Batav. MDCLXXXIII. 4. adiectis in calce paginarum Philippi Iacobi Mauſſaci notis, & ad voluminis calcem ſubiunctis eruditiſſimis Henrici Valeſii animadverſionibus In editione tandem Graeca, eaque emendatiſſima, curante Iacobo Gronovio, Lugd. Batav. MDCXCVI. 4. variae ſunt lectiones excerptae ex duobus Codd. Florentinis, quorum primus, forte noſter hic eſt, quem modo prae manibus habemus, alter certe ille eſt, qui occurrit infra Plut. LVIII. N. IV *Harmonii* enim *Athenienſis*, illius poſſeſſoris nomen, quod in prima habetur pagina margini appoſitum, apertiſſime Codicem indigitat. Quum plures fuerint Harpocrationes etiam rhetores, cui Lexicon iſtud adſcribendum ſit, non plane conſtat. Suidas tamen Valerio Harpocrationi, Rhetori Alexandrino, Lexicon in decem Oratores, quod idem cum illo eſt, quod recenſuimus, diſerte adiudicat. Alexandrinum autem auctor ipſe ſe prodit in voce ἀνακαλυπτήρια; quum enim dicat, ταῦτα δέ εἰσι παρ᾽ ἡμῖν θεώρητα, illud παρ᾽ ἡμῖν Valeſius erudite interpretatur *apud Alexandrinos*.

III. pag. 196. Π ρὶ σχημάτων, ὧν Ε῾ρμογένης ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς περὶ εὑρέσεως. κ) περὶ ιδεῶν βιβλίοις σύνοψις. *Synopſis de figuris, quarum mentionem facit Hermogenes in libris de Inventione, & de Formis dicendi*. Iuc. Στρογγυλον σχῆμά ἐϛι τόδε· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκεινων ἑαλω. Deſ. μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίϛων. Auctor Anonymus.

IV. pag. 200. *b*. Γεωργίȣ γραμματικȣ̃ τοῦ Χοιροβοσκȣ̃ περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. *Georgii Grammatici Choerobosci de poëticis tropis*. Inc. Πάσης παλαιᾶς κ) νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν κζ΄. ἀλληγορία, μεταφορα, κατάχρησις μετάληψις, κ. λ. Deſ. κ) ὕϛερον τελειȣ̃ται. Exſtat etiam Ms. in Bbl. Vindobon. Cod. Theol. 335. Vide Neſſel. Part. I. pag. 447.

V. pag. 209. Περὶ τῶν τῆς λέξεως παθῶν, ἅπερ ἐν τοῖς ποιητικοῖς μάλιϛα βιβλίοις εὑρισκονται. *De dictionis adfectionibus, quae in poëticis potiſſimum libris occurrunt*. Inc. Τα τῆς λεξεως πάθη, ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνονται, ἢ ἀπο ἐνδείας. Deſ. μέλαξ, μάλαξ· αἱμοπόται, αἱμηπόται, κ) τὰ ὅμοια. Tam huic, quam ſequenti Opuſculo nullum nomen auctoris in Codice appoſitum eſt: quum tamen in Bibliotheca Regis Gallorum legantur *Georgii Choerobosci Doctoris Oecumenici ſcripta de tropis, de dialectis, de ſchematibus &c.* forte ad ipſum, cuius eſt ſuperior *de tropis poëticis* Libellus, omnia pertinebunt. Apollonii quoque Dyſcoli de paſſionibus dictionum Libellum, cuius initium noſtro ferme ſimile eſt, adſerit Fabricius B. G. Vol. VII. p. 41. adſervari in Codice Barocciano XLV.

VI. pag. 212. *b*. Περὶ τῶν σολοικοφανῶν σχημάτων, τίνα τίνων διαλέκτων εἰσίν. *De figuris, quae ſoloeciſmi ſpeciem habent, quae, & quarum dialectorum ſint*. Inc. Εὐβοεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττȣσιν ἐπίθετα. Deſ. ὡς ἀδικεῖς τὸν πέλας.

VII.

VII. pag. 218. *b.* Τρυφωνος περὶ τῶν παθῶν τῆς λέξεως. *Tryphonis de adfectionibus dictionum*. Inc. Τα τῶν λεξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται. Def. Α'πόλλωνα, Α'πόλλω. ὅτι, ὅ. Graece & Latine exstat ad calcem Grammaticae Graecae Alex. Schoti Lugd. MDCXIV. 8. pag. 954. Excerpta ex Tryphone Grammatico *de adfectionibus dictionum* occurrunt etiam in calce Grammaticae Graecae Vrbani Bolzani Bellunensis editionis Venetae apud Franc. Rampazetum MDLIII. 8. & initio T. IV. Thesauri Stephaniani Graecae Linguae.

VIII. pag. 222. Τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπέλε περὶ τῶν αὐτῶν ἀκριβέστερον. *D. Manuelis Moschopuli de iisdem accuratius*. Inc. Ε'ν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Def. κατὰ τὸν εἰρημένον ὄπισθεν λόγον. Nihil apud Fabricium B. G. Vol. VII. p. 38.

IX. pag. 227. *b.* Περὶ διαλέκτων. *De dialectis*, Georgii Corinthi Metropolitae Tractatus valde longus. Post brevem *de singularum dialectorum denominatione* paragraphum, cuius initium, Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώττης, κ. λ. inc. Ι'δού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, κ. λ. Def. διαφέροντα ταύταις. In fine: Τελος τοῦ περὶ τῶν διαλέκτων συγγράμματος. Agitur heic de quatuor dialectis, Attica, Dorica, Ionica, & Aeolica, & habetur editus Graece apud Aldum Venet. MCCCCLXXXXVI. fol. a pag. 247. *b.* ad pag. 267. & MDXXIV. fol. a pag. 82. *b.* ad p. 90. *b.* Graece vero & Latine ad calcem variorum Lexicorum.

Cod. Graec. membranac. Ms. optimus in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 262.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

THEODORI GRAMMATICES LIBRI IV.

COD. XV. *Theodori Gazae Grammatica Graeca Libris IV. distincta*. Liber I. cuius titulus litteris aureis exaratus ita habet, Θεοδώρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον, *Theodori Introductionis Grammaticae Librorum IV. primus*, inc. Τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων. Def. διωρίσθω τὸ πρῶτον. Liber II. pag. 23. *b.* inc. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν. Def. ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς. Liber III. pag. 69. *b.* inc. Ε'φεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτον. Def. σχεδόν τι εἴρηται. Liber IV. pag. 130. *b.* inc. Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως. Def. τήνδε ἡμῖν μέθοδον λέγομεν. Prodsit Graece Venetiis anno MCCCCXCV. fol. una cum Apollonio Dyscolo, & aliis Grammaticis, de quibus agit Cl. Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 13. Florentiae deinde A. MDXV. 8. in aedibus Philippi Iuntae, una cum Georgio Lecapeno *de constructione verborum*, & MDXXVI. 8. Graece vero & cum Latina Erasmi, aliorumque interpretatione, Basileae MDXXII. in 4. & alibi. In prima Codicis pagina auro, variisque coloribus egregie depicta, ipsius Gazae effigies ad vivum expressa, Graeco more induti, ac volumen dextra sustinentis inspicitur. Eadem deinceps ornamenta singulis Libris sunt apposita. Postremum denique haec excipit conclusio: Θεοδώρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τέταρτον.

Cod. Graec. membr. Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 184.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

THEODORI GRAMMATICA INTRODUCTIO.

Theodori Gazae Artis Grammaticae libri IV. iidem nimirum, de quibus in Codice XV. superiore verba fecimus; quare nil interest, quod in iis describendis ultra immoremur. COD. XVI.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 86.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

THEODOSII EROTEMATA.

Ac praeterea

Theodori Prodromi in Erotemata Enarratio ad Augustam Irenem.

I. pag. 1. Α'ρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων COD. XVII. Θεοδοσίου γραμματικοῦ Α'λεξανδρέως. Περὶ προσῳδιῶν. *Initium cum Deo Erotematum Theodosii Grammatici Alexandrini. De prosodiis*, cum interpretatione. Inc. Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα ὀξεία, κ. λ. Interpretatio inc. Η' ὀξεία δίδοται ἐπάνω τῶν βραχέων. Def. ὡς πρὸς ἀνάληψιν ἀρκεσθησόμεθα. Tum subiiciuntur p. 19. eiusdem Canones declinationum nominum, item cum sua explanatione, sed in fine mutili. Agitur autem in his de prosodia, de pedibus, carminum generibus, & dialectis. Exstant Mss. etiam in Biblioth. Vindobonensi. Vid. Nesselii Catalogum Part. IV. pag. 116.

II. pag. 21. *Sapientissimi Domini Theodori cognomento Prodromi brevis enarratio in Erotemata ad Augustam*. Concordat cum Cod. VII. huius Plut. §. I. Nesselius loc. cit. p. 62. Theodori Prodromi Grammaticalia quaedam commemorat, quae eadem ac nostra, fortasse sunt.

III. pag. 61. Sequuntur alia manu conscripti *Versus Iambi X. a Theophilo Imp. Iconomacho scripti, seu potius inusti in frontibus SS. Theophanis Poëtae, & Theodori Graptae*. Ii vero sunt:

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ο'ποι πάναγνοι τοῦ Θεοῦ λόγου πόδες
Ε'στησαν εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης,
Ω'φθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης,
Κἀκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται,

Eis

Εἰς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες
Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας·
Ὅθεν γραφέντες ὡς κακοῦργοι τὴν θέαν
Κατακρίνονται καὶ διώκωνται πάλιν.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIII. male adfectus, ac pessime scriptus. Constat foliis 60.

ΒΑΡΙΝΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

VARINI DICTIONARIVM.

COD. XVIII. Continet hic elegantissimus Codex Lexicon Vocum Graecarum, in quo Varinus Camers (1) Angeli Politiani discipulus inclinationes omnes paullo remotiores Graecae linguae, breviter ac dilucide, & per ordinem litterarum complexus est. Praecedit Angeli Politiani ad ipsum Varinum Epistola, in qua hoc luculentissimum de eo testimonium exhibet: *Mihi certe (quid enim dissimulem?) gratissimum facies; nam quum te semper habuerim quasi eximium inter discipulos utriusque linguae, meaque tibi in litteris etiam arcana retexerim, quod tu homo gratissimus libenter & profiteris, & praedicas, nimirum scilicet ad me quoque portio aliqua tuae tantae laudis redundabit. Hoc idem, puto, & Carolus ipse tuus Antenoreus honestus adolescens exoptat, eiusdem tecum laboris particeps. Quid autem dixi tuus, ac non potius noster, quando utrique pariter operam dedit. Is enim quamvis acerrime philosophetur, quoniam tamen Peripateticus est, non Stoicus, gloriam profecto aspernari linguae eius non potest, in qua cum paucis excellit. Ede igitur bonis avibus operosissimum librum, non Latinis modo, sed etiam Graecis ipsis puto sua discere volentibus profecturum. Mitto autem ad te Graecum quoque epigramma nostrum, quod nuper lusimus, ut si tibi videbitur, in fronte ipsa operis imprimatur.*

Ἀγγέλου τοῦ Πωλιτιανοῦ.

Ἑλλάδι ἰδίοις πεπλανημένῃ ἐν λαβυρίνθοις
Οὐ μίτον, ἀλλὰ βίβλον προὔθετο δαιδάλεον.
Οὐχ Ἕλλην, Ἰταλὸς δὲ Βαρῖνος· κοὔτιγε θαῦμα,
Εἴ γε νέοι τὴν γραῦν ἀντιπελαργέομεν.

Quod ita idem Politianus vertit Operum Tom. III. pag. 347.

Graeciae propriis erranti in labyrinthis
Non filum, sed librum praeposuit Daedaleum,
Non Graecus, sed Italus Varinus: nec mirum quidem,
Si iuvenes vetulae beneficium rependimus.

Mox pag. 2. Occurrit Graeca Epistola nuncupatoria eiusdem Varini ad Petrum Mediceum, quem, ob magnos ipsius in lingua Graeca progressus (2) maximis effert laudibus. Epistolae haec est inscriptio: Βαρῖνος Κάμηρς Πέτρῳ Μέδικι τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαίρειν. *Varinus Camers Petro Medici Magnifico salutem.* ex qua haec maxime notanda sunt:

Πολλά εἰσι καὶ ἄλλα, ὦ χαριέστατε, ἅ με προὔτρεψαν πρός σε γράφειν. ἀλλὰ τὸ μέγιστον ἡ εὔνοια, ἣν πολλὰ ἔτη πρός σε ἔχων διατελῶ. Πῶς γὰρ οὐκ ἀνόητος καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιος εἰκότως δόξαιμι, ὃς ἤδη δέκα καὶ δύο ἔτη ὅλα παρὰ τῷ Θωμᾷ τῷ Ἀντηνορέῳ καὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς, πολίταις βελτίστοις, καὶ σοὶ εὐνουστάτοις καὶ πιστοτάτοις βιώσας, εἰ μή σε μεγάλως καὶ ὑπερφυῶς ἀγαπῴην; Ἔτι καὶ ἄλλο κατὰ πολὺ προὐκαλέσατό με· Ἄγγελος γὰρ ὁ Πωλιτιανὸς, ὃς ἐμὲ Λατινιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ μονονουχὶ ἐκ τῶν ἁπαλῶν ὀνύχων ἐπαίδευσε, σὸς γέγονε διδάσκαλος. Εἰ οὖν, ὦ Πέτρε, σοὶ μὴ ἀνατιθείην πάσας ἐμοῦ τὰς ἀγρυπνίας καὶ τοὺς πόνους, πῶς αὐτῷ τὰ δίδακτρα ἀποδιδοίην; Ἰδοὺ οὖν πρῶτον τῶν πολλῶν καὶ θαυμαστῶν σου ἀρετῶν ἕνεκα—μάλιστα συναιροῦντος καὶ βοηθοῦντος τοῦ Καρόλου τοῦ Ἀντηνορέου, νεανίσκου οὐ μετρίως ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώττῃ πεπαιδευμένου, πολὺν χρόνον πονήσας ταῦτα τὰ κανονίσματα περὶ τῶν ῥημάτων, κ. τ. λ.

Pag. 3. *b.* Duo leguntur Epigrammata in commendationem operis, unum Ἀριστοβούλου τοῦ Ἀποστολίδου, quod inc. Σπουδαίων. Des. λάβετε. Alterum Σκιπίωνος τοῦ Πιστοριησίου, cuius initium est: Βίβλον γραμματικῆς. Finis: τὸ θέλειν.

Pag. 4. Lexicon inc. Ἀρχὴ τοῦ Α στοιχείου. Ἄατος, ἄνευ ἄτης. Desinit in littera Ω. verbis τοῦ ὀφθαλμοῦ. Librum claudit amanuensis subscriptio, quam licet ἀναλφαβήτως exaratam, iisdem prorsus verbis adferre lubuit. & ita habet: Ἐγὼ Ἰοάνης Δόνατος τοῦ Ἰοάνου Ματθέου γραφεὺς τούτου τοῦ βιβλίου, ἐμέ σοι, ὦ Πέτρε μεγαλοπρεπὴς, συνίστημι. *Ego Ioannes Donatus Ioannis Matthaei filius, scriptor huius libri, me tibi, Magnifice Petre, commendo.* Notandum est primam Lexici paginam elegantissime esse depictam, in initiali littera Varinum Petro Mediceo Volumen suum offerentem, & in calce Mediceum stemma repraesentari. Veste rubea talari indutus est, caputque pileo itidem rubro obductus; unde colligas, quum hoc opus absolvit, nondum Ordini Silvestrinorum Divi Benedicti nomen dedisse, quod postea evenit, ut notat Vghellus Ital. Sacr. Tom. I. pag. 1126.

Hoc Varini Camertis, seu Phavorini insigne opus Venetiis editum ab Aldo fuit anno MCCCCXCVI. eique titulum fecit, *Thesaurus Cornucopiae, & Horti Adonidis.* Huic praemittuntur Praefationes quatuor, duae Aldi, & Politiani Latinae, totidem Carteromachi, seu Scipionis Fortiguerrae, & Varini Camertis Graecae, cum Graecis Politiani, Aristobuli, Carteromachi, & Aldi Epigrammatis. Ad calcem

(1) Varinus a patria dictus Camers, postea a Leone X. quem litteris instituisse dicitur, Episcopatu Nucerino donatus est, cuius quanta fuerit Graecarum litterarum peritia, ex singulis fere, quae in lucem edidit, eius scriptis abunde constat. Politianus in Ep. ad Macarium Mutium, Lib. VII. Ep. 2. *Varinus*, inquit, *civis tuus, auditor meus, ad summum linguae utriusque fastigium pleno gradu contendit, sic ut inter doctos iam conspicuus digito monstretur.* Vide plura scitu digna de hoc Varino, qui etiam Phavorinus dictus est, in opere inscripto *Giornale de' Letterati d' Italia* Tom. XIX. a pag. 98. ad 129. De eius quoque vita & Episcopali dignitate consule Ferd. Vghellum in Italia Sacra Tom. I. pag. 1072. Obiit vero anno MDXXXVII. ac in Sacello D. Venantio sacro Nuceriae perquam honorifice conditus est.

(2) Anno MDXII. celeberrimae Mediceae Bibliothecae praefuisse constat ex Alcinoo de Exsilio Lib. II. pag. 179. edition. Lipsiensis, ubi ita Iulianus Mediceus cum Ioanne fratre conloquitur: *Consulam Varinum Camertem, qui Bibliothecae nostrae praeest, hominem litteratissimum, & humanissimum, aut Scipionem Carteromachum, familiarem etiam nostrum.*

Registrum Quaternionum. Venetiis in domo Aldi Romani summa cura laboreque praemagno. Mense Augusto M. IIII. D. fol. Vide plura de his Prolegomenis notatu digna apud Cl. Mich. Mattaire Tom. I. Annal. Typogr. Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant MDCCXIX. 4. p. 245. seq. & *Giornale de' Letterati di Venezia* Tom. cit. pag. 102. Aldus in praemissa Epistola haec de opere ipso praefatur: *Ecce habetis opus oppido quam utile, & necessarium: quem κέρας ἀμαλθείας, quem κῆπυς ἀδώνιδος, quem iure thesaurum appellaverim. In eo enim fere omnia reposita sunt, quae desiderare quis possit ad perfectam absolutamque cognitionem litterarum Graecarum, & eorum praecipue, quae leguntur apud poëtas, qui verba variis figuris ac linguis ita saepe immutant, ut facilius sit Nili caput, quam alicuius temporis thema, aut principium invenire. Sed in hoc libro facillima facta sunt omnia.* Haec editio rarissima est, eamque mihi in bibliotheca Salviata tantum Florentiae videre contigit, constatque paginis 270. fol. Anno vero MDIIII. rursus eam recudit Aldus pagg. 140. fol. Praecessit autem multis annis celeberrimum Lexicon Graecum, quod postea idem Varinus anno MDXXIII. in fol. Romae typis Zachariae Calliergii Cretensis expressit cum hoc titulo: *Magnum ac perutile Dictionarium, quod quidem Varinus Phavorinus Camers, Nucerinus Episcopus, ex multis variisque auctoribus in ordinem alphabeti collegit. Leonis X. P. M. litteris cautum est, ne quis possit hoc Varini Phavorini, Episcopi Nucerini, magnum Dictionarium impressum per Zachariam Caliergi Cretensem per decennium imprimere, aut venundare, sub poena excommunicationis latae sententiae, & amissionis librorum.* De raritate & praestantia huius operis, quod item in Salviata reconditur bibliotheca, vide *Giornale de' Letterati di Venezia* Tomo cit. pag. 118. seq. Recusum autem fuit Venetiis cum hoc titulo: *Varini Phavorini, Camertis, Nucerini Episcopi, magnum Dictionarium, sive Thesaurus universae linguae Graecae, studiosorum usui valde perutilis, ex multis variisque auctoribus collectus, nova hac editione per Antonium Bortoli, typographum Venetum, diligentissime castigatus, & copia dictionum auctus. Venetus apud Ant. Bortoli* 1712. *fol. pagg.* 778.

Cod. Graec. membr. in 4. Saec. XV. exeuntis. Constat foliis scriptis 148.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑ.

XENOPHONTIS VARIA.

COD. XIX I. pag. 1. Ξενοφῶντος φιλοσόφων Συμπόσιον. *Xenophontis Convivium Philosophorum.* Inc. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τῶν καλῶν. Des. κατάλυσις ἐγένετο. Exstat in editione Parisiensi Henr. Stephani A. MDLXI. fol. p. 509.

II. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. *Eiusdem Oeconomicus.* Inc. Ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε. Des. φοβούμενος μὴ δὶς ἀποθάνῃ. Ibid. p. 477.

III. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ Κυρουπαιδείας ἱστοριῶν πρώτη. *Eiusdem Cyropaediae, idest de institutione regis Persarum Liber I.* Inc. Ἔννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο. Liber VIII. & ultimus desinit: τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Ibid. pag. 1. Mox subiiciuntur hi versiculi:

Ὧδε πέρας λάβεν ἡ Ξενοφῶντος βίβλος ἀρίστη
Παιδείην γε Κύροιο καλῶς μάλα διεξιοῦσα,
Χειρὶ Γεωργίου γραφεῖσα τοῦ Χρυσοκόκκη,
Φιλέλφου δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκοιο κλῆσιν.

Heic finem adcepit optimus Xenophontis liber,
Cyropaediam bene admodum persequens,
Manu Georgii scriptus Chrysococcae,
Impensis vero Francisci cognomento Philelphi.

Ἐτελειώθη μηνὶ Νοεμβρίῳ κγ'. ἰνδ. ε'. ἔτους ,ϛϡλε' ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Absolutus est mense Novembri die XXIII. ind. V. ann.* 6935. (Christi MCCCCXXVII.) *Constantinopoli.* Hanc subscriptionem non adfert Montfauc. in Palaeogr. Graec.

Cod. Graec. membranac. Ms. in 4. Saec. XV. optimus, in cuius prima pagina Francisci Philelphi stemmata occurrunt, adpositis ex utroque latere aureis litteris FR. PH. quibus indicatur *Franciscus Philelphus*. Eius quoque ἰδίᾳ χειρὶ notulae, ac summaria quaedam heinc einde in margine adscripta sunt. Constat foliis scriptis 228.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΣΩΠΑΤΡΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ ΕΙΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SYRIANI, SOPATRI, ET MARCELLINI EXPOSITIO IN HERMOGENIS RHETORICAM.

I. pag. 1. PRaecedit satis longa Commentatorum Praefatio, cuius initium: COD. XX. Ἔδει μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ οἰκείοις εὑρήμασι κατακοσμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. τριῶν γὰρ οὐσῶν γνωστικῶν δυνάμεων ἐκ τῆς φύσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, νοῦ, διανοίας, καὶ δόξης, κ. λ. Finis: ἡ μὲν οὖν ἐξήγησις τοῦ ὅρου τῆς κοινῆς τέχνης αὕτη ἐστίν. Ἴδωμεν δὲ, πόθεν ὁ ῥήτωρ ἤρξατο. Pag. 14. Sequitur *Hermogenis Ars Rhetorica*, in sectiones divisa, ac litteris grandioribus exarata, quibus singulis Sopatri, aliorumque uberrimae expositiones, charactere minori conscriptae, subiiciuntur; interpretum vero nomina in margine leguntur, litteris aliquando in longum Synico more ductis expressa. Hermogenis textus inc. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, κ. λ. Enarratio inc. Τὴν περὶ τῶν στάσεων πραγματείαν, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis Commentarii Sopatri, τοῦτο τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν . . . . . . ubi Graeca manus adnotavit, λείπει δύο φύλλα, *desunt duo folia*. In Bibliotheca Caesarea, teste Nessello Catalog. P. IV. p. 14. adservatur Syntagma expositionum variorum auctorum in Hermogenis artem oratoriam: nempe Longini, Iamblichi, Syriani, & Simplicii, qui fuerunt Ethnici; & Ioannis Siculi, Ioannis Geometrae, Gregorii Metropolitae Corinthi, Ioannis Doxopatrae, & Georgii Diae-

Diaeretae, qui fuerunt Christiani. Graece scripta Hermogenis prodiere cum Commentariis Graecis Syriani, Sopatri, & Marcellini in ςασεις, & Anonymi Christiani in reliqua Venet. apud Aldum MDVIII. & MDIX. fol. inter Graecos Rhetores, II. Volum. Vide Fabricium l. c. Vol. IV. pag. 431. Postrema autem Enarrationis verba, quae mox retulimus, pertinent ad Cap. Περὶ ἀμφιβολίας, & incidunt in cit. edit. Vol. II. p. 351. per err. 333. Inter p. 190. & 191. duo folia vacua relicta sunt, itemque pag. 233. & 239. aliae occurrunt lacunae ad supplenda, quae desiderantur, ab amanuensi relictae. Hanc Hermogenes τέχνην ῥητορικὴν διαιρετικὴν περὶ ςάσεων, *Artem Rhetoricam de partitione in XIV. genera*, duodevigesimo aetatis anno scripsit, teste Suida.

Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. bene servatus, ac scriptus. Constat foliis scriptis 248.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

XENOPHONTIS RHETORIS APOMNEMONEVMATA.

Seu potius

Xenophontis Opera Varia.

COD. XXI. IN prima Codicis pagina Index operum, quae in eo continentur, occurrit, quem deinde haec excipiunt verba: *Hunc librum Sassulo Pratensi, & discipulo, & filio dono dedi, cum a me discederet, ut esset monumentum amoris nostri. Ego Victorinus Feltrensis manu propria scripsi, & donum obtuli*. Operum vero series est huiusmodi:

I. pag. 2. Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων πρῶτον. *Xenophontis Apomnemoneumaton Liber I.* Inc. Πολλάκις ἐθαύμασα τίσι, κ. λ. Lib. IV. & ultimus desinit: ὅτω κρινέτω. Exstant in editione Henrici Stephani supra cit. pag. 412. seqq.

II. pag. 43. Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. *Eiusdem Oeconomicus*, ut in Codice XIX. superiori, §. II.

III. pag. 64. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Κυνηγετικός. *Eiusdem Cynegeticus, seu de Venatione*. Inc. Τὸ μὲν εὕρημα. Des. ἢ εἴ τις ἄλλη. In cit. edit. pag. 568.

IV. p. 75. Τοῦ αὐτοῦ Κυροπαιδείας α'. *Eiusdem Cyropaediae Lib. I.* seu potius Libri VIII. ut in dicto Cod. XIX. §. III.

V. pag. 169. Τοῦ αὐτοῦ Κύρου ἀναβάσεως πρῶτον. *Eiusdem de Cyri Expeditione Liber I.* Inc. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος. Lib. VIII. desinit: ἐνιαυτοὺς καὶ τρεῖς μῆνες. In edit. pag. 144.

VI. pag. 242. Τοῦ αὐτοῦ Ἱππαρχικός. *Eiusdem Hipparchicus*. Inc. Πρῶτον μέν. Des. τοὺς θεούς. Ibid. p. 557.

VII. pag. 249. Τοῦ αὐτοῦ Ἱέρων, ἢ Τυραννικός. *Eiusdem Hieron, seu Tyrannicus*. Inc. Σιμωνίδης ὁ ποιητής. Des. οὐ φθονηθήσῃ. Ibid. p. 526.

VIII. pag. 256. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱππικῆς. *Eiusdem de Equitatione*. Inc. Ἐπειδή. Des. ἐν ἑτέρῳ λόγῳ δεδήλωται. Ibid. pag. 544.

IX. pag. 264. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων πολιτεία. *Eiusdem Lacedaemoniorum Respublica*. Inc. Ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας. Des. προτετιμήκασιν. Ibid. pag. 393.

X. pag. 271. Τοῦ αὐτοῦ Ἀθηναίων πολιτεία. *Eiusdem Atheniensium Respublica*. Inc. Περὶ δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας. Des. ἄμεινον ἀεὶ τῇ πόλει. Ibid. pag. 402. Vbi notandum, ideo finem adlatum ab editione differre, quia amanuensis errore duarum Orationum fragmenta, huius nimirum *de Atheniensium Republica*, & alterius *de Proventibus* inscriptae, fuerunt ita simul connexa, ut una eademque videatur prorsus Oratio: idque factum fortasse arbitramur, quia vel integrum quaternionem in exemplari, ex quo suum describebat tachygraphus desiderari non animadvertit, vel ipse inter scribendum, aliud agens temere praetermisit. Primae igitur fragmentum progreditur usque ad verba, φίλοι μάλιςα ἦσαν Ἀθηναίων . . . . quae in edit. cit. incidunt in pag. 404. lin. 25. alterius vero incipit a verbis . . . . . καὶ σοφιςαὶ, καὶ φιλόσοφοι, κ. λ. edit. pag. 543. lin. 10. Habentur integrae in Codice sequenti §. VII. & VIII. Adponitur tandem in fine ipsius amanuensis subscriptio hoc pacto: Θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ πόνος ταπεινοῦ Πέτρου Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις, ἀμήν. *Dei donum, ac labor humilis Petri. Deo bonorum operum perfectori gratia, amen*.

Codex Graec. membr. Ms. in fol. optimus Saec. XIV. binis columnis exaratus, ac duobus in locis manu diversa suppletus, videlicet a pag. 59. usque ad pag. 65. & a pag. 187. ad pag. 192. Constat foliis scriptis 273. Scholia Graeca habet in margine heinc inde, modo rubro, nunc nigro charactere adscripta, manu fortasse Guarini Veronensis, huius egregii Codicis possessoris; cuius certe est adnotatio Latina, quae legitur in fine Cyropaediae pag. 166. ex Libro M. Tullii Ciceronis de Senectute desumta.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

XENOPHONTIS RHETORIS SERMONES.

I. pag. 1. PRaevia Operum Tabula, sequitur Ξενοφῶντος ῥήτορος λόγος εἰς Ἀγησίλαον τὸν βασιλέα. *Xenophontis Rhetoris sermo in Agesilaum Regem*. Inc. Οἶδα μὲν, ὅτι τῆς Ἀγησιλάου. Des. ἐν τῇ πατρίδι τυχών. Exstat in editione citata pag. 378. COD. XXII.

II. pag. 16. *Eiusdem Hieron, seu Tyrannicus*, ut supra Cod. XXI. §. VII.

III. pag. 28. *b. Eiusdem Apomnemoneumaton Libri IV.* ut in dicto Cod. §. I.

IV. pag. 104. *Eiusdem Hipparchicus sermo*. Ibid. §. VI.

V. pag. 116. *Eiusdem Liber de Equitatione*. Ibid. §. VIII.

VI. pag. 131. *b. Eiusdem de Lacedaemoniorum Rep.* Ibid. §. IX.

VII. pag. 143. *b. Eiusdem de Atheniensium Rep.* Inc. Περὶ δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας. Des. ἀπὸ τῶν ἀτίμων Ἀθήνησιν. In edit. cit. pag. 402.

VIII. pag. 150. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Πόροι, ἢ περὶ προσόδων. *Eiusdem Pori, seu de Proventibus.* Inc. Ἐγὼ τοῦτο μὲν ἀεί ποτε. Des. ἄμεινον ἀεὶ τῇ πόλει. Ibid. pag. 537.

IX. pag. 159. *b. Eiusdem Liber Oeconomicus.* In dicto Cod. §. II.

X. pag. 197. *Eiusdem Symposium Philosophorum.* Vt in Cod. XIX. §. I.

XI. pag. 217. *Eiusdem de Venatione Liber.* In Cod. XXI. §. III. In fine rubris litteris adscribitur: Ξενοφῶντος ῥήτορος λόγοι πολιτικοί. *Xenophontis Rhetoris sermones politici.*

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 237.

Quum haec in fine Plutei pagina vacua superfuisset, visum est pro ipsius coronide Theodori Gazae Epistolam quintam ex iis, quae habentur supra in Codice IX. a p. 57. ad pag. 78. pro specimine omnium tibi, Lector, exhibere, quum, prima excepta, quae *de Turcarum origine* inscripta est, reliquas omnes nondum vidisse lucem arbitremur. Ea vero est *ad Cardinalem Bessarionem*, cuius summa familiaritate, ac gratia Theodorus noster utebatur, & ita habet:

Βησσαρίωνι Καρδινάλει.

Τῷ κυρίῳ Θεόδωρος εὖ πράττειν. Ἤδη ἱεράν σου κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι, καὶ ὑγιαίνουσαν πράττειν τὰ εἰς κοινὴν συντείνοντα ὠφέλειαν ἡγούμενος ἥδομαι· εὔχομαί τε ἐπὶ μηδενὶ τῶν πραττομένων ὀφθῆναι τὴν τύχην ἐναντιουμένην τῇ σῇ ἀρετῇ, ἀλλὰ πάντα ἕπεσθαι συνεπιβαλλομένην καὶ συνεργοῦσαν, ἵνα τελέως εὐδαιμονῇς ἀνεμποδίστως ἀρετῇ χρώμενος. εἰρηναῖα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐστὶ, συχναί τε ἐπιγαμίαι γίνονται τῷ ἀρχιερεῖ πρὸς τοὺς τῇδε δυνάστας, καὶ ὅλως ἔοικε πᾶσι φίλος εἶναι ἐθέλειν, καὶ πάντας ἀλλήλως ὁμονοεῖν ποιεῖσθαι περὶ πολλοῦ. ἐδέξατο δ' ἐντίμως καὶ τὸν παρὰ τοῦ Ῥωξανῶν ἡγεμόνος πρεσβευτὴν ἥκοντα ἐπὶ τῇ πραττομένῃ ἐκ πολλοῦ ἐπιγαμίᾳ τῇ σῇ αἰδεσιμωτάτῃ κεφαλῇ, τά τε περὶ τὸ κῆδος ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς, ὡς ἐτύγχανες δεόμενος. καὶ ἀπεπέμψατο δὴ τὴν νύμφην δωρησάμενος καὶ εὐλογήσας. ἥδε μὲν οὖν ἄπεισι πρὸς τὸν ἄνδρα ἀπάρασα τῆς Ῥώμης ἑκατομβαιῶνος ἐνάτῃ φθίνοντος. νυμφαγωγὸς δὲ εἷς μόνος ὁ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως συναπῆρεν. ὁ γὰρ ἱέρακος οὐχ οἷός τε ἦν συναποδημεῖν νοσήσας νεφρῖτιν καὶ δυσουρίαν. τὰ μέντοιγε πρὸ τοῦ ἕως ὑγίαινεν, ἐπιμελῶς διῴκησε πάντα καὶ συνετῶς, κἂν τι καὶ πρὸς τὴν ἔξοδον προσεβιάζετο ἂν, ὡς ἐγὼ οἶμαι, τὸ σῶμα, καὶ συνοδεύειν ἐπειρᾶτο, καίπερ ἀσθενὴς ὤν, εἰ μὴ τὰ παρὰ τῆς βασιλίσσης γλίσχρα αὐτῷ παντελῶς ἀπήντα, καὶ ἥκιστα εὐπρεπῆ· καὶ γὰρ ἐφόδιόν τε πολλῷ τοῦ ἱκανοῦ ἔλαττον ἐκείνη ἐδίδου, καὶ οὐ πάνυ τι προσέχειν ἔτι αὐτῷ ἐδόκει τὸν νοῦν συμβουλεύοντι. κἀγὼ δὴ καίπερ μηθὲν ἐμοὶ διαφέρον, ὅμως ἄχθομαι ὑπὸ φιλανθρωπίας ἐπὶ τῇ τοῦδε τἀνδρὸς ἀπολήψει. ὅδε γὰρ μόνος ἐν πλείστοις τοῖς συναπιοῦσι χρησιμώτατος ἦν διά τε τὸ δίγλωττον, καὶ τὸ πρὸς τὰ ἔθνη, δι' ὧν ἡ πορεία, εὐομίλητον καὶ εὐμεταχείριστον. καὶ πεῖρα δὲ πρὸς τὸ συνετώτερον ἐν τούτῳ, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς παρηκολουθηκότι τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ γνώμην τῆς σῆς αἰδεσιμωτάτης κεφαλῆς πράξαντι. ἀλλ', ὡς ἔοικε, δαίμων τις βάσκανος ἔβλαψε ταῦτα, ἵνα μὴ πάντα εὐτυχοίη τὰ περὶ τὴν κόρην ἐκείνην σοι πεπραγμένα. ἀνθρώπων γὰρ οὐδένα ἐγὼ ὀνομάζειν καὶ αἰτιᾶσθαι ἐθέλω· οὐθὲν γὰρ ἐμοὶ διαφέρει. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, ἐγὼ δὲ διατρίβω μὲν ἔτι ἐν Ῥώμῃ, σκοπῶ δὲ μεταβῆναί που, ἔνθα μοι ὁ βίος ἔσται ἀπ' ἐλαττόνων. οὐδεὶς γάρ ἐμοὶ χορηγεῖ οὐδὲν πλὴν τῆς σῆς ἱερᾶς κεφαλῆς. ταυτὶ δὲ τὰ παρ' αὐτῆς, ἄλλοθι μὲν ἴσως ἀρκέσει, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρκεῖ. Εὐτύχει. ἀπὸ Ῥώμης.

Visum est etiam hoc loco lectorem admonere, Formulam illam Iuramenti, quod Iustiniano Imp. ac Theodorae eius coniugi praestabatur ab iis, qui novum Magistratum, ac Praefecturam suscipiebant, de qua supra sub finem p. 218. editam esse Gr. & Lat. inter Novellas Iustiniani Collat. II. Tit. III. pag. 27. edit. Amstelaed. MDCLXIII. fol.

FINIS PLVTEI LV.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LVI.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVII, EDITOS II.

CODEX I.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

MENANDRI SOPHISTAE RHETORICA.

Adde

Theophylacti Bulgarorum Archiep. Polemonis Sophistae, Georgii Pardi, Pollucis, Polyaeni, & aliorum Opera varia.

I. p. 1. B Codicis mutilationem in principio, primi Operis titulus atque initium desideratur; quod tamen Menandro Rhetori adiudicandum esse, tandem comperimus. Sunt autem Capita varia ex eius Rhetorica excerpta, quorum prima verba, unde incipit Codex, sunt . . . . . . *τοῦ θεοῦ παραβάλλων τῷ Ὀλυμπίῳ Διῒ καὶ Ἀθηνᾷ ἐν ἀκροπόλει, κ. λ.* quae inter huius Rhetoris scripta ab Aldo Manutio Venetiis edita anno MDVIII. fol. a pag. 594. ad pag. 641. reperire minime licuit. Primum Caput integrum inscribitur, *Περὶ παραμυθητικοῦ*, *De oratione consolatoria*, & inc. *Παραμυθητικὸς δὲ λόγος* (1), *κ. λ.* Des. *ἐν τῷ πρώτῳ μέτρει* (2) *τοῦ λόγου, οἷον ὅτι νόσος* (3). Incidit autem in dicta editione a pag. 629. (per errorem 639.) ad pag. 630. lin. 5. Sequuntur deinde Capita VIII. quorum primum inscriptum, *Πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν*, inc. *Ἐπαινοῦμεν χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελεγέσθαι δεῖ, κ. λ.* (4). Octavum, cui titulus, *Διαφοραὶ ἐπαίνου καὶ ἐγκωμίου*, des. *ἀφ᾽ ὁπόσων* (5) *θεὸς ἐπαινεῖται*. Habentur autem ibid. a pag. 600. ad pag. 611. Caput nonum, iuxta seriem nimirum eorum quae in hoc Codice superfuerunt, inscriptum, *Διαίρεσις ἐπιδεικτικῶν*, *Divisio caussarum in genere demonstrativo*, inc. *Τῆς ῥητορικῆς ἁπάσης, κ. λ.* Des. *ἐφεξῆς δείκνυμεν* (6), & est primum in edit. cit. pag. 594. Decimum *Περὶ γενεθλιακοῦ*, *de oratione natalitia*, habetur ibid. pag. 629. Claudunt denique Tractatum hunc Rhetoricum Capita duo. quae loc. cit. non reperimus, quorum alteri titulus est, *Γενεθλιακὸς*, alteri *Κατατομὴ κανόνος κατὰ τοὺς Πυθαγορικούς*. Illud inc. *Καταγράφεται τοίνυν ὁ κανὼν, κ. λ.* hoc vero, *Λάβωμεν δὲ ἐπὶ τοῖς προειρημένοις λόγοις, κ. λ.* Des. *ὡς αὐτὸ τὸ διάγραμμα σαφέστερον ἡμῖν τὴν ἑρμηνείαν δηλώσει*. Tum subiicitur schemation quoddam Canonem Nativitatis, cuius descriptionem superiora duo Capita continebant, exhibens. Hoc Menandri Opus extat Mss. etiam in quatuor Codicibus Bibliothecae Regiae Paris. ut ex ipsius Catalogo eruitur. Non omittendum hoc loco, quod animadvertit Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 459. alteram nimirum huius Libri partem, in qua *de divisione caussarum in genere demonstrativo* agitur, quaeque in cit. edit. habetur a pag. 612. ad pag. 641. Alexandro Rhetori esse vindicandam; quum ex duobus Opusculis, Menandri scilicet, & Alexandri, unum librum perperam fuisse conflatum in edit. Aldina, moneat Henricus Valesius ad Eusebium pag. 28. &c. Menandrum vero hunc non dubitat laudatus Fabricius esse Sophistam illum Laodicenum ad Lycum fluvium, cuius Commentaria in Artem Hermogenis & Minuciani Progymnasmata commemorat Suidas.

II. pag. 11. Sequuntur Capita quaedam de variis argumentis, auctoris Anonymi, quorum hi sunt tituli:

1. *Κρῆναι, καὶ λίμναι, καὶ πηγαὶ, καὶ ποταμοὶ ὅσοι θαυμάσιά τινα ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι.* *Fontes, paludes, & flumina quotquot mirabilia in se ipsis ha-*

(1) In editione legitur, ὁ λέγων.
(2) In edit. μέρει.
(3) In edit. νέος.
(4) In edit. Ἔπαινος μὲν γὰρ χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελέσθαι, κ. λ.
(5) In edit. ὅσων.
(6) In edit. καὶ δὴ δείκνυμεν.

habent. In fine *de Nili inundatione* multa differuntur.

II. Γυναῖκες ἐν πολεμικοῖς συνεταὶ, κ̀ ἀνδρεῖαι. *Mulieres in bellica arte scientes*, *&* *fortes*.

III. Τίνες οἶκοι ἀνάςατοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο. *Quaenam domus propter mulieres sunt eversae*.

IV. Φιλάδελφοι, κ̀ φιλέταιροι. *Quinam fratres, vel amici mutua sese caritate dilexerunt*.

V. est anepigraphum, sed *fabulosas*, *quae apud poëtas feruntur*, *dearum*, *deorumque* μεταμορφώσεις persequitur.

VI. Περὶ Ο῾μήρου κ̀ Η῾σιόδυ, ϗ τοῦ γένυς, ϗ ἀγῶνος αὐτῶν. *De Homero*, *&* *Hesiodo*, *eorumque vita*, *&* *certamine*.

VII. Ποῦ ἕκαςος τῶν Ε῾λλήνων τέθαπται, κ̀ τί ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ. *Vbi quisque Graecorum sepultus fuit*, *&* *quid ipsius tumulo superscriptum*.

Primi Capitis initium ita habet: Κρήνη ἐν Ποτνίαις περὶ Θήβας, ἐξ ἧς οἱ ἵπποι πίνοντες μαίνονται. Vltimum des. Ο᾿ρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες. Lucas Holstenius, ut in schedis suis Mss. adnotavit, horum Opusculorum auctorem putat esse Phlegontem Trallianum, Hadriani Caesaris libertum, atque ex hisce alia Henricum Stephanum edidisse ex hoc ipso Codice desumta, alia Canterum, ut sunt narrationes de mirabilibus aquarum, de Nili inundatione, heroum Homericorum epitaphia, & Homeri & Hesiodi certamen &c. quas tamen editiones reperire nobis minime licuit. Phlegontis quidem Opera consuluimus, sed ab iis valde diversa esse, quae in nostro habentur Codice, comperimus, ut vel alterius historiographi esse, vel saltem ex Phlegonte contracta arbitremur.

III. p. 20. *b*. Τῦ μακαρίτου Βυλγαρίας κυρῦ Θεοφυλάκτυ προσλαλιά τινι τῶν αὐτῦ ὁμιλητῶν, περὶ ὧν ἐ[γ]καλοῦνται Λατῖνοι. *Beatae memoriae Bulgariae Archiep. D. Theophylacti allocutio ad quemdam suorum familiarium de iis rebus, ob quas reprehenduntur Latini* (a Graecis). Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου ἐνώπιόν μυ, εὐλαβέςατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱέ. Des. κ̀ τοὺς ἄλλους ταὐτὸ διδάσκοιμεν ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι ἄνθρωπον γνῶσιν, ϗ Χριςῷ, κ. λ. Exstat Ms. etiam in Bibliotheca Bavarica inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Codice CCXXIV. num. 1. teste Lambecio Lib. V. Commentar. Bibl. Caesar. pag. 50. in qua etiam aliud adservatur exemplar, ut ex eius Catalogo Nessel. Part. I. pag. 133. eruitur. Meminit autem huius Dissertationis Leo Allatius Lib. II. de Eccles. Occid. & Orient. perpetua Consensione Cap. X. §. II. Vide Casim. Oudinum de Scriptor. Ecclesiast. Tom. II. pag. 712. Hanc deinde edidit Io. Aloysius Mingarellus Romae anno MDCCLVI. 4. Anecdotorum Tom. I. p. 259. cum Latina interpretatione ac notis, ubi nostrum hunc Codicem commemorat.

IV. pag. 27. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Α᾿λέξιον τὸν Κομνηνόν. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem D. Alexium Comnenum*. Inc. Α᾿νάγει μέν μοι τὸν λόγον, ὦ αὐτοκράτορ. Des. κ̀ τελεώτερος γένηται. Exstat Ms. etiam in Bibl. Monachiensi, teste Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 289. §. 12. ex eaque Latinus Latinius Bibliothecae Sacro-profanae pag. 184. colligit, A. MLXXXI. quo imperitare coepit Alexius, claruisse Theophylactum.

V. pag. 31. *b*. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν Πορφυρογέννητον κυριον Κωνςαντῖνον. *Eiusdem Oratio ad D. Constantinum Porphyrogenitum*. Inc. Δῶρόν σοι κ̀ ἐγὼ, βασιλεῦ φίλε, τοῦτο δίδωμι. Des. κ̀ τὸν ψυχικόν σοι ςηρίζουσα. Alibi inscribitur, *Institutio regia ad Constantinum Porphyrogenitum*, *Michaëlis Ducae Parapinacii*, *&* *Mariae Aug. filium*, quam Gr. & Lat. edidit, atque interpretatus est Petrus Possinus Parisiis ex typogr. Regia MDCLI. 4. quum Graeca ex Codice Mediceo descripsisset.

VI. pag. 37. *b*. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου ςαυροῦ ἐν τῇ μεσονηςίμῳ. *Eiusdem Oratio in adorationem venerabilis Crucis, medio ieiuniorum tempore habita*. Inc. Τί δαί; ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι; Des. ἐν τῷ ὀφθῆναι ἡμῖν τὴν δόξαν αὐτοῦ, νῦν κ̀ ἀεὶ, κ. λ. Ex Bibliotheca Bavarica Gr. & Lat. Iacobo Gretsero interprete T. II. de Cruce pag. 1499. primum edita est. Exstat quoque Ms. in Bibliotheca Caesar. Vindob. inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Nessel. Part. I. pag. 133. Cod. LI.

VII. pag. 43. Πολέμωνος σοφιςῦ ἐπιτάφιος εἰς Καλλίμαχον κ̀ Κυναίγειρον. *Polemonis Sophistae* (Smyrnaei) *Oratio funebris in Callimachum & Cynaegirum*. Inc. Ε᾿πειδὴ τά τε ἄλλα χρὴ καὶ οἰκεῖον εἶναι τοῖς κειμένοις. Des. ὁ θέλων ἀποκοψάτω. Est prima ex duabus orationibus, parentum nomine dictis in Cynaegirum & Callimachum Athenienses, qui in pugna Marathonia Olymp. LXXII. 1. pro patria adversus Medos occubuerant; in qua Cynaegiri pater filium suum Callimacho praefert, virtutemque eius extollit, &c.

VIII. pag. 46. *b*. Altera Oratio Εἰς τὸ ἐναντίον, *in contrarium*, in qua nempe Callimachi pater vicissim filium suum Cynaegiro praefert, inc. Τὸν μὲν τῆς πόλεως ἐπαινῶ νόμον. Des. συγχωρέντων τῶν δικαςῶν. Auctor autem istarum Declamationum Polemon fertur esse ille inter Sophistas olim celeberrimus, & dicto illo valde nobilitatus, Romam esse orbis epitomen. Concordant cum editis Graece ab H. Stephano, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographo MDLXVII. in 4. a p. 1. ad p. 19. Graece ac Latine edidit easdem cum notis Petrus Possinus S. I. Tolosae MDCXXXVI. 8.

IX. pag. 52. Α᾿πὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ Ε῾ρμογένους βιβλίον. *Ex Commentario Metropolitae Corinthi* (sc. Gregorii, seu Georgii, cognomento Pardi) *in Hermogenis Librum de methodo apti & ponderosi generis dicendi*. Inc. Σκοπός ἐςι τῷ Ε῾ρμογένει, κ. λ. Des. καὶ παρ' Η῾σιόδῳ,

Α᾿ντία δεσμεύων κεκονιμένος οὐ μάλα χαίρων, ἀντὶ τοῦ λυπούμενος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος. Succedunt deinde alia pauca item

item de Rhetorica, quae ad praedictum Commentarium videntur pertinere. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 432. de hoc Opere, quod est ineditum.

X. pag. 82. *Argumenta in septem Demosthenis Orationes*, nimirum pro Megalopolitis, pro Rhodiorum libertate, duas adversus Aphobum, duas adversus Onetorem, & in illam adversus Androtionem. Sunt autem omnia edita in Demosthenis Operum edit. Graeco Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interprete Hieronymo Wolfio, ubi Libanii nomen praeferunt, suisque sunt Orationibus praevia. Pag. 83. *b.* legitur Index Orationum Demosthenis ἰδιωτικῶν.

XI. pag. 84. *Pollucis Onomasticon*, incipiens a Lib. V. & desinens in Libro X. Vbi notandum Librorum quinti, & sexti numerationem Graecam, litteris έ & ϛ' olim designatam, fuisse manu recentiori, ac parum accurata in litteras ϛ' & ζ' perperam correctam; ex quo factum est, ut Montfauconius, re minus diligenter considerata, a Libro VI. incipere Pollucis Onomasticum, in suo Catalogo pronunciaret. Nos igitur singulorum initia, ac fines cum editione Gr. Lat. Amstelaed. MDCCVI. fol. conferentes, comperimus, deesse totum Librum VII. ac Libri V. & VIII. Praefationes ad Commodum Caesarem, praeter alia multa discrimina, in quibus ut plurimum cum iis Codicibus concordant, quorum in dicta editione variantes lectiones locupletissime recensentur.

XII. pag. 163. Occurrit Anonymi fragmentum Geometricum, in quo agitur potissimum de Parabola. Inc. Ἐὰν μέλλωμεν παραβαλεῖν οἱονδηποτοῦν χωρίον παρά τινα ῥητὴν εὐθεῖαν, κ. λ. Des. περιεχόμενον ὀρθογώνιον μέσον ἐςί. Cui adnectitur brevissimum Excerptum asceticum de Caritate, ut videtur e S. Paulli Epistolis desumtum, quod inc. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, κ. λ.

XIII. pag. 166. Πολυαίνȣ Στρατηγικά. *Polyaeni Strategica*, sive *de Stratagematis illustrium belli ducum Libri VIII. ad Impp. M. Antoninum & L. Verum*, perspicuo & eleganti stylo conscripti, quorum primi sex Graecorum, septimus Persarum aliorumque Asiaticorum, octavus Romanorum ac feminarum illustrium stratagemata continent. Horum autem nomina unicuique praefiguntur Libro, adiecto singulis numero stratagematum ad ipsos pertinentium. Liber I. inc. Τὴν μὲν κατὰ Περσῶν ϗ Παρθυέων νίκην, κ. λ. Octavus vero mutilus est in fine, ut in editione Lugdunensi apud Io. Tornesium MDXXCIX. 12. ex recensione If. Casauboni. Desinit enim in exemplo Lacaenarum mulierum in verbis, τοὺς μὲν δὴ καθεῖρξαν οἱ Σπαρτιᾶται· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν . . . . . . Notandum praeterea deesse plurima ex Libro VI. nimirum quae sequuntur post Καρχηδονίων exemplum usque ad Σολυμδῶνα, quemadmodum in ipso etiam Capitum elencho, qui Libro praefixus est, recentiori manu fuit adnotatum; legitur enim ad vocem Αἰτολοὶ haec notula: Ἐντεῦθεν τὰ ἐφεξῆς ȣ̓κ ἔχει, δηλονότι ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν μέχρι τοῦ Σολυμῶνος. Vbi autem defectus iste incidit, folium vacuum relictum est. Hunc fortasse Codicem innuit Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 484. ubi ait, Pancratium Maasvicium, beneficio Iac. Gronovii V. C. nactum collationes Codd. Mss. Florentini & Cantabrigiensis, Polyaenum vulgasse Lugd. Batavorum MDCXC. in 8.

XIV. pag. 284. Vltimo loco Anonymi fragmentum initio mutilum, in quo naturales quaedam pertractantur quaestiones, primo quidem de somniorum origine, ac deinde satis diffuse de ventis. Incipit . . . . συμβαίνοντες ὄνειροι τῇ ἀναθυμιάσει τῶν πνευμάτων, ἡδονῶν κιβδήλων συμβαινόντων περὶ τὰς δόξας τὰς ὑποφαινομένας τῷ λογιςικῷ τῆς ψυχῆς κ. λ. Des. ταῦτα, οἶμαι, αὐτάρκως περὶ ἀνέμων γενέσεως, ϗ ὡς ἐνῆν ἀπεςέλκαμεν· σὺ δὲ, ὦ φίλη κεφαλὴ, μετὰ ἐμμελοῦ ἀναγνώσεως κρίναι τὰ κείμενα, ϗ εἴ τι παρεῖται, δήλωσον ἀσμενέςατον· καὶ γὰρ κἀκεῖνο πληρώσομεν· ἐπεὶ ȣ̓ θέλω διὰ λόγον τὰς σὰς μέσας ὑβρίζεσθαι, ἢ κολοβοὺς τὰς φιλικὰς εἰργάζεσθαι χάριτας· ἐγὼ δὲ τέως τοῦ περὶ ὀνείρων γενέσεως ἄρξομαι γράμματος. Videtur auctor ex hisce postremis verbis tractatum de somniorum origine aggredi velle, qui tamen nullus occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio Saec. XIV. vetustate, ac madore in marginibus valde corruptus. Constat foliis scriptis 292.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

PRaecedit in prima pagina Index operum, quae continentur in Codice, quorum primum hoc praeceditur versiculo: COD. II

Χριςὲ, δίδȣ πονέοντι τεὴν πολυολβον ἀρωγήν.
Christe, da laboranti tuum perbeatum auxilium.

Operum vero series sequens est:

I. pag. 2. Πλȣτάρχȣ περὶ τύχης. *Plutarchi de Fortuna*. Oper. edit. Parif. typis regiis A. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 97.

II. pag. 4. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πότερον τὰ ψυχικὰ, ἢ τὰ σωματικὰ χείρονα. *Eiusdem, animi ne, an corporis adfectiones sint peiores*. Ibid. pag. 500.

III. pag. 6. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ δεισιδαιμονίας. *Eiusdem de superstitione*. Ibid. pag. 164.

IV. p. 14. *b.* Τȣ̃ αὐτȣ̃, πότερον τὰ Ῥωμαίων πράγματα τύχης, ἢ ἀρετῆς. *Eiusdem, virtuti ne, an fortunae tribuenda Romanorum facta?* Ibid. p. 316. ubi inscribitur, *de fortuna Romanorum*. In calce insequentes adscribuntur versiculi:

Γέρων ἐρασθεὶς, ἐσχάτη κακὴ τύχη.
Βίος βίȣ δεόμενος, οὐκ ἔςι βίος.
Senex amator, ultimum infortunium.
Vita vitae indigens, non est vita.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς. *Eiusdem de Alexandri fortuna, vel virtute*, Oratio I. Ibid. p. 326.

VI. pag. 31. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πῶς χρὴ τὸν φιλόσοφον πολιτεύεσθαι. *Eiusdem, quomodo oporteat philosophum gerere Remp.* Ibid. pag. 798. ubi inscribitur: Πολιτικὰ παραγγέλματα, *Praecepta gerendae Reip.*

VII. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα βασιλέων κ̧ ϛρατηγῶν. *Eiusdem de scite dictis Regum atque Imperatorum.* Ibid. pag. 172.

VIII. pag. 92. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα Λακωνικά. *Eiusdem Apophthegmata Laconica.* Ibid. a pag. 208. ad pag. 242. hoc enim unico paragrapho continentur *Laconica Apophthegmata, & Instituta*, quae in cit. edit. distincta reperies.

IX. pag. 123. Τοῦ αὐτοῦ συναγωγὴ ἱϛοριῶν παραλλήλων Ῥωμαϊκῶν κ̧ Ἑλληνικῶν. *Eiusdem Parallela*, sive *Historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio*. Ibid. pag. 305.

X. pag. 135. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σαρκοφάγȣ. *Eiusdem de esu carnium*, Oratio I. Ib. p. 993.

XI. pag. 138. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον. *Eiusdem ad Principem ineruditum.* Ibid. pag. 779.

XII. pag. 142. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανείζεσθαι. *Eiusdem de vitando aëre alieno.* Ibid. pag. 827.

XIII. pag. 146. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίων καταγραφή. *Eiusdem Capitulorum descriptio*, sive *Quaestionum Romanarum solutio*. Ibid. pag. 263.

XIV. pag. 170. *b. Quaestiones Graecae.* Ibid. p. 291. In Codice tamen sunt anepigraphae.

XV. pag. 183. Τοῦ αὐτοῦ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων. *Eiusdem de Stoicorum repugnantiis.* Ib. pag. 1033.

XVI. pag. 224. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς. *Eiusdem de virtute morali.* Ibid. p. 440.

XVII. p. 236. Τȣ̃ αὐτȣ̃ πολιτικὰ παραγγέλματα. *Eiusdem Praecepta gerendae Reipublicae.* Ib. p. 798. Idem opus ac supra relatum §. VI.

XVIII. pag. 265. Τοῦ αὐτȣ̃, εἰ καλῶς εἴρηται τὸ, λάθε βιώσας. *Eiusdem, an recte dictum sit, latenter esse vivendum.* Ibid. pag. 1128.

XIX. pag. 268. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ αὐτάρκης ἡ κακία πρὸς κακοδαιμονίαν. *Eiusdem, an vitiositas ad infelicitatem sufficiat.* Ibid. pag. 498.

XX. pag. 270. *b.* Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ȣ̉δὲ ἡδέως ζῆν ἐϛι κατ' Ἐπίκȣρον. *Eiusdem, ne suaviter quidem vivi posse secundum Epicuri decreta.* Ibid. pag. 1086.

Cod. Graec. chartac. Ms. in fol. min. Saec. XIV. a pag. 193. ad 199. itemque a pag. 282. usque ad finem alia manu suppletus, variisque identidem lacunis scatens. Constat foliis scriptis 289.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MAXIMI PLANVDAE GRAMMATICE.

Ac praeterea

Alia multorum Opera.

COD. III I. pag. 1. ΜΑξίμου τοῦ Πλανȣ́δη περὶ γραμματικῆς. *Maximi Planudae de Grammatica* Dialogus, qui inscribitur *Neophron & Palaetimus*. Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε, κ. λ. Des. οἷον ἐπιμελοῦνται τοῦ οἰκείου κτήματος. Exstat & in Coisliniana Cod. CXCII. Catalog. pag. 245. & alibi. Huius Dialogi fere dimidium diversa ac recentiori manu suppletum est.

II. pag. 65. Περὶ συντάξεως. *De Constructione* Anonymi Tractatus. Inc. Ἐξαπατῶ, αἰτιατικῇ· ἐξήπατον γὰρ τοὺς μαγείρους, κ. λ. Adiiciuntur pag. 69. miscellanea quaedam, diversa manu exarata, de maximis orbis terrarum montibus, insulis, ac maribus, de septem mundi miraculis, ac septem hominis aetatibus, & alia huiusmodi non magni momenti.

III. pag. 70. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίναν Θεοδώρου τοῦ πρωτασηκρῆτις τοῦ Νεοκαισαρείτου, ἔτι ζῶσαν τȣ́τους γραφῆναι ζητήσασαν, *Iambi sepulcrales* (XXX.) *Theodori Protasecretis, seu primi a secretis Neocaesaritae in Palaeologinam, quae sibi adhuc vivens Epitaphium scribi curaverat.* Ii vero sunt:

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐκ' οἶδα τίς τε κ̧ πόθεν.
Τῶν εὐγενῶν; κ̧ τȣ̃το πῶς ἄν τις λέγοι;
Τῶν μᾶλλον ἀβρῶν; ἀλλὰ μὴν πάντες κόνις.
Ἀλλ' εὐκλεής; τὸ κέρδος ȣ̉χ ὁρῶ πόθεν.
Ἀλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἡ γῆ δείκνυται.
Εἰμὶ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ μὴν πάλιν μένω.
Κἂν χοῦς ὁπηδὸς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ϛέγει.
Ῥεῖ πᾶς ὁ χιὼν. ἀλλ' ὑφίϛαμαι πλέον.
Εἰς γῆν τὸ ῥευϛὸν, ἀλλ' ἐγὼ κ̧ βελτίων.
Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ κ̧ μίμων γέλως,
Ὅρα θεατὰ· μὴ γὰρ ȣ̉κ ὄντως γέλως;
Ἦλθόν ποτ' εἶδον· εἶτ' ἀπελθȣ̃σα φθ....
Ὀξύς με κ̧ γὰρ ὑπεδέξατο χρόνος,
Οὗ δὴ τὸ μὲν παρῆλθεν, ȣ̉ γὰρ ἵϛαται,
Τὸ δ' ἔϛιν· ἀλλ' ἀπῆλθε ϗ τόδε τρέχον.
Ποῦ δὴ τὸ λοιπὸν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη.
Περὶ δὲ τȣ̃ μέλλοντος εἶπε τίς λόγος;
Ὢ τίς ἐγὼ τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν φύσιν.
Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,
Καὶ βαθὺς ἦν δήπουθεν αὐτῆς ὁ γνόφος.
Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς αὐτίκα,
Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνόφον,
Πλὴν εἴτε φῶς ἐκεῖνος, εἴθ' ȣ̃τος γνόφος,
Εἴθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἴθ' ὃ μὴ βλέπω, σκότος,
Οὐκ οἶδα σαφῶς, ȣ̉ μα τὸν φθόρον τάφον,
Ὅς ἐϛι γαϛὴρ τοῖς θανȣ̃σι δευτέρα.
Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,
Ὅταν ὁ πατὴρ καλέσῃ τῆς φύσεως,
Τῶν ὠδίνων γέμοντα τῆς δίκης χρόνον.
Μήτηρ με γεννᾷ, ϗ προμήτωρ λαμβάνει.

Et hoc quoque Carmen iambicum diversae manui debemus.

IV. pag. 71. *Iulii Pollucis ad Commodum Caesarem Onomastici Fragmentum.* Post Epistolam, quae inc. Ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ, πατρῷόν ἐϛί σοι κτῆμα, κ. λ. sequitur Index Capitum XV. cuius initium: Ἐν τȣ́τῳ τῷ βιβλίῳ αἵ τε τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων ὀνομασίαι, κ. λ. Tum Liber ipse inc. Θεὸς, κ̧ θεοὶ, ϗ δαίμονες, κ. λ. Est Onomastici Liber I. ut in edit. Amstelod. MDCCVI. fol. Vol. I. pag. 1. seqq. Desinit in Capite, cui titulus, περὶ ὀδόντων, *de dentibus*, & est sectio XXI. Capitis IV. Libri II. loc. cit. pag. 199.

V. pag.

V. pag. 87. Succedunt quaedam Plutarchi Opera, quorum primum anepigraphum quidem heic est, alibi vero inscribitur, *Quomodo quis sentiat se progressus fecisse ad virtutem*. Incidit in cit. edit. Tom. II. p. 75.

VI. p. 97. *b.* Alteri titulus est: Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἄν τις διακρίνοι τὸν κόλακα τοῦ φίλου. *Eiusdem, quomodo quis adulatorem ab amico dignoscere queat*. Ibid. pag. 48.

VII. pag. 124. *b.* Tertium item est anepigraphum, sed in edit. inscribitur: *de Curiositate*. Ibid. pag. 515.

VIII. pag. 133. *Aelii Aristidis Panegyricus in Cyzico*. Inc. Ἅπασι μὲν, ὡς ἐγὼ νομίζω. Des. ϗ ἴσως μετρίως ἔχει. Exstat in nupera edition. eius Operum Oxon. Gr. Lat. MDCCXXII. in 4. Tom. I. pag. 236.

IX. pag. 139. *b. Eiusdem Oratio, seu Epistola ad Impp. M. Aurelium Antoninum & L. Aurelium Augg.* Inc. Πρότερον μὲν, ὦ θειότατοι βασιλεῖς, ἀγωνίσματα. Des. ϗ ἣν οὐδὲ πώποτ' ἂν ἤλπισεν. Ibid. pag. 512.

X. pag. 142. *Eiusdem Palinodia de Smyrna instaurata*. Inc. Ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες. Des. νῦν τε ϗ ὕστερον. Ibid. pag. 263. Harum vero trium Orationum Graecos titulos omisimus, quia in Codice sunt anepigraphae.

XI. pag. 145. Sequitur alia Oratio *ad Imperatorem quemdam*, cuius initium: Ἐπανήκει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὦ βασιλεῦ, ϗ τὸ τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάχιστον, κ. λ. Finis: καὶ τοσοῦτον ἅπαντας τὰς Ῥωμαίους ἡγησαμένας τῷ χρόνῳ νικήσειεν ὅσον ἤδη ταῖς ἀρεταῖς. Cuius autem sit, nondum comperimus; inter Aristidis quidem Orationes hoc initium minime licuit invenire.

XII. pag. 150. *b.* Occurrunt Epigrammata duo elegiaca. Primum dodecastichon, in quo scriptor suam deflet paupertatem, ita habet:

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος τὴν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
  Λαρτιάδης Δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ.
Ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, ϗ παρὰ Ἴμβρον
  Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, ὐκ Ἰθάκην.
Μῆνις Ἀχιλλῆος ϗ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
  Οὐλομένης πενίης γράμματι κευσαμένῳ.
Εἴθε δὲ σὺν δαοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
  Πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
Ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ Βρισηΐδα πρὶν Ἀγαμέμνων
  Τὴν δ' Ἑλένην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἔσω γενόμην.

Alterum hexastichon de duobus surdis inter se litigantibus, sequens est:

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο, ϗ πολὺ μᾶλλον
  Ἦν ὁ κριτὴς τέτων δὴ δυσκωφότερος.
Ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν, τὸ ἐνοίκιον αὐτῷ ὀφείλειν
  Μηνῶν πένθ', ὁ δ' ἔφη, ὕπω ἀληλεκέναι.
Ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς ἔφη, ἐς τί μάχεσθε;
  Μήτηρ ἔσθ' ὔμιν, ἀμφότεροι τρέφετε.

XIII. pag. 151. Συνεσίου ἐπιστολαί. *Synesii Epistolae*, numero XXIX. quarum tamen postrema mutila. Eae vero sunt, quae in edit. Paris. cit. anni MDCXXXIII. fol. designantur numeris XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. & LVII. quae quidem, uti diximus, desinit imperfecte in verbis: καὶ φόβος χειρόνων ἀνέκοψε. ϗ . . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 195. lin. 3.

XIV. pag. 159. *Phalaridis Epistolae XLI.* quae iuxta seriem, quam obtinent in Collectione Epistolarum Graecarum Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. & quam retulimus supra pag. 247. seqq. sunt sequentes: nimirum LVII. tum a septuagesima secunda usque ad centesimam inclusive, exceptis LXXVIII. LXXIX. XCII. & XCIV. quae desiderantur: deinde CVII. CVIII. CIX. CX. CXI. CXIX. CXXI. CXXII. CXXIII. CXXXV. CXXXVIII. CXXXIX. CXLI. CXLIII. & CXLVIII. Ex hisce epistolis quinquagesima septima est *Abaridis ad Phalaridem*; ex septuagesima secunda supersunt tantum postrema, nimirum a verbis τεθνάναι κρίνας, κ. λ. (edit. cit. pag. 76. lin. ultima) octuagesima secunda. inc. Κατ' ἐμοῦ μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων, κ. λ. anepigraphae sunt LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXX. LXXXI. LXXXII. CXXXIX. & CXLIII. Tandem CXLI. inscripta est *Polluci*, quae in edit. inscribitur *Agemorto*. Hae tamen omnes diversum ab editis ordinem obtinent. Initium enim fit in Codice a fragmento Epistolae LXXII. quae est *ad Peristhenem*; finis vero in Epistola CXXXIX. quae, uti diximus, in Codice est anepigrapha, in edit. vero *ad Arimachum*.

XV. pag. 168. *b.* Ἐπιστολαὶ Βρέτυ. *Epistolae Bruti*, & aliorum responsivae ad Brutum, numero LXX. quarum series concordat omnino cum illa, quam protulimus supra pag. 181. seqq. ex Codice XXXIII. Plut. XXXII.

XVI. pag. 174. *Cratetis Philosophi Epistolae IV.* quae in Collectione Cuiaciana incidunt in pag. 347. Postremam vero haec pauca consequuntur, quae cuius auctoris sint, prorsus ignoramus: Οἱ ἀλαζὼν ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις ϗ πλυσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσὶ, ϗ ἀνδρειοτέροις, καὶ ποιήσειν ἃ μὴ ἱκανοί εἰσιν, ὑπισχνυμένοις, ϗ ταῦτα φανεροῖς γενομένοις, ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα ϗ κερδάναι ποιῦσιν.

XVII. p. ead. *Epistolae III.* quarum prima inscribitur, Πλάτων Διονυσίῳ, *Plato Dionysio*, & inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ ϗ σε ἔχειν, κ. λ. aliae duae sunt anepigraphae, quarum altera inc. Μεγίστη φυλακὴ τὸ μοι γράφειν. Altera inc. Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς, κ. λ. Ex his ultima tantum occurrit in cit. Collect. pag. 309. eaque brevior, quam in edit. desinit enim in verbis: τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσιν.

XVIII. pag. 175. Γεωργίου τοῦ Κυπρίου βίος ϗ ἐπιστολαί. *Georgii Cyprii Vita & Epistolae*. Vita inc. Πατρὶς μὲν τῷ συντεταχότι τὴν βίβλον Κύπρος ἡ νῆσος. Des. ὕπω ϗ περὶ τῶν εἰρημένων τὴν ψῆφον ἐξενεκτέον. Georgii, seu Gregorii Cyprii, Patriarchae Constantinopolita-

litani, vitam ex Codice Lugduno-Batavensi primum Graece & Latine cum uberrimis notis in lucem protulit Fr. Io. Franc. de Rubeis Ordinis Praedic. Venetiis typis Io. Bapt. Pasquali MDCCLIII. 4. In Codice tamen alia pauca relatis verbis subiunguntur, quae in dicta editione desiderantur. Inc. Εἰ μὲν ἐκ τῆς ἐντεῦθεν ψήφυ ἐβεβαιοῦτο παρὰ τῷ ἀδεκάςῳ κριτῇ, κ. λ. Des. ὐδὲν ἡμᾶς εἰς τὴν ἄνω δίκην ὀνίνησι τὰ ὄντα βλέπυσαν.

XIX. pag. 178. *b.* Τοῦ αὐτοῦ χρεία. *Eiusdem Chria*. Inc. Σωκράτους μὲν ἐπαινέτην οἶμαι πάντα πρόθυμον, κ. λ. Des. ἀξίως δὲ κ̀ τοὺς ἐπαίνους λαβεῖν ἔχει παρ' οὐδενός. Memoratur in Catalogo eius Operum citati Libelli pag. XXVII. §. XIII.

XX. pag. 180. Sequitur aliud Opusculum anepigraphum, quod tamen comperimus esse *Eiusdem Encomium in mare, sive in universam aquarum naturam*. Inc. Θαυμάζειν μὲν ἴων πραγμάτων ὁπόσα ὑπερφυῆ, κ. λ. Definit imperfecte in verbis: κᾂν αὖθις ἀφέλοις τῆς γῆς τὴν πᾶσαν ὑγρότητα, ἀσθενῆ τε ἴδοις ϗ ἀνυπόςατον, τὰτε ...... Edidit hoc Opus Graece Bonav. Vulcanius una cum Libello Aristotelis de Mundo, Lugduni Batav. apud Raphelengium MDXCI. in 8. Meminit illius in Bibliotheca Robertus Constantinus.

XXI. pag. 183. Fragmentum Orationis Demosthenis *de falsa legatione* inscriptae, quod incipit a verbis ..... κ̀ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα πεπρεσβευκότων πρόσιμεν τῇ βουλῇ, κ. λ. quae incidunt in eius Operum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. Tom. II. p. 202. lin. 45. Definit in verbis, μέγιςόν ἐςι σημεῖον τοῦ διὰ τέτυς πεισθέντας αὐτὺς ...... quae incidunt ibid. pag. 208. lin. 21.

XXII. pag. 189. *Epistolae quaedam prorsus anepigraphae*, quas post diuturnam mentis fluctuationem, earumque diligentem lectionem tandem divinando comperimus ad Maximum Planudem pertinere; sunt autem XXIII. quarum prima, initio mutila, incipit a verbis ...... κ̀ νικῶ λέγων, κ̀ καθ' ὁμολογίαν πάντων κρατῶ, κ. λ. Vltima vero in fine imperfecta desinit in verbis, κ̀ οὓς γεννήματα ἐχιδνῶν ὠνόμαζε, τέτυς .... Habentur Maximi Planudis Epistolae, usque ad numerum CXXI. inferius in Cod. XXII. huius Plutei, ubi singularum initia proferimus: quas vero exhibet hic noster Codex, eae sunt, quae inibi a nona usque ad trigesimam primam inclusive describuntur.

XXIII. pag. 205. *Georgii Cyprii Epistolae V.* ex pluribus fortasse, quae olim in Codice habebantur, nunc superstites, & quidem omnes anepigraphae. Prima inc. Οὐδ' ὁ τὸν βίον ἀπολιπών.

II. Χρυσοκομπᾶς τις ςρατιώτης.

III. Ἔςαι μὲν ἀληθῶς κρίσις τῷ Θεῷ.

IV. Πανευτυχέςατε σεβαςοκράτορ.

V. Εἰκοςὴν εἶχεν ὁ Δεκέμβριος.

Huius Georgii Cyprii Epistolas CXCI. cum auctoris Encomio, inter eius Opera inedita recenset Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 605. singularum vero inscriptiones, & initia diligentissime profert Lambecius Commentar. Biblioth. Caesar. Vindob. Tom. VIII. pag. 511. seqq. ubi nostras reperies sub numeris CXXVIII. CXXIX. CXXX. CXXXI. & CXXXII. Nomina etiam eorum, ad quos scriptae sunt, ac numerum videre est in cit. Vitae edit. pag. XXVII. seqq. ubi ait editor: *Lambecius & Nesselius in Cod. Vindob. epistolas numerant tantum CXCI. Multo plures in aliis adservari bibliothecis adnotat Casimirus Oudinus*. Ac revera ipsemet Rubeus CCXV. enumerat.

XXIV. pag. 213. *Aristidis Panathenaica Oratio* cum scholiis marginalibus in primis undecim (1) tantum paginis; nam reliqua ferme omnia recentiori manu suppleta sunt. Oratio inc. Νόμος ἐςὶ τοῖς Ἕλλησι παλαιὸς, κ. λ. Des. ἧς περ καὶ ὁ λόγος ϗ ἡ πόλις. Scholia vero inc. Νόμος ἐςὶ τοῖς Ἕλλησιν. Ἐπειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρῶδες τοῦ χρόνου ἐκβαλλομένους, τέτυ χάριν προσέθηκε τὸ ἔςι, δεικνὺς, ὡς κ̀ τὴν ἐκ τῦ χρόνου μαρτυρίαν ἔσχεν ὁ νόμος, κ. λ. Scholiastem Ms. Graecum in hanc Orationem laudat Fulvius Vrsinus ad Simonidis fragmenta pag. 331. Vide Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 380. Oratio exstat in nupera editione Oxoniensi T. I. p. 91. Scholia vero videntur diversa ab editis.

XXV. pag. 279. Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου, Βίοι σοφιςῶν. *Eunapii ex Libro inscripto, Vitae sophistarum*, Libanii vita. Inc. Λιβάνιον Ἀντιοχεία μὲν ἤνεγκεν. Des. ἐπηρεία τύχης συμβάντων. Sophistarum Vitae, auctore Eunapio Sardiano, prodiere primum Graece e Ioannis Sambuci Pannonii Tirnaviensis bibliotheca Antuerp. typis Plantinianis MDLXVIII. 8. cum castigationibus ad calcem Hadriani Iunii, Hormani; deinde Graece & Latine emendatius ex duobus Mss. Palatinis, cura Hieronymi Commelini Heidelb. MDXCVI. 8. eaque editio recusa postmodum fuit Colon. Allobr. MDCXVI. in 8. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 232. ubi se novam ipsarum editionem, Mss. Medicei, Barberini, Remensis, Regii Parisiensis, duorumque Mediolanensium ope emendatiorem, daturum pollicetur. Fuit Eunapius iste religione Ethnicus, & Chrysanthio, qui consobrinam eius Meliten habuit uxorem, praeceptore usus, Rhetor, & Medicus; nam & matutinas horas aliis arte rhetorica imbuendis aliquandiu impendisse, & medicae artis peritum fuisse patet ex ipsius verbis in Chrysanthio pag. 153. & 156. Huic praeterea Tetrabiblon suam inscripsit Oribasius Medicus, λογιώτατον appellans. Vide plura de hoc apud Fabric. loc. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. diversis manibus exaratus, ac pluribus in locis manu Saec. XVI. suppletus. Constat foliis scriptis 280. cuius quidem recensio quot fuerit difficultatibus obsita, vix credibile est:

(1) Montfauc. ait *tredecim*, quod falsum est.

eſt: Operum enim, quae in eo continentur, pleraque anepigrapha, alia ob crebras Codicis mutilationes etiam acephala, alia denique ſuo loco mota, & huc inſerta, ſuis quaeque auctoribus vindicare, non mediocris patientiae fuit, ac laboris: & niſi qui ſedulo operi manum imponat, rei difficultatem perſuadere ſibi ſatis queat. Ipſius Montfauconii diligentiam, ac ἐμπειρίαν in evolvendis veterum membranis non vulgarem multa ex hoc Codice effugerunt: de iis enim, quae recenſuimus in paragraphis X. XII. XVI. XVII. XX. XXI. & XXII. ne verbum quidem in eius Catalogo occurrit: ex Phalaridis praeterea Epiſtolis, novem priores, utpote anepigraphas omiſit, quum ipſarum initium ab octogeſima tertia fecerit *Melitenſibus* inſcripta, quae eſt decima in Codice.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

COD. IV. I. pag. 1. ΠΟ'τερα τῶν ζώων φρονιμώτερα, τὰ χερσαῖα, ἢ τὰ ἐνύδρια. *Terreſtria ne, an aquatilia animalia ſint callidiora.* In edit. cit. Tom. II. pag. 959. (per errorem 459.)

II. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ ἑπτὰ σοφῶν συμπόσιον. *Eiuſdem ſeptem Sapientum Convivium.* Ibid. pag. 146.

III. pag. 35. Τοῦ αὐτοῦ περὶ παίδων ἀγωγῆς, *Eiuſdem de liberis educandis.* Ibid. p. 1.

IV. pag. 46. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς ϗ κακίας. *Eiuſdem de virtute, & vitio.* Ibid. pag. 100.

V. pag. 47. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς τις ὑπ᾽ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. *Eiuſdem de utilitate ex inimicis capienda.* Ibid. pag. 86.

VI. pag. 52. *b.* Τοῦ αὐτοῦ, πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν. *Eiuſdem, quomodo adoleſcens poëtas audire debeat.* Ibid. p. 14.

VII. pag. 69. *Eiuſdem, quomodo poſſit adulator ab amico internoſci.* Ibid. p. 48.

VIII. pag. 90. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως. *Eiuſdem, qua quis ratione ſeipſum citra invidiam laudare poſſit.* Ibid. pag. 539.

IX. pag. 97. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀοργησίας λόγος. *Eiuſdem de cohibenda ira dialogus.* Ibid. pag. 452.

X pag. 106. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης λόγος. *Eiuſdem de curioſitate liber.* Ib. pag. 515.

XI. pag. 113. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐθυμίας. *Eiuſdem de animi tranquillitate.* Ibid. pag. 464.

XII. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ περὶ δυσωπίας. *Eiuſdem de vitioſo pudore.* Ibid. pag. 528.

XIII. pag. 131. Τȣ̃ αὐτοῦ περὶ φιλαδελφίας. *Eiuſdem de fraterno amore.* Ibid. p. 478.

XIV. pag. 143. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀδολεσχίας. *Eiuſdem de garrulitate.* Ibid. p. 502.

XV. pag. 155. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τȣ̃ ἀκούειν. *Eiuſdem de auditione.* Ibid. pag. 37.

XVI. pag. 164. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυφιλίας. *Eiuſdem de amicorum multitudine.* Ibid. pag. 93.

XVII. pag. 168. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπλουτίας. *Eiuſdem de divitiarum cupiditate.* Ibid. pag. 523.

XVIII. pag. 172. *b.* Πότερον ψυχῆς, ἢ σώματος ἐπιθυμία ϗ λύπη; *Vtrum ſit animae, an corporis adfectio concupiſcentia, & maeror.* Inc. Η' μὲν πρόθεσις περὶ ἐπιθυμίας γέγονε καὶ λύπης. Deſ. περὶ τὰς ἡδονὰς ἀμβλὺ ταῖς ἐπιθυμίαις ϗ δυσκίνητον. Neque huius, neque ſequentis Opuſculi titulus, aut initium occurrit in cit. Plutarchi Operum edit.

XIX. pag. 175. *b.* Εἰ μέρος τὸ παθητικὸν τοῦ ἀνθρώπου ψυχῆς, ἢ δύναμις; *Vtrum, quod eſt in homine paſſionibus obnoxium, ſit animae pars, an potentia.* Inc. Περὶ τῆς παθητικῆς καὶ ἀλόγου ζωῆς, πότερα μέρος ἐςὶ τῆς ἀνθρώπȣ ψυχῆς, κ. λ. Deſinit imperfecte in verbis: ἐνδίδωσι γὰρ ἅπασα δύναμις τινὰ ἀφ᾽ αὐτῆς ἀπόρροιαν τῷ . . . . . tum duo folia vacua relicta ſunt.

XX. pag. 178. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὑπὸ τȣ̃ θείȣ βραδέως τιμωρȣμένων. *Eiuſdem de his, qui ſero a numine puniuntur.* Ibid. p. 548.

XXI. pag. 196. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ᾽ ἀρετῇ. *Eiuſdem, quomodo quis ſuos in virtute paranda ſentire poſſit profectus.* Ibid. pag. 75.

XXII. pag. 206. Τοῦ αὐτοῦ, πότερον ὕδωρ, ἢ πῦρ χρησιμώτερον. *Eiuſdem, aqua ne, an ignis ſit utilior.* Ibid. pag. 955.

XXIII. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσθαι. *Eiuſdem, quod bruta animalia ratione utantur.* Ibid. pag. 985.

XXIV. p. 217. Sequuntur Τοῦ αὐτοῦ παράλληλα, *Eiuſdem Parallela*, ac primo quidem Φιλοποίμην, *Philopoemenis vita.* Cit. edit. Tom. I. pag. 356.

XXV. pag. 229. Τίτος. *Titi vita.* Ibid. p. 369.

XXVI. pag. 242. *b.* Πελοπίδας. *Pelopidae vita.* Ibid. pag. 277.

XXVII. pag. 262. Μάρκελλος. *Marcelli vita.* Ibid. pag. 298.

XXVIII. pag. 282. Α'λέξανδρος. *Alexandri vita.* Ibid. pag. 664.

XXIX. pag. 323. Καῖσαρ. *Caeſaris vita.* Ib. pag. 707.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. cum aliquot Angeli Politiani notulis. Conſtat foliis ſcriptis 357.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

I. pag. 1. P*Lutarchi, quomodo quis ſuos in virtute paranda ſentire queat profectus.* Exſtat cit. edit. T. II. pag. 75. COD. V.

II. pag. 9. *Eiuſdem, de his qui ſero a numine puniuntur.* Ibid. p. 458.

III. pag. 26. *Eiuſdem de utilitate ex inimicis capienda.* Ibid. pag. 86.

IV. pag. 52. *Eiusdem, quomodo deceat adolescentem audire poëmata*. Ibid. p. 14.

V. pag. 46. *Eiusdem, quomodo possit adulator ab amico internosci*. Ib. p. 48.

VI. pag. 69. *Eiusdem, de ratione, qua quis se ipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. pag. 539.

VII. pag. 76. *Eiusdem de cohibenda ira*. Ibid. pag. 452.

VIII. pag. 85. *Eiusdem de curiositate*. Ibid. pag. 515.

IX. pag. 91. *b. Eiusdem de animi tranquillitate*. Ibid. pag. 464.

X. pag. 102. *b. Eiusdem de vitioso pudore*. Ibid. pag. 528.

XI. pag. 109. *b. Eiusdem de fraterno amore*. Ibid. pag. 478.

XII. pag. 122. *Eiusdem de garrulitate*. Ib. pag. 502.

XIII. pag. 133. *b. Eiusdem de auditione*. Ibid. pag. 37.

XIV. pag. 144. *b. Eiusdem de multitudine amicorum*. Ibid. p. 93.

XV. pag. 148. *Eiusdem de cupiditate divitiarum*. Ibid. pag. 523.

XVI. pag. 152. *b. Eiusdem de fortuna*. Ib. pag. 97.

XVII. pag. 155. *Eiusdem, animi ne, an corporis adfectiones sint peiores*. Ibid. pag. 500.

XVIII. pag. 157. *Eiusdem, utrum aqua, an ignis utilior*. Ibid. pag. 955.

XIX. p. 160. *Eiusdem de superstitione*. Ibid. pag. 164.

XX. pag. 167. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Φυγῆς. *Eiusdem de exsilio*. Ibid. pag. 599.

XXI. pag. 176. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Γάλβας. *Eiusdem Galbae vita*. Tom. I. pag. 1053.

XXII. pag. 190. Τοῦ αὐτοῦ Ὄθων. *Eiusdem Othonis vita*. Ibid. pag. 1066.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. cuius duae primae, & ultimae quinque paginae alia manu suppletae sunt. Constat foliis scriptis 198.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ.

MOSCHOPVLI COLLECTIO NOMINVM ATTICORVM.

Ac praeterea

Alia eiusmodi Thomae Magistri Collectio.

COD. VI. I. pag. 1. ΤΩν ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν· συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον. *Nominum Atticorum Collectio ex Technologia Imaginum Philostrati, quam edidit sapientissimus D. Manuel Moschopulus, & ex libris poëtarum: heic vero disposita est iuxta litterarum ordinem*. Inc. Τὸ α μόριόν ποτε μὲν δηλοῖ στέρησιν, κ. λ. Des. οἷον, ὡς ὄφελόν γε καὶ σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον. Hanc syllogen primus in calce sui lexici, cum Phrynicho, Thoma Magistro & Ammonio iam antea vulgatis, edidit in lucem Franc. Asulanus Venet. apud Aldum MDXXIV. fol. postea Parisiis recudit Michaël Vascosanus MDXXXII. 8. Fuit autem Moschopulus hic Byzantinus, Moschopuli Cretensis fratris filius, Thoma Magistro paullo iunior, & circa tempora captae Constantinopolis clarus, atque una cum aliis Graecis extorribus in Italiam profugus.

II. pag. 134. Ὀνομάτων καὶ ῥημάτων Ἀττικῶν ἐκλογὴ, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα, ἐκλεγεῖσα παρὰ τοῦ κυρίου Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου. *Nominum ac verborum Atticorum selectio, quibus veterum probatissimi utuntur, & quaedam ipsorum adnotationes & differentiae ad invicem, collecta a D. Thoma Magistro*, & ordine litterarum disposita. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσιν. Des. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ως μόνον, μηδεμίαν τοῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Edita primum cum Phrynicho a Zacharia Calliergo Romae MDXVII. tum Venetiis, & Parisiis, ut mox innuimus; novissime vero, cura Nicolai Blancardi emendatius & auctius Franequerae MDCXC. 8. Vide de hoc Thoma Magistro Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. seq. In fine legitur: Ἐπληρώθη ἡ παροῦσα βίβλος τῇ κδ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς ιβ' ἰνδ. διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Τζαμμίας. *Absolutus est hic liber die XXIV. mensis Iunii, ind. XII. manu mei Manuelis Tzammiae* (1).

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 309.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

PLVTARCHI APOPHTHEGMATA.

Ac praeterea

Eiusdem alia Opera.

I. pag. 1. IN prima Codicis pagina Francisci Philelphi, viri celeberrimi, gentilitia stemmata occurrunt; mox litteris grandioribus insequens legitur titulus: Πλουτάρχου βασιλέων ἀποφθέγματα, καὶ ἡγεμόνων, καὶ νομοθετῶν, καὶ αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τῶν ἐνδοξοτάτων. *Plutarchi Apophthegmata Regum, & Ducum, & Legislatorum, & Imperatorum, & aliorum virorum celeberrimorum* ad Traianum. Cit. edit. T. II. pag. 172. COD. VII.

II. pag. 40. *Eiusdem Apophthegmata Laconica*. Ibid. pag. 208.

III. pag. 77. *Eiusdem de Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

IV. pag. 88. *b. Eiusdem, aqua ne, an ignis utilior*. Ibid. pag. 955.

V. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκλελοιπότων

(1) Non huius meminit Scriptoris Montfauc. in Palaeogr. Graeca.

των χρηστηρίων. *Eiusdem de oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

VI. pag. 123. *Eiusdem, quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

VII. p. 131. *Eiusdem, utrum animalia terrestria, an aquatilia sint callidiora*. Ibid. p. 959.

VIII. p. 159. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ὁμήρου. *Eiusdem de Homero*, sive *Homeri vita*, Plutarcho vulgo tributa, quae cum Homero Florentinae editionis A. MCCCCLXXXVIII. & alibi saepius edita est, at in Plutarchi editionibus plerisque hactenus desiderata, de qua vide Fabricium Bibl. Graec. Lib. II. Cap. I. §. IV. In fine rubris litteris adnotatum est scriptoris nomen in hunc modum:

Ἤθων ἐστὶ τέλος Πλουτάρχου σώφρονος ὧδε,
Ὅνπερ Ἀθηναίοις γεγραφὼς Ἀντώνιός ἐστι,
Φραγκίσκου δ' ἀναλώμασι σπουδῇ τε Φιλέλφου.

Ἐτελειώθη ἐν Σήνῃ τῇ τῆς Τυῤῥηνίας ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ,αυλς΄. Φεβ. α΄.

Moralium heic finis est libri Plutarchi sapientis;
Qui Atheniensium commodo hunc scripsit, est Antonius (1),
Sumtibus autem & hortatu Francisci Philelphi.

Absolutus est Senis, Provinciae Etruriae, anno a Christi ortu MCCCCXXXVI. *Kal. Februar.*

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 205.

ΣΧΕΔΟΙ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ.

SCHEDAE MOSCHOPVLI.

Ac praeterea

Aristidis Panathenaica Oratio.

COD. VIII. I. pag. 1. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου σχέδους, ὅπερ διωρθώθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου. *Initium primae schedae, quae correcta est a sapientissimo & eloquentissimo D. Manuele Moschopulo*. Intellige vero schedas Grammaticas, seu brevia exempla Graecanicae constructionis a D. Manuele Moschopulo proposita cum amplis eiusdem in eadem meditationibus. Inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, κ. λ. Des. τὸ δεύτερον ὠκτίσω, τὸ τρίτον ὠκτίσατο. Idem omnino Opus cum illo, quod recensuimus in Codice VII. Plut. LV. §. IV. paucis tantummodo exceptis in fine. Notandum in hoc Codice paullo ante finem huius Grammaticae unum folium deesse, nimirum inter pag. 94. & 95.

II. pag. 96. *b. Aristidis Rhetoris Panathenaica Oratio*, ut in Cod. III. huius Plut. §. XXIV.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 147.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

Plutarchi Opuscula LXXXXII. cura & emendatione Demetrii Ducae impressa, quibus praemittuntur Aldi Pii Manutii Romani Epistola Latina ad Iacobum Antiquarium Perusinum, quae ita clauditur: *Libuit heic subiungere bendecasyllabos, quos, quum veni ad te Mediolanum, lusisti extempore, prae summo gaudio adventus nostri, ut faciant & hi fidem mutui amoris nostri.* COD. IX.

Aldus venit en, Aldus ecce venit
Nostrum sinciput, occiputque nostrum,
Mel, sal, lac quoque, corculumque solus,
Graios altera, & altera Latinos
Qui apprendendo manu, reduxit omnes
In verum modo limitem, superbos
Victores superans Olympiorum.
Nunc, nunc, o iuvenes, ubique in Vrbe
Flores spargite; vere namque primo
Aldus venit en, Aldus ecce venit.

Accedit Index Graecus Plutarchi Operum, Hieronymi Alexandri Graecum Epigramma in laudem editionis, & Demetrii Ducae Graeca ad studiosos praefatio.

In fine: *Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Asulani soceri. Mense Martio. M. D. IX.*

Cod. Graecus chartac. impressus in fol. Constat paginis 1050.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Continentur in hoc Codice Παυσανίου Ἑλλάδος περιηγήσεως, *Pausaniae Graeciae descriptionis* Libri X. cum notis in margine. Prima pagina ab illuminatore elegantissime picta, numismata antiqua, & alia egregia exhibet ornamenta, ac prae reliquis militaria tropaea. Puerulus alatus, ac nudus stemma possessoris sustinet, quod & in infima paginae ora rursus exhibetur. Singulorum etiam Librorum initiales litterae elegantissima pictura ornatae sunt. Nullam habuit de nostris Pausaniae Codicibus notitiam Ioachimus Kuhnius, qui suam editionem Pausaniae, quae Lipsiae prodiit A. MDCXCVI. in fol. ipsorum ope adornare plurimum potuisset. COD. X.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 290.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Eadem nimirum *Graeciae Descriptio*, auctore Pausania, quae in praecedenti continebatur Volumine, cum notis itidem marginalibus, ac litteris initialibus, auro variisque coloribus elegantissime expressis. In prima COD. XI.

(1) Alterum Codicem ab eodem scriptore exaratum, cuius meminit Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 79. & 94. habemus infra Pl. LXIX.

ma pagina, floribus, fructibus, & volatilibus plurimum exornata, ipsius Pausaniae, ut mihi videtur, effigies inspicitur: in ipsius autem calce stemma possessoris quod inerat abrasum est. Clauditur Codex sequenti amanuensis subscriptione: Μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν Ῥώμῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ, ἰνδικτιῶνος τρίτης, μηνὸς Σεπτεμβρίου δεκάτῃ. *Transcriptus est praesens liber Romae manu mea Ioannis presbyteri Rhosi Cretensis, anno a Christo nato millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto, indictione tertia, die X. mensis Sept.*

Codex Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 282.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

POLLVCIS ONOMASTICVM.

COD. XII. HAbetur in hoc Codice *Pollucis Onomasticum*, Libris X. distinctum, cui praecedit Auctoris Epistola ad Commodum Imp. inde Capitum Libri primi Index, qui & aliis singulis praemittitur.

Cod. Graec. papyrac. Ms. in 4. Saec. XV. optime servatus, ac eleganter scriptus. Constat foliis scriptis 187.

ΓΝΩΜΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΙΩ. ΜΟΝΑΖΟΝΤΟΣ.

SENTENTIARVM ELECTIONES COLLECTAE A IO. MONACHO.

COD. XIII. I. pag. 1. ΓΝωμῶν ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ Ἰωάννου μονάζοντος, τοῦ καὶ Γεωργίδη. *Sententiarum Eclogae, collectae ab Ioanne monacho, qui & Georgides dictus*, versibus iambicis. Inc.

Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστόν ἐστι καὶ τέλος.
Ἢ καπνὸν, ἢ ὄνειρον, ἢ ἄνθος κλόης.

Des.

Ὡς οὐδὲν εἶναι τὸν βίον διαγράφω.

Memoratur hoc Georgidae Opusculum ab Allatio in Diatriba de Georgiis apud Fabric. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 817.

II. pag. 2. Λέξεις Ῥωμαϊκαὶ διάφοροι ἑρμηνευόμεναι κατὰ ἀλφάβητον. *Romanarum dictionum diversarum interpretatio Graeca iuxta alphabetum*. Inc. Ἀνναλίων, ληγάτων, αἰτήσεων. Ἄκτος, πρᾶξις, ὑπόμνημα. Des. Φύργη, ἡ περὶ τῆς κλοπῆς ἀμιγ . . .

III. pag. 4. *b.* Λέξεις Ῥωμαϊκαὶ ἑπόμεναι ταῖς ἄλλαις. *Dictiones Latinae aliis subsequentes.* Inc. Ἡμφάκτουμ, ἀγωγὴ ἡ ἁρμόζουσα κατὰ τῶν κλήρων. Des. Φοδεράτοι, ὑπόσπονδοι. Πάτρων, προϊστάμενος.

IV. pag. 7. Occurrunt Quaestiones quaedam theologicae cum suis responsionibus, auctore Anonymo, quorum heic titulos, ut in Codice iacent subiecimus:

I. Πόθεν γέγονεν ἡ ἀσάφεια τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

II. Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς, εἴτουν ἀπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι. καὶ τίνες οἱ ταύτην ἑρμηνεύσαντες. Haec Quaestio eadem ferme est, paucis mutatis, cum illa, quam innuimus in Cod. III. Plut. VI. §. II. Catalogi pag. 87.

III. Ποσάκις καὶ πόθεν ἐπορθήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι.

IV. Ἀρεταὶ ψυχῆς εἰσιν ιη.

V. Ἀρεταὶ σώματος.

VI. Τρεῖς δικαιοσύνας οἱ τὰ θεῖα σοφοὶ λέγουσιν εἶναι.

VII. Τρία θελήματα ἐπὶ Θεοῦ χρὴ ὑπολαμβάνειν.

VIII Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν.

IX. Τί ἐστι τὸ ἐπὶ Ἐλισαίου εἰρημένον, ποῦ ὁ θεὸς ἀφφῶ (sic).

X. Περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Θεοῦ.

XI. Περὶ τῶν ἐτῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς δεῦρο (sic).

XII. Ποῦ ἐγράφη τὰ δ' εὐαγγέλια, καὶ τίνος ἀντίτυπα ἐγένοντο.

XIII. Ἡ δεκάλογος, ἣν ἐδέξατο ὁ Μωσῆς.

XIV. Ἑρμηνεία τῆς δεκαλόγου.

V. pag. 10. *b.* Ἀπορίαι καὶ λύσεις, ἃς ἡρμήνευσεν ὁ ὑψηλόνους Γρηγόριος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. *Dubia, & solutiones, quas interpretatus est sapientissimus Gregorius per interrogationem & responsionem*. Prima est, Τί Θεὸς, καὶ κατὰ τί Θεὸς, κ. λ. Vltima quaestio est: Καὶ τί ἴδιον αὐτῆς; (nempe θεότητος) Resp. αἱ ἑκάστου προσώπου ἰδιότητες.

VI. pag. 12. Εὐσεβίου ἐκ τῶν χρονικῶν. *Eusebii ex Chronicis* Excerptum de adventu D. N. I. C. secundum carnem. Inc. Μετὰ γὰρ τὸ πληρωθῆναι, κ. λ.

VII. pag. ead. Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων. *De apparitione* (sive adventu) *Domini ex Constitutionibus Apostolicis* Excerptum. Inc. Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, κ. λ. Des. ἀνελήφθη δὲ πηχῶν τρίτῃ, ὥρᾳ θ' τῆς ἡμέρας.

VIII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν, *Eiusdem ex iisdem*, aliud Excerptum. Inc. Τούτων δὲ οὕτως εἰρημένων τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστὶν ἐπισημάνασθαι. Des. αἱ παρ' αὐτῶν εὑρίσκονται ψῆφοι.

IX. pag. 13. *b.* Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας διαίρεσις εἰς τοὺς ψαλμοὺς πρὸς Καισάριον μοναχόν· μετεγράφη δὲ κατ' ἐπιτομήν. *Athanasii Archiepiscopi Alexandrini divisio in Psalmos ad Caesarium monachum; transcripta autem est in compendium* (1). Inc. Πᾶσα μὲν ἡ θεία γραφὴ διδάσκαλός ἐστιν ἀρετῆς, κ. λ. Sequuntur deinde alia Capita, quorum tituli sunt:

Περὶ τοῦ κατασφραγίσαι.

Πε-

(1) Excerpta videtur ex Epistola S. Athanasii Arch. Alexandrini ad Marcellinum Oper. edit. Paris. A. MDCXCIII. Tom. II. pag 982.

Περὶ τῶν κατηχεμένων.
Περὶ τῆς προσκομιδῆς.
Περὶ τοῦ εἰλητϋ.

Desinit in quibusdam brevibus quaestionibus, & responsionibus, quarum postrema est: Καὶ τί ἐςιν ἄνθρωπος; Responsio des. ὀςεόμενον ὄργανον κατάσκοπον βίε, γῆς ἀπάντημα.

X. pag. 16. Ἱππολύτε περὶ τῶν ιβ' ἀποςόλων, πῦ ἕκαςος αὐτῶν ἐκήρυξεν, κ͵ ποῦ ἐτελειώθη. *Hippolyti de XII. Apostolis, ubi singuli ipsorum praedicarunt, & ubi mortui sunt*. Primus Petrus. Inc. Πέτρος μὲν ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ κ͵ Καππαδοκίᾳ, κ. λ. Vltimus Paullus. Des. ἐν Ῥώμῃ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. Quid simile exstat etiam in Codice XXXII. Plut. IV. §. III. Dorotheo Tyri Episcopo tributum, Catalogi nostri pag. 553.

XI. pag. ead. *b*. Capita quaedam sententiarum ex SS. Patribus, Scriptura, & aliis auctoribus externis, quorum primum est Περὶ βίε ἀρετῆς κ͵ κακίας, *De vitae virtute & malitia*. Incipit a S. Basilio: Ὥσπερ γὰρ τῷ πυρὶ αὐτομάτως ἕπεται τὸ φωτίζειν, κ. λ. Desinunt in Capite Περὶ γυναικῶν, *De mulieribus*.

XII. pag. 19. Quaestiones quaedam *de rebus Ecclesiasticis* una cum suis responsionibus. Tituli quaestionum sunt:

Τί ἐςιν ἐκκλησία.
Τί ἐςι τράπεζα.
Τί ἐςι θυσιαςήριον.
Τί ἐςι κιβώριον.
Τί ἐςι βῆμα.
Περὶ καγγέλλων.
Περὶ κοσμίτε.
Περὶ ἄμβωνος.
Περὶ ἀνατολῆς.
Περὶ γονυκλισίας.
Περὶ ςεφάνε.
Τί ἐςι ςολὴ ἱερέως.
Διὰ τί εἰσιν οἱ ἱερεῖς ἀπεζωσμένοι.
Περὶ τῦ τιμίου ἄρτε.
Περὶ τῆς λόγχης.
Περὶ τοῦ οἴνε κ͵ τῦ ὕδατος.
Περὶ ἀντιφωνῶν.
Περὶ εἰσόδε τοῦ εὐαγγελίου.
Περὶ τρισαγίου ὕμνε.
Περὶ τῦ συνθρόνε.
Περὶ τῦ καθίσαι.
Περὶ τοῦ προκειμένε.
Περὶ τοῦ ἀποςόλε.
Περὶ τῦ ἀλληλέϊα.
Περὶ τοῦ θυμιατηρίου.
Περὶ τοῦ εὐαγγελίε.
Περὶ τῶν δ' εὐαγγελίων.
Περὶ τῦ χερεβικῦ (scil. ὕμνε.)
Περὶ τοῦ δίσκε.
Περὶ τοῦ δισκοκαλύμματος.
Περὶ τοῦ ἁγίε ποτηρίε.
Περὶ τοῦ καταπετάσματος.
Περὶ τῶν ῥιπιδίων, κ͵ διακόνων.
Περὶ τῆς ἁγίας δωρεᾶς.
Περὶ τοῦ ὕδατος.
Τῦ ἁγίε Μαξίμε, τίνος τύπον κ͵ εἰκόνα ἔχει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.
Περὶ τῦ ἀμήν.
Περὶ τοῦ σημαντηρίου.
Περὶ τοῦ ἐπικεκυφῶς ποιεῖν τὴν ἱερέαν (sic).
Περὶ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν.
Περὶ τῦ ἁγίε βαπτίσματος. Quae quidem Capita propter paginas praepostere collocatas confusa mirum in modum sunt.

XIII. pag. 31. Brevissimum Excerptum continens librorum sacrae Scripturae cum veteris, tum novi Testamenti enumerationem.

XIV. pag. ead. *b*. Κανόνες τῆς ἁγίας κ͵ οἰκεμενικῆς α' συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ. *Canones sanctae & oecumenicae primae Synodi Nicaenae*, numero XXXII. Primus Περὶ Ἀκεσίε ἐπισκόπου τῶν Ναυατιανῶν, κ͵ τῶν σὺν αὐτῷ, *De Acesio Episcopo Navatianorum, & iis qui cum illo erant*, inc. Κινεῖ δὲ ἡμᾶς ἡ τῦ βασιλέως πίςις κ͵ ἑτέρε πράγματος ἐπιμνησθῆναι. Vltimus Περὶ τοῦ ἀνοσίε Μελετίε, *De impio Meletio*, des. ἅπερ περὶ τῆς τύτε νεωτεροποιΐας ἐνομοθέτησεν. Exstant in Magna Conciliorum Collectione Albriziana Tom. II. pag. 238.

XV. pag. 35. Sequuntur varia *Opuscula Iuridico-Canonica*. Primum Capitibus LXXXVII. comprehensum, & ex Iustiniani Constitutionibus excerptum, idem est cum illo, cuius notitiam dedimus Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi nostri pag. 402. §. LVI. quem vide, & habetur etiam in Bibl. Taurin. Catalogi Part. I. pag. 96. Cod. XXVI. ubi singulorum Capitum elenchus adfertur. In nostro tamen Codice Collectoris nomen (Theodori scilicet Balsamonis) reticetur.

XVI. pag. 46. *Tractatus alter Iuridico-Canonicus*, Capitibus constans XXV. quibus totidem Imperatorum Constitutiones ad res Ecclesiasticas pertinentes continentur. Idem pariter est cum illo, qui habetur in Codice X. Plut. X. Catalogi nostri pag. 478. §. VII. ubi singularum Constitutionum titulos, initium, ac finem protulimus. Exstat etiam in memorato Codice XXVI. Bibl. Taurin. loc. cit. p. 104. seqq. Subiicitur heic alia Constitutio *contra lascivientes, & iurantes per capillos, vel per caput Dei. & alia similia*, quam innuimus etiam in dicto Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi nostri pag. 400. §. XXXVIII.

XVII. pag. 70. *Collectio expositorum in Codice, Digestis, & Novellis Constitutionibus de Episcopis, Clericis, Monachis, rebus sacris, atque etiam de Iudaeis & Haereticis*, qualis exhibetur etiam in memorato Codice X. Plut. X. loc. cit. pag. 480. §. VII (corr. VIII.) sed in hoc valde mutila, & propter male compactum Codicem, mirum in modum confusa. Ex Titulorum itaque elencho, qui in dicto Codice sunt tredecim, heic tres tantummodo priores supersunt, quorum primus est Περὶ τῆς ἀνωτάτω Τριάδος, κ. λ. Collectio vero ipsa incipit pag. 71. a verbis: τοῖς νομοθετηθεῖσιν ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ τῆς με διατάξεως, κ. λ. quae in dicto Codice incidunt in pag. 300. *b*. & pertinent ad Titulum III. Desinit in verbis: τῆς τὰ προγονικὰ συγγενικὰ διατυπώσεως. Finis est diversus.

XVIII. p. 88. *b*. *Heraclii Imperatoris Constitutio-*

tiones III. ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum, quarum prima *de Episcopis, Clericis, & Monachis, ubi conveniri debeant*, & secunda *de numero Clericorum Constantinopolitanae Ecclesiae*, habentur in dicto Codice X. §. IX. & X. (corr. X. & XI.) tertia vero anepigrapha, quae in illo desideratur, inc. Καὶ τὰ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις ἐπινενοῆσθαι δοκοῦντα. Des. εἴτε καὶ λανθάνειν ὀφείλοντα τοὺς πολλούς. Tum rubris characteribus: Ἐξεδόθη τῇ η' καλανδῶν Μαΐων ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλευόντων τῶν εὐσεβεστάτων καὶ αἰωνίων αὐγούστων Ἡρακλείου ἔτους θ'. καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους η'. καὶ Ἡρακλείου τοῦ νέου Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ ἔτους ζ'. ἰνδικτιῶνος ζ'. Exstat Tomo I. Iuris Graeco-Rom. p. 81. Iustell. Biblioth. Canonic. p. 1371.

XIX. pag. 92. *Orationes quaedam Ecclesiasticae Latinae, Graecis characteribus expressae, & tabula Paschatis & aliorum dierum festorum Ecclesiae ab anno* 6985. (Christi MCCCCLXXVII.) *indict. X.* (1) *usque ad annum* 6994. (Christi MCCCCLXXXVI.) *indict. IV.* Haec omnia diversa manu sunt exarata.

XX. pag. 94. Vltimo tandem loco legitur *Collectio Legalis e Digestis, Institutis & Novellis*, Titulis XXIII. comprehensa, quorum praecedit Index. Primus est Περὶ νόμου δικαιοσύνης. Vltimus Περὶ ὅρου καὶ διαθέσεως γάμου. Collectio inc. Τῆς νομικῆς μεγαλοφυοῦς δικαιοσύνης τὸ μέγεθος. Des. εἰ τις δὲ ἔκλεψεν αὐτὴν, ὑπόκειται τῇ κλοπῇ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. cuius paginae octo a num. 61. ad 69. sunt membranaceae & manus antiquioris. Constat foliis scriptis 111.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΛΟΓΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΣ.

NICEPHORI SERMO CONTRADICTORIUS.

Seu potius

Nicephori Gregorae in Palamiticum Tomum Libri X. antirrhetici, & ex eiusdem Historia Byzantina Excerpta quaedam.

COD. XIV. I. pag. 1. Antirrheticorum *Primus* ita inscribitur: Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ λόγος ἀντιρρητικὸς πρῶτος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Ὁ δὲ τοὺς δεσμοφύλακας ἐνταῦθα λαθὼν, καὶ εἰσελθὼν, καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθάγγελος, τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ συνήθων ἐστὶν εἷς, περὶ οὗ πλατύτερον εἴρηται ἐν τῷ κδ' λόγῳ τῆς καθολικῆς ἱστορίας αὐτοῦ (2). *Philosophi Domini Nicephori Gregorae Sermo antirrheticus primus contra Palamiticum Tomum. Qui vero carceris custodes fallit, & ingressus cum eo loquitur, Agathangelus est, unus ex suis discipulis, ac familiaribus, de quo latius dictum est in eiusdem universalis Historiae Libro XXIV.* Inc. Ὡς ἄσμενος ἀσμένοις ἥκεις ἀρτίως ὁ φίλος τοῖς φίλοις ἡμῖν, ὦ καλὲ Ἀγαθάγγελε. Des. κεκυρῶσθαι ψῆφον τοῦ ἀθλοθέτου θεοῦ.

II. pag. 13. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου β'. *Eiusdem Sermo antirrheticus II. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπειδήπερ ἱκανή. Des. κἂν ἐν τριάδι κηρύσσηται.

III. pag. 31. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου γ'. *Eiusdem Sermo III. antirrheticus adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιλείψει με χρόνου διάστημα. Des. ὅπερ ἄτοπον.

IV. pag. 47. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου δ'. *Eiusdem antirrheticus Sermo IV. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Καὶ τί δεῖ πολλάκις εἰρηκόσι τὰ αὐτά. Des. σύνθεσιν λέγειν ἐκβιασθήσεσθε.

V. pag. 64. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς ε' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem antirrheticus Sermo V. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἐμὲ δ' ἐκεῖνο. Des. λέγεσθαι.

VI. pag. 76. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ς' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem Sermo antirrheticus VI. adversus Palamiticum Tomum*, & quidem in alios quatuor subdivisus, nimirum I. inc. Ἀλλὰ γὰρ οὕτω. Des. καὶ λατρείαν.

II. pag. 88. *b.* titulum habet: Τοῦ αὐτοῦ ἕτεροι δογματικοὶ καὶ ἀντιρρητικοὶ λόγοι κατὰ τῶν δυσσεβῶν τοῦ Παλαμᾶ δογμάτων, διαλαμβάνοντες καὶ περὶ ἄλλων μὲν, μάλιστα δὲ περὶ τοῦ ἐν Θαβωρίῳ τῷ ὄρει φανέντος πάλαι φωτὸς, κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λαμπρὰν μεταμόρφωσιν. *Eiusdem alii dogmatici & antirrhetici Sermones contra impia Palamae dogmata, in quibus agitur de aliis quidem rebus, praecipue vero de lumine, quod olim in monte Thabor apparuit, post claram Servatoris nostri Transfigurationem.* Inc. Εἶεν, ὦ φίλων ἄριστε Πρωταγόρα. Des. ἕκαστα τὰ ἑξῆς.

III. pag. 95. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμᾶ. *Eiusdem de eodem lumine Sermo, & contra Palamae dogmata.* Inc. Πρῶτον μέν. Des. ἀφλιώτερον.

IV. p. 106. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δ' περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμᾶ δογμάτων. *Eiusdem Sermo IV. de eodem lumine, & contra Palamae dogmata.* Inc. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὁρατῆς. Des. καταλίποιτο στάδιον.

VII. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ζ' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ καὶ παρανόμου τόμου. *Eiusdem Sermo antirrheticus VII. adversus Palamiticum & iniustum Tomum.* Inc. Ἐγὼ δὲ πολλά. Des. διαπεφοίτηκεν.

VIII. pag. 130. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς λόγος η' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem antirrheticus Sermo VIII. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλ' ὁ μὲν περί. Des. ἡγοῦμαί σοι ταυτί.

IX. pag. 139. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ἔνατος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem Sermo antirrheticus IX. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Περὶ μὲν οὖν κινήσεων. Des. ἐπελθεῖν.

X. pag.

(1) Male Montfaucon. ait *indict. prima*
(2) In Colvilliano quoque Catalogo idem hic titulus habetur, a Fabric. relatus B. G. Vol. VI. pag. 302.

X. pag. 151. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιῤῥητικὸς λόγος ι΄ κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem antirrheticus Sermo X. adversus Palamiticum Tomum*. Inc. Νῦν δ' ἐφ' ἕτερα ἡμᾶς ὁ λόγος. Des. τὴν εὐσέβειαν. Scripsit igitur Nicephorus Gregoras in Tomum Palamiticum Libros X. antirrheticos in forma dialogi anno Christi MCCCLIII. quos statim post promulgatum Tomum minatus erat se editurum, ut ex his Agathangeli verbis (eius Hist. Lib. XXV.) constat: πρὸς ἀπειλῆς ἀνήνεγκας σχῆμα λόγοις ἀντιῤῥητικοῖς καταλύειν τὸν τόμον, ὃν αὐτοὶ νεωστὶ καὶ λάθρα συνθεῖναι τετολμήκεσαν (1). In hos vero Libros Philotheus Patriarcha alios XII. Libros edidit, qui exstant in Bibliotheca Regia num. 1996.

XI. pag. 161. Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ ἐκ τῆς β΄ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας αὐτοῦ. *Nicephori Gregorae ex secunda Romanae ipsius Historiae Parte* excerpti Libri, quorum primus est λόγος ἕβδομος τοῦ δευτέρου βιβλίου, τῆς ὅλης ἱστορίας ιη΄. *Liber VII. secundae Partis, generalis vero historiae Liber XVIII.* (2). Inc. Ἄλλα μὲν οὖν ἴσθι ἄν τινος ἦν. Des. κατάστασιν. Ante titulum vero huius primi Libri monitum amanuensis legitur: Δεῖ γινώσκειν, ὡς οὐ κατὰ συνέχειαν εἰσὶν οἱ λόγοι ἐγράφησαν, ἀλλὰ παρενβολαί τινες, ὅσαι μάλιστα περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διειλήφασιν ὑποθέσεως, καὶ τούτων δ' αὖ μερικαί. *Sciendum est, non continuate exscriptos fuisse hosce libros, sed excerpta quaedam, quae praecipue de Ecclesiastico tractant argumento, & ex his etiam partes quasdam.*

XII. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ὄγδοος. *Eiusdem Romanae historiae Liber VIII.* in marg. vero adiicitur: Τῆς ὅλης ἱστορίας αὐτοῦ λόγος ιθ΄. *Generalis eius Historiae Liber XIX.* quod & sequentibus usque ad Librum XV. inclusive, servata numerorum serie, adiectum est. Inc. Ἐκείνῳ μὲν οὖν. Des. ἐγκαινίζεσθαι.

XIII. pag. 187. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος θ΄. *Eiusdem Romanae historiae Lib. X.* Inc. Πολλῶν δ' ἐπιῤῥεόντων. Des. τῆς ψυχῆς.

XIV. pag. 202. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ι΄. *Eiusdem Romanae historiae Liber X.* Inc. Καὶ ταῦτα μέν. Des. κατὰ τῶν εὐσεβούντων διαβολῆς εἶεν.

XV. pag. 214. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ἑνδέκατος. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XI.* Inc. τούτων δ' ὅμως ἐχόντων. Des. ὁμοίως αὐτῷ βλασφημοῦντας.

XVI. pag. 228. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιβ΄. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XII.* Inc. Ἀλλ' ἡμεῖς. Des. ἐν βραχεῖ.

XVII. pag. 239. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος τρισκαιδέκατος. *Eiusdem Romanae historiae Liber XIII.* Inc. Ἐμοὶ δ' ὃ κἂν τοῖς πρόσθεν. Des. τῶν νοῦν εἶεν.

XVIII. pag. 249. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιδ΄. *Eiusdem Romanae historiae Liber XIV.* Inc. Ἐμοὶ δὲ καὶ προσωτέρω προάγειν. Des. διηγήματα.

XIX. pag. 258. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιε΄. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XV.* Inc. Περὶ μὲν οὖν δή. Des. εὐσεβέσιν ὅροις. In fine ex intricatissimis litteris haec eruere potuimus. Εἰς αυξδ' μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ις΄. *Anno MCCCCLXIV. mense Octobri, die XVI.* Ἐγὼ ὁ πα.... Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ἔδωκά σοι τῷ κυρίῳ Ἀντωνίῳ μεταμιλοι (ita videtur) τόδε τὸ βιβλίον τὸ παρὸν, ἐνέχυρον διὰ ὑπερ.... ἑπτὰ τὰ ὁποῖα παρέλαβον παρά σου· ἀπέδωκα καὶ παρέλαβον. *Ego Pa.... Georgius Tribizius dedi tibi Domino Antonio Metamili hunc praesentem librum*, tamquam *pignus, pro septem hyperperis, quotquot a te accepi: dedi, & accepi.*

XX. pag. 266. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος κη΄. *Eiusdem Romanae historiae Liber XXVIII.* Inc. Ἄρτι δὲ τοῦ χρόνου. Des. μηθ' ὁμιλεῖν ἔχοντες.

XXI. p. 278. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος κθ΄. *Eiusdem Romanae Historiae Liber XXIX.* Inc. Ἄρτι δὲ τοῦ ἡλίου. Des. καινόν τινα καὶ τερατώδη τρόπον. Haec tamen totius Libri postrema non esse, inde patet, quod immediate sequatur novi Capitis titulus hoc pacto: Ὅτι ὁ βασιλεὺς Καντακουζηνὸς σὺν τριήρεσιν ὁπλισάμενος ἕνδεκα πορεύεται κατὰ τοῦ γαμβροῦ Παλαιολόγου πρὸς Τένεδον τὴν νῆσον. In quo desinit etiam Codex: sciendum est enim Capitum titulos, seu rerum notabilium summas, aliquando in margine, aliquando in ipso contextu, rubris litteris exaratas exhiberi.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 282.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

PLVTARCHI APOMNEMONEVMATA.

Ac praeterea

Galeni Opera quaedam.

I. pag. 1. Πλούταρχος Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ Ἀποφθεγμάτων βιβλίον. COD. XV.
Plutarchus ad Traianum Imp. Liber Apophthegmatum (3). Cit. edit. Tom. II. pag. 172.

II. pag. 141. Γαληνοῦ, ὅτι ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις ἕπονται. *Galeni Liber, quod animi mores sequuntur corporis temperamenta.* Inc. Ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν. Des. τοιοῦτοι δ' Ἀθήνησιν ὀλίγοι. Exstat inter eius Opera Gr. Lat. Parisiensis edit. A. MDCLXXIX. curante Renato Charterio Tom. V. pag. 444.

III. pag. 206. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰδῶν φιλοσοφίας. *Eiusdem de speciebus Philosophiae.* Inc. Εἰς θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν. Desinit imperfecte in verbis, ἐμέτρουν τὴν γῆν καὶ ἐσ.... Inter Operum Galeni inscriptiones a Fabricio per ordinem alphabeti digestas B. Graec. Vol.

V

(1) De his antirrheticis Libris vide Boivinum in Gregorae Vita.

(2) Ex hoc ipso Libro incipiunt eiusdem Romanae Historiae selecta, quae habentur in Codice Vaticano, de quo Fabric. loc. mox cit. pag. 301. n. 4. & pag. 320. ubi etiam de variis illius editionibus.

(3) Alibi inscribitur: Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν, κ. λ.

Vol. III. pag. 528. seqq. hic titulus non apparet.

Cod. Graec. membr. Ms. in 12. Saec. XV. cum notulis in margine rubris litteris exaratis. Constat foliis scriptis 223.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ.

DIALECTI METROPOLITAE.

Seu potius

Georgii Metropolitae Corinthi, Herodiani, Tryphonis, & Heliae quaedam Grammatica.

COD. XVI. I. pag. 1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διαλέκτων παρεκβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου. *Incipiunt auspice Deo Dialecti decerpti a maxime venerabili Metropolita Corinthi*, Georgio, sive Gregorio, cognomento Pardo. Inc. Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, κ. λ. Des. τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι. In hoc opere phrases bene multae, multaque vocabula dialectis singulis, Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae propria exponuntur. Asserit vero in praefatione Auctor, & Tryphonem Grammaticum, & Ioannem Philoponum, aliosque complures in hoc genere elaborasse, at neminem satis exposuisse, quae ad singulas dialectos pertinerent. Habes etiam supra pag. 279. §. IX. licet in fine diversum. Clauditur autem sequenti amanuensis subscriptione barbare & analphabete exarata: Ἐτελειώθησαν οἱ παρόντες (sic) διάλεκτοι ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἡμέρᾳ δ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν ὥρᾳ ιη'. ἡμέρᾳ δ' διὰ χειρὸς Νικολάου Ἀντωνίου Πιννέλλα τῆς πόλεως κομητάτου σαλεντιάνου καλουμένης διὰ χάριτος Θεοῦ & Ἰωάννου Ἀντωνίου πρίνκιπος Ταραντίνου, ἅμα σαλέντους & Λυππίας κόμητος. ἔγραψα τὰς παρούσας διαλέκτους ἐτῶν ἀπὸ κόσμου κτίσεως ,ςϡνθ' συντρεχόντων, ἰνδ. ιέ ἐυτυχέστης. *Absolutae sunt praesentes dialecti mense Novembri, die IV. eiusdem mensis, hora XVIII. feria IV. manu Nicolai Antonii Pinnella civitatis Comitatus Salentini dictae, gratia Dei, & Ioannis Antonii Principis Tarentini, & Comitis Tentisnorum* (1), *& Lyppiae, anno a creatione mundi* 6959. (Christi MCCCCLI.) *indictione XV.*

II. p. 33. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν περὶ Ἡρωδιανοῦ σχημάτων. *Incipiunt auspice Deo Herodiani schemata, seu figurae*. Inc. Σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις φράσεως. Definit in figura, quae dicitur εἰκὼν, quae inc. Εἰκών ἐστι διαγραφὴ σώματος, κ. λ. Des. μελανόχροος, οὐλοκάρηνος. Inter Herodiani scripta deperdita reponi videtur a Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 11.

III. pag. 48. Περὶ τρόπων Τρύφωνος. *Tryphonis de figuris*. Inc. Φράσις ἐστὶ λόγος ἐγκατάσκευος. Definit in figura quae dicitur Παροιμία, cuius ultima verba sunt, μήτε καὶ μέλι, μήτε μέλιττα.

IV. pag. 59. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν τῶν ἐν λέξει. *Eiusdem de affectionibus dictionum*. Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη, κ. λ. Des. τὰ γὰρ μονοσύλλαβα περισπᾶται. Idem Opus, in fine tamen diversum, vide supra pag. 279. §. VII.

V. pag. 62. *b.* Sequitur brevis tractatus Anonymi *de pedibus & metris versuum*. Inc. Πούς ἐστι μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν, κ. λ. Fortasse eiusdem Tryphonis, quum & ipsum de metris scripsisse auctor sit Fabric. B. Gr. Vol. VII. p. 48. citans Codicem LXXI. Barocc. in Bibl. Bodleiana.

VI. pag. 64. Ἡλιοῦ ἐλαχίστου μοναχοῦ Χάρακος πρὸς Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ περὶ διαφόρων μέτρων. *Heliae minimi monachi Characis ad Ioannem fratrem suum de diversis metris*. Inc. Δέον ἐπίστασθαί σε, ὅτι τὸ ἰαμβικὸν μέτρον, κ. λ. Des. οἷον, Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα. Nihil de hoc Helia Charace apud Fabricium occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. propere, oscitanter & analphabete scriptus. Constat foliis 71.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MOSCHOPVLI GRAMMATICE.

Ac praeterea

Anonymi Grammatica quaedam.

I. pag. 1. M*anuelis Moschopuli Rudimenta Grammaticae, quae dicuntur Schedae*, quae initio & fine penitus concordant cum illis, quae innuimus Codice VII. Plut. LV. §. IV. supra pag. 245. COD. XVII.

II. pag. 85. Sequuntur alia permulta Grammatica, auctore Anonymo, ac ferme eodem modo, ac Moschopuli schedae, disposita: nimirum aliqua primum sententia, vel locus auctoris vel prosa, vel versibus adfertur; tum analysis, sive orationis Grammatice examinandae ratio subiicitur. Inc. Τῆς αὐτῆς ἐστι δυσχερείας καὶ κτήσασθαί τι τῶν ἀγαθῶν οὐχ ὑπάρχον, κ. λ. Analysis vero in hanc sententiam initium est: Δυσχερείας ὄνομα θηλυκὸν, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ δυσχέρεια, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. duplici, ut videtur, manu exaratus. Constat foliis scriptis 154.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLETHONIS OPERA VARIA.

I. pag. 1. Πλήθωνος κατὰ Ἀριστοτέλους. *Plethonis adversus Aristotelem*. COD. XVIII. Acephalus est hic Tractatus, & incipit a verbis . . . . . ἡμῖν αἱρετὸν ἐστι. οὐ πολύ τι διάφορον λέγων τοῦ Ἐπικούρου, ὅς που ἡδονὴν τήν γε ψυχὴν τ' ἀγαθὸν τίθεται, κ. λ. Des. εἰδότας μέντοι, ὡς συχνὰ αὐτοῖς καὶ φαῦλα ἐγκαταμέμικται. Forte hoc Opus idem est cum illo, quod sub titulo *de Platonicae, atque Aristotelicae Philosophiae differentia* editum est Basileae

(1) Ita vertit Montfaucon. in suo Catalogo, qui tamen hanc subscriptionem adferre omisit in Palaeogr. Graec

leae MDLXXIV. in 4. per Georgium Chariandrum in Latinam linguam translatum, & Venetiis Graece apud Schotum cum Bernardini Donati Veronensis paraphrasi in 8. Graece etiam viderat lucem Parisiis MDXLI. in 8. cum eiusdem Bernardini Dialogo *de eodem argumento*. Ms. habetur etiam in bibliotheca Veneta, Augustana, Ambrosiana Mediolani, Bavarica &c. Hic Libellus oppugnatus fuit a Georgiis duobus, Scholario, & Trapezuntio, ut adnotat Fabric. in notis ad Leonis Allatii Diatribam de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

II. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἱμαρμένης. *Eiusdem de Fato*. Inc. Πότερα ὥρισαί τε ϗ εἵμαρται ἅπαντα ϗ μέλλοντα. Des. ἱκανῶς εἰρήσθω. Habes Ms. & in aliis bibliothecis, ut Caesar. Vindob. Cod. Philosoph. CX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 67. §. XVI. Augustana, Ambrosiana, SS. Apostolorum Neapoli, & in Reg. Paris. Cod. MDCCCCXCVI.

III. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν. *Eiusdem de Virtutibus* Libellus. Inc. Α'ρετή ἐστιν ἕξις, καθ' ἣν ἀγαθοὶ ἐσμὲν, κ. λ. Des. πολιτεία, ὁσιότης, θεοσέβεια. Tum schematismus virtutum divisionem in genera ac species repraesentans subiicitur. Primus hunc Librum Graece & Latine edidit Adolphus Occo, medicus Augustanus, Basileae typis Ioannis Oporini MDLII. in 8. Tum Graece tantum ex Bibliotheca Ioannis Sambuci Gulielmus Canterus Antuerpiae typis Plantinianis MDLXXV. fol. Exstat Ms. & in biblioth. Regia Paris. Cod. MMVI.

IV. pag. 25. Α'ριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. *Aristotelis de Virtutibus* Libellus. Inc. Ε'παινετὰ μὲν εἰσι τὰ καλά. Des. τῆς δὲ κακίας ἐστὶ τὰ ἐναντία ταύτῃ. ἅπαντα δὲ τὰ τῆς κακίας ϗ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐστίν. Inter Aristotelis Opera occurrit edit. Paris. Graec. Lat. A. MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 291. ubi finis aliquantum diversus.

V. pag. 30. Τοῦ αὐτοῦ ὅρος ἀρετῶν ϗ κακιῶν ἀπὸ τῶν ἠθικῶν. *Eiusdem definitio virtutum, & vitiorum ex Moralibus*. Inc. Α'ρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα, κ. λ. Des. ἕξεις ἄρα ϗ αἱ ἀρεταὶ, ϗ αἱ κακίαι, ϗ οὔτε πάθη, οὔτε δυνάμεις. Est Excerptum ex eius Operibus Ethicis.

VI. pag. 34. Πλήθωνος τῆς ἑαυτοῦ βίβλου ἐπινομίς. *Plethonis sui ipsius Libri Epilogus*, seu *Conclusio*. Inc. Α'ἱ μὲν οὖν τῆς βίβλου ἐν ἀρχῇ ἡμῖν προὐτέθη. Des. οὔτ' ἂν μείζω τῇ ἀληθείᾳ, οὔτ' ἂν καλλίω εἶναι. ἀλλ' ἡμεῖς . . . . Imperfectus libellus est, ac propterea ab eadem manu adscriptum est in margine: Ζητητέον τὰ ἐπιόντα, εἰ ϗ ἀνεύρετα. ἠφάνισαι γὰρ ὑπὸ Σχολαρίου, ὡς φασιν. *Quaerenda sunt quae sequuntur; licet a Scholario, uti dicunt, sublata, reperiri vix possint*. Pertractantur autem in hoc quaestiones metaphysicae de substantia nimirum, de Deo, de aeternitate, &c.

VII. pag. 41. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Σχολαρίου πρὸς τὰ ὑπὲρ Α'ριστοτέλους συγγράψαντος. *Eiusdem contra Scholarium pro Aristotele scribentem*, sive *Eiusdem responsio ad ea, quae in Aristotelis defensionem Scholarius obiecerat*. Inc. Ε'πεὶ τὸ βιβλίον τῶν κατ' Α'ριστοτέλους βλασφημιῶν ϗ εἰς ἡμᾶς ὀψὲ προῆλθεν. Ε'γὼ μὲν οὐκ ὀψὲ, ὥς γε σὺ φῄς, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ᾐτήθην εὐθὺς ἔπεμψα, κ. λ. Des. ἡμῖν δέ σου τὰ τοιαῦτα, ἴσα καὶ κυνιδίου μελιταίου τινὸς ὑλακαῖς λελόγισαί τε ἤδη, ϗ αὖθις λογισθήσεται. Habetur Ms. haec Plethonis Responsio & in aliis bibliothecis, ut Caesarea Codice Philosophico LXXIV. Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 43. §. I. Augustana, Altempsiana, Ambrosiana, Veneta &c. De hac controversia circa Platonicae, & Aristotelicae philosophiae differentiam aliquid attigimus supra pag. 275. Cod. XIII. Vid. Leonem Allatium in Diatriba de Georgiis, & eorum scriptis edit. Fabrician. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 747. ubi Libelli huius initium diversum est, quia Scholarii verba, quae in nostro Codice Plethonii verbis intermixta sunt, lineolis in margine appositis distincta, inibi omittuntur. De hac re consulere etiam iuvabit eruditam Boivini Diatribam insertam Tom. I. Memoriarum Academiae Regiae Inscriptionum &c. Paris. in 4. & Amstelod. MDCCXIX. in 12.

VIII. pag. 86. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπὲρ Λατίνων τοῦ Νικαίας βιβλίον, ϗ τοῦ Νικαίας ἀπολογίαι· ϗ τοῦ αὐτοῦ Πλήθωνος ἐπὶ τῷ τέλει ἀντίῤῥησις. *Eiusdem adversus Librum Nicaeni pro Latinis, cum eiusdem Nicaeni responsionibus; & in fine ipsiusmet Plethonis contradictio*. Inc. Τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον, τὸ ἐς ἡμᾶς ἧκον, ἄρχεται μὲν τοῦ τῇ σφετέρᾳ ἀμύνειν δόξῃ, κ. λ. Des. περὶ ὧν ἃ δοκεῖ τοῖς ἡμετέροις, σὴν ἔγωγε χάριν σιωπῶ. Vbi notandum Nicaeni apologias, seu responsiones ad marginem esse adscriptas. Vide quae de hoc Opusculo adnotat Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. cit. pag. 755. §. XXIV. & Fabricii notam in calce paginae.

IX. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ε'μανουῆλον περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων. *Eiusdem ad Imperatorem Emanuelem de rebus Peloponnesiacis*. Inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Ο' μὲν πρὸς Ι'ταλῶν τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ δυναστεύοντας, κ. λ. Des. ϗ τοῖς πᾶσι καλῶς ἕξουσαν ψῆφον ἐξενεγκεῖν.

X. pag. 104. *b*. Τοῦ αὐτοῦ συμβουλευτικὸς πρὸς τὸν δεσπότην Θεόδωρον περὶ τῆς Πελοποννήσου. *Eiusdem Oratio symbuleutica, seu suasoria ad despotam Theodorum de Peloponneso*. Inc. Καὶ ἐν πλοίῳ κυβερνήτην νενόμισται. Des. οὐδ' ὅγε Η'σίοδος φαύλως λέγοντι ἔοικεν,

Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

Hae duae Orationes cum Latina Gulielmi Canteri interpretatione prodierunt Antuerpiae ex officina Plantiniana MDLXXV. in fol. ad calcem Eclogarum Physicarum & Moralium Ioannis Stobaei.

XI. pag. 120. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὴν δεσποίνην Ε'λένην. (in margine vero correctum est Υ'πομονήν.) *Eiusdem Oratio funebris in obitu despinae Helenae*, seu *Hypomonis* Palaeologina. Inc. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων ϗ ἡγεμόνων

νων μητρί. Des. δικαςῦ πεπιςευμένυ. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Bodleiana, & Regia Paris. teste Fabric. B. Gr. Vol. X. pag. 745. in not.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Constat fol. scriptis 123.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ.

PORPHYRII QVAESTIONES IN HOMERVM.

Ac de Nympharum antro Commentarius.

COD. XIX. I. pag. 1. PORPHYRII *Homericae Quaestiones XXXII. ad Anatolium*, impressae in membrana sine loco, & anno in 8. quibus deest primus quaternio, scilicet tota signatura α. Omnium primus Andr. Asulanus edidit Venetiis MDXXI. 8. una cum eiusdem Porphyrii Libello de Antro Nympharum, de quo infra.

II. pag. 18. Τοῦ αὐτοῦ Πορφυρίυ περὶ τοῦ ἐν Ὀδυσσείᾳ τῶν νυμφῶν ἄντρυ. *Eiusdem Porphyrii de antro Nympharum*, (Odyss. XIII.) *allegorica, & philosophica commentatio*. Post edit. Venet. uterque Porphyrii Libellus subiunctus scholiis minoribus in Homerum, quae Didymo tribuuntur, prodiit Argentorati MDXXXIX. 8. ac deinde Basil. MDLI. 4. edente Ioachimo Camerario, & Iacobo Micyllo.

Cod. Graec. membr. impressus, initio mutilus. Constat foliis 30.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

PALAEPHATI DE INCREDIBILIBVS HISTORIIS.

COD. XX. I. pag. 1. ΠΑλαιφάτυ περὶ ἀπίςων ἱςοριῶν. *Palaephati de incredibilibus historiis* Libellus. Inc. Τάδε περὶ ἀπίςων συγγέγραφα τῶν ἀνθρώπων. Des. ὁ δὲ λόγος ἐντεῦθεν ἐλέχθη ὕτως. Prodiit primum Graece cum Aesopi Fabulis &c. ex Aldi officina Venetiis MDV. fol. deinde seorsim Basileae apud Io. Oporinum, Parisiis, & alibi pluries. Integrum Palaephati Opus ad nos haud pervenisse, praeter Suidae testimonium, qui Palaephato huic libros quinque ἀπίςων tribuit, ostendunt etiam loca, quae ex Palaephato scriptores veteres adducunt, quaeque in hoc desiderantur, ac praeterea Codicum quorumdam Mss. tituli, qui ita habent: Ἐκ τῶν τοῦ Παλαιφάτυ περὶ τῶν ἱςοριῶν. Plura vide hac super re apud Fabric. B. G. Vol. I. pag. 137. seqq.

II. pag. 14. Εἰκόνες Φιλοςράτυ Λημνίυ. *Imagines Philostrati Lemnii* Libris II. Primus inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Alter des. ὅτι χρὴ σὺν ὥρᾳ γράφειν, ut in editione Paris. Fed. Morelli MDCVIII. fol. a pag. 730. ad 831. In fine leguntur versiculi:

Λημνίυ ἑξήκοντα ϗ ἓξ λάχον εἰκόνες ὧδε.
Τέρμα· Θεῷ δὲ μέλοι χ' ὥτε πονῶν ϗ ἔχων.

Lemnii sex & sexaginta Imagines heic habuerunt Finem: Deo autem sit curae & qui laborat, & qui possidet.

III. pag. 71. Φυρνέτυ θεωρία περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως. *Phornuti theoria de natura Deorum*. Inc. Οὐρανὸς, ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν ϗ τὴν θάλατταν. Des. τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. Graece primus edidit Aldus cum Palaephato, de quo supra, Aesopi Fabulis &c. qui in titulo quidem Libri Φυρνέτυ, in calce vero Κυρνέτυ nomine illum appellat.

IV. pag. 105. Ἐκφράσεις Καλλιςράτυ. *Callistrati Descriptiones*. Prima εἰς σάτυρον, ὃς ἦν χωρίῳ, ἔνθα ἤσκητο, *In Satyrum eo loci stantem, ubi exercitationes fiebant*, inc. Ἄντρον ἦν τι περὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας. Vltima εἰς ἄγαλμα Ἀθάμαντος, *In statuam Athamantis*, des. ϗ κυμαίνειν διδαχθείσης. In cit. edit. a pag. 864. ad 883.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 116.

ΝΕΜΕΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ.

NEMESII DE NATVRA HOMINIS ORATIO PER CAPITA.

TItulus interior fere consimilis ita habet: COD. XXI. Νεμεσίυ ἐπισκόπυ Ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπυ λόγος κεφαλαιώδης. *Nemesii Episcopi Emeseni de Natura hominis Liber in Capita* (XLI.) *divisus*. Caput I. inc. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς. Vltimum, quod inscribitur, Διὰ ποίαν αἰτίαν αὐτεξέσιοι γεγόναμεν, des. τὰ αὐτὰ παρὰ πᾶσιν. Hic Tractatus in fine longior occurrit in aliis huius Biblioth. Codicibus, nimirum Cod. II. & XXXV. Plut. VII. (in nostro Graecorum Patrum Catalogo pag. 202. §. LXII. & pag. 298. §. XXV.) licet in ipsorum primo pauciores Capitum sectiones appareant. Vide quae de hoc egregio Opere clar. Fabricius tradit B. G. Vol. VII. p. 550. quaeque nos adnotavimus in cit. pag. 202. Praeter editiones inibi a nobis memoratas, exstat etiam Graece & Latine in Auctario Ducaeano Bibl. Patrum Paris. MDCXXIV. Tom. II. p. 466.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 87. In fine rubris litteris legitur: *Mi costò il detto libretto dal Magnifico m. Zuan Griti 2. scudi d'oro con un rologio die 24. Maggio 1563. el qual gliè coppiado dal Monastier de Sancto Saba tis lauras de Hierusalem Amen.*

ΜΑΞΙΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

MAXIMI EPISTOLAE.

Et alia eiusdem Opuscula.

I. pag. 1. ἘΠιςολαὶ τοῦ σοφωτάτυ ϗ λογιωτάτυ Μαξίμου μοναχοῦ τῦ Πλανέ- COD. XXII.

νύδη. *Epistolae sapientissimi & eloquentissimi monachi Maximi Planudis*, CXXI. quae quum editae nondum sint, earum initia primum servato ordine, quo iacent in Codice, ac deinde per alphabetum digesta exhibentur.

I. inscribitur: Τῷ Αὐτοκράτορι.
Inc. Ἐπῄνεσα τὸ μέχρι τῦδε σιγᾷν.
II. Τῷ τοῦ Αὐτοκράτορος αὐταδέλφῳ.
Ἐμάχετο παρ' ἐμοὶ τῶν τῆς σῆς βασιλείας, κ. λ.
III. Τῷ Φακρασῇ ὄντι Λογοθέτῃ τῶν Ἀγελῶν.
Καλῶς ποιεῖς ἐπαινῶν με.
IV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ μὲν οἶμαί σε, φίλη κεφαλή.
V. Τῷ Ὀρφανοτρόφῳ κυρίῳ Λέοντι τῷ Βαρδαλῇ.
Πολλὰ πρὸς πολλῦς.
VI. Τῷ Κανικλείῳ.
Εἴ τι τῦτο χείριςόν ἐςιν.
VII. Τῷ Φακρασῇ.
Τὰ παρ' ἐμοῦ πρός σε γράμματα.
VIII. Τῷ αὐτῷ.
Φιλῶ σου τὴν περὶ τὰ κρείττω σπυδήν.
IX. Τῷ Ἀδριανυπόλεως.
Οὕτω πολὺ παρ' ἐμοὶ τὸ βύλεσθαι.
X. Τῷ Βαρδαλῇ.
Εἰ δὲ βύλει γελᾷν, κ̀ διατριβὴν, κ. λ.
XI. Τῷ Φακρασῇ κ̀ Λογοθέτῃ τῶν Ἀγελῶν.
Οὐ τῷ βύλεσθαι πρότερος γράμματα.
XII. Τῷ αὐτῷ.
Ἆρ' εἴ τις Εὐριπίδην οἴεται ποιητήν.
XIII. Τῷ αὐτῷ.
Ἄνδρα δυνάμενον πενίαν ἐνεγκεῖν.
XIV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐπιτροχάδην, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν.
XV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ δεδοικὼς μή τις ἐξ ἡμῶν.
XVI. Anepigrapha.
Ἀλλ' ὐδὲ τῦ παναρέτυ γράφοντος.
XVII. Anepigrapha.
Τί βύλει σοι ἐπιςείλω.
XVIII. Anepigrapha.
Καὶ ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιςολήν.
XIX. Τῷ Φακρασῇ.
Οὐκ ἴσον, ὐκ ἴσον ὑπὲρ ἄλλων.
XX. Τῷ Βαρδαλῇ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Σὺ δὲ φίλτατε δοκῶν παίζειν.
XXI. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικε τὰ πρώην ἐπιςαλέντα σοι.
XXII. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Ἀλλ' εἰ μὴ κατόπιν ἑορτῆς.
XXIII. Τῷ Λογοθέτῃ τῦ δρόμυ τῷ Γλυκεῖ.
Ἐγὼ πανταχόθεν τὺς ἐμαυτοῦ λογισμύς.
XXIV. Τῷ μεγάλῳ Παπίᾳ.
Καὶ ἐξορμώμενόν σε πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.
XXV. Γρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ μονάζοντι, τῷ αὐτοῦ ὁμιλητῇ.
Ὑπὲρ μακροῦ μακρὰ γράφειν ὐ δεῖ.
XXVI. Τῷ αὐτῷ.
Πολλὰ κ̀ περὶ πολλῶν λέγειν ἔχων.
XXVII. Τῷ αὐτῷ.
Μήτε πολλῶν πεμπομένων σοι.
XXVIII. Τῷ Ξανθοπύλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ.
Οὐκῦν ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐπιγραμμάτων.
XXIX. Τῷ Σγυροπύλῳ Δημητρίῳ.
Ἡδέως ἐμοὶ κ̀ κατ' εὐχήν.
XXX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Ἐπεμψάμην ἂν σοι μὴ ἐπιςείλαντι.
XXXI. Τῷ Αὐτωρειανῷ ἐξισωτῇ ὄντι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων.
Ὅσῳ πονηρὸν κ̀ τῇ ψυχῇ ἐπιζήμιον.
XXXII. Τῷ Ὀρφανοτρόφῳ.
Ἐπειδή σε καλῶς κρίνων ὁ κραταιός.
XXXIII. Τῷ Βρυεννίῳ.
Εἴ τί σοι παλαιᾶς φιλίας ἐμπύρευμα.
XXXIV. Anepigrapha.
Γράμμασιν οἱ φιλοῦντες τοῖς ἀπῦσιν ὁμιλῦσι.
XXXV. Anepigrapha.
Ἔχεις ἤδη τὴν βίβλον, κ̀ θᾶττον, κ. λ.
XXXVI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Ἔδει μὲν μὴ γράφειν πρὸς τὸν μὴ γράφοντα.
XXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Δαιμόνιε, τὸ δὲ μὴ γράφειν σε.
XXXVIII. Anepigrapha.
Μόλις ὁ δεῖνα τῆς εἱρκτῆς ἀνεθείς.
XXXIX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Καὶ τάχος ἐπαγγειλάμενος ἐπανήκειν.
XL. Τῷ δεσπότῃ.
Ἔδει μὴ μέχρι πολλοῦ με.
XLI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Τὸν Ἀνδρόνικον ὐ μικρῦ τῷ μέσῳ.
XLII. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Οὕτω σοι δοκῶ τῶν σῶν ἐπιλήσμων.
XLIII. Τῷ δεσπότῃ.
Οὐκ ἄρα μόνος ἀνθρώπων αὐτός.
XLIV. Anepigrapha.
Εὐφρόσυνος εὖ ποιεῖν ἄλλους.
XLV. Anepigrapha.
Ἕως πνοὴ παρ' ἐμοὶ, κ̀ μνήμη.
XLVI. Τῷ Βέκκῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Ἐμισήθη τοπαλαιὸν κ̀ διαφερόντως.
XLVII. Anepigrapha.
Σπεῦσον ἐλθεῖν.
XLVIII. Anepigrapha.
Πάνυ καλῶς ποιοῦντα σὰ γράμματα.
XLIX. Anepigrapha.
Διήγγειλεν ἡ φήμη πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.
L. Anepigrapha.
Ἄδηλον ἡ σιγὴ κ̀ ἀμεταμέλητον.
LI. Anepigrapha.
Ἐδεξάμην τὴν ἐπιςολὴν, ἥσθην δεξάμενος.
LII. Anepigrapha.
Οἶμαι μὲν ἀμαθὴς δόξαι.
LIII. Τῷ Νικομηδείας.
Ἡ μονάζουσα γραῦς αὕτη.
LIV. Anepigrapha.
Οὐδενὸς ἀηδοῦς ἐπανελθών.
LV. Τῷ Πρωτοσεβάςῳ.
Τὸν κύριόν μου τὸν Πρωτοσέβαςον.
LVI. Τῷ Ἰητρῷ.
Ἐγὼ γράφειν τε ὑπεσχόμην.
LVII. Τῷ αὐτῷ.
Ὑγιαίνομεν, ὡς ἂν ὁ ἰατρὸς βύλοιτο.
LVIII. Τῷ Πρωτοσεβάςῳ.
Πολλοὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐρχομένων.
LIX. Anepigrapha.
Δίκαιος ἐν πρωτολογίᾳ κατήγορος.
LX. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Ἐγώ σε πολλάκις ἐλπίσας.
LXI. Anepigrapha.
Οἱ παρ' ὑμῖν λιμναῖοι ἰχθύες.

LXII.

LXII. Anepigrapha.
Ο῾ δεῖνα δυςυχεῖ μέν.
LXIII. Anepigrapha.
Εἴ τι δεῖ παντὶ τῷ αἰτοῦντι.
LXIV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Α῎νδρα σε γινώσκω τῶν προαιρυμένων.
LXV. Anepigrapha.
Ε᾿μοὶ μετὰ τὴν ὑμετέραν ἔξοδον.
LXVI. Τῷ Χαλκωματο ... (1)
Εἰ μήτε τῷ βρέφει τὸ ποτόν.
LXVII. Τῷ Πρωτοβεςιαρίῳ (2) Μυζάλωνι.
Α᾿λλ᾿ εἰ ϰ̀ μήπω τῆς εὐχῆς.
LXVIII. Τῇ Πρωτοβεςιαρίᾳ Ρ᾿αυλαίνῃ.
Εἴπέρ ποτε ϰ̀ ἄλλό τι τῶν ἁπάντων.
LXIX. Τῷ Μερκυρίῳ.
Καὶ προθύμως γράφειν ἦν.
LXX. Τῷ Ε᾿ξάρχῳ ϰ̀ Λογοθέτῃ Φαπῇ. (ita vid.)
Εἰ μήτε πολλὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπών.
LXXI. Τῷ Μελχισεδέκ.
Αἱ δὲ πρὸς ἡμῶν ἐπιςολαὶ πῶς, κ. λ.
LXXII. Τῷ αὐτῷ.
Η῎σθην ϰ̀ πρόσθεν Νικάνορα.
LXXIII. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ μὲν ὡς ὑμᾶς ἀποπλεῦσαι.
LXXIV. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Πυθομένῳ μοι τινῶν ἐπόντων.
LXXV. Τῷ Πρωτοσεβάςῳ.
Καὶ γράμματα τῆς σοφῆς συ.
LXXVI. Anepigrapha.
Ε᾿μοῦ δὲ τίς ἂν ἴσως θαυμάσειεν.
LXXVII. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Γ᾿δυ ϰ̀ ἀγγελία, ἧς πάλαι ἐπεθύμουν.
LXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿εὶ σύ γε νικητικώτατος.
LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Οἱ μὲν ἀφ᾿ ὑμῶν ἀεὶ πρὸς ἡμᾶς.
LXXX. Τῷ αὐτῷ.
Θαυμάσεις ἴσως δύο δι᾿ ἑνός.
LXXXI. Τοῖς ἐν τῷ Κρίτζῳ μονάζυσιν.
Ε᾿μοὶ τῆς καθ᾿ ὑμᾶς μονῆς.
LXXXII. Anepigrapha.
Βραχύτης ἐπιςολῆς ὐ βραχύτητα, κ. λ.
LXXXIII. Τῷ κυρίῳ Ι᾿γνατίῳ.
Ε᾿γὼ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος ἀεὶ δήποτε.
LXXXIV. Τῷ Φιλῇ κυρίῳ Μανυήλ.
Α᾿λλ᾿ ἐμέ γε ὐδεὶς πιγκέρνης.
LXXXV. Τῷ Μελχισεδέκ.
Σὺ δὲ ᾤυ με τοιῦτον εἶναι φιλόσοφον.
LXXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Η῾δὺ μὲν ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφίκεσθαι.
LXXXVII. Anepigrapha.
Σὺ μὲν πολλὰς τὰς τῆς πρός σέ μοι σιωπῆς, κ. λ.
LXXXVIII. Anepigrapha.
Πότερον θρηνεῖς ἐπὶ τοῖς, κ. λ.
LXXXIX. Τῷ Μελχισεδέκ.
Μὴ πάλιν ἐκπλήττυ, εἰ ξενὸν δέχῃ, κ. λ.
XC. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Καὶ συνήδομαί σοι ἐφ᾿ οἷς, κ. λ.
XCI. Τῷ κυρίῳ Α᾿θανασίῳ.
Η῎σθην μὲν κἀπὶ τοῖς πεμφθεῖσιν.

XCII. Anepigrapha.
Η῾δὺ μὲν ἐν θέρει σκιά.
XCIII. Anepigrapha.
Εἰς ἡγεμονίαν συ παρελθόντος.
XCIV. Τῷ Μελχισεδέκ.
Ω῾ς μὲν ἀγχίςροφος, ὡς γράφεις, ὁ βίος.
XCV. Τῷ αὐτῷ.
Ε᾿κένωσας ἐπ᾿ ἐμοὶ πάντα συ.
XCVI. Τῷ Δύκᾳ.
Τὸν ἱερομόναχον τῦτον εἴ σοι λέγω.
XCVII. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Τὺς φιλτάτυς ὥσπερ ἀεὶ φιλητέον.
XCVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ε᾿γὼ νομίζω, ϗ ὐκ ἀπατῶμαι.
IC. Τῷ . . . . (expunctum nomen)
Ε᾿γὼ δὲ ᾤμην σε τῶν βαρβαρικῶν.
C. Τῷ αὐτῷ.
Ε᾿πειδὴ καθάπαξ ὑπέςης ἡμῖν.
CI. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Α῎λλῳ μέν τινι τῶν σῶν ἐραςῶν.
CII. Τῷ αὐτῷ.
Η῎δη ϰ̀ ἕτερός τις ᾠήθη.
CIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ εἶδον ἡδέως συ τὴν ἐπιςολήν.
CIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ μὲν ἀδικῶν ὁ Ταρωνᾶς ἑάλω.
CV. Τῷ αὐτῷ.
Πότερον χαίρειν ἡμᾶς, ἢ λυπεῖσθαι.
CVI. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿λλ᾿ εἰ μὲν ἀνέσεως ἐγίνωσκον.
CVII. Τῷ αὐτῷ.
Ταῦτ᾿ ἐςὶν, ἅπερ ἐΓὼ πρὔλεγον.
CVIII. Τῷ αὐτῷ.
Τί δ᾿ ἂν εἴποι τις ἐμοὶ τιμιώτερον.
CIX. Τῷ αὐτῷ.
Η᾿ δεινὸς εἶ σὺ, ϰ̀ τὺς βαρβάρυς.
CX. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿ρά τις τῦδε τἀνδρὸς γένοιτ᾿ ἂν εὐτυχέςερος;
CXI. Τῷ αὐτῷ.
Προσαγορεύω σε τὴν φιλὴν κεφαλήν.
CXII. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ δὲ ϰ̀ μηδεὶς ἡμῖν ἀπολαύειν.
CXIII. Τῷ αὐτῷ.
Οὕτω δὴ σύ γε ςρατηγῶν ἄριςε.
CXIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτ᾿ ὐκ ἔλεγον, ὡς πάλιν ἀςράψειs.
CXV. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿εὶ μὲν ηὐξάμην τὺς ἐν οἷς, κ. λ.
CXVI. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτα ἐρεῖς, ὡς ὐκ ἐκ πολλῦ.
CXVII. Τῷ αὐτῷ.
Τοῦ βραχύτερα ἐπιςεῖλαί με.
CXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿νέσχε πρότριτα.
CXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τίς ἂν εἰπεῖν ἔχοι.
CXX. Τῷ αὐτῷ.
Ηὐχόμην ϰ̀ παρεῖναι.
CXXI. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὴ τῶν φίλων τινί.
Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, ϰ̀ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.
Ea-

(1) Forte legendum Χαλκωματοπόλῳ, postremis enim litteris superscriptum est πλ.
(2) *Primo* scilicet *Vestiariorum*, quae inter dignitates Palatinas erat sexta, eiusque munus circa vestes Imperatoris versabatur, ut est apud Codinum Cap. VI num. 31. & seqq. qua qui erant insigniti, iis rubris pileis uti concessum erat. Horum Protovestiariorum mentio passim apud Scriptores occurrit; de quibus vide plura in Glossar. Med. & Inf. Graecit. Tom. I. p. 193.

Earumdem Epistolarum Catalogus ordine alphabetico digestus, appositis etiam unicuique numeris iuxta seriem, quam in Codice obtinent, ad eas facilius inveniendas.

Epistolae CXXII. Mss. exstant etiam in Biblioth. Caesarea. Vid. Lambec. IV. p. 56. & Nesselium IV. p. 138. Cod. CCLXIX. §. I.

II. pag. 107. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Eiusdem Oratio in sepulturam corporis Domini Nostri Iesu Christi*. Inc. A῞ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Des. ἐ θεὸν αὐτὸν ἀνακήρυττε σὺν πατρὶ κ̣ πνεύματι δοξαζόμενον νῦν κ̣ εἰς τὺς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodiit Paris. MDLVII. apud Andream Wechelum: Latine ex Ioachimi Axonii Graviani versione in Supplemento Bibl. Patrum Coloniens. A. MDCXXII. & Morell. Paris. MDCXXXIX. Tom. I. p. 836. & in Bibl. Patr. Lugd. Tom. XXVII.

III. pag. 122. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὺς κορυφαίυς τῶν ἀποστόλων, Πέτρον ἐ Παῦλον. *Eiusdem in Principes Apostolorum, Petrum & Paullum*, Oratio. Inc. E'δόκει μοι λέγειν. Des. ὃν ἅμα τῷ πατρὶ κ̣ τῷ πνεύματι προσκυνητὸν ἐκηρύξατε, νῦν κ̣ ἀεὶ, κ. λ. Edita a Gretsero sub Gregorii Nysseni nomine Ingolstad. MDCXX. 4. ab Allatio tamen pag. 87. de Simeon. & p. 294. & 295. de Consensu, & a Lamb. IV. p. 57. & VIII. pag. 70. Planudi vindicatur.

IV. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Διομήδην τὸν μάρτυρα. *Eiusdem in S. Diomedem martyrem*. Inc. A῎λλοις μὲν ἄλλως ἐπῃνέθη τὰ τῶν μαρτύρων, καὶ ὡς ἑκάστοις ἡ προσῦσα τοῦ λόγυ δυναμις ὑπηγόρευσεν. ἐμοὶ δ' ἀποχρήσει Διομήδην, κ. λ. Des. κ̣ τοῖς πατριώταις ὁμοῦ συγκυβερνηθήσομαι. Lambec. IV. pag. 57. initio tamen parum diversa, ut videre est apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 72. Citatur & ab Allatio pag. 202. contra Hottingerum.

V. pag. 177. *b.* Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἐγκώμιον. *Eiusdem laudatio hiemis*. Inc. Οἶμαι καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκοὴν, κ. λ. Des. ὐδὲν ὅτι μὴ δῶρον κ̣ φιλοτιμία χειμῶνος. Item apud Lambecium loc. cit.

VI. pag. 187. Φωκυλίδυ ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis poësis utilis* cum glossis interlinearibus. Inc. Ταῦτα δίκης ὁσίησι, λ. λ. Des. μέχρι γήραος ὐδῷ. Alibi etiam protulimus.

VII. pag. 191. *b.* Πυθαγόρυ ἔπη τὰ καλύμενα χρυσᾶ. *Pythagorae Carmina, aurea dicta*, cum glossis item aliquot interlinearibus. Inc. A'θανάτυς μὲν πρῶτα, κ. λ. Des. ὐκ ἔτι θνητός. Haec quoque alibi occurrunt.

VIII. pag. 193. Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανύδης. *Catonis Romani sententiae admonitoriae distichis expressae, quas ex Latina lingua in Graecam dialectum transtulit Maximus monachus Planudes*, cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Praefatio inc. A'ναπολήσας ἐγὼ κατὰ νῦν. Des. ἀσπασίως φιλίαν φέρε. Tum Liber I. inc. Εἰ ὁ θεὸς νόος ἔστ' κ. λ. Liber IV. des. σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα. Adnotationes Graecae marginales, & interlineares, quae in Bibl. etiam Caesarea Mss. exstant, Lambec. V. pag. 215. non viderunt lucem.

IX. pag. 201. *b.* A'ννιτίου Μαλλίου Σεβηρίνυ Βοητίου ἀπὸ ὑπάτων τέλυς τῶν πατρικίων βίβλος περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας, ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανύδης. *Annitii Manlii Severini Boëtii exconsulis ordinarii ac Patricii, Liber de Consolatione philosophiae, quem ex Latino sermone in Graecum transtulit Maximus monachus Planudes*, cum scholiis marginalibus. Titulum tamen hunc praecedit Boëtii vita, cuius initium: Βοήτιος ὁ σοφὸς ἦν μὲν ἐκ τῆς Τουρκουάτων οἰκίας, κ. λ. Opus vero in quinque divisum libros inc. O῞ς πάρος ἐσπύδαζον ἐπῶν περὶ σύνθεσιν, κ. λ. Des. ὁπότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀναστρέφεσθε κριτοῦ τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Ex Ms. Caesareo, in quo leguntur etiam prolegomena Graeca, & adnotationes marginales, quaedam profert Lambec. VII. pag. 145. seq. Hac eadem Graeca versione manuscripta in Bibl. Regis Christian. usus est in sua Boëtii editione Renatus Vallinus. Alius pulcherrimus Codex huius Operis Graeco-Latinus exstat in Coislin. pag. 140. In nostro Codice prima pagina, in qua vita Boëtii, & initium Libri I. incidit, male compacta, inter pag. 208. & 209. requirenda est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. exeuntis, in quo plures leguntur adnotationes Latinae in Maximi Planudis Orationes. Constat foliis scriptis 271.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

I. pag. 1. M*anuelis Moschopuli Schedae Grammaticae*, quales habentur supra in Codicibus VIII. & XVII. huius Plutei. In hoc tamen mutilae sunt initio propter primae paginae iacturam. Incipiunt a verbis . . . . . κυβεύω, κυβεία. Κυλλήνη πόλις A'ρκαδίας, κ. λ. Desinunt autem in verbis: ἐξ οὗ τὸ ὄλλυμαι, κ̣ ὠλλύμην, quae pertinent ad Caput illud, quod inc. E'ννέα ἡμέρας ἡ λοιμώδης νόσος, κ. λ. COD. XXIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. propere, oscitanter, & analphabete scriptus. Constat foliis 137.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI VARIA.

IN aversa primae paginae parte indiculus adscribitur operum Plutarchi, quae in hoc Codice habentur, eaque sunt: COD. XXIV.

I. p. 2. *Plutarchi, scite dicta Regum, & Imperatorum*. Cit. edit. Tom. II. p. 172.

II. p. 39. *Eiusdem apophthegmata Laconica*. Ibid. p. 208.

III. pag. 78. *b. Eiusdem praecepta gerendae Reipublicae*. Ibid. p. 798.

IV. pag. 109. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὸς πρὸς A'πολλώνιον. *Eiusdem Oratio consolatoria ad Apollonium*. Ibid. pag. 101. In ultima Codicis pagina occurrit Index tantum Ethicorum, seu Moralium Sermonum Plutarchi, eorum titulos & initia exhibens.

Co-

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cum plurimis in margine Censoris castigationibus. Constat foliis scriptis 135.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΝ.

PLVTARCHI SERMO IN HOMERI VITAM.

COD. XXV. Scilicet *Homeri Vita*, Plutarcho vulgo tributa, de qua vide supra Cod. VII. huius Plutei §. VIII.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 53.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

COD. XXVI. I. pag. 1. E*Aedem Manuelis Moschopuli Schedae Grammaticae*, ut supra, in principio tamen, & in fine mutilae. Incipiunt a verbis. . . . . τὸν μαθητὴν ὁ διδάσκαλος παρὰ τὸν ὄκνον αὐτοῦ, τουτέστι διὰ τὸν ὄκνον αὐτοῦ, κ. λ. quae pertinent ad primae schedae grammaticam analysin, seu meditationem: puto autem deesse folia quamplurima. Vltima desinunt in verbis: ἀντὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι μνήματα, καὶ τύπτει . . . . quae pertinent ad extremum Caput, quod inc. Νιόβη Ταντάλου θυγάτηρ, κ. λ. Pauca desunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 114.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙ ΑΤΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

MOSCHOPVLVS DE NOMINIBVS ET VERBIS ATTICIS.

COD. XXVII. EAdem omnino *Atticorum Nominum Collectio* est, auctore Manuele Moschopulo, cum illa, quam recensuimus supra Cod. VI. §. I.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 81.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

MANVELIS INTERROGATIONES.

Ac praeterea

Georgii Pardi de Dialectis Liber.

COD. XXVIII. I. pag. 1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου *Incipiunt cum Deo S. Erotemata correcta a sapientissimo D. Manuele Moschopulo*. Inc. Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς. Desinunt in explicatione notarum numericarum.

II. pag. 112. Περὶ τῶν διαλέκτων. *De Dialectis* Tractatus. Inc. Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω. Des. ὅτε δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ, οὐκέτι. Est Georgii, seu Gregorii, Corinthi Metropolitae, cognomento Pardi, editus Graece ab Aldo in Κέρατι Ἀμαλθείας, & ad calcem Lexici Asulani. De hoc Georgio, seu Gregorio vide Fabric. B. Gr. Vol. IV. pag. 538.

III. pag. 136. Sequuntur *de nominum declinationibus & verborum coniugationibus* Excerpta brevia, auctoris nomine destituta.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. eleganter nitideque exaratus. Constat foliis scriptis 140.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΟΥ.

QVINTI DERELICTA AB HOMERO.

I. pag. 1. ΚΟίντου Καλαβροῦ παραλειπόμενα Ὁμήρου. *Quinti Calabri Praetermissa ab Homero*, Libris XIV. Primus inc. COD. XXIX.

Εὖθ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ.

Vltimus des.

Ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

In fine: Τέλος Κοίντου ἀρίστου ποιητοῦ. *Finis Quinti optimi poëtae*. Huius optimi Codicis collationem omisit Io. Cornelius de Pauw in nupera, quam curavit Calabri editione Lugduni Batavorum per Io. Van Abcoude MDCCXXXIV. 8. Clauditur Volumen hoc sequenti amanuensis subscriptione ac monito: Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ὁ τῶν ἐν Βενετίαις Γραικῶν ἱερεὺς μετέγραψα τόδε τὸ παρὸν βιβλίον Κοΐντου ποιητοῦ ἐκ βιβλίου διεφθαρμένου· καὶ τὰ μὲν ἐπιδιώρθουν· τὰ δὲ ὡς ἔχει τὸ ἀντίγραφον. οὐ γὰρ οἷόν τε διορθοῦν τὰ πάντα, ἅπερ σαφῶς οὐκ οἶδα. *Ego Georgius Tribizius, Graecorum Venetiis degentium sacerdos, transcripsi hunc praesentem librum Quinti Poëtae ex codice corrupto; & alia quidem corrigebam, alia vero, ut habet exemplar; non enim possibile corrigere omnia, quae quidem manifeste non novi*. Georgium istum, Codicis exscriptorem, eumdem putamus esse, atque illum, cuius subscriptionem valde intricatam protulimus supra pag. 314. §. XIX. id enim utriusque scripturae similitudo satis comprobat. De hoc autem tachygrapho nulla apud Montfauc. mentio fit in Palaeogr. Gr.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 181.

FINIS PLVTEI LVI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LVII.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS III.

CODEX I.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

LVCIANI VARIA OPERA.

Quibus adde

Anacharsidis, Phalaridis, Synesii Cyrenaei, Libanii, ac Basilii Epistolas.

IN principio Voluminis occurrit Πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρούσης πυκτίδος. *Tabula accurata praesentis Libri*, exhibens nimirum Luciani Dialogorum, qui in hoc habentur Codice, titulos, & Synesii Epistolarum initia. Luciani Operum series, sequens est:

I. pag. 2. *b. Cataplus*, sive *Tyrannus*. Exstat G. L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amstelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. I. p. 620.

II. pag. 7. *b. Iupiter Confutatus*. Tom. II. pag. 626.

III. pag. 10. *b. Iupiter Tragoedus*. Ibid. p. 642.

IV. p. 19. *Somnium, seu Gallus*. Ib. p. 702.

V. pag. 27. *Mercurius, Prometheus, Vulcanus*. Tom. I. pag. 185, ubi inscribitur: *Prometheus, sive Caucasus*.

VI. p. 30. *Icaromenippus, sive Hypernephelus*. Tom. II. pag. 751.

VII. pag. 37. *Timon, sive Misanthropos*. Tom. I. pag. 98.

VIII. pag. 45. *Adversus indoctum, & multos ementem libros*. Tom. III. pag. 99.

IX. pag. 50. *b. Charon, sive Contemplantes*. Tom. I. pag. 487.

X. pag. 56. *Mortuorum Dialogi XXX.* (Ib. pag. 328. seqq.) eodem ordine dispositi, quo habentur in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XIV. supra pag 138.

XI. pag. 70. *b. Deorum Dialogi XXVI.* (Ib. pag. 204. seqq.) iidem prorsus, ut in dicto Cod. XIII. §. XV.

XII. pag. 82. *b. Marini Dialogi XV.* Concordant cum editis ibid. pag. 288. seqq.

XIII. pag. 88. *Meretricii Dialogi XV.* Tom. III. pag. 280. seqq. quorum ordo idem est, atque in memorato Codice XIII. §. XVII.

XIV. pag. 99. *Demonactis Vita*. Tom. II. pag. 374.

XV. pag. 103. *Allocutio, sive Bacchus*. Tom. III. pag. 74.

XVI. pag. 105. *De Electro, seu Cycnis*. Ib. pag. 87.

XVII. pag. ead. *b. Phalaris prior*. Tom. II. pag. 187.

XVIII. pag. 108. *b. Phalaris alter*. Ibid. p. 201.

XIX. pag. 109. *b. Hippias, seu Balneum*. Tom. III. pag. 66.

XX. pag. 111. *Allocutio, sive Hercules*. Ib. pag. 82.

XXI. pag. 112. *Patriae Encomium*. Ibid. p. 229.

XXII. pag. 113. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis*. Tom. I. pag. 23.

XXIII. pag. 114. *b. Abdicatus*, cum argumento. Tom. II. pag. 159. In fine vero post verba τὰ προοίμια, in quibus definit editio, haec pauca in Codice adnectuntur: ἅπαξ προειλόμην, ἐπεὶ τό γε μεταβουλεύσασθαι ἐπιμηθέως ἔργον, οὐ προμηθέως ἐστίν.

XXIV. pag. 121. *Navigium, seu Vota*. Tom. III. p. 247.

XXV. pag. 128. *Deorum Concilium*. Ibid. pag. 527.

XXVI. pag. 130. *Epistolae Saturnales IV.* Ib. pag. 401. seqq. Concordant cum editis, nisi quod priorum duarum tituli diversi ita habent: I. inscrib. Οἱ πένητες τῷ Κρόνῳ χαίρειν. II. Ο Κρόνος τοῖς πένησι χαίρειν.

XXVII. pag. 133. *b. Tyrannicida*, cum argumento. Tom. II. p. 141.

XXVIII. pag. 137. *b. De Parasito, sive quod ars est parasitica*. Ibid. pag. 836.

XXIX.

XXIX. pag. 145. *b. De Dipſadibus*. Tom. III. p. 234.

XXX. pag. 147. *Iudicium Vocalium*, ſine argumento. Tom. I. pag. 82.

XXXI. pag. 148. *Muſcae Encomium*. Tom. III. pag. 91.

XXXII. pag. 149. *b. De Somnio, ſeu Vita Luciani*. Tom. I. pag. 1.

XXXIII. pag. 152. *Nigrini Philoſophia*, cui praecedit *Luciani ad Nigrinum Epiſtola*. Ib. p. 37. ubi inſcribitur, *Nigrinus, ſeu de Moribus Philoſophorum*.

XXXIV. pag. 157. *b. De non temere credendo calumniis*. Tom. III. pag. 125.

XXXV. pag. 161. *b. De Domo*. Ibid. pag. 190.

XXXVI. pag. 165. *b. Pro lapſu in ſalutando*. Tom. I. pag. 724.

XXXVII. pag. 168. *Hermotimus, ſive de Sectis*. Ibid. pag. 739.

XXXVIII. pag. 185. *Pſeudoſophiſta, ſeu Soloeciſta*. Tom. III. pag. 552.

XXXIX. pag. 187. *b. Vitarum Auctio*. Tom. I. pag. 540.

XL. pag. 191. *b. Reviviſcentes*. Ibid. p.

XLI. pag. 200. *Bis accuſatus, ſeu Tribunalia*. Tom. II. pag. 791.

XLII. pag. 207. *b. De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.

XLIII. pag. 209. *b. Amores*. Tom. II. pag. 397.

XLIV. pag. 220. *De mercede conductis potentium familiaribus*. Tom. I. p. 651.

XLV. pag. 229. *Apologia pro mercede conductis &c.* Ibid. pag. 704.

XLVI. pag. 231. *b. Convivium, vel Lapithae*. Tom. III. pag. 418.

XLVII. pag. 237. *b. De Aſtrologia*. Tom. II. pag. 360.

XLVIII. pag. 240. *De Eunucho Philoſopho*. Ibid. pag. 350. ubi inſcribitur, *Eunuchus*.

XLIX. pag. 241. *b. Herodotus, ſive Aetion*. Tom. I. pag. 831.

L. pag. 243. *Dialogus Diogenis, & Herculis*. Ibid. pag. 402. Habebatur etiam ſupra inter *Dialogos mortuorum*.

LI. pag. ead. *b. Anacharſis, ſeu de Gymnaſiis*. Tom. II. pag. 883. ubi ſex circiter verſus in fine longior; in Codice enim deſinit in verbis: *ἀλλ' εἰρήσεταί γε*. Huic Dialogo adnectuntur Anacharſidis Epiſtolae IX. una Abaridis ad Phalaridem, altera Pythagorae ad Hieronem, & Phalaridis XXXI. de quibus paullo poſt, ne Luciani Operum ſeriem interrumpamus, agemus.

LII. pag. 258. *De Luctu*. Ibid. pag. 922.

LIII. pag. 260. *b. Rhetorum Praeceptor*. Tom. III. pag. 1.

LIV. pag. 265. *Menippus, vel Oraculum mortuorum conſultum*. Tom. I. pag. 455.

LV. pag. 269. *b. Verae Hiſtoriae Liber primus*. Tom. II. pag. 70.

LVI. pag. 277. *Verae Hiſtoriae Liber ſecundus*. Ibid. pag. 104.

LVII. pag. 284. *b. Harmonides*. Tom. I. pag. 850. Nonnulla autem marginalia ſcholia identidem occurrunt eiuſdem manus, quale illud initio Dialogi LV. quod ita habet: *Τάχα εἰς Πλάτωνα ἀποτείνεται πολλαχȣ̃ ϗ ἀλλαχȣ̃ μυθολογȣ̃ντα, μάλιϛα δὲ ἐν τῷ ι' τῆς πολιτείας τὰ περὶ τῶν ᾅδȣ διεξιόντα*. Nunc Epiſtolas, quae inter Dialogum LI. & LII. a p. nimirum 251. *b.* ad p. 258. interiacent (1) recenſeamus.

LVIII. pag. 251. *b. Anacharſidis Epiſtolae IX.* quarum ordo ſequens eſt:

I. Anepigrapha inc. Γελᾶται ἐμὴ φωνή.

II. Σόλωνι, inc. Ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες.

III. Ἱππάρχῳ, inc. Οἶνος πολὺς ἄκρατος.

IV. Δημόκῳ, inc. Φθόνος ϗ πτόησις.

V. Κροίσῳ. inc. Οἱ ἐν Ἕλλησι ποιῆται. Deſ. μᾶλλον γὰρ ἀκμάσει τοῖς ἐν ἀρχῇ τῶν ἀπολωλότων. Multo longior eſt, quam in Collectione Cuiaciana edit. Aurel. Allobr. MDCVI. fol. pag. 350.

VI. Θρασυλόχῳ, inc. Κύων ψυχῇ.

VII. Τηρεῖ θρακὶ χαλεπῷ δεσπότῃ, inc. Οὐδεὶς ἄρχων ἀγαθός.

VIII. Ἄννωνι, inc. Ἐμοὶ περίβλημα.

IX. Υἱῷ βασιλέως, inc. Σοὶ μὲν αὐλοί.

LIX. pag. 253. *Abaridis ad Phalaridem Epiſtola*. Inc. Ἔδειξας φύσιν σήν. Exſtat in cit. Collect. p. 71. inter Epiſtolas Phalaridis.

LX. pag. ead. *b. Pythagorae ad Hieronem Epiſtola*. Inc. Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος. Gr. & Lat. cum Io. Curterii Angli verſione ad calcem Protreptici Iamblichiani edidit Io. Arcerius. Vid. Fabr. B. G. Vol. I. pag. 413.

LXI. pag. ead. *Phalaridis Epiſtolae XXXI. ad diverſos*, quae inter editas loc. cit. occurrunt, & ſunt I. VI. VII. XV. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXXII. XXXIII. LV. LVI. LVIII. LXVII. LXVIII. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXIV. LXXXV. & LXXXVI.

LXII. pag. 285. *b. Συνεσίȣ Κυρηναίου ϗ μητροπολίτȣ Πτολεμαΐδος ἐπιϛολαί*. *Syneſii Cyrenaei, ac Metropolitani Ptolemaidis Epiſtolae*, num. CXLVII. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγὼ λόγȣς ἐγεννησάμην. Vltima *ad Ioannem*, cuius initium, Οἶμαί σε ϗ πρὸ εὐχῆς, κ. λ. deſ. ἐῤῥώμενος εὐδαιμονῶν διαβιώῃς, θαυμάσιε. & in edit. Pariſ. eſt CXLVI. Harum Epiſtolarum initia cum editis conferentes, comperimus deeſſe in Codice Epiſtolam LXXI. & a CXLVII. uſque ad finem, excepta particula Epiſtolae CLIII. quae in Codice inſerta eſt inter Epiſtolas CX. & CXI. & abſque ullo titulo incipit a verbis . . . . . . οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ τὸν τοιȣ̃τον, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 291. lin. ult. & progreditur uſque ad finem.

LXIII. pag. 327. *b. Ἐπιϛολαὶ ἀμοιβαῖαι Λιβανίȣ πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον*. *Epiſtolae amoebaeae Libanii ad magnum Baſilium* N. XIV. quae iuxta ordinem, quem obtinent in edit. cit. ſupra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII. §. IV. ſunt 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1586. & a 1594. uſque ad 1601. incluſive. Ex his ta-

(1) Has omiſit Montfaucon. in ſuo Catalogo.

tamen Epistola 1581. brevior est edita; nam desinit in verbis, *δυναμένας δεικνῦναι πολίτην*, quae incidunt ibi in pag. 717. lin. 17. Vltima vero in Cod. quae est 1584. in edit. ob Codicem in fine mutilum desinit in verbis *παραχωρῶσι τοῖς παισὶν . . . .* quae incidunt in pag. 720. lin. 4.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis 328.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

COD. II. LVciani Operum prima ac praestantissima editio Graeca Florentiae Anno MCDXCVI. in fol. cum Indice accuratissimo Dialogorum in fine. De hac consulendus Cl. Maittairus in Annalibus Typographicis, Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant MDCCXIX. 4. Tom. I. pag. 34. In ultima libri pagina, Epigrammata VII. scripta sunt ἐρωτικὰ in quamdam Dorotheam, manu fortasse (ut ait Montfauc. in suo Catalogo) Francisci Philelphi, & sunt quae sequuntur:

I.

Κλεῖν μὲν Ἀλεξάνδρῳ δῶκεν Ζεὺς πρὸς τὸν Ὄλυμπον,
Σκῆπτρα δὲ σκηπτούχοις, Δωρόθεαν δέ τ' ἐμοί.
Εἰ δ' αὐτῇ κατὰ θυμὸν ἐγὼ κεχαρισμένος εἴην,
Οὐκ ἐθέλοιμι ἄναξ ἔμμεναι οὐράνιος.

II.

Ζεὺς ἀετοὺς, Ἥρη ταὼς, Κυθέρεια δὲ φάσσας
Φιλοῦσιν, χαρίεις ἐστὶ κολοιὸς ἐμοί.

III.

Εἰν ἑνὶ μὲν τούτῳ δύο εἰσὶν σώματι ψυχαὶ,
Ἡ μὲν ἐμοῦ δμοῖς ὡς τῆς τε ἄνασσα κόρης.

IV.

Τῶν μὲν καλλίστων τώδ' εἰσὶν ἀγάλματε κουρῶν,
Δωροθέας πρῶτον, θάττερόν ἐστ' Ἑλένης.
Τίπτε, κόρη σαυτὴν ἐφορᾷς, κοσμεῖς τε πρόσωπον,
Εἴσοπτρον χερσὶν πρόσθεν ἔχουσα φανόν;
Εἴ γ' ἐτεὸν βούλει βλεμεαίνειν σεῖο πρόσωπον,
Ἐς κραδίην μὲν ἐμὴν ἔγκλινον ὄσσε, κόρη.
Ἐνθάδε γράψεν Ἔρως σεῦ μὲν κάλλος τε καὶ εἶδος,
Καὶ στέρνοις σέ γ' ἐμοῖς ἔμβαλε Κύπρις ὅλην.

V.

Haec sunt fulminei fortissima pectora Martis,
Hunc Graeca, hunc cecinit musa Latina virum.

VI.

Κλέψεν ἐμὴν ψυχήν γε δολοφρονέουσ' Ἀφροδίτη,
Καὶ στέρνοις ἐνὶ τὴν ἔμβαλε Δωροθέας.
Ἡ δέ γε πρὸς γλυκερὴν κούρης εἴωθε καρδίην
Νοστήσειν, δ' ἐς ἐμοῦ ἄψ' ἀπέειπε δόμον.
Νῦν δὲ τί ποιήσω; ζεύξω προς χείλεα χείλη,
Στήθεα πρὸς στήθη, τῆς ἀπολαυόμενος.

VII.

Φεύγετε τοξοφόρον τοῦτον τὸν ἔρωτα, τιτρώσκει
Καὶ τούτου περάει σώματα πάντα βέλη.

Codex Graecus chartaceus typis impressus. Constat foliis 262.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

sive

Etymologicum Magnum.

MVtilus est initio & fine Codex. Incipit a littera A, verbo . . . . . Ἀγύρτας. COD. III.
Ἐπειδὴ κατὰ τὰς πόλεις ἀγύρται τινὲς τυχὸν, ἢ λωποδύται ὑπῆρχον, κ. λ. ex quo patet duas abesse paginas. Desinit in littera Ω, verbo, *Ὦτα, παρὰ τὸ ὠθούμενον καὶ εἰλημτὸν εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἄνεμον, μετὰ τὸν ἦχον. Ὦτα . . . .* Pauca desunt. Integrum hoc Etymologicum habemus infra in Codicibus XI. & XV. His tamen defectibus exceptis, videtur in hoc uberius esse, quam in dictis Codicibus, in quibus littera Ω desinit in voce Ὥρα, verbis, *εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι παραλήγεται, ἐκτείνει τὸ α, οἷον χώρα, χήρα, ψώρα, οὕτω καὶ ὥρα* In hoc vero alia sequuntur usque ad finem, quem dedimus. Vide quae de Etymologici Magni auctore doctissime edisserit Fabricius B. G. Vol. X. p. 17. seq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. tineis partim, partim etiam madore corruptus. Constat foliis 155.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

LYSIAE APOLOGIA DE CAEDE ERATOSTHENIS.

Titulum corrige.

Lysiae, Gorgiae, Alcidamantis, Antisthenis, & Demadis Orationes.

LYsiae Orationum XXXI. series, ac tituli sequentes sunt. COD. IV.

I. pag. 1. *Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογία. λόγος α'. Lysiae pro caede Eratosthenis Apologia. Oratio I.* Exstat in edit. eius Operum Hanov. Graeco-Lat. Anni MDCXV. in 8. pag. 3. N. I.

II. pag. 6. *b. Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς. λόγος β'. Funebris Oratio in laudem caesorum, dum Corinthiis auxilium ferrent Athenienses. Oratio II.* Ibid. pag. 489. N. XXXI. In Codice tamen defectus quidam occurrit, nimirum a verbis, *τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων, κ. λ.* cit. edit. pag. 500. lin. 17. usque ad verba *τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν πεζὴν*, pag. 502. lin. 12. inclusive: ad quem supplendum lacuna unius paginae cum dimidio relicta est.

III. pag. 16. *b. Πρὸς Σίμωνα ἀπολογία. λόγος γ'. In Simonem Apologia. Oratio III.* Ibid. pag. 24. N. II.

IV. pag. 22. *Περὶ τραύματος ἐκ προνοίας, περὶ οὗ καὶ πρὸς ὅν. λόγος δ'. De vulnere ex industria*

ſtria illato. *Oratio IV.* Ibid. pag. 44. N. III.

V. pag. 24. *b.* Ὑπὲρ Καλλίυ ἱεροσυλίας ἀπολογία. λόγος ε'. *Pro Callia ſacrilegii Apologia*. *Oratio V.* Exſtat tamen huius Orationis tantummodo exordium, ut in cit. edit. pag. 53. N. IV. In Codice poſt verba περὶ αὐτῶν μηνύσαντες, lacuna trium circiter foliorum ad defectum indicandum, occurrit.

VI. pag. 26. Oratio ſine titulo, atque initio, ſed eſt *contra Andocidem ſacrilegum*, carens exordio. Incipit a verbis . . . . . . ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρυ τῦ ἱεροῦ, κ. λ. Ibid. pag. 58. N. V. In Codice paullo ante finem inter verba ἀνταποδῦς, & Ἀθηναῖοι, (ibid. pag. 78. lin. 3.) trium paginarum lacuna relicta eſt.

VII. pag. 33. *v.* Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τῦ σηκῦ ἀπολογία. λόγος ζ'. *Areopagitica Oratio excuſatoria, de ſacrae olivae trunco*. *Oratio VII.* Ibid. pag. 81. N. VI.

VIII. pag. 38. *b.* Κατηγορία πρὸς τὺς συνυσιαςὰς κακολογιῶν. λόγος η'. *Accuſatio adverſus familiares obtrectatores*. *Oratio VIII.* Ibid. p. 101. N. VII.

IX. pag. 41. Ὑπὲρ τοῦ ςρατιώτυ. λόγος θ'. *Pro milite*. *Oratio IX.* Ibid. pag. 112. N. VIII.

X. pag. 43. *b.* Κατὰ Θεομνήςυ πρῶτος. λόγος ι'. *Contra Theomneſtum prima*. *Oratio X.* Ibid. pag. 122. N. IX.

XI. pag. 47. Κατὰ Θεομνήςυ δεύτερος. λόγος ια'. *Contra Theomneſtum ſecunda*. *Oratio XI.* Ibid. pag. 135. N. X.

XII. pag. 49. *b.* Κατὰ Ἐρατοσθένυς τοῦ γενομένυ τῶν τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. λόγος ιβ'. *Contra Eratoſthenem ex triginta tyrannis unum* Oratio, *quam ipſe Lyſias dixit*. *Oratio XII.* Ibid. pag. 144. N. XI.

XIII. pag. 60. *b.* Κατὰ Ἀγοράτυ ἐνδείξεως. λόγος ιγ'. *Contra Agorati delationem, & iudicium*. *Oratio XIII.* Ibid. pag. 189. N. XII.

XIV. pag. 72. *b.* Κατὰ Ἀλκιβιάδυ λειποταξίυ. λόγος ιδ'. *Contra Alcibiadem, quod ordinem in militia deſeruerit*. *Oratio XIV.* Ibid. pag. 234. N. XIII.

XV. pag. 78. *b.* Κατὰ Ἀλκιβιάδυ ἀςρατείας. λόγος ιε'. *Contra Alcibiadem militiae deſertorem*. *Oratio XV.* Ibid. pag. 255. N. XIV.

XVI. pag. 80. *b.* Ἐν βυλῇ Μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία λόγος ις'. *Pro Mantitheo magiſtratus candidato, vitae actae examen ſubeunte*. *Oratio XVI.* Ibid. pag. 262. N. XV.

XVII. pag. 83. *b.* Δημοσίων ἀδικημάτων. λόγος ιζ'. *De publicatis bonis*. *Oratio XVII.* Ib. p. 273. N. XVI.

XVIII. pag. 85. Περὶ τῆς δημεύσεως τῦ Νικίυ ἀδελφῦ ἐπίλογος. λόγος ιη'. *De publicatione bonorum Niciae fratris Epilogus*. *Oratio XVIII.* Ibid. pag. 281. N. XVII.

XIX. pag. 88. *b.* Ὑπὲρ τῶν Ἀριςοφάνυς χρημάτων πρὸς τὸ δημόσιον. λόγος ιθ'. *Pro Ariſtophanis bonis ad aerarios*. *Oratio XIX.* Ibid. p. 295. N. XVIII.

XX. pag. 96. Ὑπὲρ Πολυςράτυ. λόγος κ'. *Pro Polyſtrato*. *Oratio XX.* Ib. p. 324. N. XIX.

XXI. pag. 100. *b.* Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαράσημος. λόγος κα'. *Apologia pro eo, qui muneribus corruptus ferebatur*. *Oratio XXI.* Ib. p. 342. N. XX.

XXII. pag. 104. Κατὰ τῶν σιτοπωλῶν. λόγος κβ'. *Contra frumentarios negotiatores*. *Oratio XXII.* Ibid. pag. 354. N. XXI.

XXIII. pag. 107. Κατὰ Παγκλέωνος, ὅτι ὐκ ἦν Πλαταιεύς. λόγος κγ'. *Contra Pancleonem, quod non ſit Plataeenſis*. *Oratio XXIII.* Ibid. pag. 365. N. XXII.

XXIV. pag. 109. Πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. λόγος κδ'. *Ad delationem, quod quum impotens non eſſet, a Republica pecuniam acciperet*. *Oratio XXIV.* Ibid. pag. 373. N. XXIII.

XXV. pag. 112. *b.* Δήμυ καταλύσεως ἀπολογία. λόγος κε'. *De popularis ſtatus everſione Apologia*. *Oratio XXV.* (mutila). Ibid. pag. 388. N. XXIV. In Codice deſinit in verbis: τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο . . . . . ac deinde lacuna relinquitur unius folii cum dimidio.

XXVI. pag. 118. Sequitur Oratio ſine titulo, atque initio, ſed eſt, ut habet titulus in fine appoſitus: Περὶ τῆς Εὐάνδρυ δοκιμασίας. λόγος κς'. *De probatione Evandri*. *Oratio XXVI.* Ibid. p. 408. N. XXV.

XXVII. pag. 121. *b.* Κατὰ Ἐπικράτυς καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐπίλογος, ὡς Θεόδωρος. λόγος κζ'. *Contra Epicratem, & eos, qui cum ipſo legatione functi ſunt, Epilogus, ut Theodorus*. *Oratio XXVII.* Ibid. p. 421. N. XXVI.

XXVIII. pag. 123. *b.* Κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογος. λόγος κη'. *Adverſus Ergoclem Epilogus*. *Oratio XXVIII.* Ibid. pag. 430. N. XXVII.

XXIX. pag. 126. Κατὰ Φιλοκράτυς ἐπίλογος. λόγος κθ'. *Adverſus Philocratem Epilogus*. *Oratio XXIX.* Ibid. pag. 440. N. XXVIII.

XXX. pag. 127. *b.* Κατὰ Νικομάχυ γραμματέως εὐθυνῶν κατηγορία. λόγος λ'. *Adverſus Nicomachum ſcribam accuſatio, de non reddita magiſtratus ſui ratione*. *Oratio XXX.* Ibid. p. 447. N. XXIX.

XXXI. pag. 132. *b.* Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. λόγος λα'. *Contra Philonem non approbandum, nec admittendum ad Magiſtratum*. *Oratio XXXI.* Ibid. pag. 469. N. XXX. In Codice poſt titulum in fine repetitum, ſubditur: Τέλος τῶν Λυσίυ λόγων.

XXXII. pag. 137. Γοργίυ Ἑλένης ἐγκώμιον. λόγος λβ'. *Gorgiae Helenae Encomium*. *Oratio XXXII.* Inc. Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία. Deſ. ἐμὸν δὲ παίγνιον. Haec Gorgiae Oratio exſtat Graece edita ab Aldo, & H. Stephano cum aliis Oratoribus, Latine autem reddita a Guil. Cantero ad calcem Ariſtidis Baſil. MDLXVI. fol.

XXXIII. pag. 140. Ἀλκιδάμαντος περὶ τῶν γραπτὺς λόγυς γραφόντων, ἢ περὶ σοφιςῶν. λόγος λγ'. *Alcidamantis de iis, qui Orationes de ſcripto recitant, ſive de ſophiſtis*. *Oratio XXXIII.* Inc. Ἐπειδή τινες. Deſ. παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Ab eodem Aldo Graece edita ad calcem Iſocratis, Venet. MDXVIII. fol.

XXXIV.

XXXIV. pag. 145. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ὀδυσσεὺς κατὰ Παλαμήδους, προδοσίας. λόγος λδ'. *Eiusdem, Vlysses contra Palamedem, proditionis. Oratio XXXIV.* Inc. Πολλάκις ἤδη. Des. τοῦτον τιμωρησάμενοι. Ab eodem Aldo Graece edita cum Orationibus Aeschinis, Lysiae &c. Venetiis MDXIII. fol. inde ab Henrico Stephano cum iisdem Oratoribus MDLXXV. fol. & a Guil. Cantero Latine translata, cum Aristide MDLXVI. fol.

XXXV pag. 149. *b.* Ἀντισθένους Αἴας. λόγος λε. *Antisthenis Aiax. Oratio XXXV.* Inc. Ἐβουλόμην ἄν. Des. καὶ ἄνευ τείχους τέταγμαι.

XXXVI. pag. 151. Ὀδυσσεύς. λόγος λς'. (Eiusdem) *Vlysses. Oratio XXXVI.* Inc. Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον. Des. καὶ ζευγνύναι αὐτούς. Haec & superior Antisthenis Oratio, sunt breves μελέται, sive declamationes sub Aiacis, & Vlyssis nomine compositae. Exstant Graece editae ab Aldo, & Henr. Stephano, ac Latine translatae a Guil. Cantero, locis mox citatis.

XXXVII. pag. 153. Δημάδου ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. λόγος λζ'. *Demadis pro duodecennio,* sive *pro suis per duodecennium proximum gestis Apologia ad populum Atheniensem. Oratio XXXVII.* Inc. Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων. Des. εἶναι μὴ συνευδοκοῦντα. Graece primum vulgata ab Aldo, & H. Stephano in memoratis editionibus; Graece, & Latine ab Iano Grutero, Hanov. MDCXIX. 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. diligenter accurateque conscriptus, cuius solemne est, singulos Orationum titulos ad finem repetere. Constat foliis scriptis 155.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΠΡΟΟΙΜΙΩΝ.

DE PROOEMIIS RHETORICES INCERTI AVCTORIS.

Sive

Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnasmata Homiliae Rhetoricae, Hermogenis ars Rhetorica, De inventione Oratoria, De formis Oratoriis, De methodo apti & ponderosi generis dicendi, cum Commentariis variorum.

COD. V. I. pag. 1. Περὶ τῶν τῆς ῥητορικῆς προοιμίων. *De Rhetoricae Prooemiis.* Inc. Οἱ τὴν ἡμετέραν τέχνην διακοσμήσαντες ῥήτορες, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια, τὰ τῆς ῥητορικῆς τέχνης διεῖλον προλεγόμενα. Des. τὸν ἀκροατὴν μαθόντα ταῦτα, καὶ οὐδὲν ἀγνοήσαντα. Sequitur deinde progymnasmatis in genere, ac progymnasmatis rhetorici definitio; tum partitio Statuum, sive Quaestionum Oratoriarum XIV. iuxta Hermogenem & Metrophanem, & philosophos Evagoram & Aquilam. Quae omnia fortasse praeliminaria sunt in sequentes Ioannis Doxopatri Homilias Rhetoricas.

II. pag. 3. Τοῦ Δοξοπατρῆ Ἰωάννου ῥητορικαὶ ὁμιλίαι εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα. *Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnasmata Homiliae Rhetoricae.* Prooemium satis longum inc. Τοῖς ἐκ ποιητικῶν μαθημάτων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τερατολογίας ἐπὶ τὸ τῆς ῥητορικῆς ἥκουσιν ἄρτι μέγα μυστήριον, κ. λ. Des. ἔνιοι δὲ καὶ λόγον αὐτὸν ὀνομάζουσιν, ἐπεὶ καὶ ὁ Αἴσωπος λογοποιὸς λέγεται· μύθων γὰρ πλάστης ὁ Αἴσωπος. Sequitur deinde pag. 11. initium Progymnasmatum Aphthonii cum uberrimo Io. Doxopatri commentario marginali, cuius est initium: Ζητοῦσί τινες, διατί τὰ μὲν ἄλλα γυμνάσματα ὁρίζεται ἐν προκαταρκτικοῖς, κ. λ. Pauca desunt in fine; nam Aphthonii textus desinit in verbis, καὶ μὴν ὁ μὲν διαφθείρας . . . . paullo ante finem: Doxopatri vero enarratio in verbis: καὶ κινήσας τας τῶν νομοθετῶν ἐπ' αὐτὸν γνώμας εἰς ανατροπην . . . . . quae pertinent ad illa Aphthonii verba: μοναρχία δὲ κολάζει μὲν, οὐ συνεξετάζει δὲ, κ. λ. Ms. exstat in Biblioth. Caesarea, ut habet Nesselius Catalog. P. IV. pag. 15.

III. pag. 72. Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ στάσεων. *Hermogenis Ars Rhetorica de Statibus* cum Commentariis uberrimis Anonymi, forte eiusdem Doxopatri, quales exstant in Cod. Bibliothecae Caesareae, teste eodem Nesselio l. c. pag. 77. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Des. μακρότερα ἐστι. Quae sunt duo tantum prima Capita Operis de *partitione statuum, & quaestionum Oratoriarum* edit. Gr. L. Colon. Allobr. MDCXIV. 8. a p. 1. ad pag. 20. Comment. inc. Δοκεῖ τισι μὴ ὁρίσασθαι τὴν ῥητορικὴν Ἑρμογένης οἱ καὶ αἰτίας τοῦ ταύτην αὐτὸν μὴ ὁρίσασθαι τάσδε λέγουσιν. Des. καὶ πάντως οὕτως ἔνι, καὶ οὐκ ἄλλως ἐπιγνῶναι αὐτάς. Tum sequitur subscriptio litteris ita intricatis ac compendiariis exarata, ut fere nihil possit exsculpi.

IV. p. 96. Περὶ τῆς τῶν στάσεων διαιρέσεως. *De Statuum divisione,* item cum uberrimis Commentariis, partim Anonymi, forte eiusdem Doxopatri, ut in Codice Caesareae Bibliothecae apud Nesselium l. c. p. 82. partim Georgii Diaeretae. Primum Caput, cui titulus Περὶ στοχασμοῦ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, inc. Ὁ στοχασμὸς τοίνυν διαιρεῖται, κ. λ. Vltimum Περὶ ἀμφιβολίας, des. ἐφόρησε τὰ χρυσία. Comment. inc. Ἀρχόμενοι σὺν Θεῷ τῆς διαιρέσεως, φέρε δὴ πρός γε πάντων ζητήσωμεν, τί ὅλως ἐστὶ διαίρεσις. Des. τούτου γὰρ δεικνυμένου συναποδείκνυται καὶ τὸ ζητούμενον: quae sunt Georgii Diaeretae. Subiiciuntur deinde γνώσεως ὄργανα ὀκτώ, & μέρη εὐμαθείας τρία.

V. pag. 174. *Hermogenis de Inventione Oratoria Libri IV.* item cum uberrimis Commentariis. Initium & finis singulorum Librorum cum cit. edit. mirifice concordant. Commentariis hic titulus praecurrit: Σχόλια εἰς τοὺς περὶ εὑρέσεως τέσσαρας τόμους, ἐκ πολλῶν βιβλίων φιλοπόνῳ μελέτῃ συναθροισθέντα, καὶ εὐφυῶς τοῖς τοῦ τεχνικοῦ συναρμοσθέντα ῥητοῖς. εἰσὶ δὲ ἢ τοῦ Διαιρέτου Γεωργίου, ἢ τοῦ λεγομένου ἀνεπιγράφου καὶ ἀδεσπότου. *Scholia in quatuor de Inventione Libros, ex multis libris studiosa medi-*

di-

ditatione collecta, & apte auctoris verbis accommodata: sunt autem vel Georgii Diaeretae (1), *vel eius qui vocatur anepigraphus & incertus.* Sequuntur deinde Prolegomena quaedam satis ampla, quorum initium: Τὰς στάσεις ὁ τεχνικὸς ποιησάμενος, μεταβῆναι ᾠήθη καὶ εἰς τὴν περὶ εὑρέσεως τέχνην· καὶ γὰρ τὰ μὲν κεφάλαια τῶν στάσεων παρέδωκεν ἐν αὐταῖς, κ. λ. Pag. 178. incipit *Hermogenis de Inventione Liber I.* in quem primum scholium est sequens: Προοίμιόν ἐστι λόγος παρασκευάζων τὸν ἀκροατὴν εἰς ὑποδοχὴν τῆς ὑποθέσεως. καλῶς δὲ προοίμιον ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παρὰ τῶν κιθαρῳδῶν ἐν ἀρχῇ λεγόμενα, κ. λ. Vltimum vero in postrema Libri IV. verba, παρακολουθεῖ δὲ, ἀλλὰ μὲν τόποις, κ. λ. ita des. ἓξ γάρ εἰσι τὰ περιστατικὰ, πρόσωπον, πρᾶγμα, αἰτία, τόπος, τρόπος, χρόνος. Tum aliud breve scholion, quod ad huius Libri Caput VI. de Dilemmate pertinet. Georgii Diaeretae, & aliorum Commentarios in Hermogenis Artem Oratoriam habet etiam Codex Biblioth. Vindobonensis apud Nesselium P. IV. p. 14.

VI. pag. 262. Ἐξήγησις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἑρμογένους ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελιώτου. *Enarratio in Hermogenis Ideas, sive de Formis Oratoriis Libros II. excerpta ab ore Ioannis philosophi Siculi.* Praecedunt Prolegomena, quorum initium: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐφιεμένοις, καὶ τοῖς τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλονοίας τὸ γνωστικὸν τῆς ψυχῆς ἀποῤῥίπτειν τῆς ὑλικῆς γενέσεως ἐπειγομένοις κ. λ. Finis: καὶ ἔτυμοι αἵδε κάλλος, γοργότης, ἀλήθεια, δεινότης. Pag. vero 265. *b.* incipit Liber I. Hermogenis, cuius initium & finis cum cit. edit. concordat. Commentarii vero marginales iique uberrimi, inc. Εἴπερ ἄλλό τι, κ. λ. Πολλὰς ἐπιβολὰς ὁ συναπτικὸς οὗτος σύνδεσμος ἔχει· ἀλλ' ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς εἴληπται, οἱονεὶ λέγοντος τοῦ τεχνικοῦ, ὅτι ὥσπερ εἰσὶν ἀναγκαῖα τὰ τῶν ῥητορικῶν πάντα τῷ ῥήτορι, οὕτω δὴ καὶ αἱ ἰδέαι, κ. λ. Vltimum scholion in verba, ὁ δὲ λεγόμενος ὡραῖος λόγος, κ. λ. quod est τῶν αὐτῶν, (intellige τοῦ Συριανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν, ut habetur in scholiis superioribus) des. καὶ τοῦτο ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ φανεῖται σαφέστερον. Sequitur pag. 272. Liber II. cuius initium item cum dicta edit. concordat, finis vero mutilus unius folii abscissione; desinit enim in verbis, ἀπό τε τοῦ περὶ ἰδεῶν λόγου .... quae in cit. edit. incidunt in pag. 514. v. 11. Scholia inc. Ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ ἀναγκαῖον οὐδενὸν ἧττον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον μετὰ τὰ προειρημένα περὶ τῆς γοργότητος διελθεῖν, κ. λ. Vltimum scholion in verba, καὶ νὴ Δία γε, ita habet: οὐ μόνον, φησὶν, γλυκύτητα ἀδυνατοῦσιν ἐργάσασθαι αἱ ἔννοιαι μόναι, ἀλλὰ δέονται πρὸς τοῦτο καὶ λέξεως, καὶ τῶν ἀκολούθων αὐτῇ· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς ἄλλας ἰδέας τὰ .. μέρη πεφύκασιν ἐργάζεσθαι καὶ οὐχ ἕν. Notandum in hisce Libris aliqua deesse, alia fuisse transposita; duo enim quaterniones, in quibus Libri primi finis incidit, & initium secundi, male sunt inter pag. 269. & 286. inserti; qui si inter pag. 345. & 346. reponantur, omnia inter se constabunt. Desunt praeterea unius folii abscissione inter pag. 318. & 319. extrema Capitis VIII. Lib. I. incipiendo a verbis, μέθοδος δὲ σφοδρότητος, κ. λ. cit. edit. pag. 302. v. 5. usque ad finem Capitis. Inter pag. 322. & 323. alia interciderunt alterius item folii iactura, nimirum ab initio Cap. X. eiusdem libri usque ad verba τοῦτ' ἂν ἀπόστασις εἴη, pag. 314. v. 26. exclusive. Inter pag. 355. & 356. deest finis Cap. VIII. & initium IX. Libri II. a verbis βιαζομένου οὕτω ποιεῖ, pag. 450. v. 10. usque ad verba, ὁ τοῖς τῆς ῥητορικῆς, pag. 452. vers. 6. inclusive. Tandem inter pag. 373. & 374. alius defectus occurrit, quo Libri II. finis intercidit, uti mox innuimus. Plurima ex Capite XI. libri I. nimirum a verbis, εἶθ' ὕστερον ἡ ποιότης, κ. λ. pag. 331. v. 16. ad verba τὰ οὕτω προφερόμενα, pag. 347. v. 8. inclusive, diversa manu sunt exarata, ac propterea nullis Commentariis instructa. Hic Ioannes Siculus memoratur inter Commentatores Christianos in Hermogenem in Syntagmate expositionum in hunc Rhetorem, quod exhibet Bibl. Vindob. loc. cit. Vide etiam supra pag. 284. Cod. XX.

VII. pag. 374. Ἑρμογένους περὶ μεθόδου δεινότητος. *Hermogenis de methodo apti & ponderosi generis dicendi.* Initium & finis Libri cum edito concordat. Commentariis hic titulus praeit: Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τῆς εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Γρηγορίου Σχόλια. *Ex interpretatione in librum de methodo vehementiae Metropolitae Corinthi D. Gregorii Scholia.* Inc. Ἡ πᾶσα σπουδή ἐστι τῷ Ἑρμογένει διδάξαι ἡμᾶς ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος, πῶς τεχνικῶς ἐν λόγῳ μεθοδεύσομεν, κ. λ. Des. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ,

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένον οὐ μάλα χαίρων,
ἀντὶ τοῦ λυτέμενος. Subiiciuntur denique nonnullae breves παρασημειώσεις in tria huius Libri Capita, suo loco omissae.

Quae in Hermogenem scripserunt Porphyrius, & Metrophanes, Suidae, & Scholiastis Hermogenis laudatus, interciderunt. Praeter eos, quorum in Hermogenem expositiones in dicto Vindobon. Biblioth. Syntagmate Mss. continentur, memorat etiam Allatius pag. 369. Georgii Pachymeris μελέτας in Progymnasmata & στάσεις, itemque pag. 386. Georgii Gemisti Epitomen Ms. in Hermogenis Artem aliaque scripta Rhetorica, qualem etiam elaboravit Matthaeus Camariota. Troili Sophistae Prolegomena Mss. in Hermogenem manu exarata, sunt in variis Bibliothecis.

Codex Graecus Ms. bombycinus in fol. maximo, Saec. XIV. marginibus utplurimum vetustate consumtis, ac postea restauratis. Constat foliis 412.

ΛΟΥ-

(1) Montfauconius in suo Catalogo, qui titulum hunc Latine exhibet, post *Georgii Diaeretae* nomen, aliud etiam *Gregorii* adiungit, cuius tamen nullum in Codice vestigium apparet.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

LVCIANI OPERA VARIA.

COD. VI. LVciani Dialogorum, qui in hoc continentur Codice, series sequens est:

I. pag. 1. *De Parasito, sive quod ars est parasitica*, Tom. II. cit. edit. pag. 836. Deinceps brevitatis gratia in iis Dialogis, qui alias occurrerint, editionis paginam citare omittemus, quum id semel praestitisse satis fuerit.

II. pag. 12. *b. De non temere credendo calumniis*.

III. pag. 19. *b. Iudicium Vocalium*.

IV. pag. 22. *Iupiter Tragoedus*.

V. pag. 37. *Hippias, seu Balneum*.

VI. pag. 39. *b. De Domo*.

VII. pag. 45. *b. Muscae Encomium*.

VIII. pag. 47. *Demonactis Vita*.

IX. pag. 52. *Iupiter Confutatus*.

X. pag. 56. *b. Amores*.

XI. p. 75. *b. Lucius, sive Asinus*. Tom. II. pag. 567.

XII. pag. 100. *Demosthenis Encomium*. Tom. III. pag. 490.

XIII. pag. 114. *Quomodo historia conscribenda sit*. Tom. II. pag. 1. Hic tamen dialogus mutilus est; desinit enim in verbis: ἀλλ᾽ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαινετέον, καὶ . . . . . quae incidunt cit. Tom. pag. 11. vers. 14. Adnectitur autem praedictis verbis in eadem linea, tamquam unus dialogus, fragmentum ex Apologia *pro mercede conductis*, incipiens a verbis . . . . . κατόπιν ἐφεστῶσά σοι, κ. λ. quae incidunt in Tom. I. pag. 714. vers. 8. usque ad finem.

XIV. pag. 120. *Harmonides*.

XV. p. 122. *Disputatio cum Hesiodo*. Tom. III. pag. 240.

XVI. pag. 124. *Macrobii*. Ibid. pag. 208.

XVII. pag. 129. *b. De Sacrificiis*. Heic autem fere sub initium Sermonis post verba, τῶν ἄλλων θεῶν εἰς Οἰνέως πορευομένων, quae incidunt in Tom. I. pag. 526. vers. 7. redduntur illa, quae deerant supra ex Sermone, cui titulus: *Quomodo Historia conscribenda sit*, a verbis nimirum, μέτρον ἐπακτέον τῷ πράγματι, κ. λ. usque ad finem.

XVIII. pag. 145. *De Dipsadibus*.

XIX. pag. 147. *b. Saturnalia, seu Dialogus inter Sacerdotem, & Saturnum*. Tom. III. p. 385.

XX. pag. 150. *b. Phalaris prior*.

XXI. pag. 156. *Phalaris alter*.

XXII. pag. 158. *Allocutio, sive Bacchus*.

XXIII. pag. 160. *Allocutio, sive Hercules*.

XXIV. pag. 161. *b. De Electro, seu Cycnis*.

XXV. pag. 163. *Verae Historiae Liber primus*. Initio huius Sermonis in margine adscripta sunt ista: Ταῦτά εἰσι τὰ κατ᾽ ἀντίφρασιν ἀληθινὰ διηγήματα τοῦ σοφιστοῦ Λουκιανοῦ λεγόμενα.

XXVI. pag. 175. *b. Verae Historiae Liber secundus*.

XXVII. pag. 190. *Mortuorum Dialogi XII.* qui in edit. sunt I. XXII. XXI. XVIII. X. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XXIII. & XXV.

XXVIII. pag. 201. *Dialogi Marini XV.* quorum primi quatuor, totidemque postremi eumdem cum editis ordinem obtinent, reliqui septem varie sunt dispositi.

XXIX. pag. 209. *b. Deorum Dialogi XVIII.* qui in edit. sunt XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. V. VI. IV. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. & XVI. Hic autem postremus desinit in verbis, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, quae incidunt in Tom. I. pag. 244. vers. 15.

XXX. pag. 222. *Traiectus, sive Tyrannus*.

XXXI. pag. 231. *Pro lapsu in salutando*.

XXXII. pag. 234. *b. Apologia pro mercede conductis &c.* quae desinit in verbis, καὶ ἐῴκει ἡ Ἀδράστεια τότε, quae enim immediate sequuntur in editione, nimirum κατόπιν ἐφεστῶσά σοι, κ. λ. habebantur supra, ut innuimus §. XIII. adnexa Sermoni inscripto, *Quomodo historia conscribenda sit*. Coniungitur autem praedictis verbis in eadem linea, instar unius eiusdemque Operis, reliquum Sermonis *de Sacrificiis*, incipiens a verbis δεινὰ ποιοῦσαν καὶ σχετλιάζουσαν, κ. λ. usque ad finem. Initium enim habebatur supra pag. 129. *b.* ut innuimus §. XVII. Ex quo patet exemplar illud, unde Codex hic transcriptus est, fuisse maxime confusum, ac male compactum.

XXXIII. pag. 240. *b. Adversus indoctum, & multos ementem libros*.

XXXIV. pag. 249. *De Somnio, seu Vita Luciani*.

XXXV. pag. 253. *Alexander, seu Pseudomantis*. Tom. II. pag. 207.

XXXVI. pag. 268. *b. De Luctu*.

XXXVII. pag. 273. *Pro Imaginibus*. Tom. II. pag. 484.

XXXVIII. pag. 280. *Pseudologista, seu de die nefasto contra Timarchum*. Tom. III. pag. 161.

XXXIX. pag. 289. *Deorum Concilium*.

XL. pag. 292. *b. Decretum*. Tom. III. pag. 536.

XLI. pag. 293. *b. Tyrannicida* cum argumento.

XLII. pag. 299. *Abdicatus* item cum argumento.

XLIII. pag. 312. *Dialogi Meretricii XV.* eodem prorsus cum editis ordine digesti.

XLIV. pag. 330. *b. De morte Peregrini* Tom. III. pag. 325.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. quem Montfauconius ait in suo Catalogo, *videri manu Philelphi* exaratum. Inserta autem sunt identidem folia membranacea, Constat foliis scriptis 340.

ΑΝΩ.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPISTOLAE INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

SS. Maximi, Athanasii, Basilii Magni, Gregorii Nazianzeni, & Ignatii Epistolae.

COD. VII. I. pag. 1. ACephala est prima Epistola, quae tamen videtur S. Maximi, & incipit a verbis . . . . . ἐγὼ τέως, κ. λ. Des. ἐποίησεν Χριςιανὸς τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοςῆς.

II. pag. 1. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον θεοφιλέςατον πρεσβύτερον & ἡγύμενον. *Eiusdem ad Stephanum Deo dilectissimum presbyterum & praesidem.* Inc. Θείων μελέτῃ λόγων. Des. πάντα κ̀ λόγον, κ̀ τρόπον ἱλεέμενος. Non occurrunt hae duae Epistolae inter S. Maximi Epp. (1) edit. Paris. MDCLXXV. fol. Tom. II.

III. pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Τῷ σοφῷ & τιμίῳ γράμματι. Des. διαβολικῆς ἐξαιρέμενος μηχανῆς. Exstat in cit. editione Tom. II. pag. 370. ubi *Thalassio Presbytero & Hegumeno* inscribitur.

IV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην σοφιςήν. *Eiusdem ad Ioannem Sophistam.* Inc. Τὸ τίμιον. Des. ἐπιθυμῦντα. Ibid. p. 238. πρὸς τὸν Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον inscripta.

V. pag. 4. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θαλάσσιον ἡγύμενον κ̀ πρεσβύτερον. *Eiusdem ad Thalassium Praesidem & presbyterum.* Inc. Τρία, καθὼς φησιν. Des. ὑπὲρ Μαξίμε τοῦ σου & δόλε κ̀ μαθητοῦ, τίμιε πάτερ. Ibid. p. 251.

VI. p. 5. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον πρεσβύτερον κ̀ ἡγέμενον. *Eiusdem ad eumdem Athanasium presbyterum & Praesidem.* Inc. Ὁ εἰς Χριςὸν πάντα αἰχμαλωτίζειν. Des. δύνασθε ἀνέξεσθαι αὐτῆς. Ibid. pag. 371. πρὸς τὸν αὐτὸν Θαλάσσιον inscripta.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Ὁ μακάριος Δαβίδ. Des. ὑπὸ πολλῶν ἁμαρτημάτων. Ibid. p. 372.

VIII. pag. 61. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην κυβικυλάριον. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium.* Inc. Ἧκεν τὸ τίμιον τοῦ Θεοφυλάκτου. Des. κ̀ ὁ τῶν ἑορταζόντων χορός. Ibid. pag. 373.

IX. pag. 8. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Τῆς πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ χάριν. Des. τῶν θείων ἰδιωμάτων. Ibid. p. 219.

X. pag. 12. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον πρεσβύτερον κ̀ ἡγέμενον. *Eiusdem ad Stephanum presbyterum & Praesidem.* Inc. Ἀγάπης ἴδιον ὑπάρχει πνευματικῆς. Des. τῶν Θεῷ νενομισμένων ἀλλότριον. Tom. II. p. 353.

XI. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κόνωνα πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον. *Eiusdem ad Cononem presbyterum & Praesidem.* Inc. Πιςεύω, καθὼς παρέλαβον. Des. τῆς φιλανθρωπίας (2) προτιμᾷν μελετήσαντες. Ibid. p. 357.

XII. p. ead. *b* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κυρισίκιον ἐπίσκοπον. *Eiusdem ad Cyrisicium Episcopum.* Inc. Τῆς θείας ἐπὶ γῆς. Des. αἰνέσεως μὴ ἀπαξιώσῃς. Ibid. p. 361.

XIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Ὁ μὲν Θεὸς ζητῶν. Des. τῶν φιλτάτων ὀδύνην. Ib. p. 362.

XIV. pag. 14. Τοῦ αὐτοῦ τῷ θεοτιμήτῳ κυρῷ Ἰωάννῃ ἐπισκόπῳ. *Eiusdem Domino Ioanni Episcopo.* Inc. Φασὶν οἱ τὴν τῶν ὄντων. Des. τοῖς ὁρῶσι καθέςησας. Ibid. p. 363.

XV. pag. 14. *b.* Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Ὥσπερ ἀκτίς. Des. καθέςηκεν ἴδιον. Ibid. p. 364.

XVI. p. 15. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννῃ κυβικυλαρίῳ περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium de tristitia secundum Deum.* Inc. Χαίρω κ̀ εὐφραίνομαι. Des. εἰς τὴν ἑαυτοῦ δόξαν κ̀ βασιλείαν. Ibid. p. 231.

XVII. pag. 17. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κωνςαντῖνον Ἰλλέςριον κ̀ ἀπὸ σακελλαρίου. *Eiusdem ad Constantinum Illustrem, & Sacellarium.* Inc. Εἰ ὡς παρόντι μοι συντυγχάνων, κ. λ. Des. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν. Ibid. p. 235.

XVIII. pag. 18. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην κουβικυλάριον παραθετική. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium Commendatitia.* Inc. Διὰ νόμυ κ̀ προφητῶν. Des. δοῦλε γνήσιε τοῦ Θεοῦ. Ibid. p. 376.

XIX. p. 20. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Πάσῃ μὲν γενεᾷ. Des. ὐκ ἀπαξιῦντα. Ibid. p. 379.

XX. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄββαν Πολυχρόνιον. *Eiusdem ad Abbatem Polychronium.* Inc. Ἐπειδὴ ταφήν. Des. πεῖραν μὴ λαβεῖν. Ib. p. 365.

XXI. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Εἰ κατὰ τὸν μέγαν. Des. ἡ εἰρήνη τοῦ Χριςοῦ μεθ' ὑμῶν, ἀμήν. Ibid. pag. ead.

XXII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Εἰρήνην ὁ κύριος ἀπιών. Des. συναποκτείναντες. Ibid. p. 366.

XXIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem.* Inc. Εἰ μετὰ τὴν μεγάλην. Des. φυλάξαντες. Ibid. p. 367.

XXIV. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ παραθετικὴ πρὸς Ἰωάννην κυβικυλάριον. *Eiusdem Commendatitia ad Ioannem Cubicularium.* Inc. Οἱ μὲν κατὰ κόσμον. Des. διὰ φιλανθρωπίαν καταδεχόμενον. Ib. pag. 359.

XXV. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πέτρον Ἰλλέςριον. *Eiusdem ad Petrum Illustrem.* Inc. Ἔδειξεν ὡς ἀληθῶς. Des. σαφῶς τὴν ὕπαρξιν. Ibid. pag. 291.

XXVI. pag. 24. Λόγος παραινετικὸς ἐν εἴδει ἐπιςολῆς πρὸς τὸν δῦλον τοῦ Θεοῦ κύριον Γεώργιον γενόμενον ἔπαρχον Ἀφρικῆς παρὰ Μαξίμου μοναχῦ. *Maximi monachi Sermo hortatorius in forma epistolae ad servum Dei D. Geor-*

(1) In hoc Codice Epistolas S. Maximi adservari non editas adfirmat Holst. in schedis.
(2) In ed. φιλαυτίας.

Georgium, *Africae Praefectum*. Inc. Οὐδεὶς ἔτω τῶν φωτός. Des. σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις, ἀμήν. Ibid. pag. 201.

XXVII. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸν νθ' ψαλμόν. *Eiusdem interpretatio in LIX. Psalmum*. Post titulum: Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, κ. λ. Inc. Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ὁ παρὼν ἐπιγέγραπται ψαλμός. Des. ὑπάρχει σωτὴρ ὅτι ὁ πάντων δημιουργός. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Cit. edit. Tom. I. pag. 335.

XXVIII. pag. 37. *b*. Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον. *S. Athanasii Archiep. Alexandrini Epistola ad Rufinianum Episcopum*. Inscribitur: Κυρίῳ υἱῷ καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ Ῥουφινιανῷ Ἀθανάσιος ἐν κυρίῳ χαίρειν. *Domino filio, & optatissimo comministro Rufiniano Athanasius salutem in Domino*. Inc. Σοὶ μὲν τῷ (corr. τὰ) υἱῷ, κ. λ. Des. ἐν κυρίῳ προσαγορεύει. In edit. Operum S. Athanasii Paris. A. MDCXCVIII. Tom. II. pag. 963.

XXIX. pag. 39. Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπιστολαί. *S. Basilii Epistolae*, ut ex numeris Graecis in margine adscriptis colligitur, CCLXXIII. Prima inscribitur: Πρὸς Εὐστάθιον φιλόσοφον ἀπὸ Ἀντιοχείας πρὸ τοῦ πρεσβύτερον καταστῆναι. *Ad Eustathium philosophum ab Antiochia, priusquam presbyter crearetur*. Inc. Ἀπειρηκότα με ἤδη, κ. λ. Vltima inscribitur Θεοδώρῳ ἀσπαστική, *Theodoro salutatoria*, & inc. Λέγουσί τινες τοὺς ἑαλωκότας, κ. λ. Des. τῶν ἀληθῶς ἀγαπώντων διεζευγμένος (1). Notandum tamen ex hisce Epistolis nonnullas excidisse; nimirum postremam partem Epist. CXXXVIII. ac duodecim alias sequentes unius fortasse quaternionis iactura inter pag. 126. & 127. Omissus est praeterea numerus CLX. tum alius intercidit quaternio inter p. 158. & 159. unaque cum ipso finis Epistolae CC. duodecim sequentes integrae, ac initium CCXIII. Omissus denique est numerus CCXLV. Vnde colligas ex CCLXXIII. superesse nunc CCXLVII. & ex hisce tres mutilas.

XXX. pag. 190. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ ἐπιστολαί. *Gregorii Episcopi Nazianzeni Epistolae*, ut ex numeris patet marginalibus, CCXXXIV. Prima tamen est Basilii Γρηγορίῳ ἑταίρῳ, *ad Gregorium sodalem*, & inc. Ἐγὼ τοῦ ἀδελφοῦ μου. Vltima Λεοντίῳ, *ad Leontium*, quae inc. Ὦ τῆς δεξιᾶς νόσου, κ. λ. Des. μέμνησθαί μου τῶν λιθασμῶν. Heic quoque animadvertendum ex hisce Epistolis deesse postremam partem Epistolae II. quae est *ad Basilium*, ac praeterea septem sequentes integras, duorum fortasse foliorum iactura inter pag. 190. & 191.

XXXI. pag. 242. Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ἐπιστολαί. *S. Ignatii Epistolae IX*. Prima est ad *Smyrnaeos*, ultima ad *Tarsenses*, cuius finis desideratur, mutilato Codice: definit enim in verbis, ἀνεπίστατοι γάρ εἰσι τοῦ κι . . . . . S. Ignatii martyris, Antiochensis Episcopi, Epistolas ex hoc Codice Mediceo Isaacus Vossius descripsit; mox castigatiores edidit Carolus Aldrich Oxonii e Theatro Sheldoniano A. MDCCVIII. 8. quae editio inferius occurret, nimirum Cod. LIII.

Codex Graec. membran. Ms. in 4. maiori, Saec. XI. initio ac fine mutilus, in cuius primo folio indiculus manu Lucae Holstenii conscriptus legitur. Constat foliis scriptis 252.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Georgii Lecapeni de artificio Grammatico Liber.

HVius Opusculi, in quo de significatione, ac constructione verborum, nominum, ac praepositionum, nullo litterarum ordine servato agitur, quodque nullum in hoc Codice titulum praefert, innotuit nobis auctor ex Codice XLIX. huius Plutei, in quo rursus occurrit cum hoc titulo: Ἐπιμερισμοὶ κυρίου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Ephemerides* (ita enim in suo Catalogo interpretatur Montfaucon.) *D. Georgii Lecapeni*. Inc. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν, ὅθεν καὶ συγγραφεύς. Des. ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ Δημοσθένει, ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐστίν. Ineditum est, teste Allatio in Diatriba de Georgiis apud Fabric. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 700. Legitur autem Ms. in aliis bibliothecis, & in Vaticana praesertim Cod. DCCCLXXXIII. cum hoc titulo: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ τεχνολογία περὶ γραμματικῆς. *Sapientissimi & eruditissimi Georgii Lecapeni de artificio Grammatico*. Diversum vero est ab altero *de Constructione Verborum* Libro, qui sub eiusdem Lecapeni nomine editus est Graece Venetiis apud Aldum in 8. MDXXVI. & Florentiae apud heredes Philippi Iuntae in 8. eodem anno, & inc. Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία, κ. λ. Hunc autem Lecapeno abiudicat Allatius loc. cit. Interim notandum, Georgium hunc monachum fuisse, ac medio saeculo post Christum natum XIV. floruisse, diu in Thessalia commoratum. Laudatur a Grammatico Verderio in suo Catalogo *Historia Georgii Monachi Lecapeni*. *Laccapenum* vocat Meursius in Gloss. Graecobarb. voce στρέμπτα. Vide plura de eo apud Allatium in cit. de Georgiis Diatriba. COD. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis 47.

ΛΑΚΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

LACONICI DEMONSTRATIO HISTORICA.

COntinet hic nitidissimus Codex Laonici, sive, ut Simlero & aliis placet, Nicolai COD. IX.

(1) Exstat in nupera eius Operum editione Paris. Tom. III. p. 214. sub N. CXXIV.

lai (1) Chalcocondylae Atheniensis, qui floruit anno Chr. MCCCCLXX. *Historiam de origine, ac rebus Turcorum, & imperii Graecorum interitu, libris X.* ab anno Chr. MCCXCVIII. atque ab ineunte Ottomanni I. imperio ad annum MCCCCLXII. Liber I. inc. Λαονίκῳ Ἀθηναίῳ τῶν κατὰ τὸν βίον. Liber X. des. Πελοπόννησον ἐγένετο. In fine Λαονίκου ἀπόδειξις ἱστοριῶν δεκάτη. Τέλος. *Laonici declarationis Historiarum decimi Libri finis.* Prodierunt Gr. & Lat. cum Conradi Clauseri versione in tribus Historiae Byzantinae Scriptoribus iunctim Nicephoro Gregorae, & Georgio Acropolitae, Genevae MDCXV. fol. separatim vero ex typographia Regia Paris. MDCL. fol. &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 186.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

DICTIONARIVM IN HOMERVM INCERTI AVCTORIS.

COD. X. I. pag. 1. INscribitur etiam, manu Lucae Holstenii, *Scholia antiqua in Odysseam Homeri*, ita tamen exarata, ut Lexici formam praeseferre videantur; quum enim singulae paginae in duas columnas sint divisae, prima Homericas voces, non eas quidem alphabetice, sed prout Homerum legentibus obviae fiunt digestas; altera earumdem explicationes, modo breviores, modo longiores, prout res postulare videtur, itemque scholia, & enarrationes exhibet. Initium Scholiorum fit ab Hypothesibus, quae singulis praefiguntur libris, quaeque ferme cum iis concordant, quas in Codicibus Plutei XXXII. ac praesertim in Codice IV. contineri supra innuimus. Age, initium heic eorum, quae in Librum I enarrantur, & ex quibus de reliquis iudicium ferre possis, in medium proferamus. Hypoth. inc. Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι, κ. λ. Scholia inc.

Ἄνδρα, νῦν τὸν φύσει. οὐ γὰρ εὑρίσκεται δύο ἐπίθετα ἄνευ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος, κ. λ. varias huius vocis significationes persequitur.

Ἔννεπε, εἰπέ.

Πολύτροπον, ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

Πλάγχθη, ἐπλανήθη.

Ἐπεὶ Τροίης, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν.

Ἱερὸν πτολίεθρον, διὰ τὸ τετειχίσθαι ὑπὸ θεῶν, ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία εὐσέβειαν.

Ἔπερσεν, ἐπόρθησεν.

Ἄστεα, πόλεις, κ. λ. Varia adfert ex Aphthonii Sophistae aliorumque Lexicis Homericis specimina Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 457. seqq. sed a nostro prorsus diversa sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. valde nitidus, diligenterque exaratus. Constat foliis 160.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

sive

Etymologicum Magnum.

INcipit a littera A, voce, Ἄβαλαι, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα παρὰ τὸ βάλλω, κ. λ. Desinit in littera Ω, verbis, οἷον χώρα, χήρα, ψώρα, ἔτω καὶ ὥρα, quemadmodum innuimus supra in recensione Codicis III. huius Plutei. In fine legitur haec amanuensis subscriptio: Τοῦτο τὸ βιβλίον ἐγράφη ἐν Ἐνετῶν νῦν νήσῳ τῇ Κρήτῃ ἐν τῇ πόλει Κάνδακι λεγομένῃ τοῖς ἀναλώμασιν ἐμοῦ Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου, ὅπερ καὶ τὸ βιβλίον ἐστίν. ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. *Hic liber scriptus est in Venetorum nunc insula Creta in civitate Candaci dicta, impensis meis Francisci Philelphi, cuius est liber, anno* MCCCCLXVI. *a Christi ortu.* Nescio an eiusdem Philelphi cura & impensis descriptum fuerit idem Etymologicum Magnum Mediolani hoc eodem anno, quod habetur infra Cod. XV. COD. XI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optimae notae. Constat foliis 396.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΘΡΟΙΣΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΣΟΦΩΝ.

EPISTOLARVM COLLECTIO VIRORVM SAPIENTISSIMORVM.

Sive

Veterum Philosophorum & Oratorum Epistolae, Callinici de laude Romae, ex Adriani Rhetoris declamationibus excerpta, Dionis Chrysostomi Sermo &c.

PRaecedit Index eorum, quorum Epistolae in hoc continentur Volumine, versiculis septem iambicis adscriptis, quos vide in Collectione Epistolarum Graecorum Veterum cum Iac. Cuiacii versione Latina Aurel. Allobr. MDCVI. fol. pag. 163. COD. XII.

I. pag. 1. *b. Phalaridis Epistolae CXXXIX.* omnes editae (ordine licet diverso) in cit. Collect. a pag. 59. ad pag. 107. ubi sunt CXLVIII. Novem igitur heic in Codice desiderantur, quae tamen inferius occurrunt, nimirum §. XXII.

II. pag 31. *b. Pythagorae ad Hieronem unica.* Ibid. pag. 107. (2).

III. pag. ead. *Anacharsidis Epistolae IX.* eodem ordine, quo iacent in dicta edit. pag. 348.

IV. pag. 33. *Bruti Epistolae LXX.* praevia Mithridatis ipsarum collectoris ad Regem Mithridatem consobrinum Epistola. Ibid a pag.

(1) Idem nomen est Nicolaus, & Laonicus, quemadmodum Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus.
(2) Haec omissa a Montfauconio.

pag. 108. ad pag. 120. eodem prorſus ordine digeſtae.

V. pag. 41. *Chionis Epiſtolae XVII.* Ibid. a p. 24. ad pag. 35. eodem item ordine.

VI. pag. 49. *b. Euripidis Epiſtolae V.* Ibid. p. 350. eodem ordine.

VII. pag. 52. *b. Hippocratis Epiſtolae XV.* Inter has nonnullae ſunt etiam Regis *Artaxerxis, Paeti, Hyſtanis, Democriti, &c.* Ibid. a p. 317. ad p. 331. ubi ſunt XIV. Decimaquinta enim in Codice, quae inſcribitur, Ἱπποκράτης πρὸς τὸν υἱὸν Θεσσαλὸν, *Hippocrates ad filium Theſſalum*, & incipit: Ἱστορίης δὲ μελέτω σοι, κ. λ. in edit. deſideratur.

VIII. pag. 64. *Heracliti Epiſtolae IX.* Ib. a pag. 332. ad pag. 338. ubi ſunt tantummodo VIII. prima enim in Codice, Ἑρμοδώρῳ inſcripta, cuius initium, Ἄχρι τίνος, Ἑρμόδωρε, κακοὶ ἔσονται ἄνθρωποι, κ. λ. in edit. non occurrit.

IX. pag. 69. *b. Apollonii Epiſtolae XCI.* Ib. a pag. 120. ad p. 135. eodem ordine.

X. p. 78. *b. Dionyſii ſophiſtae Antiocheni Epiſtolae XLVI.* Ibid. a pag. 448. ad p. 454. eodem ordine.

XI. pag. 82. *b. Lyſidis ad Hipparchum unica.* Ibid. pag. 454.

XII. pag. 83. *b. Meliſſae ad Clearetam unica.* Ibid. pag. 358.

XIII. pag. 84. *Myiae ad Phyllidem unica.* Ibid.

XIV. pag. ead. *b. Theanus Epiſtolae III.* Ib. p. 355.

XV. pag. 86. *b. Muſonii ad Pancratidam unica.* Ibid. p. 456.

XVI. pag. 88. *b. Diogenis Epiſtolae XXIX.* Ibid. a pag. 338. ad pag. 345. ubi ſunt tantummodo XXVII. nam XXVI. in Codice, quae eſt *ad Cratetem*, & inc. Μέμνησο, ὅτι τῆς πενίας, κ. λ. & XXIX. *ad Dionyſium*, cuius initium, Ἐπειδὴ δέδοκταί σοι, κ. λ. deſiderantur in hac edit. habentur tamen, (teſte Fabric. B. G. Vol. I. p. 423.) Graece & Latine excuſae apud Commelin. MDCI. in 8. cum verſione Eilhardi Lubini.

XVII. pag. 94. *b. Cratetis Epiſtolae XIV.* Ib. p. 345. eodem ordine.

XVIII. pag. 96. *Platonis Epiſtolae VIII.* pauciores, quam editae ibid. a pag. 276. ad p. 313. ubi ſunt XIII. Primae tamen duae in Codice, *Dionyſio* inſcriptae; quarum altera inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ, κ. λ. altera, Μεγίστη φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, κ. λ. dicto loco non occurrunt. Sex vero reliquae, ſunt inter editas I. II. IV. V. IX. & X.

XIX. pag. 101. *Aeſchinis Rhetoris Epiſtolae IV.* quae ex editis loc. cit. pag. 36. ſunt I. III. VI. & VII.

XX. pag. 103. *Procopii ſophiſtae Gazaei Epiſtolae XL.* ex quibus quindecim inter editas habentur loc. cit. & ſunt ordine I. II. III. IV. VI. VIII. IX. X. XII. XIV. XV. XXXII. XXXVII. L. & LI. duodeviginti occurrunt in Cod. XXXIII. Plut. XXXII. §. XI. & ſunt iuxta ſeriem, quam in ipſo obtinent, VI. VIII. IX. XIV. XVI. XIX. XXI. XXIII. XXIV. XXVIII. XXIX. XXX. XXXII. XL. XLVI. XLVII. LI. & LIV. reliquae ſeptem neque in edit. cit. neque in dicto Codice occurrunt, quarum en titulos, & initia: I. *ad Zachariam*, inc. Τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων, II. *ad Hectorem fratrem*, Εἴ τί σοι τῶν ἀνιώντων, ὦ φίλος. III. *ad Geneſium*, Ὁ τὴν ἐπιστολὴν δὺς, ὑπὸ μητρί. IV. *ad Philippum fratrem*, Μόλις ἡμᾶς ἀμηχανοῦντας. V. *ad Silvanum*, Παρῆν ἀντὶ σωφροσύνης ἀσέλγεια. VI. *ad Diodorum*, Δίδε τῷ δεομένῳ πρὸς συμμαχίαν. VII. *ad Zachariam fratrem*, Σὺ μὲν σκῶπτε τοιαῦτα. Hae vero ſeptem Epiſtolae iuxta numerorum marginalium ſeriem ſunt IV. X. XVII. XVIII. XIX. XXI. & XXII.

XXI. pag. 110. *b. Dionis Epiſtolae V.* Non occurrunt in Collectione Cuiaciana. Sunt autem

I. Ῥούσῳ (ſic), inc. Συνίσημί σοι τὸν φέροντα.

II. Ῥούφῳ, inc. Τερέντιον τὸν ἐμὸν ἑταῖρον.

III. Εὐσεβίῳ, inc. Παρόντα σε βλέπειν.

IV. Τῷ αὐτῷ, inc. Ἀνιαρὰ μὲν εἶναι.

V. Σταβιανῷ (ſic), inc. Οὐκ ὀκνῶ τοῦ γράφειν. Forte ſunt Dionis Chryſoſtomi, cuius Epiſtolae ad Rufum, Euſebium, & Sabinianum occurrunt in Codice MMMII. Biblioth. Regiae Pariſ. Catal. T. II. p. 591.

XXII. pag. 111. *Phalaridis Epiſtolae XVI.* ex quibus, novem ſunt, quae deſiderabantur ſuperius, uti diximus §. I. reliquae ſeptem bis repetuntur.

XXIII. pag. 114. *Apollonii Tyanenſis Epiſtolae IV.* ſcilicet

I. Ἑστιαίῳ, inc. Ἡμεῖς μὲν ἐνὶ τρεῖς.

II. Τοῖς ἐν Σάρδῃ, inc. Αἰτίαν ἔχετε.

III. Τυανέων ἄρχουσι, inc. Ὑμῖν ἐπανιέναι πείθομαι.

IV. Φερυκιανῷ, inc. Ἥσθην καὶ πάνυ τοῖς πεμφθεῖσιν, κ. λ. Hae non occerrunt inter eas, quas innuimus ſupra §. IX.

XXIV. pag. ead. *b. Iuliani Tranſgreſſoris Epiſtolae VIII.* Prima & ſecunda *ad Libanium* exſtant loc. cit. pag. 135. ſub N. I. & III. Tertia *Libanii ad Iulianum*, qua ſuperiori reſpondet, & inc. Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέρας, κ. λ. eſt octava inter mutuas Baſilii & Libanii Epiſtolas, & habetur ibid. pag. 5. licet duos circiter verſus brevior. Quarta item *ad Libanium*, eſt inter Iuliani Epiſtolas XIII. ibid. pag. 139. Quatuor reliquae Κυδών.... inſcriptae, quarum

I. inc. Τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεα χαλκέων.

II. inc. Ἐγὼ τὴν σὴν σιωπὴν, κ. λ.

III. inc. Ἴσθι τὸ ἔλαιον.

IV. inc. Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν, κ. λ.

quum non occurrant inter Iuliani Epiſtolas, incertum, num ad ipſum, an ad alium pertineant: praeterea quum nomen illud aeque Κυδώνῃ legi poſſit, ac Κυδώνης, Cydonem etiam auctorem habere poſſunt; inter illas tamen triginta Demetrii Cydonis Epiſtolas, quarum initia in Coisliniana Bibl. referuntur pag. 428. ſeq. non apparent.

XXV. pag. 118. Καλλινίκου εἰς τὰ πάτρια Ῥώ-

Ῥώμης. *Callinici de laude Romae* fragmentum. Inc. Οὔτε ἡ καθ' ἡμᾶς γῆ. κ. λ. Def. ἡ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες. Exstat in Excerptis Variis Graecorum Rhetorum ac Sophistarum Leonis Allatii Rom. MDCXLI. in 8. pag. 256. Fuit Callinicus Syrus, sive (ut alii) ex Arabia Petraea oriundus, & docuit Athenis, Gallieno imperante, cuius imperium desiit in A. C. CCLXIX. Alia eius scripta memorat Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 412. N. 7.

XXVI. pag. ead. *Ex Adriani Rhetoris Declamationibus Excerpta*, qualia habentur loc. cit. a pag. 238. ad pag. 255. quinque, Capitibus comprehensa, quorum titulos exhibet quoque Fabric. B. G. Vol. cit. pag. 410. Haec, tamquam suo aevo inedita, memorat Nic. Holstenius in schedis Mss. Fuit autem Phoenix, Herodis Attici discipulus, & Aristidis ἀντισχολαστὴς, seu aemulus in declamando, Suida teste; tantum autem fuit inter Sophistas eius nomen, ut multis γόης, seu *magus* videretur. Vide Philostratum in eius Vita.

XXVII. pag. 120. *b.* Excerptum, cui titulus: Περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ, καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων. *De duobus viris*, (Cleonide, & Aristomene) *qui fortiter in bello se gesserant, ac de palma certabant.* Inc. Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς, κ. λ. Def. προένριναν τον Ἀριστομένην. Edidit Graece A. MDLXVII. 4. H. Stephanus, Excerptis Photianis ex Himerio, ac Polemonis duabus Declamationibus subiunctum pag. 20. & Anonymo tributum. In Codice tamen ad marginem adiectum est ab eadem manu: Ἐκ τοῦ Διοδώρου.

XXVIII. pag. 122. Ἐκ τοῦ Φίλωνος τοῦ Ἑβραίου, περὶ οὗ εἴρηται, ἢ Φίλων πλατωνίζει, ἢ Πλάτων φιλωνίζει. *Ex Philone Hebraeo, de quo fertur proverbium, vel Philo platonizat, vel Plato philonizat*, Excerpta. Inc. Ὁ Θεὸς οὐ δικάσας ἐλεεῖ, ἀλλ' ἐλεήσας δικάζει. Def. οἷα διὰ κατόπτρου τὴν φύσιν ὁρᾷν ἐξ αὐτῆς ἐχούσης. Est sylloge quaedam sententiarum, ac definitionum, moralia ut plurimum praecepta continentium.

XXIX. p. 123. *b. Amasidis Aegyptiorum Regis ad Polycratem Samium Epistola* ex Herodoto, qualis habetur in cit. Collect. pag. 455. Huic adnectuntur alia pauca, quibus Regis cum Polycrate hospitalitas ideo soluta narratur, ne, siqua Polycratem calamitas premeret, ipse amico condolere cogeretur(1).

XXX. pag. 124. Λόγος Τρωϊκὸς ὑπὲρ τοῦ Ἴλιον μὴ ἁλῶναι. *Sermo Troicus quod Ilium non sit captum.* Inc. Οἶδα μὲν ἔγωγε. Def. ἢ Τροίαν ἁλῶναι. Est XI. inter Dionis Chrysostomi Orationes LXXX. ut videre est in editione, quam citamus infra Plut. LIX. Cod. XXII.

XXXI. pag. 140. *b. Theophylacti Scholastici Simocatae Epistolae LXXXV. nimirum Ethicae XXIX. Rusticae XXVIII. totidemque Amatoriae.* In cit. Cuiac. Collectione a pag. 397. ad pag. 416. eodem prorsus ordine, praeter secundam & tertiam, quae postponuntur. Notandum, octo primis exceptis, reliquas omnes recentissima manu fuisse exaratas. Fabricius duobus in locis, nimirum Bibl. Graec. Vol. I. pag. 426. & Vol. VI. pag. 284. Morales Epistolas ait esse numero XLIX. quod tamen typographi lapsu excidisse arbitramur: quum enim omnes simul sint LXXXV. demtis XXVIII. Rusticis, totidemque Amatoriis, reliquae erunt XXIX. alias non LXXXV. sed CV. essent. In fine legitur: Τέλος τῶν Θεοφυλάκτου ἐπιστολῶν. ὄντως γλαφυρώταται καὶ σοφώταται πασῶν εἰσι τῶν ἄλλων. *Finis Theophylacti Epistolarum. Elegantia vere, ac sapientia aliarum omnium plenissimae sunt.* Fuit Theophylactus patria Locrensis, religione Christianus; temporibus Heraclii Imp. floruit, ac conscripta Mauritii Imp. historia, quam ἱστορίαν οἰκουμενικὴν vocat Eustathius, celeberrimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 158.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LVCIANVS.

Continet Luciani Rhetoris Dialogos, quorum ordo sequens est. COD. XIII.

I. pag. 1. *De non temere credendo calumniis.*
II. pag. 6. *b. De Somnio, seu Vita Luciani.*
III. pag. 9. *Allocutio, seu Bacchus.*
IV. pag. 11. *Allocutio, sive Hercules.*
V. pag. 12. *De Electro, seu Cycnis.*
VI. pag. 13. *b. Muscae Encomium.*
VII. pag. 15. *b. Nigrinus, seu de moribus Philosophorum.*
VIII. pag. 22. *b. De mercede conductis.*
IX. pag. 34. *b. Apologia pro mercede conductis ad Sabinum sophistam.*
X. pag. 38. *b. Cataplus, sive Tyrannus.*
XI. pag. 45. *Iupiter Confutatus.*
XII. pag. 49. *Iupiter Tragoedus.*
XIII. pag. 60. *Somnium, seu Gallus.*
XIV. pag. 70. *Prometheus.* In edit. inscribitur *Prometheus, sive Caucasus.*
XV. pag. 74. *Icaromenippus, seu Hypernephelus.*
XVI. pag. 83. *b. Timon, seu Misanthropos.*
XVII. pag. 94. *b. Charon, seu Contemplantes.*
XVIII. pag. 101. *Convivium seu Lapithae.*
XIX. pag. 109. *Phalaris prior.*
XX. pag. 112. *b. Phalaris secundus.*
XXI. pag. 114. *Saturnalia, seu Dialogus inter Sacerdotem & Saturnum.*
XXII. pag. 116. *Cronosolon. seu Saturnalium legumlator.* Tom. III. pag. 393.
XXIII. pag. 118. *Epistolae Saturnales IV.* ut in edit.
XXIV. pag. 122. *Macrobii.*
XXV. pag. 125. *De Astrologia.*
XXVI. pag. 128. *Disputatio cum Hesiodo.*
XXVII. pag. 129. *b Navigium, seu Vota.*
XXVIII. pag. 138. *Tragopodagra.* Tom. III. p. 643.

XXIX.

(1) Hanc veluti alteram Amasid's ad Polycratem Epistolam enunciat in suo Catalogo Montfauc. quae quidem talis non est.

XXIX. pag. 141. *b. De Sacrificiis*.

XXX. pag. 144. *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*.

XXXI. pag. 149. *De Electro, seu Cycnis*. Idem Dialogus, atque ille, quem innuimus supra §. V.

XXXII. pag. 150. *Patriae Encomium*.

XXXIII. pag. 151. *b. Demosthenis laudatio*.

XXXIV. pag. 160. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis*.

XXXV. pag. 161. *b. Eunuchus*. Tom. II. pag. 350.

XXXVI. pag. 163. *b. Pseudologista, seu de die nefasto, contra Timarchum*.

XXXVII. pag. 169. *b. Quomodo historia conscribenda sit*.

XXXVIII. pag. 181. *Hermotimus, sive de Sectis*.

XXXIX. pag. 202. *Lexiphanes*. Tom. II. pag. 317.

XL. pag. 207. *Hippias, seu Balneum*.

XLI. pag. 208. *b. Qualis debeat esse Cynicus philosophus*. Tom. III. pag. 539. ubi inscribitur tantum *Cynicus*.

XLII. pag. 212. *Tyrannicida* cum argumento.

XLIII. pag. 217. *Abdicatus*, item cum argumento. In fine sequebatur alterius Dialogi initium, quod deinde penitus expunctum est. In ultima pagina legitur: *Liber olim Georgii Antonii Vespuccii* ϗ τῶν φίλων: tum recentior Graecus adscripsit versus hexametros XXIV. totidem Iliadis Homeri Librorum argumenta continentes, eosdem nimirum, qui passim in exemplaribus tum Mss. tum editis occurrunt. Alia tandem tertia manus quaedam parva fragmenta subiecit ex Plutarchi Moralibus Sermonibus *de virtute & vitio*, & *de liberorum educatione*. A tergo vero plures olim Codicis possessorum subscriptiones legebantur, ex quibus tamen aevo consumtis sequens tantum, neque ea integra, superstes adhuc est: Μηνὶ Μαρτίῳ, ἰνδ. η'. τοῦ ς.. κβ'. ἔτους ἐποίησεν ἡ ἀδελφή μου ἡ Ἰωάννα τὸν υἱὸν ἄῤῥενα. . . . . . . *Mense Martio, indict. VIII. anno* 6..22. (Christi M....XIV.) *fecit soror mea Ioanna filium masculum* . . . . .

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. scholiis quibusdam marginalibus adspersus. Constat foliis 226.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

ARTIS RHETORICES HERMOGENIS EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS.

COD. XIV. I. pag. 1. HAbetur in hoc Codice *Anonymi auctoris in Hermogenis Artem Rhetoricam commentarius*, initio mutilus; nam incipit a verbis . . . . . τὸ δὲ κρινόμενον, φόνος. ὥς τε ἄλλο μὲν πέπρακται, ἄλλο δὲ κρίνεται, κ. λ. quae pertinent ad Caput V. Libri, qui inscribitur Περὶ στάσεων, *de Statibus, seu Quaestionibus Oratoriis*. Des. καὶ τεχνολογήσας τὴν ἑκάστου τῶν κεφαλαίων δύναμίν τε ϗ χρῆσιν, τέλος ἐνταῦθα ποιεῖται τῆς περὶ τῶν στάσεων πραγματείας, ϗ τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς ῥητορικῆς τέχνης αὐτῷ. In fine: Τῆς τοῦ Ἑρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ στάσεων ἐξήγησις. *Hermogenis Artis Rhetoricae de Statibus Commentarius*. Prima Hermogenis verba, quae in Codice occurrunt, haec sunt pag. 2. Τὸ παραγραφικὸν γίνεται, μέχρι τοῦ, νομικὸν ἐκ παραγραφῆς, quae incidunt sub initium memorati Capitis V. quod in editione cum Commentariis Gasparis Laurentii, Coloniae Allobrogum apud Petrum Aubertum Anno M.DC.XIV. p. 20. inscribitur περὶ στοχασμοῦ, seu *de coniecturali statu*. Ex quo patet, singulis Hermogenis sectionibus, quarum prima & ultima tantum enunciantur verba, subiici Commentarium.

II. pag. 67. Τῆς τοῦ Ἑρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ εὑρέσεων ἐξήγησις. τόμος α'. *In Hermogenis Artem Rhetoricam de Inventionibus Commentarius. Liber I.* Hermogenis Textus inc. Ἡ πρώτη ϗ καλλίστη τῶν προοιμίων εὕρεσις, μέχρι τοῦ, ϗ προοιμίου δριμύτης πρότασις. Commentarius inc. Δεύτερον τουτὶ βιβλίον ἐστὶ τῆς ὅλης ῥητορικῆς τέχνης τοῦ Ἑρμογένους κ. λ. Des. περὶ μὲν οὖν προοιμίων ταῦτα εἰρήσθω. περὶ δὲ διηγήσεως ἑξῆς κατὰ τὸ κείμενον λέγομεν. Occurrit in edit. cit. pag. 81. & inscribitur: *De Inventione Oratoria Liber I.*

III. pag. 81. Περὶ εὑρέσεων τόμος β'. *De Inventionibus Liber II.* Textus inc. Διήγησίς ἐστι, μέχρι τοῦ, τοῖς δὲ, ϗ ἐξ οὐρανοῦ. Commentarius inc. Δεύτερος ὅδε τόμος ἐστὶν, ἐν ᾧ περὶ διηγήσεως ποιεῖται τὸν λόγον. Des. ταῦτα μὲν περὶ διηγήσεως.

IV. pag. 92. Περὶ εὑρέσεων τόμος γ'. *De Inventionibus Liber III.* Textus inc. Τὸ τρίτον μοι σύνταγμα, μέχρι τοῦ, δύναται γενέσθαι. Commentarius inc. Τρίτος δὲ τόμος τῶν περὶ εὑρέσεως ὅδε ἐστὶν, ἐν ᾧ δῆλός ἐστιν Ἑρμογένης γεγραφὼς τὰ περὶ εὑρέσεως ταῦτα πρὸς Μάρκον Ἰούλιον Καίσαρα. Des. ϗ περὶ διασκευῆς πεποίηται τὴν διδασκαλίαν. ἐφεξῆς δὲ περὶ σχημάτων τοῦ λόγου διδάσκει ἐν τόμῳ τετάρτῳ.

V. pag. 120. Τόμος τέταρτος περὶ σχημάτων. *Liber IV. de figuris*. Verba Hermogenis sunt: Ἐπειδὴ οὖν καὶ περὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, μέχρι τέλους. Commentarius inc. Ἐπειδὴ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ ἐργασίαι, ϗ τὰ ἐνθυμήματα, κ. λ. Des. ταῦτα περὶ λόγου σχημάτων προσθεὶς Ἑρμογένης τοῖς περὶ εὑρέσεων, τέλος πεποίηται τοῦ δευτέρου τοῦδε βιβλίου. In fine: Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τοῦ περὶ εὑρέσεως βιβλίου τοῦ Ἑρμογένους. *Finis expositionis in Hermogenis Librum de Inventione*. In ultima tandem pagina descriptum est schemation, exhibens divisiones caussarum in genere iudiciali.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. initio mutilus. Constat foliis scriptis 140.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

ſive

Etymologicum Magnum.

COD. XV. COncordat huius Etymologici initium & finis cum illo Codicis XI. huius Plutei. In fine legitur: Ἐγράφη ἐν τῷ Μεδιολάνῳ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ͵αυξϛʹ. *Scriptum eſt Mediolani anno a Chriſti ortu* MCCCCLXVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. optimae notae. Conſtat foliis 312.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

COD XVI. COntinet uberrimam dictionum Collectionem Graecolatinam ordine alphabetico digeſtam, auctore Anonymo. Incipit a littera A, & deſinit in T. Initium eſt:

Ἀβάκχευτος, *Imbacchatus* (1).
Ἄβαξ, *Abacus*.
Ἀβαρὴς, *Non gravis*.

Finis vero:

Τριπτήρια, *Tribula*.
Τριπτὸν, *Tritum*.
Τρίπωλα, *Trige, pluraliter tantum*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Conſtat foliis 328.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ.

SELECTIO NOMINVM ATTICORVM INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Didymi.

COD. XVII. I. pag. 1. TItulus huius Collectionis interior ſequens eſt: Ὀνομάτων Ἀττικῶν ἐκλογὴ, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα. *Nominum Atticorum ſelectio, quibus veterum probatiſſimi utuntur, & quaedam ipſorum ſignificationes, & inter ſe diſcrimina.* Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, ϗ αἰχμάλωτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσιν. Deſ. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς μόνον, μηδεμίαν τοῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Eſt ordine alphabetico digeſta, incipiens a littera A, & deſinens in Ω. Titulus autem allatus concordat cum titulo Collectionis Nominum Atticorum per Thomam Magiſtrum elaboratae, quae habetur in Codice Regis Galliae MDCCCLIII. teſte Fraxineto, ubi nomen auctoris exprimitur. Haec Selectio una cum Phrynicho edita eſt a Zacharia Calliergo primum Romae A. MDXVII. tum Venetiis ab Aſulano, & a Vaſcoſano Pariſiis, ac praeterea alibi poſterius. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. ſeq. Subditur Collectioni Χρησμὸς νέας Ῥώμης. *Oraculum Novae Romae*, verſibus iambicis XX. inc.

Βύζαντος αὐλὴ, ἑστία Κωνσταντίνου.

Deſ.

Δέξῃς γὰρ οἶκος σὺ θεοῦ χρηματίσῃς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis 89.

Huic Volumini adſuta eſt etiam *Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Didymi ſecundum ordinem litterarum*, impreſſa Florentiae A. MCCCCLXXXXVII. (2) impenſis ac cura Philippi de Iunta Florentini. Praecedit Epiſtola Latina Benedicti Ricardini, vulgo dicti *Philologi*, Florentini ad Dominum Georgium Dathum Canonicum Florentinum, & Vicarium Epiſcopi Aretini. Inc. *Veteres, qui ſapientius philoſophati ſunt, &c.* (3) Sequuntur Ἐπανορθώσεις τοῦ παρόντος βιβλίου, *Correctiones praeſentis libri.* Titulus Operis eſt: Ζηνοβίου ἐπιτομὴ τῶν Ταῤῥαίου ϗ Διδύμου παροιμιῶν συντεθεισῶν κατὰ στοιχεῖον. Inc. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. Conſtat foliis 66.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

EXPOSITIO VOCVM IVXTA ORDINEM ELEMENTORVM.

QVum mutilus initio Codex eſſe videatur, pro titulo adferimus Latinam epigraphen in prima pagina, manu non ita recenti appoſitam, quae ita habet: *Grammatica incerti auctoris, ſeu magis explicatio vocum iuxta ordinem litterarum.* Incipit autem a littera A, & deſinit in Ω. Initium eſt: Παράγεται δὲ κατὰ γραμματικοὺς λέξις ἐκ λέξεως, ϗ λέγεται τὸ ἀπατᾶται, ἐπάγω ϗ ἐπάγομαι, ἤτοι ἐπισύρω, ϗ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐπάγω ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς προτέροις ἐπιφέρω ἕτερον, κ. λ. Finis: ϗ μετὰ τοῦ ὡς, οἷον ὡς ὤφελόν γε τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον. Vberrima eſt nominum, verborum, adverbiorum, praepoſitionum, aliarumque orationis partium collectio, in qua variae ipſarum conſtructiones, ac derivationes explicantur. Ab iis vero Lexicis, quorum ſpecimina plura exhibet in Bibl. Coiſlin. Montfaucon, diverſum hoc eſt. COD. XVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis 196.

AI-

(1) Haec vox paene deleta eſt.

(2) Haec editio Fabricium latuit; nam Bibl. Graec. Vol. III. pag. 283. ait, primum vulgatam fuiſſe a Vincentio Obſopaeo Haganoae MDXXXV 8. Memoratur tamen a Cl Maittaire Tom. I. Annal. Typogr. pag. 637.

(3) Ex hac Epiſtola colligitur, primum hoc fuiſſe opus a Benedicto Ricardino typis mandatum. Ait enim: *ſet novitas rei: imperitia artis: primum enim hoc opus imprimimus: fecit ut imitaremur pictores bonos: &c.*

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

LIBANII SOPHISTAE EPISTOLAE.

COD. XIX. I. pag. 1. Continet hic Codex* *Libanii Epistolas CCCCXXVII.* (1). Prima anepigrapha inc. Εἴτε μὴ βοηθεῖς οἷς ἀξιοῦμεν, οὐχ Ἑλληνικὸν τοῦτο ποιεῖς (2). Vltima vero Φλωρεντίῳ, *ad Florentium*, inc. Ἐπειδή σου τὰ γράμματα ἧκε καλοῦντα, κ. λ. (3) Notandum unicum folium, quod deerat inter pag. 140. & 141. in calce Codicis adiunctum esse, in quo extrema tantum Epistolae CCXXXVIII. *ad Andronicum*, cuius initium, Ὤιμην σε πεπαυκέναι τῆς κατηγορίας, κ. λ. (4) sunt restituta; non tamen initium sequentis *ad Maximum*, quae inc. Ἄρχω γραμμάτων, ὃ μάλιστα ἐπεθύμεις, κ. λ. (5) & ex qua deest usque ad verba, δι' ὃν δὴ καὶ Βάσσου μοι μέλει, exclusive. Duorum praeterea quaternionum transpositio (6) in Codicis compactione facta est post pag. 156. huic tamen σφάλματι numeratio paginarum in margine superiori a nobis adiecta facile medetur. Tandem inter pag. 186. & 187. unicum folium vacuum relictum, nullus tamen defectus.

II. pag. 230. Sequuntur *Eiusdem Libanii, ac Basilii Epistolae mutuae XVIII.* quae iuxta seriem edit. cit. sunt a N. 1582. ad 1589. a 1592. ad 1598. & a 1600. ad 1602. inclusive.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 235.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII ORATIONES.

Ac praeterea

Declamationes, & alia.

COD. XX. QVum huius Rhetoris Operum plura in hac Bibliotheca occurrant exemplaria Mss. partim iam recensita, partim recensenda, monitum te volumus, humanissime lector, nos brevitatis gratia, singulorum initio ac fine praetermisso, paginam tantum editionis (7), in quam incidunt, innuisse; quin & idipsum, ubi semel in superioribus Codicibus praestitum a nobis fuerit, in posterioribus omisisse; intellige tamen, nisi qua identidem varietas fuerit deprehensa. Hoc praenotato, Codicis recensionem aggrediamur, qui Libanii Orationes, Declamationes, & alia continet hoc ordine:

I. pag. 1. est *Panegyricus Antiochenus*. Habetur & in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. V.

II. pag. 17. *b.* Σωκράτους Ἀπολογία. *Socratis Apologia*. Tom. I. cit. edit. p. 635.

III. pag. 33. *b.* Πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὠφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις. *Adversus eos, qui dicebant, quosdam discipulos minime per eum profecisse in orationibus*. Tom. II. pag. 589. sub titulo Πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀποσκώψαντας, *In eos, qui doctrinam ipsius eludebant*, qui in ipso etiam Codice ad marginem legitur diversa manu adiectus.

IV. pag. 40. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος. *Ad iuvenes, super tapete*. Ib. p. 577.

V. pag. 43. *Legatio ad Iulianum*. In dicto Cod. XIII. §. VI.

VI. pag. 48. *Ad Antiochenos de Imperatoris* (Iuliani) *ira*. Ibid. §. VII. cum quo initium, ac finis concordat.

VII. pag. 52. *Ad Iulianum Imperatorem Consulem*. Ibid. §. VIII.

VIII. pag. 58. *b. Panegyricus Iuliano dictus, seu Prosphoneticus*. Ibid. §. IX.

IX. pag. 62. *Ad Iulianum pro Aristophane*. Ibid. §. X. Subiiciuntur in Codice duae Epistolae, altera *Iuliani ad Libanium* incipiens; Ἀποδέδωκας Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς, κ. λ. altera responsiva *Libanii ad Iulianum* inc. Ἐγὼ μὲν Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς κ. λ. (8) Exstat haec in nupera edit. Epistolarum Libanii Amstelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Christoph. Wolfio, & est DCCLXX.

X. pag. 68. *Ad Imperatorem Theodosium de seditione*. In dicto Cod. XIII. §. XI.

XI. pag. 73. *Alia ad Theodosium post conciliationem cum Antiochenis*. Ibid. §. XII.

XII. pag. 77. Περὶ ἀπληστίας. *De inexplebili cupiditate*. Tom. I. cit. edit. pag. 945.

XIII. pag. 78. *b.* Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως, τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον. *Quod iniuste divitem fieri miserabilius sit, quam pauperem esse*. Ibid. p. 939.

XIV. pag. 79. Περὶ πενίας. *De paupertate*. Ibid. pag. 942. sub titulo diverso Περὶ φίλων, *De Amicis*.

XV. pag. 80. Πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν. *Adversus Aristidem pro saltatoribus*. Tom. II. p. 474.

XVI. pag. 91. Sequitur fragmentum ex Libanii loco communi *In medicum veneficum*, incipiens a verbis . . . . . ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δὲ κόρην ἡλικίαν ἔχουσαν γάμου, κ. λ. cit. edit. T. I. pag. 54. lin. 24. ex quo unum saltem folium periisse coniicias.

XVII. pag. 92. Ἐγκώμιον βοὸς συγγραφικῷ χαρακτῆρι. *Bovis laudatio, historico stylo*. Ibid. pag. 94.

XVIII. pag. ead. *b.* Ἐγκώμιον Θερσίτου. *Thersitae laudatio*, Ibid. pag. 80.

XIX.

(1) Montfaucon. in suo Catalogo Epistolas CCCCXXIX. numerat.

(2) In edit. quam citavimus supra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII. §. IV. est CCCLX. *Maximo* inscripta.

(3) In edit. est LIX.

(4) In edit est MXXXI.

(5) In edit. CCCXXIII.

(6) Inde facta est Epistolarum ordinis inversio in Cod. II. Plut. LV. qui ex hoc descriptus fuit, ut p. 216 §. XXIV. monuimus.

(7) Editionem, quam prae manibus habuimus, vide Plut. XXXII. Cod. XIII. §. I. Eadem vero est cum illa, cuius descriptionem exhibet Fabricius B. G. Vol. VII. a pag. 383. ad pag. 395.

(8) De hisce nulla apud Montfauc. mentio.

XIX. pag. 94. Εἰ γαμητέον. *An matrimonium contrahendum ſit*. Ibid. p. 183.

XX. pag. 95. *b. Concio funebris in Iulianum*. In dicto Codice XIII. §. I.

XXI. pag. 97. *b. Alia in eumdem funebris Oratio*. Ibid. §. II.

XXII. pag. 118. *Lamentatio ſuper Nicomedia*. Ibid. §. III.

XXIII. pag. 119. *Panegyricus in Conſtantium & Conſtantem*, cum praelocutione. Ibid. §. IV.

XXIV. pag. 133. *b. Ad Caeſarium magiſtrum*. Ibid. §. XXI.

XXV. pag. 137. *In Ellebichum*. Ibid. §. XIII.

XXVI. pag. 142. *De ulciſcenda Iuliani caede*. Ibid. §. XIV.

XXVII. p. 145. *Ad eos, qui moleſtum illum appellabant*. Ibid. §. XV.

XXVIII. pag. 150. *Ad iuvenes de Oratione*. Ibid. §. XVI.

XXIX. pag. 152. *b. De eo quod ipſe non deliret*. Ibid. §. XVII.

XXX. p. 155. *b. Ad Polyclem*. Ibid. §. XVIII.

XXXI. pag. 158. Υ'πὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Α'ντίοχον συνηγορίαν. *Pro ſe ipſo ob ſuſceptam Antiochi defenſionem*. Ibid. §. XIX. ſub titulo diverſo.

XXXII. pag. 162. *De ſervitute*. Ibid. §. XX. cum quo concordat.

XXXIII. p. 170. *b.* Sequuntur IV. breviſſimae Diſſertationes, quarum prima inſcr. Ο῞τι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν οὐδὲν λυμαίνεται πρὸς ἄλλας μελέτας ἄλλην ἐχούσας ὑπόθεσιν. Inc. Α'πόλλωνα τὸν Λητοῦς, κ. λ. Def. εἶναι τοῦ αὐλητοῦ. II. pag. ead. Η῾ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν ἀτελῆ καταλεῖψαι τὸν λόγον. Inc. Τὰ χρήματα οἱ ὀφείλοντες. Def. ἐμφύτῳ περὶ τὰ οἴκοι κατεχόμενος ἔρωτι. III. pag. 171. Η῾ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν· ἐπισαμένη δὲ διακορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου, καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα. Inc. Λέγουσι Μῆδοι Μήδων ὅσοι, κ. λ. Def. τί γὰρ ἄν τις ἕτερον ἐν τῷδε ὑμᾶς ἑσιάσειε τῷ καιρῷ; IV. pag. ead. *b.* Η῾ διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι τῆς μελέτης τὸ λεῖπον· βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαριζομένη. Inc. Τοῖς Α'χαιοῖς ἐκκλησίαν ἀθροίσας ὁ ποιητὴς, κ. λ. Def. ἡμιτελῆ τὸν λόγον ὑφάνας. Hae cuius ſint, nondum comperimus.

XXXIV. pag. 172. Λιβανίου σοφισοῦ βίος, ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. *Libanii ſophiſtae Vita, ſeu de ſua ipſius fortuna*. Tom. II. pag. 1. In ultima pagina adſcriptus eſt eorum, quae in hoc continentur volumine, Graecus indiculus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. pluribus in locis diverſa manu ſuppletus; tineis ac madore, in primis praeſertim foliis, valde corruptus. Conſtat foliis 191.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

LIBANIVS.

COD. XXI. Libanii Declamationes XXXVIII. *praevio Indice, ſingularum titulos atque initia* exhibente, quem primae tres complectuntur paginae. A quarta igitur pagina Declamationes incipiunt, quarum iſta ſeries eſt:

I. pag. 4. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ε῾λένης, Μενέλαος. *In legatione ad Troianos pro Helena Oratio Menelai*. Inc. Εἰ μὲν ἐβούλετο. Def. ἑτέρων ἀναγκαζόντων. Occurrit in cit. edit. T. I. pag. 189. ſub N. I. ubi tamen προθεωρία praecedit, quae deeſt in Codice. Deinceps brevitatis gratia, ubi nullum diſcrimen adpareat, titulos tantummodo Declamationum, quales in edito leguntur, enunciabimus, initium ac finem reticentes.

II. pag. 8. *Vlyſſis ad eoſdem Troianos Oratio de eodem argumento*, cum brevi praelocutione. Ibid. p. 200. N. II.

III. pag. 22. Α'ριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς Α'χιλλέα. Ο'δυσσεύς. *Ariſtidis Oratio ad Achillem, Vlyſſis nomine*, ab Agamemnone legati. Inc. Α῎ριστε Α'χιλλεῦ, τὸ μὲν θυμοῦσθαί σε, κ. λ. Def. ἅμα τῷ ἡλίῳ. Ariſtidis Operum Oxonienſis edit. A. MDCCXXX. in 4. Tom. II. p. 425.

IV. pag. 28. *Achillis Oratio, qua reſpondet ſuperiori Vlyſſis Orationi*. In cit. Libanii edit. Tom. I. pag. 228. N. III.

V. pag. 41. *b. Avarus ſtrenuum abdicans*, cum breviſſima hypotheſi. Ibid. pag. 801. N. XXXVII.

VI. pag. 48. *Oratoris mori e lege poſcentis, quum diviti urbem alere in fame promittenti, ſi hoſtis illi traderetur, urbs tradere noluiſſet*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 386. N. XII.

VII. pag. 53. *b. Apologia filii a patre abdicati &c.* cum praevia ſumma ac praelocutione. Ibid. pag. 818. N. XXXVIII.

VIII. pag. 59. *b. Corinthiorum Invectiva in Athenienſes velut impios, &c.* cum argumento breviſſimo. Ibid. pag. 489. N. XIX.

IX. pag. 69. *b. Patrocli ad Achillem, ut Graecis iratus eſſe deſinat, Oratio* cum ſumma & praelocutione. Ibid. pag. 256. N. IV.

X. pag. 81. *b. Oreſtis recriminatio adverſus matrem, &c.* cum praevia ſumma, & praelocutione. Ibid. pag. 279. N. V.

XI. pag. 92. *Demoſthenis relatio de Ara*, cum brevi praelocutione. Ibid. pag. 401. N. XIV.

XII. pag. 98. *b. Eiuſdem Demoſthenis dedi Philippo cupientis, &c.* cum brevi praelocutione. Ibid. p. 423. N. XV.

XIII. pag. 104. *b. Demoſthenes ſe deferens*, cum brevi praelocutione, cuius initium: Μετὰ τὰ ἐν Χειρωνείᾳ Φίλιππος ἐξήτησε τὸν Δημοσθένην, κ. λ. Declamatio inc. Ο῝ν μὲν ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες Α'θηναῖοι, τρόπον ἀποθανεῖν, κ. λ. Def. ἐγὼ δὲ ὀμνύων τὰ ὑμέτερα κατορθώματα. Inter ineditas reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 413. ac Ms. exſtare ait in Biblioth. Vatic.

XIV. p. 110. *Demoſthenis Apologia*, cum breviſsima hypotheſi. Ib. pag. 435. N. XVI.

XV. pag. 127. *b. Caeci parricidii ſuſpecti Apologia*, cum ſumma, & praefatione. Ibid. p. 912. N. XXXXIV.

XVI. pag. 142. *b. Invidus ſe deferens*, cum bre-

breviſſimo argumento. Ibid. pag. 323. N. VIII.

XVII. pag. 153. *Moroſus ſe deferens*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 300. N. VI.

XVIII. pag. 160. *b. Avarus filium pium abdicans*, cum ſumma, & praefatione. Ibid. p. 832. N. XXXIX.

XIX. pag. 168. *Paraſitus alter ſeipſum deferens*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 377. N. XI.

XX. pag. 172. *b. Paraſitus coena fraudatus ſeipſum deferens*, cum argumento. Ibid. pag. 315. N. VII.

XXI. pag. 176. *b. Patris Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 597. N. XXVII.

XXII. pag. 185. *b. Moroſus abdicans filium*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 792. N. XXXVI.

XXIII. pag. 189. *b. Avarus ſe ipſum deferens*, cuius breviſſima hypotheſis eſt: Φιλάργυρος ἐρασθεὶς, ϗ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει. Inc. Εἰ μὴ ϗ ὑμεῖς ἀργύριον, ὦ βουλὴ τοῦ χωνείου με πράξεσθε, κ. λ. Deſ. ἕτοιμον ἔξω πλοῦτον, τοῦ ἐμαυτοῦ λαβὼν θησαυρόν. Inter ineditas reponit Fabric. loc. cit. ac Ms. exſtare ait in Codice Barberino, quem memorat etiam Allatius Praefat. ad Excerpta Rhetorum Graecorum.

XXIV. pag. 198. *Timon ſe deferens*, cum praelocutione. Ibid. pag. 343. N. IX.

XXV. pag. 206. *b. Hyperides pro Demoſthene*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 468. N. XVII.

XXVI. pag. 212. *Divitis accuſatio*, cum praevia ſumma. Ibid. p. 740. N. XXXIII.

XXVII. pag. 219. *b.* Sequitur alia Declamatio, cui titulus eſt: Ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα βουλεύσεως· ὁ παῖς ἀκρίτως ἀποθανεῖν ἀξιοῖ κατὰ τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον. Inc. Τὸ μὲν οὖν εὐτυχέστερον, ὦ πολῖται, μὴ πρὶν εἶναί μοι, κ. λ. Deſ. μόνη τῶν δικαίων ἡ ῥοπή. Inter ineditas hanc etiam recenſet Fabric. loco mox citato.

XXVIII. pag. 227. *Ducis Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 614. N. XXVIII.

XXIX. pag. 239. *Divitis ſtrenui Apologia*, cum proloquio. Ibid. pag. 727. N. XXXII.

XXX. pag. 245. *Neptuni Actio*, cum breviſſimo argumento, ab edito diverſo. Ibid. p. 540. N. XXII.

XXXI. pag. 248. *b. Martis Apologia*. Ibid. pag. 548. N. XXIII.

XXXII. p. 253. *b. De Laide non reducenda*, praevia Declamationis ſumma, ac praelocutione. Ibid. pag. 569. N. XXV.

XXXIII. pag. 261. *b. Archidami Apologia*, cum ſumma, ac praefatione. Ibid. pag. 558. N. XXIV.

XXXIV. pag. 267. *Abdicati fratrem amantis Apologia*, cum hypotheſi. Ibid. pag. 840. N. XL.

XXXV. pag. 275. *Oratoris Apologia*, cum hypotheſi. Ibid. pag. 882. N. XLII.

XXXVI. pag. 282. *Callaeſchri Actio*, cum brevi ſumma. Ibid. pag. 585. N. XXVI.

XXXVII. pag. 289. *Damnatus exſilium petens*, cum ſumma & praelocutione. Ibid. p. 689. N. XXX.

XXXVIII. pag. 294. *Magi accuſatio*, cum brevi ſumma. Ibid. pag. 898. N. XLIII.

XXXIX. p. 300. *b. Avarus ſe deferens*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 361. N. X.

In fine huius poſtremae Declamationis legitur ſequens notula: *M. CCCC. XVIII. ego presbyter Chriſtophorus* (de Bondelmontibus) *emi librum iſtum Candiae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 307.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΩΣ ΧΡΗ ΘΗΡΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΙΕΡΑΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΩι ΚΑΙΡΩι.

QVOMODO VENARI OPORTEAT ACCIPITRES, ET QVO TEMPORE, INCERTI AVCTORIS.

Sive

Demetrii Pepagomeni Opuſcula varia.

I. pag. 1. OPus hoc Anonymi *de re accipitraria* in Capita diviſum eſt CXCII. ut ex marginalibus numeris apparet. Primum Caput Πῶς χρὴ θηρᾶσθαι τοὺς ἱέρακας ϗ ποίῳ καιρῷ, *Quomodo venari oporteat accipitres, & quo tempore*, inc. Ἐπειδὰν προσιοῦσαν τὴν ὥραν τοῦ θέρους αἴσθωνται οἱ περὶ τὴν τῶν ἱεράκων θήραν ἐπτοημένοι, κ. λ. Vltimum, quod anepigraphum eſt, deſ. ἔσαι δὲ ὁ κατὰ τῶν νησσῶν χωρῶν ἱέραξ ἄνευ κωδωνίου, ϗ μὴ τῶν ἀργῶν τις ἔσω, ἀλλὰ τῶν μάλισα ἐνεργῶν. In fine ſubditur: Τέλος τοῦ ἑνὸς βιβλίου, ὃ μοι δοκεῖ ϗ πλείονος ἐπισήμης εἶναι. CODXXII.

II. pag. 72. Ἕτερον ὀρνεοσόφιν ἀγροικότερον εἰς ἱέρακα. *Aliud Orneoſophion rudiore lingua in accipitrem*, Capitibus conſtans IIC. Primum inſcr. Πρὸς ἀναπνοὴν αὐτοῦ, & inc. Φολβίου βοτάνης κόσον, σμύρνης ἀῤῥενικῆς, κ. λ. Vltimum deſ. συχνῶς δίδου τῷ ἱέρακι, ϗ ἰαθήσεται. Τέλος.

III. pag. 96. Βιβλίον περὶ κυνῶν ἐπιμελείας. *Libellus de canum curatione*, Capita continens LII. admodum brevia. Inc. Οὐκ ἔλαττον συντελεῖ ϗ κύων πρὸς ὑπηρεσίαν τῷ ἡμετέρῳ γένει. Deſ. ἄλειψον τὸν κύνα, ϗ ὑγιαίνει. Τέλος. Deinde annus ſcriptionis ſubiicitur hoc pacto: ‚αφνδʹ. Ἰουλλίου ιδʹ. ἐνετίησιν. *MDLIV. Iulii die XIV. Venetiis*. Haec tria Opuſcula, quae in noſtro Codice auctoris nomine deſtituta ſunt, Demetrio Pepagomeno. qui Imp. Michaëlis Palaeologi Medicus fuit, & circa A. MCCLXX. floruit, videtur tribuere Nicolaus Rigaltius, qui ex Bibliothecae Regis Galliae, cui praeerat, & Mediceae Codicibus collectionem ſcriptorum *de re accipitraria & venatica* edidit Pariſ. MDCXIX. 4. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 155. Diverſum ab hoc omnino fateamur neceſſe eſt Demetrium illum Pepagomenum, quem inter Calligraphos reponit Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. p. 98. ac

ac Codicem Laurentianum de Re Accipitraria scripsisse adserit anno MCCCCLIV. ubi fortasse hunc Codicem, quem prae manibus habemus, indigitat; sed unde huiusce Calligraphi nomen eruerit, non videmus; nisi sequentis Operis *de Podagra* auctorem, qui fertur Demetrius Pepagomenus medicus, pro exscriptore Codicis acceperit, quod valde absurdum: nec minus in aetate Codicis adstruenda fallitur, quum integro saeculo vetustiorem faciat quam revera sit, ut ex subscriptione mox adlata evincitur.

IV. pag. 104. Περὶ ποδάγρας πρόλογος. *De Podagra prologus*. Ab alia deinde manu auctoris nomen praefixum, nimirum Δημητρίου τοῦ Πεπαγομένου, *Demetrii Pepagomeni*. Prologum tamen praecedit Capitum elenchus, quae numerantur LVI. Prologus ipse inc. Ἐπεὶ ὥρισε πρός με ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης ὁ βασιλεὺς, κ. λ. Des. ὁ γὰρ ἄριστα διάγνους, ἄριστα καὶ θεραπεύει. εἶθ' ἑξῆς τὸ περὶ τῶν ἄλλων. Opus inc. Ἡ φύσις ἄλογος οὖσα, τὰ κατὰ λόγον ποιεῖ, κ. λ. Des. καὶ μεγάλην εὕρηται ἐκ τούτου σὺν Θεῷ τὴν ὠφέλειαν. Τέλος. Prodiit Graece & Latine Parisiis MDLVIII. 8. apud Guil. Morellum. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 398.

V. pag. 120. *b.* Agmen claudunt Curationes quaedam morborum, quarum prima *in* Podagricos, Medici Cyprii.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 123.

ΛΟΓΟΙ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

ORATIONES INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige

Libanii Declamationes XXX. quarum prima, ac postrema mutilae sunt.

COD. XXIII. I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, & incipit a fragmento Declamationis X. quae inscribitur, *Avarus se deferens*, a verbis nimirum ..... καταλαμβάνη, ταῦτα περὶ τούτων, κ. λ. quae in edit. cit. incidunt in pag. 375. lin. 31. Ex numeris autem marginalibus, quibus singulae distinguuntur, coniicitur duas alias integras deesse.

II. pag. 1. *Divitis strenui Apologia*. In Codice XXI. huius Plutei §. XXIX.

III. pag. 6. *b. Divitis Accusatio*. In dicto Codice §. XXVI.

IV. pag. 12. *Fortis abdicari petens*, cum brevi summa. In cit. edit. Tom. I. pag. 862. N. XLI.

V. pag. 22. *Orator praemium petens*, cum summa, ac protheoria. Ibid. pag. 700. N. XXXI.

VI. pag. 35. *Patris Apologia*. In dicto Codice XXI. §. XXI.

VII. pag. 43. *De Laide non reducenda*. Ib. §. XXXII.

VIII. p. 50. *Archidami Apologia*. Ib. §. XXXIII.

IX. pag. 54. *Caeci parricidii suspecti Apologia*. Ibid. §. XV.

X. pag. 66. *Orestis recriminatio adversus matrem*. Ibid. §. X.

XI. pag. 74. *Morosus se deferens*. Ibid. §. XVII. In fine huius Declamationis subscriptio quaedam in Codice sequitur, ex qua haec duo tantum verba eruere licuit Μανουὴλ ...... γράψας .....

XII. pag. 79. *b. Menelai Oratio in legatione ad Troianos pro Helena*. Ibid. §. I. item sine praelocutione.

XIII. p. 83. *Vlyssis ad eosdem Troianos Oratio de eodem argumento*. Ibid. §. II.

XIV. pag. 94. *Invidus se deferens*. Ibid. §. XVI. Haec tamen manu diversa conscripta est. In calce tetrastichon sequens appositum legitur:

Ἄντυγος αἰθερίης ὑπερήμενος ἐς πόθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
Ἦσθα κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χείρων.
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

XV. pag. 106. *Achillis Oratio, adversaria Vlyssis Orationi*, quae apud Aristidem exstat. Ibid. §. IV.

XVI. pag. 118. *b. Patrocli ad Achillem Oratio*. Ibid. §. IX.

XVII. pag. 128. *Timon se deferens*. Ibid. §. XXIV.

XVIII. pag. 133. *b. Cimonis Oratio*. In cit. Tom. I. pag. 479. N. XVIII.

XIX. pag. 137. *Corinthiorum Concio*. In dicto Codice XXI. §. VIII.

XX. pag. 144. *b. Ducis Apologia*. Ibid. §. XXVIII.

XXI. pag. 152. *Actio filii contra adulteros*, cum brevi summa. In cit. Tomo pag. 754. N. XXXIV.

XXII. pag. 156. *Neoclis Oratio*, cum brevi summa. Ibid. pag. 511. N. XX.

XXIII. pag. 161. *Themistoclis Oratio, superiori adversaria*. Ibid. pag. 526. N. XXI.

XXIV. pag. 167. *Neptuni Actio*, ut in dicto Codice XXI. §. XXX.

XXV. pag. 169. *b. Martis Oratio superiori adversaria*. Ibid. §. XXXI.

XXVI. p. 173. *Oratoris Apologia*. Ibid. §. XXXV.

XXVII. pag. 178. *b. Callaeschri Actio*. Ibid. §. XXXVI.

XXVIII. pag. 182. *b. Demosthenis relatio de ara*. Ibid. §. XI.

XXIX. pag. 187. *Rei caedis adulterorum Apologia*, cum summa, & praelocutione. In cit. Tom. pag. 765. N. XXXV.

XXX. pag. 197. *Hyperides pro Demosthene*. In dicto Codice §. XXV. Heic tamen mutila est; desinit enim in verbis, εἰς ἀεὶ μένωσιν ἐπὶ τῆς ...... quae incidunt in citato Tomo pag. 475. lin. 45.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. initio ac fine mutilus, charactere valde minuto, marginibus vetustate detritis, ac postea restauratis. Constat foliis 199.

ΤΟΥ ΛΑΚΑΠΗΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

LACAPENI EPISTOLAE.

Et alia aliorum diversa Opuscula.

COD. XXIV. I. pag. 1. ΤΟῦ Λακαπηνοῦ ἐπιςολαὶ, ϗ ἐπιμερισμοὶ τῦ αὐτῦ, ϗ συντάξεις. *Lecapeni* (sc. Georgii) *Epistolae, eiusdemque in eas epimerismi, sive singularum enucleationes, & syntaxes,* cum glossis etiam quamplurimis interlinearibus. Sunt omnes quidem anepigraphae; Andronico tamen Zaridae datas putem, quum ipsorum ἀμοιβαίας epistolas memoret Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 535. easdemque numero XXXII. se vidisse testetur Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. cit. Bibl. Graec. pag. 701. In hoc nostro Codice XII. tantum occurrunt, quarum haec sunt initia:

I. inc. Τῷ μηδὲν ἡμᾶς σοι γράφειν, κ. λ.

II. Ὁ πάλαι φίλτρον ἡμῖν ἐνετήξας.

III. Ἐμοὶ σὺ δοκεῖς ἀδικαίαν.

IV. Ἀπειρηκότα ἤδη με τοῖς τῶν συμφορῶν, κ. λ.

V. Εἰ πρὸς τὸν ἔχοντα μὲν ἕρπει ὁ φθόνος.

VI. Τὸ σιγᾷν εἴ τις αἱροῖτο.

VII. Σὺ μὲν ἴσως ὔπω ὐδὲ τὴν ἀῤῥωςίαν, κ. λ.

VIII. Οὐν ἐπὶ τῇ μητρὶ λόγον εὐδαίμονα λαχὔσῃ, κ. λ.

IX. Ἄτοπόν τε ϗ θαύματος πλῆρες ἔχει με πάθος.

X. Ἀλλ' ὐδὲ τὸν Ἡρακλέα μέν τοι, κ. λ.

XI. Σὺ γὰρ δὴ ϗ κεφαλῇ τῇ ἐμαυτοῦ, κ. λ.

XII. Οὕτως σὺ πανταχόθεν εὐγενείᾳ πρέπων.

Habentur etiam Mss. in Bibl. Bavarica Cod. LXIX. & in Bibl. Regis Gallorum. Primae Epistolae grammaticalis expositio inc. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱςορίαν, ὅθεν ϗ συγγραφεὺς, κ. λ. Concordat cum Opere, quod occurrit supra pag. 348. in Codice VIII. huius Plutei, nisi quod heic habetur praeterea ipse Epistolarum textus, in quas exercitationes suas Grammaticales Georgius ipse Lecapenus elucubratus est. Maxima tamen mutilatio Codicis inter pag. 16. & 17. sive inter Epistolam VI. & VII. facta est, in qua Epistolas fortasse XX. una cum ipsarum explicatione periisse dolendum est, quum unicum hoc ipsarum exemplar in hac habeatur Bibliotheca. Vltima vero ex praedictis XII. Epistolis mutila est in fine propter alium Codicis defectum inter pag. 26. & 27. quare huius etiam explanatio desideratur.

II. pag. 27. Anonymi Tractatus *De constructione verborum*, initio mutilus ob praedictum defectum.

III. pag. 32. *De declinatione quorumdam verborum*, item Anonymi Excerptum. Inc. Ἐμπειρῶ, ἠμπείρυν, ϗ ἐνεπείρυν, κ. λ.

IV. pag. 34. Aliud *de constructione verborum* Excerptum. Inc. Τὰ ἔχοντα πάθυς γενικῇ συντάσσονται, οἷον ἐρῶ σῦ.

V. pag. 35. Alius *de eodem argumento* Tractatus. Inc. Ἐξαπατῶ, αἰτιατικῇ. Ἐξηπάτων γὰρ τὺς μαγείρυς λέγων τοιαυτί. Des. ἀπαντῶν δηλοῖ ϗ ἐπέρχεσθαι, ὡς τὸ εἰ δὲ τοσῦτον ἀπήντηκα τῦ καιροῦ β. ϗ τὸ συναντᾷν.

VI. pag. 43. Σύνοψις περὶ οὔρων, *Synopsis de urinis*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐςὶ τὸ ὖρον ἐρυθρὸν ϗ ϑολὸν, κ. λ. Est brevissimum excerptum circa dignoscendum ex urinis cuiusque habitum ac temperamentum.

VII. pag. ead. *Maximi Planudis Epigrammata duo moralia*. Primum versibus politicis IX. inc.

Ψυχὴ ληςὴν ἐνίκησας τοῖς παραπτώμασί σου.

Alterum versibus VII. inc.

Μετὰ κλαυθμῶν, μετ' ὀδυρμῶν ἐκτήκω μου τὸν βίον.

VIII. Ib. Nomina VII. planetarum, ex quibus singuli hebdomadae dies denominantur.

IX. pag. ead. *b.* Θεαίτητος περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων. *Theaetetus de Atticis nominibus*. Inc. ..ιωλύδιος (1) φλυαρία μεγάλη ἐπὶ πολὺ διήκουσα. ὐ μόνον αὐτὸς ὑμνεῖς, ἥκοντι ϗ ζωῶδες ποιεῖς, κ.λ. Des. ὐδέτερος ἐκ δύο, ὐδεὶς ἐκ πολλῶν. De hoc Theaeteti Opere nihil apud Fabricium.

X. pag. 45 *b.* Πῶς συνέςη ἡ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων εὕρεσις ϗ ἐκ τίνων, ϗ ἐκ ποίων ἀνδρῶν. *Quomodo conflata est Graecarum litterarum inventio, & ex quibus, & ex qualibus viris*. Inc. Ἡ τῶν παρ' Ἕλλησι ςοιχείων εἰσαγωγὴ ἀπὸ τοῦ ἄλεφ γέγονεν, κ. λ. Auctor Anonymus.

XI. pag. 46. Nonnulla *de pedibus, ac metris*. Inc. Τὸ τέλειον ἰαμβικὸν ἔχει πόδας ϛ'. Des. ϗ ὁ ϛ' μονοσύλλαβος, ἢ μακρὸς, ἢ βραχύς. Sequuntur deinde alia duo Capita Grammaticalia *de verbis, ac nominibus* item sine titulo. Primum inc. Τὰ ῥήματα τὰ μὴ γραφόμενα ἐνεργητικῶς ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις, κ. λ. Alterum pag. ead. *b.* inc. Λειτυργεῖν, τὸ κατὰ νόμυς διδόναι, χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ διδόναι, κ. λ.

XII. pag. 47. *b.* Sequitur Opus valde longum, cui titulus est arcanis litteris exaratus hoc pacto: [arcanis litteris]. Scilicet Κυροῦ Μαξίμυ τοῦ Πλανούδη ἐπιμερισμοί. *Domini Maximi Planudis Epimerismata*. Inc. Φοινίκη ἡ Συρία, ϗ Φοίνιξ ὁ Σύρος, ϗ φοίνιξ δένδρον, ϗ φοίνιξ τὸ μοναδικὸν ὄρνεον, κ. λ. Des. δικάζω σοι, ἀντὶ τῦ κρίνω. δικάζομαι δέ σοι, ἀντὶ τῦ μετὰ σῦ εἰς δικαςήριον ἀπέρχομαι. παραδικάζω δὲ ὐ γάρ. ἀντὶ τύτυ δὲ χρώμεθα τῷ δεκάζω. Maximi Planudis Epimerismata memorat Gesneri Bibliotheca, teste Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 535. N. 23. ubi tamquam opus ab eiusdem Grammatica, Dialogo de quaestionibus Grammaticis, ac syntaxi diversum enunciatur. Notandum tamen in nostro Codice paginam 65. a tergo, vacuam fuisse relictam: ita ut dubitari possit, an ea, quae sequuntur in pag. 66. ad eumdem Tractatum pertineant.

XIII. p. 74. Τῦ Φιλῆ εἰς τὺς ἁγίους ἀποςόλους Πέτρον ϗ Παῦλον πρὸς ἀλλήλυς βλέποντας, καὶ σχεδὸν ὁμιλῦντας. *Phile* (sc. Manuelis) *in SS. Apostolos Petrum & Paullum se invicem intuentes,*

(1) Prima littera ab exscriptore omissa est.

tes, ac ferme colloquentes, tetrastichum iambicum. Inc.

Οἱ συμμαθηταὶ ζῶσι καὶ νῦν ἐν τύποις, κ. λ.

XIV. pag. ead. Τοῦ Πλανούδη ἡρωελεγεῖοι εἰς μετρυιάν. *Planudis tetrastichon elegiacum in novercam*. Inc.

Πολλοὶ ψευδόμενοι φάσκουσ' ὅτι τὸν πρόγονόν μου, κ. λ.

XV. pag. ead. Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας συγγραφεὶς παρ' αὐτοῦ. *Vita S. Mariae* (Aegyptiacae) *ab eodem conscripta* versibus heroicis xx. Inc.

Οἶκον ἐν Αἰγύπτῳ Μαρίη λίπεν, ὡς ἴδεν ὄχλον.

XVI. pag. ead. *b. Alia duo epigrammata iambica anepigrapha*, fortasse eiusdem Planudis. Primum versibus XII. inc.

Ο῞τε σατὴρ κίβδηλος εἰς πυρὸς χύδην, κ. λ.

Alterum versibus XIII. inc.

Τῆς σῆς μονῆς, κράτιστε, τὸ σχῆμα βλέπων, κ. λ.

XVII. pag. 75. Διάλογος περὶ γραμματικῆς συγγραφεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Dialogus de Grammatica conscriptus a sapientissimo D. Maximo Planude*. Inc. Νεόφρων. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε. Des. τοῦ οἰκείου κτήματος. Idem cum illo Codicis III. Plut. LVI. §. I.

XVIII. pag. 125. *b.* Τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον. *Patriarchae Domini Ioannis Glycis ad sanctum Imperatorem* (sc. Michaëlem Palaeologum). Inc. Ἐμοὶ τὸν βίον ἀνύσαι γέγονε παρὰ τὰ βασιλικά σου πελάγη θαλαττεύοντι τῶν χαρίτων. Des. καὶ φωτὸς χάριν καὶ θέρμης τοὺς εἰς αὐτὸν βλέποντας. In Cod. Regio Paris. MMMCCXXIX. teste Boivino pag. 767. notis ad Gregoram, duo exstant huius Ioannis Opuscula, quorum alterum inscribitur: Ἡ παραίτησις τοῦ πατριαρχείου, *Patriarchatus abdicatio*; alterum Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, *Commonitorium ad sanctum Imperatorem*, quod fortasse idem cum hoc nostro est. Vide Catalog. Biblioth. Regiae Tom. II. p. 522. Fuit autem Ioannes iste Glycas, Byzantinus, & e Logotheta Dromi, sive *cursus publici*, Patriarcha Constantinopolitanus ab A. MCCCXVI. ad MCCCXX. quo abdicavit patriarchatum, & in Cyriotissae monasterium se abdidit. De eius scriptis vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 472.

XIX. pag. 126. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν λογοθέτην τοῦ γενικοῦ. *Eiusdem ad Logothetam aerarii*. Inc. Οὐκ, ὦ σοφώτατε, σὺ μετὰ τῆς ἀληθείας καὶ πάντ' ἄριστε, οὐχ ἡμῖν ταῦτα βουλομένοις ἦν. Des. μηδὲ κρώζειν ἀπαίτει πρὸς οὕτω μελιχρὰ φθέγματα κύκνων. Nihil de hac Ioannis Glycis ad Logothetam Epistola apud Fabric. loc. cit. Subditur pag. 127. *b.* ab alia manu, ne vacuum folium remaneret, Excerptum Medicum *de prognosticis ex sanguinis missione faciendis*. In pagina vero sequenti partim a vetusta, partim a recentiori manu exarata leguntur fragmenta quaedam Grammaticalia sine ullo titulo.

XX. pag. 129. *Phrynichi Elegantiae, sive selectio Atticorum verborum, & nominum*. Inc. Ἑκοντὴν οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἐτελοντήν. Des. ἀποτέλεσαι δέ, καὶ ἀποτετελεσμένον χρὴ λέγειν. κεφαλαιωδέστατον οὐ γράψαι. Habes hoc Opus, & quidem in duas sectiones divisum, etiam in Cod. XXII. Plut. VI. §. IX. Catalogi pag. 147. quem consule. Epistola auctoris ad Cornelianum, quae in illo praeerat, heic deest; occurrit tamen paullo inferius. Finis vero Operis ideo diversus ab illo, quia decem circiter versus longius in hoc habetur.

XXI. pag. 138. *Tabula Paschalis incipiens ab anno* 6836. (Christi MCCCXXVIII.) *indictione XI. usque ad annum* 6912. (Christi MCCCCIV.) *indictionem XII.*

XXII. pag. 139. *b.* Fragmenta Grammatica *de Constructione verborum* ad implendas vacuas paginas a recentiori Graeco conscripta. Inc. Πρὸ πάντων δὲ δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει, κ. λ. Inter haec fragmenta inserta legitur *Phrynichi Epistola ad Cornelianum*, manu vetustiori, quae deerat supra suo loco.

XXIII. p. 143. Anonymi Tractatus *de Spiritibus*. Inc. Ο῾ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεὶ. Ἀάρων, ἄαπτος. ὁ ἀπροσπέλαστος, καὶ τὰ λοιπά. Ο῾ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται.. ἀβειρῶν, Ἀβιμέλεχ καὶ τὰ λοιπά. In fine nonnulla de quarumdam litterarum Graecarum pronunciatione; tum de Encliticis dictionibus. Des. ὁ που ἐγκλινόμενον, οὐ συνεγκλίνει, ἄνθρωπόν τινά που φησί. Servatur hoc Opus etiam in Vaticana Cod. DCCCLXXXIII. Allatio teste, & Georgium Choeroboscum auctorem habet. Vid. Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VII. initio pag. 43.

XXIV. p. 151. Anonymi Tractatus Grammaticus versibus politicis, binis columnis in unaquaque pagina exaratus, Inc.

Φέρε μικρόν σοι (1) παίζωμεν πολιτικοῖς ἐν στίχοις

Τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροψυχίας.

Περὶ ῥημάτων δ' ἔσωσαν ἀνυποτάκτων οὗτοι.

Des.

Καὶ πνευστιῶν πως ἔοικεν· οὐκοῦν ἀναπαυστέον.

XXV. p. ead. *b.* Alii versus politici, item Anonymi, *de rebus Grammaticis*. Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεων μῶν ταύτας παροπτέον.

Des.

Ω῞σπερ φασί που τῶν Μυσῶν καὶ τῶν Φρυγῶν τοὺς ὅρους.

XXVI. pag. 153. Alii versus politici *de eodem argumento*. Inc.

Ε῎φης, ὦ φίλε Μιχαήλ, μόνα με τῶν ἁπάντων.

Des.

Καὶ τὴν γραφὴν ἐνήλλαξε. ταῦτα καὶ περὶ τούτων.

XXVII. pag. 153. *b.* Ε῞τεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν συστελλόντων ὀνομάτων. *Eiusdem* (nempe eius, ad quem superiores versus politici pertinebant, forte Michaëlis Pselli) *alii versus de nominibus contractis*. Inc.

Και-

(1) Haec tria prima verba coniectura assecuti sumus. Ita enim Codex humiditate, ac madore labefactatus est deinceps usque ad finem in marginibus praesertim interioribus, ut magna scripturae pars omnino evanuerit. Praeerat fortasse titulus, sed ille etiam penitus obliteratus est.

Καιρὸς μὲν ὕπνε, ϗ καθεύδειν ἦν δέον.

Def.

Πανευπρεπεῖς τίκτοιτε παῖδας τὰς λόγες.

Sequuntur alia Excerpta grammaticalia *de verborum Constructione*, ab eadem manu recentiori, de qua supra §. XIX. ad implendas paginas vacuas exarata, quorum initium: Ι᾿στέον δὲ, ὅτι πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, τῇ συν προθέσει συναπτόμενα, κ. λ.

XXVIII. p. 158. Φυρνέτε (sive Κορνέτε) ἐπιδρομὴ τῶν κατὰ τὴν Ε᾿λληνικὴν θεωρίαν παραδεδομένων (1). *Phurnuti* (seu *Cornuti*) *in ea, quae secundum Graecanicam doctrinam tradita sunt, excursus*. Inc. Ο῾ ὐρανὸς, ὦ παιδίον Γεώργιε, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν ϗ τὴν θάλατταν, κ. λ. Def. καθ᾿ ἣν ἁρμόττει συμμετρίαν διδασκομένων. Vna circiter pagina longior est hic Tractatus, quam in Codice XX. Plut. LVI. §. III. supra pag. 320. Capitum praeterea, quorum singulis in illo tituli erant praefixi, in hoc nulla distinctio est.

XXIX. pag. 175. Excerpta quaedam *ex Vitis Philosophorum*, manu recentiori ad implendas vacuas paginas adiecta. Inc. Α᾿νάχαρσις ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Α᾿ττικοῦ, ὅτι Σκύθης ἐςὶν, κ. λ.

XXX. pag. 178. *Imagines quaedam, ex Philostrati Imaginibus excerptae*, cum exercitationibus in eas grammaticalibus, & scholiis marginalibus. Quum initium primae, ac secundae Imaginis propter evanidos madore characteres legi non possit, ex tertia illud adferimus, quod ita habet:

Ε῎πομβρος μὲν ἡ γῆ· φέρει δὲ κάλαμον, κ. λ.

quae in edit. Paris. A. MDCVIII. est X. p. 743. Finis vero mutilus. Explicatio in primam Imaginem (siquidem prima est) inc. Σκηνὴ τὸ σκῆ ἢ σκιὰ μὲν ϗ σκιώδης ὁ σκιᾷ ὅμοιος, ϗ σκιαγραφία ἐπὶ τῆς μήπω κεχρωματισμένης ζωγραφίας κ. λ.

XXXI. pag. 185. Redeunt alia Excerpta recentioris manus, de qua supra. In his nominatur Sopater quidam Armeniae Princeps, his verbis: Ο῾ δεσπότης μυ Σώπατρος, ὁ τῆς Α᾿ρμενίας ἄρχων, Α᾿ρμενίας ταύτης, ἐν ᾗ νῦν ἔσμεν καθειργμένοι, ἦρξε μὲν Α᾿ρμενίας ὡς πατήρ. ἐπεδείκνυτο δὲ περὶ ἡμᾶς θεραπείαν πλείονα, ἢ πατὴρ, ταύτης ἐν τῷ ἀποδοῦναι τῆς εὐνοίας τὴν ἀμοιβὴν σπεδάζων τε ϗ ζητῶν, εὑρηκέναι μοι δοκῶ καλλίςην ὁδὸν τὴν μεμεριμνημένην σε ϗ ἄγρυπνον ψυχὴν, κ. λ. Permistae autem sunt his Excerptis *quatuor Synesii Epistolae*, quae sunt inter editas item primae quatuor, cum subiecta singulis brevi grammaticali explicatione: quarta tamen Epistola non est integra; desinit enim in verbis: πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων . . . . . quae in citata toties edit. incidunt sub finem pag. 161. Vbi notandum in Codice duo folia fuisse a bibliopego transposita.

XXXII. pag. 189. *Thomae Magistri selectio elegantiarum Atticarum, secundum litterarum ordinem digesta*. Titulus prorsus evanuit. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, ϗ αἰχμάλωτος γίνομαι, Α᾿ττικοὶ λέγεσιν. Desinit in littera Χ, cuius postrema verba sunt: τὰ γράμματα δὲ χλευασίαν οἰήσῃ. Plurima tamen ex hoc Opere perierunt, quum singularum paginarum fere dimidia pars propter memoratum madorem, quo perfusus olim fuit Codex, penitus evanuerit. Heic quoque idem recentior Graecus vacua spatia identidem explevit.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus, tineis ac situ valde corruptus. Constat foliis scriptis 229.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA INCERTI AVCTORIS.

Continet *Nominum, ac Verborum Graecorum Declinationes quasdam*, auctore Anonymo. COD. XXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. marginibus, quum tineis valde perforati essent, novis pagellis restauratis. Constat foliis 84.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA.

Seu

Variorum Opuscula Grammatica.

I. pag. 1. Μιχαὴλ πρεσβυτέρε ϗ συγκέλλε τοῦ ἀποςολικῦ θρόνε τῶν Ι῾εροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγε συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ε᾿δέσσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσει Λαζάρε διακόνε, φιλοσόφε ϗ λογοθέτου. *Michaëlis presbyteri & syncelli Apostolicae sedis Hierosolymitanae Methodus de Constructione sermonis, ex tempore dictata Edessae Mesopotamiae, petente Lazaro diacono, philosopho, & Logotheta*. Inc. Η῾ περὶ τῆς συντάξεως τῦ λόγε διδασκαλία. Def. λύχνον ϗ ὁδηγὸν τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνήμενος σχέσεως. Quae sunt ultima verba epilogi, quo clauditur opus. Tum sequitur pag. 47. *b*. Caput Περὶ τοῦ πῶς δεῖ συντάσσειν. Inc. Ποσαχῶς διαιρεμένην ἐςὶ δυνατὸν εὑρεῖν, κ. λ. Def. τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὦ φίλων ἄριςον μειράκιον, quod num ad superiorem Michaëlis Tractatum pertineat, ignoramus. Haec syntactica methodus, seu de constructione Orationis, Ms. servabatur etiam in Bibliotheca Palatina, quae in Vaticanam transiit. Vid. Sylburgi Catalogum Mss. Bibl. Heidelberg. pag. 109. & Mss. Coislinian. p. 230. COD. XXVI.

II. pag. 48. Πάθη λέξεων τοῦ Τρύφωνος. *Tryphonis dictionum adfectiones*. Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη. Def. φθάσαν γὰρ ἀπὸ τῦ ἐνικῦ ἀποκοπῆναι ὐκέτι ἐκλίθη. Exstat hic Tractatus etiam

(1) Tam titulum, quam initium huius Operis paene obliteratum ex nonnullis litterarum vestigiis, & ex aliorum Codicum exemplaribus supplevimus.

etiam in Cod. XVI. Plut. LVI. §. IV. sed in fine septem circiter versus longior.

III. pag. 51. Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Χάρακος περὶ ἐγκλινομένων. *Ioannis Characis Grammatici de Encliticis* (1). Inc. Ἰστέον, ὅτι τὰ ἐγκλιματικά εἰσιν (corr. ἐκ εἴσιν) ἐν τοῖς ὀκτὼ μέρεσιν, κ. λ. Def. ὅτι καὶ τὰ ἑκάστῃ λέξει ἀναπέμπουσι τὸν τόνον. ταῦτα περὶ τούτων. Nihil de hoc Ioannis Opere Fabricius, qui mentionem huius Grammatici facit Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 366.

IV. pag. 58. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ περὶ διαφόρων τόνων, ὅσαι λέξεις πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον δέχονται τὸν τόνον κατὰ στοιχεῖον. *Ioannis Alexandrini Grammatici de diversis accentibus, quae voces nimirum pro diversa significatione diversum accentum accipiunt iuxta alphabetum*. Inc. Ἄγνος τὸ φυτὸν, παροξύτονον. ἁγνὸς, ὁ καθαρὸς, ὀξύτονον. Def. Ὠχρὸς, ὁ χλωρὸς, ὀξύτονον. Hic Ioannis Philoponi brevis Tractatus saepius prodiit Graecis subiectus Lexicis. Separatim vero, & quintuplo a se auctum, usibus studiosorum Graecae linguae obtulit Erasmus Schmidius Witeb. MDCXV. 8.

V. pag. 65. b. Ἐτυμολογίαι σὺν Θεῷ διάφοροι. *Etymologiae diversae, auspice Deo*, ordine alphabetico. Inc. Ἀλίβας ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λιβάδα μὴ ἔχειν. Def. εἰς λεπτὸν, ὅ ἐστιν ὑδατῶδες λευκόν. Adnectuntur deinde alia pauca de verbo εἰμὶ, ac de accentibus aliarum particularum encliticarum.

VI. pag. 69. b. Λέξεις τῶν ἰαμβικῶν κανόνων. *Dictiones Canonum iambicorum*, cum sua explicatione. Inc. Ἀφεγγεῖς, μὴ ἔχοντας φῶς. Ἁγιστείας, ἁγιωσύνης. Def. Ὡς ἄημα, ὡς πνεῦμα. ἄημα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενιανῷ. Hae quoque secundum alphabeti litteras dispositae sunt.

VII. pag. 71. Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ σύνοψις διὰ στίχων γραφεῖσα πολιτικῶν πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, γενομένη πρὸς τὸν εὐσεβέστατον κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκα ἐκ προστασίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως, ὥστε διὰ τῆς εὐκολίας καὶ τῆς ἡδύτητος ἐνεχθῆναι τοῦτον εἰς τὴν μάθησιν τῶν ἐπιστημῶν. *Sapientissimi Michaëlis Pselli synopsis omnium scientiarum, versibus scripta politicis, ad piissimum D. Michaëlem Ducam iussu patris ipsius, & Imperatoris, ut facile & suaviter ille ad scientiarum cognitionem traheretur*. Inc.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

Def.

Ἀλλ' ἀποχρῶνται πέφυκε καὶ ταῦτα, στεφηφόρε.

Inter inedita Pselli scripta reponitur ab Allatio in Diatriba de Psellis ex Fabric. edit. in calce Vol. V. Bibl. Graecae pag. 40. seq. ubi titulum habet omnino diversum: inscribitur enim: Στίχοι πολιτικοὶ περὶ γραμματικῆς πρὸς κύριν Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον.

VIII. pag. 77. Περὶ τῶν συστελλοφυλασσόντων τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς. *De nominibus contrahentibus, vel custodientibus ω in genitivo*, ad Leonem, ut ex brevissimo Operis Prologo colligitur, cuius initium: Παντὶ τῷ ζητοῦντι ἔνεστί τι περισσὸν, ἡ θεία παροιμία φησί. Τοῦτο γοῦν καὶ ἐπὶ σοὶ, φιλολογώτατε Λέων, κ. λ. Desinit Opus: εἰ δὲ συστέλλεται τὸ δίχρονον, φυλάττεται τὸ ω ἐπὶ γενικῆς. Auctor Anonymus, sed forte idem Psellus, cui adscribendi videntur etiam versiculi, qui sequuntur usque ad §. XIV. inclusive.

IX. pag. 81. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἰαμβικοὶ ρʹ. *Eiusdem* (nimirum, ut arbitror, Michaëlis Pselli) *versus iambici centum* de rebus Grammaticis. Inc.

Καιρὸς μὲν ὕπνου, καὶ καθεύδειν ἦν δέον.

Def.

Πανευπρεπεῖς τίκτοιτε παῖδας τοὺς λόγους.

Iidem habentur etiam superius Cod. XXIV. huius Plutei §. XXVII.

X. pag. 82. b. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ρʹ περὶ ἀντιστοίχων. *Eiusdem versus centum de antistoechis*. Inc.

Πέδον τιθηνὸν ἀκριβοῦ πεφιλμένε.

Def.

Οὕτως κοτεῖτε καὶ χαράττειν καὶ γράφειν.

XI. pag. 84. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιστοίχων στίχοι ρʹ. *Eiusdem de antistoechis versus centum*. Inc.

Ἔρον σμίκρυνε, τῶν γέλων μέγα γράφε.

Def.

Ὄφις δὲ δάκνει καὶ κύων σὺν ἀσπίδι.

XII. pag. 85. b. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ περὶ ῥημάτων ἀνυποτάκτων καὶ ἀνθυποτάκτων ρʹ. *Eiusdem versus politici centum* (sunt tamen revera CVII.) *de verbis non suppositis, & contrasuppositis*. Inc.

Φέρε μικρόν τι παίξωμεν πολιτικοῖς ἐν στίχοις.

Def.

Καὶ πνευστιᾶν πως ἔοικεν· οὐκοῦν ἀναπαυστέον.

Exstant item in dicto Codice XXIV. §. XXIV. ubi tamen sunt versus CXXIV.

XIII. pag. 87. b. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ περὶ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν ὀνομάτων λςʹ. *Eiusdem versus politici XXXVI. de nominibus faemininis desinentibus in ια*. Inc.

Ἔφης, ὦ φίλε Μιχαὴλ, μόνα με τῶν ἁπάντων.

Def.

Κἂν τῶν εἰς ος, κἂν ἴων εἰς ω περισπωμένων εἴη.

In dicto Codice XXIV. §. XXVI. ubi versus sunt XL.

XIV. pag. 88. b. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ περὶ συντάξεως ρμʹ. *Eiusdem versus politici CXL.* (sunt tamen CXXXVIII.) *de Constructione*. Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεως μῶν ταύτας παροπτέον.

Def.

Ὥσπερ φασίν που τῶν Μυσῶν καὶ τῶν Φρυγῶν τοὺς ὅρους.

Item in dicto Codice §. XXV. ubi versus CXL. Subiiciuntur deinde pag. 91. nonnulla de nominibus desinentibus in οτατος, κ. λ.

XV. pag. 91. b. Leguntur *Nomina fluminum, fontium, montium, urbium, gentium, atque lapidum*.

XVI. pag. 92. *Canones, sive regulae Gramma-*

(1) Tam heic, quam infra Codice XXV. Plut. LVIII. corrigendus Montfauconius qui in suo Catalogo semel ait: *Io. Characis Grammatici de Declinationibus*, iterum vero: *Io. Characis Grammatici de his quae declinantur*.

maticae, & orthographiae ad cantum accommodatae memoriae facilioris gratia; tum de litteris, quae contrahuntur in genitivo. Horum omnium initium est: Κανὼν περὶ ἀντιςοίχων, ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαν. Τὸ α τὴν καταρχὴν ἀσπάζεται, κ. λ. Finis: τὰ λοιπὰ δὲ μεγάλα γραφέσθωσαν. Tum haec ab eadem amanuensis manu subscriptio apposita: Δόξα σοι, Χριςὲ, δι' ȣ͂ κ̀ διήνυσα τὸ φιλοτέχνημα πολυωφελέςατον ὁ σὸς οἰκέτης νίκης ἐπώνυμος, Χαλκοπρατίων πρόξενος, ἀνεψιὸς τῶν Σερῶν τοῦ ποιμένος, ὅπερ τὸν ὁμώνυμον διὰ οἶκτον ἐδέξατο Στέφανον.

Ὄνομα καλὸν κ̀ σφόδρα θαυμάσιον ἡ βίβλος κτήσεται. μεγαλεμπορία γὰρ τοῖς φιλολόγοις, οἶδα, κληθήσεται, τοῖς ἀντιςοίχοις βριθȣ͂σα, καὶ πυκνȣμένη καλῶς τοῖς κανόσιν, ȣ͂ς περ κ̀ θαυμάσονται οἱ τὸν φθόνον ψυχαῖς ὑποσμίχονται.

Gloria tibi, Christe, cuius gratia artificiosum hoc opus, atque utilissimum absolvi ego tuus famulus Nicetas, victoriae adfine nomen consecutus, Chalcopatri hospes, consobrinus Serrωn Pastoris, qui sua miseratione eiusdem nominis virum excepit Stephanum.

Nomen pulcrum, ac multum admirabile liber habebit: magnum enim emporium, ut puto, a philologis vocabitur; quum sit totus antistoechis onustus, & bene adpositis canonibus refertus, quos admirabuntur vel illi, qui invidiam animis inurunt.

XVII. pag. 112. *b.* Pro coronide huius Voluminis adferuntur *Deorum Epitheta*, quorum initium ab Iove, hoc titulo: Ἐπίθετα του Διὸς ἦχος α'. Πρὸς τὸν τάφον σȣ Σωτήρ. Ἐπίθετα Διὸς, Δωδωναῖος, Ἰδαῖος, Ἑρμεῖος, κ. λ. Sequuntur deinde *Epitheta Bacchi, Minervae, Cereris, Dianae, Iunonis, Apollinis, Martis, &c.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XIV. cuius magna pars, veteri scriptura abrasa, nova manu conscripta est. Constat foliis 113.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII SOPHISTAE MEDITATIONES ET ORATIONES.

COD. XXVII. Continet Libanii Opera duobus Tomis divisa, quorum alter *Declamationes XXV. Orationes* alter *XXXII.* (1) complectitur. Primo Tomo praecedit Declamationum Index, singularum titulos & initia repraesentans: Indici vero versiculi sequentes:

Πίνακά σοι πρȣ̈θηκα τῆσδε τῆς βίβλȣ,
Ὡς ἀπόνως σχῇς ὃν περ ἂν ζητεῖς λόγον.
Tabulam tibi proposui huiusce libri,
Vt sine labore habeas quem quaeris sermonem.

Declamationum series ita habet:

I pag. 3. *Apologia filii a patre abdicati.* In Cod. XXI. huius Plutei §. VII.

II. pag. 10. *Vlyssis ad Troianos Oratio super Helena.* Ibid. §. II.

III. p. 22. *Demosthenis Relatio de Ara.* Ibid. §. XI.

IV. pag. 27. *b. Patris Apologia.* Ibid. §. XXI.

V. pag. 37. *Avarus se deferens.* Ibid. §. XXXIX.

VI. pag. 45. *Neptuni Actio.* Ibid. §. XXX. In hoc tamen Codice praelocutio concordat cum edita.

VII. pag. 48. *Martis Apologia.* Ibid. §. XXXI.

VIII. pag. 53. *Divitis strenui Apologia.* Ib. §. XXIX.

IX. pag. 59. *Divitis Accusatio.* Ibid. §. XXVI.

X. pag. 66. *Orator praemium petens.* In Cod. XXIII. huius Plutei §. V.

XI. pag. 79. *b. De Laide non reducenda.* In dicto Cod. XXI. §. XXXII.

XII. pag. 88. *Archidami Apologia.* Ibid. §. XXXIII.

XIII. pag. 93. *Caeci parricidii suspecti Apologia.* Ibid. §. XV.

XIV. pag. 108. *Orestes.* Ibid. §. X. Post hanc Declamationem, amanuensis iterum describere caeperat *Vlyssis ad Troianos Orationem super Helena*, quae habetur supra §. II. sed post unum folium errore cognito destitit.

XV. pag. 120. *Achillis Oratio, Vlyssis Oratorio Sermoni adversaria.* Ibid. §. IV.

XVI. pag. 135. *Patrocli ad Achillem Oratio.* Ibid. §. IX.

XVII. pag. 148. *b. Fortis abdicari petens.* In dicto Cod. XXIII. §. IV.

XVIII. pag. 159. *Abdicati fratrem amantis Apologia.* In dicto Codice XXI. §. XXXIV.

XIX. pag. 167. *b. Damnatus exsilium petens.* Ibid. §. XXXVII.

XX. pag. 172. *b. Avarus filium pium abdicans.* Ibid. §. XVIII.

XXI. pag. 179. *b. Timon se deferens.* Ibid. §. XXIV.

XXII. pag. 189. *Rei caedis adulterorum Apologia.* In dicto Cod. XXIII. §. XXIX.

XXIII. pag. 202. *b. Ducis Apologia.* In Cod. XXI. §. XXVIII.

XXIV. pag. 213. *b. Morosus se deferens.* Ibid. §. XVII.

XXV. p. 220. *b. Parasitus alter se ipsum deferens.* Ibid. §. XIX. Sequitur deinde p. 226. analysis trium Declamationum, nimirum I. IX. & XIII. iuxta seriem, quam in hoc obtinent Codice, seu Tractatus de figuris rhetoricis a Libanio in tribus hisce Declamationibus adhibitis. Et heic definit Tomus prior.

Pag. 229. Incipit Tomus alter, *Libanii Orationes* complectens, quibus index praecurrit, & indici versiculus:

Χριςὲ, δίδȣ πονέοντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν.
Christe, porrige laboranti tuam felicissimam opem.

Orationum series sequens est:

I. pag. 231. *De Vita sua.* In Codice XX. huius Plutei §. XXXIV.

II.

(1) Male Montfauconius numerat XXXI. ut ex nostra recensione patebit.

II. pag. 269. *Ad Iuvenes de Oratione*. In Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XVI.

III. pag. 272. *b.* Ἄρτεμις. *Dianae Encomium*. In cit. edit. Tom. II. pag. 661. Succedunt quidam versiculi ἄμετροι, parvi momenti.

IV. pag. 277. *b. De insatiabili cupiditate*. In Codice XX. huius Plutei §. XII.

V. pag. 279. *b. Pro Aristophane*. In dicto Cod. XIII. §. X.

VI. pag. 287. *Legatio ad Iulianum*. Ibid. §. VI.

VII. pag. 297. *b. Lamentatio super Nicomedia*. Ibid. §. III.

VIII. pag. 300. *In Imp. Iulianum Consulem*. Ibid. §. VIII. Sequitur Ἐπιστολὴ τοῦ Κυδώνη (haec enim tantummodo verba ex longiori olim titulo supersunt). Inc. Τὸν μὲν Ἡσίοδον λόγος αἱρεῖ ἰδιώτατος καταδαρθέντα ἐγερθῆναι σοφὸν, κ. λ. Des. σεμνὸν ἐπιφημίζοντες ὄνομα.

IX. pag. 311. *b. Concio funebris in Iulianum*. Ibid. §. II.

X. pag. 351. *b. Alia funebris Oratio in eumdem*. Ibid. §. I.

XI. pag. 355. *b. De ulciscenda Iuliani caede*. Ibid. §. XIV.

XII. pag. 361. *Basilicus Sermo in Constantium & Constantem*. Ibid. §. IV.

XIII. pag. 386. *Panegyricus Iuliano dictus*. Ibid. §. IX.

XIV. pag. 391. *b. Panegyricus Antiochenus*. Ibid. §. V.

XV. pag. 421. Πρὸς τὴν βουλήν. *Oratio habita ad Senatum*. Inc. Ὅσοις μὲν πρὸς ὅσους ἐχρησάμην. Des. τὴν βουλὴν ἀνθοῦσαν. Inter inedita Libanii scripta reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 411. Edidit tamen postea Ant. Bongiovanni Venetiis MDCCLIV. 4. p. 30.

XVI. pag. 428. *In eos, qui doctrinam ipsius eludebant*. In dicto Cod. XX. §. III. Titulus tamen cum illo cit. edit. Paris. concordat.

XVII. pag. 438. *b.* Πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν. *Ad Imperatorem adversus Assessores Magistratuum*. In cit. Tom. II. pag. 191.

XVIII. pag. 445. *Ad eos, qui molestum illum appellabant*. In dicto Cod. XIII. §. XV.

XIX. pag. 452. *b.* Πρὸς Ἰκάριον. *Ad Icarium*. In cit. Tom. pag. 455. ubi mutila est; desinit enim in verbis, ἐποίει δὲ ταῦτα ἢ ἐπεὶ . . . pag. vero 513. legitur peroratio huius Orationis incipiens a verbis πρὸς τὸν δεύτερον. ἦν γὰρ, κ. λ. quae quidem editi exemplaris lacuna suppleri potest hoc Codice, qui integram exhibet Orationem. Quae vero interiecta sunt inter relata verba, ἐποίει δὲ ταῦτα, & πρὸς τὸν δεύτερον, κ. λ. duo circiter foliis nostri Codicis continentur.

XX. pag. 457. *b.* Κατὰ Ἰκαρίου. *Adversus eumdem Icarium Invectiva*. Ibid. pag. 460.

XXI. pag. 464. *Ad Caesarium Magistrum*. In dicto Cod. XIII. §. XXI.

XXII. pag. 469. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας. *Adversus Paedagogi convicia*. Inc. Οὐ τοὺς ὑβρικότας. Des. τί δὲ ὁ παιδαγωγός. In cit. Tom. pag. 637. & 675. Nam duae Orationes istae, nimirum (ut in Indice praemisso numerantur) XXXII. & XXXV. quum ad eamdem rem pertineant, in Codice instar unius coniunguntur.

XXIII. pag. 474. Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας. *Invectiva in eos, qui dicere nolunt*. Inc. Καὶ ἐμὲ, καὶ τὴν πόλιν. Des. πρὸς τὰ παρόντα φάρμακον. Ibid. pag. 633. multo tamen brevior; nam desinit in verbis, ἀλλ' ἐν τῷ . . . Codex vero ita prosequitur: ἀλλ' ἐν τῷ ὑμετέρῳ βίῳ διαφθαρῆναι τῇ πόλει τὴν δόξαν, κ. λ. usque ad finem, quem mox retulimus: quae paginas circiter quatuor complectuntur.

XXIV. pag. 479. *Ad iuvenes super tapete*. In dicto Cod. XX. §. IV.

XXV. pag. 485. *b. Adversus Aristidem pro Saltatoribus*. Ibid. §. XV.

XXVI. pag. 508. *Ad Antiochenos de Imperatoris ira*. In memorato Codice XIII. §. VII. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 515. *b. Ad Theodosium Imp. de seditione*. Ibid. §. XI.

XXVIII. pag. 522. *b. Ad eumdem post conciliationem* cum Antiochenis. Ibid. §. XII.

XXIX. pag. 529. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν. *Pro se ipso ob susceptam Antiochi defensionem*. Ibid. §. XIX. sub titulo diverso.

XXX. pag. 534. Πρὸς Ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. *Ad Antiochenos pro Rhetoribus*. In cit. Tom. pag. 85.

XXXI. pag. 540. *b. De servitute*. In dicto Cod. XIII. §. XX. cum quo concordat.

XXXII. pag. 551. Κατὰ Λουκιανοῦ. *Contra Lucianum*. In cit. Tom. pag. 433. Sequitur amanuensis subscriptio: Ἔτους ,ϛϡ'. τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης δέλτου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. χειρὶ δὲ καὶ κόπῳ Θεοπέμπτου ἐτελειώθη· καὶ πάντες, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀντιβολῶ, εὔχεσθέ μοι (1). *Anno* 6900. (Christi MCCCXCII.) *finis cum Deo sancto praesentis libri mense Septembri; manu vero ac labore Theopempti absolutus est; & omnes vos, fratres ac patres, quaeso, orate pro me*. Tum versiculi septem πολύμετροι ad SS. Triadem, non illi quidem magni momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 556.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LVCIANVS.

IN prima Codicis pagina occurrit statim brevis Luciani Vita, sic tamen oscitanter exarata, ut ex ea nonnulla perierint. Inc. Λουκιανὸς ὁ κατάρατος, ὃς δαίμοσι μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Des. τῷ σκότει προσέδραμε. Ead. pag. *b.* Operum Luciani index & ipse parum accurate conscriptus, quorum haec series: COD. XXVIII.

I. pag. 2. *Tyrannicida*, cum argumento.

II. pag. 6. *b. Abdicatus*, item cum argumento.

III. pag. 14. *Phalaris prior*.

(1) Mutilam edidit hanc subscriptionem Montfaucon.

IV. pag. 17. *Phalaris alter*.

V. pag. 18. *b. Herodotus, sive Aetion*. Tom. I. cit. edit. pag. 831.

VI. pag. 20. *Zeuxis, sive Antiochus*. Ibid. pag. 838.

VII. pag. 22. *b. Pro lapsu in salutando*.

VIII. pag. 25. *De mercede conductis*. Huius Sermonis aliquae paginae in Codice sunt transpositae.

IX. pag. 35. *Apologia pro mercede conductis*.

X. pag. 38. *b. Harmonides*.

XI. pag. 40. *Scytha, seu conciliator hospitii*. Tom. I. pag. 859.

XII. pag. 42. *b. Quomodo historia conscribenda sit*.

XIII. pag. 53. *De Dipsadibus*.

XIV. pag. 54. *Hippias, seu Balneum*.

XV. pag. 55. *b. Allocutio, seu Bacchus*.

XVI. pag. 57. *Allocutio, sive Hercules*.

XVII. pag. 58. *b. Muscae Encomium*.

XVIII. pag. 60. *Demonactis Vita*.

XIX. pag. 63. *b. De Domo*.

XX. pag. 67. *b. Patriae Encomium*.

XXI. pag. 69. *De morte peregrini*.

XXII. pag. 74. *b. Pseudologista, seu de die nefasto contra Timarchum*.

XXIII. pag. 79. *b. Adversus indoctum & multos libros ementem*.

XXIV. pag. 84. *De somnio, seu Vita Luciani*.

XXV. pag. 86. *b. De Luctu*.

XXVI. pag. 89. *Demosthenis Laudatio*.

XXVII. pag. 97. *Ad eum, qui dixerat, Prometheus es in verbis*.

XXVIII. pag. 98. *b. De non temere credendo calumniis*. In Codice tamen inscribitur: Περὶ ἀγνοίας.

XXIX. pag. 103. *b. De Electro, seu Cycnis*.

XXX. pag. 104. *b. Macrobii*.

XXXI. pag. 107. *b. Verae historiae Liber primus*. In Cod. inscribitur: Α'ληθινῶν διηγημάτων πρῶτον.

XXXII. pag. 116. *Verae historiae Liber secundus*. Inscrib. Α'ληθινῶν διηγημάτων δεύτερον.

XXXIII. pag. 124. *Iudicium vocalium*.

XXXIV. pag. 125. *b. De Sacrificiis*.

XXXV. pag. 127. *b. Rhetorum praeceptor*.

XXXVI. pag. 132. *b. Alexander, seu Pseudomantis*.

XXXVII. pag. 142. *De Dea Syria*. Tom. III. pag. 451.

XXXVIII. pag. 150. *De Astrologia*.

XXXIX. pag. 152. *b. Convivium, vel Lapithae*.

XL. pag. 158. *b. Icaromenippus, seu Hypernephelus*.

XLI. pag. 165. *Iupiter confutatus*.

XLII. pag. 167. *b. Traiectus, seu Tyrannus*.

XLIII. pag. 172. *Timon, seu Misanthropos*.

XLIV. pag. 179. *Charon, seu Contemplantes*.

XLV. pag. 183. *b. Nigrinus, seu de moribus philosophorum*. Huius Dialogi fere dimidium recentiori manu suppletum est.

XLVI. pag. 190. *Iupiter Tragoedus*. Huius quoque potiorem partem eidem recentiori manui debemus.

XLVII. pag. 201. *Somnium, sive Gallus*.

XLVIII. pag. 207. *Prometheus, sive Caucasus*.

IL. pag. 209. *Amores*.

L. pag. 218. *Vitarum auctio*.

LI. pag. 222. *b. Reviviscentes, seu Piscator*.

LII. pag. 230. *Deorum Concilium*.

LIII. pag. 232. *b. Bis accusatus, seu Tribunalia*.

LIV. pag. 239. *Anacharsis, sive de Exercitationibus*.

LV. pag. 246. *b. Eunuchus*.

LVI. pag. 248. *Navigium, seu Vota*.

LVII. pag. 254. *b. Fugitivi*. Tom. III. pag. 365.

LVIII. pag. 258. *Imagines*. Tom. II. pag. 458.

LIX. pag. 262. *b. Pro Imaginibus*.

LX. pag. 266. *b. Hermotimus, sive de Sectis*.

LXI. pag. 282. *b. De Parasito, sive quod ars est parasitica*.

LXII. pag. 289. *b. Philopseudes, sive Incredulus*. Tom. III. pag. 29.

LXIII. pag. 296. *b. De saltatione*. Tom. II. pag. 265.

LXIV. pag. 303. *b. Cynicus philosophus*.

LXV. pag. 306. *Toxaris, sive Amicitia*. Tom. II. pag. 507.

LXVI. pag. 316. *Disputatio cum Hesiodo*.

LXVII. pag. 317. *Lexiphanes*.

LXVIII. pag. 320. *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*.

LXIX. p. 323. *b. Halcyon, seu de Transformatione*. Tom. I. pag. 176.

LXX. pag. 324. *b. Saturnalia*.

LXXI. pag. 326. *Cronosolon*.

LXXII pag. 327. *b. Epistolae Saturnales IV*.

LXXIII. pag. 330. *Mortuorum Dialogi XXX.* ordine ab editis diverso; sunt enim I. X. XXII. XXI. XVIII. XX. II. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. IV. V. VI. VII. VIII. IX. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. XXV.

LXXIV. pag. 341. *b. Dialogi Marini XV.* qui in editorum serie sunt I. II. III. IV. IX. VIII. V. VI. X. XI. VII. XII. XIII. XIV. XV.

LXXV. pag. 346. *Deorum Dialogi XXVI.* quorum ordo ab editis diversus: sunt enim XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. IV. V. VI. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. XVI. XI. XII. XVII. XVIII. XIX. XXV. XXVI. XX.

LXXVI. pag. 355. *b. Dialogi Meretricii XV.* quorum series eadem prorsus cum editis.

LXXVII. pag. 363. *b. Tragopodagra*.

LXXVIII. pag. 366. *Ocypus*, sive *Celeripes*, cum argumento. Tom. III. pag. 664. Huius finis in Codice, quemadmodum & alia

alia multa vetustate & madore obliterata obsoleverunt (1).

Nonnulla sunt in hoc Codice scholia marginalia, & ut videntur, eadem eius qui Codicem scripsit, manu; quorum specimen illud esto, quod legitur sub finem Dialogi *Iunonis & Iovis*, qui in Codice est XXII. (in editione vero XVIII.) ad vocem ὁ Ἰκάριος. Sic igitur habet: Ἀθηναῖος οὗτος ὁ Ἰκάριος, ᾧ πρώτῳ Διόνυσος ἐπιξενωθεὶς γεωργῷ ὄντι φιλοφρονήματι τούτῳ τετίμηκε τῆς ξενίας, τὴν τῆς ἀμπέλου φιλοπονίαν διδάξας. τιγαροῦν καὶ ἐπιμελησάμενος τοῦ δωρήματος, εἶτα κατὰ τὸν καιρὸν τρυγήσας καὶ ἀποθλίψας τὸν οἶνον, καὶ πιεῖν τοῖς συνεργαζομένοις παρασχὼν, ἀήθει τῷ πόματι, εἶχε παρειμένους τοὺς πεπωκότας. νομίσαντες οὖν οὗτοι τὸ τοιοῦτο δεινὸν, τὸν σκευάσαντα καὶ φάρμακον . . . . Vltima vox prorsus evanuit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. marginibus, sub finem praesertim Codicis, humore valde corruptis, ac characteribus propterea prorsus evanidis. In secunda eius pagina legitur: Αὕτη βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. Constat foliis 367.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI DEORVM.

Quibus adde

Nonnulla alia Plutarchi, Isocratis, & Demosthenis Opera &c.

COD. XXIX. I. pag. 1. LVciani *Deorum Dialogi* tantummodo XXIV. qui eumdem cum editis ordinem obtinent, exceptis VIII. & IX. qui postponuntur, & XX. qui in Codice, ultimo loco ponitur (2).

II. pag. 20. *Eiusdem Dialogi Marini XV.* quorum item series cum editis concordat.

III. pag. 29. *Mortuorum Dialogi XXX.* quorum ordo idem prorsus cum editis.

IV. p. 53. *b. Eiusdem Menippus, sive Oraculum mortuorum consultum.*

V. pag. 60. *b. Charon, seu Contemplantes.*

VI. pag. 70. Πλουτάρχου περὶ τοῦ, πῶς ἄν τις διακρίνειεν τὸν κόλακα τοῦ φίλου. *Plutarchi, quomodo quis adulatorem ab amico internoscere queat.* In edit. Paris. typis Regiis A. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 48.

VII. pag. 97. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης. *Eiusdem de negociositate*. Ibid. p. 515.

VIII. pag. 106. Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis ad Demonicum Oratio admonitoria*. Inc. Ἐν πολλοῖς μέν. Des. ἐπικρατήσειεν. Exstat in eius Operum edit. alias cit. pag. 1.

IX. pag. 112. *b.* Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. *Ad Nicoclem de Regno*. Inc. Εἰ μὲν εἰωθότες. Des. αὐτὰς ποιήσεις. Ibid. pag. 20.

X. pag. 119. *b.* Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικός. *Nicocles, seu socialis*. Inc. Εἰσί τινες. Des. διαπράξασθαι. Ibid. pag. 38.

XI. pag. 129. *Demosthenis Olynthiacae Orationes III.* Prima inc. Ἀντὶ πολλῶν. Des. παντὸς εἵνεκα. II. inc. Ἐπὶ πολλῶν. Des. ὑμῖν ἐχόντων. III. inc. Οὐχὶ ταῦτα. Des. ὑμῖν μέλλει. In edit. alias cit. pag. 1. seqq.

XII. pag. 142. *Epigrammata plurima*, quorum primum *in Hippocratem* ita habet:

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
Ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν ἀΐδῃ.

Idemque in margine repetitum, sed ordine verborum retrogrado, ita legitur:

Εἰν ἀΐδῃ σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
Σώετο, καὶ μερόπων ἦν φάος Ἱπποκράτης.

Vltimum tetrastichon est sequens:

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
Ἰητρὸς δεπάων νέκταρ ἀπειπόμενος.
Εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος, οὐδὲ διδάχθη
Ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

Tandem recentiori manu in postrema pagina adiectum est Epigramma octastichon *ad Mercurium*, cuius initium:

Ἑρμῆ χαῖρε, Διὸς μεγάλου καὶ Μαιάδος υἱὲ, κ. λ.

Nonnullis autem scholiis marginalibus adspersus est Codex, quorum unum illud esto speciminis loco, quod paullo ante finem Dialogi *Iudicium Dearum* inscripti ita legitur pag. 20. Φιλόχορος ἐν Β' Ἀττίδος φησὶν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεᾷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. In ultima pagina scriptoris nomen legitur hoc pacto: Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Βαρθολομαίου Κομπαρίνου ἐκ τοῦ Πράτου ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ. *Scriptus est* (hic Codex) *per me Bartolemaeum Comparinum Pratensem Florentiae*. Constat fol. scriptis 161.

ΒΙΒΛΟΣ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΣΟΦΩΝ.

LIBER SIMILITVDINVM ET SERMONVM VIRORVM SAPIENTVM.

I. pag. 1. N*Arratio Indica*, quae in hoc Codice inscribitur Ἰχνηλάτης, COD. XXX.
in aliis, Τὰ κατὰ Στεφανίτην καὶ Ἰχνηλάτην, a Perzoo Medico in gratiam Chosrois Regis in Perside primum ex Indica lingua in Arabicam translata, ac deinde a Symeone Setho, qui Praefationem insuper de auctore Operis, illiusque inventione adtexuit, ex Arabica in Graecam versa. Inc. Praefatio: Ἡ παροῦσα βίβλος συνεγράφη παρὰ Ἰνδῶν. Des. ὅπερ ἐστὶ τοῦ Στεφανίτου καὶ Ἰχνηλάτου. Opus inc. pag. 9. Ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Δησαλὼν ἐπηρώτησέ τινα, κ. λ. Des. καὶ τὴν ἐμὴν παρὰ σοῦ ἐλεημοσύνην τε καὶ εὐεργεσίαν, ἀμήν. Hoc Opus, cui

(1) Male Montfauc. in suo Catalogo postremum hoc Luciani Opusculum *Oedipodis* nomine indigitat, quemadmodum etiam in numero Sermonum, qui in hoc habentur Codice designando fallitur, XLVIII. esse adserens; id enim recensio nostra falsum evincit.

(2) Male Montfaucon. de hoc Codice loquens, adseruit in suo Catalogo, *Luciani Dialogi Deorum VI.*

cui titulus est etiam, *Specimen sapientiae Indorum*, sive Dialogus inter Absalonem Indorum Regem, & Gymnosophistam quemdam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem, moresque instituentem, Petrus Possinus, utpote a Mich. Palaeologo apud Pachymerem singulariter commendatum, priori Pachymeris Tomo Latine subiunxit, usus in versione sua Graeco Codice Allatiano Symeonis Sethi, qui in Graecum, uti diximus, ex Arabico transtulit circa A. C. MX. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Graece ex Codice Holsteniano hunc eumdem librum cum nova versione sua Latina vulgavit Seb. Godfridus Starckius Berolini MDCXCVII. 8. Vide quae de hoc opere doctissime Fabricius edisserit B. G. Vol. VI. pag. 461. ubi hunc ipsum Codicem memorat.

II. pag. 79. ex qua paucae supersunt lineae, eaeque mutilatae, occurrunt pauca quaedam excerpta fabulosa, quorum initium: Λέγεται γὰρ, ὡς ναύτης τις εἶχεν ζῶον, κ. λ.

III. pag. 81. *Aesopi Fabulae* cum duplici Auctoris Vita. Prima valde longa inc. Ὁ κατὰ πάντα τὸν βίον γενόμενος, κ. λ. Des. καὶ ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐξεδίκησαν τὸν τοῦ Αἰσώπου μόρρων (l. μόρον). Alia brevissima pag. 113. inc. Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς, Φρὺξ μὲν ἦν τὸ γένος. Des. τὰ ἐν ἑκάστῳ μυθολογούμενα, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα. Hanc sequuntur *Fabulae centum*, ordine alphabetico dispositae. Prima inc. Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι, κ. λ. Ultima inc. Ὥρᾳ δὲ ποτε χειμῶνος τυγχανούσης, κ. λ. Vita illa, quam primo loco innuimus, Maximum fortasse Planudem habet auctorem; licet enim ab ea, quam Fabricius indigitat B. G. Vol. I. pag. 399. N. XI. initio omnino sit diversa; progressu tamen verbis quidem ab ea nonnihil differt, sententiis vero propemodum cum ipsa concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. charactere valde mendoso. Constat fol. 134.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΠΕΡΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΤΙΚΩΝ.

INSTITUTIONES NAUMACHICAE, STRATAGEMATICAE, ET PIRATICAE.

COD. XXXI. I. pag. 1. Post titulum exteriori omnino similem incipiunt: Ἀφῆς δὲ εἴπομεν ταῦτα, ἀπάρτι ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γενομένης εἰς τὴν θάλασσαν μάχης, κ. λ. Des. ὥς τε ἔχειν τὸ μίλιον πόδας τετρακισχιλίους πεντακοσίους. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, κ. λ. (1) In pag. 117. occurrit lacuna trium circiter paginarum, adscriptis in margine ab eadem scriptoris manu hisce verbis: λείπουσιν ἕως ἑξηκοντα-δύο στίχοι. In fine leguntur Κανόνες ψαλλόμενοι εἰς πολέμους, *Canones, qui canuntur ad bella*. Inc. Ὁ πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ συμμαχήσας, κ. λ. tum amanuensis subscriptio hoc pacto: ,αφξδ'. Ἀπριλλίου κβ'. ἐτελειώθη χειρὶ Ἀντωνίου τοῦ ἐπάρχου ἐν Κερκύρᾳ. *MDLXIV.* (2) *Aprilis die XXII. absolutum est manu Antonii Eparchi Corcyrae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. cuius XXIII. prima folia manu diversa videntur exarata. Constat foliis scriptis 127.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADEM INCERTI AUCTORIS.

I. pag. 1. Σχόλια πάνυ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα τῆς Ἰλιάδος Ὁμήρου. *Scholia valde necessaria, & utilia in Homeri Iliadem*. Inc. Μῆνιν, παρὰ τὸ μένω, ἐπεκτάσει μῆνις. ὡς ἕνος ἦνις. ἄειδε, μετωνυμικῶς ποιεῖ τὸ ἀείδειν. βούλεται γὰρ τὰ λυπηρὰ μᾶλλον ᾄδειν, ἤτοι τῇ ἡδονῇ συγκαλύπτειν καὶ σκέπειν. ὅταν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος ὁ λόγος, ἔννεπε, φησὶν ἁπλῶς, κ. λ. (3) Pag. 33. inseritur Τρύφωνος περὶ παθῶν λέξεων. *Tryphonis de dictionum passionibus* Libellus, cuius initium est: Τὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόν τε καὶ ποιόν. Finis: οἷον δῶμα, δῶ· κυκεῶνα, κυκεῶ· Ἀπόλλωνα, Ἀπόλλω· ὅτι, ὅ. Scholia vero desinunt in fabulosa Niobes narratione, cuius ultima verba sunt: ἡ δὲ φεύγουσα ηὔξατο λιθωθῆναι, καὶ ἐλιθώθη. Relicta sunt deinde folia vacua septem pro ipsorum scholiorum continuatione. COD. XXXII.

II. p. 81. Sequuntur scholia antiqua in IV. primos Odysseae libros, quibus bina praeeunt argumenta; quorum primum inc. Ἡ θεῶν ἀγορὰ γίνεται, κ. λ. alterum inc. Ἡμέρα, ἐν ᾗ ἡ θεῶν ἀγορὰ, κ. λ. Scholia inc. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα. Γελοῖοι οἱ τὸ ἄνδρα μοι, ἀνδρεῖον ἀκούοντες· ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον καὶ πολύτροπον ἔννεπε. Des. ἀντὶ τοῦ, εἴ πως ἐστί. ἤτοι ἔστιν, εἴ τις μηχανή ἐστιν. Heic quoque septem folia vacua relicta sunt ad scholia eiusmodi prosequenda.

III. pag. 129. Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐπιστολὴ, διὰ στίχων πολιτικῶν περιεκτικὴ ἱστοριῶν διαφόρων. *Ioannis Tzetzae Epistola versibus politicis continens varias historias*. Inc.

Ζαβαρειώτᾳ λαχανᾷ τούτοις καὶ γὰρ ἀβρώνη.

Progreditur autem usque ad urbanitates eiusdem, sive facete dicta, quae tamquam trivialia se omisisse fatetur exscriptor; etenim post versum:

Νῦν δὲ τοῖς ἀστείσμασι τὸ σκυθρωπὸν ἐλαύνω,

ita subiungit: Καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὰ ἀστείσματα οὐ μετέγραψα, ὡς ἐρριμμένα καὶ εὐτελῆ καὶ ἰδιώτιδος μέσης καὶ ἀγοραίας. Exstat haec Epistola in eius Chiliad. IV. & quidem a vers. 467. usque ad vers. 780. primis tamen quinque versibus, argumenti, quo de in ipsa agi-

(1) Auctor videtur Christianus.

(2) Error in Catalogo Montfaucon. ubi legitur *MDCLXIV* In Palaeogr. Graec. pag. 95. haec habet: *Antonius Eparchus scripsit in Corcyra Tactica de Naumachia, anno MDLXIV. qui Codex est in Biblioth. Laur. Dono dedit Regi Codicem Astronomicorum, qui scriptus fuerat A. MCCCCLXII. N.* 3206. *fol.*

(3) Hoc primum scholion convenit cum editis ab Antonio Bongiovanni ex Codice Bibliothecae Venetae D. Marci. Venetiis MDCCXL. 4. pag. 1.

agitur, divisionem continentibus, in Codice praetermissis. Incidit autem inter Poëtas Graecos Veteres Iac. Lectii, Tomo Lyric. pag. 330. seqq.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 136.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

LIBANII SOPHISTAE EPITAPHIVS.

Sive

Libanii Sophistae Oratio funebris in Iulianum, Hephaestionis, Iuliani Imp. Aristotelis, Georgii Gemisti, Bessarionis, Ammonii Hermeae F. Zoroastris, & M. Tullii Ciceronis Opera varia.

COD. XXXIII. I. pag. 1. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν. *Libanii Sophistae Oratio funebris in Iulianum Imperatorem*. Inc. Ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἠλπίζον, κ. λ. Des. οὐκ αὐτὸς ἦγες μεγάλους. Edidit Fabricius Graece & Latine B. G. Vol. VII. a pag. 223. ad pag. 378.

II. pag. 47. *Anonymi Tractatus de Figuris*. Inc. Τὸ τοῦ σχήματος ὄνομα, φιλολογώτατε ἄναξ, κ. λ. Des. ἂν καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐτῆς ὄντα τυγχάνῃ.

III. pag. 50. Ἡφαιστίωνος περὶ μέτρων. *Hephaestionis de Metris*. Inc. Ἰστέον, ὅτι πᾶς ἐστι μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν. Des. καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ μέτρῳ ἐμπίπτειν. Hephaestio Alexandrinus Grammaticus, inter Imperatoris Veri praeceptores Iulio Capitolino laudatus, scripsit, Suida teste, ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων, qui libellus eruditus, atque utilis etiamnum exstat. Prodiit primum Graece cum scholiis Graecis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. Vid. Fabric. B. G. Vol. VII. p. 16.

IV. pag. 60. Ἰουλιανοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον. *Iuliani in Regem Solem*. Inc. Προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου τοῦδε. Des. πολλὰς πάνυ καὶ πολυετεῖς περιόδους. Exstat inter eius Opera Gr. Lat. edita curante Ezechiele Spanhemio Lipsiae MDCXCVI. fol. Tom. I. p. 130.

V. pag. 76. Ἀριστοτέλους φυσιογνωμικά. *Aristotelis Physiognomica*. Inc. Ὅτι καὶ διάνοιαι ἕπονται τοῖς σώμασι, κ. λ. Des. ἐφ᾽ ὧν καὶ φρονήσεως πλείστης ἐπὶ πρέπειαν γίνεται. Exstant inter eius Opera edit. alias cit. Tom. I. pag. 1169. Sequuntur p. 88. *b.* fortasse ex eiusdem Aristotelis scriptis excerpti, Tractatus varii *de aquis, ventis, tempestatibus, ac serenitatibus*, quorum initium: Σημεῖα ὑδάτων, καὶ πνευμάτων, καὶ χειμώνων, καὶ εὐδιῶν ὧδ᾽ ἐγράψαμεν καθόσον ἦν ἐφικτὸν, κ. λ. Finis: ἀλλ᾽ ἢ πρὸς αὐτῶν, ἢ ὕστερον μικρῷ. Adiiciuntur pag. 96. *b.* nomina variorum ventorum, eorumque iuxta loca, unde spirant, diversae denominationes.

VI. pag. 98. Τοῦ Γεμιστοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. *Gemisti* (Georgii) *ad Imperatorem* (Manuelem Palaeologum) *Epistola*. Inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Τὰ μὲν καθ᾽ ἕκαστα, περὶ ὧν ἄν σε ἐβουλόμην μαθεῖν, κ. λ. Des. ζώης ἐπιμήκιστον, ὦ βασιλεῦ. Haec Gemisti de rebus Peloponnesiacis, ac praecipue de Isthmo Epistola adhuc inedita exstat etiam in Bibl. Caesarea, teste Nessel. Part. IV. pag. 43. §. IV. Diversa autem est haec Epistola ab eiusdem Plethonis ad eumdem Manuelem Imp. Oratione *de rebus Peloponnesiacis*, quam ex Biblioth. Ioannis Sambuci cum Io. Stobaei Eclogis Physicis & Ethicis edidit Gr. & Lat. Guil. Canterus Antuerp. MDLXXV. fol. Fuit autem Georgius hic Gemistus, patria Byzantinus, & iam labentis Graeciae occasu prudentia, moribus, ac scientia spectabilis; vixit utplurimum in Peloponneso; in Italia quoque eo, quo Concilium Florentiae sub Eugenio IV. celebratum est tempore, cum Bessarione, Gaza, & aliis versatus est. Vid. Fabric. in not. ad Diatribam Allatii de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

VII. pag. 99. *b. Bessarionis Epistola ad Theodorum Gazam*. Inc. Οὐκ ἐθαύμαζον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἠχθόμην. Des. διαπραξόμεθα ὅσαγε δυνατά. ἔρρωσο. Ms. habetur etiam in Bibl. Caesarea Nessel. Catalogi Part. IV. pag. 44. §. V.

VIII. pag. 101. *b.* Ἑρμείου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφυρίου τοῦ Φοίνικος. *Hermeae* (seu potius Ammonii Hermeae filii) *philosophi protheoria in Porphyrii Phoenicis Introductionem*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων λόγων. Des. ἀλλ᾽ ὄργανον, ὡς ἐν ἑτέρῳ δείξομεν. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. p. 163. Haec Introductio Graece edita est apud Aldum Venetiis MDXLVI. in 8. ubi incidit a pag. 1. usque ad finem p. 13. *b.* Ms. vero legitur etiam in Codice Bibliothecae Regiae Paris. ut ex Catalogo eruitur T. II. p. 188.

IX. pag. 113. Μαγικὰ λόγια τῶν ἀπὸ τοῦ Ζοροάστρου μάγων. *Magica Oracula* num. XXXVI. *eorum qui Zoroastrem sequuti sunt sapientum*, cum scholiis. Primum inc. Δίζεο σὺ ψυχῆς, κ. λ. Ultimum est: Πατὴρ οὐ φόβον ἐνθρώσκει, πειθὼ δ᾽ ἐπιχεύει. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὰ αὐτὰ λόγια. *Enarratio in eadem Oracula*. Inc. Οἱ ἀπὸ Ζοροάστρου μάγοι νομίζουσιν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι συχνοὶ, κ. λ. Des. ὡς καὶ πεντακισχιλίοις ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν πρεσβύτερον ἱστορεῖσθαι. Hoc Opus indigitare videtur Fabric. B. G. Vol. I. pag. 248. §. VIII. ubi ait, ex LX. Oraculorum tetradibus a Proclo collectis & illustratis, sexaginta versus, neque integros tamen illos, editos Graece cum scholiis Gemisti Plethonis a Ludovico Toletano Paris. MDXXXVIII. 4. cum titulo nostro consimili. G. & Lat. tum Oracula, tum scholia edidit Io. Opsopaeus ad calcem Sibyllinorum Oraculorum edit. Paris. MDIC. 8. &c.

X. pag. 119. *b.* Ἀριστοτέλους περὶ παντὸς κόσμου πρὸς Ἀλέξανδρον βασιλέα. *Aristotelis de Universo ad Alexandrum Regem*. Inc. Πολλάκις μὲν ἔμοιγε, κ. λ. Des. εὐθὺς μέτοχος εἴη. Sequuntur quatuor versiculi:

Σοφοῖσιν ἐξέδωκας ὄντων τὴν φύσιν
Λόγοις ἄριστα, τάξιν αὐτοῦ καὶ θέσιν,
Εὔσχημον κόσμον καλλονῆς ἀσυγκρίτου,

Χρυ-

Χρυσοῦν, Ἀριστοτέλες, ὄργανον λόγων.
Dedisti, doctis explanans rerum naturam
Sermonibus optime, nec non ipsarum ordinem & statum,
Decorum ornatum formae non confusae,
Aureum, o Aristoteles, sermonum organum.

XI. pag. 133. *b.* Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος περὶ μνήμης τεχνικῆς. *Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiali.* Inc. Περὶ τῆς μνήμης πότερον ἔχει τι τέχνης, κ. λ. Des. πλείω τῆς χρείας λέγειν φιλοτιμεῖσθαι. Interprete forte Maximo Planude. Hoc *de Memoria* Opusculum inter supposita Ciceronis scripta accenset Fabricius Bibl. Latin. Tom. I. pag. 150. N. 11. ubi ait, nonnullos credidisse Tironis esse, Ciceronis liberti, seu potius interpolatam particulam e Libro IV. Rhetoricorum. De Graeca vero illius versione ne verbum quidem.

XII. pag. 138. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ἀρετῶν. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Georgii Gemisti de Virtutibus.* Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις. Des. μᾶλλον εὖ πράξειμεν. Tum subiicitur divisio, & ordo Virtutum. Gr. & Lat. libellus hic, interprete Adolpho Occone Augustano prodiit Basileae apud Oporinum primum MDLII. 8. tum MDLXXVII. 8. additis Hieronymi Wolfii adnotationibus &c.

XIII. pag. 145. Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. *Aristotelis de Virtutibus.* Inc. Ἐπαινετὰ μέν εἰσι τὰ καλὰ, κ. λ. Des. τῶν ψεγομένων ἐστίν. In eius Operum edit. Paris. MDCXIX. T. II. p. 291.

XIV. pag. 148. Ἀριστοτέλους ὅρος ἀρετῶν καὶ κακιῶν ἀπὸ τῶν ἠθικῶν. *Aristotelis definitio virtutum, & vitiorum ex eius Moralibus.* Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετική. Des. καὶ οὔτε πάθη, οὔτε δυνάμεις. Excerpta sunt etiam ex aliis eius libris, Rhetoricis nimirum, ac Politicis.

XV. pag. 152. Vltimo tandem loco occurrit *Somnium Scipionis*, scriptum a M. T. Cicerone, & a Maximo Planude in Graecam linguam translatum. Incipit, nullo tamen titulo instructum, Ἡνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμην, κ. λ. Des. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην. Exstat Ms. etiam in Coislin. Bibl. pag. 520. Cod. CCCLV. & in Bibl. Regis Christianiss.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 159.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

LIBANIVS.

Seu

De Grammatica & Rhetorica diversorum Scriptorum Opera.

COD. XXXIV. I. pag. 1. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖος χαρακτήρ. *Libanii Sophistae Epistolicus character*, seu *conscribendarum Epistolarum Methodus.* Inc. Ὁ μὲν ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ ποικίλος τε καὶ πολυσχεδής, κ. λ. Des. διαβολὴ γὰρ φιλοσόφοις οὐχ ἁρμόζει. Inter Libanii Opera citatae toties editionis non occurrit. Proclo Lycio tribuitur in Mss. quibusdam, ut in Codice Vindobonensi & Barocciano, & tribus Regis Galliae apud Labbeum Bibl. Nov. Mss. pag. 109. Sine auctoris nomine prodiit Graece typis Regiis ex officina Fed. Morelli MDLXXVII. 4. sub Libanii nomine Graece & Latine ex versione Casparis Stiblini praemissus est Phalaridis & Bruti Epistolis apud Commelin. MDXCVII. in 8. Latine tantum vertente Wolffgango Anemoecio exstat in Gilberti Cognati farragine Epp. Laconicarum Basileae MDLIV. 12. Diversus est ab alio eiusdem argumenti libello, qui item sine auctoris nomine exstat in Collect. Epp. Graecarum Cuiaciana pag. 164. & inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, Ἡρακλείδη, κ. λ. & quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

II. pag. 6. *b.* Περὶ συντάξεως. *De constructione*, Anonymi Tractatus. Inc. Ὀκτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, ὄνομα, ῥῆμα, κ. λ. Des. καὶ λέγειν, λύπην ἐπάγει τῇ μητρί.

III. pag. 8. *b.* Τοῦ αὐτοῦ (nimirum, ut superscriptum est, Γρηγορᾶ) πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Eiusdem Gregorae ad eumdem Imperatorem*, Epistola. Inc. Ἐγκαλεῖς ἡμῖν ἀργίαν καὶ ῥαθυμίαν. Des. τῶν ἰδίων ἑκάστῳ φιλονεικιῶν ὅπλον τυγχάνουσα. Ex hoc titulo videtur, Opus superius ad Gregoram pertinere. Haec duo Gregorae opuscula non recensentur in Catalogo eius Operum Io. Boivin apud Fabric. B. G. Vol. VI. p. 312.

IV. p. 9. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη διάλογος περὶ γραμματικῆς. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Maximi Planudis Dialogus de Grammatica.* Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, κ. λ. Sed huius Dialogi unicam tantum paginam amanuensis exscripsit, & alia pauca in marginibus duorum sequentium foliorum prosequutus est. Desinit igitur in verbis: οὕτως ἂν εἴποι τις, ὥσπερ ὡς ἐστιν ὅταν καθ' ὃν χρή.... Exstat Ms. & in Biblioth. Regis Galliae, ut habetur ex Catalogo T. II. p. 524.

V. pag. 10. Ἡρωδιανοῦ περὶ πνευμάτων. *Herodiani de spiritibus* (1). Inc. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται, κ. λ. Des. καὶ ὁ ἀρνητικὸν ψιλοῦται. Inter Herodiani scripta, quorum titulos exhibet Fabricius Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 10. seq. haec inscriptio non occurrit. In margine huius Herodiani Tractatus, incipiendo a pag. 12. *b.* descriptus est alter Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ γραμματικῆς. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Nicephori Gregorae de Grammatica.* Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν, κ. λ. Des. ἐπὶ μὲν οὖν προσδοκωμένου ἀγαθοῦ λέγεται ἐπιθυμία. Vide quae de hoc Nicephori Gregorae Libello innuimus supra pag. 265. §. XL.

VI. pag. 17. Περὶ τόνων ἐκ τῶν Χοιροβοσκοῦ Αἰθερίου, καὶ ἑτέρων. *De accentibus ex Choerobosci Aetherii, & aliorum Operibus.* Inc. Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον περισπᾶται. Des. ἆσμα, ὄλβος, πύργος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ πνευμάτων λόγου. Georgii Choerobosci *de XXVII. tropis & figu-*

(1) In hoc Herodiani Opere definit huius descriptio Codicis in Catalogo Montfaucon. De reliquis mirum silentium.

figuris Poëticis, & de spiritibus, atque accentibus, exstat Ms. in Bibl. Vindob. Vid. Fab. B. G. T. VII. p. 42.

VII. pag. 26. *b.* Ἀρχὴ τῶν ἀντιςοίχων. *Initium Tractatus de Antistoechis*, scilicet (ut explicatur in Catalogo Operum Nicephori Gregorae, quem ex Ioanne Boivin inseruit integrum Fabricius Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 300. seqq.) *de vocibus quae variae scriptae, varia significant*. Ac primo quidem Περὶ τῶν εἰς ων ὀνομάτων. *De nominibus in ων desinentibus*. Inc. Τὰ εἰς ων βαρύτονα ὀνόματα, κ. λ. Des. πλὴν τοῦ ὀλιγωρῶ, τὸ καταφρονῶ, auctore Anonymo: tum versiculi sequentes:

Τῶν ἀντιςοίχων βίβλος εἴληφεν τέλος
Τοῖς κανόσι βρίθυσα πεπυκνωμένη·
Βίβλος πάντα φέρυσα κ πάντων πλήρης,
Τῶν ὧν σποράδην πολλαὶ φέρυσι βίβλοι.
Πρὸς Καλλίνικον κάλλυς πεπυκνωμένον
Συνετέθη κάλλιςον ἐν ἱερεῦσιν.
Antistoechorum liber explicit,
Totus canonibus refertus & onustus:
Liber omnia continens, & plenus omnibus,
Quae dispersa continent alii libri:
In gratiam Callinici omni venustate spectabilis
Compositus est inter sacerdotes optimi.

VIII. pag. 49. Sequitur Tractatus Grammaticus Anonymi satis longus de verbis, nominibus, adverbiis &c. Inc. Ὄλλυμι ἐνεςὼς, κ ὀλλύω, ὤλλυον παρατατικὸς, ὀλέσω μέλλων. Des. ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίυ λέγειν. In principio huius Operis a recentiori manu instar tituli adiectum est: Ἀνώμαλά τινα κ διάφορα.

IX. pag. 97. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα, κ τῶν ἄλλως μετὰ προθέσεων ἐναλλασσομένων ῥημάτων. *Incipit, Deo favente, liber de syntaxi verborum cum nominibus, nec non verborum, quae coniuncta praepositionibus inmutantur*, ordine alphabetico. Inc. Ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνῦμαι αἰτιατικῇ, ὡς τὸ ἀπαγορεύω σε τὴν πρὸς ἐμὲ εἴσοδον. Des. in littera Ω in verbis, Προωθεῖ τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὠθεῖ βίᾳ αἰτιατικῇ. In fine subditur: Εἴληφε τέρμα βίβλος ὀρθογραφίας. Auctor item Anonymus.

X. pag. 135. *b.* Περὶ ἰδεῶν τῆς ῥητορικῆς. *De formis rhetoricae*. Tum alius titulus versiculo expressus: Σύνοψις αὕτη κ φράσις τῶν ἐν βάθει. *Compendiaria haec scriptio, & rerum profundarum explanatio*. Prima est Σύνοψις τῶν περὶ καθαρότητος. Inc. Ἔννοια ἡ πᾶσι κοινὴ, κ μηδὲν ἔχυσα τοῖς πολλοῖς ἀσαφὲς, κ. λ. adiiciuntur etiam nonnulla de syllogismis recte conficiendis.

XI. pag. 145. Σύνοψις παροιμιῶν ἐκλελεγμένη. *Selecta Proverbiorum synopsis* per alphabetum. Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος ὐδὲν ἔσπασεν. ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Des. Ὦδινεν ὄρος, κ ἀπέτεκε μῦν. Exstat Graece edita ad calcem Michaëlis Apostolii Paroemiarum in centurias XXI. tributarum Lugduni Batav. MDCXIX. 4. pag. 273. seqq. & quidem sub titulo: Παροιμίαι συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτυ πατριάρχυ κυρῦ Γρηγορίυ τῦ Κυπρίου κατὰ ἀλφάβητον. Aliam Proverbiorum Collectionem retulimus supra pag. 266. §. XLIV. quam vide.

XII. pag. 157. Ἀρχὴ τῶν διαλέκτων. *Initium dialectorum*, nimirum *Doricae*, *Ionicae*, & *Aeolicae*. Inc. Οἱ Δωριεῖς τρέπυσι τὸ η εἰς α. Aeolica tamen innuitur tantummodo, quum eadem ferme cum Dorica, paucis exceptis, esse adseratur. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 162. *b.* Περὶ τῶν παθημάτων τῶν λέξεων. *De dictionum adfectionibus, seu figuris*, quae fiunt sive per redundantiam, sive per defectum. Inc. Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Des. κατὰ τὸν εἰρημένον ὄπισθεν λόγον. Auctor item Anonymus.

XIV. pag. 169. Παύλυ Σιλεντιαρίυ εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentiarii in Thermas, quae sunt in Pythiis semiiambi dimetri catalectici*, cum glossis interlinearibus, & scholiis ad calcem. Inc. Βύλει μαθεῖν, ἄνθρωπε. Des. μετυσίᾳ τὸ κρεῖττον. Scholia pag. 172. inc. Ἄτεχνον, τὸ μετὰ (corr. μὴ μετὰ) τέχνης ꝗ ἐνεργείας τινὸς λεγόμενον. Des. ἢ τὸ ἁπλῶς ςοχάζομαι κ μαντεύομαι, κ ἕτερα διὰ τῆς οι διφθόγγυ. Initium scholiorum concordat cum illis, quae habentur etiam in Cod. VII. Plut. LV. §. XII.

XV. pag. 177. Ἀπὸ τῶν Φρυνίχυ. *Ex Operibus Phrynichi* Arabii, Sophistae Bithynii, M. Antonino, & Commodo eius filio imperante clari (1), *de recta verborum significatione* Excerptum. Inc. Ἐπίτοκος ἡ γυνὴ, ὐ δοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμικός. Des. φυλάττειν ὀφείλει τὴν πρόθεσιν, ἀνέςην, ὐκ ἠνέςην.

XVI. pag. 183. Sequuntur Tractatus quatuor de totidem Mathematicis scientiis, *de Arithmetica*, nimirum, *Musica*, *Geometria*, & *Astronomia*. Titulus autem singulis praeit versiculo iambico expressus. Primus igitur inscribitur: Ἐνταῦθ' ἀριθμῶν συντομωτάτη φράσις. *Heic numerorum brevissima explicatio*. Inc. Ἀριθμητική ἐςιν ἐπιςήμη. Des. ὡς ὐ πεπερασμένων τὴν ἔκθεσιν παραιτύμενος. Alter p. 190. inscrib. Τῆς μυσικῆς σύνοψις ἠκριβωμένη. *Musicae synopsis absolutissima*. Inc. Μυσική ἐςιν ἐπιςήμη περὶ ποσὸν, κ. λ. Des. τὰ μυρία τῶν μελῳδιῶν ꝗ ποικίλα κατασκευάζεται. Tertius pag. 196. *b.* Σύνοψις αὕτη γεωμετρίας λόγων. *Synopsis haec Geometricarum rationum*. Inc. Τί ἐςι γεωμετρία; ἐπιςήμη περὶ ποσὸν, κ. λ. Des. σχημάτων συνίςαται, ὧδε εἴρηται. Quartus denique pag. 206. Ἄθροισις εὐσύνοπτος ἀςρονομίας. *Astronomiae summa brevis, & perevidens*. Inc. Σφαῖρά ἐςι σχῆμα ςερεὸν, κ. λ. Des. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτήμεθα. Haec τετράβιβλος, quae in Codice est ἀδέσποτος, auctorem habet Michaëlem Psellum iuniorem, quam testatur auctor se scripsisse anno Graecorum ςφις'. 6516. (Chr. MVIII.) Primus Graece imprimendam Romae curavit Arsenius Monembasiae Episcopus, ubi ait, incertum esse, Pselli ne, an Euthymii cuiusdam opus esset, plerisque tamen Pselli videri. Recusa deinde fuit Venetiis MDXXXII. in 8. tum Parisiis MDXLV. in 12. per Iacobum Bogar-

(1) Vid. Fabricium B. G. Vol. IV. pag. 521.

gardum. Opus hoc Latine vertit primo Elias Vinetus, ediditque Parisiis MDLVII. postrema eius parte *de Astronomia* praetermissa, ac Procli Sphaera in eius locum suffecta. Post Vinetum Xylander Augustanus suam interpretationem aggressus est, quae una cum Graeco textu prodiit Basileae per Io. Oporinum MDLVI. in 8. & cum aliis Auctoribus Wittembergae MDLX. Alias huiusce Operis editiones memorat Fabric. in notis ad Diatribam Allatii de Psellis, recusam in calce Vol. V. Bibl. Graec. p. 25.

XVII. pag. 220. Ἀρχὴ τῶν Συνεσίου ἐπιστολῶν. *Initium Synesii Epistolarum*, numero XXV. Prima anepigrapha inc. Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην. Vltima *ad Pylaemenem* inc. Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀγαστάσιος. Sunt autem in editarum serie, quae sequuntur: I. II. III. XVI. XVII. XXVII. XXXII. XXXIII. XXXIV. XLI. XLII. XLIV. XLVI. XLVII. LI. LII. LIII. LVIII. LXX. LXXI. LXXVI. XCVI. XCVII. XCVIII. & IC.

XVIII. pag. 240. Λιβανίου σοφιστοῦ. *Libanii Sophistae* Epistolae XVI. ad diversos, inter quas nonnullae sunt *Basilii ad Libanium*. Prima anepigrapha, in edit. toties citata *Ambrosio* inscripta, inc. Οὐκ ἦμεν ἡμῶν, κ. λ. Vltima *Proclo*, in edit. *Richomeri* inscripta, inc. Τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ex his sexdecim Epistolis, quatuordecim tantum initia reperimus in cit. edit. Amstelaed. MDCCXXXVIII. & iuxta seriem, quam inibi obtinent, sunt 102. 182. 289. 328. 429. 547. 660. 785. 980. 1583. 1584. 1585. 1587. & 1593. Duarum reliquarum, nimirum XIV. & XV. quarum prima Ἰαμβλίχῳ, altera Ἀριστοξένῳ φιλοσόφῳ inscripta est, initium non occurrit in editione; quare subiiciendam heic utramque, ut in Codice iacent, duximus.

ΙΔʹ. Ἰαμβλίχῳ.

Ὦ Ζεῦ, πῶς ἔχει καλῶς ἡμᾶς μὲν ἐν Θράκῃ διάγειν μέσῃ, καὶ τοῖς ἐνταῦθα Σύροις ἐγχειμάζειν· παρ' Ἰαμβλίχου δὲ τοῦ καλοῦ, καθάπερ ἔωθ τινὸς ἔαρος, ἡμῖν τὰς ἐπιστολὰς ἀντὶ χελιδόνων πέμπεσθαι, ϗ μήτε ἡμῖν εἶναι μηδέπω παρ' αὐτὸν ἐλθεῖν, μήτ' αὐτῷ παρ' ἡμᾶς ἥκειν ἐξεῖναι; τίς ἂν ἑκὼν εἶναι ταῦτα δέξαιτο, ἐὰν μὴ Θρᾷξ τις ᾖ, ϗ τηρέως ἀντάξιος.

Ζεῦ ἄνα, ἀλλὰ ῥῦσαι ἀπὸ Θράκηθεν Ἀχαιοὺς,
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι

ποτὲ τὸν ἡμέτερον Ἑρμῆν, τά τ' ἀνάκτορα αὐτοῦ προσειπεῖν, ϗ τοῖς ἔθεσιν ἐμφῦναι, καθάπερ τὸν Ὀδυσσέα φασὶν, ὅτε ἐκ τῆς ἄλης τὴν Ἰθάκην εἶδεν. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν οἱ Φαίακες ἔτι καθεύδοντα, ὥσπέρ τι φορτίον ἐκθέμενοι τῆς νεὼς ᾤχοντο. ἡμᾶς δὲ οὐδὲ ὕπνος αἱρεῖ, μέχρις ἂν εἰς τὸ μέγα τῆς οἰκουμένης ὄφελος ἰδεῖν ἐγγένηται. ϗ τι σὺ μὲν τὴν ἑῴαν ὅλην, ἐμέ τε ϗ τὸν ἑταῖρον Σώπατρον εἰς τὴν Θράκην μετενηνοχέναι προσπαίζεις; ἡμῖν δὲ, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἕως ἂν Ἰάμβλιχος μὴ παρῇ, Κιμμερίων ἀχλὺς συνοικεῖ. ϗ σὺ μὲν δυοῖν θάτερον αἰτεῖς, ἢ ἡμᾶς παρὰ σὲ ἥκειν, ἢ αὐτόν σε παρ' ἡμᾶς ἀραμένους ἔχειν. ἡμῖν δὲ τὸ μὲν ἕτερον, εὐκταῖόν τε ὁμοῦ ϗ σύμφορον αὐτοὺς ἐπανελθεῖν, ὥς σε, ϗ τῶν παρὰ σοὶ καλῶν ἀπολαῦσαι· τὸ δὲ ἕτερον εὐχῆς μὲν ἁπάσης κρεῖττον. ἐπεὶ δὲ ἀδύνατόν σοί γε ϗ ἀξύμφορόν ἐστι, σὺ μὲν οἴκοι μένειν, καὶ χαίρειν, ϗ τὴν ἡσυχίαν ἣν ἔχεις σώζειν· ἡμῖν δὲ ὅ, τι ἂν Θεὸς διδῷ, γενναίως οἴσομεν. ἀνδρῶν γὰρ ἀγαθῶν εἶναί φασι τὸ, ᾧ μὲν εὐέλπικε κτῆσθαι, ϗ τὰ δέοντα πράττειν, ἕπεσθαι δὲ τοῖς ἀναγκαίοις τοῦ δαίμονος.

ΙΕʹ. Ἀριστοξένῳ φιλοσόφῳ.

Ἆρά γε χρὴ περιμένειν κλῆσιν, ϗ τὸ ἀεὶ προτιμᾷν μηδαμοῦ; ἀλλ' ὅρα μὴ χαλεπὴν ταύτην εἰσάγωμεν τὴν νομοθεσίαν· εἰ ταῦτα χρὴ παρὰ τῶν φίλων περιμένειν, ὅσα καὶ οἷα παρὰ τῶν ἁπλῶς ϗ ὡς ἔτυχε γνωρίμων· ἀπορήσει τις ἐνταῦθα, πῶς μὲν οὐκ εἰδότες ἀλλήλους ἐσμὲν φίλοι, πῶς δὲ τοῖς πρὸ χιλίων ἐτῶν γεγονόσι, καὶ μὰ δία δισχιλίων, ὅτι σπουδαῖοι πάντα ἦσαν, ϗ τὸν τρόπον καλοί τε ϗ ἀγαθοί· ἐπιθυμοῦμεν δὲ ϗ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι, εἰ ϗ τὸ εἶναι, τό γε εἰς ἐμὲ παμπληθὲς ἀπολειπόμεθα. πλὴν ἀλλ' ἥγε ἐπιθυμία τάττει πως ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. καὶ τί τοιαῦτα ἐγὼ ληρῶ μακρότερον; εἴ τε γὰρ ἄκλητον ἰέναι χρὴ, ἥξεις δήπουθεν· εἴ τε καὶ κλῆσιν περιμένειν, ἰδού σοι ϗ παράκλησις ἥκει παρ' ἡμῶν. ἔντυχε γοῦν ἡμῖν περὶ τὰ τίανα πρὸς Διὸς Φιλίου, ϗ δεῖξον ἡμῖν ἄνδρα ἐν Καππαδόκαις καθαρῶς Ἕλληνα. τέως γὰρ τοὺς μὲν οὐ βουλομένους, ὀλίγους δέ τινας ἐθέλοντας μὲν, οὐκ εἰδότας δὲ θύειν.

XIX. pag. 250. *b.* Εἰκόνες Φιλοστράτου. *Imagines Philostrati*, numero III. Prima, Ἀμφίων, inc. Τὴν λύραν το σόφισμα. Secunda, Φαέθων. Tertia, Μείδας, def. μὴ κατασχέσης τῆς γῆς ἃ ἤκουσεν. Prima istarum incidit in edit. Paris. Gr. Lat. interprete Federico Morello MDCVIII. fol. p. 745. altera p. 747. & tertia pag. 763. Sequitur deinde subscriptio characteribus ita intricatis exarata, ut praeter prima verba, Τέλος εἴληφε βίβλος τῶν, nihil aliud possis extricare. Hanc consequuntur versiculi iambici XV. diversa manu conscripti, ut videntur, ad Callinicum (de quo supra §. VII.) de laudibus veri amici, non illi quidem magni momenti. Tum Epistolae II. altera *Basilii ad Libanium*, inc. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα. Altera *Libanii ad Basilium*, inc. Οὐ παύσῃ, Βασίλειε, τὸν ἱερὸν, κ. λ. quae inter editas loc. cit. sunt 1580. & 1594.

XX. pag. 255. Ἀριστείδου Παναθηναϊκός. *Aristidis Panathenaica Oratio*, cum scholiis ad marginem. Inc. Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἕλλησι παλαιός. Scholia inc. Νόμος, κ. λ. Ἐπειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν, κ. λ. Mutila tamen est in fine Oratio; desinit enim in verbis: ὑπὸ τῆς φρουρᾶς τῆς Λακωνικῆς δια . . . . quae sunt ultima pag. 269. *a.* Sequitur in aversa pagina Epigramma versibus elegis X. *in varias humanae vitae conditiones*, diversa manu conscriptum, cuius initium:

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον, κ. λ.

quod heic quidem anepigraphum est, in Codice vero XVI. Plut. LXXXVII. Posidippo, seu, ut alii aiunt, Platoni Comico adscribitur. Huic duo alii subiiciuntur iambici, nimirum:

Εἰ

Εἰ πᾶν τι χρηςὸν μὴ κατορθȣ̃ται πόνοις,
Μηδεὶς ποιείτω μηδενὸς χρηςȣ̃ χάριν.
Si in id omne quod bonum est, non impenditur labor,
Iam nemo allaboret pro re qualibet bona.

XXI. pag. 270. Τοῦ Πλανύδη κυρίȣ Μαξίμȣ περὶ συντάξεως. *Domini Maximi Planudis de constructione verborum*, quae iuxta ordinem litterarum dispofita sunt. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ȣ̓δαμῆ μεταβαίνονται, κ. λ. Des. κ̀ λέγειν, λύπην ἐπάγειν τῇ μητρί. Vid. Labbei Biblioth. Novam Mss. p. 105. ubi etiam Planudae syntaxin ex Harmenopulo, & Christodulo commemorat.

XXII. pag. 285. *b.* Adferuntur interpretationes nominum Apostolorum, Prophetarum, & aliarum hebraicarum dictionum; tum variae brutorum animalium voces, &c.

XXIII. pag. 286. Occurrunt *Epistolae XXV.* prorsus anepigraphae, quas *ad Photium* pertinere ex litteris Φω. in summo margine adscriptis coniecimus. Ipsarum igitur editionem Graecolatinam Londin. MDCLI. in fol. consulentes, invenimus ex Epistolis CCXLVIII. quae in illa continentur, eas esse, quae numeris adnotantur XIV. IV. IX. XXIII. XI. XXIV. XCI. X. XIX. XLVIII. XXV. XXVI. III. VI. VIII. XIII. XV. XVII. XVIII. XX. XXI. XXVII. XXVIII. XXIX. & XXX. ita enim eas, ut iacent in Codice recensuimus.

Atque hoc quidem loco, quoniam nunc primum in citatam editionem incidimus, quam, quum Codicem XXXIII. Plut. XXXII. recenseremus, minime in consilium adhibere licuit, placet duodecim Photii Epistolarum, quae in illo habentur a pag. 164. *b.* ad pag. 172. (vide supra pag. 184. §. VI.) pleniorem accuratioremque illius ope peractam recensionem, tibi sub oculos ponere. Ita igitur sunt dispositae:

I. inscribitur Δαμιανῷ ξενοδόχῳ, & in edit. est Epist. 112.

II. 114. (1) Βαάνῃ πραιποσίτῳ κ̀ πατρικίῳ, quae ex duabus una conflata est: nam post verba, κ̀ τὸ θηριῶδες οὐκ ἐπὶ, quae incidunt in edit. pag. 156. vers. 17. sequuntur immediate verba, θρόμβους ἱδρῶτας ἐξίδρωσε, κ. λ. quae pertinent ad Epist. 136. edit. pag. 194. vers. 12.

III. 139. Θεοδώρῳ μητροπολίτῃ Λαοδικείας. Haec quoque ex duarum epistolarum fragmentis constat, quorum primum incipiens ab initio Epistolae 139. desinit in verbis, καὶ γαργαλισμὸς κατειργάσατο (edit. pag. 196. lin. 29.) alterum incipiens a verbis, ἀφροσύνης (sic) ὁ δεσπότης τὸν περὶ νηςείας, κ. λ. Epistolae 129. edit. pag. 170. lin. 16. progreditur usque ad finem: & haec duo fragmenta ita sunt inter se coniuncta, ut unam Epistolam constituant.

IV. 130. Γωάννῃ ἀσπαθαρίῳ & σακελλαρίῳ κατὰ τȣ̀ς ἀγγυρίȣς.

V. 131. Ταρασίῳ πατρικίῳ ἀδελφῷ.

VI. 132. Τῷ αὐτῷ. Non est integra; desinit enim in verbis, γεωργῆ ψυχικὴν σωτηρίαν. edit. pag. 172. lin. 29.

VII. 141. Τῷ αὐτῷ.

VIII. 142. Θεοδώρῳ ἡγȣμένῳ.

IX. 143. Τῷ αὐτῷ.

X. 144. Κωνςαντίνῳ πατρικίῳ. Et haec pariter non integra; progreditur enim usque ad verba, τοὺς ἐκείνου λόγȣς ἀναλεγόμενος (edit. pag. 201. vers. 31.) quibus in eadem linea adnectuntur extrema Epistolae 132. incipiendo a verbis, ἀπό γε τῆς συγγενείας, κ. λ. edit. pag. 174. vers. 34.

XI. 200. Σέργῳ (sic) ἀσπαθαρίῳ ἀδελφῷ.

XII. 174. Ἀπὸ τῆς ἐξορίας πρὸς τȣ̀ς ἐπισκόπȣς, quam sequitur alia Epistola inscripta, Σώςρατος Λυσιςράτῳ. Inc. Ἐπειδή σοι πολλὰ κ̀ θαυμαςά. Des. ἀσκεῖν μὴ βȣλόμενος. Haec, utpote cuius titulus legentibus obvius parum fuerat, nostram tunc diligentiam effugit, ac proinde finem huius Epistolae pro illo Epistolarum Photianarum dedimus. Atque ita memorati Codicis recensione suppleta, incoeptum iter prosequamur.

XXIV. pag. 300. *b. Io. Chrysostomi Epistolae III.* quarum priores duae sunt anepigraphae, tertia Ἐρκελίῳ est inscripta. Sunt autem iuxta seriem, quam obtinent in nupera Montfauconii editione Parisiensi Epistolae CXVIII. CC. & CCI. quae quidem postrema mutila est in fine; desinit enim in verbis: ȣ̃τω κ̀ ἡμῖν τοῦτο περισπȣ́δασον. χαρίζȣ δὴ ταύτην . . . . quae incidunt in cit. edit. Tom. III. pag. 712. lin. 15.

XXV. pag. 302. Pauca quaedam Latina *de Accentibus Graecis*.

XXVI. pag. ead. *b. Symbolum Fidei Nicaenum Graece*.

XXVII. pag. 303. Περὶ προσῳδιῶν. *De Prosodiis*. Tum alius titulus: Σύνοψις περὶ ἀντιςοίχων πρὸς ἰδιώτας. *Compendium de Antistoechis ad Idiotas*. Inc. Γςέον, ὅτι τόποι τῆς ὀξείας εἰσὶ τρεῖς. Des. ἀπὸ τῆς οὕτως ἀντωνυμίας.

XXVIII. pag. 310. *b.* Exhibentur *notae numerorum apud Graecos*, apposita singularum significatione, ab unitate nimirum usque ad centena milia.

XXIX. pag. 311. Attinguntur pauca quaedam *de septem συναλοιφῆς speciebus*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. partim XV. partim XVI. pluribus enim manibus conscriptus est, & ex pluribus olim Codicibus unus compactus. Constat foliis 311.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICE INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. POst octo circiter versuum lacunam, titulo fortasse Operis, & auctoris nomine supplendam, incipit: Τελευτῶντος ὀρθίȣ πολλάκις ἐν ταῖς γραφαῖς, ἀνάγκη ἐςὶ διαιρεῖσθαι τὴν λέξιν, κ. λ. In fine de verborum thematibus inveniendis regulae tradun- COD. XXXV.

(1) Prior numerus, ut in Codice iacent, innuit, alter, ut in editione.

duntur. Notandum in exemplis adferendis schedas Manuelis Moschopuli usurpari, quarum initium, ut in aliis etiam Codicibus adnotavimus, est · Κύριε Ἰησȣ̃ Χριςὲ Θεὸς ἡμῶν, κ. λ. ut non abs re fuerit hoc illi Opus adiudicare. Nec silentio praetereundum est, Codicem hunc ex uberiori olim volumine fragmentum videri; quum enim quaternionibus constet, quorum singuli decem continent folia, ac numeris distinguuntur Graecis; primus est ιδ'. ita ut tredecim omnino deesse censendi sint. Vltimus est ιϑ'. qui tamen foliis tantummodo quatuor constat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis 54.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADA INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Ioannis Tzetzae in Homeri Iliadem Allegoriae versibus politicis, & alia Aliorum.

COD. XXXVI. I. pag. 1. ΥΠόθεσις τῆς Ὁμήρȣ Ἰλιάδος ἀλληγορηθεῖσα παρὰ Ἰωάννȣ γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζȣ τῇ κραταιοτάτῃ κ̀ Ὁμηρικωτάτῃ Αὐγȣ́ςῃ κυρίᾳ Εἰρήνῃ τῇ ἐξ Ἀλαμαννῶν. Προοίμιον. *Argumentum Iliadis Homeri allegorice expositum ab Ioanne Tzetza grammatico ad potentissimam & maxime Homericam Augustam D. Irenem ex gente Theutonica. Prooemium.* Inc.

Ἐπεὶ φαιδρὰ πανσέληνε σελήνη σελασφόρε.

Des.

Καὶ μερικῶς ἀλληγορῶ ὀλίγα τῶν χρησίμων.

Tum pag. 18. *b.* Sequitur Τῆς ἄλφα ἡ ὑπόθεσις Ὁμήρȣ ῥαψῳδίας. *Hypothesis primae Homeri Rhapsodiae.* Inc.

Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος τὴν γνῶσιν τὴν οἰκίαν.

Desinit autem in Libro VII. versu XLV. qui propter characteres ferme evanidos oculos legentium prorsus eludit. Hoc opus superest adhuc manu exaratum variis in bibliothecis, ex quo nonnulla produxit C. V. Ludolphus Neocorus in Notis ad Suidam Tom. II. pag. 683. Inscribitur etiam alias, *Pro Homerica, Homerica, & Post Homerica.* Vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 251.

II. pag. 34. Θεογνώςȣ γραμματικοῦ εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὀρθογραφίας. *Theognosti Grammatici in illud, quanti est orthographia?* Inc. Ἡ αἱ συλλαβὴ δηλȣ̃σα μὲν ἄρθρον εἴτε προτακτικὸν, εἴτε ὑποτακτικὸν, κ. λ. Huius Grammatici Canones Orthographiae ultra mille ad Leonem Armenum Imperatorem Mss. habentur in Codice Barocciano L. ubi incipiunt: Τῷ δεσπότῃ μȣ κ̀ ςεφανηφόρῳ, κ. λ. quod est Praefationis initium, quae in nostro Codice deest.

III. pag. 106. Θεοδωρίτȣ (1) περὶ πνευμάτων. *Theodoriti de spiritibus.* Tum Epigramma elegiacum versibus XII. prooemii loco, cuius initium:

Πατρικίῳ Θεοδώριτος φιλίης διὰ θεσμὸν
Ὀκτὼ ςοιχείων πνεύματα γραψάμενος, κ. λ.

Opus inc. Τὸ α ἐπιφερόμενον φωνήεντος, ἢ φωνηέντων, ψιλȣ̃ται, κ. λ. Des. γένηται ἡ κρᾶσις, ȣ̓ τίθεται ἡ κορώνη, οἷον, νόος, νȣ̃ς, πλόος, πλοῦς. Nihil de hoc Theodorito Grammatico apud Fabricium.

IV. pag. 118. Quaedam *de faciendis iambis,* quorum initium: Τὸ τῶν ἰαμβείων μέτρον ςίχων, τοιαύτην ἔχει τὴν τέχνην, κ. λ. Pag. vero 119. quaedam *de verborum constructione.* Inc. Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν αὐτῷ ἔχει, κ. λ. In fine versiculi:

Φύλαττε ταῦτα, κ̀ καλῶς ἔςῃ λέγων,
Ἅ σοι φίλως δέδωκε καὶ παιδοτρίβης.

Sequuntur deinde alia satis multa fere eiusdem generis grammatica.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XIV. Constat foliis 128.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

GRAMMATICE INCERTI AVCTORIS.

Corrige.

Schedographia Manuelis Moschopuli.

I. pag. 1. SChedae sunt eaedem cum illis, quae habentur in Cod. VII. COD. XXXVII.
Plut. LV. §. IV. explicationes vero, & grammaticales in eas exercitationes breviores multo videntur, quam sint illae eiusdem Codicis VII. Initium, eo quod prima Codicis pagina aevo sit prorsus obliterata, nullum proferimus. In fine vero pauca desunt ex interpretatione in ultimam schedam, cuius initium: Νιόβη Ταντάλȣ θυγάτηρ, κ. λ.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 78.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ANNOTATIONES ANTIQVAE IN HOMERI ILIADEM.

HOmericae Iliadis Interpres pervetustus, COD. XXXVIII.
Graece impressus in Gymnasio collis Quirinalis in domo Angeli Colotii fol. Romae MDXVII. in membrana (2).

In prima pagina insequens ad Lectorem monitum legitur: *Homeri interpres pervetustus: infinitis propemodum malignitate temporum laceratus plagis: Mediceum, olim Quirinalis iam Caballini montis gymnasium adii: ibique haud parvo negocio in integrum restitutus: purus nitidusque ac mille fratribus auctus matris foecundissimae chalcographorum artis beneficio, in lucem prodeo, parentis generosae studiorum professionis penetralia reserans. Debes id quoque, lector*

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo pro *Theodoriti* habet *Theocriti de Spiritibus.*

(2) Hic interpres pervetustus est idem, cui postea Didymi nomen additum est.

ctor candide, Leoni X. Pontifici Maximo, cuius providentia ac benignitate gymnasium nuper institutum viget, frugisque bonae testimonium perhibens bona sua studiosis perquam liberaliter impertit. Vale.

In aversa pagina Lascaris bina haec Epigrammata maiusculis litteris adfixa sunt:

Λασκάρεως εἰς τὺς ἐν τῇ βίβλῳ Ὁμήρυ ὑπομνηματιςάς.

Πάντ' ἀνέφαιν' εἰδώς γ' ὡς ἥλιος, ἀλλὰ κ) αὖτος
Αὐτὸν ὁ Μαιονίδης τοῖς ἀναλεξαμένοις.
Ὡς δέ γ' ἐπισκιάει νέφε' ἥλιον, αἰόλος αἰὼν
Ἠρέμ' ἐπεσκότεε ῥήσεσιν Ὑμναγόρυ.
Τοὔμπαλι δ' ὡς Βορέης νέφε' ἤλασε, γράμμ' ὑποφητῶν
Τοῦτο παλαιγενέων τὸ σκότος ἐσκέδασε.
Τὔνεκά μιν κτήσασθ', ὓς ἵμερος ἀνέρος αἱρεῖ,
Ἀτρεκέος σοφίης κάλλος ἐσοψόμενοι.
Οἱ δ' ὑποβαλλόμενοι σμῆνος σοφιῶν ἀναπήρων
Χαίρετε, κηφῆνες κηρία μαιόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὅμηρον.

Ὁππότε δὴ μακάρων ἐς ὁμήγυριν ἤγαγεν Ἑρμῆς
Μαιονίδην, σοφίης εἵνεκ' ἀπειρεσίης,
Μῶμος ἀλαςήσας, τῦτ' ἦν ἔτι λοιπὸν, ἔειπεν,
Ἄντυγος αἰθερίυ τυφλὸς ἀνὴρ ἐπέβη.
Τὸν δ' αὖ Λητοΐδης ἐνένισπεν· βάσκανε μῶμε,
Ἀφραδέως σκώπτων αὐτὸς ἔφυς γ' ἀλαός.
Οὑμὸς δὲ τρόφιμος, Διὸς ἔκγονος, ἔδρακεν, ὅσσα
Γαῖα, θάλασσ', ἀὴρ, ὐρανὸς ἐντὸς ἔχει.
Ταῦτα φανῶν μερόπεσσι κατήλυθεν ἐκ Διὸς ἐς γᾶν.
Νῦν δ' εὖ πάντα πορὼν, ὐ ξένος ὧδ' ἔμολεν.

In fine habetur Leonis X. Edictum, quod est eiusmodi:

Leo PP. X.

Vniversis & singulis, ad quos hae litterae nostrae pervenerint salutem & Apostolicam benedictionem. Studia litterarum, & bonarum artium, quae vitam humanam imprimis illustrare & excolere videntur; & antea dum in minore fortuna essemus, semper fovimus, & postquam ad supremum hunc honoris locum divina providentia evecti fuimus, de iis, quantum in nobis fuit bene mereri numquam cessavimus, facturi idem in posterum tanto libentius, tantoque liberalius, quanto ingenia ad artes ipsas capessendas fieri propensiora & ardentiora cognoverimus. Quum itaque dilecti filii adolescentes gymnasii nostri in Quirinali colle per nos constituti, Graecis artibus incumbentes, hanc antiquissimorum, & numquam antehac impressorum Homeri auctorum interpretationem formis excudendam curaverint: Nos considerata operis utilitate, & fructu maximo, qui ex tanti tamque illustris Poëtae expositione ad studiosos perventurus est; & simul habita ratione laborum & impensarum, quas chalcographi in excudendum librum contulere, operae pretium facere visi sumus, si ad eam rem iuvandam favorem & auctoritatem nostram adiiceremus. Ne quid igitur in praeiudicium gymnasii fraudemque & detrimentum dictorum impressorum committatur, volumus & mandamus, ne quis eos ipsos auctores decennio proxime futuro imprimere, aut imprimi facere &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die VII. Septembris M.D.XVII. Pontificatus nostri anno quinto.

Ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ παρὰ τὸν Κυρίνυ λόφον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐγενῦς κ) σοφοῦ ἀνδρὸς, προξένου τε τῶν λογίων κ) κηδεμόνος ἀρίςυ Ἀγγέλου τοῦ Κολλωτίυ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματέως τοῦ ἄκρυ ἀρχιερέως, ἔτει τῆς ἐνσάρκυ οἰκονομίας χιλιοςῷ πεντακοσιοςῷ ἑπτακαιδεκάτῳ, τῆς δὲ ἀναῤῥήσεως τοῦ παναγιωτάτυ, κ) θεοφιλεςάτυ Λέοντος πάπα δεκάτου ἔτει πέμπτῳ.

Sequitur Registrum.

Hanc rarissimam editionem enunciat Michaël Maittaire Annal. Typograph. Tom. II. pag. 302.

Codex Graec. impressus in membrana. Constat foliis 174.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

DIctionarium Graecum Anonymi per alphabeti litteras digestum, initio tamen & fine mutilum. Inc. COD. XXXIX.

Ἀκλόνητος, ἀτάραχος· κλόνος γὰρ ταραχή.
Ἀκμὰ, νηςεία, ἔνδεια.
Ἀκμάζει, νεάζει, νεωτερίζει, κ. λ.

Des. ὐ περιέςαι, ὐ περιγένηται. ὁπόθι, οὐδαμοῦ ὐ προσήλοντο, ὐκ ἠθέτησαν, ὐ προσεποιήσαντο, ὐκ ἠγάπησαν. Diligentissimus est Lexicographus (1), ac minutissima quaeque persequitur.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. aevo ac possessorum incuria valde corruptus ac deturpatus. Constat foliis 153.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ.

EPISTOLAE INCERTI AVCTORIS AD CONSTANTINVM IMPERATOREM.

Seu potius

Michaëlis Pselli Epistolae, Orationes, & alia.

MVtilus initio Codex videtur; & in eius primae paginae summa ora manu vetusta scriptum legitur: *Epistolae diversorum modernae*; in folio vero anteriori vacuo, manu Lucae Holstenii haec alia epigraphe, & quidem verior apposita fuit: *Michaëlis Pselli Epistolae & Orationes variae*. Nos igitur more nostro Epistolarum inscriptiones, & initia prius, ut iacent in Codice, deinde per alphabetum proferemus, quum ineditae esse videantur. COD. XL.

Post quinque versus, qui sunt fortasse postremi alicuius epistolae, cuius deest principium, prima Epistola integra inscribitur:

(1) *Forte Lascaris*, ait Langius. Sed character eius aetate paullo vetustior apparet.

I. Ῥωμανῷ βασιλεῖ τῷ Διογένει.

Inc. . . . . . (1) τάπασι γενναιότατε καὶ θαυμασιώτατε ἄνθρωπε.

II. inscrib. Ἀνδρονίκῳ πρωτοβεστιαρίῳ, τῷ υἱῷ τοῦ Καίσαρος Ἰωάννου ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Inc. Οὐκ οἶδα τίνα σοι παραμυθίαν προσάξω, κ. λ. Innuitur ab Allatio in Diatr. de Psellis edit. Fabrician. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 45. §. LXV. Subiicitur in Codice Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος, *Eiusdem funebris Oratio*, cuius initium: Ὢ τί ποτέ μοι καὶ τοῦτό ἐστιν, κ. λ.

III. Πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Δούκαν.

Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι.

IV. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα τὸν Δούκαν.

Ὁ μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωποτάτης ψυχῆς, κ. λ.

V. Anepigrapha.

Τοὺς γραφικοὺς τὴν τέχνην πρὸς τοὺς λόγους.

VI. Anepigrapha.

Ἡ τοῦ ἀντιλέγειν τέχνη, ὦ μακάριε σύ.

VII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μεγάλαυχον κάστηλον, μηδὲν εἰδότα καὶ φιλοσοφοῦντα διάκενα.

Ἀλλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας. Meminit Allatius loc. cit. pag. 42. § LXII.

VIII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δούκαν.

Ὁρᾷς, ὅπως κατατολμῶ σου, θειότατε, κ. λ.

IX. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κριτὴν τῶν Κατωτικῶν.

Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς, ἀδελφὲ φίλτατε.

X. Τῷ Κεκαυμένῳ.

Μεγαλοπρεπέστατε κύριέ μου, καὶ τῷ ὄντι σεβασμιώτατε.

XI. Τῷ προέδρῳ Κομνηνῷ τῷ ἀνεψιῷ τοῦ πατριάρχου Μιχαήλ.

Οὐκ οἶδα τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις.

XII. Τῷ μητροπολίτῃ Βασιλαίου συνετῷ.

Τί δέ μοι μετὰ τῶν περδίκων τὰ γράμματα.

XIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.

Ἐχρῆν μὲν οὐχ οὕτως, θεοτίμητε, κ. λ.

XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ βουλοίμην σε, ὑπέρτιμε δέσποτα.

XV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τοῦτο αὐτὸ, ὅπερ ᾔδειν, λογιώτατε.

XVI. Τοῖς Χιώταις τῷ τε μοναχῷ Νικήτᾳ, καὶ τῷ μοναχῷ Ἰωάννῃ.

Καινὸν οὐδὲν ποιῶ, τιμιώτατοι πατέρες.

XVII. Τῷ προέδρῳ Νικολάῳ τῷ Σκληρῷ.

Τὸ μὲν γράμμα σου, λογιώτατε ἀδελφέ.

XVIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Εἶτα δὴ σὺ κάθῃ, ὥσπερ ὁ Ὁμηρικὸς Ζεύς.

XIX. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ Ἀτζικώμη καὶ αἱ Θυρίδες, ἀνεψιὲ φίλτατε καὶ σοφώτατε, χωρία δύο τῆς σῆς ἐπαρχίας.

XX. Τῷ Καίσαρι.

Ἀλλὰ πρότερον μὲν ὁ ἥλιος ἡμῖν, κ. λ.

XXI. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τοιοῦτοί εἰσι, λογιώτατε ἀνεψιὲ, οἱ ποιητικοί.

XXII. Τῷ αὐτῷ.

Οἱ πρῶτοι τὰς μεγίστας τῶν ἐπιστημῶν εὑρηκότες.

XXIII. Τῷ Δουκὶ Ἀντιόχῳ.

Μὴ θαυμάσῃς ὅπερ ἐρῶ.

XXIV. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ.

Εἶδον ἐγώ ποτε κεραυνὸν, κ. λ.

XXV. Τῷ Εὐχαΐτων κυρίῳ Ἰωάννῃ.

Ἐπαινῶ μὲν, ὑπέρτιμε δέσποτά μου, κ. λ.

XXVI. Τοῦ αὐτοῦ.

Τοιοῦτός ἐστιν ἀληθῶς ἅπας ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

XXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν, τῷ ἀδελφῷ τοῦ Εὐχαΐτων.

Φίλτατε ἀδελφὲ, ὁ πάντας ἄρα.

XXVIII. Anepigrapha.

Χρυσέ μου Καλόκυρε, οὐκ οἶδα.

XXIX. Τῷ Νικομηδείας.

Βουλοίμην ἂν, καὶ πάνυ βουλοίμην.

XXX. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν.

Λαμπρότατε ἀνεψιὲ, φίλε μοι, ὡς οἶσθα, κ. λ

XXXI. Τῷ κριτῇ τῶν Ὀπτιμάτων.

Οὐ πάνυ τι χαλεπὸν, κύριέ μου.

XXXII. Τῷ αὐτῷ.

Φίλος τίς μοι τῶν ἐνταῦθα.

XXXIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τί κοινὸν ἀνδρὶ σοφῷ;

XXXIV. Τῷ Εὐχαΐτων.

Οὕτως ἀκούω καὶ τὴν ψυχήν.

XXXV. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Οὐχ ὡς ἀπολογήσασθαί σοι, ἀδελφέ.

XXXVI. Τῷ Σκληρῷ.

Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοί ἐστι παρηγορία.

XXXVII. Τῷ Νεοκαισαρείας.

Τοῦτο δὴ τὸ μέγα καὶ ὑπέρλαμπρον ὄνομα.

XXXVIII. Anepigrapha.

Προσαγορεύω τὸν τιμιώτατον Ἀμασείας.

XXXIX. Τῷ Κεκαυμένῳ.

Τὴν γλυκεῖάν σου ἐπιστολὴν, κ. λ.

XL. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.

Πρώτη σοι αὕτη προσλαλιά.

XLI. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Ἴσως ἀγνοεῖς, φίλτατέ μοι πάντων.

XLII. Τῷ Δουκὶ Ἀντιόχῳ.

Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τι.

XLIII. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ.

Εἰ καὶ τοιοῦτον ἦν ἐμοί.

XLIV. Μοναχῷ Ὀλυμπίῳ.

Σαλ . . . ἡγούμενος, κατέβης ἀναβάς.

XLV. Τῷ μοναχῷ Ἀντιπάτρῳ.

Ἐπαινῶ μέν σου τὴν σιωπήν.

XLVI. Τῷ κριτῇ Μακεδόνων.

Οἶμαί σου μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα.

XLVII. Τῷ στρατηγῷ Ἀβύδου.

Ἰδού σε, λαμπρότατε καὶ εὐγενῶν εὐγενέστατε.

XLVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.

Ὁ Βουκελλαρίων οὗτος ἐνδοξότατος κύριός μου.

XLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Παλαιᾶς δίκης νέον ὁ παρὼν ἐπορίσατο, κ. λ.

L. Τῷ Ἀριστηνῷ.

Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων σου πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.

LI. Τῷ Σκληρῷ Ῥωμανῷ.

Ἔχεις καλῶς ὁ ἐμὸς καὶ ἀρχαῖος, κ. λ.

LII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Ὁ τιμιώτατος Λαρίσσης ἐστὶ μὲν τῷ ὄντι.

LIII.

(1) Quum prima pagina blattis corrosa, ac madore corrupta sit, Epistolae huius initium evanuit.

LIII. Τῷ αὐτῷ.
Τὴν γραφήν σου ἐκομισάμην.
LIV. Τῷ Πατριάρχῃ.
Νῦν ἔγνων τὸν τιμιώτατόν μου δεσπότην.
LV. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
Σὺ μὲν ὁπόσα βούλει εἰς τιμήν, κ. λ.
LVI. Τῷ κριτῇ Μακεδόνων.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη.
LVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Παράδειγμά σοι ἔσω τῆς πρὸς ἐμέ σου, κ. λ.
LVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Εἰ καλλονὴν ἔθους, εἰ χρηστότητα τρόπου.
LIX. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, οὕτω σεβασμός.
LX. Τῷ Δαλασσηνῷ.
Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἀγάπη.
LXI. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Δεῖταί σου καὶ οὗτος Πελοποννήσιος.
LXII. Τῷ κριτῇ Θρακησίων.
Μηδὲ ἐμὲ αἰτιῶ ἀναίτιον ὄντα.
LXIII. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ πρωτοκένταρχος οὗτος.
LXIV. Anepigrapha.
Ἐὰν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ.
LXV. Τῷ κουράτορι Κύπρου.
Χαίρω οὕτως σου κατευοδοῦντος.
LXVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Ἐλαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖταί σε.
LXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Ἀνατολικῶν.
Ὁ τιμιώτατος μητροπολίτης Ἀμορίου.
LXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
Ὁ διοικητὴς Ἀγκύρας ἐμοὶ, κ. λ.
LXIX. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μάγιστρος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τοῦτο, κ. λ.
LXX. Τῷ ῥαίστρῳ τῷ σαγμάτῳ.
Ἡδὺ μὲν καὶ τὸ νεογνὸν τοῦτο, κ. λ.
LXXI. Τῷ ἐπὶ τῶν κρίσεων.
Εἰ ὅσα ἐβουλόμην, τοσαῦτα καὶ ἠδυνάμην.
LXXII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ὡς σε ποθεῖ καὶ ἀσπάζεται, κ. λ.
LXXIII. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
Καλὴ μὲν ἡ ἐπιστολὴ, καὶ τί γὰρ τῶν σῶν οὐ καλόν;
LXXIV. Τῷ πατριάρχῃ Ἀντιόχῳ.
Ἐμοὶ ἀντὶ παντὸς μύρου καὶ ἀρώματος.
LXXV. Τῷ κριτῇ Βολεροῦ.
Μοναστήριον ὑπέσχετό μοι δωρήσασθαι.
LXXVI. Τῷ κριτῇ Δρουγουβιτίων.
Χρυσέ μου βεστάρχων, καὶ ὅτι βούλει τῶν καλῶν, κ. λ.
LXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Οὗτος ἐκεῖνος, περὶ οὗ ἡ ἀξίωσις.
LXXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
Σὺ μὲν ὅπως ἂν ἐθέλοις ἔχε, κ. λ.
LXXIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ἐβούλετο ὁ μοναχὸς οὗτος Ἠλίας.
LXXX. Τῷ αὐτῷ.
Ἔστι τις καὶ παρ' ἡμῖν Ἠλίας.
LXXXI. Τῷ Ἀριστηνῷ.
Μὴ δυσχεράνῃς, οὐκ ἀξιοῦμεν.
LXXXII. Τῷ Ἀκτουαρίῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Ὄχλος μέν μοι ἄλλως τὰ πράγματα.
LXXXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Ἀρμενικῶν.
Φίλτατέ μοι Βασίλειε, μὴ θαυμάσῃς.
LXXXIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Λύσαντες ἐκ τριγλείας τὴν ὑπώρειον.
LXXXV. Τῷ αὐτῷ.
Ἔστι τις μερὶς τῷ Θεῷ.
LXXXVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Οἱ Ἀτζικωμῖται, λογιώτατε ἀδελφὲ, μερὶς μοι, κ. λ.
LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Πένης μὲν ὁ παρὼν δικαστής.
LXXXVIII. Τῷ Καίσαρι Ἰωάννῃ.
Σαφής ἐστιν οὗτος ὁ τοῦ Ἱπποκράτους λόγος.
LXXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Ἠνωχλήκασίν ποτε τῷ αὐτοκράτορι.
XC. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτα ἀγνοεῖς, ὑπερφυέστατε Καῖσαρ.
XCI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου βασιλέως.
Οὐ δεσμὸν φιλίας, οὐδὲ ἀνανέωσιν.
XCII. Τῷ Νικομηδείας Βασιλείῳ (1).
Οὐκ οἶδα τίς ἡ ὑπόθεσις αὕτη.
XCIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.
Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐζήτουν.
XCIV. Τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.
Οὗτος ἀναγκαῖος, φιλτάτη ψυχή.
XCV. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.
Προσαγορεύω σε τὴν ἱερὰν κεφαλήν.
XCVI. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, ὡς ὁ τιμιώτατος Παρνασοῦ;
XCVII. Τῷ Καίσαρι.
Φίλος μοί ἐστιν ὁ ἐπίσκοπος.
XCVIII. Τῷ βασιλεῖ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Δούκᾳ.
Τῇ νοητῇ ἀμπέλῳ τῷ μεγάλῳ δεσπότῃ μου.
XCIX. *Eidem*.
Πάλιν ὁ δοῦλός σου δεξιοῦμαί σε.
C. *Eidem*.
Ὡς μὲν ἄρτῳ σοι ζωῆς καὶ θέσει.
CI. Τῇ δεσποίνῃ.
Ὁ Χριστός σοι ταῦτα τῇ βασιλίδι.
CII. Τῷ κριτῇ τῶν Ὀπτιμάτων.
Σοφωτάτη ψυχὴ, οἵων μὲν ἐπειράθη.
CIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ βραχεῖα ἡ ἐπιστολὴ καὶ βαρεῖα.
CIV. *Eidem*.
Πολλὰ δύνασθαι φιλίαν πεπίστευκα.
CV. *Eidem*.
Οὐδὲν, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν παρόντα χρόνον.
CVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
Περὶ πολλῶν καὶ ἄλλων ἠξίωσα.
CVII. Τῷ Καίσαρι.
Αἴθε γενοίμην ἔλαφος, Καῖσαρ.
CVIII. Τῷ Ἀμασείας μητροπολίτῃ.
Ὁ μέγας Ἀμασείας ὁ σύγκελλος.
CIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ὁ τῶν Ἀθηνῶν διοικητὴς μόλις ποτέ.
CX. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ οὗτος ἐμὸς, καὶ διατοῦτο καὶ σός.
CXI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Μακρόθεν, ἐγγὺς, πρὸς τοὺς ἐγγύθεν, μακρὰν.
CXII. *Eidem*.
Πένης μὲν ὁ ἐπιδιδούς σοι τὸ γράμμα.
CXIII. *Eidem*.
Ἀναμνήσθητι, ὅτι ἡ τῶν μεγάλων, κ. λ.
CXIV. *Eidem*.
Διὰ σὲ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῆς.
CXV. Τῷ Δαλασσηνῷ.
Τίσι καὶ πόσοις δώροις ἐδεξιώσω.
CXVI. Τῷ κριτῇ Παφλαγόνων.
Ὁ νοτάριος οὗτος τοσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει.
CXVII.

(1) De hoc Basilio agit Le-Quien in Orient. Christ. Tom. I. pag. 594.

CXVII. Τῷ αὐτῷ.
Α'λλα νῦν οὐκ ἀξιοῦμαι, λογιωτάτη, κ. λ.
CXVIII. Τῷ Α'ρισηνῷ τῷ πρωτοασηκρῆτι.
Α'́μβρω τὼ ἐμὼ γραμματικὼ, ἀνεψιὲ φίλτατε.
CXIX. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Ο'λυμπίῳ.
Η'́κουσα πολλάκις σοφοῦ τινος λέγοντος.
CXX. Τῷ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τῶν Σάκων.
Δύο τινὲς μοναχοὶ προσῆλθόν μοι.
CXXI. Τῷ Πενταχτύνῳ.
Η'́κουσά σου τὴν ἀναχώρησιν.
CXXII. Τῷ αὐτῷ.
Οὕτω μὲν ἔχει τὰ τῆς προνοίας.
CXXIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαστά.
CXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Οὔπω σοι, φίλτατε ἀδελφὲ καὶ λογιώτατε.
CXXV. Τῷ αὐτῷ.
Α'ναμνήσθητι, φιλτάτη ψυχὴ, ὅτι σε.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Ε'μός ἐστιν οὗτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι.
CXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Ο' Νικαεὺς οὗτος χρεώστας, ὥς φησιν, ἔχει.
CXXVIII. Τῷ μεγάλῳ Οἰκονόμῳ.
Ω'ς ὁ θαυμάσιος λογογράφος λέγει.
CXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τουτονὶ τὸν μέλανδρον Λέοντα ἀγνοῶ.
CXXX. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
Τῇ λεοντῇ καὶ τῇ κερδοῖ χρηστέον.
CXXXI. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ βούλει πᾶσαν ἐν ταὐτῷ συλλέξασθαι.
CXXXII. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ Φροντιστήριον τὸ Μηδίκιον.
CXXXIII. Τῷ αὐτῷ.
Σὺ μὲν οὐ δέῃ δευτέρων περὶ τῶν αὐτῶν, κ. λ.
CXXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Τῆς τοῦ Ναρσοῦ καθηγούμενός ἐστιν οὗτος.
CXXXV. Τῷ αὐτῷ.
Τί ποτέ σοι τοῦτο λελόγισται.
CXXXVI. Τῷ Χαλκηδόνων.
Οὐδὲ εἰκόνας; καὶ διατί ὁ θειότατος, κ. λ.
CXXXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Ε'ρᾷ καὶ αὖθις τῆς Παιωνίας.
CXXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Σὺ μὲν ἴσως ἐλάττω τὸν νοτάριον εὐηργέτηκας.
CXXXIX. Τῷ Μαλέσῃ.
Τίς σου μακαριώτερος, Μαλέση.
CXL. Τῷ Δουκὶ Δυῤῥαχίου.
Καὶ τίς ἄλλος τοιοῦτος, ὁποῖος εἶ σύ;
CXLI. Τῷ πατριάρχῃ Α'ντιοχείας.
Πάλαι ποτὲ ἔγραφες πρὸς ἡμᾶς.
CXLII. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ μὲν οὕτω ποιεῖς, ὑπέρτιμε δέσποτά μου.
CXLIII. Τῷ μητροπολίτῃ Α'μασείας.
Εἰ τὰ τοιαῦτα γράφειν εἰδώς.
CXLIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
Α'λλ' οὔτέ μοι ὁ νοῦς ἐκεῖνος.
CXLV. Τῷ αὐτῷ.
Τοῦτό σε πρὸ πάντων αἰτοῦμαι.
CXLVI. Τῷ πατριάρχῃ Α'ντιοχείας.
Σὺ μὲν οἴει, θεοτίμητε δέσποτά μου.
CXLVII. Τῷ αὐτῷ.
Μόλις ποτὲ καὶ βραχὺ τῶν κακῶν, κ. λ.
CXLVIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίου οὗτος.
CXLIX. Τῷ αὐτῷ.
Πυνθάνῃ μου τι δήποτε τῶν κλινῶν, κ. λ.
CL. Τῷ Κεκαυμένῳ.
Μὴ θαυμάσῃς, εἴ τινά σοι τῶν ἀβουλήτων, κ. λ.
CLI. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων.
Μήποτε οὐ καλῶς οὐδὲ ὡς παιδίον.
CLII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Εἰ μὲν οὖν ... (reliquum huius lineae corrupto margine periit.)
CLIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ οὗτος ἐμός ἐστιν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ.
CLIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἴ τε πλέον ἡ ἄμεσος ὁμιλία, κ. λ.
CLV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου.
Ω' καλλίστη καὶ γλυκεῖα ψυχή.
CLVI. Τῷ Χοιροσφάκτῃ.
Οὐδὲ γρῦ ὁ Χοιροσφάκτης τὰ πρὸς ἡμᾶς;
CLVII. Τῷ Α'ρισηνῷ.
Ποῦ σοι, Α'ρισηνὲ, οἱ μεγάλοι χαρακτῆρες.
CLVIII. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων.
Σὺ μὲν φεύγεις καὶ πόῤῥω γίνῃ.
CLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Ο' πρωτοσπαθάριος (1) ὁ συγγενής μου ἔπεμψέ μοι.
CLX. Τῷ αὐτῷ.
Περὶ τοῦ δεινὸς καὶ πρότερον ἠξίωσα.
CLXI. Τῷ αὐτῷ.
Ο' τὴν παροῦσαν γραφὴν ἐπιδιδούς σοι.
CLXII. Τῷ αὐτῷ.
Ο' μὲν πρόξενός σοι τοῦ νοταρίου τούτου, κ. λ.
CLXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Σὺ μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐπελάθου τῆς πρὸς σὲ φιλίας.
CLXIV. Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν δεήσεων Νικόλαον τὸν Χειλᾶν.
Ω'ς ὡραῖος ἐν κάλλει, ἣν δὲ βούλῃ, κ. λ.
CLXV. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.
Χεῖρα κατὰ τῆς ἀχειροποιήτης.
CLXVI Τῷ μαγίστρῳ τῷ Ψηφᾷ.
Σπουδάζεις ὑπερβαλέσθαι με.
CLXVII. Τῷ αὐτῷ.
Πυνθάνῃ παρ' ἡμῶν τὰ περὶ ἡμᾶς.
CLXVIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Ι'́να μὴ εὐθὺς ἐκπλήξω εἰπών.
CLXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Δούκᾳ.
Τῷ ἀηττήτῳ καὶ ὑπερμεγέθει, κ. λ.
CLXX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Ε'́δει μὲν διὰ τὴν συγγένειαν.
CLXXI. Τῷ Κομνηνῷ στρατεύσαντι κατὰ τῶν Πατζίνων.
Δέσποτά μου φιλάγαθε, καὶ βασιλεῦ κραταιότατε.
CLXXII. Τῷ αὐτῷ.
Τολμήσας καὶ αὖθις ὁ ἄνα δοῦλός σου ἐγώ.
CLXXIII. Τῷ Κοντοστεφάνῳ.
Ε'γὼ, κάλλιστε πάντων ἀνδρῶν.
CLXXIV. Πρὸς τὸν αὐτὸν Κομνηνὸν τὸν βασιλέα.
Τί τοσοῦτον ἡμεῖς ἠδικήσαμεν οἱ Βυζάντιοι.
CLXXV. Πρὸς τὴν δέσποιναν.
Δέσποινά μου ἁγία καὶ θεόσεπτε βασιλίς.
CLXXVI. Τῷ Δοκειανῷ.
Ε'γώ σε καὶ φεύγοντα διώκω.
CLXXVII. Τῷ πρωτονοταρίῳ τοῦ δρόμου τῷ σαβμαΐῳ.
Φίλτατε ἀδελφὲ, τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα.
CLXXVIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου τῷ Ζωμῇ.
Παρενέτυχον ἀληθῶς, κάλλιστε ἀδελφέ.

CLXXIX.

(1) Ita interpretati sumus ex quadam nota compendiaria, quae constat littera α superscr. θρ'.

CLXXIX. Anepigrapha.
Ζηλῶ σε, μητροπολίτα Πατρῶν.
CLXXX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Εἰ καλλονὴν ἤθους, εἰ χρηστότητα τρόπων.
CLXXXI. Τῷ Κορινθίῳ.
Ο῾ Κορίνθιος ὁ τὴν γλῶτταν πολύς.
CLXXXII. Anepigrapha.
Εὐχαριστῶ σοι, κύριέ μου, ἐφ' οἷς ἀξιώσας.
CLXXXIII. Anepigrapha.
Περιττὴ μὲν ἡ νῦν περὶ τοῦ παρόντος, κ. λ.
CLXXXIV. Anepigrapha.
Σὺ μὲν ἴσως ὑπολαμβάνεις, ὅτι ἀμελῶς, κ. λ.
CLXXXV. Anepigrapha.
Οὐ μικρὰν παρηγορίαν τῆς σῆς στερήσεως.
CLXXXVI. Anepigrapha.
Ε᾿δεξάμην σου τὴν γραφὴν, καὶ ἐλογισάμην.
CLXXXVII. Anepigrapha.
Διὰ ταῦτα, εὐγενέστατε πάντων ἀνδρῶν, κ. λ.
CLXXXVIII. Anepigrapha.
Σὺ μὲν ἴσως ἡμῖν ἀπεδήμησας.
CLXXXIX. Τοῖς νοταρίοις τοῦ βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ.
Χὸμᾶς περὶ ὑμῶν ἐρωτῶ.
CXC. Anepigrapha.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη.
CXCI. Anepigrapha.
Παράδειγμά σοι ἔσω τῆς πρὸς ἐμέ.
CXCII. Anepigrapha.
Οἱ τοῦ Χωμύτζης οἰκήτορες.
CXCIII. Anepigrapha.
Οὗτος ᾐτήσατό με πρὸ πολλοῦ.
CXCIV. Anepigrapha.
Ε῎χεις μὲν ὅπερ ἐζήτησας.
CXCV. Anepigrapha.
Ο῾ πτωχὸς οὗτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμοῦ.
CXCVI. Anepigrapha.
Ο῾ πτωχὸς οὗτος ὁ ἐμὸς καὶ ἠδικημένος.
CXCVII. Anepigrapha.
Ο῾ μοναχὸς οὗτος προσῆλθέ μοι, τὸ μὲν δικαιολογούμενος.
CXCVIII. Anepigrapha.
Α᾿ξιῶ, λογιώτατε, μήτε ἐμὲ προσδέξασθαι.
CIC. Anepigrapha.
Ο῾ παρὼν οὗτος συγγενής ἐστιν ἐμός.
CC. Anepigrapha.
Τὴν τοῦ μοναχοῦ τελευτὴν παρὰ τῆς σῆς, κ. λ.
CCI. Anepigrapha.
Περὶ τοῦ παρόντος ἀνθρώπου καὶ ἐξιόντα σε, κ. λ.
CCII. Anepigrapha.
Ε᾿πέτεινέ μοι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν ὁ ἄνθρωπος.
CCIII. Anepigrapha.
Ο῾ παρὼν οὗτος ἄνθρωπος ἐγνώρισταί μοι.
CCIV. Anepigrapha.
Περὶ τοῦ παρόντος σε ἀξιῶ πτωχοῦ, περὶ οὗ, κ. λ.
CCV. Anepigrapha.
Ε᾿π' ἀδήλοις τοῖς ἐπισυμβησομένοις.
CCVI. Anepigrapha.
Η᾿δίκηται μὲν ὁ παρὼν, ὁπόσα αὐτός.
CCVII. Anepigrapha.
Σὺ μὲν πεποίηκας γράφειν πρὸς τὴν σὴν ἐνδοξότητα.
CCVIII. Anepigrapha.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι καὶ πάλιν περὶ τοῦ παρόντος.
CCIX. Anepigrapha.
Σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς ὑπομιμνήσκων με.
CCX. Anepigrapha.
Η῾ παροῦσα γυνὴ, εὐγενής ἐστι, καὶ ἐμοὶ, κ. λ.
CCXI. Anepigrapha.
Τὸ γράμμα σου ἀπέλαβον, καὶ οὐχ ὡς ἔγραψας.
CCXII. Anepigrapha.
Ο῾ δεῖνα ἐλεεῖται παρ' ἡμῶν ἄνωθεν.
CCXIII. Anepigrapha.
Ο῾ δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι καὶ γνώριμος.
CCXIV. Anepigrapha.
Η῎δειν καὶ πρὸ τῆς τοῦ νοταρίου γραφῆς.
CCXV. Anepigrapha.
Εἰδὼς ἔσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαριστεῖ.
CCXVI. Anepigrapha.
Ο῾ δεῖνα ἀποστελλόμενος παρ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ τινα, κ. λ.
CCXVII. Anepigrapha.
Ο῾ δεῖνα ἀρχήν της πρὸς μὲ φιλίας, κ. λ.
CCXVIII. Anepigrapha.
Η῞σθην ὑπερφυῶς, ἥσθην, ὅτι με τὸ γράμμα τοῦτο.
CCXIX. Anepigrapha.
Σὺ μὲν δικαστοῦ ἴσως δικαίου πληρῶν.
CCXX. Anepigrapha.
Η῎δειν, ὡς ἀλγήσειε πλεῖστα περὶ ἡμῶν.
CCXXI. Anepigrapha.
Τοῦτό ἐστι φιλίας καθαρωτάτης.
CCXXII. Anepigrapha.
Εἴ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μιᾶς πράξεως.
CCXXIII. Anepigrapha.
Καὶ ἐμεμψάμην σοι, ὅτι ἐν περιόδοις, κ. λ.
CCXXIV. Anepigrapha.
Τὸν παρόντα σοι μυστικὸν συνιστῶμεν.
CCXXV. Anepigrapha.
Τοὺς μὲν λοιποὺς, πρὸς οὓς ὑπέρ τινων ἀξιῶ.
CCXXVI. Anepigrapha.
Πρὶν ἢ τὴν ἀξίωσιν ποιήσασθαι.
CCXXVII. Anepigrapha.
Ταύτην δὴ πρώτην σοι πεῖραν τῆς πρὸς ἐμὲ, κ. λ.
CCXXVIII. Anepigrapha.
Εἷς ἐστι καὶ οὗτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων.
CCXXIX. Τῷ πρωτοσυγκέλλῳ τῷ λεγομένῳ παρασπονδ.
Μέγα τι χρῆμα, ὑπέρτιμε δέσποτά μου.
CCXXX. Anepigrapha.
Τὴν πρόδρομον ἀπέσταλκά σοι τῶν ὀπωρῶν.

Earumdem Michaëlis Pselli Epistolarum recensio alphabetice digesta, numeris appositis, seriem, quam in Codice obtinent, indicantibus.

Α᾿π'..

Α'π . . . τᾶπασι γενναιότατε. 1.
Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐζήτων. 93.
Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι. 3.
Βουλοίμην ἂν, & πάνυ βυλοίμην. 29.
Δεῖταί συ & ἦτος Πελοποννήσιος. 61.
Δέσποινά μου ἁγία ϗ θεόςεπτε βασιλίς. 175.
Δέσποτά μυ φιλάγαθε ϗ βασιλεῦ. 171.
Διὰ σὲ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῆς. 114.
Διὰ ταῦτα, εὐγενέςατε πάντων ἀνδρῶν. 187.
Δύο τινὲς μοναχοὶ προσῆλθόν μοι. 120.
Ε'ὰν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ. 64.
Ε'βύλετο ὁ μοναχὸς ἦτος Η'λίας. 79.
Ε'γὼ βυλοίμην σε, ὑπέρτιμε δέσποτα. 14.
Ε'γὼ, κάλλιςε πάντων ἀνδρῶν. 173.
Ε'γώ σε ϗ φεύγοντα διώκω. 176.
Ε"δει μὲν διὰ τὴν συγγένειαν. 170.
Ε'δεξάμην συ τὴν γραφήν. 186.
Εἰ βύλει πᾶσαν ἐν ταὐτῷ συλλέξασθαι. 131.
Εἶδον ἐγώ ποτε κεραυνόν. 24.
Εἰδὼς ἔσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαριςεῖ. 215.
Εἰ ϗ τοιῦτον ἦν ἐμοί. 43.
Εἰ καλλονὴν ἤθυς, εἰ χρηςότητα τρόπυ. bis repetita 58. & 180.
Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοί ἐςι παρηγορία. 36.
Εἰ μὲν ὖν . . . . 152.
Εἰ μὲν ὕτω ποιεῖς, ὑπέρτιμε δέσποτα. 142.
Εἰ ὅσα ἐβυλόμην, τοσαῦτα ϗ ἠδυνάμην. 71.
Εἴ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μιᾶς πράξεως. 222.
Εἷς ἐςι καὶ οὗτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων. 228.
Εἶτα ἀγνοεῖς, ὑπερφυέςατε Καῖσαρ. 90.
Εἶτα δὴ σὺ κάθῃ, ὥσπερ ὁ Ο'μηρικὸς Ζεύς. 18.
Εἰ τὰ τοιαῦτα γράφειν εἰδώς. 143.
Εἴτε πλέον ἢ ἄμεσος ὁμιλία. 154.
Ε'λαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖταί σε. 66.
Ε'μοὶ ἀντὶ παντὸς μύρου. 74.
Ε'μός ἐςιν ἦτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι. 126.
Ε'π' ἀδήλοις τοῖς ἐπισυμβησομένοις. 205.
Ε'παινῶ μέν συ τὴν σιωπήν. 45.
Ε'παινῶ μὲν, ὑπέρτιμε δέσποτά μυ. 25.
Ε'πέτεινέ μοι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. 202.
Ε'ρᾷ & αὖθις τῆς παιωνίας. 137.
Ε"ςι τις ϗ παρ' ἡμῖν Η'λίας. 80.
Ε"ςι τις μερὶς τῷ Θεῷ. 85.
Εὐχαριςῶ σοι, κύριέ μυ. 182.
Ε"χεις καλῶς ὁ ἐμὸς ϗ ἀρχαῖος. 51.
Ε"χεις μὲν, ὅπερ ἐζήτησας. 194.
Ε'χρῆν μὲν ὐχ ὕτως, θεοτίμητε. 13.
Ζηλῶ σε, μητροπολῖτα Πατρῶν. 179.
Η' Α'τζικώμη ϗ αἱ Θυρίδες. 19.
Ηἴδειν ϗ πρὸ τῆς τῦ νοταρίυ γραφῆς. 214.
Ηἴδειν ὡς ἀλγήσεις πλεῖςα. 220.
Η'δίκηται μὲν ὁ παρών. 206.
Η'δὺ μὲν ϗ τὸ νεογνὸν τοῦτο. 70.
Η"κυσα πολλάκις σοφῦ τινος λέγοντος. 119.
Η"κυσα συ τὴν ἀναχώρησιν. 121.
Η'νωχλήκασίν ποτε τῷ αὐτοκράτορι. 89.
Η' παρῦσα γυνὴ, εὐγενής ἐςι. 210.
Η'σθην ὑπερφυῶς, ἥσθην. 218.
Η' τῦ ἀντιλέγειν τέχνη. 6.
Ι'δέ σε, λαμπρότατε ϗ εὐγενῶν, κ. λ. 47.
Ι'να μὴ εὐθὺς ἐκπλήξω. 168.
Ι"σως ἀγνοεῖς, φίλτατέ μοι. 41.
Καὶ βραχεῖα ἡ ἐπιςολή. 103.
Καὶ ἐμεμψάμην σοι. 223.
Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς συ ἀγάπη. 60.
Καινὸν ὐδὲν ποιῶ, τιμιώτατοι. 16.
Καλὴ μὲν ἡ ἐπιςολή. 73.
Καὶ ἦτος ἐμός ἐςιν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ. 153.
Καὶ ἦτος ἐμὸς, ϗ διατῦτο ϗ σός. 110.
Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων συ. 50.
Καὶ τίς ἄλλος τοιοῦτος, ὁποῖος εἶ σύ. 140.
Καὶ τίς ὕτω καλὸς, ὕτω σεβασμός. 59.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, ὡς ὁ τιμιώτατος. 96.
Λαμπρότατε ἀνεψιὲ, φίλε μοι. 30.
Λύσαντες ἐκ τριγλείας τὴν ὑπώρειον. 84.
Μακρόθεν, ἐγγὺς, πρὸς τὺς ἐγγύθεν μακράν. 111.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη. bis repetita 56. & 190.
Μεγαλοπρεπέςατε κύριέ μυ. 10.
Μέγα τι χρῆμα, ὑπέρτιμε δέσποτα. 229.
Μηδὲ ἐμὲ αἰτιῶ ἀναίτιον ὄντα. 62.
Μὴ δυσχεράνῃς, ὐκ ἀξιοῦμεν. 81.
Μὴ θαυμάσῃς, εἴ τινά σοι. 150.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅπερ ἐρῶ. 23.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι ϗ πάλιν. 208.
Μήποτε ὖ καλῶς, ὐδὲ ὡς παιδίον. 151.
Μόλις ποτὲ & βραχὺ τῶν κακῶν. 147.
Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαςά. 123.
Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τε. 42.
Μοναςήριον ὑπέσχετό μοι. 75.
Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίυ ἦτος. 148.
Νῦν ἔγνων τὸν τιμιώτατόν μυ δεσπότην. 54.
Ο' Βυκελλαρίων ἦτος ἐνδοξότατος κύριός μυ. 48.
Ο' δεῖνα ἀποςελλόμενος παρ' ἐμοῦ. 216.
Ο' δεῖνα ἀρχὴν τῆς πρὸς μὲ φιλίας. 217.
Ο' δεῖνα ἐλεεῖται παρ' ἡμῶν. 212.
Ο' δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι. 213.
Ο' διοικητὴς Α'γκύρας ἐμοί. 67.
Οἱ Α'τζικωμῖται, λογιώτατε ἀδελφὲ, μερίς μοι. 86.
Οἶμαί συ μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα. 46.
Οἱ πρῶτοι τὰς μεγίςας τῶν ἐπισημῶν, κ. λ. 22.
Οἱ τοῦ Χωμύτζης οἰκήτορες. 192.
Ο' Κορίνθιος ὁ τὴν γλῶτταν πολύς. 181.
Ο' μάγιςρος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τῦτο. 69.
Ο' μέγας Α'μασείας & σύγκελλος. 108.
Ο' μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωποτάτης. 4.
Ο' μὲν πρόξενός σοι τοῦ νοταρίυ. 162.
Ο' μοναχὸς ἦτος προσῆλθέ μοι. 197.
Ο' Νικαεὺς ἦτος χρεώςας, ὥς φησιν, ἔχει. 127.
Ο' νοτάριος ἦτος τοσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει. 116.
Ο"ντος ἀναγκαίυ, φιλτάτη ψυχή. 94.
Ο' παρὼν ἦτος ἄνθρωπος ἐγνώρισαί μοι. 203.
Ο' παρὼν ἦτος συγγενής ἐςιν ἐμός. 199.
Ο' πρωτοκένταρχος ἦτος. 63.
Ο' πρωτοσπαθάριος συγγενής μυ ἔπεμψέ μοι. 159.
Ο' πτωχὸς ἦτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμῦ. 195.
Ο' πτωχὸς ἦτος καὶ ἐμὸς καὶ ἠδικημένος. 196.
Ο'ρᾷς, ὅπως κατατολμῶ συ. 8.
Ο' τὴν παροῦσαν γραφὴν ἐπιδιδούς σοι. 161.

Ο' τι-

II. pag. 101. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν. *Eiusdem in inscriptionem psalmorum*. Inc. Τῶν ἐν τοῖς ψαλμοῖς ἐπιγραμμάτων, κ. λ. Des. διαθεσμοθετήσαντες τοὺς ψαλμούς. Innuitur inter Michaëlis Pselli scripta inedita ab Allatio in Diatriba de Psellis cit. edit. Fabric. pag. 58. §. LXXV.

III. pag. 102. Τοῦ αὐτοῦ, τί τὸ κατ' εἰκόνα, ἢ τί τὸ καθ' ὁμοίωσιν. *Eiusdem, quid sit secundum imaginem, & quid secundum similitudinem*. Inc. Α'πάντων τῶν γενομένων μόνος ὁ ἄνθρωπος. Des. ἐκεῖνον δὲ λέγειν μηδέποτε. Ibid.

IV. pag. 103. *b*. Eiusdem in illud Evangelii, *crescebat aetate & gratia*. Inc. Καὶ τοῦτο τῶν δυσκαταμαθήτων, κ. λ. Des. οὔτε συςολῆς, οὔτε μὴν ἀποτάσεως. Haec, & quae sequuntur Pselli opuscula non memorantur l. c.

V. pag. 106. Eiusdem Disputatio: *Quod multum sapienter typica lex iunioribus Hebraeis fuerit interclusa, &c.* Inc. Ω'ς ἄρα λίαν σοφῶς ὁ τυπικὸς νόμος τοῖς ἐφήβοις τῶν Ι'ουδαίων ἐκέκλειςο. Des. ἔςαι γὰρ ταῦτα ἑτέραις ὑποθέσεσιν αὖ προσφυῆ.

VI. p. 108. Eiusdem Theologica quaestio, cu-

cuius titulus & initium ita habet: Ζητεῖτε, ὅτι ποτέ ἐστιν, ὅρος κ̀ λόγος παρὰ τῷ πατρὶ, ῥηθὲν περὶ τοῦ υἱοῦ, κ. λ. Des. ὅτι πρὸς δύο ὐδ' Ηʹρακλῆς.

VII. pag. 109. *b.* Variorum phaenomenorum explicationes, ac praecipue fulgurum, *qualis sit eorum ignis, unde adscendat, & an quilibet ignis ex nubibus erumpens, vim habeat comburendi &c.* Inc. Οʹ μὲν περὶ τῆς Ιʹριδος λόγος, περὶ ἧς δὴ πρώτης, κ. λ. Des. τὰ διὰ πολλῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ἐπιτιθέντες ὑμῖν.

VIII. pag. 113. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, οἱ δύο Βασίλειοι, ἢ οἱ δύο Γρηγόριοι ὁμώνυμοί εἰσιν, ἢ συνώνυμοι. *Eiusdem ad quemdam, qui ipsum interrogaverat, utrum duo Basilii, vel duo Gregorii essent homonymi, an synonymi*. Inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις, πάντων ἀνδρῶν ἐμοὶ λογιώτατε, κ. λ. Des. ταυτότης πράγματος, κ̀ διαφορὰ πράγματος.

IX. pag. 115. *b.* Responsio ad tres quaestiones sacrarum scripturarum; nimirum, I. *quodnam esset pallium, quod Petrus praecingens, in mare se proiecit? II. quaenam locustae, ac mel silvestre, quo vescebatur Praecursor? III. quinam panis carbonibus suppositus?* Inc. Τρία ταῦτα εἰώθασιν ὁ πολὺς ὅμιλος ἐρωτᾷν, τίς ὁ ἐπενδύτης, κ. λ. Des. τὰ γάρ τοι ἄμφια τῦ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν βίυ καλύμματα.

X. pag. 116. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τίποτε δηλοῖ τὸ, ϗ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐν ἡμῖν, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam, qui ipsum interrogaverat, quid significet illud, Et opera manuum nostrarum dirige super nos, &c.* Inc. Πεφιλοσόφηται τοῦτο θαυμασίως τῷ θείῳ Δαβίδ. Des. κ̀ τὸν Θεὸν ἐφ' ἑκατέροις προσκεκληται σύμμαχον.

XI. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ. *Eiusdem in illud, Quoniam spiritus pertransivit in illo*. Inc. Εἴτε πνεῦμα βούλοιτό τις τὴν ψυχὴν ὀνομάζειν, κ. λ. Des. τὸ ἀντίζυν τοῖς πολλοῖς ἐξομαλίσαι.

XII. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐπ' ὐδενὸς ὂν τῶν ἁπάντων ὐκ ἔστιν, ἐφ' ὅτῳ ὐχὶ τῶν ἁπάντων. *Eiusdem in illud, in nemine igitur omnium dicere non licet; nonne in quolibet omnium?* Inc. Οὐδὲν ἀπεικότως φιλοσόφυς ὑμᾶς ὄντας. Des. καὶ σαφῆ δώσω τὸν ἔλεγχον.

XIII. pag. 121. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, πρῶτον μὲν γὰρ εὐλαβεῖσθαι ἄξιον, μὴ φαινοίμεθα τῆς θαυμασίας ἀρετῆς κακοὶ ζωγράφοι· μᾶλλον δὲ ζωγράφων οὐ φαύλων ἴσως, τῶν δὲ πολλῶν, φαῦλον ἀρχέτυπον· πρός τινας ἐρωτήσαντας. *Eiusdem in illud, primum quidem vereri iustum est; ne videamur admirandae virtutis mali pictores, vel potius pictorum forsitan non malorum, sed vulgarium malum exemplar; ad quosdam, qui de hoc ipsum interrogaverant*, responsio. Inc. Ρʹητορικὸν ὁμοῦ τὸ πρόβλημα. Des. εὔκαιρον ὁμοῦ κ̀ φιλόσοφον.

XIV. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν περὶ ἀναστάσεως τοῦ Θεολόγυ λόγον, κ̀ εἰς τὴν βραδυτῆτα. *Eiusdem in Theologi* (sc. Gregorii) *Orationem de Resurrectione, & in tarditatem*. Inc. Πολλοὶ τῶν κατασησαμένων τὰς θεολογικὰς τέχνας. Des. ταυτηνὶ θεωρίαν ἐφοδεῦσαι κ̀ θεωρῆσαι.

XV. pag. 126. Εἰς τὸ, ᾧ τινι μὲν ὖν ἐξεγένετο διὰ λόγυ ϗ θεωρίας. *In illud, Cuicumque igitur sermone ac visu obtigit*. Inc. Τῆς θείας ὁ πατὴρ μακαριότητος ἀξιοῖ, κ. λ. Des. ἀντιβαῖνον αὐτῇ πρὸς τὸν δρόμον κ̀ ἀντικείμενον.

XVI. pag. 127. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πάσχα. *Eiusdem in Pascha*. Inc. Οἱ τῷ μεγάλῳ Θεολόγῳ τὴν περὶ τοῦ Πάσχα ὀπτασίαν ὡς ἀληθῆ χαριζόμενοι. Des. ἐν κινήσει τὴν τῶν πραγμάτων ἔχει ἀντίληψιν. Sunt expositiones quaedam in difficiliora Nazianzeni Orationum loca, quae citantur ab Allatio in Diatriba de Psellis cit. edit. pag. 30. §. 43. pag. 39. §. 59. & pag. 58. §. 65. Memorantur etiam a Fabricio B. G. Vol. VII. pag. 540.

XVII. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, κ̀ εἰ τὸ πάντα ἐν πᾶσι κεῖσθαι μὴ πειστέον τοῖς λέγυσιν, ἀλλ' ἡμῖν γε πειστέον, ὡς ἐν ἀλλήλοις κ̀ παρ' ἀλλήλοις ἐκείμεθα. *Eiusdem in illud, Quamquam omnia in omnibus inesse dicentibus non est credendum: attamen credendum nobis est, quod nos in aliis, & alii in nobis invicem sunt*. Inc. Εἰ καὶ πόῤῥω τοῦ καιροῦ τὸ ἐρώτημα. Des. σκότυς μᾶλλον, ἢ διαυγείας παραίτιος ἦν.

XVIII. pag. 134. *Alterius Gregorii loci explanatio*. Inc. Δοκεῖ πως ὁ μέγας ὗτος ἀνὴρ ἐναντία τῷ νόμῳ κ̀ τῷ Μωϋσῇ φθέγγεσθαι. Des. ϗ πρὸς ὑμᾶς ἀνεκοινωσάμην.

XIX. pag. 136. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, κ. λ. *Eiusdem in illud, In principio erat Verbum &c.* Inc. Εʹδει μὲν αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν πρόδρομον τῆς θειοτάτης Χριστοῦ παρυσίας. Des. ὦ πάσης ἐνταῦθα ἀκηράτυ ϗ ἡδυεπῦς ἡδονῆς. Sequuntur deinde usque ad pag. 168. aliarum plurimarum quaestionum solutiones in diversa Greg. Nazianz. Orationum, D. Paulli Epistolarum, ac Psalterii loca, quas singillatim recensere brevitatis gratia supersedebimus. Quae Pselli Opuscula in hoc codice recensuimus, eorum pleraque ignota fuerunt Leoni Allatio, qui in Diatriba de Psellis loc. cit. §. LXXVII. ita ait: *Multa sunt, ut vides, huius auctoris haec, quae vides scripta: non tamen explent sitim, sed adhuc anxius sortem meam accuso, quod non habuerim omnia &c.*

XX. pag. 168. Μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτυ πατριάρχυ Κωνσαντινυπόλεως τοῦ Κηρυλλαρίυ πρὸς Πέτρον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Αʹντιοχείας. *Michaëlis Cerularii sanctissimi Patriarchae Constantinopolitani ad Petrum sanctissimum Patriarcham Antiochenum*, Epistola. Inc. Τὰ γράμματα τῆς μακαριότητός συ. Des. εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν. Graece & Latine edidit hanc Cotelerius Monum. Tom. II. pag. 135. seqq. Latine tantum Card. Baronius ad A. MLIV. N. 28. seq. Exstat Ms. in Bibl. Taurin. Cod. CC. pag. 49. Catalogi Tom. I. pag. 298. §. XIV. & in Caesar. Nessel. Catalog. Tom. I. pag. 417. §. XXIII. subiuncto Opere quodam contra Latinos, cuius initium: Ωʹς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητος, κ. λ. Michaël iste Cerularius, infensissimus Latinorum hostis, ab anno MXLIII. ad MLIX. sedem Constantinopolitanam tenuit. In hunc, tamquam praecipuum ab A. MLIII. schismatis auctorem, Photio etiam deteriorem, invehuntur post Baronium Al-

Allatius de Confenf. II. 9. Stephanus de Altimura, five Michaël Le-Quien in Panoplia contra Schifma Graecorum pag. 214. feq. 284. feq. aliique. Petrus vero Antiochenus floruit circa annum ML.

XXI. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiufdem ad eumdem* alia Epiftola. Inc. Οὐ παύεταί ποτε τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβυλῶν. Def. τὴν σὴν τελειότητα εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν. Hanc quoque Graece & Latine vulgavit idem Cotelerius loc. cit. pag. 162. feq. Exftat Ms. etiam in Bibl. Caefar. Neffel. Catalog. Tom. I. p. 116. §. LX.

XXII. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀντίγραφον πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Κωνςαντινυπόλεως. *Eiufdem Patriarchae Antiocheni* (Petri) *refponfum ad eumdem Patriarcham Conftantinopolitanum* (Michaëlem Cerularium). Inc. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ συ. Def. ὡς ἔφθην εἰπὼν, τὸ περιφρονέμενον. Gr. & Lat. ibid. pag. 145. feqq. partem vero edidit Allatius de Purgatorio pag. 695. & de Confenfu pag. 786. & pag. 1113. Exftat Ms. & in Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XI. & in Caefar. Neffel. Catalog. T. cit. p. 116. §. LXI. Laudatur & citatur haec Epiftola a Card. Baronio ad A. MLIV.

XXIII. pag. 177. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀκυλίας, ἤτοι Βενετίας. *Eiufdem* (Patriarchae) *Antiocheni ad Archiepifcopum Aquileiae, five Venetiae*. Inc. Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης. Def. μνείαν ποιούμενος. Item Gr. & Lat. apud Cotelerium loc. cit. pag. 112. feqq. ubi infcribitur *ad Dominicum Gradenfem*. In Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XII. & in Caefar. loc. cit. pag. 416. §. XX. infcribitur: Τῷ σεβασμιωτάτῳ . . . . ἐπισκόπῳ Βραδένσης Ἀπηλεγένσης. *Ad maxime venerabilem . . . Epifcopum Tranenfem in Apulia*; perperam enim in dictis Mss. legitur Βραδένσης Ἀπηλεγένσης pro Τρανένσει Ἀπυλένσει. De Trano Apuliae urbe vide Philippi Cluverii Italiam Antiquam Lib. IV. Cap. XI. ac Leandri Alberti Italiae Defcriptionem, ubi agitur de agro Baritano. Exftat etiam in XIII. Codicibus Biblioth. Regiae Parif. ut ex Catalogo eruitur.

XXIV. pag. 183. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. *Eiufdem ad fanctiffimum Patriarcham Alexandrinum*, Epift. infcrib. Τῷ θεοσεβεςάτῳ καὶ θεολιμήτῳ προέδρῳ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, τῷ πανιέρῳ Ἀλεξανδρείας πάπᾳ. Inc. Μετὰ τῆς προσηκέσης αἰδῦς, κ. λ. Def. δεξάμενος ἱερᾶς ὁμηγύρεως. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι συ τὴν θεοτίμητον κεφαλὴν, σεβασμιώτατε δέσποτα, πνευματικὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτυργέ Neque hanc Epiftolam, neque ea, quae fequuntur ufque ad §. XXVIII. inclufive, indicat Fabricius B. G. Vol. X. pag. 329. ubi breviter de hoc Petro mentionem facit.

XXV. pag. 186. Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων. *Eiufdem* (Patriarchae) *Antiocheni ad fanctiffimum Patriarcham Hierofolymitanum* Epiftola. Inc. Ἐπειδήπερ ἔθος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκράτησεν. Def. δεξάμενος ἱερωτάτης. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι, κ. λ. ut fuperior.

XXVI. pag. 189. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἁγιώτατον πάπαν Ῥώμης. *Eiufdem Patriarchae Antiocheni ad fanctiffimum Papam Romae* Epiftola. Inc. Ἄρτι μοι, δέσποτα θεοτίμητε, τῶν ἐκκλησιαςικῶν φροντίδων, κ. λ. Def. ἐν ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρὸς κύριον εὐχαῖς.

XXVII. pag. 191. *b.* Τῷ αὐτῷ. *Ad eumdem* alia Epiftola. Inc. Ἡ τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις πόῤῥωθεν καταβαλλομένη, κ. λ. Def. διατηρῦσα εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

XXVIII. pag. 193. Τῦ πάπα Ῥώμης πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας. *Papae Romae ad eumdem Patriarcham Antiochenum*. Infcribitur: Λέων ὁ ἐπίσκοπος ὁ δοῦλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, Πέτρῳ τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας εἰρήνην καὶ ἀποςολικὴν εὐλογίαν. Inc. Χαίρω ἐν Θεῷ καὶ λίαν εὐφραίνομαι. Def. ἵνα ἑνώσῃ ἡμᾶς ἡ τοῦ Χριςοῦ ἀγάπη ἐν πᾶσι τοῖς ἀρεςοῖς αὐτοῦ, ἀμήν. Subiungitur pag. 197. *b.* Canon XL. fextae Synodi in Trullo congregatae, ac deinde orthodoxae fidei confeffio. Mutuae Leonis PP. IX. & Petri Patriarchae Antioch. litterae laudantur a Card. Baronio ad Annum MLIII.

XXIX. pag. 198. *b.* Λόγος τοῦ ὑπερτίμυ, ὃς ἐπικέκληται Σελέντιος (1). *Sermo honoratiffimi* (fc. Pfelli), *qui appellatur Selentius*. Inc. Ἐπὶ τὰς τοῦ ἡλίυ καὶ πάλιν ἀνατολὰς ὁδῷ βαδίζοντες κατηντήσαμεν. Def. καὶ τῆς μεγάλης βυλῆς τῆς τοῦ πατρὸς ἄγγελος· ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Non recenfetur in Allatii Diatriba.

XXX. pag. 202. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ψελλῦ λόγος εἰς τὺς μαθητὰς αὐτοῦ γράφοντας κατ' ἀλλήλων ἄτακτα καὶ ἀσύντακτα καὶ παιδιώδη. *Eiufdem Pfelli Sermo ad fuos difcipulos, adverfus fe invicem incompofita, inordinata, ac puerilia fcribentes*. Inc. Οὐδεὶς παρ' ὑμῖν οὔτε αἰχμητὴς, οὔτε ἀκοντιςής. Def. τὴν ἴασιν ἀποδώσομεν. Allatius in Diatrib. de Pfellis loc. cit. p. 45.

XXXI. pag. 204. Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν βεςάρχην Γεώργιον τὸν τοῦ Ἀκτυαρίυ. *Eiufdem Monodia in Beftarcham Georgium Actuarii filium*. Inc. Εἶτα δὴ παρὰ τίνος ἐγὼ τεθνηκὼς, κ. λ. Def. οἷα δὴ χρυσήλατον ἄγαλμα. Non indicatur ab Allatio l. c.

XXXII. pag. 206. *b.* Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν κατοιχόμενον μητροπολίτην Ἐφέσυ κῦριν Νικήφορον. *Eiufdem Monodia in defunctum Metropolitanum Ephefi D. Nicephorum*. Inc. Εἰ καὶ σὺ κατέπαυσας εἰς ὐρανὸν ἐκ γῆς ἀπιών. Def. καὶ πάσης ςάθμης ἐπέκεινα. Omifit Allatius.

XXXIII. pag. 208. Sequuntur duo Sermones fine titulo, quorum alter inc. Κἂν τύτῳ φιλοσοφία σεμνύνεται, διότι πλεῖςοι ταύτης καταλιγώρησαν. Def. καὶ φροντὶς αὐτῷ παρ' ὐδενί τῆς συμπήξεως. Alter pag. 210. inc. Ἐδόκει τοῖς ἄνω σοφοῖς, οἷς τὸ σοφοῖς εἶναι τῶν ἄλλων προκέκριτο. Def. περιμάκτρια καταβιβάσει γραῦς. Videntur eiufdem Pfelli, ut etiam quae fequuntur ufque ad finem.

XXXIV. pag. 214. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κό-

(1) De huius vocis fignificatione videre eft Du Cangium in Gloff. Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1370. feqq.

κόρεις. *Eiusdem in cimices*. Inc. Οἱ δὲ πολλοὶ τὰς κόρεις κακίζουσιν. Des. τέχνην ἑρμηνεύων καὶ δύναμιν. Allatius loc. cit. pag. 42. §. LXII.

XXXV. pag. 216. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἐξα . . . . Γεώργιον εἰπόντα, ὅτι οὐδέποτέ μου τὸ σῶμα τῇ ψύλλῃ δέδηκται. *Eiusdem ad . . . . Georgium, qui dixerat, suum corpus numquam a pulice morsum fuisse*. Inc. Καὶ ὡς ἀληθῶς ἄπορον. Des. τὴν δ' ἐμὴν γλυκεῖαν ἐκείνῃ καὶ τρόφιμον. Allatius loc. cit. titulo tamen aliquantum diverso.

XXXVI. pag. 218. *b*. Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ σταλὲν πρὸς τὸν Οὔμπερτον παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Δούκα. *Aurea bulla* (1) *eiusdem missa ad Humbertum ab Imperatore D. Michaële Duca*. Inc. Χρυσόβουλλος λόγος ἀντίκρυς, ὁ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως λόγος ἐστίν. ἀρκεῖ γὰρ ἀντὶ χρυσῆς ὕλης, κ. λ. Des. καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμοίαν σώσουσι πρὸς τὴν βασιλείαν μου καὶ τὴν Ῥωμαίαν διάθεσιν. Tum sequuntur subscriptiones, primum eiusdem Michaëlis, deinde Andronici, tertio Constantii Ducarum, quarto Ioannis Archiep. Constantinopolitani.

XXXVII. pag. 221. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα κῦριν Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem D. Constantinum Monomachum*. Inc. Ὦ βασιλεῦ ἥλιε, καὶ τίς ἄν με καταιτιάσαιτο ταύτην σοι προσφυῶς τὴν κλῆσιν ἁρμόζοντα; Des. αὐτὸς Θεὸς γένοιο, καὶ ἡμᾶς ἐξεργάσαιο.

XXXVIII. pag. 227. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Eiusdem alia Oratio ad eumdem Imperatorem*. Inc. Ὦ βασιλεῦ προσθήκης ἄτερ καὶ συναφῆς, κ. λ. Des. καὶ στεφανωσάμενος θύε τὰ μονομάχεια.

XXXIX. pag. 237. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ τῆς τοῦ ὑπερτίμου τιμῆς. *Eiusdem ad eos, qui ipsi titulum* honoratissimi *invidebant*. Inc. Οὐδ' ὑμῖν βασκανίας περιλελείψεται ἀφορμή. Des. ἑαυτὸν συγκαταβιβάσω ὑμῖν. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXIV.

XL. pag. 239. Πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ. *Contra sui obtrectatores*. Inc. Ὑμεῖς μὲν καὶ οὕτως· λέγω δὲ τοὺς βασκαίνοντας. Des. ἢ ἀνταγωνισταί μοι γενήσεσθε. Ibid.

XLI. pag. 241. Περὶ τοῦ κατὰ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίου. *De Christi Crucis ac Sepulturae mysterio*. Inc. Ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία, μυστήριον μέν ἐστιν οὐσιῶδες, κ. λ. Des. συνισταμένη τοῦ Θεοῦ κατανόησις.

XLII. pag. ead. *b*. Εἰς τὸν πρωτάεδρον καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, φίλτατον μὲν αὐτῷ τυγχάνοντα, βραχὺ δέ τι παραβασκήναντα. *In primum iuri dicundo Praesidem, sibi quidem prius amicissimum, mox vero paullum sibi invidentem*. Inc. Ἐγὼ δέ σε τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ὀλισθήματος μέμψασθαι. Des. ἰσότης ἐξ ἀνισότητος.

XLIII. pag. 243. *b*. Χαρακτῆρες Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. *Characteres Gregorii Theologi, Magni Basilii, Chrysostomi, & Gregorii Nysseni*. Inc. Ἠρώτησας, λογιώτατε, τίνες τε καὶ πόσοι τῆς καθ' ἡμᾶς φιλοσοφίας, κ. λ. Des. ὡς ἡ χρυσῆ λύρα τοῦ πνεύματος.

XLIV. pag. 246. Τίς ὁ παράδεισος, τί τὸ τῆς ζωῆς ξύλον, καὶ τί τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. *Quis Paradisus, quod lignum vitae, quodque lignum scientiae?* Inc. Δένδρα ἐπὶ γῆς, οὔτε πέφηνέν πω πρότερον, κ. λ. Des. δύναμις ἐπιτεταγμένη παρὰ τοῦ κρείττονος.

XLV. pag. ead. *b*. Εἰς τὸ, ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ ἀποστόλου. *In illud, ex ipso, & per ipsum, & in ipsum omnia, ex Apostolo*. Inc. Πολλοῖς τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοσόφων ἐζήτηται. Des. αὐτῷ ἡ δόξα, κατ' αὐτὸν φάναι τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

XLVI. pag. 248. *b*. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα τὸν Μονομάχον. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem Monomachum*. Inc. Ῥευστὸς μὲν ὁ παρὼν χρόνος, ὦ μέγιστε αὐτοκράτορ. Des. καὶ τὴν ἐκεῖθεν βασιλείαν χαρίσαιτο, τὴν ὄντως ὑψηλήν τε καὶ ἀκατάλυτον. Est Oratio valde longa.

XLVII. pag. 262. Μονῳδία τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἰωάννην Πατρίκιον τὸν ὁμιλητήν. *Monodia eiusdem in Ioannem Patricium discipulum suum*. Inc. Κωφὸν ἡμῖν τὸ ἀκροατήριον τήμερον. Des. καὶ θρήνους ἐπιταφίους. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXV.

XLVIII. pag. 265. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἰατρικῶν ἐρωτημάτων ἀποκρίσεις. *Eiusdem medicinalium quaestionum responsiones*. Inc. Τὸ τοῦ σπληνὸς σῶμα, μανώτερον μὲν ἥπατος. Des. ἅπασι τοῖς ἄλλοις.

IL. pag. 267. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑετοῦ, χαλάζης, χιόνος, πάχνης, καὶ δρόσου. *Eiusdem de pluvia, grandine, nive, pruina, ac rore*. Inc. Εἶτα δὴ καὶ περὶ πολλῶν ἐρωτῶν, κ. λ. Des. πυκνοί, καὶ ὕδωρ γεννᾷ.

L. pag. 268. *b*. Περὶ ἀνέμων. *De ventis*. Inc. Ἠτιάσω με ἐν τῷ γράμματι, ὅτι μὴ καὶ περὶ πνευμάτων ἐν τῇ προτέρᾳ σοι διελέχθην ἐπιστολῇ. Des. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ.

LI. pag. 270. Τοῦ αὐτοῦ περὶ βροντῆς, ἀστραπῆς, κεραυνοῦ, πρηστῆρος ἐκνεφίου, καὶ τυφῶνος. *Eiusdem de tonitru, fulgure, fulmine, turbine ex nubibus prorumpente, & typhone*. Inc. Εἰκός τι ποιεῖς ἐπισυνάπτων ἡμῖν ἐν ταῖς ἐπερωτήσεσι νῦν, κ. λ. Des. ἐπινέφελοι δὲ Καικίας τε καὶ Βορέας. De his iisdem rebus agitur in eius Opere *de Omnifaria Doctrina* inscripto; sed initia sunt diversa.

LII. pag. 271. *b*. Πρὸς τοὺς οἰομένους τὸν φιλόσοφον ἐρᾶν τῆς τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεως, ἅμα δὲ καὶ διατοῦτο βασκαίνοντας αὐτῷ. *In eos, qui putant philosophum amare rerum comprehensibilitatem, & idcirco eum obtrectant*. Inc. Ὥς τι πεποιηκότος ἐμοῦ τοιοῦτον οἷον τὰς τῶν πολλῶν γνώμας κινῆσαι, κ. λ. Des. εἴποτε τοῦ πτώματος ἀναστήσεσθε.

LIII. pag. 273. Τὸ ἴσον τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ, βεστάρχου τηνικαῦτα ὄντος ἐπὶ τῇ δίκῃ αὐτοῦ, προσώπου δῆθεν τοῦ πρωτοασηκρήτις, τοῦ ἐπὶ τῶν κρίσεων, τοῦ νομοφύλακος, καὶ τοῦ σκρίβα, ἐπὶ διαλύσει τῆς μνηστείας τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, Ἐλπιδίου τοῦ Κεγχρῆ. *Exemplar Commentarii ab ipso Michaële Psello monacho elaborati, quum es-*

(1) Auream bullam memorat Allatius l. c. p. 46 sed ab hac eius initium differt.

esset tunc in curia Bestarcha, ex persona nimirum primi a secretis, Iudicis, Nomophylacis, & Scribae, super solutione sponsalium generi ipsius, Elpidii Cenchres filii. Inc. Σοφὸν ἄρα τὸ προορᾷν, κὴ ὡς ἐνεςῶτι χρῆσθαι τῷ μέλλοντι, κὴ τίθεσθαι εὖ τὰ πραττόμενα. Des. εἰς ὅσην ἂν κὴ περιςαῖεν ποσότητα.

LIV. pag. 277. *Sententiae quaedam morales.* Inc. Ὥσπερ τοῖς ἀγαθοῖς ἔθος τοιοῦτον τοῖς πλησίον παραινεῖν, δι' ὧν αὐτοὶ γεγόνασιν ἀγαθοί, κ. λ. Des. καὶ πρὸς ἐκείνους ἐξομοιοῦν ἑαυτούς.

LV. pag. ead. *b. Etymologiae variae.* Inc. Ἐτυμολογία ἐςὶν ἡ τῆς δυνάμεως τῦ ὀνόματος ὀρθότης, ἐξ αὐτοῦ τῦ ὀνόματος ἑρμηνευομένη, οἷον, κατὰ τί εἰρήνη; κατὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν, κ. λ.

LVI. p. 278. *b.* Sequuntur miscellanea quaedam, nimirum *de Constantio, Constantini Magni patre, de annorum computo a creatione Adam usque ad duodecimum annum imperii Theophili; de quinque animae facultatibus &c. ac tribus partibus, & in qua parte corporis unaquaeque consistat. Locorum quorumdam Evangelii explicatio; quatuor elementa; nomina septem portarum apud Thebas; nonnulla denique liturgica, ac praesertim quam sit rationi consentaneum, sacerdotem semel tantum in die sacra peragere, &c.*

LVII. pag. 280. Περὶ πειρασμῶν. *De tentationibus.* Inc. Οἱ πειρασμοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπάγονται κατὰ τέσσαρας τρόπυς, κ. λ.

LVIII. p. ead. Varia ascetica, *de manuum extensione, & elevatione in orando; de oratione, quod brevis, & frequens melior sit diuturna, ac mentalis vocali; de lacrimarum utilitate, & in proximum commiseratione &c.*

LIX. pag. ead. *b.* Περὶ τῶν μοναχῶν σχήματος. *De monachorum habitu.* Inc. Τὸ μοναχικὸν σχῆμα σύμβολόν ἐςι τῆς νοητῆς τοῦ περιβεβλημένυ αὐτὸ καταςάσεως. Enumerantur singulae monastici habitus partes, earumque significatio adfertur.

LX. pag. ead. Περὶ ὀνείρων. *De somniis.* Inc. Κατὰ τρεῖς τρόπυς ἡ δι' ὀνείρων γίνεται ῥεῦσις. Des. ἀλλὰ κὴ τοῦτο κατὰ τὰς προειρημένας αἰτίας διάκρινε.

LXI. pag. 281. *b.* Alia miscellanea *de Saturno, de Perseo, de Europa Agenoris filia, de Remo, ac Romulo* (qui tamen Ῥῶμος dicitur) *de Februarii mensis mutilatione, de Alexandro, de multiplici appellatione vestis summi Sacerdotis; & quomodo apud Hebraeos per diversos adamantini lapidis colores, atque alphabeti litteras futura praenoscebantur.* Subiiciuntur aliqua *de Amazonibus: de diversarum artium inventoribus; de rege Og, de Ezechia, de Salomone, eiusque sapientia, atque a vero Deo ad idolorum cultum defectione; de Achabo, Iezabele, &c.*

LXII. pag. 284. Historica nonnulla *de Rhodiis, quare dicti deinde Colossenses; de Iulio Caesare; de magno terraemotu, qui sub imperio Valentiniani iunioris Alexandriae factus est; de alio sub Iustino Thrace, ac de tertio sub Iustiniano Magno, quo tempore etiam Constantinopoli taeterrima pestis grassata est. Tum nonnulli fetus monstrosi, sub Imp. Mauricio in lucem editi, ac Mahometis ortus sub Imp. Heraclio Constante recensetur.* Sequitur brevis interpretatio in illa Petri Apostoli verba: *Domine, bonum est nos heic esse, faciamus tria tabernacula, &c.* tandem *Oratio pro puerpera in fetu emittendo graviter laborante,* quae tamen in fine mutila est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XV. initio, ut videtur, ac fine mutilus; pluribus autem locis, qua tineis, qua atramento corrosus. Huius autem recensio Codicis non parum nobis attulit negotii, ac molestiae propter crebras quasdam compendiarias notas, quae ita sunt a communi reliquorum scriptorum usu remotae, ut in iis extricandis coniectura utplurimum uti coacti fuerimus: ubi vero ne id quidem satis fuit, puncta quaedam apposuimus, ut in adlatis Epistolarum titulis, & initiis contigit. Constat foliis scriptis 286.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Manuelis Moschopuli Schedographia.

COncordat huius initium & finis cum illa, quam recensuimus in Cod. VII. Plut. LV. §. IV. quem vide. In fine ab alia manu exaratum legitur initium allocutionis ad quemdam Imperatorem &c. In imo margine pag. 16. *b.* legitur: Ἀπριλλίυ ζ΄. ἰνδ. ιδ΄. μεγάλη τετραδίῃ. *Aprilis die VII. ind. XIV. magna feria quarta.* COD. XLI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 152.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Seu

Lexicon, ut videtur S. Cyrilli, cui subiunguntur varia Lexica dictionum S. Scripturae, Medica etiam, & de ponderibus, & mensuris: item Lexicon Latinobarbarum.

I. pag. 1. PLura continet hic Codex Lexica, quorum primum, ordine litterarum digestum, & initio mutilum, incipit a littera Α ante Γ hoc pacto: COD. XLII.

Ἀγάλματα, ξόανα, ἀφομιώματα, εἰκόνες, ἢ ἀνδριάντες.

Ἄγαμαι, θαυμάζω.

Ἀγάμενοι, θαυμάζοντες.

Desinit in littera Ω in verbis:

Ὠψισμένοι, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενοι.

Ὠψί-

Ω'ψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα.

Ωἶ, ᾧ τινι.

II. pag. 115. *Lexicon dictionum, quae pro varietate accentuum, ac spirituum varia significant*, ordine item alphabetico. Inc.

Α'γος, τὸ μύσος, παροξυτόνως.

Α'γὸς, ὁ ἡγεμὼν, ὀξυτόνως.

Des.

Ω'σπερ εἰ, καθάπερ.

Ω'δε δεῖ, ὅταν δύο περισπῶμεν.

III. pag. 121. *b*. Φιλιππικῶν ῥητορικῶν λέξεις. *Philippicarum Demosthenis Orationum dictiones*, seu vocum, quae in XI. Demosthenis Philippicis occurrunt, explicationes & glossae. Inc.

Τὸ μέλλον, τὸ γενησόμενον.

Συνοίσοι, χρησιμεύσοι.

Σκοπεῖται, σκέπτεσθαι.

Des.

Φόρους, συντελείας.

Α'μείνωσιν, βελτίωσιν.

IV. pag. 129. *b*. Ρ'ητορικαὶ λέξεις ἑτέραι. *Aliae dictiones Rhetoricae*. Inc.

Α'ρχεσίας, συνόδυς καθετοὺς ἄρχοντας τῦ καιρῦ ἐχρῦντο.

Α'δέκαςον, καθαρόν.

Des.

Ε'ξεταςικὸν, δικαςικόν.

Ε'κπληρῶται, προσνεῖμαι.

V. pag. 133. Λέξεις τῶν συμβυλευτικῶν Δημοσθένους. *Dictiones Demosthenis Deliberativarum Orationum III.* Inc.

Παραλίσκεται, εἰσφέρεται ἐκ περιττοῦ.

Τοὺς ὑπὲρ καταλόγον, τὺς γέροντας.

Des.

Παρεῖνται, εἰσδέχονται.

Συντελεῖς, ἰσοτελεῖς.

VI. pag. ead. *b*. Λέξεις τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθεῖσαι παρὰ Στεφάνυ κ̀ Θεοδωρήτυ καὶ ἑτέρων λεξικογράφων Κασιανοῦ, Λογγίνου φιλοσόφυ. *Lexicon dictionum Veteris & Novi Testamenti, expositarum a Stephano, Theodoreto, & aliis Lexicographis, Cassiano, Longino philosopho*. Incipit ab Octateucho; nimirum

Αὐτόχθοσι, τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ, ἢ τόπῳ κατοικοῦσι.

Α'γνισον, καθάρισον.

Sequuntur deinde Voces *ex IV. Libris Regnorum, Libro Iob, Ecclesiaste, Epistolis D. Paulli, Psalmis & Canticis*. Des.

Τεκεῖν, γεννᾷν.

Καρδιασθαλάσσης, τοῦ βυθοῦ, τυτέςι τῦ βίυ τύτυ. Mutila autem fortasse sunt haec postrema; nam in sequenti pag. 150. fragmentum occurrit lexici herbarii, incipiens a voce Τρόξιμον, τὸ ἀγριομαρέλλην, & desinens in voce Χαλκακάνθη, καλακάνθη, ex quo patet deesse maximam huius lexici partem, nimirum a littera Α ad Σ.

VII. pag. 150. Ε'τυμολογίαι τῶν κδ' ςοιχείων. *Etymologiae XXIV. Alphabeti litterarum*. Praecedit monitum, quod inc. Α'ναγκαῖον δὲ πρὸ πάντων γινώσκειν, κ. λ. Primae litterae etymologia inc. Α. τὸ ἄλφα εἴρηται παρὰ τὸ ἄλφω, κ. λ. Vltimae des. διὰ τοῦτο ὁμοίαν τῷ χαρακτῆρι ἐκφώνησιν ἀπηνέγκατο. Desunt tamen etymologiae litterarum Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο. Has Langius, teste Montfauconio, *satis ridiculas* appellat.

VIII. pag. 151. *b*. Pauca quaedam *de proprietatibus aliquarum regionum*; Scythiae ex. gr. quae nullis omnino fulminum ictibus perhibetur obnoxia, &c.

IX. pag. 152. Περὶ μέτρων κ̀ ςαθμῶν. *De mensuris & ponderibus* brevis Tractatus. Inc. Περὶ κόρυ. Κόρος ἐςὶ μοδ. η'. εἴληπται δὲ ἐκ τῆς Ε'βραϊκῆς διαλέκτυ. Desinit in mna Italica.

X. pag. 154. *Computus Ecclesiasticus*, incipiens: Ψῆφος, δι' ὗ ὑφείλονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμυ ἔτη ἑξακισχίλια τπδ'. διὰ τῆς περιόδυ, ἥ τις περιέχει φλβ' ἔτη. Adnectitur pag. 157. *b*. *Ratio inveniendi Pascha singulis annis, Epactas Solis, & Lunae, &c.* Tandem pag. 161. *b*. *Tabula ipsa Paschalis incipiens ab anno* 6631. (Christi MCXXIII.) *indict. I. & desinens in anno* 6690. (Christi MCLXXXII.) *indict. XV.*

XI. pag. 163. *Lexicon Militare*, seu explicatio nominum, quibus varia militum officia, dignitates, vestes, exercitus partes, & alia huiusmodi designantur. Inc. Πόδηρις, ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν πορφυροῖς ὑφάσμασιν ἐνραβδώμενος, κ. λ.

XII. pag. 165. *b*. Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις. *Dictionum, quae habentur in sanctis Evangeliis interpretatio*. Inc. Πέτρος, ἐπιλύων, ἢ ἐπιγνὺς, ἢ διαλύων, κ. λ.

XIII. pag. 167. Ρ'ωμαϊκαὶ λέξεις ἐν τῷ νόμῳ ἐγκείμεναι. *Latinae dictiones, quae habentur in Iure*, alphabetice dispositae, cum ipsarum Graeca interpretatione. Inc. Α'ντικένσωρ, ἀντιγραφεύς. Des. τὴν δάμνην, τὴν συμφοράν.

XIV. pag. 168. Λέξεις χριςιανικῶν βιβλίων. *Dictiones ex Christianorum libris*. Inc. Ε'φηλος, φακωτὸς τὴν ὄψιν. Des. Βάρβιτον, εἶδος νευρᾶς.

XV. pag. ead. *b*. Λέξεις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίυ Η'λία τοῦ νέυ. *Dictiones ex Vita S. Heliae iunioris*. Inc. Ε'γληχεν, ἐπεθύμει. Ε'νδημεῖ, ἔρχεται. Des. Βάρβα, πώγων· κ̀ βαρβάτος, ὁ πωγωνίας: ubi adiicitur longiuscula enarratio de more apud Romanos invecto barbam alendi.

XVI. pag. 169. *b*. Θεοδόσιος μοναχὸς γραμματικὸς Ι'ωάννῃ τῷ θεοφιλεςάτῳ πρεσβυτέρῳ κ̀ ἐν Χριςῷ ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόσι τῶν ἁγίων ἑορτῶν. *Theodosius monachus grammaticus Ioanni Deo dilectissimo presbytero & in Christo fratri de sanctorum festorum canonibus*; sive Interpretationes in plures acrostichides Canonum diversorum anni festorum. Prima est Α'κροςιχὶς τῦ κανόνος τῶν Χριςοῦ γεννῶν διὰ ςιχελεγείων. *Acrostichis Canonis in Christi Nativitatem versibus elegiacis*, quae ita inc.

Εὐεπίης μέλεσι εὐφημίῃα ταῦτα λιγαίνει, κ. λ.

Interpretatio inc. Ε'ν εὐλάλοις μελῳδίαις οἱ ὕμνοι ἤτοι μέλπουσι τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κ. λ. Vltima acrostichis est Ioannis Monachi in Canonem sanctae & magnae Dominicae Pentecostes, cuius initium:

Θειοςενὲς λόγε, πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον, κ. λ.

In-

Interpretatio desinit in verbis, *μόνη γὰρ τὸν ἰώμενον τῶν ἀνθρώπων νοσῦσαν φύσιν ἐν τοῖς ἐνδοσθίοις συνέσχεν, ὅς τις νῦν τοῖς δεξιοῖς θρόνοις* . . . . . . mutilus est Codex inter pag. 200. & 201. Inseritur pag. 170. *Lexicon vocum, quae inveniuntur in tropariis*, secundum ordinem litterarum, cum earumdem interpretatione. Nihil de hoc Theodosii Grammatici Opere occurrit apud Fabric. in Bibl. Graec.

XVII. pag. 201. Occurrit tandem alterius Lexici fragmentum trium paginarum, initio & fine mutilum. Haec Lexica videntur inedita, & laudantur ab Holstenio in schedis Mss.

Codex Gr. membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. initio & fine mutilus. Constat foliis 203.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

Scilicet

COD. XLIII. I. pag. 1. TRaiectus, *sive Tyrannus*.

II. pag. 7. *Menippus, sive Oraculum mortuorum consultum*.

III. pag. 12. *b. Mortuorum Dialogi XXX.* ordine tamen ab editis aliquantum diverso; nam primi novem ac decem sunt, qui in edit. leguntur a XIII. usque ad XXX. inclusive; XII. tamen in Codice, est II. in editione. Reliqui undecim sunt, in edit. XII. I. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. III. XI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XVI. Constat fol. 30.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΜΕΛΕΤΑΙ.

LIBANII RHETORIS MEDITATIONES.

Seu potius

Libanii Declamationes, & Orationes aliquot.

COD. XLIV. I. pag. 1. FIlii *a patre abdicati Apologia*. In Codice XXI. huius Plutei §. VII.

II. pag. 6. *b. Avarus strenuum abdicans*. Ib. §. V. Postremae duae huius Declamationis paginae, ac totidem primae sequentis, manu saeculi XVI. suppletae sunt.

III. pag. 13. *Oratoris Apologia*. Ibid. §. XXXV.

IV. pag. 18. *b. Callaeschri Actio*. Ibid. §. XXXVI.

V. pag. 23. *b. Avarus se deferens*. Ibid. §. XXXIX.

VI. pag. 29. *b. Ducis Apologia*. Ibid. §. XXVIII.

VII. pag. 36. *b. Divitis Accusatio*. Ibid. §. XXVI.

VIII. pag. 42. *b. Patris Apologia*. Ibid. §. XXI. In hac Declamatione unum folium a praedicta manu recentiori suppletum est.

IX. pag. 50. *Orestes*. Ibid. §. X. In hac quoque eadem manus recens unicum folium exaravit.

X. pag. 58. *b. Invidus se deferens*. Ibid. §. XVI.

XI. pag. 66. *b. Avarus filium pium abdicans*. Ibid. §. XVIII.

XII. pag. 72. *Parasitus coena fraudatus seipsum deferens*. Ibid. §. XX.

XIII. pag. 74. *b. Morosus se deferens*. Ibid. §. XVII.

XIV. pag. 80. *b. Parasitus alter seipsum deferens*. Ibid. §. XIX.

XV. pag. 84. *Achillis Oratio adversaria Vlyssis Orationi*. Ibid. §. IV.

XVI. pag. 94. *b. Oratio Menelai in legatione ad Troianos pro Helena*. Ibid. §. I. item sine praelocutione.

XVII. pag. 97. *Timon se deferens*. Ibid. §. XXIV. sed in hoc Codice mutila est; desinit enim in verbis, *εἰς φῶς ἤγαγε τὸν* . . . . . . quae in edit. superius cit. incidunt in Tom. I. pag. 355. lin. 24. magnus enim defectus occurrit inter pag. 100. & 101.

XVIII. pag. 101. Sequuntur Libanii Orationes, diversa manu item antiquissima conscriptae, quae propter memoratum defectum incipiunt a fragmento Orationis IX. quae inscribitur, Μονῳδία εἰς Ἰουλιανὸν, a verbis . . . . . *αἵματι συμμιγεῖς ἀναμένων, κ. λ.* In edit. cit. Tom. II. pag. 258. lin. 36.

XIX. pag. ead. *b. Concio funebris super Iuliani caede*. In Codice XIII. Pl. XXXII. §. II.

XX. pag. 128. *b. Lamentatio super Nicomedia*. In dicto Codice §. III.

XXI. pag. 130. *b. De inexplebili cupiditate*. In Codice XX. huius Plutei §. XII.

XXII. pag. 131. *b. De paupertate*. Ibid. §. XIV.

XXIII. pag. 132. *b. Panegyricus in Constantium, & Constantem*, cum praelocutione. In memorato Cod. XIII. §. IV. In hac quoque Oratione quatuor paginae eadem recenti manu suppletae sunt.

XXIV. pag. 151. Sequitur sine ullo titulo Oratio *ad Polyclem*. Ibid. §. XVIII. & cum hac instar unius Orationis coniungitur pag. 153. *Ad Antiochenos defensio*. Ibid. §. XIX.

XXV. pag. 156. *De ulciscenda Iuliani morte*. Ibid. §. XIV.

XXVI. pag. 159. *Ad eos, qui molestum illum appellabant*. Ibid. §. XV.

XXVII. pag. 163. Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι μὴ μελετῴη. *Ad eos, qui ipsum reprehendebant, quod non declamaret*. Ibid. §. XVI. sub titulo, *Ad Iuvenes de Oratione*. Huius Orationis postrema, eadem recens manus exaravit.

Codex Graecus membranaceus Ms. insignis in 4. maiori, Saec. X. duplici manu, eiusdem tamen aevi conscriptus. Constat foliis 166.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Seu

Lysiae Orationes XXVIII. Luciani Dialogi aliquot, Cebetis Tabula, Herodiani Historiarum Libri VIII. Aeschinis Orationes tres, & aliorum Epistolae.

COD. XLV. I. pag. I. DVo statim Indices occurrunt, Latinus alter eorum, quae in hoc Volumine continentur; alter Graecus Orationum Lysiae, quae sunt XXVIII. Concordant autem cum illis, quas recensuimus in Cod. IV. huius Plutei, exceptis II. V. & VI. quae in hoc desiderantur. Quarta (in illo VII.) duplicem habet titulum: prior rubrica conscriptus est: Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας, alter atramento: Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ σηκοῦ ἀπολογία. Duodecima (in illo XV.) caret titulo. Vigesima tertia (in illo XXVI.) initio mutila, titulum praefert: Λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας.

II. pag. 80. *Luciani Tragopodagra*. In Cod. XIII. huius Plutei §. XXVIII.

III. pag. 82. *Eiusdem Ocypus*, cum argumento. In Cod. XXVIII. huius Pl. §. LXXVIII.

IV. pag. 83. *b. Eiusdem Cynicus*. In dicto Cod. XIII. §. XLI.

V. pag. 86. *b. Eiusdem de Dea Syria*. In dicto Cod. XXVIII. §. XXXVII.

VI. pag. 94. *b.* Κέβητος Πίναξ. *Cebetis Tabula*. Inc. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες, κ. λ. Mutila est in fine: desinit enim in verbis: γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδὴς τις κάθηται ...... quae in nuperrima edit. Graec. Lat. Londin. MDCCXX. in 8. incidunt in pag. 49. lin. 15.

VII. pag. 98. Ἡρωδιανὸς ὁ ἱστορικός. *Herodianus Historicus*, sive *de Imperio post Marcum Libri VIII.* Primus inc. Οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων. Vltimus des. καὶ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο. Concordant initio & fine cum Gr. Lat. edit. Argentorat. MDCLXII. in 8. cum notis & animadversionibus Io. Henrici Boecleri.

VIII. p. 173. *Aeschinis Orationes III.* praevia duplici ipsius Vita. Prima Anonymi inc. Αἰσχίνης υἱὸς ἦν Ἀτρομήτου. Des. ἦν δὲ τὸν δῆμον ὁ Αἰσχίνης Κοθωκίδης. Altera Apollonii inc. Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος. Des. μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου. Sequuntur Argumenta in tres Orationes. Argumentum primae Κατὰ Τιμάρχου, *contra Timarchum*, duplex est. Primum inc. Ἀθηναῖοι πολεμήσαντες. Des. διέτριψε χρόνων ἑταιρῶν. Alterum inc. Τοῦτον τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης. Des. μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι. Argumentum secundae Περὶ παραπρεσβείας, *de perfide obita* ad Philippum *legatione*, inc. Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες. Des. καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. Argumentum tertiae Κατὰ Κτησιφῶντος, *contra Ctesiphontem*, inc. Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα. Des. καὶ ἐπιλόγων μᾶλλον ἐοικός. Oratio I. p. 175. *b.* inc. Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν. Des. ἡ πρᾶξις καταλείπεται. II. pag. 196. inc. Δέομαι ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι. Des. καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. III. pag. 216. *b.* inc. Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε. Des. ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε. Exstant tam argumenta, quam Orationes inter Demosthenis Opera Graeco-Latina edit. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. pag. 171. 247. & 274. cum quibus quoad initium & finem omnia concordant. Plurimis autem marginalibus scholiis eiusdem Scriptoris manu exaratis sunt undequaque circumclusae; quorum initium est: Γραφὴ, καὶ δίκη, καὶ εὐθύνη διαφέρουσιν ἀλλήλων· δίκη μὲν γὰρ ἰδιωτικὸν πρᾶγμά ἐστι, γραφὴ δὲ δημόσιον, κ. λ. quod pertinet ad initium Orationis contra Timarchum.

IX. pag. 246. *Anonymi Oratio* (ut ait Montfauconius) *De Amicitia*. Inc. Σοὶ δοκοῦν ὡς ἔοικεν οὐκ ἄλλο εἴη, ἢ τὸ ταῦτα λέγειν ἐπακολουθεῖν φυσικοῖς τε καὶ μή. Des. ἕως ἂν καὶ τὴν δι' αἰσθήσεως ὄρεξιν αἱ αἰσθήσεις καθαρῶς ὑποδέξωνται. καὶ εἴη γε τοῦτο ὀλίγον ὅσον. Videtur inedita.

X. p. 249. Anonymi Opusculum philosophicum, cuius initium: Φύσις ἐνεργοῦσα περὶ τὴν ὕλην κοσμεῖν οἶδε τὰ ἑαυτῆς εὐτάκτως ἑκάστοτε· καὶ τὰ τὴν ἀρχὴν ἐκονήθη. Des. περὶ ὧν σοι ἐν ἄλλοις λελέξεται. In fine attinguntur quaedam de eclipsi Solis, ac de motu planetarum &c.

XI. pag. 253. *Excerptum*, ut in margine est adscriptum, τοῦ Ψελλοῦ, *Pselli*, quod continet interpretationem verborum, Ἡ καλὴ τὸν ὡραῖον, *Pulcra formosum*, quae de Virgine Deipara sunt intelligenda. Inc. Κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἀπέτεκεν, κ. λ. Innuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 58 §. LXXV.

XII. pag. 254. *Euripidis Epistolae V.* Vt in Codice XII. huius Plutei § VI.

XIII. pag. 256. *b. Hippocratis Epistolae XV.* Ibid. §. VII.

XIV. pag. 267. *b. Heracliti Epistolae IX:* Ibid §. VIII.

XV. pag. 273. *Apollonii Epistolae XC.* Ibid. §. IX. ubi sunt XCI. In hoc enim Codice deest Epist. XXXIII. quae inc. Οἱ παῖδες ὑμῶν.

XVI. pag. 282. *b. Lysidis ad Hipparchum unica*. Ibid. §. XI.

XVII. pag. 283. *b. Melissae ad Clearetum unica*. Ibid. §. XII.

XVIII. pag. 284. *Myiae ad Phyllidem unica*. Ibid. §. XIII.

XIX. pag. ead. *b. Theanus Epistolae III.* Ib. §. XIV.

XX. pag. 287. *b. Musonii ad Pancratidam unica* (1). Ibid. §. XV.

XXI. pag. 289. *b. Diogenis Epistolae XXIX.* Ibid. §. XVI.

XXII.

(1) Tum haec, tum quae sequuntur Epistolae usque ad §. XXV inclusive, quum anepigraphae omnino essent, a Montfauconio silentio praetermissae fuere, qui ad Theano pertinere omnes arbitratus est: nos vero ope Codicis XII. huius Plutei, suis quasque auctoribus restituimus.

XXII. pag. 296. *Cratetis Epistolae XIV.* Ibid. §. XVII.

XXIII. pag. 297. *b. Platonis Epistolae VIII.* Ibid. §. XVIII.

XXIV. pag. 303. *Anacharsidis Epistolae VIII.* Ibid. §. III. ubi sunt IX. deest enim heic postrema, quae inc. Οἱ ἐν Ἕλλησι ποιηταί.

XXV. pag. 304. *b. Chionis Epistolae VIII.* Ibid. §. v. ubi multo plures sunt; in hoc igitur Codice incipiunt ab epistola nona, & desinunt in decimasexta.

XXVI. pag. 309. Δημόκριτος Ἱπποκράτει περὶ φύσεως ἀνθρώπου. *Democritus Hippocrati de natura hominis.* Inc. Χρὴ πάντας ἀνθρώπους. Des. ἀκέως ἔπαυσε λειτουργίης. Edita est inter alias Epistolas Democrito tributas in Poësi Philosophica Henr. Stephani pag. 181. Ita Fabric. B. Gr. Vol. I. pag. 422. & 805. in not.

XXVII. pag. 310. *Aeschinis Rhetoris Epistolae VI.* quae ex editis in Collect. Cuiaciana pag. 36. seq. sunt I. II. III. VI. VIII. & VII.

XXVIII. pag. 312. *b. Alia Chionis ad Platonem Epistola*, quae in dicta Collect. inter eius Epistolas est decimaseptima, & incidit in pag. 35. In ultimo tandem folio, quod cum ipso Codicis ligneo integumento compactum est, legitur brevissimum ex Dione Excerptum *de Nili adscensu tempore aestivo*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 312.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SERMONES.

COD. XLVI. IN primis tribus paginis exactissima occurrit Luciani Dialogorum, qui in hoc volumine continentur tabula, ipsorum titulos, ac principia repraesentans, adiecto etiam foliorum, quibus unusquisque comprehenditur, numero, Graecis litteris designato. Sermonum vero series sequens est:

I. pag. 4. *Amores.*
II. pag. 23. *Pro Imaginibus.*
III. pag. 31. *De Dipsadibus.*
IV. pag. 33. *b. Saturnalia.*
V. pag. 37. *Cronosolon.*
VI. pag. 40. *Epistolae Saturnales IV.*
VII. pag. 47. *Herodoti Encomium.* Inscribitur in edit. *Herodotus, sive Aëtion.*
VIII. pag. 49. *De Morte Peregrini.*
IX. pag. 60. *Fugitivi.*
X. pag. 67. *Toxaris*, sive *de Amicitia.*
XI. pag. 90. *De die nefasto, seu contra Timarchum.*
XII. pag. 99. *Deorum Concilium, & Decretum.*
XIII. pag. 103. *b. Zeuxis*, sive *Antiochus.*
XIV. pag. 107. *Pro lapsu in salutando.*
XV. pag. 111. *Apologia ad Sabinum pro mercede conductis.*
XVI. pag. 116. *Harmonides.*
XVII. pag. 118. *b. Scytha, seu Conciliator Hospitii*, mutilus; desinit enim in verbis, ἄτε γένους τοῦ δοκιμωτάτου . . . . quae incidunt in edit. cit. Tom. I. pag. 863. lin. 6. relicta tamen sunt folia quatuor vacua ad defectum supplendum.
XVIII. pag. 120. *Mortuorum Dialogi XXX.* qui quidem, quoad ordinem spectat, uno aut altero exceptis, cum iis concordant, qui habentur in Cod. XXVIII. huius Plutei, §. LXXIII. supra pag. 380.
XIX. pag. 150. *Dialogi Marini XV.* serie item cum illis dicti Codicis XXVIII. ferme consimiles.
XX. pag. 161. *b. Deorum Dialogi XXV.* quales in memorato Codice XXVIII. Deest tamen in hoc ultimus Dialogus, qui in edit. est XX.

Vnicum in hoc Codice scholium, manu diversa appositum, legitur sub initium primi Sermonis pag. 4. quod ita habet: Ὡραῖον ἄγαν, καὶ φυσικῆς θεωρίας ἐχόμενον τὸ χωρίον, ὅτι τὰ ἐν γενέσει πάντα διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀσθένειαν οὐχ οἷά τέ ἐστιν ὑποστέγειν τὰ εἴδη ἐνδελεχῶς, οὐδὲ τῆς τοῦ ἐναντίου ἐπεισόδου ἀνέπαφα· ἀλλ' ἡ θατέρου παρουσία ὥσπερ τινα ἄνεσιν προμηθεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἐγκόπου ἤδη ἐνεργείας. ταύτῃ γε δὴ καὶ τῇ ἀνάμερα ἑκατέρων ἐπαλλαγῇ σώζεσθαι καὶ τὸ ὑποκείμενον ἀφορμὰς λαμβάνει τὸ ἤδη κεκμηκὸς ἐπανάγοντος τοῦ ἐπιόντος τῇ τῶν ἐναντίων καταδοχῇ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. manu, ut videtur, Rhosi Cretensis exaratus. Constat foliis scriptis 181.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΟΓΟΙ.

DECLAMATIONES INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Libanii Declamationes aliquot, & Epistolae; & alia grammatica incerti auctoris.

I. pag. 1. PRima Declamatio est *Morosus se deferens.* Habes in Cod. XXI. huius Plutei §. XVII. COD. XLVII.

II. pag. 8. *b. Neptuni Actio.* Ibid. §. XXX.
III. pag. 12. *Martis Apologia*: Ibid. §. XXXI.
IV. pag. 16. *Actio filii contra adulteros.* In Cod. XXIII. huius Plutei, §. XXI.
V. pag. 20. *b. Morosus abdicans filium.* In dicto Cod. XXI. §. XXII.
VI. pag. 23. *b.* Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ Δάφνῃ νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος. *Eiusdem Lamentatio super templum Apollinis Daphnaei.* In Tomo Orationum cit. edit. pag. 185.
VII. pag. 25. *Avarus filium pium abdicans.* In Cod. XXI. §. XVIII.
VIII. pag. 30. *Avarus strenuum abdicans.* Ibid. §. V.
IX. pag. 36. *b. Parasitus coena fraudatus seipsum deferens.* Ibid. §. XX.

X. pag. 40. *Libanii Epistolae*, ut ex numeris marginalibus adparet, *CCC.* (1) Prima anepigrapha inc. Ἀποπέμπομεν ὑμῖν Διάνιον. In editione Amstelodam. quam alias citavimus, est CCCLXXVIII. & *Alcimo* inscribitur. Vltima item anepigrapha inc. Ἀλλ' ὅτε τὰ πρῶτα κακῶς. In edit. *Iphicrati* inscribitur, & est CCLI. Desinit imperfecte in verbis, ὅτι, ὦ παῖ Τυδέως . . . . quae incidunt ibid. p. 122. lin. 17. Huius Cod. XLVII. nec non XIX. huius Plutei Epistolas Libanii, Antonius Maria Salvinus, anno MDCXCV. descripsisse, ac Latine vertisse legitur in Praefatione cit. editionis, ubi hoc de eius Latina interpretatione iudicium profertur „ Interpretatio Latina, notulis interdum non indoctis instructa, ita comparata est, ut vir doctus verba potius verbis reddere, quam sensum clare exprimere voluisse videatur: nihilominus tamen vel sic in locis obscurioribus rectius perspiciendis facem mihi (2) praetulit. „

XI. pag. 127. *Lexicon vetus Anonymi*. Inc. Ἀγορὰ, τὸ πλῆθος, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ συναθροίζονται. Des. Πρόωρος μὲν, ὁ πρὸ τῆς ὥρας καὶ νεαρός· ἔξωρος δὲ, ὁ παρηβηκὼς καὶ γηράσας.

XII. pag. 152. Succedunt Grammatica quaedam sine titulo, *de constructione nominum ac verborum*, in fine mutila propter pag. 154. corruptam, ac novo folio restauratam. Inc. Ἰστέον, ὡς οἱ Ἀττικοὶ ῥημάτων τινῶν ἐνεργητικῶς γραφομένων, κ. λ. Desinunt imperfecte in verbis, ἤγουν ἀπελογισάμην καὶ ἐν ἐμαυτῷ. . . .

XIII. pag. 155. Alia eiusdem generis satis multa, item sine ullo auctoris nomine. Inc. Ἥκω, τὸ ἔρχομαι, καὶ τὸ ἦλθον, ὃ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοῦ ι ἐγράφετο, καὶ τὸ παθητικὸν οὐχ εὕρηται ἵκομαι· βάρβαρον γάρ. Des. πρεσβύτης δ' ἄχρι ἐτῶν πεντηκονταέξ· τὸ δ' ἐντεῦθεν γέρων λέγεται.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. pluribus in locis recentiori manu suppletus. Constat foliis scriptis 180.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Adde

Germani Patriarchae Constantinopolitani Liturgiae Graecae allegoricam expositionem, & Gregorii Corinthi Episcopi in Canones Dominicos enarrationem, & alia nonnulla.

COD. XLVIII. I. pag. 1. MVtilus initio Codex; nam Dictionarium incipit a vocibus:

Διφῶν, ζητῶν, ψηλαφῶν.

Δέμας, σῶμα.

Δέπας, ποτήριον, κ. λ.

Des.

Ὤψισα, ἐχρόνισα.

Ωἶ, ᾧ τινι. Integrius habetur in Codice XLII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 67. Adnectitur superiori Lexico in eadem pag. indiculus aliorum nominum, item ordine alphabetico dispositus. Inc.

Ἀφεγγὲς, μὴ ἔχον φῶς.

Ἀπεγράφης, ἠριθμήθης.

Des.

Γενάρχην, τὸν Ἀδὰμ τοῦ γένους ἀρχηγόν.

Tum *nomina Archangelorum, & Apostolorum*, aliaeque dictiones Hebraeorum, cum ipsarum interpretatione. Sequuntur *nomina fluminum; diversae animalium voces*; ac discrimina inter εἴδωλον, βρέτας, ζόανον, στήλη, εἰκὼν, καὶ ἀνδριάς. Subiiciuntur nonnulla *de Romanis dictionibus*; ac in fine *de mensuris, & ponderibus*; omnia tamen brevissima.

III. pag. 69. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Ἱστορία μυσταγωγικὴ ἐκκλησιαστική. *S. P. N. Cyrilli Archiep. Hierosolymitani Historia Mystagogica Ecclesiastica*, sive Allegorica expositio rituum quorumdam Ecclesiae, sive liturgiae Graecae. Inc. Ἐκκλησία ἐστὶ, ναὸν Θεοῦ, τέμενος ἅγιον, οἶκος προσευχῶν, κ. λ. Des. δεικνὺς, ὅτι κοινωνοὺς ἡμᾶς ἐποίει τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως. Haec in aliis Codicibus ad S. Basilium, in aliis ad Athanasium, vel ad Cyrillum Alexandrinum, vel ad Chrysostomum refertur; in Ms. Biblioth. Coislin. Iacobo fratri Domini tribuitur, quum tamen nullius istorum sit; quare illam auctori suo sancto Germano Patriarchae Constantinopolitano iuniori circa A. C. MCCLV. defuncto, restituit Fronto Ducaeus, atque sub eius nomine Graece & Latine vulgavit in Auctario Biblioth. Patrum Paris. MDCXXIV. T. II. pag. 131. Finis tamen non concordat.

IV. pag. 72. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου τῆς μητροπόλεως Κορίνθου ἐξήγησις εἰς τοὺς δεσποτικοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἑορτῶν τοῦ ὅλου χρόνου, τῶν τριῳδίων τε τῆς ἁγίας μεγάλης ἑβδομάδος, καὶ τῶν ἑορτῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. *Gregorii Archiepiscopi Metropolis Corinthi Enarratio in Dominicos Canones sanctorum festorum totius anni, triodiorum sanctae maioris hebdomadae, & festorum sanctissimae Deiparae*. Canones vero, quorum heic habetur interpretatio, sunt:

Canon primus Cosmae monachi *in Exaltationem S. Crucis*.

Canon secundus pag. 84. Ioannis Damasceni *in festum SS. Luminum*.

Canon tertius pag. 89. *b.* Cosmae monachi *in Occursum Servatoris Nostri Iesu Christi*.

Canon quartus pag. 98. *b.* eiusdem *in Annunciationem Deiparae*.

Canon quintus pag. 105. *b.* eiusdem *in Dominicam Palmarum*; quem sequuntur eiusdem Triodia *in feriam II. III. & IV. magnae hebdomadae*.

Ca-

(1) Male Montfauc. in suo Catalogo Epistolas CCXCVII. numerat.

(2) Apographum enim Salvinianum aere suo redemit Iac. Philippus Dorville, eiusque usum Ioanni Christophoro Wolfio cit. editionis auctori concessit. Aliud earumdem Libanii Epistolarum Latine a Salvino redditarum volumen, ipsius manu exaratum & emendatum, in Marucellorum publica Bibliotheca inter eius Mss. schedas adservatur.

Canon sextus pag. 119. item eiusdem *in feriam quintam*, itemque Triodion *in Parasceven*.

Canon septimus pag. 128. *b. in sanctum & magnum Sabbatum*, partim Marci monachi, partim Cosmae.

Canon octavus pag. 134. *b.* Ioannis Damasceni *in Dominicam Paschae*.

Canon nonus pag. 139. *b.* eiusdem *in Dominicam, quae Antipaschae dicitur* (sc. in Albis.)

Canon decimus pag. 145. Cosmae monachi *in Dominicam Pentecostes*.

Canon undecimus pag. 149. *b.* Ioannis Damasceni *in eamdem Dominicam Pentecostes*.

Canon duodecimus pag. 156. Cosmae monachi *in Transfigurationem Domini*.

Canon decimus tertius pag. 163. eiusdem *in Dormitionem Deiparae*. De hoc Gregorii Opere fusius agit Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabric. pag. 801. seqq. ubi singulorum Canonum refert titulos, & expositionum initia; quae ferme cum nostro Codice concordant, serie tantummodo Canonum excepta; in hac enim videtur potius Palatino Codici CCCLV. de quo ibidem sub finem pag. 804. accedere.

Subiiciuntur in fine quaedam historica diversa manu, in quibus *de Apostolis, Deipara*, ac praecipue *Ioanne Theologo* agitur. Tum SS. Apostolorum Canon LXXXV. *de veris ac germanis S. Scripturae libris*, cum sua interpretatione. Tandem *in XII. Apostolos* versus iambici sex, & alia nonnulla non magni quidem momenti, quae tamen ob postremae paginae evanidum characterem perlegi minime possunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in principio, ac madore ita corruptus, in margine praesertim interiori, ut nonnulla prorsus corrosa perierint, plurima vero in dies evanescant. Constat foliis 172.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM INCERTI AVCTORIS.

Et alia aliorum auctorum grammatica, & rhetorica Opuscula.

COD. IL. I. pag. 1. ΠΕρὶ παθῶν λέξεων. *De adfectionibus dictionum*, brevis Tractatus Anonymi. Inc. Πάθη μὲν ὖν ἐν ταῖς λέξεσι γίνονται, κ. λ. Des. τοσαῦτα κ̧ περὶ τῶν διαλέκτων ἔχεις εἰδέναι.

II. pag. 4. *Collectio nominum Atticorum ex Technologia Imaginum Philostrati, quam edidit Manuel Moschopulus, & ex libris Poëtarum, &c.* Eadem est cum illa Codicis VI. Plut. LVI. §. I. quam vide. In fine legitur subscriptio: Ε'ν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ η'. ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ, ἰνδ. ιδ'. ἔτυς ,ςϡνζ'. *Mense Septembri VIII. die Dominica in Nativitate SS. Deiparae, indict. XIV. anno* 6957. (Christi MCCCCIL.) Haec tamen subscriptio eruta a nobis fuit ex nonnullis litterarum vestigiis adhuc ex litura superstitibus.

III. pag. 58. Γραμματικὴ τῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτατυ κυροῦ Θωμᾶ τοῦ Μαγίςρου. συνετέθη δὲ κατὰ ςοιχεῖον. *Grammatica sapientissimi & eloquentissimi D. Thomae Magistri; digesta vero est secundum ordinem litterarum*. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, κ. λ. Des. τῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Eadem cum illa Codicis XVII. huius Plut. §. I. ubi titulum habet diversum.

IV. pag. 147. Μανυὴλ τοῦ Μοσχοπύλυ περὶ ὀνομάτων. *Manuelis Moschopuli de Nominibus* brevis Tractatus, seu potius fragmentum. Inc. Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλῦσι πάθος. Des. ὡς τύπον ἔχων τῶν διὰ τοῦ ωτερος κ̧ ωτατος. Habes editum Graece Opus integrum Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. in 8. In editione, quam habemus prae manibus, notulae quaedam sunt manu Antonii Mariae Salvini in margine appositae.

V. pag. 154. Ε'πιμερισίαι κυρῦ Γεωργίυ τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Epimerismata D. Georgii Lecapeni*, seu *de Artificio Grammatico* Opus idem cum illo, quod habes supra in Codice VIII. huius Plutei.

VI. pag. 194. *b.* Τρύφωνος περὶ παθῶν λέξεων. *Tryphonis de dictionum passionibus, sive figuris* ἀποσπασμάτιον, in quo adfectionum XXVI. nomina primum, deinde exempla adferuntur. Prima est Πρόθεσις; ultima Συναλλαγή. Graece & Latine exstat ad calcem Grammaticae Graecae Alexandri Scoti Lugd. MDCXIV. 8. pag. 954.

VII. pag. 195. *Anonymi Schedia duodecim in totidem, qui feruntur Herculis labores*, cum suis exercitationibus in ea Grammaticis, ac scholiis interlinearibus. Primum schedion inc. Ε'ξέμηνε τὸν Διὸς Η'ρακλῆν τὸν τῆς Η'ρας ζηλότυπον· εἰς δὲ τὸν Πυθῶνα μολῶν, ὅπως ἀνανήψειε τῆς μελαγχολίας, κ. λ. Grammatica exercitatio inc. Ε'ξέμηνεν, ἀντὶ τῦ μανῆναι ἐποίησεν, δίφθογγον τὸ μη· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ μήνω, τὸ παράφρων εἰμί· ὅπερ ἐςὶν ἄχρηςον. ἔμεινε δὲ, ἀντὶ τοῦ προσεκαρτέρησεν, δίφθογγον τὸ μει, κ̧ ἔςι τὸ θέμα μένω, τὸ ἐπιμένω. Πυθὼν, τὸ Α'πολλώνιον μαντεῖον· καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ πύθω, τὸ ἐρωτῶ, κ. λ. Vltimum Schedion des. καὶ δείξας, πάλιν εἰς ᾅδυ κεκόμικεν. Exercitatio vero des. τὰ γὰρ διδασκόμενα, κεκρυμμένα πρὸ τῦ διδαχθῆναι εἰσί. Εὔμολπος.... Imperfecta est. Haec schedia super duodecim Herculis labores, quos dicunt, habentur etiam infra in Codice XIII. Plut. LXXIV. §. XIII. edita autem sunt inter Excerpta rhetorum ac sophistarum Leonis Allatii p. 321. seqq.

VIII. pag. 207. *b.* Occurrit iterum idem *Domini Georgii Lecapeni de Grammatica Opus*, ut supra §. V. sed mutilum; desinit enim in verbis: οἷον ἀναιρεῖται ςέφανον, κ̧ ἀναιρεῖται μετὰ χεῖρας βιβλίον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus. Constat foliis 208.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Adde

Excerpta quaedam ex Epiphanio & Severiano; tum Leonis Sapientis, & Charitonymi Hermonymi Opuscula quaedam, & alia plurima Anonymi.

COD. X. I. pag. 1. PRimum Lexicon, quod in hoc occurrit Volumine, & quidem secundum litterarum ordinem digestum, hoc titulo instructum est: Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων, παλαιᾶς τὲ φημι γραφῆς κ̀ τῆς νέας. *Collectio dictionum concinnata ex diversis libris, veteris inquam ac novae Scripturae*. Inc. Α̃ ἆ, παρ' Ἀριςοφάνει ἐπίῤῥημα μετ' ἐκπλήξεως κ̀ παρακελεύσεως. Α̃, ἆ, τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερε, κ. λ. Des.

Ὤψισθην, ὤψισα, ἐχρόνισα.
Ὠψίσθη, ἐβράδυνεν.
Ὦ, θαυμαστικὴ φωνή.
Ὧι ᾧ τινι, ᾧ αὐτῷ.

II. pag. 453. *Variae interpretationes dictionum*, ex libris sacrae Scripturae excerptarum, nimirum ex *Actibus Apostolorum, CL. Psalmis, Canticis, Octateucho, Iobo, Proverbiis, Prophetis, & Evangeliis*.

III. pag. 475. *Interpretationes vocum Hebraicarum*, secundum ordinem litterarum. Inc.

Ἀδὰμ, γήϊνος, ἢ πυῤῥὰ γῆ.
Ἀλληλούϊα, ὁ Θεὸς παρέςιν, ὑμνήσατε.

Des.

Φάρες, διαιρεῖται.
Φὶτ, ςόμα.
Φὶς, ςόμα πυρός.

IV. pag. 479. *Hymni Ecclesiastici, tractus, ac troparia cum interpretatione litterali*, ita ut una paginarum columna metricas Odarum voces, altera ipsarum prosaicam versionem exhibeat. Canon primus, auctore Ioanne Damasceno, *in Nativitatem Domini*, mutilus est in principio: quare specimen damus ex pag. 482. ubi incipit Ἕτερος κανὼν τῶν Φώτων, ȣ̃ ἡ ἀκροςιχὶς δι' ἡρωελεγείων, τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. *Alius Canon Luminum, cuius acrostichis versibus heroicis & elegis, eiusdem Ioannis Damasceni*. Inc.

Σήμερον ἀχράντοιο,	τοῦ ἀμιάντου.
Βαλὼν,	τρώσας.
Θεοφεγγεῖ,	τῷ θεόθεν λάμποντι,
Πυρσῷ,	πυρί.
Πνεύματος,	τȣ̃ πνεύματος.
Ἐνθάπτει νάμασιν,	ἐν τοῖς ὕδασιν.
Ἀμπλακίην,	τὴν ἁμαρτίαν, κ. λ.

Sequitur alter Canon sine titulo, sed videtur *in Pentecosten*.

V. pag. 494. Sequuntur alii duo Canones cum Anonymi interpretatione a superiori valde diversa: nam & longior est, & singulis Canonum subiecta sectionibus. Primus est *in Exaltationem Crucis*, alter *in Occursum Domini*, auctore Magno Cosma. Expositio primi, cuius acrostichis est, Σταυρῷ πεποιθὼς ὕμνον ἐξερεύγομαι, inc. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, κ. λ. Secundi vero, qui acrostichidem habet, Χριςὸν γεγηθὼς πρέσβυς ἀγκαλίζεται, inc. Πᾶς μὲν γέρων καὶ ταῦτα ὑπέργηρος, κἂν κ̀ τὸ κυφότερον, κ. λ.

VI. pag. 518. Ἐπιτομὴ τῶν ἐξηγήσεων τῶν εἰς τὰ τριῴδια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, κ̀ λοιπȣ̀ς διαφόρȣς δεσποτικῶν ἑορτῶν κανόνας συγγραφεισῶν, γεγονυῖα παρὰ τοῦ πρωτονοταρίου. *Epitome Enarrationum in Triodia magnae hebdomadae, ac reliquos diversos dominicorum festorum Canones conscriptarum, a Protonotario composita*. Prologus inc. Καὶ ἐν πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις θείοις κανόσι, κ. λ. Epitome interpretationis in Canonem Dominicae Palmarum, cuius acrostichis est, Ὡσαννὰ Χριςὸς εὐλογημένος Θεὸς, inc. Τοῦ εὐαγγελιςȣ̃ φάσκοντος, ὅτι οἱ προαγόντες δὲ κ̀ οἱ ἀκολȣθȣ̃ντες, κ. λ. Post Triodion sanctae Parasceves, sequitur *Canon Magni Cosmae in Deiparae Dormitionem* item cum interpretatione, in fine vero pauca desunt; desinit enim in verbis, ὃ προσφθεγγόμενοι αὐτῇ ἐν φωνῇ λιγυρᾷ κ̀ . . . . . quae pertinent ad ἑρμηνείαν nonae Odae, quum mutilus Codex sit inter pag. 574. & 575.

VII. pag. 575. *Sententiae quaedam*, versibus iambicis expressae, & iuxta alphabeti litteras dispositae, sed valde mutilae; prima enim est,

Ὑπὲρ σεαυτὸν τȣ̀ς πέλας καλῶς θέλε.

quare desunt versus XIX. tot enim alphabeti litterae ab A usque ad T inclusive numerantur.

VIII. pag. ead. *Aliae sententiae*, versibus item senariis XXIV. iuxta litterarum ordinem digestis expositae. Inc. Ἀρχὴν ἁπάντων, κ. λ. Alibi etiam inciderunt, & sunt Gregorii Nazianzeni.

IX. pag. ead. *b*. Ὠιδάριον κατανυκτικὸν, ποίημα Λέοντος τȣ̃ σοφοῦ κ̀ βασιλέως. *Canticum compunctionis: opus Leonis sapientis & Imperatoris*. Inc.

Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας ἐν συςροφῇ με ζεφύρȣ.

Des.

Ὁ δὲ λυμήτωρ τὴν καῦσιν ὡς ἄχυρον ἀπειλέ με.

Sunt versus nonagintaquatuor, tristichis strophis distincti, quarum singulae ab Alphabeti litteris incipiunt. Notandum tamen, quod litterae Δ, Θ, N, Π, & T, duarum singulae stropharum initium faciunt; trium vero littera Ω, quarum tamen postrema tetrasticha est. Carmen hoc ex Cod. Bibl. Bavar. Latine versum edidit Iac. Pontanus S. I. Ingolstad. MDCIII. 4. Recusum inde in Bibl. Patrum Paris. apud Aegidium Morellum MDCXLIV. Tom. XV. pag. 861. In nostro tamen Codice sex strophas longius est hoc Canticum, quinque tristichas, & unam tetrastichам.

X. pag. 577. *b*. Ὑγιεινὰ παραγγέλματα σύντομα. *Praecepta brevia ad sanitatem tuendam*, versibus iambicis XXV. comprehensa. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν εἰ θέλης μάθε.

Des.

Μετὰ θεοῦ τȣ́τοις γὰρ ἐκφυγεῖς νόσȣς.

XI.

XI. p. 578. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, ὅτι ἑπτὰ ἔργα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. *S. Epiphanii, quod septem opera fecit Deus die Annunciationis*, Excerptum. Primum opus: Χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον. Septimum est: Ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

XII. p. ead. *b.* Ὀνόματα ἀνέμων. *Ventorum nomina*. Inc. Ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς ἀπηλιώτης. Des. Εὔρου δὲ καὶ Νότου Εὐρόνοτος ὁ Φοινικίας. Adamantius Sophista scripsit de ventis.

XIII. pag. ead. *Ratio brevissima inveniendi Paschatis*.

XIV. pag. 579. *Excerptum e Severiano circa mundi creationem, & alia Theologica: praeterea de XXII. litteris Hebraeorum Moysi traditis a Deo in monte Sina; de XII. magnis montibus; de mensibus apud Iudaeos, Macedones, & Aegyptios; de asse, sive de nummis, ac de triginta denariis, quibus venditus est D. N. I. C.* In fine versus politici octo varias sententias continentes.

XV. pag. 584. *Anonymi Excerptum Grammaticale*. Inc. Γραμματική ἐστιν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν, κ. λ. Des. καὶ οὕτω λέγεσθαι καὶ εἶναι γραμματικόν. In fine haec legitur subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν δελτάριον ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἔτει ͵αφιε'. ἡμέρᾳ ιβ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, ἰνδ. γ'. *Absolutus est praesens libellus anno a Christi Nativitate MDXV. die XII. mensis Octobris, indict. III.*

XVI. pag. 587. *Nomina Civitatum Graecarum vetera, & nova*.

XVII. pag. 588. Χαριτωνύμου Ἑρμωνύμου ἐπικήδειος τῇ ἀοιδίμῳ βασιλίδι τοῦ θειοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος κυρίου Θωμᾶ δεσπότου Παλαιολόγου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κυρίᾳ Ἑκατερίνῃ Παλαιολογίνῃ. *Charitonymi Hermonymi Oratio funebris in honorem celebris Imperatricis*, uxoris *divinissimi nostri Imperatoris D. Thomae despotae Palaeologi Porphyrogeniti Dominae Catharinae Palaeologinae*. Inc. Φεῦ, ὦ Ῥωμαίων οἱ περιλειπόμενοι, ὅτι τοσούτοις μὲν δεινοῖς, κ. λ. Des. τὰς ἀγαθὰς, φημὶ, τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας. Haec Oratio manu diversa exarata est. Nihil tamen de hoc Charitonymo habet Fabricius in Biblioth. Graeca.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 591.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑ.

LVCIANI OPERA VARIA.

COD. LI. I. pag. 1. *CHaron, sive Contemplantes*.
II. p. 8. *Dialogi Mortuorum XXX.* qui hunc inter editos ordinem obtinent, nimirum I. XXII. II. XXI. XVIII. XX. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. VI. VII. IX. XI. XXVII. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. IV. V. VIII. X. XXV. XXIX. XXX.

III. pag. 33. *Deorum Dialogi XXVI.* qui paene omnes quoad ordinem cum illis Codicis XXVIII. huius Plutei concordant.

IV. pag. 54. *Marini Dialogi XV.* quorum eadem cum editis series est.

V. pag. 63. *Meretricii Dialogi XV.* Idem cum editis ordo, duobus postremis exceptis, qui inter V. & VI. inseruntur in Codice.

VI. pag. 80. *b. Iudicium Vocalium*.

VII. pag. 83. *Muscae Encomium*.

VIII. pag. 86. *De somnio, seu Vita Luciani*.

IX. pag. 90. *Nigrinus, seu de Moribus Philosophorum*.

X. p. 98. *b. De non temere credendo calumniis*.

XI. pag. 106. *De Domo*.

XII. pag. 112. *Pro lapsu inter salutandum*.

XIII. pag. 116. *Hermotimus, seu de sectis*.

XIV. pag. 144. *Pseudosophista, seu Soloecista*.

XV. pag. 147. *b. Vitarum Auctiones*.

XVI. pag. 155. *Reviviscentes, seu Piscator*.

XVII. p. 169. *Bis accusatus, seu Tribunalia*.

XVIII. pag. 181. *De Sacrificiis*.

XIX. pag. 185. *Anacharsis, seu de Exercitationibus*. Subiiciuntur huic Dialogo, primum pag. 198. *b. Anacharsidis Epistolae ad diversos IX.* deinde pag. 201. *b.* unica *Abaridis ad Phalaridem*, & altera *Pythagorae ad Hieronem*; tum pag. 202. *Phalaridis ad diversos Epistolae XXX.* quae quidem omnia habentur etiam in Codice I. huius Plutei a p. 251. *b.* ad p. 258. cum quo penitus hic Codex concordat, duabus, aut tribus Phalaridis Epistolis exceptis, quae varie sunt dispositae.

XX. pag. 210. *De Luctu*.

XXI. pag. 213. *b. Rhetorum Praeceptor*.

XXII. pag. 220. *De Astrologia*.

XXIII. pag. 224. *b. Pamphilus Eunuchus*.

XXIV. pag. 227. *Amores*.

XXV. pag. 245. *Menippus, seu Decretum mortuorum consultum*.

XXVI. p. 252. *b. Convivium, seu Lapithae*.

XXVII. p. 264. *De mercede conductis*. Huius Dialogi, ut & ipsius Codicis, tres postremae paginae, manu recentiori sunt suppletae. Scholia identidem occurrunt, eaque ab eadem quae Codicem exscripsit, vetusta manu exarata; ex quibus unicum adferre libuit ex pag. 184. *b.* ubi sub finem Sermonis *de Sacrificiis*, haec ad marginem Scholiastes de Api adnotavit: Ὁ Ἆπις ἐν ταῖς ἀγέλαις τῶν Αἰγυπτίων εὑρίσκεται βοῦς ὢν καὶ ἔχων τινὰ ἴδια σημεῖα. τοῦτο κοινὸν εὐετηρίας ἐνομίζετο σύμβολον. Ὁ Νῖσος βασιλεὺς ὢν εἶχε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μίαν τρίχα πορφύραν, ἧς ἀποτμηθείσης ἀνάγκη ἦν ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν (1).

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XI. Constat foliis 278.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Quibus adde etiam

Gorgiae, Alcidamantis, Antisthenis, & Demadis Declamationes.

I. pag. 1. EAdem continet hoc Volumen COD. LII.
cum illis, quae habebantur in Codice IV. huius Plutei, eodemque ordine dispo-

(1) Huius Codicis notitiam exhibens in suo Catalogo Montfauc. falsus est, dum ait: *Luciani Dialogi XXXVI. quorum primus Charon, sive Episcopuntes, ult. Convivium, seu Lapithae*, ut ex recensione nostra satis patet.

posita. In hoc tamen Lysiae Orationibus praecedit eius Vita cum hoc titulo.: Λυσίȣ βίος γραφεὶς παρὰ Πλȣτάρχȣ· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγȣσιν, ὅτι ἐγράφη παρὰ Διονυσίȣ τȣ̃ Ἁλικαρνασέως. *Lysiae Vita a Plutarcho conscripta: alii vero contra adfirmant, quod scripta sit a Dionysio Halicarnasseo*. Inc. Λυσίας ὁ Κεφάλȣ, Συρακȣσίων μὲν ἦν γονέων. Des. τὸν αὐτὸν τρόπον διαλεχθῶμεν.

II. p. 21. Incipiunt Lysiae Orationes, ut in dicto Codice IV. In quibus alter ab altero differt, haec sunt: Lacuna Orationis II. (in edit. ibi cit. XXXI.) exstat inter verba ἐνόμιζον γὰρ, ibid. pag. 500 vers. 11. & verba τὴν ϛρατιαν ἐκ τῆς Ἀσίας, κ. λ. ibid. p. 502. vers. 12. & est item unius paginae cum dimidio. Oratio VI. (in edit. V.) titulo carens & initio, incipit a verbis.... πον ἐκ τȣ̃ ῥόπτου τοῦ ἱερȣ̃, κ. λ. Quae vero paullo ante finem habebatur in illo trium paginarum lacuna inter verba ἀνταποδȣ̃ς, & Ἀθηναῖοι, heic nulla est. Orationes XIV. & XV. (in edit. XIII. & XIV.) carent titulo. Inter Orationes XXV. & XXVI. nullum vacuum spatium relictum, quo illius in fine, & huius in principio defectus designetur; sed utrumque fragmentum ita coniungitur in eadem linea, ac si unica tantum esset Oratio, hoc pacto: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο ἀλλ' ἡγȣ́μενος ἀκριβῆ, κ. λ. Ad calcem Orationum Lysiae ita se subscripsit amanuensis:

Τȣ́σδε λόγȣς Λυσίȣ Φλωρεντίδι γράψ' ἐνὶ γαίῃ
Μάρκος Ἰωάννȣ Κρὴς τὸ γένος τελέθων.

Hos Lysiae sermones Florentina scripsit in urbe
Marcus Ioannis filius (1), *Cretensis genere*.

III. pag. 166. *Gorgiae Encomium Helenae*; *Alcidamantis de Sophistis*, *& Vlysses*; *Antisthenis Aiax*, *& Vlysses*; ac tandem *Demadis pro Duodecennio*, quae omnia vide in dicto Codice IV. Notandum, ea quae in hoc uno continentur volumine, perperam in duo fuisse a Montfauconio distincta; quum Lysiae Orationes Codici LII. reliqua vero Codici LIII. tribuerit: quinquagesimus enim tertius ille est, qui D. Ignatii Martyris continet Epistolas, Oxonii editas anno MDCCVIII. in 8. ut mox videbimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 185.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ Μ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

D. IGNATII M. EPISTOLAE.

COD. LIII. S. *Martyris Ignatii Antiochensis Episcopi Epistolae septem genuinae: quas nimirum collegit S. Polycarpus, suaeque ad Philippenses Epistolae subiecit. Oxonii e theatro Sheldoniano An. Dom. MDCCVIII.* 8.

Huic nitidissimae editioni, quae ad optimum huius Plutei exemplar expressa fuit, sequens Editoris praemittitur Epistola, manu exarata:

Praestantissimo Viro Antonio Mariae Salvino S. Vir Eximie.

Quum celeberrimas hasce S. Ignatii Epistolas edere statuissem, volui, ut quam castigatissimae prodirent. Id vero ut efficere possem, Tuis in hac parte suppetiis apprime debeo. Quid in iis recensendis nostra praestiterit diligentia, ex hoc, quod ad Te mitto specimine pernosces, utinam idem probaturus. Qui apud nostrates benigne satis excipitur, in Tua, & in Florentina Bibliotheca ambitiose sibi sedem expetit hic libellus. Neque interim leve nimis habeatur nostrum hoc munus; ideo enim suum sibi arrogat pretium, quoniam primum a Te profectum est. Tibi

Aed. Chr. Oxon. Cal. Ian. A. D. 170 $\frac{8}{9}$.

Omni obsequio addictiss.
Carolus Aldrich.

In Epistola vero *ad Lectorem benevolum* haec habentur: *Nemini obscurum esse arbitror, quam feliciter illustris Vsserius conclamatas S. Ignatii genuinas Epistolas ab interitu revocarit: idemque Isaaco Vossio in Italiam proficiscenti auctor fuerit, ut easdem Graecas exquireret in Bibliotheca Florentina. Quarum quidem Epistolarum Latinam versionem summa fide ab optimo Praesule fuisse expressam nemo umquam dubitavit. In Graeco tamen Codice Mediceo fideliter exprimendo, sunt qui doctissimi Vossii diligentiam requirant. Accedit, quod Epistolae e genuinis septimae, quae est ad Romanos, exemplar Graecum, quum exstarent ceterae omnes, nondum esset repertum. Felicitatis nostrae est, ut utrique huic incommodo possimus occurrere. Quum enim doctissimus Ruinartus Graecam ad Romanos Epistolam in Codice Colbertino repertam plaudente Ecclesia publicasset, Codicis Medicei accuratissimum exemplar ad nos transmisit Illustris D. D. Nevvtonus Serenissimae nostrae Reginae ad Celsissimum Etruriae Principem ablegatus. Intercesserat enim ei amicitia cum doctissimo & integerrimo Viro Antonio Maria Salvino, Graecas litteras Florentiae profitente, a quo haud aegre impetravit, ut ipsissimum Codicem Mediceum, sua manu totum, vir tantus, exscriberet. In hac itaque editione, quae iubente Rev. D. D. Henrico Aldrich, Aedis Christi Decano, Patruoque meo in primis colendo, suscepta est & absoluta, Ms. tam insigni manu exaratum praelo etiam suis characteribus, quoad potui, imprimendum demandavi; nec in textu, si spiritus excipias, qui sub his signis (⊣) (⊢) dignoscuntur, iota vel minimum immutavi. Notas in margine, quas in Ms. repperi, quum non constaret, an Salvini essent coniecturae, an ad ipsum Ms. pertinerent,* Salv. *discriminis caussa apposui &c.*

Cod. Graec. & Lat. chartac. typis excusus in 8. maiori. Constat pag. 135.

BI-

(1) Montfauc. Palaeogr. Gr. p. 103. ita de hoc ait: *Marcus Ioannis filius Cretensis scripsit Lysiae Orationes XV. Saeculo., nunc in Bibliotheca Laurentiana.*

FINIS PLVTEI LVII.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LVIII.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXX. EDITOS IV.

CODEX I.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

IVLIVS POLLVX.

I. p. 1. Vlii *Pollucis Onomasticum Libris X.* Praecedit primo Auctoris ad Commodum Caesarem Epistola, ut in edit. Graec. Lat. Amstelod. Anni MDCCVI. fol. Tom. I. pag. 1. Tum omisso Capitum Indice, incipit *Liber I.* Θεὸς ϗ θεοὶ ϗ δαίμονες. Huius vero Libri magnam partem, nimirum a verbis, ὀμφαλὸς, ϗ μεσομφάλιον (cit. Tom. pag. 90. v. 14.) usque ad finem, quum bibliopegi incuria inferius male fuisset posita, recentior Graecus deesse omnino arbitratus, iterum heic suo loco exscripsit. Pag. 28. propter Codicem, uti diximus, male compactum, occurrit *Liber VI.* cui nulla praecedit Epistola, sed tantum Index Capitum. Pag. 37. *Liber VII.* Epistola, & Indice Capitum destitutus. Pag. 43. *b. Liber VIII.* item utroque carens. Pag. 51. *b. Liber IX.* cui nulla neque Epistola, neque Index. Pag. 58. *b. Liber X.* cum Indice Capitum, & Epistola ad Commodum Caesarem. Mutilus tamen est in fine; desinit enim in verbis, δύο τῶν πρὸς τῇ ῥάχει φλεβῶν ἢ . . . . . quae incidunt in edit. cit. Tom. II. pag. 1322. vers. 2. Pag. 68. heic occurrit pars illa Libri I. quam mox diximus a novo scriptore, qui transpositionem non animadverterat, fuisse suppletam, non tamen tota; incipit enim a verbis: τὰ δ' ἐναντία, ἥμεροι, πρᾶοι, κ. λ. quae reperies edit. cit. Tom. I. pag. 102. vers. 11. quae adhuc desiderantur, habes inferius in postremis duabus Codicis paginis. Pag. 75. *Liber II.* cui praecedit Capitum index brevissimus, nulla Epistola. Pag. 90. *b. Liber III.* cui Epistola praeit, sine ullo Indice. Pag. 97. *Liber IV.* cum Indice, & Epistola, ut in edit. Pag. 106. *Liber V.* cum solo Indice. Mutilus est hic etiam in fine; desinit enim in verbis, ὁ Καρτάθιος τὸν λαγών . . . . . . (cit. Tom. pag. 516. vers. 22.) Pag. 112. heic tandem occurrunt reliqua ad Librum I. pertinentia, quae incipiunt a verbis, ὀμφαλὸς ϗ μεσομφάλιον, κ. λ. (ibid. pag. 90. v. 14.) usque ad τὰ δὲ πράγματα, πόνος. (ibid. p. 105. vers. 11.)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis 113.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPH RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Ac praeterea

Theodori Lascaris, Procli, Galeni, Aristotelis, ac Libanii Opera varia.

I. pag. 1. Ἰατροῦ Ἰωσὴφ Πιναροῦ Ῥακενδύτου. *Medici Iosephi Pinari Rhacendytae* (1) Epitome Rhetorica. Praecedit Praefatio, cuius initium: Ἐμοὶ δ' ἄρα ϗ λίαν ἐπέραστος ἔδοξεν ὁ κατὰ θεωρίαν βίος ϗ ἀπαθής. Finis: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Θεῷ δὲ τῷ ἐν μονάδι φύσεως ϗ τριάδι ὑποστάσεων ὑμνουμένῳ, ϗ προσκυνουμένῳ δόξα, τιμὴ, προσκύνησις, νῦν, κ. λ. Tum pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἰαμβικοὶ περιέχοντες ἐν ἐπιτομῇ τὴν ἅπασαν ὑπόθεσιν ϗ δύναμιν τῶν ἐγκειμένων τῇδε τῇ βίβλῳ εὐσυντάκτων μαθημάτων. *Eiusdem versus iambici (CXL.) complectentes in compendio totum argumentum ac vim eorum, quae in hoc libro bene dispositorum praeceptorum continentur.* Inc. COD. II.

Ὁρῶν θεατὰ βίβλον ἠυτελεσμένην.

Des.

Μετὰ πόνου πλείστου με συντεταχότος.

Se-

(1) Fuit hic Iosephus Rhacendyta Actuarii, & Apocauchi, qui apud Ioannem Cantacuzenum in gratia fuit, praeceptor, cuius Epitome Rhetorica manuscripta exstat quoque in Bibliotheca Vindobonensi, teste Nesselio IV. p. 41. §. LXX. Vid. & Lambecium VI. pag. 112. Io. Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 778. & Fabric. B. G. Vol. XII. p. 639. Editam non esse hanc Rhacendytae Rhetoricam testatur Holstenius in schedis Mss.

Sequuntur pag. 3. Ι'ωάννου Νομικοῦ τοῦ Βοτανιάτου τοῦ ἀπὸ Κρήτης πρὸς Ι'σίδωρον διάκονον καὶ ταβουλάριον τὸν Χιώτην στίχοι ἑκατὸν, τὸ ἰαμβικὸν διασαφοῦντες μέτρον. *Ioannis Nomici Botaniatae Cretensis ad Isidorum Diaconum & Tabularium Chiotam versus centum, iambicum declarantes metrum*. Inc.

Η' τῶν ποδισμῶν τῶν ἰάμβων αἰτία.

Des.

Τοῦ παντελείου τυγχάνων μύστης λόγου.

Exstant Mss. etiam in Bibl. Regis Galliae, teste Fabricio Biblioth. Graec. Vol. VII. pag. 63.

Pag. ead. *b. versus iambici X. in Salutationem Deiparae*. Inc.

Ω' χαῖρε σεμνή· τοῦτο γὰρ δή σοι πρέπον.

Ibid. *versus heroici IV. in idem argumentum*. Inc.

Α'γγελος αἰγλήεις Γαβριὴλ ἐξ Οὐλύμποιο.

Ibid. *in eiusdem Dormitionem tetrastichon*. Inc.

Μηδεὶς πτοείσθω κοσμοσώτειρα κόρην.

Tum alii versiculi *in Crucifixionem, Sepulturam, ac Baptismum D. N. I. C.* atque in *SS. Demetrium, Nestorem, & Nicolaum*. Tandem pag. 4. occurrit Σύνοψις τῆς Ρ'ητορικῆς. *Compendium Rhetoricae*. Inc. Α'προοιμιάστως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων καὶ λόγων μητέρα ἐρχόμεθα. Des. ἀντίθεσις, οἷον Διόνυσος, Διόνισος. In fine adscripti sunt versiculi duo in laudem fortasse auctoris; quos tamen utpote evanidos legere minime licuit. Notandum, dimidium ferme huius Tractatus, propter Codicem male compactum, in fine Codicis requirendum.

II. pag. 23. *Theodori Lascaris de Physica communicatione Libri VI.* Concordant cum illis Codicis XI. Plut. LV. supra p. 274.

III. pag. 47. Ε'κ τῶν τοῦ φιλοσόφου Πρόκλου σχολίων εἰς τὸν Κράτυλον Πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι. *Ex Scholiis Procli philosophi in Cratylum Platonis utilia Excerpta* Capitibus CLXXXVI. Inc. Ο' σκοπὸς τοῦ Κρατύλου τὴν ἐν ἐσχάτοις ἐπιδεῖξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν. Des. τὸν δὲ λόγον τὸν ἀπὸ νοῦ προϊόντα φρουρεῖν. Exstant Mss. in Barberina, & aliis Italiae Bibliothecis &c.

IV. pag. 78. Γαληνοῦ περὶ φιλοσόφων ἱστορίας. *Galeni de Philosophorum Historia* Liber. Inc. Τῶν ἐξ ἀρχῆς φιλοσόφων φησάντων φυσιολογεῖν μόνον προελομένων. Definit in Cap. Περὶ γήρως, *De senectute*, cuius ultima verba sunt: καὶ διὰ τοῦτο πολυχρόνια. Exstat in eius Operum edit. Charteriana Paris. Gr. Lat. MDCLXXIX. fol. Tom. II. a pag. 21. ad pag. 58.

V. pag. 92. Α'ριστοτέλους πρὸς Α'λέξανδρον περὶ παντὸς κόσμου καὶ τοῦ δημιουργοῦ τούτου. *Aristotelis ad Alexandrum de universo mundo, & ipsius opifice*. Inc. Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ, κ. λ. Des. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη. Operum Paris. edition. A. MDCXIX. fol. T. I. pag. 600. Deest tamen in Codice Praefatio ad Alexandrum Macedoniae Regem, incipitque a Capite secundo, cuius titulus est *De mundo superiore, sive caelo, & partibus eius, ac sideribus*.

VI. p. 100. *Libanii Sophistae Progymnasmata*, nimirum *Fabulae III. Narrationes III. Chriae III. Sententiae II. Destructio I. Assertiones II.* Omnia eodem ordine, quo habentur in edit. Morell. Paris. toties citata Tom. I. a pag. 1. ad pag. 38.

VII. pag. 107. *b. Eiusdem Loci Communes V. contra Homicidam, contra Tyrannum, pro Tyrannicida, contra Proditorem, & contra Medicum veneficum*. Ibid. a pag. 38. ad pag. 65. ordine tamen diverso.

VIII. pag. 113. *b. Eiusdem Laudationes VIII.* nimirum *Diomedis, Bovis, Thersitae, Demosthenis, Vlyssis, Iustitiae, Agriculturae, & Achillis*. Ibid. a pag. 65. ad pag. 97. ordine diverso.

IX. pag. 120. *Eiusdem Vituperationes VIII.* eodem ordine, quo in edit. a pag. 97. ad pag. 123.

X. pag. 125. *Eiusdem Comparationes V.* nimirum *Navigationis & Agriculturae; Ruris & urbis; Achillis & Diomedis; Aiacis & Achillis; Demosthenis & Aeschinis*. Ibid. a p. 123. ad pag. 138.

XI. pag. 128. *b. Eiusdem Ethopoeiae XXV.* Ibid. a pag. 138. ad pag. 172. ordine tamen penitus diverso.

XII. pag. 135. *Eiusdem Descriptiones VII.* nimirum *Praelii pedestris, Picturae in Senatu, Curriculi heroum, alterius item tabulae in Senatu, Kalendarum, Ebrietatis, ac Veris*. Ibid. a p. 172. ad p. 183. ordine diverso.

XIII. pag. 137. *Eiusdem Propositum, an matrimonium contrahendum sit*. Ibid. pag. 183. Horum Progymnasmatum in Codice mira confusio est, propter quaterniones praepostere collocatos. Nos tamen & recta paginarum numeratione, & monitis suis locis appositis, lectorem docemus, quo quaeque loco, ut lectio sibi constet, requirenda sint: quod non parum molestiae nobis attulit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 138.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

COD. III.

I. pag. 1. IVlii Pollucis Onomasticon Libris X. cum praefationibus, sive Epistolis ad Commodum Caesarem, & Capitum tabulis, unicuique praefixis. Heic non multum immorabimur; recensionem enim satis enucleatam dedimus supra in Cod. XXXII. Plut. XXVIII. cum quo noster hic concordat, si ea quae sequuntur, excipias. Liber I. caret Capitum Tabula. Liber V. definit in verbis: μετασκευαζόμενον, θορύβων μεστόν. (edit. cit. Tom. I. pag. 562. vers. 12.) Liber VI. praeter Capitum Tabulam, habet etiam Epistolam ad Commodum Caesarem, ut in edito. Incipit vero Liber: Ε'πεὶ δὲ οὐδὲ τῶν συμποτικῶν, κ. λ. Liber VIII. caret quidem

dem Epiſtola, non tamen Indice Capitum. Libro IX. tum Index, tum Epiſtola praecedit. Liber tandem X. deſ. κιβωτὸν, λύχνον, μέλαν, μελανοδόχον καλάμη.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis 139.

ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ Ι. ΡΗΤΟΡΩΝ.

HARPOCRATIONIS DE DICTIONIBVS X. RHETORVM.

Adde

Fragmenta quaedam legalia; ſententias Democratis, & aliorum; Symeonis Sethi ſynopſim Phyſicorum.

COD. IV. I. pag. 1. POſt titulum exteriori ſimilem, *Harpocrationis Lexicon* legitur, cuius initium & finis cum illo penitus concordat, quod innuimus in Cod. XIV. Plut. LV. §. II. ſupra pag. 277.

II. pag. 72. Fragmenta quaedam legalia *de variis Conditionum ſpeciebus*, partim Graeca, partim Latina: tum legalium quarumdam vocum, ac phraſium explicationes verbis item qua Latinis, qua Graecis expreſſae. Haec autem omnia ex alio fortaſſe Codice in hunc perperam inſerta fuere; nam quum chartaceus ſit, haec in membrana diverſa manu ſunt exarata.

III. pag. 80. Γνῶμαι Δημοκράτȣς. *Sententiae Democratis*. Inc. Γνωμέων μὲν τῶνδε εἴ τις ἐπαΐοι ξὺν νόῳ, κ. λ. Vltima eſt Τίμιον ὀλίγη σοφίη ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην. Primus Graece & Latine ſententias haſce Democratis edidit Lucas Holſtenius una cum aliis aliorum philoſophorum ſimilitudinibus ac ſententiis, Romae MDCXXXVIII. in 12. ac Lugd. Batav. anno ſequenti, & alibi poſterius.

IV. pag. 81. *b*. Ἕτεραι γνῶμαι τῶν ἔξω σοφῶν. *Aliae ſententiae externorum ſapientum*. Prima metrica eſt:

Ἐλπὶς δ' ȣ̓ ϛαθηρὰ ϛαίνει φρένας, ἠΰτ' ὄνειρος.

Vltima:

Τί με ϛπεύδοντα βιάζεις;

V. pag. 90. Ἕτεραι γνῶμαι παραινετικαὶ ἀρχαίων σοφῶν. *Aliae ſententiae admonitoriae veterum ſapientum*. Prima eſt: Μὴ σοφίζου παρόντων σοφῶν, ȣ̓κ αὐτὸς ὢν σοφος, ἵνα μὴ πταίσας καταδικασθῇς. Vltima: Θεὸν εἶναι πάντων ἔφορον πίϛευε· ȣ̆τω γὰρ ȣ̓δέποτε κατεργάσῃ κακόν.

VI. pag. 92. *b*. Γνῶμαι σοφῶν κατ' ἐκλογὴν ϗ κατὰ ϛοιχεῖον. *Sententiae ſapientum ſelectae, iuxta ordinem alphabeti*. Prima eſt: Ἄριϛα μαθήματα ἐν ἀνθρώποις, τὸ ἀπομαθεῖν τὰ κακά. Vltima: Ὥσπερ κόρακες παρεδρεύοντες ἐξορύσσȣσι τȣ̀ς τῶν νεκρῶν ζώων ὀφθαλμȣ̀ς, ȣ̆τως οἱ κόλακες τοῖς ἐπαίνοις τȣ̀ς λογισμȣ̀ς διαφθείρȣσιν. Exſtant & in Biblioth. Caeſar. Neſſel. Catalog. Part. III. pag. 41. §. VIII.

VII. pag. 95. Γνῶμαι κατ' ἐκλογὴν ἔκ τε τȣ̃ Δημοκρίτȣ ϗ Ἐπικτήτȣ ϗ ἑτέρων πολλῶν. *Sententiae ſelectae ex Democrito, & Epicteto, & aliis multis*. Prima eſt: Ἀνανεȣ́σθω σοι ὁ περὶ θεȣ̃ λόγος καθ' ἡμέραν μᾶλλον, ἢ τὰ σιτία. Vltima: Κρεῖσσον ἐν ὀργῇ μακροθυμεῖν πρὸ τȣ̃ κακῶς πρᾶξαι, ἢ εἰκῇ μεταμελεῖσθαι. Ibid. §. IX. Notandum, potiorem huius poſtremae ſententiarum Collectionis partem propter Codicem male compactum, in medio ſequentis Operis inſertam eſſe.

VIII. pag. 96. Σύνοψις ϗ ἀπάνθισμα φυσικῶν τε ϗ φιλοσόφων δογμάτων τȣ̃ σοφωτάτου Συμεὼν Βέϛȣ τοῦ Σήθ. *Synopſis & delibatio phyſicorum, & philoſophicorum dogmatum ſapientiſſimi Symeonis Beſtae*, cognomento *Sethi*. Praecedit Prooemii loco Epiſtola ad Michaëlem Ducam Imperatorem, cuius initium: Ὁ μὲν σοφὸς Πλȣ́ταρχος, κ. λ. Integram vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 322. Opus eſt in quinque Libros diſtinctum, quorum ſinguli varia continent Capita. Horum argumenta, ſive titulos quum exhibeat Fabricius loc. cit. eos heic dare praetermittimus; iidem enim prorſus ſunt. Libri primi initium: Περὶ τοῦ σφαιροειδȣ̃ς σχήματος τῆς γῆς πολλαὶ ἀποδείξεις εἰσί. Vltimi finis: ϗ ȣ̓ περὶ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων ͵ϳελεῖσθαι. Sintne vero iſta totius Operis poſtrema, non liquet; multis enim lacunis ultima ſcatet pagina. Notandum, in illis paginarum ſpatiis, quae inter ſcribendum vacua relicta ſunt, recentiſſimam manum, neque indoctam, diverſa auctorum fragmenta breviſſima, partim Latine, partim Graece conſcripſiſſe: in ſententiarum vero collectionibus, quas innuimus, fuiſſe plurimas ex iis in margine Latine redditas.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐϛὶν Ἁρμονίȣ τοῦ Ἀθηναίȣ. ἔχει φλȣ. ζ'. *Hic liber eſt Harmonii Athenienſis; emtus florenis VII.* Conſtat foliis ſcriptis 120.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ISOCRATES.

COD. V. ISocratis *Orationes XIII.* cum argumentis, & Auctoris Vita in principio. Orationum ſeries ſequens eſt:

I. pag. 3. *b*. eſt *Ad Demonicum de Officiis*.
II. pag. 9. *Ad Nicoclem de Regno*.
III. pag. 13. *Nicocles*, ſive *Conſilium*.
IV. pag. 19. *b*. *Panegyricus*.
V. pag. 39. *Helenae Laudatio*.
VI. pag. 46. *Evagoras*.
VII. pag. 55. *b*. *Buſiridis Laudatio*.
VIII. pag. 61. *Contra Sophiſtas*.
IX. pag. 64. *Plataeenſium exſulum ad Athenienſes Oratio*.
X. pag. 72. *Areopagitica Oratio*.
XI. pag. 80. *Philippus*.
XII. pag. 97. *De Pace*.
XIII. pag. 112. *Archidamus*. Titulos autem ſingularum Graecos, quemadmodum & initium,

tium, & finem heic exhibere praetermisimus, in Codice XII. sequenti, uberiorem ipsarum numerum continente, diligenter more nostro omnia praestituri, editionis quoque paginarum numeris ibidem adiectis. Vitae interim, & argumentorum, quae in hoc habentur, specimen proferamus. Illa igitur, quae est ἀδέσποτος, inc. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς, Ἡδυτοῦς μητρός. οὐχ ὅτι δὲ ἰδίαις χερσὶν εἰργάζετο, διὰ τοῦτο αὐλοποιὸς ἐκλήθη. Des. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ θεσπεσίου ῥήτορος. Tum sequuntur alia pauca, quibus vitae huius auctor viam sibi sternit ad Orationum hypotheses exponendas, quarum haec sunt initia:

Hypothesis primae inc. Ἱππόνικός τις, ὡς ἔχει ὁ πολὺς λόγος. Des. ὅδος δὲ τοῦ λόγου οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ πράξεις.

Secundae inc. Ἤδη φθάσαντες εἰρήκαμεν τὴν αἰτίαν. Des. μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

Tertiae nulla est.

Quartae inc. Οὗτος ὁ λόγος οὔτε περὶ τῶν αὐτῶν ἐστιν. Des. ἀλλ' ὡς πρέπον μοι περὶ αὐτῶν διελθεῖν.

Quintae inc. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι καὶ τὸν λόγον τοῦτον, κ. λ. Des. ἅ τινα καὶ διεξέρχεται.

Sextae inc. Ἰστέον, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν Ἰσοκράτης πρὸς τὸν Νικοκλέα. Des. δυνηθῇ αὐτῷ παραινεῖν.

Septimae inc. Τοῦτον τὸν λόγον. Des. ἐγκωμίων ἐστίν. Est prima ex duabus editis in edit. inferius cit. pag. 322.

Octavae inc. Οὗτος ὁ λόγος τῶν ἄγαν τεχνικῶν γεγραμμένων ἐστίν. Des. οὔτε ἡ τιμωρία ὥρισται.

Nonae inc. Περὶ τοὺς χρόνους τοῦ λόγου τούτου πολλοὶ πλανῶνται. Des. ἡ δὲ στάσις πραγματικὴ ἄγραφος.

Decimae inc. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμβουλεύει. Des. ὡς καὶ αὐτὸς δηλοῖ.

Trium reliquarum hypotheses eaedem sunt, atque illae, quae in dicta edit. primae sunt ex tribus unicuique Orationi praefixis.

Interim notandum, huius Codicis paginas a librario ita male fuisse compactas, ac praepostere collocatas, ut non sine magna molestia suis quaeque locis reddere, tum monitis, tum recta paginarum numeratione, ut lectio sibi constaret, studuerimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat fol. scriptis 123.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aeschinis Epistolae & Orationes.

COD. VI. I. p. 1. PHalaridis *Epistolae CXXIV.* omnes editae in Collectione Cuiacina toties citata a pag. 59. ad pag. 107. ubi sunt CXLVIII. Vsque ad octogesimam ferme eumdem cum ipsis ordinem obtinent, deinceps confusae sunt. Desunt igitur in Codice XCII. XCIV. CII. CIII. CIV. CXII. CXIII. CXV. CXVI. CXVIII. CXXVIII. CXXXI. CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXVI. CXXXVII. CXL. CXLII. CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLVI. & CXLVII. Notandum, totam Epistolam CXXXIX. quae incipit, Οὐκ ἠχθόμεθα, κ. λ. Latine versam fuisse in margine, manu aliquantum vetusta.

II. pag. 27. *Aeschinis Epistolae XII.* eodem ordine, quo iacent loc. cit. a p. 36. ad p. 46.

III. pag. 33. *b. Eiusdem Orationes III.* Prima est *De perfide obita ad Philippum Legatione Apologia*. Praecedit Argumentum, idem prorsus cum illo Codicis XLV. Plut. LVII. §. VIII. cum quo etiam initium & finis Orationis concordat.

IV. p. 54. Altera est *Contra Timarchum*, cuius Argumentum item cum illo concordat, quod in dicto Codice, primo loco ponitur. Oratio inc. Οὐδένα πώποτε. Des. τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. Duos circiter versus longior est in fine, quam in memorato Codice XLV. Integrum huius Orationis quaternionem require ante Aeschinis Epistolas perperam insertum.

V. pag. 76. Tertia est *Contra Ctesiphontem*. Duplex praeit Argumentum; primum vide in dicto Codice XLV. alterum inc. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συναγωνισαμένου. Des. καὶ μελέτης ἀφανοῦς. Initium & finis Orationis idem cum dicto Codice. Adspersa sunt identidem scholia nonnulla Latina non satis magni momenti. Nullum autem neque Epistolis, neque Orationibus auctoris nomen appositum (1).

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. cuius magna inter pag. 26. & 65. confusio propter quaterniones praepostere compactos; nos tamen numericis notis in summo margine appositis omnia in suam sedem restituere conati sumus. Constat foliis scriptis 107.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

CONTINET *Philostrati Imagines* in Libros duos distinctas, ut in editione, quam citavimus in Cod. VII. Plut. LV. §. V. supra p. 246. cum notulis interlinearibus, & marginalibus aliquot usque ad pag. 14. Libri I. In libro II. cuius initium incidit in pag. 34. nonnulli defectus occurrunt. Primus est inter p. 48. & 49. desiderantur enim ea, quae inter verba Αἰγύπτιος μὲν γὰρ (edit. cit. pag. 800. lin. 20.) & alia πολὺ καταβλέψαι τοῦ βάθους, κ. λ. (edit. pag. 802. lin. 3.) interiacent: ad haec tamen supplenda vacuum folium fuit a bibliopego insertum. Alter in fine Codicis: definit enim in verbis, γαστέρα δὲ παρέχονται COD. VII.

(1) Quas in suo Catalogo pag. 352. litt. E. innuit *Demosthenis Orationes sine titulo* Montfaucon. eas heic nullas reperimus; a quo tamen unica tantum Aeschinis Oratio *contra Ctesiphontem* enunciatur.

ται . . . . quae incidunt in cit. edit. p. 808. lin. 28.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XVI. Constat fol. scriptis 53.

ΩΡΟΣ.

HORVS.

COD. VIII. I. pag. 1. Ω῏Ρυ Α᾽πόλλωνος Νειλώυ ἱερογλυφικὰ, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς Αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Hori Apollinis Niloi Hieroglyphica, quae quidem Aegyptiaca lingua auctor ipse in lucem dedit, Graece vero interpretatus est Philippus*, Libris II. Primus inc. Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον ϗ σελήνην γράφυσι. Des. ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμματι εἰπεῖν. Secundus pag. 9. inscribitur: Ω῏ρυ Α᾽πόλλωνος Νειλώυ, τῆς τῶν παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἑρμηνείας βιβλίον δεύτερον. *Hori Apollinis Niloi, interpretationis Hieroglyphicarum apud Aegyptios litterarum Liber II.* Inc. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας πραγματείας. Des. αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα. Quis fuerit Philippus iste, qui Horum ex Aegyptiaco Graecum reddidit, non satis liquet. Non valde antiquum esse, ex Graeco-barbaris, quibus quandoque utitur vocibus facile coniicias. Primus Graece edidit hoc Opus Aldus Venetiis MDV. fol. cum Phornuto, Palaephato, &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 88. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. (1) Constat foliis scriptis 15.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΒΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

PHILOSTRATVS DE VITA APOLLONII TYANEI.

Ac praeterea

Eusebii contra Hieroclem Liber.

COD. IX. I. pag. 1. *Philostrati de Vita Apollonii Tyanei Libri VIII.*

II. pag. 58. b. *Eusebii Pamphili Caesareensis contra Hieroclem* Liber, *quod Tyaneum Christo conferre conatus fuerit*. Omnia Graece Venetiis apud Aldum mense Martio MDI. in fol. (2) In prima Voluminis pagina, elenchum Operum exhibente, indicantur Latinae versiones, in Philostratum Alemanni Rinuccini Florentini, & in Eusebium Zenobii Acciaioli Flor. Ordinis Praedicatorum.

Cod. Graecus chartaceus, typis impressus in fol. Constat foliis 64. Hanc editionem memorat Maittaire Annal. Typogr. Tom. II. Part. I. pag. 168.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

ISOCRATIS ORATIONES.

Isocratis Orationes XXI. Graecae, impressae Mediolani A. MCCCCXCIII. fol. curante Demetrio Chalcondyla. Praecedunt Auctoris Vitae tres, prima ex Plutarcho, ex Philostrato secunda, tertia ex Dionysio Halicarnasseo, quales leguntur ad calcem ipsius Operum cit. edit. Basileensis a p. 632. ad p. 681. Ex Orationibus vero tres tantum praeferunt hypothesim, nimirum *ad Philippum, De Pace, & Archidamus*, eaeque sunt, quae ex editis in dicta edit. primo loco occurrunt. In fine ita adnotatum est: Ε᾽τελειώθη σὺν Θεῷ τὸ παρὸν βιβλίον Ι᾽σοκράτυς ἐν Μεδιολάνῳ, διορθωθὲν μὲν ὑπὸ Δημητρίυ τῦ Χαλκονδύλυ, τυπωθὲν δὲ ϗ συντεθὲν ὑπὸ Ε᾽ῤῥίκου τοῦ Γερμανοῦ, ϗ Σεβαςιανῦ τῦ ἐκ Πουτρεμέλυ. τὸ δ᾽ ἀνάλωμα πεποιήκασιν οἱ τοῦ λαμπροτάτυ ἡγεμόνος Μεδιολάνυ γραμματεῖς, Βαρθολομαῖος Σκύασος, Βικέντιος Α᾽λίπραντος, Βαρθολομαῖος Ρ῾όζωνος, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γεννήσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ τρίτῳ, μηνὸς Ι᾽ανυαρίυ εἰκοςῇ τετάρτῃ. *Absolutus est cum Deo praesens Liber Isocratis Mediolani ex emendatione Demetrii Chalcondylae, impressione & compositione Henrici Germani, & Sebastiani Pontremulensis; sumtibus vero Illustrissimi Ducis Mediolani scribarum, Barptolemaei Scyasi, Vincentii Halipranti, & Barptolemaei Rozoni, anno a Christi nativitate* MCCCCXCIII. *mensis Ianuarii XXIV.* COD. X.

Notandum in hoc exemplari deesse primum folium signaturae B, cuius iactura periit finis *Evagorae*, initium *Helenae*, ac pars *Busiridis*. Meminit Maittaire loc. cit. T. I. p. 559.

Codex Graec. chartac. impressus in folio. Constat foliis 198.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΣΤΟΒΑΙΟΣ.

IOANNES STOBAEVS.

I. pag. 1. *Ioannis Stobaei Apophthegmatum, ac Praeceptorum Moralium Eclogae, in Sermones, sive Locos Communes CXXIII. digestae*. Praecedit Capitum Tabula diligentissime exarata; quam nos cum illa conferentes, quae Stobaei Florilegio item praecurrit edic. Basil. MDXLIX. fol. quatuor Capita minorem reperimus: desunt enim in Codice Cap. I. Περὶ ἀρετῆς, II. Περὶ κακίας, CVI. Περὶ μικροψυχίας, & CXII. Ο῞τι οἱ ἀτυχῦντες χρήζυσι τῶν συμπασχόντων. Cetera Capita eodem ordine tam in edito, quam in manuscripto exemplari procedunt. Interim operae pretium est animadvertere editionis errorem, quem in eiusmodi collatione ineunda deprehendimus: bis enim repetuntur tam in indice, quam in ipso Opere numeri 38. & 39. COD. XI.

(1) Montfaucon. huius Codicis notitiam omisit in suo Catalogo.

(2) Fabricius B. G. Vol. IV. pag. 45. & Vol. VI. pag. 91. hanc utriusque Operis editionem innuens, anno posteriorem facit.

& 39. qui si corrigantur, non amplius tota Capitum summa erit CXXV. sed CXXVII. Primum itaque Caput, quod in nostro Codice est, Περὶ φρονήσεως, *De Prudentia*, inc.

Α'λλ' ἔςι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως,

Ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς, κ. λ.

quae sunt ex Euripidis Theseo desumta. Vltimum, quod inscribitur, Ο'τι τῶν πλείςων μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαῤῥεῖ ταχέως, *Quod memoria plurimorum statim a morte evanescit*, des.

Α'πόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ,

quae item sunt Euripidis. Sequitur deinde aliud Caput extra numerum, in quo referuntur Theoctisti sententiae quaedam, ut in cit. edit. pag. 619. Tum pag. 341. amanuensis subscriptio hoc pacto: Μετεγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν Ρ'ώμῃ ἔτει ἀπὸ τῆς Χριςȣ̃ γενέσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ τρίτῳ, Ι'ȣλλίῳ, δεκάτῃ, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ι'ωάννȣ πρεσβυτέρȣ Ρ'ώσȣ τοῦ Κρητός. *Transcriptus est praesens liber Romae anno a Christi nativitate MCCCCXCIII. mense Iulio, die X. manu mea Ioannis Rhosi presbyteri Cretensis.*

II. pag. 342. Sequuntur *aliorum sapientum dicta & enarrationes*. Inc. Ι'ππόμαχός τις ἦν τῶν πάλαι γεγονότων ἀνὴρ γυμναςὴς, κ. λ. Sunt autem Aristoxeni, Marci, Theophrasti, Philonis &c. Des. ὅτω τὸν αὐτὸν τόπον ἡ συνήθεια τοῖς μὲν κόλασιν πεποίηκε, τοῖς δὲ πατρίδα.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. exeuntis, diligentissime exaratus. Constat foliis scriptis 349.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

ISOCRATIS SERMONES.

COD. XII. Continet hic optimae notae Codex *Isocratis rhetoris Orationes XXI.* & quidem hoc ordine:

I. pag. 1. inscribitur: Ι'σοκράτȣς πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis ad Demonicum de officiis*. Inc. Ε'ν πολλοῖς. Des. ἐπικρατήσειεν. Exstat in citata editione Graecolat. Basileensi p. 1.

II. pag. 6. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. *Eiusdem ad Nicoclem de regno.* Inc. Οἱ μὲν εἰωθότες. Des. ποιήσεις. Ibid. p. 20.

III. pag. 12. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικός. *Eiusdem Nicocles, sive Socialis.* Inc. Εἰσί τινες. Des. διαπράξασθαι. Ibid. p. 38.

IV. pag. 19. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πανηγυρικός. *Eiusdem Panegyricus.* Inc. Πολλάκις. Des. δόξασιν εἶναι. Ibid. p. 60.

V. pag. 41. Τοῦ αὐτοῦ Ε'λένης ἐγκώμιον. *Eiusdem Helenae Encomium.* Inc. Εἰσί τινες. Des. περὶ αὐτῆς. Ibid. p. 301.

VI. pag. 48. Τοῦ αὐτοῦ Εὐαγόρας. *Eiusdem Evagoras.* Inc. Ο'ρῶν, ὦ Νικόκλεις. Des. προσήκει. Ibid. p. 276.

VII. p. 57. Τοῦ αὐτοῦ Βȣ́σιρις. *Eiusdem Busiridis laudatio.* Inc. Τὴν μὲν ἐπιείκειαν. Des. συμβȣλεύειν. Ib. p. 324.

VIII. pag. 62. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν σοφιςῶν. *Eiusdem contra Sophistas.* Inc. Εἰ πάντες. Des. καταςήσειν. Ibid. p. 428.

IX. pag. 65. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Πλαταϊκός. *Eiusdem Plataeensium exsulum ad Athenienses Oratio.* Inc. Εἰδότες. Des. περὶ ἡμῶν. Ibid. pag. 436.

X. pag. 72. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Α'ρεοπαγιτικός. *Eiusdem Areopagitica Oratio.* Inc. Πολλȣ̀ς ὑμῶν. Des. τῇ πόλει. Ibid. p. 206.

XI. p. 82. Τοῦ αὐτοῦ Φίλιππος. *Eiusdem Philippus.* Inc. Μὴ θαυμάσῃς. Des. νομίζω. Ib. pag. 120.

XII. p. 100. *b.* Τοῦ αὐτȣ̃ περὶ τῆς εἰρήνης. *Eiusdem de Pace.* Inc. Α'παντες μέν. Des. γίγνεσθαι. Ibid. p. 234.

XIII. pag. 117. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Α'ρχίδαμος. *Eiusdem Archidamus.* Inc. Ι'σως τινές. Des. πείθεσθαι. Ibid. p. 169.

XIV. pag. 131. Τοῦ αὐτοῦ Παναθηναϊκός. *Eiusdem Panathenaicus.* Inc. Νεώτερος μέν. Des. νομίσειεν. Ibid. p. 341.

XV. pag. 166. Τȣ̃ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. *Eiusdem de permutatione.* Inc. Εἰ μὲν ὅμοιος. Des. τὴν ψῆφον. Ibid. p. 456.

XVI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Λοχίτου. *Eiusdem contra Lochitem.* Inc. Ω'ς μέν. Des. λεγέτω. Ibid. pag. 584.

XVII. pag. 190. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐθύνȣν ἀμάρτυρος. *Eiusdem contra Euthynum sine testibus.* Inc. Οὐ προφάσεως. Des. δύνασθαι. Ibid. pag. 592.

XVIII. pag. 193. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ζεύγȣς. *Eiusdem de bigis.* Inc. Περὶ μὲν οὖν τοῦ ζεύγȣς. Des. ςερήσομαι. Ibid. p. 512.

XIX. pag. 199. Τοῦ αὐτοῦ Αἰγινητικός. *Eiusdem Aegineticus.* Inc. Ε'νόμιζον μέν. Des. ἀξιώσητε. Ibid. p. 568.

XX. pag. 205. *b.* Τοῦ αὐτοῦ τραπεζιτικός. *Eiusdem Trapeziticus*, hoc est, *Oratio mensaria.* Inc. Ο' μὲν ἀγών μοι. Des. τῶν ἐμῶν. Ibid. pag. 528.

XXI. pag. 213. Τοῦ αὐτοῦ παραγραφὴ πρὸς Καλλίμαχον. *Eiusdem exceptio adversus Callimachum.* Inc. Εἰ μέν. Des. ψηφίζεσθαι. Ibid. pag. 548.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 220.

ΦΟΥΡΝΟΥΤΟΣ.

PHORNVTVS.

Ac praeterea

De Cometis Tractatus Anonymi.

I. pag. 1. Φȣρνȣ́τȣ (sic) τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν Ε'λληνικὴν θεωρίαν. *Phurnuti, in ea quae secundum Graecanicam doctrinam tradita sunt, excursus.* Inc. Ο' ȣ̓ρανὸς, ὦ παιδίον, περιέχει, κ. λ. Des. καθ' ἣν ἁρμοδιώτατόν ἐςι. Τέλος. Concordat cum edit. Aldina anni MDV. fol. quam citavimus supra pag. 319. Cod. XX. §. 1. In hoc Libello auctor ad physicas ac morales trahit COD. XIII.

al-

allegorias, quae de Diis apud Graecos tradebantur, curiosiusque ipsorum nominum etymologias inquirit, Zenonis, Cleanthis, Chrysippi & aliorum Stoicorum Philosophorum exemplo. In aliis Codicibus pro Φυρνύτου legitur Κυρνύτυ, quae lectio viris doctis Ioanni Meursio in Bibl. Graeca, Henr. Valesio pag. 122. ad Euseb. Vossio, Galeo, aliisque maxime probatur. In Aldina editione Φυρνύτου nomen Operi praemittitur; in calce vero, Τέλος τοῦ περὶ τῆς θεῶν φύσεως Κυρνούτυ. Fuit autem Cornutus iste philosophus sectae Stoicae, praeceptor Persii & Annaei Lucani poëtarum, a Nerone in insulam relegatus, ac prope occisus, ut refert Dio Lib. LXII. pag. 715. quem Λεπτίτην, sive e Lepti Africae urbe fuisse tradit Suidas, eumdemque, cui Persius satyram suam quintam inscripsit. Plura vide de hoc apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 398. seqq. ubi varias huiusce Operis editiones, ac versiones recenset.

II. pag. 31. Περὶ κομητῶν. *De Cometis*. Inc. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίυ ꙃ σελήνης, ꙃ τῶν καθ' ἑτέρων συμβαινόντων παθῶν. χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην ꙃ σχεδὸν ἡμῖν γινομένην τῦ συγγράμματος πρόφασιν, κ. λ. Des. καθ' ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεία φανήσεται. Hunc de Cometis Tractatum quamvis ad Phornutum referre certo non audeamus, quum Fabricius loc. cit. adfirmet, ex eius scriptis nihil aliud, quam περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως θεωρίαν, aetatem tulisse: tamen quum πολλὰ φιλόσοφά τε ꙃ ῥητορικὰ scripsisse illum testetur Suidas, coniicere possumus, ex longiori opere ἀποσπασμάτιον esse, ut & ipsum videtur initium innuere. Coniecturae suffragantur verba, Φρουνούτυ περὶ κομητῶν, singulis libelli paginis, epigraphis instar apposita, ac sequens subscriptio, in fine rubris litteris exarata hoc pacto: Μετεγράφησαν καὶ τὰ παρόντα, ἤτοι Φρουνύτυ περὶ θεῶν, ꙃ περὶ κομητῶν, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννυ πρεσβυτέρου Ῥώσυ τοῦ Κρητὸς, αυϞα'. μηνὸς Ἰουνίυ κη' Οὐενετίαις. *Transcripta sunt & haec, scilicet Phornuti de Diis & de Cometis, manu mea Ioannis presbyteri* (1) *Rhosi Cretensis, anno MCCCCXCI. mensis Iunii die XXVIII. Venetiis.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 36.

Ι Σ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ.

I S O C R A T E S.

COD. XIV. CONtinet easdem prorsus *Isocratis Orationes XXI.* quas in praecedenti Codice XII. recensuimus, si illud excipias, quod ultima, quae est *adversus Callimachum*, definit in verbis, ὑ πλέον ἔχειν τῦ δικαίυ ζητῦντες. Vnde duodecim circiter versus in Codice desiderantur.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 281.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ο ΦΙΛΕΛΦΟΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΒΙΒΛΟΣ ΠΡΩΤΗ.

FRANCISCVS PHILELPHVS DE PSYCHAGOGIA LIBER PRIMVS.

Seu potius

Francisci Philelphi de animi recreatione Libri III.

CONtinet hic optimae notae Codex varia Francisci Philelphi Carmina, elegiaco, ac sapphico metro, ad diversos aetatis suae egregios viros, ac Principes conscripta; quibus *Psychagogiae* titulum addidit, eo quod fortasse illis diei subsecivis horis, quibus, gravioribus curis sepositis, Musarum deliciis animum levabat, ea fuerit elucubratus. Singulorum igitur titulos more nostro proferamus. COD. XV.

Liber I. Carmina continet sexdecim hoc ordine:

I. pag. 1. titulo quidem caret, sed *Alphonso Regi* est inscriptum.

II. pag. 2. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno.*

III. p. 4. *b.* Πάλλαντι τῷ Στρώζᾳ χρυσείῳ ἱππεῖ, *Pallanti Strozzae Equiti Aurato.*

IV. pag. 6. Ἱερωνύμῳ Καστέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε ꙃ ἰατρῷ, *Hieronymo Castello philosopho & medico.*

V. pag. 7. *b.* Δωνάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, *Donato Acciaiolo.*

VI. pag. 9. Ἀνδρέᾳ τῷ Ἀλαμάννῳ, *Andreae Alamanno.*

VII. pag. 10. *b.* Φραγκίσκῳ τῷ Σφορτίᾳ Μεδιολάνου ἡγεμόνι. *Francisco Sfortiae Mediolani Duci.*

VIII. pag. 11. *b.* Πάλλαντι τῷ Στρώζᾳ χρυσείῳ ἱππεῖ, *Pallanti Strozzae Equiti Aurato.*

IX. pag. 13. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno.*

X. pag. 15. Νικολάῳ τῷ Αἰστεῖ, *Nicolao Estensi.*

XI. pag. 17. Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπύλῳ, *Ioanni Argyropulo.*

XII. pag. 18. *b.* Δωνάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, *Donato Acciaiolo.*

XIII. pag. 20. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae.*

XIV. pag. 21. *b.* Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπύλῳ, *Ioanni Argyropulo.*

XV. pag. 23. *b.* Πέτρῳ τῷ Μεδίκει, *Petro Mediceo.*

XVI. pag. 25. Ἀνδρονίκῳ Βυζαντίῳ, *Andronico Byzantino.*

Liber II. Carmina continet XIV. quorum hi sunt tituli:

I. pag. 27. *b.* Λοδοβίκῳ Γονζάγᾳ τῷ τῆς Μαντύας μαρχίωνι, *Ludovico Gonzagae Mantuae Marchioni.*

II.

(1) In Montfauconii Catalogo legitur perperam *Ioannis Petri Rhosi Cretensis*, quod typographi lapsu factum esse iudicamus; qui pro *Presbyteri* excudit *Petri*.

II. p. 29. *b.* Εὐλόγιον εἰς Νικόλαον Κουίντον ἄκρον ἀρχιερέα, *Elogium in Nicolaum V. Summum Pontificem*.

III. p. 31. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae*.

IV. p. 33. *b.* Προσπέρῳ Κολόμνᾳ τῷ καρδιναλίῳ, *Prospero Columnae Cardinali*.

V. p. 36. Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno*.

VI. p. 38. Ἰσιδώρῳ τῷ τε καρδιναλίῳ καὶ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ, *Isidoro Cardinali & Patriarchae Constantinopolitano*.

VII. p. 39. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno*.

VIII. pag. 41. Μαομὲτ τῷ μέγᾳ αὐθέντῃ καὶ μέγᾳ ἀμυρᾷ τῶν Τύρκων, *Mahometo magno Domino, & magno Amura Turcarum*.

IX. pag. 43. *b.* Γενναδίῳ Γεωργίῳ τῷ Σχολαρίῳ τῷ καὶ μητροπολίτῃ τῶν Φαιρῶν, *Gennadio Georgio Scholario Metropolitae Phasorum* (1).

X. pag. 44. *b.* Λοδοβίκῳ Γονζάγᾳ τῷ τῆς Μαντέας μαρχίωνι, *Ludovico Gonzagae Mantuae Marchioni*.

XI. pag. 46. Νικολάῳ τῷ Αἰστεῖ, *Nicolao Estensi*.

XII. pag. 48. Εὐλόγιον εἰς Ἄλφονσον βασιλέα, *Elogium in Alphonsum Regem*.

XIII. pag. 50. *b.* Ἱερωνύμῳ Καστέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἰατρῷ, *Hieronymo Castello philosopho & medico*.

XIV. pag. 52. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Ecclesiae Pont. Max.*

Liber denique tertius totidem complectitur Carmina, sequentibus inscripta, nimirum:

I. pag. 54. Βορσίῳ τῷ Αἰστεῖ ἡγεμόνι, *Borso Estensium Duci*.

II. pag. 55. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae*.

III. pag. 59. Ἰακώβῳ Ἀντωνίῳ τῷ Μαρκέλλῳ ἱππεῖ χρυσείῳ, *Iacobo Antonio Marcello Equiti Aurato*.

IV. pag. 62. *b.* Φραγκίσκῳ Γονζάγᾳ τῷ καρδιναλίῳ, *Francisco Gonzagae Cardinali*.

V. pag. 63. Λαζάρῳ Σκαράμπῳ τῷ Κωμεῖ ἐπισκόπῳ, *Lazaro Scarampo Comi Episcopo*.

VI. pag. 65. Ξενοφῶντι Φιλέλφῳ τῷ υἱῷ, *Xenophonti Philelpho filio*.

VII. pag. 66. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Ecclesiae Pont. Max.*

VIII. pag. 67. *b.* Εὐλόγιον εἰς Πάλλαντα Στρώζαν χρύσειον ἱππέα Φλωρεντῖνον, *Elogium in Pallantem Strozzam Equitem Auratum Florentinum*.

IX. pag. 68. *b.* Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Ecclesiae Pont. Max.*

X. p. 71. Ἀντωνίῳ Βωνωνίῳ τῷ Πανορμίτῃ, *Antonio Bononio Panormitae*.

XI. pag. 73. *b.* Ἱερωνύμῳ Καστέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἰατρῷ, *Hieronymo Castello philosopho & medico*.

XII. pag. 74. *b.* Τὸν Θεὸν ἐν καιρῷ ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις μισθὸν κατὰ τὰ αὐτῶν ἔργα, *Deum in tempore hominibus mercedem dare iuxta ipsorum opera*.

XIII. pag. 75. *b.* Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπούλῳ, *Ioanni Argyropulo*.

XIV. p. 77. *b.* Παύλῳ τῷ σεκούνδῳ ἄκρῳ ἀρχιερεῖ, *Paullo II. Summo Pontifici*.

In fine manu ipsius Philelphi haec adnotantur: *Hi tres libri neque editi sunt a me Francisco Philelpho, nec emendati. Quare cum multa mutanda sient, ne quis ex hisce quicquam exscribat rogo.* Nos tamen, ut aliquod lectori specimen istorum Carminum exhibeamus, priora duo in medium proferre voluimus, quae ita habent:

I. *Ad Alphonsum Regem.*

Ἄστρον ἐν ἀνθρώποις, ὦ πάντων φέρτατ' ἀνάκτων,
Εἶ κλέος ἡμετέρων καὶ μέγα θαῦμα χρόνων.
Τὰς πράξεις, Ἄλφονσε, λίην πολλάς τε καλάς τε
Νῦν σεο βουλόμενος ᾆσαι ἐμοῖς μέλεσιν,
Οὐδὲν ἔχω γε λαβεῖν πέρας, οὐδὲν μέτρον ἐπαίνου,
Οἷς σε Θεὸς κοσμεῖ σὴν διὰ τὴν ἀρετήν.
Καὶ γὰρ ὁ τῷ θείῳ ταῖς πράξεσι χρώμενος ἴσαις,
Πάντα καλῶς πέπραχεν, πάντ' ἀγαθῶς τέλεσεν.
Οὐ βροτὸς, οὐ βασιλεὺς ἕτερος ζῶν πούποτε γαίης
Ἐστὶ σεο κρείττων ἢ λόγῳ, ἠδὲ νόῳ.
Σῆς μέγεθος ψυχῆς Ἀφρικὴ πολυλήϊος εἶδεν,
Ἰταλίης τ' ἔθνος ὅπλα φρυασσόμενον.
Ἔσχατος ἰφθίμων σὸν τοὔνομα λαὸς Ἰβήρων
Αἰδεῖται· σὲ Θέτις, Ὠκεανός τε σέβει.
Οὐδὲ μία κοσμεῖ σ' ἀρετὴ, ὦ κοίρανε· πάσας
Μοῦνος ἔχεις, ὅσσαι ἀνδράσιν εἰσὶν ὅλοις.
Ἐν πρώτοις παρά σοι διαλάμπει θούσιον ἶσον,
Καὐσεβὲς, ὦ βασιλεῦ, καὶ μέτα δῖα δίκη.
Σώφρονα πάντα τά σου, μεγαλήτορα πάντα, σοφόν τε
Ἔργασε, καὶ συνετὸν, κοίρανε θεῖε, πόρεν.
Οὐδὲν ἀπ' ἀγνοίας τελέεις· νοῦς πάντα κελεύει
Καὶ λόγος εὖ ποιεῖν, ὅσσα περ αὐτὸς ἄγει.
Ἄξιος εἶ τοίνυν, ὃν πάντες θαύματι μοῦνον
Ἀσπάζωνται, ἄναξ, ἠδὲ ποθοῦσι σέβειν.
Οὗ γε χάριν σε θεαὶ Μοῦσαι Φοῖβός τε φιλοῦσι,
Καὐτὸς ἀγαλλόμενος σαῖς ἀρεταῖς ἄγαμαι.
Τοὔνεκά σοί γε παρὰ λογίοις τόπος ἐστὶ σοφοῖς τε
Ἄξιος ἀνδράσι δὴ, οἵ σε χοροῦσιν, ἄναξ.
Ὡς πάντες ποταμοὶ δίᾳ χωροῦσι θαλάσσῃ,
Ὥς τέα τοὺς ἀγαθοὺς δώματα πάντας ἄγει.
Εὖ δὲ σὺ καὶ ποιῶν τυγχάνεις, κοίρανε, φήμην
Τιμήσας· αὕτη ἀθάνατος τέλεται.
Πῶς γὰρ ἕλοι θάνατος φήμην βασιλεῦσιν ἀρίστοις,
Ἥν θεία γλυκεροῖς ᾄσμασι Μοῦσα τρέφει;
Ἀλλά σοι, ὦ βασιλεῦ, ταύτην ἄρ ὀφείλομεν ἄνδρες
Πάντες ὁμοῦ, ὅσσους φράσεως ἰσχὺς ἔχει.
Οὐδ' Ἰταλῶν μόνη σὸν τοὔνομα γλῶττα φυλάττει,
Ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων βάρβιτος, ἠδὲ λύρα.
Οὐ γὰρ, ἄναξ Ἄλφονσε, βροτοῖς θνητοῖσιν ὑπάρχεις
Ἴκελος, ἀλλὰ Θεῷ, οὐρανὸν ὅς τις ἔχει.

Μοῦ-

(1) Memorat hanc ipsam Elegiam Le Quien. in Orient. Christ. Tom. I. pag. 1344.

Μοῦσα Διὸς θύγατερ, ὃς Ὀλύμπε δώματα ναίει,
Αἶδε τὸν Ἄλφονσον γλυκεροῖς ἐν μέλεσι·
Τῷ τίνα Πελλαῖον, τίνα Καίσαρα, Πιερὶς, ἄλλον,
Ἢ τίνα Πηλλίδην, Δαρδάνιόν τε βάλοις;
Τοῦτον ἂν ἡμέτερός τε Μάρων, καὶ θεῖος Ὁμήρε
Θυμὸς ἀοιδῇσιν πρῶτον ἑλεῖν ἔθελεν.
Μῦνον ἐγὼ τῦτον τολμῶ βασιλεῦσι βροτοῖς τε
Οὐκ ἀδικῶν γε βαλεῖν πᾶσιν ἄνακτα πάρα.
Οἶδα Θεῦ τύτῳ τῇ γνώμῃ πάντα γενέσθαι,
Ὃς Θεὸν ἐν πάσαις πράξεσιν ἀρχὸν ἔχει.

II. Βησσαρίωνι τῷ Καρδιναλίῳ Νικαεῖ.
Bessarioni Cardinali Nicaeno.
Ὦ φάος θείας ἀρετῆς σοφοῖσιν
Πρῶτος ἐν πᾶσιν μέγεθος καὶ ἄκρον
Κάλλος οὐκ ἦθυς δολεροῖο δείξας
Βησσάριόν μοι·
Σοὺς λέγειν τοίνυν γλυκεροῖς ἐπαίνυς
Αἴσμασι σπεύδων, πόθεν αὐτὸς ὕλην
Ἀξίοις πρῶτον μέλεσιν τοσαύτην
Ἄρξομ' ἀείδειν;
Οὐ γὰρ εἶ φωςὴρ νεαρᾶς σελήνης,
Ἀλλὰ λαμπηδὼν κρατεροῖο Φοίβυ,
Ὅςις ἐν ζωῇ ἄγασαι τελείαις
Πράξεσι πάσῃ.
Οὐδὲν ἀςτάζῃ ζοφερὸν κατ' ἦθος
Σεμνὸν, ἐκλάμπων μόνος ἐν βροτοῖσι
Φῶς ἀεὶ ςέργεις ἀγαθῦ μεγίςυ
Πάντα νοήσας.
Οὐδὲν ἐν κόσμῳ τἀγαθὸν καλεῖσθαι
Ἄξιον τύτῳ, Πάτερ, αὐτὸς οἴει,
Ἀλλὰ τοιῦτον κέκρικας τὸ θεῖον,
Τἆλλα δὲ φροῦδα.
Πάντα τοῦ θείυ πέπραχας παρόντος,
Καὶ λέγεις ὀρθῶς· σοφὸς οὖν ὑπάρχεις
Αὐτὸς ἐν πρώτοις, ὅτι καὶ σὲ αὐτὸν
Ὄλβιος οἶσθα.
Ὄλβιον μοῦνον σοφὸν ἄνδρα κεῖνον
Οἶμαι, ὃς κόσμυ δολερῦ ματαίαις
Αὐτὸν οὐ σφάλλει προκαλῦντα δόξαις,
Οἷος ὑπάρχεις.
Ὁ φθόνος λίην ἀρετὴν πιέζειν
Αἰὲν εἴωθεν νοσερὸς μεγίςην.
Ἀλλὰ καὶ μείζων ἀρετὴ πονοῦσα
Γίγνεται ἄθλοις.
Εἷς ἐν ἀνθρώποις ὅλον εἶ σὺ πᾶσι
Τοῦ καλοῦ τηρῶν γένος εὐμενείας·
Εἷς πέλεις πάσης ἅμα καὐσεβείας
Εἶδος ἀρίςης.
Ἔςι γοῦν αἰεὶ μετὰ σοῦ τὸ θεῖον.
Τοῦτο ποιήσει κύριόν σε πάμπαν
Παντὸς αἰσχίςυ φθονεροῦ τε μοῦνον
Ἥτορος εἶναι.
Χαῖρε γοῦν τῆς σῆς ἕνεκεν γλυκείας,
Ὦ Πάτερ, μοίρας, Θεὸς ἥν σοι ηὖδα
Δεξιὸς λάμπων παρὰ τοῦ Ὀλύμπυ,
Χαῖρε, καὶ ὕμνει.
Σοὶ Θεὸς δώσει ἀγαθὸν τοσῦτον,
Ὅσσον οὐδ' ἄλλος μόνος ἐν σοφοῖσιν
Ἀνδράσιν μεῖζον πρότερόν που εἶχε
Γῆς ἐπὶ πάσης.
Εἶν' ἀειδοῖσιν θεόθεν πεφύκει
Θυμὸς, ὡς οἶδας, φίλος. οὔ σοι ἦτος
Ψεύσεται. καὶ γὰρ λόγος ἐκ Θεοῖο
Δώματος ἦλθεν.
Ὅσσον οὖν μόχθον κάματόν τε πάσχεις
Μείζω ἐν πόντου ταραχαῖς παρόντος,
Τόσσον ἡ δόξη τάχιον φανεῖται
Ἔξοχα μείζων.
Ἡρακλῆν μείζω κατὰ πᾶν οἱ ἄθλοι
Δεῖξαν εὖ πράττειν. Θεὸς αὐτὸς ὕλην
Δῶκε τοῖς ἐχθροῖς φθονερᾶς ἀνάγκης
Χριςὸς Ἑβραίοις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. autographus, optimeque servatus. Constat foliis scriptis 80.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Nec non

Bruti, Libanii, D. Basilii, Iuliani Imp. Philostrati, D. Gregorii Theologi, D. Gregorii Nysseni, Athanasii, & Anonymi Epistolae.

I. pag. 1. PHalaridis *Epistolae CXXVII.* ut ex numeris marginalibus apparet; omnes editae in Collectione Cuiaciana. Ex his tamen propter abscissionem unius folii inter pag. 10. & 11. exciderunt a quadragesimasexta usque ad quinquagesimam secundam inclusive, ac dimidium quinquagesimae tertiae; tum simili defectu inter pag. 18. & 19. perierunt dimidium Epistolae LXXV. tota LXXVI. ac LXXVII. Ex editis praeterea CXLVIII. loc. cit. pag. 59. seqq. desiderantur heic omnes illae, quas deesse etiam in Codice VI. huius Plutei §. I. admonuimus, praeter CIII. CXLII. & CXLIII. Tandem notandum, Epistolam XXX. quae inc. Ἀχθέντας, κ. λ. bis repetitam occurrere. COD. XVI.

II. pag. 37. *b. Bruti Epistolae LXV.* omnes editae loc. cit. pag. 109. seqq. ubi sunt LXX. desiderantur enim in Codice XXXIII. XXXIV. LXVI. LXVII. & LXVIII. reliquae autem omnes diversum ab editis ordinem obtinent. Subiungitur Mithridatis ipsarum collectoris ad Mithridatem regem Epistola, quae in edit. praemittitur.

III. pag. 45. *b. Libanii, ac Basilii Epistolae mutuae XXIV.* Prima *Libanii ad Basilium* inc. Ὢ χρόνων ἐκείνων. Vltima *eiusdem ad eumdem* inc. Εἰ μὲν τοι περὶ τὺς λόγυς. Sequuntur aliae tres *eiusdem Libanii ad diversos.* Fuerunt autem Epistolae istae in nupera Christophori Wolfii editione collatae.

IV. pag. 52. *Gregorii Theologi ad Celeusium Epistola.* Inc. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπήν. Des. ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν. Est prima ex Epistolis Gregorii Nazianzeni iuxta seriem, quam obtinent in eius Operum edit. Billiana A. MDCIX. fol. Tom. I. pag. 767.

V. pag. 52. *b. Iuliani Imperatoris Epistolae XLVI.* quarum triginta inter impressas occurrunt in eius Operum edit. Lipsiensi G. L. A. MDCXCVI. fol. T. I. p. 372. seqq. & sunt, III. VI. VII. VIII. IX. XIV. XV. XVI. XVIII. XX. XXII.

XXII. XXIII. XXVI. XXVIII. XXXI. XXXII. XXXIV. XXXVII. XL. XLI. XLIII. XLIV. XLVI. LIII. LVI. LVII. LVIII. LX. & LXI. ac praeterea *eiusdem Lex de Medicis*, quae legitur ibid. pag. 398. quaeque in Codice tamquam Epistola, suo adnotatur numero. Ex hisce Epistola LVIII. (in Codice XLV.) multo longior in Codice, quam in editione legitur, nimirum qualem Fabricius protulit Bibl. Graec. Vol. VII. p. 84. & ante ipsum Lud. Ant. Muratorius Anecd. Graec. Patav. MDCCIX. 4. pag. 326. seq. uberrimis instructam notis & animadversionibus. Reliquas sexdecim ibidem non invenimus, quarum propterea inscriptiones, & initia heic duximus proferenda. Sunt igitur iuxta seriem, quam in Codice obtinent,

II. quae inscribitur, Εὐκλείδῃ φιλοσόφῳ. Inc. Πότε γὰρ ἡμῶν ἀπελείφθης.

III. Λιβανίῳ. Inc. Α'ποδέδωκας Α'ριστοφάνει τὰς ἀμοιβάς.

IV. Ι'ουλιανὸς Βασιλείῳ. Inc. Τὸ ἔμφυτον ἐκ παιδόθεν (1).

V. Βασίλειος Ι'ουλιανῷ. Inc. Μικρά σοι τὰ τῆς παρέσης, κ. λ. (2).

VII. Ι'ουλιανος Σωσιπάτρῳ. Inc. Ε"στι τις ἡδονῆς ἀφορμή.

VIII. Ι'ουλιανὸς Φιλίππῳ. Inc. Ε'γὼ νὴ τοὺς θεοὺς ἔτι Καῖσαρ ὤν.

IX. Ι'ουλιανος Εὐθηρίῳ. Inc. Ζῶμεν ὑπὸ τῶν θεῶν.

XII. Ι'ουλιανὸς πατριάρχῃ. Inc. Υ'πὲρ Α'μωγίλης δεύτερα ταῦτα.

XXVII. Ι'ουλιανὸς Διογένει. Inc. Διόγενες, ὁ σὸς ὀφθεὶς μοι.

XXVIII. Ι'ουλιανὸς Πρίσκῳ. Inc. Ε'γὼ δεξάμενός σου τὰ γράμματα.

XXXVI. Ι'ουλιανὸς κατὰ τοῦ Νείλου. Inc. Α'μείνων ἦσθα σιωπῶν πρότερον. Est longissima.

XXXIX. Ι ουλιανός (sic). Inc. Ω'ς ὤνησέ γε τὸ σύνθημα ἡμῖν.

XLI. Anepigrapha. Inc. Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέρας.

XLII. Anepigrapha. Inc. Εἰ μὲν εἰς τὸ θέατρον.

XLIII. Anepigrapha. Inc. Εἰ μὲν μὴ εἶχον.

XLIV. Anepigrapha. Inc. Ε'πείχθητι πρὸς τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν. Has tres postremas Epistolas edidit primus laudatus Muratorius loc. cit. ac deinde Fabric. loc. pariter cit. pag. 85. & 86.

VI. pag. 70. *Philostrati Epistolae Amatoriae LIII.* Primae XXXVII. eaedem sunt, eodemque ordine dispositae cum illis, quae occurrunt inter eius Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDCVIII. fol. ex recensione Feder. Morelli a pag. 893. ad pag. 914. Quatuor sequentes, quarum prima inc. Πάντα με αἴρει, κ. λ. eae sunt, quae in edit. immediate praecedunt dictas Epistolas XXXVII. pag. 891. Quarta tamen ex istis, quae inc. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου, κ. λ. longior est in Codice; nam post verba πενθοῦσα ἀπεκείρατο, in quibus desinit editio Morelliana, sequuntur ἤκουσά γε μὴν ἀνδρὸς σοφοῦ, κ. λ. Des. ὦ ἄστρα κεφαλῆς. Haec tamen habentur in edit. Meursiana, quam paullo infra citabimus. XLII. inscripta Γυναικὶ, inc. Τίς σε, ὦ καλή. περιέκειρεν; XLIII. anepigrapha, inc. Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον ἐπαινέσω. XLIV. Τῇ αὐτῇ, inc. Ο"τε δὲ ἔκρινε τὰς θεάς. XLV. XLVI. XLVIII. & XLIX. sunt, quae in edit. leguntur pag. 889. seqq. incipiendo ab illa, cuius initium: Χαῖρε κἂν μὴ θέλῃς. XLVII. vero Γυναικὶ, inc. Μὴ ὑποδήσῃ ποτέ. L. Γυναικὶ πόρνῃ, inc. Ο" τοῖς ἄλλοις ἐπίῤῥητον δοκεῖ. LI. Μειρακίῳ πόρνῃ, inc. Πωλεῖς σεαυτόν· καὶ γὰρ οἱ μισθοφόροι. LII. Γυναικὶ, inc. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξῃ. LIII. Μειρακίῳ, inc. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ᾗ μέγα δὴ φρονεῖς. Epistolae illae, quarum initia protulimus, in edit. Morelliana desiderantur; edidit tamen primus Meursius Lugduni an. MDCXVI. tum in nupera Florentina Meursii Operum editione, curante Io. Lamio, recusae fuerunt Tom. VII. pag. 862. a N. LXIV. usque ad N. LXXI. inclusive.

VII. pag. 80. *b. D. Gregorii Theologi Epistolae LIV.* Prima inscripta Νικοβούλῳ, inc. Ε'ν μετοπώρῳ τὰ ἄνθη, κ. λ. Est Epistola CCVIII. in cit. edit. pag. 902. Vltima Τῷ αὐτῷ, (sc. Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ Τυάνων) inc. Πυνθάνομαί σε βαρέως ἔχειν. Imperfecte desinit in verbis: καὶ ἐξεῖλεν ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ι'σραήλ· ἀλλ' ἔτη . . . . Est Epist. LXXXI. ultima autem verba incidunt in pag. 840. lin. 15.

VIII. pag. 99. *D. Gregorii Nysseni Epistola de iis, qui Hierosolymam proficiscuntur*. Inscrib. Κυνηγήτορι. Inc. Ε'πειδήπερ ἠρώτησας, ὦ φίλε. Des. τὴν ἐν Ι'εροσολύμοις. Eius Operum edit. Paris. MDCXXXVIII. T. III. p. 651. ubi inscribitur: *De iis, qui adeunt Hierosolyma Oratio*.

IX pag. 101. Athanasii Epistola, cuius inscriptio: Α'θανάσιος Ι'ωάννῃ καὶ Α'ντιόχῳ, ἀγαπητοῖς υἱοῖς καὶ συμπρεσβυτέροις, ἐν κυρίῳ χαίρειν. *Athanasius Ioanni, & Antiocho, dilectis filiis & compresbyteris, in Domino salutem*. Inc. Ε'χάρην δεξάμενος ὑμῶν ἐπιστολήν. Des. ὦ ποθεινότατοι υἱοί. Eius Operum cit. edit. Paris. Tom. I. pag. 956.

X. pag. ead. Vltimo loco legitur *Anonymi Epistola*, cuius initium: Α'νόητος ἂν εἴην εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαίοις, κ. λ. Des. ὦ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cuius primi quaterniones tres diversa manu sunt exarati. Constat foliis scriptis 103.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA.

PHilostrati *Heroica*, seu Dialogus Vinitoris cum Phoenice, in quo XXI. Heroës, qui bello Troiano interfuere, describuntur, & celebrantur. Inc. Α'μπελουργός. Ι'ων ὁ ξένος, ἢ πόθεν, Φοίνιξ. Α'μπελουργὲ, τῶν περὶ Σιδῶνά τε καὶ Τύρον. Des. πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λό- COD. XVII.

(1) Est Epistola XL. inter Basilii Magni Epp. edit. Paris. MDCCXXX. fol. Tom. III. pag. 123.
(2) Est Epist. XLI. ibid. pag. 124.

λόγου. Concordant cum editione Parif. anni MDCVIII. fol. apud Marcum Orry ex recenſione Friderici Morelli regii Profeſſoris & Interpretis p. 631. ſeqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 77.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA,

Ac praeterea

Imagines, & alia nonnulla.

COD. XVIII. I. pag. 1. *Philoſtrati Lemnii Heroica*, ut in praecedenti Codice.

II. pag. 50. *Eiuſdem Imagines* Libris duobus comprehenſae. Primus ſine ullo titulo inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν. Deſ. αὐτῷ πιμελής. Secundus pag. 72. item anepigraphus inc. Ἀφροδίτην ἐλεφαντίνην. Deſ. σὺν ὥρᾳ γράφειν. Concordant cum cit. edit. a p. 730. ad p. 831. Sequitur ſtatim in Codice fragmentum quoddam breve, forte ex eiuſdem Philoſtrati Vitis Sophiſtarum deſumtum, ſed quo pertineat, nondum comperimus. Inc. Τὺς μὲν ἀμφὶ Τυδέα καὶ Καπανέα. Deſ. καὶ τὸ ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τάφυ.

III. pag. 96. *b. Eiuſdem Vita Iſocratis*, item ſine titulo. Inc. Ἡ δὲ Σειρὴν ἡ ἀφεστηκῦα. Deſ. πταίσματος. In cit. edit. pag. 505.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. nitidiſſimus, optimeque ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 98.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

HERODIANI GRAMMATICA.

Seu potius

Plurium Grammaticorum Collectio.

COD. XIX. I. pag. 1. OCcurrit Herodiani Tractatus *de Nominibus*, cum hoc titulo: Ἡρωδιανοῦ περὶ παραγωγέων γενικῶν ἀπὸ διαλέκτων. *Herodiani de derivationibus genitivorum a dialectis*. Inc. Αἱ Θετταλικαὶ γενικαὶ, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὦσι, προπερισπῶνται, κ. λ. Deſ. οἱ Μενέλεω, τὺς Μενέλεως· οἱ λεὼ, τὺς λεώς.

II. pag. 52. Sequitur Tractatus *de Verbis*, quem nullus quidem titulus praeit, ſed ad ipſum Herodianum pertinere comperimus. Inc. Τί ἐστι ῥῆμα; μέρος λόγυ ἄπτωτον ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρυς χρόνυς δηλῦν. Deſ. οἷον Πάνθος, Πάνθυ, Πανθοίδης, καὶ τὰ ὅμοια. Haec *de Verbis* Excerpta primus Graece in lucem edidit Aldus Manutius in Syntagmate Veterum Grammaticorum Graecorum Venet. MCCCCXCVI. fol. pag. 189. ſeq. ſub titulo Παρεκβολαὶ τοῦ μεγάλυ ῥήματος ἐκ τῶν τῦ Ἡρωδιανῦ, ubi animadvertit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 13. rectius legendum μεγάλυ ῥήτορος, ut habetur in Ms. Caeſar. Philologico XV. Neſſel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. IV.

III. pag. 109. Alius *de Nominibus, & Verbis* Tractatus, auctore Anonymo. Inc. Πάντα τὰ ἄρθρα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα δασύνεται. Deſ. ὕτω καὶ τὸ ἔοικα ἀπὸ τῦ εἴκω.

IV. pag. 123. *Scholia in Theocriti Idyllia*. Inc. Ἰστέον, ὡς οἱ Δωρεῖς τρέπυσι τὴν ε δίφθογγον, ὁτὲ μὲν εἰς ω μέγαν, ὁτὲ δὲ εἰς οι δίφθογγον, ὁτὲ δὲ εἰς ευ δίφθογγον, κ. λ. Deſinunt in verbis, τῶν Ἰώνων δὲ τῦτό ἐστι τὸ τὰς γενικὰς ποιεῖν εὐθείας, quae pertinent ad Idyllium, quod inſcribitur Δάφνις καὶ Μενάλκας. Videntur mutila in fine; nam quatuor circiter folia vacua relicta ſunt. Concordant autem utplurimum cum iis, quae habentur edita in calce Theocriti edit. Graecae Venet. MDXXXIX. in 8.

V. p. 162. Ἐρωτήματα σὺν Θεῷ πρὸς παῖδας. *Interrogationes cum Deo ad pueros* inſtituendos, auctore Anonymo. Inc. Πῶς ἀκύεις; μετὰ τῶν ὤτων. Deſ. τίς; Λητῦς καὶ Διὸς υἱός· παῖς; ὁ Ἀπόλλων.

VI. pag. 168. Ἰωάννυ Φιλοπόνυ περὶ τῶν διαφόρων σημασιῶν διαφόρως τονυμένων. *Ioannis Philoponi de diverſis ſignificationibus vocum ſecundum diverſos accentus* per alphabetum. Inc. Ἀγέλαιος, ὁ μαθητής. Ἀγελαῖος, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Deſ. Ὦχρος, ἡ ὠχρίασις. Ὠχρὸς, ὁ χλωρός. Saepius prodiit hoc Opus in calce Graecorum Lexicorum: ſeparatim vero, & quintuplo fere auctius edidit vir de Graeca lingua optime meritus Eraſmus Schmidius Witeb. MDCXV. in 8. ſub titulo: *Cyrilli, vel, ut alii volunt, Io. Philoponi* (1) *opuſculum utiliſſimum de differentiis vocum Graecarum &c.* Hunc Tractatum exſcripſit heic Franciſcus Philelphus.

VII. pag. 185. *b. Nomina Menſium apud Aegyptios, Aſcalonitas, Antiochenos, Romanos, Hebraeos, & Athenienſes.*

VIII. pag. 188. *Gloſſae*, ſive *dictiones quaedam diverſorum populorum*, nimirum *Athenienſium, Argivorum, Arcadum, Achivorum, Aetolorum, Acarnanum, Ambraciotarum, Aeolienſium, Hermioneorum, Theſſalorum, Cypriorum, Boeotorum, Dorienſium, Ionum, Clitoriorum, Cretenſium, Corinthiorum, Corcyrenſium, Laconum, Magneſium, Siculorum, ac Phliaſiorum, lingua communi explicatae*. Inc. Ἄγαν, λίαν. Ἆλις, ἀρκεῖ. Λωπὸς, ἱμάτιον, κ. λ. In fine depicta ſunt ſigna, ſive notae, quibus ab aſtronomis denotantur Sol, Luna, ac reliqui planetae, nec non duodecim Zodiaci ſigna, cum uniuſcuiuſque explicatione, omnia manu Franciſci Philelphi exarata, qui ſe heic ſubſcripſit.

IX. pag. 192. Κανονίσματα πάνυ ἀναγκαῖα ῥημάτων ἐπιτοπολὺ ἐκφερομένων παρά τε ποιηταῖς καὶ ῥήτορσιν ἐκλεγέντα. *Canoniſmata ſelecta valde neceſſaria verborum utplurimum a Poëtis, & Oratoribus prolatorum.* Inc. Ἰστέον, ὅτι τῆς συναλοιφῆς εἰσιν ἑπτὰ εἴδη. Deſ. ὡς τὸ δέδυκα. Collector Anonymus.

(1) Huius eſſe non dubitat Henricus Stephanus.

X. pag. 204. *b. Lexicum verborum irregularium*, cum interpretatione interdum Latina, manu itidem Francisci Philelphi. Inc. Ἄτω, *laedo*. ἀορ. ἀάσθη, *laesus est*. Des. μέλλων, οἰήσομαι. ἀόριστος, ᾠήθην.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optime servatus, quem fuisse Francisci Philelphi, comprobat praeter Opuscula praedicta, nominum propriorum aliorumque memorabilium, de quibus in ipso operum progressu mentio fit, diligens & accurata ad marginem descriptio, ab eodem inter legendum facta. Constat foliis scriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

COMPENDIVM RHETORICES INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Iosephi Rhacendytae Compendium Rhetoricae, Gregorii cuiusdam Compendium Logicae & Physicae Aristotelis, & alia eiusmodi.

COD. XX. I. pag. 1. OCcurrit primo loco *Iosephi Rhacendytae Compendium Rhetoricae*, duobus hisce versiculis tituli vicem gerentibus:

Μέλημα καὶ φρόντισμα καὶ γλυκὺς πόνος
Οἰκτροῦ πιναροῦ Ἰωσὴφ Ῥακενδύτου.
Meditatio, cura, & dulcis labor
Miserabilis ac vilis Iosephi Rhacendytae.

Inc. Ἀπροοιμιάστως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων καὶ λόγων μητέρα ἐρχόμεθα. Des. ταῦτα ἐπειδὴ μείζονος ἐδεῖτο τοῦ βοηθήματος, μείζονος καὶ τυγχάνει. Finis Tractatus in hoc exemplari non convenit cum illo Codicis II. huius Plutei sub finem §. I. propter diversam Capitum, quae in eo pertractantur, dispositionem.

II. pag. 41. *Compendium Logicae Aristotelis*, Capitibus LVI. comprehensum, auctore quodam Gregorio, ut ex subscriptione quam paullo post, §. IV. adferemus, eruere licet. Primum Caput inscribitur: Περὶ πείρας, ἐμπειρίας, τέχνης, καὶ ἐπιστήμης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς. Inc. Σκοπὸς ἡμῖν ἐστὶ Θεοῦ συνάρσει περὶ πάντων τῶν τῆς φιλοσοφίας εἰδῶν ἀπαραλείπτως καὶ συντόμως, ὡς οἷόν τε, διαλαβεῖν. Vltimum Περὶ ἐλέγχου, καὶ ὅτι πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται. Des. καὶ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς. In principio huius Tractatus adscriptum legitur Latine: *Summam hanc fere eisdem verbis scripsit Nicephorus quidam monachus, cognomento Blemides, & physicorum summam & meteororum; uter ab altero mutuatus incertum mihi est.*

III. pag. 124. *b.* Eiusdem item *Physicorum Aristotelis scriptorum Compendium*, & quidem hoc ordine:

I. p. ead. *Librorum VIII. de physica Auscultatione*. Primum Caput, quod inscribitur, Προοίμιον τῶν φυσικῶν ἀρχῶν, inc. Σκοπὸς τοῦ παρόντος βιβλίου ἐστὶ ζητῆσαι περὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ὄντων, κ. λ. Hoc initium concordat cum initio Prolegomenorum Georgii Pachymeris in eosdem Aristotelis Libros, quod exhibetur a Nesselio Biblioth. Caesar. Catalog. Part. IV. pag. 66. §. I. Pachymeris tamen non esse coniicitur ex Latina adnotatione in principio huius Compendii ab eadem manu, de qua supra, in margine apposita, quae ita habet: *Eadem haec fere ad verbum scripsit & Georgius quidam, cognomento Pachymeres; uter vero ab altero mutuatus incertum. Complexus ille est metaphysica, ethica Nicomachica, & mechanica, quae hic videtur omisisse. Rursus hic de rhetoricis scripsit, & de Catholica fide, quae ille praeteriit: hic tamen videtur fere totum Aristotelem complexus absolutiorem paraphrasin conficere.* Vltimum Περὶ ἀπείρου, des. ὥσπερ ὁ χαλκὸς τοῦ χαλκοῦ ἀνδριάντος. Capita complectitur XIII.

II. p. 153. Περὶ οὐρανοῦ. *De Caelo*. Inc. Σκοπός ἐστιν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τῷ φιλοσόφῳ προηγουμένως εἰπεῖν. Des. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

III. p. 164. *b.* Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. *De generatione & corruptione*. Inc. Πολὺς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις καὶ ὁ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς λόγος. Des. καὶ τραχὺ, καὶ παχὺ, καὶ βαρὺ, τῆς γῆς.

IV. p. 176. *De Meteoris*, cuius primum Caput, Περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν καιομένων περὶ τὸν οὐρανὸν, καὶ τῶν καλουμένων αἰγῶν καὶ δαλῶν, καὶ διαθεόντων ἀστέρων, inc. Ἄνωθεν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ στερεώματος μέχρι καὶ τοῦ τέρματος τῆς σελήνης. Vltimum Περὶ δραστικῶν καὶ παθητικῶν ποιοτήτων, des. τῶν τε ποιητικῶν καὶ τῶν παθητικῶν.

V. pag. 202. *b. De Mundo*, cuius primum Caput Περὶ αἰθέρος καὶ ἀστέρων, inc. Τούτων δὴ οὕτω διωρισμένων, κ. λ. ac post paucos versus instar prooemii, leguntur verba: Τὸ τοίνυν διῆκον ἀπὸ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ στερεώματος, κ. λ. quae sunt initium Excerptorum *de caelo, sole, eclipsi solari, &c.* Georgii Pachymeris nomen prae se ferentium in Codice Biblioth. Caesar. ut ex ipsius Catalogo apparet loc. cit. pag. 68. §. XVIII. Vltimum Caput Περὶ οἰκήσεων, des. εἰς ἄνισα τὸ τοιοῦτον ἡμερόνυκτον διαιρεῖ.

VI. pag. 221. *b.* Περὶ ζώων μορίων. *De partibus animalium*. Inc. Ἐχόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ζώων μορίων εἰπεῖν. Des. πρὸς τὸ βέλτιστον πάντα ἐμηχανήσατο.

VII. pag. 233. *b.* Περὶ γενέσεως ζώων. *De generatione animalium*. Inc. Ἤδη δὲ λοιπὸν καὶ περὶ γενέσεως ζώων ἀκολούθως τοῖς ἄλλοις λέγομεν. Des. καὶ ὅλως διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται, ταῦτά ἐστιν.

VIII. pag. 246. Περὶ ψυχῆς. *De Anima*. Inc. Τούτων δὲ διωρισμένων, σκεπτέον ἂν εἴη καὶ περὶ ψυχῆς τῆς ταῦτα κινούσης, κ. λ. Des. οἷς ἂν κληρωθείη μονιμωτάτη καὶ ἀτελεύτητος.

IX. pag. 274. *b.* Περὶ αἰσθήσεως, καὶ αἰσθητῶν. *De sensu & rebus sensibilibus*. Inc. Τὸν περὶ ψυχῆς σὺν Θεῷ πληρώσασι λόγον κατὰ

θύραν ἀπαντᾷ ἡ περὶ αἰσθήσεως κ̣ αἰσθητῶν θεωρία. Des. πρὸς τὸ διαφανὲς τὸ ὡρισμένον.

x. pag. 285. Περὶ μνήμης κ̣ τοῦ μνεμονεύειν. *De memoria, & reminiscendo.* Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ μνήμης κ̣ τοῦ μνημονεύειν λεκτέον. Des. οὐ ῥᾳδίως ἀποκαθίςανται.

xi. pag. 289. *b.* Περὶ ζώων κινήσεως. *De motu animalium.* Inc. Ἐπειδὴ ἡ ὀρεκτικὴ τε κ̣ ὁρμητικὴ τῆς ψυχῆς δύναμις. Des. ἡ ὀργῶσα ὕλη, ἢ μὴ ὀργῶσα.

xii. p. 292. Περὶ τὸ, πῦ τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐςι. *De animi principatu, ubinam sit.* Ποῦ δέ ἐςι τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς, κ̣ ἐν τίνι μορίῳ, κ. λ. Des. ἐγείρονται οἱ ὑπνώττοντες ἀπολυθέντες.

xiii. pag. 297. Περὶ ἐνυπνίων ϗ τῆς μαντικῆς αὐτῶν. *De insomniis & de divinatione per somnia.* Inc. Καὶ περὶ τοῦ ἐνυπνίȣ δὲ ζητητέον, πότερον τοῦ νοητικοῦ μορίȣ πάθος ἐςίν. Des. διὰ τῆς πράξεως κ̣ θεωρίας.

xiv. pag. 300. *b.* Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. *De longitudine & brevitate vitae.* Inc. Περὶ δὲ μακροβιότητος ϗ βραχυβιότητος τῶν ζώων νῦν ἐπισκεπτέον. Des. τὴν μακροβιότητα ἐμποιεῖ.

xv. pag. 301. *b.* Περὶ νεότητος κ̣ γήρους, καὶ ζωῆς, κ̣ θανάτȣ, κ̣ περὶ ἀναπνοῆς κ̣ ἐκπνοῆς. *De iuventute & senectute, de vita & morte, de respiratione & exspiratione.* Inc. Περὶ δὲ νεότητος κ̣ γήρȣς, κ̣ ζωῆς κ̣ θανάτου, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἀναπνοῆς ἀναγκαῖόν ἐςι, κ. λ. Des. τελευτῶσιν εἰς τὰς ἰατρικὰς ἀρχάς.

xvi. pag. 304. Περὶ σώματος. *De Corpore.* Inc. Ἐπειδὴ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, εὔλογον ἂν εἴη περὶ τῶν σωματικῶν ἀρχῶν κ̣ ςοιχείων πρὸ παντὸς ἑτέρȣ διαλαβεῖν. Des. παραπλησίως διανοητέον κἂν τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς.

IV. pag. 317. *b.* Ἄθροισις εὐσύνοπτος τῶν μαθημάτων. *Collectio compendiaria mathematum,* sive Tractatus IV. quorum I. *de Arithmetica* inc. Μέλλοντί μοι περὶ τῶν τεσσάρων μαθημάτων, κ. λ. Des. τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος. II. pag. 328. *b. de Musica* inc. Μȣσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχειν εἶπον τὸ πᾶν. Des. ὡς κύβος καὶ πύραμις. III. pag. 339. *de Geometria* inc. Σημεῖόν ἐςιν, ȣ͂ μέρος ȣ̓θέν. Des. τῆς γεωμετρίας λόγȣ τὸ πέρας ἔσω. IV. pag. 351. *b. de Astronomia* inc. Σφαῖρά ἐςι σχῆμα ςερεὸν, κ. λ. Des. τὴν ἡγεμονίαν τȣ͂ λογικȣ͂ σφαλερῶς παραιτοῖμεθα. De hac Tetrabiblo vide supra pag. 390. §. XVI. paucis enim ab ipsa discrepat. In fine legitur ab eadem manu: Γρηγόριος τάδ' ἔγραψε τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν, εἰς εὐμάθειαν εὐσύνοπτον αὐτοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄργανον ἅμα τῇ τῶν ἐπισημῶν τετρακτύϊ προθέμενος, ὡς μήτε κλονοῖντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς, μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι, ὧν καταφρονεῖν ἐκελεύσθημεν. *Gregorius haec scripsit in gratiam eorum, qui rerum piarum sunt amantes, ut facili, & compendiaria via ediscant, hoc ipsis organum philosophiae, una cum quatuor scientiis proponens, ea mente, ut nec difficultatibus, quae in iis occurrere solent, perturbari possint, neque in iis frustra detineri, quae contemnenda esse censuimus.* Ex qua subscriptione colligitur, Gregorium hunc utriusque etiam superioris Compendii, Logicae nimirum, ac Physicae Aristotelis, auctorem esse.

V. pag. 360. Περὶ ἀρετῆς. *De Virtute* Liber. Inc. Ἐπειδήπερ ἔργα πίςεως ἔρημα, κ̣ πίςις ἔργων χωρὶς, ζωὴν τῷ κεκτημένῳ παρασχεῖν ȣ̓χ ἱκανοῦνται, κ. λ. Des. τεθεῶσθαι μακαριώτατος. Auctor Anonymus, (f. idem Gregorius).

VI. p. 371. *b.* Σύνοψις κατὰ τȣ̀ς ἐκ τοῦ περιπάτȣ τῶν ἀρετῶν τε κ̣ τῶν κακιῶν, *Compendium iuxta Peripateticos Virtutum & Vitiorum.* Inc. Ἐπαινετά ἐςι τὰ καλὰ, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχρά. Des. κ̣ τὰ παρακολȣθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐςίν. Titulus huius Tractatus in margine posteriori manu appositus legitur. Exstat autem inter Aristotelis Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 291.

VII. pag. 375. Περὶ πίςεως κ̣ τῶν θείων δογμάτων. *De Fide, & divinis Dogmatibus.* Inc. Ἤδη πρὸς τῇ πρώτῃ καὶ δευτέραν ὑμῖν ὑπόμνησιν ἐκτίθημι. Des. ἐςι κ̣ ἀπαθὴς κ̣ ἀπερίγραπτος. Auctore Anonymo, (f. eodem Gregorio).

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 387.

ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΡΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPHI RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Adde

Sopatri, Cyri, & Anonymi alia Opera rhetorica.

I. pag. 1. **C***Ompendium Rhetoricae Iosephi Rhacendytae.* Inc. Ἀπροοιμιάςως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων, κ. λ. Des. οἷον, Διόνυσος, Διόνισος. Concordat cum Codice II. huius Plutei §. I. COD. XXI.

II. pag. 37. Σωπάτρȣ διαιρέσεις ζητημάτων. *Sopatri Divisiones Quaestionum.* Inc. Μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον Ἀλκιβιάδης αἰτήσας φρȣρὰν, κ. λ. Des. τὰς μὲν ὑβρίζοντες τῇ μοιχείᾳ, τὰς δὲ λυποῦντες οἷς ὑβρίζȣσιν. Exstant in Collect. Rhetorum Aldina Venet. MDVIII. fol. pag. 287. seqq. Hoc Sopatri Sophistae Opus, uti & Orationes, quas habemus Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi, & Isaei ex Graecia secum attulit Io. Lascaris, ut Aldus refert.

III. pag. 187. Κύρȣ περὶ διαφορᾶς ςάσεων. *Cyri de statuum differentia.* Inc. Περὶ τοῦ κατασοφισμοῦ. Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις, κ. λ. Des. ἢ πρόσωπον, ἢ χρόνον, ἢ αἰτίαν. Loc. cit. p. 456. seqq. De Sopatro & Cyro vide supra pag. 218. §. I. & II.

IV. pag. 193. Περὶ λογογραφίας. *De conscribendis Orationibus,* Anonymi Tractatus. Inc. Πᾶσα λόγȣ ἰδέα ἐκ μερῶν ὀκτὼ σύγκειται, ἐννοίας, λέξεως, κ. λ. Des. κ̣ προπαροξυτόνȣς κ̣ λοιπὰς λέξεις. In fine: Τέλος τῶν ὀκτὼ μερῶν τȣ͂ ῥητορικοῦ λόγȣ.

V. pag. 206. Περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελείȣ λόγȣ. *De quatuor partibus perfectae orationis*, item Anonymi. Inc. Ὁ τέλειος ἐγκωμιαστικὸς ῥητορικὸς λόγος σύγκειται ἀπὸ κεφαλαίων, κ. λ. Desſ. ἅπερ ἐπιγράφονται Μενάνδρȣ ῥήτορος περὶ τέχνης ῥητορικῆς. Sequuntur alia brevia Capita, I. *de ratione legendi rhetores & alios auctores*, II. *quinam ad unumquodque orationis genus auctorum delectus ſit habendus*, III. *de epiſtolis*, IV. *de verſibus iambicis &c.* quod tamen in fine mutilum deſinit in verbis: ὁ αὐτὸς εἶπεν ἐμπεφραγμένην τὴν τοῦ λόγȣ σαλπίγγα, ϗ . . . . in quibus Codex etiam abſolvitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. in fine mutilus, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 208.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

DECLARATIO CHARACTERIS THVCYDIDIS INCERTI AVCTORIS.

Titulus reddendus

Ariſtidis Rhetorica, & Dionyſii Halicarnaſſei ad Ammaeum Epiſtola.

COD. XXII. I. pag. 1. TRactatus occurrit nullo titulo appoſito, quem tandem comperimus eſſe *Ariſtidis Rhetoricam*, duobus libris diviſam, quorum alter *de civili*, alter *de ſimplici dictione* eſt. Primus inc. Περὶ σεμνότητος. Ἡ μὲν ȣ̃ν σεμνότης, κ. λ. Deſ. ἠνεσχόμεθα. Alter p. 22. *b.* inc. Ἐπειδή σοι τὰς ἰδέας, κ. λ. Deſ. ϗ ταῦτα καθ' ἕκαστον εἴρηται. Exſtant in Collectione Rhetorum Graecorum Aldi Manutii, Venet. MDVIII. fol. a pag. 641. ad pag. 682. In Codice tamen deeſt in principio brevis Praefatio, quae inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν, κ. λ.

II. pag. 41. *b.* Sequitur Epiſtola item ſine ullo titulo, ſed eſt *Dionyſii Halicarnaſſei ad Ammaeum de iis, quae Thucydidi propria ſunt*. Inc. Ἐγὼ μὲν ὑπελάμβανον. Deſ. ὡς ἐπεζήτεις. Exſtat inter eius Opera edit. Lipſ. MDCXCI. fol. curante Frid. Silburgio Tom. II. pag. 132. Hanc enim editionem tum in huius, tum in aliorum Codicum eius Opera continentium recenſione ineunda prae manibus habuimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 45.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

IMAGINES PHILOSTRATI.

Adde etiam

Heroica, Paulli Silentiarii Carmina, Aeſopi Vitam & Fabulas.

COD. XXIII. I. pag. 1. P*hiloſtrati Imagines XXXII.* ſive *Imaginum Liber I.* praevio ſingularum indice in principio, & cum marginalibus ſcholiis uberrimis, & gloſſis interlinearibus. Poſt ultima huius Libri verba, quae incidunt in p. cit. edit. 778. haec alia in Codice ſubiiciuntur: Ἐρῶσι δὲ, οἶμαι, τάφου· τὴν γένεσιν δὲ ἱκανῶς ᾄδȣσιν· ἀναβλέπȣσαι μὲν γὰρ ἐμφαίνȣσιν, ὅτι ἀπ' οὐρανοῦ· τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινȣ̃σαι δηλοῦσιν, ὅτι ἐκ θαλάττης. τὸ μειδιαμα δὲ αὐτῶν γαλήνης ἐστὶν αἴνιγμα. Scholiorum vero marginalium hoc eſt initium: Τὸ ὅς τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, μὴ ἀσπαζόμενος, ϗ ὁμοίως ἀτελές· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀποδόμενος ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, κ. λ.

II. pag. 53. Παύλȣ Σιλεντιαρίȣ εἰς τὰ ἐν Πυθίοις Θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentiarii in Thermas, quae ſunt in Pythiis, ſemiiambi dimetri catalectici*, cum ſcholiis, & gloſſa interlineari. Inc. Βέλει μαθεῖν, ἄνθρωπε. Deſ. μετȣσίᾳ τὸ κρεῖττον. Concordant cum alio exemplari Codicis VII. Plut. LV. §. XIII. ſupra pag. 256. quemadmodum etiam ſcholia.

III. pag. 57. *Philoſtrati Heroica*, ut in Cod. XVII. huius Plutei. Heic tamen habentur ſcholia marginalia, & gloſſae interlineares, illa nigro, hae rubro charactere exaratae. Primum ſcholion ita incipit: Ξένος, ὁ ἀλλότριος, ϗ ξένος ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς, ὅθεν ϗ ξενίζω, τὸ φιλοφρονοῦμαι, κ. λ. In fine: Τέλος τῶν ἡρωϊκῶν τοῦ Φιλοστράτȣ, τὰ πάντα κβ'. *Finis Heroicorum Philoſtrati, omnia ſunt Capita XXII.*

IV. pag. 143. Βίος Αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ. *Vita Aeſopi fabulatoris* eadem, quae legitur in editione Fabularum Aeſopicarum Aldina Venetiis MDV. fol. Inc. Πραγμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκρίβωσαν μὲν ϗ ἄλλοι, κ. λ. Deſ. τιμωροὶ ϗ αὐτοὶ τῷ Αἰσώπȣ θανάτῳ γεγόνασι. Sequuntur Μῦθοι Αἰσώπȣ τȣ̃ μυθοποιοῦ κατὰ ἀλφάβητον. *Fabulae Aeſopi fabulatoris iuxta alphabetum*. Incipiunt a littera A, nimirum: Ἀετὸς ϗ ἀλώπηξ. Deſinunt in littera Ψ in verbis, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων, quae in edit. cit. incidunt in pag. 36.

In fine litteris rubricatis haec ſubſcriptio adpoſita eſt: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμȣ̃ Μανȣὴλ τοῦ Ζαρειωάννȣ (1) ἐν ἔτει ... γ'. μηνὶ Μαΐω ζ'. ἡμέρᾳ β'. *Abſolutus eſt hic liber manu mei Manuelis Zaroioannis anno ... III. menſe Maio die VII. feria II.*

Codex Graec chart. Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 226.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

HERMOGENIS RHETORICE.

Seu potius

Hermogenis, Ariſtidis, Sopatri, Syriani, Longini, & aliorum Excerpta de rebus rhetoricis; Aeſopi Proverbia, & Anonymi quaedam.

I. pag. 1. COntinet hic Codex varia Excerpta rhetorica ex Hermogene, Ari- *COD. XXIV.*

(1) Nil de hoc exſcriptore habet Montfauc. in Palaeogr. Graec.

Aristide, Sopatro, Longino, &c. Quae tamen in primis decem foliis habentur, nullum auctoris nomen praeseferunt, suntque ἀκέφαλα. Agitur autem de nonnullis Rhetoricae figuris, nimirum *Hyperbato*, *Antonomasia*, *Ironia &c.* tum pag. 4. *de vocum adfectionibus*, *de encliticis &c.*

II. pag. 10. *b. Excerpta plura ex Hermogenis Rhetorica.* Primum est ex eius Libro *de Partitione Statuum*. Inc. Στάσις ἐςὶ καθ' ἣν αἱ πίςεις ἀνάγονται. Des. εἴτε ἡ ποιότης κ, ἡ γνώμη, ὡς εἴρηται. II. pag. 20. *b.* ex eius Libris *de Formis Oratoriis*. Inc. Ὅτι ἰδέαι εἰσὶν ζ'. σαφήνεια, μέγεθος, κ. λ. Des. κ, τέτῳ χώραν ἤδη δεδώκασιν. III. pag. 36. *b.* ex eius *Methodo de apta & ponderoso genere dicendi*. Inc. Ὅτι πάσης λέξεως τῆς ἀγνοουμένης, κ. λ. Des. ἐδ' ἄρα τόγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. IV. pag. 43. *b.* ex eius quatuor Libris *de Inventione*. Inc. Ἡ πρώτη κ, καλλίςη τῶν προοιμίων εὕρεσις. Des. ὅτε αὐτῇ οἰκουμένῃ αἱ δωρεαὶ ἔσονται.

III. p. 71. Μεταβάσεις λόγου ἀφ' ἑτέρου σκοποῦ πρὸς ἕτερον, κ, σχήματα ἐκ διαφόρων ῥητόρων. *Transitiones orationis ex uno ad aliud argumentum; & figurae ex diversis Oratoribus.* Inc. Εἰσέρχεται δέ με κἀκεῖνο κ, δεινῶς ἀνιᾷ. Des. μεγέθει φωνῆς ἐκκλίνων θόρυβον. Auctor Anonymus.

IV. p. 79. *b.* Ἐκ τοῦ Ἀριςείδου περὶ ἰδεῶν. *Ex Aristide de formis dicendi*, Excerptum. Inc. Ὅτι ἡ σεμνότης τριχῇ συνίςαται. Des. μὴ ἐῶσαι καθεύδειν.

V. pag. 83. Ἐκ τῶν Πλάτωνος διαλόγων. *Ex dialogis Platonis*. Inc. Γραφήν σέ τις ὡς ἔοικε γέγραπται, ὡς ἐγῷμαι. Des. εἴ τι βέλεται ἀντὶ τοῦ ὥς τε πράττειν.

VI. pag. 88. Ἐκ τῶν Σωπάτρου μεταποιήσεων. *Ex Sopatri translationibus.* Inc. Ὅτι Σώπατρος διδασκαλίαν ποιούμενος πρὸς Αὐσώνιόν τινα τῶν ἑταίρων. Des. ὠνεῖται βάρβαρος τὰ ἡμέτερα.

VII. pag. 92. *b.* Ἐκ τῶν Συριανοῦ ἢ Σωπάτρου. *Ex Syriani & Sopatri Operibus*. Inc. Ὅτι Δημοσθένης καθόλου ἔνθα τῇ καλουμένῃ μεσώσει κέχρηται. Des. τοῦτον ἡμεῖς φοβέμεθα.

VIII. pag. 94. Ἐκ τῶν Λογγίνου. *Ex Longini Operibus*. Inc. Ὅτι χρὴ πεφεισμένως χρῆσθαι ταῖς τροπαῖς. Des. καθάπερ ἐκ χρυσηλάτων μύδρων.

IX. pag. 96. Ὅροι. *Definitiones* philosophicae, ac theologicae, ordine alphabetico dispositae. Inc. Τί ἐςιν ἀγαθόν; ἓ πάντα ἐφίεται. Des. Τί ἐςιν ὥρα, ἤτοι κάλλος; συμμετρία μελῶν κ, μερῶν μετ' εὐχροίας. Sequuntur pag. 104. quaedam Theologica, quibus hic titulus: Ὅτι διαφέρει ἐπὶ Θεοῦ κ, ἡμῶν τὸ ὅλον. Inc. Ἐπὶ μὲν γὰρ ἐκείνου, οὔτε ἐκ μερῶν συνέςηκεν, οὔτε ἐν τοῖς μέρεσι θεωρεῖται, ἀλλ' ἐν ὑποςάσεσιν, κ. λ.

X. pag. 111. Ἐκ τῆς ξ' βίβλου τοῦ Πλουτάρχου. *Ex LX. Plutarchi Libro*. Inc. Ὅτι τὸ ἐν Δέλφοις εἴ τινές φασιν ἀνιερῶσθαι. Des. ἐτραχηλοκόπησεν δὲ ὡς ςρατηγικὸν ὑβρίσαντα νόμον.

XI. pag. 113. Παροιμίαι Αἰσώπου. *Proverbia Aesopi*. Inc. Ἄνευ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ μαντεύεται, τὴν ἰσχὺν τοῦτο σημαίνει τῶν δώρων, κ. λ. Sequuntur pag. ead. alia ferme eiusdem generis, nullo auctorum nomine apposito, quorum initium: Καδμεῖα νίκη, ἐπὶ τῶν ασυμφόρως νικώντων τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον, κ. λ. Des. ὅτι ἡ ψυχὴ πρώτως ἐνεργεῖ, ἢ πάσχει, δευτέρως δὲ τὸ σῶμα.

XII. pag. 118. Περὶ διαφορᾶς γενναμένων. *De diversa generandi ratione*, Excerptum brevissimum. Inc. Ἰςέον, ὅτι ἡ γαλῆ ἀπὸ τοῦ ὠτίου τὸ σπέρμα δέχεται, ἐκ δὲ ςόματος γεννᾷ, κ. λ. Haec, & quae sequuntur, prorsus adespota sunt.

XIII. pag. ead. Πρὸς τοὺς λέγοντας. ὡς πρῶτος θρόνος ἢ ἡ Ῥώμη, ὅτι δέξαιτο τὸν κορυφαῖον ἐπίσκοπον πρώτη. *Adversus eos, qui dicunt, quod prima sedes sit Roma, propterea quod prima Coryphaeum Episcopum exceperit*. Inc. Ἡ Ἀντιόχεια μᾶλλον ἕξει τὸ πρωτεῖον. ἔτη γὰρ η' πρὸ τῆς Ῥώμης ὁ ἀπόςολος Πέτρος ἐπεσκόπησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, κ. λ. Des. τὸν δὲ τυρὸν, καθ' ἣν ἄγομεν τὴν α' τῶν νηςειῶν.

XIV. pag. 121. *b.* Recensentur aetates diversorum veteris Testamenti Patriarcharum, ab Adam nimirum usque ad Abraham; tum Hebraeorum Ductores numerantur a Moyse usque ad Sedeciam; Persarum Reges a Cyro usque ad Cleopatram; ac tandem Romanorum Imperatores a Iulio Caesare ad Alexium.

XV. pag. 122. *b.* Περὶ συντάξεως. *De Constructione*, brevissimus Tractatus. Inc. Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα, γενικῇ συντάσσονται· βασιλεύω σου, κ. λ.

XVI. pag. 123. *b.* Nonnulla occurrunt *de XII. Signis Zodiaci*, quibus subditur *Computus quidam Paschalis*.

XVII. pag. 126. Excerpta tandem brevia *de generatione hominis*, *de mense Augusto*, *unde sic dictus*; *de Bissexto*, *ac de stipulatione Aquiliana*.

Codex Graecus, partim membranaceus, partim chartaceus in 12. Saec. XIV. valde oscitanter ac propere exaratus; tineis praeterea in primis praesertim atque ultimis paginis corrosus. Constat foliis 128.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΟΡΑΣΣΟΥ ΠΕΡΙ ΦΩΝΩΝ.

IOANNIS CHORASSI DE VOCIBVS.

Seu potius

Nonnullorum recentiorum Carmina quaedam; Ioannis Characis, Georgii Pardi, & anonymi Opuscula grammatica.

I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, ac prima eius pagina valde corrupta, in qua occurrunt versiculi quidam iambici. Primi Carminis titulus, quem ex evanidis prorsus characteribus vix exsculpere potuimus, sequens est: Τοῦ μακαριωτάτου Βου- COD. XXV.

Βυλγαρίας εἰς τὸν Και . . . (1) ὄντα πανυπερσέβαςον. *Beatissimi Bulgariae Archiep.* (f. Theophylacti) *in Caesarem Augustissimum*. Initium vero ita habet:

Φρονεῖς μὲν αὐτὸς ἀξίως τῦ συ λόγυ,

Ὁ πανυπερσέβαςος ὄντως ἐν λόγῳ, κ. λ.

Finem nullum proferimus; margine enim inferiori restaurato, postrema periere.

II. pag. ead. *b*. Τῦ φιλοσόφυ κυροῦ Θεοδώρυ τοῦ Προδρόμυ τετράςιχα ἡρῶα ϗ ἰαμβεῖα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς. *Philosophi D. Theodori Prodromi tetrasticha heroica & iambica in Dominicos dies festos*, nimirum:

I. Εἰς τὴν γέννησιν (intellige) Θεοτόκου, *in Nativitatem Deiparae*.

II. Εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, *in sancta sanctorum*, seu *in Praesentationem eiusdem*.

III. Εἰς τὴν Χριςοῦ γέννησιν, *in Christi Nativitatem*.

IV. Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν, *in Occursum*.

V. Εἰς τὸ βάπτισμα, *in Baptismum*.

VI. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν, *in Transfigurationem*.

VII. Εἰς τὸν Λάζαρον, *in Lazarum*.

VIII. Εἰς τὸν βαϊοφόρον, *in Dominicam Palmarum*.

IX. Εἰς τὸ δεῖπνον, *in Caenam*.

X. Εἰς τὸ νίπτρον, *in Pelluvium*.

XI. Εἰς τὴν προδοσίαν, *in Proditionem*.

XII. Εἰς τὴν ςαύρωσιν, *in Crucifixionem*.

XIII. Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν, *in Depositionem e cruce*.

XIV. & ultimum εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν, *in Sepulturam*. Primum tetrastichon iambicum inc.

Ναὶ λυχνία πρόκειςο, ναὶ πάςας δέχυ.

Vltimum, quod est heroicum, des.

Α'λλ' ἀΐδυ τε τάφυ τε μοχλὺς καταθραύσει ἀναςάς.

Duobus enim singula argumenta pertractantur tetrastichis, altero iambico, altero heroico: sunt autem pars ex iis Carminibus, quae sub titulo, Τετράςιχα ἰαμβεῖα ϗ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ γραφῇ, habebantur in Cod. II. Plut. XXXI. §. VIII. supra p. 76. Huius Theodori tria Epigrammata cum versione & notis exhibet Gretserus Tom. III. de Cruce Lib. IV. Habentur Mss. etiam in Bibl. Vindob. teste Lambec. VI. 32.

III. pag. 3. Στίχοι ἐπιτάφιοι. *Versus sepulcrales* (CXXVI.) Inc.

Εἰ καταποντίζει με συμφορῶν κλύδων.

Des.

Ὦ φωτοκυήτρια λιταῖς μου κόρη.

IV. pag. 4. Ἕτεροι ςίχοι ἐπιτάφιοι πρὸς τὸν εἰρημένον ἱερομόναχον Θεόδωρον, ὧν ἡ ἀκροςιχὶς, ὁ Θεόδοτος. *Alii versus sepulcrales* (IX.) *in dictum hieromonachum Theodorum, quorum acrostichis*, ὁ Θεόδοτος. Inc.

Ὁ Θεόδωρος τῶν μοναςῶν τὸ κλέος, κ. λ.

V. pag. ead. Ἕτεροι ςίχοι ἐπιτάφιοι. *Alii versus sepulcrales* [LII.] in eumdem Theodorum. Inc.

Δακρυῤῥοῶν ςύγναζε πᾶς ἴδρις λόγων.

Des.

Ὢ δόξα πᾶσα ϗ τιμὴ μόνῳ πρέπει.

VI. pag. ead. *b*. Alii versus iambici XLIII. nullo quidem titulo, sed & ipsi sepulcrales in eumdem Theodorum. Inc.

Τί τοῦτο, τύμβε; τίνος ἐκπλήττει χάριν;

Des.

Ἐν τῇ κρίσει δὲ τῶν ἁμαρτάδων λύσιν.

VII. pag. 5. *Alia quinque, vel sex Epigrammata item iambica* anepigrapha, argumenti utplurimum sacri, auctore quodam Nicolao sacerdote, qui in ipsis nominatur, quique ipsius Codicis scriptor est: sunt autem ita evanidi, ac per compendiarias notas exarati, ut vix haec duo potuerimus oculorum acie percipere. Primum, quod in laudem Virginis videtur compositum, sequens est:

Ἐσθὴς, καλύβη, ϗ λιμὴν σὺ τυγχάνεις,
Τέρψις, καταφύγιον, ὄλβος, ϗ σκέπη.
Γυμνῶν ἐσθὴς εἶ, καλύβη τῶν ἀτέγων,
Λιμὴν γαληνὸς ναυαγέντων ἐν ζάλῃ,
Τέρψις γλυκεῖα σφόδρα τῶν λυπυμένων,
.... καταφύγιον .... (2)
Ὄλβος πενήτων, ϗ σκέπη χριςωνύμων.
Δι' ἅπαν αὐτὸς Νικόλαος σὸς λάτρης,
Ἀνάξιος μέντοιγε κυρίυ θύτης,
Ὁλοψύχως ἔσπευσα σὸν θεῖον δόμον
Βάθρων ἀπ' αὐτῶν ἀνεγεῖραι ποικίλαις
Ζωγραφίαις χρωσίν τε· λοιπὸν δεσπότην
Ἐξιλεώσῃς ἡμέρᾳ τῇ τῆς κρίσης
Ἐμοὶ παρασχεῖν ἄφεσιν ἁμαρτάδων.

Vltimum, quod est in communem hostem, ita habet:

Ὦ πατραλοῖα ϗ σπορεῦ τῆς κακίας,
Καλῶν μισητὰ ϗ κακῶν ὑπηρέτα,
Τί κατὰ τῦ πράξαντος ἀγαθυργίαν
Αἰεὶ προτείνεις μηχανὰς ϗ πικρίας;

VIII. p. 6. Ἰωάννυ γραμματικῦ τοῦ Χάρακος περὶ ἐγκλινομένων. *Ioannis Characis grammatici de Encliticis*. Inc. Ἰςέον, ὅτι τὰ ἐγκλιτικὰ ὐκ εἰσὶν ἐν τοῖς η' μέρεσιν, ἀλλ' ἐν πέντε μέρεσι. Des. περ, μήδ' ὕτως ἀγαθός περ ἐών. Τέλος. Habes editum hunc Tractatum Graece Venetiis in aedibus Aldi, & Andreae Asulani MDXXIV. fol. pag. 94. seq. Meminit autem Ioannis Characis Fabricius B. G. Vol. IX. pag. 366. qui Vol. VII. pag. 15. hanc editionem anno antiquiorem facit.

IX. pag. 10. *De Syntaxi* Tractatus Anonymi. Inc. Τὰ εἴδη τῆς συντάξεώς εἰσι πέντε· ἢ ἄρχεται ἡ σύνταξις ἀπὸ εὐθείας, κ. λ. Tum p. 11. *b*. incipiunt ipsa constructionum exempla, ordine alphabetico disposita, hoc pacto: Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγχιςεύω, ἄγαμαι, αἰτιατικῇ, ϗ γενικῇ. Des. Ὡραΐζω, δοτικῇ. Ὠφελῶ, αἰτιατικῇ.

X. pag. 22. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διαλέκτων τῶν παρεκβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτυ μητροπολίτυ Κορίνθου. *Initium cum Deo Dialectorum excerptarum a maxime venerabili Metropolita Corinthi*. Inc. Ἰδὲ σοι ϗ τὰς διαλέκτυς ἐγχειρίζω, σεβαςῶν μοι πάντων φιλολογώτατε. Des. ϗ τὸ θρίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίςασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι. Libellus hic valde utilis, in quo be-

(1) Forte Καίσαρα. (2) Reliqua huius versiculi expiscari oculis minime licuit.

bene multae phrases, multaque vocabula dialectis singulis, Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae propria exponuntur, Graece editus est ab Aldo tum in Κέρατι ἀμαλθείας, tum ad calcem Lexici Asulani; Latine ab Henr. Stephano Tom. IV. Thes. Graec. Linguae, &c. Hunc Georgium, sive Gregorium, cognomine Pardum, Corinthi Metropolitam, qui & absolute Corinthus appellatur, nonnulli levissima ac falsa coniectura, auctorem faciunt poëmatis, quod vulgo fertur sub nomine Cointi Smyrnaei, seu Quinti Calabri.

XI. p. 36. b. Κανονίσματα διάφορα τοῦ Ὁμήρου. *Canonismata, sive regulae variae Homeri*, auctore Anonymo. Inc. Ἄειδε, τὸ θέμα, εἴδω, τὸ ἐπίσαμαι, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀείδω, τὸ πάνυ γινώσκω, κ. λ. Des. in verbis, ἠνίξαμεν πρὸς τὸ σημαινόμενον, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω τοῦ σημαίνοντος τὸ . . . mutila sunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XIV. charactere valde minuto, ac per compendia exarato, nonnullis in locis situ ac madore prorsus evanido. Constat foliis scriptis 41.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

COD. XXVI. I. pag. I. IN primis quatuordecim foliis diligentissimi indices praecurrunt, singulorum Onomastici Librorum Capita complectentes. Pag. 15. incipit Onomasticon, quod cum exemplari Cod. XXXII. Plut. XXVIII. conlatum, in hisce quae sequuntur, ab ipso discedit, nimirum: Liber I. caret Capitum Tabula, & iis verbis, quae in illo legebantur ad calcem Libri hoc pacto: Τουτὶ τὸ πρῶτον βιβλίον, κ. λ. Lib. II. & III. carent Epistola, & Capitum tabula. Finis Libri V. idem est cum illo Codicis III. huius Plutei. Liber VI. Epistolam, & Indicem habet, & inc. Χρὴ λέγειν τὸ συμποσικὸν, κ. λ. Libro VIII. Capitum Index praecurrit, nulla tamen Epistola. Liber IX. utroque instructus est. Liber tandem X. desinit in verbis, κιβωτὸν, καὶ λήϊνον (corr. in marg. λύχνον). Praecedunt Operi Πολυδεύκους ἔπη εἰς Κόμοδον τὸν βασιλέα. *Pollucis Carmina ad Commodum Caesarem*, quae sunt:

Χρυσοῦ μεταλλεῦ, καὶ γεωργὲ σπερμάτων,
Τρέφεις, κατολβίζεις με καμάτων δίχα.
Ἀνηρότως ἤλησα τὴν πανσπερμίαν,
Ἀμαλθίας εὕρημα τὴν βίβλον κέρας.
Κάμνεις ὀρύττων τὰς πολυχρόνους φλέβας,
Ὡς αὐτὸς ἀκάμαντον ἕξω τὴν πόσιν.
Τὴν γοῦν ἀμοιβὴν χάριν ὑψόθεν λάβοις,
Ἂν εὐσέβειαν τοῖς πόνοις κεραννύῃς.
Auri effossor, & seminator seminum,
Me nutris, me beas sine laboribus.
Non arans laetus collegi omnia semina:
Vere Amaltheae inventum est hic liber & Cornucopia.
Tu quidem in effodiendis venis perennibus defícis,
Vt ego non defatigatus bibam.
Itaque pro munere gratiam caelitus acceperis,
Si pietatem laboribus insperseris.

Clauditur vero hoc iambico heptastico:

Ἔλαβε τέρμα βίβλος ἡ Πολυδεύκους
Ἰουλίου, Καίσαρος Κομμόδου χάριν.
Ἡ χεὶρ μὲν ἡ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον,
Οἰχήσεται καὶ κἂν φθαρῇ καθὰ κόνις.
Ὁ λαμβάνων δὲ τήνδε χερσὶ καὶ βλέπων,
Θάνατον εἰς νοῦν καὶ κρίσιν λαμβανέτω,
Μνήμην τε κἀμοῦ, κἂν μακρὰν εἰμὶ λίαν.
Accepit finem liber Pollucis
Iulii, in Caesaris Commodi gratiam compositus.
Manus quidem, quae scripsit hunc librum,
Abibit plane (corrumpetur enim) in pulverem.
At qui librum ipsum in manus sumit & videt,
Mortem in mentem & iudicium revocet,
Et mei memoriam, quamquam absim longissime.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 192.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΡΤΕΣΗ.

INTRODVCTIO AD GRAMMATICAM GEORGII CORTESII.

Ac praeterea

Constantini Lascaris Grammaticae Liber III.

COD. XXVII. I. pag. I. ΤΟῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου Κουρτέση τοῦ Σχολαρίου περὶ στοιχείων, ἤτοι γραμμάτων, περὶ προσῳδιῶν, καὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, εἴτουν εἰς γραμματικὴν εἰσαγωγὴ πρώτη. *Sapientissimi & eloquentissimi Georgii Curtesii Scholarii de elementis, & litteris, de accentibus, & octo partibus orationis, seu potius in Grammaticam introductio prima*, in gratiam amici, qui eam postulaverat, confecta. Inc. Τῶν στοιχείων, ἃ καὶ γράμματα λέγεται. Des. ἐπὶ γὰρ τῶν εἰς μι ἰσοσύλλαβόν ἐστι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ. Ms. exstat etiam Mediolani in Bibl. Ambrosiana, & Romae in sancta Silvestrina, & Vallicelliana. Dubitat Allatius in Diatriba de Georgiis, idemne sit cum Georgio Scholario, qui sub Gennadii nomine notissimus est.

II. pag. 34. Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου προοίμιον τοῦ περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος τρίτου βιβλίου. *Constantini Lascaris Byzantini prooemium Libri tertii de nomine, & verbo.* Inc. Ἐν τοῖς προεκδοθεῖσιν ἡμῖν δυσὶ βιβλίοις. Des. τοσοῦτον ἐπαινετώτεροι. Liber inc. Τί μὲν οὖν ἐστι ῥῆμα, κ. λ. Des. τῇ τῶν λόγων ἐρημίᾳ, ἔτει ἀπὸ θεογονίας ,αυξς'. Est ex tribus Constantini Lascaris Grammaticae Graecae Libris, tantum Liber III. formis excusus, sine anni ac loci nota; sed particula fortasse est edit. Mediolanensis anni MCCCCLXXVI. in 4. quam inter alias huiusce Operis editiones commemorat Fabricius Bibl. Gr. Vol. VII. pag.

pag. 39. In fine huius tractatus, auctor adfirmat, fuisse Librum I. de nomine Mediolani a se compositum, in summam vero redactum Neapoli; de constructione vero secundum, & de verbo hunc, aliosque Messanae anno a Christi ortu MCCCCLXVI. (1)

Cod. Graec. chartaceus manuscriptus in 4. quoad Georgii Curtesii; impressus vero pariter in 4. quoad Constantini Lascaris Grammaticam, Saec. XV. Constat pars manuscripta foliis 33. edita foliis 18.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

Et alia, quorum hic ordo:

COD. XXVIII. I. pag. 450. *Flavii Philostrati Lemnii Imaginum Libri II.*

II. pag. 483. *Philostrati iunioris Imaginum Liber I.*

III. pag. 493. *Flavii Philostrati superioris Heroica.*

IV. pag. 523. *Callistrati Descriptiones Statuarum.*

V. pag. 530. *Flavii Philostrati Vitae Sophistarum.* Horum autem Operum exactissimum exhibet indicem postrema pagina. Margines vero notulis quibusdam adspersi sunt manu Marci Antonii Flaminii, cuius nomen in calce Codicis legitur.

Codex Graecus impressus in folio *Venetiis in aedibus Aldi mense Iunio M. DIII.* qui incipit a pag. 450. & desinit in pag. 571. Deest enim fortasse huiusce editionis pars illa superior, quae Luciani scripta complectitur, quaeque a Fabricio memoratur Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 47. §. IV.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

DE CONSTRVCTIONE INCERTI AVCTORIS.

Corrige

COD. XXIX. *Maximi Planudis, Io. Damasceni, Basilii Magni, Michaëlis Pselli, Manuelis Bryennii, Nicomachi Geraseni, Asclepii Tralliani, Claudii Ptolemaei, Porphyrii, ac Plutarchi Opera varia.*

I. pag. 1. *Maximi Planudis Libellus de Verborum Constructione.* Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ὐδαμῇ μεταβαίνυσαν, κ. λ. Des. κρύπτω σε τὴν ἐμαυτοῦ βυλὴν, μυῶ, καὶ τελῶ σε . . . . . . Mutilus videtur in fine. Exstat in Bibliotheca Regis Galliae Cod. MMDLX. Vid. Catalog. T. II. pag. 522. ubi inscribitur *de syntaxi.*

II. pag. 9. Παροιμίαι. *Adagia* secundum ordinem litterarum disposita. Incipiunt a littera A, nimirum: Αὕτη ἡ μήρινθος ὐδὲν ἔσπασεν. Desinunt in Ω. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν. Edita sunt ad calcem Proverbiorum Michaëlis Apostolii Lugd. Batav. ex officina Elzeviriana anno MDCXIX. 4. collectore Anonymo.

III. pag. 12. *Alia Adagiorum Collectio*, item Anonymi, iuxta alphabetum. Inc. Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς. Desinit item ut supra, Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχῃ.

IV. pag. 14. *b. Tertia proverbiorum, aliarumque loquendi formularum sylloge*, nullo tamen litterarum ordine servato, auctore item Anonymo, Inc. . . . νεχαμαὶ (2) πέσῃ, περὶ τῶν διακενῆς ὐδὲν λεγόντων. Des. Αἰσχίνης. ἐάσατε ὖν αὐτὸν τοιῦτον προστρόπαιον. Vide quae de Collectoribus Proverbiorum doctissime, ut assolet, Fabricius edisserit B. G. Vol. III. pag. 280. seq.

V. pag. 17. Εἰσαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννυ πρεσβυτέρυ μοναχῦ τοῦ Δαμασκηνῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Λαοδικείας. *Isagoge dogmatum elementaris, excepta ab ore Ioannis presbyteri monachi Damasceni, ad Ioannem Episcopum Laodiceae.* Inc. Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς κ. λ. Des. καθ' ὑπόστασιν, καὶ περιχωρῦσιν. Exstat inter Opera Damasceni T. I. p. 53. edition. Paris. A. MDCXII.

VI. pag. 22. *S. P. N. Archiepiscopi Caesareae Cappadociae Basilii, quomodo e Graecis doctrinis utilitatem capere possint adolescentes, Oratio.* Concordat cum edit. Gr. Lat. Paris. anni MDCCXXII. Tom. II. pag. 173.

VII. pag. 27. *b. Pselli in Platonis animi generationem Liber.* Vide in Cod. XI. Plut. XXVIII. §. II. cum quo concordat.

VIII. pag. 33. *Manuelis Bryennii Harmonicorum Libri III. cum suis diagrammatibus musicis diligentissime depictis.* Habes ibidem §. I. cum quibus conveniunt, excepto Libri tertii fine, qui sequens est: ὡς οἴοντε ἄρα γε ἦν ἡμῖν, ἐξεθέμεθα, quibus verbis totius Operis epilogus absolvitur. Ratio discriminis est, quia tertius hic Liber, qui sectiones continet undecim, in dicto Codice XI. mutilus erat in fine, quatuor saltem foliorum abscissione inter paginam 63. & 64. isque defectus nostram tunc diligentiam effugerat, quem nunc tandem huius collatione Codicis edocti, comperimus, Librum ibi desinere in calce pag. 63. *b.* in verbis, τοῦ αὐτοῦ διαστηματός που μὲν . . . . . quae paullo ante finem epilogi occurrunt; ea vero, quae sequuntur initio paginae 64. a verbis . . . . . ὅσον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, κ. λ. usque ad illa τῦτο γὰρ καὶ ἔδει ποιῆσαι, non ad Manuelem Bryennium, sed ad Michaëlem Psellum pertinere, eademque esse cum illis, quae mox in hoc ipso Codice recensenda occurrent, uti suo loco monebimus.

IX. pag. 94. *b. Nicomachi Geraseni Arithmetices Introductio cum Commentario Asclepii Tralliani*

(1) Vide etiam de hisce Grammaticae Graecae Constantini Lascaris Libris tribus, quae doctissime memoriae prodidit Christianus Frid. Boërnerus in eruditissimo suo *de Doctis Hominibus Graecis &c.* Libello, Lips. MDCCII. in 8. pag. 175. seqq.

(2) Primae litterae prorsus evanuerunt.

liani, *&* *glossis interlinearibus*. Aliud exemplar innuimus supra in Codice XXXV. Plut. XXVIII. sed quum inibi aliquanto fuerimus breviores, heic plenior nostro more dabitur recensio. Praecedit itaque ipsius Interpretis Prologus, cui titulus: Ἀσκληπιοῦ φιλοσόφου Τραλλιανοῦ εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς σχόλια. *Asclepii philosophi Tralliani in primum Librum Nicomachi Arithmeticae Introductionis scholia*. Inc. Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου. Des. ἐξηγήσεως τῆς προσηκούσης ἀξιωθήσεται. Tum pag. 96. Opus ipsum in duos Libros divisum, quorum priori titulus: Νικομάχου Γερασηνοῦ Πυθαγορικοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Nicomachi Geraseni Pythagorici Arithmeticae Introductionis de duobus Liber primus*. Inc. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες τὴν ἐπιστήμην. Des. ὁ ἔσχατος καὶ μείζων τετράγωνος ὁ αὐτός ἐστιν. Asclepii in ipsum Commentarius inc. Ἐπεὶ ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας. Des. καὶ τοῦτο τοῦ ἐπιτετραμμένου. Secundus Liber pag. 153. inscribitur: Τοῦ αὐτοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς εἰς δύο τὸ δεύτερον βιβλίον. *Eiusdem Arithmeticae Introductionis de duobus Liber secundus*. Inc. Ἐπεὶ δὲ στοιχεῖον λέγεται καὶ ἔστιν, κ. λ. Des. τοσαῦτα ὡς ἐν πρώτῃ εἰσαγωγῇ ἀρκείτω. Commentarius inc. Ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἰσότης στοιχεῖόν ἐστι, κ. λ. Des. τοσαῦτα τοίνυν ἀρκείτω πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν. Nicomachi Textus, uti in dicto Codice adnotavimus, lucem vidit Parisiis &c. Commentarius vero Asclepii nondum est editus; loca quaedam ex ipso Graece protulere Ismaël Bullialdus ad Theonem pag. 293. & Marcus Meibomius in Dialogo de Proportionibus pag. 82. & 186. qui etiam pag. 8. specimen scholiorum, seu glossarum Graecarum interlinearium, quales in hoc etiam habentur Codice, profert. Holstenius in schedis suis Mss. haec habet: *Nicomachi Geraseni Pythagorici philosophi Arithmetica cum Commentario Asclepii Tralliani: opus quantivis pretii*. Exstat etiam in Bibliotheca Regis Galliae, ubi innuitur opus esse ineditum. Vid. Catalog. T. II. pag. 491.

X. p. 196. Προλαμβανόμενα τῆς κατ' ἀριθμητικὴν Αἰγυπτιακῆς μεθόδου τοῦ Ψελλοῦ. *Pselli ea, quae praesumuntur in methodum Aegyptiacam Arithmeticae*. Inc. Γλαφυρωτάτην παρέχεται χρείαν τῇ κατὰ τοὺς ἀριθμούς. Des. ἀλλ' οὐ θιγγάνειν αὐτῶν. Forte unum est ex eius scriptis philosophicis, quae in Vaticana adservari notat Gesnerus, inter quae *Arithmetica* etiam enumerantur, ut videre est in Allatii Diatriba de Psellis edit. Fabrician. ad calcem Vol. V. Bibl. Graec. pag. 38.

XI. pag. 197. Τοῦ αὐτοῦ ὑποτύπωσις κεφαλαιώδης τῶν παρὰ Χαλδαίοις ἀρχαίων δογμάτων. *Eiusdem hypotyposis summaria veterum dogmatum apud Chaldaeos*. Inc. Σύντομόν σοι τῶν Χαλδαϊκῶν δογμάτων. Des. ἡ τῶν Χαλδαίων θεολογία καὶ φιλοσοφία ἐστίν. Differt ab illa, quam edidit primum Franc. Patricius in Nova Philosoph. de Vniversis in Zoroastre Ferrariae MDXCI. & Venet. MDXCIII. fol. imperfecte tamen & confuse; absolutius deinde cum Sibyllinis Oraculis, aliisque Paris. MDLXXXIX. MDIC. & MDCI. in 8. Ioannes Opsopaeus &c. Vide Allatii Diatrib. de Psellis edit. cit. pag. 28.

XII. pag. 198. Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ Πλάτωνος μαθηματικῆς περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως, καὶ γνώσεως. *Eiusdem expositio mathematicae in Timaeo Platonis de animi exsistentia, & cognitione*. Inc. Ἐκ μέρους ἠρώτηκάς με τὸ Πλατωνικὸν περὶ ψυχῆς διάγραμμα. Des. ἡ δὲ μαθηματικὴ αὕτη. Forte eadem est, atque illa, quae inter inedita eius Opera innuitur in Allat. Diatrib. de Psellis cit. edit. pag. 38. §. LVII. licet aliquod in titulo sit discrimen; diversa certe est ab eiusdem Psychogonia, ut ex eius initio, & fine, quem in memorato Codice XI. Pl. XXVIII. §. II. adtulimus, adparet. Interim notandum huius ἐξηγήσεως extrema, incipiendo a verbis . . . ὅσον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, κ. λ. usque ad totum paragraphum XVIII. sequentem, haberi etiam in dicto Codice XI.

XIII. pag. 199. Ἑτέρας Πλατωνικῆς διανοίας ἐξήγησις ἀπὸ Τιμαίου. *Alterius Platonicae sententiae explicatio ex Timaeo*. Inc. Ἐρᾷς τῆς Πλατωνικῆς ἀκορέστως πηγῆς. Des. εἰ καί τι τῶν παρ' αὐτῷ ἀδύτων κατοπτεῦσαι δεδυνήμεθα.

XIV. pag. 200. Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ τελεωτέρα τοῦ λείμματος. *Eiusdem expositio perfectior lemmatis*. Inc. Τί ποτέ ἐστι τὸ λεῖμμα, ἠρώτηκας. Des. τὸν περὶ ὧν ἐζήτησας λόγον.

XV. pag. 201. Περὶ τῶν ἰδεῶν, ἃς ὁ Πλάτων λέγει. *De ideis, quas dicit Plato*. Inc. Αἱ τῶν ὄντων ἰδέαι, ἃς ὁ Πλάτων τίθεται. Des. καὶ σαφέστερον συνοψισθεῖσα. Expositiones Pselli variae in varios Platonis locos citantur ab Allatio l. c. aitque exstare in Biblioth. Bavarica Cod. CLXV.

XVI. pag. 202. Excerptum brevissimum, forte eiusdem Pselli, sine titulo, sed agitur *de cubo*. Inc. Πᾶσα πλευρὰ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιαζομένη. Des. εὑρήσεις ἀκριβῶς τὴν ἑκάστου ὀνομασίαν.

XVII. pag. ead. *b*. Πρὸς τὸ εὑρεῖν πλευρὰν οὑτινοσοῦν ἀριθμοῦ. *Ad inveniendum latus cuiuscumque numeri*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ β' μεθόδων εὑρίσκεται ἡ πλευρά, κ. λ. Des. καὶ τὰ γινόμενα, ἐστὶν ἡ πλευρά.

XVIII. p. 205. Alius Tractatus Arithmeticus, item sine titulo, sed agit *de cubo*, *eiusque multiplicatione*, forte eodem Psello auctore. Inc. Τὸ ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος, δύναται μὲν καὶ ἄλλω νοεῖσθαι. Des. τοῦτο γὰρ καὶ ἔδει ποιῆσαι. Varia Pselli Geometrica Romae in Vaticana exstare adfirmat Allatius l. c. pag. 38.

XIX. pag. 207. *b*. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἁρμονικῶν πρῶτον. *Claudii Ptolemaei Musicorum Liber I.* praevia argumentorum Capitum, quae sunt XVI. tabula. Primum, quod inscribitur, Περὶ τῶν ἐν ἁρμονικῇ κριτηρίων, inc. Ἁρμονική ἐστι δύναμις, κ. λ. Vltimum, cui titulus est, Πόσα ἐστὶ τὰ συνηθέστερα ταῖς ἀκοαῖς γένη, καὶ τίνα, des. δύο λόγους ἔχει τομιαίους. Liber II. pag. 234. Capita continet XV. quorum

rum nullus index. Primum inscribitur, Πῶς ἂν καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως ληφθεῖεν οἱ τῶν συνήθων γενῶν λόγοι, & inc. Λάβοιμεν δ' ἂν καὶ καθ' ἑκάτερον τρόπον, κ. λ. Vltimum, Ἔκθεσις τῶν ποιούντων ἀριθμῶν τὰς ἐν τοῖς ἑπτὰ τόνοις τῶν συνήθων γενῶν (sic, forte deest μεταβολάς.) Des. τῆς ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τὰς ἰσοτονίας ἀποκαταστάσεως. Liber III. pag. 258. *b.* Capitibus constat IX. quorum primum inscribitur: Πῶς ἂν ἡ δι' ὅλου χρῆσίς τε καὶ ἀνάκρισις γίνοιτο τῶν λόγων διὰ πεντεκαιδεκαχόρδου κανόνος. Inc. Αὐτάρκης μὲν οὖν δόξειε, κ. λ. Vltimum, Πῶς τὰ τοῦ ἡρμοσμένου σύμφωνα καὶ διάφωνα ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐν τῷ ζωδιακῷ, des. λοιπὸν δὲ ἐπισκέψασθαι καὶ τὰς καθέκαστον πιθανῶς ἂν ἐπιτηρηθέντα διὰ τῶν γενομένων..... Mutilus videtur in fine.

XX. pag. 274. Πορφυρίου εἰς τὰ ἁρμονικὰ Πτολεμαίου ὑπόμνημα. *Porphyrii in Ptolemaei Musica Commentarius.* Incipit Prooemium: Πολλῶν αἱρέσεων οὐσῶν ἐν μουσικῇ περὶ τοῦ ἡρμοσμένου, ὦ Εὐδόξιε, δύο πρωτεύειν ἄν τις ὑπολάβοι. Des. ἃ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν μοι προειπεῖν, ἔστι ταῦτα. παρεὶς δέ σοι κρίνειν τὴν ἐξήγησιν, ἐντεῦθεν ἄρχομαι τοῦ προκειμένου. Commentarius, & quidem in prima tantummodo Libri primi Capita integra quatuor, inc. Τὴν μουσικὴν σύμπασαν διαιρεῖν εἰώθασιν, εἴς τε τὴν ἁρμονικὴν καλουμένην πραγματείαν, εἴς τε τὴν ῥυθμικήν, κ. λ. Des. ὅμως τοῦ κατ' αὐτὴν διηρθρωμένου οὐ κατὰ πᾶν τυγχάνειν δύνανται. Ἐμβὰς τοίνυν εἰς τὸν περὶ τῶν συμφώνων λόγον, τὰς τῶν Πυθαγορείων περὶ αὐτῶν διατάξεις δοκιμάζει πρότερον· εἶθ' οὕτως ἄρ τὰ αὐτῷ ἀρέσκοντα τίθησιν, ὧν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα. Quibus verbis ἑρμηνεὺς ad V. Capitis explanationem gradum facit. Ptolemaei Harmonicorum Libros tres ex undecim Codicibus Mss. Graece cum versione sua & notis vulgavit Io. Wallisius Oxon. MDCLXXXII. 4. recusos deinde T. III. Operum eiusdem Wallisii ibid. MDCIC. fol. una cum Porphyrii in ipsos Commentariis (1), & Manuelis Bryennii Harmonicis.

XXI. pag. 304. Πλουτάρχου περὶ μουσικῆς. *Plutarchi de Musica* Liber. Inc. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρηστοῦ γυνή. Des. ἀπέλυσε τοὺς ἑστιωμένους. Inter eius Opera Tom. II. pag. 1131. Paris. edit. MDCXXIV. fol.

XXII. pag. 312. *b.* Tandem manu diversa adscripta legitur *Erotesis quaedam, seu Quaestio contra Arrianos, quare neque plura, neque pauciora quatuor sint Evangelia.* Responsio inc. Ἐπειδὴ τέσσαρα κλίματα τοῦ κόσμου. Des. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τοῖς .... Imperfecta est, nullumque auctoris nomen prae se fert.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. minutissimo charactere exaratus, quem Lucas Holstenius in schedis suis Mss. *insignem* vocat. Constat fol. scriptis 312.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΠΟΙΚΙΛΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

DEFINITIONES VARIAE SECVNDVM ORDINEM ELEMENTORVM INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Cyrilli Alexandrini Lexicum; ex Iosephi Hypomnestico Excerptum; Athanasii Psalmorum Interpretatio, & aliorum Opuscula.

I. pag. 1. PRimum huius Voluminis opus, est quoddam Lexicum, definitiones continens theologicas, ac philosophicas, ordine alphabetico dispositas: sed quum mutilus sit initio Codex, ac propterea desideretur tota littera A, & ex littera B pauca supersint, initium damus ex littera Γ, quod ita habet: COD. XXX.

Γάλα ἐστὶν ὑγρὸν, ἡ πρώτη τροφὴ ζώου, κ. λ.
Γάμος ἐστὶ σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, κ. λ.

Definit in Ω, cuius postrema sunt: Ω'φ..τὴ (2), κέρδος πνευματικὸν ψυχῆς λογικῆς, κατὰ τὴν πρακτικὴν, ἢ θεολογικὴν θεωρίαν κερδαινούσης. Quae quidem in fine Codicis requirenda sunt, quo ultimum huius Lexici folium bibliopegi incuria reiectum fuit.

II. pag. 51. In duabus paginis, quae vacuae inter superius, ac sequens Lexicum supererant, diversa manus, item antiqua, nonnulla exaravit *de tempore Baptismi, Passionis, & Crucifixionis Iesu Christi, ac de hebdomada Tyrophagi;* tum quaedam Grammaticalia *de prosodia.*

III. pag. 53. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον. *S. P. N. Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini Lexicum iuxta ordinem litterarum.* Inc. Ἄαπτος, ἀβλαβής· ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μελένα (sic). Ἄαπτον, ἀψηλάφητον. Des. Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. ὠψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα. Ὧ, τοῦ ἰδίου, ᾧ, ᾧ τινι. Eiusmodi Lexicum etiam supra recensuimus, p. nimirum 418. Cod. XLII. & pag. 427. Cod. XLVIII. sed utroque in Codice mutilum in principio. Forte exemplar hoc innuit Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 52. ubi ait, *exstare etiam in Vaticana, nec non in Medicea, in Gottorpiensi, in Bremensi &c.* λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου κατὰ στοιχεῖον. Laudatur hoc Cyrilli lexicum, tamquam a Glossario edito Graecolatino diversum, tum a Meursio in Glossario Graeco, tum a Cangio, qui optimae notae Codicibus, Regio & Colbertino, usus est. Subiicitur Computus Paschalis per annos undecim, incipiens ab anno 6865. (Christi MCCCLVII.) ind. X. in quo Pascha incidit in diem

(1) Commentaria illa longiora multo sunt, quam nostra; progrediuntur enim usque ad secundi Libri Caput octavum, ut videre est apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 451.
(2) Margine interiori corroso, quae interiacent periere.

diem XII. Aprilis, usque ad annum 6875. inclusive (Christi MCCCLXVII.) ind. V.

IV. pag. 152. *Prophetiae VII. sapientum, qui prophetarunt in templo Deae Minervae, quorum nomina haec sunt, Titan, Tias* (forte legendum *Bias*) *Polo, Chilo, Thucydides, Tenander, & Plato: qui quidem VII. sapientes consuluerunt Apollinem, rogantes ut prophetaret ipsis prophetias*. Inc. Τίταν φησὶ, καὶ Ἀπόλλων, τί ἐστι, τίνος τε εἴη μετὰ σὲ δόμος οὗτος, κ. λ. Des. γῆ τέτοκε τὸν οὐρανὸν γεννήτορα.

V. p. eadem *b.* Sequuntur, nullo titulo apposito, quaestiones satis multae cum suis responsionibus, ad res sacrae Scripturae pertinentes. Prima est, Τίς ἀγέννητος, καὶ τίς ἀθάνατος; Ἀπόκρισις. Ἀγέννητος Ἀδάμ. ἀθάνατος, ὁ προφήτης Ἠλίας. Vltima est, Διατί ἀλλόφυλλον γυναῖκα ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Αἰθιοπίαν; Ἀπόκρισις. Διὰ τὸ ἐξεικονίσαι Χριστὸν τὸν ἐξ Ἑβραίων γεννηθέντα, λαβόντα δὲ τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν. Quem habeant auctorem nondum comperimus: excerptae fortasse sunt ex Theodoreti Quaestionibus in Pentateuchum &c.

VI. pag. 158. Μέθοδος Ἰωσήπου ἐκ τῶν ὑπομνηστικῶν αὐτοῦ καὶ χρονικῶν πραγμάτων, πῶς συνέστη τὸ ψαλτήριον, καὶ πῶς οἱ ψαλμοὶ ἐτέθησαν· καὶ τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς γραφαῖς βιβλία, ὡς ὄντα, οὐχ εὑρισκόμενα δέ· καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τῷ Δαβὶδ πραχθέντα· καὶ τίνες ἡρμήνευσαν τὸ ψαλτήριον, καὶ πόσοι, καὶ πότε. *Methodus Iosephi ex eius Commentariis, & Chronicis Operibus, quomodo compositum sit Psalterium, & psalmi dispositi: & quinam sint libri in scripturis memorati, ac si exsisterent, nec tamen reperiuntur; quidque David in fine fecerit; quique, & quot, & quo tempore Psalterium sint interpretati*. Inc. Πᾶσα μὲν γραφὴ ἡ καθ' ἡμᾶς παλαιά τε καὶ καινὴ, θεόπνευστός ἐστι καὶ ὠφέλιμος, κ. λ. Des. ἓν δὲ μόνον ἐπιγινώσκομεν εὑρίσκεσθαι. De Iosephi Christiani Hypomnestico agit fusius Fabr. B. G. Vol. X. p. 109. eiusque Capitum inscriptiones, ex Ms. Cod. Cantabrigiensi descriptas per Io. Christophorum Wolfium, exhibet ibid. a p. 110. ad p. 121. Latina versione apposita. Ex his Caput illud, quod de libris agit in sacra Scriptura memoratis, ac minime exsistentibus, habes Gr. & Lat. apud Lambec. III. pag. 33. in Godfr. Olearii Observat. in Matthaeum pag. 73. & in Codice ipsius Fabric. Pseudepigrapho Vet. Test. p. 912.

VII. pag. 160. *b.* Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἑρμηνεία προτρεπτικὴ τῶν ψαλμῶν πρὸς Μαρκελλῖνον. *S. Athanasii Archiepiscopi Alexandrini interpretatio Psalmorum exhortatoria ad Marcellinum*. Inc. Ἄγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως, φίλε Μαρκελλῖνε. Des. λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι. Huius Epistolae initium & finis concordat cum illa, quam innuimus Plut. VI. Cod. III. §. XVII. heic tamen multo brevior est atque contractior.

VIII. pag. 163. Versus quidam politici in illud, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς, κ. λ. auctore Anonymo. Inc.

Μικρὸν βραχὺ ἐρώτημα ἐπερωτῶ μαθῆναι.

Des.

Ἡμέραν καθ' ἡμέραν πολλάκις καὶ καθ' ὥραν.

Videntur in fine mutili.

IX. pag. 164. Ἐρώτησις ἀδελφοῦ πρὸς γέροντα. *Interrogatio Fratris ad senem*, ad instar Epistolae. Inc. Πάτερ ἅγιε, παρακαλῶ τὴν ἐν κυρίῳ ἀγάπην σου, ὅπως δηλοποιήσῃς ἡμῖν ἐγγράφως, κ. λ. Des. ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός σου. Quaeritur heic de ieiunio, ac ratione victus servanda pro diversis Sanctorum diebus festis apud Graecos, ab iis praecipue, qui monasticam vitam degunt, ac tandem de genuflexionibus. Pag. ead. *b.* sequitur responsio ad singula, ac primo quidem Epistola, cuius initium: Προσήκει παντὶ χριστιανῷ τηρεῖν καὶ διαφυλάττειν τοὺς ἐγγράφους παρὰ τῶν θεοκηρύκων ἀποστόλων παραδεδομένους νόμους. Finis: προτεθήκαμεν δὲ τὴν περὶ διαίτης αὐτῶν ὑποτύπωσιν, ἣν καὶ πρῶτον ἐζήτησας, ἀδελφὲ τιμιώτατε· λέγουσι γὰρ οὕτως. Tum pag. 165. exponitur ordine ratio victus servanda pro diversis totius anni temporibus, incipiendo a Paschate Resurrectionis. Tandem pag. 169. Menologium dierum festorum, quae infra annum occurrunt celebriorum, adiecta item qualitate cibi & potus in iis adhibenda. Huius Tractatus prima pagina quum non suo loco, bibliopegi inscitia, fuerit collocata, initio mutilum esse adfirmavit Montfauconius in suo Catalogo, transpositionem folii minime animadvertens.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius prima atque postrema pagina situ, ac tineis valde corrupta est. Constat foliis 171.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

COMMENTARIA EX DIVERSIS AVCTORIBVS.

I. pag. 1. Continet hic Codex uberrimam sententiarum collectionem ex sacris profanisque auctoribus, in Capita LXXII. distributam, qualis iam in Codice XV. Plut. VII. §. IV. & Cod. XIV. Plut. XI. exhibetur. Praecedit igitur Capitum Tabula, initio tamen mutila ob unius folii defectum In fine Tabulae, haec diversa manu leguntur adscripta: Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τῆς . . . . καὶ ἀληθῶς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκ Θεοῦ ἐστεμμένου Ἀλεξίου μεγάλου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ Εὐφροσύνης τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης. *In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti & ... vere benedictissimae Dominae nostrae Deiparae ac semper Virginis Mariae; sub imperio religiosissimi & Dei gratia coronati Alexii magni regis & Imperatoris Romanorum Comneni, & Euphrosynae piissimae Augustae*. Sequitur pag. 2. Florilegium ipsum, cui titulus sequens: Ἀπομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων, ἔκ τε τῶν θύραθεν, καὶ τῆς καθ' COD. XXXI.

ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθέου παιδείας, ἑκάστῃ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείως καὶ ἁρμοζόντως ἔχουσα. *Sententiae memorabiles ex diversis poëtis atque oratoribus, tum ex profana, tum ex nostra sacra piaque doctrina collectae, & unicuique propositorum argumentorum proprie & convenienter adcommodatae*. Primum Caput Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας, *De vitae virtute & malitia*, inc. Στενὴ ἡ ὁδὸς καὶ τεθλιμμένη ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν. Vltimum Περὶ τῶν ἡσυχαζόντων καὶ ἐν βίῳ διαγόντων, *De quietam, ac mundanam vitam degentibus*, des. Ὁ σοφὸς ἠρεμίαν καὶ ἀπραγμοσύνην καὶ σχολὴν μεταδιώκει, ἵνα τῶν θείων θεωρημάτων ἐν ἡσυχίᾳ ἐπιτύχῃ. Sequuntur tria alia Capita, nullo numero designata, I. Περὶ πειρασμῶν, II. Πῶς νοητέον τὸ, οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις, εἰ μὴ ὃς φάγεται, καὶ πίεται, καὶ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, III. Ὅτι οὐδὲν δύσκολον ἐπέταξεν ὁ Θεός. Finis omnium est: ἀλλ' ὁ ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἀπολαύσεων ἐγκαρτερῶν τοῖς δεινοῖς, ut in dicto Codice XV. Plut. VII. quem consule: ibi enim rationem exposuimus, qua eiusmodi sententiarum digesta, & ex quibus auctoribus concinnata collectio est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius quatuor postremae paginae manu recentiori suppletae sunt. Constat foliis 186.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

COD. XXXII. MVtilus est in principio Codex, ac proinde quorsum pertineat primi folii fragmentum, in quo de pugilum apud veteres certamine agitur, nondum comperimus. Prima verba sunt . . . . σιλβοὺς ἐργάζεται, καὶ ἡ . . . . . . (1) ὡς περὶ γενναίῳ τε καὶ ἠσκημένῳ σώματι, κ. λ. Postrema vero: ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ξαίνεσθαι. Operum vero series sequens est:

I. pag. 2. Φιλοστράτου Ἡρωϊκός. *Philostrati Heroicus*. Inc. Ἴων ὁ ξένος. Des. τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου. In ed. cit. pag. 631.

II. pag. 45. Φιλοστράτου νεωτέρου εἰκόνων πρῶτον· προοίμιον. *Philostrati iunioris Imaginum Lib. I. Exordium*. Inc. Μὴ ἀφαιρώμεθα. Des. τὸν πόδα. In ed. pag. 832.

III. p. 63. Εἰκόνες Φιλοστράτου. *Imagines Philostrati* Libris II. Primus inc. Ὅστις μὴ ἀσπάζεται. Des. αὐτῷ πιμελής. Secundus inc. Ἀφροδίτην. Des. σὺν ὥρᾳ γράφειν. In edit. pag. 730. seqq.

IV. pag. 114. Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος διαλογισμός. *Menandri & Philistionis dialogismus*, seu *sententiarum collatio*, versibus iambicis XXII. Inc. Φιλιστίωνα. Des. καθ' ἡμέραν. E duobus Mss. Bibl. Regiae edidit Nicolaus Rigaltius Paris. apud Rob. Steph. Nepotem MDCXIII. 8. Exstant & ad calcem Variarum Lectionum Iani Rutgersii Lugd. Batavorum MDCXVIII. 4. Amstel. MDCLIV. 4. &c.

V. pag. ead. *b*. Θεμιστίου Φιλοσόφου παράφρασις . . . . (2) *Themistii philosophi paraphrasis in primum & secundum librum Analyticorum Aristotelis*. Inc. Ἐμοὶ συντάττεσθαι μέν. Des. καὶ γνῶσιν παντὸς ἐπιστητοῦ. Edidit hanc paraphrasim Graece una cum aliis eiusdem Operibus, & Alexandri Aphrodisei Libris duobus de Anima, & libello de Fato Victor Trincavellus Venet. MDXXXIV. fol. apud Aldum. Latine iam verterat post Boëtium, Hermolaus Barbarus, Patricius Venetus, dicavitque Sixto IV. Pont. Max. anno MCCCCLXXX.

Codex Graecus Ms. in 4. Saec. XII. membranaceus a pag. 1. ad pag. 63. & a p. 114. usque ad finem: reliquum vero Saec. XIV. chartac. Constat foliis scriptis 171.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

HIEROCLIS COMMENTARIA IN PYTHAGORAE CARMINA.

Ac praeterea

Hephaestionis, Bessarionis, Georgii Plethonis, Aristotelis, Michaëlis Apostolii, Nicolai Secundini, Andronici Callisti, Theodori Gazae Opera varia.

I. pag. 1. HIeroclis *Commentarius in Aurea Pythagorae Carmina*, quae praemittuntur sine ullo titulo. Concordat in omnibus cum exemplari Codicis XXXII. Pl. IX. §. XVI. Catalogi nostri pag. 444. ubi vide notam primam. In fine haec de se ipse scriptor Codicis subiecit: Μιχαῆλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος πενίᾳ συζῶν, καὶ τήνδε τὴν ἱερὰν βίβλον μισθῷ ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψεν. *Michaël Apostolius Byzantinus post captam ipsius patriam* (3) *in paupertate vivens, & hunc sacrum librum mercede in Creta exaravit*. Similem subscriptionem affert Montfaucon. in Palaeogr. Gr. pag. 82. ex Codice Biblioth. Ducis Mutinensis, qui praeterea exemplaria non pauca subiungit ab eodem conscripta, in quibus eadem ut plurimum nota legitur apposita. Profugus enim Michaël iste in Cretam se recepit, ubi libris exscribendis victum sibi parabat. COD. XXXIII.

II. pag. 42. Ἐγχειρίδιον Ἡφαιστίωνος. *Hephaestionis Enchiridium*. Inc. Βραχεῖά ἐστι συλλαβή. Des. καθ' ἑαυτὰς δὲ μέτρα οὐ συνιστῶσιν. Tum pag. 72. sequuntur variorum metrorum exempla quatuordecim, totidem in laudem Deiparae Virginis Carminibus expressa, quorum primum, quod est tetrastichon, inc.

Ἡ τῶν ἀμίκτων ἐν τόκῳ μίξις κόρη.

Vltimum est monostichon, & ita habet:

Ἐραννὰν πονησάμενος κούρα λύραν.

Hic Hephaestionis de Metris libellus eruditus & utilis prodiit primum Graece Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. 8. deinde emendatius Paris. MDLIII. 4. cura Adriani

(1) Evanuerunt prorsus characteres.
(2) Tituli reliqua ob evanidum characterem legi minime potuerunt. Supple τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.
(3) Nempe post annum MCCCCLIII.

ni Turnebi. Vide Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 16. ſeq. ubi fuſius de hoc Opere ediſſerit.

III. pag. 73. Βησσαρίων Καρδηνάλις τῷ Πλήθωνι. *Beſſario Cardinalis ad Plethonem* Epiſtola. Inc. Κοινῆς πᾶσιν ἐνεσπαρμένοις ἐννοίας ϗ ταύτης ἀληθεστάτης. Deſ. χαριῇ τέ μοι τὰ μέγιστα, ϗ μεγάλων ἀποριῶν ἀπαλλάξῃς. Proponit in hac Epiſtola Beſſario Platonicae philoſophiae quaeſtiones quatuor, nimirum, I. περὶ τοῦ ἀνυποστάτου, II. περὶ τοῦ μεθεκτοῦ ϗ ἀμεθέκτου, III. περὶ τῆς τῶν ὄντων συνωνυμίας καὶ ὁμωνυμίας, IV. περὶ τῆς εἱμαρμένης, earumque ſolutiones a Georgio Gemiſto requirit. Habetur Ms. etiam in Biblioth. Caeſarea Vindob. Catalogi Neſſel. Part. IV. pag. 43. §. II.

IV. pag. 74. *b.* Sequuntur Epiſtolae duae prorſus anepigraphae, ſed ſunt *Plethonis ad Beſſarionem* reſponſivae, in quibus philoſophiae Platonicae quaeſtiones quatuor ſibi a Beſſarione propoſitas diſſolvit. Prima inc. Οὐ πάντα οἴεσθαι χρὴ τοὺς ἄνδρας τούτους. Deſ. ἱκανὰ δὴ ἀνδρὶ, οἵῳ πέρ σοι. Ἔῤῥωσο. Altera pag. 77. *b.* inc. Ἐπειδὴ δὲ ϗ μαρτυριῶν δέῃ πρὸς τὰ προγεγραμμένα σοι. Deſ. ἐς δὲ μῦθόν τινα τῷ Πλάτωνι τοῦ τοιούτου θεωρήματος συμβαλομένου. Binas haſce Epiſtolas memorat Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. Fabrician. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 748. §. XXIX. ac Neſſelius Biblioth. Caeſar. P. IV. pag. 43. §. III. ſed prioris tantum initium adfert, ac titulum, qui ita habet: Ἀπόκρισις Γεμιστοῦ πρὸς Βησσαρίωνα. Fortaſſe autem ex duabus unica ibi conflata eſt.

V. pag. 78. *b.* Περὶ τῶν ἀρετῶν ϗ κακιῶν. *De Virtutibus & Vitiis* Libellus. Inc. Ἐπαινετά ἐστι τὰ καλά. Deſ. τῶν ψεγομένων ἐστι. Huius Libelli auctor eſt Ariſtoteles, & inter eius Opera occurrit edit. Pariſ. Gr. Lat. anni MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 291. licet in fine aliquantum ſit diverſus. Habes etiam ſupra pag. 317. §. IV. & pag. 387. §. XIII. Tum in hoc, tum in ſequenti Tractatu notulae quaedam marginales occurrunt, manu, ut videntur, Angeli Politiani appoſitae, eiuſdemque etiam videtur titulus ſequentis Opuſculi.

VI. pag. 81. Αὐτάρκεια τῶν τεσσάρων ἀρετῶν κατὰ τὸν σοφώτατον Πλήθωνα. *Sufficientia quatuor virtutum, iuxta ſapientiſſimum Plethonem.* Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις. Deſ. χείρονι δὲ ἐπανορθοῦσθαι. Hic de Virtutibus Libellus ſub Plethonis nomine editus eſt Graece cum aliis eiuſdem Operibus poſt Io. Stobaei Eclogarum Libros duos Antuerp. apud Plantinum MDLXXV. fol. pag. 233. Gr. & Lat. Baſileae apud Oporinum MDLII. 8. & alibi. Habes etiam ſupra pag. 317. §. III. & pag. 387. §. XII.

VII. pag. 86. *Oratio quaedam ad Deum.* Inc. Θεὲ πανγενέτορ, πανυπέρτατε, ἔξοχε. Deſ. πρεσβείαις τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. ἀμήν. Auctor Anonymus.

VIII. pag. ead. *b.* *Epiſtola quaedam anepigrapha.* Inc. Οἶδά σε, θειότατε Καρδηναλέων, δυοῖν τούτοιν ὄντοιν ἡγεμόνοιν τῶν λόγων Ἀριστοτέλους ϗ Πλάτωνος, μᾶλλον Πλάτωνι, ἢ Ἀριστοτέλει προσκείμενον. Deſ. ῥᾷον ἂν ποιήσαις ὑπήκοον. Haec Epiſtola, licet ſit anepigrapha, Michaëli tamen Apoſtolio videtur adiudicanda, & eſt ad Cardinalem Beſſarionem Apologiae pro Gemiſto Plethone adverſus Theodori Gazae περὶ οὐσίας Librum, quae habetur infra §. XII. nuncupatoria. Sub finem huius Epiſtolae auctor ita de ſe loquitur: τὸν δὲ τούτου πατέρα, βασιλέα νῦν ὄντα τῶν τῇδε πενήτων, κ. λ. ut facile de miſerrima hominis huiuſce extorris conditione iudicare poſſis.

IX. pag. ead. Βησσαρίων Καρδηνάλις Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίστου φιλοσοφεῖν. *Beſſario Cardinalis Andronico Calliſti* (f. filio) *philoſophiae vacare.* Inc. Ἀνέγνων ϗ τὰ Μιχαήλῳ φύρδην κατὰ τοῦ ἑταίρου Θεοδώρου συντεθειμένα. Deſ. ϗ πρὸς σὲ μακρηγορεῖν. εὐπράττοις. Ἐδόθη ὅπου (1) ϗ τὰ πρὸς Μιχαῆλον. Hanc, & ſequentem Beſſarionis Epiſtolam Gallica lingua adfert clariſſimus Boivinius in Diatriba inſerta Tom. IV. Memoriarum Academiae Regiae inſcriptionum & elegantiorum litterarum Pariſ. in 4. & Amſtelaed. MDCCXIX. in 12. pag. 488. Fuit autem Andronicus Calliſtus patria Theſſalonicenſis, philoſophus Peripateticus, cuius, inter alia, librum περὶ παθῶν, *de animi adfectionibus*, memorat Labbeus Bibl. Nov. Mss. p. 112.

X. pag. 87. Βησσαρίων Καρδηνάλις Μιχαήλῳ τῷ Ἀποστόλῃ τὰ βελτίω φρονεῖν. *Beſſario Cardinalis Michaëli Apoſtolio meliora ſapere.* Inc. Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς βραδύτερον μὲν, ἢ αὐτὸς ᾤου. Deſ. ἕποιο τῇ συμβουλῇ. Ἐγράφη παρὰ τοῖς ἐν Οὐιτερβίῳ θερμοῖς λοετροῖς, Μαΐου μηνὸς ἐννάτην πρὸς δεκάτην ἄγοντος, ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ͵αυξβʹ ἐνισταμένῳ. In hac Epiſtola Beſſario, temerarios Michaëlis Apoſtolii, qui in celeberrima philoſophorum ſaeculi XV. circa Platonicae & Ariſtotelicae philoſophiae diſcrimen controverſia (2), Plethonis apologiam nimis acriter ſuſceperat, conatus repreſſit, & ad palinodiam compulit; in qua illud etiam aureum dictum legitur: οὐ λοιδορίαις τοῦ ἀντιδίκου, ἀλλ' ἀποδείξεσι, ϗ λογικαῖς ἀνάγκαις τῷ φίλῳ συνηγορητέον, τόν τ' ἐχθρὸν ἀμυντέον, *non conviciis in adverſarium, ſed demonſtrationibus, & inſolubilibus rationibus amico ſuppetias ferendas eſse, vindictamque de inimico ſumendam.* Haec autem Epiſtola ſub titulo Ἐπιστολῆς συμβουλευτικῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν Ἀποστόλην, habebatur olim etiam in Bibl. Caeſar. Cod. Theolog. CCLVI. ſed ut ex Catalog. Neſſel. eruitur Part. I. p. 360. a neſcio quo exciſa fuit, ac furtive ſublata.

XI. pag. 88. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίστου, Νικόλαος ὁ Σεκουνδῖνος εὖ πράττειν. *Andronico Calliſti F. Nicolaus Secundinus bene valere.* Inc. Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, ϗ διὰ τοῦτο

νῦν

(1) Nempe *apud Viterbii Thermas A. MCCCCLXII.*
(2) Vide, quae diximus ſupra pag. 275. quaeque fuſius ediſſerit Boivinius loc. mox citato.

νῦν μὲν ἐν Ρ᾿ώμῃ, κ. λ. Des. ᾗ πράττειν τὰ δυνατά. Ε᾿ῤῥωσο. Ε᾿ν Οὐιτερβίῳ Γενίῳ ἄγοντος πέμπτην, ἔτει τῷ ἀπὸ Χριςῦ ͵αυξβ΄. Memoratur a Labbeo Biblioth. Nov. Mss. p. 101. & Fabricio B. G. Vol. X. pag. 475. Integram vero Gallice adfert laudatus Boivinius loc. cit. p. 485. Fuit Nicolaus Secundinus Euboicus, & in Concilio Basileensi A. MCCCCXXXI. & in Ferrariensi translato Florentiam A. MCCCCXXXVIII. seq. interpretem egit, ac Latinorum varia in Graecam linguam convertit. Hunc alii Sagundinum, vel Saguntinum vocant. Idem est, cuius exstant Strategici Onosandri Basil. MDXLI. Plutarchi de Civili Institutione (πολιτικῶν παραγγελμάτων) Brixiae MCCCCLXXXV. 4. & Arriani de Expeditione Alexandri Latinae versiones; sed haec postrema Fabricius Bibl. Gr. Vol. III. pag. 273. dubitat, an lucem viderit.

XII. pag. 91. Sequitur Tractatus sine titulo, sed est *Michaëlis Apostolii Byzantini Liber de Aristotelica substantia pro Georgio Gemisto Plethone adversus Theodorum Gazam*. Inc. Ε῎δει Πλήθωνα, εἴπερ αὐτῷ Α᾿ριςοτέλης λέγων ὐκ ὀρθῶς ἐδόκει περὶ ὐσίας. Des. ᾗ ὀξύτεροι τὴν διάνοιαν. Inter Michaëlis Apostolii scripta recensetur a Fabric. B. G. Vol. X. pag. 224. Exstat etiam Ms. in Bibl. Caesar. Vid. Nessel. Part. IV. pag. 49. & inscribitur: Μιχαήλυ Α᾿ποςόλη τοῦ Βυζαντίυ πρὸς τὰς ὑπὲρ Α᾿ριςοτέλυς περὶ ὐσίας κατὰ Πλήθωνος, Θεοδώρυ τοῦ Γαζῆ ἀντιλήψεις.

XIII. pag. 96. *b.* Accedit *pro Theodoro Gaza adversus Plethonem Apologia*, seu *Liber superiori* ἀντιῤῥητικὸς, nullo quidem auctoris nomine apposito, Andronico tamen Callisto adiudicandus, utpote quem Theodori Gazae partes in celebri Aristotelicae substantiae controversia suscepisse, auctor est Leo Allatius in Diatr. de Georgiis cit. edit. pag. 747. Praecedit Prologus, seu potius Epistola item anepigrapha; sed quam ad Bessarionem scriptam crediderim, cuius sapientissimo iudicio suam auctor ἀντίῤῥησιν se subiicere profitetur. Inc. Ε᾿μοὶ μὲν, ὦ σοφώτατε δέσποτα, περιέλκειν σε νῦν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων θεωριῶν, κ. λ. Des. ἄμφω μετιὼν τῷ βιβλίῳ, ψῆφον οἴσεις φιλοσοφίᾳ τε ᾗ τῷ σῷ προσήκυσαν ἀξιώματι. Antirrhesis vero inc. Ε῎δει σε Πλήθωνος ἔν τε ἄλλοις αὐτοῦ, κἂν τῷ περὶ ὐσίας, κ. λ. Des. Θεοδώρῳ τε τῷ σοφῷ ᾗ ἡμῖν αὐτοῖς ἀμύνοντες. τανῦν δὲ ᾗ ταῦτα ἀπόχρῃ.

XIV. pag. 118. *De Processione Spiritus Sancti* Tractatus theologicus, item sine titulo. Inc. Σὺ μὲν, ὦ θαυμάσιε, τὴν ἀνωτάτω ποθήσας φιλοσοφίαν, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτω ἐφελκυσθεὶς φιλανθρωπίας. Des. ὔτε μὴν ἡ ἐκπορευτικὴ τῦ ἁγίου πνεύματος ὑπόςασις. Cuius sit nondum comperimus; auctorem esse Cardinalem Bessarionem suspicatur in suo Catalogo Montfaucon: sed quae ipsius legitur in Petri Arcudii Aureis Opusculis Theologicis pag. 164. *Responsio ad quatuor argumenta Maximi Planudis de Processione Spiritus Sancti ex solo Patre*, prorsus est diversa.

XV. pag. 133. Κάτων ὁ μείζων τῦ Κικέρωνος, ἤτοι περὶ τῦ γήρως. *Cato Maior Ciceronis, sive de Senectute* Liber, a Theodoro Gaza in Graecam linguam translatus. Inc. Ω᾿ Τίτε, εἴ κεν ἐγὼ τρόφρων τι ἴκωμαι ἀρήξων, κ. λ. Des. πεῖραν εἰληφότες τοῦ πράγματος. Editus est in editione Ciceronis Ald. MDXXIII. 8. & in Sturmiana Argentorat. aliisque. De hac Graeca Theodori Gazae versione magnificum habes encomium Laurentii Ingewaldi Elingii in Historia Graecae linguae pag. 335. ubi ait: *Tanta porro felicitate librum M. Tullii de Senectute Graece expressit ac reddidit Gaza, ut in eo ipsam Ciceronis vim dicendi, tam quod ad gravitatem sententiarum, quam quod verborum pondus, non sine doctorum admiratione assequutus sit.* Cui tamen minime videtur adsentiri Fabric. Biblioth. Latinae Tom. I. pag. 136. §. IX. quum eiusmodi versionem *paullo indiligentius factam* adfirmet.

XVI. pag. 148. *b. Versus decem de Deo*, qui Sibyllae Erythreae tribuuntur. Inc. Εἰμὶ δ᾿ ἐγὼ θεὸς, κ. λ. Des. τῆς παρ᾿ ἐμοῦ σοφίας.

In fine legitur sequens amanuensis subscriptio: Τέλος εἴληφε τὰ παρόντα γράμματα χειρὶ ἐμῦ Α᾿ντωνίυ Μεδιολανέως, ἔτι δὲ ᾗ Κρῆτος τὸ ἔθνος δυναμένυ λέγεσθαι διὰ τὸ τῶν γονέων πρότερον οἰκητόρων ἐν Κρήτῃ γενομένων, ᾗ αὐτὸν ἐν ταύτῃ γεννηθῆναι, ᾗ τραφῆναι, ᾗ ἀνδρυνθῆναι, ᾗ τῶν παρ᾿ αὐτῆς δωρεῶν ὐκ ἔλαττον ἢ τὺς ἄλλυς Κρῆτας ἀπολαῦσαι, ἄνευ τοῦ ψεύςην εἶναι. *Finem accepit hic liber manu mei Antonii Mediolanensis, qui Cres quoque genere dici possum, propterea quod parentes mei primum Cretam incoluerunt, atque ipse in eadem natus, altus educatusque sum, & eiusdem* (insulae) *privilegiis aeque atque alii Cretenses fruar, absque eo quod mendax sim.* Qui quidem Antonius ipsius Codicis etiam possessor fuit: ita enim inferius legitur: Τὸ παρὸν βιβλίον κτῆμά ἐςιν ἐμῦ Α᾿ντωνίυ Δαμιλᾶ. Tum in manus *Laurentii, & Ioannis de Medicis* pervenit, quorum in calce leguntur nomina. Subscriptionem vero paullo ante adlatam Latine tantum exhibet in Palaeogr. Graec. pag. 84. Montfaucon. qui praeterea pag. 95. haec de eodem scriptore habet: *Antonius Damilas Mediolanensis, qui & Cretensis dictus, quia in Creta natus, & educatus est, multos Codices scripsit, qui habentur in Bibliothecis, Regia, Laurentiana, Bononiensi S. Salvatoris, & in aliis fortasse. Scripsit autem annis* 1480. 1490. *& alii circiter.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. duplici manu exaratus. Constat fol. scriptis 148.

FINIS PLVTEI LVIII.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LIX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLVII. EDITOS II.

CODEX I.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

Titulum corrige.

Platonis Opera omnia cum Prolegomenis.

I. p. 1. Raecedit Operum exactissimus Index, titulos & initia singulorum exhibens, epigraphe apposita: Τόποις τῆς βίβλȣ ὁ πλȣ̃τος γνωρίζεται. Sequuntur deinde Prolegomena, nimirum:

II. pag. 3. *Vita Platonis a Diogene Laërtio conscripta.*

III. pag. 10. *b. Albini introductio in Platonis Librum.*

IV. pag. 11. *b. Theonis Smyrnaei Platonici de mathematicis facultatibus ad Platonis lectionem utilibus Liber.*

V. pag. 28. *Alcinoi sermo didascalicus*, sive *Epitome* (1) *de Platonis placitis*. Haec quatuor Prolegomenorum Capita, nec non ea fere omnia, quae sequuntur, heic innuimus tantummodo; quum enim iterum occurrant in Cod. IX. Plut. LXXXV. ceterorum omnium vetustissimo, ibi fusius de singulis disseremus.

VI. pag. 38. Τοῦ Πλȣτάρχȣ περὶ μουσικῆς. Τὰ τοῦ διαλόγȣ πρόσωπα Ὀνησικράτης, Σωτήριχος, Λυσίας. *Plutarchi de Musica Dialogus, cuius personae sunt Onesicrates, Sotericbus, Lysias*. Inc. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρηςȣ̃ γυνή. Des. ἀπέλυσε τȣ̀ς ἑςιωμένȣς. Operum Plutarchi edition. Paris. A. MDCXXIV. T. II. p. 1131. Hic autem Dialogus in dicto Codice non habetur. Sequuntur nunc Platonis Opera, & quidem hoc ordine:

VII. pag. 45. *Euthyphro*, sive *de sanctitate*. Exstat in edit. Graec. Lat. Francofurt. MDCII. fol. pag. 1.

VIII. pag. 49. *Apologia Socratis*. Ibid. pag. 14.

IX. pag. 56. *b. Crito*, vel *de eo quod agendum*. Ibid. pag. 32.

X. pag. 60. *Phaedo*, vel *de Anima*. Ibid. pag. 44.

XI. pag. 77. *b. Cratylus*, sive *de recta nominum ratione*. Ibid. pag. 265.

XII. pag. 92. *Theaetetus*, sive *de scientia*. Ibid. pag. 108.

XIII. pag. 109. *b. Sophista*, vel *de eo, quod est*. Ibid. pag. 153.

XIV. pag. 123. *Politicus*, sive *de Regno*. Ibid. pag. 528.

XV. pag. 138. *Parmenides*, sive *de Ideis*. Ibid. pag. 1109.

XVI. pag. 149. *Philebus*, vel *de summo bono*. Ibid. pag. 370.

XVII. pag. 164. *b. Convivium*, sive *de Amore*. Ibid. pag. 1174.

XVIII. pag. 178. *b. Phaedrus*, sive *de Pulcro*. Ibid. pag. 1209.

XIX. p. 192. *b. Pythagorae Samii Aurea Carmina*. Inc. Ἀθανάτȣς μὲν πρῶτα. Des. οὐκέτι θνητός. Alibi etiam inciderunt.

XX. pag. 193. *Timaei Locri de anima mundi, & natura Liber*. Ibid. pag. 1089.

XXI. pag. 196. *b. Plutarchi Epitome in Timaei de animae procreatione Librum*. Inc. Ὁ περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας, κ. λ. Des. ἐκ τε πολλῶν ἕνα ἀπεργασάμενος. In cit. Plutarchi Operum edit. Tom. II. pag. 1030. cui subiiciuntur triginta tres circuli numeros quosdam litteris Graecis exaratos continentes, cum apposita explicatione.

XXII. p. 198. *Timaeus*, sive *de Natura*. In cit. Platonis edit. p. 1040.

XXIII. pag. 223. *Alcibiades I.* sive *de Humana Natura*. Ibid. pag. 429.

XXIV.

(1) Ἐπιτομὴ enim inscribitur in titulo ad finem operis adiecto.

XXIV. pag. 231. *b. Alcibiades II.* ſive *de Precatione*. Ibid. p. 451.

XXV. pag. 235. *Hipparchus*, ſive *de lucri cupiditate*. Ibid. p. 510.

XXVI. pag. 237. *Amatores*, ſive *de Philoſophia*. Ibid. p. 96.

XXVII. pag. 239. *Theages*, ſive *de Sapientia.* Ibid. p. 88.

XXVIII. pag. 241. *b. Charmides*, ſive *de Temperantia*. Ibid. p. 462.

XXIX. pag. 248. *Laches*, ſive *de Fortitudine* Ibid. pag. 480.

XXX. pag. 254. *b. Lyſis*, ſive *de Amicitia*. Ibid. pag. 497.

XXXI. pag. 260. *Euthydemus*, ſive *Contentioſus*. Ibid. p. 189.

XXXII. pag. 270. *b. Protagoras*, ſive *Sophiſtae*. Ibid. p. 216.

XXXIII. pag. 285. *b. Gorgias*, ſive *de Rhetorica*. Ibid. p. 305.

XXXIV. pag. 308. *Meno*, ſive *de Virtute*. Ibid. p. 408.

XXXV. pag. 316. *b. Hippias Maior*, ſive *de Pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per errorem 1235.)

XXXVI. pag. 323. *b. Hippias Minor*, ſive *de Pulcro*. Ibid. p. 252. ubi inſcribitur, *Hippias minor*, ſive *de Mendacio*.

XXXVII. pag. 327. *Io*, ſive *de Iliade*. Ib. p. 361.

XXXVIII. pag. 330. *b. Menexenus*, ſive *Funebris Oratio*. Ibid. pag. 516. In Codice Dialogus hic clauditur hac epigraphe: Τέλος τȣ̃ πρώτȣ βιβλίȣ. Sequenti vero praefigitur haec alia: Πλάτωνος νοθευόμενοι. *Platonis Dialogi Spurii*.

XXXIX. pag. 335. *De Iuſto*. Ibid. pag. 1309.

XL. pag. 336. *De Virtute*. Ibid. pag. 1312.

XLI. pag. 337. *Demodocus*, ſive *de conſilio dando*. Ibid. pag. 1315.

XLII. pag. 339. *Siſyphus*, ſive *de conſultando*. Ibid. p. 1320.

XLIII. pag. 340. *Halcyon*, ſive *de Transformatione*. Inter Luciani Opera edit. Graec. Lat. Amſtelod. MDCCXLIII. in 4. Tom. I. pag. 176.

XLIV. pag. 341. *Eryxias*, ſive *de Divitiis*. In cit. Platonis edit. pag. 1323.

XLV. pag. 345. *b. Axiochus*, ſive *de Morte*. Ibid. p. 1303.

XLVI. pag. 348. *Clitopho*, vel *Exhortatorius*. Ibid. pag. 1334.

XLVII. pag. 350. *De Republica*, ſive *de Iuſto* Libri X. Ibid. a p. 571. ad p. 766.

XLVIII. p. 422. *Critias*, ſive *Atlanticus*. Ibid. pag. 1098.

IL. pag. 426. *b. Minos*, ſive *de Lege*. Ibid. p. 564.

L. pag. 428. *b. De Legibus*, ſive *de legum inſtitutione* Libri XII. Ibid. a p. 769. ad p. 1000.

LI. pag. 519. *Epinomis*, ſive *Philoſophus*. Ibid. p. 1003.

LII. pag. 524. *b.* Πλάτωνος ἐπιςολαὶ ιβʹ, *Platonis Epiſtolae XII.* Sunt tamen XIII. eodem prorſus ordine, quo leguntur in cit. edit. a pag. 1267. ad pag. 1303. Animadvertendum Epiſtolam XII. pro ſpuria haberi in hoc Codice, ſubſcribitur enim ἀντιλέγεται, ὡς ȣ̓ Πλάτωνος; ſecus vero XIII. de qua nihil ſimile adnotatum. In fine legitur: Τέλος τῶν ἐπιςολῶν Πλάτωνος. *Finis Epiſtolarum Platonis*.

LIII. pag. 538. *Eiuſdem Definitiones*. Ibid. p. 1337.

Plurimis autem marginalibus ſcholiis adſperſus eſt Codex, ab eadem manu characteribus minoribus exaratis, quorum ſpecimen eſto illud, quod legitur pag. 45. *b.* in Euthyphronem verbo πελάτης (edit. cit. pag. 3. verſ. 23.) hoc pacto: Πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, ϗ̀ θῆτες· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἑκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν· πελάτης ὁ ἀντιςρωφῶν ϗ̀ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων, ἀπὸ τοῦ πέλας καὶ ἐγγὺς ἐκαλεῖτο, ὁ δι' ἔνδειαν πρεσιὼν, μίσθιος ὁ ὑπηρετῶν. Vberiora huiuſmodi ſcholiorum ſpecimina exhibebimus, favente Deo, in recenſione memorati Codicis IX. cum ipſis enim ferme concordant. In fine Codicis adiectum eſt: Τέλος τῆς πάσης πραγματείας τοῦ τῆς φιλοσοφίας κορυφαίου Πλάτωνος. *Finis omnium Tractatuum Philoſophiae principis Platonis*.

Codex Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. quem inſignem vocat Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. Conſtat foliis ſcriptis 539.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

EVSTATHII IN HOMERVM TOMVS PRIMVS.

I. pag. 1. *EVſtathii, Theſſalonicenſis Archiepiſcopi, in Homeri Iliada Commentariorum*, quos auctor παρεκβολὰς inſcribit, *Pars I. ab* Α *uſque ad* Ι, *ſeu primos novem Libros complectens*. Prolegomena, quibus titulus olim fuerat, deinde abraſus, inc. Τῶν Ὁμήρȣ σειρήνων, καλὸν μὲν ἴσως εἴ τις ἀπόσχοιτο τὴν ἀρχήν. Deſ. ὡς δῆλόν ἐςι τοῖς μετιȣ̃σιν αὐτήν. Commentarius in primum Librum p. 3. inc. Μῆνις κατὰ τȣ̀ς παλαιοὺς ἡ ἐπιμένουσα ὀργὴ, ἐκ τȣ̃ μένειν, ȣ̓ μὴν ἐκ τοῦ μαίνεσθαι, κ. λ. Commentariorum Libri IX. in quibus deſinit hoc primum Volumen, finis eſt: τȣτέςιν, ὡς ἀλλαχοῦ ἐῤῥέθη, ἀνεκλίθησαν καθευδήσαντες, εἶτα ὕπνωσαν. cod. II.

II. pag. 202. *b. Homeri Batrachomyomachia*, ſeu *ranarum & murium pugna*, manu recentiori exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio maximo Saec. XII. optime ſervatus. Conſtat foliis 203.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΝ.

EVSTATHII EXPOSITIO IN HOMERVM.

COD. III. EVstathii, *Archiepiscopi Thessalonicensis, Commentariorum in Homeri Iliada pars altera a* Κ *ad* Ω, *seu libros quindecim posteriores continens*. Libri itaque decimi, qui primus huius Voluminis est, Commentarius inc. Τῆς Κάππα ῥαψῳδίας πραγματειώδης μὲν ἐπιγραφικὴ δήλωσις αὕτη· Κάππα Ῥῆσος. τὴν κεφαλὴν ἕλε Τυδέος υἱός. Καινὴ δὲ ἥδε· νυκτεγερσία, καὶ Δολωνοφονία, καθ' ἣν δηλαδὴ ὁ Δόλων πεφόνευται, κ. λ. Finem scholiorum in Librum XXIV. & ultimum non damus, quum postrema Codicis pagina valde sit inquinata, nec integrane sint, an fine mutila, satis appareat. Heic, ut in Volumine etiam superiore, margini adiecta sunt Homeri verba ab Eustathio illustrata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. item XII. utpote ab eodem exscriptore Codicis superioris exaratus. Constat foliis 214.

Exstant in Homeri Iliadem pariter atque Odysseam, ut infra Cod. VI. diffusi, ac varia eruditione, Grammatica praesertim, referti Commentarii, sive, ut ab auctore inscribuntur, παρεκβολαὶ Eustathii, patria Constantinopolitani, qui Rhetorum primo magister, & magnae Ecclesiae Diaconus, tum designatus Lyciorum Myreorum Episcopus, ac denique Archiepiscopus Thessalonicensis circa annum Chr. MCLX. Cum hisce Commentariis Graece primum editus Homerus est Romae, praefixis privilegiis Iulii III. Pont. cui Opus inscribitur a Nicolao Maiorano, itemque Caroli V. Imp. & Henrici I. Galliarum Regis, annis MDXLII. & MDL. tribus in fol. Voluminibus apud Ant. Bladum. Vide quae doctissime de hac Romana, & Frobeniana Eustathii editione edisserit Cl. Alex. Polites in Praefat. Florentinae Eustathii editioni in fol. A. MDCCXXX. praemissa p. VII. seq. ubi suspicatur Nicolaum Maioranum hoc Codice usum fuisse, quum nullum exemplar in Romanis Bibliothecis adservetur = Quare, subdit idem Polites, statim suspicatus sum, exemplar illud Nicolai Rodulphi Cardinalis, quo ad edendum Eustathium usus erat Maioranus, Florentiam, unde acceptum fuisset, fuisse etiam reportatum; idemque ipsum esse, quod in Bibliotheca nunc Medicea diligentissime custoditur. Erat namque Nicolaus Rodulphus patria Florentinus, summo apud suos loco natus, & cum Medicea gente generis propinquitate coniunctus, quippe Leonis X. Pontificis Max. sororis filius. Codices duo sunt in membrana: alter, grandiori sua mole, in Volumina duo secretus ac distinctus, qui Eusthathianos in Iliadem Commentarios continet, sane vetustior, & quantum ex ductu, ac forma litterarum colligo, aequalis illorum temporum, quibus scribebat Eustathius: quo in Codice suppleta identidem sunt in margine, vel, ubi margo minus sufficiebat, in membranulis etiam separatis, ea, quae inter scribendum, ut saepe contingit, praetermissa, aut relicta fuerant. Codex alter, qui Commentarios habet in Odysseam, est a manu prorsus recentiori. Quibus in eadem Bibliotheca accedit Codex chartaceus minor, in quo, praeter initium Eustathianum in Iliadem, alia quaedam insunt excerpta ex Eustathio ad Boeotiam. Illum autem, quem dixi Codicem recentiorem Commentariorum in Odysseam, unde descriptum coniiciam non facile dixerim. Antiquior unus, qui ad Odysseam pertinet, adservatur hodie, ut audio, in Bibliotheca Veneta, qui fuerat Bessarionis Cardinalis, ex quo etiam descriptum olim Mediceum illum recentiorem existimabat Bibliothecae Mediceae custos Ant. Mar. Biscionius &c. = Vide & alia de iisdem Codicibus Mediceis in Praef. ad T. III. p. IV.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΠΕΙΘΗΝ.

DEMOSTHENIS PARAGRAPHE AD NAVSIMACHVM, ET XENOPITHEN.

Seu potius

Demosthenis Orationes aliquot.

COD. IV. COntinet Demosthenis Orationes XVI. sine argumentis, quarum series sequens est:

I. pag. 1. *Exceptio adversus Nausimachum & Xenopithem*. Exstat in edit. Graeco-Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interpr. Hieronymo Wolfio, pag. 632.

II. pag. 3. *b. Contra Spudiam pro dote*. Ib. p. 649.

III. pag. 6. *De Corona Praefecturae Navalis*. Ibid. p. 715.

IV. pag. 8. *In Olympiodorum damni dati*. Ibid. p. 690.

V. pag. 13. *Exceptio adversus Zenothemidem*. Ibid. p. 575.

VI. pag. 15. *b. Exceptio pro Phormione*. Ibid. p. 600.

VII. pag. 21. *b. Contra Dionysiodorum damni dati actio*. Ibid. pag. 738.

VIII. pag. 26. *b. Adversus Boeotum de Nomine*. Ibid. pag. 636.

IX. pag. 30. *b. Adversus Boeotum de dote materna* (1). Ibid. p. 641.

X. pag. 36. *Adversus Nicostratum de descriptione mancipiorum Arethusii*. Ib. p. 723.

XI. pag. 39. *In Neaeram*. Ibid. p. 517.

XII. pag. 53. *b. Oratio Amatoria*. Ibid. p. 157.

(1) Male enunciat hanc Orationem Montfauc. in suo Catalogo sub titulo *Contra Boeotum de morte materna*.

XIII. pag. 59. *b. Appellatio contra Eubulidem*. Ibid. p. 536.

XIV. pag. 66. *b. Delatio contra Theocrinem*. Ibid. p. 507.

XV. pag. 73. *b. Adversus Polyclem de navalis praefecturae sumtibus*. Ibid. p. 706

XVI. pag. 81. *Adversus Phaenippum* (1) *de permutatione*. Ibid. pag. 653. Huius Orationis postrema duo folia manui recentiori debemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis 84.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

COD. V. I. pag. 1. THaletis *Soloni unica*. Inc. Ἐπαποςὰς ἐξ Ἀθηναίων δοκέεις ἄν μοι ἁρμοδιώτατα, κ. λ.

II. pag. ead. *Pisistrati Soloni unica*. Inc. Οὔτε μόνος Ἑλλήνων τυραννίδι, κ. λ.

III. pag. ead. *b. Solonis Epistolae IV.* quarum prima *Pisistrato*. Inc. Πιςεύω μηδὲν κακόν. Secunda *Periandro*. Inc. Ἐπαγγέλλεις μοι πολλάς τοι. Tertia *Epimenidi*. Inc. Οὔτε οἱ ἐμοὶ θεσμοί. Quarta *Croeso*. Inc. Ἄγαμαί σε τῆς περὶ ἡμᾶς φιλοφροσύνης.

IV. pag. 2. *Chilonis Periandro unica*. Inc. Ἐπιςέλλεις ἡμῖν ἀςρατίαν.

V. pag. ead. *Pittaci Croeso*. Inc. Κέλεαί με ἱκνεῖσθαι ἐς Λυδίαν.

VI. ibid. *Cleobuli Soloni*. Inc. Πολλοὶ μέν τινές εἰσιν ἑταῖροι.

VII. ibid. *Periandri duae*, quarum prima *ad Sapientes*. Inc. Πολλὰ χάρις τῷ Πυθοῖ Ἀπόλλωνι. Secunda Προκλεῖ. Inc. Ἡμῖν μὲν ἀκούσιον.

VIII. pag. ead. *b. Thrasybuli Periandro*. Inc. Τῷ μὲν κήρυκί σευ.

IX. ibid. *Anacharsidis Croeso*. Inc. Ἐγὼ βασιλεῦ Λυδῶν ἀφῖγμαι.

X. ibid. *Epimenidis Soloni*. Inc. Θάῤῥει, ὦ ἑταῖρε.

XI. pag. 3. *Pherecydis Thaleti*. Inc. Εὖ θνήσκοις, ὅταν τοι τὸ χρεὼν, κ. λ.

XII. pag. ead. *Anaximenis Pythagorae*. Inc. Θαλῆς ἐκ καλοῦ ἐπὶ γῆρας.

XIII. pag. ead. *b. Archytae Dionysio*. Inc. Ἀπεςάλκαμεν πάντες.

XIV. ibid. *Pythagorae Hieroni*. Inc. Ἀσφαλὴς ἐμὸς βίος.

XV. ibid. *Lysidis Hipparcho*. Inc. Μετὰ τὸ Πυθαγόραν. Horum omnium, atque aliorum etiam philosophorum Epistolia usque ad numerum XXVII. exhibet Gilbertus Cognatus Nucerinus in sua Epistolarum Laconicarum farragine altera edita apud Io. Oporinum pag. 179. seqq. teste Fabr. B. Gr. Vol. I. pag. 431. Vltimae vero duae exstant quoque in Collect. Cuiac. toties cit. altera pag. 107. altera pag. 454.

XVI. pag. 4. *b. Hippocratis Epistolae XV.* ut in Cod. XII. Plut. LVII. §. VII. quem vide.

XVII. pag. 14. *b. Platonis Epistolae XIII.* eodem ordine, quo in dicta Collect. Cuiaciana a pag. 276. ad pag. 313. Notandum in fine XII. quae est *ad Archytam*, legi ab eadem manu adnotatum: Ἀντιλέγεται, ὡς οὐ Πλάτωνος, quod convenit cum illo criticorum νοθεύεται, quod tum huic, tum XIII. *ad Dionysium*, in Platonis editionibus praefigitur.

XVIII. pag. 42. *Phalaridis Epistolae CXLVIII.* ut in cit. Collect. a pag. 59. ad p. 107. ordine tamen aliquantum diverso, ab octogesima septima praesertim usque ad finem. Notandum praeterea duas ex hisce Epistolis, nimirum XXX. quae inc. Ἀχθέντας αἰχμαλώτους, & LIX. quae inc. Ἐγὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις, κ. λ. bis repeti in Codice, alteram sub numeris λ'. & ξγ'. alteram sub numeris μϛ'. & ξα'. licet ea, quae numero μϛ'. designatur, diverse incipiat, nimirum: Ἅπερ ἤδη πολλάκις, κ. λ. Ex hac duplicatione factum est, ut tota istarum Epistolarum summa ad numerum CL. in Codice pertingere videatur, quod tamen falsum. In fine repetitur etiam Epistola *Abaridis ad Phalaridem*, quae habebatur etiam supra sub N. νθ'. (in edit. est LVII.)

XIX. pag. 72. *b. Mithridatis Collectio Bruti Epistolarum LXX.* ut in edit. cit. a pag. 109. ad pag. 120. licet ordine aliquantum immutato, nullaque Mithridatis praevia Epistola.

XX. pag. 79. *b. Aeschinis Epistolae XII.* eodem ordine, quo in cit. edit. a pag. 36. ad pag. 46.

XXI. pag. 86. *b. Alciphronis Rhetoris Epistolae Piscatoriae & Amatoriae LI.* Exstant ibid. a p. 359. ad p. 380. ubi sunt tantummodo XLIV. Quae igitur desiderantur hoc loco in editione, & habentur in Codice, sunt:

XI. inscripta Γλαυκίππη Χαροπῇ. Inc. Οὐκέτ' εἰ μὴ ἐν ἐμαυτῇ, ὦ μῆτερ, κ. λ.

XXI. Κράτης Μνασοῖ. Inc. Μὴ ἀπέχου τοῦ καλλίςου κόσμου.

XXII. Λυσίᾳ. Inc. Ἀλλ' ἤκουσά σε, ὦ Λυσία ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος, κ. λ.

XXVII. Πανλάχανος Μονογναθείῳ. Inc. Ἐξώλεις ἀπολοῖντο οἱ κλεισθένεις.

XXXIII. Δρυαντίδας Χρονίῳ. Inc. Οὐκέτι σοι μέλει οὔτε τῆς εὐνῆς ἡμῶν.

XLIV. Λέαινα Φιλοδήμῳ. Inc. Εἶδόν σου τὴν νύμφην.

LI. Αἱ ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι ταῖς ἐν ἄςει χαίρειν. Inc. Οὐκ ἐτύθεσθε τὰ νεώτερα, κ. λ. Quae quidem omnes praeter XXI. quae exstat inter Cratetis Epp. sub N. IX. loc. cit. pag. 346. magnis scatent lacunis.

XXII. p. 106. *b.* Sequitur Tractatus Anonymi circa methodum conscribendarum Epistolarum, sive Epistolicos characteres XXIV. continens, mutilus in principio; incipit enim a verbis . . . . . λοιδορίαις σοι χραίνειν, ὡς πυν-

(1) In dicto Montfauc. Catalogo, errore fortasse typographi, legitur *Aboënippum* pro *Phaenippum*.

πυνθανόμενος, οὐ μικρῶς σπαράττομαι ἐπὶ τῇ τοῦ αὐθάδους τολμωμένῃ λοιδορίᾳ. οὐκοῦν διανάστηθι, κ. λ. Deinceps post paucos versus incipit characterum huiusmodi series, quae ita habet: I. Παραμυθητική, II. ὑβριστική, III. ἀπαγγελτική, IV. σχετλιαστική, V. πρεσβευτική, VI. ἐπαινετική, VII. ἐγκωμιαστική, VIII. διδασκαλική, IX. ἐλεγκτική, X. διαβλητική, XI. ἐπιτιμητική, XII. ἐρωτηματική, XIII. παραθαῤῥυντική, XIV. ἀναθετική, XV. ἀποφατική, XVI. σκωπτική, XVII. μετριαστική, XVIII. αἰνιγματική, XIX. ὑπομνηστική, XX. λυπητική, XXI. ἐρωτική, XXII. μικτὴ ἐκ διαφόρων χαρακτήρων, XXIII. πρὸς φίλον ἀσπαστική, XXIV. ἀμοιβαῖα. Sunt igitur Epistolae XXIV. exercitationis gratia proprio marte confictae, totidemque variis argumentis accommodatae, cuiusmodi sunt illae, quae in Epistolarum Graecarum collectione Cuiaciana leguntur pag. 164. quas alii Libanio, alii Theoni vindicant; ab ipsis tamen omnino diversae. Prima enim, quae est *Consolatoria*, inc. Τὰ σκυθρωπὰ κατὰ θείαν ἀπόῤῥητον σοφίαν & πρόνοιαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπάγεται, κ. λ. Vltima, quae est *responsiva*, des. τοῖς τῆς ἀγάπης καρποῖς τεθηλὼς κ ἡμῶν ὑπερευχόμενος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. valde nitidus, optimeque servatus. Constat foliis 110.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ.

EVSTATHIVS IN HOMERI ODYSSEAM.

COD. VI. Titulus interior ita habet: Εὐσταθίου μαΐστορος τῶν ῥητόρων, τοῦ ὕστερον Θεσσαλονίκης, παρεκβολαὶ τῶν εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. *Eustathii Magistri Rhetorum, postea Thessalonicensis Archiepiscopi, Parecbolae scholiorum in Odysseam*. Inc. Πικροὶ τὴν Ὀδύσσειαν καθὰ καὶ τὴν Ἰλιάδα εἰλήχασι λογισταὶ, κ μᾶλλον ταύτην ἤπερ ἐκείνην διασπαράττουσι. Des. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν ὀλιγοήμεροι αἱ τοιαῦται σπονδαὶ, ἐνταῦθα δὲ διηνεκεῖς. Τέλος τῆς Ὀδυσσείας. Vide quae supra diximus in recensione Codicis III. huius Plutei.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis 350.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΕΧΝΟΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SCHOLIA EX DIVERSIS SCRIPTORIBVS IN RHETORICEN HERMOGENIS.

COD. VII. Continet *Syriani, Sopatri, Marcellini, & Anonymi Commentaria uberrima in Hermogenis Artem Rhetoricam de partitione statuum & oratoriarum quaestionum*. Praecedit Εἰσαγωγὴ σχολίων ἐκ διαφόρων τεχνογράφων εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς Ἑρμογένους ῥητορικῆς. *Introductio scholiorum ex diversis artis scriptoribus in Hermogenis Rhetoricae prolegomena*. Inc. Ἔδει μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθοῖς, ἀλλὰ κ οἰκείοις εὑρήμασι κατακοσμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. Des. ἴδωμεν δὲ πόθεν ὁ ῥήτωρ ἤρξατο. Pag. 12. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν τῶν ὄντων. Commentaria incipiunt a Syriano: Τὴν περὶ τῶν στάσεων πραγματείαν, οἱ μὲν οὐδ' ὅλως ἠξίωσαν τέχνην, κ. λ. Desinunt in Sopatro, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ῥητὸν ἀμφίβολον ἔχει, ὥς τε τούτῳ τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν . . . . Imperfecta sunt, & in margine adscribitur λείπει. Multis praeterea passim lacunis scatent. Edita sunt Graece ab Aldo Venet. MDIX. fol. Concordat autem in omnibus hoc exemplar cum illo, quod recensuimus supra pag. 284. §. I. ita ut unum ab altero descriptum existimemus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio. Saec. XVI. ineuntis circiter, nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 237.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Demosthenis Orationes XXIX. cum suis argumentis. Praecedit *Vita*, auctore Anonymo, cuius initium: Ὁ βίος τοῦ ῥήτορος, ἀναγκαῖός ἐστι, κ. λ. Finis: καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα. Sequitur pag. 3. Λιβανίου εἰς τὸν βίον Δημοσθένους. *Libanii in Vitam Demosthenis*. Inc. Ἐπειδὴ, κράτιστε ἀνθυπάτων Κρόντιε (1). Des. πραγμάτων ἑκάστων ἰδιότητα. Haec exstat edita in cit. Demosthenis Operum edit. Tom. II. post Vlpiani Enarrationes p. 275. Succedunt Orationes hoc ordine: COD. VIII.

I. pag. 4. *Olynthiaca prima*, cum Libanii argumento. In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 7. *Olynthiaca secunda*, cum Libanii item argumento. Ibid. p. 6.

III. pag. 10. *b. Olynthiaca tertia*, cum argumento. Ibid. p. 10.

IV. pag. 14. *b. Contra Philippum Oratio I.* cum duplici argumento. Primum est editum ibid. pag. 15. Alterum inc. Ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριακονταδύο πόλεων. Des. ἔχωσιν Ἀθηναῖοι βουλεύεσθαι.

V. pag. 20. *Contra Philippum secunda*, cum argumento Libanii. Ibid. pag. 25.

VI. pag. 23. *b. Contra Philippum tertia*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 44.

VII. pag. 30. *b. Contra Philippum quarta*, item cum Libanii argumento. Ibid. pag. 53.

VIII. pag. 37. *Ad Philippi Epistolam Oratio*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 64.

IX. pag. 39. *De Diopithe, & de Chersoneso*, cum Libanii argumento, quod desinit in voce ἐπιβουλεύοντος. Ibid. p. 35.

X. pag. 46. *b. De Halonesо*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 29.

XI. pag. 51. *b. De Pace*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 19.

XII. pag. 54. *b. In Androtionem, violatarum legum reum*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 416.

(1) In edit. Μόντιε.

XIII.

XIII. pag. 64. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Libanii est editum; alterum Anonymi inc. Μαύσωλος ὁ τῆς Καρίας σατράπης. Des. ἥρπασαν τὰ χρήματα. Ibid. pag. 461.

XIV. pag. 88. *b. De republica ordinanda*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 67.

XV. pag. 92. *b. De Classibus*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 72.

XVI. pag. 97. *b. De libertate Rhodiorum*, cum duplici argumento. Primum, quod in edit. deest, inc. Συνεμάχουν Ἀθηναίοις ποτὲ οἱ Νησιῶται. Des. ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων. Alterum est Libanii. Ibid. p. 77.

XVII. pag. 102. *Pro Megalopolitis*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 82.

XVIII. pag. 105. *b. De Corona*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 313.

XIX. pag. 144. *De falsa Legatione*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 200.

XX. pag. 183. *Adversus Leptinem de immunitate*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 362.

XXI. pag. 201. *b. Contra Midiam*, cum solo Libanii argumento. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 228. *Contra Aristocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

XXIII. pag. 253. *b. Contra Cononem*, sine argumento. Ibid. p. 727.

XXIV. pag. 259. *De foedere Alexandreo*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 86.

XXV. pag. 262. *b. In Aristogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 490. In Cod. desinit in verbis, τῆς τούτου πονηρίας.

XXVI. pag. 274. *b. In Aristogitonem secunda*, sine argumento. Ibid. pag. 503.

XXVII. pag. 276. *Contra Neaeram*, cum argumento. Ibid. p. 517.

XXVIII. pag. 292. *b. Oratio Amatoria*, sine argumento. Ibid. p. 157.

XXIX. pag. 299. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna fortiter pro patria pugnantes obierant*, sine argumento. Ibid. p. 152. In Codice hunc habet titulum; Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς.

XXX. pag. 303. *b. Philippi Epistola ad Senatum, Populumque Atheniensium*. Ibid. p. 61. Aliqua leguntur scholia marginalia in Orationes *contra Androtionem*, & *contra Timocratem*. In prima pagina legitur sequens distichon Graecum cum Latina versione *in Demosthenem*:

Εἰ μὲν ἴσην ἰσχὺν τῇ (sic) γλώσσῃ, Δημόσθενες, ἔσχες,
Οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρχεν ἀνὴρ Μακέδων.
Si tibi par linguae robur, Demosthenes, esset,
Haud Macedum Regi Graecia capta foret.

ὁ Λάπος πεποιηκὼς γέγραφε (1).

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis 305.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demosthenis Orationes VIII. cum Scholiis.

I. pag. 1. ERant olim in hoc vetustissimo Codice Demosthenis Orationes XVI. ut ex numeris Graecis initio earum, quae supersunt appositis apparet; secunda enim designatur littera I. quae quum *X.* significet, apparet deesse octo integras. Prima igitur nunc est, quae olim erat nona, & inscribitur, *De falsa legatione*, sine ullo argumento. In cit. edit. pag. 200. Huius Orationis prima decem & octo folia, manu saeculi XVI. suppleta sunt. COD. IX.

II. pag. 42. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna occubuerant, &c.* sine argumento. Ibid. pag. 152. In Codice inscribitur; Ἐπιτάφιος.

III. pag. 47. *Adversus Leptinem de immunitate*, cum argumento Libanii ad marginem adiecto manu aeque antiqua. Ibid. p. 362.

IV. pag. 68. *b. Contra Midiam de alapa*, cum Libanii argumento in margine scripto. Ibid. p. 383.

V. p. 98. *b. Contra Aristocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

VI. p. 129. *In Androtionem violatarum legum reum*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 416.

VII. pag. 140. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Orationi praefixum, & in ipso contextu exaratum, est Libanii; alterum in margine conscriptum, est pars longioris argumenti, item editi, incipiens a verbis: ὑποθέσεις τοῦ λόγου δύο, quae incidunt in p. 461. vers. 13. Huius Orationis unum folium, nempe 156. ab eadem manu Saec. XVI. suppletum fuit.

VIII. pag. 169. *Contra Aristogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ib. p. 490.

Variis abundant scholiis marginalibus aeque antiquis, quae videntur ex Vlpiani Rhetoris Enarrationibus in ipsas excerpta, quae habentur in cit. edit. Tom. II. Vberrima vero sunt in Orationes contra Androtionem, & contra Timocratem.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. Constat foliis 182.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demosthenis Orationes XX. & Aristidis VI.

PRaecedit Demosthenis Orationibus, Libanii Rhetoris Praefatio ad Proconsulem Mon- COD. X.

(1) Lapus a Castiglionchio iunior, Bononiae philosophiae, & humaniorum litterarum antecessor fuit. Vtrum vero iste sit, an quispiam alius, qui Distichon illud fecerit, ac scripserit, ignoramus.

Montium, qualis in cit. edit. Tom. II pag. 275. legitur. Praefationem sequuntur pag. 2. eiusdem Libanii argumenta in Orationes XXIII. nimirum Olynthiacas III. Philippicam I. De Pace, Philippicam II. De Halonefo, De Chersonefo, Philippicam III., Philippicam IV., Orationem ad Philippi Epistolam, De republica ordinanda, De Classibus, De libertate Rhodiorum, Pro Megalopolitis, De Foedere Alexandreo, De Corona, De falsa legatione, Adversus Leptinem, Midiam, Aristocratem, Timocratem, & Aristogitonem: quae quidem omnia concordant cum editis suo loco. Pag. 8. occurrit Index Orationum Demosthenis, non solum earum, quae in hoc habentur Volumine, sed reliquarum omnium, quae sub illius circumferuntur nomine: tum ad implendam paginam vacuam nonnullae vocum, & phrasium explicationes. Pag. 9. *Philippi Epistola ad Senatum, & Populum Atheniensium*, ut in edit. cit. pag. 61. Ante hanc tamen multa deesse in hoc Codice opinor, nam sequens Demosthenis Oratio, numero ιβ' designatur in margine. Hoc igitur praenotato, Orationum seriem persequamur.

I. pag. 10. *b. De Republica ordinanda*. Ibid. p. 67.

II. pag. 13. *b. De Classibus*. Ibid. pag. 72.

III. pag. 16. *b. Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.

IV. pag. 19. *De Rhodiorum libertate*. Ibid. p. 77. In Codicis margine legitur Orationis argumentum, quod inc. Συνεμάχυν Α'θηναίοις, κ. λ. ut in Cod. VIII. huius Plutei §. XVI.

V. pag. 22. *De Foedere Alexandreo*. Ibid. p. 86.

VI. pag. 24. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna occubuerant &c.* Ibid. p. 152.

VII. pag. 27. Fragmentum *Olynthiacae primae*, incipiens a verbis .... χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς, κ. λ. quae incidunt in edit. cit. p. 2. vers. 47.

VIII. pag. 28. *b. Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

IX. pag. 31. *Olynthiaca III.* cuius tamen deest finis, mutilato Codice; desinit autem in verbis, ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰσχρὸν ἀπηλ.... quae incidunt in pag. 14. vers. 47.

X. pag. 33. *Contra Philippum IV.* Ibid. p. 53.

XI. pag. 38. *b. Ad Philippi Epistolam Oratio*. Ibid. p. 64. Haec Oratio habet ad marginem adscriptam fere totam Vlpiani enarrationem editam loc. cit. Tom. II. p. 52.

XII. pag. 40. *Contra Androtionem*, cum duobus argumentis, ut in edit. p. 416.

XIII. pag. 49. *De Corona*. Ibid. p. 313.

XIV. pag. 80. *De falsa legatione*. Ibid. p. 200.

XV. pag. 109. *b. Adversus Leptinem de immunitate*. Ibid. p. 362.

XVI. pag. 123. *Adversus Midiam de alapa*. Ibid. p. 383.

XVII. pag. 142. *Adversus Aristocratem*. Ibid. p. 429.

XVIII. pag. 160. *b. Adversus Timocratem*. Ibid. p. 461.

XIX. pag. 174. *b. Adversus Aristogitonem prior*. Ibid. p. 491.

XX. pag. 180. *Adversus eumdem altera*. Ibid. pag. 503. Sequuntur pag. 181. *b.* nonnulla Rhetorica ad implendam paginam vacuam exarata *de Exordiis Orationum, & figuris dictionis*. Pag. 182. *b. Nomina XII. mensium apud Romanos, Athenienses, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos*, litteris Graecis expressa. *Vita brevis Demosthenis*, auctore incerto, cuius initium: Ε'πὶ θάνατον Φιλίππυ τοῦ Μακεδόνος, κ. λ. Finis: ἠ ἀνδριάντες αὐτὸν ἐτίμησαν ἐν ἀγορᾷ ςήσαντες.

XXI. pag. 185. Sequuntur Aristidis rhetoris Orationes quaedam, ac primo quidem *Oratio Platonica secunda pro Quatuorviris*, scilicet *Pericle*, *Cimone*, *Miltiade*, ac *Themistocle*. Inc. Παραιτεῖσθαι μέν. Des. ὑκ ἐχθρὸν κρίνω. Exstat in edit. Graec. Lat. Oxoniensi MDCCXXX. in 4. Tom. II. a pag. 116. ad pag. 315. Praecedunt Στίχοι εἰς Α'ριςείδην ἀντιλέγοντα Πλάτωνι. *Versus in Aristidem contradicentem Platoni:*

Α'νδρὸς ἀρίςυ θανόντος Α'χιλλέως,
Τρῶες πάντες πα ζυσι, σκιρτῶσιν ὅλως.
Εἰ δέ γ' ἐκεῖνος περιὼν (1) . . . .
Κατ' ὄψιν εἶδε τὺς παίζοντας ἐκείνυς,
Πολλὺς Τρῶας Ε'κτορας ἠ Σαρπηδόνας,
Πάντας ἂν εἶδες εἰς τεῖχος πεφευγότας.
Viro forti Achille demortuo,
Troiani omnes ludunt, exsultant undique.
At si vir ille circum obiens . . . .
Coram illos videret ludentes,
Troianos multos Hectores, & Sarpedonas,
Omnes videres ad moenia confugere.

Tum Hypothesis in dictam Orationem, cuius initium: Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος. Finis: ἀνέλῃ τῶν δοκέντων ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν. Quinque autem veluti partes habet haec Oratio in Codice; quarum prima inscribitur *Pericles*, & incipit p. cit. 185. Secunda *Cimon*, pag. 201. *b.* cum hypothesi, cuius initium: Κίμων Μιλτιάδυ γέγονε παῖς, κ. λ. Tertia *Miltiades*, pag. 205. *b.* cuius hypothesis inc. Η'ρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ ἱκανῶς ἐξείργασαι, κ. λ. Quarta *Themistocles*, pag. 213. *b.* Quinta pag. 232. est anepigrapha, sed *Communis Apologia* potest inscribi. Habet autem Oratio, scholia marginalia, & glossas interlineares, omnia ab eadem, ut videtur, manu exarata. Scholia vero ita sunt copiosa, ut quum marginalibus quandoque spatiis minime caperentur, folia quaedam fuerint interserta, quibus illa possent exarari. Initium ipsorum est: Παραιτεῖσθαι μὲν ἐςι τὸ συγγνώμην αἰτεῖν. δυνάμεθα δὲ λέγειν ἐ ἐπὶ τῦ ἀπολογεῖσθαι τὸ παραιτεῖσθαι. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ οἶδα μὲν συγγνώμην αἰτεῖν· ὑ δεῖ γὰρ πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπολογεῖσθαι, κ. λ. Finis: ἀλλ' ὑ τύτυ χάριν πάντας ἐπαινῶ ῥήτορας, ἀλλὰ τὺς μὲν ἀρίςυς θαυμάζω, τὺς δὲ φαύλως πρὸς αὐτὴν ἔχοντας ὑ... ψέγων. Di-

(1) Evanuerunt litterae.

Diversa prorsus sunt ab iis, quae in calce paginarum cit. edit. leguntur.

XXII. pag. 268. *b. Oratio Platonica Prima pro Rhetorica*, cum scholiis item marginalibus, & glossis interlinearibus. Concordat initium & finis Orationis cum edita Tom. cit. a pag. 1. ad p. 115. Scholiorum, quae in hanc multo sunt rariora, quam in superiorem Orationem, primum est: Τὸ προοίμιον ἔλαβεν ἀπὸ συστάσεως τοῦ ἰδίου προσώπου, ὡς ὀφείλοντος πιστεύεσθαι, κἂν πρὸς παλαιότερον ἀγωνίζηται, κ. λ. Vltimum in verba τὰ μὲν ἐν μέτροις, κ. λ. ita habet: ἐπέταττε γὰρ αὐτῷ μὴ μόνον καταλογάδην, ἀλλὰ κατὰ στίχους λέγειν πρὸς αὐτὸν ἑκάστης ἡμέρας, καὶ πλείους τούτων, εἰ βούλοιτο, ἐλάττους δὲ οὐδαμῶς, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις φησίν. Et haec ab editis diversa sunt.

XXIII. pag. 307. *b. Oratio Platonica Tertia ad Capitonem*, cum paucissimis scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus, quae in prima tantum, ac secunda pagina occurrunt. Tom. cit. a pag. 315. ad pag. 331.

XXIV. pag. 312. *In Puteum, qui est in Aesculapii templo*. Tom. I. p. 252.

XXV. pag. 313. *Contra criminantes, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

XXVI. p. 314. *b. Oratio Aegyptica*. Ibid. p. 331. Mutila est in fine; definit enim in verbis: ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῷ κεχυμένῳ ὁ Μενδήσιος . . . quae incidunt in edit. p. 361. v. 1.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. tineis, ac situ valde corruptus. Constat fol. scriptis 320.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ.

METHODVS DIONYSII.

COD XI. I. pag. 1. Διονυσίου Ἁλικαρνασέως μέθοδος πανηγυρικῶν, γαμηλίων, γενεθλιακῶν, ἐπιθαλαμίων, προσφωνηματικῶν, ἐπιταφίων, προτρεπτικῶν ἀθληταῖς. *Dionysii Halicarnassei Methodus Orationum panegyricarum, nuptialium, genethliacarum, epithalamicarum, prosphoneticarum, sepulcralium, exhortatoriarum ad athletas*; seu potius *Ars Rhetorica ad Hechecratem*, duodecim Capitibus constans. Inc. Πανήγυρις, εὕρημα μὲν, καὶ δῶρον θεῶν. Des. οὗτος ὁ περὶ τῶν λόγων ἐξετάσεως λόγος. Concordat cum edit. Lipsiens. MDCXCI. fol. (quam citavimus supra Plut. LVIII. Cod. XXII. §. II.) Tom. II. a p. 33. ad p. 68. Notandum tantum, Capiti X. Περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελουμένων, hanc ab eodem Codicis scriptore notulam praefixam: Τοῦτο τὸ μονόβιβλον, οἶμαι, Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς συνέταξεν ὁ πρότερος· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ ὡς ἐκδεδομένου αὐτῷ τοῦ περὶ μιμήσεως.

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων. *Eiusdem de iis, quae Thucydidi propria sunt*, Epistola inscripta: Διονύσιος Ἀμμαίῳ τῷ φιλτάτῳ χαίρειν (1). *Dionysius Ammaeo amicissimo salutem*. Habes in Cod. XXII. Plut. LVIII. §. II. supra p. 463.

III. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων πρὸς Ῥοῦφον Μετίλιον. *Eiusdem de compositione nominum* (sive *de structura orationis*) *ad Rufum Metilium*. Inc. Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, φίλε, δίδωμι. Des. ἡ φαύλα, καὶ ἄχρηστα. In dicta edit. Tom. cit. a p. 1. ad p. 32.

IV. pag. 100. Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐστι περὶ φράσεως. *Demetrii Phalerei de Interpretatione, hoc est de elocutione*. Inc. Ὥσπερ ἡ ποίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις. Des. ταῦτα ἀμφότερα. Exstat in Rhetorum Graecorum Collectione Aldi Manutii Venetiis MDVIII. fol. a p. 545. ad p. 573.

V. pag. 133. *b.* Ἀψίνου ῥήτορος περὶ προοιμίων. *Apsinis Rhetoris de Prooemiis*, sive *Ars Rhetorica*. Inc. Εἴρηται μέν τινα καὶ τοῖς, κ. λ. Des. τραγικὴ εἴη. Ibid. a pag. 682. ad pag. 726.

VI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. *Eiusdem de figuratis quaestionibus*. Inc. Τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. Des. μήπως δειχθῇ τὸ χρῆμα. Ibid. p. 727.

VII. pag. 192. *b.* Μινουκιανοῦ περὶ ἐπιχειρημάτων, ἐν ἄλλῳ, Νικαγόρου. *Minuciani de sedibus argumentorum, in alio* (sc. exemplari) *Nicagorae*. Inc. Ὁ ῥήτωρ πίστεσι χρήσεται. Des. ἢ Ἀθηναίοις. Ibid. p. 731.

VIII. pag. 198. Ἀριστείδου περὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου. *Aristidis de civili dictione* (2). Inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν. Des. ταλαιπωροῦντες ἠνεσχόμεθα. Ibid. a pag. 641. ad p. 663.

IX. pag. 225. *b.* Sequitur Tractatus alter sine titulo; sed est *eiusdem Aristidis de simplici dictione*. Inc. Ἐπειδή σοι τὰς ἰδέας ὑπεδείξαμεν. Des. καθ' ἕκαστον εἴρηται. Ibid. a pag. 663. ad p. 682.

X pag. 248. Μενάνδρου ῥήτορος διαίρεσις τῶν ἐπιδεικτικῶν. *Menandri Rhetoris divisio caussarum in genere demonstrativo*. Inc. Τῆς ῥητορικῆς ἁπάσης. Des. βούλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν ἀρχόμενος αὐτοῦ. Ibid. a pag. 594. ad pag. 641. In Codice nullum adparet in fine defectus indicium. Apponitur autem haec amanuensis subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νικοδήμου μοναχοῦ. διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ εὐγενεστάτου Τζούλη Ῥωμαίου. διὰ τὸν κύριον μή με ἀρᾶσθαι, ἀλλ' ἱκετεύω, εὔχεσθαι. ἐγεγόνει ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ εἰς τὰς κζ'. *Absolutus est praesens liber manu propria a me peccatore Nicodemo monacho, opera & sumtibus nobilissimi Tzulii Romani. Oro vos per Dominum, ne maledicta, sed preces in me effundatis. Peractum est a me mense Ianuario die XXVII.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime servatus, cuius meminit Montfauconius Palaeogr. Graec. p. 86. Constat foliis scriptis 300.

AO-

(1) Hanc Epistolam omisit Montfaucon. in suo Catalogo: quem vero *de imitatione* tractatum enunciat, heic nullus apparet; fortasse pro titulo Operis notulam illam, quam mox retulimus, perperam accepit.

(2) Hic primus Aristidis Rhetoricorum Liber Montfauconium effugit; ex quo factum est, ut sequentem Tractatum, utpote titulo destitutum in Codice, ad Hermogenem pertinere suspicatus fuerit.

ΛΟΓΟΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ORATIONES, EPISTOLAE ET CARMINA DIVERSORVM.

Scilicet

Michaëlis Acominati, sive Choniatis, Greg. Nazianzeni, & Theophylacti Achridis in Bulgaria Archiepiscopi.

COD. XII. Continet hoc Volumen, primum Michaëlis Acominati, sive Choniatis, Atheniensis Metropolitae, Orationes & Epistolas quamplurimas; sed quum Epistolae Orationibus sint interfertae, hasce ab illis secernentes, Homiliarum primum, & Orationum seriem dabimus; Epistolas vero in finem omnes reiiciemus, singularum initia eo primum ordine, quo iacent in Codice, deinde per alphabetum recensentes. Praecedit igitur:

I. pag. 1. Προθεωρία εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον τοῦ . . . . (1) *Protheoria in praesentem Librum* . . . . . . Inc. Φιλολόγος ὁ τοῦ βιβλίȣ τοῦδε πατήρ. Des. πᾶσαν τὴν τοιαύτην παραιτεῖ νέμεσιν. Habetur haec Ms. una cum plerisque ex sequentibus Orationibus in Bibl. Bodleiana inter Codd. Baroccianos num. 131. ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 402. in not. secunda, ubi ipsius Codicis Barocciani quamdam exhibet recensionem. Hanc protheoriam excipiunt statim Epistolae VII.

II. pag. 3. *b.* Πρὸς τȣ̀ς ἀχθομένȣς διὰ τὸ ἀφιλένδεικτον. *Ad eos, qui aegre ferebant, quod specimen ingenii sui edere nollet.* Inc. Ὁμήρῳ τῷ μεγαλοφωνοτάτῳ. Des. ἢ ῥάθ' ὑπέρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην. Ms. ibid.

III. pag. 7. *b.* Ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον ἀρχιεπίσκοπον Χωνῶν κύριον Νικήταν. *Encomium in beatum Archiepiscopum Chonarum D. Nicetam.* Inc. Κωφὸς μὲν ἀνήρ. Des. τȣ̃το γέρας ἔχεις λαβών. Exstat Ms. & in dicto Cod. Barocc. Erat autem Nicetas iste Choniates, frater germanus Michaëlis, minorque natu, cuius exstant Historiae Byzantinae Libri XXI. & Thesaurus Orthodoxae Fidei Libris XXVII. comprehensus.

IV. pag. 19. Λόγος ἐκδοθεὶς τινι τῶν ῥητορευόντων εἰς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κύριον Μιχαήλ. *Oratio tradita cuidam Rhetori in sanctissimum Patriarcham D. Michaëlem.* Inc. Ἔστι πȣ Σικελικός τις λειμών. Des. ὡς στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον. Ms. in dicto Codice.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ λόγος, ὅτε πρῶτον ταῖς Ἀθήναις ἐπέβη. *Eiusdem Oratio* habita, *quum primum Athenas ingressus est.* Inc. Τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. Des. ἵνα κ̀ αὐτοὶ ναὸς θεȣ̃ εἴημεν, ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Ms. in dicto Cod. Barocc. 131.

VI. pag. 27. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα κατὰ τὴν τρίτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν, ἐν ᾗ καὶ ὁ τίμιος κ̀ ζωοποιὸς σταυρὸς προτιθέμενος προσκυνεῖται. *Eiusdem Homilia dicta in tertia Dominica Ieiumorum, in qua venerabilis & vivifica Crux proposita adoratur.* Inc. Καὶ ὁδοιπόρος ὀρθίαν ἐλαύνων. Des. κ̀ ἀκαταλύτῳ ἑορτῇ ἡμῶν, ἀμήν. Ms. ibid.

VII. pag. 28. *b.* Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν βαΐων. *In festum Palmarum.* Inc. Οἱ μὲν προφητικώτατος. Des. κ̀ λέγειν κατὰ θεόν. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Latine vero edita in Bibl. Concionat. Combefisii Tom. III.

VIII. pag. 30. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Νικήφορον τὸν Προσȣ̃χον ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάντα. *Allocutio ad Praetorem D. Nicephorum Prosuchen, Athenas ingredientem.* Inc. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τȣ̃ κυρίου. Des. καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Sequuntur deinde aliae Epistolae XV.

IX. pag. 38. Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Λεωνίδην καὶ τὴν συνοδίαν αὐτȣ̃. *In sanctum hieromartyrem Leonidam, & socios eius.* Inc. Εἶτα πάλαι μὲν Ἀθήνησιν. Des. ἧς γένοιτο τυχεῖν κ̀ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Inter Elogia, ac Vitas Sanctorum, quorum alphabeticam syllogem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. p. 48. seqq. nulla de hisce fit mentio.

X. pag. 39. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Δημήτριον τὸν Δριμὴν ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάντα. *Acclamatio in Praetorem D. Demetrium Driman, Athenas ingredientem.* Inc. Τὸν Θησέα φασὶν ἐκεῖνον. Des. κ̀ γῆρας παρεκτείνων ἀκρότατον. Redeunt nunc aliae Epistolae XIX.

XI. pag. 52. *b.* Ὁμιλία ἐπιστάντος τῷ κατ' Εὔβοιαν Εὐρίπῳ. *Homilia quum primum inviseret Euripum Euboicum.* Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Des. ὃ ὢν κ̀ καλȣ́μενος νῦν τε κ̀ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας, ἀμήν. In dicto Cod. Barocc. 131.

XII. pag. 54. Θρηνῳδία ἐπὶ τῷ μακαρίτῃ κυρίῳ Θεοφυλάκτῳ τῷ Βελισσαριώτῃ. *Threnodia super beatae memoriae D. Theophylacto Belissariotae.* Inc. Θρήνȣς μὲν πλέκειν ἀμέτρȣς. Des. κ̀ ποιμένος κ̀ ἀμνοῦ δι' ἡμᾶς, ἀμήν.

XIII. pag. 57. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰσαάκιον τὸν Ἄγγελον. *Oratio encomiastica in Imperatorem D. Isaacium Angelum.* Inc. Εἶτα βασίλισσα μὲν νότȣ. Des. κ̀ τȣ̀ς ὅρȣς τῆς ζωῆς ἐπεκτείνοντος. Ms. in dicto Cod. Barocc. Sequuntur aliae Epistolae XI.

XIV. pag. 73. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μακαρίτην ἀρχιμανδρίτην τῶν ἐν Ἀθήναις μοναστηρίων κύριον Νεόφυτον. *Oratio funebris in beatae memoriae D. Neophytum monasteriorum Atheniensium Archimandritam.* Inc. Εἰ κ̀ Σολομῶν ἔφη πȣ γνωματεύων. Des. ἢ πρότερον ἰλεȣ́μενος. Ms. ibid.

XV. pag. 78. *b.* Μονῳδία εἰς τὸν ἁγιώτατον Θεσσαλονίκης κύριον Εὐστάθιον. *Monodia in SS. Thessalonicensem D. Eustathium.* Inc. Ὦ συγγνὸς αἰὼν, ὦ τλήμων ἡμεῖς γενεά. Des. κ̀ λατρεύοντες. Ms. ibid. Redeunt nunc Epistolae VIII.

XVI. pag. 86. *b.* Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Hypomnesticum in Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι. Des. τολμήσαντες ἐδεή-

(1) Tituli reliqua prorsus evanida oculorum aciem eludunt; sed nomen fortasse *Michaëlis Acominati* continebant.

ἐδεήθημεν. Sequuntur Epiſtolae XVIII. (1).

XVII. pag. 93. Προσφώνημα εἰς τὸν γυναικάδελφον τοῦ βασιλέως κύριον Βασίλειον τὸν Καματηρόν. *Acclamatio in fratrem uxoris Imperatoris D. Baſilium Camaterum*. Inc. Τὸν μεγαλεργὸν Ἡρακλῆν. Def. τῆς μετεώρου λυχνίας τῶν ἀνακτόρων. Redeunt Epiſtolae X.

XVIII. pag. 98. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν μέγαν Δοῦκαν τὸν Στρυφνόν. *Acclamatio in magnum Ducam Stryphnum*. Inc. Ἔδει μὲν διαμεμενηκέναι Ἀθήνας. Def. ϗ πρὸς τοὺς ἐκεῖσε γαληνοὺς λιμένας μεθορμίζοντος. Poſtrema huius Allocutionis, recentiori manu ſuppleta ſunt propter unius folii defectum ante paginam 104. cuius propterea prima verba . . . . . τῇ δόξῃ· δεδοξασμένα δὲ ὅμως πάντα κ. λ. quo pertineant, ignoramus; ultima tamen eſſe alicuius Homiliae, patet ex concluſione, quae ita habet: ὧν ἐν μεθέξει ϗ ἡμεῖς εὑρεθείημεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Sequuntur Epiſtolae XIV. quarum tertiae, quae in reliquarum ſerie eſt XCI. hic titulus praefigitur: Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ, ἃς ἔγραψεν ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Κέω. *Eiuſdem Epiſtolae, quas ex inſula Chio conſcripſit*.

XIX pag. 116. *b.* Μονῳδία εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην. *Monodia in fratrem ſuum D. Nicetam Choniatem*. Inc. Ὢ πονηρᾶς ἀγγελίας, ὢ πικρᾶς ἀκοῆς. Def. καὶ ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς αἰωνίου. Exſtat in Biblioth. Regia Pariſienſi Cod. MCCXXXIV. Graece nondum prodiit praeter particulam quamdam ab Allatio contra Hottingerum p. 197. prolatam. Latine vero ex Petri Morelli verſione una cum Libris Hiſtoriarum Nicetae edita eſt Pariſ. MDLXVI. fol. & in Corpore Hiſtoriae Byzantinae Francof. MDLXVIII. fol. & in Bibl. Patr. Lugdun. Tom. XXV. pag. 180. Sequuntur deinde Epiſt. LXXVIII. quae una cum ſuperioribus coniunctae numerum efficiunt CLXXX.

XX. pag. 164. Προθεωρία εἰς τοὺς ἀπὸ ψυχῆς ϗ σώματος λόγους. *Protheoria in Sermones Animae & Corporis*. Inc. Τὴν τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς διαφορὰν, κ. λ. Def. ταῦτα ἔδει προθεωρηθῆναι, ϗ δὴ προτεθεώρηται. Sermo Animae inc. Εἰ μὲν παρ' ἄλλοις οὐκ εἰδόσιν ἐπ' ἀκριβὲς τὴν κατ' ἐμοῦ ἐπήρειαν τοῦ συζυγοῦς τοῦδε σώματος, κ. λ. Def. δι' ὑμῶν διαιτητῶν ἅμα ϗ πρέσβεων. Sermo Corporis pag. 169. *b.* inc. Ὅσην μὲν ὕβριν ϗ λοιδορίαν ϗ ἡλίκα σκώμματα ξυμφορήσασα κατέχεέ μου ἡ σεμνὴ ψυχὴ, κ. λ. Def. ψῆφος ϗ τὰ πρακτέα, ϗ μὴ, διορίζουσα. Sequitur pag. 176. Ἡ διαίτησις τῶν δικαστῶν. *Sententia a iudicibus prolata*. Inc. Ἐπειδήπερ ϗ ἀμφοτέρων τοὺς λόγους ἠκούσαμεν ἀνὰ μέρος. Def. εἰς τὴν χώραν τῶν ἀσεβῶν ἀπενεχθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κ. λ.

XXI. pag. 177. Τοῦ αὐτοῦ σχέδος. *Eiuſdem* (nempe Michaëlis Acominati) *ſcheda*. Inc. Εἰ ϗ μὴ χρόνιος ἦν ἐν γῇ βαρβάρων, κ. λ. Deſinit imperfecte in verbis: οὑτωσὶ εἰσεκώμασε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ϗ τὸ μήπω . . . Interſeruntur in medio nonnulli verſus iambi *ad Deum*, quorum initium:

Ἀλλ' ὦ κατοικῶν οὐρανοῦ κύτος μέγα, κ. λ.

XXII. pag. 180. Τοῦ Ἀθηνῶν. *Athenienſis Metropolitae* (ſc. Michaëlis eiuſdem Acominati) Luſus *Theano* inſcriptus verſibus heroicis. Primi ſeptem rubris litteris ſunt exarati, ac tituli loco videntur praefixi; ita enim habent:

Ἡσυχίης τόδ' ἄθυρμ' ἐμὸν ἦδε τελέσχη μακρά.
Ἀνδρὸς ἀκηδιόωντος ἀήματι νυσταλόεντι,
Οὐ μὰν ἄμουσον πάμπαν, ὅλον τε πόνῳ πεπαικται.
Ἀλλ' ἐπιμὶξ τῆς παιδιῆς ἔσθ' ἅκεν ἐσπούδασαι·
Οὐδὲ γε αὖ ἱερῇ πολιῇ καθάπαξ ἀπεοικός.
Οὔνομα ϗ Θεανὼ κικλήσκεται, οὔνομα σεμνόν.
Καί κε σὺ τοῦτο γνώσεαι, ὦ φίλος, αὐτίκ' ἐπελθών.

Mei otii hic iocus eſt, & merae nugae,
Viri negligentis ſpiritu ſomnolento dictatae:
Sed non prorſus illepidus labor, nec totus iocularis eſt:
At mixtim quaedam ſunt inter iocos ſeria,
Neque a ſacra canitie penitus abhorrentia.
Nomen, quo inſcribitur, eſt Theano, nomen decorum.
Sed tu haec dignoſces, amice, ſtatim aggreſſus legere.

Carmen inc.

Κόσμον ἐμῶν προθύρων συκέην σκιόεσσαν ἀείδω.

Def.

Δουλοσυνάων ἀργαλέα προταμῶν ζυγόδεσμα.

Notandum huius poëtici Luſus folium unum inter Theophylacti Epiſtolas, de quibus infra, male fuiſſe a bibliopego inſertum.

XXIII. pag. 85. *b.* Sequuntur alia Carmina eiuſdem, heroico metro conſcripta, quorum haec ſunt argumenta:

I. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
II. εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν,
III. εἰς θεοτόκιον,
IV. εἰς τὸν μονόκερων,
V. εἰς τὴν σταύρωσιν,
VI. εἰς τρίμορφον,
VII. εἰς ἀγγέλους. Horum poſtrema tria ſunt iambica.

XXIV. pag. 187. Ἀρχαί τινων διαφόρων ἐπιστολῶν. *Initia quarumdam diverſarum Epiſtolarum*, quae ſunt numero XXIII. exercitationis gratia fortaſſe exarata.

XXV. Orationibus hactenus, aliiſque Michaëlis Acominati Opuſculis recenſitis, ad Epiſtolas veniamus, quae hunc in Codice habent ordinem:

I. inſcribitur: Πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην (2).

Incipit: Πολλάκις ἐπέστειλας ἡμῖν περὶ τῶν ἡμετέρων πονημάτων.

II. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐσταθίῳ (3).

Ὤμοι ἐγώ. τίποτε τοσοῦτος ὑπερρύη χρόνος;

III.

(1) Montfaucon. XVI. tantum enunciat.
(2) Illum nimirum, de quo paullo ante in §. III. pag. 501. mentionem fecimus.
(3) Illum intellige, qui Commentariis doctiſſimis totum Homerum illuſtravit, de quo vide ſupra pag. 489.

III. Τῷ Πηγονίτῃ κυρῷ Κωνςαντίνῳ.
Βαβαὶ τῆς τοῦ λογογράφου δεινότητος.
IV. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Εὐδαίμων οὗτος ἀνὴρ, καὶ εἴ τις ἄλλος.
V. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ο' μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς, ἤδη δὲ καὶ σός.
VI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Ὑψώσω σε, θειότατε δέσποτα.
VII. Πρὸς τὸν αὐτὸν Θεσσαλονίκης.
Ο'δ' αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν, κ. λ.
VIII. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Α'θήνηθεν τὸ γράμμα, ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο, κ. λ.
IX. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ (1).
Τί τοῦτο πέπονθα, μακαριώτατε δέσποτα.
X. Τῷ Φουρνίτῃ κυρῷ Θεογνώςῳ.
Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηταί μου.
XI. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ (2) κυρῷ Γεωργίῳ.
Ω῎μοι ἐγώ. τίποτε ἄλλοτε μὲν ἄλλοι.
XII. *Eidem*.
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμέν σοι.
XIII. Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι (3) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς, πανεντιμώτατε.
XIV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Ηθελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐγχαράττειν.
XV. Τῷ Βελισσαριώτῃ κυρῷ Ι'ωάννῃ.
Βαβαὶ τῆς σιγῆς. σχετλιάσω γάρ.
XVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Α'γιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην.
XVII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Τί ὅτι ἓν καὶ μόνον ἦν τὸ καλόν.
XVIII. Τῷ Θηβῶν κυρῷ Ι'ωάννῃ (4).
Πανιερώτατε ἀδελφὲ, ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα.
XIX. Τῷ νέων Πατρῶν (5) καὶ ὑπερτίμῳ (6) κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ε'γὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιςέλλων.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ.
XXI. Τῷ σακελλαρίῳ (7) τῶν Α'θηνῶν τῷ Φωκᾷ.
Ε῎δει μὲν, θεοφιλέςατε, μηδεμίαν σοι.
XXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Μετὰ πλείςης αἰδοῦς ἐγχαράττω.
XXIII. Τῷ νέων Πατρῶν καὶ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε.
XXIV. Τῷ αὐτῷ.
Σύμφημι καὶ αὐτὸς, σοφωτάτη, κ. λ.
XXV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή.
XXVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Βασιλείῳ (8).
Ε῎δει μὲν ἐς τοσοῦτον ςερεῖσθαι.
XXVII. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαροῖς οἶδε.
XXVIII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φιλτάτη μοι.
XXIX. Τῷ νέων Πατρῶν καὶ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ (9).
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα.
XXX. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Πιςὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτη μοι.
XXXI. Τῷ σεμνῷ καὶ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Τίς λαλήσει τὰς δυναςείας τοῦ κυρίου.
XXXII. Τῷ αὐτῷ.
Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας ἐνάργεια.
XXXIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Α'γιώτατέ μου δέσποτα, πότερον μόνοις ἡμῖν.
XXXIV. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Νῦν εἴπέρ ποτε μνείαν ἐποιήσατο.
XXXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.
Οὐ διορίζω προσαγορείαις ἢ γράμμασι.
XXXVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Η῎θελον αὐτὸς συμπαρεῖναί σοι.
XXXVII. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ κυρῷ Λουκιανῷ.
Καὶ τοῦτο σὸν, καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἀρετῆς.
XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε, τιμιώτατε.
XXXIX. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Οὐκ οἶδα, πανσέβαςε κεφαλὴ, ὅπως, κ. λ.
XL. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Η'πάτησάς με, κύριε, καὶ ἠπατήθην.
XLI. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Πρόσθες, σοφωτάτη καὶ φίλη μοι κεφαλή.
XLII. Τῷ μεγαλυπερόχῳ πρωτονοταρίῳ ... (10) καὶ πραίτωρι κυρῷ Νικολάῳ τῷ Τριψύχῳ, (vel Τριψύχῃ).
Α'νέπνευσα μικρὸν τῶν περιςοιχιζόντων.
XLIII. Τῷ Γαρδικίου (11) καὶ περιςερᾶς ἐπισκόπῳ κυρῷ Ε'πιφανίῳ.
Ι'ερώτατε καὶ ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι.
XLIV. Τῷ ἃ (sic) πανεντιμουπερτάτῳ θείῳ τοῦ βασιλέως τῷ Κασαμονίτῃ.
Ε῎μελλεν ὁ πάμμεγας καὶ ἅγιος κύριός μου.
XLV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ο῎περ τῆς γραφῆς ἰσορρόπης μανθάνομεν.
XLVI. Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρῷ Λεοντίῳ (12).
Α'γιώτατέ μου δέσποτα καὶ αὐθέντης.
XLVII. Τῷ Κεψηνῷ κυρῷ Ι'ωάννῃ.
Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν.

I. i XLVIII.

(1) Fuit monachus collis S. Auxentii, & Patriarcha Constantinopolitanus ab anno MCLXXVIII. ad annum MCLXXXIII.

(2) Nihil de hac voce in Gloss. Med. & Infim. Graecit. apud du-Cangium occurrit

(3) Σκευοφύλαξ erat, qui sacra Ecclesiae vasa custodiebat.

(4) Intellige Thebas Boeotias metropolim in provincia Helladis, quibus praeerat Ioannes anno MCLXVI. Vide Le-Quienium in Orient. Christian. Tom. II. pag. 211.

(5) Novarum Patrarum Ecclesia in provincia Thessaliae sita erat. Huius quoque Praeses erat Euthymius anno MCLXVI. Vide Le-Quienium loc. cit. p. 124.

(6) Υ'περτίμου titulo utplurimum insigniti erant Metropolitae, qualis erat Euthymius iste. Ob doctrinae praestantiam etiam Michaëli Psello adhuc superstiti tributus fuit; quod quum illi plurimorum suae aetatis conflasset invidiam, orationem in ipsos conscripsit, quae habetur supra pag. 415. §. XXXIX.

(7) Sacellarius erat ecclesiasticae pecuniae curator & custos. Σακέλλη enim, sive σακέλλιον dicebatur *sacculus pecuniarius*, hoc est aerarium Ecclesiae, quo eleemosynae adservabantur.

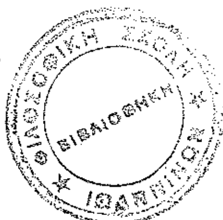
(8) Basilius Camaterus fuit Patriarcha Constantinopolitanus ab anno MCLXXXIII. ad annum MCLXXXVI. ac Theodosio in insulam Terebinthum secedenti successit.

(9) In margine e regione huius tituli ab eadem, ut videtur, manu adiecta sunt verba: Τῷ πατριάρχῃ μᾶλλον ἢ τῷ νέων, &c. ut videatur *Patriarchae* potius *cuidam* inscribi, quam *novarum Patrarum Episcopo* debuisse.

(10) Ita per compendia titulus hic effertur, ut reliquis vix coniectura perceptis, unius tamen verbi neque vim adsequi, neque formam typis exhibere licuerit.

(11) Gardicium unus erat ex Episcopatibus Metropolitano Larissae in provincia Thessaliae subiectis, cuius meminit tantummodo Le-Quienius loc. cit. pag. 103. 104. lin. 17. nullos tamen ipsius Praesules recenset.

(12) Septem tantum menses Patriarchalem sedem obtinuit Constantinopoli Leontius anno MCXC. dictus *Theotocites*, quod per Θεοτόκον, quam sibi apparuisse dicebat Imperator, electus fuisset. Successit autem Nicetae Muntani.

XLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος.

IL. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείȣ (1) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φόβος, ὃν ἐφρόντισα, φησὶν, ἦλθέ μοι.

L. Τῷ ἃ σηκ. (f. πρωτασηκρήτῃ) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Δριμῇ.

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν τὰ ἐπισολιμαῖα.

LI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα ἐγώ.

LII. Τῷ Πικριδίῳ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ λογαριαςῇ (2) τοῦ Πραιτωρίου.

Ἥδυ τὸ φθέγμα, τἆλλά τε ϗ ὡς, κ. λ.

LIII. Τῷ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Βελισσαριώτῃ.

Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ.

LIV. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Ἅπερ πάσχουσι ζωγρώμενα τὰ πτηνά.

LV. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς του Στουδείου κυρῷ Λȣκιανῷ.

Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων ϗ ἐρωμένων πόθος.

LVI. Τῷ Κοψηνῷ κυρῷ Ἰωάννῃ.

Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων ζωή.

LVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμȣ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Αἰεὶ παῖδες οἱ Ἕλληνες.

LVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἕως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου, κεκράζομεν.

LIX. Τῷ Ματζȣκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε ἄλλης χρείας.

LX. Τῷ μεγάλῳ Δουκὶ τῷ Στρυφνῷ.

Ἐπειδὴ Θεος ἀνάγων δι᾽ ἄλλοτε ἄλλων.

LXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ (3).

Δείλαιοι μὲν, ϗ δείλαιον ἕλκοντες βίον.

LXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Ἆῤ οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα με.

LXIII. Τῷ σεμνῷ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ (4).

Πολλὰς οἶδ᾽ ὅτι τὰς ἀντιδόσεις ὀφείλει.

LXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοι.

LXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἅπαν, κ. λ.

LXVI. Τῷ θεοφιλεςάτῳ σπαθαρίῳ κυρῷ Κωνςαντίνῳ.

Ὄντως τῷ δυνατῷ μείζων ἡ πεῖρα.

LXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμȣ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Τὰ μὲν καθ᾽ ἡμᾶς ὅπως ἔχοντά ἐςιν.

LXVIII. Τῷ Παδυατῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Ἀδικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς.

LXIX. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαὴλ (5).

Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν.

LXX. Τῷ καθηγȣμένῳ τῆς μονῆς τοῦ Στȣδείου κυρῷ Λουκιανῷ.

Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος.

LXXI. Τῷ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης (6) κυρῷ Κωνςαντίνῳ τῷ Μεσοποταμίτῃ.

Ὁρατικόν φησιν ἄνδρα ϗ ὀξὺν, κ. λ. Mutila est in fine haec Epistola.

LXXII. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Ἰωάννῃ (7).

Εὐδαίμων ἀεὶ ϗ τρὶς ϗ πολλάκις.

LXXIII. Τῷ νέων Πατρῶν.

Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλὴ, ἔντεινε.

LXXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν ἡμῖν, κ. λ.

LXXV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείȣ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ.

Ἆῤ ἐπόψεται ϗ γράμμα ἡμέτερον.

LXXVI. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Εἴ πέρ τι ἄλλο κατ᾽ εὐχὴν ἐμοὶ, κ. λ.

LXXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Κωνςαντίνῳ τῷ Τορνίκῃ.

Ὡς εὐδαίμων εἴ πέρ τις ὁ μακαρίτης.

LXXVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ (8) κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ ἠονοτό. . . . (f. ἠονοπόντῳ, nam postremis litteris adscriptum est τ.)

Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφὸς, κ. λ.

LXXIX. Τῷ νέων Πατρῶν.

Ἑλλάδις δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι, κ. λ.

LXXX. Πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀθηνῶν (nempe Michaëlem Acominatum) τοῦ ὑπερτίμου νέων Πατρῶν κυροῦ Εὐθυμίȣ.

Ἐμοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη.

LXXXI. Τῷ γέροντι τῆς μονῆς τοῦ Κομνηνοῦ κυρῷ Ἀθανασίῳ.

Εἰ παροδικῶς ϗ προσβραχὺ ἐντυχόντες.

LXXXII. Τῷ ἀναγραφεῖ (9) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Κολυμβᾷ.

Προφθάνεις τὴν παρ᾽ ἡμῶν μέμψιν.

LXXXIII. Πρὸς τὸν αὐτὸν, ϗ τὸν σύντροφον αὐτοῦ κῦρον τὸν Νομικόπουλον.

Ἤδη πάντων ἡ μοχθηρία περίεςιν.

LXXXIV. Τῷ Καμάκωνι κυρῷ Γεωργίῳ.

Ἀκήκοα, πανσέμνη κεφαλὴ, πολλῶν.

LXXXV. Τῷ ὁσιωτάτῳ κυρῷ Ἡσαΐᾳ τῷ Ἀντιοχείτῃ (10).

Ὡς δρόσος ἐπ᾽ ἄγρωςιν, ἢ οἰκειότερον εἰπεῖν.

LXXXVI. Τῷ Θηβῶν κυρῷ Μανȣὴλ (11).

Ἁγιώτατε ϗ πανυπέρτιμε δέσποτα, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ.

LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀγαπήσω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα.

LXXXVIII.

(1) Κανίκλειον, *Caniculus*, erat atramentarium Imperatoris, cui qui praeerat, ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου dicebatur; hoc autem illi nomen est inditum, sive quod caniculi formam referret, sive quod caniculis fictitiis, ut hodie etiam fieri solet, sustentaretur

(2) Λογαριαςῶν duo genera erant: primi dicebantur λογαριαςαὶ τῆς αὐλῆς, ii nimirum, *qui in Palatio merentibus stipendia exsolvebant*; alter λογαριαςαὶ τῆς πλόας, *qui classis rationes expendebant*: prioris generis erat hic Basilius.

(3) Idem est atque ille, cui inscripta erat Epistola XIII Ex magno igitur Scevophylace creatus est Patriarcha Constantinopolitanus anno MCXCII. ac Dositheo successor fuit.

(4) Ille est fortasse Theodorus Irenicus, cognomine *Copas*, qui anno postea MCCXV. Nicaeae Patriarcha electus est

(5) Hic quoque Michaël Autorianus, sive Saurianus fuit Patriarcha Nicaenus ab anno MCCVI. ad annum MCCXIV. Haec tamen illi Epistola, quemadmodum etiam aliae superiores, conscriptae fuere, antequam Patriarchali munere fungeretur.

(6) Ὁ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης idem valet, ac Σακελλάριος, de quo vide supra notam ad Epistolam XXI.

(7) Forte ille est, qui in serie Episcoporum Thessalonicensium *Ioannes IV* a Le-Quienio loc. cit. pag 53. recensetur, de quo tamen, praeter nomen, ne verbum quidem addit

(8) Παρακοιμώμενος, *Praepositus Cubiculi*; ac prioribus saeculis dignitas erat Eunuchis tributa; extremis vero temporibus, duplicis fuit generis; alius enim erat παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος, *cubicularius Imperatoris*; alius παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης, *annuli regii signatorii custos*.

(9) Ἀναγραφεὺς, proprie *Descriptor*, erat *Tributorum exactor*. Vide Du-Cangium loc. cit pag 67

(10) Quum & ex inscriptione, & ex ipso Epistolae contextu videatur Esaias iste Antiochenae Ecclesiae Praesul fuisse, miror nullum in ipsorum serie Esaiam a Le-Quienio loc. cit. recenseri.

(11) Inter Thebarum Episcopos, nullum, cui nomen *Manuel*, recenset Le-Quien. loc. cit.

LXXXVIII. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα.
LXXXIX. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων καὶ καλῶς ἔχων.
XC. Τῷ αὐτῷ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων.
XCI. Πρὸς τὸν Θηβῶν.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι.
XCII. Τῷ αὐτῷ Θηβῶν κυρῷ Μανυήλ.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδύνων μϐ.
XCIII. Τῷ ἰατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδύκῃ.
Ὅσον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένοι.
XCIV. Τῷ καθηγυμένῳ τοῦ κυροῦ (1) Μελετίυ κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ἐρωτᾷς, σεβασμία ϗ φίλη μοι κεφαλή.
XCV. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ. ὁ γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν, κ. λ.
XCVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὡς εὐμαθές μοι τὸ σὸν, ἁγιώτατε, κ. λ.
XCVII. Τῷ καθηγυμένῳ τοῦ ἁγίυ Μελετίυ τῷ κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ Θεός.
XCVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ἐψυχαγώγημαι ϗ αὖθις.
IC. Τῷ αὐτῷ.
Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί.
C. Τῷ ὁσιωτάτῳ μοναχῷ (2) κυρῷ Λυκᾷ.
Ὀψὲ καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ.
CI. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ σεβαςῷ.
Ἤθελον, ἀνεψιὲ, συμπαρεῖναι.
CII. Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν, τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχουσα.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιςολῆς τύπῳ.
CIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Γράμμα μοι ἐγκεχείρισαι, πανεντιμώτατε.
CIV. Τῷ αὐτῷ.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε.
CV. Τῷ αὐτῷ.
Οὔτε τοῦ ἐπιςέλλειν ἡμῖν.
CVI. Τῷ Εὐρίπυ κυρῷ Θεοδώρῳ (3).
Ἔοικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις.
CVII. Τῷ Θηβῶν γραμματικῷ.
Οἷα ἐπιςέλλειν ϗ γράφειν.
CVIII. Τῷ ἀρχιτρῷ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Καλλίςῳ.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ.
CIX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Οὐκ ἀναμενῶ ϗ αὖθις.
CX. Τῷ Καρύςου κυρῷ Δημητρίῳ (4).
Εἰ καὶ μὴ συχνότερον ἐπιςέλλεις.
CXI. Τῷ υἱῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ἐξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω.
CXII. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε.

CXIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ ϗ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἁγιοσοφίταις.
Ἐγὼ τὸ μὲν ἐπιςέλλειν ὑμῖν, κ. λ.
CXIV. Τοῖς αὐτοῖς.
Ἠπάτησάς με, κύριε, ϗ ἠπατήθην.
CXV. Τῷ Πιςοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.
Ἰοὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας.
CXVI. Τῷ ἰατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδούκῃ.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια.
CXVII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, ϗ ὡς ἐξὸν ἐν τοιούτῳ καιρῷ.
CXVIII. Τῷ Βαρδύνῃ (5) κυρῷ Γεωργίῳ.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα.
CXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πόσης οἴει με ἐμπίμπλασθαι.
CXX. Τῷ σεβαςῷ κυρῷ Μανουὴλ τῷ Ἰαλέᾳ.
Πῶς ἄν σοι δηλώσω, πανσεβαςε.
CXXI. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ κυνη ... (f. κυνηγίου) τῶν φιλοσόφων.
Νῦν δ' ἐπεκλήθης γέγονας.
CXXII. Τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τῷ τε κυρῷ Νικήτᾳ ϗ τῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὢ πικρᾶς ἀγγελίας, ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς.
CXXIII. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα.
CXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς.
CXXV. Τῷ καθηγυμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.
Τὸ προσεχῶς ςαλὲν γράμμα συ.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθέν μοι.
CXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα.
CXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Πολλὰς ὀφείλεις, τιμιώτατε.
CXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πῶς ἄν σοι παραςήσω.
CXXX. Τῷ γυναικοθείῳ τοῦ βασιλέως σεβαςοῦ Λασκάρεως κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν ἀπόκειται.
CXXXI. Τῷ καθηγυμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.
Τὸ γράμμα συ δεξάμενοι, τιμιώτατε.
CXXXII. Τῷ ἀρχιτρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδύκῃ.
Εἰ καὶ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων.
CXXXIII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Νικήτᾳ.
Οἱ ςρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμώτατε.
CXXXIV. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίυ Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ὡς μακαριςὸς ἀνὴρ ἔτος ἐμοί.
CXXXV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν τυραννίδα.
CXXXVI. Τῷ καλῷ καιρῷ κυρῷ Ἰωάννῃ.
Εἰ μὲν ἁλώσιμον ᾔδειν σε.
CXXXVII. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιςε.

(1) Ita legitur in Codice; puto tamen errorem amanuensis; alibi enim & quidem rectius legitur ἁγίου pro κυροῦ.

(2) Ita interpretamur compendiariam notam ᾱ, aliorum Codicum auctoritate freti, qui vocem μοναχὸς ita exhibent; Montfauconius tamen *archiepiscopum* legit. Eiusmodi nota occurrit etiam supra in titulo Epist. XLIV.

(3) *Euripus*, prima civitas Episcopalis, sub Athenarum Metropolita, hodie *Chalcis* dicta, vulgo *Negroponte*. In serie Episcoporum nonus ponitur Theodorus iste a Le-Quienio loc. cit. p. 215.

(4) *Carystus*, sedes Episcopalis sub Corinthi primum, deinde sub Athenarum Metropolita. Duos tantum huius urbis Episcopos refert Le-Quien ibid. pag. 197. inter quos nullus Demetrius.

(5) Ita legimus compendiariam notam βαρ. superscriptis litteris δυν.

CXXXVIII. Πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κῦρον Μιχαήλ.
Ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά.
CXXXIX. Τῷ Κρήτης ἀρχιερεῖ.
Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς.
CXL. Τῷ Ναυπάκτου (1) κυρῷ Ἰωάννῃ,
Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον.
CXLI. Τῷ Βαρδύνῃ.
Χάρις τῷ Θεῷ, θεοφιλέστατε.
CXLII. Τῷ αὐτῷ.
Ὅταν πυνθανόμενοί μέ τινες.
CXLIII. Τῷ αὐτῷ.
Τί σοι ϗ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν.
CXLIV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς.
CXLV. Τῷ σακελλαρίῳ τῷ Πλευρῇ.
Ἤδη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον.
CXLVI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ὑπερορίας.
CXLVII. Τῷ Εὐρίπου κυρῷ Θεοδώρῳ.
Μέγα μὲν τὸ φέρειν.
CXLVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Νῦν εὐμαθές σου τὸ φώνημα.
CIL. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.
Νῦν σε ϗ μᾶλλον θαυμάζομεν.
CL. Τῷ Ταλέᾳ κυρῷ Μανουήλ.
Ἄργυρον μὲν ϗ χρυσὸν, κ. λ.
CLI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Ἀνέπνευσα, μᾶλλον δὲ καὶ μετρίως.
CLII. Τῷ Πιστοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.
Ἤδη μὲν ϗ ἄλλοτε γράψας οἶδα.
CLIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, πανεντιμώτατε ϗ λογιώτατε δέσποτα, τόσον παρ' αὐτοῦ.
CLIV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ἀψευδὲς ϗ τοῦτο, σοφὴ κ. λ.
CLV. Τῷ Εὐρίπου κυρῷ Θεοδώρῳ.
Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ.
CLVI. Τῷ Πιστοφίλῳ κυρῷ Γεωργίῳ.
Βαρύ τι χρῆμα τὸ ὄφλημα.
CLVII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Καισαριανῆς.
Ἔδει, τιμιώτατε καθηγούμενε τῆς σεβασμίας, κ. λ.
CLVIII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα.
CLIX. Τῷ ὑπομνηματογράφῳ (2) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.
Ὅμηρος μὲν ἀποδοιεῖν πίθων.
CLX. Πρὸς τὸν κῦρον Εὐθύμιον.
Ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλη σου.
CLXI. Τῷ χαρτοφύλακι κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.
Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι καὶ νῦν, κ. λ.
CLXII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ἄγευστος μέν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ.

CLXIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.
Οὕτως λογισμοὶ ἀνθρώπων.
CLXIV. Τῇ Βεριβοήσσῃ.
Ἔδει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ.
CLXV. Τῷ κρατίστῳ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Δούκᾳ.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον.
CLXVI. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.
Τί μ' ἀθανάτοισιν ἔϊσκεις.
CLXVII. Τῷ αὐτῷ.
Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων στωμυλίας.
CLXVIII. Τῷ πανοσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Προδρόμου κυρῷ Μαρτινιανῷ.
Ἤδειν μὲν ϗ πρότερον τὸ τῆς σῆς ἀρετῆς, κ. λ.
CLXIX. Τῷ ἐπισκόπῳ ϛε. (superscr. δϛ.)
Ὤιμην, πανιερώτατε ϗ ἐν κυρίῳ ἀγαπητὲ ἀδελφέ.
CLXX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί.
CLXXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μανουήλ.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη.
CLXXII. Τῇ τυχο. (supersc. μρ.) κυρᾷ Εὐγενείᾳ.
Τὸ γράμμα σου δεξαμένοις ἡμῖν.
CLXXIII. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας.
CLXXIV. Πρὸς τὸν νέον Πατρῶν τὸν Μεσοποταμίτην τὸν ϗ Κοσομήρην λεγόμενον.
Οὔτε πρότερον ἡνίκα ζῆν ἐδοκοῦμεν.
CLXXV. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.
Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα.
CLXXVI. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ.
CLXXVII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.
Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχή.
CLXXVIII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θειοτάτῳ Ἰώβ.
CLXXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Λασκάρει τῆς ἀνατολῆς.
Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα.
CLXXX. Τῷ μεσάζοντι (3) αὐτοῦ τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην.

XXVI. pag. 163. *b.* Has Michaëlis Acominati Epistolas, aliae tres excipiunt ita cum illis coniunctae, ut quivis vel non indiligens lector eidem, cui superiores, facile eas adiudicet; praesertim quum primae titulus sit Τοῦ αὐτοῦ, nempe *Eiusdem*; &, ut verum fateamur, nos quoque ita opinati eramus; sed re deinde melius considerata, ac secundae titulo, qui verbis Γρηγ. Νυ. effertur, dubitandi aliquam occasionem praebente, tandem deprehendimus eas ad Gregorium Nazianzenum pertinere. Sunt autem istae:

I. pag. cit. Τοῦ αὐτοῦ, inc. Αʹ μὲν πρότερον ἐπεστέλλομεν. In edit. eius Operum Pa-

(1) *Naupactus*, Achaiae oppidum in secessu sinus Corinthiaci, primum Episcopalis sedes, deinde Metropolis. Ioannem vero putarim esse illum, quem in Metropolitarum serie sexto loco ponit Le-Quienius loc. cit. p. 199 e Codice Barocciano CXXXI huius not.tiam adeptus: sed quum ibi *Ioannis* forte nomen abesset, anonymum retulit.

(2) Ὑπομνηματογράφος erat *Actuarius*, & una ex dignitatibus Ecclesiasticis, illa Χαρτοφύλακος paullo inferior; ita enim ipsius munus describit Ioannes Episcopus Citri in Resp. Lib. V Iuris Graecorum: ποσοῦντος μέν τοι τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος, ἀντ' ἐκείνου τῷ Ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν

(3) Μεσάζοντες dicebantur, qui in Aula Imperatoris primas obtinebant, scilicet *Rerum Ministri*, de quibus vide Du-Cangium loc. cit. pag. 909.

Parif. MDCIX. fol. curante Iac. Billio Tom. I. pag. 774. Τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ infcripta.
II. pag. ead. Γρηγορίῳ Νύσσης, inc. Α'πέκειτο κ) τοῦτο τῇ μοχθηρᾷ, κ. λ. Ibid. pag. 799.
III. pag. 164. anepigrapha, inc. Τίς οὐκ ἐπαινεῖ φυτόν. Ibid. pag. 852. Πανσοφίῳ infcripta.

Epiftolarum CLXXX. Michaëlis Acominati, Athenienfis Metropolitae, recenfio per alphabeti litteras digefta, adiectis etiam numeris feriem, quam in Codice obtinent indicantibus.

Α'γαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί. 99.
Α'γαπήσω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα. 87.
Α"γευστος μέν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ. 172.
Α'γιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην. 16.
Α'γιώτατε ϗ πανυπέρτιμε δέσποτα, κ) ἐν κυρίῳ, κ. λ. 86.
Α'γιώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά. 138.
Α'γιώτατέ μου δέσποτα ϗ αὐθέντης. 46.
Α'γιώτατέ μου δέσποτα, πότερον μόνοις. 33.
Α'δικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς. 68.
Α'ηδήνηθεν τὸ γράμμα. 8.
Α'εὶ παῖδες οἱ Ε"λληνες. 57.
Α'κήκοα, πανσέμνη κεφαλή, πολλῶν. 84.
Α'νέπνευσα, μᾶλλον δὲ κ) μετρίως. 151.
Α'νέπνευσα μικρὸν τῶν περιστοιχιζόντων. 42.
Α"περ πάσχουσι ζωγρούμενα. 54.
Α"ργυρον μὲν κ) χρυσὸν, κ. λ. 150.
Α'ρ' ἐπόψεται κ) γράμμα. 75.
Α'ρ' οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα. 62.
Α'ψευδὲς κ) τοῦτο, σοφή. κ. λ. 154.
Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα. 123.
Βαβαὶ τῆς σιγῆς· σχετλιάσω γάρ. 15.
Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι κ) νῦν, κ. λ. 161.
Βαβαὶ τῆς τοῦ λογογράφου δεινότητος. 3.
Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ. 176.
Βαρύ τι χρῆμα τὸ ὄφλημα. 156.
Γράμμα μοι ἐγκεχείρισται. 103.
Δείλαιοι μὲν κ) δείλαιον. 61.
Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων. 55.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα. 118.
Ε'γὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιστέλλων. 19.
Ε'γὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν. 113.
Ε"δει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ. 164.
Ε"δει μὲν ἐς τοσοῦτον στερεῖσθαι. 26.
Ε"δει μὲν ἡμᾶς αὐτούς. 65.
Ε"δει μὲν, θεοφιλέστατε. μηδεμίαν. 21.
Ε"δει, τιμιώτατε καθηγούμενε. 157.
Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς. 139.
Εἰ κ) μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων. 132.
Εἰ ϗ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις. 110.
Εἰ μὲν ἀλώσιμον ᾔδειν σε. 136.
Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον. 64.
Εἰ παροδικῶς κ) προσβραχὺ ἐντυχόντες. 81.
Εἴ πέρ τι ἄλλο κατ' εὐχήν. 76.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ. 20.
Ε'λλάδης δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι. 79.
Ε"μελλεν ὁ πάμμεγας κ) ἅγιος, κ. λ. 44.
Ε'μνήσθη γάρ μου ὁ θεός. 97.
Ε'μοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη. 80.
Ε'ξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω. 111.
Ε'οικὰς ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε. 112.
Ε'οικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. 106.
Ε'πειδὴ Θεὸς ἀνάγων. 60.
Ε'ρωτᾷς, σεβασμία κ) φίλη. 94.
Εὐδαίμων ἀεὶ κ) τρὶς, κ. λ. 72.
Εὐδαίμων ἔτος ἀνήρ. 4.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε κ) σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη. 171.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε, ὅτι σε. 23.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα. 29.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα. 88.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε. 38.
Ε'ψυχαγώγημαι ϗ αὖθις. 98.
Ε"ως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου. 58.
Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχή. 177.
Η"δη μὲν κ) ἄλλοτε γράψας. 152.
Η"δη πάντων ἡ μοχθηρία περιέστιν. 83.
Η"δη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον. 145.
Η'δὺ τὸ φθέγμα, τἄλλά τε, κ. λ. 52.
Η"θελον, ἀνεψιὲ, συμπαρεῖναι. 101.
Η"θελον αὐτὸς συμπαρεῖναι. 36.
Η"θελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. 14.
Ηἴδειν μὲν καὶ πρότερον τὸ τῆς σῆς, κ. λ. 168.
Η"κω νεκρῶν κευθμῶνα. 175.
Η'πάτησάς με, κύριε, κ) ἠπατήθην, ὁ θεῖος, κ. λ. 114.
Η'πάτησάς με, κύριε, κ) ἠπατήθην. φθέγξομαι γάρ. 40.
Ι'ερώτατε κ) ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι. 43.
Ι'οὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας. 115.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια. 116.
Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα. 127.
Καὶ τοῦτο σὸν, κ) τοῦτο. 37.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδύνων μου. 92.
Μέγα μὲν τὸ φέρειν. 147.
Μετὰ πλείστης αἰδοῦς. 22.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα. 28.
Νῦν εἴ πέρ ποτε μνείαν. 34.
Νῦν εὐμαθές σου τὸ φώνημα. 148.
Νῦν ὁ ἐπεκλήθης γέγονας. 121.
Νῦν σε κ) μᾶλλον θαυμάζομεν. 149.
Ο'δ' αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν. 7.
Οἷα ἐπιστέλλειν ϗ γράφειν. 107.
Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηταί μου. 10.
Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ὑστερορίας. 146.
Οἱ στρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμώτατε. 133.
Ο' μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς ἤδη. 5.
Ο"μηρος μὲν ἀποδοιεῖν πίθων. 159.
Ο"ντως λογισμοὶ ἀνθρώπων. 163.
Ο"ντως τῷ δυνατῷ μείζων. 66.
Ο"περ τῆς γραφῆς ἱστορούσης. 45.
Ο'ρατικόν φησιν ἄνδρα. 71.
Ο"σον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένοι. 93.
Ο"ταν πυνθανόμενοί μέ τινες. 142.
Οὐδέν ἐσμεν οἱ σατροί. 170.
Οὐ διορίζω προσαγορείαις. 35.
Οὐκ ἀναμενῶ κ) αὖθις. 109.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ. 108.
Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ. 155.

Οὐκ

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν. 50.
Οὐκ οἶδα, πανσέβασε κεφαλὴ, ὅπως. 39.
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμεν. 12.
Οὔτε πρότερον, ἡνίκα ζῆν ἐδοκῦμεν. 174.
Οὔτε τοῦ ἐπιϛέλλειν ἡμῖν. 105.
Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς. 144.
Ὀψὲ κ̔ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ. 100.
Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφός. 78.
Πανιερώτατε ἀδελφὲ, ἐλπίζομεν. 18.
Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα. 158.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, κ̔ καλῶς ἔχων. 89.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ ὡς ἐξὸν ἐν τοιούτῳ καιρῷ. 117.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων. 90.
Πιϛὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτη μοι. 30.
Πολλάκις ἐπέϛειλας ἡμῖν, κ. λ. 1.
Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις. 63.
Πολλὰς ὀφείλεις, τιμιώτατε. 128.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν. 130.
Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων. 56.
Πόσης οἴει με ὑποπίμπλασθαι. 119.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς. 13.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιϛολῆς τύπῳ. 102.
Πρόσθες, σοφωτάτη κ̔ φίλη μοι. 41.
Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων ϛωμυλίας. 67.
Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν. 82.
Πῶς ἄν σοι δηλώσω, πανσέβασε. 120.
Πῶς ἄν σοι παραϛήσω. 129.
Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας. 32.
Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν. 74.
Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλή. 73.
Σύμφημι κ̔ αὐτός. 24.
Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος. 70.
Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντα. 67.
Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν. 47.
Τί ἐμοὶ κ̔ τῷ θειοτάτῳ Ἰώβ. 178.
Τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις. 166.
Τί ὅτι ἓν καὶ μόνον ἦν τὸ καλόν. 17.
Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος. 48.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον. 165.
Τίς λαλήσει τὰς δυναϛείας τοῦ κυρίου. 31.
Τί σοι κ̔ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν. 143.
Τί τοῦτο πέπονθα, μακαριώτατε. 9.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι πανεντιμώτατε. 153.
Τὸ γράμμα σου δεξαμένοις ἡμῖν. 172.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, τιμιώτατε. 131.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαροῖς. 27.
Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε. 59.
Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν. 69.
Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα. 179.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιϛε. 137.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς. 124.
Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον. 140.
Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθὲν μοι. 126.
Τὸ προσεχῶς ϛαλὲν γράμμα σου. 125.
Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοί. 53.
Ὑψώσω σε, θειότατε δέσποτα. 6.
Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην. 180.
Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα. 51.
Φόβος, ὃν ἐφρόντισα. 49.
Χάρις τῷ θεῷ, θεοφιλέϛατε. 141.
Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή. 25.
Ὤιμην, πανιερώτατε, κ̔ ἐν κυρίῳ, κ. λ.
Ὤμοι ἐγώ. τίποτε ἄλλοτε. 11.
Ὤμοι ἐγώ. τίποτε τοσοῦτος. 2.
Ὢ πικρᾶς ἀγγελίας. ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς. 122.
Ὡς δρόσος ἐπ' ἄγρωϛιν. 85.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε. 104.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας. 173.
Ὡς εὐδαίμων εἴ πέρ τις ὁ μακαρίτης. 77.
Ὡς εὐμαθές μοι τὸ σὸν, κ. λ. 96.
Ὡς μακαριϛὸς ἀνὴρ οὗτος. 134.
Ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλη σου. 160.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν, κ. λ. 135.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι. 91.

XXVII. pag. 188. *b.* Ἐπιϛολαὶ τοῦ μακαρίτου Βουλγαρίας κυρίου Θεοφυλάκτου. *Epistolae beati Bulgarorum* (Archiepiscopi) *D. Theophylacti*, numero LXXV. (1) eodem ordine, quo iacent inter Ioannis Meursii Opera edit. Florent. ex recensione Cl. Io. Lamii MDCCXLVI. fol. Vol. VIII. a pag. 791. ad pag. 931. Ex hoc enim Codice primum descriptas edidit Meursius, teste Io. Lamio in Praefatione ad dictum Volumen pag. XI. Qui tamen eas descripsit, non bene quarumdam titulos intellexit. Etenim in Epistola IV. pro Τῷ Ταρωνίτῃ προέδρῳ lego Τῷ τοῦ Ταρωνίτου ἀνεψιῷ. In Epist. XVI. pro Τῷ Ἀγκυραίῳ l. Τῷ Σμυρναίῳ. In Epist. XL. item pro Ἀμυρναίῳ l. Σμυρναίῳ. In Ep. XLIX. pro αὐτοκράτορι l. πρωτονοταρίῳ. In Ep. LXII. pro τῷ αὐτῷ l. Τοῦ αὐτοῦ, &c. Haec enim σφάλματα nobis sub oculos inciderunt dum pro instituti nostri ratione, singularum Codicis Epistolarum initium ac finem cum editis obiter conferremus.

XXVIII. pag. 214. Προσλαλιά τινι τῶν αὐτοῦ μαθητῶν περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι. *Allocutio ad quemdam suorum discipulorum de iis rebus, ob quas Latini* (a Graecis) *reprehenduntur* (2), auctore eodem Theophylacto. Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου ἐνώπιόν μου, εὐλαβέσατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱέ. Des. ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι γνῶσιν, κ̔ Χριϛῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, κ. λ. Exstat & in Cod I. Plut. LVI. supra pag. 291. §. III. quem vide.

XXIX. pag. 218. *b.* Πρὸς τὸν μέγαν Οἰκονόμον τὸν τοῦ πατριάρχου ἀδελφόν (3). *Ad magnum Oeconomum Patriarchae fratrem*. Inc. Μικρόν μοι πρός σε τὸν μέγαν τὸ τοῦ λόγου δῶρον, κ. λ. Des. κ̔ πρὸς τελείωσιν ἄγοντας. Auctor videtur idem Theophylactus tum huius, tum sequentis Allocutionis, & Apologiae.

XXX. pag. 219. *b.* Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς ἀτακτήσαντας. *Ad suos discipulos dissidentes*. Inc. Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὸ αὐϛηρὸν ἡμῖν ὀνειδίζοντες. Des. κ̔ λόγου μαθηταὶ καὶ πρεσβευταὶ πιϛευώμεθα.

XXXI. p. 221. Sequitur Tractatus sine titulo, qui videtur inscribi posse *Eunuchismi Apologia*

(1) In Codice tamen apparent LXXVI., quum Epistola XLV. *ad D. Ioannem Philosophum* duplicata bis repetatur.

(2) Haec omissa est a Montfauc. in suo Catalogo.

(3) Haec quoque a Montfauc. praetermissa.

gia ad fratrem eunuchum. Praecedit autem duplex argumentum. Primum iambicum inc.

Α᾽δελφός ἐςιν αἴτιός μοι τοῦ λόγυ,
Εὐνῦχος ὢν, ἄγαλμα κοσμίυ βίυ.

Alterum prosaicum inc. Λόγος ἀδελφῷ μὲν εὐνύχῳ χαρίζεται πικραινομένῳ πρὸς τὰ κατ᾽ εὐνύχων ἁπλῶς λεγόμενα, κ. λ. Apologia inc. Εὕρηκά σοι τῆς εὐνυχίας συνήγορον ἄμισθον. ἦν μὲν γὰρ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁπηνίκα κ̀ ὁ βασιλεὺς ἦν, κ. λ. Des. τὴν μνήμην ἔχων κἀπὶ τοῦ γήρως ἀκμάζυσαν.

XXXII. pag. 227. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνςαντῖνον. *Eiusdem* (sc. Theophylacti) *ad D. Constantinum Porphyrogenitum*, Institutio Regia. Inc. Δῶρόν σοι. Des. ςηρίζυσα. Eadem, quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. supra pag. 292. §. V.

XXXIII. pag. 231. *b*. Τοῦ αὐτοῦ. *Eiusdem* Allocutio ad pueros. Inc. Ἔδει μέν με λέγειν, ὦ παῖδες, ἱλαρώτερά τε καὶ εὐφημότερα, κ. λ. Des. ὕτωσὶ τῆς σωφρονύσης ἐκκλησίας ἀπελαυνόμενος. In inferiori margine illius paginae, in qua initium incidit huius Sermonis, rubris litteris, quibus plerumque amanuensis Operum titulos exarare solet, scriptum legitur, Βιβλίον Ἰσαὰκ τῦ Μεσοποταμίτυ, quae verba non sermonis huiusce auctorem (quo sensu Montfauconius videtur illa accepisse) sed libri potius possessorem quemdam indicare putanda sunt; quum praedictus titulus Τοῦ αὐτοῦ auctorem esse eumdem Theophylactum, facile cuique persuadeat.

XXXIV. pag. 234. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Ἀλέξιον. *Eiusdem ad Imperatorem D. Alexium Oratio*. Inc. Ἀνάγει. Des. γένηται. Eadem quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. §. IV. Postrema huius Orationis pagina, diversa ac recentiori manu suppleta est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. charactere quidem grandiori, sed ita compendiarie exarato, quoad titulos praesertim Opusculorum, & Epistolarum, ut coniectura plerumque uti necesse fuerit. Constat foliis scriptis 238.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XIII. I. pag. 1. OCcurrunt *Enarrationes quaedam Anonymi in XI. Evangelia ἑωθινὰ*, hoc est, *matutina, de iis quae gesta sunt post Christi resurrectionem*. Enarratio in primum, cuius initium est: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν, κ. λ. (Matth. Cap. XXVIII. vers. 16.) inc. Κατὰ τὸν Ἰωάννην, πρῶτον ὤφθη ὁ Ἰησῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτῦ κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναςάσεως. Finis harum interpretationum, qui est in postrema Evangelii secundum Ioannem verba, Οὗτός ἐςιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, κ̀ γράψας ταῦτα, κ. λ. mutilus est: desinunt enim, ὅταν σφόδρα θαῤῥῶμεν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, μηδὲ . . . .

II. pag. 39. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ, ἑρμηνεῖαι ὠφέλιμοι κατ᾽ ἐρώτησιν κ̀ ἀπόκρισιν. *Initium cum Deo. Enarrationes utiles per interrogationem & responsionem* de rebus nostrae Fidei, nimirum de Deo, de sanctissima Trinitate, ac de Incarnatione Verbi &c. Inc. Ἐρώτ. Τί ἐςι Θεός; Ἀπόκρ. Θεός ἐςιν ὐσία νοερὰ, ἀθεώρητός τε καὶ ἀνερμήνευτος, κ. λ. Des. ἐπλανήθη κ̀ ἐνικήθη ὑπὸ τῆς θεότητος, ὥσπερ ὁ ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ σκώληκος.

III. pag. 52. Aliae sequuntur quaestiones cum suis responsionibus, in quibus agitur primo *de triplici lege, de litterarum Hebraeorum, & Graecorum inventoribus*; tum varia Evangeliorum loca enarrantur, ac parabolarum allegoricae explanationes adferuntur, *de Publicano*, nimirum, *de filio prodigo, de homine, qui incidit in latrones, &c.* tandem nominum quorumdam Hebraicorum significationes proferuntur. Horum omnium initium est: Ἐρώτ. Πόσοι νόμοι ἐδόθησαν; Ἀπόκρ. Τρεῖς, φυσικὸς, γραπτὸς, κ̀ πνευματικός. Finis est: ὁ δεσπότης Χριςὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ᾧ ἡ δόξα, κ. λ.

IV. pag. 70. *b*. Ἑρμηνεία τοῦ Χρυσοςόμου εἰς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, κ. λ. *Explicatio Ioannis Chrysostomi in Orationem Dominicam*. Inc. Πατέρα λέγεις, ὦ ἄνθρωπε, τὸν Θεὸν, κ. λ. Des. ὕτω κ̀ τὸ ἔλεός συ, πάτερ παντοκράτορ, ἀμήν. Inter eius spuria nuperae edit. Paris. MDCCXXVIII. Tom. VIII. pag. 149.

V. pag. 72. Ἑρμηνεία ἑτέρα εἰς τὸ, Φῶς ἱλαρόν. *Interpretatio altera in illud*, Φῶς ἱλαρόν. Inc. Γίνωσκε, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸν ὑὸν τοῦ Θεοῦ κ̀ λόγον λέγομεν. Des. ὁ κόσμος δοξάζει σε, ὑὲ Θεοῦ.

VI. pag. ead. *b*. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ πορνείας. *Eiusdem* (nempe Ioannis Chrysostomi, ut adnotatur in marg.) *Sermo de fornicatione*. Inc. Τί λέγει ὁ ἀπόςολος Παῦλος, ὅτι πᾶσα ἁμαρτία ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ ἔςιν ἁμαρτία. Des. κ̀ γίνονται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ὡς δαίμονες. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα, κ. λ. Est tantum brevissimum Excerptum.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ λόγοι παραινετικοί. *Eiusdem* (Io. Chrysostomi) *sermones admonitorii*. Inc. Οἱ καταφρονοῦντες τῶν ἐπιγείων, ἀπολαύσυσι τῶν ἐπυρανίων, κ. λ. Des. ἔχει δὲ καὶ τὴν μερίδα μετὰ τῶν Ἰυδαίων τῶν ὑβρισάντων τὸν Χριςὸν, ἐὰν μὴ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μετανοήσει. Excerpta tantum sunt ex eius Orationibus, varias morales sententias continentia.

VIII. pag. 73. *b*. Διάλεξις Χριςιανοῦ πρὸς Ἰυδαῖον, πῶς κ̀ τίνα τρόπον καταβάλλει αὐτόν. *Disputatio Christiani cum Iudaeo, quomodo & qua ratione ipsum superavit*. Inc. Ἠρώτησεν Ἰουδαῖος τὸν χριςιανὸν, λέγων αὐτῷ· Διατί τοῦ Θεοῦ παραγγείλαντος μὴ προσκυνεῖν ξύλα; κ. λ. Des. ὑμνοῦντες αὐτῷ σὺν ἡμῖν· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, κ. λ.

IX. pag. 83. Redeunt *aliae Interrogationes & Responsiones circa varia Scripturae loca*. Prima est: Ἐρώτησις περὶ τῶν λ᾽ ἀργυρίων. Τί ἐςι τὰ λ᾽ ἀργύρια ἃ ἐπέλαβεν Ἰύδας; Vltima est: Τίνος χάριν, τινὸς ὕποτε τότε ἀποθανόντος, καὶ

καὶ πῶς ἔμαθεν ὁ Κάϊν φονεῦσαι τὸν ἀδελφόν; Α'πόκρισις. Διάβολος αὐτῷ κατ' ὄναρ ὑπέδειξεν, ποίῳ τρόπῳ θανατώσει τὸν ἀδελφόν. Auctor Anonymus.

X. pag. 91. *Descriptiones quaedam physiologicae animalium*, sua unicuique moralitate subiecta, item incerti auctoris. Inc. Ε'λεγεν ὁ φυσιολόγος περὶ τοῦ ὑδρώπου. Οὗτος ὁ ὕδρωπος ἦν παμμεγέθεςατον ζῶον. Des. κ̀ ὁ μὴ κυριευθῇς ὑπὸ τῶν ἐναντίων δυνάμεων.

XI. pag. 93. *b*. Τὰ κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ι'ωάννου τοῦ Χρυσοςόμου ψευδοσυκοφαντήματα τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ. *Descriptio falsarum calumniarum contra S. P. N. Ioannem Chrysostomum circa eius depositionem*. Inc. Φασὶ συγγράψασθαι τοὺς καθηγόρους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ι'ωάννου τοῦ Χρυσοςόμου, κ. λ. Des. καὶ οὕτως ἀδίκως καθῃρέθη ὁ ἅγιος Ι'ωάννης ὁ Χρυσόςομος.

XII. pag. 94. *Alphabetum Graecum scripturae arcanae*, quale exhibetur a Montfauconio Palaeogr. Graec. Lib. IV. pag. 286. in schemate N. 1. & 2.

XIII. pag. ead. *b*. Αρχὴ σὺν Θεῷ, ἀρχώμεθα γράφειν τὴν παροῦσαν θέσιν τῶν ἑρπετῶν κ̀ ἰχθύων. *Initium cum Deo: incipiamus scribere praesentem tractatum de reptilibus & piscibus*. Inc. Εἴκοσι κ̀ β' ἔργα, ὥς φασιν, ἔκτισεν ὁ Θεος ἐν ἓξ ἡμέραις, κ. λ. Des. διὰ τοῦτο ὀφείλει δικαιοπραγεῖν, ὅπως ꙋ̈ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀξιωθῶμεν. Est Anonymi tractatus satis longus, in quo non tantum de piscibus & reptilibus, sed etiam de feris, avibus, atque insectis agitur, eorumque proprietatibus. Subiicitur deinde alia manu cursus Lunae decemnovennalis.

XIV. pag. 134. Sequuntur *Historica quaedam*, item diversa manu, sive *Compendium Historiarum Romanorum Imperatorum a Iulio Caesare ad Nicephorum Botaniatem*, auctore Anonymo. Inc. Μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν Τρωΐαν, ςρατηγός τις ὀνόματι Αἰνείας, υἱὸς Α'γχίου (sic) ἐλευθερώθη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, κ. λ. Des. καὶ ἐκαθέζετον ὁ μέλλων αὐτὸν βασιλείας οὐδὲ τοῦ κόσμου, εἰ μὴ εὐθημεῖν μετὴν δέσποινα ὁ παλόγερος (sic). Relicta deinde sunt quinque folia vacua, eo fortasse consilio, ut in iis Historiae huiusmodi continuatio exscriberetur.

XV. pag. 148. Περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν Πογομίλων. *De haeresi Bogomilorum* Enarratio. Inc. Πηγὴ μέν τοι βορβορώδης κ̀ ῥίζα πονηρὰ τῆς ἐπιπολυζούσης νῦν τῶν Πογομίλων δυσσεβείας, κ. λ. Des. καὶ τῆς ζωῆς ἑκατέρας ἐκπεπτωκότα, πυρὸς δ' αἰωνίου τετυχηκότα. Heic post quoddam veluti praeludium de Bogomilorum origine, & auctore, qui fuit Basilius quidam medicus, descendit auctor ad huiusce sectae dogmata recensenda, quae numerantur LIX. eorumque errores detegit, ac refellit. Erant autem Bogomili haeretici quidam, qui ex Manichaeis & Massalianis mixtum dogma profitebantur. Ipsis larvam Alexius Comnenus detraxit, qui quum in haeresi persisterent, flammis fuerunt addicti, ut narrat Anna Comnena Histor. Lib. XV. pag. 486. 491. & 492. edit. Paris. MDCLI. fol. cuius loci Excerptum satis amplum refert Allatius de Consensu pag. 635. seqq. Notandum heic est, quum in summo margine paginae 149. in qua incidit initium Tractatus, Εὐλογίου πάπα Α'λεξανδρέως nomen adscriptum legatur, huic, tamquam auctori, a Montfauconio vindicari; quod tamen, temporum collatione habita, erroneum videri possit, quum Eulogium Papam Alexandrinum ante annum DCVIII. vixisse, Alexium vero Comnenum, cuius heic mentio fit, saeculo XI. imperasse, satis omnibus sit exploratum.

XVI. pag. 154. *b*. Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κυρινίας (sic) εἰς τὸν Λευιτικόν. *Theodoreti Episcopi Cyri in Leviticum*, Quaestiones, & solutiones. Prima Quaestio est: Τίνος ἕνεκεν τὰς θυσίας προσφέρεσθαι προσέταξεν ὁ θεός; *Qua de caussa Deus offerri sibi sacrificia praecepit?* Resp. inc. Πολλὸν χρόνον ἐν Αἰγύπτῳ τετελεκὼς ὁ λαὸς, κ. λ. Vltima est: Τί ἐςιν, πέμψουσιν τοὺς ἄρτους αὐτῶν δέκα γυναῖκες ἐν κλιβάνῳ ἑνί; *Quidnam illud est, decem mulieres coquent panes suos in clibano uno?* quae in editione Operum Paris. T. I. p. 138. est XXXVI. Vbi notandum, non quotquot sunt in editione, sed excerpta tantummodo brevia in Codice exhiberi. Resp. des. κ̀ φάγεσθε, κ̀ ὁ μὴ ἐμπλησθῆτε.

XVII. pag. 156. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς Α'ριθμούς. *Eiusdem in Numeros*. Prima Quaestio, Διατί προσέταξεν ἐναριθμηθῆναι τὸν λαὸν ὁ Θεός; *Quare iussit Deus numerari populum?* Solutio inc. Ι'να τῆς οἰκείας ἐπαγγελίας δείξῃ τὸ ἀληθὲς κ. λ. Vltima est, Τίνος χάριν τὰς φυλακὰς διακεκρίσθαι προσέταξεν; *Quam ob caussam statuit tribus esse discretas?* Resp. des. ὁ δεσπότης Θεός. In editione cit. p. 165. est L. & ultima.

XVIII. pag. ead. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Δευτερονόμιον *Eiusdem in Deuteronomium*. Prima Quaestio est, Διατί τὸ ε' βιβλίον τοῦ νομοθέτου Δευτερονόμιον ἐκλήθη; *Quare quintus liber legislatoris dictus est Deuteronomium?* Responsio inc. Ε'ξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου τὸν λαὸν, κ. λ. Vltima est, Διατί τοῖς ἱερεῦσιν οὔτε κλῆρον ἀπένειμεν, οὔτε κτῆσιν ἐνομοθέτησεν; Resp. des. ἁγίως τὴν ἐγκεχειρισμένην ἁγιαςίαν ἐπιτελῶσιν. In cit. edit. pag. 167. Sed finis non concordat, quum in compendium contracta sit.

XIX. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ι'ησοῦν τοῦ Ναυῆ. *Eiusdem in Iesum Nave*. Prima Quaestio inc. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωσῆς δούλου κυρίου, κ. λ. Resp. inc Ο' Παῦλός φησιν, ὡς τύπος ἦν ἡ παλαιὰ τῆς καινῆς, κ. λ. Vltima est, Τί δήποτε τὸν λίθον ςήσας εἴρηκεν, ἰδοὺ ὁ λίθος ἔςαι ὑμῖν εἰς μαρτύριον, κ. λ. *Quare, quum erexisset lapidem, dixit, lapis iste vobis erit in testimonium &c.* Resp. des. τὸν βουνὸν ἐκάλεσαν μάρτυρα τῶν συνθηκῶν. Est XX. & ultima in cit. edit. p. 207.

XX. pag. 158. Εἰς τοὺς Κριτάς. *In Iudices*. Prima Quaestio est, Διατί Κριταὶ τὸ ζ' βιβλίον τοῦ νομοθέτου ὠνόμαςαι; *Quare liber VII. Iudicum appellatus est?* Resp. inc. Ω'σπερ τῶν Βασιλειῶν ἡ βί-

ἡ βίβλος ἔχει πολλὰ διάφορα διηγήματα, κ. λ. Vltima est Διατί μόνον τὸ γένος τοῦ Ἀαρὼν ἱερατεύειν ὁ δεσπότης Θεὸς διηγόρευσεν; Des. solutio, ἵνα μὴ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ὑβρίζεται ὀνειδιζόμενον τὴν δυσγένειαν. In cit. Tom. pag. 208.

XXI. pag. ead. *b.* In Librum *Ruth*. Vnica Quaestio est, Διατί τὸ τῆς Ῥοὺθ ἐγράφη διήγημα; *Cur scripta est de Ruth historia?* Resp. inc. Πρῶτόν φησι διὰ τὸν Χριστὸν, κ. λ. Des. εἰ μὴ τοῦ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου. Ibid. p. 224. Sequuntur deinde pag. 159. quaedam brevissima Excerpta *de caussis obscuritatis veteris Testamenti, de Nominibus Dei, ac de traditionibus, seu versionibus Divinae Scripturae*, sine ullo auctoris nomine.

XXII. pag. 159. *b. Catalogus Imperatorum Romanorum*, adscripto annorum numero, quibus imperarunt, incipiendo a Constantino Magno usque ad ultimum Constantinum.

XXIII. pag. 162. *Catalogus Patriarcharum Hierosolymitanorum, Antiochenorum, Alexandrinorum, Romanorum, & Constantinopolitanorum.*

XXIV. pag. 166. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἑρμηνεῖαι καὶ λύσεις εἰς ἀπορίας τινὰς τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ λίαν χρησιμώτατοι καὶ ὠφέλιμοι ἐν κεφαλαίοις ρλζ'. *S. P. N. Athanasii Archiep. Alexandrini Enarrationes & Solutiones ad Dubitationes quasdam divinae Scripturae longe utilissimae in Capitibus CXXXVII.* Prima Quaestio inc. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ λέγοντες θεὸν εἶναι τὸν πατέρα, κ. λ. Vltima Quaestio est: Ὅτι ἐλήλυθεν ὁ Χριστός. Resp. des. ἀλλ' οὐκ ἔχουσι δεῖξαι τίς τοῦτο πεποίηκεν ἕτερος, εἰ μὴ Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Operum edit. Paris. A. MDCXCVIII. T. II. pag. 268. & inscribitur: *Ad Antiochum Principem, de multis & necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis, quas nemo Christianus ignorare debet*: ubi tamen responsio ad ultimam Quaestionem, quae item est CXXXVII. multo longior est, quam in Codice; verba enim Codicis mox relata incidunt in pag. 301. lin. 31.

XXV. pag. 211. *b.* Sequuntur *aliae Anonymi Interrogationes & Responsiones XV. de rebus sacris*, quibus brevis Praefatio praemittitur, quae ita inc. Χρόνου ἤδη παρῳχηκότος ἱκανοῦ, ἠρώτησας ἡμᾶς, ὦ ἱερέων ἄριστε, καὶ κατὰ γνώμην πολλῶν ὑπέρτερε, κ. λ. Prima Quaestio inc. Πῶς ἔχουσι τάξεως τὰ τῶν ἀγγέλων ἐννέα τάγματα, κ. λ. Responsio inc. Λέγομεν οὖν, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριάδι ὑμνούμενος Θεὸς, κ. λ. Vltima Quaestio est: Τί δηλοῖ τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κύριος Σαβαὼθ, κ. λ. Responsio des. καὶ ἄνωθεν ἐλθὼν, ἄνθρωπος γεγονώς. Subiungitur pag. 219. etymologia vocis ἀρετὴ, unde nimirum ita dicta fuerit &c.

XXVI. pag. 219. *Orationes quaedam S. Patriarchae D. Marci, & S. Mariae Aegyptiae ad Dominum, & ad Deiparam Virginem.*

XXVII. pag. 224. Anonymi *Expositio Fidei*. Inc. Πιστεύομεν, ὅτι ἐστὶ Θεὸς δημιουργὸς πάντων, ὅσα εἰσὶν, κ. λ. Des. καὶ εἰ μὴ ἦν ἡ πίστις αὕτη ἐκ θελήματος τοῦ Θεοῦ, διελύθη ἂν εὐκόλως.

XXVIII. pag. 229. Εὐχὴ Κριτοπούλου τοῦ Ἰμβρίου. *Oratio Critopuli Imbrii.* Inc. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος συμπαθὴς, κ. λ. Des. καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ.

XXIX. pag. 233. Τοῦ νομοφύλακος τοῦ Εὐγενικοῦ Ἰωάννου εὐχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα. *Ioannis Eugenici* (1) *Nomophylacis preces in S. Triadem.* Inc. Ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ φοβερὸς καὶ ὕψιστος, ὁ θαυμαστὸς, κ. λ. Des. μεθ' ὧν σοι πρέπει δόξα, τιμὴ, κ. λ. Sequuntur aliae eiusdem Orationes *in D. N. I. C. in Spiritum Sanctum, in unum trishypostatum Deum, in SS. Deiparam, & in S. Io. Chrysostomum luminare mundi.*

XXX. p. 248. Ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐρωτικῶν εὐχῶν τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἵππωνος, τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνη πρὸς μόνον θεόν· περὶ τοῦ ἀρρήτου γλυκύτητος τοῦ Θεοῦ. ταύτας τὰς εὐχὰς μετεγλώττισεν κύριος Δημήτριος ὁ Κυδώνης· ταύτας τὰς εὐχὰς εὑρὼν ὁ ἅγιος ὁ Ἐφέσου ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Εὐγενικὸς κύριος Μάρκος. *E contemplativis & amatoriis precibus Beati Augustini Episcopi Hipponensis* (Excerpta) *quaenam dicat anima sola ad Deum solum: de inenarrabili dulcedine Dei: has preces in linguam Graecam convertit D. Demetrius Cydones* (2); *invenit autem in Italia S. Marcus Eugenicus Ephesinus.* Inc. Ἐπιγνοίην σε, κύριε, τὸν ἐπιγινώσκοντά με, κ. λ. Capita vero sunt:

Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας καὶ ἀθλιότητος.

Ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις ἄνευ χάριτος ἀδρανής ἐστι πρὸς τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

Περὶ τῶν ἀρχείων εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ.

Ὅτι οὔτε διὰ τῶν ἔξωθεν αἰσθήσεων, οὔτε διὰ τῶν ἔνδον δυνατὸν εὑρεῖν τὸν θεόν.

Εὐχαριστία εἰς τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ἀμυδρᾷ καταλήψει, καὶ ὁμολογία τελεία τῆς πίστεως.

Κατὰ Ἑλλήνων περὶ τῶν ἐπιστρεψάντων ἐκ τῶν ἑλληνισμῶν εἰς τὴν θεοσέβειαν.

Περὶ τοῦ θείου φωτός.

Περὶ τοῦ θαυμαστοῦ θείου φωτός.

Περὶ τοῦ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις πτώματος τῆς ψυχῆς.

Περὶ τῶν διαφόρων εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ εἰς τὸν θεὸν αὐτῆς δίψους.

Περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Εὐχὴ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα.

Sequuntur p. 274. Στίχοι Κριτοπούλου Μιχαὴλ τοῦ Ἰμβρίου. *Versus Critopuli Michaëlis Imbrii*, quorum primus est:

Ὅς τις ἔρωτα θεοῦ ἔσχεν εὐφρόνων.

Vltimus vero

Καὶ θύρα ζωῆς πρὸς σωτηρίαν ἄγον.

Redeunt nunc alia Capita ascetica, nimirum:

Πόσον ὀφείλει ἄνθρωπος ἀγαπᾶν τὸν θεόν.

Περὶ ζέσεως τῆς εἰς θεὸν ἀγάπης.

Ὅτι ἡ θεία γλυκύτης πᾶσαν παροῦσαν πικρίαν ἀναιρεῖ.

(1) Fuit Marci Eugenici Metropolitae Ephesi frater.

(2) Ex Augustini Sermonibus Capita quaedam transtulisse Demetrium hunc Cydonem, Gesnerus & alii memorant.

Ὅτι ἡμετέρα ἐλπὶς καὶ ἐπιθυμία πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ εἶναι ὀφείλει.

Ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν ἡ σωτηρία ἡμῶν.

Περὶ τῆς μελλούσης ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τοῦ θείου αἴνου.

Περὶ ἐλπίδος ὀφειλούσης ἀνατείνεσθαι πρὸς τὸν Θεόν.

Περὶ τῶν τῆς ἐπιθυμίας παγίδων.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς τῆς ἐν κόσμῳ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅτι ὁ Θεὸς ἀϊδίῳ θεωρίᾳ ἐποπτεύει τὰ ἔργα καὶ τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν δύναται καθ' ἑαυτὸν ἄνευ τῆς θείας χάριτος.

Περὶ τοῦ διαβόλου, καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ πειρασμῶν ὁμολογία.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ πειρασμῶν.

Ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι τῶν δικαίων.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ. Quae num omnia ad S. Augustinum pertineant, ignoramus. In fine scriptor haec adiecit: Δέσποτά μου ἅγιε καὶ πνευματικὲ πάτερ, ὁπόταν τὰς εὐχὰς ταύτας ἀναγινώσκεις, σύγγνωθί μοι, καὶ συγχώρει μοι τῷ ἁμαρτωλῷ τῷ παντὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοτέρῳ. *Domine mi sancte, ac spiritualis pater, quum preces hasce perlegeris, parce mihi, & ignosce peccatori omnium maximo.* Deinde videtur adscriptum amanuensis ipsius nomen, sed litteris ita implicitis, ut nihil aliud extricare licuerit, nisi primam vocem, ὁ ἁμαρτωλός.

XXXI. pag. 293. Tractatus, sive Epistola ita inscripta: Μάξιμος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῖς ὑφ' ἡμᾶς ἅπασιν εὐσεβέσι χριστιανοῖς. *Maximus Dei misericordia Patriarcha Christianorum, qui ubique sunt, orthodoxorum, piis Christianis, qui sub nobis sunt universis.* Inc. Εἰ ὁ λαός μου, φησὶν ὁ κύριος, ἤκουσε τῆς φωνῆς μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, κ. λ. Des. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ἐν Χριστῷ, κ. λ. Μηνὶ Αὐγούστῳ, ἰνδ. ι'. *Mense Augusto, indict. X.*

XXXII. pag. 301. *Sanctissimi, & sapientissimi, & oecumenici Patriarchae D. Marci preces aliquot ad Dominum nostrum Iesum Christum, & ad Deiparam Virginem.*

XXXIII. pag. 307. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ ψυχῆς. *S. Maximi de Anima*, Excerptum. Inc. Τὸ μὲν τῆς οὐσίας ὄνομα σημαντικὸν τυγχάνει, κ. λ. Agitur heic de animae potentiis, facultatibus, ac virtutibus, ac singularum rerum breves definitiones adferuntur; tum de humano corpore, ac praecipue de corde; tandem de hominis generatione, & quid sit tertia, nona, & quadragesima dies, quae tum in humani corporis formatione, tum in eiusdem post mortem dissolutione observatur.

XXXIV. pag. 311. Post enumerationem decem plagarum, quae in Aegyptios immissae fuerunt, quatuor virtutum Cardinalium, & septem vitiorum Capitalium, sequitur Λόγος περιέχων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν πᾶσαν, καὶ λεπτομερῆ ἀφήγησιν πάντων τῶν ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ τελουμένων. *Sermo, seu Tractatus continens Ecclesiasticam historiam universam, & minutam descriptionem omnium, quae in divina liturgia perficiuntur.* Inc. Ὁ Σίμων ὁ τοῦ διαβόλου πρῶτος ἔξαρχος λαβὼν χρήματα οὐκ ὀλίγα, ἐπορεύθη πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Versatur potissimum circa significationem sacrarum caeremoniarum, & instrumentorum Ecclesiasticae Liturgiae Graecae, iuxta Basilii Magni, & Io. Chrysostomi doctrinam. Mutilus tamen in fine Tractatus.

XXXV. pag. 332. Μὴν Μάϊος κα'. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων καὶ φιλευσεβῶν μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· καὶ φανέρωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλόγησον πάτερ. *Mensis Maius, dies XXI. Vita & conversatio sanctorum & gloriosorum & pietatis amantium magnorum Imperatorum Constantini, & Helenae: & manifestatio venerabilis & vivificae crucis D. N. I. C. Benedic Pater.* Inc. Τὸν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου, καὶ πρώτου, κ. λ. Des. ἀναπέμπει ἐν τῇ σῇ δόξῃ τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, κ. λ. Non adfertur hoc initium inter Elogia, & Vitas SS. a Fabricio B. G. Vol. IX. p. 68.

XXXVI. pag. 373. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ συστησαμένου τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Κοσινίτζης. Εὐλόγησον πάτερ. *Vita & conversatio S. P. N. Germani, Fundatoris venerabilis monasterii Cosenitzae. Benedic Pater.* Inc. Μέγιστον εἰς ἀρετῆς παράκλησιν βίος ὁσίων, κ. λ. Des. πρὸς ταῖς ἐσχάταις ἀναπνοαῖς ὢν καὶ τῷ πλείστῳ μέρει . . . . . Imperfecta est, mutilato in fine Codice. Graece ex hoc Ms. in Actis SS. ad XII. Maii ad calcem Tom. III. pag. 770. & Latine ex versione Dan. Cardoni S. I. ibid. pag. 162. (1)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. partim XV. partim XVI. diversis enim manibus est exaratus, & fortasse ex pluribus olim Codicibus unus deinde conflatus. In prima pagina legitur: *Ludovicus Beccatellus Bononiensis, Archiepiscopus Ragusinus, & Praepositus Pratensis, Mediceae Bibliothecae dicavit M. D. LXIX.* Constat foliis scriptis 388.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

VARIA OPERA DIVERSORVM.

Scilicet

Gregorii Thaumaturgi, Stephani philosophi, Galeni, Hippocratis, Philareti, & Ioannis cuiusdam Medici.

COD. XIV.

I. pag. 1. Occurrit primo loco *Tractatus Medicus*, qui propter Codicis mutilationem ἀδέσποτος est, & ἀκέφαλος. Prima verba, unde incipit etiam Codex, sunt.... ἠλλοιωμένον ᾖ, ταῦτα πάντα κακὰ νομίζει, κ. λ. Primi Capitis integri titulus est Περὶ κατακλίσεως. *De decubitu.* Inc. Κεκλινομένον δὲ χρὴ καταλαμβάνεσθαι τὸν νοσοῦντα. Vltimum Caput in-

(1) Male adseritur in cit. Actis SS. descriptam fuisse hanc Vitam ex Plut. LIX. Codice XIX. pag. 414.

inscribitur: Περὶ φθορᾶς νοσήματος, καὶ περὶ σημείων καθολικῶν. *De interitu morbi, & de signis universalibus*, ac des. γινώσκειν τοῖς αὐτοῖς σημείοις.

II. pag. 11. Θεολογία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ. *Theologia sancti patris nostri Gregorii Thaumaturgi*. Inc. Εἷς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος, σοφίας ὑφεστώσης καὶ δυνάμεως, κ. λ. Des. ἡ αὐτὴ Τριὰς ἀεί. Integram inseruit cum versione Latina Rufini, Fabric. Bibl. Graec. Vol. V. pag. 249. In Codice vero sequitur quaedam veluti ipsius explanatio, quae inc. Εἷς Θεὸς, ὅτι μία θεότης, μονὰς ἄναρχος, κ. λ. Des. τοῦ ἑτέρου χωρὶς, ἢ νοουμένου. Vide plura de hac Theologia, quae *Fidei Expositio* dicitur, apud eumdem Fabr. loc. cit.

III. pag. 12. Σχόλια σὺν θεῷ εἰς τὸ προγνωστικὸν Ἱπποκράτους ἀπὸ φωνῆς Στεφάνου φιλοσόφου. *Scholia in Hippocratis Praenotiones excepta ab ore Stephani Philosophi*, in tres libros, seu τμήματα, ut appellantur in Codice, distributa. Primus Liber inc. Τὰ εἰωθότα ἐπὶ ἑκάστου συγγράμματος προλέγεσθαι ή κεφάλαια, κ. λ. Des. ἐπεὶ οὖν ταῦτα εἴρηται, ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ τὸ πρῶτον τμῆμα πληροῦται. Secundus pag. 46. inc. Ἀρχόμενος τοῦ δευτέρου τμήματος Ἱπποκράτης, τὴν τῶν ὑστέρων μεταχειρίζεται διδασκαλίαν, ἵνα συνάφειαν χαρίσηται τὰ μέλλοντα πρὸς τὰ φθάσαντα. Des. ἀλλ' οὐδὲ μέγισται ὀδύναι γίνονται ἐπ' αὐτῶν, καὶ τηνικαῦτα περισώζονται. Tertius pag. 76. post Hippocratis Textum, Αἱ δὲ ξὺν πυρετῷ, κ. λ. inc. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ τρίτου τμήματος ὁ Ἱπποκράτης, καὶ φησὶν, ὁκόσοισιν αἱ ὀδύναι, κ. λ. Des. τῶν δὲ πραγμάτων, καὶ αὐτῶν τῶν σημείων φροντίδα καὶ σπουδὴν ἐποιήσατο, ἐν οἷς σὺν θεῷ ἥτε παροῦσα πραγματεία πληροῦται, καὶ τὰ σχόλια τοῦ προγνωστικοῦ. δόξα τῷ θεῷ, ἀμήν. Hic Commentarius Stephani philosophi fuit etiam Graece manu exaratus in Bibliotheca Renati Moreau, teste Fabr. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 694. Fuit autem Stephanus iste Atheniensis, discipulus Theophili Medici, ac Protospatharii, vixitque circa tempora Heraclii Imperatoris: dictus etiam Alexandrinus, quod Alexandriae Medicam artem docuerit, atque exercuerit.

IV. pag. 97. Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Galeni de typis, sive formis morborum* Libellus. Inc. Πολλῶν δὴ πλατύτερον. Des. καὶ ἑξῆς κύκλος ὁμοίως. Exstat in Galeni Operum edit. Paris. Gr. Lat. curante Renato Charterio A. MDCLXXIX. fol. Tom. VII. pag. 152.

V. pag. 100. *b*. Ἀφορισμοὶ Ἱπποκράτους. *Aphorismi Hippocratis*, seu potius *Aphorismorum fragmentum*. Inc. Τί ἐστιν ἀφορισμός; Ἀφορισμός ἐστι λόγος σύντομος, κ. λ. Des. καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν ἀπὸ . . . . . . Reliqua desiderantur ob immanem Codicis mutilationem.

VI. pag. 101. Γαληνοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου βιβλίον Ἱπποκράτους. *Galeni in Hippocratis Librum de natura hominis Commentarius*, in duos Libros divisus. Liber primus inc. Περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην. Des. περὶ φύσιος ἀνθρώπου. In cit. Operum edit. Tom. III. pag. 91. Secundus pag. 131. *b*. inc. Αὐτὸ μέν. Des. σύγγραμμα. Ibid. pag. 128.

VII. p. 151. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ διαίτης ὑγιεινῆς Ἱπποκράτους. *Eiusdem in Hippocratis Librum de salubri victus ratione* Commentarius. Inc. Ἓν τοῦτ' ἐστὶ βιβλίον. Desinit imperfecte in verbis, τοῦ δὲ θέρους ἔμπαλιν. . . . quae in cit. edit. incidunt in Tom. VI. pag. 233. prope finem.

VIII. p. 162. Τοῦ Φιλαρέτου περὶ πραγματείας σφυγμῶν. *Philareti de pulsuum scientia*. Inc. Τριχῇ τῶν σφυγμῶν. Des. τὰ πρὸς ταττόμενα. Graece nondum lucem vidit iste Tractatus; Latine vero, Albano Torino Vitodurensi interprete, exstat inter Medicae Artis Principes Henrici Stephani A. MDLXVII. fol. pag. 834. Hunc autem Philaretum a Philotheo, seu Theophilo iatrosophista, ac deinde protospatario, de quo supra §. III. mentionem fecimus, minime diversum esse opinatur Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 647. §. IX.

IX. pag. 178. Γαληνοῦ σύνοψις περὶ σφυγμῶν ἰδίας πραγματείας. *Galeni Synopsis proprii Tractatus de pulsibus*. Inc. Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Des. κατὰ λόγον ὁ σφυγμὸς φαίνεται. In cit. Galeni Operum edit. Tom. VIII. pag. 309. Latine tantum, ubi tamen finis non concordat.

X. pag. 213. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν κυουμένων διαπλάσεως. *Eiusdem de fetuum formatione* (1). Inc. Ἐπεχείρησαν μὲν ἰατροὶ καὶ φιλόσοφοι γράψαι περὶ τῆς τῶν κυουμένων διαπλάσεως, κ. λ. Des. πραγματεία διῆλθον. Ibid. T. V. pag. 285.

XI. pag. 227. *b*. Σχόλια Ἱπποκράτους εἰς τὸ περὶ παιδίου φύσεως ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου. *Scholia in Hippocratis Librum de natura pueri, excepta ab ore Ioannis*. Post Hippocratis textum, Ἢν ἡ γονὴ μείνῃ ἐπ' ἀμφοῖν ἐν τῇ μήτρᾳ, κ. λ. Scholia inc. Σκοπός ἐστι τῷ Ἱπποκράτει διαλαβεῖν ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ. Desinunt imperfecte in verbis: δύο τινὲς δόξαι γεγόνασι περὶ τοῦ . . . . . . in quibus absolvitur etiam Codex. Quum plurimi sint inter Medicos veteres, nomine Ioannes, ad quem ex ipsis referendi sint isti in Hippocratem Commentarii, nondum comperimus. Inter ceteros Ioannes quidam Damascenus Medicus, quem a presbytero, scriptore Graeco Ecclesiastico, celebri Ioanne Damasceno Mansur distinguendum esse notat Fabr. B. G. Vol. VIII. pag. 772. plurima scripsit Medica, & ex Galeno magnam partem expressa, ut Librum Aphorismorum CLX. Librum de febrium curatione, & alios de medendis variis corporis humani passionibus &c. Forte huiusmodi etiam scholiorum auctor erit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius quaedam paginae circa medium valde detritae, foliis vacuis sunt restauratae. Constat fol. scriptis 244.

(1) Montfauconius vertit: *De unitarum diaplasi*.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

DIONYSIVS HALICARNASSEVS DE COMPOSITIONE NOMINVM.

Ac praeterea

De Oratoribus Atticis; tum Philostrati, Callistrati, & Aristidis Opera quaedam.

COD. XV. I. pag. 1. *Dionysii Halicarnassei de compositione Nominum*, sive *de apta verborum collocatione* Liber. Inc. Δῶρόν τοι ἐγὼ, τέκνον φίλε, κ. λ. Deest finis, ob Codicem inter pag. 40. & 41. misere mutilatum. Desinit igitur in verbis, πειρατέον δὴ κ̀ περὶ τέτων λέγειν ἃ φρονῶ . . . . . quae in edit. Lipsiens. MDCXCI. fol. (quam citavimus supra Cod. XI. huius Plutei §. I.) incidunt in T. II. pag. 28. lin. 27.

II. pag. 41. *Eiusdem de Oratoribus Atticis ad Ammaeum Commentarii*; sed hi quoque ob praedictum Codicis defectum initio mutili. Incipiunt autem a verbis . . . . . τὰς δὲ χαριεστάτας ἐξ αὐτῶν προχειρισάμενος, κ. λ. quae sunt fere sub finem praefationis Commentariis praemissae, & incidunt in cit. T. pag. 81. lin. 44. Commentarii vero sunt *de Lysia* pag. cit. *de Isocrate* pag. 60. *de Isaeo* pag. 78. ac *de Dinarcho* pag. 92. *b.* quorum singulorum initium & finem afferre supersedimus, quum ab editis loc. cit. a pag. 82. ad pag. 119. minime recedant, etiam quoad *Dinarchi* finem in editione etiam mutilum. Hos Commentarios transcripsit Petrus Victorius, misitque ad Petrum Antonium Iacominum. Vide Epp. Lib. IX. pag. 210. & ad Baccium Valorium Ep. in Prosis Florent. litt. C. num. 27.

III. pag. 105. *b.* Φλαβίυ Φιλοστράτυ βίοι Σοφιστῶν. *Flavii Philostrati Vitae Sophistarum*, Libris II. Praecedit Index Sophistarum primi, & secundi Libri; tum Praefatio, cui titulus, Τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ Φλαύϊος Φιλόστρατος. *Ad Illustrissimum Consulem Antonium Gordianum Flavius Philostratus.* Concordant omnia cum edit. Parisiensi alias citata. Liber tamen secundus non est integer; desinit enim in verbis, δηλῶσαι ἀνάγκη. ἀρχαῖοι Μακεδόνες. . . . quae occurrunt paullo post initium Vitae *Philisci* cit. edit. pag. 617. lin. 11.

IV. pag. 184. Καλλιστράτου ἐκφράσεις. *Callistrati Descriptiones Statuarum V.* nimirum *Satyri, Bacchae, Indi, Cupidinis, & Narcissi*(1), quales sunt in dicta Philostrati editione a p. 864. ad pag. 871.

V. pag. 188. *Aristidis Orationes V.* & quidem hoc ordine:

I. *in Regem M. Antoninum*, ut in edit. Oxoniensi Graec. Lat. e Theatro Sheldoniano MDCCXXII. 4. Tom. I. pag. 56.

II. pag. 195. *in Aesculapium*. Ibid. pag. 36.

III. pag. 198. *in Iovem*. Ibid. pag. 1.

IV. pag. 203. *in Aegaeum mare*. Ibid. pag. 247.

V. pag. 205. *in Serapim*. Ibid. pag. 47. Haec tamen postrema Oratio imperfecta ob Codicem in fine mutilatum, desinit in verbis, καὶ αὐτὸν τέτοις χρώμενον διαμαρτεῖν ἀπειρίᾳ . . . . quae incidunt in pag. 50. lin. 10.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XII. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 207.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

CYRILLI DICTIONARIVM.

I. pag. 1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον. *S. P. N. Cyrilli Archiep. Alexandrini Lexicum iuxta ordinem litterarum.* Incipit ab Α. COD. XVI.

Ἄαπτος, ἀβλαβὴς, ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μέλανα λέγουσιν.

Ἀασάμην, ἐβλάβην.

Desinit in Ω.

Ὤρινε, διήγειρεν, ἐτάραξεν.

Ὥρια, ἀντὶ τοῦ κατὰ καιρὸν κ̀ καθ' ὥραν.

II. pag. 159. Aliud Anonymi Lexicum, cui titulus: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ στοιχεῖον λέξεων τοῦ ἀντιστοίχου. *Initium cum Deo dictionum antistoechi iuxta ordinem litterarum.* Incipit item ab Α.

Ἀαίκηλος, κύριον.

Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος.

Ἀάρων, κύριον.

Ἀβακησμὸς, ἡ ἄγνοια.

Desinit in Ω, in verbis:

Ὤψ, ὁ ὀφθαλμός.

Ὢψ δὲ θηλυκὸν, ἡ φωνή. κ̀ Ὅμηρος, ἀμειβόμενα ὀπὶ καλῇ.

Ὠφωνηκότες, ὀφωνήσαντες.

In fine versiculus legitur:

Ἡ δέλτος ὧδε τῶν μακρῶν λήγει πόνων.

Heic desinit liber diuturni laboris.

III. pag. 235. Tractatus varii Grammaticales, I. *de Adverbiis*, II. pag. 236. *de Propositionibus*, III. pag. 239. *b. de Verborum constructionibus* ordine alphabetico.

IV. pag. 251. Index alphabeticus nominum Canonis Tyrophagi; nomina Ventorum; nomina mensium apud Graecos, Aegyptios, Athenienses, & Hebraeos; epitheta Iovis, Apollinis, Neptuni, Martis, Bacchi, Vulcani, Minervae, Veneris, Cereris, ac Dianae, alphabetice singula disposita.

V. pag. 252. *b.* Catalogus nominum femininorum in εια, vel ια desinentium, secundum alphabetum.

VI. pag. 258. *b.* Catalogus nominum, quae contrahunt, vel servant ω, quod habebant in recto, etiam in obliquis.

VII. pag. 262. Catalogus nominum possessivorum in ειος, ac nominum desinentium in οτερος.

VIII. pag. 265. *b.* Catalogus verborum in

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo, quatuor tantum enumerat.

in ῶ circumflexum, & in ίζω desinentium.

IX. p. 271. Catalogus nominum in έων, & in αίων desinentium.

X. pag. 272. Nomina Hebraica, quomodo Graece scribantur.

XI. pag. ead. *b*. Regulae de possessivis in εἶος & είων desinentibus.

XII. pag. 275. Tandem nomina pelagorum, & alia pauca grammaticalia.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. optime servatus, ac diligenter conscriptus. Constat foliis 275.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XVII.

I. pag. 1. PRimus Psalterii Davidici Psalmus ab Apollinario versibus heroicis translatus (1), cum glossis interlinearibus. Inc.

Ο῎λβιος ἀνὴρ ὅς τις (sic) ἀγορήνδ' ὠ νίσσετ' ἀλιτρῶν.

Des.

Τὔνεκα δυσήνων γενεὴ προθέλυμνος ὀλεῖται.

II. pag. ead. *b*. Alii versus XVII. hexametri ex persona, ut videntur, Davidis Regis, qui suam e pascendo grege ad regendum Israël exaltationem decantat. Inc.

Α῎μφι κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην.

Des.

Λώβην δ' ἐξελάωσα περίφρονος Ι'σραήλου.

III. pag. 2. Πλάτωνος νόμοι. *Platonis Leges* versibus iambicis XX. *de iis, quae sunt timenda*; hanc enim habent epigraphen: Ο῞σα δεῖ δεδοικέναι ὑποδείξω σοι φίλος. Inc.

Φοβῦ ἄνδρας ἐν κρίσει τὺς ξιφηφόρους.

Des.

Φοβοῦ ὡροσκόπυς ϗ μαντικὰς ἐπαοιδάς.

IV. pag. ead. Sequuntur deinde alii versus iambici XXX. anepigraphi, sed sunt *paraenetici ad animam, ut Dei providentiam in omnibus adoret, ac veneretur*. Horum initium est:

Ψυχὴ, περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε.

Des.

Ε'πεὶ τὸ μικρόλυπόν ἐςι νηπίων.

V. pag. ead. Alii versus iambici XXXIV. *de Medico*, VIII. *ad Medicum* (2), XXVII. *de Muliere loquace, & taciturna*, IV. *ad Iudicem*.

VI. pag. 3. Ε'κ τῶν τῦ Α'λεξανδρέως Η῞ρωνος πνευματικῶν πρώτυ. *Ex primo Libro Spiritalium Heronis Alexandrini* Excerptum valde longum. Inc. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπυδῆς ἠξιωμένης. Des. ὅπερ ἄτοπον ἠρεμήσει ἄερα. Heronis Spiritalia cum Friderici Commandini versione & notis prodierunt Vrbini MDLXXV. 4. & Amstelod. MDCLXXX. 4. figuris in aes incisis. Exhibentur etiam Graece & Latine inter Mechanicos Parisiis excusos a p. 145. ad pag. 235. additis Io. Baptistae Aleotti quatuor theorematibus spiritalibus ex Italico Latine conversis. Fuit autem Hero Alexandrinus, Ctesibii Ascreni, qui Ptolemaei Philadelphi, & Evergetae I. temporibus Alexandriae floruit, discipulus, & mechanicus insignis, & in philosophia, Epicuri utplurimum placita sequutus.

VII. pag. 7. Α'πὸ τοῦ περὶ πυρὸς Θεοφράςυ. *Ex Theophrasti Libro de Igne*. Inc. Γεννᾷ καὶ φθείρει ἑαυτὸ τὸ πῦρ. Des. φύσει μέλας ὁ ἀήρ. Est particula quaedam ex duobus Theophrasti Libris de Igne a Laërtio memoratis V. 45. ex quibus unus modo superest, Graece primum editus Venetiis MCCCCXCVII. (3) fol. ad calcem Aristotelis, & cum Latina Adriani Turnebi versione Paris. MDLVI. & MDLXVII. in 4. & alibi deinceps. Fuit Theophrastus ex Lesbo insula Eresius, philosophus, & Aristotelis in schola Atheniensi successor Olympiadis CXIV. anno tertio, ante Christum CCCXXIV. ab eoque propter eloquentiam dictus Euphrastus, ac deinde Theophrastus. Scripsit autem praeceptoris sui exemplo prope infinita, ex quibus ea quae supersunt, vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 235. seqq. Bis millenos prope habuit discipulos, & quum diutissime vixisset, necdum satis vixisse sibi visus est.

VIII. pag. ead. *b*. Περὶ ἐνυπνίων ὡραῖον. *De Insomniis aureum* Excerptum. Inc. Ο῞περ ὁ ἥλιος πάσχει νέφυς ἐπιπροσθῦντος. Des. τὸ δὲ πονηρὸν ἐκφυγεῖν ἴσως, εἴπερ δυνήσηται. Auctor Anonymus.

IX. pag. 8. Ε'κ τῆς χρονογραφίας τοῦ Α'γαθίου περὶ τῆς εἰς Μασσαλίαν ἀποικίας τῶν Φωκαέων, ϗ περὶ τῶν Φράγκων. *Ex Chronographia Agathiae de Phocensium in Massaliam transmigratione, & de Francis* Excerptum. Inc. Πρόσοικοί τε γάρ εἰσι τῇ Ι'ταλίᾳ, κ. λ. Des. ϗ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Haec quoque brevissima particula est eius Historiae, quam de Iustiniani Augusti Imperio, sive de rebus ipso imperitante gestis, Libris V. digestam, composuit, & post annum DXCIII. edidit, Procopium Caesareensem continuans. Fuit autem Agathias e Myrina Aeolidis civitate, quae aliquibus dicta Smyrna, Memnonii Rhetoris, & Pericleae filius, professione Scholasticus, religione Christianus, Divinae Providentiae omnia moderantis, iustique & aequi adsertor adsiduus.

X. pag. ead. *b*. Στίχοι ἀνακρεόντιοι ἐν σχήματι ἐξομολογήσεως τοῦ θειοτάτυ ϗ σοφωτάτου Ι'ωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Σωζοπολίτου. *Versus anacreontici in forma confessionis divinissimi & sapientissimi Ioannis Comneni Sozopolitae* (4). Inc.

Εἰ πλειςάκις ἁμαρτήσας,
Τοσαυτάκις ὑπεσχέθην.

Des.

Τῇ μοναδικῇ τριάδι
Τῇ δημιυργῷ τῶν ὅλων.

In

(1) De Apollinarii metaphrasi psalmorum metrica vide quae diximus Plut. V. Cod. XXXVII. Catalogi nostri pag. 63. seqq.

(2) In margine e regione huius octastichi legitur τοῦ φιλ. ut dubitari possit, auctorem esse *Manuelem Philem*.

(3) Non MCCCCLXXIX. ut legitur apud Fabric. B. G. V. II. p. 238.

(4) Memoratur a Fabricio B. G. Vol. XIII p 838. cuiusdam Ioannis Comneni Medici descriptio S. Montis Atho, & eius XXII. Monasteriorum Graeco vulgari: nescio an idem sit cum nostro.

In Bibliotheca Regis Galliae Cod. MMMXXV. leguntur Ioannis Comneni versus anacreontici, quibus peccata deflet. Iidem videntur, ac nostri.

XI. pag. 9. Χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγεῖσαι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ ὑιοῦ. *Sententiae diversae ex Scriptura collectae ad demonstrandum Spiritum Sanctum etiam ex Filio procedere*. Inc. Ὁ Νύσσης Γρηγόριος ἐν τῇ εἰς τὸ πάτερ ἡμῶν ὁμιλίᾳ αὐτοῦ, κ. λ. Des. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐδέποτε κατέλιπε τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ Χριςοῦ, ὃ ἐκ τῆς θεότητος ἐκπεπόρευται. Nomina Patrum, quorum adferuntur testimonia, sunt haec: Anastasius, Athanasius, Augustinus, Basilius Magnus, Cyrillus Alexandrinus, Epiphanius, Gregorius Dialogus, Gregorius Nyssenus, Gregorius Thaumaturgus, Hieronymus, Hilarius, Io. Chrysostomus, Leo papa, Metaphrastes in Martyrio S. Dionysii Areopag. & Theodorus presbyter Rhaithunus. Ex Conciliis referuntur I. Nicaenum, & V. Oecumenicum.

XII. pag. 14. Τόμος ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς θείας ϗ ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τῶν φρονούντων τὰ Βαρλαάμ τε ϗ Ἀκινδύνου ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβῶν ϗ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν Καντακουζηνοῦ ϗ Παλαιολόγου. *Tomus expositus a divina & sacra Synodo congregata contra sentientes cum Barlaam & Acindyno sub imperio religiosorum & orthodoxorum Imperatorum nostrorum Cantacuzeni, & Palaeologi*. Inc. Οὔτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολεμίου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν. Des. ὑπὲρ ἧς, ϗ δι' ἧς ὁ παρὼν ἡμῖν ἀγὼν ἤνυσται. Deinde sequuntur subscriptiones, primum utriusque Imperatoris, Ioannis scilicet Cantacuzeni, & Ioannis Palaeologi, deinde Patriarchae Constantinopolitani Callisti, tum Metropolitarum Heracleae, Thessalonicae &c. tandem singularum Ecclesiae Constantinopolitanae Dignitatum. Quaestiones, quae in hoc Tomo disputantur, hae sunt:

α'. Εἰ ἔςιν ἐπὶ Θεοῦ θεοπρεπὴς διάκρισις οὐσίας ϗ ἐνεργείας.

β'. Διακρίσεως ἀναφανείσης, πότερον ἡ ἐνέργεια αὕτη κτιςή ἐςιν, ἢ ἄκτιςος.

γ'. Εἴγε ἄκτιςος ἀποδειχθείη ἡ θεοπρεπὴς αὕτη ἐνέργεια, πῶς ἂν τις ἐκφύγοι τὸ μὴ παρὰ τοῦτο σύνθετον τοῦ Θεοῦ εἶναι νομίζειν· ὅπερ οἱ ἑτεροδοξοῦντες προφέρειν τολμῶσι τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

δ'. Εἴγε ἡ φωνὴ τῆς θεότητος οὐκ ἐπὶ τῆς οὐσίας μόνον, ἀλλὰ ϗ τῆς θείας ἐνεργείας παρὰ τῶν θεολόγων ὕμνηται· ϗ ἐκ τούτου γὰρ ἦν τῆς θείας ἀμορφίαν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταχέουσιν οἱ ταύτης πολέμιοι.

ε'. Εἴπερ οἱ θεολόγοι κατά τι τὴν οὐσίαν τῆς ἐνεργείας ὑπερκεῖσθαί φασιν· ἐπεὶ ϗ τοῦτο τοῖς ἐναντιουμένοις ὑπόμεμψιν τελεῖ.

ς'. Ἔτι θεοῦ μετεχομένου, πότερον κατὰ τὴν οὐσίαν ἡ μετοχὴ, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν.

Patres vero, quorum adferuntur testimonia, sunt, Ambrosius, Amphilochius, Anastasius, Athanasius, Basilius, Cyrillus Alexandrinus, Dionysius, Gregorius Nyssenus, Gregorius Theologus, Io. Chrysostomus, Io. Damascenus, Iustinus, Leo, Maximus.

XIII. pag. 32. *b*. Ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίςεως, ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. *Confessio orthodoxae Fidei exposita a sacratissimo Metropolita Thessalonicensi Domino Gregorio Palama*. Inc. Εἷς Θεὸς πρὸ πάντων ϗ ἐπὶ πάντων, ϗ ἐν πᾶσι, κ. λ. Des. ϗ ζωὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον αἰῶνος, ἀμήν. Haec orthodoxae Fidei expositio exstat Ms. etiam in Biblioth. Augustana, nec diversa est ab ea, quae refertur in Tomo Palamitarum Synodico a Combefisio edito pag. 172.

XIV. pag. 34. *b*. Νομικαὶ σχολαὶ ϗ ἀποσημειώσεις. *Legales exercitationes, & adnotationes;* nimirum Capita quaedam Legalia, cum sua interpretatione. Primum Caput est: Περὶ δανείων ϗ δανειςῶν. Ultimum: Ὅτι ἡ γυνὴ ἐπὶ παραγραφῇ δανειςῶν ἀποχὴν ποιήσασα προικὸς τῷ ἀνδρὶ, εἰ μετὰ ταῦτα ἄλλό τι λέγῃ, οὐκ εἰσακούεται.

XV. pag. 38. Τοῦ Κυδώνη λόγος ὑπὲρ Λατίνων, λύων τὰς ἐνςάσεις, ἃς ἐπιφέρει κατὰ τῶν συλλογισμῶν τοῦ Θωμᾶ τῶν Γραικῶν ὁ Καβάσιλας ἐν τῷ κατὰ Λατίνων αὐτοῦ βιβλίῳ. *Cydonis* (Demetrii) *Oratio pro Latinis, solvens Graecorum obiectiones, quas profert contra syllogismos Thomae Cabasilas* (Nicolaus) *in suo libello adversus Latinos*. Inc. Ἡ μὲν κατὰ Λατίνων προθυμία τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Des. τοῦτο δὲ πάλιν ὑποδιελὼν, τὸ μὲν προσεχῶς φησιν . . . Cetera desiderantur, mutilato Codice. Habetur Ms. etiam in Barocciano Cod. XC. & in Biblioth. Caesar. una cum ipsius Demetrii Epistola ad amicum, ut communicaret sibi illud opusculum, petentem, quae inc. Τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν εἰ βούλει μαθεῖν. Meminit etiam Allatius de Consensu Lib. II. Cap. XVIII. §. V.

XVI. pag. 54. *Lexicon Synonymorum* initio, & fine mutilum. Incipit a littera K, nimirum Κλῶ, αἴνυμι, συντρίβω, ἄγω, θραύω, συνθλάττω. Des. in X, in verbis, Χρόνος, ἔτος, ἐνιαυτὸς, λυκάβας, ἕνος, ἥλιος, πλείων, αἰὼν . . . . Collector Anonymus.

XVII. pag. 64. Sequuntur Grammaticalia quaedam *de recta scribendi ratione*, item initio mutila, ac propterea incerti auctoris. Inc. . . . . ϗ ἕτερα πλὴν τοῦ πρωΐ. Τὰ εἰς ζῆ, διὰ τοῦ ῆ, οἷον πεζῆ, κ. λ.

XVIII. pag. ead. *b*. Κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Domini Maximi Planudis* Excerptum item grammaticale. Inc. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἰδικῶς, ἰδίᾳ λέγουσι, κ. λ.

XIX. pag. 65. Κονκοδρίου περὶ τρόπων. *Concodrii de figuris*. Inc. Τρόπος ἐςὶ φράσις ἐκβεβηκυῖα τὴν κοινὴν ϗ πρωτότυπον τοῦ λόγου χρῆσιν, κ. λ. Des. ἀμφίβολον γάρ, πότερον βοῶν, ἢ τῶν βοῶν. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Τέλος τῶν Κοκονδρίου τρόπων. Concodrii, sive Cocondrii de tropis Ms. memoratur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 106. Exstat & in Biblioth. Regis Galliae Codicib. MCCLXX. & MMDCXLIX.

XX.

XX. pag. 68. Τοῦ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ κυρίυ Μανυὴλ τοῦ Μοσχοπέλυ περὶ τῶν παθημάτων τῶν λέξεων. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Manuelis Moschopuli de adfectionibus dictionum*. Incipit ab *Additione* hoc pacto: Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων, πρόσθεσις ἰδίως λέγεται, κ. λ. Desinit in *Apocope* in hisce verbis: ποιητικὴ δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τὸν εἰρημένον ὄπισθεν λόγον. Exstat in quatuor Codicibus Bibl. Regiae Parisiensis, ut ex Catalogo eruitur.

XXI. pag. 70. Λεσβώνακτος περὶ σχημάτων. *Lesbonactis de figuris*. Inc. Σχῆμά ἐστι λόγου πλοκὴ τῶν τοῦ λόγυ μερῶν κατά τινα διάλεκτον. Des. ἀστράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα. Occurrit una cum insequenti opusculo in laudata Bibl. in tribus Codicibus Vid. Catalog.

XXII. pag. 72. Περὶ πνευμάτων. *De Spiritibus* (f. eiusdem). Inc. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεί. Ἀαρὼν, καὶ τὰ ὅμοια. Des. τὸ αὔτη βαρύτονος ἀπὸ τοῦ οὕτως δασύνεται. Habentur haec duo opuscula Mss. in variis Galliae, & Italiae Bibliothecis, & una cum Tiberii, Herodiani, Apostolii, & aliorum monumentis similis argumenti Gr. & Lat. A. MDCXLIII. vulgare voluit Leo Allatius; neque enim vulgavit, teste Fabricio B. G. Vol. IV. p. 422. ubi Lesbonactem hunc Romanum Grammaticum, iuniorem putat alio Lesbonacte Rhetore Atheniensi, e cuius sexdecim Orationibus Politicis Photio lectis duae tantum supersunt.

XXIII. pag. 74. Περὶ διαίτης. *De victus ratione* Carmen iambicum versibus constans LXXXIII. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν εἰ θέλεις, μάθε.

Des.

Καὶ σανδαράχῃ ὅμοια οἶδε πράττειν.

Primi versus quinque & viginti huius Carminis habebantur etiam supra pag. 432. §. X. sub titulo *Praeceptorum brevium ad sanitatem tuendam*. Sub nomine Asclepiadis & Dioscoridis exstant etiam in Biblioth. Caesar. apud Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 99. §. XIII.

XXIV. pag. 75. Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰυστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Divinissimo & religiosissimo Imperatori nostro Iustiniano Agapetus minimus Diaconus*. Inc. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον ἔχων ἀξίωμα, βασιλεῦ, κ. λ. Des. ἣν σοι παράσχοι Χριστὸς μετὰ τῆς ὁμοζύγυ, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ βασιλευομένων εἰς τὺς αἰῶνας, κ. λ. Hoc Agapeti Diaconi Opusculum, quod alias σχεδὴ βασιλικὴ, alias ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν inscribitur, cum illo concordat, quod habebatur in Codice VII. Plut LV. supra p. 261. §. XX. quem vide.

XXV. pag. 81. *Marci Antonini ex XII. Libris de rebus suis excerpta Capita XXXIX.* de quibus vide recensionem dicti Codicis VII. Plut. LV. supra pag. 257. & 258.

XXVI. pag. 86. Τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων, τῦ Ψελλῦ. *Timotheus, sive de Daemonibus, Pselli* (Dialogus). Inc. Χρόνιος, ὦ Θρᾷξ, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἀπαντᾷς. Des. ὑπὲρ τὰς Συρρακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα. Vide in Codice XXXII. Plut. IX. Catalogi Vol. I. pag. 444. §. XVIII. & Not. 2.

XXVII. pag. 94. Carmina quaedam ex Homeri Iliade excerpta, in quibus variae Ducum, ac Deorum, Dearumque adloquutiones continentur, ex. gr. Polydamantis ad Hectorem, Veneris ad Iunonem, Iunonis ad Somnium, Iovis ad Neptunum, Neptuni ad Iridem, Iridis ad Neptunum, Achillis ad Patroclum &c.

XXVIII. pag. 106. Τοῦ δικαιοφύλακος Θεσσαλονίκης κυρίυ Γεωργίυ τοῦ Φοβηνοῦ εἴς τινα τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἀσαφῶν, ἢ διχῶς νοουμένων, ἢ ἀμφιβαλλομένων. *Dicaeophylacis Thessalonicensis D. Georgii Phobeni in quaedam in iure obscura, vel duplicem sensum habentia, sive ambigua*. Post Titulum Περὶ ὑποβόλυ, *De donatione propter nuptias*, inc. Τὸ ὑπόβολον, ὃ καὶ προγαμιαία καλεῖται δωρεὰ, ἰδία τις συμφωνία ἐστίν. Des. ὐδεμία λοιπὸν ἰσχὺς σοὶ παρελέλειπται. Ms. in Bibliotheca Regis Galliae, & in Vaticana, teste Leone Allatio de Georgiis apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 721.

XXIX. p. 124. Ἔκθεσις νέα, ὅπως γράφει νῦν ὁ Κωνσαντινυπόλεως πατριάρχης τῷ Πάπᾳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις, καὶ ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν καὶ τοῖς μητροπολίταις, καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διϊθύνουσι. *Expositio nova, quomodo scribit nunc Constantinopolitanus Patriarcha Papae, & reliquis Patriarchis, & Archiepiscopis, atque etiam Metropolitanis, ac saeculares magistratus administrantibus*. Continet varias Epistolarum inscriptiones, & subscriptiones, pro varia tum scribentium, tum eorum, ad quos scribebantur, dignitate apud Graecos recentiores usurpari solitas. In fine haec marginalis notula est apposita: Ὅλα ταῦτα ἀπρεπῆ καὶ ἀνάρμοσα· ἐγράφησαν δὲ εἰς ἔλεγχον τῆς τῦ συντεθηκότος ἀμαθείας Λάσκαρι τοῦ Μιτυλήνης ὑιοῦ. *Omnia haec parum decora, & incondita; scripta sunt autem ad evincendam Lascaris Mitylenaei filii, qui ea composuit, inscitiam*.

XXX pag. 130. Occurrunt primo Inscriptiones quaedam Graecae, inventae in Sardibus, in Phocaea Ionica, in Insula Chio, & Athenis; tum Oraculum Pausaniae prohedri inventum in Trallibus; Epigrammata in Hesiodi, Lini, Orphei, Musaei, & Oppiani sepulcrum; tandem alia duo Ptolemaei de se ipso Epigrammata; quorum primum idem cum illo est, quod retulimus supra p. 69. sub finem §. III. alterum tetrastichum inc.

Οἶδ᾽ ὅτι θνητὸς ἐγὼ καὶ ἐφήμερος, κ. τ. λ.

Omnia litteris capitalibus exarata.

XXXI. pag. 136. Σέξτου Ἐμπειρικοῦ πρὸς Ἀστρολόγους. *Sexti Empirici adversus Astrologos* Liber. Inc. Περὶ ἀστρολογίας, ἤτοι μαθηματικῆς πρόκειται ζητῆσαι, ὔτε τῆς τελείυ ἐξ ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρίας κ. λ. Des. μεθ᾽ ἃ πάλιν ἀπ᾽ ἄλλης ἀρχῆς σύντομον ὅσαν καὶ τὴν πρὸς τὺς ἐξ αὐτῆς ἀντίρρησιν ἀποδώσομεν. Est autem ex undecim, quos adversus Mathematicos

cos ſcripſit Libris, Liber V. ut ex ipſorum recenſione patet apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 594. Concordat autem quoad initium & finem cum editione Gr. Lat. Lipſienſi anni MDCCXVIII. fol. cum notis Io. Alberti Fabricii a p. 337. ad pag. 355. Sextus hic Medicus Empiricus, a Sexto Chaeroneo Stoico, Plutarchi nepote diverſus, acutiſſimus defenſor ſectae Scepticae, ſive Pyrrhoniae, ſub Imp. Commodo, vel paullo poſt floruit, & varia ſcripſit, quorum notitiam adfert Fabric. loc. cit.

XXXII. p. 143. Anonymi cuiuſdam Graeci adverſus Plotini dogmata *de animae praeexſiſtentia & tranſmigratione* Liber. Poſt Titulum ſatis longum, cuius initium: Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον, ὅτι μήτε τῶν σωμάτων, κ. λ. inc. Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπούδασμα. Deſ. ἀσφαλῶς δοκιμάζειν. Innuimus ſupra Catalogi noſtri Tom. I. pag. 444. Habetur etiam Ms. in Biblioth. Caeſar. Vide Neſſel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. V.

XXXIII. pag. 153. *b.* Ἐπιστολαὶ Σιμοκάτου ἠθικαὶ, καὶ ἀγροικικαί. *Simocattae* (Theophylacti) *Epiſtolae Morales, & Ruſticae* num. IX. quae iuxta ſeriem editarum in Collect. Cuiaciana toties citata ſunt I. LXII. XXII. VII. XIII. XL. LII. LXXIII. & LXXIX. Ex hiſce quarta, quae in edit. inſcribitur Σωσίπατρος Τερπάνδρῳ, in Codice inſcr. Σωσίστρατος Τερπάνδρῳ. Septimae vero titulus pro Κλέωνι habet Κλεονίκῳ. Poſtremae duae ſunt anepigraphae.

XXXIV. pag. 157. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ περὶ τῶν πέντε φωνῶν. *Porphyrii Introductio de quinque vocibus*, cum ſcholiis marginalibus uberrimis, & quibuſdam praeliminaribus. Haec incipiunt: Ζητεῖται, πότερον ἡ λογικὴ ἐπιστήμη ἐστὶν, ἢ τόπος ἐπιστήμης. Introductio ipſa inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Deſ. καὶ τῆς κοινωνίας παράστασιν. Praeter alias editiones, praemiſſa eſt Ariſtotelis Operibus Graece & Latine impreſſis Pariſ. MDCXIX. fol. curante Guillelmo Du Val Tom. I. a pag. 1. ad p. 14. Ex ſcholiis, quae tum in hoc, tum in ſequenti Opere marginem undequaque ambiunt, nonnulla Scholarii nomen prae ſe ferunt; ex quibus tamen non pauca in nova Codicis compactione reſecata perierunt.

XXXV. pag. 165. *b. Ariſtotelis Categoriae*. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. Deſ. οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. In cit. edit. a pag. 14. ad p. 36. His quoque praeliminaria quaedam praefixa ſunt, quorum initium: Ἡ διάκρισις τῶν κατηγοριῶν λαμβάνεται ἐκ τῆς διακρίσεως, κ. λ.

XXXVI. pag. 177. Redeunt tandem in poſtremis duabus Codicis paginis *alia Capita Legalia*, in quibus potiſſimum *de dote, curatoribus, ac procuratoribus* agitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diverſis manibus exaratus, charactere pluribus in locis evanido, quod in titulis praecipue cinnabari conſcriptis uſuvenit, cuius meminit in ſchedis ſuis Holſtenius. Conſtat fol. ſcriptis 178.

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ ΛΟΓΟΣ.

CHRYSOLORAE ORATIO.

I. pag. 1. Continet *Manuelis Chryſolorae Comparationem veteris, & novae Romae ad Imp. Ioannem Palaeologum*, cuius initium, & finis concordat cum illa, quam recenſuimus in Codice XX. Plut. VI. §. I. Catalogi Tom. I. pag. 139. col. 1. quem vide. COD. XVIII.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 18.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

In prima pagina occurrit Index Orationum Demoſthenis XX. Tum Libanii argumenta in ſequentes Orationes, nimirum, Olynthiacas tres, Philippicam I., De Pace, Philippicam II., De Haloneſo, De Cherſoneſo, Philippicam III. & IV., Orationem in Philippi Epiſtolam, De ordinanda Republica, De Claſſibus, Pro Megalopolitis, Pro libertate Rhodiorum, De foedere Alexandreo, Contra Androtionem, & de Corona, cuius tamen poſtremae argumentum non eſt integrum, uno fortaſſe folio abſciſſo; deſinit enim in verbis: καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι... quae in cit. edit. incidunt in pag. 311. lin. 36. Reliqua concordant cum editis. Succedunt Orationes ipſae N. XXIII. quarum haec ſeries eſt: COD XIX.

I. pag. 7. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.

II. pag. 11. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

III. pag. 15. *b. Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.

IV. pag. 21. *Philippica I.* Ibid. p. 15.

V. pag. 28. *De Pace*. Ibid. p. 19.

VI. pag. 31. *Philippica II.* Ibid. p. 25.

VII. p. 35. *b. De Haloneſo*. Ibid. p. 29.

VIII. pag. 40. *b. De Cherſoneſo*. Ibid. p. 35. Haec Oratio in Codice habet adſcriptum in margine aliud argumentum Anonymi, quod inc. Τινὲς ἐνόμισαν, κ. λ. ut in edit. ibid.

IX. pag. 49. *Philippica III.* Ibid. p. 44.

X. pag. 57. *b. Philippica IV.* Ibid. p. 53.

XI. pag. 68. *b. Ad Philippi Epiſtolam*. Ibid. pag. 64. cui ſubditur in Codice ipſius Philippi Epiſtola, quae in editione praecedit.

XII. pag. 74. *De Rep. ordinanda*. Ibid. pag. 67.

XIII. pag. 78. *b. De Claſſibus*. Ibid. p. 72.

XIV. pag. 83. *b. Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.

XV. pag. 87. *b. Pro libertate Rhodiorum*. Ibid. pag. 78.

XVI. pag. 92. *De foedere Alexandreo*. Ib. pag. 86.

XVII. pag. 96. *Contra Androtionem*. Ibid. pag. 418.

XVIII. pag. 106. *b. De Corona*. Ibid. pag. 313.

XIX.

XIX. pag. 154. *b. De falsa legatione*. Ibid. pag. 200.

XX. pag. 201. *Adversus Leptinem de Immunitate*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 362. Hanc orationem cum reliquis deinceps nova in Codice manus exscripsit: mutila tamen est in fine; desinit enim in verbis, φρονῦντας ὑμῶν αὐτῶν . . . quae in edit. incidunt in pag. 381. lin. 57. Sequitur pag. 225. fragmentum Enarrationis cuiusdam sine principio, ut videtur, in Orationem *contra Androtionem*; tum pag. 226. *b.* Anonymi hypothesis in Orationem *De Corona*, ut in edit. pag. 311.

XXI. pag. 229. *Contra Midiam*, cum duplici argumento, Libanii nimirum, & Anonymi. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 268. *Contra Aristocratem*, cum hypothesi Anonymi, cuius initium: Ἡ Εὔβοια μία νῆσος καταντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Finis: τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως. Diversa prorsus ab edita loc. cit. pag. 429.

XXIII. pag. 296. *b. Contra Timocratem*, cum hypothesi Anonymi. Tom. I. pag. 460. Huius Orationis fere dimidium, ultima nimirum XXI. folia, recentissima manu suppleta sunt.

Ex praedictis Orationibus, septem habent Vlpiani rhetoris Enarrationes in margine exaratas, nimirum Philippica IV., ad Philippi Epistolam, contra Androtionem, de Corona, contra Midiam, contra Aristocratem, & contra Timocratem, quae concordant cum editis cit. edit. Tom. II. Ex hisce tamen, duae mutilae sunt, nimirum illa contra Androtionem, quae incipit a verbis .... φαίνη τὴν αἰτίαν· τότε γὰρ ἐγὼ, quae incidunt in dicti Tom. II. p. 227. lin. 34. & alia contra Timocratem, quae desinit in verbis, τοῦ γράμματος τὴν ἀσάφειαν.... quae incidunt in p. 262. lin. 9.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 332.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

APOMNEMONEVMATA EX DIVERSIS AVCTORIBVS.

COD. XX.

I. pag. 3. ΑΠομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων, ἔκ τε τῶν θύραθεν, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθέου παιδείας. *Apomnemoneumata, seu sententiae memorabiles ex diversis Poëtis atque Oratoribus, tum ex profana, tum sacra nostra ac divina eruditione* collectae, & in Capita LXXI. digestae, quorum praecedit Index. Primum est Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας. *De vitae virtute, ac malitia*. Inc. Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν. Vltimum Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. *De tolerantia & longanimitate*. Des. ἀλλὰ θέλε ὡς ἂν τὰ γινόμενα γίνεται, quae sunt ex Metrodoro desumta. De hac sententiarum collectione vide recensionem Cod. XV. Plut. VII. §. IV. Catalogi nostri pag. 252. col. 2. ubi singulorum Capitum argumenta protulimus. In hoc tamen Codice ipsorum ordo aliquantum ab illo diversus occurrit. In fine legitur manu ipsius scriptoris: Μιχαὴλος Ἀπόστολης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς φίλης πατρίδος αὐτοῦ πενίᾳ συζῶν ἐν Κρήτῃ καὶ τόδε τὸ βιβλίον μισθῷ ἐξέγραψεν. *Michaël Apostolius Constantinopolitanus post captivitatem carae ipsius patriae in paupertate vivens in insula Creta hunc quoque librum mercede descripsit*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. cuius primae XVI. paginae explicationes Latinas singulis ferme verbis superscriptas exhibent. Constat foliis scriptis 105.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPIPHANII EPISTOLAE.

CONtinet Codex fragmentum Epiphanii Operis, quod inscribitur, *Anchora, sive Expositio Fidei Catholicae adversus LXXX. haereses, &c.* cui praecedit primo Vita, quae inc. Ὁ θεῖος οὗτος καὶ μέγας, κ. λ. secundo *Matidii, Tarasini, aliorumque Ecclesiae Suedrorum presbyterorum Epistola ad Epiphanium*, cuius initium, Ποικίλως ὁ ἐχθρὸς, κ. λ. tertio *alia Palladii, ipsius Suedrorum urbis praesidis, ad eumdem Epistola*, quae inc. Οἱ τὴν μεγάλην, κ. λ. quae quidem omnia recensuimus etiam in Cod. XII. Plut. VI. §. I. II. & III. Catalogi nostri T. I. p. 117. col. 2. cum quo noster hic Codex penitus concordat. Opus vero ipsum Epiphanii, cuius titulus est, Ἀντεπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς αὐτὸς, κ. λ. inscriptio vero, Τοῖς κυρίοις, καὶ τιμιωτάτοις, κ. λ. inc. Ἤδη μὲν ἦν, κ. λ. ut in dicto Cod. §. IV. Desinit in verbis: ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου πρὸ Χριστοῦ παρουσίας τῆς ἐνσάρκου . . . . quae in eius Operum edit. Colon. MDCLXXXII. fol. incidunt in Tom. II. pag. 18. vers. 9. COD. XXI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat fol. scriptis 8.

ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

DIONIS CHRYSOSTOMI RHETORICAE MEDITATIONES.

Sive

Orationes LXXX.

PRaecedit diligentissimus Index, ac Prolegomena in Dionem, variis distincta Capitibus. Primum Ἀρέθα ἀρχιεπισκόπου, *Arethae Archiepiscopi*, inc. Σοφὸς οὑτοσὶ τῷ ὄντι Δίων ὁ Προυσαεὺς, κ. λ. Des. εἴ τι τῷ ἀσκρέσῳ πιστεύων ποιμένι. Alterum inscribitur: Δίωνος τοῦ Προυσαέως βίος. *Dionis Prusaeensis Vita*. Inc. Οὗτος ὁ Δίων Προυσαεὺς ἦν Προύσης τῆς κατὰ τὸν Ἀσιατικὸν, κ. λ. Des. τῆς εἰς ἅπαν μέμψεως COD. XXII.

ψεως ἀπολύοιτο τὸ ἔργον. Tertium est: Περὶ Δίωνος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, καὶ τῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ ἰδέας. *De Dione, eiusque operibus, ac de ipsius orationis stylo*. Inc. Ὁ Δίων οὗτος ἦν μὲν Προυσαεὺς, Προύσης τῆς πρὸς τῷ Μυσῷ Ὀλύμπῳ, κ. λ. Des. δὲ τὴν ἀφέλειαν ἐξαίρων διὰ σεμνότητος. Sequuntur deinde Orationes ipsae, & quidem hoc ordine:

I. pag. 6. *De Regno Oratio I.*

II. pag. 16. *b. De Regno II.* cum brevi summario Orationis in fine,

III. pag. 27. *b. De Regno III.*

IV. pag. 42. *De Regno IV.*

V. pag. 58. *b. Fabula Libyca.*

VI. pag. 61. *b. Diogenes, seu de Tyrannide.*

VII. pag. 69. *b. Euboica, aut Venator.*

VIII. pag. 91. *Diogenes, seu de Virtute.*

IX. pag. 96. *Diogenes, aut Isthmia.*

X. pag. 100. *Diogenes, seu de Servis.*

XI. pag. 106. *Troiana, seu de eo quod Ilium non sit captum.*

XII. pag. 135. *b. Olympica, aut de prima Dei cognitione.*

XIII. pag. 153. *b. Oratio Athenis habita, de fuga.*

XIV. pag. 161. *De Servitute, & Libertate I.*

XV. pag. 165. *De Servitute, & Libertate II.*

XVI. pag. 171. *b. De Aegritudine.*

XVII. pag. 173. *b. De Avaritia.*

XVIII. pag. 178. *b. De dicendi exercitatione.*

XIX. pag. 183. *De sua auscultandi cupiditate*

XX. pag. 184. *De Secessu.*

XXI. pag. 189. *b. De Pulcritudine.*

XXII. pag. 193. *De Pace, & Bello.*

XXIII. pag. 194. *b. Quod felix sit sapiens.*

XXIV. pag. 197. *De Felicitate.*

XXV. pag. ead. *b. De Genio.*

XXVI. pag. 199. *b. De Consultatione.*

XXVII. pag. 201. *b. Expositio eorum, quae fiunt in compotatione.*

XXVIII. pag. 203. *De Melancoma prima, ordine secunda.*

XXIX. pag. 207. *b. De Melancoma secunda, ordine prima.*

XXX. pag. 209. *b. Charidemus.*

XXXI. pag. 218. *Rhodiaca.*

XXXII. pag. 242. *b. Ad Alexandrinos.*

XXXIII. pag. 265. *Tarsica prior.*

XXXIV. pag. 279. *Tarsica posterior.*

XXXV. pag. 290. *In Celaenis Phrygiae.*

XXXVI. pag. 296. *Borysthenitica, quam in patria recitavit.*

XXXVII. pag. 308. *Corinthiaca.*

XXXVIII. pag. 317. *b. Ad Nicomedienses, de concordia cum Nicaeensibus.*

XXXIX. pag. 329. *De concordia Nicaeae, quum cessasset seditio.*

XL. pag. 331. *Habita in patria, de concordia cum Apameensibus.*

XLI. pag. 340. *Ad Apameenses, de concordia.*

XLII. pag. 343. *Disputatio habita in patria*

XLIII. pag. 344. *b. Politica in patria.*

XLIV. pag. 347. *Oratio benevolentiae, demonstrativa erga patriam, honores sibi decernentem.*

XLV, pag. 350. *Apologetica Oratio, qui affectus fuerit erga patriam.*

XLVI. pag. 354. *Antequam in patria philosopharetur.* (In edit. diverse inscribitur).

XLVII. pag. 357. *b. Concio habita in patria.*

XLVIII. pag. 363. *Politica in concione.*

IL. pag. 367. *b. Recusatio magistratus in Senatu.*

L. pag. 371. *De administrationibus in Senatu.*

LI. pag. 373. *b. Ad Diodorum.*

LII. pag. 376. *De Aeschylo, & Sophocle, & Euripide, seu de Philoctetae arcu.*

LIII. pag. 379. *b. De Homero.*

LIV, pag. 382. *De Socrate.*

LV. pag. 383. *De Homero, & Socrate.*

LVI. pag. 387. *b. Agamemnon, sive de Regno.*

LVII. pag. 390. *Nestor.*

LVIII pag. 392. *b. Achilles.*

LIX. pag. 393. *b. Philoctetes.*

LX. pag. 396. *Nessus, sive Deianira.*

LXI. pag. 398. *Chryseis.*

LXII. pag. 402. *De Regno, seu Tyrannide.*

LXIII. pag. 404. *De Fortuna*, prior.

LXIV. pag. 405. *b. De Fortuna*, altera.

LXV. pag. 411. *De Fortuna*, tertia.

LXVI. pag. 413. *b. De Gloria*, prima.

LXVII. pag. 420. *De Gloria*, secunda.

LXVIII. pag. 421. *b. De Gloria*, tertia.

LXIX. pag. 423. *b. De Virtute.*

LXX. pag. 426. *De Philosophia.*

LXXI. pag. 428. *De Philosopho.*

LXXII. pag. 430. *De corporis cultu, vel habitu.*

LXXIII. pag. 434 *De Fide.*

LXXIV. pag. 436. *De Incredulitate.*

LXXV. pag. 442. *b. De Lege.*

LXXVI. pag. 444. *b. De Consuetudine.*

LXXVII. pag. 445. *b. De Invidia*, prior.

LXXVIII. pag. 449. *De Invidia* posterior.

LXXIX. pag. 455. *b. De divitiis eorum, qui in Cilicia sunt.*

LXXX. pag 457. *De Libertate.*

Concordant autem omnia tum quoad Orationum ordinem, tum etiam quoad titulos cum editione Operum Dionis Chrysostomi Paris. G. L. anni MDCIV. fol. curante Feder. Morellio, exceptis Orationibus XXVIII. & XXIX. quae ibi postponuntur, & Praeliminaribus; nam diversa sunt ab iis, quae inibi etiam Orationibus praemittuntur ex Photio, Philostrato, & Synesio excerpta: fortasse tamen sunt ex ipsis contracta & concinnata. Notandum vero est, in Codice singulis ferme praefigi breve quoddam argumentum, sive summarium, in margine appositum, ac rubrica exaratum, ac rarissima apparere aliquando scholia aeque antiqua.

Co-

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saec. XIV. optime servatus, qui fuit olim Francisci Philelphi (1), ita enim eius manu bis adnotatur: *Ἡ βίβλος αὔτη Φραγκίσκου τοῦ εὐγείου Φιλέλφου ἐςίν*. postea vero Petri Laurentii de Medicis; ita enim in fine, ipsius fortasse manu subiungitur: *Νῦν δὲ γέγονε Πέτρου τοῦ Λαυρεντίου τοῦ ἐκ Μεδικέων οἰκίας*. Constat foliis 460.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Corrige

Manuelis Chrysolorae Epistolae IV.

COD. XXIII. I. pag. 1. Prima est *ad Ioannem Palaeologum Graecorum Imperatorem, de comparatione veteris, & novae Romae*, quam vide in Cod. XX. Plut. VI. §. I. Catalogi nostri Tom. I. pag. 139. col. 1.

II. pag. 25. *b.* Secunda *ad Ioannem Chrysoloram*. In dicto Cod. §. II.

III. pag. 28. Tertia *ad Demetrium Chrysoloram*. Ibid. §. III.

IV. pag. 31. Quarta *ad Pallantem Strozzam, Onuphrii filium, de morte sui fratris consolatoria*. Ibid. §. VI. ubi initium paullo longius protulimus. Finis vero, quem ibi nullum dedimus, sequens est: *ὃ δὲ λοιπὸν εὔχομαι ὑμῖν τοῦτο παρὰ τοῦ Θεοῦ. ὑγίαινε.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. nitide scriptus, optimeque servatus. Constat foliis 65.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ORATIONES ET EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

Isocratis, & Demetrii Cydonis.

COD. XXIV. I. pag. 1. *Isocratis Oratoris Atheniensis Orationes IV.* quarum

1. *Περὶ τῆς ἀντιδόσεως, De permutatione*: inc. *Εἰ μὲν ὅμοιος ἦν*. Def. *παραινέτω τὴν ψῆφον*. In edit. Basileensi ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 455.

II. pag. 20. *Περὶ τοῦ ζεύγους, De bigis*, inc. *Περὶ μὲν οὖν τοῦ ζεύγους*. Def. *τῆς πόλεως στερήσομαι*. Ibid. pag. 511.

III. pag. 25. *b.* *Τραπεζιτικὸς, Trapeziticus*, inc. *Ὁ μὲν ἀγὼν μοι μέγας*. Def. *πιστοτέρους ἡγεῖσθαι τῶν ἐμῶν*. Ibid. pag. 527.

IV. pag. 32. *Παραγραφικὸς πρὸς Καλλίμαχον, Exceptio adversus Callimachum*, inc. *Εἰ μὲν καὶ ἄλλοι τινές*. Def. *καὶ τὰ συμφέροντα ψηφίζεσθαι*. Ibid. p. 547.

II. p. 39. *Λόγοι τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη. Orationes sapientissimi D. Demetrii Cydonis*. Prima inscr. *Συμβουλευτικὸς περὶ τῆς Καλλιπόλεως. Oratio deliberativa de Callipoli*. Inc. *Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι, κ. λ.* Def. *τὸ μέλλον κοινῇ συνοίσειν*. Graece & Latine Tom. II. Auctar. novi Combefis. pag. 1284. seqq.

III. pag. 50. *Ἕτερος συμβουλευτικός. Altera deliberativa*. Inc. *Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες*. Def. *δοκεῖν τὴν ἐπιθυμίαν*. Ibid. pag. 1221. seqq. de qua vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 386. Num. 3.

IV. pag. 68. *b.* *Ὅτι ἄλογον τὸ τοῦ θανάτου δέος. Quod sine ratione sit timor mortis*. Inc. *Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν*. Def. *γένοιτο βίου λαβέσθαι*. Ita inscribitur etiam in Cod. Caesareo, Nessel. Part. I. pag. 366. §. XVI. in aliis vero Codd. *Περὶ τοῦ καταφρονεῖν τὸν θάνατον, De contemnenda morte*. G. & Lat. cum versione sua edidit primum Raphaël Seilerus Augustanus Basileae MDLIII. 8. Hieronymus vero Volfius in Notis, quas addidit A. MDLVII. testatur magnam huius Orationis partem, nimirum usque ad verba, *τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω*, ex Nemesii libello eiusdem argumenti (2) transcriptam fuisse. Vid. Fabr loc. cit. pag. 387. N. 5.

V. pag. 86. *Μονῳδία ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσοῦσι. Monodia, sive Lamentatio super iis, qui Thessalonicae ceciderant*. Inc. *Ἄνδρες, ὅσοι τὰς τῶν συγγενῶν, κ. λ.* Def. *οἱ δὲ μισήσαντες ἀποφεύξονται*. Gr. & Lat. exstat inter Scriptores post Theophanem in Corpore Historiae Byzant. pag. 385. edente Francisco Combefisio Paris. MDCLXXXV. fol.

VI. pag. 91. *b.* *Λόγος εἰς τὸν βασιλέα Καντακουζηνόν. Oratio ad Imperatorem Cantacuzenum*. Inc. *Ἀνηνέγκαμεν, ὦ βασιλεῦ, τῶν συνεχῶν ἐκείνων, κ. λ.* Def. *δεῖξον, ὡς κοινή τις εἶ τοῖς ἀτυχοῦσι καταφυγή.*

VII. pag. 98. *b.* *Λόγος εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα. Oratio ad eumdem Imperatorem*. Inc. *Ὅτι μὲν τα παρόντα χρὴ προσειπεῖν*. Def. *ἢ πάντας ἀνθρώπους ἀνὴρ νικῶν ἀρεταῖς.*

VIII. pag. 104. *Εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον. Ad Imperatorem D. Ioannem Palaeologum*. Inc. *Ἄριστε βασιλεῦ, πολλῶν ἀγαθῶν πολλάκις, κ. λ.* Def. *μηδὲ τῆς κλήσεως τῶν ἀνθρώπων ἀντιποιείσθω*. In syllabo Operum huius Demetrii, quem exhibet Fabric. loc. mox cit. hae tres postremae Orationes non recensentur.

IX. pag. 115. *b.* *Eiusdem Demetrii Epistolae XXII.* quarum titulos & initia, utpote quae nondum typis impressae lucem viderint, heic subiicere placuit. Sunt igitur sequentes:

I. Anepigrapha.

Inc. *Χθὲς πρὸ τῶν ἀκτίνων.*

II. *Τῷ Ταρχανιώτῃ.*

Ἦσαν οἱ τὸ βέλος, ᾧ τέτρωσαι, κ. λ.

III. *Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανουήλ.*

Ἤδειν μὲν, ὅτι μου μέμνησαι.

(1) Eius manu leguntur in margine adscripta nomina propria eorum, quorum in Orationibus mentio fit memoriae iuvandae gratia, ac praeterea signa apposita in iis locis, ubi aliqua notatu digna occurrunt.

(2) Cuius exemplar in Codice Bibliothecae Fuggerianae exsistebat cum titulo, *Νεμεσίου λόγος ὡς ἄλογός ἐστιν ὁ θανάτου φόβος.*

IV. Τῷ Χίῳ ἰατρῷ.
Καὶ τὰ παρὰ τῆς τέχνης σοι πάντα.
V. Anepigrapha.
Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον.
VI. Τῷ φιλοσόφῳ κυρῷ Γεωργίῳ.
Τὴν σὴν πρὸς ἐμὲ μὲν μακρὰν, κ. λ.
VII. Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανυὴλ.
Ὦ τίς τὰς συνεχεῖς ταύτας παύσας.
VIII. Anepigrapha.
Ἀμφοτέρωθεν ἥσθην.
IX. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην τὴν Λῆμνον.
X. Τῷ αὐτῷ.
Ἧς πρότερον ἀπέλαυες ἡδονῆς.
XI. Τῷ αὐτῷ.
Ἐπιστολὴν πέμπω τῷ βασιλεῖ.
XII. Τῷ βασιλεῖ Μανυὴλ.
Σὺ καὶ ἄρχειν οἶσθα.
XIII. Τῷ αὐτῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανυὴλ.
Ὁρμῶντι γράφειν σοι, βασιλεῦ, κ. λ.
XIV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐκ οἶδ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἠδικημένος.
XV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὥς τι τῶν παραδόξων.
XVI. Τῷ αὐτῷ.
Τοὺς ταῖς εὐεργεσίαις τάχος συνάπτοντας.
XVII. Τῷ δεσπότῃ κυρῷ Θεοδώρῳ.
Ἀεί με διὰ πάντων εὐεργετῶν.
XVIII. Τῷ Ταρχανιώτῃ.
Οὐκ ἔμελλεν ὁ χρυσὸς ἀπλησφάρης.
XIX. Τῷ βασιλεῖ Μανυὴλ.
Ἤδειν ϗ αὐτὸς, ὅτι μετὰ λόγου.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μὲν λόϊζος, ὡς ἔφησε πνεύματος, κ. λ.
XXI. Τῷ αὐτῷ.
Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σόφισμα.
XXII. Τῷ αὐτῷ.
Μόλις εἱρκτὴν ϗ δεσμὰ ϗ τυράννους.

Recensita Epistolarum serie, qualis est in Codice, accipe nunc earumdem initia alphabetice digesta.

Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis 133.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

Quibus adde

Eiusdem Epistolas, Aristidis, & Philostrati quaedam.

IN primo folio praecedit Orationum Index; in secundo Libanii rhetoris ad Proconsulem Montium, Vita Demosthenis, & in Orationes eius Praefatio. A quarto incipiunt Orationes ipsae N. XXI. hoc ordine: COD. XXV.

I. pag. 4. *Olynthiaca I.* In edit. cit. pag. 1.
II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
III. pag. 10. *Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.
IV. pag. 13. *b. Contra Philippum I.* Ibid. pag. 15.
V. pag. 18. *De Pace*. Ibid. p. 19.
VI. pag. 21. *Contra Philippum II.* Ibid. pag. 25.
VII. pag. 24. *De Haloneso*. Ibid. p. 29.
VIII. pag. 28. *De Chersoneso*. Ibid. pag. 35.
IX. pag. 34. *Contra Philippum III.* Ibid. pag. 44.
X. pag. 39. *Contra Philippum IV.* Ibid. pag. 53.
XI. pag. 44. *b. Ad Philippi Epistolam*. Ib. pag. 64. sequitur deinde in Codice *Epistole Philippi*.
XII pag. 48. *De Repub. ordinanda*. Ibid. pag. 67.
XIII. pag. 51. *b. De Classibus*. Ibid. pag. 72.
XIV. pag. 55. *De libertate Rhodiorum*. Ibid. pag. 77.
XV. pag. 58. *Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.
XVI. pag. 61. *De foedere Alexandreo*. Ib. pag. 86.
XVII. pag. 64. *De Corona*. Ibid. p. 313.
XVIII. pag. 94. *b. Contra Aeschinem de falsa legatione*. Ibid. pag. 200.
XIX. pag. 124. *b. Adversus Leptinem de immunitate*. Ibid. pag. 362.
XX. pag. 141. *Contra Midiam de alapa*. Ibid. pag. 383.
XXI. pag. 162. *b. Contra Androtionem, violatarum legum reum*. Ibid. pag. 416. Praecedunt autem singulis Orationibus Libanii argumenta, ut in edit. illa tamen *contra Midiam* duas habet hypotheses, Libanii, & Anonymi, quae quidem postrema septem circiter versus in fine brevior est in Codice, quam in edito.
XXII. pag. 170. *Eiusdem Demosthenis Epistolae VI.* eodem ordine, quo in dicta edit. iacent a pag. 107. ad pag. 125.
XXIII. pag. 179. *Aristidis Oratio de Rhetorica*. Inc. Οἶμαι δεῖν. Des. ϗ ξένω πλεῦσαι ... quae verba incidunt in cit. edit. Tom. II. p. 66. vers. 12. fine enim caret.

XXIV.

XXIV. pag. 200. *Philoſtrati Imagines quaedam*, nimirum, *Hyacinthi*, *Andriorum*, *Mercurii fetus*, *Amphiarai*, *ſuum venationis* (1), & *Perſei*; ſed haec poſtrema mutila eſt; deſinit enim in verbis: καὶ τὸ δεῖμα τῆς Γοργοῦς ἔχων ἀπὸ . . . . quae incidunt in Philoſtrati Operum edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCVIII. fol. curante Fed. Morello, pag. 775. lin. 29.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. in fine mutilus. Conſtat fol. ſcriptis 202.

ΚΥΡΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

CYRVS DE CONSTRVCTIONE.

Seu potius

Maximi Planudis, Io. Philoponi, & Anonymi Tractatus Grammaticales.

COD. XXVI. I. pag. 1. ΤΟῦ σοφωτάτȣ ϗ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανȣ́δη περὶ συντάξεως. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Maximi Planudis de Conſtructione* Liber. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ȣ̓δαμῆ μεταβαίνȣσαν εἰς ἕτερον πρόσωπον, κ. λ. Deſ. προσήκει μοι τοῦδε, καὶ προσήκει μοι τάδε. In fine: Τέλος τῶν περὶ συντάξεως. Sub Planudis nomine legitur in quatuor Codicib. Biblioth. Regiae Pariſienſis, & in MMDLX. idem initium habet, ac noſtrum. Supra etiam, nec ſemel alia huius libelli occurrunt exemplaria, ſed in fine prorſus diverſa ſunt. Subnectuntur deinde alia pauca item ad conſtructionem ſermonis pertinentia, quorum initium: Ποσαχῶς διαιρȣμένην ἐςὶ δυνατὸν εὑρεῖν τὴν σύνταξιν, κ. λ. Finis: τῆς ἡμῶν πρός σε σχέσεως, ὦ φίλων ἄριςε. Τέλος. Quae num omnia ipſius ſint Planudis, an alterius, ignoramus; quemadmodum etiam ſequentes Grammatici tractatus, nimirum:

II. pag. 21. *De Propoſitionibus, & quibus iungantur caſibus.* Inc. Ἡ ἐν πρόθεσις μετὰ δοτικῆς συντάσσεται, οἷον, ἐν τῷ θλίβεσθαί με. Deſ. ὑπὲρ τὸ φῶς, οὐδέποτε δὲ μετὰ γενικῆς.

III. pag. 25. *De Verbis, & quibus iungantur caſibus*, una cum ipſorum conſtructionis exemplis, per alphabetum. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Deſ. Ὠφελῶ, αἰτιατικῇ. Τί ὠφέλησε τὸν Ἀδὰμ ὁ παράδεισος.

IV. pag. 49. *De Verbis ſynonymis*, per alphabetum. Inc. Ἀγαπῶ, φιλῶ, ἀσπάζομαι, ςέργω, κ. λ. Deſ. Ὠφελῶ, ὀνίνημι, λυσιτελῶ, συντελῶ.

V. pag. 55. Ἰωάννȣ Φιλοπόνȣ Ἀλεξανδρέως τοῦ γραμματικοῦ περὶ τῶν διάφορα σημαινόντων διαφόροις τόνοις ϗ πνεύμασι, κατὰ ςοιχεῖον. *Ioannis Philoponi Alexandrini Grammatici de vocibus, quae pro accentuum ac ſpirituum varietate, varia ſignificant, ſecundum alphabetum.* Inc.

Ἀγέλαιος, ὁ ἀμαθής.
Ἀγελαῖος, ὁ ἀπὸ τῆς ἀγέλης.

Deſ.

Ὦχρος, ὠχρίασις.
Ὠχρὸς, κύτρινον.

In Biblioth. Regis Galliae Cod. MMDCXVIII. inſcribitur: *Ioannis Philoponi illarum vocum collectio, quae pro diverſa ſignificatione, accentum diverſum accipiunt.* Habes etiam ſupra pag. 458. §. VI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. manu, ut videtur, Ioannis Roſi exaratus, &, ut in ultima adnotatur pagina, *Liber Laurentii & Io. P. Franciſci de Medicis.* Conſtat fol. ſcriptis 60.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QVAEDAM.

Ac praeterea

Euripidis, Hippocratis, & Syneſii Epiſtolae quaedam, & alia.

PRimae undecim Codicis paginae continent argumenta in ſequentes Demoſthenis Orationes, nimirum, contra Leptinem, Midiam, Ariſtocratem, Androtionem, Timocratem, Ariſtogitonem, Neaeram, Theocrinem, Eubulidem, Aphobum I. II. & III. Onetorem I. & II. Cononem, Boeotum I. & II. Pro Phormione, In Stephanum I. & II. Zenothemidem, Pantaenetum, Nauſimachum, Lacritum, Phormionem, Apaturium, Calliclem, Callippum, De Corona Praefecturae Navalis, adverſus Polyclem, Timotheum, Nicoſtratum, Phaenippum, Spudiam, Olympiodorum, Dionyſiodorum, Evergum & Mneſibulum, Macartatum, & Leocharem; quae omnia ſuis quaeque locis habentur in edit. ubi notandum, ex binis quandoque hypotheſibus, quibus nonnullae ſunt orationes inſtructae, eam tantummodo in Codice haberi, quae ſub Libanii nomine circumfertur. His praenotatis, Orationum ſeriem adgrediamur, quae ſequens eſt: COD. XXVII.

I. pag. 11. *Contra Leptinem.* In cit. edit. pag. 362.

II. pag. 28. *b. Contra Midiam, de alapa.* Ibid. pag. 385.

III. pag. 52. *b. Contra Ariſtocratem.* Ibid. pag. 429.

IV. pag. 76. *Contra Timocratem.* Ibid. pag. 461.

V. pag. 96. *b. Contra Ariſtogitonem I.* Ibid. pag. 491.

VI. pag. 105. *b. Contra Ariſtogitonem II.* Ibid. pag. 503.

VII. pag. 108. *b. Contra Neaeram.* Ibid. pag. 517.

VIII. pag. 123. *Oratio Amatoria.* Ibid. p. 157.

IX.

(1) Haec effugit Montfauconium, ut ex eius Catalog. apparet pag. 358. litt. D. col. 1.

IX. pag. 129. *Oratio Funebris*. Ibid. pag. 152.

X. pag. 133. *In Aphobum I.* Ibid. pag. 547.

XI. pag. 140. *b. In Aphobum II.* Ibid. p. 556.

XII. pag. 143. *In Aphobum de falso testimonio*. Ibid. pag. 560.

XIII. pag. 149. *In Onetorem I.* Ibid. pag. 567.

XIV. pag. 153. *In Onetorem II.* Ibid. pag. 572.

XV. pag. 154. *b. In Zenothemidem*. Ibid. pag. 575.

XVI. pag. 157. *In Apaturium*. Ibid. pag. 579.

XVII. pag. 161. *b. In Phormionem*, Ibid. pag. 585.

XVIII. pag. 167. Sequuntur *Euripidis Epistolae V.* ut in Cod. XII. Plut. LVII. §. VI.

XIX. pag. 169. *b. Hippocratis Epistolae XIII.* eodem ordine, quo exhibentur in toties cit. Collectione Cuiac. a pag. 317. ad pag. 331. ubi tamen sunt XIV. desideratur enim postrema in Codice, quae est *ad Democritum*.

XX. pag. 179. Occurrit Epistola quaedam anepigrapha, ac posteriori manu exarata, cuius initium: Α'λλ' ἔγωγε ϗ πρὶν τοῖς σοῖς ἐντυχεῖν γράμμασι, κ. λ. Finis: τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐγνωμοσύνης σȣ.

XXI. pag. ead. *b. Synesii Epistolae VIII.* omnes anepigraphae; sunt autem inter editas Graece & Latine Paris. MDCXXXIII. fol. curante Dionysio Petavio S. I. presbytero, CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLII. CVII. XCVII. IIC. & IC. Inter septimam vero, & octavam alia est inserta, item sine ullo titulo, quam tamen comperimus esse *Lysidis ad Hipparchum*, ac legitur in dicta Epistolarum Graecarum Collect. Cuiac. pag. 454.

XXII. pag. 183. Vltimo tandem loco exhibetur *Synesii Oratio de Regno*. Inc. Α'ρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι. Desinit imperfecte una cum Codice in verbis, γνώσεται μὲν δὴ τὰ ποιητέα ϗ γνώμην . . . . quae quidem verba incidunt in cit. edit. pag. 12. v. 16.

Cod. Graec. bombycinus Ms. in 4. minori, Saec. XIV. mutilus in fine. Constat foliis scriptis 187.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΛΛΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΝ.

EDITIO CONSTANTINI AD REDARGVTIONEM EORVM QVI IPSVM DAMNABANT.

Seu potius

Constantini, & Michaëlis Pselli Opuscula quaedam.

COD. XXVIII. I. pag. 1. ΤΟῦ σοφωτάτȣ ϗ ὑπερτίμȣ κυρίου Κωνσταντίνȣ τοῦ Ψελλοῦ ἔκθεσις πίστεως, ἐκδοθεῖσα τῷ βασιλεῖ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Μονομάχῳ πρὸς ἔλεγχον τῶν διαβαλλόντων αὐτόν. *Sapientissimi & honoratissimi D. Constantini Pselli expositio Fidei, tradita Imperatori D. Constantino Monomacho ad eorum, qui ipsum damnabant redargutionem*. Inc. Πιστεύω εἰς πατέρα ϗ υἱὸν, ϗ ἅγιον πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ϗ ὁμοούσιον. Des. ἀλλ' εἰς τὸ πρωτότυπον ἀναφέρων τὴν ὁμοιότητα. Innuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabricianae in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 65. §. LXXX. Hunc vero Constantinum Psellum neutiquam diversum esse a Michaële Psello, Michaëlis Ducae praeceptore, videtur monere Cangius Glossario Graeco pag. 1637. voce ὕπατος φιλοσόφων, quod confirmatur ex titulis sequentium Opusculorum, quae Michaëli tribuit Allatius loco citato pag. 32. §. XLIX.

II. pag. 7. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δύκα κύριν Μιχαὴλ διὰ στοιχείων πολιτικῶν περὶ δόγματος. *Eiusdem ad Imperatorem D. Michaëlem Ducam* Carmen *versibus politicis* (XCVI.) *de Dogmate*. Inc.

Δέχȣ ϗ τὸν θεμέλιον τῶν καθ' ἡμᾶς δογμάτων.

Des.

Α'ρχὴ γὰρ τῦτο ϗ κρηπὶς τυγχάνει βασιλείας.

In Ms. Caesareo, tam hi, quam sequentes versus, *Constantino Monomacho* sunt inscripti. Vid. Nessel. Catalog. Biblioth. Vindob. Part. I. pag. 313. Cod. CCXIII. Graece una cum Michaëlis Pselli Synopsi Legum edidit Franc. Bosquetus Narbonensis Paris. apud Io. Camusar. MDCXXXII. in 8.

III. pag. 15. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων. *Eiusdem ad eumdem de VII. Synodis* politici versus LXXXIX. Inc.

Γίνωσκε ϗ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων.

Des.

Α'λλως τε πλείστȣς τὰς σεπτὰς εἰκόνας μὴ τιμῶντας.

Plures sunt, quam quos innuit Fabricius in notis ad Allatii Diatribam de Psellis cit. pag. ubi ait, *totum opus politicis versibus LXXI. absolvi*. Latine editi sunt in Collect. Concilior. Binian. Colon. Agripp. MDCVI. Tom. III. P. I. pag. 400. Graece sub Io. Pselli nomine, cum Theodori Prodromi, & Nicephori Callisti versibus, Basileae apud Io. Bebelium MDXXXVI. 8.

IV. pag. 23. Κανὼν εἰς τȣς τρεῖς ἱεράρχας, φημὶ δὴ, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, ϗ Ι'ωάννην τὸν Χρυσόστομον. *Canon* (seu Canticum sacrum) *in tres Hierarchas, videlicet, Basilium Magnum, Gregorium Theologum, & Ioannem Chrysostomum*. Inc. Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα σπȣδῆς κατόρθωμα. Des. διδάξαντα μητέρα ϗ θεοτόκον ἐμεγάλυνεν. Auctor incertus; sed forte idem Psellus.

V. pag. 36. *b.* Sequuntur Capita quaedam e Michaëlis Pselli Opere *de Omnifaria Doctrina* excerpta, quorum hi sunt tituli, & initia:

1. inscribitur: Τῷ Ψελλῷ κυρίῳ Κωνσταντίνου περὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ παλιῤῥοίας. *D. Constantini Psel-*

Pselli de aestu Euboico. Inc. Τὸ Ἰώνιον πέλαγος ἐκ πολλῆς εὐρυχωρίας, κ. λ. Est Caput CXXXV. apud Fabricium in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 168.

II. pag. 37. *b*. Πότε ἡ ψυχὴ τῷ κυουμένῳ ἑνοῦται σώματι; *Quando anima nascenti corpori unitur?* Inc. Ὁ μὲν τὴν θεολογίαν μέγας, κ. λ. Cap. XLII. ibid. pag. 100.

III. pag. 39. Πῶς ἑνοῦται τῷ σώματι ἡ ψυχή; *Quomodo anima unitur corpori?* Inc. Εἰσκρίνεται τῷ σώματι, κ. λ. Cap. XLIII. pag. 102.

IV. pag. 41. Πῶς συνέχεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι; *Quomodo anima continetur in corpore?* Inc. Ψυχὴ συνέχεται ἐν τῷ σώματι. Des. τὴν ψυχὴν ἀναπαύουσιν. Hoc Caput in dicto Opere non invenimus.

V. pag. 42. *b*. Πότερον ἡ ψυχὴ λύεται ἀπὸ τοῦ σώματος, ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς; *Vtrum corpus anima, an anima corpore solvatur?* Inc. Ἐπὶ μὲν τοῦ φυσικοῦ, κ. λ. Cap. XLVII. pag. 104.

VI. pag. 44. Περὶ διαφορᾶς γνώσεων. *De variis generibus cognitionis*. Inc. Πρώτη ἐστὶ καὶ ὑψηλοτέρα, κ. λ. Caput LXIX. pag. 120.

VII. pag. 45. *b*. Πῶς οἶδε Θεὸς μεταβαλλόμενα πράγματα; *Quomodo praescit Deus res mutationibus obnoxias?* Inc. Οὐχ ὡς ἔχει τὰ πράγματα. Caput XVI. pag. 82.

In fine leguntur haec, fortasse *in Virginem Deiparam*: Χρυσοσπλοκωτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσέλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσποτην;

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XV. Constat foliis 48.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QVAEDAM.

Nimirum

COD. XXIX. I. pag. 1. *Contra Midiam de alapa*, cum Libanii argumento in principio. In cit. edit. pag. 383. In nostro Codice multis haec Oratio scatet lacunis; quaedam vero, quae deerant, ad finem suppleta sunt ab eadem manu.

II. pag. 51. *Contra Aeschinem de falsa legatione*, sine ullo argumento. Ibid. pag. 200.

III. pag. 129. *De Corona*, cum Libanii argumento in fine. Ibid. p. 311.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 203.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XXX. I. pag. 1. Mvtilus est initio Codex, ac propterea primi Operis, quod satis prolixum occurrit, auctor ignoratur. Sunt autem Excerpta e variis Scriptoribus, Geographica, Historica, ac Moralia, singula a verbo ὅτι incipientia, & nullo ordine congesta. Pag. 55. (ut ait Montfaucon. in suo Catalogo) citatur Xiphilinus ex fratre nepos Ioannis Xiphilini, & Patriarchae, confector Epitomes multorum librorum Dionis, qui floruit sub Michaële Duca Imperatore. In extrema vero pag. 97. adscribitur annus ,ςψιβʹ. nimirum 6712. (Christi MCCIV.) quo fortasse huiusce Codicis pars est exarata. Incipit igitur Tractatus una cum Codice a verbis . . . μὴ ἔχειν πρότερον το κατὰ τὸ Βυζάντιον στόμα, τοὺς δ' εἰς αὐτὸν ἐκβάλλοντας ποταμοὺς βιάσασθαι καὶ ἀνοῖξαι, κ. λ. Montfauconius unius tantum paginae defectum adsignat. In summo vero margine pag. 1. adparet nomen *Strabonis*. Desinit: Νῦν οὖν τηρεῖτε τὰ σάββατα· καὶ οὐδὲ οὕτως ὑμῖν καταλλάττεται ὁ θεός· τὸ γὰρ εἰς Χριστὸν ἁμάρτημα μεῖζον ἁπάντων ἦν.

II. pag. 104. Παροιμίαι δημώδεις κατὰ στοιχεῖον. *Proverbia popularia iuxta ordinem litterarum*. Inc. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν ὑποβολιμαίῳ. Des. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ. Est Collectio Proverbiorum Tarrhaei, & Didymi, eorumque, quae apud Suidam aliosque habentur edita Graece ab Aldo Venetiis mense Octobri MDV. fol. a p. 1. ad pag. 172. ubi tamen multo sunt uberiora, quam in nostro Codice. Vide etiam Andreae Schotti Adagia, seu proverbia Graecorum ex Zenobio, Diogeniano, & Suidae Collectaneis Antuerpiae ex officina Plantiniana MDCXII. 4. nec non Michaëlis Apostolii Paroemias cum versione Petri Pantini Lugduni Bat. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4.

III. pag. 142. *b*. Ἕτεραι παροιμίαι δημώδεις συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη *Alia Proverbia popularia collecta a sapientissimo D. Maximo Planude*. Inc. Ὅλον τὸν βοῦν ἔφαγε, κατὰ δὲ τὴν κέρκον ἀπηγόρευσε. Des. ποίησόν με ἔνοικον, ἵνα σε ποιήσω ἔξοικον. A Nicolao Comneno Adagiorum centuriae tres adlegantur eiusdem Planudis, ex quibus fortasse haec desumta sunt.

IV. p. 146. *b*. *Philostrati Epistolae XVIII*. (1) quae sunt totidem primae ex editis in Collect. Cuiac. pag. 381. seq. licet ordine diverso. Excipe tamen XII. & XIII. quae desunt in Codice, qui tamen alias duas exhibet, quae in edito non adparent. Harum prima brevissima inscribitur Νικήτῃ, & inc. Οὐ τὸ ἐρᾶν νόσος. Altera paullo longior inscribitur Κλεωνίδῃ, & inc. Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ, κ. λ.

V. pag. 148. *b*. Διογενιανοῦ περὶ παροιμιῶν. *Diogeniani de Proverbiis*. Inc. Τὴν παροιμίαν ὀνομάζεσθαί φασί τινες ἀπὸ τῶν οἴμων. Des. ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν λιβυκῶν τὸ κλέος. Est quaedam veluti Introductio in Proverbiorum Collectionem. Diogenianum hunc Heracleotam Pon-

(1) Has Epistolas cum sequenti Excerpto de Proverbiis, omisit in suo Catalogo Montfaucon.

Ponticum fuisse Suidas refert, & Hadriani Imp. temporibus vixisse. Vide Fabricium B. Graec. Vol. III. pag. 284. Non videtur singulare opus de Proverbiis scripsisse. Sane ex Hesychii Alex. Praefatione ad Glossarium patet, Diogenianum proverbia explicasse, nonnulla etiam sine explicatione posuisse in magno suo Lexico, quo Suidas etiam est usus. Idem fecisse in Lexico suo Eudemum coniicio ex Apostolii V. 96. Ex hoc Diogeniani dictionario nescio quis singulari libello paroemias collegit, quem Schottus primus ex Codice Ms. Petri Pantini & altero Palatino cum versione sua & notis edidit, Zenobioque subiunxit. Inscribitur: Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς. Eadem plane inscriptio Codicis Caesarei apud Nessel. Part. IV. p. 101. Decurrit ordine alphabetico, & complectitur proverbia DCCLXXV. in centurias a Schotto digesta.

VI. pag. 149. Τοῦ σοφωτάτυ κυρίυ Μαξίμυ τοῦ Πλανούδη τῷ Φιλανθρωπηνῷ. *Sapientissimi D. Maximi Planudis Philanthropeno* Epistola. Inc. Πάνυ καλῶς, κ. λ. In serie Epistolarum, quam ex Codice XXII. Plut. LVI. protulimus supra pag. 321. seqq. est ordine XLVIII. & anepigrapha.

VII. p. 151. *Basilii & Libanii Epistolae mutuae XXIII.* quae in nuperrima Christophori Wolfii edit. alias citata habentur a Num. MDLXXX. ad MDCII. inclusive. Vltimae tamen in Codice (in edit. MDCI.) haec pauca subiunguntur: Μήτηρ πατρὶ πέπομφα παῖδας, ἡ κατὰ φύσιν τῷ κατὰ λόγους· ὅπερ ἂν ἐμοὶ μελήσει, σοὶ μελήσει, quae inibi non occurrunt. Has Epistolas conferre laudatus Christophorus praetermisit.

VIII. pag. 157. *b. Libanii Monodia, seu Lamentatio super Daphnaei Apollinis Templo.* Vt in edit. Morell. Lutet. MDCXXVI. fol. Tom. II. pag. 185.

IX. pag. 158. *b.* Τοῦ αὐτοῦ διάλεξις, ἥτις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν· ἐπισαμένη δὲ διακορεῖς ἡμᾶς ὄντας τῦ μύθυ, καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα. *Eiusdem disputatio* (1), *cui est argumentum rosa; sciens autem scriptor, nos esse usque ad satietatem instructos de eo quod est in fabula, novam quamdam narrationem producit.* Inc. Λέγυσι Μῆδοι, Μήδων ὅσοι μνήμη τὰ πρότερα διαδέχονται, κ. λ. Des. τί γὰρ ἂν τις ἕτερον ἐν τῷδε ὑμᾶς ἑςιάσειε τῷ καιρῷ. Non invenimus in cit. edit.

X. pag. 160. Hinc incipit nova quaedam ac recentior manus; sequuntur autem eiusdem Libanii Orationes VI. quarum prima est *Panegyricus Antiochenus*. In cit. Tom. II. pag. 332. seqq.

XI. pag. 180. *b. Panegyricus in Imperatores Constantium & Constantem*, cum prolocutione. Ibid. pag. 100. Huius Orationis postremae sex paginae recentiori manu suppletae sunt.

XII. pag. 202. *b. Ad Theodosium Imp. de seditione.* Ibid. pag. 389.

XIII. pag. 208. *b. Ad eumdem post conciliationem cum Antiochenis.* Ibid. pag. 406.

XIV. pag. 214. *b. De servitute* (2). Ibid. pag. 642. Desinit tamen, ut in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XX. supra pag. 137.

XV. pag. 222. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν. *Eiusdem ad Imperatorem* (Theodosium) *pro templis Gentilium non exscindendis.* Inc. Ἐπὶ πολλῶν πρότερον. Des. κὴ αὐτοῖς καὶ τῷ νόμῳ βοηθήσοντας. Edidit Iac. Gothofredus Genev. MDCXXXIV. 4. qui circa annum Christi CCCXC. habitam censet a Libanio plusquam septuagenario.

XVI. pag. 228. Subnectuntur alia manu ad implendam paginam, eiusdem Descriptiones duae, *Ebrietatis* altera, altera *Heroum Curriculi*, ut in cit. edit. Morell. Tom. I. p. 175. & 181.

XVII. pag. 229. Eiusdem *Declamationes XVII.* quarum prima est *Neoclis Oratio*, praevia summa, ab alia tamen manu posterius adiecta. In cit. Tom. pag. 511.

XVIII. pag. 235. *Themistoclis Oratio superiori adversaria.* Ibid. pag. 526.

XIX. pag. 240. *b. Cimonis Oratio.* Ibid. pag. 479.

XX. pag. 247. *Divitis strenui Apologia*, cum proloquio. Ibid. p. 727.

XXI. pag. 253. *Neptuni Actio*, cum praelocutione breviori, quam in edit. Ibid. pag. 540.

XXII. pag. 256. *b. Martis Apologia.* Ibid. pag. 548.

XXIII. pag. 261. *b. Demosthenis relatio de ara*, cum praelocutione. Ibid. pag. 411.

XXIV. pag. 267. *Abdicati Apologia*, cum summa, ac proloquio, quod tamen a recentiori manu in margine adiectum fuit. Ibid. pag. 818.

XXV. pag. 273. *b. Avarus strenuum abdicans*, cum brevi summa. Ibid. p. 801.

XXVI. pag. 281. *Invidus se deferens.* Ibid. pag. 323.

XXVII. pag. 291. *Menelai Oratio ad Troianos in legatione super Helena*, sine praefatione, quae legitur in edit. Ibid. pag. 189.

XXVIII. pag. 295. *b. Callaeschri actio*, cum praevia summa. Ibid. pag. 586.

XXIX. pag. 301. *b. Oratoris Apologia*, praevia summa. Ibid. p. 882.

XXX. pag. 309. *Demosthenes se deferens*, cum brevi summa, quae inc. Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ, κ. λ. Diversa est ab illa, quae in edit. Morell. legitur sub eodem titulo loc. cit. pag. 397. eademque cum illa, quam exstare in Cod. Bibl. Vaticanae, testis est Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 413. cuius initium: Ὃν μὲν ἐβυλόμην, κ. λ. Finis: τὰ ὑμέτερα κατορθώματα. Hanc Declamationem una cum sequentibus tertiae cuidam manui debemus.

XXXI. p. 313. *b. Demosthenis Apologia*, cum brevissimo argumento. In dicta edit. p. 435.

XXXII.

(1) Haec quoque Montfauconium effugit.
(2) De hac etiam nulla apud Montfauconium mentio.

XXXII. pag. 325. *b.* Ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τὸν Ἀριστείδου Ὀδυσσέα. Ἀχιλλεύς. *Achillis Oratio adversaria Vlyssis Orationi, quae apud Aristidem habetur.* Ibid. pag. 228.

XXXIII. pag. 335. *Patrocli ad Achillem Oratio*, cum Argumento, ac Divisione, seu Praelocutione. Ibid. pag. 257. Huius Declamationis postremae septem paginae recentiori manu, eadem nimirum, quae partem Panegyricae Orationis in Constantium & Constantem exscripsit, suppletae sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. partim Saec. XIII. partim Saec. XV. cuius meminit Holstenius in schedis Mss. Constat foliis 346.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ.

CYRI EROTEMATA.

Titulum corrige

Manuelis Moschopuli Cretensis Grammaticae Artis Methodus.

COD. XXXI. I. pag. 1. Continet primo Erotemata, quorum initium: Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς, κ. λ. secundo pag. 16. Regulas, seu praecepta Declinationum Nominum; tertio pag. 57. Canones Coniugationum Verborum; quarto pag. 87. *b.* Declinationes ipsas, & Coniugationes; quinto denique p. 100. σχεδογραφίαν, sive praxin de partibus orationis, qua exempla analyseos Grammaticae, sive ratio examinandae orationis traditur. Scheda prima inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Analysis vero: Κύριε, κ. λ. Πόσα μέρη λόγου εἰσί; τρία· Κύριε, Ἰησοῦ, Χριστὲ, Θεὸς, ὄνομα· ὁ, ἄρθρον· ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Finis vero totius Libri est: Κρονίωνος δὲ, καὶ οὐρανίωνος, καὶ Μοσχίωνος, ι καὶ μέγα. Τέλος. Subiiciuntur deinde quaedam pauca Latine de Aoristi formatione &c. Duo fuere Manueles Moschopuli, unus Cretensis, temporibus Andronici Palaeologi senioris clarus circa annum Christi MCCCXCII. alter huius patruelis, Byzantinus, qui post captam Constantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori igitur, ut vidimus, tribuuntur in nostro Codice tum Erotemata, tum schedographia, quam tamen posterioris esse Moschopuli, opinari videtur Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37. Haec Grammatica, eodem Fabric. teste ibid. una cum Gazae libris duobus prioribus prodiit Graece Basil. apud Io. Walderum MDXL. 4. Notandum in prima pagina quaedam legi de quinque particulis privativis, quas Graeci dicunt στερητικὰ μόρια, quae sunt α, νε, νη, νο, νω.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis scriptis 329.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

DE AGRICVLTVRA E DIVERSIS AVCTORIBVS.

Geoponica, sive Collectio Auctorum Geoponicorum, iussu, atque auspiciis Constantini Porphyrogeniti, Leonis Sapientis filii, concinnata, & in Libros XX. distributa. COD. XXXII. Praecedit pag. 1. Πίναξ τῶν γεωπονικῶν. *Tabula Geoponicorum*, sive Index diligentissimus Capitum singulorum librorum, quem excipit pag. 11. Προοίμιον, *Prooemium*, sive *Praefatio* ad ipsum Constantinum Porphyrogenitum (1), quae inc. Πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις βασιλεῦσι, κ. λ. Des. τὰ βέλτιστα προμηθέμενος. Tum pag. 12. Βιβλίον Α'. *Liber I.* Inc. Τὰ διαφόροις τῶν παλαιῶν, κ. λ. Vltimus vero des. τὸ καλέμενον αἱμάτιον. Ex his duodecim primi de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariae agunt. Auctores, quorum referuntur excerpta, quique in hisce laudantur libris, ad marginem diligenter adscripti leguntur, iidemque cum iis sunt, quorum catalogum exhibet Fabric. loc. cit. pag. 506. seqq. De Collectionis auctore adhuc incertum est. Varias variorum sententias refert laudatus Fabric. pag. 501. Plures fuere Geoponicorum editiones; omnium vero optima ac luculentissima Graeco-Latina Cantabrig. MDCCIV. in 8. curante V. C. Petro Needhamo. In principio nostri Codicis quaedam a recentiore Graeculo, eiusdem forte possessore, barbare partim, partim analphabete sunt exarata, nullius momenti; quorum propterea nullam rationem habuimus. In eadem vero pagina, posteriori parte, videtur legi nomen Εὐλογίου μοναχοῦ.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. optimus, ac nitidissimus, librorum titulis unciali charactere exaratis, & auro variisque coloribus elegantissime depictis. Constat foliis scriptis 252.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

EROTEMATA.

Seu potius

Grammatica Graeca, & Aesopi Fabulae quaedam.

I. pag. 1. Hvius Grammaticae inscriptio Latina est, & sic habet: *Incipiunt Regulae Graecae, quas Graeci vocant* ἐρωτήματα, *seu* ἐρωτηματικὰ, *idest, Interrogationes magistrales, partim secundum communem usum, partim secundum ordinem Ang. Decembrii Praeceptoris.* Latina quoque sunt, quae traduntur circa pronunciationem littera- COD. XXXIII.

 rum

(1) Hunc indigitant Praefationis illa verba, τὸ τερπνὸν τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα, ut recte monet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VI. pag. 501.

cum Graecarum, quarum figurae multiplires adferuntur. Reliqua deinde sunt Graeca.

II. pag. 41. *Aesopi Fabulae LXI.* quarum prima est *de Vulpe & Hirco*, ultima *de Lupo, & Grue*. Harum nonnullae Latinas habent verborum interpretationes interlineares.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Jacobi P.* Constat fol. scriptis 61.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΕΑΙΡΑ.

DEMETRII NEAERA.

COD. XXXIV. OPus Dialogi forma, cui praecedit primo Epistola Nuncupatoria, titulo adposito: Τῷ λαμπροτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ Λυδοβίκῳ Ἰῶ Γωνζαγίῳ Δημήτριος ὁ Μόσχος. *Illustrissimo Duci D. Ludovico Gonzagio Demetrius Moschus*. Inc. Ὁ μὲν σοφώτατος ποιητῶν Ὅμηρος, ἡγεμὼν λαμπρότατε. Des. ὡς οἷόν τε τῇ σῇ μεγαλειότητι. Tum Epigramma tetrastichon eiusdem Demetrii εἰς τὴν λαμπροτάτην Σωσάνην, *in illustrissimam Susannam*. Inc.

Αὐτὴ Κύπρις πλάσσε σ' ἐν ὑρανῷ εἰκόν' ἑαυτῆς, κ. λ.

Tertio Argumentum, cuius initium: Ὁρῶν ὁ Πανταγόρας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Κλεινίαν τῷ τῆς Νεαίρας ἔρωτι καταφλεγόμενον, κ. λ. Finis: τῆς ἐλευθερίας τετύχηκε, cui subnectuntur Dramatis personae. Quinque sunt Operis στάσεις, sive *Actus*, quorum primus, Πανταγόρας, Μήδος, inc. Εἶπε μοι, ὦ κατάρατε, ἵνα περὶ ὧν ἀνάγκη, κ. λ. Vltimus des. ἔπυ κ͵ σὺ, ὦ Μῆδε. Demetrii Moschi Grammatici glossulae, & argumentum in librum Orphei de Lapidibus memorantur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 273. & in Catalogo Bibl. Regiae toties citat. T. II. p. 550. De hoc tamen Opusculo nulla apud Fabricium occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Constat fol. scriptis 12.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

Synesii, Theodori Lascaris, & Anonymi.

COD. XXXV. I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, ac propterea ex *Synesii Epistolis*, quae olim plures erant, supersunt nunc tantummodo *LXXIX.* ac postrema verba Epistolae VIII. quae sunt . . . . . τοιούτου γὰρ ἐρῶμεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος, a quibus incipit Codex. Prima Epistola integra, *Anysio* inscripta, inc. Ὁ δὲ Καρνᾶς ἔτι μέλλει, κ. λ. & est in edit. Paris. toties cit. numero VI. Vltima τῷ αὐτῷ, nempe *Pylaemeni* inscripta, inc. Οὐ μὰ τὸν φίλιον, κ. λ. & est CIII. Habentur igitur in Codice, quae inter sextam, & centesimam tertiam interiacent, exceptis VII. VIII. XXXVIII. XLIV. XLV. LVII. LVIII. LXVI. LXXIX. *b.* (1) LXXXIV. cum reliquis usque ad XCIII. inclusive, quae omnes desiderantur. Praeterea quinquagesima quarta in Codice (in edit. sexagesimaseptima) mutila est in fine, ac desinit in verbis, ἐκ μετανοίας ἀφῆκε . . . . . . quae incidunt in pag. edit. 215. lin. 5. Denique septuagesima prima in Codice (in edit. nonagesima quarta) initio caret, & incipit a verbis . . . . περ ἐμοῦ, ἢ τῆς κοινῆς, κ. λ. quae incidunt ibid. in p. 234. lin. ultimam. Ad calcem Synesii Epistolarum apposita est ab ipsa librarii manu sequens subscriptio: Μηνὶ Αὐγούστῳ ιϛ'. ἡμέρᾳ ε'. ἰνδ. ζ'. τοῦ ͵ϛωλβ' ἔτους ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Ῥαιδεστὸν, ἀπερχομένη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐξ Ἀλαμανῶν δέσποινα κυρία Εἰρήνη ἡ Παλαιολογίνα, ἢ ἐτέθη. *Mense Augusto, die XVI. fer. V. indictione VII. anno* 6832. (Christi MCCCXXIV.) *obiit in Radasto, quae ex Alamannis Constantinopolim advenit Imperatrix Domina Irene Palaeologina, & deposita est*. Tum manu Angeli Politiani subiunctum est: Ἀγγέλου κτῆμα Πολιτιανοῦ ἢ τῶν φίλων. *Politiani, & amicorum*, cuius etiam pluribus locis adspersae leguntur notulae.

II. pag. 39. Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου κυρίου Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτου. *Magni Logothetae D. Georgii Acropolitae* iambici versus LXIII. qui sunt Praefationis loco in sequentes Theodori Lascaris Epistolas. Inc.

Ἂν ὑρανοῦ τὸν γῦρον ἡ δέρρις φέρῃ.

Des.

Καὶ τῶν λόγων θαύμαζε τὴν πρώτην βρύσιν.

In pagina, quae vacua supererat inter hoc Carmen iambicum, & Tabulam eorum, ad quos scriptae sunt Theodori Lascaris Epistolae, diversa, ut videtur, manus aliam inseruit Epistolam, cui titulus: Ἐπιστολὴ τοῦ Ξανθοπούλου κυροῦ Θεοδώρου πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην. *Epistola Xanthopuli D. Theodori ad magnum Logothetam*. Inc. Οὔτ' ἐμοὶ τούτοις δίκαιον ἐγκαλεῖν, κ. λ. Sequitur deinde Tabula eorum, ad quos scriptae sunt Epistolae, cuius ad calcem ita legitur: Ὁμοῦ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐπιστολαὶ ἑκατὸν τριακοντατρεῖς, ἐγράφησαν δὲ πᾶσαι αὗται πρὸ τῆς βασιλείας ἐντελεχείας, κ͵ τῆς τοῦ Μαρκίωνος πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Δούκαν πρεσβείας. *Simul sunt in hoc libro Epistolae CXXXIII.* (sunt tamen revera CXXXI.) *Scriptae autem sunt omnes istae ante plenam imperii potestatem, & Marcionis ad magnum imperatorem D. Ioannem Ducam legationem*. Pag. 42. succedunt Epistolae ipsae, quibus hic titulus praecurrit: Ἐπιστολαὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι. *Epistolae filii magni Imperatoris D. Ioannis Ducae, D. Theodori Lascaris*. Primae XLI. scriptae sunt Πρὸς τὸν ἐν φιλοσόφοις μέγαν διδάσκαλον κ͵ ἁγιώτατον ἱερομόναχον κύριον Νικηφόρον τὸν Βλεμμύδην πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου δεσεμβύργ πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Δούκαν. *Ad magnum* in

(1) Duae enim in edit. eodem numero 79. sunt designatae.

in philosophia magistrum & sanctissimum hieromonachum D. Nicephorum Blemmydam ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipsum magnum Imperatorem D. Ioannem Ducam. Istarum vero haec sunt initia:

I. Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν ἀεί.
II. Πότερον ἐρῶν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς.
III. Οὐδέν ἐστι φθαρτὸν, ἀγαθόν.
IV. Ἡ μὲν ἀνοικειότης ἀναγκαίως, κ. λ.
V. Οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς τῆς φιλοσοφίας καρπούς.
VI. Οὔποτ' ἂν ἡμεῖς ἀκνηροὶ φανησώμεθα.
VII. Βραδεῖς ἡμεῖς καὶ ἐπιλήσμονες.
VIII. Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνίγματα ὄντα.
IX. Ἐστείλαμεν τὴν ἡμίονον.
X. Πόῤῥω που Δανιὴλ ὁ προφήτης. Mutila haec in fine est.
XI. Πέπαυται τῶν ἀθέων ἡ φιλαρχία.
XII. Αἰδὼς μέν ἐστιν ἐν ἐμοί.
XIII. Ἐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρική.
XIV. Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.
XV. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.
XVI. Ἀντ' ἐμπλοκῆς μὲν ἀρίστης.
XVII. Τῷ ὄρει τῶν σῶν προσευχῶν ἐγγίσαντες.
XVIII. Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναυάγιον.
XIX. Ἅπερ ἐλάβομεν, καὶ προσφέρομεν.
XX. Ἔστιν ὅπου καὶ ἡ ἀνάγκη καλόν.
XXI. Καὶ πάλιν ἐπιθυμοῦνται καρποί.
XXII. Καὶ φωτὸς μὲν στέρησις.
XXIII. Πάτερ ἅγιε, τῇ παρούσῃ δευτέρᾳ.
XXIV. Πάντα ὅσα ἂν εἰς κυρίου δόξαν. Haec quoque in fine mutila.
XXV. Εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς δωρεᾶς ποσὸν, κ. λ.
XXVI. Τῇ πατρικῇ σῇ εὐχῇ ποδηγούμενος.
XXVII. Συνημμένον ἀεὶ τῇ διαστάσει.
XXVIII. Παιόνειον ἱερὸν, ἢ μᾶλλον παλινῳδίαν.
XXIX. Πολλῶν μοι αἰτιαμάτων.
XXX. Οὐκ ἔστι τοῖς ἀσκληπιοῦσι παισὶ, κ. λ.
XXXI. Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
XXXII. Στέργω μὲν πάντα.
XXXIII. Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθούμενε.
XXXIV. Ἀρεστὰ πεφύκασι τὰ καλὰ, κ. λ.
XXXV. Ὥσπερ δὲ τοῖς ζώοις τὸ πνεῖν.
XXXVI. Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, οὐχ ὡς φοιτητὴς, κ. λ.
XXXVII. Ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
XXXVIII. Ἡ ἀλήθεια οὐδεμίαν ἔχει ἀντιδικίαν.
XXXIX. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως δι' ὑπακοῆς, κ. λ.
XL. Ὄχλος πολὺς, καὶ οἱ μὲν συνεζήτουν.
XLI. Ναρκᾷ καὶ ἡ χεὶρ, καὶ ἡ γλῶττα, κ. λ.

III. Sequuntur p. 85. eiusdem Epistolae πρὸς τὸν μέγαν φιλόσοφον κύριον Γεώργιον τὸν Ἀκροπολίτην, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος πρεσβείας. *Ad magnum philosophum D. Georgium Acropolitam, ante Marcionis legationem*. Eae vero sunt XXXVIII. quarum series sequens est:

I. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ κοσμικοῦ.
II. Κέντρου δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
III. Ὁ μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα οὐ δεκτά.
IV. Νόμος ἐστὶν ὀνομαστὶ τὸ μὴ κωμῳδεῖν.
V. Ἡμεῖς μὲν, ὦ σοφὴ κεφαλὴ, στέργομεν.
VI. Θαυμάζω σου τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
VII. Ἡμεῖς μὲν αἰδῶ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
VIII. Ὦ μέγα κάρα, ἀντιχαρίζομαί σοι.
IX. Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος.
X. Τί σοι εἴπω, ἢ τί σοι προσφθέγξομαι.
XI. Ἐγὼ μὲν ἄρτι γνοὺς τὴν σὴν στεῤῥότητα.
XII. Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
XIII. Ἐπαινῶ πάλιν σου τὴν ἀγχίνοιαν.
XIV. Τῶν πρόσθεν λόγων, ὦ φίλε.
XV. Ἀμέσως οὐδείς τι ἑώρακε πώποτε.
XVI. Ἡμεῖς μὲν ἐκ τοῦ εἰπεῖν σε.
XVII. Οὔτε πηγὴ ἄφθονος ἀντλουμένη.
XVIII. Ἐρωτῶντας οὔποτ' ἄν τις ἡμῶν, κ. λ.
XIX. Λύπη τιτρώσκει, ἐλπὶς δὲ θαῤῥύνει.
XX. Δέχου καὶ τὸν δεύτερον τοῦ προτέρου.
XXI. Φιλόσοφον γράμμα παιδείας μεστόν.
XXII. Ἡ μὲν νὺξ πολλαχῶς λαμβάνεται.
XXIII. Πρωΐας δὲ ἤδη γεγονυίας.
XXIV. Ἡ μὲν λύπη λελύπηκεν ἡμᾶς.
XXV. Φίλη, ὦ φίλε, ἐξαιρέτως ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.
XXVI. Ἐμπόρευμα μὲν ἡδὺ τῶν τροφίμων.
XXVII. Νόμος μὲν ὢν ἐστὶ τῆς φύσεως.
XXVIII. Ἡ σιγὴ τοῦ χρυσοῦ τὴν ῥίζαν ἐμάρανε, κ. λ.
XXIX. Πάλαι μὲν ἱπποκενταύρους οἶδεν.
XXX. Πολλοῖς κατατραχυνθεὶς ἀνιαροῖς.
XXXI. Πέργαμος πόλις οἷον εὐαερία.
XXXII. Παρελπίδα τὸ ἀνυπόφορον.
XXXIII. Ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην, κ. λ.
XXXIV. Τισὶν ὁ φιλόσοφος πολλὴν ἰσχύν.
XXXV. Καὶ ἔλεγέ τις, ὅτι πᾶς κύκλος.
XXXVI. Μικροῦ καὶ χαρίσῃ χαράν.
XXXVII. Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
XXXVIII. Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φυτευμάτοιν.

IV. pag. 122. *b.* Τοῦ αὐτοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἁγιοθεοδωρίτην. *Eiusdem Imperatoris ad Hagiotheodoritem* Epistola unica. Inc.

I. Σὺ μὲν, ὦ Ἁγιοθεοδωρίτα.

V. pag. 124 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον Μανουὴλ, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου δεοεμβοὺργ πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Δούκαν. *Eiusdem ad sanctissimum & oecumenicum Patriarcham D. Manuelem, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipsius patrem & Imperatorem D. Ioannem Ducam*, Epistolae XIII. quarum haec sunt initia:

I. Πάτερ, δόξασόν σου τὸν υἱόν.
II. Εἰ πνεύματος κίνησις καὶ φωνή.
III. Καὶ ἔμπορος νοήμων καὶ ἄριστος.
IV. Ἀνέβη θεὸς ἐν ἀλλαλαγμῷ.
V. Λύπη μὲν χαρὰν διαδέχεται.
VI. Σοφία κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ.
VII. Πάλαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
VIII. Ἀξία λύπης, ἀξίας λύπη.
IX. Ὑπὸ τῆς δεινῆς νόσου.
X. Πᾶσα ἀνάγκη τὸν λατρευτήν.
XI. Καὶ ποιμένες μὲν πρότερον.
XII. Ὅτι μὲν παρῆλθε καιρός.
XIII. Τὸ ἀσθενεῖν τὴν ἁγιωσύνην σου.

VI. pag. 143. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἐφέσου κύριον Νικηφόρον, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου δεοεμβοὺργ πρεσβείας. *Eiusdem ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem*, Epistolae VI. quarum haec initia:

I. Τεττάρων εὐθειῶν ἴσων γραμμῶν, κ. λ.
II. Καὶ στάσις μὲν τετυχήκει ποτέ.
III. Ἠρώτησας, πῶς ἐσμεν, κ. λ.

IV. Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσιν ἁπλαὶ, κ. λ.

V. Τὸ μὲν προϊςασθαι τὸν ἀρχιεράρχην.

VI. Τοῦ κυρίε ἡ γῆ, κ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

VII. pag. 151. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Μεσοποταμίτην κύριον Ἰωσὴφ πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Mesopotamitam* (1) *D. Ioseph ante &c.* Epistolae item VI. nimirum:

I. Αἰδεῖσθαι μὲν ὁ πόῤῥω λόγε ἐςί.

II. Εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἔχει ἀρχὴν.

III. Ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς ὁ ποιητής.

IV. Ἡ τῶν πολλῶν τυραννῦσα ἐπιθυμία.

V. Ἀνθηρὰ μὲν ἡ ἐπιςολὴ τῦ ἐμοῦ φίλε.

VI. Καὶ ἡ ἄνεσίς ἐςιν, ὅτε προξενεῖ ἡδονήν.

VIII. pag. 158. Τοῦ αὐτῦ πρός τινα γραμματικὸν τὸν Βαλσαμὼν πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Balsamonem ante &c.* Epist. I.

I. Ἐκ βαλσάμων κ τῶν βαλσάμων ὐδὲν ἄλλο, ἢ εὐοσμία.

IX. p. 159. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Φιλαδελφείας κύριον Φωκᾶν, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad SS. Metropolitam Philadelphiae D. Phocam, ante &c.* Epistolae III. Post inscriptionem, Πανιερώτατε μητροπολῖτα Φιλαδελφείας κ ὑπέρτιμε, inc.

I. Οἶδεν ἡ ἁγιωσύνη συ, ὅτι, κ. λ.

II. Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.

III. Προὐφέςηκε τῆς ἕξεως σέρησις.

X. pag. 162. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὺς αὐτοῦ γραμματικὺς τους Φάϊκας μικρόν τι ἀποσκιρτήσαντας, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad suos grammaticos Phaicas* (2) *aliquantum lascivientes, ante &c.* Epistolae V.

I. Ἡ μὲν ἐπιςήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.

II. Τὰς τῶν ἀδελφῶν κ πῶς ὁμοφρόνων, κ. λ.

III. Ἄχαρις ἐγὼ ταῖς γραφαῖς.

IV. Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνᾴδω.

V. Περιπατητικοὶ οἱ σχολαςικοί.

XI. pag. 165. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Σάρδεων κύριον Ἀνδρόνικον, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Metropolitam Sardicensium D. Andronicum, ante &c.* Epistolae III.

I. Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὸ τῆς φιλοσοφίας, κ. λ.

II. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα ἐθαύμασαν.

III. Τὴν ἐαρινὴν χελιδόνα, κ. λ.

XII. pag. 168. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὺς πατριαρχικὺς ἄρχοντας τόν τε Ξιφιλῖνον καὶ τὸν Ἀργυρόπυλον, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Patriarchales praesides Xiphilinum & Argyropulum, ante &c* Epistolae IV.

I. Περὶ τοῦ μὴ ὄντος ὐδείς μοι λόγος.

II. Τοὺς διακόνους ἀσπάζομαι.

III. Τὰς ὑμῶν ἐπιςολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.

IV. Φίλων ὐδὲν ἡδύτερον.

XIII. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἀδριανυπόλεως κύριον Γερμανὸν, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Metropolitam Hadrianopolis D. Germanum, ante &c.* Epist. I.

I. Εὐκλεΐδει μὲν τῷ σοφῷ λόγος.

XIV. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα μοναχὸν Ἀκάκιον, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam monachum Acacium, ante, &c.* Epist. III. (3).

I. Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγε διασκεδιασθῆναι.

II. Περιέςη μὲν οὖν τὸ πᾶν, κ. λ.

III. Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὸν ἐφάνη.

XV. pag. 175. Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα γραμματικὸν τὸν Κάλλιςον πρὸ κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Callistum ante &c.* Epist. I.

I. Τῷ Καλλίςῳ διὰ λόγε προσφθέγγομαι.

XVI. pag. 176. Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα ἱερομόναχον Νεῖλον καὶ καθηγέμενον τοῦ Στύλου, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam hieromonachum Nilum & Praesidem Styli, ante &c.* Epist. I.

I. Τεθαυμάκαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ, κ. λ.

XVII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα γραμματικὸν τὸν Μανικαΐτην, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Manicaiten, ante &c.* Epist. I.

I. Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.

XVIII. p. 177. Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα γραμματικὸν τὸν Κοςομύρην. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Costomyren* (4) Epist. I.

I. Οἷς σὺ κοινωνὸς, ὁ Καλόθετος, κ. λ.

XIX. p. ead. Τῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Καλόθετον & δομέςικον τῶν σχολῶν. *Eiusdem ad Calothetam & Militiae Palatinae Praefectum* Ep. I.

I. Σοὶ μὲν πρὸς τὺς σὺς λόγυς, κ. λ.

XX. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν προκαθήμενον Φιλαδελφείας Δημήτριον τὸν ἰατρόπυλον. *Eiusdem ad Praesidentem Philadelphiae Demetrium Iatropulum* Epist. I.

I. Τῷ κανόνι ἴδιον τὸ εὐθές.

Index alphabeticus Epistolarum CXXXI. Theodori Lascaris.

XIII.

(1) Montfaucon. in suo Catalogo male legit *Metropoliten*.
(2) Montfaucon. in suo Catalogo male legit *Ad Thaream Grammaticum* 4.
(3) Hasce tres ad Acacium Epistolas omisit in suo Catalogo Montfaucon.
(4) Montfauc. loc. cit. male legit *Costomyten*.

xiii. ad eumdem. 33.
Ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην.
xiv. ad eumdem. 11.
Ἐγὼ μὲν ἄρτι γνοὺς τὴν σὴν στεῤῥότητα.
xv. ad D. Niceph. Blemmydam. 25.
Εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς δωρεᾶς ποσόν.
xvi. ad Patriarcham D. Manuelem. 2.
Εἰ πνεύματος κίνησις καὶ φωνή.
xvii. ad Mesopotam. D. Ioseph. 2.
Εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἔχει ἀρχήν.
xviii. ad Balsamonem grammaticum. 1.
Ἐκ βαλσάμων καὶ τῶν βαλσάμων οὐδὲν, κ. λ.
xix. ad Georgium Acropolitam. 26.
Ἐμπόρευμα μὲν ἡδὺ τῶν τροφίμων.
xx. ad D. Niceph. Blemmydam. 13.
Ἐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρική.
xxi. ad Mesopotam. D. Ioseph. 3.
Ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς ὁ ποιητής.
xxii. ad D. Niceph. Blemmydam. 15.
Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.
xxiii. ad D. Georgium Acropolitam. 13.
Ἐπαινῶ πάλιν σου τὴν ἀγχίνοιαν.
xxiv. ad eumdem. 18.
Ἐρωτῶντας οὔποτ' ἄν τις ἡμῶν.
xxv. ad D. Niceph. Blemmydam. 9.
Ἐστείλαμεν τὴν ἡμίονον.
xxvi. ad eumdem. 20.
Ἔστιν ὅπου καὶ ἡ ἀνάγκη καλόν.
xxvii. ad Metropolitam Hadrianopolis D. Germanum. 1.
Εὐκλείδει μὲν τῷ σοφῷ λόγος.
xxviii. ad D. Niceph. Blemmydam. 38.
Ἡ ἀλήθεια οὐδεμίαν ἔχει ἀντιδικίαν.
xxix. ad D. Georgium Acropolitam. 7.
Ἡμεῖς μὲν αἰδῶ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
xxx. ad eumdem. 16.
Ἡμεῖς μὲν ἐκ τοῦ εἰπεῖν σε.
xxxi. ad eumdem. 5.
Ἡμεῖς μὲν, ὦ σοφὴ κεφαλὴ, στέργομεν.
xxxii. ad D. Niceph. Blemmydam. 4.
Ἡ μὲν ἀνοικειότης ἀναγκαίως.
xxxiii. ad Grammaticos Phaicas. 1.
Ἡ μὲν ἐπιστήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.
xxxiv. ad D. Georgium Acropolitam. 24.
Ἡ μὲν λύπη λελύπηκεν ἡμᾶς.
xxxv. ad eumdem. 22.
Ἡ μὲν νὺξ πολλαχῶς λαμβάνεται.
xxxvi. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 3.
Ἠρώτησας, πῶς ἐσμεν.
xxxvii. ad D. Georgium Acropolitam. 28.
Ἡ σιγὴ τοῦ χρυσοῦ τὴν ῥίζαν ἐμάρανε.
xxxviii. ad Mesopotam. D. Ioseph. 4.
Ἡ τῶν πολλῶν τυραννοῦσα ἐπιθυμία.
xxxix. ad D. Georgium Acropolitam. 6.
Θαυμάζω σου τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
xl. ad eumdem. 9.
Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος.
xli. ad D. Niceph. Blemmydam. 37.
Ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
xlii. ad D. Georgium Acropolitam. 35.
Καὶ ἔλεγέ τις, ὅτι πᾶς κύκλος.
xliii. ad Patriarcham D. Manuelem. 3.
Καὶ ἔμπορος νοήμων καὶ ἄριστος.
xliv. ad Mesopotam. D. Ioseph. 6.
Καὶ ἡ ἄνεσίς ἐστιν, ὅτε προξενεῖ.
xlv. ad Nicephorum Blemmydam. 21.
Καὶ πάλιν ἐπιθυμοῦνται καρποί.
xlvi. ad Patriarcham D. Manuelem. 11.
Καὶ ποιμένες μὲν πρότερον.
xlvii. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 2.
Καὶ στάσις μὲν τετυχήκει ποτέ.
xlviii. ad grammaticum Manicaitem. 1.
Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.
il. ad D. Niceph. Blemmydam. 22.
Καὶ φωτὸς μὲν στέρησις.
l. ad eumdem. 31.
Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
li. ad D. Georgium Acropolitam. 2.
Κέντρου δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
lii. ad Patriarcham D. Manuelem. 5.
Λύπη μὲν χαρὰν διαδέχεται.
liii. ad D. Georgium Acropolitam. 19.
Λύπη τιτρώσκει, ἐλπὶς δὲ θαῤῥύνει.
liv. ad eumdem. 1.
Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην.
lv. ad eumdem. 12.
Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
lvi. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 2.
Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.
lvii. ad D. Georgium Acropolitam. 36.
Μικροῦ καὶ χαρίσῃ χαράν.
lviii. ad D. Niceph. Blemmydam. 41.
Ναρκᾷ καὶ ἡ χεὶρ, καὶ ἡ γλῶττα.
lix. ad D. Georgium Acropolitam. 4.
Νόμος ἐστὶν ὀνομαστὶ τὸ μὴ κωμῳδεῖν.
lx. ad eumdem. 27.
Νόμος μὲν οὖν ἐστι τῆς φύσεως.
lxi. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 1.
Οἶδεν ἡ ἁγιωσύνη σου, ὅτι.
lxii. ad D. Niceph. Blemmydam. 1.
Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν.
lxiii. ad eumdem. 5.
Οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς τῆς φιλοσοφίας.
lxiv. ad Costomyren grammaticum. 1.
Οἷς σὺ κοινωνὸς, ὁ Καλόθετος.
lxv. ad D. Georgium Acropolitam. 3.
Ὁ μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα οὐ δεκτά.
lxvi. ad Patriarcham D. Manuelem. 12.
Ὅτι μὲν παρῆλθε καιρός.
lxvii. ad D. Niceph. Blemmydam. 3.
Οὐδέν ἐστι φθαρτὸν, ἀγαθόν.
lxviii. ad eumdem. 30.
Οὐκ ἔστι τοῖς ἀσκληπιοῦσι παισί.
lxix. ad eumdem. 6.
Οὔποτ' ἂν ἡμεῖς ὀκνηροί.
lxx. ad D. Georgium Acropolitam. 17.
Οὔτε πηγὴ ἄφθονος ἀντλουμένη.
lxxi. ad D. Niceph. Blemmydam. 40.
Ὄχλος πολὺς, καὶ οἱ μὲν συνεζήτουν.
lxxii. ad eumdem. 28.
Παιδόνειον ἱερὸν, ἢ μᾶλλον, κ. λ.
lxxiii. ad Patriarcham D. Manuelem. 7.
Πάλαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
lxxiv. ad D. Georgium Acropolitam. 29.
Πάλαι μὲν ἱπποκενταύρους οἶδεν.

LXXV.

LXXV. ad D. Nicephorum Blemmydam. 18.
Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναυάγιον.
LXXVI. ad eumdem. 24.
Πάντα ὅσα ἂν εἰς κυρίου δόξαν. Mutila eſt in fine.
LXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 32.
Παρελπίδα τὸ ἀνυπόφορον.
LXXVIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 10.
Πᾶσα ἀνάγκη τὸν λατρευτήν.
LXXIX. ad D. Niceph. Blemmydam. 23.
Πάτερ ἅγιε, τῇ παρούσῃ δευτέρᾳ.
LXXX. ad Patriarcham D. Manuelem. 1.
Πάτερ δόξασόν σου τὸν υἱόν.
LXXXI. ad Niceph. Blemmydam. 11.
Πέπαυται τῶν ἀθέων ἡ φιλαρχία.
LXXXII. ad D. Georgium Acropolitam. 31.
Πέργαμος πόλις, οἷον ἐναερία.
LXXXIII. ad Acacium monachum. 2.
Περιέστη μὲν οὖν τὸ πᾶν.
LXXXIV. ad Grammaticos Phaicas. 3.
Περιπατητικοὶ οἱ σχολαστικοί.
LXXXV. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum & Argyropulum. 1.
Περὶ τοῦ μὴ ὄντος οὐδείς μοι λόγος.
LXXXVI. ad Metropolitam Sardicenſium D. Andronicum. 2.
Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα.
LXXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 30.
Πολλαῖς κατατραχυνθεὶς ἀγιαροῖς.
LXXXVIII. ad Metropolitam Sardicenſium D. Andronicum. 1.
Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων.
LXXXIX. ad D. Nicephorum Blemmydam. 29.
Πολλῶν μοι αἰτιαμάτων.
XC. ad eumdem. 10.
Πόῤῥω που Δανιὴλ ὁ προφήτης. Haec quoque mutila eſt in fine.
XCI. ad eumdem. 2.
Πότερον ἐρῶν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς,
XCII. ad eumdem. 14.
Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με.
XCIII. ad eumdem. 36.
Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν οὐχ ὡς φοιτητής.
XCIV. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 3.
Προὔφέστηκε τῆς ἕξεως,
XCV. ad D. Georgium Acropolitam. 23.
Πρωΐας δὲ ἤδη γεγονυίας.
XCVI. ad Calothetam & militiae Palatinae Praefectum. 1.
Σοὶ μὲν πρὸς τοὺς σοὺς λόγους,
XCVII. ad Patriarcham D. Manuelem. 6.
Σοφία κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον.
XCVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 32.
Στέργω μὲν πάντα.
IC. ad Hagiotheodoritem. 1.
Σὺ μὲν, ὦ Ἁγιοθεοδωρίτα.
C. ad D. Niceph. Blemmydam. 27.
Συνημμένον ἀεὶ τῇ διαστάσει.
CI. ad Acacium monachum. 1.
Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγου.
CII. ad D. Niceph. Blemmydam. 8.
Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνίγματα ὄντα.
CIII. ad Grammaticos Phaicas. 2.
Τὰς τῶν ἀδελφῶν καὶ πῶς ὁμοφρόνων.
CIV. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum & Argyropulum. 3.
Τὰς ὑμῶν ἐπιστολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.
CV. ad quemdam hieromonachum Nilum praeſidem τοῦ Στύλου. 1.
Τεθαυμάκαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ.
CVI. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 1.
Τεττάρων εὐθειῶν ἴσων.
CVII. ad Metropolitam Sardicenſium D. Andronicum. 3.
Τὴν ἐαρινὴν χελιδόνα.
CVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 26.
Τῇ πατρικῇ σῇ εὐχῇ ποδηγούμενος.
CIX. ad D. Georgium Acropolitam. 34.
Τισὶν ὁ φιλόσοφος πολλὴν ἰσχύν.
CX. ad eumdem. 10.
Τί σοι εἴπω, ἢ τί σοι προσφθέγξομαι.
CXI. ad Patriarcham D. Manuelem. 13.
Τὸ ἀσθενεῖν τὴν ἁγιωσύνην σου.
CXII. ad D. Georgium Acropolitam. 38.
Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φυτευμάτοιν.
CXIII. ad eumdem. 37.
Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
CXIV. ad Grammaticos Phaicas. 4.
Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνᾴδω.
CXV. ad Acacium monachum. 3.
Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὸν ἐφάνη.
CXVI. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 5.
Τὸ μὲν προΐστασθαι τὸν ἀρχιεράρχην.
CXVII. ad eumdem. 6.
Τοῦ κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
CXVIII. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum, & Argyropulum. 2.
Τοὺς διακόνους ἀσπάζομαι.
CXIX. ad Calliſtum grammaticum. 1.
Τῷ Καλλίστῳ διὰ λόγου προσφθέγγομαι.
CXX. ad Praeſidentem Philadelphiae D. Demetrium Iatropulum. 1.
Τῷ κανόνι ἴδιον τὸ εὐθές.
CXXI. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 4.
Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσιν ἁπλαί.
CXXII. ad D. Georgium Acropolitam. 14.
Τῶν πρόσθεν λόγων, ὦ φίλε.
CXXIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 17.
Τῷ ὄρει τῶν σῶν προσευχῶν.
CXXIV. ad Patriarcham D. Manuelem. 9.
Ὑπὸ τῆς δεινῆς νόσου.
CXXV. ad D. Georgium Acropolitam. 25.
Φίλη, ὦ φίλε, ἐξαιρέτως ἐστίν.
CXXVI. ad eumdem. 21.
Φιλόσοφον γράμμα παιδείας μεστόν.
CXXVII. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum & Argyropulum. 4.
Φίλων οὐδὲν ἥδυτερον.
CXXVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 39.
Φωνὴ ἀγαλλιάσεως δι' ὑπακοῆς.
CXXIX. ad eumdem. 33.
Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθούμενε.
CXXX. ad D. Georgium Acropolitam 8.
Ὦ μέγα κάρα, ἀντιχαρίζομαί σοι.
CXXXI. ad D. Niceph. Blemmydam. 35.
Ὥσπερ δὲ τοῖς ζῴοις τὸ πνεῖν.

Theo-

Theod. Lascaris senior imperavit ab A. C. MCCV. ad MCCXXII. Orationes eius duas, laudes patris Ioannis Ducae & Nicaeae urbis complexas promisit Ioannes Boivin. Orationem in S. Tryphonem martyrem memorat Allatius, quae incipit: Κρίνα ἐξ ἀγροῦ, ϗ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Fuit & alter Theodorus Duca Lascaris iunior Imperator ab A. MCCLV. ad MCCLIX. cuius Libri primus, & tertius, usque ad septimum de Theologia Christiana Mss. Graece exstant in Bibl. Bodlei. Cod. Barocc. XCVII. Octo Theologicas Orationes Allatius indicat pag. 720. de Consensu. Vide plura apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 526. Iuniori tribuendae sunt Epistolae CXXXI. quas recensuimus.

XXI. pag. 178. *b.* Occurrunt duae veluti tabulae, quarum altera est Graeciae Metropoleon LXXXIV. quarum prima est ἡ Καισαρεία, postrema ἡ Ἄπρω. Altera Archiepiscopatuum XXXVIII. quorum prior est ἡ Βιζύη, postremus ἡ Ἀγχίαλος.

XXII. pag. 179. *b.* Sequuntur Strategica quaedam sine ullo titulo. Inc. Τὰς αὐτὰς ἂν ἴδοις ἐν μὲν εἰρήνῃ θρασεῖς, ἐν δὲ πολέμῳ δειλὰς, τουτέστιν ἀπανταχοῦ πονηρὰς, κ. λ. Des. ἀνόητος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαίοις. Variae autem sunt hac illac lacunae relictae.

XXIII. pag. 181. *b.* Succedunt Epistolae X. quibus singulis nomina olim erant adscripta eorum, ad quos missae erant; primae vero etiam nomen auctoris praeerat, sed tum huius, tum reliquarum ferme omnium titulis abrasis, ad quem pertineant, nondum comperimus. Istarum initia haec sunt:

Prima inc. Ἐμοὶ ϗ πρότερον ἡ τῶν σῶν μουσικὴ σειρήνων.

II. p. 182. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Αυβδίκην, καὶ τὸν Παλατίνην. Inc. Ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐπαινῶν, κ. λ.

III. pag. ead. *b.* inc. Ἐμοὶ δ' ὦ φίλη μοι καὶ σεπτὴ κεφαλὴ, κ. λ.

IV. pag. 183. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Inc. Ὁ παρὼν νεανίας ἐστὶ μέν.

V. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Βουλιμᾶν. Inc. Οὔτε πόλις ἐπ' ὄρους διακειμένη.

VI. pag. 184. inc. Ὑπεσχημένος σοι πέμψειν ταυτασὶ τὰς ἐπιστολάς.

VII. pag. 186. *b.* inc. Δέδεξο τουτοῒ τὸ δόμα.

VIII. p. 187. *b.* inc. Διείληπτο τῇ ἐπιστολῇ τῇ πεμφθείσῃ.

IX. pag. 189. inc. Ὃν δὴ νεανίαν πέμψας παρ' ἡμᾶς, κ. λ.

X. denique ibid. inc. Ἀλλὰ σοῦ ϗ αὖθις ἡμῖν νῦν ἐπιστολὴν, κ. λ. Inter quintam & sextam Epistolam interiacent iambica Carmina duo item anepigrapha, diversa manu exarata. Primum versibus constans XVII. inc.

Εἴπερ δὲ καὶ πρόχειρον ἀστεῖον θέλεις.

Des.

Εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀπαγαγεῖν πορφμίδα.

Alterum versus habet XLI. & inc.

Ἔλαυνε μὴν Αὔγεσε ϗ σφρίγα πλέον.

Des.

Ἐγὼ δὲ σοι χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
Ταῖς ἐλπίσι τρέφοντι ϗ τέρποντί με.

XXIV. pag. 190. Τοῦ σοφωτάτου ϗ λογιωτάτου ϗ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ϗ θεοῦ ϗ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ϗ εἰς τὸν θρῆνον τῆς Θεοτόκου. Δέσποτα εὐλόγησον. *Sapientissimi & eloquentissimi & maxime inter monachos venerabilis D. Maximi Planudis Sermo in sepulturam corporis Domini & Dei & Servatoris nostri Iesu Christi, & in Lamentationem Deiparae. Domine benedic.* Inc. Ἃ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Des. ϗ θεὸν αὐτὸν ἀποκήρυττε, σὺν πατρὶ ϗ πνεύματι δοξαζόμενον εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodiit Parisiis MDLVII. apud Andream Wechelum, Latine ex Ioachimi Axonii Graviani versione in Supplem. Bibl. Patrum Colon. A. MDCXXII. & alibi.

XXV. pag. 204. Ἐπιστολὴ τοῦ Ῥαβδᾶ πρὸς τὸν λογιώτατον ϗ φιλόσοφον κύριον Ἀνδρόνικον τὸν Ζαρίδην. *Epistola Rhabdae ad eloquentissimum & philosophum D. Andronicum Zaridam.* Inc. Ἐγὼ πρὸς τοιοῦτον ὅλως ἀκριβῶς ἐπιστέλλειν ἢ γράφειν, οὔτ' ἐδιδάχθην, οὔτ' ἔμαθον. Des. Ἔρρωσο τηρῶν ὑγιῆ τὴν ἀγάπην. Nihil de hac Epistola apud Fabricium, qui tamen Nicolai cuiusdam Rhabdae Grammaticam ex Labbei Bibl. Nov. Mss. pag. 105. enunciat Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 46. Nonnulla Nicolai Smyrnaei, Artabasdi, cognomine Rhabda, leguntur in quatuor Codicibus Biblioth. Regiae Paris. ut ex Tom. II. Catalogi eruitur.

Praeter eam, quam retulimus supra pag. 556. §. I. aliae occurrunt in hoc Codice variis in locis recentiores subscriptiones, quarum nonnullae prorsus expunctae fuerunt, aliae adhuc superstites sunt, sed ita compendiarie scriptae, ut non omnia potuerimus exsculpere. Eae vero sunt:

Prima pag. 178. Αἰδεσιμώτατε, ἐρασμιώτατε, φίλε Χριστοῦ, μέγας μαΐστρος τοῦ ἁγίου ὀσπιτίου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀναδοχὲ τῶν πενήτων, ϗ . . . . . τοῦ μεγάλου πάπα . . . . δε βιλλανόβα. *Admodum reverende, & carissime, amice Christi, magnus Magister sancti Hospitii venerabilis monasterii S. Ioannis Hierosolymitani, pauperum exceptor, & . . . . magni papae . . . . de Villanova.*

Altera ibid. Τῇ α' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, τῆς η' ἰνδ. ἐσιχήθη ὁ Λέων ὁ ζευγηλάτης ἡμῶν τὸν χρόνον εἰς . . . . δ'. κάπαν παρασπο . . . καὶ ὑπόδησιν ἐδόθη αὐτῷ χάριν προρογίου κο. ιϛ'. ἅτινα ἐδόθησαν τοῖς ἐνόχοις εἰς τὸ ἀροκόπιον, ὅπερ ὤφειλε. ἕτερα κο. δ'. εἰς δύο ζυγὰς πατούτζια τῆς γυναικὸς ϗ τοῦ παιδίου αὐτοῦ. Hanc utpote barbarice scriptam, & intricatissimis notis compendiariis refertam, perspicaciori ingenio enucleandam relinquimus.

Tertia pag. 188. Μηνὶ Μαρτίῳ ιδ'. ἡμέρᾳ πέμπτῃ, ὥρᾳ δ' τῆς νυκτὸς τοῦ ,ϛωλη' ἔτους, ἰνδ. η'. ἐτελεύτησεν ἡ κυρά μου ἡ μάννα μου (ita enim videtur) ἡ διὰ τοῦ θείου ϗ ἀγγελικοῦ σχή-

σχήματος μετονομασθεῖσα Μάρθα μοναχὴ, καὶ ἐτέθη ἐν τῷ προνάῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐπονομαζομένυ . . . . (imperfecta est,) *Mense Martio, die XIV. feria V. hora IV. noctis, anno* 6838. (Christi MCCCXXX.) *indict. VIII. mortua est Domina mea Manna, quae propter divinum & angelicum habitum denominata est Martha monacha, ac deposita est in coemeterio sancti Nicolai qui dicitur* . . . . .

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. initio mutilus. Constat foliis scriptis 204.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ Η. ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΟΡΙΩΝ.

CONSTANTINI LASCARIS COMPENDIVM OCTO ORATIONIS PARTIVM.

Ac praeterea

Tryphonis Grammatici, Theocriti, & Hesiodi quaedam.

COD. XXXVI. Liber Graecolatinus typis impressus Mediolani MCCCCLXXX. in fol. in quo continetur:

I. pag. 2. Ἐπιτομὴ τῶν ὀκτὼ τῦ λόγυ μερῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων συντεθεῖσα παρὰ Κωνςαντίνυ τοῦ Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίυ. *Compendium octo Orationis partium, & aliorum quorumdam necessariorum editum a Constantino Lascari Byzantio*. Praecedit Latina *Boni Accursii Pisani Viro Clarissimo Iulio Pomponio* Epistola Nuncupatoria, cuius initium: *Quum mea opera & studio, vir venerabilis*, κ. λ. Inc. Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων. βιβλίον πρῶτον. Γράμμα ἐςὶ μέρος, κ. λ. *De divisione litterarum. Liber I. Littera est pars, &c.* Singulae enim paginae in duas columnas sunt divisae, quarum altera textum Graecum, versionem altera Latinam, eamque litteralem, ita ut linea lineae, verbum verbo, atque adeo littera litterae respondeat omnino, complectitur. Des. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος ϗ ῥήματος διαληψόμεθα. *In autem secundo latius de nomine & verbo tractabimus*. Τέλος τῆς ἐπιτομῆς. *Finis Compendii*. Hanc editionem memorat in Annalibus suis Typographicis Maittaire Tom. II. Part. I. pag. 49.

II. pag. 76. *b.* Περὶ παθῶν τῶν λέξεων ἐκ τῶν τοῦ Γραμματικοῦ Τρύφωνος. *De passionibus dictionum ex Grammatici Tryphonis* (sic). Inc. Τὰ τῶν λέξεων πάθη, κ. λ. *Dictionum passiones &c.* Des. Ποσειδῶ ἀντὶ Ποσειδῶνα. *Neptunum pro Neptunum*. Hoc de figuris dictionum apospasmation, editum quoque est ad calcem Grammaticae Graecae Vrbani Bellunensis &c.

III. pag. 80. *b.* Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ ςοιχεῖον. *De Anomalis Verbis per ordinem*. Inc. Ἀρχὴ τοῦ α. Ἄζω, ὅθεν ἀόριςος πρῶτος ἄσθην, ϗ ἀάσθην, κ. λ. *Principium. a. Sicco, unde aoristus primus siccatus fui, & siccatus fui, &c.* Des. ὄρω, ὀρσῶ, ὦρσα αἰολικῶς, *vel concito, concitabo, concitavi Aeolice*.

IV. pag. 90. Περὶ πνευμάτων. *De Spiritibus*. Inc. Πόσα πνεύματα; δύο, ἡ δασεῖα, ϗ ἡ ψιλὴ, κ. λ. *Quot spiritus? duo, densus, & levis, &c.* Des. ϗ οὕτως ἐπίῤῥημα, ϗ οὗτος ἀντωνυμία. *& sic adverbium, & hic pronomen*. In fine: *Hoc divinum opus impressum est Mediolani III. Kalendas Octobres M. CCCCLXXX. & interpretatum per venerabilem virum utriusque linguae doctissimum ac optimum Iohannem monachum Placentinum*.

V. pag. 96. Sequuntur typis item excusa, sed Graece tantum, *Theocriti Idyllia XVIII.* quorum primum est *Thyrsis*, sive *Cantio*. Vltimum *Helenae Epithalamium*.

VI. pag. 127. Ἡσιόδυ τοῦ Ἀσκραίυ ἔργα ϗ ἡμέραι. *Hesiodi Ascraei Opera & Dies* Graece. Hanc Theocriti, & Hesiodi editionem, anni indicio destitutam, ex Philippi Iuntae typographio prodiisse anno MD. Florentiae crediderim, auctore Michaële Maittaire loc. cit. Tom. I. Part. II. pag. 765.

ΔΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΙ.

DIONIS ORATIONES.

Quibus adde

Isocratis, Polemonis Sophistae, Hesychii Milesii, ac Philostrati quaedam.

I. pag. 1. *Dionis Orationes VI.* quarum prima est *Oratio Troiana*, sive, *quod Ilium non sit captum*. Occurrit in edit. superius cit. pag. 151. seq. sub Num. XI. COD. XXXVII.

II. pag. 25. *b. De sua auscultandi cupiditate*. Oratio XIX. ibid. pag. 260.

III. pag. 26. *b. De dicendi exercitatione*. XVIII. pag. 253.

IV. pag. 30. *b. De Pulcritudine*. XXI. pag. 269.

V. pag. 33. *b. De Bello & Pace*. XXII. pag. 274. Haec tamen una cum sequenti, titulo carent in Codice.

VI. pag. 34. *b. Oratio Athenis habita, de Fuga*. XIII. pag. 219. In Codice mutila est; desinit enim in verbis: ὧν ἔδει πράττειν, οὐδὲ σκοπεῖν . . . . quae incidunt in edit. p. 222. lin. 20. Ad hunc defectum supplendum relicta sunt duo circiter folia vacua.

VII. p. 34. *b. Isocratis Orationes duae*, quarum prima est *ad Daemonicum paraenetica*, quae in eius Operum edit. Graec. Lat. Basil. MDLXX. fol. incidit in pag. 1. & seqq. Hanc praecedit Auctoris Vita, cuius initium: Ἰσοκράτης Θεοδώρυ τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς. Finis: οἱ ἀγῶνες, ϗ αἱ πράξεις. Non exstat inter alias Vitas, quae in dicta editione adferuntur.

VIII. pag. 39. *b. Eiusdem Oratio contra Sophistas*. Ibid. pag. 428.

IX. pag. 53. *Polemonis Sophistae in Cynaegi-*

girum, & Callimachum Declamationes duae, prima ex persona patris Cynaegiri, altera patris Callimachi. Concordant cum illis, quas recensuimus in Cod. I. Plut. LVI. supra pag. 292. §. VII. & VIII.

X. pag. 66. b. Ἡσυχίου Μιλησίου Ἰλλουστρίου περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν. *Hesychii Milesii Illustris de viris sapientibus, qui in eruditionis laude claruerunt*, Liber. Inc. Κυνικὴ ἐκλήθη φιλοσοφία, κ. λ. Des. κ̀ τὸ βασιλικὸν ἀναληφθείσης. Editus est Graece & Latine Tom. VII. Operum Meursii edit. Florent. MDCCXLVI. a pag. 205. ad pag. 302.

XI. pag. 82. b. Ἐκ τῶν τοῦ Φιλοςράτου βίων σοφιςῶν. *Ex Philostrati vitis Sophistarum* Excerpta. Incipiunt a *Gorgia*, hoc pacto: Διῄει λόγους ἀποτάδην κ̀ ἐς μῆκος. Γοργίας ὁ Λεοντῖνος πρῶτος ἤρξατο τῶν σχεδίων λόγων. Desinunt in *Demosthene*, in verbis: τὰ πολλὰ ὀμνὺς κ̀ παρασπονδῶν τοῖς ὅρκοις. Hae vitae omnino diversae sunt ab editis, & earum potius compendia nuncupari possunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 92.

ΕΥΔΗΜΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΕΞΙΚΟΝ.

EVDEMI RHETORIS DICTIONARIVM.

Ac praeterea

Alia aliorum Lexica.

COD. XVIII. I. pag. 1. IN primis duobus foliis quaedam Excerpta brevissima leguntur; primum historicum *de Xerse, ac Dario*; alterum grammaticum *de Ionica dialecto*; tertium, *quorumdam* continet *proverbiorum declarationem*.

II. pag. 3. Εὐδήμου ῥήτορος λέξεων χρησίμων συναγωγὴ, αἷς μάλιςα κέχρηνται ῥήτορες κ̀ τῶν συγγραφέων λογιώτατοι. *Eudemi Rhetoris dictionum utilium collectio, quibus potissimum usi sunt oratores, & historicorum disertissimi*, iuxta alphabetum. Inc.

Ἄβαλε, ἀντὶ τοῦ φεῦ.

Ἄβαροι, ὄνομα ἔθνους.

Des.

Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως φανὲν, ἢ γενόμενον.

Ita ferme inscribitur hoc Lexicum apud Suidam in Εὔδημος, & tamquam *utilissimum* laudatur. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Caesarea, Regia Paris. &c. Kusterus tamen putat esse ψευδεπίγραφον, & a Graeculo aliquo recentiore ex aliis lexicis consarcinatum. Hoc Suidas in suum se dictionarium transtulisse fatetur. In fine additum est: Μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος ἐνάτης. *Mense Iunio, indict. IX.* In sequenti p. 196. regulae quaedam Grammaticae traduntur, quomodo scribenda sint nomina composita ἀπὸ τοῦ κρέας, κέρας, γῆρας, & similibus.

III. pag. 197. Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τέ φημι γραφῆς, κ̀ τῆς νέας, κ̀ αὐτῆς δήπου τῆς θύραθεν. *Collectio dictionum ex diversis libris veteris sacrae ac novae Scripturae, nec non & ipsius profanae concinnata*, ordine litterarum. Inc.

Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαςος παρὰ τὸ ἅπτω. ἀπτὸς, κ̀ ἄαπτος, οἷον τὸ ἄγαν ἀπτόμενον, κ. λ.

Des.

Ὦψαν, εἶδον.

Ὠψωνηκότες, ὀψωνήσαντες δὲ μικρόν.

Ὠψίσθη, ἐβράδυνεν.

Collector Anonymus: sed forte est lexicum, quod sub Cyrilli nomine circumfertur, quamvis ab iis, quae innuimus supra pag. 476. §. III. & pag. 528. §. I. aliquantum principio & fine differre videatur.

IV. pag. 405. b. Ἑρμηνεία περὶ ἀντιςοίχων. *Explicatio de Antistoechis*, sive *Liber de Orthographia*, per alphabetum. Inc.

Ἀλήθεια, τὸ λη η, τὸ θει δίφθογγ.

Ἀληθινὸς, τὸ λη η, τὸ θι ι.

Ἀλητήριος, τὸ λη η, καὶ τὸ ρι ι.

Des.

Πεζὸς, πεζεύειν, τὰ πε ψιλά.

Παίγνιον, τὸ παι δίφθ. τὸ γνι ι.

Auctor Anonymus.

V. pag. 410. Canones III. ecclesiastici, ac troparia versibus iambicis pentastichis Ioannis Monachi cum explicationibus, *in Natale Domini, in Theophania, & in Pentecosten*.

VI. pag. 428. b. Declaratio signorum, sive notarum, quas in marginibus librorum apponere solebant veteres calligraphi ad ea loca, quae notatu digna erant indicanda.

VII. pag. ead. Lexicum vocum, quae occurrunt in Psalmis, Canticis, in Libro Iob, ac Proverbiorum, Evangeliis, Actibus Apostolorum, & Epistolis, cum ipsarum explicationibus; tum interpretationes nominum quorumdam Hebraeorum.

VIII. pag. 441. *S. Epiphanii breve excerptum de mensuris & ponderibus*.

IX. pag. 442. Σὺν θεῷ ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν κ̀ πίςιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποςολικῆς ἐκκλησίας, συλλεγέντες ἀπὸ τοῦ Κλήμεντος, κ̀ ἑτέρων ὁσίων κ̀ μακαρίων πατέρων, ὃς δὴ (corr. δεῖ) πρὸ παντὸς ἑτέρου μαθήματος ἐκςηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ προΐςασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον. Incipiunt *Deo auspice definitiones variae secundum traditionem & fidem S. Catholicae & Apostolicae Ecclesiae, collectae ex Clemente, & aliis SS. ac BB. Patribus, quas prae omni alia disciplina impectorare oportet eum, qui Dei ope praeesse vult verbo pietatis*. Post praefationem quamdam, seu monitum, cuius initium: Ἔνθα κεῖται τὸ α, ὅρος δηλοῦται· ἔνθα δὲ τὸ β, τὴν ἐτυμολογίαν δηλοῖ, κ. λ. incipiunt: Α. τί ἐςιν ὅρος; Β. καὶ κατὰ τί εἴρηται ὅρος; Γ. καὶ ὁσαχῶς νοεῖται ὅρος; Ὅρος ἐςὶ λόγος σύντομος, κ. λ. Desinunt in quodam Anastasii Sinaitae Excerpto, cuius postrema verba sunt: λέγεται μὲν, οὐχ ὑπάρχει δὲ, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα, κ. λ. Collector Anonymus. Subiiciuntur deinde pauca quaedam de Lu-

Luna, ac Sole, eorumque eclipsi, ac de Anno.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. charactere satis minuto, quem memorat Holstenius in schedis suis Mss. Constat fol. scriptis 459.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

COD. XXXIX. DEcem habentur in hoc Volumine Demosthenis Orationes, quarum singulis, prima excepta, Libanii argumenta praecedunt,

I. pag. 1. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.
II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
III. pag. 14. *Olynthiaca III.* Ibid. p. 10.
IV. pag. 22. *Philippica I.* Ibid. p. 15.
V. pag. 33. *Philippica II.* Ibid. p. 25.
VI. pag. 39. *b. Philippica III.* Ibid. p. 44.
VII. pag. 53. *b. Philippica IV.* Ibid. pag. 53.

VIII. pag. 76. *Oratio ad Philippi Epistolam*. Ibid. pag. 64. Praecedit *ipsius Philippi Epistola*, ut ibid. pag. 61. & duplex argumentum; primum brevissimum est Libanii; alterum valde longum, est integra Vlpiani enarratio, quae legitur cit. edit. Tom. II. pag. 52.

IX. p. 80. *b. De Halonesо*. Ibid. p. 29.

X. pag. 90. *b. De Pace*. Ibid. pag. 21. sed huius postremae Orationis fragmentum tantum exstat in Codice; desinit enim in verbis: *εἴτ' ἄλλο βούλεταί τις κατασκευᾶ . . . .* quae incidunt in pag. 23. lin. 5.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. optime servatus. Constat fol. scriptis 92.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS TABVLA.

Ac praeterea

Basilii, Plutarchi, & Xenophontis quaedam.

COD. XL. LIber typis impressus in 8. sine anni, ac loci nota, foliis, seu paginis constans 73. Titulos autem habet singulorum Operum, maiusculis characteribus impressos. In hoc continentur

I. pag. 1. *Κέβητος πίναξ. Cebetis Tabula.* Inc. *Ἐτυγχάνομεν*. Des. *τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν*.

II. pag. 16. *Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος παραινετικὸς πρὸς τοὺς νέους, πῶς ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὠφέλοιντο λόγων. Basilii Magni Oratio Paraenetica ad Iuvenes, quomodo ex libris Ethnicorum fructum capiant.* Inc. *Πολλά με*. Des. *ἀποφεύγοντες*.

III. pag. 32. *Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παίδων ἀγωγῆς. Plutarchi Chaeronensis de puerorum institutione.* Inc. *Εἴ τις ἂν ἔχοι*. Des. *καθέστηκεν*. *Τέλος*.

IV. pag. 54. *Ξενοφῶντος ἱέρων, ἢ τυραννικός. Xenophontis Hieron, sive Tyrannicus.* Inc. *Σιμωνίδης ὁ ποιητής*. Des. *οὐ φθονήσῃ*. *Τέλος*. Hanc editionem in Annalibus suis typographicis memorat toties laudatus Maittaire Tomi I. Parte II. pag. 752. Not. 4. & e Zachariae Calliergi officina prodiisse suspicatur ex characteris, quo ille uti solebat, similitudine.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

Scilicet

I. pag. 1. DE *falsa legatione*, cum Libanii argumento in fine. In cit. edit. pag. 200. COD. XLI.

II. pag. 71. *b. Oratio Amatoria*. Ibid. pag. 157.

III. pag. 83. *Adversus Leptinem de immunitate*, item cum Libanii argumento in fine. Ibid. pag. 262.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 117.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

CONSTANTINI GRAMMATICE.

I. pag. 1. TItulus interior ita habet: *Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος βιβλίον β'. Constantini Lascaris Constantinopolitani de Nomine & Verbo Liber II.* Inc. *Ἐν τῷ προεκδοθέντι ἡμῖν πρώτῳ βιβλίῳ ἡ περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου παράδοσις βραχέως κατείλεκται, κ. λ.* Des. *ἔτι τὰ εἰς δω πρὸ τοῦ δ, ν ἔχοντα, οἷον κυλινδῶ, σπένδω*. Tum subditur: *Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κη'. ἡμέρᾳ ε'. ὥρᾳ θ'. Absolutus est praesens liber mense Martio, die XXVIII. fer. V. hora IX.* Constantini Lascaris Grammatica libris tribus, Graece prodiit Mediolani MCCCCLXXVI. 4. Romae MDVIII. 8. alibi; Graece vero & Latine apud Aldum MDXII. 4. Lovanii MDXVI. 4. & apud Paullum Manutium MDLVIII. 8. & Basil. MDXLVII. 8. &c. COD. XLII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat fol. scriptis 91.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

EVSTATHII DIGRESSIONES HOMERI ILIADIS.

I. pag. 1. *ΕΥστάθιου μαΐστορος τῶν ῥητόρων, καὶ ἐκκλησιαστικοῦ, ἐπὶ τῶν δεήσεων, τοῦ ὕστερον Θεσσαλονίκης παρεκβολαὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος. Eustathii Rhetorum Magistri, & Ecclesiastici, a supplicationibus, & postea Thessalonicensis* (Archiepiscopi) *Egressiones Homeri Iliadis, sive Excerpta ex eiusdem Commentariis in Iliadem.* Inc. *Τῶν Ὁμήρου σειρήνων,* COD. XLIII.

Des.

Des. ὡς δῆλόν ἐςι τοῖς μετιοῦσιν αὐτήν. Sunt sola in Iliadem Prolegomena, qualia habentur etiam in Codice II. huius Plutei §. I. quem vide supra pag. 488.

II. pag. 13. Sequitur Commentarius in alteram partem secundi Iliados Libri, quae inscribitur Κατάλογος νεῶν, ἤτοι Βοιωτίας, *Navium Catalogus, sive Boeotiae*. Inc. Κατάλογος μὲν νεῶν, ἤτοι ἐξαρίθμησις, τὸ ἐφεξῆς τῆς παρύσης ῥαψῳδίας ἀπὸ τοῦ ἔργυ ὠνόμαςαι. Des. ὐδεὶς δὲ κρεῖττόν τι τῆς τοιαύτης ὀλιγοςίχυ Ὁμηρικῆς γραφῆς ἐπραγματεύσατο ϗ γλυκύτερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 164.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ.

EROTEMATA CYRI.

Seu potius

Manuelis Moschopuli, Callistrati, Philostrati, Marci Antonini Imp. Maximi Planudis, & Anonymi Opera quaedam.

COD. XLIV. I. pag. 1. M*anuelis Moschopuli Grammatica* una cum Schedographia, qualem in Cod. XXXI. huius Plutei recensuimus, quem vide; cum illo enim initium & finis concordat. Adiiciuntur heic in fine, pag. nimirum 110. *b.* nonnullae observationes grammaticales circa quaedam verba, ex. gr. ἐλῶ, ἐλπίζω, ἐλαύνω, ἕπω, &c.

II. pag. 111. *Callistrati Descriptiones Statuarum XII.* hoc ordine, scilicet *Indi, Cupidinis, Narcissi, Occasionis, Orphei, Bacchi, Memnonis, Aesculapii, alterius Cupidinis, Medeae, Satyri, ac Bacchae*. Exstant in edit. Paris. Morell. Philostrati, ac Callistrati Operum MDCVIII. fol. pag. 864. seq. ubi tamen plures sunt, & ordine aliquantum diverso: postremae enim duae in Ms. primae occurrunt in edito.

III. pag. 116. *Philostrati Imagines LXV.* cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Praecedit autem Prooemium, cuius initium: Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, κ. λ. Concordant omnia cum editis in cit. edit. a pag. 730. ad pag. 831. ubi in duos libros tribuuntur, quorum nulla in Codice distinctio est. Scholia marginalia incipiunt: Τὸ ὅς τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, ϗ ὁμοίως ἀτελές· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, ὕτω ϗ τὸ ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Progrediuntur autem usque ad XXVI. Imaginem inclusive, quae inscribitur *Mercurii Fetus*, quorum postrema verba sunt: μῶρος, μωραίνω, μωρία, μωσῆς, ϗ μωϋσῆς κύριον, καὶ ἕτερα. Deinceps nullae neque marginales, neque interlineares glossae comparent. Manueli Moschopulo fortasse adscribendae sunt; huius enim scholia in Philostrati Imagines, aeque ac Maximi Planudis in easdem Technologiam, adhuc inedita in Bibliothecis servari adserit Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 48. In fine legitur illa *Rosae Fabula*, quam innuimus in Cod. XXX. huius Plutei §. IX. ubi Libanio videtur adscribi: heic tamen nullo auctoris nomine insignitur. In fine huius, & sequentis Operis ab alia, ut videtur, manu adiecta sunt brevia quaedam Excerpta grammaticalia *de nonnullorum verborum inflexione & significatione*.

IV. pag. 170. *Philostrati Heroica*, sive *Dialogus de Viris Illustribus, qui in bello Troiano pro heroibus habiti sunt*, cum glossis item interlinearibus satis multis, raris autem marginalibus scholiis. Concordant cum editis loc. cit. a pag. 631. ad pag. 729. Scholiorum specimen esto illud in vocem περίεςι (edit. pag. 633. lin. 14.) quod ita habet: Περίεςιν, ἀντὶ τοῦ περιυσία ἐςὶν, οἷον, περίεςί μοι χρημάτων· ϗ ἀντὶ τῦ νικᾷ, οἷον, περίεςιν ὁ Γεώργιος τῦ Νικολάυ· καὶ ἀντὶ τοῦ ζῇ, οἷον, περίεςιν ὁ ἄνθρωπος.

V. pag. 207. Sequuntur Capita (1) excerpta ex Marci Antonini Libris XII. *de rebus suis*, de quibus vide Cod. VII. Plut. LV. supra pag. 258. prope finem.

VI. pag. 221. Grammaticales quaedam observationes circa inflexiones nonnullorum verborum, ex. gr. θνῆμι, σχῆμι, ὄλλυμι, κ. λ. quaenam ipsorum tempora in usu sint, quaenam obsoleta &c.

VII. pag. 223. Λέξεις παρεκβληθεῖσαι ἀπὸ τῆς βίβλυ τοῦ Ἡροδότυ, κατὰ ἀλφάβητον. *Dictiones excerptae ex Libro Herodoti, iuxta ordinem litterarum*. Inc.

Ἀνέλῃ, χρήσει.

Ἀνδρεὼν, μέγας οἶκος ἀνδρῶν.

Des.

Ψῶσαν, θάλπυσαν.

VIII. pag. 224. *b.* Anonymi *de Dialecto Ionica* brevis quidem, sed diligens Tractatus. Inc. Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἡ νῦν Ἰώνων, κ. λ. Des. τὸ ν ἐφελκυςικὸν ὐ ποιεῖται, εἰ μὴ χάριν μέτρυ. Tum alia pauca *de adverbiis*.

IX. pag. 226. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σολοικισμοῦ. *Eiusdem de soloecismo*. Inc. Ὁ περισσὰ λέγων, ἢ ὑπερηφανευόμενος, κ. λ. Des. βαρβαρίζει ὅλος. Opinor autem ante hanc paginam deesse aliquid in Codice; quo enim referri debeat illud τοῦ αὐτοῦ, non video. Sequuntur deinde, eodem pronomine Τοῦ αὐτοῦ apposito, diversa alia, nimirum:

I. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ θείῳ αὐτοῦ τῷ Κρήτης. Inc. Οὐκ ἄρα λήξειν ἔμελλον τοῦ δεινότατα πράττειν.

II. pag. 228. Ἐπιςολή. Inc. Ὁ μὲν σοφὸς ὑμῖν ἐπιςάτης, ὦ βέλτιςοι.

III. pag. 229. Ὑπόσχεσις. Inc. Εἰ μὲν ἔμεναν ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δημιυργήθη.

IV. pag. ead. *b.* Τῷ φιλοσόφῳ κυρίῳ Ἰωσήφ. Inc. Ἤθελον εἶναι μετὰ σοῦ.

V. ibid. Τοῦ αὐτοῦ. Inc. Τὴν ἀρχὴν ἄνθρωπος διὰ τοῦτ' ἐπὶ συνοικίαν ἐλθεῖν.

(1) Haec M. Antonini Capita Montfaucon. effugerunt in suo Catalogo, seu potius male ab ipso indicata fuerunt, dum ait: *Varia Schedia Grammatica sine titulo &c.*

VI. p. 231. *b.* Κατὰ Ἰταλῶν. Inc. Τὸν μὲν υἱὸν τοῦ θεοῦ οἱ Ἰταλοὶ νοητικῶς φασι γεννᾶσθαι, κ. λ. Def. ἕως ἂν ὦμεν ἥττονος πνεύματος ϗ σοφίας μετεσχηκότες.

X. pag. 235. Nomina XII. Menſium apud Romanos, Aegyptios, Macedones, Cappadoces, Graecos, Hebraeos, Athenienſes, Bithynios, & Cyprios; tum in eoſdem, verſus duodecim hexametri, quibus ſubiiciuntur pedum metricorum nomina, & exempla.

XI. pag. ead. *b.* *Epigrammata XXIII.* ex Anthologia, ut videntur, deſumta. Primum, cuius inſcriptio penitus abraſa, inc.

Σκέπτεο μῦθον ἐμοῖο, ὃν ἐξ ἀφανοῦς ἀγορεύω.

Vltimi titulus eſt: Σφαῖρα Ἐμπεδοκλέυς, *Sphaera Empedoclis*, & inc.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' ὄλυμπȣ ἀςέρες ὧδον, κ. λ.

Reliquorum auctores ſunt Antipater, Archias, Aſclepiades, Leo philoſophus, Leonides, Mnaſalcas, & Philippus: pleraque autem ſunt anepigrapha.

XII. pag. 239. *Maximi Planudis de Grammatica Dialogus inter Neophronem, & Palaetimum.* Concordat initium & finis cum illo, quem innuimus in Cod. III. Plut LVI. §. I.

XIII. pag. 290. *b.* *Eiuſdem de Conſtructione Verborum Liber*, qualem recenſuimus in Cod. XXVI. huius Plutei, §. I.

XIV. pag. 300. *b.* Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον. *Proverbia iuxta ordinem litterarum.* Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος ȣ̓δὲν ἔσπασεν, ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Def. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν τις μεγάλα ἐλπίσας, μικροῖς ἐντύχῃ. Eadem ſunt atque illa, de quibus ſupra pag. 472. §. II. & III. Sequuntur pag. 306. de Dialectis Aeolica, & Attica breves enarrationes. Tum in imo eiuſdem paginae margine legitur characteribus valde mendoſis, τοῦτο τὸ βιβλίον ἔναι (f. ἐςὶ) τοῦ π̃. κυρίȣ γεωργίου λεμεντίȣ. *Hic liber eſt papae* (ſeu *preſbyteri*) *D. Georgii Lementii.*

XV. pag. 307. Τοῦ σοφωτάτȣ Μαξίμου τοῦ Πλανȣ́δη μετάφρασις Κάτωνος τοῦ Ῥωμαίου ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. *Sapientiſſimi Maximi Planudis metaphraſis Catonis Romani ex Latina in Graecam linguam.* Vide in Codice XXII. Plut. LVI. §. VIII In fine repetitur titulus hoc pacto: Κάτωνος Ῥωμαίȣ γνῶμαι παραινετικαὶ, ἃς ἐξήνεγκεν ὁ σοφὸς Μάξιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Catonis Romani ſententiae admonitoriae, quas tranſtulit ſapiens Maximus in Graecam linguam.*

XVI. pag. 311. Vltimo tandem loco recentior manus, ſequens Epigramma deſcripſit, ἀνεπίγραφον, ſed quod eſſe *Themiſtii in ſeipſum* tandem comperimus; habeturque eius Operibus praefixum edit. Gr. Venet. MDXXIV. fol. apud heredes Aldi Manutii. Hoc nos, quum ab editione aliquantum diſcrepet, integrum cum verſione Latina exhibemus:

Ἄντυγος ȣ̓ρανίης ἐπερείμενος, ἐς πόθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
Ἦσθα ποτὲ κρείσσων· νῦν δ' ἐγένȣ πολὺ χείρων.
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.
In curru qui ſedebas caeleſti, in deſiderium veniſti
Currus argentei. O probrum infinitum!
Eras quondam melior; nunc factus es peior.
Age rurſus ex imo adſcende ſurſum; iam enim ex alto deſcendiſti inferius.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. exeuntis. Conſtat fol. ſcriptis 311.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΘΡΑΚΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΙΔΙΩΝ.

DIONYSII THRACIS DE ACCENTIBVS.

Seu potius

Grammaticae Artis Methodus.

COD. XLV.

EXteriori Códicis titulo occaſionem dedit Διονυσίȣ τοῦ Θρακὸς nomen in ſumma primae paginae ora, manu recenti appoſitum, quod tamen ſuſpectum videri poſſit, quum titulus antiquus habeat, Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν προσῳδιῶν, initium vero ſit: Τί ἐςι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτȣ φωνῆς ὑγιȣ̃ς, κ. λ. quod concordat cum initio Grammaticae Manuelis Moſchopuli, ut videre eſt in recenſione Cod. XXXI. huius Plutei. Verum quidem eſt nonnulla identidem occurrere, qualia in Dionyſii Thracis leguntur Arte Grammatica, quam profert Fabric. B. G. Vol. VII. p. 26. ſeqq. ſed ex illo fortaſſe, utpote antiquiſſimo, ac magni nominis Grammatico, multa decerpſit, & in ſuam derivavit Grammaticam Moſchopulus. Eadem igitur ferme continet hic Codex, atque praedictus Codex XXXI. praeter ſchedographiam, quae in hoc deſideratur. Exempla praeterea Coniugationum uberiora multo ſunt in hoc, quam in illo. Pag. 69. legitur haec amanuenſis ſubſcriptio: Ἐτελειώθη ἡ παρȣ̃σα δέλτος τῶν ἐρωτημάτων ϗ τῆς κλίσεως διὰ χειρὸς παπ. Γεωργίȣ μαΐςρȣ Νίκκολ. πρωτοαναγνώςȣ σολεντους ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἡμέρᾳ δ'. ὥρᾳ γ'. τοῦ ἔτȣς τρέχοντος ἀπὸ κοσμοποιΐας ͵ςϡνζ'. ἰνδ. ιβ'. *Abſolutus eſt praeſens liber Erotematum, & declinationum manu papae Georgii magiſtri Nicolai, primi anagnoſtae,* ſeu *lectoris* . . . . . *menſe Aprili, die IV. hora III. currente anno ab orbe condito* 6957. (Chriſti MCCCCIL.) *indict. XII.* (1). In poſtrema tandem pagina hi verſiculi ſeptem leguntur;

Ἑκȣσίως ςέρξασα τὴν ἀγνωσίαν,
Καὶ γνῶθι σαυτὴν ϗ δίδασκε τὴν φύσιν
Ἄτυφον εἶναι τῇ φθορᾷ συνημμένην.
Εἰ γὰρ τὰ λαμπρὰ ϗ τὰ σεμνὰ τȣ̃ βίȣ
Πρὸς χȣ̃ν καταντᾷ ϗ τελευτᾷ πρὸς τέφραν,
Πῶς ἐφρόνεις, τάλαινα, τῇ τέφρᾳ μέγα,
Ὤου δὲ σαυτὴν. ὥσπερ ȣ̓ θανȣμένην;
O quae ſponte proſequebaris ignorantiam,
Noſce iam tandem teipſam, & diſce noſtram naturam

A ſa-

(1) Meminit Montfauc. Palaeogr. Gr. p. 80.

A fastu esse alienam, & corruptioni coniunctam.
Si enim quae sunt magis splendida & decora in vita,
In pulverem abeunt, & resolvuntur in cinerem:
Quomodo, infelix, superbiebas in cinere,
Teque ipsam, tamquam non morituram, putabas?

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. charactere propter notas compendiarias valde implicito, lectuque difficili. Constat foliis 116.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

DEMOSTHENIS ORATIO DE MENTITA LEGATIONE.

COD. XLVI. I. pag. 1. DEmosthenis Oratio unica *de falsa Legatione contra Aeschinem*, cum Libanii argumento in principio, ut in cit. edit. pag. 197. In fine subiiciuntur quaedam pauca *de huius Orationis genere, & exordio*; quae in edito sunt postrema longioris argumenti, auctore Anonymo. Sequitur amanuensis subscriptio, hoc pacto: Μετεγράφη ὁ παρὼν λόγος τοῦ Δημοσθένους ἐν Ῥώμῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου ἱερέως Ῥώσου τοῦ Κρητὸς χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐννάτῳ, μηνὸς Φεβρουαρίου εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ἐγράφη ἀπὸ ἀντιβολαίου μυριοσφάλτου, ἐπειδὴ ἄλλον οὐκ εἶχα. *Transcripta est praesens Oratio Demosthenis Romae manu mea Ioannis Rosi sacerdotis Cretensis millesimo quadringentesimo octogesimo nono, mensis Februarii die XXIV. Descripta est ab exemplari mendosissimo; aliud enim non habui.* Tum versiculi:

Φιλῶ σε, κόρη, τῆς σωφροσύνης χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς φιλανδρίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς εὐβουλίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς καρτερίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς συνέσεως χάριν,
Τοῦ γνησίου ἔρωτος πρὸς τὸν νυμφίον.
Amo te, puella, quod es pudica.
Amo te, puella, quod maritum diligis.
Amo te, puella, quod es prudens.
Amo te, puella, quod es fortis.
Amo te, puella, quod es sapiens,
Et quod amore ingenuo sponsum prosequeris.

II. pag. 86. *Nomina mensium duodecim apud Athenienses, & Romanos.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 86.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS OLYNTHIACAE ORATIONES.

Adde

Chionis, Platonis, & Plutarchi quaedam.

COD. XLVII. DEmosthenis Orationes sunt VII. eaeque sine argumentis, nimirum:

I. pag. 1. *Olynthiaca prima.* In cit. edit. pag. 1.
II. pag. 8. *b. Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
III. pag. 16. *b. Olynthiaca III.* Ibid. p. 10.
IV. pag. 25. *b. Contra Philippum prima.* Ib. pag. 15.
V. pag. 37. *De Pace.* Ibid. pag. 19.
VI. pag. 42. *b. Contra Philippum secunda.* Ibid. pag. 25.
VII. pag. 50. *De Chersoneso.* Ibid. pag. 35.
VIII. pag. 66. *Chionis Epistolae XVII.* eodem prorsus ordine, sicuti iacent in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 24. ad p. 35.
IX. pag. 90. *b.* Μενέξενος, ἢ ἐπιτάφιος λόγος. *Menexenus, sive sepulcralis Sermo* (Platonis). Inc. Ἐξ ἀγορᾶς, ἢ πόθεν, ὦ Μενέξενος. Des. ἀλλὰ ταῦτ' ἔσται. Eius Operum edition. Francofurtensis alias cit. p. 515.
X. pag. 113. Πλουτάρχου περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. *Plutarchi de virtute & vitio.* Inc. Τὰ ἱμάτια δοκεῖ θερμαίνειν. Des. καὶ ἀδοξίᾳ μὴ φθονούμενον. Eius Operum cit. edit. T. II. p. 29.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 115.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

INTERROGATIONES.

Seu potius

Grammaticae Artis Institutio incerti Auctoris.

DIversa est haec Grammatica ab aliis, quas hactenus recensuimus. Incipit enim: Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ κδ' γράμματα; εἰς δύο· εἰς φωνήεντα, καὶ σύμφωνα, κ. λ. Pag. 38. *b.* adfertur ἐπιτομὴ τῶν ὀνομάτων κανόνων ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ. *Epitome regularum nominum ex Herodiani scriptis.* Pag. 51. περὶ ἀκλίτων ῥημάτων Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ. *Aelii Herodiani de verbis quae non declinantur.* Pagina tandem 90. Τρύφωνος περὶ τῶν ἐν λέξει παθῶν. *Tryphonis de dictionum affectionibus*: quod postremum Opusculum in aliis etiam Codicibus reperimus. In ipsius Codicis integumenti parte posteriori adscriptum legitur: *Erotemata Chrysolorae*, hoc est Grammaticae Compendium, quod habemus excusum Graece, Venetiis apud Aldum MDXII. 8. Florentiae MDXVI. 8. Argentorati MDXVI. 4. iterum Venetiis MDXVII. 8. ac Paris. MDXLVII. 4. &c. COD. XLVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. optime servatus, diligenterque conscriptus. Constat foliis 96.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

D. CYRILLI DICTIONARIUM ORDINE LITTERARUM.

INitium, ac finis totius Operis, eadem omnino sunt cum illis Cod. XVI. huius COD. IL.

Plu

Plutei §. I. quem vide. Heic tamen fere unicuique litterae post Cyrilli voces, alia vocabulorum collectio adiecta, quibus titulus, *Αἱ λέξεις τοῦ Πτολεμαίου*, *dictiones Ptolemaei*: quae in dicto Codice XVI. desiderantur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. tineis ac madore corruptus, cuius primum folium, ac postrema tria, recentiori manu suppleta fuerunt. Constat foliis scriptis 201.

Quum in Codice XVII. huius Plutei, ut innuimus supra pag. 534. §. XXX. nonnullae Inscriptiones incidissent, litteris capitalibus exaratae, eas tunc, quum editas iam esse suspicaremur, omittendas duximus: nunc vero, quum in Collectione Veterum Inscriptionum Muratoriana, non vulgari adhibita diligentia, eas minime invenerimus, heic pro Plutei coronide tibi exhibemus, benigne Lector: quod si tamen editae fortasse iam fuerint, nostramque in iis exquirendis diligentiam effugerint, non tamen operam omnino perdidisse nos arbitramur in iis iterum evulgandis; quum ipsarum lectio huius Codicis ope, vel emendari possit, sicubi erronea fuerit, vel si probata, confirmari. Interim ne mirere minoribus hasce litteris, nec quae Inscriptiones deceant, excusas fuisse; maiorum enim characterum inopia, quod vix credas, in hanc nos necessitatem invitos adegit.

I.

Ε'ν Σμύρνῃ ἐν κυκλοτερεῖ μαρμάρῳ. (1)
Ει τραφερης πασης αγχιτερ (2)
μονα κυκλον οδευσης ουπο
τε τινα χωρον αρειονα τουδε
νοησης θεσκελον οιον ετευ
ξεν αγακλυτος ιωαννης κυ
δαινων βασιλειαν ολης χθο
νος εκ ροθιων γαρ τερπω
λην ακορητον εν αςει θη
κεν ομηρου.

II.

Ε'ν τῇ πόλει Σάρδεων.
Αυτοκρατορα καισαρα θε
ου αδριανου υιον θεοῦ
τραιανου υιω νον. τ. αι
λιον αδριανον αντωνι
νον ευσεβην σεβα
στον δημαρχικης ε
ξουσιας. β. υπατον
τριτον πατερα πατρι
δος η βουλη και ο δημος
των σαρδιανων
ετιμησαν ηρω
α ευνοιας αυτου χα
ριν.

III.

Ε'ν τῇ αὐτῇ πόλει.
Η βουλη καὶ ο δη
μος και η γερουσι
α ετιμησαν τιβε
ριον κλαυδιον τιβε
ριου υιον κυρινα
ιουλιανον πατερα
και τους υιους αυ
του κλαυδιον διο
μηδην ηρωα τι
βεριον κλαυδιον
ηρωα τιβεριον κλα
υδιον χαιρεα ηρωα
πατρος καλου και αγαθου
στρατηγου δις καὶ
στεφανηφορου
και γυμνασιαρχου
και τας μεγιστας
αρχας και τας λοιπας
λειτουργιας τη πατρι
δι φιλοτιμως και αυ
θαιρετως εκτελεσαν
τος υιους καλους και α
γαθους αιδημονας
σεμνους μετριους
πεπαιδευμενους φι
λοπατριδας και φιλο
πατορας τιβεριον κλαυ
διον κριςπον τατιανον
αρξαντας τας πλει
στας αρχας και λειτουρ
γιας ενδοξως και ε
πιφανως καὶ γραμμα
τευσαντας φιλοτιμως
και πανηγυρεις ελαε
τικων.

IV.

Ε'ν τῇ αὐτῇ πόλει.
Λευκιον ιουλιον βω
νυατον ανδρα εκ
προγονων μεγαν
και φιλοπατριν αρ
χιερεα τῆς ασιας
ναων των εν λυδια
σαρδιανων και ιερεα
μεγιστου πολιεως διος
δις αρχιερεα των τριςα
πολεων και ςεφανη
φορον και ιερεα τιβερι
ου καισαρος και στρα
τηγον πρωτον δις
και αγωνοθετην δι
αριων ενδειας γενο
μενης κατα τον δη
μον μεγαλοψυχια χρη
σαμενος εκ των ιδιων
εις επικουφισμον ε
καστω πολιτη εχαρι
σατο μοδιον και πασας
τας αρχας φιλοτιμως
τετελεκοτα τη πατρι
δι.

V.

(1) Tituli singularum characteribus minusculis, & rubris in margine sunt appositi.
(2) In iis exscribendis eamdem versuum divisionem, quae habetur in Codice, servavimus.

V.
Ἐν τῇ κατὰ Γωνίαν Φωκαίᾳ.
Η τευθαδεων φυλη
φλαουιαν μοσχου θυ
γατερα αμμιον την
καλουμενην αριστε
ων αρχιερειαν ασιας
ναου του εν εφεσω
πρυτανιν στεφανη
φορον δις και ιερει
αν της μασσαλιας
αγωνοθετιν την
φλαουιου ερμοκρα
του γυναικα αρετης
ενεκεν και της περι
τον βιον κοσμιοτητος
τε και αγνειας.

VI.
Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Αυτοκρατορα καισαρα
λουκιον σεφφτιμιον
σεουηρον περτινακα
σεβαστον ο δημος.

VII.
Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Αθηναιη φωκαεις απο
των πολεμιων δεκατην.

VIII.
Ἐν Κύμῃ τῇ Αἰολίδι.
Απολλωνι χρηστη
ριω φιλεταιρος
ατταλου.

IX.
Ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.
Δημος ο χιων.λ. αε
μιλιον δεκιον ανδρο
μαχον επιτροπον
του σεβαστου ευ
νοιας ενεκα της
εις την πολιν.

X.
Εἰς τὸν ἐν Κυζίκῳ ναόν.
Εκ δαπεδου μω
ρθωσεν ολης
ασιας αφθονι
η χειρων δι
ες αρισταινε
τος.

XI.
Εἰς Ἀθήνας.
Εδυς αθηναι θησε
ως η πριν πολις
εδυς ανδριανου
και ουχι θησεως
πολις.

XII.
Χρησμὸς Παυσανίου προέδρου εὑρεθεὶς ἐν Τράλλ.
Τησδε πολεως τρα
λεως το καλλος χρο
νω εσειται σβεννυ
οιμον ελαφροτατον.

XIII.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ἡσιόδου τάφον.
Ελλαδος ευρυχωρου στε
φανον και κοσμον αοιδης
ασκραιον γενεην ησιο
δον κατεχω.

XIV.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Λίνου τάφον.
Ηδε λινον θηβαιον εδεξα
το γαια θανοντα μουσης
ουρανιης υιον ευστεφανου.

XV.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ὀρφέως τάφον.
Θρηικα χρυσολυρην τηδ ορ
φεα μουσαι εθαψαν ον
κτανεν υψιμεδων ζευς
ψολοεντι βελει.

XVI.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Μουσαίου τάφον.
Ευμολπου φιλον υιον εχει
το φαληρικον ουδας μου
σαιον φθιμενον σωμ υ
πο τωδε ταφω.

XVII.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ὀππιανοῦ τάφον.
Οππιανος μεν κλεος ει
λεν αοιδιμον αλλα μιν
μοιρα βασκανος εξηρ
πασεν κρυερος αιδης τε
ει δε πολλυν μεν μιμνειν
επι χθονος φθονος αινος
ειασεν ουκ αν τις ισον
κλεος λαχεν εν χθονι
φωτων.

XVIII.
Ἐπίγραμμα, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτόν.
Ουρανιων αστρων πορειην και
κυκλα σεληνης εξε
θεμην σελιδεσσι πολυφρονα δα
κτυλα καμπτων.

XIX.
Ἕτερον, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτόν.
Οιδ οτι θνητος εγω και ε
φημερος αλλ οταν αστρων
μαστευω πυκνας αμφι
δρομους ελικας ουκετ ε
πιψαυω γαιαν ποσιν α
λλα παρ αυτω ζηνι θεο
τρεφεης πιμπλαμαι
αμβροσιης.

FINIS PLVTEI LIX.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVIII. ET I. EDITVM.

CODEX I.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ATHENAEVS.

Ontinet hic ornatissimus Codex *Athenaei Dipnosophistarum*, hoc est, *virorum argute sciteque in convivio disserentum Libros XV.* ut in editione Basileensi apud Ioannem Valderum MDXXXV. fol. quam consulere non praetermisimus. In margine Codicis summaria Capitum, & auctorum, quorum ab Athenaeo fit mentio, nomina rubris litteris adnotantur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 342.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΕΡΓΑ.

ATHENAEI OPERA.

COD. II. I. pag. 1. ATHenaei Dipnosophistarum*, sive, *eruditorum convivalium sermonum Libri XV.* ut in Codice praecedenti. Praecurrit initio Index Scriptorum, qui in hoc Opere ab Athenaeo laudantur: quorum deinceps etiam in margine suis locis nomina apponuntur. In fine, pag. nimirum 395. supplentur pauca quaedam in superioribus libris praetermissa, in libro scilicet II. & XIII.

II. pag. 397. Περὶ τῆς τοῦ Νείλυ ἀναβάσεως. *De Nili adscensu*, sive *adluvione* diversorum Scriptorum sententiae. Inc. Θαλῆς ὁ Μιλήσιος. Des. σαϊτικὸν, ὀπουεπικόν. Scriptorum nomina sunt, Aeschylus, Anaxagoras, Callisthenes, Democritus, Euripides, Euthymenes, Herodotus, Oenopides, & Thales.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 398.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES DIVERSAE.

IN prima pagina index occurrit diligentissimus Orationum, quae ex pluribus quae olim erant, pauciores modo in hoc vetustissimo exemplari supersunt. Quod autem in principio Codex maxima sui parte mutilus ad nos pervenerit, indicio est Orationum numeratio antiqua; prima enim numero ιζ'. hoc est *XVII.* designatur; unde sexdecim colligas desiderari. Hoc praenotato, Orationum seriem, uti nunc habet, persequamur. COD. III.

I. pag. 2. inscribitur: Ὑπὲρ Θηβαίων α'. *Pro Thebanis prima*, seu, ut in versione Latina editionis mox citandae enunciatur, *Leuctrica secunda*. Exstat in edit. Oxoniensi e Theatro Sheldoniano A. MDCCXXII. 4. ex recensione Samuelis Iebb Tom. I. pag. 427.

II. pag. 12. *b.* Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων β'. *Pro Lacedaemoniis II. Leuctrica III.* Ibid. pag. 448. ubi est Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων γ'.

III. pag. 17. Ὑπὲρ Θηβαίων β'. *Pro Thebanis II. Leuctrica IV.* Ibid. pag. 457.

IV. pag. 22. *b.* Ὑπὲρ τοῦ μηδ' ἑτέροις. *Quod neutris* (Lacedaemoniis scilicet, & Thebanis) *auxilia mittenda sint*, sive *Leuctrica V.* Ibid. pag. 465.

V. pag. 28. *b.* Λόγων ἱερῶν α'. *Sacrorum Sermonum primus*, quem sequuntur II. III. IV. V. & VI. Ibid. a pag. 273. ad pag. 362.

VI. pag. 74. Κατὰ τῶν ἐξορχουμένων. *Contra proditores mysteriorum*. Ibid. Tom. II. p. 401. Haec tamen Graeci tituli Latina versio, qualem ex editione proferimus, a Fabricio improbatur Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 388. ac mavult interpretandum, *contra prodentes caussam suam sophistas*. Initio, manu recentiori

ri ſequens apponitur monitum: Οὗτος ὁ λόγος πάντων τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν προκέκριται τοῖς ἐπισήμοσιν. *Hic ſermo omnibus ferme aliis ſapientum iudicio praefertur*. In fine vero manu vetuſta repetitur titulus hoc pacto: Τέλος τοῦ κατὰ τῶν ἐξορχουμένων κοινῆς Α'σίας ἐν Σμύρνῃ ἐθαυμάσθη ὑπὲρ πάντας. Ex quo Montfauconius in ſuo Catalogo Orationem hoc titulo denotat: *Contra extra ſaltantes, ſive contra eos, qui ſe eximebant a communi Aſia in Smyrna, quae Oratio dicitur admirationem ſupra omnes conſecuta*.

VII. p. 81. *b.* Ε'πὶ Σμύρνῃ μονῳδία. *Monodia de Smyrna*, ſeu, *Smyrnae terraemotu obrutae deploratio*. Ibid. Tom. I. pag. 260. In fine ſubiicitur: Συνετέθη ἐν ἀκαριαίῳ ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ. *Compoſita fuit momento temporis ſimul ac nuntiatum eſt*.

VIII. pag. 83. Ε'λευσίνιος. *Eleuſinia Oratio*. Ibid. pag. 256. In fine: Ε'γράφη ὅσον ἐν ὥρᾳ ἐν Σμύρνῃ μηνὶ δωδεκάτῳ ἐπὶ ἡγεμόνος Μακρίνου, ἐτῶν ὄντι νγ'. ϗ μηνῶν ς'. ἐλέχθη ἐν Σμύρνῃ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. *Scripta eſt horae ſpatio in Smyrna menſe duodecimo, tempore Praetoris Macrini, quum* auctor *annos haberet LIII. menſes VI. recitata vero in Smyrna in Conſilio*.

IX. pag. 85. Ε'πιστολὴ περὶ Σμύρνης πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Ρ'ωμαίων. *Epiſtola de Smyrna ad Reges Romanorum* (ſcilicet Impp. M. Aurelium Antoninum, & M. Aurelium Commodum). Ibid. pag. 512.

X. pag. 87. *b.* Παλινῳδία ἐπὶ Σμύρνῃ, καὶ τῷ ταύτης ἀνοικισμῷ. *Palynodia de Smyrna inſtaurata*. Ibid. pag. 263.

XI. pag. 90. *b.* Ρ'οδίοις περὶ ὁμονοίας. *Ad Rhodios de Concordia*. Ibid. p. 557.

XII. pag. 99. Περὶ τῆς ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν. *De Concordia ad civitates* Aſiaticas (Pergamum ſc. Smyrnam, & Epheſum). Ibid. pag. 517.

XIII. pag. 111. Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῴη. *Contra criminantes, quod non declamaret*. Tom. II. pag. 416.

XIV. pag. 115. Περὶ τοῦ παραφθέγματος. *De paraphthegmate*, ſeu *arroganter dicto*, h. e. *Apologia de ſui laude*. Ibid. pag. 365.

XV. pag. 134. Σμυρναϊκὸς πολιτικός. *In Smyrnae laudem Oratio*. Tom. I. pag. 229. ubi additur: *Coram Impp. M. Antonino & Commodo habita*: quod improbat Fabric. loc. cit. pag. 381.

XVI. pag. 137. *b.* Πολιτικός. *Gratulatio Smyrnaea*. Inſcribitur enim in edit. pag. 269. Προσφωνητικὸς Σμυρναϊκός. *Gratulatio de Smyrna poſt terraemotum inſigniter reſtaurata*.

XVII. pag. 139. *b.* Αἰγύπτιος. *Aegyptica Oratio*. Tom. II. pag. 331. In principio manu multo recentiori adſcriptum legitur: Α'νασκευὴ οὐδὲν ἔχουσα καινόν. *Confutatio* (1) *nihil habens novi*.

XVIII. pag. 159. *b.* Συμβουλευτικὸς περὶ τοῦ μὴ δεῖν κωμῳδεῖν. *Suaſoria de non agendis comoediis*. Tom. I. pag. 504.

XIX. pag. 164. Πανηγυρικὸς ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ. *Panegyrica Oratio in laudem Cyzici, dicta in dedicatione templi*. Ibid. pag. 236.

XX. pag. 170. *b.* Α'πελλᾷ γενεθλιακός. *In Apellae natalem Oratio*, cum protheoria. Ibid. pag. 68. Notandum, in principio eamdem manum, de qua ſupra §. XVII. ita ſcripſiſſe, ἀνήδονος ὁ λόγος εἰ ϗ πάνυ δοκεῖ, quae verba alius deinde recentior Graecus, aliter ſentiens, ita correxit: ἥδονος ὁ λόγος ϗ πάνυ δοκεῖ. In fine vero: Υ'πεβλήθη πρὸ μιᾶς τοῦ ἀναγνωσθῆναι ἐν τῇ καθέδρᾳ τῇ ἐν Περγάμῳ, αὐτοῦ ὄντος ἐτῶν κθ'. *Dictata pridie quam legeretur in cathedra Pergami, quum auctor eſſet annos natus XXIX*.

XXI. pag. 174. *b.* Μαντευτοῖ Α'θηνᾷ. *In Minervam divinatricem*. Ibid. pag. 9. Heic quoque in principio legitur: Οὐδὲν ἔχει σπουδῆς ἄξιον; quod iudicium alius cenſor hiſce verbis improbat: Οὐχ ὡς κριτικὸς Λογγῖνος ταῦτα γράφεις. *Non quemadmodum criticus Longinus*, (2) *ita ſcribis*. In fine vero: Ε'πὶ Σευήρου ἡγεμόνος, ἐτῶν ὑπάρχοντος λε'. ϛ μηνός. *Habita tempore Severi Praeſidis, quum eſſet auctor annorum XXXV. & menſis unius*.

XXII. p. 178. *b.* Α'σκληπιάδαι. *In Aſclepiadas* (Podalirium & Machaonem) *Oratio*. Ib. pag. 41.

XXIII. pag. 181. *b.* Διόνυσος. *In Bacchum Oratio*. Ibid. pag. 28.

XXIV. pag. 183. Η'ρακλῆς. *In Herculem*. Ibid. pag. 31. In fine: Ε'τῶν μη'. καὶ μηνῶν η'. *Habita quum eſſet annos natus XLVIII. & menſ. VIII.*

XXV. pag. 186. Εἰς τὸ φρέαρ τὸ ἐν Α'σκληπιοῦ. *In puteum, qui erat in Aeſculapii templo*. Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 188. *b.* Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐν Περγάμῳ. *Panegyrica Oratio in aquam, quae eſt Pergami*; ſeu potius *Orationis fragmentum*, quum Codex hic iniquo fato aeque atque in principio, in fine etiam ſit mutilus. Hoc igitur nos, quum in dicta editione non invenerimus, integrum adferre voluimus, & eſt ſequens: Ο'μήρῳ μὲν εἰς τὴν σύνοδον τῶν χειμάῤῥων εἴρηται,

Τῶν δέ τε τηλόθι δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν. καὶ φρίξαντα δὴ, φησὶν, αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον εἰσελαύνειν τὰς ὄϊς. Ε'γὼ δὲ καίτοι τοσοῦτον ὑμῶν ἀπέχων τὸ νῦν ἀκούσας τοῦ ὕδατος τὴν εἰσβολὴν, ϗ ὅσον τι κόσμου προσγέγονε τῇ πόλει, οὐχ οἷός τε ἦν ἡσυχάζειν ὑφ' ἡδονῆς· ἀλλ' ἐφθεγγόμην τε ἃ ἐφθεγγόμην, ϗ τοῦ σώματος ᾐσθανόμην ἐλαφροτέρου, ϗ χαρᾶς ἀπῆν οὐδέν. δυοῖν δ' ἡμέραιν πρότερον πρὶν ἀκοῦσαι· οὐ γὰρ χεῖρον ἴσως πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· ἀκούεσθε γὰρ ἡδέως τοῦ θεοῦ χάριν τοῦ προδείξαντος, ϗ ἅμα τῆς εὐφημίας· ὄψις ὀνειράτων γενομένη μοι, ὥσπερεὶ διπλασίαν ἐδείκνυε τὴν πόλιν, χωρίου τε

(1) Verſatur enim potiſſimum Oratio haec in aliorum de cauſſis incrementi Nili opinionibus refellendis, & ſola Dei providentia adſtruenda.

(2) Quum Longinus exquiſiti eſſet iudicii vir, & κριτικώτατος, in proverbium abiit, qui male iudicaret, eum οὐ κατὰ Λογγῖνον κρίνειν.

δή τινος προσθήκη πεπορισμένου συνεχῶς πρὸς αὐτὴν, κ̀ δημοσίων δὴ κόσμων προσγενομένων παραπλησίων μάλιςά πως τοῖς περὶ τὸν Φίλιον. διὰ ταῦτ' οὖν ὄναρ τε ἐγανύμην, καὶ ἐπειδὴ ἀνέςην, ἐλάμβανον εἰς ἀγαθὸν τῇ τε πόλει κ̀ ἐμαυτῷ. τριταία δὲ ἐπὶ τούτοις ἀγγελία παρὰ ἀνδρὸς τῶν ἐπιτηδείων ἀφικνεῖται φράζυσα, καὶ δὴ πᾶσαν ὑμῖν τὴν Α'σίαν συνεορτάζειν τῆς περὶ πάντα ἀγαθῆς τύχης. εἶναι γὰρ τὸ ὕδωρ πλήθει τε πλεῖςον, κ̀ κάλλει κάλλιςον ὅσων ἔλαχον πόλεις. ἦγον (1) ἦν οὐχ ὅσον ἠρινὴν ἡμέραν, ἀλλ' οἵαν εἰκὸς ἄγειν Διός τε εὐαγγελίυ, κ̀ Α'σκληπιοῦ σωτῆρος πανταχῆ τιμῶντος. κ̀ συνέχαιρον δὴ τῇ πόλει μὲν των προσγεγονότων, ἐμαυτῷ δὲ, ὡς ἠξιώθην προακοῦσαι· δῆλον ὅτι (2) ὡς οὐδενὸς ἧττον ἐμοὶ τῆς πόλεως προσῆκον. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐλογιζόμην, ὡς τὸ μὲν χαίρειν κοινὸν ἁπάντων κ̀ ἀνδρῶν κ̀ παιδαρίων κ̀ γυναικῶν, ἅτε τῆς ὄψεως προξενύσης τὴν ἡδονὴν, λόγῳ δὲ ἐπικοσμῆσαι τὴν τῶν νυμφῶν δόσιν, τάχα ἂν τινος εἴη τῶν περὶ τὸν παιᾶνα διατριψάντων, καὶ τῶν ἐπιταχθέντων (3) ... ἐν λόγοις. ἀνεμνησκόμην δὲ τῶν ποιητῶν, ὅτι νύμφας καὶ μούσας εἰκότως συνάγυσι κ̀ τὸν Ε'ρμῆν ὡς χορηγὸν αὐτῶν προσαγορεύουσι τῶν νυμφῶν, κ̀ πάλιν Α'πόλλων ... Longius progredi volebamus; ſed characterum forma prorſus evanida oculos eludebat. Nonnullis autem marginalibus ſcholiis adſperſus eſt Codex, iiſque duplici manu conſcriptis, vetuſtiori, ac recentiori. Prioris generis, formam litterarum habent minuſculam quidem, ſed quadratam, & Codici coaevam, quorum ſpecimen eſto illud, quod legitur p. 35. *b.* in primum ſacrorum Sermonum ad illa verba: ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τῆς καθάρσεως, κ. λ. (edit. cit. Tom. I. pag. 286. lin. 17.) & ita habet: Α'λλὰ τί ταύτης ἔδει τῆς τοσαύτης κ̀ ἀνηνύτου πραγματείας, Α'ριςείδη, καὶ τῆς τοσαύτης τοῦ χρόνου τριβῆς, κ̀ τῆς φασματώδυς ὀνειρώξεως, εἰ δύναμις ἐςὶν τῷ θεῷ σου Α'σκληπιῷ ἐξάντη σε νόσου καθιςᾶν, κ̀ ἐν βραχεῖ καιροῦ ῥοπῇ. ὅπερ ἔργον Θεοῦ ὡς τὰ παρ' ἡμῖν ἔχει θεῖα τῶν νόσων φυγαδευτήρια. ἢ οὐ κ̀ ἀνοήτῳ τοῦτο σαφές. ὡς ἡ παρολκὴ τῆς ὑγιείας τὴν φύσιν ἐςὶν ἐπισκοποῦντος καὶ ἀναμένοντος ἑαυτὴν οἰκονομοῦσαν, κ̀ πρὸς ὑγιείαν ἀναφέρουσαν· μηνύοντος δὲ ταῦτα, ἀλλ' οὐκ ἐνεργοῦντος τὴν τῶν λυπέντων ἀπαλλαγήν. ἃ σὺ συνιδεῖν ὐκ ἔχων τάχα συγκάμνοντος τῦ λογισμοῦ τῷ σώματι, λήρους πλάττεις μακροὺς, καὶ φάσματα φασμάτων εἰς κόμπον ἀποτελευτόντα κενὸν ὀδόντων. Secundi generis habeto illa, quae leguntur in calce pag. 43. *b.* circa medium ſecundi ex ſacris Sermonibus, & quidem ſic: Ο' φλύαρος οὑτοσὶ Α'ριςείδης ὑπ' οὐδενὸς τῶν αὐτῶν θεῶν τῶν ἀναισθήτων ἰαθεὶς πάντοτε συνείχετο, ϗ ἐκλονοῖτο ταῖς ἀσθενείαις. κ̀ πῶς γὰρ ἂν ἔσωσαν οἱ φθορεῖς κ̀ πονηροὶ δαίμονες, κ̀ μᾶλλον ὀλλύναι εἰδότες, οὐμενοῦν ἰᾶσθαι δυνάμενοι πώποτε;

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. inſignis, initio, & fine mutilus. Conſtat fol. ſcriptis 188.

(1) Ita videtur, nam verba partim ſunt corroſa.
(2) Forte δηλονότι.
(3) Quae ſequuntur, ab alia manu in imo margine ſunt ſuppleta.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΛΟΓΟΙ.

AESCHINIS ORATIONES.

Quibus adde

Eiuſdem, & aliorum veterum Graecorum Epiſtolas.

COD. IV.

I. pag. 1. *AEſchinis Oratio contra Cteſiphontem.* Initium & finis concordant cum Cod. XLV. Plut. LVII. ſupra p. 424. §. VIII.

II. pag. 36. *Eiuſdem Apologia de perfide obita ad Philippum legatione* (4). Item cum dicto Codice concordat.

III. pag. 60. *Eiuſdem Epiſtolae XII.* eodem ordine, quo iacent in Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46.

IV. pag. 68. *Diogenis Epiſtolae XIII.* quae exſtant inter XXVII. editas loc. cit. pag. 338. ſeqq. ſub numeris III. VI. IX. XII. XVI. XIII. XIV. XV. XIX. XX XXII. & XXVI. praeter quintam, quae inc. Μέμνησο, ὅτι τῆς πενίας, κ. λ. inſcripta Τῷ αὐτῷ (nempe Crateti). Haec enim in dicta Collect. deſideratur; de qua tamen vide Cod. XII. Plut. LVII. ſupra pag. 351. §. XVI.

V. pag. 70. *Anacharſidis Epiſtolae V.* quae ſunt item primae quinque ex editis loc. cit. pag. 348.

VI. pag. 71. *Cratetis Epiſtolae XIII.* ordine prorſus diverſo, quam legantur loc. cit. pag. 345. ſeq. ubi ſunt XIV. deſideratur enim in Codice Epiſtola X.

VII. pag. 72. *b. Platonis Epiſtolae II.* (5) quarum altera *ad Dionyſium* inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, κ. λ. & abeſt tum in dicta Collect. tum in eius Operum edit. Francof. MDCII. fol. altera *ad Ariſtodorum* eſt inter ipſas decima.

VIII. pag. ead. *Hippocratis & aliorum Epiſtolae V.* Prima eſt *Senatus & populi Abderitarum ad Hippocratem*, & inc. Κινδυνεύεται τὰ μέγιςα τῇ πόλει, κ. λ. quae in Collect. Cuiac. non apparet; exſtat tamen in pleriſque Hippocratis editionibus: quatuor reliquae ſunt in dicta Collect. ſub numeris VI. VII. VIII. & XIII.

IX. pag. 76. Τῶν ἑπτὰ σοφῶν παραγγέλματα, ἃ τινα εὑρέθησαν κεκολαμμένα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς κίονος. *Septem Sapientum praecepta, quae inventa ſunt ſculpta in columna Delphica.* Inc. Ε'πυ θεῷ, θεὸν σέβυ. Deſ. χρόνυ μὴ φείδυ.

X. pag. ead. *b.* Septem verſus occurrunt hexametri, ſeptem Sapientum nomen, patriam, & effatum continentes, ut in titulo item metrico legitur, qui ita habet:

Ε'πτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, ὔνομα, φωνήν,

Verſiculi ſunt iſti:

Μέτρον μὲν Κλεόβυλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριςον.

Xί-

(4) Haec Montfauconium effugit
(5) De his nulla apud Montfauc. mentio.

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν Περίανδρος.
Πίττακος οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾷν βιότοιο Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλείονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ηὔδα.

XI. pag. ead. Vltimo loco occurrunt nonnullorum philosophorum dicta, nimirum Antiphanis, Democriti, Platonis, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optimae notae, in cuius primo folio adnotatum legitur: *Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praed. in bancho 3. cod. graec.* Constat foliis scriptis 77.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ ΕΙΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΝ.

ARRIANVS IN EPICTETVM.

Adde

Iuliani Imp. & Themistii Philosophi quaedam.

COD. V. I. pag. 1. Ἀῤῥιανοῦ τῶν Ἐπικτήτου διατριβῶν. *Arriani Dissertationum Epicteti* Libri quatuor, qui supersunt hodie, cum praefatione ad L. Gellium, & summa Capitum, singulis praemissa. Concordant quoad initium & finem cum editis Gr. & Lat. Londini MDCLXX. in 8. Hieronymo Wolfio interprete. Hi sunt de Epicteti Dissertationibus primores libri quatuor ex iis octo, quos memorat Photius Cod. LVIII. superstites, quosque Arrianus ipse modo Ἐπικτήτου λόγους, modo ὑπομνήματα vocat. Mirum igitur non est, si multa Epicteti dicta ac sententias in Florilegio Stobaei legantur, quae frustra in hisce Arriani libris requiras. De variis eorum editionibus vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. pag. 264.

II. pag. 188. Ἰουλιανοῦ Καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς Σαλλούστιον. *Iuliani Caesaris in laudem Solis, quem, ut regem ac Deum venerabatur, Oratio ad Sallustium.* Inc. Προσήκειν ὑπολαμβάνω. Des. ἢ πολυτελεῖς περιόδους. In eius Operum edit. Gr. Lat. Lipsiensi MDCXCVI. fol. p 130. Primus autem Graece e Ms. Codice, Toleto ex Hispania adlato, edidit cum castigationibus suis Theodorus Marcilius Parisiis MDLXXXIII. 8.

III. pag. 207. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων. *Eiusdem Antiochensis, seu Misopogon*, hoc est, *Satyra, qua se ipsum ironice reprehendendo, Antiochenses, a quibus ob barbam derisus fuerat, perstringit.* Inc. Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ. Des. ἀποδοῖεν. In dicta edit. pag. 337. Prodiit primum e Codice Petri Rami descripta a Petro Martinio Morentino Navarro, qui Latinam versionem addidit, & vitam Iuliani praemisit, apud Wechelium Paris. A. MDLXVII. 8.

IV. pag. 230. Θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστὴς, ἢ φιλόσοφος. *Themistii Philosophi Explorator, seu Philosophus.* Inc. Ἄνδρες ὅσοι. Des. οὐδὲ ἐν κόσμῳ ἐχρῆτο. Haec in edit. Graec. Venet. MDXXXIV. apud heredes Aldi Manutii prima est, & incidit in pag. 106. Continet autem Apologiam pro se, studiisque suis, quod nimirum philosophi partes, non sophistae impleverit.

V. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα. *Eiusdem in patris sui obitum.* Ibid. p. 110.

In fine legitur: Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰωάννου Θετταλοῦ τοῦ Σκουταριώτου ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ͵αυπε'. μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιε'. *Scriptus est manu Ioannis Thessali Scutariotae anno a Christo nato MCCCCLXXXV. Aprilis XV.* Montf. Palaeogr. Graec. p. 84. hanc adfert subscriptionem, additque: *Is iam scripserat Homerum an. MCCCCLII. & multos alios libros scripsit, qui in variis bibliothecis exstant, in Laurentiana quippe Codex Aristotelis Politicorum Pluteo LXXXI. ab eodem exaratus est anno MCCCCXCIV.*

Codex Graec. membr. in 4. Saec. XV. nitidissimus, in cuius prima pagina possessoris nomen occurrit, scilicet Ἀγγέλου τοῦ Πολιτιανοῦ, *Angeli Politiani.* Constat foliis scriptis 251.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Ac praeterea

Platonis, Synesii & Anonymi quaedam.

Aristidis Rhetoris Orationes sunt VII. quarum series ita habet: COD. VI.

I. pag. 1. Παναθηναϊκός. *Panathenaica Oratio.* In edit. cit. T. I. p. 91.

II. pag. 71. Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. *Oratio Platonica pro quatuorviris.* Tom. II. a p. 116. ad p. 315. Praeeunt argumenta duo, quorum primum tantum occurrit inter Prolegomena Sopatri Apameensis, Tom. I. cit. edit. praemissa, & inc. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐζήτησε. Des. τῶν δοκούντων ἐγκλημάτων τὴν δύναμιν. Alterum inc. Πλάτων ὁ τοῦ Ἀρίστωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος, τὴν ἑαυτοῦ τέχνην. Des. τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμων βοήθειαν. Tum Ἐπίγραμμα εἰς στήλην Περικλέους. *Epigramma in statuam Periclis*, quod ita habet:

Ἠγάμην ὁρόων σε, Περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτῷ
Χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις·
Ὡς ἔτι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
Ἢ μόθον ἐντύνων Πελοπηΐων, ἱστάμενος δέ.

Mirabar te videns, Pericles, quod vel in ipso
Aere muto perorantis naturam exprimis:
Ita es adhuc Atheniensibus iura dans civibus,
Vel bellum apparans Peloponnesium, quamvis
immotus.

III. pag. 185. *b.* Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος α'. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica.* Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. In Codice tamen in duas dividitur partes, & argumentum

tum habet, quod inc. Πλάτων ὁ Α᾽ρίςωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος εἰς μέγεθος ἦραι. Desf. ἑτέροις δὲ πέντε τὴν ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. Secunda vero huius Orationis pars, apposito titulo, Α᾽ριςείδου ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος β'. incipit a verbis: Ε᾽πεὶ δὲ ϗ Μιλτιάδου, κ. λ. edit. pag. 78. lin. 1.

IV. pag. 244. *b.* Πρὸς Καπίτωνα. *Ad Capitonem* Oratio Platonica tertia. Ib. p. 315.

V. pag. 252. *b. In puteum Aesculapii*. T. I. p. 252.

VI pag. 254. *b. Monodia de Smyrna*. Ibid. pag. 260. In fine ab eadem manu scriptum legitur: Συνετέθη ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ. *Composita fuit simul ac nuntiatum est*.

VII. pag. 256. *Eleusinia Oratio*. Ibid. pag. 256.

VIII. p. 258. Sequuntur Orationes duae, seu monodiae prorsus anepigraphae, in funere cuiusdam, cuius quum nullibi nomen appareat, ad quem pertineant, nullo modo divinare potuimus. Prima inc. Φεῦ πικρά τις ἡ τύχη, ϗ ἀπηνὴς καθ᾽ ἡμῶν δαιμόνιον, καὶ σφοδρόν τι πνέον, εὔπλοοῦσαν ὁλκάδα κατέδυσε, ϗ θαλάμῳ τάφον, ϗ παςάδι κατέμιξε δάκρυα. Desf. τοιγαροῦν πέρας ἐπιθέντες δακρύοις, θεὸν τὸν ταῦτα νενομοθετοῦντα τιμήσωμεν. Altera eiusdem argumenti, inc. Ω῾ς πικρά τις ἡ τύχη, καὶ σχῆμα κατηφὲς, ϗ πόλεως ἑαλωκυίας ἤδη ταῦτα γνωρίσματα. Desf. γένους διαδοχῇ κόσμον ἀθάνατον ἀεὶ τῇ πατρίδι δωρούμενοι. Haec tamen omnia propter folia a bibliopego male compacta mirum in modum confusa sunt: nos tamen recta numerorum serie in summo paginarum margine apposita, omnia in suam sedem restituimus.

IX. pag. 262. Excerptum quoddam occurrit *de Cyro*, & ipsum anepigraphum. Inc. Τὸν Κῦρόν φασι. πάντα δὲ Κῦρος Ξενοφῶντι ϗ τοῦ Κύρου τὰ θαύματα. Desf. φιλτάτην δωρεὰν λόγου προσθήσω γαμήλιον.

X. pag. 263. Πλάτωνος Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. *Platonis Phaedo, seu de anima* Dialogus. Inc. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου. Desf. καὶ δικαιοτάτου. In edit. Francofurt. alias cit. pag. 44.

XI. pag. 309. Τοῦ αὐτοῦ Γοργίας, ἢ περὶ ῥητορικῆς. *Eiusdem Gorgias, sive de Rhetorica*. Inc. Πολέμῳ ϗ μάχης. Desf. ὦ Καλλίκλεις. Ib. pag. 305.

XII. pag. 343. Sequuntur Synesii Cyrenaei Orationes quaedam, nimirum, Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ᾽ αὐτὸν διαγωγῆς. *Dio, vel de suae vitae instituto*. Inc. Φιλόςρατος μὲν ὁ Λήμνιος. Desf. κινουμένῳ τῷ μέλει. In eius Operum edit. Paris. alibi cit. p. 35.

XIII. pag. 359. *b.* Πρὸς Παιώνιον περὶ τοῦ δώρου. *Ad Paeonium de dono* (sc. Astrolabii). Inc. Α᾽κούων σου πρώην. Desf. κέντρα συνηλύσιος. Ibid. pag. 307.

XIV. pag. 263. *b.* Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. *Aegyptii, seu de providentia* Libri duo. Primus. cui protheoria praecedit, inc. Ο῾ μῦθος Αἰγύπτιος. Secundus desf. μάρτυρες σοφώτατοι. Ibid. a p. 88. ad p. 129.

XV. pag. 387. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiusdem de Insomniis*, cum scholiis marginalibus. Inc. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται, κ. λ. Desf. πιςεύηται. Ibid. pag. 130. Hic Liber praeter scholia marginalia, quae in primis septem foliis uberrima, deinceps vero nulla sunt, glossis etiam interlinearibus aeque crebris abundat.

XVI. pag. 404. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiusdem de laudibus calvitii*. Inc. Δίωνι τῷ χρυσῷ. Desf. ἀνειλῆφθαι ταῖς χερσίν. Ibid. pag. 63.

XVII. pag. 421. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Α᾽ρκάδιον, ἢ περὶ βασιλείας. *Ad Imperatorem Arcadium, sive de Regno*. Inc. Α᾽ρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως. Desf. ϗ δέχωμαι. Ibid. pag. 1. Huius Libri folium ultimum recentissime suppletum est.

Scholia, quae in aliquot ex Aristidis Orationibus occurrunt, multo videntur uberiora, quam quae in calce paginarum citatae editionis subiecta leguntur. Initium illorum, quae sunt in Panathenaicam, ita habet: Ε᾽πειδὴ τινας τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρῶδες τῷ χρόνῳ ἐκβαλλομένους, τούτου χάριν προσέθηκε τὸ ἐςὶ, δεικνὺς ὡς ϗ τὴν ἐκ τῷ χρόνου μαρτυρίαν εἶχεν ὁ νόμος ϗ ἄχρι νῦν ὡς θαυμαςῶς πολιτεύεται. εἶτα καὶ τοῖς Ε῞λλησιν, ἵνα ϗ ἀπὸ τοῦ προσώπου δείξῃ τὸ σεμνὸν αὐτῶν, κ. λ. quod quidem ab edito diversum esse, qui velit, facile deprehendat. Scholiis quoque, sed multo rarioribus, Platonis dialogi sunt instructi, quae minime diversa sunt ab iis, quae habentur tum in Codice I. Plut. LIX. tum in Cod. IX. Plut. LXXXV. unde ipsorum specimina, quot opus fuerint, favente Deo proferemus. Ex Synesii vero Libris, unus *de Insomniis*, uti diximus, habet scholiasten, cuius initium est: Τὸ δὲ, οὕτως ἀποδοτέον. εἰ μὲν οὐκ εἰσὶν οἱ ὕπνοι προφῆται, οὐδὲ σοφοὶ ἂν εἶεν· εἰ δὲ εἰσι προφῆται, σοφοὶ ἂν εἶεν. ἐπεὶ δὲ οὐκ εἶχεν αὐτῷ καλῶς χρῆσθαι τῇ προτέρᾳ προτάσει, τῇ δευτέρᾳ χρώμενος ἀπέδωκε τῇ ὑποθέσει τὸ μάλισθ᾽ ἁρμόζον, ϗ ὡς ὁμολογουμένην τὴν πρότασιν τέθεικε.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 441.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

PRaecedit in primo folio Tabula Oratio- COD.
num, quae in hoc nitidissimo habentur VII.
Codice (1), ipsarum titulos & initia repraesentans; sunt autem XXXIV. quarum ordo sequens est:

I. pag. 2. *Aristidis panegyrica Oratio Cyzicena*. In edit. cit. T. I. p. 236.

II. pag. 8. *In Apellam genethliaca*, cui praecurrit hypothesis, ut ibid. pag. 67.

III. pag. 12. *b. Contra criminatores, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

IV. pag. 17. *b. Monodia de Smyrna terraemotu obruta*. Tom. I. p. 260.

V.

(1) Non tamen index exacte respondet Orationibus, quae titulo destituuntur.

V. pag. 19. *Epistola de Smyrna ad Impp. Romanorum &c.* Ibid. p. 512.

VI. pag. 21. *Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. p. 263.

VII. pag. 24. *b. Gratulatio Smyrnaea*. Ib. p. 269.

VIII. pag. 26. *b. In Smyrnae laudem oratio*. Ibid. p. 229.

IX. pag. 30. *Eleusinia oratio*. Ibid. pag. 256.

X. pag. 31. *b. Contra proditores mysteriorum*. T. II. p. 401.

XI. pag. 39. *De non agendis comoediis*. T. I. p. 504.

XII. pag. 43. *In puteum Aesculapii*. Ibid. p. 252.

XIII. p. 45. *De concordia ad Civitates Asiae*. Ibid. p. 517.

XIV. pag. 56. *b.* Πρεσβευτικὸς εἰς Α'χιλλέα (1). *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

XV. pag. 62. *b. In Minervam divinatricem*. T. I. p. 9.

XVI. p. 66. *b. In Asclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.

XVII. pag. 69. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.

XVIII. pag. 72. Εἰς Ρ'ώμην. *In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.

XIX. pag. 88. Εἰς αὐτοκράτορα (2). *In Imperatorem Oratio*. Ibid. pag. 56.

XX. pag. 93. *b.* Λαλιὰ εἰς Α'σκληπιόν. *In Aesculapium Oratio*. Ibid. p. 36.

XXI. pag. 93. *b.* Εἰς Δία. *In Iovem*. Ibid. pag. 1.

XXII. pag. 99. *b.* Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. *In Aegaeum pelagus* Ibid. pag. 247.

XXIII. pag. 101. *b.* Εἰς τὸν Σάραπιν. *In Serapim*. Ibid. p. 47.

XXIV. pag. 106. *b.* Ο'λυμπιακός. *Olympiaca Oratio*. Ibid. pag. 17. ubi inscribitur I'σθμιος εἰς Ποσειδῶνα.

XXV. pag. 112. Εἰς Ε'τεωνέα ἐπικήδειος. *In Eteoneum funebris Oratio*. Ibid. p 75.

XXVI. pag. 114. *b.* Ε'πὶ Α'λεξάνδρῳ ἐπιτάφιος. *In Alexandrum funebris Oratio*. Ibid. pag. 80.

XXVII. pag. 120. *De concordia ad Rhodios*. Ibid. pag. 557.

XXVIII. pag. 127. *b.* Ρ'οδιακός. *Oratio Rhodiaca*, in qua post deploratam Rhodum, terraemotu obrutam, Rhodios ad eam instaurandam hortatur. Ibid. pag. 539.

XXIX. pag. 137. *Oratio Aegyptica*. Tom. II. pag. 331.

XXX. pag 156. *Sacrorum Sermonum I. II. III. IV. & V.* Tom. I. a pag. 273. ad pag. 361.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Sacc. XII. Constat foliis scriptis 202.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

HIc quoque vetustissimus Codex primo loco exhibet Orationum Aristidis Tabulam diligentissimam, titulis nimirum & initiis singularum instructam, ac sequiori aevo exaratam. Orationes sunt quinquaginta, & quidem hoc ordine: COD. VIII.

I. pag. 2. *Panathenaica Oratio*, ut in edit. cit Tom. I. pag. 91. cum scholiis marginalibus uberrimis, quorum initium cum illis concordat, quae habentur supra in calce recensionis Codicis VI.

II. pag. 35. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*, cum scholiis iridem margini adscriptis T. II. pag. 1. In hoc tamen in duas partes dividitur, ut in dicto Cod. VI. §. III.

III. pag. 66. *Platonica secunda pro quatuorviris*, cum scholiis. Ibid. a pag. 116. ad p. 315. Huic praecedit argumentum, quale in dicto Codice legitur secundo loco.

IV. pag. 122. *Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 126. *b.* Περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ. *De mittendis auxiliis in Siciliam, seu Oratio Sicula prior*. Tom. I. pag. 363.

VI. pag. 130. *b.* Εἰς τὸ ἐναντίον, Σικελικὸς β'. *In contrarium, Oratio Sicula posterior*. Ibid. p. 376.

VII. pag. 135. *b.* Υ'πὲρ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. *Pro pace Lacedaemoniis concedenda* Oratio I. Ibid. p. 391.

VIII. pag. 138. Υ'πὲρ τῆς πρὸς Α'θηναίους εἰρήνης. *Pro pace Atheniensibus concedenda* Oratio II. Ibid. p. 399.

IX. pag. 140. Φιλίππου δίοδον αἰτοῦντος παρὰ Θηβαίων ἐπ' Α'θηναίους, ἥκουσιν Α'θηναῖοι ἕκοντες ἑαυτοὺς εἰς συμμαχίαν διδόντες. *Philippo per Boeotiam transitum in Atticam petente, Athenienses Thebanis suadent belli societatem secum inire*, sive *Oratio de societate prior*. Ib. pag. 477.

X. pag. 144. *b.* Πρὸς Θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας. *Ad Thebanos Oratio de societate posterior*. Ibid. p. 490.

XI. pag. 149. *Oratio Leuctrica prima*. Ib. pag. 407.

XII. pag. 155. *Oratio Leuctrica secunda*. Ibid. p. 427.

XIII. pag. 161. *b. Oratio Leuctrica tertia*. Ibid. pag. 448.

XIV. pag. 164. *b. Oratio Leuctrica quarta*. Ibid. pag. 457.

XV. pag. 167. *Oratio Leuctrica quinta*. Ib. pag. 465.

XVI. pag. 170. *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

XVII. pag. 174. *In Smyrnam Oratio*. T. I. p. 229.

XVIII.

(1) Ita inscribitur in Tabula praecedenti; nam in ipso progressu omnes ferme sunt anepigraphae.
(2) Haec Oratio ita inscribitur in Indice praemisso, licet loco non suo: in edit. vero Εἰς βασιλέα.

Codex Graecus membr. Ms. in fol. min. Saec. XI. vere inſignis, cum ſcholiis ad primas praeſertim Orationes uberrimis in margine, eidem Codici coaevis. Conſtat foliis ſcriptis 300.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

IN duobus primis foliis, quae vacua forταſſe ſupererant, quaedam legas nullius ferme momenti *de anima*, *de homine &c.* In folio tertio, parte anteriori, Epigramma occurrit heroicum, quod una cum titulo praefixo ſequens eſt: COD. IX.

Ὧδε καὶ ἃ ἔφαμεν γεγράφθαι ὑπὸ τοῦ παντελείου εἰς τὸν Παναθηναϊκόν.

Ὢ κενέου καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο;
Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
Ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐς ἀθανάτους πολεμιστάς;
Βάλλομεν, οὐ πίπτουσι. τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται.
Μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
Αἱματόεις ἔστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ῥίζαις,
Αἱματόεις ἔστηκεν ἀτείρεος Ἄρεος εἰκὼν,
Κοὐκ ἐθέλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθι νηῶν.
Αὖε κυβερνῆτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.

In eiuſdem vero folii parte poſteriori incipiunt in Ariſtidis Orationes Prolegomena, & argumenta quaedam, hoc ordine:

I. pag. 3. *b. Vita Ariſtidis in epitomen redacta*, cuius initium eſt: Τρεῖς φοραὶ ῥητόρων γεγόνασιν. Deſ. οὐ πάνυ δὲ γηραιὸς τέθνηκεν.

II. pag. 5. *b. De oratione Platonica pro Quatuorviris*. Inc. Φασί τινες τῶν τὰς βαθείας ὑπήνας ἑλκόντων. Deſ. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

III. pag. 7. *De charactere orationum Ariſtidis*. Inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. Deſ. τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν.

IV. pag. 10. *De Panathenaica Oratione*. Inc. Ὁ παναθηναϊκὸς Ἀριστείδου. Deſ. παρατηρήσομεν.

V. pag. 11. *Prolegomena in Orationem pro Rhetorica, & pro quatuorviris*. Inc. Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος. Deſ. τοῦτο ὀψόμεθα.

VI. pag. 13. *Altera hypotheſis*. Inc. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος. Deſ. τοῖς ἀγῶσι φυλάττει. Pleraque autem deſumta ſunt ex Sopatri Apameenſis Prolegomenis, quae habentur Tom. I. cit. edit. Orationibus praemiſſa.

VII. pag. ead. *b.* Diſtichon iambicum ipſius amanuenſis, nimirum:

Λόγους ἀρίστους καὶ καλοὺς Ἀριστείδου
Οὐκ ἐξ ἀρίστης δεξιᾶς γράφω δ' ὅμως.
Orationes optimas & pulcras Ariſtidis
Non aeque optima deſcribo dextera.

VIII. pag. 14. *b.* Tabula orationum, his verſiculis praeviis:

Πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,
Ὡς ἀπόνως σχῇς ὅνπερ ἂν ζητεῖς λόγον.
Tabulam tibi propoſui huiuſce libri,
Vt ſine ullo labore habeas, quos quaeris ſermones.

IX. pag. 15. Ἐπίγραμμα εἰς Ἀριστείδην.

Νεῖκος Ἀριστείδης Γάδων κατέπαυσε πολήων,
Τὸ πρὶν Ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

Φα-

Φασὶν ἅμα πᾶσαι, Σμύρνη ἴκε Θεῖον Ὅμηρον,
Ἡ' κ̀ Ἀριςείδην ῥήτορα γειναμένη.

Epigramma in Aristidem.

Contentionem Aristides Ionicas inter sedavit urbes,
Quam de Homeri ortu habuerunt.
Aiunt nunc simul omnes, Smyrna peperit divinum Homerum,
Quae etiam Aristidem Rhetorem genuit.

Prolegomenis absolutis sequuntur Orationes ipsae num. XXXII. & quidem hoc ordine:

I. pag. 16. *Oratio Panathenaica*, ut in cit. edit. T. I. p. 91.

II. pag. 81. *b. Oratio pro Quatuorviris*. T. II. a pag. 116. ad pag. 315. In Codice tamen in quinque partes est distributa. Prima inscribitur *Pro Pericle*, & praefert argumentum, cuius initium: Πλάτων ἐπισημότατος. Finis: τὴν διαβολήν. Habes in dictis Sopatri Prolegomenis paullo ante medium. Altera pag. 100. *b. Pro Cimone*, cum brevi argumento, quod inc. Κίμων Μιλτιάδου γέγονε παῖς. Des. Κίμωνα & Πεισιάνακτα. Tertia pag. 105. *Pro Miltiade* item cum brevi argumento, cuius initium: Ἡρόδοτος ἐν τῇ ς' ἱκανῶς ἐξείργασαι. Finis: ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Quarta pag. 114. *Pro Themistocle*, & quinta pag. 138. *Communis Apologia*; quibus nulla hypothesis.

III. pag. 189. *b. Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. Et haec in duas dividitur partes, ut in Cod. VI. huius Plutei §. III. quarum priori brevis praecedit hypothesis, quae inc. Τὸ προοίμιον ἔλαβεν. Des. φυλάττει. Secundae vero titulus est: Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς λόγος β'.

IV. pag. 246. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 254. *b. Oratio Leuctrica prima*. T. I. p. 407.

VI. pag. 265. *b. Oratio Leuctrica secunda*. Ibid. pag. 427. In principio huius Orationis nota quaedam occurrit marginalis ex iis, quae a calligraphis in ora librorum ad insignem aliquem locum notandum solebant apponi; quae quum in hoc primum Codice inciderit, nec inter illas a Montfauconio relatas Palaeogr. Graec. pag. 276. compareat, minime omittenda visa est. Haec igitur litteris tribus constat arcanae scripturae λ''ℸ ϑ, quas interpretamur ὅρα, scilicet *vide*, *adverte*, *considera*, *&c.*

VII. pag. 277. *Leuctrica tertia*. Ibid. pag. 448.

VIII. pag. 282. *Leuctrica quarta*. Ibid. pag. 457.

IX. pag. 287. *Leuctrica quinta*. Ib. p. 465.

X. pag. 294. *Oratio Sicula prima*. Ibid. p. 363.

XI. pag. 302. *b. Oratio Sicula posterior*. Ib. pag. 376.

XII. pag. 312. *b. Oratio de pace prior*. Ibid. pag. 391.

XIII. pag. 317. *b. Oratio de pace posterior*. Ibid. pag. 399.

XIV. pag. 322. *Oratio de societate prior*. Ibid. pag. 477.

XV. pag. 331. *Oratio de societate posterior*. Ibid. pag. 490.

XVI. pag. 339. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XVII. pag. 362. *Monodia de Smyrna*. T. I. p. 260.

XVIII. pag. 363. *b. Eleusinia Oratio*. Ibid. p. 256.

XIX. pag. 366. *Epistola de Smyrna ad Impp. Romanorum &c.* Ibid. pag. 512.

XX. pag. 368. *b. Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. p. 263.

XXI. pag. 371. *b. De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XXII. pag. 380. *b. Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. p. 236.

XXIII. pag. 387. *In Apellae Natalem Oratio*. Ibid. pag. 68. In Codice praeit argumentum, cuius initium: Ἀπελλᾶς εἰς ἐτύγχανεν. Des. τύπον φέρει, ut in edit. loc. cit. In fine vero sequitur eadem nota, quam attulimus ex Cod. III. §. XX. supra pag. 586.

XXIV. pag. 391. *In puteum Aesculapii*. Ib. pag. 252.

XXV. pag. 393. *b. Contra proditores mysteriorum*. Tom. II. pag. 401. Post hanc Orationem, nempe pag. 401. *b.* Sequebatur *Oratio contra criminantes, quod non declamaret*; sed quum librarius eam se non suo loco describere animadvertisset, post tres circiter paginas, a scribendo destitit, ac propterea ita in margine adnotavit: Πρὸς τὰς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῴη. κατὰ λήθην δὲ ἐγεγράφει ὧδε· μετέπειτα γὰρ ὤφειλε γραφῆναι μετὰ πολλοὺς λόγους. ὅσπερ διπλῶς ἐγεγράφει, ἐνταῦθα μέρος, ἐκεῖ δὲ ὅλος. Ex his tamen primam tantum paginam delevit; reliquae duae adhuc integrae supersunt, & sunt Codicis postremae.

XXVI. pag. 402. *Oratio in Bacchum*. Ibid. T. I. p. 28.

XXVII. pag. 403. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.

XXVIII. pag. 406. *Oratio ad Achillem*. T. II. pag. 425.

XXIX. pag. 412. *b. In Minervam divinatricem*. T. I. pag. 9.

XXX. pag. 416. *b. Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XXXI. pag. 420. *b. Suasoria de non agendis comoediis*. T. I. p. 504.

XXXII. pag. 425. *b. In Asclepiadas*. Ibid. p. 41.

XXXIII. pag. 427. Heic reperies fragmentum illud Orationis *contra criminantes &c.* de quo paullo ante diximus §. XXV. incipiens a verbis .... σμένον τινὰ ἀκοῦσαι, κ. λ. edit. Tom. II. pag. 417. lin. 13. & desinens in illis, ὡς ἡμῖν ἀεὶ ἀνεῖχε τὸ μὴ κατα ..... ibid. pag. 421. lin. 5.

Notandum, inter Orationem XXXI. & XXXII. varias subscriptiones occurrere, rubris litteris exaratas, quas heic operae pretium

tium duximus omnes exhibere. Sunt autem istae:

I. Εἴληφε τέρμα βίβλος ἡ Ἀριστείδου.
Finem accepit liber Aristidis.

II. Ὧδε πέρας βίβλοιο πολυκαμάτοιο πόνοιο
Τοῦ ἐπὶ ῥητροσύνῃ μέγα κῦδος Ἀριστείδαο.
Hic finis libri immensi laboris,
Cuius auctor Aristides, magnum artis oratoriae decus.

III. Μετ' ἐγγραφῆς μὲν λαμπροτάτων σῶν λόγων,
Ὦ ῥητόρων ἄριστε, λήγω τοῦ πόνου,
Τοῦ τῶνδε πλὴν ἔρωτος οὐ παύειν σθένω.
Postquam tuos exscripsi nobilissimos sermones,
O maxime Rhetorum, cessabo a labore,
Sed ab amore in ipsos plane numquam cessabo.

IV. Προάναρχε λόγε Θεοῦ, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα γέγραφα, καὶ τῆς ἀληθείας ἅπτομαι, καὶ τῷ ὄντι ὥσπερ αὐτὸς, οὕτω καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἔχει τὸ εἶναι, οὐ μέν τοι καὶ ἐκ σοῦ, ἐμοὶ μὲν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν βράβευσον, καὶ τῇ τοιαύτῃ δόξῃ συναποθανεῖν με ἀξίωσον. εἰ δὲ αὐτὸς μὲν τῆς ἀληθείας ἀποπεπλάνημαι, ἀληθὲς δ' ὑπάρχει, ὡς τὸ παντοκρατορικόν σου πνεῦμα, ὥσπερ σὸν, οὕτω καὶ ἐκ σοῦ ἐστιν, ἐκ πατρὸς διὰ σοῦ καὶ κατὰ τὴν ὑπαρκτικὴν πρόοδον προερχόμενον, ἐμοὶ μὲν σύγγνωθι φιλάνθρωπε τῆς ἀγνοίας, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης με κακοδοξίας πρὸ τοῦ τέλους ἀπάλλαξον, καὶ τοὺς λόγους τούτους ἀφανισμῷ παντελεῖ δὸς, ὅπως μηδενὶ διὰ τούτων τηλικούτου κακοῦ αἴτιος γένωμαι. *O sine initio, & ante initium Dei Verbum, si ego haec scripsi recte, & veritatem attigi, & reapse, sicut tu, ita etiam tuus sanctissimus Spiritus ex solo Patre habet essentiam, non autem etiam ex te; mihi quidem peccatorum remissionem tribue, & ut in hac sententia moriar, concede. Si autem ipse a veritate aberro, & verum est, omnipotentem tuum Spiritum, ut tuus est, ita ex te etiam esse; ut ex Patre per te secundum subsistentem processionem progrediens; mihi quidem misericors meam ignorantiam ignosce, atque ex hac perversa sententia ante mortem* me *libera, & hosce sermones aeternae oblivioni trade, ut nemini per eos tanti mali caussa fiam.*

V. Versiculus hic scripturae arcanae, ψσ̃ω χυψεοεωψβ̃ψσ̃υπθοσ̃υαεσ̃υθ'ϡψω, qui significat, Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.

VI. Tandem haec alia: Ἔχω τῶν ἑξῆς καὶ τὸ τοῦ τρίτου. κἀγὼ τῶν ἑξῆς καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον. ἐγὼ δ' ὀκτὼ μὲν καὶ τὸ τοῦ μέσου τρίτον, quae quid sibi velint, me prorsus latet.

Plurimis autem marginalibus scholiis aeque ac superiores, hic quoque abundat Codex, quorum ut aliquod habeas specimen, amice Lector, accipe illud, quod in ipsam Orationis *contra proditores mysteriorum* inscriptionem (1) legitur hoc pacto: Ὁ παρὼν, οἶμαι, λόγος ἐπιγέγραπται κατὰ τῶν ἐξορχουμένων, ἤτοι κατὰ τῶν τὰ μυστήρια ἐξαγορευόντων. ἐξορχουμένους γὰρ ἔλεγον τοὺς τὰ μυστήρια ἐξαγορεύοντας. Ἰστέον δὲ, ὅτι αἱ τῶν παλαιῶν τελεταὶ μετ' ὀρχήσεως ἐτελοῦντο, καὶ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τελετὴν ἄνευ ὀρχήσεως ἀρχαίαν, Ὀρφέως καὶ Μουσαίου καὶ τῶν τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν καταστησαμένων αὐτάς. Νόμος ἦν μὴ ἐκφέρειν τὰ μυστήρια ἕνεκα τῶν ἀμυήτων, ὡς ἔοικεν, οἱ τὰς τελετὰς ἐκτελοῦντες τοῖς τε ἀμυήτοις ἔλεγον τὰ μυστήρια, καὶ τὴν ὄρχησιν ἐφθαρμένην προὔφερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 428.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

I. pag. 1. ΑΡιστοτέλους τέχνης ῥητορικῆς βιβλίον α'. *Aristotelis de arte di-* COD. X.
cendi liber I. Inc. Ῥητορική ἐστιν, κ. λ. Sequuntur deinde Liber secundus, & tertius, qui des. ἔχετε, κρίνατε. Concordant cum edit. Gr. Lat. Paris. MDCXIX. in fol. Tom. II. a pag. 512. ad pag. 608.

II. pag. 58. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ῥητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum.* Inc. Ἀπέστειλάς μοι. Des. πλῆθος πολιτῶν. Ib. pag. 608.

Cod. Graec. papyrac. Ms. in fol. min. Saec. XV. lacunis identidem adspersus. Constat foliis scriptis 86.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΛΟΓΟΣ Η'.

ANDREAE TAPINI ORATIO VIII.

Scilicet

Andreae Cretensis in Deiparae dormitionem Oratio, & de Spiritu Sancto, & Trinitate Excerpta varia.

I. pag. 1. ΑΝδρέου ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ COD.
εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς XI.
Θεοτόκου λόγος β'. *Andreae humilis & peccatoris in venerabilem dormitionem Deiparae Oratio secunda.* Inc. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο. Des. ὅθεν τοῦ γενροῦ μου σκήνους . . . . . . Imperfecta est. Exstat autem inter Andreae Cretensis Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDCXLIV. fol. una cum Amphilochio, & Methodio, curante Combefisio, pag. 115. seqq. Vltima autem verba incidunt in pag. 121. lin. 38.

II. pag. 6. *b.* Excerpta quaedam sine titulo *de Trinitate, & Spiritu sancto* ex Paullo Apostolo, & Evangeliis, Amphilochio, Athanasio, Basilio, Cyrillo Alexandrino, & Hierosolymitano, Gregorio Nazianzeno, & Nysseno, Nicetae in eumdem Greg. Nazianzenum Commentariis, Theodoreto, & quarta, & quinta synodo, &c. Inc. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Ἐφεσίους κεφ. γ'. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου, κ. λ. Des. τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ . . . . Finis desideratur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. oblongo, Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 85.

API-

(1) Quum in huiusce Orationis titulo interpretando dissentiant inter se viri docti, Scholiastis iudicium referre placuit.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS SERMONES.

COD. XII. PRaecedunt Orationibus Prolegomena quaedam in plures sectiones distributa. Prima continet *Aristidis Vitam in compendium redactam*. Inc. Τρεῖς φοραὶ, κ. λ. Des. τέθνηκεν. Exstat inter Prolegomena cit. edit. Sopatro Apameensi tributa a pag. 1. ad pag. 3. col. 1. lin. 11. (1) Secunda pag. 2. *b.* partem exhibet argumenti in Orationem *pro Quatuorviris*, & inc. Φασί τινες. Des. ὡς πανηγυρικῆς ὁ λόγος ἐςὶν ὑποθέσεως. κ̀ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. Ibid. a pag. 10. col. 1. lin. 24. ad pag. 13. col. 2. lin. 2. Tertia tandem p. 4. *b. de Aristidis stylo* brevem enarrationem, quae inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος, κ. λ. Des. τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν. Huius initium incidit in pag. 3. col. 1. lin. 12. ubi notandum, primis verbis exceptis, reliqua prorsus ab editione differre; ultima vero verba, quae retulimus pertinere ad primum scholium in Orationem Panathenaicam, quod habes in dicta edit. T. I. p. 91. His explanatis, Orationes aggrediamur, quae sunt XII. nimirum:

I. pag. 6. *Oratio Panathenaica*. T. I. p. 91.

II. pag. 58. *b. Oratio Platonica secunda pro Quatuorviris*. Tom. II. pag. 116. Heic quoque in quinque partes distributa legitur, eademque primis tribus argumenta habet praefixa, ut in Cod. IX. huius Plutei supra p. 597. §. II. ex quibus argumentum primum, quod incipit, Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐζήτησε, κ. λ. & des. ἐγκλημάτων τὴν διαβολὴν, habetur in dictis Prolegomenis a pag. 4. col. 2. lin. 17. ad pag. 6. col. 2. lin. 22. alia duo neque inter dicta Prolegomena, neque suis deinde locis occurrunt.

III. pag. 144. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. pag. 1. Heic quoque bifariam divisa est, & brevi hypothesi instructa, ut in dicto Cod. VI. §. III. supra pag. 590.

IV. pag. 189. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 196. *Gratulatio Smyrnaea*. Tom. I. pag. 269.

VI. pag. 197. *b. Oratio Sicula prior*. Ibid. p. 363.

VII. pag. 204. *Oratio Sicula posterior*. Ib. p. 376.

VIII. pag. 211. *Oratio de Pace prior*. Ibid. p. 391.

IX. pag. 214. *b. Oratio de Pace posterior*. Ibid. pag. 399.

X. p. 217. *b. Oratio de Societate prior*. Ib. p. 477.

XI. pag. 223. *b. Oratio de Societate posterior*. Ibid. p. 490.

XII. pag. 230. *Oratio Leuctrica prima*. Ib. p. 407. cui praecedit hypothesis, ut in editione praeter postrema illa verba, διαπορητικὸν τὸ, κ. λ. quae in Codice desiderantur. Quod autem haec Oratio, numerica nota ιζ'. sc. *XVII.* designetur, ratio est, quia secunda & tertia in alias subdivisae erant.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius nonnullae paginae recentiori manu suppletae sunt. In calce, possessor fortasse Codicis ita se subscripsit: *Gorus Prior sanctae Crucis, camerarius generalis & ordinarius Lucensis Episcopi*; ita enim videtur legi posse subscriptio haec, quae recurrit etiam infra in Cod. XXI. Constat foliis scriptis 238.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ANTIOCHI SERMONES VARII.

Scilicet

Antiochi monachi S. Sabae Pandectes S. Scripturae, Capitibus distinctus CXXX. & Niconis monachi Capita quaedam ascetica.

PRimi Operis recensionem require in Cod. XXVIII. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 551. col. 1. cum ipso enim concordat. Epistolae tantum Dedicatoriae ad Eustathium Abbatem Monasterii Atalinae, deest tum inscriptio, tum initium, ob primae Codicis paginae lacerationem. Epistolam sequitur Prologus, Prologum vero syllabus Capitum. Horum primum *de Fide* est, ultimum *de Regno*, cuius finem, quoniam in illo, utpote mutilato deerat, heic proferimus, & ita habet: ὅτι αὐτοῦ ἐςιν ἡ βασιλεία, κ̀ ἡ δύναμις, κ̀ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, κ̀ τοῦ ὑιοῦ, κ. λ. Sequitur deinde pag. 232. Caput illud Περὶ ἐξομολογήσεως, *De confessione*, quod item deerat in dicto Codice ob memoratum defectum, quodque inc. Κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μέγας κ̀ θαυμαςός. Definit imperfecte ob unius folii iacturam inter pag. 235. & 236. in hisce verbis: καὶ πάλιν, εἰ ἐν ὑμεῖς πο . . . . Graece & Latine habes editum in Auctario Bibl. Patrum Ducaeano A. MDCXXIV. Tom. I. pag. 1021. ultima autem verba mox relata incidunt in pag. 1250. sub finem. Nessel. Bibl. Caesar. Vindob. Tom. I. pag. 172. §. IX. clausulam, sive epilogum totius Operis adfert per extensum. COD. XIII.

II. pag. 236. Sequuntur Capita quaedam ascetica, quorum argumenta, utpote cinnabari exarata, ita temporis diuturnitate, & possessorum incuria evanuerunt, ut oculorum aciem penitus effugiant. Titulus vero, Capitibus hisce praefixus, vix tandem e latebris erutus, non tamen totus, ita legendus videtur: Ἐπιτομὴ . . . . . . πονηθέντος παρά τινος μοναχοῦ Νίκωνος ὄνομα, σοφοῦ τὰ θεῖα, κ̀ ὑψηλοῦ τὴν ἀρετήν. *Compendium* . . . . *elaborati* (f. Operis) *a quodam monacho, nomine Nicone, in divinis sapienti, atque in virtute sublimi*. Caput I. Περὶ τοῦ ἀσφαλὲς εἶναι τοῖς πολ-

(1) Nullis quidem numeris distinctae sunt editionis paginae, sed nos ad ea, quae habentur in Codice; sub oculos ponenda; ac si numeratae essent, ita illas citavimus.

πολλοῖς, καὶ μάλιστα μοναχῶν τὸ μετέρχεσθαι τοὺς Ἑλλήνων, καὶ αἱρετικῶν λόγους. *Quod lubricum sit plerisque, praesertim monachis, ethnicorum & haereticorum libros perlegere*. Inc. Ὅτι οὐ πᾶσίν ἐστιν ὠφέλιμον τὸ ἀναγινώσκειν τὰ τῶν Ἑλλήνων, κ. λ. Capitis II. & III. titulorum potior pars evanuit. IV. pag. 241. est: Τίνας χρὴ ἀπίστοις ἢ αἱρετικοῖς ὁμιλεῖν, ἢ καὶ συνεστιᾶσθαι, τίνας δὲ οὐ χρή. *Quosnam cum infidelibus, vel haereticis versari, aut vesci conveniat, quosnam vero secus*. V. pag. 243. *b*. Περὶ τῶν μὴ ὑποκειμένων μοναστηρίων τῶν κατὰ χώραν ἐπισκόπων, ἐκ τῆς δευτέρας ὑποθέσεως. *De monasteriis, quae localibus Episcopis subdita non sunt, ex secundo argumento*. VI. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης ὑποθέσεως περὶ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ πάσχα παραλύσεως. *Eiusdem ex tertio argumento de ieiunii in sancto Paschate solutione*. Cuius quidem Capitis finis est imperfectus: desinit enim in verbis, ἐν τοῖς συντάγμασι τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις . . . . . . extremum quippe Codicis folium, aeque ac primum, tineis ac madore pessime corruptum est. De hoc Nicone monacho Raithensi Palaestino quum more nostro Fabricii Bibliothecam Graecam consuleremus, in eum locum incidimus Vol. X. pag. 283. ubi eius *Pandectem de interpretationibus Mandatorum Divinorum* commemorat: qui quidem titulus quum nos de Opere illo admonuisset, quod sub titulo *Expositionum sacrorum Praeceptorum* recensuimus in Cod. IV. Plut. VI. Catalogi nostri Tom. I. pag. 92. col. 2. seqq. hac oblata occasione rem totam melius perpendendi, comperimus adespotae illius Collectionis verum auctorem esse Niconem istum: titulus enim Operis, Capitum numerus, initium Prooemii, Patrum denique nomina, unde loca adferuntur, a Fabricio ibidem relata, omnino cum nostro illo exemplari consentiunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 251.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARIST. DE ARTE POETICA.

Ac praeterea

Plutarchi, Herodoti, Dionis Chrysostomi, Libanii, Menandri, ac Demetrii Phalerei quaedam

COD. XIV. I. pag. 1. Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς. *Aristotelis de Arte Poëtica* Liber. In eius Operum edit. alias cit. Tom. II. p. 652.

II. pag. 25. Πῶς δεῖ τῶν ποιημάτων τὸν νέον ἀκούειν. *Quomodo oporteat iuvenem poëmata audire*, auctore Plutarcho. Inc. Εἰ μὲν ὡς Φιλόξενος. Des. προπέμπηται. Exstat in eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. MDCXXIV. in fol. Tom. II. pag. 14.

III. pag. 50. Ἡροδότου Ἁλικαρνασσέως ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ Ὁμήρου γενέσεως καὶ βιοτῆς. *Herodoti Halicarnassei enarratio de Homeri ortu & vita*. Inc. Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. Des. ἑξηκονταοκτώ. Habes editam inter Prolegomena celeberrimae illius editionis Homeri Florentinae anni MCCCCLXXXVIII. de qua vide supra pag. 129. Cod. VII.

IV. pag. 61. *b*. Περὶ Ὁμήρου λόγος τρίτος Δίωνος Χρυσοστόμου. *De Homero Oratio III. Dionis Chrysostomi*. Inc. Ὁ μὲν Δημόκριτος. Des. καλεῖσθαι. In dictis Prolegomenis.

V. pag. 65. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες. *Libanii Sophistae characteres epistolici*. Inc. Ὁ μὲν ἐπισταλτικὸς χαρακτήρ. Des. ποιήσασθαι. In quibusdam Mss. Proclo tribuuntur. De hoc libello vide supra pag. 387. §. I.

VI. pag. 72. *b*. Γνῶμαι μονόστιχοι Μενάνδρου κατὰ στοιχεῖον. *Sententiae Menandri uno versu contentae iuxta alphabetum*. Incipiunt a littera A.

Ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν τ' ἀνθρώπινα.

Des. in littera Ω.

Ὡς πραγμάτων στέρησις, ὡς τῶν κτημάτων.

Memorantur a Fabric. Biblioth. Graec. Vol. I. pag. 769.

VII. pag. 78. Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐστι περὶ φράσεως. *Demetrii Phalerei Perihermeneias, sive de Elocutione Liber*. Inc. Ὥσπερ ἡ ποίησις. Des. τὰ ἀμφότερα. Concordat quoad initium & finem cum edit. Gr. Venetiis apud Aldum MDVIII. in fol. p. 545.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. cum adnotationibus in ora libri manu Angeli Politiani, ad quem Codex pertinebat, ut ex sequenti epigraphe in primo folio apposita eruitur: *Angeli Politiani, & amicorum*, Ἀγγέλου κτῆμα Πολιτιανοῦ καὶ τῶν φίλων. Constat foliis scriptis 108.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica.

I. pag. 1. Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα. *Aphthonii Sophistae Progymnasmata*. Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε. Des. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθους. Concordant quoad initium & finem cum edit. Paris. apud Sebast. Cramoisy MDCLX. in 12. Scholia uberrima in margine adscripta sunt manu non aeque vetusta; sed ipsorum magna pars reciso Codicis margine intercidit; quae vero superest, characteribus ita evanidis exarata est, ut ex ipsa parum extricare possis. COD. XV.

II. pag. 20. Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ στάσεων. *Hermogenis ars Rhetorica de partitione statuum, & quaestionum Oratoriarum*. Inc. Πολλῶν ὄντων. Des. ἐφόρησε τὰ χρυσία. In edit. cum Commentar. Gasparis Laurentii Coloniae Allobrog. MDCXIV. 8. pag. 1.

III.

III. pag. 44. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὑρέσεων. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Primus inc. Ἡ πρώτη καὶ καλλίστη. Quartus desf. τῶν ἄλλων περιστάσεων. Ibid. p. 81.

IV. p. 93. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἰδεῶν. *Eiusdem de formis Oratoriis* Libri II. Primus inc. Εἴπερ ἄλλό τι τῷ ῥήτορι. Secundus desf. τὸ πρᾶγμα φημί. Ibid. pag. 237.

V. pag. 178. Περὶ μεθόδου δεινότητος. *De apto & ponderoso genere dicendi methodus.* Inc. Πᾶν μέρος λόγου. Desf. ἀποφάσει δεδήλωκε. Tum subiicitur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος, καὶ τῆς ὅλης ῥητορικῆς. Ib. p. 517. Haec autem omnia scholiis item marginalibus sunt instructa, rarioribus tamen, quam in Aphthonium.

VI. p. 204. *b.* Quaedam pauca sequuntur parvi quidem momenti, in quibus de idolis, & eorum quae apud ethnicos ferebatur potestate, tum de praeceptis Decalogi agitur, a Graeculo quodam ad implendam paginam exarata. Clauditur Codex versiculis hisce, quos alibi invenimus:

Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα,
Οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. Saec. XI. Constat foliis scriptis 205.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

Adde

Dionysii Halicarnassei, Marcellini, Demetrii Phalerei, Catonis Romani, Libanii Sophistae, Isidori Pelusiotae, Leonardi Aretini, Georgii Corinthi, Nicephori Gregorae, Basilii Magni, & aliorum Opera varia.

COD. XVI. I. pag. 1. **A***ristotelis de Arte poëtica* Liber, ut in Codice XIV. superiori §. I.

II. pag. 24. *Dionysii Halicarnassei de his, quae Thucydidi historico propria sunt ad Ammaeum Epistola*, ut supra pag. 463. §. II.

III. pag. 31. *b.* Μαρκελλίνου εἰς Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα. *Marcellini in Thucydidem historicum.* Inc. Λέγεται τὸν Θουκυδίδην. Desf. ὡς καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς ἐπέκρινεν. Hoc Marcellini Opusculum sub titulo *Vitae Thucydidis* ab Aldo primum Graece editum est cum Thucydide, laudatur autem a Suida in ἀπήλαυσε & ἀπολαύειν, & exstat Ms. etiam in Bibl. Regis Galliae Cod. MCCCCXI. & in Bibl. Marquardi Gudii. Praeliminare autem quoddam esse potius Commentariis in Thucydidem a Marcellino praemissum, aut ἀποσπασμάτιον Operis Rhetorici, in quo de Demosthene & aliis viris eloquentiae laude claris idem Marcellinus egerat, quam Vitam existimarim. Ac profecto Marcellinum laudans Suida, non βίον Θουκυδίδου vocat, sed περὶ Θουκυδίδου, inquit, φησίν.

IV. pag. 36. Πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν τοῦ Ὁμήρου, διὰ βραχέων χαρακτηρίζων τοῦ ποιητοῦ τὴν διάνοιαν. *Praefatio encomiastica in Odysseam Homeri, paucis designans Poëtae mentem.* Inc. Ποιηταὶ μὲν καὶ ῥήτορες. Desf. ὡς ἐν τῷ παρόντι. Auctor Anonymus.

V. pag. 39. *b.* Δημητρίου Φαληρέως τύποι ἐπιστολικοί. *Demetrii Phalerei formae Epistolares XXI.* seu *formulae scribendarum Epistolarum varii generis ad Heraclidem.* Inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, ὦ Ἡράκλειδη, ἐχόντων θεωρίαν. Desf. ἀλλ' ἀπαιτῶν χάριν. ὀφείλω γάρ. Desunt tamen ex hisce sex, nimirum VI. VII. VIII. IX. X. & XI. quibus supplendis lacuna unius folii relicta est. Sine nomine auctoris exstat hic libellus in Collect. Epist. Graecarum Cuiaciana pag. 164. quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

VI. pag. 45. *Catonis Romani sententiae paraeneticae, distichis hexametris comprehensae, & a Maximo Planude monacho in Graecam linguam translatae*, ut in aliis etiam Codicibus recensuimus. Heic tamen glossis interlinearibus ita crebris sunt instructae, ut quaedam perpetua paraphrasis ferme nuncupari possit. Glossis accedunt etiam scholia singulis quatuor Libris subiecta.

VII. pag. 60. *Libanii ad Priscianum Epistolae duae.* Prima inc. Πείθομαι μὴ πολλά. Desf. Ἴρους ποιεῖς. Altera inc. Συγχαίρω σοι. Desf. οὐδὲ κίνδυνος. Sunt autem in nuperrima Libanii Epistolarum edit. alias citata Epistola CXXXXIII. & DCCCLV. His etiam adiunctae leguntur Grammaticales quaedam explanationes.

VIII. pag. 61. Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολαὶ σὺν τεχνολογίᾳ. *S. Isidori Pelusiotae Epistolae X. cum technologia*, sive, *explicatione Grammatica in easdem.* Epistolae sunt istae:

I. inscr. Ζηνοδότῳ, inc. Εἰ καὶ Νῶε τῆς οἰκείας.
II. Ζευσίμῳ, inc. Ἡδέως ἂν ἐροίμην σε.
III. inc. Οὐκ ἔστιν, ἀδελφοί, ἀσκήσεως πληροφορία (1).
IV. inc. Ὁ τοῦ θεοῦ ἱερεὺς ἐπειδὴ ἐγγίζει.
V. inc. Ζύμῃ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀφωμοίωται.
VI. inc. Χρὴ τοὺς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν.
VII. inc. Ὥσπερ οἱ ναυτικοὶ βρώματι, κ. λ.
VIII. inc. Εἰ λόγοις ἐτρώθεις.
IX. inc. Ἄρτος ὁ κύριος κέκληται.
X. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ, inc. Ἠδύνασο ἐπικουρεῖν τοῖς βοηθείας προσδεομένοις. Grammaticalis explicatio in primam inc. Οἰκία ὁ οἶκος, καὶ οἰκίδιον ἡ μικρὰ οἰκία διφθ. ο καὶ ι. οἰκεία δὲ ἡ ἰδία, καὶ οἰκεῖος ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἀλλὰ καὶ οἰκεῖον ἐπὶ οὐδετέρου, διφθ. ο καὶ ι, καὶ διφθ. ε καὶ ι, κ. λ. In ultimam desf. καὶ οὕτω γὰρ κἀκείνως, οἰκεία ἐστὶ τῇ λέξει παραγωγή.

IX. pag. 69. Τοῦ Λεωνάρδου Ἀῤῥετίνου πρὸς Γεώργιον τὸν Ἀμυρούτζην περὶ πολιτείας Φλωρεντίνων. *Leonardi Aretini ad Georgium Amuruzan de Rep. Florentinorum.* Inc. Ἐπειδὴ ἐπιθυ-

(1) Reliquae usque ad ultimam sunt anepigraphae.

θυμεῖς εἰδέναι τὴν πολιτείαν τῆς ἡμετέρας πόλεως. Def. ϗ πολιτεία κατέςη. Haec Florentinae Reip. descriptio, Graeco idiomate a Leonardo Aretino elucubrata, quam Libro tertio Συμμίκτων edere voluit cum versione sua Leo Allatius, adhuc est inedita, & in variis latet Bibliothecis, ut Regia Parisiensi, Bavarica, Upsaliensi, & aliis. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 528. & XIV. 6.

X. pag. 72. *b.* Περὶ συντάξεως τοῦ κυροῦ Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου τοῦ ἐπίκλην Πάρδου, τοῦ καὶ τοὺς δεσποτικοὺς κανόνας ἐξηγησαμένου. *Domini Gregorii Metropolitae Corinthi, cognomento Pardi, qui Dominicos Canones est interpretatus, de constructione* Libellus. Inc. Ο᾽κτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου. Def. καὶ συντάξεις ἐπιδέχεσθαι τὰς ἰδίας. Habes etiam supra pag. 267. §. XLVI. sed in fine diversum.

XI. pag. 78. Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικηφόρυ τοῦ Γρηγορᾶ περὶ ἀπόρων. *Sapientissimi Domini Nicephori Gregorae de dubiis* tractatus grammaticalis. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας. Def. ἐτυμολογία καὶ ἱςορία. Initium concordat cum aliis huius Libelli exemplaribus, quae sub titulo *Nicephori Gregorae de regularum instabilitate* innuimus supra pag. 85. §. III. 265. XL. & 388. V. Finis tamen ab omnibus diversus, & in hoc Tractatus est multo longior, quam in aliis.

XII. pag. 80. *b.* Ε᾽πιςολὴ Καλοιωάννου τῷ Χρυσοκεφάλῳ. *Epistola Caloioannis ad Chrysocephalum*. Inc. Ε᾽μοὶ μὲν ϗ πρότερον ἐπιςέλλειν. Def. τῇ τοῦ χρυσοῦ εὐτυχίᾳ. Quinam sint isti Caloioannes, & Chrysocephalus, non satis mihi constat. Forte ille est Caloioannes Comnenus, cuius Novellas memorat Nicolaus Comnenus pag. 145. teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 495.

XIII. pag. 84. Τοῦ μεγάλου Βασιλείυ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Γόρδιον. *Magni Basilii Encomium in S. martyrem Gordium*. Inc. Νόμος ἐςὶ φύσεως. Def. καὶ παρὰ τῷ δικαίῳ κριτῇ· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος, κ. λ. Inter Basilii Opera edit. Pariis. A. MDCCXXII. Tom. II. pag. 141.

XIV. pag. 90. Sequuntur variae *de mensuris & ponderibus expositiones*, quarum primae nomen *Diodori* praemittitur, & inc. Η῾ Ι᾽ταλικὴ μνᾶ, κ. λ. Finis omnium est: ἵνα μὴ βλάβη μεγίςη ἐν ταῖς σκευασίαις προσγένηται. In hisce sunt etiam declarationes circa mensuras liquidorum, & veterinariorum. Ex Diodoris prope quadraginta, quos enumerat Fabric. loc. cit. Vol. II. pag. 775. seqq. huius Excerpti auctor fortasse est Diodorus ille Tarsensis Grammaticus, cuius, praeter alia opuscula, librum etiam περὶ ςαθμῶν a Suida in ταλάντιον allegatum, putat esse Meursius, ut videre est loc. cit. pag. 777.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 91.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

AESOPI FABVLAE.

AEsopi Fabulae cum Vita ipsius a Maximo Planude conscripta, & Gabrielis Bracii Brasichellensis ad bonarum artium cultores Epistola, Venetiis Bartholomaei Pelusii Iustinopolitani, Gabrielis Bracii Brasichellensis, Ioannis Bissoli, & Benedicti Mangii Carpensium sumtibus impressae. Hanc editionem anni indicio destitutam memorat Mich. Maittaire Annal. Typograph. Tom. I. pag. 747. In Epistola Nuncupatoria haec sunt animadvertenda: *Visum est* (ait editor) *incipere a Graecis, sine quibus non satis possunt consistere Latina. Prope innumerabilia Latinorum auctorum opera in publicum prodierunt: Graecorum vero, quibus summopere egemus, paucissima. A nobis exierunt prima, atque utinam auspicato, utilissimae sententiarumque plenae Phalaridis Epistolae, Apollonii Pythagorici, & Bruti; Aesopi quae inscribitur vita, Fabellae Aesopiae. hae duo maxime ab hominibus expetita praestant = Vitam Aesopi, fabulas, & Epistolas Phalaridis noster Bartholomaeus Iustinopolitanus vertit in Latinum, ita ut verbum de verbo expresserit. Seorsum alioque volumine (id quod decentius & commodius visum est) haberi voluimus Graeca, & Latina, perpetuoque ordine & paginarum, & versuum sibi singula respondere, &c.* COD. XVII.

Codex Graecus chartaceus impressus in 4. Saeculo XVI. ineunte. Constat foliis 48.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

Adde etiam

Dionysii Halicarnassei ad Ammaeum Epistolam, & Theophrasti Characteres.

I. pag. 1. *Aristotelis de Arte dicendi libri III.* ut in Codice X. huius Plutei §. I. In fine haec subscriptio legitur: Ε᾽τελειώθη μηνὶ Μαΐῳ γ΄. ἰνδ. ε΄. ἔτυς ϛϠλε΄. ἐν Κωνςαντινουπόλει. *Absolutus est* (Liber) *mense Maio, die III. ind. V. anno* 6935. (Christi MCCCCXXVII.) *Constantinopoli*. COD. XVIII.

II. pag. 110. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum*. In dicto Cod. §. II. In fine: Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Τέλος Α᾽ριςοτέλους ῥητορικῆς πρὸς Α᾽λέξανδρον.

III. pag. 157. *Dionysii Halicarnassei de Thucydidis proprietatibus ad Ammaeum Epistola*. Habes etiam supra p. 463. §. II.

IV. pag. 165. *Eiusdem de compositione nominum Epitome*. Inc. Δῶρόν τοι ϗ ἐγὼ, τέκνον φίλε Ρ῾οῦφε Μελίτιε, κ. λ. Def. διὰ ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας. Initium tantum concordat cum edit. Lipsiens. curante Frider. Sylburgio MDCXCI. fol. Tom. II. pag. 1. Nam re-

reliqua, utpote in compendium redacta, ab ipsa prorsus discrepant.

V. p. 189. *b.* Θεοφράστου χαρακτῆρες. *Theophrasti Characteres XV.* Inc. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον. Des. τοῖς ἐχθροῖς (1) μὴ ἐπεύχεσθαι. Concordant cum editis Graece & Latine Traiecti ad Rhenum MDCCXXXVII. in 8. curante Ioanne Cornelio de Pauw a pag. 1. ad p. 138.

Codex Graec. membr. Ms. optimus in 8. Saec. XV. scriptus, ut videtur, manu Francisci Philelphi, cuius in principio imago, ac gentilitium stemma, una cum ipsius Aristotelis effigie depicta sunt. Constat foliis scriptis 199.

ΟΙ ΙΒ. ΑΓΩΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

XII. LABORES HERCVLIS.

Ac praeterea

Cornuti, Palaephati, Aeliani Romani, Heraclidis, & Aristotelis quaedam.

COD. XIX. I. pag. 1. Οἱ δώδεκα ἀγῶνες τοῦ Ἡρακλέους. *Duodecim labores Herculis*, versibus sex politicis descripti, & postea soluta oratione Capitibus duodecim explicati, auctore Anonymo. Concordant penitus cum editis inter Excerpta Varia Graecorum Sophistarum & Rhetorum Leonis Allatii Romae MDCXLI. in 8. a pag. 321. ad pag. 341. Vide supra pag. 430. §. VII. ubi praeter schedia ab Allatio edita, Grammaticalis etiam exercitatio habetur.

II. pag. 7. *b.* Κορνούτου πρὸς τὸν υἱὸν Γεώργιον περὶ Θεῶν. *Cornuti*, (qui alibi Phornutus, sed hic ubique scribitur Cornutus) *ad filium Georgium de Diis Liber*. Initium & finis cum illo concordat Codicis XXIV. Plut. LVII. quem vide supra pag. 371. §. XXVIII.

III. pag. 41. *b.* Παλαιφάτου περὶ τῶν ἀπίστων ἱστοριῶν. *Palaephati de incredibilibus historiis*. Inc. Τάδε περὶ ἀπίστων συγγέγραφα. Des. ἐξ οὗ ὠνεῖται ὅσα βουλητέον αὐτῷ· ἐκ τούτων δὲ ὁ μῦθος. Haec sunt postrema Capitis Περὶ τοῦ κέρατος τῆς ἀμαλθείας inscripti, & incidunt in pag. 122. edit. Basil. MDXLI. in 8. interprete Cornuti Conrado Clausero Tigurino, & Palaephati Philippo Phasiano Bononiensi.

IV. pag. 66. Αἰλιανοῦ Ῥωμαίου ποικίλης ἱστορίας βιβλίον α΄. *Aeliani Romani Variae Historiae Liber I.* Inc. Δεινὸν κατὰ κοιλίαν. *Liber XIV.* des. ἥττων τοῦ κερδαίνειν ὤν. Nihil de hisce Aeliani Libris adnotandum nobis erit, quum in ipsorum nuperrima editione Lugd. Bat. Amstelod. &c. anni MDCCXXXI. in 4. Tom. II. curante Abrahamo Gronovio luculentissime adornata, collati fuerint, ut ex Praefatione colligitur, omnesque variantes lectiones summa diligentia descriptae.

V. pag. 201. *b.* Ἐκ τῶν Ἡρακλείδους περὶ πολιτειῶν. Excerpta *ex Heraclide de Politiis* Graecorum. Incipiunt a Rep. Atheniensium, nimirum: Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Desinunt in illa Thespiensium in verbis: πολλὰ ὤφειλον. Initium & finis concordat cum editis Gr. & Lat. in Thesauro Graecar. Antiquit. Iacobi Gronovii, edit. Venet. MDCCXXXV. fol. Vol. VI. pag. 2821. Notandum tamen est, pro Capite Κορκυραίων inscripto (edit. p. 2832.) in Codice legi Caput Ταραντίνων, ab edito prorsus diversum.

VI. pag. 212. *De Nili incremento variae philosophorum & historicorum sententiae*, ut in Codice II. huius Plutei, supra p. 583. §. II.

VII. pag. 214. *b.* Ἀριστοτέλους περὶ παραδόξων ἀκουσμάτων. *Aristotelis de mirabilibus auscultationibus* Liber. Inc. Ἐν τῇ Παιονίᾳ. Des. ἥδιστα βεβιῶσθαι. Exstat in toties citata edit. T. I. a pag. 1150. ad p. 1168. lin. 30.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XIV. optimae notae. Constat foliis scriptis 244.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Aristidis Orationum volumen, quarum praevia est Tabula, sequiori aevo exarata. Eae vero sunt XLI. (2) nimirum: COD. XX.

I. pag. 1. *Aristidis Orationes Leuctricae quatuor*, scilicet II. III. IV. & V. In cit. edit. T. I. a pag. 427. ad p. 476.

II. pag. 31. *Nomine Legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

III. pag. 38. *In Smyrnam Oratio*. T. I. p. 229.

IV. pag. 41. *b. Monodia de Smyrna*. Ibid. p. 260.

V. pag. 43. *Oratio de Smyrna ad Reges Romanorum &c.* Ibid. p. 512.

VI. pag. 45. *b. Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. p. 263.

VII. pag. 49. *b. Gratulatio Smyrnaea*. Ib. p. 269.

VIII. pag. 51. *b. Eleusinia Oratio*. Ibid. p. 256.

IX. pag. 54. *De concordia ad civitates Asiae*. Ibid. p. 517.

X. pag. 67. *De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XI. pag. 76. *Oratio Rhodiaca*. Ibid. p. 539.

XII. pag. 86. *b. In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.

XIII. pag. 103. *Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. p. 236.

XIV. pag. 109. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XV. pag. 131. *b. De non agendis comoediis*. T. I. pag. 504.

XVI. pag. 136. *In Apellam genethliaca* cum argumento. Ibid. p. 68.

XVII. pag. 140. *b. In Eteoneum Oratio funebris*. Ibid. p. 75.

XVIII.

(1) In edit. θεοῖς pro ἐχθροῖς legitur.
(2) Non XLIII. ut ait Montfaucon. in suo Catalogo

XVIII. pag. 143. *In Alexandrum funebris Oratio*. Ibid. p. 80.

XIX. p. 148. *b. Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XX. pag. 153. *Contra proditores mysteriorum*. Ibid. p. 401.

XXI. pag. 160. *b. Oratio ad Regem*. Tom. I. p. 56.

XXII. pag. 166. *Oratio Aegyptica*. T. II. p. 331.

XXIII. pag. 185. *In Minervam divinatricem Oratio*. T. I. p. 9.

XXIV. pag. 189. *In Asclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.

XXV. pag. 192. *b. In puteum Aesculapii*. Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 195. *In Herculem*. Ib. p. 31.

XXVII. pag. 197. *b. In Bacchum*. Ibid. pag. 28.

XXVIII. p. 199. *In Aesculapium*. Ibid. p. 36.

XXIX. pag. 201. *b. In Iovem*. Ib. p. 1.

XXX. pag. 205. *b. In Aegaeum pelagus*. Ibid. p. 247.

XXXI. pag. 208. *In Serapim*. Ibid. p. 47.

XXXII. pag. 213. *Isthmica in Neptunum*. Ibid. p. 17. In fine huius orationis, pag. nimirum 219. sequens subscriptio legitur: Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος μηνὶ Αὐγούστῳ κε΄. ἔτει ,ϛϡδ΄. ἰνδ. δ΄. *Finem adcepit praesens liber mense Augusto, die XXV. anno 6904.* (Christi MCCCXCVI.) *indictione IV.* (1)

XXXIII. pag. 220. *Sacri Sermones VI.* Ib. a pag. 273. ad pag. 362. Notandum, in calce trium Orationum, scilicet Eleusiniae, Genethliacae in Apellam, & in Minervam, notas illas anni, & loci, in quo habitae sunt, adscriptas esse, quas retulimus supra pag. 585. §. VIII. XX. & XXI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. nitide exaratus, Saec. XIV. exeuntis. Constat foliis scriptis 273.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

COD. XXI

ARistotelis de Arte Poëtica liber singularis, ut in Codice XIV. supra p. 603. §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 22.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

COD. XXII.

I. pag. 1. APhthonii Sophistae Progymnasmata. Vide in Codice XV. huius Plutei, supra pag. 604. §. I. Scholiis vero hinc inde adspersus est hic Liber, quae in dicta edit. desiderantur.

II. pag. 40. *Hermogenis Rhetoris de partitione statuum & quaestionum Oratoriarum*. Ib. §. II.

III. pag. 75. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Ibid. §. III. Praecedunt heic pauca quaedam veluti prolegomena in sequentes Libros.

IV. p. 129. *Eiusdem de Formis Oratoriis Libri II.* Ibid. §. IV. Heic quoque praecedunt Prolegomena, quorum initium: Τον πολιτικὸν λόγον. Finis: ἀλήθεια, δεινότης. In calce vero Libri primi, nimirum pag. 204. *b.* hoc legitur distichon:

Ἔῤῥωσο, ῥητὴρ, τῇ μελιῤῥύτῳ τέχνῃ,
Τέρπου, χόρευε, ῥητόρων ἡ φαιδρότης.
Vale, Rhetor, cum melliflua arte,
Delectare, tripudia, rhetorum splendor.

V. pag. 271. *De apto & ponderoso genere dicendi methodus*. Ibid. §. V.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. nonnullis in locis recentiori manu suppletus, videlicet a pag. 1. ad 3. a 99. ad 104. & a 266. usque ad finem. Constat foliis scriptis 290.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONII DE CONSTRVCTIONE.

APollonii Dyscoli de Syntaxi partium orationis libri IV. quibus singulis praecedit Tabula. Liber I. inc. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς. Liber IV. des. τὸν παραναγινώσκοντα. Aldus edidit Venetiis A. MCCCCXCV. fol. cum Theodori Gazae Grammatica, qui Apollonium in plerisque secutus est. Optimam Graecolatinam debemus editionem Frid. Sylburgio Francofurti apud Andreae Vechelii heredes MDXC. 4. Vid. Fabric. B. Gr. Vol. VII. p. 1. seq. COD. XXIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 158.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

ARISTIDES.

ARistidis Orationes XI. in hoc continentur Codice, quarum ordo sequens est: COD. XXIV.

I. pag. 1. *Oratio Panathenaica*. In cit. edit. T. I. p. 91.

II. pag. 58. *Platonica secunda pro Quatuorviris*. Tom. II. p. 116. Haec autem in Codice, quinquepartita est, & hypotheses plures praesefert. Prima inc. Φασί τινες, κ. λ. & concordat cum Prolegomenis cit. edit. a pag. 10. col. 1. lin. 24. usque ad finem. Altera eadem est cum illa, quae legitur secundo loco in Cod. VI. supra pag. 590. §. II. Tertia *de Orationis genere*, inc. Τὸ δὲ εἶδος τοῦ λόγου, κ. λ. Des. ἀφαιρεῖσθαι βλάβην ταῖς λύσεσιν. Quarto loco sequitur Epigramma *in statuam Periclis*, quod vide in cit. pag. 590. §. II. Quinto denique aliud brevissimum argumentum, sive scholion in Orationis prooemium, quod inc. Τὸ προοίμιον ὡς ἐπὶ δευτερο-

λο-

(1) Memorat hunc Codicem Montfauc. Palaeogr. Graec p. 74. sed pro *bombycino chartaceum* dicere debuerat.

λογίας, κ. λ. Def. τὸ συγγνώμην αἰτεῖν. Haec autem omnia primam Orationis partem, *de Pericle*, praecurrunt; secundae vero, & tertiae, ubi de *Cimone*, *& Miltiade* agitur, sua sunt argumenta, ut in Cod. IX. supra pag. 597. §. II.

III. pag. 166. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ib. pag. 1. Praecedit argumentum, quod inc. Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν τῷ Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος. Des. σαφέστερον τοῦτο ὀψόμεθα. In Prolegomenis cit. edit. a pag. 6. col. 2. lin. 23. ad pag. 10. col. 1. lin. 23. Huic subiicitur scholion de Orationis prooemio, cuius initium: Τὸ προοίμιον ἔλαβεν. Finis: τοῖς ἀγῶσι φυλάττει. In duas autem dividitur partes, ut in aliis Codicibus adnotavimus.

IV. pag. 224. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 233. *Oratio Sicula prior*. T. I. p. 363.

VI. pag. 241. *Oratio Sicula posterior*. Ibid. p. 376.

VII. pag. 250. *Oratio de pace prior*. Ibid. p. 391.

VIII. pag. 254. *b. Oratio de pace posterior*. Ibid. p. 399.

IX. pag. 259. *Oratio de societate prior*. Ibid. p. 477.

X. pag. 267. *Oratio de societate posterior*. Ibid. pag. 490.

XI. pag. 276. *Leuctrica prima*. Ibid. pag. 407. Praeit hypothesis, ut in edit. ac praeterea breve scholium circa Orationis prooemium, quod inc. Διαπορητικὸν τὸ προοίμιον. Des. αἱροῦμαι Λακεδαιμονίους.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 288.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PROGYMNASMATA.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica cum Commentariis, Theophrasti, Dionysii Halicarnassei, & Libanii quaedam.

COD. XXV. IN prima Codicis pagina distichon Graecum legitur cum versione Latina, nimirum:

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει τῷ τε χαλινῷ,
Μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.
Vlnali Nemesis baculo frenisque monet, ne
Infrenum dicas quid, faciasve nimis.

Pag. 2. Nomen, forte possessoris, occurrit maiusculis expressum litteris hoc pacto: LIBER RHETORICORVM GEORGII VIRGITII RHITHIMNAEI CRETENSIS.

Pag. 3. *b.* Quaedam parvi momenti *de virtutibus animae & corporis &c.*

Pag. 4. *b.* Excerptum ex Platonis Dialogo, qui inscribitur *Gorgias*.

Pag. 5. *b.* Nomen amanuensis hoc disticho iambico:

Μέγιστε Χριστὲ καὶ βροτῶν εὐεργέτα,
Θεόδωρον φύλαττε τὸν σὸν οἰκέτην.
Maxime Christe, in mortales beneficus,
Theodorum tuere tuum famulum.

I. pag. 6. Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς. *Prolegomena Rhetoricae*. Inc. Τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὡρίσαντο. Πλάτων μὲν γὰρ εἶπεν, κ. λ. Des. καὶ τὰ πολλὰ, ἃ μηχανώμενος ποιεῖ πρὸς κτῆσιν τῆς ὑγιείας, πράξεώς εἰσιν. Pag. 9. *b.* Προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων. *Prolegomena in Progymnasmata* Aphthonii, quae mox sequuntur. Inc. Προγύμνασμά ἐστιν ἄσκησις μετρίων πρὸς μειζόνων ἐπίῤῥωσιν πραγμάτων. Des. καὶ περὶ τὸ πανηγυρικὸν γυμνασία. Aphthonii textus inc. a pag. 19. *b.* cui praemittitur Index Capitum. Commentariorum initium fit a pag. 29. post Caput inscriptum, Ὅρος ἐγκωμίου, & ita habet: Μετὰ τὰ προλαβόντα προγυμνάσματα τίθεται τὸ ἐγκώμιον, ὡς τελείαν ἔχον πανηγυρικοῦ λόγου διαίρεσιν. Continuantur deinde usque ad finem, singulis Aphthonii progymnasmatum sectionibus subiecta.

II. pag. 49. *b.* Προλεγόμενα τῶν στάσεων. *Prolegomena in Partitiones statuum & quaestionum Oratoriarum Hermogenis*. Inc. Ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχώς. Des. τοῦ πεπραγμένου. His adiicitur Caput quoddam inscriptum: Πῶς ἐπιγνωσόμεθα τὰς στάσεις. Quomodo *dignoscemus partitiones*. Hermogenis textus incipit a p. 57. *b.* Huius quoque Libri uberrimus est Commentarius, & textui interfertus. Inc. Λεληθότως μὲν ἀποδίδωσι τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον ὁ Ἑρμογένης. τέχνην μέν τοι αὐτὴν εἶναι φανερῶς φησιν, κ. λ.

III. pag. 131. *b.* Προλεγόμενα τῶν εὑρέσεων. *Prolegomena in Libros IV. de Inventione Oratoria*. Inc. Περὶ εὑρέσεων ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον, καί τοι καὶ τῶν ἄλλων πραγματειῶν Ἑρμογένους εὑρέσεις τινὰς εἰσαγουσῶν, κ. λ. Des. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Hermogenis textus incipit a pag. 133. *b.* Commentarii vero initium est: Πρώτην καὶ καλλίστην εὕρεσίν φησιν τῶν προοιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως, κ. λ.

IV. pag. 185. *b.* Προλεγόμενα τῶν ἰδεῶν. *Prolegomena in Libros II. de formis Oratoriis*. Inc. Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον ἔχειν. Des. συνθήκην, ἀνάπαυσιν, ῥυθμόν. Hermogenis textus incipit a pag. 186. Commentarius vero pag. ead. *b.* hoc pacto: Τὸ χρήσιμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν, ὡς ἐξ αὐτοῦ πάρεστι γνῶναι, κ. λ.

V. p. 271. *b. Eiusdem Hermogenis de eloquentia, sive de apto & solerti genere dicendi methodus*, item cum Commentario, qui inc. Ἰστέον, ὅτι τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἡ μέθοδος, ὅπερ ἐπὶ τῆς λέξεως τὸ σχῆμα, κ. λ. Brevissimus tamen est, & scholia potius dici possunt hac illac adspersa, quam Commentarius perpetuus.

VI. p. 283. *Synopsis de figuris ab Hermogene memoratis in libris de Inventione, & de Formis dicendi*. Vide in Cod. XIV. Plut. LV. supra p. 278. §. III.

VII. pag. 284. *b. Theophrasti Characteres*

res XV. (1) ut ſupra in Cod. XVIII. huius Plutei pag. 609. §. V.

VIII. pag. 289. *b. Dionyſii Halicarnaſſei de compoſitione nominum ad Melitium Rufum Epitome*. Concordat cum illa dicti Codicis XVIII. ſupra pag. 608. §. IV.

IX. pag. 303. *b.* Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις. *Problemata Rhetorica in ſtatus*, ſive, *quaeſtiones Oratorias*. Inc. Νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν μήτε τὸν ἐπίτροπον, μήτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν. Deſ. καὶ κρίνεται παρανομίας.

X. pag. 308. Sequuntur duae Libanii ſophiſtae Declamationes, quarum prima eſt *Menelai ad Troianos Oratio pro reddenda Helena*, ut in edit. Pariſ. Gr. Lat. apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. I. pag. 189. Altera pag. 312. *Moroſus ſe deferens, quod uxorem loquacem duxerat*. Ibid. p. 300. Imperfecta eſt in fine: deſinit enim in verbis: ὥς τε καὶ τῶν τεττίγων, ὁ μὲν . . . . . quae incidunt in pag. 310. lin. 39. In calce Codicis legitur brevis ratio praeparandi aurum, quo ſolebant a veteribus ut vocabant illuminatoribus litterae depingi, quae ita habet: Εἰ βούλει μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς χρυσογραμμίας, ποίησον οὕτως. λαβὼν τὸ χρυσάφιον ὅσον θέλεις, ἔμβαλε αὐτὸ εἰς τὸν ἄκμονα, καὶ κρούσον πολλάκις ἕως ἂν ποιήσῃς αὐτὸ ἄχρι καὶ τοῦ λεπτοτάτου.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 317.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONIVS DE CONSTRVCTIONE.

COD. XXVI. Continet hic Codex *Apollonii Dyſcoli de Conſtructione Libros tres priores* tantum, cum aliquot ſcholiis in margine. In prima pagina ita ſcriptum legitur: *Olim Petri de Medicis recuperatus a Fratribus S. Marci de Florentia de manibus Domini Ioannis Laſcaris Graeci: & relatus ab Eccleſia S. Antonii ad Portam Faventinam anno* 1497. *die* 31. *Martii*.

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XIV. Conſtat foliis ſcriptis 138.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Quibus adde

Hermogenis Rhetorica Opera, Pſelli, & Anonymi quaedam.

COD. XXVII. I. pag. 1. *Aphthonii ſophiſtae progymnaſmata*. Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε. Deſ. γενήσεται πάθους. Alibi etiam occurrerunt. Instructa ſunt autem ſcholiis marginalibus valde crebris.

II. pag. 35. Ἑρμογένους ῥήτορος προγυμνάσματα. *Hermogenis Rhetoris progymnaſmata*, Capitibus XII. diſtincta. Inc. Τὸν μῦθον ἀξιοῦσι πρῶτον προσάγειν τοῖς νέοις, διότι τὰς ψυχὰς αὐτῶν πρὸς τὸ βέλτιον ῥυθμίζειν δύναται. ἔτι οὖν αὐτοὺς ἁπαλοὺς ὄντας ἀξιοῦσι τάττειν, κ. λ. Deſ. τῷ δυνατῷ δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὅτι οὐδὲ δύναται λέγειν· τῷ πρέποντι δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὡς εἰς δόξαν βλάπτει. Si titulo praefixo, quem retulimus, fides habenda eſt, coniicere inde poſſemus, primum hoc eſſe ex iis quinque ſcriptis, (2) quibus totum conſtabat Hermogenis Opus rhetoricum, & ex quibus poſteriora tantummodo quatuor ad nos perveniſſe teſtatur Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 429. initio §. V. Ac profecto Capitum numerus, quae ſunt XII. coniecturam confirmaret; totidem enim progymnaſmata ſua propoſuiſſe Hermogenem, patet ex Graeca eiuſdem rhetoricae ſynopſi, quam ſub Matthaei Camariotae nomine edidit Hoeſchelius, ubi haec habentur: Τὰ ῥητορικὰ προγυμνάσματα εἰς δώδεκα περιέστησε πρὶν ὁ Ταρσεὺς Ἑρμογένης, εἰς ὕστερον δὲ ταῦτα εἰς δέκα καὶ τέσσαρα παρεξέτεινεν ὁ Ἀντιοχεὺς Ἀφθόνιος (3). Ex quibus verbis colligitur, Aphthonium in Hermogenis Progymnaſmata ſcripſiſſe; quae quum ille magis perſpicue explicuiſſet, & exemplis declaraſſet, factum fuit, ut ſervato Aphthonii libro, Hermogenis ille neglectus fuerit, ac propterea paene perierit. Vtcumque tamen ſe res habeat, quum in hoc Codice vetuſtatis non adſpernandae poſt Aphthonii Progymnaſmata prolixiora, habeantur alia breviora, Hermogenis nomine appoſito, hoc illi opus vindicare quis prohibet?

III. pag. 52. *Hermogenis Inſtitutio Rhetorica de partitione ſtatuum & quaeſtionum oratoriarum*. Praecedunt Prolegomena quaedam, quorum initium: Τί ἐστι ῥήτωρ; ἀνὴρ πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιστήμων, κ. λ.

IV. pag. 101. *Eiuſdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Praecedit in ipſos Prooemium, incipiens: Ὅτι τοῦ πολιτικοῦ λόγου μέρη εἰσὶ τέσσαρα, προοίμια, διηγήσεις, πίστεις, ἐπίλογοι, κ. λ. Deſinens vero, καὶ οὕτω γίγνεται καὶ καλεῖται ἡ μικρὰ σύνοψις τοῦ πρώτου τόμου τῶν προοιμίων. Tum ſubiiciuntur alia Prolegomena, quorum initium: Ἰστέον, ὅτι σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνογράφος, κ. λ.

V. pag. 181. *b. Eiuſdem de Formis dicendi Libri II.* item cum prolegomenis, quae inc. Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ καὶ τὸ δυνατὸν ἔχειν, τουτέστι τὸ δυνάμενον πεῖσαι, κ. λ. Deſ. καὶ τοιάδε ἡ διήγησις οὐκ ἂν ἐπιτύχοι τοῦ σκοποῦ.

VI. pag. 275. *Eiuſdem de eloquentia, ſive de*

(1) Hos omiſit Montfauconius.

(2) Quinquepartitam fuiſſe Hermogenis Rhetoricam, diſerte docet Tzetzes Chil. VI. hiſt. 79. cuius haec ſunt verba:

——— ——— ——— εἰς πέντε διαιρεῖται,
Εἴς τε τὰ προγυμνάσματα, στάσεις καὶ τὰς εὑρέσεις,
Ἰδέας, καὶ πρὸς μέθοδον δεινότητος σὺν τούτοις.

Ex quibus patet priorem Rhetoricae partem fuiſſe Progymnaſmata, de quibus ſermo eſt.

(3) Hermogenes enim in uno eodemque progymnaſmate confirmationem & confutationem coniunxit, & in uno quoque vituperationem & laudem. Aphthonius poſtea haec diviſit, ac propterea quatuordecim progymnaſmata propoſuit.

le apto & solerti genere dicendi methodus. In hanc nulla sunt prolegomena, sed tantummodo scholia in ora libri hinc inde adspersa, quemadmodum etiam in reliquos omnes Hermogenis Tractatus, quos hactenus recensuimus, & quorum initium, & finis cum edit. toties cit. mirifice concordant.

VII. pag. 296. Σύνοψις τῶν περὶ τοῦ κάλλους. *Synopsis de pulcro, simplici, & dulci genere dicendi*. Inc. Ἔννοιαι, ἢ μέθοδοι τοῦ τοιούτου κάλλους οὐκ εἰσὶ, κ. λ. Des. εἰ περιςατικὸν αἰτιώμενος, πράγματι συγχωροίης, μετάληψις. Auctor Anonymus.

VIII. pag. 297. Περὶ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν τοῦ Ψελλοῦ. *Pselli de tribus figuris syllogismorum, & de hypotheticis syllogismis, & alia dialectica*. Inc. Τῆς συνόψεως συλλογισμῶν ςοχαζόμενοι. Des. οὔτε κατὰ μέρος. Videntur imperfecta.

IX. pag. 312. *Historiae quaedam fabulares in Homerum*, quibus versiculi VI. praecurrunt. Inc. Ποτιδαία πόλις ἐςὶν ἐν τῇ Θρᾴκῃ. Des. ἔςι δὲ αὕτη. . . . . Imperfectae sunt. His subiiciuntur pag. 314. denominationes quorumdam locorum, & populorum, veluti Longobardorum, Venetorum, Calabrorum &c.

X. pag. 315. Ἐθνικαὶ διάλεκτοι Λεσβώνακτος. *Lesbonactis Dialecti gentium*. Inc. Οἱ Εὐβοεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα. Des. πάντες οἱ Αἰγύπτιοι βοῶσιν. Nihil de hoc Lesbonactis Opusculo apud Fabricium occurrit.

XI. pag. 317. *Fragmenta quaedam Grammatica* sine principio. Inc. . . . . καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι ῥίπτω· ἢ διατί τρέπεται τὸ ε εἰς ι; ἐπειδὴ τὸ ε ἡνίκα πλεονάσῃ ἢ ἕτερον σύμφωνον τρέπεται εἰς ι. Des. περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. Utrum autem postrema sint totius Tractatus, quum auctoris nomen lateat, prorsus ignoramus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. tineis passim conrosus, ac male redactus. Constat foliis scriptis 320.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

AESCHINIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aliae Anonymi.

COD. XXVIII. I. pag. 1. AEschinis Epistolas, aliae novem praecedunt ἀδέσποτοι, tantumque illius nomine, ad quem scriptae sunt, in extrema marginis ora apposito.

I. inc. (1) Ἔδει τὴν βουλὴν ἡμῖν, κ. λ.

II. Σαρτοριάνῳ, inc. Ῥήτωρ ὢν ἀγαθός.

III. Πρισκιάνῳ, inc. Πολλαχόθεν αἰδοῦμαι Μόνιμον.

IV. Εὐδαίμονι, inc. Θάλλης ἠδικῆσθαί φησιν.

V. Ἀνδρονίκῳ, inc. Ἀλλ' ἐγώ σοι παρὰ τοῦ Δημοσθένους.

VI. Δημητρίῳ, inc. Σὺ μὲν οὐκ ἐᾷς αἰτεῖν.

VII. Δατιανῷ, inc. Ἐπειδὴ πάλαι τῆς βοηθείας.

VIII. Πολυχρονίῳ, inc. Δέχου δὴ ἀμφοῖν ὑπὲρ ἑνὸς ἔργου.

IX. Ἡσυχίῳ, inc. Ἀκούω παῖδα γεωργόν. Hae non occurrunt in Collectione Cuiaciana.

II. pag. 5. *b*. Sequuntur *Aeschinis Epistolae XII.* quotquot sunt in cit. Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46. Post Epistolam tertiam hoc legitur Epigramma distichon:

Ὄμμασι πυρσοτόκοισιν ἀλάςορες εἴκετε πάντες.
Οὐ θέμις ἀντιθέους ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύειν.
Oculis quicumque estis ignivomis, scelesti omnes abite.
Non decet profanos sacra in aede versari.

III. pag. 27. Ultimo loco legitur Epistola & ipsa ἀδέσποτος, Ἀνατολίῳ tamen inscripta. Inc. Οἷα τετόλμηται οὐ παρὰ τὸν Ἴσρον, κ. λ. Des. ὁ κωλύων ταῦτα τολμᾶσθαι. Non adest in Collectione Cuiaciana.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 12. Saec. XV. Constat foliis scriptis 29.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

APOLLODORI ATHENIENSIS BIBLIOTHECA.

COD. XXIX. COntinet hic nitidissimus Codex *Apollodori, Asclepiadae filii, Atheniensis Grammatici, discipuli Aristarchi Grammatici, Bibliothecam*, sive *de Diis Libros III.* de quorum editionibus agit Fabricius B. G. Vol. II. pag. 660. seqq. Inc. Οὐρανὸς πρῶτος. Des. σίννην ἀπέκλεισεν. Concordat initium & finis totius Operis cum edit. Graec. Lat. Salmurii MDCLXI. in 4. curante Tanaquillo Fabro. In Codice nostro nulla Librorum divisio est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 92.

(1) Haec tamen prima neque auctoris, neque eius, ad quem missa est, nomen habet.

FINIS PLUTEI LX.

BIBLIOTHECAE MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXIX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVIII.

CODEX I.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

Ontinet hic optimae notae Codex, *Plutarchi Chaeronensis Vitas Parallelas XLVIII.* in tres Libros divisas, quorum prior XVIII alter XIV. tertius XVI. continet. Praecedit in primo folio Πίναξ τῶν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ τοῦ Πλουτάρχου λόγων παραλλήλων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης βίβλου. *Tabula Plutarchi Vitarum Parallelarum primi, secundi, & tertii libri, quae in hoc continentur Volumine*, exhibens titulos, & initia singularum. Ordo autem ipsarum sequens est:

I. pag. 2. Post titulum, Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων λόγοι, βιβλίον πρῶτον, *Sapientis Plutarchi Vitarum parallelarum Liber primus*, prima inscribitur: Θησεύς. *Theseus*. Inc. Ὥσπερ ἐν ταῖς γεωγραφίαις. Des. προσονομάζομεν In ed. Graec. Lat. Paris. typis Regiis A. MDCXXIV. T. I. p. 1.

II pag. 8. Ῥωμύλος. *Romulus*. Inc. Τὸ μέγα. Des. τέκνωσιν. Ibid. p. 17.

III. pag. 16. Σόλων. *Solon*. Inc. Δίδυμος ὁ γραμματικός. Des. τοῦ φιλοσόφου. Ibid. p. 78.

IV. pag. 22. *b.* Ποπλικόλας. *Poplicola*. Inc. Τοιούτῳ δέ. Des. ἐνεποίησεν αὐτῷ. Ibid. pag. 97.

V. pag. 28. Θεμιστοκλῆς. *Themistocles*. Inc. Θεμιστοκλεῖ δέ. Des. γενόμενος. Ibid. p. 111.

VI. pag. 34. *b.* Κάμιλλος. *Camillus*. Inc. Περὶ δὲ Φουρίου. Des. ἀποθανόντες. Ibid. pag. 129.

VII. pag. 43. *b.* Ἀριστείδης. *Aristides*. Inc. Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. Des. δικαίως. Ibid. p. 318.

VIII. pag. 50. Κάτων. *Cato Maior*. Inc. Μάρκῳ δὲ Κάτωνι. Des. ἔμελλεν. Ibid. p. 336.

IX. pag. 57. *b.* Κίμων. *Cimon*. Inc. Περιπόλτας. Des. ὁ Ἑλληνικὸς ἀγών. Ibid. p. 478.

X. pag. 62. Λούκυλλος. *Lucullus*. Inc. Τῷ δὲ Λουκούλλῳ. Des. ἀμφοτέροις. Ibid. p. 491.

XI. pag. 74. Περικλῆς. *Pericles*. Inc. Ξένους τινάς. Des. γενέσθαι. Ibid. p. 153.

XII. pag. 82. Φάβιος Μάξιμος. *Fabius Maximus*. Inc. Τοιούτου. Des. τὸ πρωτεῖον. Ibid. p. 174.

XIII. pag. 89. Νικίας. *Nicias*. Inc. Ἐπεὶ δοκοῦμεν. Des. προεῖπεν. Ibid. p. 523.

XIV. pag. 96. Κράσσος. *Crassus*. Inc. Μάρκος δὲ Κράσσος. Des. ἐποίησεν. Ibid. pag. 543.

XV. pag. 105. Γάϊος Μάρκιος. *Caius Marcius Coriolanus*. Inc. Ὁ Μαρκίων οἶκος. Des. ὁμολογήσαντες. Ibid. p. 213.

XVI. pag. 112. *b.* Ἀλκιβιάδης. *Alcibiades*. Inc. Τὸ Ἀλκιβιάδου γένος. Des. τοῦ καλοῦ γενομένῳ. Ibid. p. 191.

XVII. pag. 121. *b.* Δημοσθένης. *Demosthenes*. Inc. Ὁ μὲν γράψας. Des. διηκούσαμεν. Ibid. pag. 846.

XVIII. pag. 127. Κικέρων. *Cicero*. Inc. Κικέρωνος δέ. Des. ὠμότητος. Ibid. p. 861.

XIX. pag. 140. Πλουτάρχου βίων παραλλήλων βιβλίον δεύτερον. Φωκίων. *Plutarchi Vitarum Parallelarum Lib. II. Phocion*. Inc. Δημάδης. Des. γενομένης. Ibid. p. 739.

XX. pag. 146. *b.* Κάτων. *Cato Minor*. Inc. Κάτωνι δέ. Des. ἀπέθανεν. Ibid p. 759.

XXI. pag. 159. *b.* Δίων. *Dio*. Inc. Ἆρά γε ὥσπερ. Des. γέγραπται. Ibid. p. 958.

XXII. pag. 169. *b.* Βροῦτος. *Brutus*. Inc. Μάρκου δὲ Βρούτου. Des. ἐκέλευσεν. Ibid. pag. 984.

XXIII. pag. 179. *b.* Αἰμίλιος. *Aemilius*. Inc. Ἐμοὶ μέν. Des. γενέσθαι. Ib. p. 255.

XXIV. pag. 187. *b.* Τιμολέων. *Timoleon*. Inc. Τὰ μὲν Συρακουσίων. Des. οὐκ ἔχοντες. Ib. pag. 236.

XXV. pag. 195. Σερτώριος. *Sertorius*. Inc. Θαυμαστόν. Des. κατεγήρασεν. Ibid. p. 568.

XXVI. pag. 200. *b.* Εὐμενής. *Eumenes*. Inc. Εὐμενῆ δέ. Des. ἐποίησεν. Ibid. pag. 583.

XXVII.

XXVII. pag. 205. *b.* Φιλοποίμην. *Philopoemen*. Inc. Κάσανδρος. Des. Φιλοποίμενος. Ibid. p. 356.

XXVIII. pag. 210. Τῖτος. *Titus*. Inc. Ο῍ν δέ. Des. δέξωμεν. Ibid. p. 369.

XXXIX. p. 215. Πελλοπίδας. *Pelopidas*. Inc. Κάτων ὁ πρεσβύτατος. Des. παρανομημάτων. Ibid. p. 277.

XXX. pag. 223. *b.* Μάρκελλος. *Marcellus*. Inc. Μάρκον δὲ Κλαύδιον. Des. ἀρετῆς. Ibid. p. 298.

XXXI. pag. 231. *b.* Α᾽λέξανδρος. *Alexander*. Inc. Τὸν Α᾽λεξάνδρυ τοῦ βασιλέως βίον. Des. τὴν διάνοιαν. Ibid. p. 664.

XXXII. pag. 248. Καῖσαρ. *Caesar*. Inc. Τὴν Κίννα. Des. ἀπέθανεν. Ibid. pag. 707.

XXXIII. p. 266. Πλυτάρχυ βίων παραλλήλων βιβλίον τρίτον. Δημήτριος. *Plutarchi Vitarum Parallelarum Liber III. Demetrius*. Inc. Οἱ πρῶτοι. Des. ἐπεισαγαγεῖν. Ibid. p. 888.

XXXIV. pag. 276. Α᾽ντώνιος. *Antonius*. Inc. Α᾽ντωνίυ. Des. ἐξήγαγεν. Ibid. p. 915.

XXXV. pag. 293. Πύῤῥος. *Pyrrhus*. Inc. Θεσπρωτῶν. Des. γενόμενος. Ibid. p. 383.

XXXVI. pag. 302. Μάριος. *Marius*. Inc. Γαΐυ Μαρίυ. Des. ἀπέκτεινεν. Ibid. p. 406.

XXXVII. pag. 313. Α῍ρατος. *Aratus*. Inc. Παροιμίαν. Des. καθ᾽ ἡμᾶς. Ibid. p. 1027.

XXXVIII. pag. 323. *b.* Α᾽ρτοξέρξης. *Artoxerxes*. Inc. Ο῾ μὲν πρῶτος. Des. ὑπερβαλόμενον. Ibid. p. 1011.

XXXIX. p. 329. *b.* Α῍γις, καὶ Κλεομένης. *Agis, & Cleomenes*. Inc. Οὐκ ἀτόπως. Des. συνῳκείωσαν. Ibid. p. 795.

XL. pag. 341. *b.* Τιβέριος ϗ Γάϊος Γράγχοι. *Tiberius & Caius Gracchi*. Inc. Η῾μεῖς δέ. Des. γεγονέναι. Ibid. p. 824.

XLI. pag. 350. Λυκῦργος. *Lycurgus*. Inc. Περὶ Λυκύργυ. Des. περὶ τοῦ Λυκούργου. Ibid. p. 39.

XLII. pag. 358. Νουμᾶς. *Numa*. Inc. Ε῍ςι δέ. Des. συναρμόσαντα. Ibid. p. 59.

XLIII. pag. 365. *b.* Λύσανδρος. *Lysander*. Inc. Α᾽κανθίων. Des. ἔχοντα. Ibid. p. 433.

XLIV. pag. 372. Σύλλας. *Sylla*. Inc. Λεύκιος δέ. Des. τὸ πρωτεῖον. Ibid. p. 451.

XLV. pag. 383. Α᾽γησίλαος. *Agesilaus*. Inc. Α᾽ρχίδαμος. Des. γεγονότα. Ibid. pag. 596.

XLVI. pag. 392. *b.* Πομπήϊος. *Pompeius*. Inc. Πρὸς Πομπήϊον. Des. συμμαχήσων. Ibid. p. 619.

XLVII. pag. 410. Γάλβας. *Galba*. Inc. Ο῾ μὲν Α᾽θηναῖος. Des. ἀπέλιπεν. Ibid. p. 1053.

XLVIII. pag. 415. *b.* Ο῍θων. *Otho*. Inc. Ο῾ δὲ νεώτερος. Des. τυχόντες. Ibid. pag. 1066.

In fine rubris litteris haec adscribuntur: Ο῾ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ε᾽γράφη ϗ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ τὴν Ι᾽ταλίαν ἐν τῃ πόλει Μάντουα κατὰ μηνὸς Μαΐου δευτέρης, ἡμέρα τετάρτῃ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης τοῦ ,ϛϡλθ᾽ ἔτους, κατὰ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ ,αυκθ᾽. ταῖν χεροῖν Γηράρδου ἐκ Πατρῶν παλαιῶν (1). *O Deus noster, qui omnia imples, tibi gloria. Scriptus est & absolutus liber hic in Italia, in civitate Mantuae, mense Maio, die II. feria IV. indictione VIII. anno 6939. Christi autem oeconomiae secundum carnem A. MCCCCXXIX.* (2) (imo MCCCCXXXI.) *manu Gerardi ex antiquis Patribus.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XV. nitidissimus, egregiis ornatus picturis initio singulorum librorum, ac diligentissime exaratus. Constat foliis scriptis 419.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.

THVCYDIDES.

IN hoc antiquissimo atque optimo Codice *Thucydidis Historia Peloponnesiaca* continetur, libris VIII. distincta, quorum initium & finis concordat cum editione Amstelodamensi apud R. & I. Westenios, & Guil. Smith MDCCXXXI. fol. ex recensione Caroli Andreae Dukeri, qui ope huius pretiosissimi Codicis suam hanc splendidissimam editionem reddere meliorem potuisset. Inc. Θουκυδίδης Α᾽θηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων ϗ Α᾽θηναίων. Des. θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Α᾽ρτέμιδι. Duo versus sequuntur in editione, qui recentiori manu in Codice additi sunt, nimirum: ὅταν ὁ μετὰ τῦτο τὸ θέρος χειμὼν τελευτήσῃ, ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται. Mox eadem manu, cui Codicem debemus litteris maioribus scriptoris nomen ita adpositum est: COD. II.

DEO GRATIAS PETRVS SCRIPSIT.

Tandem intricatissimo charactere sequitur tetrastichon ἄδηλον *in Thucydidem*, quod legitur in Anthologiae Libro I. Cap. XLIV. sed quum in aliquibus verbis differat ab edito, subiiciendum duximus. Ita vero habet:

Ω῏ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ᾽ ἐς χέρας, εἰ δὲ πέφυκας (3)
Νῆϊς Μουσάων (4), ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ γὰρ (5) οὐ πάντεσσι βατὸς, παῦροι δ᾽ ἀγάσαντο
Θυκυδίδην Ο᾽λόρυ, Κεκροπίδην τὸ γένος.

In margine scholia occurrunt ut plurimum diversa ab editis, tam antiqua eiusdem scriptoris, quam recentiori manu exarata. Inter antiqua accensendum est illud, quod in fine Libri IV. pag. 281. legitur hoc pacto:

Τῶν εἰς ιγ᾽. τέλος τῆς ζ᾽.

Α᾽πορῦσί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, Διατί Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ θ, ὀκτὼ συνεγράψατο ἱστορίας· ὁ δὲ Η῾ρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ η, εἶπεν ἐννέα. ὧν ἡ λύσις ψυχροτέρα, Ο῞τι, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ η ἕως τοῦ ρ ἐννέα στοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τῦ θ ἕως τοῦ ο ὀκτώ εἰσι, τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες, καὶ τὸ μετ᾽

(1) Innuit hanc subscriptionem Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 77. ubi bene admonet, quod si annus Mundi sit 6939. annus Christi debeat esse MCCCCXXXI. non MCCCCXXIX.

(2) In Catalogo Montfauc. typographi errore legitur 1409. pro 1419.

(3) In edit. δέ γε πάμπαν.

(4) In edit. ἔφυς Μυσέων.

(5) In edit. Εἰμὶ δέ γ᾽.

μετ' αὐτό. *Ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, Ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ μίαν συνεγράψατο· καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς η΄ τὴν ὅλην ἱστορίαν, οἱ δὲ εἰς ιγ΄. τὴν α΄ εἰς β΄. καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια΄.*

Ἰστέον δὲ, ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο, εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα, εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον. ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειώμεθα· εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς Ἰσοκρατικοὺς Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους. τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν· εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. Recentiorum vero ſcholiorum ſpecimen eſto illud, quod legitur p. 80. *b.* paullo poſt initium Libri II. in illa verba: *οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, κ. λ.* edit. cit. pag. 102. lin. 6. quod ita habet: *Οὐκ ἐπὶ τοῦ μεγάλως ἐνταῦθα κεῖται ἡ λέξις, ἀλλὰ μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ φανερῶς. προείρηται γὰρ, ὅτι ῥίζα καὶ αἰτία καὶ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τὰ κατὰ Πλάταιαν ἐγένετο, καὶ οὐ πρόφασις. πρόφασις μὲν γὰρ ἦν φανερὰ τοῦ λόγου τὰ κατὰ Ἐπίδαμνον καὶ Κέρκυραν. ἔπειτα ἡ τῶν Ἀθηναίων αὔξησις, ἥτις ἀφανὴς μὲν ἦν τῷ λόγῳ, ἀληθεστάτη δὲ αἰτία. ταῦτα μὲν οὖν προφάσεις ἦσαν καὶ αἰτίαι τοῦ πολέμου, οὐ μέντοι καὶ ἀρχή. τὰ δὲ κατὰ Πλάταιαν ἀρχὴ γέγονε τοῦ πολέμου, καθὼς καὶ οὗτος εἶπεν ἐν τῇ ἀρχῇ οὕτως εἰρηκώς· ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, τουτέστιν. ὡς τότε ἀρχὴν εἰληφότος τοῦ πολέμου, καὶ φανερῶς τῶν σπονδῶν λελυμένων, καὶ μηδεμιᾶς λειπομένης ἔτι ἀναβολῆς πρὸς τὴν μάχην.* De huiuſmodi vero ſcholiis vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 872.

Codex Graec. membranaceus Ms. inſignis in fol. min. Saeculi X. charactere paene quadrato, cuius primae ſex paginae alia manu ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 512.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

COD. III. ANtequam Opera, quae in hoc continentur Volumine recenſeamus, monendus eſt lector, huius, & ſequentis Codicis ordinem ab eo, qui bibliothecam primitus digeſſit, inverſum fuiſſe, quum hic, utpote tertium Parallelarum Vitarum Librum continens, illum, in quo prima earumdem pars exhibetur, ſequi debuiſſet. Calligraphus igitur, cuius in calce Codicis nomen legitur, quum Plutarchi Vitas XLVIII. exaraſſet, totumque Volumen in nimiam excreviſſet molem, vel ipſe, vel alius quiſpiam in tria diviſit, quorum primum Vitas XVIII. alterum XI. tertium XIX. continebat, ex quibus Volumen ſecundum intercidit, ut patet tum ex earumdem tabula item in calce Codicis ſubiecta, in qua ſingulae uſque ad quadrageſimam octavam enumerantur, tum ex quaternionum numeratione in imo margine appoſita; quum enim prima pars (1) in quaternione *κϛ΄.* ſc. *XXVI.* deſinat, tertia vero (2) incipiat a quaternione *μγ΄.* ſc. *XLIII.* colligas deeſſe ſecundam, quaternionibus XVI. compoſitam (3). Hoc praenotato, Vitas, quae in hoc continentur Volumine, recenſeamus. Eae vero ſunt:

I. pag. 1. *Phocionis*. In edit. cit. p. 739. (4).
II. pag. 10. *b. Catonis*.
III. pag. 30. *Dionis*.
IV. pag. 44. *b. Bruti*.
V. pag. 59. *b. Paulli Aemilii*.
VI. pag. 71. *Timoleontis*.
VII. pag. 82. *b. Sertorii*.
VIII. pag. 90. *b. Eumenis*.
IX. pag. 98. *Philopoemenis*.
X. pag. 104. *b. Flaminii*.
XI. pag. 112. *b. Pelopidae*.
XII. pag. 123. *b. Marcelli*.
XIII. pag. 135. *Alexandri*.
XIV. pag. 160. *b. Caeſaris*.
XV. pag. 180. *b. Syllae*.
XVI. pag. 196. *b. Ageſilai*.
XVII. pag. 210. *b. Pompeii*.
XVIII. pag. 238. *Galbae*.
XIX. pag. 245. *b. Othonis*.

Scholia quaedam rara occurrunt in margine, e quibus unum, quod habetur pag. 136. in verba *κλύδωνές τε καὶ μιμάλλονες, κ. λ.* paullo poſt initium Vitae Alexandri, heic deſcripſimus: *Κλύδωνας οἱ Μακεδόνες τὰς μαινάδας καὶ βάκχας καλοῦσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένας οἱονεὶ κλώζειν. ὅ ἐστι τὸ διὰ στομάτων ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν καὶ θορυβεῖν· καὶ μιμαλλόνες αἱ βάκχαι καὶ βοηδρόμοι αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως περιιοῦσαι διὰ τὸ εἶναι κάτοχοι, ἃς καὶ γεγωνοκόμους καλεῖ ἀπὸ τοῦ γεγωνώσκειν καὶ θορυβεῖν τὴν κόμην.*

In fine legitur: *Δόξα σοι ὁ Θεὸς, δόξα σοι. Ἐγράφη καὶ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἐν ἡμέρᾳ ε΄. τρίτην ἄγοντος αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν, ἔτει ͵ϛϡζ΄. ἰνδ. ζ΄. Ὁ δὲ γράψας Ἀνδρέας θύτης καὶ ταβουλλάριος ὁ Λεαντηνός. Τῷ θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντί με. Gloria tibi Deus, gloria tibi. Scriptus & abſolutus eſt hic liber menſe Octobri, feria V. die eiuſdem menſis III. anno* 6907. (Chr. MCCCXCIX.) *indictione VII. Qui autem ſcripſit eſt Andreas ſacerdos, & Tabularius Leantinus. Deo gratia, qui me redemit.* Meminit huius ſubſcriptionis Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 74. Hanc ſequitur Vitarum Tabula, uti paullo ante monuimus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis. Conſtat foliis ſcriptis 251.

ΠΛΟΥ.

(1) Hanc exhibet Codex IV. qui ſequitur.

(2) Hanc exhibet Codex III. quem prae manibus habemus.

(3) Vitae in hac ſecunda parte comprehenſae, erant. *Demetrii, Antonii, Pyrrhi, Marii, Arati, Artoxerxis, Agidis & Cleomenis, Caii & Tiberii, Lycurgi, Numae, & Lyſandri.*

(4) Brevitatis gratia deinceps editionem citare omittemus, quum id ſemel praeſtitum a nobis fuerit in Codice I. huius Plutei.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ.

PLVTARCHI PARALLELA.

COD. IV. HIc nitidissimus Codex & elegantissima pictura in fronte exornatus *Plutarchi Parallelarum vitarum Librum I.* continet, videlicet:

I. pag. 1. *Thesei.*
II. pag. 12. *Romuli.*
III. pag. 28. *Solonis.*
IV. pag. 40. *b. Poplicolae.*
V. pag. 51. *Themistoclis.*
VI. pag. 63. *Camilli.*
VII. pag. 80. *Periclis.*
VIII. pag. 95. *Fabii Maximi.*
IX. pag. 108. *Cimonis.*
X. pag. 117. *Luculli.*
XI. pag. 140. *C. Marcii.*
XII. pag. 154. *b. Alcibiadis.*
XIII. pag. 171. *b. Aristidis.*
XIV. pag. 184. *b. Marci Catonis Senioris.*
XV. pag. 199. *Niciae.*
XVI. pag. 212. *b. Marci Crassi.*
XVII. pag. 230. *b. Demosthenis.*
XVIII. pag. 240. *b. Ciceronis.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis, ab eodem Andrea sacerdote, de quo supra, descriptus. Constat foliis scriptis 259.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

SOCRATIS SCHOLASTICI HISTORIA ECCLESIASTICA.

Ac praeterea

Evagrii Scholastici Ecclesiasticae Historiae Libri VI.

COD. V. I. pag. 1. ΣΩκράτους Σχολαςικοῦ ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας τόμος Α'. *Socratis Scholastici Historiae Ecclesiasticae Liber I.* Inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. *Liber VII.* des. Θεοδοσίου δέδοτο. Vt in editione Amstelod. apud Wetstenium MDCC. T. II.

II. pag. 193. Εὐαγρίου Σχολαςικοῦ Ἐπιφανέως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας τόμος Α'. *Evagrii Scholastici Epiphaniensis, & ex praefectis Historiae Ecclesiasticae Liber I.* Inc. Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλου. *Liber VI.* des. παρασχόμενον. In dicta edit. T. III. Praeit initio Codicis Index Librorum Socratis, & Evagrii litteris quadratis, quibus etiam exhibentur argumenta Capitum, quae in Historiarum progressu occurrunt, ac summaria quaedam in ora Codicis apposita. Inscriptiones vero librorum singulorum litteris maximis & aureis expressae sunt. Scholia quoque ad marginem sunt exarata, manus quidem recentioris non satis crebra, vetustioris vero paucissima. In prima pagina legitur: Βιβλίον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἀρχιςρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ. *Liber venerabilis regii monasterii Archistrategi supernarum potestatum Michaëlis.*

Codex Graecus membran. Ms. in fol. min. Saec. XI. vere insignis. Constat foliis scriptis 290. eiusque variis lectionibus usi sunt, qui nuperam Amstelodami editionem procuderunt.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

COD. VI. IN hoc optimo Codice *Plutarchi Vitae Parallelae XIV.* continentur, quarum in primo folio praecurrit Index Graecus, & Latinus, apposita epigraphe:

Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων βίων
Βίβλος τρίτη πέφυκα καὶ λόγων πίναξ.

Vitae vero sunt:

I. pag. 1. *Demetrii.*
II. pag. 23. *Antonii.*
III. pag. 59. *b. Pyrrhi.*
IV. pag. 79. *b. Marii.*
V. pag. 102. *Arati.*
VI. pag. 122. *b. Artoxerxis.*
VII. pag. 134. *Agidis, & Cleomenis.*
VIII. pag. 156. *b. Tiberii, & Caii Gracchorum.*
IX. pag. 173. *Lycurgi.*
X. pag. 188. *Numae.*
XI. pag. 201. *b. Lysandri.*
XII. pag. 214. *b. Syllae.*
XIII. pag. 235. *Agesilai.*
XIV. pag. 252. *Pompeii.*

In calce huius postremae Vitae, ab eadem manu, quae tria ultima supplevit folia, legitur sequens subscriptio: Ἐγράφη χειρὶ Γρηγορίου Κουβουκλεισίου πλὴν τῶν μεταγραφέντων φύλλων μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδ. ι'. ἔτους ,ςφε'. *Scriptus est manu Gregorii* (1) *Cubuclesii, praeter transcripta folia, mense Iunio, indictione X. anno* 6505. (Chr. 997.) Puto autem errorem esse in hac anni nota; Codicis enim scriptura saeculo XIV. vetustior minime est, multo minus trium foliorum supplementum. Sequuntur deinde varia in Plutarchi laudem Epigrammata, & quidem hoc ordine:

I. Σχολαςικοῦ Ἀγαθίου ςίχοι ἐπιτύμβιοι εἰς Πλούταρχον ἡρωελεγεῖοι. *Agathiae Scholastici versus sepulcrales heroelegi in Plutarchum.*

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον ςῆσαν, Χαιρωνεῦ, κ. λ.

Exstat in Anthol. Libro V. Cap. XXXIII. sed pro ςῆσαν, Χαιρωνεῦ, habet ςήσαντο Χαιρωνεῦ.

II. Τοῦ Μιχαήλ.

Ὢ φρὴν μία πόσων φρενῶν φρένας φέρεις,
Χανδὸν πόσων πέπωκας ἐν βραχεῖ λόγους;
Οὐκ ἔςιν οὐδείς, ὃς πρὸς ἶσόν σοι λόγου
Ἐλθεῖν δυνηθῇ, κἂν θρασύνηται λίαν.

Mi-

(1) Montfaucon. tam in Catalogo sup., quam in Palaeogr. Graec pag. 46. & 99. male legit *Georgii* pro *Gregorii*; pag. vero 46. etiam in mensis nota decipitur: habet enim *Iulio* pro *Iunio*.

Michaëlis.

O mens una quot mentium intelligentias contines,
Quot sermones pleno ore brevi tempore potasti!
Nemo est qui tecum oratione
Contendere possit, etiamsi valde audeat.

III. Τοῦ αὐτοῦ.

Σειρὴν λόγων σῶν θελκτικωτάτη λίαν
Οὐ θῆρας αἱρεῖ κ̣ λίθυς, νεκρὰν φύσιν,
Ὡ'ς μῦθος Ἕλλην ἱςορεῖ τὸν Ὀρφέα,
Κακῶς διδάσκων, ὐκ ἀλήθειαν λέγων·
Ἃ γὰρ ςέρονται ϐ νοὸς ϐ τῦ λόγυ,
Ποίαν ἔχουσιν ἡδονὴν ἐν τοῖς λόγοις;
Ψυχὴν δὲ μᾶλλον, τὴν γέμουσαν τῶν λόγων,
Τέρπυσα θέλγει τῷ μέλει τῶν σῶν λόγων.

Eiusdem.

Siren sermonum tuorum adliciens maxime
Non bruta, non lapides trahit, inanimem naturam:
Vt Graeca narrat de Orpheo fabula
Male docens, nec veritatem effata;
Quae enim intelligentia carent, ac sermone,
Quannam ex sermonibus voluptatem capiant?
Sed animam potius ratione instructam
Oblectans, tuorum sermonum dulcedine demulcet.

IV. Τοῦ . . . (1)

Ἡ σὴ βίβλος πάρεςι τοῖς αἱρουμένοις
Λόγους ἀπαντλεῖν κ̣ καταρδεύειν φρένας,
Βρύουσα πηγὴ δαψιλέςατον πόμα.

Anonymi.

Tuus liber praesto est cupientibus
Haurire sermones, & irrigare mentem
Veluti fons uberrimum effundens haustum.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 287.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

SOCRATIS ECCLESIASTICA HISTORIA.

COD. VII. Σωκράτυς Σχολαςικοῦ ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας τόμος πρῶτος. *Socratis Scholastici Ecclesiasticae historiae Tomus I.* qui usque ad Caput XXVII. (2) deducitur, scholiis quibusdam marginalibus rubrica conscriptis instructus. Finis tamen Capitis desideratur. Inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλυ, Des. ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διάγοντι . . . quae verba incidunt in cit. edit. p. 54. lin. 25.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 29.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΟΤΘΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ.

PROCOPIVS DE GOTHICIS BELLIS.

COD. VIII. I. pag. 1. Προκοπίυ Καισαρέως ἱςορία τῶν Γοτθικῶν πολέμων, ὓς διὰ τῦ Βελισαρίυ ςρατηγῦ Ἰυςινιανὸς βασιλεὺς συνεςήσατο, ἐν τέσσαρσι τόμοις διῃρημένη. Ἀρχὴ τοῦ α' τόμου. *Procopii Caesariensis Historia bellorum Gothicorum per Belisarium Ducem a Iustiniano Imperatore susceptorum, in quatuor Tomos, seu Libros distributa. Tomus primus.* Inc. Τὰ μὲν οὖν ἐν Λιβύῃ πράγματα. Tomus, sive Liber IV. des. πάντα ἐξεῖλον Ῥωμαῖοι. κ̣ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ξυνετελεύτα τῷ Γοτθικῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Προκόπιος ξυνέγραψεν. Concordat initium & finis cum edita inter Byzantinae Historiae Scriptores Venet. MDCCXXIX, T. II. a p. 1. ad pag. 248. Notandum, quum ex duabus tetradibus, quibus tota Procopii constat Historia, haec de bellis adversus Gothos gestis posterior sit, Libros secundum, tertium, & quartum, iuxta totius historiae seriem, sexti, septimi, & octavi titulo designari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 276.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

POLYBII HISTORIA.

I. pag. 1. *Polybii Historiarum Libri V.* cum notulis ad oram libri manu, ut videntur Angeli Politiani. Francisci Philelphi insignia in libri fronte adparent. Liber I. inc. Εἰ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι. Desinit Liber V. ἐν ἀρχαῖς ὑπάρχεσιν, ut in editione Graeca Haganoae per Ioannem Secerium A. MDXXX. in folio. Clauduntur vero hisce versiculis, scriptoris nomen indicantibus: COD. IX.

Ὧδε πέρας λάβεν ἱςοριῶν Πολυβίοιο βίβλος,
Ἥν περ Ἀθηναῖος γεγραφὼς Ἀντώνιός ἐςι,
Φιλέλφυ δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκοιο κλῆσιν.

Ἐτελειώθη μηνὶ Νοεμβρίῳ κβ'. ἔτους ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γεννήσεως ͵αυλε'. ἐν Σήνῃ τῆς Τυῤῥηνίας.

Heic finem adcepit historiarum Polybii liber,
Quem scripsit quidem Antonius Atheniensis,
Sumtibus vero Francisci cognomento Philelphi.
Absolutus est mense Novembri, die XXII. anno a Christi nativitate MCCCCXXXV. *Senis in Thuscia.*

II. pag. 296. *Excerpta ex eiusdem Polybii historiarum Libris XII. a sexto nimirum usque ad decimumseptimum inclusive.* Primum, quod inscribitur, Ἐκ τοῦ ἕκτου περὶ συςάσεως καὶ αὐξήσεως τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, ἔτι δ' ἀκμῆς τε κ̣ διαφορᾶς πρὸς ἄλλας, *Ex sexto Libro de Romanorum reipublicae principio & incremento, adhuc autem & de eius florenti statu, ac differentia ab aliis*, inc. Τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων. Vltimum des. ταῖς ἐξυσίαις αὐτῶν ἀπρεπῆ. Τέλος. De his Excerptis vide quae adnotat Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 755. seqq. ubi etiam varias tum ipsorum, tum superiorum quinque librorum editiones recenset.

Co-

(1) Erat quidem olim auctoris nomen appositum, sed illo deinde abraso vestigia tantummodo litterarum supersunt, ex quibus nihil prorsus expiscari licuit.

(2) Montfaucon. male ait XXVI. in suo Catalogo.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. quoad primos quinque Polybii libros ab Antonio Atheniensi, quoad reliqua vero ab alia eiusdem aevi manu elegantissime scriptus. Constat foliis scriptis 467.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ.

IOSEPHI DE IVDAICA ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De sua ipsius vita, ac de Maccabaeorum martyrio Liber.

COD. X. I. pag. 1. F*Lavii Iosephi Iudaicarum Antiquitatum Libri XX.* quorum priores undecim, & pars duodecimi nova manu de integro suppleta. Inscripti sunt Epaphrodito, quem sub extremum adloquitur, & *κράτιςον* appellat, & in prooemio ingenti encomio prosequitur. Perducit autem Iosephus historiam suam ab origine Mundi usque ad duodecimum Neronis annum, quo rebellare Iudaei adversus Romanos coeperunt; & finem operi imposuisse se testatur anno tertiodecimo Domitiani, qui fuit Christi XCIII. aetatis suae LVI. In hoc Codice singuli Libri praemissum habent indicem Capitum, cuius auctorne sit Iosephus ipse, an alius aliquis iunior, incertum est; a decimotertio vero usque ad vicesimum inclusive annorum etiam numerum, quorum historiam complectuntur, qui cum illo concordat, quem exhibet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. III. p. 232. libro ultimo excepto, qui annos XXVI. complecti dicitur in Codice, apud Fabricium vero annos XXII. Primus Liber inc. Τοῖς τὰς ἱςορίας συγγράφειν βουλομένοις. Vltimus des. τὰ δὲ κεκώλυται. Reliquorum initium & finem adferre praetermisimus, quum concordent cum editione Amstelod. Anni MDCCXXVI. T. I. pag. 1. seqq.

II. pag. 411. *b.* Περὶ Ἰωσήπυ ἐ γένους αὐτοῦ, ϗ πολιτείας. *De Iosepho, vita, & conversatione ipsius.* Inc. Ἐμοὶ δὲ γένος. Des. καταπαύω τὸν λόγον. Clausulae loco Iosephus operi Antiquitatum hanc Vitam suam subiunxit, licet in editionibus ab Antiquitatibus divulsa legatur post libros de Bello Iudaico. Clarissime hoc testatur Iosephus Lib. XX. §. IX. & iam observavit Dominicus Wannerius in Praef. ad Vitam Iosephi Latine versam a Godfrido Tilmanno.

III. pag. 434. *b.* Sequitur sine titulo *eiusdem Iosephi Libri pars de Maccabaeis, seu de rationis imperio*, a verbis nimirum: Φιλοσοφώτατον λόγον, κ. λ. usque ad λαιμαργίᾳ, μονοφαγίᾳ, quae incidunt in edit. cit. T. II. p. 499. lin. 4.

IV. pag. 435. *b.* Idem *de Maccabaeis* Liber integer, praemisso titulo, Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων. *Iosephi Enarratio in martyrium sanctorum Maccabaeorum.* Inc. Φιλοσοφώτατον. Des. τῶν αἰώνων. Inscribitur autem *De imperio rationis, in laudem septem Maccabaeorum*, qui una cum patre Eleazaro, & matre Salomone (1), sub persecutione Antiochi Epiphanis martyrium pro lege alacriter subierunt. Iosepho nostro diserte tribuitur ab Eusebio III. 10. Hist. Eccles.

In fine Graeculus quidam analphabetus, qui & alibi Codicem inquinavit, precatiunculas quasdam adiunxit, nullius prorsus momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. cuius primae 226. paginae alia manu suppletae sunt, ultimae vero quinque madore & vetustate male adfectae. Constat foliis scriptis 453.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΩΣΕΩΣ.

PHILONIS DE VITA MOYSIS.

Seu potius

Philonis Opera quaedam.

I. pag. 1. ΦΙλωνος περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως λόγος α'. *Philonis de vita Mosis Liber I.* Inc. Μωσέως τοῦ κατὰ μέν τινας. Des. μάλιςα βασιλείᾳ. Exstat inter Opera edit. Lond. A. MDCCXLII. T. II. p. 80. COD. XI.

II. pag. 35. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος. *Eiusdem Liber II.* Inc. Ἡ μὲν προτέρα. Des. ἀϊδίῳ γενητῇ. Ibid. pag. 134.

III. pag. 42. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερωσύνης. *Eiusdem de Sacerdotio, seu de vita Mosis Liber III.* Inc. Δύο μέν. Des. μνημονεύεται. Ibid. p. 145. Libri Philonis de Mose, quod sane mirandum sit, ab Eusebio & Hieronymo in Indiculis eius Operum non recensentur, sed agnoscuntur a Suida V. Φίλων. Insigne de his testimonium perhibet Iustinus Martyr Cohort. p. 11. Clemens quoque Alexandrinus agnoscit Stromat. I. pag. 413. Isidorus etiam Pelusiota fragmentum bene longum de rubo ardente exinde depromsit Libro II. Ep. 142. His adde Io. Damascenum in sacris Parallelis p. 363. necnon Catenas Graecas super Exodum ineditas in locupletissima Christianissimi Regis Bibliotheca. Ab his omnibus non plures uno libri videntur agnosci; unde coniici posset, unum solummodo librum a Philonis manu profectum, postea in tres a librariis distinctum. Verum ista distinctio Philonem ipsum videtur habuisse auctorem: sic enim in optimo Cod. XX. Plut. X. huius Bibl. scriptum est: Περὶ τοῦ βίυ Μωσέως τὸ Α'. Περὶ τοῦ βίυ Μωσέως τὸ Β'. Περὶ τȣ βίυ Μωσέως τὸ Γ'. Philo quidem ipse initio Lib. de Human. haec habet, ἐν δυσὶ συντάξεσι, ἃς ἀνέγραψα περὶ τοῦ βίου Μωσέως. Atqui in Codice Regio MMCCLI.

(1) Ita in Erasmi versione, & in Menaeis I. Augusti; Genebrardo vero *Salome*, Gorionidi *Ama* appellatur.

MMCCLI. scribitur τρισὶ, atque adeo sic reponendum opinatur Cl. Th. Mangey in nupera editione Philonis Londinensi A. MDCCXLII. fol. T. II. pag. 80. In hoc vero absolute inscribitur περὶ ἱερωσύνης, quod non animadvertit idem editor l. c.

IV. pag. 65. *b.* Τοῦ αὐτοῦ βίος πολιτικοῦ, ὅπερ ἐςὶ περὶ Ἰωσήφ. *Eiusdem Vita Viri Civilis, sive de Iosepho.* Inc. Τρεῖς μέν εἰσιν. Des. ἱκανώτατος. Ibid. p. 41. Huius titulus in Mss. βίος πολιτικὸς, sed forsan nil mutandum. Cum editis enim convenit Photius Codice CIII. ἀνεγνώσθη Φίλωνος τῦ Ἰυδαίου περὶ βίου πολιτικοῦ. Eusebius Hist. Eccles. Lib. II. Cap. XVIII. partem tituli agnoscit; sic enim ille ὁ πολιτικός. Hieronymus vero post eum longe aliter, *de conversatione vitae*; unde Suidas V. Φίλων, περὶ ἀγωγῆς βίυ. Continet vero hoc opusculum tum historiam, tum allegoriam vitae Iosephi.

V. pag. 94. Τοῦ αὐτοῦ βίος σοφῶν τῶν κατὰ διδασκαλίαν ἐκθέντων, ἢ περὶ νόμων ἀγράφων, ὅ ἐςι περὶ Ἀβραάμ. *Eiusdem Vita sapientum per doctrinam perfectorum, sive de legibus non scriptis, hoc est de Abrahamo.* Inc. Τῶν ἱερῶν. Des. κ̀ θεσμὸς ἄγραφος. Ibid. p. 1. Idem ferme huius libelli titulus in omnibus Mss. legitur, qualis in editis. Multa hinc derivavit Ambrosius in libros suos de Abrahamo, tacito tamen Philonis nomine.

VI. pag. 123. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν, ἤτοι περὶ ἀνδρείας κ̀ εὐσεβείας, κ̀ φιλανθρωπίας, κ̀ περὶ μετανοίας. *Eiusdem de virtutibus, nempe de fortitudine, & pietate, & humanitate, & de poenitentia.* Inc. Περὶ δικαιοσύνης. Des. ἀποχρώντως λελέχθω. Ibid. p. 375. In isto titulo differunt Codices. In nonnullis legitur, ut in Bodleiano, περὶ τριῶν ἀρετῶν, κ. λ. De tribus solum virtutibus agit hic noster, fortitudine, humanitate, poenitentia, nec quidquam expresse inibi de pietate scripsit: ita ut vox εὐσεβείας in titulo potius a librario, quam a Philone videatur profecta. Dictis fidem facit Eusebii testimonium Eccles. Hist. Lib. II. Cap. XVIII. κ̀ ἔτι τὸ περὶ τῶν τριῶν ἀρετῶν, ἃς σὺν ἄλλαις ἀνέγραψε Μωσῆς. Hieronymus quoque de Viris Illustrib. *de tribus virtutibus Liber unus.* Suida male vertit περὶ τριῶν δυνάμεων. Multa lectu digna hinc depromsit Clemens Alexandrinus Strom. II.

VII. pag. 129. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. *Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus* Liber. Inc. Καὶ ἐτελέσθησαν. Des. καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

VIII. pag. 131. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ δεύτερον. *Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus Liber II.* Inc. Τοὺς κατὰ ἕβδομον. Des. τοῦ συνδέτου σώματος. Hi duo Libri, qui in Codice distincti sunt, in editione unum constituunt, qui habetur T. I. a p. 43. ad p. 65. Initium vero secundi incidit in pag. 46. lin. 28. Eadem haec libri divisio legitur etiam in Codice X. Plutei LXXXV. huius Bibliothecae, ut suo loco monebimus. Opuscula Allegoriarum non agnoscuntur sub hoc titulo ab Hieronymo, & Suida, sed dubio procul sunt pars operum, quae in quinque libros Mosis edidisse testantur. Ioannes Damascenus huius Opusculi locum adducens, citat ἐκ τοῦ περὶ Μωσέως; qui locus exstat pag. 57. Hodie tria exstant Opuscula sub hoc nomine; sed Damascenus saepius in Parallelis Sacris, tum octavum, tum nonum Allegoriarum librum memorat. Vel igitur olim aliter divisi sunt hi libri, vel pars eorum periit.

IX. pag. 143. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Χερυβὶμ, κ̀ τῆς φλογίνης ῥομφαίας. *Eiusdem de Cherubim, & de flammeo gladio.* Inc. Καὶ ἐξέβαλεν. Des. ὅτι πάντα αὐτοῦ κτήματα κ̀ ὡς μεγαλοπρεπῶς περὶ τύτων κατανοήσωμεν. Ibid. pag. 138. ubi finis diversus, propterea quod in Codice multo brevior est, quam in edito: ultima enim verba, quae retulimus, incidunt in pag. 154. lin. 13. Duplex est Opusculi titulus in omnibus Codicibus Mss. licet unicus tantum agnoscatur a Suida εἰς τὰ Χερυβὶμ, τυτέςι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. Damascenus in Parall. Sacr. citat ἐκ τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Χερυβίμ· qui locus exstat pag. 126. Item in Parall. Sacr. ineditis Tit. Περὶ δημιουργίας, nonnulla adducuntur ἐκ τοῦ περὶ Χερουβὶμ, quae exstant huius libelli pag. 129. Continet Commentarium in Genes. Cap. III. vers. ult. usque ad vers. 4. Capitis sequentis.

X. p. 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γενέσεως Ἄβελ, καὶ ὧν αὐτὸς κ̀ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάϊν ἱερουργοῦσιν. *Eiusdem de generatione Abel, & de sacrificiis ipsius, & fratris eius Cain.* Inc. Καὶ προσέθηκε. Des. τὸ γὰρ αἰσχρὸν βέβηλον· τὸ δὲ βέβηλον, πάντως ἀνίερον. τῦτο δὲ τὸ ἡγεμονικὸν διακεχώρηκεν. Ibid. pag 163. ubi finis diversus, qui ita habet: πάντα τὰ μέλη παρέχεται, ὁλοκαυτοῦν Θεῷ. Nec mirum, quum post primos octo, aut decem Sermonis versus, huiusce Codicis lectio ab edita differre prorsus incipiat. Non occurrit hic Opusculi titulus in quovis Indiculo apud Eusebium, Hieronymum, Suidam, vel Photium. Multa vero exinde depromta sunt a D. Ambrosio libro de Cain & Abel, tacito tamen Philonis nomine.

XI. pag. 171. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωσέως κοσμοποιΐας λόγος ε′. *Eiusdem de Mundi creatione secundum Mosen liber V.* Inc. Τῶν ἄλλων. Des. χαραχθῆσαν. Ibid. pag. 1. Hoc Opusculum est Commentarius partim litteralis, partim mysticus in Geneseos Cap. I. meritoque inter reliqua Philonis Opera primum tenet locum. Agit enim de rerum initiis a Mose descriptis, admista tamen Pythagoreorum de numeris doctrina. Scriptores Christiani in Hexaëmeron, praecipue D. Ambrosius, multa ex hoc mutuati sunt.

XII. pag. 186. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι. *Eiusdem de mercede meretricis non accipienda*

in

in sacrarium. Inc. Πάνυ καλῶς. Des. εἰπεῖν δυνηθείη. Tom. II. pag. 264.

XIII. p. 189. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ γιγάντων λόγος. *Eiusdem de Gigantibus Sermo*. Inc. Καὶ δὴ ἐγένετο. Des. ἔςι δὲ ταῦτα. Tom. I. pag. 262. Non quodvis e Philonis scriptis apud antiquos Scriptores celebrius; nec mirum, quum tot singulares & reconditas sententias de Anima, Angelis, Daemonibus rerumque natura prodat: adeoque agnoscitur sub hoc titulo ab Eusebio, Hieronymo, & Suida. Citatur inde locus ab Origene Lib. V. contra Celsum, tacito licet auctoris nomine. Ioannes monachus ineditus saepius citat ἐκ τοῦ περὶ γιγάντων.

XIV. pag. 196. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἄτρεπτον τὸ θεῖον, λόγος. *Eiusdem, quod Deus sit immutabilis, Sermo*. Inc. Καὶ μετ' ἐκεῖνά φησιν. Des. ἀναγκάζοιεν (1). Ibid. pag. 272. Libellus iste videtur praecedentis *de Gigantibus* pars, licet in Mss. Codd. distinguatur: non enim memoratur huius titulus a quovis Scriptorum veterum, excepto Eusebio Hist. Eccles. Lib. II. C. 18. sed ita ut doceat unius libelli duos fuisse titulos; sic enim ille, Περὶ γιγάντων, ἢ ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον. Huc accedit, quod multa a Ioanne monacho inedito citata ἐκ τοῦ περὶ γιγάντων, in hoc occurrant Opusculo. Auctor libri de Mundo, quisquis fuerit, multa hinc depromsit.

XV. p. 213. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς δεκάλογον Μωϋσέως λόγος α'. *Eiusdem in Decalogum Mosis Liber I.* Inc. Τοὺς βίους. Des. ἡγεμόνες εἰσίν. T. II. p. 180. ubi inscribitur *de decem Oraculis*. Etenim in libelli huius titulo multum discrepant Codices Mss. unusque, quod sciam, Codex Augustanus cum editis congruit. Reliqui habent εἰς τὸν δεκάλογον Μωσέως. In dicto vero Codice XX. inscribitur Φίλωνος περὶ τῆς νόμων ἰδέας. Vulgata tamen editorum lectio ab Eusebio confirmatur Ecclesiast. Hist. Lib. II. Cap. XVIII. ibi enim scribitur: Περὶ τῶν δέκα λογίων.

XVI. pag. 250. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορία δευτέρα. *Eiusdem sacrarum legum allegoria secunda*. Inc. Καὶ ἐκρύβη, ὅτε Ἀδάμ. Des. ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἡ γῆ κατάρατος. T. I. pag. 87. ubi inscribitur: *Sacrarum allegoriarum Liber III.* Huius tamen Sermonis duae tertiae partes desunt in Codice ob defectum duorum saltem quaternionum inter fol. 250. & 251. Quae vero desiderantur, sunt a verbis: ὁ δ' ἀρετῆς φυγὰς, κ. λ. (edit. pag. 87. lin. 9.) usque ad verba ὅταν πειράσω αὐτοὺς, εἰ πρεσβεύσονται τῷ νό . . . . inclusive (edit. pag. 119. lin. 16.) Alia praeterea desiderantur in fine; nam postrema, quae retulimus, incidunt in pag. 136. lin. 17. Interim notandum in omnibus Codicibus Opusculum hoc inscribi ἀλληγορίαν δευτέραν, propterea quod praecedens liber, qui revera est secundus, rarius in Codicibus occurrit: qui vero illum exhibent, titulum apponunt, Ποιήσωμεν βοηθὸν κατ' αὐτὸν, ut habetur etiam in toties memorato Codice XX. Plut. X. Continet autem Commentarium in Geneseos Cap. IV. a vers. 8. ad vers. 18. quae enim in septem priores versus scripsit, desiderantur.

Tandem scias velim, amice Lector, editionem, quam tum in hoc, tum in sequentibus Philonis Codicibus recensendis prae manibus habuimus, illam esse recentissimam, quae curante Thoma Mangey Canonico Dunelmense prodiit Londini typis Gulielmi Bowyer MDCCXLII. duobus maximae molis Voluminibus, quamque nunc tandem in Anglia, & quidem iniquissimo pretio nobis comparavit amicus optimus ac doctissimus David Runckenius: cuius quidem praefationem quum ipse legerem, comperi, quod iam suspicabar Catalogi Tom. I. pag. 487. ad eximii illius Codicis XX. Plut. X. exemplar, & quidem ex Antonii Cocchii memoriae numquam interiturae viri collatione fuisse adornatam. Hunc enim Codicem ab editore intelligi arbitramur in Praefat. pag. XVIII. ubi haec habet: *Textum nullibi ex coniectura muto, nec ex unius tantum Codicis manuscripti fide, nisi Medicei, quem reliquorum omnium longe optimum esse existimo, & ex quo solo hiatus bene multos supplere in textu non dubitavi*. Non unius tamen Medicei Codicis, sed plurium collationes fuisse in eius editionis usum comparatas crediderim. Etenim in eadem Prefatione pag. XIX. iterum Bibliothecae Mediceae meminit hisce verbis: *Denique postremo loco venit Codex Mediceus, reliquorum omnium, ut videtur, & antiquissimus, & praestantissimus, quem in meum usum Cl. Ant. Cocchius, Medicus Florentinus, Tusciae litteratae decus egregium, accuratissime contulit cum editis, cuiusque adeo in collatione ista industriam, sagacitatem & eruditionem lubens & gratus agnosco. Ea vero collatio quum sero nimis ad manus meas venisset, & non exigua pars operis nostri praelum iam subiisset, necesse habui plurimas eius emendationes inter praetermissa & corrigenda ad calcem reiicere*. Quum igitur & huius antiquissimi Codicis, quisquis ille fuerit, collationes non in tempore in editoris manus, ut ipse adfirmat, pervenerint; & in ipso Tomi I. limine, nimirum pag. 1. in notis litt. d. Medicei Codicis variae lectiones adferri incipiant, patet plures ex hac Bibliotheca Codices pro ipsa adornanda praesto fuisse. Quod si, uti par erat, ipsorum numerus ac Pluteus distincte fuisset appositus, nihil esset, in quo vel collatoris, vel editoris diligentia desiderari posset: id certe adfirmare possumus, tum hunc, quem prae manibus habemus, tum Codicem XX. Plut. X. in quibus Cocchii manus identidem occurrit, fuisse procul dubio consultos.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. ineuntis, optimus. Constat foliis scriptis 262.

(1) In edit. ἀναδικάζοιεν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

XENOPHONTIS THVCYDIDIS OMISSA GRAECAE HISTORIAE.

COD. XII.

Continet hic nitidissimus & optimae notae Codex

I. pag. 1. *Xenophontis Historiarum Graecarum Libros VII.* quorum primus inc. Μετὰ δὲ ταῦτα. Vltimus des. ἴσως ἄλλῳ μελήσει. Vt in editione Gr. Lat. Parisiensi per Henric. Stephanum MDLXI. in fol. a pag. 251. ad p. 378.

II. pag. 140. *Eiusdem Cyropaediae, seu de Cyri Persarum Regis institutione Libros VIII.* ut in Cod. XIX. Plut. LV. supra pag. 251. §. III.

Codex Graec. papyraceus Ms. in 4. min. Saeculi XV. cum brevibus rerum in historia pertractatarum summariis in margine adpositis. Constat foliis scriptis 300.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

LAERTII DIOGENIS VITAE ET SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Ac praeterea

Cleomedis de Mundo Libri II.

COD. XIII.

I. pag. 1. IN prima Codicis pagina antiqua manus adscripsit fragmentum, cui titulus: Τριώδιον σὺν Θεῷ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆ κυριακῆ τοῦ Τελώνου ϗ τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων πάντων. *Triodium cum Deo sanctae Quadragesimae, incipiens a Dominica Publicani & Pharisaei, usque ad Dominicam Sanctorum omnium.* Inc. Ὁδὸν ἡμῖν ὑψώσεως ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν. Desinit imperfecte in verbis: κενοδοξία ἐκκενοῖ πλοῦτον δι . . .

II. pag. 2. Λαερτίου Διογένους βίοι, καὶ γνῶμαι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων, καὶ τῶν ἑκάστῃ αἱρέσει ἀρεσκόντων, τῶν εἰς δέκα τὸ πρῶτον. *Diogenis Laërtii vitae, & sententiae eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis singularum sectarum, e decem Liber primus.* Inc. Τὸ τῆς φιλοσοφίας ἔργον. *Liber X.* des. τὴν τῦ τελευτήσαντος καταστροφήν (1). Convenit initium & finis librorum cum editione Amstelodamensi apud Henricum Wetstenium MDCXCII. in 4. ex recensione Marci Meibomii, cum qua tamen ob antiquitatem & excellentiam hic Codex esset conferendus. Titulus quidem Operis, quem noster exhibet Codex, ab editionibus ferme omnibus, & a duobus Mss. Regis Galliae differt, ubi tamen in alio Codice legitur, ut in nostro.

III. pag. 137. *b.* Κλεομήδυς κυκλικῆς θεωρίας τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Cleomedis Cyclicae, seu circularis inspectionis meteororum, ex duobus Liber primus.* Inc. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένυ. Des. ὧν ἐστι ϗ Ποσειδώνιος. *Liber II.* pag. 151. inc. Ἐπίκουρος ϗ οἱ πολλοί. Des. ἐκ τῶν Ποσειδωνίυ εἴληπται. Concordat initium & finis cum editis Gr. & Lat. Basileae MDXLVII. in 8. min. una cum Proclo, Arato, & Dionysio Periegete a pag. 42. ad p. 332. Quando vixerit Cleomedes iste astronomus, non omnino liquet, nec eorum certa sententia est, qui sub Theodosio secundo circa annum Christi CCCCXXVII. claruisse adfirmant, quum forte Claudio Ptolemaeo, cuius alioqui meminisset, sit antiquior. De titulo Operis vide quae adnotat Fabricius Biblioth. Graec. Vol. II. pag. 103. in not.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XII. vere insignis, a pag. 8. ad 20. & a pag. 161. ad 164. nova manu saeculi XV. accuratissime suppletus Constat foliis scriptis 164.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

HISTORIAE IOANNIS GRAMMATICI TZETZAE.

Seu potius

Chiliadum Opus, & Iambi; & Herodiani Grammatici Opuscula varia.

COD. XIV.

I. pag. 1. Continet primo Codex hic nitidissimus celeberrimum *Chiliadum Opus*, auctore Ioanne Tzetza (2), quod in eo totum versatur, ut velut Commentarii instar sit in epistolas ab eodem scriptas, & uberius enarret quaecumque in ipsis memorantur, ad veterem historiam, vel fabulas, vel etiam philosophiam pertinentia. Constat autem versibus politicis 12675. & Historias continet sexcentas, quae per Πίνακας, sive *Tabulas* tres sunt digestae; in Chiliades enim versuum non auctor ipse, sed qui Graece illud cum Paulli Lacisii Veronensis versione, ad calcem Lycophronis, Basil. MDXVI. fol. ex Io. Oporini officina edidit, Nicolaus Gerbelius divisit. Primus Πίναξ, cui titulus est, Ἱστορίαι Ἰωάννυ γραμματικῦ τῦ Τζέτζυ, ὧν περ ἐμνήσθη ἐν μιᾷ τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν, *Historiae Ioannis Grammatici Tzetzae, quarum meminit in una suarum Epistolarum* (3), continet Historias CXLI. & desinit in Chiliade IV. vers. 466. Secundus πίναξ p. 27. *b.* titulum habet: Τοῦ αὐτοῦ ἕτεραι ἱστορίαι καὶ λέξεις ἱστοριώδεις τῆσδε τῆς γραφείσης ἐπιστολῆς. *Eiusdem aliae hi-*

(1) In edit. προκαταστροφήν.

(2) *Zezen* vocant Politianus, Parrhasius, Crinitus, & Gyraldus: *Zezium* Volaterranus: Theodorus Gaza, & Aldus *Caecum*.

(3) Intellige primam Epistolam ad Io Lachanam, quae tota subiungitur huic primae tabulae, & incidit in Chiliade IV. a versu 467. ad vers. 780.

historiae, *atque dictiones historicae huius scriptae Epistolae* (nempe ad Ioannem Lachanam). Complectitur autem Historias tantum XXIII. ab auctore propterea ipso πάνυ σμικρότατος appellatus, & desinit in Chiliade V. vers. 192. Tertius tandem πίναξ pag. 30. *b.* inscribitur: Ἱστορίαι ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς μέχρι τέλους τῶν ἑκατὸν ἑπτὰ ἐπιστολῶν. *Historiae a principio ipso secundae Epistolae usque ad finem centum septem Epistolarum*. Historiis absolvitur CCCCXCVI. & ad finem usque porrigitur. Clauditur autem Opus his verbis, summam omnium versuum, quibus constat, declarantibus: Τέλος βίβλου ἱστορικῆς Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου, τῆς διὰ στίχων πολιτικῶν, ἄλφα δὲ καλουμένης· ὧν στίχων πολιτικῶν τὸ ποσὸν, μυριὰς μία καὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα ἐννέα. *Finis historici Libri Ioannis. Tzetzae, qui constat versibus politicis, Alpha autem vocati: quorum versuum politicorum summa, myrias una, & bis mille septingenti quinquaginta novem*: sed quum ex hisce exciderint versus octoginta quatuor, supersunt, ut supra diximus, 12675. Quoniam vero de politicis versibus saepe incidit mentio, placet hoc loco adnotare, ideo politicos dictos, quod vulgaris per πόλιν *civitatem* essent usus, ut πολιτικὴ pro *scorto*. Eusthathius δημοτικοὺς, Tzetzes ἡμαξευμένους appellat. Sunt autem versus prosae simillimi, nec quantitatem syllabarum, sed tantum numerum & accentum servantes; quindecim enim constant syllabis, in quarum nona novum incipit vocabulum, decimaquarta autem gaudet accentu.

II. pag. 92. Sequuntur *Eiusdem Tzetzae alia Carmina*, quorum primum iambicum, *in quo indignatur, in locum poëseos metris adstrictae, politicorum versuum usum invaluisse*. Inc. Μούσης μέτρα. Des. ἀνηνύτων. Alterum item iambicum ibid. *de filiorum educatione*, cum argumento praemisso. Inc. Σύμπας πατὴρ ἄκουε. Des. ἐστὶ γέλως. Tertium heroicum pag. 94. inc. Τζέτζου ῥήτορος. Des. κλαύσατ' ἐρανῆς. Quartum denique iambicum p. ead. *b.* inc. Ὦ τὰς βεβήλους, κ. λ. Des. παλαιῶν καὶ νέων. Exstant autem haec omnia, quae hactenus recensuimus, Io. Tzetzae Carmina Graece & Latine in Iacobi Lectii Veterum Poëtarum Graecorum Collectione Tom. III. a pag. 274. ad pag. 492. cum qua singularum historiarum initio, & fine diligentissime collatis, omnia inter se convenire comperimus. Fuit autem Ioannes Tzetzes Grammaticus Constantinopolitanus, Isaaci Tzetzae, sub cuius nomine Commentarium in Lycophronis Cassandram edidit, frater, suamque ipsemet prodit aetatem, quum Chiliad. XI. vers. 719. centum se post Michaëlem Psellum annis scripsisse significat, suasque Homericas allegorias obtulit Irenae Augustae, Manuelis Comneni Imp. coniugi, quae illi anno Christi MCXLIII. nupta, obiit anno MCLVIII. Patrem habuit Michaëlem, matrem Eudociam. Eius operum catalogum vide apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 246. seqq.

III. pag. 95. *Herodiani de derivationibus genitivorum ex dialectis Libellus*, qualis exstat in Codice XIX. Plut. LVIII. §. supra pag. 457.

IV. pag. 104. *b. Eiusdem Tractatus de Verbis*, qualis in dicto Codice XIX. §. II. Inscribitur heic Παρεκβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήτορος.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saec. XV. nitidissimus, charactere valde minuto conscriptus, rarisque aliquando scholiis marginalibus adspersus. Constat foliis scriptis 116.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

XENOPHON DE REBVS GRAECIS.

Ξενοφῶντος Ἑλληνικῶν. *Xenophontis Historiarum Graecarum* Libri VII. ut in Codice XII. huius Plutei supra pag. 635. §. I. Scholia quaedam, & notulae marginales occurrunt in primum Librum, grammaticales utplurimum verborum explicationes continentes. In fine scriptionis annus adiicitur rubris litteris, nimirum: Τελειωθὲν κατὰ τὴν κε' τοῦ Ἀπριλλίου ἔτους ,ςϡξγ' ἰνδ. γ'. Παμμεδέοντι πατρὶ σὺν υἱεῖ, πνεύματι δόξα. *Absolutus est die XXV. Aprilis, anno 6963.* (Christi MCCCCLV.) *indictione textia. Omnia gubernanti Patri cum Filio, & Spiritu Sancto gloria.* COD. XV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 70.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THVCYDIDIS ATHENIENSIS HISTORIA.

Thucydidis de Bello Peloponnesiaco Libri VIII. ut in Codice II. huius Plutei, cum scholiis nonnullis in margine pessimae & intricatae scripturae. In fronte primae paginae legitur: Θουκυδίδης ἄριστε. εὐκόλως οὐ νοῶ σε. *Optime Thucydides, non te bene intelligo.* COD. XVI.

In fine legitur Epigramma illud *in laudem Thucydidis*, quod supra protulimus pag. 622. quodque a scriptore quodam Graeculo, vel lusus, vel exercitationis gratia, quinque vicibus repetitum fuit. In ultima tandem pagina rudi calamo charta quaedam topographica delineata conspicitur, cum hac epigraphe: Ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, καὶ θάλασσά τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες. *In hac charta terrae universae ambitus descriptus est, itemque totum mare, & omnia flumina.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cuius primae 56. & ultimae 20. paginae nova manu suppletae sunt. Constat foliis scriptis 256.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE IVDAEORVM.

COD. XVII. ΦΛαβίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας περὶ ἁλώσεως. *Flavii Ioſephi de bello Iudaico & everſa Hieroſolyma* Libri VII. quod opus ante Libros XX. Antiquitatum compoſitum eſt, imperante adhuc Veſpaſiano, & in illis ſubinde adlegatur. Compoſitum eſt a Ioſepho Hebraeo patria lingua primum in civium ſuorum uſus, deinde Graece oblatum Veſpaſiano, non certe ante annum eius ſeptimum, Chriſti LXXV. Liber I. inc. Ἐπειδὴ τὸν Ἰουδαίων πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. Liber VII. deſ. ἐστοχασάμην. Notandum quod initio & fine ſingulorum librorum idem titulus repetitur, ut in aliis antiquis Codicibus obſervavimus, & quidem litteris uncialibus; quemadmodum etiam adnotatiunculae ad oram libri litteris minoribus quadratis exhibentur. Inter pag. 208. & 209. magnus in Codice hiatus occurrit, quo finis intercidit Libri VI. & initium VII. ut vetuſta quaedam manus hiſce verbis adnotavit: *Vide, lector, & conſidera, quia hic deſunt multa folia ſcripta, in quibus ſcribebatur civitatis Hieruſalem excidium.* Ac revera, diligenti facta perquiſitione, deprehendimus, Librum ſextum deſinere in verbis λαβεῖν γὰρ δεξιὰν οὐ τοῦ μένειν. . . . quae pertinent ad Cap. VI. cit. edit. Tom. II. pag. 391. lin. 25. ſeptimum vero incipere a verbis . . . . ἀνέθηκε δὲ ἐνταῦθα, κ. λ. quae ſunt poſtrema Capitis V. & incidunt in pag. 415. lin. 48. Praeterea prima & ultima pagina, alia manu recentiori ſuppletae ſunt, characteribus tamen ita evaneſcentibus, ut vix legi poſſint.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. vere inſignis. Conſtat foliis ſcriptis 225.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

XENOPHONTIS HISTORIA.

COD. XVIII. ΞΕνοφῶντος Κύρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν πρώτη. *Xenophontis de Cyri expeditione Liber I.* Inc. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος. *Liber VII.* deſ. ἐνιαυτὸς, καὶ τρεῖς μῆνες. Concordat initium & finis ſingulorum Librorum cum editione alias citata a pag. 191. ad pag. 333.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. in cuius prima pagina, quae vacua ſupererat, verſiculi leguntur, quos alibi invenimus, Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν, κ. λ. & alia pauca nullius ſane momenti. Conſtat foliis ſcriptis 142.

ΦΛΑΒΙΟΣ ΙΩΣΗΠΟΣ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ.

FLAVIVS IOSEPHVS DE CAPTIVITATE IVDAICA.

COntinet *Flavii Ioſephi de bello Iudaico, ſive Iudaicae Hiſtoriae de Captivitate Libros VII.* (1), ut in Codice XVII. ſuperiori. Prima & ultima pagina, nova manu ſuppletae ſunt. Nulla in hoc praeterea Capitum diviſio eſt, nulluſque ipſorum index; ſed tantum adnotatiunculae ad oram libri, ab eadem antiqua manu exaratae. In fine nonnullorum Librorum idem titulus repetitur, qui eſt in principio. COD. XIX.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XI. vere inſignis, & quantivis pretii. Conſtat foliis ſcriptis 363.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De Maccabaeis Liber.

I. pag. 1. COntinet primo loco *Flavii Ioſephi Antiquitatum Iudaicarum Libros priores XV. cum prooemio, & indice Capitum ſingulis libris praemiſſo*, ut in edit. cit. Amſtelodamenſi Tom. I. a pag. 1. ad pag. 783. Exceptis vero Libris primo, & ſecundo, reliqui annorum exhibent numerum, quorum complectuntur hiſtoriam. Inter Tabulam Capitum, & initium Libri III. adnotatur numerus annorum ͵βφλς'. ſcilicet *MMDXXXVI.* nonus habet numerum ἐτῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, καὶ μηνῶν ἑπτὰ, nimirum *annorum CL. & menſium VII.* undecimus ἐτῶν σμγ'. μηνῶν ε'. *annorum CCXLIII. menſium V.* Reliquorum ſumma concordat cum illa, quam exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 232. COD. XX.

II. pag. 189. *Enarratio eiuſdem in martyrium ſanctorum inclytorumque Maccabaeorum.* Inc. Φιλοσοφώτατον λόγον, κ. λ. Imperfecta eſt; deſinit enim in verbis, τὰ ἁγνὰ τῆς παρθενίας λυμεῶν . . . . quae incidunt in Tom. II. pag. 519. lin. 45.

In fine adſcribitur ordo precum, quae fiunt in Eccleſia, pro regibus nimirum, pro patre, amicis, inimicis; pro defunctis, pro fructibus terrae, valetudine, pro carcere detentis, pro navigantibus, &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIV. temporis ſenio male habitus, cuius primae duae paginae nova manu ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 194.

ΠΟ-

(1) Non autem VI. ut male habet Montfauconius in ſuo Catalogo pag. 375. litt. D.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

E VI. LIBRO POLYBII DE DIVERSIS REBVSPVBLICIS.

COD. XXI. Continet hic Codex *Polybii Historiarum Excerpta e Libris VI. VII. VIII. IX. & X.* quorum singula quoad initium & finem concordant cum editis G. & L. Amstelod. MDCLXX. in 8. cum versione & notis Isaaci Casauboni Tom. I. a pag. 627. ad pag. 865. Cum hac editione illorum etiam initium & finem contulimus, quae habebantur in Codice IX. huius Plutei §. II. supra pag. 628. & comperimus omnia inter se convenire.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio Saeculi XV. cuius ultimae octo paginae, alia manu elegantissime suppletae sunt. Constat foliis scriptis 79.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

COD. XXII. Φλαΐου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰυδαίων. *Flavii Iosephi de antiquitate Iudaica* Libri II. adversus Manethonem, Apollonium, Molonem, Lysimachum, Posidonium, & alios, Apionem praecipue, qui nationi Iudaeorum detraxerat libro III. & IV. Rerum Aegyptiacarum. Hos vero libros Epaphrodito suo *κρατίςῳ* & *τιμιωτάτῳ* inscripsit: unde ante annum Christi XCV. editos fuisse oportet, quo Epaphroditum Domitianus interfecit. Primus Liber inc. Ἱκανῶς μέν. Alter des. *γεγράφθω βιβλίον*. Exstant cit. edit. T. II. a pag. 437. ad pag. 496. cum quibus initium & finis concordat. Pag. 25. *b.* adnotatur in margine manu antiqua deesse circa quinque folia; qui quidem defectus occurrit etiam in editione pag. 472. seqq. Repetitur in fine Codicis titulus hoc pacto: Φλαΐου Ἰωσηπου περὶ ἀρχαιότητος ἀντιῤῥήσεως λόγος β'. Ἑβραιων τουτέςιν Ἰουδαίων ἀντιλεγομένων Διωρ. Atque haec quidem clausula iisdem omnino verbis adfertur in variantibus lectionibus ad calcem paginarum cit. edit. subiectis ex Codice Hafniensi, quem propterea huic nostro simillimum colligas. Verum tamen est, huius quoque Bibliothecae Codices fuisse consultos, atque adeo hunc ipsum, quem prae manibus habemus, licet nullo adscripto numero; quae enim variantes notam habent *Flor.* eae mirum in modum cum huius lectione Codicis conveniunt, ut ex ipso petitas proculdubio iudicemus. Clauditur tandem Opus Epigrammate quodam heroico cui titulus: Ἡρωϊκοὶ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ γραφέως πρὸς τὺς ἐντυγχάνοντας τῇ βίβλῳ. *Heroici versus, tamquam ex persona scriptoris ad legentes librum*. Epigramma vero, glossis aliquot adspersum, sequens est:

Νητρεκὲς, ὥσπερ ἔοικεν, ἐφήσατο θέσπιν αὐτὴν
Δαβίδης Σολομὼν πολυγνώμων ποικιλομήτης,
Ὡς κραδίη συνετὴ σῆς ὀςέα εἰλαπινάζων.
Καὶ γὰρ ἐγὼ, φιλότης, πλεόνεσσί τε κηδοσύνησιν
Ἦτορ ἐμὸν κατέδαψα ῥαθυμοτόκοις μελεδῶναις
Σπερχόμενος σοφίης περιώσια τέρμαθ' (1) ἱκέσθαι.
Βυλομένῳ δὲ βίβλυς ὁκόσας χρέος ἦεν ἀγεῖραι
Ὄλβος ἀπῆν. ἔγραφον δὲ κατ' ἠῶ εὐφρονέην τε
Συνεχέως (2), ὁτὲ μὲν τα μαθήματα, ἄλλοτε βίβλυς
Εὐφρονέως μελέδαινον ἐπεξιέναι φιλοτίμως (3),
Ἔσθ' ὅτε ϛ ὁμοεργὸν ἐπεζήτυν φιλέοντα
Ἀντιάαν· ἐξ ὧν ἐνυπάρχει ὁ προκατάρξας
Βίβλυ ἡμετέρης ἑτάρων ὁ φιλαίτατος ἄλλων
Πάτροκλον, ὃν φιλέεσκον, ἄριςά τε κυδαίνεσκον.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. X. insignis. Constat foliis scriptis 37.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHVS DE ANTIQVITATE IVDAICA.

COD. XXIII. I. p. 1 *Flavii Iosephi Antiquitatum Iudaicarum Libri XX.* in hoc Cod. habentur, qui ab aliquo epitomatore concepti videntur quum aliquanto breviores sint iis, qui occurrebant supra in Codice X. huius Plutei: nisi adfirmare velimus, hanc esse alteram ex binis Operis editionibus, quas a Iosepho adornatas fuisse, non dubitat Emericus Bigotius, ea est manuscriptorum Codicum in Antiquitatum Libris discrepantia. Capitum argumenta in margine ut plurimum adponuntur, litteris rubricatis, quae, uti etiam ipsorum distinctiones, in Graecis alia, alia sunt in Latinis. Vide Fabric. B. Gr. Vol. III. p. 233. Plerisque etiam librorum subiectus est annorum numerus, quorum complectuntur historiam: sextus enim, octavus, nonus, decimus, & undecimus hac nota carent: reliquorum vero concordat cum illa, quam exhibet Fabric. loc. cit. pag. 232. exceptis Libro I. XIX. & XX. primus enim *annos* 833. decimusnonus *annos* 3. *& menses* 6. vigesimus vero *annos* 26. complecti adnotantur. Animadvertendum etiam est secundae decadi praemissum esse titulum: Ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῆς βίβλυ ῆς δευτέρας. In fine nonnulla Epigrammata sint apposita, quorum primum est in laudem Iosephi, alterum scriptoris nomen repraesentat, reliqua recentior Graecus exercitationis gratia exaravit. Ea vero sunt:

I.

Πέφυκε διδάσκουσα τοῖς φιλιςόροις,
Ἃ συνέβησαν τοῖς Ἰουδαίοις πάλαι
Κατά τε τὴν Αἴγυπτον ϗ Παλαιςίνην,
Καὶ Συρίαν τε, βίβλος ἡ προκειμένη·
Πεπόνθασιν ὅσα τε παρ' Ἀσσυρίων,
Βαβυλωνίων, Περσῶν, ϗ Μακεδόνων,
Ὅσα μετὰ τούτους γε Ῥωμαίων πάρα.
Ἁπλῶς γὰρ οὐδὲν τῶν κατὰ τύτυς πέλει,
Ὃ καταλιπὼν συγκεκαλύφθαι χρόνῳ

Ὁ θαυ-

(1) ἀπλήρωτα, ὑπερβολικά. (2) Νωλεμέως. (3) Δαψιλῶς, λαμπρῶς, πλυσίως.

Ὁ θαυμάσιος Ἰώσηπος τυγχάνει.
Docet historiae amatores,
Quae Iudaeis olim contigerunt
In Aegypto, & Palaestina,
Et Syria, praesens liber;
Tum quae passi sunt ab Assyriis,
Babylonensibus, Persis, & Macedonibus,
Quaeque post ipsos a Romanis.
Nihil enim omnino est eorum, quae ad ipsos pertinent,
Quod praetermittens, una cum tempore in oblivionem abire
Mirabilis Iosephus permiserit.

II.

Χειρὶ Μανουὴλ (1) τήνδε μοι γνῶθι, ξένε,
Δέλτον γραφῆναι ἐ πέρας εἰληφέναι,
Αὐλῆς λογιστοῦ τοὐπίκλην ἐξ Ἀγγέλων.
Manu Manuelis hunc mihi noveris, hospes,
Descriptum fuisse, & absolutum librum,
Manuelis, inquam, *aulici Logistae cognomento ex Angelis.*

III.

Στίχοι τοῦ Προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου εἰς τὸν ἅγιον Λοῦπον.
Ἔκλεψε Λοῦπος δεσποτικὴν σφενδόνην,
Μεθ' ἧς ἐνεργεῖ πλεῖστα τῶν τεραστίων.
Οὐκοῦν ὑπέσχεν ἀξίαν καὶ τὴν δίκην
Τμηθεὶς κεφαλὴν, καὶ συνὼν τῷ δεσπότῃ.

IV.

Εἴς τινα φοβοῦντα ῥοῦχον θάλασσαν καὶ παλαισθὲν ἀντιστρεψεν αὐτό (2).
Ἰδοῦσα καινὸν ὕδεν ὡς Ἰορδάνης
Πῶς ἐστράφης θάλασσα νῦν εἰς τοὐπίσω;
Οἶμαι, ῥύπον φεύγουσα τὸν σὸν ἐστράφεις.
Κἂν καὶ στραφεῖσα τοῦτον οὐκ ἀποξήσω.

II. pag. 286. Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. *Ex Iosephi Sermone ad Graecos, qui inscribitur de caussa Vniversi contra Platonem.* Inc. Καὶ οὗτος μέν. Des. τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν αὐτῷ ἡ δόξα. Incidit in cit. edit. Tom. II. Part. II. a pag. 145. ad 147. Tum distichon:

Ὥσπερ λόγῳ Λάζαρον ἤγειρας, λόγε,
Οὕτως ἔγειρον κἀμὲ τῆς ἀμαθίας.
Quemadmodum verbo Lazarum resuscitasti, Verbum,
Ita etiam me ab ignorantia resuscita.

Tandem quaedam Epitheta de Deo sunt adscripta &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 288.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΥ.

PLVTARCHI VITA CRASSI.

COD. XXIV. *Vita Crassi a Plutarcho conscripta*, cum notis, & glossis marginalibus, partim Graece, partim Latine exaratis, manu, ut videntur, Angeli Politiani, cum stemmate Strozziorum in fronte Codicis. Initium & finis cum edita concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 35.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

XENOPHONTIS LACEDAEMONIORVM RESPVBLICA.

Ac praeterea

Platonis Dialogus, qui dicitur Gorgias.

I. p. 1. *Xenophontis Lacedaemoniorum Respublica*, qualis exhibetur in Codice XXI. Plut. LV. supra pag. 286. §. IX. In hoc autem dimidia pars manu recentiori elegantissime suppleta est. COD. XXV.

II. pag. 9. *Platonis Gorgias*, sive, *de Rhetorica* Dialogus, ut in edit. alias cit. pag. 305.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 51.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

Apollonii Tyanei Vita a Philostrato conscripta Libris octo. Primus inc. Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν. Liber VIII. des. ὧν αὐτοὶ ἠξιοῦντο. Reliquorum initium & finis concordant cum editis Graece & Lat. Paris. MDCVIII. fol. a pag. 1. ad pag. 431. In Codice anepigraphi sunt Libri, scholia tamen quaedam in margine occurrunt eiusdem manus: e quibus speciminis instar unum selegimus, quod legitur pag. 130. in Libri VI. verba, εἰ δ' αἰτία ἑλομένου ἔσται τις, κ. λ. (edit. pag. 286. lin. 10.) & ita habet: Τὸ ὅλον νόημα τοιοῦτον. εἰ ἐμοὶ ἑλομένῳ τὰ ὑμέτερα, αἰτία ἐπακολουθήσει, τίς ὁ τρόπος μὴ καὶ τοῖς ἑλομένοις αἰτίαν ἐπάγεσθαι· ὅτι ἃ νῦν ἐγὼ νεώτερος ὢν ᾕρημαι, αὐτοὶ μὴ γέροντες ὄντες ἠρετίσαντο· ἀλλ' οὔπω δῆλον, εἰ Θεσπεσίωνι σύμψηφος τῇ ὑπὸ Νείλου συγκαταθέσει, ὥστε ψευδομένου ὁ λόγος, καὶ πρὸς τοὺς τὸ ἐν ἀρχαῖς αἰτουμένους ἀποσκυβαλιζόμενος. Clauditur Opus disticho quodam ioculari, in quo iambici quidem versus sonum, metrum vero nullum agnoscas: COD. XXVI.

Ἔστη γραφὶς γράφουσα γραφῆς γραφέως,
Γραφῆς ἐνταῦθα τελευθείσης ἀξίως.

In prima vero pagina antiqua manus adnotavit: *Translatus in Latinum per Alamannum Rinuccinum A. D.* 1473. forte ex hoc eodem Codice, qui nitidissimus est, atque optimus.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 196.

ΒΙΟΣ

(1) Nihil de hoc Manuele calligrapho occurrit in Palaeogr. Graec. Montfauc.
(2) Ita videtur legi posse titulus hic, e vestigiis quibusdam litterarum evanescentium erutus.

ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

VITA APOLLONII TYANEI.

Adde

Hori Apollinis Hieroglyphica, & *Procli Lycii Elementa Physica*.

COD. XXVII. I. p. 1. PHilostrati *de Vita Apollonii Tyanei Libri VIII.* ut in Codice superiori. Heic tamen singuli Libri suis sunt titulis instructi. In superiori autem paginae primae margine adnotatio quaedam apposita est, quae paene iam evanuit.

II. pag. 68. *Hori Apollinis Niloi Hieroglyphica Libris II.* de quibus vide Codicem VIII. Plut. LVIII. supra pag. 445. cum ipso enim penitus concordant.

III. pag. 72. Πρόκλου Διαδόχου Λυκίου στοιχείωσις φυσική. *Procli Diadochi Lycii Elementa Physica*, sive, *de motu Libri II.* collecti ex Aristotelis Physicorum Libro III. seq. Liber I. inc. Συνεχὴ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν. Des. οὐκ ἄρα τὸ ἀμερὲς ἴσον ἑαυτῷ κινηθήσεται. Liber II. pag. 74. inc. Πᾶν σῶμα φυσικὸν, κινητόν ἐστι κατὰ τόπον. Des. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄπειρος βαρύτης, οὐδὲ κουφότης. Tum Codicis possessor, qui erat Christophorus de Bondelmontibus, ita adnotavit: *Imperfectus Liber, multa namque desunt*. Hoc Opus Graece prodiit Basil. MDXXXI. in 8. & cum Latina versione Iusti Velsii Medici ibid. MDXLV. item in 8. & alibi posterius: de quibus editionibus vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 517. seq. Nos prae manibus habuimus edit. Basileensem secundam, ubi postrema, quae retulimus incidunt in pag. 24. lin. 25.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mai. Saec. XIV. variis in locis madore ac temporis diuturnitate corruptus, in cuius calce legitur: *Ego Christophorus presbyter de Bondelmont de Florentia hunc emi librum apud Andron insulam maris Aegaei MCCCCXIX. mensis Iunii*. Constat foliis scriptis 75.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

DIOGENIS LAERTII VITAE ET SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

COD. XXVIII. DIogenis *Laërtii Vitarum & Sententiarum eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis philosophorum Libri decem*, ut in Codice XIII. huius Plutei §. II. supra pag. 635. cum quo concordant.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cum summariis aliquot in primis paginis ad oram libri. Constat foliis scriptis 262.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΚΤΟΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ.

QVINTI DE IIS QVAE ACTA SVNT POST HECTORIS MORTEM.

KOίντου τὰ μετὰ τὸν Ἕκτορος θάνατον, ὅσα πέπρακται ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Τρώων ἐν Τροίᾳ, καὶ ὅπως ἑάλω τὸ Ἴλιον. *Cointi*, seu, *Quinti post Hectoris mortem, quaecumque gesta sunt a Graecis & Troianis in urbe Troia, & quomodo captum sit Ilium*, sive, *Homeri Paralipomenon Libri XIV.* Concordant cum illis Codicis XXIX. Plut. LVI. supra pag. 330. quem vide. COD. XXIX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. eleganter nitideque descriptus. Constat foliis scriptis 209.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.

THVCYDIDES.

Adde

Philostrati, & Dionis quaedam.

I. pag. 1. THucydidis *Atheniensis Historiarum Libri VIII.* ut in Codice II. huius Plutei supra pag. 622. Heic tamen Liber VIII. in fine mutilus est, desinit enim in verbis: προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου . . . . . quae in edit. inibi cit. incidunt in pag. 569. lin. 19. COD. XXX.

II. pag. 176. *Flavii Philostrati Vitae Sophistarum ad Illustrissimum Hypatum Antonium* Libris II. ut in editione Parisiensi alias cit. a pag. 485. ad pag. 623.

III. pag. 213. *b. Eiusdem Heroica*. Ibid. a pag. 631. ad pag. 729.

IV. pag. 241. *Eiusdem Imagines* Libris item II. Ibid. a pag. 730. ad pag. 831.

V. pag. 268. Sequuntur, sed diversa manu, *Excerpta duo e Dionis Chrysostomi I. & II. Oratione de Regno*. Primum inc. Εἰ δ' ἄρα μῦθόν τινα. Des. ἕως ἂν τυγχάνῃς βασιλεύων, quod habetur in edit. Graec. Lat. alias cit. a pag. 10 lin. 33. usque ad finem Orationis. Alterum pag. 269. inc. Ὁ Φίλιππος εἶπε πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον γελάσας, ὅτι δεῖ μὴ λυπεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ποιητὰς, κ. λ. Des. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον κηρύττεσθαι. Ibid. a pag. 20. lin. ultim. ad pag. 22. lin. 6.

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XIII. insignis. Constat foliis scriptis 269.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI VITAE QVAEDAM.

ANtequam Plutarchi Opera, quae in hoc habentur Volumine, recenseamus, breviter monendus est lector, Codicem hunc in principio mutilatum esse, ut ex vetusta qua- COD. XXXI.

quaternionum numeratione in imo margine apposita eruitur: a folio enim vigesimoquinto incipit numerica nota ιη'. scilicet *XVIII.* ita ut e praecedentibus quaternionibus XVII. folia tantummodo vigintiquatuor, seu quaterniones III. supersint. Hoc praenorato, Parallelas Vitas prosequamur, quae sunt XV. & quidem hoc ordine:

I. pag. 1. est *Demetrii*.
II. pag. 24. *Antonii*.
III. pag. 57. *Caesaris*. Sed huius Vitae postrema tantum supersunt, a verbis nimirum . . . περὶ Ἀντωνίυ καὶ Δολοβέλλα, κ. λ. quae incidunt in citatae editionis pag. 737. lin. 28. usque ad finem: desunt enim in Codice inter folium 56. & 57. integri quaterniones sex, a vigesimo secundo nimirum ad vigesimum septimum inclusive.
IV. pag. 59. *b. Pyrrhi*,
V. pag. 76. *b. Marii*.
VI. pag. 95. *b. Agesilai*.
VII. pag. 111. *b. Pompeii*.
VIII. pag. 142. *Cimonis*,
IX. pag. 149. *Luculli*.
X. pag. 167. *Niciae*.
XI. pag. 177. *Crassi*.
XII. pag. 190. *b. Lysandri*.
XIII. pag. 199. *b. Syllae*.
XIV. pag. 213. *b. Alcibiadis*.
XV. pag. 226. *C. Marcii Coriolani*. In fine huius Vitae scriptor ipse admonuit, hanc superiori praemitti debuisse.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. mutilus in principio. Constat foliis scriptis 236.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΤΙΝΑ.

PLVTARCHI PARALLELA QVAEDAM.

COD. XXXII. *Plutarchi Vitae Parallelae XII.* quarum praecedit Index. Sunt autem istae:

I. pag. 1. *Aratus*.
II. pag. 12. *Artoxerxes*.
III. pag. 18. *b. Agis & Cleomenes*.
IV. pag. 30. *Tiberius & Caius Gracchi*.
V. pag. 39. *b. Lycurgus*.
VI. pag. 48. *b. Numa*.
VII. pag. 57. *Pericles*.
VIII. pag. 66. *b. Fabius Maximus*.
IX pag. 74 *Demosthenes*.
X. pag. 80. *b. Cicero*.
XI. pag. 92. *Aristides*.
XII. pag. 100. *Cato maior*, cuius finis desideratur: desinit enim in verbis: καὶ δεομένην τῆς ἐκείνυ κηδεμονίας . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 351. lin. 5.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 105.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

Vita Apollonii Tyanei Libris octo conscripta a Philostrato Lemmo, ut in Codice XXVI. huius Plutei. Heic quoque occurrunt adnotationes marginales, ab eadem antiqua manu exaratae, & quidem multo uberiores, quam in dicto Codice. Dolendum tamen est, ipsarum portionem quamdam reciso margine periisse. Vt autem de veteri hoc Scholiaste aliquod ferre possis iudicium, benigne lector, unum aut alterum ex eius scholiis accipe. Primum igitur in illa primi libri verba, ὁ δ' ἤγαγεν εἰς ὑγιειαν τὸ μειράκιον, κ. λ. (1) ita habet: Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐμὸς οὕ ω Χριςος οὐδὲ διαίτῃ προμηθούμενος τὰ τῆς ὑγιείας ἀλλὰ τῷ μὲν λεπρῷ, θελω, φησὶ, καθαρίσθητι· καὶ ἐγερθεὶς, ἄλλῳ πάλιν, ἆρον τὸν κράβατον· καὶ τῷ κωφῷ, διανοίχθητι. ὡσαύτως καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀνάςα, καὶ ςῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας συ· ἀλλ' οὐκ ἐκ φυλακῆς τῶν βλαπτόντων τὴν ῥῶσιν προμνηςευόμενος. Ex quo Christianum esse colligitur. Alterum pag. 8. in verba, διθυραμβώδη & φλεγμαίνουσαν (2) sequens est: Διθυραμβώδη συνθέτοις ὀνόμασιν σεμνυνομένην, καὶ ἐκτοπωτάτοις πλάσμασι ποικιλλομένην. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διθύραμβοι, ἅτε Διονυσίων τελετῶν ἀφωρμημένοι. διθύραμβος δὲ ὁ Διόνυσος ἀπὸ δὶς βεβηκέναι τὴν θύραν τοῦ βιυ, πρότερον μὲν τῆς μητρὸς. εἶτα καὶ τοῦ Διὸς τοῦ μηροῦ. Φλεγμαίνουσαν λέγει τὴν ὑπέρσεμνον, οἵα ἡ Θουκυδίδου. λεπτολογίᾳ δὲ, οἱονεὶ περιττότητι, χρώμενος, τοῖς διπλασιασμοῖς τῶν κώλων & τῶν ὀνομάτων εἰρωνευόμενος. COD. XXXIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. vere insignis. cuius ultima pagina de novo suppleta est. Constat foliis scriptis 311.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI VITAE QVAEDAM.

In ipso recensionis limine adnotandum est, Codicem hunc appellari posse Codicis XXXI. superioris supplementum, quum ea contineat adamussim, quae in illo desiderari monuimus. Primae enim octo Vitae, quae integris quaternionibus XIV. continentur, primum eius Codicis supplent defectum; reliquae vero duae, quaternionibus VI. comprehensae, secundum, qui inter folium 56. & 57. occurrebat. Ac profecto eadem prorsus scriptoris manus, eademque est in calce paginarum, numeratio quaternionum, quae si cum illa dicti Codicis coniungatur, mirifice tota ipsorum series constabit; quin etiam illud Vitae Caesaris fragmentum a verbis, περὶ Ἀντωνίυ καὶ Δολοβέλλα, κ. λ. usque ad finem, quod in illo remanserat, in hoc nova ma- COD. XXXIV.

(1) In edit. pag. 11. lin. 15.

(2) Edit. cit. pag. 23. lin. 11.

manu suppletum videas, ut dubitari amplius non possit, ex uno olim Volumine, duo fuisse, improba quadam avulsione, confecta. His praenotatis, Vitae, quae in hoc continentur, sunt:

I. pag. 1. *Phocion*.
II. pag. 12. *Cato minor*.
III. pag. 33. *b. Dio*.
IV. pag. 49. *b. Brutus*.
V. pag. 67. *Aemilius*.
VI. pag. 80. *Timoleon*.
VII. pag. 96. *Sertorius*.
VIII. pag. 102. *Eumenes*.
IX. pag. 111. *Alexander*.
X. pag. 138. *b. Caesar*.

In fine legitur: *Ego Christophorus presbyter de Bondelmont de Florentia hunc emi librum apud Embrum insulam in Aegaeo mari MCCCCXIX.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 161.

ΛΑΕΡΤΙΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

LAERTIVS DIOGENES.

COD. XXXV. DIogenis Laërtii vitarum & sententiarum eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis singularum sectarum Libri X. ut in Codice XIII. huius Plutei. Praecedit Index Vitarum litteris grandioribus exaratus; & rara quaedam ac brevia scholia in margine occurrunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XII. optimus, ac dignus profecto qui cum Amstelodamensi editione conferatur. Constat foliis scriptis 246.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE IVDAICA.

COD. XXXVI. FLavii Iosephi de Bello Iudaico Libri VII. ut in Codicibus XVII. & XIX. huius Plutei. Singulis libris, primo excepto, heic praemittuntur Capitum summaria, ut in editione citata.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 214.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΒΙΟΣ.

VITA APOLLONII ALEXANDRINI.

Seu potius

Apollonii Alexandrini de Constructione Libri IV. Anonymi de eadem Tractatus; Libanii, & aliorum opuscula varia.

COD. XXXVII I. pag. 1. LIbanii Rhetoris Declamatio, cuius titulus, & argumentum inc. Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς, κ. λ. Declamationis initium est: Ἰσχύω μὲν οὐδ' ἂν πέπυθα. Finis: κἂν αὐτόθι δεικνύντε σωφρονοῦντα. Exstat in eius Operum editione Graec. Lat. Paris. anni MDCVI. Tom. I. pag. 315. sub N. VII.

II. pag. 3. *b.* Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ, Πρόσεχε σεαυτῷ, ὅς τις ἀναγινώσκεται τῇ δευτέρᾳ τῆς τυρινῆς, οὗ ἡ ἀρχὴ, Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν, κ. λ. *S. Basilii ex Oratione, quae inscribitur*, Attende tibi ipsi, *quae legitur feria secunda hebdomadis* Tyrinae *dictae*, seu, *in qua lactitiniis vesci licet; cuius initium*, Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν, κ. λ. Excerptum brevissimum. Inc. Ἐὰν γὰρ προσέχῃς σεαυτῷ, οὐδὲν δεήσῃ, κ. λ. Des. τὴν περὶ ἑαυτοῦ κατάληψιν. Incidit in eius Operum edit. Gr. Lat. Paris. anni MDCCXXII. Tom. II. pag. 23. a lin. 29. ad lin. 43.

III. pag. 4. Excerptum quoddam lyturgicum, cui titulus: Ὅτι πρώην εἰς χεῖρας ἐδίδοτο τὸ ἅγιον τοῦ κυρίου σῶμα, *Quod primum in manus dabatur sanctum Domini Corpus*, ex quartae Synodi Capite centesimo primo. Inc. Σῶμα Χριστοῦ, καὶ ναὸν τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, κ. λ. Des. καὶ ὁ ταῦτα ἐπιφερόμενος.

IV. pag. ead. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ἐρωτηθέντος, πότερον καλῶς τὸ συνεχῶς κοινωνεῖν, ἢ ἐκ διαλειμμάτων, ἀπόκρισις. *Sancti Anastasii, quum interrogatus fuisset, utrum melius assidue communicare, an ex intervallo, responsio*. Inc. Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος, δοκιμαζέτω ἕκαστος ἑαυτὸν, κ. λ. Des. καὶ τότε ἔδωκεν αὐταῖς τοὺς ἄρτους.

V. pag. ead. *b.* Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Καισάρειον Πατρίκιον ἐπιστολῆς. *Magni Basilii ex Epistola ad Caesarium Patricium*, Excerptum, *Quod possit quis, si absit sacerdos, propriis manibus se communicare*. Inc. Τὸ δὲ ἐν ἀναγκάζεσθαί τινα, κ. λ. Des. εἴτε πολλὰς μερίδας ὁμοῦ. Incidit initium huius fragmenti in cit. edit. Tom. III. pag. 186. lin. ult. & prosequitur usque ad finem Epistolae.

VI. pag. ead. *Alia brevia Excerpta duo ex S. Io. Chrysostomi interpretatione in Epistolam ad Ephesios, & ad Hebraeos, Quod non ex consuetudine, ac lege, sed consulto, ac mente pura ad sacram synaxin accedendum sit*. Primum inc. Πολλοὺς ὁρῶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. κ. λ. Alterum inc. Πολλοὶ τῆς θυσίας ταύτης ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μεταλαμβάνουσιν, κ. λ.

VII. pag. 5. *Alia duo S. Basilii in idem argumentum Excerpta*. Primum inc. Τὸ κοινωνεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, κ. λ. Alterum inc. Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι, κ. λ.

VIII. pag. 6. Quaedam pauca Grammaticalia *de verbis & eorum derivatione*.

IX. pag. 7. Canones quidam ex prima & secunda Synodo Constantinopolitana in templo SS. Apostolorum congregata, *Quod nemo monasticum habitum audeat induere, nisi prius facta trium annorum probatione*; quibus adiungitur quaedam Iustiniani Imp. Novella Constitutio, *Ne quis imitari habitum monasticum, aut illi quoquomodo illudere audeat*. Tandem ex Canonibus expositis a S. Synodo in celebri S. Sophiae templo congregata, Excerpta pauca *de iis, qui excommunicatione*

aut

aut alia Ecclesiastica poena affecti a sede veteris Romae ad illam novae Romae confugiunt. Notandum, omnia haec hactenus recensita, fuisse a diversa manu exarata in iis foliis, quae initio Codicis vacua superfuere.

X. pag. 8. *Apollonii Alexandrini*, cognomento *Dyscoli*, *de syntaxi partium Orationis Libri IV.* cum eiusdem Vita in principio, & Capitum tabulis unicuique praefixis. Vita inc. Ἀπολλώνιος οὗτος, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, κ. λ. Des. περί τε Ἀπολλωνίου κ̀ Ἡρωδιανοῦ. Liber I. inc. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς. Des. ἀντίος ἐςὶ τῷ τοῦ ὠκεανοῦ. Liber II. p. 43. *b.* inc. Τῇ προεκδοθείσῃ συντάξει τῶν ἄρθρων. Des. τῶν προειρημένων ἐθνῶν. Liber III. pag. 66. *b.* inc. Τῶν ἐξαιρέτως παρεπομένων. Des. ἐν τῷ περὶ μετοχῆς ὑπαγορευομένῳ. Liber IV. pag. 108. inc. Μετὰ τὰς τῶν ῥημάτων συντάξεις. Des. προσγενήσεται τὸν παραγινώσκοντα. Concordat initium & finis singulorum librorum cum edit. Gr. Ald. Venet. MCCCCXCV. fol. quam ad manus habuimus, quamque Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 3. inter editiones Graecas imperfectas recenset, citans Gesnerum in Bibliotheca, & loca enumerans, in quibus defectus occurrunt, collatione habita cum optima Graecolat. edit. Wecheliana Francof. MDXC. 4. Apollonius iste Alexandrinus temporibus Hadriani, & Antonini Pii Alexandriae floruit, magnumque inter Grammaticos nomen est consequutus tum ob scripta, quae ipse composuit, tum ob filium, quem instituit Herodianum. *Dyscoli* autem, seu *difficilis* cognomen a moribus potius, quam a phrasi perplexa & abrupta, & a difficultate quaestionum, quas proposuerit, tulisse opinatur Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 2.

XI. pag. 120. Anonymi Tractatus Grammaticus item *de Constructione*, valde diffusus, cuius titulus hoc tetrasticho exprimitur:

Τάδ' ἐν συνόψει σοι παρ' ἡμῶν, ὦ φίλος,
Γραμματικῆς ἕνεκα τῆς πολυπλάνου.
Σὲ δ' ἂν σοφίσαι κἀμὲ κ̀ σῶσαι πλέον
Ἡ τοῦ Θεοῦ πηγαία μόνη σοφία.

Tractatus inc. Ἰςέον, ὅτι λόγος σημαίνει πλεῖςά τινα. λόγος γὰρ λέγεται ὅτε ἐνδιάθετος λογισμὸς, καθ' ὃν λογικοὶ λεγόμεθα κ̀ διανοητικοὶ, και ὁ ὀργανικὸς ὅτος κ̀ προφορικὸς, κ. λ. Des. τῷ ξένῳ σὺν ἀντίκειται ὁ ἀςὸς, τῷ δ' ἐνδήμῳ ὁ ἀπόδημος. Attinguntur autem pag. 154. quaedam etiam de figuris Rhetoricis; pag. 155. variarum rerum nomina, puta, animalium, domorum, brutorum, servorum, regum, principum, arborum, herbarum, humani corporis partium, navium; tandem a pag. 162. usque ad finem, quarumdam vocum variae significationes, puta, ἐπιςήμης, σχολῆς, ῥήτορος, πίνακος, &c. quae omnia utrum ad unum eumdemque scriptorem pertineant, quum titulis careant, diiudicare minime possumus.

XII. pag. 164. In postremis quinque Codicis foliis, ab eadem manu, qua priora septem, exaratis, loca quaedam adferuntur ex XII. Prophetis minoribus, & ex propheta Isaia, una cum SS. PP Cyrilli, Basilii Magni, Eusebii Caesareensis, Apollinarii, Severi Antiocheni, & aliorum fortasse in ipsa expositionibus.

Codex Graecus chartaceus Ms in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 168.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THEOPHYLACTI OECVMENICE HISTORIA.

Theophylacti Simocattae Expraefecti, & observatoris coactorum, Historiae Mauricii Tiberii Imperatoris Libri VIII. Praecedit Dialogus, in quo Simocatta in Phocam, ut importunissimum tyrannum invehitur: quo imperante (imperavit autem annis octo) nemo res Mauricii ausus est litterarum memoriae commendare: ac proinde eius Imperatoris historia ignota posteris, ac velut mortua iacuit. Iacuerunt item bonae disciplinae, quae sub Heraclio demum, Phocae successore, iterum emerserunt. Multum laudatur Sergius Patriarcha illius temporis, studiis liberalibus, ipsique historico amicissimus, cuius auctoritate ac voluntate permotus, ad hanc conscribendam historiam adcessisse videtur. Fingit, ut mos est Dialogorum, Historiam ipsam res gestas Mauricii enarraturam cum Philosophia sub platano considere. Hunc itaque titulum praesefert: Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα φιλοσοφία, κ̀ ἱςορία. Προλογίζει ἡ φιλοσοφία. Inc. Τί τοῦτο, θύγατερ. Des. ἐςεφάνωται. Pag. 2. *b.* sequuntur Tabulae Librorum VIII. quae aliquantulum diversae videntur ab editis ante Simocattae Historiam ab Iacobo Pontano Ingolstadii MDCIV. in 4. pag. 12. seqq. Denique pag. 13. legitur Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου οἰκουμενικῆς ἱςορίας βιβλίον α'. *Theophylacti Simocattae Oecumenicae Historiae Liber I.* Inc. Δεῖ μὴ μόνον. Liber VIII. des. βεβαίαν ἱδρύσασθαι. Concordat cum citata Iacobi Pontani editione, qui omnium primus ex Bibliotheca Serenissimi Maximiliani, utriusque Bavariae Principis, hanc depromsit historiam, & in turbam dedit. In fine rubris litteris repetitur titulus hoc pacto: Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμοκάτου οἰκουμενικῆς ἱςορίας βιβλίου ὀγδόου τέλος. COD. XXXVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 214.

FINIS PLVTEI LXIX.

BI-

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVII.

CODEX I.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ.

ARRIANI DE ASCENSV ALEXANDRI.

Ac praeterea

Plutarchi de Alexandro Libri II. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV. & alia Anonymi.

I. p. I. Ῥ'ῥιανοῦ, Α'λεξάνδρου ἀναβάσεως βιβλίον πρῶτον. *Arriani de expeditione Alexandri Liber I.* Praefatio inc. Πτολεμαῖος ὁ Λάγυ. Des. οὕτω θαυμαζέτω. Liber inc. Λέγεται δὲ Φίλιππος. Des. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πρεσβευομένους. Liber II. pag. 17. inc. Ε'κ δὲ τύτου Μέμνων. Des. ἐς τὸν πόλεμον. Liber III. pag. 30. inc. Α'λέξανδρος δ' ἐπ' Αἰγύπτου. Des. ὀκτακισχιλίων. Liber IV. pag. 43. inc. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις. Des. πάλαι ἦσαν. Liber V. pag. 55. inc. Ε'ν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Des. τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκόσμει. Liber VI. pag. 65. inc. Α'λέξανδρος δὲ ἐπειδή. Des. ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφήν. Quae quidem postrema sunt Libri VII. ut videre est in nuperrima Arriani editione G. L. Lugdun. Batav. MDCCIV. fol. curante Iac. Gronovio; Libri enim VI. & VII. nulla prorsus distinctio fit, neque in hoc, neque in aliis tribus exemplaribus, quae in hoc delitescunt Pluteo, ut idem Gronovius admonet cit. edit. pag. 312. ipse enim quatuor contulit huius Bibliothecae Codices Mss. nimirum Codicem I. XXVIII. & XXX. huius Plutei, & XXXII. Plut. IX. quem merito optimum appellat, Holstenium sequutus, qui de Hieroclis expositione in Aurea Pythagorae Carmina, in ipso contenta, loquens, hoc illum elogio prosequitur: *Exemplar omnium quotquot vidi (vidi autem plura) longe correctissimum, ex quo editum exemplar quamplurimis locis insigniter emendavi.* Notandum ad finem Capitis XII. inter verba, οὐχ ὡσαύτως εἶναι αὐτῷ πρὸς θυμοῦ ἀντὶ ...... & alia Ἡφαιστίων. τύτῳ, κ. λ. lacunam paucorum versuum relictam ad defectum indicandum.

II. pag. 87. Α'ῤῥιανοῦ ἀνάβασις (1) Α'λεξάνδρυ ἑβδόμη. Ἰνδική. *Arriani expeditio Alexandri septima. Indica.* Inc. Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ. Des. τὸν Μακεδόνα. In fine: Τέλος τῶν Ἰνδικῶν. *Finis rerum Indicarum.* Hic liber, licet & ipse res Alexandri persequatur, quemadmodum priores septem, quos recensuimus, peculiariter tamen ab auctore scriptus & publicatus est, stylo etiam peculiari, Ionica scilicet dialecto, quum illi Atticam eloquentiam referant. Quum tamen in plerisque exemplaribus Mss. hic reliquis annexus reperiretur, & ex illorum sexto & septimo unus exsisteret, factum est, ut hic, qui Indica continet, septimi locum obtineret: quam quidem deformationem pluribus destet laudatus Gronovius, ac varias huiusce Libri inscriptiones, quae tum in editionibus, tum in manu exaratis Codicibus occurrunt, sub oculos ponit loc. cit.

III. pag. 100. *b.* Πλουτάρχου περὶ τῆς Α'λεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος πρῶτος. *Plutarchi de Alexandri fortuna, vel virtute Liber I.* Inc. Οὗτος ὁ τῆς τύχης λόγος ἐστίν. Des. περιτέθηκεν. Inter Plutarchi Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 326.

IV. pag. 104. Περὶ τῆς Α'λεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος β'. *De Alexandri fortuna, vel virtute Liber II.* Inc. Διέφυγεν ἡμᾶς. Des. φοβεῖσθαι ὑμεῖς. Ibid. pag. 333.

V. pag. 111. Διοδώρου Σικελιώτου ἀπογραφαὶ, ἤτοι ἱστορικῆς βιβλιοθήκης τὸ α'. *Diodori Siculi descriptiones, sive Historicae Bibliothe-*

(1) Non ἀναβάσεως, ut adstruit Gronovius cit. edit. pag. 312. in not. col 1. vers. 17.

cae Liber I. & quidem ob ipsius longitudinem in duas sectiones divisus. Prima inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας πραγματευσαμένοις. Des. παρ' Αἰγυπτίοις. Exstat in eius Operum nuperrima editione Amstelodam. Gr. Lat. per Iac. Wetstenium ex recensione Petri Wesselingii MDCCXLVI. fol. T. I. a pag. 3. ad pag. 51. quam nos tum in hoc, tum in reliquis huius Scriptoris exemplaribus recensendis prae manibus habuimus. Notandum heic est huius primae Partis plurima fuisse ab exscriptore consulto praetermissa; etenim p. 113. post verba, βεβαιοῦν ἐγχειρήσομεν, quae sunt postrema Capitis V. edit. pag. 9. sequuntur in eadem linea, Περὶ δὲ τῆς χώρας καὶ τοῦ Νείλου, κ. λ. quae incidunt sub finem Capitis XXIX. edit. pag. 35. his in margine verbis ab eodem appositis: ἅ τινα ὡς μυθώδη ὑπάρχοντα κατελείφθησαν, scil. *quae utpote fabulosa praetermissa sunt*. Sectio altera pag. 118. *b.* inscripta pariter, Διοδώρου Σικελιώτου ἱστορικῆς βιβλιοθήκης α', *Diodori Siculi Historicae Bibliothecae I.* inc. Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βίβλων. Desinit autem in verbis, δι' ὧν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν, quae incidunt in Capite XCVI. edit. pag. 107. lin. 30.

VI. pag. 136. *b.* Sequitur *eiusdem Diodori Bibliothecae Historicae Liber II.* cum praevio Indice Capitum XV. Inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. περιγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Exstat ibid. a pag. 112. ad pag. 172.

VII. pag. 157. *b. Liber III.* item cum tabula Capitum V. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων, κ. λ. ut in edit. pag. 174. Desinit autem in verbis, τῶν μυθολογουμένων παρ' Ἕλλησιν, quae incidunt sub initium Capitis LVI. edit. pag. 224. lin. 31. Heic quoque amanuensis in margine notulam adscripserat, suae omissionis rationem reddens, quae quum in hoc Codice abrasa deinde fuerit, integra tamen superfuit in nono, cuius ex hoc lectio tota defluxit, uti suo loco monebimus: & ita habet: τὰ γοῦν λοιπὰ ὡς μυθώδη τε καὶ ληρώδη, διὰ αὐτῶν πολυγραφίαν κατέλειψα.

VIII. pag. 177. *b. Liber V.* (quartus enim totus est omissus) praevio item Capitum XV. (1) elencho, inc. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, κ. λ. ut in edit. pag. 330. Desinit autem in verbis, εὐεργεσίαις διαπορευόμενοι, quae incidunt paullo ante medium Caput XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. (2) Interim notandum, Mediceorum Codicum, huius Scriptoris Opera continentium, collationes ultro in se suscepisse clarissimum Antonium Cocchium, earumque luculentam & accuratam descriptionem laudato Petro Wesselingio pro ipsius editione adornanda transmisisse; *quarum tamen usura* (verba sunt Wesselingii in sua Praefatione) *quia spissum, & bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui non licuit*. Subdit tamen, *id se animadvertisse, in plerisque eas cum Claromontanis amice consentire*. Collationis praeterea a Cocchio institutae testes sunt numeri quidam marginales ipsius manu diligenter exarati, ac veluti depicti, quibus editionis pro textu adhibitae Capita adnotare solitus erat.

IX. pag. 193. *b.* Liber anepigraphus *de rebus Persicis* (3). Inc. Ἀρταξέρξης ὁ Περσῶν βασιλεὺς οὐκ ἔλαττον οἰόμενος εἶναι τὸ μεγάλα διδόναι τοῦ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς καὶ προθύμως, κ. λ. Des. καὶ οὐχ ἧττον ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγαθοῖς. Hunc Tractatum posteriori manui debemus.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. optime servatus, quem contulit in sua Arriani editione Gronovius, ac tertium nominat. Constat foliis scriptis 197.

ΑΛΕΞΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

ALEXIAS HISTORIA FILII ALEXII ROM. IMP.

Annae Commenae Porphyrogenitae & Caesarissae, Alexiados, sive de rebus Alexii Comneni parentis sui Libri XIV. absoluti Manuele Comneno imperitante circa annum Christi MCXLVIII. dum annum ageret LXV. ut constat ex Libro XIV. pag. 747. seqq. edit. Paris. MDCLI. fol. ubi testatur se usam Commentariis virorum fide dignissimorum, qui patris olim sequuti militiam, postea monasticam vitam sunt amplexi; neque ex iis solis, quae referret, hausisse, sed diligenter cum iis, quae ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Fuit vero soror Ioannis Comneni, Alexii Comneni Imp. & Irenes primogenita filia, nata anno Christi MLXXXIII. atque exstincto ante nuptias, qui ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor Nicephori Bryennii Caesaris, anno Christi MCXXXVII. defuncti, de cuius Libris IV. Commentariorum de rebus Byzantinis agit Cl. Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. p. 343. ac teste Ioanne Zonara Lib. XVIII. Cap. XXVI. & Niceta in Ioanne Comneno Cap. III. omnibus disciplinis, ac politiori litteratura erudita erat. Huius Historiae Libros VIII. priores mancos mutilosque ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis David Hoeschelius Augustae Vindelic. MDCX. 4. Totum vero Opus, omnes nimirum XV. Libros e manuscripto Vaticano, & Barberino, quem Holstenius cum hoc omnium praestantissimo Codice contulerat, & multis in locis suppleverat, Graece descripsit Petrus Possinus S. I. & cum versione sua & Glossario, Hoescheliique notis vulgavit Paris. MDCLI. fol. His praemissis animadvertendum est, deesse in hoc exemplari totum ferme Prologum, cuius tantum exstant ultima verba . . . . τοίνυν ἐντεῦθεν τῆς ἱστορίας τοῦ μου πατρὸς, κ. λ. mox incipit Ἀλεξιὰς πρώτη. *Alexiados Liber I.* Inc. *COD. II.*

(1) In edit. Capita continet XVIII. quorum postrema tria desunt in Codice.

(2) Corrigendus itaque Montfauconius hoc loco, quippe qui Catalogi sui pag. 377. litt. A ait, contineri in hoc Codice *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libros priores V.* quum revera quatuor sint.

(3) *Fragmenti* nomen, quo Montfauconius Librum hunc indigitat loc. cit. minime arridet.

Inc. Oʿ βασιλεὺς Ἀλέξιος, κ. λ. Desinit in Libro XIV. in verbis, καὶ τὰς δυνάμεις ἁπάσας . . . . quae incidunt in edit. Parif. pag. 449. ubi adnotatur in margine: *Hic deficit Codex Florentinus*. Alius praeterea defectus duorum foliorum erat paullo ante finem Codicis, ut ex apposita marginali nota eruitur, ἀπὸ τῶν ὧδε λείπουσι φύλλα δύο, qui deinde manu item antiqua suppletus fuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XII. omnium praestantissimus, quem vel descriptum, vel approbatum ab ipsa Anna doctissimus Langius suspicatur. Constat foliis scriptis 210.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. III. Continet hic vetustissimus Codex, & omni laude maior, *Historiarum Herodoti Libros IX.* totidem Musarum nominibus inscriptos (1); suavissimum profecto Opus, quod exorditur a Gyge Lydorum rege, qui uno ac dimidio fere saeculo Cyrum antecessit; inde a Cyro res Medo Persicas fusius prosequitur ad Xerxis usque e Graecia fugam, Aegyptiorum simul, Scytharumque & Graecorum res attingens, dialecto usus Ionica, ac genere orationis cum lenitate quadam aequabili instar sedati amnis profluente. Liber I. Κλειὼ inscriptus inc. Ἡροδότου Ἁλικαρνησσῆος ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Liber IX. inscriptus Καλλιόπη, des. ἄλλοισι δουλεύειν. Hunc vero Codicem paucis expediam, quum a celeberrimo Iacobo Gronovio diligentissime fuerit collatus, qui Herodotum ad eius fidem plurimis in locis emendatum, in aliis nova luce adspersum, Lugduni Batavorum excudit anno MDCCXV. ac praeterea eiusdem variae lectiones in calce paginarum nuperrimae editionis Amstelodam. MDCCLXIII. fol. curante Petro Wesselingio, fuerint recusae: cuius Praefationem quum ipse legerem, duo minus vere dicta sub oculos inciderunt: primum, Gronovii laudem & gloriam, nimia ac paene superstitiosa Libri Florentini (huius nimirum, quem prae manibus habemus) veneratione fuisse dedecoratam; quum potius auctam dicere debuisset, quippe qui bene intellexerit, in membranis vetustis ne unum quidem apicem esse negligendum: alterum, huic nostro Codici octingentos prope annos iactanti, Passioneum praeferri, qui circa saeculum duodecimum fuerit exaratus. De fide vero in variantibus exhibendis, quam primo quidem integerrimam arbitrabar, dubitare tandem caepi, tum quum aliud agens in illum incidi locum prope finem Historiarum, ubi Codici nostro adstruitur vox τῷ Πρωτεσιλάῳ pro τῷ Πρωτεσίλεῳ; quod falsum omnino comperi. Atque haec quidem breviter notanda visa sunt, ut, si viri ceteroquin summi aliquando peccaverunt, nobis etiam, qui ab iis longe absumus, siquid in tanta rerum mole diligentiam nostram effugerit, venia concedatur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi X. optime servatus, cum notulis quibusdam in margine, seu summariis charactere minori, sed quadrato, nullisque accentibus, ac spiritibus instructo exaratis; tituli vero librorum uncialibus litteris aureisque sunt descripti. Correctiones quaedam manus multo recentioris occurrunt in principio, quae deinde in progressu rariores fiunt. Constat foliis scriptis 374.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ.

COMPENDIVM HISTORIAE IOANNIS ZONARAE.

I. pag. 1. Ἐπιτομὴ ἱστοριῶν συλλεγεῖσα καὶ συγγραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ, τοῦ γεγονότος μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς βίγλας καὶ πρωτοασηκρῆτις. *Compendium historiarum collectum & conscriptum ab Ioanne monacho Zonara, qui fuit magnus Drungarius Vigilum, & primus a Secretis*. Inc. Εὐσόχως ἂν εἴ τις. Desinit imperfecte in verbis: καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων βασίλεια . . . . quae inter Histor. Byzant. Scriptores edit. Venat. A. MDCCXXIX. incidit in Tom. X. P. II. pag. 233. lin. 15. Ioannes hic Zonaras Constantinopolitanus sub Alexio Comneno magnus Drungarius, sive Praefectus Vigilum, & primus a secretis, deinde monasticam vitam amplexus, sub Ioanne Comneno variis ingenii monumentis operam & animum impendit, a Theodoro Balsamone, qui illum in Ecclesiasticis Canonibus interpretandis sequutus est, ὑπερφυεστάτου, *excellentissimi* praeconio commendatus. Praecipuum eius Opus sunt Annales, sive Χρονικὸν in Partes duas, & Libros XVIII. divisum, & ab O. C. usque ad annum Christi MCXVIII. deductum. De eius editionibus & versionibus agit Fabric. B. Gr. Vol. VI. p. 156. Alia eiusdem Opera persequitur Vol. X. p. 242. seqq. ubi Codicem hunc memorat, de quo notandum, nullam Librorum divisionem adesse, sed Capitum tantummodo titulos apponi, qui desiderantur in editione. In primo folio legitur auctoris nomen litteris intricatissimis exaratum, cui tabella subiicitur generationum veterum Patriarcharum ab Abraham usque ad Iacob. COD. IV.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. ineuntis, multis in locis vetustate consumtus. Constat foliis scriptis 206.

ΑΠ-

(1) Quae quidem librorum inscriptiones ab ipsone auctore, an ab alio quopiam profectae fuerint, dubitat Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 697. ubi varias hac super re doctorum virorum sententias profert.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΤΑΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

APPIANI HISTORIA ITALICA.

Seu potius

Ex XXIV. ipsius Romanae Historiae Libris ea quae supersunt, fere omnia; tum Evagrii, Philostorgii, Diodori Siculi, Procopii Caesareensis, Pselli, Paeanii, Plutarchi, Memnonis, Dionysii Halicarnassei, Procli Diadochi, & Theodori Balsamonis Opera quaedam.

COD. V. Codex est non aspernandae antiquitatis, & in primo folio elenchum Operum exhibet, Lucae Holstenii manu diligenter exaratum: tum in summo margine Appiani aetatem hisce verbis recentior Graecus exposuit: Οὗτος ὁ Ἀππιανὸς ἐν χρόνοις ἤκμασε Τραιανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. *Hic Appianus temporibus floruit Traiani & Hadriani*. Sed ipsius Opera more nostro recensere adgrediamur.

I. pag. 1. Ἀππιανοῦ τῆς Ἰταλικῆς ἱστορίας τὸ προοίμιον. *Appiani Historiae Italicae provemium*. Inc. Τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἀρχόμενος. Des. καὶ περὶ τούτου συγγραφή. Habetur in eius Historiarum Romanarum editione Gr. Lat. Amstelod. MDCLXX. 8. curante Alexandro Tollio Part. I. toti Operi praemissum. Huic adnectitur illud Anonymi, qui Romanae Historiae Corpus ex variis auctoribus concinnatum ediderat, Excerptum, quod in edit. Tolliana cit. in calce secundae Partis occurrit, pag. nimirum 1228. seq. & inc. Τὸ προοίμιον μόνον, κ. λ. des. συνέθηκα τεύχεσιν. Hinc patet, ex Appiani Libris plures ideo intercidisse, quia pleraque videbantur a Dionysio Halicarnasseo, & a Dione Cassio diligentius pleniusque pertractata: ait enim Anonymus, in duo se Volumina, seu τεύχη selectos Appiani libros coniecisse, reliquis, utpote de quorum argumento alii rectius consuli possint rescissis. Partem illius Excerpti refert etiam Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

II. pag. 4. Ἐκ τῶν Ἀππιανοῦ Κελτικῶν. *Ex Appiani Celticis*, sive, *Romanarum historiarum de bellis Gallicis Epitome*. Inc. Κελτοὶ Ῥωμαίοις ἐπεχείρησαν πρῶτοι. Des. ὁ Καῖσαρ ἐς τὴν Βρεττανίαν. In cit. edit. Part. II. a pag. 1190. ad pag. 1193. Subiicitur diversa ac recentiori manu ad implendam paginam vacuam, librorum, quibus totum Appiani Opus constat, elenchus, quem utpote a Fabriciano (1) diversum, referre lubet: ita vero habet:

Ἡ τοῦ Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἐν λόγοις εὕρηται περικλειομένη κβʹ.

Καὶ ὁ μὲν αʹ λόγος περιέχει τῶν ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι Ταρκυνίου βασιλέων ζʹ τὰς πράξεις, ἐπιγράφεται δὲ Ῥωμαϊκῶν βασιλικὴ ἱστορία.

Ὁ δὲ βʹ Ῥωμαϊκῶν Ἰταλική.

Ὁ δὲ γʹ Ῥωμαϊκῶν Σαυνιτική, ὃς καὶ πʹ ἐτῶν περιέχει πολέμους.

Ὁ δὲ δʹ Ῥωμαϊκῶν Κελτική.
Ὁ δὲ εʹ Ῥωμαϊκῶν Σικελική.
Ὁ δὲ ϛʹ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική.
Ὁ δὲ ζʹ Ῥωμαϊκῶν Ἀννιβαϊκή.
Ὁ δὲ ηʹ Ῥωμαϊκῶν Λιβυκή.
Καὶ Καρχηδονικὴ ὁ θʹ.
Ῥωμαϊκῶν Μακεδονικὴ δὲ ὁ δέκατος.
Ὁ ιαʹ Ῥωμαϊκῶν Ἑλληνικὴ καὶ Ἰωνική.
Ὁ ιβʹ Ῥωμαϊκῶν Συριακή.
Ὁ ιγʹ Ῥωμαϊκῶν Παρθική.
Ὁ δὲ ιδʹ Ῥωμαϊκῶν Μιθριδάτειος.
Ὁ δὲ ιεʹ Ῥωμαϊκῶν Ἰλλυρική.
Ὁ δὲ ιϛʹ Ἀράβιος.

Ἔτι δὲ τούτοις εἰσὶν οἱ ἐπιγραφόμενοι Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων εʹ.

Ὁ δὲ ἐφεξῆς κβʹ ἐπιγράφεται ἑκατονταετία.

Ὅμου λόγοι κβʹ. ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θʹ μόνοι.

III. pag. 6. Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Συριακή. *Appiani Romanarum Historiarum de bellis Syriacis Liber*. Inc. Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου. Des. ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ συγγραφῇ. In cit. edit. a p. 141. ad pag. 215.

IV. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ Λιβυκή. *Eiusdem de bellis Punicis Liber*. Inc. Καρχηδόνα τὴν ἐν Λιβύῃ. Des. ἑκατὸν καὶ δύο. Ibid. a pag. 1. ad pag. 140. Ad locum huius Libri, ubi nonnulla interciderunt, edit. pag. 51. lacunam paucorum versuum exscriptor reliquit, ibique manus posterior adscripsit in margine, Ζήτει το λεῖπον τοῦ καταβάτου· ὀλίγον γάρ ἐστι.

V. pag. 32. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Ἰλλυρικὴ Ῥωμαϊκῶν. *Eiusdem Romanarum historiarum de bellis Illyricis Liber*. Inc. Ἰλλυριοὺς Ἕλληνες. Des καὶ δράσαντες καὶ παθόντες. Ibid. Part. II. a pag. 1194. ad pag. 1197. & est tantum huiusce Libri fragmentum, sive uti ait Fabric. loc. cit. pag. 396. exordium: Graecum enim exemplar, unde Illyrica transtulerat interpres, nondum nactus fuerat integrum Tollius, quare huius Libri Latinam tantummodo interpretationem adiecit, & quidem a pag. 1194. ad pag. 1209. Integrum tamen Librum pridem ex Ms. Cod. bibliothecae Augustanae ediderat Graece David Hoeschelius Augustae Vindel. MDIC. 4. In Codice nostro ad calcem huius fragmenti legitur: Ζήτει τὸ λεῖπον.

VI. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν Παρθική. *Eiusdem Historiarum Romanarum de bellis Parthicis Liber*. Inc. Μετὰ δὲ τοὺς ἐκ Πομπηΐου, κ. λ. Des. πόλεμον τρεψόμενος. Ibid. a pag. 216 ad pag. 293.

VII. pag. 42. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν Μιθριδάτειος. *Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis Mithridaticis Liber*. Inc. Ὧδε μὲν Ῥωμαῖοι. Des. τῆς ἐντὸς θαλάσσης ἔτι ἔλιπεν. Ibid. a pag. 294. ad pag. 420. Inter hunc & sequentes quinque Appiani *de bellis civilibus* Libros, quum duo ferme folia vacua intercederent, diversa, ut videtur, manus quaedam ex aliis Historicis excerpta in iis exscripsit, hoc praeterea monito in margine apposito: γύρισον φύλλα βʹ. καὶ εὑρήσεις Ἀππια-

(1) Bibl. Graec. Vol. III. pag. 393. seq.

πιανοῦ τὰ ἐμφύλια. Ea vero sunt, quae sequuntur:

VIII. pag. 62. *b.* Εὐαγρίου τοῦ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. *Evagrii Expraefecti ex Ecclesiastica Historia* Excerpta duo. Primum inc. Μωσέως μὲν ἄρξαντος ἱστορίας. Des. ἀποκαταστάσεως, & est ferme totum Caput XXIV. Libri V. paucis initio & fine exceptis, & seriem historiarum a Moyse usque ad Evagrii tempora complectitur. Alterum pag. 63. inc. Ἔθος παλαιὸν γίνεται. Des. καὶ ταῦτα μὲν τῇδε γέγονε, & est Caput XXXVI. Libri IV. si pauca demas in principio, & continet prodigium, quod sub Mena Patriarcha factum est in puero cuiusdam Hebraei Constantinopoli.

IX. pag. 63. Φιλοστοργίου. *Philostorgii* item Excerpta duo ex eius Ecclesiasticarum Historiarum Epitome. Primum inc. Ἐπεὶ Θεοῦ γε βουληθέντος. Des. ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν, & est pars Capitis X. Libri XII. Alterum inc. Ἡ δὲ ἱερὰ ἡμῶν γραφή. Des. τόπον τῇ ῥοπῇ τοῦ βρίθοντος ὕδατος παρασχὼν, & est Caput IX. Libri III. In his autem Evagrii & Philostorgii Excerptis investigandis adhibuimus editionem Graec. Lat. Amstelodam. apud Henric. Wetstenium MDCXCV. fol.

X. pag. ead. *b.* Ἐκ τοῦ λβ΄ λόγου τῶν ἱστορικῶν Διοδώρου. *Ex XXXII. Libro rerum historicarum Diodori* Excerptum. Inc. Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως χρηστηριαζομένου κατὰ τὴν Κιλικίαν. Des. ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας. Est ex Libro XXXII. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Ecloga prima, paucis exceptis in principio, & incidit in edit. cit. (1) Tom. II. pag. 519. Post adlata autem verba ita prosequitur exscriptor: Ὁ μὲν οὖν Διόδωρος πρὸς τῷ τέλει που τοῦ λβ΄ λόγου τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ πραγματείας τοσαῦτα διέξεισι, καὶ ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τοιαύτης περιπετείας ἱστορήκασι. Redeunt nunc Appiani Opera, nimirum:

XI. pag. 65. Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν ιδ΄. ἐμφυλίων α΄. *Appiani Romanarum Historiarum Liber XIV. de bellis civilibus primus.* Inc. Ῥωμαίοις ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλή. Des. ἀπὸ τῆς ἀναιρέσεως Τιβερίου Γράκχου. Incidit in cit. edit. Tollianae Tomum II. a p. 599. ad p. 708. Quod autem hic primus de bellis civilibus Liber, in serie totius Romanae Historiae decimusquartus numeretur in Codice, qui apud Fabric. loc. & pag. cit. (2) sit decimustertius, ratio fortasse est, quia undecimus iuxta Fabricii descriptionem, bella Syriaca & Parthica iunctim complectens, in duos dividitur tum in editione, tum in hoc nostro Codice, quorum alterum innuimus supra §. III. alterum §. VI.

XII. pag. 80. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ιε΄. ἐμφυλίων β΄. *Eiusdem Romanarum Historiarum XV. de Civilibus bellis II.* Inc. Μετὰ δὲ τὴν Σύλλα μοναρχίαν. Des. αἱ ἑξῆς βίβλοι δείκνυσιν. Ibid. a pag. 709. ad pag. 854. Inter pag. 111. ubi desinit Liber II. & pag. 112. ubi incipit III. alia quaedam fuisse olim, unius folii spatio comprehensa, suspicamur; nam ad calcem huius libri eadem recentior manus, de qua supra, in margine sic adnotavit: γύριστον φύλλ. α΄. καὶ εὑρήσεις τοὺς ἑξῆς λόγους, quod ex ipso etiam quaternione, uno folio ceteris minore, coniicere licet.

XIII. pag. 112. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων τρίτον. *Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis civilibus Liber III.* Inc. Οὕτω μὲν δὴ Γάϊος Καῖσαρ. Des. ἐπὶ τιμωρίᾳ. Ibid. a pag. 855. ad pag. 951.

XIV. pag. 132. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων τέταρτον. *Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis civilibus Liber IV.* Inc. Δύο μὲν δὴ Γαΐου Καίσαρος φονεῖς. Des. καὶ Βρούτου ἀπήντα. Ibid. a pag. 952. ad pag. 1070.

XV. pag. 160. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ιη΄. ἐμφυλίων πέμπτον. *Eiusdem Romanarum Historiarum Liber XVIII. de bellis civilibus V.* Inc. Μετὰ δὲ τὸν Κασσίου καὶ Βρούτου θάνατον. Des. τῇ ὁμόρῳ Μακεδονικῇ. Ibid. a pag. 1071. ad pag. 1189. Atque heic desinunt Appiani Opera in hoc Volumine contenta; de quo praeter ea, quae diximus supra §. I. addere libet, Romanam illum historiam non ordine omnem persequi, ut factum Dionysio Halicarnasseo, vel Polybio; neque per vitas illustrium virorum, ut fecit Plutarchus; sed ordine regionum, ac provinciarum, ut quas res in Italia, quas in Sicilia, Africa, Hispania &c. gessissent Romani singillatim constaret.

XVI. p. 192. Προκοπίου Καισαρέως ἐκ τῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων. *Procopii Caesareensis ex Libris de Iustiniani Aedificiis* Excerptum. Inc. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀφροντιστήσας χρημάτων ἁπάντων. Des. καθῆσθαι οἴκοι, καὶ μὴ πράσσειν. Ταῦτα μὲν οὖν ὧδέ πῃ ἔχει. Est autem, ut in margine recentior Graecus adscripsit, ἔκφρασις τῆς ἁγίας σοφίας, *Descriptio S. Sophiae.* Κτισμάτων, seu *Procopii Librorum VI. de aedificiis conditis seu restauratis auspicio Iustiniani Imp.* plures circumferuntur editiones; castigatior vero est Parisiensis Gr. Lat. anni MDCLXIII. fol. curante Claudio Maltreto, qui Augustanam editionem Davidis Hoeschelii, ex Codicis Seguierianae Bibliothecae apographo supplevit, emendavitque, ac variis lectionibus adornavit. Libri primi Caput primum de restaurato S. Sophiae templo, quod cum nova versione sua ac notis exhibet Franc. Combefisius in Manip. Origin. rerumque Constantinopolitanarum Paris. MDCLXIV. 4. pag. 283. seq. fortasse est nostrum hoc Excerptum. Fuit autem Procopius hic ex Caesarea Palaestinae Rhetor, sive Caussarum Patronus, & eloquentiae professor Constantinopoli, cuius urbis fuit etiam Praefectus anno Iustiniani XXXVI. Christi DLXII.

XVII. pag. 194. *b.* Εὐαγρίου σχολαστικοῦ Ἐπιφανέως, καὶ ἀπὸ ὑπάρχων ἀπὸ τοῦ δ΄ τόμου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἔκφρασις τῆς ἁγίας

(1) Supra Codice I. huius Plutei § V.

(2) In hoc ipso Codice §. I.

ἁγίας σοφίας. *Evagrii Scholastici* (1) *Epiphaniensis & Expraefecti ex IV. Libro Ecclesiasticae Historiae*, *descriptio* templi *sanctae Sophiae*. Inc. Ἀνέστησε δὲ καὶ κατὰ τὴν Κωνσταντίνου. Des. τῆς νενομισμένης ταφῆς τυγχάνειν. Est Caput XXXI. dicti Libri, & incidit in edit. cit. pag. 405.

XVIII. pag. 195. Περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων τοῦ Ψελλοῦ. *De incredibilibus lectionibus*, *Pselli* Excerptum. Inc. Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων εἴης ἀνήκοος. Ἴσθι τοιγαροῦν, ὡς ὁ ἐπιμενίδειος εὔλιμος, κ. λ. Des. ἵν' ἔχω ἐντεῦθεν ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς.

XIX. pag. 196. Περὶ ὠμοπλατοσκοπίας καὶ οἰωνοσκοπίας. *De divinatione ex ossibus humerariis mactatorum animalium*, *& ex avibus*, eiusdem Pselli. Inc. Ὁ Σωκράτης ἐκεῖνος. Des. χειμῶνα ἐντεῦθεν καταμαντεύονται.

XX. pag. ead. *b*. Περὶ λίθων δυνάμεως. *De lapidum virtute*, eiusdem. Inc. Αἰτιολογήσασθαι μέν τοι τὰς ἐν τοῖς λίθοις δυνάμεις. Des. παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον. Haec tria Pselli opuscula habentur etiam in Cod. XI. Plut. XXVIII. supra pag. 21. §. III. & IV. ubi tamen quum tertium titulo careret, cum secundo coniunctum innuimus.

XXI. pag. 198. Παιανίου μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν. *Paeanii Metaphrasis in Eutropii Romanam Historiam*. Inc. Τῆς Ῥωμαϊκῆς βασιλείας ἐν προοιμίοις οὐδὲν ἐγένετο μεῖον. Desinit imperfecte in verbis: πολὺν γὰρ ἂν ἔτεκον τῇ πόλει θρίαμβον, εἰ πρὸς ἄλλο . . . ., quae pertinent ad Librum X. ac propterea eadem manus, de qua supra, adscripsit in fine: ζήτει τὸ λεῖπον. In marginibus huius metaphrasis, breves identidem adnotationes, ac summaria eorum, quae pertractantur, rubris characteribus sunt exarata. Eutropii Breviarium Romanae Historiae in X. Libros distinctum, dicatumque Valenti Augusto, pluries in lucem prodiit, sed in antiquioribus editionibus mire interpolatum additamentis Paulli Vinfridi Longobardi, qui Caroli Magni aetate Diaconus Aquileiensis fuit. Primus Eutropium a Paulli interpolationibus separare conatus est Io. Baptista Egnatius Venetiis apud Aldum MDXXIV. 8. eiusque editio saepius deinde repetita est. Tandem Fridericus Sylburgius non tantum Tomo I. Romanae Hist. Scriptorum anno MDLXXXVIII. fol. Eutropii Breviarium castigavit, sed & anno MDXC. Tomo III. eiusdem Paraphrasim Graecam Paeanii, hactenus ἀνέκδοτον, vulgavit, quam deinde in praestantissima sua Eutropii editione repetiit Christophorus Cellarius, notis ac variis lectionibus adiectis, Cizae MDCLXXVIII. 8. & Ienae MDCXCVII. 8. Nos prae manibus habuimus recentissimam Eutropii, ac Paeanii editionem Lugd. Batav. MDCCLXII. in 8. curante Henrico Verheyk, ubi Paeanii paraphrasis habetur a pag. 529. ad pag. 664. cum qua nostrae initium & finis concordat. Vide Fabric. Bibl. Latinae Lib. III. Cap. IX. Vol. II. pag. 84. seqq. Quis fuerit iste Paeanius, vel quando vixerit, incertum. Sylburgius & Huetius Eutropio non multo iuniorem fuisse suspicantur, eiusque diligentiam interdum, & fidem in hac paraphrasi desiderant, quae Ms. occurrit etiam in Codice Bavarico CCXIII.

XXII. pag. 220. Πλουτάρχου περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας. *Plutarchi de animae generatione, quae in Timaeo Platonis describitur*, cum figuris geometricis in margine delineatis. Inscr. Ὁ πατὴρ Αὐτοβούλῳ καὶ Πλουτάρχῳ εὖ πράττειν. *Pater filiis Autobulo & Plutarcho salutem*. Inc. Ἐπεὶ τὰ πολλάκις εἰρημένα. Des. καὶ σωτηρίαν τῶν γινομένων διακεκόσμηκεν. Habetur inter eius Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 1012. Heic item ab alia, ut videtur, manu in quodam paucarum linearum spatio vacuo inter hoc, & sequens Opus relicto, adscripta leguntur nomina Pastorum, & Magorum, qui natum in Bethleem Iesum adoraverunt, & alia quaedam circa ipsorum nominum invocationem.

XXIII. pag. 226. *b*. Ἐκ τῶν τοῦ ἱστορικοῦ Μέμνονος. *Ex Operibus Memnonis historici* Excerptum. Inc. Φησὶν ὁ ἱστορικὸς Μέμνων, Κλέαρχον ἐπιθέσθαι πρῶτον κατὰ τῆς Ποντικῆς Ἡρακλείας, κ. λ. Des. ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ. Commentariorum historicorum de rebus Heracleae Ponticae Libros XVI. compleràt Memnon, quorum primi octo penitus deperditi: ex reliquis autem octo, excerpta tantum adfert non exigua Photius, qui illos legit. Haec Excerpta Photii primus Graece edidit cum λειψάνοις quibusdam Ctesiae, Agatharchidis, &c. Henr. Stephanus MDLVII. 8. recusa deinde MDXCIV. 8. Graece & Latine prodierunt Genevae MDXCIII. 8. & Oxonii MDXCVII. 8. Nos editionem Henrici Stephani anni MDLVII. consuluimus, ac comperimus ea in nostro Codice haberi, quae leguntur ibi a pag. 76. lin. 7. ad pag. 92. lin. 9. paucis tantum in fine diversis. Memnonem hunc vixisse sub Augusto coniicit Vossius ex eo quod Liber XVI. in temporibus Iulii Caesaris desinat. Iunior tamen esse potuit ex Photio, qui post Librum XVI. alios ab ipso fuisse scriptos testatur, licet illos numquam viderit.

XXIV. pag. 230. Διονυσίου Ἁλικαρνασσέως Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος ια'. *Dionysii Halicarnassei Romanarum Antiquitatum Liber XI.* Inc. Ἐπὶ δὲ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ τρίτης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Κρίσων Ἱμεραῖος. Des. καὶ οἱ παρὰ τούτων τὴν ἀρχὴν παραλαβόντες, Μάρκος γε . . . . . . Exstat in edit. Lipsiensi anni MDCXCI. fol. curante Friderico Sylburgio, a pag. 684. ad p. 737. Finis vero ideo diversus, quia verbis ὡς προῄρηνται, in quibus desinit editio, adnectitur huius ipsius Libri pars illa, quae habetur in edito a p. 725. ad p. 729. incipiendo a verbis ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Ῥωμαϊκῶν, κ. λ. usque ad verba, παραλαβόντες, Μάρκος γε . . . . quae mox retulimus; quaeque suo loco omittuntur in Codice, qui propterea in-

(1) Scilicet *Causarum in foro patroni*.

inter verba Λεύκιος δὲ Οὐαλέριος, & μηδὲν δὲ αὐτῶν ἀποκρινόμενον, κ. λ. unius folii lacunam exhibet, verbis in margine appoſitis: λείπει φύλλα β'.

XXV. pag. 248. *b.* Τοῦ ἁγίου Νείλου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου δευτέρου. *Sancti Nili ex ſecundo Sermone in Paſcha* Excerptum. Inc. Ἀνάστασις τῆς τοῦ κυρίου προνοίας τὸ κεφάλαιον. Deſ. πῶς ἂν εἰς γῆν διαῤῥυὲν ἄτιμον καταλείψει. Duo S. Nili Excerpta ſatis ampla ex prima, & ſecunda Oratione in Paſcha affert in ſua Bibliotheca Photius a pag. 1527. ad pag. 1536. Noſtri initium incidit in pag. 1532. lin. 37. & progreditur ad pag. 1533. lin. 54.

XXVI. pag. 249. Πρόκλου Διαδόχου ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν. *Procli Diadochi Hypotypoſis, ſeu deſignatio rerum Aſtronomicarum* cum figuris mathematicis, & ſcholiis quibuſdam in margine. Vide in Codice VII. Plut. XXVIII. ſupra pag. 18. §. IV. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 284. *b.* Τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν στίχοι γραφέντες εἰς τὸ διάλιθον ἴδικτον τοῦ κυρωθέντος δόγματος παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ, καὶ ἀναστηλωθέντος ἐντὸς τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. *Patriarchae Antiocheni D. Theodori Balſamonis verſus ſcripti in lapidem continentem edictum approbati dogmatis ab Imperatore D. Manuele, & erectum intra ſanctiſſimam Dei magnam Eccleſiam.* Inc.

Ὁ λίθος οὗτος λυχνίτης ἐστὶ λίθος.

Deſ.

Καὶ δὸς πολυχρόνιον αὐτῷ τὸ κράτος.

Sunt verſus iambici quinquaginta, de quibus apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 186. ſeqq. ubi Theodori Balſamonis ſcripta recenſet, nulla occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 284.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. VI. HErodoti Halicarnaſſei Hiſtoriarum Libri IX. ut in Codice III. huius Plutei. Heic quoque rerum ſummaria, ſive res notatu dignae in margine ab eadem manu memoriae iuvandae gratia ſunt adſcriptae. In calce ita ſe ſubſcripſit amanuenſis: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νικολάου τοῦ Τρικλίνη μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. α'. ἔτους ϛωκϛ'. *Abſolutus eſt praeſens liber manu mea peccatoris Nicolai Triclinii menſe Martio, indict. I. anno 6826.* (Chriſti MCCCXVIII.) (1) Paullo infra ab alia manu legitur ſcriptum nomen Λεονίκου τοῦ Ἀθηναίου, *Leonici Athenienſis*, qui forte poſſeſſor fuit Codicis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 340.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

EVSEBII PAMPHILI HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Socratis Scholaſtici item Hiſtoriae Eccleſiaſticae Libros VII.

I. p. 1. COdex eſt vetuſtiſſimus, & omni pretio maior; antiquitatem eius produnt ſcripturae genus ad quadratum accedens, ſpirituum forma, quorum denſus, & lenis indicantur diſſectis litterae H partibus hoc pacto (ͱ ͱ) & accentus circumflexus, quem exhibet figura ex acuti & gravis coniunctione compoſita in hunc modum (^) Accedunt Librorum tituli capitalibus vere litteris expreſſi, eorumque in fine ſingulorum repetitio; argumenta Capitum, quae ſingulis praefiguntur libris, eadem characterum forma in marginibus etiam exarata; denique notulae quaedam litteris Synico more in longum ductis exhibitae. Tot igitur vetuſtatis argumentis optimam Codicis notam commendantibus, miramur eius collationem in editione Scriptorum Graecorum Hiſtoriae Eccleſiaſticae per Henricum Valeſium adornata Amſtelodam. MDCXCV. fol. fuiſſe praetermiſſam. Qui enim Codex ex hac Bibliotheca Medicea in Socratis Eccleſiaſticae Hiſtoriae libris VII. collatus dicitur cum editione Genevenſi per Michaëlem Erminium, Patricium Florentinum, quamvis nullo numero deſignetur, illum tamen eſſe, qui adſervatur Pluteo LXIX. N. V. quique, uti dicitur in Praefat. ſecundo Tomo praemiſſa, quingentos ante annos circiter deſcriptus adparet: ex nonnullis variis lectionibus ex ipſo adlatis evidenter comperimus: quod maxime dolendum, quum huius etiam Codicis ope maximus editioni adornandae cumulus accedere potuiſſet. His praenotatis, Codicis recenſionem adgrediamur: in qua peragenda inſtituti noſtri ratio poſtularet, ut ſingulorum initia & fines librorum proferremus; ſed quum, ipſorum collatione cum edito inita, convenire animadverterimus, ea, brevitatis gratia, praetermittenda duximus. Adnotare tantum ſufficiat primo Libro nullum Capitum indicem praeeſſe, primi fortaſſe folii iactura deperditum; quam contigiſſe ſuſpicari merito licet, quum maxima, temporis iniuria, in marginibus praeſertim exterioribus, huic exemplari laeſio fuerit illata. Praeterea narratio illa de Martyribus in Palaeſtina paſſis, quae in editione pag. 257. octavo libro ſubiicitur, in Codice librum decimum conſequitur, nimirum pag. 174. quae incipit: Ἔτος τοῦτο ἦν ἐννεακαιδέκατον, κ. λ. Deſ. καὶ ἡ παλινῳδία. Vbi notandum deeſſe ea, quae in edit. habentur a verbis ἀλλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς αἴτιος, uſque ad τοῖς πᾶσι φα- COD. VII.

Tt

(1) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 68.

φανερὰν κατεςήσατο, inclusive, scilicet a pag. 257. ad pag. 260. Subiiciuntur Eusebii Libro X. senarii versus manu saeculi XV. contra scholiorum in Eusebium scriptorem, tamquam ipsi iniuriosum. Titulus ita habet:

Πρὸς τὸν σχολιογράφον οἱ ςίχοι, ξένε.

Adversus scholiorum scriptorem versus, hospes.

I.

Ὅ τίς ὑβρίζεις; τὸν τίνα; βαβαὶ θράσυς.
Ὅ μηδὲ κἂν μῦς τὸν λέοντα πρὸς μάχην
Τῶν αἱρετικῶν, τῆς Ἀρεία δὲ πλέον,
Καὶ τῆς Γαλατῶν Φωτεινοῦ, ϗ Μαρκέλλε.

II.

Ἔοικας, ὦ 'τἆν, εἰδέναι γράφειν ὕβρεις,
Λυσιτελῶν δὲ μηδαμῶς διειδέναι.
Ἦ γὰρ ἂν ᾔδεις Εὐσεβίε τὰς πόνες,
Καὶ τὰς ἀγῶνας, ὃς καθ' Ἑλλήνων ἔτλη
Φλυαρίαν τὰ τῶνδε μακρὰν δεικνύων·
Ὅπως Ἰεδαίων τε δυσσεβῆ πλάνην
Ἀναιρετικοῖς ἐκθριαμβεύει λόγοις,
Τῶν μαρτύρων ἀγῶνας ὡς μεγαλύνει,
Τῶν αἱρετικῶν ὡς ἀναιρεῖ τὸ ςίφος,
Πρὸς πᾶν ὅπως χρήσιμος εἰς Θεοῦ σέβας.
Ἔδει σε ταῦτα γινώσκοντα ϗ πλέω
Μὴ λεξιτηρεῖν κατ' Ἰεδαίους ἴσως,
Καὶ μὴ νοοῦντα τὸν νόον τῶν λέξεων,
Ὕβρεις καταχεῖν τοῦ τοσύτε τὸν λόγον.

Quum autem scholia, quibus adspersus est hic Codex, diversis manibus sint exarata, quorum alia scripturae Codicis coaeva sunt, alia recentiora; illa ut plurimum brevia ac rara, haec autem longiora ac uberiora, utrorumque specimen adferre lubet. Priorum esto ex Cap. IV. Libri II. Historiae Eusebianae, ubi de Herode tetrarcha fit mentio; ita enim margini vetusta manus adnotavit p. 19. *b.*

Ἡρώδης ὁ τὰς παῖδας ἀποσφάξας σκωληκόβρωτος γεγονὼς, ϗ μυρίαις νόσοις ἐκδαπανήσας, ἐλεεινῶς καταςρέφει τὸν βίον.

Ἡρώδης ὁ κατὰ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιςοῦ μανεὶς ἀϊδίῳ φυγῇ ζημιοῦται ὑπὸ Γαΐου.

Πίλατος ὁ κατὰ τὸ πάθος τοῦ κυρίε ἐπὶ τοσοῦτον ὑπήχθη συμφοραῖς, ὡς καὶ αὐτοφονευτὴς αὐτοῦ κατέςη.

Ἡρώδης ὁ ἀνελὼν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ, ϗ φυλακίσας Πέτρον, οὗτος ὑπὸ ἀγγέλε πληγεὶς ϗ σκωληκόβρωτος γεγονὼς ἐξέψυξεν. Ἰώσηπος δὲ Ἀγρίππαν αὐτὸν καλῶν, ῥύσει γαςρὸς ἀσχέλῳ τελευτῆσαί φησιν. Posteriorum vero specimen ex Lib. VII. desumsimus, ubi ad Cap. IV. in quo de Dionysii Epistolis super quaestione, utrum qui ex haeretica pravitate ad Catholicam fidem convertuntur, denuo sint baptizandi, conscriptis Eusebius mentionem facit, haec Scholiastes adnotavit pag. 113. *b.* Ἀμφιβολία μεγάλη ϗ διχόνοια ἦν ἐν ταῖς τῆς ἀνατολῆς ϗ τῆς δύσεως ἐκκλησίαις περὶ τοῦ τοιούτου ζητήματος. Διὸ καὶ ὁ μέγας οὗτος Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς Ξύςον τὸν Ῥώμης ἐπιςολῇ διςάζων φαίνεται πρὸς τὸ ἀναβαπτίσαι τὸν ἐξ αἱρέσεως ἐπιςρέφοντα βεβαπτισμένον· ἥτις κεῖται ἐν δ... καταβατῷ τοῦ ἀπὸ τεδε δευτέρε φύλλου ἑξῆς. ϗ ἦν ἀκμὴν ὡς ἔοικε τὸ ἄπορον, ἄτοπον, ϗ οὕτω τότε ἐπενοήθη διαςολὴ τοῦ πότε δεῖ ϗ πῶς καὶ τίνας τῶν ἐπιςρεφόντων προσίεσθαι, ἢ μὴ ἀλλ' ἀναβαπτίζεσθαι, ἕως τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης συνόδε, ἧς ὁ η' κανὼν, καὶ ὁ ιθ' περὶ τέτων διαλαμβάνεσιν. ὁ μὲν τοι α' κανὼν τοῦ μεγάλε Βασιλείε ἀκριβῆ ποιεῖται πάντων τῶν προσερχομένων τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ διαςολήν. ἐν αὐτῷ γὰρ δηλοῦνται οἱ ἄξιοι ἀναβαπτίζεσθαι, ϗ οἱ μόνῳ μύρῳ χρίεσθαι, καὶ οἱ μόνῳ ἀναθέματι τῆς αἱρέσεως, ἣ κατείχοντο, προσδεχόμενοι. In hunc autem Scholiastem scripti videntur adlati versus.

II. p. 188. *Socratis Scholastici Ecclesiasticae Historiae Libri VII.* cum argumentorum Capitum tabulis unicuique Libro praemissis. Primus inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλε. Vltimus des. Θεοδοσίε δέδοτο. Capita Libri II. in Codice numerantur με'. quae in editione sunt XLVII. Libri III. in Codice sunt κ'. quae in edit. XXVI. Libri IV. Capita ad VIII. usque inclusive concordant cum editis, reliqua usque ad XXXVIII. penitus ab ipsis diversa sunt. Libri quinti Capita sunt XXII. sexti XII. septimi XXV. & quidem ab editis omnia prorsus diversa. Clauditur totum Opus hisce verbis: Σωκράτους ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας βιβλία ζ'. χρόνου ἐτῶν ρμ'. tum recentissima manus ita subscripsit: βίβλον δῆλθον, ἣν ὁρᾷς φίλος τέκνῳ ὁ Γερμανὸς τρεῖς.

Scholia in hunc etiam Scriptorem iisdem manibus debemus, a quibus illa in Eusebianam historiam erant exarata. Ex his quoque unum decerpsimus, in quo ita Scholiastes recentior Eusebium alloquitur: Οὐδὲν καινὸν γέγονεν ἐπὶ σοὶ, ὦ Εὐσέβιε, ὅτι τρισεπίσκοπος κατέςης. ἀπὸ Βηρύτε τῇ Νικομηδείᾳ ἐπιπηδήσας, ϗ ἐξ αὐτῆς πάλιν τῇ Κωνςαντινεπόλει ἐπελθών. ἅπαξ γὰρ τὰς ἀποςολικὰς κανόνας παρ' οὐδὲν θέμενος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴν τὴν εὐσέβειαν ἰδιοθελείᾳ ϗ αὐτονομίᾳ προσκεῖσθαι προῄρησο. ὁ γὰρ λς' τῶν ἀποςόλων κανὼν, καὶ ὁ ιη' τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ, ἢ ϗ αὐτῆς τῆς ἐν Νικαίᾳ μεγάλης συνόδε πρεγενεςέρα ἦν, ἀφώρισάν σε. τὸ θαυμασιώτερον δὲ, ὅτι σὺ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπόβλητον ἐποίησας, καθὼς καὶ ὁ ιγ' κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδε δηλοῖ, ἧ πρῶτος αὐτὸς συνέπραξας. Pertinet autem ad Caput VIII. Libri II. & habetur Codicis pag. 231. *b.* Vetustiorum scholiorum, quum summaria tantummodo brevia sint utplurimum eorum, quae pertractantur, specimina adferre supervacaneum duximus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi X. binis columnis exaratus. Constat foliis scriptis 389.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

DIONIS HISTORIA SINE PRINCIPIO.

Adde etiam

ἀτελεύτητος, vel *sine fine*.

COD. VIII.

Dionis Cassii Cocceiani Historiae Romanae Libri XV.* scilicet a fragmento Libri XXXVI. usque ad L. non expletum, cum bre-

brevibus argumentis, & nominibus Coss. litteris grandioribus exaratis. Liber itaque XXXVI. inc. . . . . . φείδεται δυναστείας, κ. λ. ut in editione Hanov. curante Io. Leunclavio A. MDCVI. fol. pag. 8. Liber vero L. desinit imperfecte in verbis: ἦτε ἂν ἡλικία παρ' ἀμφο . . . . quae incidunt in edit. cit. pag. 422. lin. 12. Prima, & ultima reliquorum Librorum cum editis nostro more collata, convenire cum ipsis comperta sunt, quatuor exceptis, nimirum XXXIX. XL. XLV. & XLIX. qui ab ultima praecedentium Librorum periodo exordiuntur. Solemne autem est huic Codici Librorum titulos etiam in fine repetere.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. insignis, optimeque servatus, marginibus tantummodo identidem resecatis, nulla tamen scriptionis iactura. Constat foliis scriptis 244.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ.

ARRIANVS.

Scilicet

Arriani de Expeditione Alexandri Libri VII. Plutarchi de eodem Libri II. & Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV.

COD. IX. I. pag. 1. EAdem prorsus continet, ac primus huius Plutei Codex, ultimo Opere excepto, quod in hoc desideratur, propterea quod in illo, posteriori tempore, ac diversa manu fuerit descriptum. Hoc autem exemplar ex illo derivatum fuisse, patet ex titulis singulorum librorum, qui in utroque iidem omnino sunt, licet in hoc omnes coniunctim in prima exhibeantur pagina, suis deinde locis, spatio ad id vacuo relicto, rubris, vel aureis characteribus depingendi. Qua fortasse de caussa huius Codicis recensionem omittendam duxit Gronovius, nisi eius diligentiam effugisse dicamus. Et nos igitur singulorum librorum initia ac fines omittentes, numerum tantummodo paginarum, in quas incidunt, indicabimus. *Arriani igitur de Expeditione Alexandri Liber primus* incidit in pag. 2. *Secundus* in pag. 17. *Tertius* in pag. 29. *Quartus* in p. 42. *Quintus* in pag. 55. *b. Sextus* una cum *septimo* coniunctus in p. 67. *Indica* tandem in pag. 90. Ad Libri VII. defectum, unius ferme paginae spatio vacuo relicto, tachygraphus ita in margine adnotavit: Οὕτως ἦν καὶ ἐν τῷ ἀντιβολαίῳ, καθὼς ϗ ἐγὼ ὧδε ἐποίησα, ϗ ἀφῆκα τοῦτο ἄγραφον. ἐφοβήθην δὲ μήπως λείπῃ τι· εἰ δὲ καὶ οὐδὲν λείπει, τὸ κωλῦον οὐδέν ἐστι.

II. pag. 105. *b. Plutarchi de Alexandri fortuna, vel virtute Liber I.* ut in dicto Codice I. §. III.

III. pag. 109. *Eiusdem de eodem argumento Liber II.* Ibid. §. IV.

IV. pag. 117. *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV.* totidem nimirum, quot in dicto Codice I. continentur, quibus propterea noveris eadem prorsus convenire, quae in illius recensione peculiariter animadvertimus. Paginarum tantum numerum, unde singulorum initium fit, accipias. *Primi* igitur *Libri sectio prima* incipit a pagina 117. *Sectio secunda* a pag. 125. *Liber II.* a pag. 144. *Liber III.* a pag. 167. *Liber* denique *IV.* a p. 187. *b.* Hunc quoque Codicem contulit laudatus Antonius Cocchius. In fine tachygraphus ipse ita se subscripsit: Ἡ βίβλος αὕτη εἴληφε τέλος μηνὶ Μαΐῳ δεκάτῃ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἔτους ͵ςϡζ΄. ἰνδ. ἑβδόμης. Ὁ γραφεὺς ταύτης Ἀνδρέας ϑύτης ὁ Λεαντηνὸς, ϗ ταβουλλάριος ὁ ἁγιοπροκοπίτης. Τῷ Θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντί με. Ἀμήν. *Liber hic accepit finem mense Maio, die X. sabbato, anno 6907.* (Christi MCCCIC.) *indict. VII. Huius scriptor est Andreas sacerdos Leantinus, & tabellarius Hagioprocopita, sive a S. Procopio. Deo gratia, qui me redemit. Amen.* Memorat hanc subscriptionem Montfauc. Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 74.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis scriptis 203.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIONIS HISTORIA.

I. pag. 1. COntinet hic nitidissimus Codex *Dionis Cassii Cocceiani Historiae Romanae Libros XIX.* cum elenchis argumentorum Capitum unicuique praemissis. Incipiunt a Libro XLII. & pertingunt usque ad LX. inclusive (1): quorum initia & fines concordant cum edit. Hanov. mox citata a pag. 184. ad p. 689. Excipe Lib. XLV. IL. & LIII. quorum initia ab extremis verbis praecedentium librorum desumuntur. Ex Libris praeterea LVII. & LVIII. unus in Codice conflatur, eademque Librorum LIX. & LX. coniunctio facta est, ex quo Montfauconii fortasse error defluxit. COD. X.

II. pag. 360. *b. Fragmentum ex eiusdem Dionis Romanae Historiae Libro XXXVIII.* quod inc. Οὐκ αἰσχύνῃ, ὦ Κικέρων, θρηνῶν ϗ γυναικείως διακείμενος, κ. λ. Des. ἀδύνατον γὰρ κακῶς αὐτῆς ἐχούσης μὴ οὐ . . . Est autem unius circiter paginae cum dimidio, & in edit. cit. incipit a pag. 70. lin. 36. & desinit in pag. 72. lin. 33.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 361.

(1) Corrige Montfaucon. qui in suo Catalogo pag. 377. col. 2. litt. D. adserit in Libro LVIII. desinere.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΧΘΕΝ ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

CHRONICVM COLLECTVM A GEORGIO MONACHO.

COD XI. Continet hic praestantissimus Codex Georgii monachi & archimandritae, cognomento, quod ipse sibi ex modestia sumsit, *Peccatoris*, circa annum Christi DCCCXLII. clari, quem cum Syncello multi perperam confundunt, Chronicon ab O.C. usque ad Michaëlem Theophili Imperatoris filium. Hoc Opus nondum integrum lucem vidit, sed tantummodo partes quasdam illius, & fragmenta habemus a Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Radero, aliisque sparsim edita. Idem Allatius Lib. de aetate, & interstitiis Ordinum apud Graecos pag. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiquam contemnendum esse auctorem; *ex quo recentiores Graecorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere: quod ut videas Latinum fecimus, & una cum textu Graeco, si per tempora licuerit, tibi communicabimus*. Verum haec Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi quod Prooemium Operis cum interpretatione sua Diatribae de Georgiis inseruit. Codices Mss. Regiae Parisiensis laudat Cotelerius ad Lib. IX. Recognitionum Cap. XX. Vindobonensem Lambecius II. pag. 588. Mediolanensem, & Scoriacensem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretserus Tom. II. de Cruce, & Matthaeus Raderus in Viridario Sanctorum; Baroccianum denique, qui exstat in Bibl. Bodleiana, Humfredus Hody Dissert. Malalae praemissa §. XLI. Bavaricus Monachiensis producitur usque ad imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalog. Mss. illius Bibliothecae N. 189. Verum de hoc omnium praestantissimo nostro Codice nemo adhuc, praeter Montfauconium in Bibliotheca Bibliothecarum, meminit. Titulus igitur huius Operis ita exhibetur: Χρονικὸν σύντομον, ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ. *Chronicum in compendio, e diversis chronographis & historicis collectum concinnatumque a Georgio monacho Peccatore*. Incipit ab Orbe Condito, & quidem his verbis: Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ᾗ ἡμέρᾳ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κ. λ. Definit autem in Romano Imperatore Constantinopolitano. Vltima verba sunt: Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πρώτῃ νησείων τελευτᾷ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει διακομισθὲν ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ. Huius Historiae nulla in Libros divisio fit, sed capita tantum rerum, sive summaria apponuntur in margine ab eadem manu.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. Constat foliis scriptis 270.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI SICVLI HISTORIA.

COD. XII. Continet optimus hic, neque adspernandae vetustatis Codex, *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libros X.* ab undecimo nimirum ad vigesimum inclusive, cum argumentis Capitum unicuique libro praefixis, quorum summa vel cum editis concordat, vel si ab ipsis discrepat, ex eo discrimen est ortum, quod vel ex uno interdum Capite duo fuerint facta, vel duo in unum coaluerint; quod ubi contigerit, quum rei substantiam non immutet, minime duximus admonendum. Librorum interim singulorum initia, ac fines more nostro subiiciemus.

I. pag. 1. *b. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Liber XI.* inc. Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε τὴν βίβλον. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 403. ad pag. 474.

II. pag. 23. *Liber XII.* inc. Δικαίως ἄν τις ἐπιστήσας τὸν νῦν ἀπορήσει. Des. εἰς τὴν ἐχομένην βίβλον καταταξόμεν. Ibid. a pag. 478. ad pag. 538.

III. pag. 40. *b. Liber XIII.* inc. Εἰ μὲν ὅμοια τοῖς ἄλλοις. Des. τὴν ἐχομένην βίβλον καταχωρῆσαι. Ibid. a pag. 542. ad p. 635.

IV. pag. 70. *Liber XIV.* inc. Πάντας μὲν ἴσως εἰκός ἐστι. Des. τοῦτο τὸ τέλος ποιησόμεθα τῆσδε τῆς βίβλου. Ibid. a p. 639. ad p. 731.

V. pag. 99. *b. Liber XV.* inc. Παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν. Des. μέρεσι τῆς οἰκουμένης. Tom. II. a pag. 3. ad pag. 78.

VI. pag. 122. *b. Liber XVI.* inc. Ἐν πάσαις μὲν ταῖς ἱστορικαῖς. Des. ἐν μιᾷ βίβλῳ. Ibid. a pag. 81. ad p. 155.

VII. pag. 147. *Liber XVII.* in duas partes divisus est, quarum prima inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. συντελεσθέντα διέξειμεν. Altera pag. 174. inc. Δαρεῖος μὲν γὰρ ἡττηθεὶς. Des. πειρασόμεθα διεξιέναι. Ibid. a pag. 161. ad pag. 254. Notandum heic est, in fine Capitis LXXIII. ubi in editione defectus indicatur appositis quinque asteriscis, in Codice nullum eiusmodi defectus signum apparere, sed in principio Capitis sequentis, ubi inter verba ἐπηγγείλατο, & οἱ δὲ μισθοφόροι trium circiter foliorum lacuna est ab excriptore relicta.

VIII. pag. 198. *Liber XVIII.* inc. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος. Des. τὰς οἰκείας τῇ γραφῇ πράξεις. Ibid. a pag. 257. ad pag. 313.

IX. pag. 223. *b. Liber XIX.* inc. Παλαιός τις παραδέδοται λόγος. Des. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἐπομένης βίβλου. Ib. a p. 318. ad p. 402.

X. pag. 252. *Liber XX.* inc. Τοῖς εἰς τὰς ἱστορίας ὑπερμήκεις. Des. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἐπομένης βίβλου. Ibid. a pag. 406. ad pag. 488.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optimae notae, quem fuisse pariter a clarissimo Cocchio cum edito colla-

latum, docent numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati. Constat foliis scriptis 278.

ΕΥΝΑΠΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

EVNAPII EXCERPTA EX LIBRO QVI INSCRIBITVR VITAE SOPHISTARVM.

Seu potius

Libanii Epistolae, & Orationes quaedam cum eius vita in principio; nec non Basilii Magni, & Aelii Aristidis nonnulla.

COD. XIII. I. pag. 1. Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου, βίοι σοφιστῶν. *Eunapii ex Libro inscripto, Vitae Sophistarum*, Libanii Vita. Inc. Λιβάνιον Ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν. Des. καὶ θαῦμα οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἅπασι. τούτῳ δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο, ἄλλοτ' ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων. Concordat cum edita Colon. Allobrog. sive Genevae MDCXVI. in 8. curante Hieronymo Commelino pag. 130. In nostro tamen Codice, paucis in fine longior est.

II. pag. 3. Epistolae duae brevissimae; prima *Basilii ad Olympium*, quae in eius Operum edit. Paris. MDCCXXX. fol. est XIII. altera *Gregorii Nazianzeni ad Nicobulum*, quae in eius Operum edit. item Paris. curante Iac. Billio MDCIX. fol. est III.

III. pag. 4. *Libanii Epistolae*, ut ex numeris marginalibus apparet, *CCCLXXX*. Ex his tamen primae tres perierunt, & initium quartae, quae incipit a verbis . . . . . θάνων ἔχαιρον, κ. λ. & est in earum edit. Amstel. MDCCXXXVIII. fol. sup. cit. N. CCCXXVIII. verba autem adlata incidunt in pag. 158. lin. 27. Quarta integra, est *ad Iamblichum*, & in edit. CCCXXX. Vltima est *ad Basilium Magnum*, in edit. MDLXXXVIII. Desunt praeterea ob avulsum folium inter p. 178. & 179. pars Epistolae CCCLXVI. tota CCCLXVII. & pars Epistolae CCCLXVIII. ad quem supplendum defectum, vacuum folium insertum fuit. Hic Codex in supracit. edit. collatus fuisse ex praemissa Praefatione eruitur, ubi designatur littera D.

IV. pag. 183. *Basilii Magni ad adolescentes Oratio, quomodo possint ex Gentilium libris fructum capere.* In eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. An. MDCCXXII. Tom. II. pag. 173.

V. pag. 195. *Libanii Prosphoneticus, seu Panegyricus Iuliano dictus*. In eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. An. MDCXXVII. Tom. II. pag. 173.

VI. pag. 202. *b. Aelii Aristidis ad Reges Romanorum de Smyrna Epistola*. Vt in eius Operum edit. alias cit. Tom. I. pag. 512.

VII. pag. 204. *b. Eiusdem Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. pag. 263.

VIII. pag. 209. *b. Libanii Oratio ad Troianos in legatione super Helena*. Cit. edit. Paris. Tom. I. pag. 190. (per errorem 189.)

IX. pag. 215. *Eiusdem de insatiabili cupiditate*. Ibid. pag. 945.

X. pag. 217. *Eiusdem de Amicis*. Ibid. p. 942. In Codice tamen imperfecta est haec Oratio; desinit enim in verbis, καὶ κοσμεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα τὸν . . . . . quae incidunt in pag. 943. lin. 28.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XV. Constat fol. scriptis 217.

ΗΣΥΧΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑι ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ.

HESYCHIVS DE CLARIS VIRIS IN DISCIPLINIS.

Ἡσυχίου Μιλησίου Ἰλλουστρίου περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν. *Hesychii Milesii Illustris de iis sapientibus, qui eruditionis fama claruerunt*. Inc. Ἡ Κυνικὴ ἐκλήθη φιλοσοφία. Des. ἀναληφθείσης. Digestus est Liber hic ordine nominum alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur Laërtius, pauca quaedam de illis perstringens. Meminit eius Suidas, qui vocat ὀνοματολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν. Quia vero subiungit, οὗ ἐπιτομή ἐστι τὸ βιβλίον, hoc potest ita intelligi, ut duos libros eiusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem, quem Callimachi exemplo inscripserit πίνακα, & alterum, qui hodie exstat breviorem, ὀνοματολόγον, qui fuerit prioris veluti epitome. Prodiit primum Graece e bibliotheca Io. Sambuci Antuerpiae, typis nitidis A. MDLXXII. 8. apud Christophorum Plantinum, ac deinde post alias editiones Florentiae inter Meursii Opera A. MDCCXLVI. fol. Tom. VII, a p. 205. ad p. 302. Fuit Hesychius Illustris, patria Milesius, Hesychii Advocati, & Sophiae filius, scriptor Christianus, Iustiniani Imperatoris temporibus. Scripsit autem praeter memoratum opus, historiam etiam Chronicam sex τμήμασι, sive διαστήμασι distinctam, de qua vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 240. COD. XIV.

In nostro Codice praecedit Epistola Graeca Christophori Rufi ad Cosmum I. Medicem, Magnum Etruscorum Ducem; in qua se recens hunc auctorem e tenebris eruisse testatur. Ea vero sequens est:

Χριστοφόρος Ῥοῦφος Κόσμῳ Μέδικι τῷ γαληνοτάτῳ Τυῤῥηνίας μεγάλῳ Δουκὶ εὖ πράττειν.

Πρὸς τοῖς πολλοῖς τῷ ὄντι βασιλικοῖς ἔργοις, οἷς πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιχειρῶν διατελεῖς, ξύνοιδά σοι καὶ πρὸς τὴν βιβλίων κτῆσιν μυρίων ὅσων οὐκ ἐλαχίστην σπουδὴν κατατιθεμένῳ, ὥστε περί γε τούτου ἐρίζειν ἂν οἷός τε εἴης καὶ τοῖς ἐνδοξοτάτοις Αἰγύπτου τε καὶ Περγάμου βασιλεῦσιν. ἐνθυμῇ γὰρ δηλονότι τῆς σοφίας, καὶ τῶν ταύτην περιεχουσῶν βίβλων οὐδὲν εἶναι κτῆμα λαμπρότερον, οὐδὲ θαυμασιώτερον. Ὡς οὖν τῇ καλλίστῃ σου σπουδῇ ταύτῃ κατὰ τὴν παροῦσαν δύναμιν κἀγώ τι ξυλλάβοιμι, ἠξίωσα δῶρόν σοι πέμψαι

ψαι Ἡσύχιον Μιλήσιον, τὸν νεωςὶ δι' ἐμȣ̃ σκύλη πύλας λιπόντα, κατ' Εὐριπίδην εἰπεῖν. συγγράψας δ' οὗτός ἐςιν, ὡς δυνατὸν συντομώτατα, πολλῶν κ̀ δοκίμων ἐν λόγοις ἀνδρῶν τοὺς βίους. ὃ δὴ συνταγμάτιον τοσούτȣ παρὰ τῶν πάλαι ἠξιώθη, ὥςε κ̀ Σȣίδαν τὸν πάνυ ἐντεῦθεν ὁμολογεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πολυτελῆ βίβλον οὐκ ὀλίγα μετενεγκεῖν. ἔςι τοίνυν πρὸς τοῦ μεγαλοψύχου τȣ̃ σου Φαιδρῶς μάλα κ̀ φιλοφρόνως τὸν ἄνδρα δεξιοῦσθαι, κ̀ προσδέχεσθαι· ȣ̃τωσὶ γὰρ ἑτέροις πολλῷ (νὴ Δία) σοφωτέροις ὁδοποιήσειας ἄν. Εὐτύχει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 38.

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΔΙΝΟΥ.

EXCERPTA EX LIBRO CHRONICORVM VRBIS CONSTANTINOPOLIS, GEORGIO CODINO AVCTORE.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opuscula.

COD. XV. Georgius Codinus, cuius in hoc Codice Opera continentur, amplissimo in Aula Constantinopolitana munere Curopalatae pridem functus, postremis Palaeologorum temporibus claruit, & Imperio ipsi superstes fuit, ut ex eius Libello de Imperatoribus Constantinopolitanis eruitur, quem claudit commemoratione captae ab Agarenis, sive Turcis Vrbis anno 6961. (Christi MCCCCLIII.) His praenotatis, ad ea, quae in hoc continentur Volumine, recensenda gradum faciamus.

I. pag. 1. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλȣ τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνςαντινουπόλεως, κ̀ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινοῦ. *Excerpta ex Libro Chronicorum de Originibus Constantinopolitanis, & unde* Vrbs *dicta sit Byzantium, composita a D. Georgio Codino.* Inc. Φασὶ μέν τινες Ἀργείȣς. Des. προσπελάζει τοῖς τείχεσι. Exstant inter Byzantinae Historiae Scriptores edit. Venet. A. MDCCXXIX. fol. Tom. XVIII. Part. II. a pag. 1. ad pag. 50. Notandum tamen, in Codice multa ex hoc Libro fuisse ab exscriptore praetermissa, & alia transposita, quae quum discrimina omnia sub oculos lectorum ponere in animum induxissem, ac labori manum imposuissem, longitudine operis animadversa, quum a nostro prorsus instituto abhorreret, ab incepto destiti, novam huius Operis editionem molituro integrum laborem relinquens: tantum monebo, apponi in margine rerum, de quibus agitur, titulos cinnabari exaratos.

II. pag. 21. *Eiusdem liber de Officiis Magnae Ecclesiae, & Aulae Constantinopolitanae,* item ut superior, diversus ab edito Tom. cit. Part. I. a pag. 1. ad pag. 124. quum diversam omnino distribuendi libri dispositionem servet. Praecedit autem elenchus argumentorum Capitum XIV. quorum prima XII. concordant cum illis, quae ex Codice Regio MCXIX. adferuntur ibid. pag. 18. tum alia quaedam pauca περὶ τῶν συρματηρῶν, κλαπωτῶν, κ. λ. quae videntur pertinere ad Caput I. Prima verba, quae cum dicta editione convenire comperimus, haec sunt: Ἰςέον δὲ, ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας, κ. λ. quae sunt sub initium Capitis II. edit. pag. 15. lin. 7. Desinit totus Liber in verbis: φιλοφρονέμεναι βασιλικῶς αὐτὴν, κ̀ θεραπεύουσαι, quae incidunt ibid. in pag. 124. lin. 17.

III. pag. 62. Eiusdem aliud Opusculum sine titulo, sed est *De annis ab O. C. usque ad Imperium Constantini Magni: & de iis, qui in ipsa urbium Regina regnarunt a Constantino Magno usque ad Constantinum Palaeologorum ultimum, sub quo ab Agarenis capta est.* Inc. Ἀπὸ Ἀδὰμ, κ. λ. Des. δυνατοῦ ὄντος. Ibid. Part. II. a pag. 60. ad pag. 66. Heic tamen alia pauca sequuntur *de excidio Constantinopolis,* quae amanuensi potius, quam auctori videntur adiudicanda. Ea vero sunt: Φεῦ, φεῦ, κ̀ ἀπώλετο σύναμα τῇ πατρίδι, κ̀ κατεδαφίςη ἐκ βάθρων εἰς τάχος· κ̀ οἰκήτορες ταύτης διεσκορπίσθησαν εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χώρας· γέγονε δὲ τοῦτο τὸ ὀλέθριον κακὸν διὰ συνδρομῆς τινων οἰκητόρων τῆσδε τῆς πόλεως. τοιαύτη δὲ γέγονεν ἡ φθορὰ, κ̀ ἡ κατάλυσις τῶν ἐνοικȣ́ντων ταύτην χριςιανῶν, οἷα γέγονεν ἔκπαλαι ἐπὶ Ναβȣχοδονόσωρ ἐν τῇ Ἱερȣσαλὴμ πόλει. Tandem cinnabari conscripta leguntur haec alia, quibus Codici finis imponitur: Ἡ βασιλεία τῶν χριςιανῶν, ἥ τις κ̀ βασιλεία Ῥωμαίων ἦν, ἀρχὴν εἶχε τὸν βασιλέα Κωνςαντῖνον κ̀ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην. τέλος δὲ τῆς βασιλείας ταύτης Κωνςαντῖνος ἦν βασιλεὺς, κ̀ μήτηρ Ἑλένη· κ̀ ἡ μὲν μικρὸν πρὸ τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως μετέςη τὸν βίον· ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς Κωνςαντῖνος ἐφονεύθη ἐν τῇ ἁλώσει. ἀπὸ τοῦ πρώτου τοίνυν Κωνςαντίνȣ ϗ τῆς μητρὸς Ἑλένης μέχρι τȣ́των τῶν τελευταίων, Κωνςαντῖνος, καὶ Ἑλένη μήτηρ οὐκ ἐβασίλευσαν ἄλλοι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis. Constat foliis scriptis 69.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI HISTORIA.

Seu potius

Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri priores V. integri.

I. pag. 1. *Liber I.* & quidem in duas sectiones divisus, inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱςορίας πραγματευσαμένοις. Des. τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν τοῖς Ἀσσυρίοις πραχθέντα. In cit. edit. a pag. 3. ad pag. 111. Notandum tam huic, quam reliquis Libris nullos titulos, nulla Capitum argumenta fuisse praefixa, COD. XVI.

xa, sed vacuum tantummodo spatium relictum ad illa excipienda.

II. pag. 45. *Liber II.* inc. Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. αὐτοῦ παραγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Ibid. a pag. 113. ad pag. 172. Tabulam argumentorum Capitum inceperat exscriptor huic Libro praefigere, sed in secundo Capite destitit.

III. pag. 70. *b. Liber III.* inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων. Des. αὐτοῦ παραγράψομεν τὴν τρίτην βίβλον. Ibid. a pag. 174. ad p. 244.

IV. pag. 102. *b. Liber IV.* inc. Οὐκ ἀγνοοῦμεν, ὅτι τοῖς τὰς παλαιὰς, κ. λ. Des. αὐτοῦ παραγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Ibid. a pag. 246. ad pag. 328.

V. pag. 138. *b. Liber V.* inc. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, κ. λ. Des. ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Ibid. a pag. 330. ad pag. 400.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 167.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ.

HERODIANVS.

COD. XVII. HErodiani *Historiarum Libri VIII.* quorum primus, cui titulus, Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας λόγος πρῶτος, *Herodiani de Imperio post Marcum Liber primus*, inc. Οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν, κ. λ. Vltimus des. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο. Tum subditur: Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον αὐτοκρατορίας ἱστορίας η'. *Herodiani Imperii post Marcum Historiae Liber VIII.* Reliquorum initia ac fines concordant cum edit. Graec. Lat Paris. A. MDLXXXI. 4. cum notis Henr. Stephani in margine, & locorum quorumdam versionis Politiani emendatione. Herodianus hic Historicus ab Herodiano Grammatico haud dubie diversus, licet nonnulli, Gesnerum & Sigonium sequuti, illos confundant. Aetas enim, qua vixerunt, ac vitae genus aperte utrosque distinguit. Grammaticus apud Marcum Antoninum, qui A. C. CLXXX. obiit, gratiosus fuit: historiae vero scriptor longe post vixit, ultra annum nempe CCXXXVIII. in quo eius historia desinit. Ille grammaticam docuit, neque aliam, quam umbraticam vitam duxit: hic vero, quemadmodum testatur Lib. I. Cap. II. ἐν βασιλικαῖς, ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενος, ea quibus ipse interfuit, exposuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 120.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΟΓΟΙ Δ'.

DIODORI SICVLI BIBLIOTHECAE HISTORICAE LIBRI IV.

COD. XVIII. COdicem hunc ad Franciscum Philelphum pertinuisse, gentilitium illius stemma in prima pagina affabre depictum, breves interdum notulae, rerum, de quibus agitur, summaria, virorumque, ac locorum nomina propria, eius manu in marginibus rubro charactere exarata, satis ostendunt. Codicis vero scriptura quamdam videtur habere adfinitatem cum illa celeberrimi Codicis I. Plut. XXXII. Homeri Batrachomyomachiam, & Iliadem continentis, Theodori Gazae manu pro Francisco Philelpho conscriptam; ut credibile admodum sit, & huius illum Codicis descriptionem in Maecenatis sui usum in se suscepisse. In eo autem continetur: Διοδώρου Σικελιώτου ἀναγραφαὶ, ἤτοι ἱστορικῆς βιβλιοθήκης λόγος πρῶτος, (manu vero Philelphi adiectum est τουτέστι δεύτερος) *Diodori Siculi descriptiones, sive Historicae Bibliothecae Liber I. nempe II.* (revera tamen est *Libri primi sectio altera.*) Inc. Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βίβλων διὰ τὸ μέγεθος, κ. λ. Des. παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 51. ad pag. 107. lin. 30. quare vides exemplar hoc cum illo Codicis I. & IX. huius Plutei convenire: quemadmodum etiam tres sequentes Libros, nimirum secundum, qui incidit in pag. 35. tertium pag. 74. & quintum pag. 107. (deest enim integer quartus, ut in memoratis etiam Codicibus I. & IX.) Tabula tamen Libro V. praemissa, pauciora continet Capita, nimirum ex XVIII. editis priora decem tantummodo.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. eleganter emendateque exaratus. Constat fol. scriptis 131.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

LYSIAE VITA.

Ac praeterea

Aeschinis, Isocratis, Xenophontis, & aliorum Socraticorum Epistolae.

I. pag. 1. ΛΥσίου βίος γραφεὶς παρὰ Πλουτάρχου, ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι γέγραφεν Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. *Lysiae Vita scripta a Plutarcho, sive, ut alii volunt, a Dionysio Halicarnasseo.* Inc. Λυσίας ὁ Κεφάλου, Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων. Des. διαλεχθῶμεν τρόπον. Dionysii Halicarnassei Operum edit. Lipsiensis MDCXCI. fol. Tom. II. a pag. 82. ad pag. 93. COD. XIX.

II. pag. 17. *b. Aeschinis Rhetoris Epistolae XII.* eodem prorsus ordine, quo leguntur in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 36. ad p. 46.

III. pag. 26. Ἰσοκράτους ἐγκώμιον Ἀρχιδάμου. *Isocratis laudatio Archidami.* Inc. Εἰδὼς, ὦ Ἀρχίδαμε. Des. ἔργον διδάξαι περὶ αὐτῶν. Edita est Gr. & Lat. in notis ad Photii Codicem CLIX. eius Biblioth. pag. 330.

IV. pag. 28. *b. Eiusdem Epistolae VIII.* eaedemque cum illis, quae exstant in cit. Collect. Cuiac. a pag. 46. ad p. 59.

V. pag. 40. *b.* Sequuntur *Epistolae VII.* pror-

prorsus anepigraphae, quas tamen diligenti habita perquisitione comperimus esse *Socratis*, ac sub eius nomine editas ab Allatio Paris. MDCXXXVII. in 4. cum versione sua ac notis, a pag. 1. ad pag. 23.

VI. pag. 46. *b.* Ἐπιςολαὶ τοῦ Ξενοφῶντος, ὡς δοκεῖ, ἢ Αἰσχίνε τοῦ Σωκρατικοῦ. *Epistolae Xenophontis, ut videtur, vel Aeschinis Socratici*, numero XII. & quidem omnes, praeter primam hanc, secundam, & undecimam, anepigraphae. Sunt autem inter Epistolas ab Allatio editas loc. cit. sub numeris XXI. XXII. XXIII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVIII. & quidem diversis Socraticis tributae, nimirum Xenophonti, Antistheni, Simoni coriario, Aristippo, & Aeschini: quas tamen eorum, quibus inscribuntur, fetus minime esse, sed Sophistarum longe recentiorum μελέτας, contendit Godfridus Olearius in Exercitat. adversus Allatium de scriptis Socratis, edita Lips. MDCXCVI. in 4.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. maiori, Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 52.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ Ι΄.

EVSEBII PAMPHILI HISTORIAE ECCLESIASTICAE LIBRI X.

COD XX. I. pag. 1. PRaecedunt Eusebiano Operi manu paullo recentiori exarata Epigrammata quaedam paraenetica, adscripto titulo: Εὐςαθίου ποίημα τοῦ Ἰκονίυ (1). *Eustathii Iconiensis opus*.

I.

Ὁ ρ . . . (2) φύλασσε τοῦ νοός σε τὰς φρένας,
Καὶ κοιλίαν δάμαζε, ϗ γλῶσσαν πλέον,
Καὶ τὴν ςενὴν δίωκε τοῦ βίυ πύλην,
Καὶ φεῦγε κόσμον, ϰ νέος γενȣ̃ γέρων.

II.

Ἰχθῦν, ὕδωρ, ἄρτον τε, κηρὸν, ϰ μέλι
Ἄριςον εἰδὼς τοῦ Θεοῦ ϗ δεσπότυ,
Μὴ κάμνε, μὴ φρόντιζε, μὴ ζήτει πλέον.

III.

Αἴνει πρὸ δείπνυ, ϰ μετὰ βρῶσιν πάλιν,
Εὐχαῖς ἀεὶ γέραιρε τὸν σὸν δεσπότην.

IV.

Τὸν ὅρκον, ὡς πῦρ καὶ τεθηγμένον ξίφος,
Ἄνθρωπε, φεῦγε, μὴ μάχαιρα τῆς δίκης
Στίλβυσα ϰ τέμνουσα ῥομφαίας πλέον
Σφάξῃ φαγῇ σε μέχρις αὐτῶν ὀςέων,
Καὶ τὸ φλέγον φλέξῃ σε πῦρ αἰωνίως.

V.

Ὁ σήμερον τύπτυσα τυγχάνων σφῦρα
Ὕψυς ἐπάρσει ϗ βάρει τῆς ἀξίας
Τῦφον κατασπῶν τῆς χαμερποῦς ὀφρύος,
Τὸν ὄγκον ἐξόριζε τῆς ἐξυσίας·
Στρέφει γὰρ εἰς ἄκμονα τὴν σφῦραν χρόνος.

VI.

Πρόξενε καλῶν σὺ Θεὲ πανοικτίρμων,
Εὐςάθιον φύλαττε τὸν Ἰκόνιον,
Τὸν ποιμένα σε, ϗ λειτυργὸν, ϗ θύτην.

VII.

Θεὲ κριτὰ, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος· ἠδ' ἐλεήμων
Ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμματι εὐμενεῖ.

II. pag. ead. *b.* Τίνες ἐπίσκοποι ἀπὸ τοῦ Χριςοῦ μέχρι τοῦ μεγάλυ Κωνςαντίνυ τῶν μεγάλων παροικιῶν ἐπεσκόπησαν. *Quinam Episcopi a Christo usque ad Magnum Constantinum magnas paroecias gubernarunt*.

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

α΄. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος. β΄. Συμεὼν, ὁ καὶ Κλωπᾶς. γ΄. Ἰȣ̃ςος. δ΄. Ζακχαῖος. ε΄. Τωβίας. ς΄. Βενιαμίν. ζ΄. Ἰωάννης. η΄. Ματθαῖος. θ΄. Φίλιππος. ι΄. Σενέκας. ια΄. Ἰȣ̃ςος. ιβ΄. Λευΐς. ιγ΄. Ἐφρὴς (3). ιδ΄. Ἰωσήφ. ιε΄. Ἰȣ̃δας.

Οὗτοι πάντες ἐκ περιτομῆς. Μετὰ δὲ τȣ́τους πρῶτος ἀπερίτμητος.

ις΄. Μάρκος. ιζ΄. Κασσιανός. ιη΄. Πούπλιος. ιθ΄. Μάξιμος. κ΄. Ἰȣλιανός. κα΄. Γάϊος. κβ΄. Σύμμαχος. κγ΄. Γάϊος ἄλλος. κδ΄. Ἰουλιανός. κε΄. Καπίτων. κς΄. Οὐάλης. κζ΄. Δολιχιανός. κη΄. Νάρκισσος. κθ΄. Δῖος. λ΄. Γερμανίων. λα΄. Γόρδιος. λβ΄. Νάρκισσος πάλιν κοινῶς μετὰ Ἀλεξάνδρȣ. λγ΄. Ἀλέξανδρος μόνος. λδ΄. Μαζαβάνης. λε΄. Ὑμέναιος (4). λς΄. Ζαβαδᾶς. λζ΄. Ἕρμων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

α΄. Μάρκος ὁ εὐαγγελιςής. β΄. Ἀνιανός. γ΄. Ἀβίλιος. δ΄. Κέρδων. ε΄. Πρίμος. ς΄. Ἰȣ̃ςος. ζ΄. Εὐμενής. η΄. Μάρκος. θ΄. Κελαδίων. ι΄. Ἀγριππῖνος. ια΄. Ἰȣλιανός. ιβ΄. Δημήτριος. ιγ΄. Ἡρακλᾶς. ιδ΄. Διονύσιος. ιε΄. Μάξιμος. ις΄. Θεωνᾶς. ιζ΄. Πέτρος, ἐφ' ὧ ἦν Ἄρειος. ιη΄. Ἀχιλλᾶς. ιθ΄. Ἀλέξανδρος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδȣ.

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ.

α΄. Εὔοδος, ὃν κατέςησε Πέτρος ὁ ἅγιος. β΄. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. γ΄. Ἥρων. δ΄. Κορνήλιος. ε΄. Ἔρως. ς΄. Θεόφιλος. ζ΄. Μαξιμῖνος. η΄. Σαραπίων. θ΄. Ἀσκληπιάδης. ι΄. Φιλητός. ια΄. Ζέβεννος. ιβ΄. Βαβύλας. ιγ΄. Φάβιος. ιδ΄. Δημητριανός. ιε΄. Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς. ις΄. Δόμνος. ιζ΄. Τίμαιος. ιη΄. Κύριλλος. ιθ΄. Τύραννος. κ΄. Βιτάλιος. κα΄. Φιλογένιος (5). κβ΄. Ῥωμανός (6). κγ΄. Εὐςάθιος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδȣ.

ΡΩΜΗΣ.

Μετὰ τὴν Πέτρυ καὶ Παύλυ τελευτὴν,

α΄. Λῖνος. β΄. Ἀνέγκλητος. γ΄. Κλήμης. δ΄. Εὐάρεςος. ε΄. Ἀλέξανδρος. ς΄. Ξύςος. ζ΄. Τελέσφορος. η΄. Ὑγῖνος. θ΄. Πίος. ι΄. Ἀνίκητος. ια΄. Σωτήρ. ιβ΄. Ἐλεύθερος. ιγ΄. Βίκτωρ. ιδ΄. Ζεφυρῖνος. ιε΄. Κάλλιςος. ις΄. Οὐρβανός. ιζ΄. Ποντιανός. ιη΄. Ἀντέρως. ιθ΄. Φυβιανός. κ΄. Κορνήλιος. κα΄. Λούκιος. κβ΄. Στέφανος. κγ΄. Ξύςος. κδ΄. Διονύσιος. κε΄. Φήληξ. κς΄. Εὐτυχιανός. κζ΄.

(1) Εὐςάθιος quidam Ἰκονίυ inter metropolitas sedebat in coetu quodam procerum, & Episcoporum habito sub Alexio Comneno Imp. anno MLXXXII. Vtrum vero idem sit cum auctore istorum versuum, prorsus ignoramus.

(2) Reliquas huiusce primae vocis litteras evanescentes minime expiscari licuit.

(3) *Ephraem* appellatur a Le-Quienio Orient. Christ. Tom. III. pag. 143.

(4) *Hymenaeus* hic, sequens vero *Zabdas* nominantur, ibid. pag. 152.

(5) Ad hanc vocem sequens scholion ab eadem manu legitur appositum: Σημείωσαι, ὅτι Θεοδώρητος ἀπὸ τὸν Φιλογένιον Εὐςάθιον εἶναί φησιν.

(6) Pro *Romano Paullinum* recenset Le Quien loc. cit. Tom. II. pag. 708.

κζ'. Γάϊος. κη'. Μαρκελλῖνος. κθ'. vacat. λ'. vacat. λα'. vacat.

III. p. 2. *b.* Tabula argumentorum Capitum Libri I. Eusebianae Historiae, quam excipit sequens scriptoris monitum: Ὅρα, ὁ ἀναγινώσκων, μὴ συναρπαγῇς τῇ αἱρετικῇ ὑπολήψει τοῦ συγγραφέως. εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστά ἐστιν ὠφελιμωτάτη κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ παροῦσα βίβλος, ἀλλ' ὅμως ὅπου μὲν ἀπολύτως περὶ Θεοῦ φαίνεται θεολογῶν, οὐ δοκεῖ τισι κακοδοξεῖν· ὅπου δὲ περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λέγει τι, πανταχοῦ ὑποβεβηκότα, καὶ δεύτερον, ὡ ὑπουργὸν τοῦ πατρὸς ἐμφαίνει τὸν υἱὸν, Ἀρειανὸς ὢν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ἐπικεκρυμμένως ἐπιδεικνύων.

IV. pag. 3. Incipiunt *Eusebii Pamphili Ecclesiasticae Historiae Libri X.* quorum primus inc. Τὰς τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, κ. λ. Vltimus des. ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν. Argumenta Capitum, singulis Libris praemissa, si primum, & secundum excipias, numero pauciora sunt, quam edita, quum plura in unum conflata reperiantur: addas etiam multa ex ipsis prorsus ab editis etiam quoad rem, & sensum differre. Tituli Librorum utplurimum duplicati reperiuntur, in principio nimirum, & fine. Praeterea Libri illius, qui inscribitur, *De martyribus in Palaestina passis in persecutione Diocletiani & Maximini*, quique in edit. Libro VIII. Ecclesiasticae Historiae subiicitur, in Codice habetur tantummodo eo loci initium, a verbis nimirum, Ἀλλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς, κ. λ. usque ad verba, φανερὰν κατεστήσαντο (edit. pag. 259. & 260.) addita in fine conclusione: Εὐσεβίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίον η'. tamquam si ad Librum VIII. pertineat: reliquum vero a verbis, Ἔτος τοῦτο ἦν, κ. λ. usque ad finem, Librum historiae decimum consequitur, adiecto in fine titulo: Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ μαρτυρησάντων. Inter hanc tamen de Martyribus Palaestinae Narrationem, & Ecclesiasticae Historiae Libri decimi finem insertum legitur in Codice pag. 225. Ἀντίγραφον διατάξεως τοῦ θεοφιλοῦς βασιλέως, ἣν, τοὺς τυράννους καθελὼν, τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἔθνεσιν Ἑλληνικῇ συντάξας φωνῇ διεπέμψατο. *Exemplum Constitutionis Dei amantis Imperatoris, quam, tyrannis destructis, subditis gentibus Graeca lingua compositam transmisit.* Inscribitur: Νικητὴς Κωνσταντῖνος, μέγιστος, σεβαστὸς, ἐπαρχιώταις Παλαιστίνοις. *Victor Constantinus, Maximus, Augustus, Praefectis Palaestinis.* Inc. Ἦν μὲν ἄνωθέν τε καὶ πάλαι. Des. καὶ τιμὴν σύμφωνον ἐπιδείξονται. Tum instar clausulae litteris maioribus subditur, προτεθείτω ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ἡμετέροις μέρεσιν. Habetur in Constantini Vita ab ipso Eusebio conscripta, edita autem citato Ecclesiasticae Historiae Tomo, & quidem pag. 374. seqq. a Capite nimirum XXIV. usque ad totum Caput XLII. Libri II. inclusive. In Codice praeterea haec alia pauca subsequuntur: Ταῦτα μὲν οὖν ὧδέ μοι κείσθω. φέρε δὲ λοιπὸν τοὺς νόμους, καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς εὐσεβείας τοῦ θεοφιλοῦς ἡμῶν καὶ πρᾳοτάτου βασιλέως ἐπιστολὰς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. optime conscriptus, & servatus. Constat fol. scriptis 249.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ.

HERODIANVS HISTORICVS.

Idem *Herodiani historiarum Libri VIII.* ut in Cod. XVII. superiori. Heic tantum animadvertendum nonnullas margini correctiones, ac varias lectiones ab eadem manu fuisse appositas, titulosque Librorum in fine etiam repetitos. COD. XXI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. in cuius primo folio leguntur nomina Λαυρεντίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Πέτρου Φραντζίσκου. Constat foliis scriptis 113.

ΖΩΣΙΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΑ.

ZOSIMI HISTORIA NOVA.

Ζωσίμου Κόμητος καὶ ἀποφισκοσυνηγόρου ἱστορίας νέας. *Zosimi Comitis & Apofiscosynegori*, COD. XXII. sive *Ex-advocati Fisci*, *Historia Nova Libris V.* compendiarie quidem ab Alexandro Macedone usque ad Diocletianum, ab hoc vero usque ad Honorium & Arcadium, Theodosii Magni filios, copiosius ab auctore composita, cum scholiis quibusdam ad marginem rubrica conscriptis. Liber I. inc. Πολυβίῳ τῷ Μεγαλοπολίτῃ. Liber V. des. τοῦ πρὸς Ἀλλάρικον πολέμου. In principio huius Historiae scholium legitur, in quo haec de auctore traduntur: Οὗτος ὁ Ζώσιμος εἰδωλολάτρης ὢν, καὶ ἐς τὰ μάλιστα φίλος Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ ἔργον ἐποιήσατο σπουδαιότατον, ὕβρεις μὲν κατὰ Κωνσταντίνου τοῦ θείου βασιλέως συνθεῖναι ψευδεῖς, ἐπαίνους δὲ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς, πλὴν οὐδ' οὕτως ἠδυνήθη τελέως συγκρύψαι τὰ τοῦ θείου Κωνσταντίνου προτερήματα, καὶ στρατηγήματα. ὑβρίζει δὲ καὶ τὸν Κωνστάντιον, καὶ τὸν μέγαν Θεοδόσιον, ὡς χριστιανούς· χριστιανομάχος γὰρ ἦν ὁ κατάρατος οὗτος Ζώσιμος. Clauditur autem tota historia sequenti nota rubris characteribus exarata: Ὁ παρὼν ἱστορικὸς Ζώσιμος τὴν ἀρχὴν μὲν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ πεποίηται ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. συντομίᾳ δὲ χρησάμενος, ἐν βραχεῖ καὶ λίαν ἐπιτροχάδην ἐκεῖνα διεξῆλθε μέχρι Διοκλητιανοῦ· τὰ δὲ ἐκεῖθεν μέχρι Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου παίδων πλατυτέρᾳ διῆλθε τῇ ἀφηγήσει. Hi libri post varias mutilas editiones integri prodierunt a Friderico Sylburgio Veterensi ad duos Mss. Codices Thuanum, & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis Io. Leunclavii curis, adiectis eiusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti, & aliorum acerbas criminationes, Sylburgiique castigationibus, inter Romanae Historiae scriptores Graecos Minores Francofurti apud heredes A. Wecheli MDXC.

 fol.

fol. Zosimus vero iste Comes, & Ex-Advocatus Fisci a Photio Cod. XCVIII. & in Mss. Codicibus, quos Leunclavius, Henricus Stephanus & Sylburgius inspexerunt, Κόμης, ϗ ἀποφισκοσυνήγορος, ut etiam in hoc nostro Cod. nuncupatus, filius fortasse fuit Zosimi illius, ad quem novae Epiri Praesidem leges Valentiniani, & Valentis A. C. CCCLXXIII. latae exstant in Codice Theodosiano. Scripsisse videtur non post Eunapium modo, sed Olympiodorum Thebanum quoque, adeoque post A. C. CCCCXXV. quem Lib. V. Cap. XXVII. adlegat, ubi de Ravenna Vrbe edisserit, quamquam locus ille glossema videtur Lambecio VI. pag. 188.

Calligraphus tandem in calce Codicis rubris litteris, ut assolet, ita se subscribit: Τουτὶ τὸ βιβλίον μετεγράφη ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀναλώμασι μὲν τȣ͂ μεγίςȣ κυρίȣ κυρίȣ ἡμετέρου Λαυρεντίȣ Διμέτιτζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννȣ ἱερέως Ῥώσιυ τȣ͂ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γενέσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ, μηνὸς Σεπτεμβρίȣ εἰκοςῇ ὀγδόῃ. *Iste liber transcriptus est Florentiae, sumtibus quidem Maximi Domini, Domini Laurentii de Medicis, manu vero Ioannis Rhosi Cretensis, anno a Christo nato MCCCCXC. mensis Septemb. die XXVIII.* Tum in margine minoribus litteris instar scholii haec alia adiecit: Τὸ παρὸν βιβλίον ἠρξάμην Σεπτεμβρίῳ πρώτῃ· ἐτελέσθη δὲ ἐν τῇ κη'. ἔκβαλον τέσσαρας κυριακὰς, ϗ μίαν ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ Μαρίας, ϗ ἄλλην τοῦ τιμίȣ ϗ ζωοποιοῦ ςαυροῦ· ἐγράφη λοιπὸν διὰ κβ' ἡμέρας ὅλον τὸ βιβλίον. Θεῷ χάρις. *Hunc librum scribere incepi Septembris die prima; absolvi autem die XXVIII. deme quatuor Dominicas, & unam diem sanctissimae Deiparae Mariae, & aliam venerabilis & vivificae Crucis: reliqui sunt dies XXII. quibus totus liber scriptus est. Deo gratia.*

Codex Graec. membr. Ms. nitidissimus in fol. mai. Saec. XV. Constat foliis scriptis 185.

ΕΥΑΓΡΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

EVAGRII HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Georgii Caesareensis presbyteri in CCCXVIII. Patres Nicaenos &c. Oratio.

COD. XXIII. I. pag. 1. Evagrii Scholastici & Ex-praefecti Epiphaniensis Ecclesiasticae Historiae Libri VI. cum tabulis argumentorum Capitum unicuique Libro praemissis, quarum nonnullae ab editis discrepant, aliae cum ipsis concordant. Liber I. inc. Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλȣ ἀνὴρ δὲ, κ. λ. Sextus des. εὐδαιμονίας παρασχόμενον. Concordant reliqui quoad initium & finem cum editione Evagrii Amstelod. MDCXCV. fol. inter Scriptores Graecos Ecclesiasticae Historiae curante Henr. Valesio editos Tom. III. a pag. 255. ad p. 464.

II. pag. 156. *b. Sermo in sanctos CCCXVIII. Patres, & in Constantinum piissimum nostrum Imperatorem, dictus a Georgio presbytero Caesareae Cappadociae.* Inc. Πείθεσθαι τοῖς ἡγȣμένοις ἐκ τῆς ἀποςολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως. Des. εἰς τιμὴν Χριςοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, μεθ' ȣ͂ τῷ πατρὶ δόξα, κ. λ. Graece & Latine exstat in Auctario Novo Combefis. Paris. MDCXLVIII. Tom. II. pag. 547. ubi tamen auctoris nomen *Gregorius* est, non *Georgius*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XIII. pluribus in locis suppletus manu paullo recentiori; quae vero deerant, ea chartaceis foliis sunt exarata. Constat foliis scriptis 165.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Seu

De Expeditione Alexandri Libri septem.

HIc Codex, quem Gronovius in memorata editione minime consuluit, continet *Arriani de Expeditione Alexandri Libros VII.* ut in Codicibus I. & IX. huius Plutei; in hoc tamen Liber sextus a septimo recte disiungitur, quemadmodum in optimo Codice XXXII. Plut. IX. exhiberi animadvertit Gronovius edit. cit. pag. 312. in not. col. 2. lin. 12. & notat Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 272. item in not. Primus igitur Liber incipit a pag. 1. Secundus a pag. 32. Tertius a pag. 58. Quartus a pag. 84. Quintus a pag. 114. *b.* Sextus a pag. 138. *b.* qui desinit πρεσβεύοντι ἔχαιρον. Septimus tandem, qui inscribitur, Ἀῤῥιανοῦ Ἀλεξάνδρȣ ἀναβάσεως ἑβδόμη, incipit a pag. 161. & quidem ita: Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας. Des. ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφήν. Tum in fine subditur: Ἀῤῥιανοῦ ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τέλος. Quum igitur in hoc exemplari nullus sit Historiae Indicae Liber, qui in omnibus ferme Codicibus praedictos septem Libros excipere solet, videtur inde eorum infirmari sententia, qui *Alexandri Expeditionem* octo Libris constare arbitrati sunt, & pro libro octavo *Indica* habuerunt, quum sit revera opus singulare, uti animadvertimus etiam supra Cod. I. huius Plutei, §. II. Notandum in illo Libri VII. loco, ubi defectus in edit. incidit, nullam heic lacunam fuisse relictam, sed tantum in margine adscriptum, λείπει τι. loci autem illius corrupti lectionem ita habere: ἐφ' ὅτῳ ἄν τις συνέθηκε. τȣ́τῳ τῷ λόγῳ ὑποπτήξαντα, κ. λ. tum Ἀῤῥιανοῦ ubique legi pro Ἀῤῥιανȣ͂. COD. XXIV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus, quem Gronovius minime consuluit. Constat foliis scriptis 183.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΒΙΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

APOLLONII POETAE VITA INCERTI AVCTORIS.

Corrige

In Apollonii Rhodii Argonautica scholia uberrima.

COD. XXV. PRaecedunt Commentariis *Apollonii Vitae*, quales in celeberrima editione Florentina anni MCCCCXCVI. in pergamena litteris quadratis excusa, de qua meminimus Plut. XXXI. Cod. VII. supra pag. 82. Scholia vero, ut eruere potuimus ex ipsorum initio & fine in singulos Argonauticorum Libros, aut cum editis concordant, aut si quod intercedit discrimen, illud in verbis potius, quam in rebus ipsis comperimus: quod ut & ipse melius cognoscas, amice Lector, initium Commentarii tibi exhibeo una cum editionis variantibus lectionibus in calce paginae appositis. Ita igitur exorditur Scholiastes: Ἀπὸ περιεκτικοῦ σχήματος (1) ἡ μετοχὴ ἐσχημάτισαι. περιεκτικὰ δέ εἰσιν (2) ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος σημαίνουσιν (3), οἷον βιάζομαι, δοροῦμαι (4), σφαγιάζομαι. οὕτω καὶ τὸ ἄρχομαι, τὸ μέν τοι σημαινόμενον (5), ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι. ἔθος γὰρ ἀπὸ θεῶν προοιμιάζεσθαι, ὡς Ἄρατος (6), Ἐκ Διὸς ἀρχόμεθα (7), κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 80.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΒΗΡΙΚΗ.

APPIANI HISPANICA.

Seu potius

Appiani Historiarum Romanarum Libri duo, Aeliani Historia Varia, & Heraclides de Rebuspublicis.

COD. XXVI. I. pag. 1. LIber I. inscribitur: Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική. *Appiani Romanarum Historiarum Iberica*, sive *Hispanica*. Inc. Ὄρος ἐστὶ Πυρήνη. Des. ἐφ' ὅσον δοκιμάσειεν. Exstat in edit. Tolliana (8) Part. I. a pag. 421. ad pag. 538.

II. pag. 41. *b*. Secundus Liber inscribitur, ut superior, nimirum: Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική. Est tamen *Annibalica*, seu *de bello cum Annibale historia*, & inc. Ὅσα δὲ Ἀννίβας. Des. δύο καὶ πεντήκοντα ἦν. Ibid. a pag. 539. ad pag. 598.

III. pag. 65. *Cl. Aeliani Sophistae Varia Historia Libris XIV.* quorum primus inscribitur: Αἰλιανοῦ Ῥωμαίου ποικίλης ἱστορίας βιβλίον πρῶτον, & inc. Δειλοὶ κατὰ κοιλίαν. Vltimus des. ἥττων τοῦ κέρδους ὤν. Reliquorum initia ac fines Librorum concordant cum edit. Graec. Lat. Lugd. Bat. curante Abrah. Gronovio MDCCXXXI. in 4. Notandum tamen est, nullos in Codice titulos Capitibus (9) praemitti, ac Librum VI. cum V. ita esse coniunctum, ut uno ex duobus conflato, sextus desiderari videatur, Claudius hic Aelianus, quem cum alio Aeliano Tacticorum scriptore confundunt Vossius de Hist. Gr. & alii viri docti (10) fuit Praenestinus, & vix umquam Italiae fines egressus est; Graecorum tamen Graecaeque linguae amantissimus fuit, tantamque sibi Atticae dictionis facultatem elegantiamque comparavit, ut μελίγλωσσος, sive μελίφθογγος, *mellei* scilicet *oris* vulgo diceretur. Inter alia eius scripta habemus Historiae Variae (11) Libros XIV. opus prologo, epilogo, & aliquibus etiam libris truncatum; nam & Stobaeus, & Suidas nonnulla ex eo proferunt, quae in editis non occurrunt; ac Liber V. in duos videtur a librariis divisus, ob sextum deperditum: praeterea Libri XIV. extrema valde sunt, tum in Codicibus Mss. tum in editionibus confusa, praeter alias coniecturas, quas congerit Fabric. loc. & pag. cit. Graece primum prodiit cum Heraclide de Politiis, Polemone, & aliis Romae MDXLV. 4. Graece & Latine in Collectione Auctorum, qui exempla virtutum, ac vitiorum conscripsere, per Ioannem Heroldum Basileae MDLV. cum versione vero Vulteii a Conrado Gesnero passim emendata, & illustrata quibusdam notis Tiguri inter Aeliani Opera MDLVI. fol. Post varias deinde editiones, tandem Graece & Latine cum uberrimis virorum doctissimorum prolegomenis, & adnotationibus excusum fuit Lugd. Bat. MDCCXXXI. 4. in duobus Tomis, quam prae manibus editionem habuimus. Ex duobus Mss. Mediceis (12) variantes lectiones selegisse Marquardum Gudium adserit Fabric. loc. cit. pag. 700. lin. 10.

IV. pag. 156. *Ex Heraclide de Politiis*, sive *de Rebuspublicis Graecorum Commentarius*, ut in Codice XIX. Plut. LX. quem vide supra pag. 609. §. V.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 162.

(1) In edit. ῥήματος.
(2) In edit. ἐστιν.
(3) In edit. ἐμφαίνουσιν.
(4) In edit. δωροῦμαι.
(5) In edit. τὸ μέν τι σημαίνει.
(6) In edit. desunt ὡς Ἄρατος.
(7) In edit. ἀρχώμεσθα.
(8) Citavimus in Codice V. huius Plutei supra pag 659. §. I.

(9) Quas habemus Capitum inscriptiones, eas non Aeliani, sed alicuius Scholastici esse contendunt viri docti.
(10) Vide Iac. Perizonium in Prolegom. ad Aeliani Hist. Var.
(11) Varias huiusce Operis inscriptiones vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 698.
(12) Intellige Codicem XIX. Plut. LX. quem vide supra p. 609. & hunc, quem prae manibus habemus.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

HISTORIA CAPITIS S. IO. BAPT.

Nec non

Aliorum SS. PP. in eius Nativitatem, & Decollationem Orationes.

COD. XXVII. I. pag. 1. Ἐξήγησις παραδόσεως, ὅπως ἡ κεφαλὴ τοῦ ἁγίου κ̀ ἐνδόξου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου κ̀ Βαπτιςοῦ ἐν τῇ τῶν Ἐμεσηνῶν πόλει ἀνεδείχθη. *Narratio traditioms, quomodo Caput ſancti & inclyti Ioannis Prodromi & Baptiſtae in urbe Emeſena inventum eſt*. Inc. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς Ἑῴας. Deſ. ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κς'. τοῦ τρίτου ἑξηκοςοῦ ἑπτακοσιοςοῦ ἔτους, ἰνδικτιῶνος ζ'. εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ, κ. λ. Exſtat inter Acta Sanctorum Iunii Tom. IV. pag. 716. auctore Marcello Archimandrita. Habes etiam in Cod. XXXIII. Plut. IX. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 457. §. XLII.

II. pag. 8. *b. S. Patris noſtri Ioannis Archiepiſcopi Conſtantinopolitani Chryſoſtomi in Nativitatem S. Ioannis Praecurſoris & Baptiſtae Oratio I.* Inc. Ἀπαραίτητος σήμερον. Deſ. καὶ ζωὴν αἰώνιον· ᾧ πρέπει ἡ δόξα, κ. λ.

III. pag. 12 *Eiuſdem in idem argumentum Oratio II.* Inc. Ἐπέςη σήμερον ἡ τῶν χρεωςουμένων ἀπαίτησις. Deſ. ἐδωρήσατο, κ̀ ζωὴν αἰώνιον· ᾧ πρέπει ἡ δόξα, κ. λ. Hae duae Orationes, Ioanni Chryſoſtomo tributae, non occurrunt in elencho ipſius Homiliarum & Tractatuum, quem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 560. ſeqq. neque in alio ad calcem Tom. XIII. ipſius Operum ſubiecto.

IV. pag. 15. *b. Sancti ac beati Patris noſtri Antipatri Epiſcopi Boſtrenſis in idem argumentum Oratio*, ut in Cod. XXXIII. Plut. IX. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 445. §. VI.

V. pag. 22. *Anatolii Epiſcopi Theſſalonicenſium in Decollationem S. Ioannis &c. Orationes III.* Prima inc. Ἔτι μου τῇ μνήμῃ. Deſ. καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Secunda pag. 26. inc. Πάλιν ἡμᾶς. Deſ. ἀξιωθῆναι βασιλείας, ἐν Χριςῷ, κ. λ. Tertia pag. 32. inc. Ὥσπερ τις ἀνήρ. Definit imperfecte in verbis, καὶ παρὰ πάσαις ταῖς γυναιξὶ τὴν ὀργὴ .... Harum trium Orationum initia adferuntur a Fabricio inter Elogia & Vitas Sanctorum, Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 100. Tertiam tamen ſub Chryſoſtomi nomine primus edidit Hoeſchelius an. MDLXXXVII. 8. deinde Savilius Tom. VII. pag. 549. Denique inter eius Opera nuperae edit. Pariſ. alias cit. prodiit in Tom. VIII. pag. 39. & quidem inter ſpuria: poſtrema tamen verba, quae retulimus, quum lectio Codicis ab edita valde diſcrepet, reperire minime licuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. optime ſervatus, ſi ultimam paginam excipias, cuius pars aevo conſumta, novo folio ſuppleta eſt. Conſtat foliis ſcriptis 38.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Sive

De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica, ac Polemonis Sophiſtae Declamationes duae.

I. p. 1. PAuca tum de hoc, tum de XXX. huius ipſius Plutei Codice adnotabimus, quum utriuſque inita collatione, varias lectiones recenſeat in ſua editione Gronovius, priorem hunc, illum ſecundum appellans. Primi igitur Libri *de Expeditione Alexandri* initium exhibet pagina prima, ſecundi pag. 39. tertii pag. 69. quarti pag. 100. *b.* quinti pag. 130. ſexti vero cum ſeptimo coniuncti pag. 155. *b.* In fine Capitis XII. Libri VII. unius dimidii verſus lacuna, defectus indicatur in Codice. Liber *de Rebus Indicis* pag. 202. *b.* inſcribitur heic: Ἀῤῥιανοῦ ἀνάβασις (1) Ἀλεξάνδρου ἑβδόμη. Ἰνδική. COD. XXVIII.

II. pag. 235. Sequuntur manu, ut videntur, diverſa exaratae *Polemonis Sophiſtae, Laodiceni, Declamationes duae, parentum nomine in Cynaegirum, & Callimachum Athenienſes dictae*, ut in Cod. I. Plut. LVI. ſupra p. 292. §. VII. & VIII. quem vide. Heic tamen ſecunda definit in verbis: οὕτως ἀνέσχε Καλλίμαχον ἡ μήτηρ, ὃ τὸν μὲν Ἡρακλέος ... quae in edit. ibi citata paullo ante finem occurrunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XV. cuius ferine dimidium diverſa ac paullo recentiori manu ſuppletum eſt. Conſtat fol. ſcriptis 254.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

H*Erodoti Halicarnaſſei Hiſtoriarum Libri IX.* ut in Codice III. huius Plutei. Initium & finis ſingulorum Librorum concordat cum editione inibi citata. COD. XXIX.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. diligentiſſime exaratus & optimus. Conſtat foliis ſcriptis 192.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI DE TRANSITV ALEXANDRI HISTORIA.

Sive

De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica.

LIbrorum *de Expeditione Alexandri* diviſio eadem eſt, atque in Codice I. huius COD. XXX.
Plu-

(1) Non ἀναβάσεως, ut adſtruit Gronovius cit. edit pag. 312. in not. col. 1. lin 17.

Plutei. Libri VII. defectus indicium est unius ferme folii spatium vacuum ab amanuensi relictum, ac verba margini apposita, λείπει τι. *Historiae Indicae Liber* hunc habet titulum: Α'ῤῥιανοῦ Α'λεξάνδρου ἀναβάσεως ἱςοριῶν ἑβδόμη, uti adnotat Gronovius loco mox cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius item ferme dimidium nova manu suppletum fuit. Constat foliis scriptis 229.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΒΙΟΣ.

AESOPI VITA.

COD. XXXI. ΑΙ'σώπου βίος τοῦ μυθοποιοῦ, Μαξίμῳ τῷ Πλανούδῃ συγγραφείς. *Aesopi fabulatoris Vita, a Maximo Planude conscripta*, ut in Cod. XXIII. Plut. LVIII. supra pag. 464. §. IV. quem vide; ibi enim editionem Aldinam citavimus.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 34.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. XXXII. H*Erodoti Halicarnassei Historiarum Libri IX.* ut in Codice III. huius Plutei. Prima Codicis pagina argumenta exhibet singulorum Librorum, adspersaeque in ora libri rarissimae ac breves notulae adparent, ab eadem manu exaratae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 345.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΡΩΜΑΙΚΩΝ ΕΜΦΥΛΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ'.

APPIANI CIVILIVM BELLORVM ROMANORVM LIBRI III.

COD. XXXIII. COntinet nitidissimus hic Codex, ex quinque Appiani Libris *de bellis civilibus*, qui adhuc supersunt, posteriores tres, nempe III. IV. & V. quorum initium & finem attulimus supra in Codice V. huius Plutei pag. 662. §. XIII. XIV. & XV. quem vide. Heic tantum monebimus, Librum V. inscribi Ρ'ωμαϊκῶν ιη'. *Romanarum Historiarum Librum XVIII.* ita ut a decimoquarto de bellis Civilibus narrationem aggressus fuisse videatur Appianus, non a decimotertio, uti habet Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 111.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Titulum corrige

Diodori Siculi Historicae Bibliothecae Libri aliquot.

MAle Codicem hunc redactum, ac mutilum, tum ex epigraphe exteriori, COD. XXXIV.
tum etiam ex Epigrammate in fine Codicis adiecto, quod suo loco proferemus, patet: in utroque enim Arriani memoratur Historia, quae nullatenus exsistit, paucarum tantummodo linearum fragmento superstite, quod sequens est . . . . . μὴ παρακομίζειν. κατὰ δὲ τὴν ἐκτισμένην ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, ἐπιφανεςάτην οὖσαν σχεδόν τι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, ἀποθέσθαι. κατεσκεύασεν δὲ τέμενος κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Α'λεξάνδρου δόξης ἄξιον, ἐν ᾧ κηδεύσας αὐτὸν, καὶ θυσίαις ἡρωϊκαῖς καὶ ἀγῶσι μεγαλοπρεπέσι τιμήσας κατέθετο. Quod videtur ad Alexandri historiam pertinere. Praeter hanc immanem Codicis mutilationem in principio, alii etiam hiatus in iis, quae superfuerunt, occurrunt, quos singillatim innuemus.

I. pag. 1. *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Liber I.* in duas partes divisus. Inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱςορίας, κ. λ. Des. παρὰ τοῖς Ε'λλησιν ἐθαυμάσθησαν. Vide Cod. I. huius Plutei §. V. In prima Parte huius Libri, nimirum pag. 3. *b.* desunt omnia illa, quae media sunt inter verba ἐγχειρήσομεν, & Περὶ δὲ τῆς χώρας, κ. λ. ut in dicto Codice I. In altera deinde, scilicet inter pag. 16. & 17. alius defectus occurrit a verbis ἱππεῖς δὲ δισμυρίους, κ. λ. edit. cit. pag. 64. lin. 9. usque ad verba, χάριν ἀποδιδόναι edit. pag. 100. lin. 5. inclusive, ad quem supplendum sex folia vacua inserta sunt.

II. pag. 20. *Eiusdem Historicae Bibliothecae Liber II.* praevio Indice Capitum XV. Inc. Η' μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. τήνδε τὴν βίβλον. Vt in dicto Codice I. §. VI.

III. pag. 46. *Liber III.* cum tabula Capitum V. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων, κ. λ. ut in edit. cit. pag. 174. Definit imperfecte in verbis, ἔνιοι δὲ τῶν ἱςορικῶν . . . . quae occurrunt in Capite LV. huius Libri, edit. p. 224. lin. 4. Hinc propter magnam Codicis iacturam inter pag. 70. & 71. sequuntur initio huius paginae verba . . . . . . περιςάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας, κ. λ. quae pertinent ad Caput XXXIX. Libri V. edit. pag. 362. lin. 19. Periit igitur in hoc hiatu magna pars Libri III. totus IV. & ex V. superest tantum fragmentum incipiens a verbis mox relatis, & desinens in verbis, εὐεργεσίας διαπορευόμενοι, quae sunt Cap. XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. pro hoc defectu supplendo octo folia vacua sunt inserta. En tandem Epigramma, quo clauditur Codex:

Ι'ςο-

Γϛορίη Α'ριανοῖο χαρίεσσα λάβε τέρμα,
Πραξίας δἰϋσα Α'λεξάνδροιο μεγίϛας.
Ω'ς δὲ ϗ ἱϛορικῆς ἀρχαιολογίης ὧδε
Τυγχάνει πέρας, ἣν Σικελιώτης Διόδωρος
Κάρτα πονήσατο φιλοτίμως, παραίνεσιν βίῳ.
Historia Arriani elegans finem adcepit,
Praeclara enarrans Alexandri gesta;
Nec non Historicae Antiquitatis heic
Finis est, quam Siculus Diodorus
Perquam diligenter elaboravit, vitae admonitionem.

Tum sequitur ipsius amanuensis subscriptio, quae ita habet: Ε'τελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ Φεβρυαρίῳ ιβ΄. ἰνδ. ε΄. ἔτυς ϛϡλε΄. χειρὶ γραφὲν Γεωργίυ διακόνυ τῦ Χρυσοκόκκη, ἀναλώμασι δὲ Χριϛοφόρυ Γαράθωνος ἐν Κωνϛαντινυπόλει. *Absolutus est praesens liber mense Februario*, die *XII. indict. V. anno* 6935. (Christi MCCCCXXVII.) *manu scriptus Georgii Diaconi Chrysococcae, sumtibus vero Christophori Garathonis in urbe Constantinopoli*. Refert Latine tantum hanc subscriptionem Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 77. ubi tamen pro *indict. V.* habet *indict. VIII.* In suo autem Catalogo Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 378. litt. C. perperam ait, *Epigramma*, quod retulimus, *versibus* constare *politicis*, quum heroicorum potius, quam politicorum in ipso versuum figuram, syllabarum numerus referat.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 73.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΤΗΣ.

HERODOTVS DE HOMERI VITA.

Ac praeterea

Gorgiae Encomium Helenae, Orphei, Procli Lycii, Homeri, Moschi, ac Musaei Carmina.

COD. XXXV.

I. pag. 1. *Herodoti Halicarnassei enarratio de Homeri ortu & vita*, ut in Codice IV. Plut. XXXII. supra p. 126.

II. pag. 12. *b. Gorgiae Encomium Helenae*. Vide in Cod. IV. Plut. LVII. supra p. 338. §. XXXII.

III. pag. 16. *Orphei Argonautica*, ut in citata Collectione Veterum Poëtarum Graecorum Heroici Carminis Iacobi Lectii Tom. I. a pag. 480. ad pag. 500. In Codice nonnullae ad marginem adnotationes occurrunt.

IV. pag. 42. *b. Eiusdem ad Musaeum* Carmen. Ibid. pag. 501.

V. pag. 43. *b. Eiusdem Hymni LXXXVI.* Ibid. a pag. 502. ad pag. 521.

VI. pag. 66. *Procli Lycii philosophi Hymni IV.* Ibid. pag. 737. Sub finem postremi ad illa verba, Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματος, κ. λ. haec in margine adnotantur: Ε'ντεῦθεν δῆλον, ὡς οὐκ εἰσὶ ταῦτα τοῦ Ο'ρφέως. ἔοικε δὲ εἶναι, ὡς ϗ ἐπιγέγραπται, Πρόκλυ τοῦ φιλοσόφου. Λύκιος γὰρ οὗτος καὶ δεισιδαίμων εἰς ἄκρον, καὶ τὰ ὀρφικὰ περὶ πολλοῦ ποιούμενος, ὥσπερ ὁ Μαρῖνός φησιν ἐν τῷ εἰς αὐτὸν συντάγματι.

VII. pag. 68. *b. Hymni Homeri XXXI.* Ibid. a pag. 417. ad pag. 444. ultimo hymno excepto, qui est *in Hospites*; hic enim desideratur in Codice. Clauduntur autem hoc versiculo:

Δευρὶ πέρας λάχε τῶν ἐς δαίμονας ὕμνων Ο'μήρου.
Heic finem accipe Homeri Hymnorum in Deos.

VIII. pag. 103. *b. Moschi, Amor fugitivus.* Ibid. pag. 605.

IX. pag. 104. Distichon *in Iovem.*

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Α'ντιόπης, Δανάης.

X. pag. ead. *b. Musaei de Herone & Leandro Carmen*. Ibid. pag. 698. In Codice tamen est imperfectum, desinit enim in versu:

Δεινὸς Ε'ρως, ϗ πόντος ἀμείλιχος. ἄλλο θαλάσσης . . . . .

qui in edit. est versus 245.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. nitidissimus, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 109.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ.

HELIODORI AETHIOPICA.

COD. XXXVI.

Heliodori Aethiopica, sive Fabula diserta, elegans, & amoena, soluta oratione conscripta, complectens amores castos, & varias iactationes Theagenis, & Charicleae Libris X. quorum singuli, quoad initium & finem, cum editione Graeca Basil. MDXXXIV. 4. collati, cum ipsa penitus consentire comperti sunt. Clauditur Historia hisce verbis: Δόξα τῷ Θεῷ, καὶ τῇ τοῦτον τεκούσῃ. *Gloria Deo, & ei quae ipsum peperit*. In ultimo folio verso quaedam legitur subscriptio, ex qua praeter annum vix aliud queas exsculpere; ita tamen utcumque legimus: τῇ κα' Αὐγούϛου ἰνδ. δ΄. ͵ϛϡϟγ΄. ἔτους . . . . . . πανιερώτατος μητροπολίτης . . . . tum alia ibid. Δῦλος τοῦ ἁγίυ ἡμῶν αὐθέντου καὶ πανευτυχεϛάτου δεσπότυ Γεώργιος Παλαιολόγος . . . .

Auctor igitur huius Operis fuit Heliodorus Theodosii filius, Phoenix, Emesenus, Impp. Theodosii Magni, Arcadii, atque Honorii temporibus clarus, homo Christianus. Composuit admodum iuvenis haec Aethiopica; postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus, qui post susceptum sacrum munus cum uxore ante clericatum legitimo matrimonio iuncta cohabitaret, deponeretur. Lucem vidit Heliodorus primum Graece, ut supra innuimus, cum Praefat. Vincentii Opsopoei, qui ex Bibliotheca Matthiae

thiae Corvini Hungariae Regis a milite quodam direptum redemit. Alias exinde editiones recenset Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 786. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. plurimis in locis manu Saec. XVI. suppletus. Constat foliis scriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

ALEXANDRI MACEDONIS HISTORIA INCERTI AVCTORIS.

COD. XXVII. MVtila est in principio, ac fine haec *de rebus gestis Alexandri contra Darium* historia, ac propterea quem habeat auctorem, nondum comperimus. En prima ipsius verba . . . . *περὶ ὀκτὼ κὴ δέκα γεγονὼς ἐτῶν. τὸν δὲ θόρυβον τὸν γενόμενον μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον Ἀντίπατρος κατέπαυσεν συνετῶς, ἀνὴρ κὴ φρόνιμος κὴ στρατηγικός. προήγαγεν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον ἐν θώρακι εἰς τὸ θέατρον, κὴ πολλὰ διεξῆλθεν τοὺς Μακεδῶνας εἰς ἔννοιαν προσκαλούμενος. Ἦν δὲ, ὡς ἔοικεν, τοῦ πατρὸς Φιλίππου εὐτυχέστερος ὁ Ἀλέξανδρος, κ. τ. λ.* Scriptorum, qui Alexandri res gestas litteris mandaverunt, Catalogum exhibet Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 207. seqq. qui quum paene innumeri sint, ne coniicere quidem potuimus, quinam ex ipsis sit huius fragmenti auctor.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XII. Constat foliis scriptis 47.

FINIS PLVTEI LXX.

PAVCA QVAEDAM ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 126. *lin.* 7. Halicarnassaeo *corr.* Halicarnasseo. *Pag.* 184. *lin. ult.* fortasse *corr.* idem. *Pag.* 206. *lin.* 11. Cod. XXLVII. *corr.* Cod. XLVII. *Pag.* 218. *lin. ult.* iuramenti militaris *expunge* militaris. *Pag.* 228. *lin.* 22. ἀνάγχη *corr.* ἀνάγκη. *Pag.* 244. §. I. Erotemata grammaticalia, *quae ad Theodosium pertinere tunc arbitrabamur, Manueli Moschopulo tribuenda esse postea comperimus.* *Pag.* 261. § XXI. sententiarum *corr.* proverbiorum. *Pag.* 264. §. XXXIV. Apollinis Oracula *ita inscripta in Codice VII. Plut. LV. Manuelem item Moschopulum auctorem habent in Codice Viennensi, Nessel. Catalog. Part. I. pag.* 304. §. XX. *Pag.* 264. §. XXXV. non Herodianum *corr.* non Hephaestionem. *Pag.* 318. *lin.* 20. Plethonii *corr.* Plethonis. *Pag. ead. lin. ult.* Palaeologina *corr.* Palaeologinae. *Pag.* 372. *prope finem*, quod num ad superiorem Michaëlis tractatum pertineat ignoramus *corr.* quod ad superiorem Michaëlis tractatum pertinet. *Pag.* 390. *lin.* 27. §. XII. *corr.* §. XIII. *Pag.* 465. *lin.* 57. ἐκείνου *corr.* ἐκείνῳ. *Pag.* 480. *lin.* 3. analyticorum Arist. *adde* posteriorum. *Pag.* 528. *lin.* 46. de Propositionibus *corr.* de Praepositionibus, *& sic infra pag.* 545. *lin.* 30. *Pag.* 529. *in not.* 1. Catalogi nostri pag. 63. *adde* Tom. I. *Pag.* 538. *lin.* 20. Anchora *corr.* Ancora. *Pag.* 576. *sub finem* Ω'ου δὲ *corr.* Ωἷον δὲ. *Pag.* 635. *lin.* 17. pag. 251. *corr.* pag 283. *Pag.* 285. *lin.* 52. Lib. VIII. *corr.* Lib. VII. *Pag.* 639. *Cod. XVIII.* a pag. 191. ad pag. 333. *corr.* a pag. 144. ad pag. 250. *Pag.* 643. *lin.* 45. ἀμαξίας *corr.* ἀμαθίας.

ΤΩι ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗι ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩι ΧΑΡΙΣ
ΩΣΠΕΡ ΞΕΝΟΙ ΧΑΙΡΟΥΣΙΝ ΙΔΕΙΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΛΟΣ
VOLVMEN HOC SECVNDVM EXACTISS. EXHIBENS RECENSIONEM
CODICVM GRAECORVM BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
ADORNARI ET IMPRIMI CAEPTVM
NONIS DECEMBRIBVS ANNI CIↃ . IↃ . CC . LXV.
FELICITER ABSOLVTVM EST
KAL. IAN. ANNO PVBL. SAL. CIↃ . IↃ . CC . LXVIII.
REGNANTE PETRO LEOPOLDO AVSTRIACO
REGIO PRINCIPE HVNG. ET BOIOHEMIAE
MAGNO ETRVRIAE DVCE
QVI DIV VIVAT REGNET ET TRIVMPHET
FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST

CATALOGI CODICUM GRAECORUM LUCIS OPE REIMPRESSI

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

ANGELO MARIA BANDINI

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM BIBLIOTHECAE MEDICEAE LAURENTIANAE

accedunt

SUPPLEMENTA TRIA

AB E. ROSTAGNO ET N. FESTA CONGESTA

necnon

ADDITAMENTUM

EX INVENTARIIS BIBLIOTHECAE LAURENTIANAE DEPROMPTUM

accuravit

FRIDOLF KUDLIEN

VOLUMEN TERTIUM

LIPSIAE MCMLXI

ZENTRAL-ANTIQUARIAT DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

Mit Unterstützung des Akademie-Verlages, Berlin W 8, Leipziger Straße 3-4
herausgegeben
vom Zentral-Antiquariat der DDR

Ag 730/03/61/DDR
Satz: IV/2/14 · VEB Werkdruck Gräfenhainichen · 1593
Druck: III/29/2 · F. Ullmann KG, Zwickau
Einband: H. Sperling, Leipzig
Printed in Germany
EŚ 7 M

CATALOGVS
CODICVM GRAECORVM
BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
SVB AVSPICIIS
PETRI LEOPOLDI
ARCHIDVCIS AVSTRIAE
MAGNI ETRVRIAE DVCIS
IN LVCEM EDITVS.
TOMVS TERTIVS
IN QVO
PHILOSOPHI, MEDICI, CHIRVRGICI, ETHICI, POLITICI, NOMICI,
VETERIS AC RECENTIORIS AEVI SCRIPTORES,
QVI IN SINGVLIS CODICIBVS CONTINENTVR
QVAM DILIGENTISSIME RECENSENTVR ET ILLVSTRANTVR.
EDITA SVPPLENTVR ET EMENDANTVR.

AVCTORE

ANG. MAR. BANDINIO I. V. D.
EIVSDEM BIBLIOTHECAE REGIO PRAEFECTO.

ACCEDVNT
CODICES GADDIANI GRAECI
ET INDICES LOCVPLETISSIMI.

FLORENTIAE TYPIS REGIIS
ANNO CIↃ. IↃ. CC. LXX.

PRAESIDIBVS ADNVENTIBVS.

AEQVO ET BENEVOLO LECTORI

ANGELVS MARIA BANDINIVS S. D. P.

I. Etas nostra quum nova semper adpetat, & ea potissimum sedulo investigare contendat, quae temporum malignitate, vel cognitionum defectu, vel rei difficultate, maiorum nostrorum industriam effugerunt; illos prae reliquis de litteraria Republica praeclare mereri nemo non videt, qui ex abditis Bibliothecarum forulis utiliora ad artes & litteras amplificandas inventa, a situ, & carie, atque hominum iniuria vindicare satagunt, ac novis observationibus illustrata in medium proferunt. Iam enim in immensum multiplicata librorum supellectile, & Criticorum prolixis disputationibus onerata, eo adducta sunt optima studia, ut apud plerosque vilescere propemodum videantur.

II. Quapropter maximam laudem nuperis annis apud seram posteritatem sunt consequuti doctissimi quidam Batavi, Galli, atque Germani, & inter Italos viri immortalitate dignissimi LUDOVICUS ANTONIUS MURATORIUS, IOANNES LAMIUS, ANTONIUS FRANCISCUS GORIUS, qui tot praeclara veterum scriptorum monimenta publica luce donarunt; quorum ego luculentissimo exemplo a teneris annis mirifice incensus, non pauca veteris aevi analecta in vulgus extuli; praesertim vero, ubi duodecim ante annis ab Augustissimo Imperatore FRANCISCO, eodemque Magno Etruriae Duce, Mediceae Bibliothecae Praefectura concredita mihi fuit.

III. Caepi statim, multiplices, insignes, & antiquissimos Codices, quos Medicei Heroes e Graeciae incendiis, atque ruinis Florentiam immensis sumtibus comportarunt, reseratis cuique singulis diebus Bibliothecae foribus, avidissime volutare. Quum enim variis olim casibus ipsorum plerique fuissent expositi, ac deinde per tria ferme saecula iniquo certe pressi fato in tenebris iacuissent, fructus propterea non nisi perquam exiguos bonarum artium cultoribus adferre potuerunt. Quod ego mecum animo reputans, ne diutius eruditi viri tanto bono fraudarentur, statui non illos tantummodo Scriptores, qui lucem nondum adspexerant, sed etiam non paucos eorum, qui mutili, ac mendosi, in manus hominum ferebantur, ope huius pretiosissimae supellectilis membris suis auctos iterum foras emittere, ac deterso squallore purgare.

IV. Primus itaque labor meus in eo fuit, ut praestantiora quaedam Graecae Ecclesiae monimenta, omnibus adhuc ignota, tribus Voluminibus in 8. ab Anno MDCCLXI. ad Annum MDCCLXIII. in vulgus proderem. Continentur in primo IUSTINIANI Imperatoris Opusculum adversus eos, qui impium THEODORUM MOPSUESTENUM, atque iniqua eius dogmata, nec non Epistolam IBAE dictam, ac THEODORETI libros contra Catholicam fidem propugnabant; ac praeterea EUDOCIAE Augustae Poëma de Martyrio S. CYPRIANI a PHOTIO Constantinopolitano Patriarcha memoratum in sua Bibliotheca Codice CLXXXIV. Tomus secundus habet S. IOANNIS CHRYSOSTOMI Homiliam in Ninivitarum poenitentiam, ANASTASII SINAITAE Sermonem tertium de hominis creatione, formulam abiurationis Athinganorum, S. GREGORII NAZIANZENI Epigrammata quaedam, specimen Operis IOANNIS CANTACUZENI contra PALAMAM, IOANNIS Diaconi ORESTIADIS Poëma de laudibus Imperatoris PALAEOLOGI, ac tandem specimen Commentarii S. IOANNIS CHRYSOSTOMI in IOBUM. Tomus tertius exhibet BASILII MAGNI tractatum de Synisactis, NICEPHORI CALLISTI XANTHOPULI Sermonem in S. MARIAM MAGDALENAM, Codicum aliquot insigniorum notitiam.

V. Neque heic substitit cura mea ac diligentia in Graecis litteris promovendis; restitui enim & propriis sumtibus edidi Anno MDCCLXIII. collatis in unum Mediceis Codicibus, additaque Latina & Italica versione, cum aliquot selectis adnotationibus CALLIMACHI Cyrenaei Hymnos, Anno MDCCLXIV. NICANDRI Theriaca,

 & Ale-

& Alexipharmaca cum Graeca EUTECNII *Sophistae Metaphrasi e Mediceo Codice descripta*, *Anno* MDCCLXV. MUSAEI *de Herone & Leanaro Carmen*, COLUTHI *Raptum Helenae*, TRYPHIODORI *Aegyptii Grammatici Excidium Troiae*, *&* ARATI *Apparentia*, *Anno* MDCCLXVI THEOGNIDIS, PHOCYLIDIS, *&* PYTHAGORAE *Carmina*, *nec non Epistolam de celeberrimo Codice Tacticorum ad Celsissimum S. R. I. Principem* IOANNEM WENCESLAUM *de* LIECHTENSTEIN; *Anno denique* MDCCLXVII. *Epistolam alteram de* MICHAELE ACOMINATO, *eiusque scriptis*, *Regiae Parisiensis Academiae Sociis clarissimis nuncupatam*, *typis descripsi*, *quum in coetum illum amplissimum Nonis Septembribus superioris anni plenis omnium suffragiis fuissem cooptatus*

VI. Hoc mihi certe gravissimum onus imposui, qui beatam omnino vitam vivere potuissem, amore dumtaxat erga litteras meo, quod hoc me pacto plurimum studiosis bonarum litterarum profuturum esse censebam. Verum seposita variis de caussis Graecorum Poëtarum editione, alios enim plures adornaveram, me totum ad Catalogum Laurentianae Bibliothecae perficiendum converti. Dolebam siquidem ac vehementer angebar, dum mihi ante oculos quotidie obversarentur tot Europae Bibliothecarum Catalogi, solos Mediceos Codices, scripturae antiquitate & operum praestantia, toto orbe percelebres, sordescere adhuc, & in tenebris latitare, nihilque aliud ipsorum superesse, quam breves indiculos, in quibus multi sunt praetermissi, alii titulis falsis inscripti, alii leviter repraesentati, quum nemini cura fuerit, non modo ea, quae ignota adhuc intus latent rerum & doctrinae argumenta diligenti examine perscrutari, sed ne ea quidem, quae typis vulgata circumferuntur, cum editionibus accurate conferre.

VII. Humanis igitur destitutus auxiliis, ut iam in Praefatione primo Volumini praemissa leviter attigi, rem profecto arduam, & multis obsitam difficultatibus, aggressus sum: ac primo quidem, numeratis singulis cuiuscumque Codicis foliis, Scriptorum nomina, Librorum argumenta, materiem, magnitudinem, atque ornamenta breviter simul ac distincte sub legentium oculos posui. Sed dum nihil omittere, dum vel brevissimum quodque apospasma suo titulo insignire, suoque auctori, quoad fieri potest vindicare contendo, maximis me vidi angustiis quandoque circumventum. Multi enim Codices mutili sunt, vel tineis, aut madore vitiati, aut senio consumti, alii sine titulis, plures, sine ullo auctoris nomine, nonnulli etiam aliud verbis, & prima fronte promittunt, quam re ipsa, atque intus exhibeant.

VIII Itaque operae pretium duxi singula Volumina excutere, quae fragmenta sunt, quasi partes corpori, unde avulsae videbantur, restituere, auctorum nomina, quae quidem cognosci potuerunt, adsidua speculatione tandem comperta, pleraque indicare, titulos vel deperditos reparare, vel eos, qui numquam fuerunt, ex operis argumento supplere. Nullam denique remisi curam, licet laboris & taedii plenissimam, ut tituli operum, & ipsa opera, sine ulla sermonis ambage, uno oculi ictu innotescerent. Quoniam vero Codicum Manuscriptorum auctoritas apud eruditos magna est, antiquissimorum autem excellit apud Criticos; singulorum aetatem notavi, vel ex calligraphorum testimonio, vel ex possessorum emblematibus, quae Codices aliquando praeseferunt, iique potissimum, qui Mediceorum Principum munificentia & auspiciis exarati sunt, deprehensam. Iudicium praeterea sequutus Virorum Clarissimorum MABILLONII, MONTFAUCONII, BARINGII, MURATORII, MAPHAEI, WALTHERI, *qui de veteri scriptura omnium diligentissime pertractarunt, Codices nostros cum characterum specimimbus, quae ipsi ad diiudicandas priscorum saeculorum scripturas aereis tabulis repraesentari curarunt, multa adhibita diligentia conferens, ex similibus litterarum ductibus, apicum ac spirituum forma, & ex longo meo in tractandis antiquis membranis usu id sum adsequutus, ut cui circiter saeculo referendi essent Codices ii, quos nulla neque scriptorum, neque possessorum nota distingueret, coniectura satis certa possem statuere: illud certe ante oculos semper habens, satius esse, veteres Codices uno antiquiores saeculo, vel recentiores pronunciare, quam nullam omnino eorum aetatem definire. Integras aliquando exscripsi Epistolas, Praefationes, Epigrammata, Fragmenta, Anecdota, quae in nuperis editionibus non occurrunt, longiora persaepe initia subiiciens eorum Operum, quae nondum typis esse commissa deprehendi. Meus denique hic unus scopus fuit, ut ne quid ad plenam Codicum notitiam necessarium praetermitterem, neve quidpiam inutile, aut peregrinum insererem.*

IX. Habes itaque paucis, candide Lector, quae heic tibi de Operis huiusce ar-

argumento, instituto, ratione, serie, summa, auctariis & ornamentis censui repetenda, ne scilicet post septennium, ex quo primum Volumen in medium protuli, in peregrinam quasi regionem delatus, incertus viae, locorum & incolarum inscius, linguae rudis, aut immotus obstupesceres, aut male vagus aberrares. Si quid autem inest, quod tibi adrideat, curae, nitoris, elegantiae; primum id totum Deo Omnipotenti, bonorum operum perfectori, acceptum referre debes, qui mihi suo Numine in hoc Opere condendo, castigando, exornando benignissime adfulsit; exinde vero doctissimis Batavis, Gallis, atque Germanis scias te magnam habere gratiam, qui datis ad me humanissimis litteris, non modo suscepti laboris propositum omne vehementer probarunt, ac maximis laudibus extulerunt, sed & amicitiam suam, & quod huius pignus est certissimum, celebriorum Bibliothecarum, & elegantioris suae eruditionis usum ultro mihi obtulerunt: de quo singulari prorsus aequitatis in studia mea, & amoris in me ipsum testimonio, eas heic publice ago gratias, quas, ut vires meae sunt, numquam me relaturum esse satis praevideo. Liceat mihi prae reliquis, amicitiae & honoris gratia nominare DAVIDEM RHUNKENIUM, *Graecarum Litterarum Professorem in Academia Lugduno-Batava optime meritum, mihique amicissimum, qui me pluries ad opus invicto animo persequendum incitavit. Recitabo heic particulam litterarum, quas ad me nuper dedit vir doctissimus ad diem* VIII. *Maii Anno* MDCCLXIX. „ *Quod scribis te dubitare, an, „ Graecis Codicibus recensitis, latinos etiam recenseas, quaeso, vir praestantissi-„ me tollas omnem dubitationem, & opus, quod pulcerrime inchoasti, feliciter „ consummes. Noli indignari, si homines a Musis alieni haec frigide excipiant, „ vel contemnant. Eadem omnium eruditorum sors est. Cogita potius, quanta Ti-„ bi laus parta sit, quantum decus, tum apud eos, qui nunc sunt, tum apud se-„ ram posteritatem. Equidem institutum tuum, quocumque modo possum, ubicum-„ que possum, laudibus fero, & eruditos nostrates ad tuos libros legendos excito „ & impello.* „ *Huc usque vir clarissimus, cui debent plurimum Graecae, & Latinae litterae, ac veterum Scriptorum manes, quos in dies, tamquam ab inferis in lucem revocat.*

X. Ceterum illud Tibi persuasum velim, amice Lector, me undecim iam annos, ex quo Graeca cudere aggressus sum, ne horam quidem solidae quietis habuisse. Pulcerrimum, utilissimumque esse institutum meum, omnes uno ore dicunt, laudant, praedicant, ii praecipue, qui ad Mediceum hoc Musarum Sacrarium invisendum quotidie accedunt. Sit ita certe; inveni tamen, quo me excruciem modo, dum bonis litteris prodesse cupio.

XI. Ac ne fortasse lectoribus fucum me facere velle, & institorum more, expositarum mercium pretium inanibus verbis extollere quis credat, percurrat quaeso studiosus quisque antiquitatum indagator tria haec Graecorum Codicum Mediceae Bibliothecae Volumina, & ipsi statim, quot mihi fuerint superandae difficultates certo certius constabit. Quod vero in hac durissima provincia obeunda lente mihi fuerit festinandum, id feci, non modo ex veteri laudatoque proverbio, quo ita festinare in rebus magnis monemur, ut ne quid temere praecipitemus; sed etiam quia studio ac festinationi meae nonnulla intercesserunt, quae diutius, quam par erat, atque ego etiam putabam, partem hanc operis mei protraherent, eiusque continuationem, quum iam toto anno MDCCLXVIII. *primum Latinorum Codicum Volumen fere absolvissem, tandem maximo litterariae Reipublicae damno impedirent.*

XII. Verum multas inter animi mei aegritudines atque molestias, habui hoc anno, quo animum meum summopere levarem, ob faustissimum, & omni aevo memorandum in Etruriam adventum IOSEPHI SECUNDI *Romanorum Imperatoris semper Augusti, de cuius singulari humanitate, animi magnitudine, divina prorsus ingenii vi, & praeclara rei militaris, atque optimarum artium scientia, multa pridem inaudieram. Hic saeculi Heros incomparabilis, quum multa in Urbe Florentia visenda forent, accedere in primis voluit una cum Augusto Fratre* PETRO LEOPOLDO, *Magno Etruriae Duce nostro optimo ac clementissimo, ad hanc vetustam & ditissimam omnis generis studiorum, atque linguarum, supellectilem: in quo quidem nobili consilio explendo, ac vere Romano Caesare digno, ei operam meam praebui fidelem & accuratam, quum ad diem secundam Maii, quae vivificae Crucis festo solemnis est, hora nona ante meridiem eadem* SACRA CAESAREA MAIESTAS *Bibliothecam perlustrare, & insigniores Codices nonnullos Augustis manibus tractare, me digito monstrante, non est dedignata. Quod & antea*

Soror

Soror eius Augusta MARIA CAROLINA ALOYSIA, *utriusque Siciliae Regina, dum Neapolim itura, Florentiam perrexisset, raro quidem exemplo praestiterat. Illa enim anno proxime elapso, die* XXX. *Aprilis, quum illustriora Vrbis monimenta tam sacra, quam profana una cum Augustis Magnis Ducibus inviseret, haec quoque Musarum penetralia hora decima ante meridiem, Maiestate sua implere voluit, ibique aliquantulum immorata librorum partim vetustatem, partim ornatus summopere commendavit*

XIII. Paucis interiectis mensibus, PASCHALEM DE PAVLLIS *ob ingruentium hostium numerum ab Insula Corsica profugum, & Florentiam adventantem in eadem Medicea Bibliotheca die* XXVII. *Iunii post meridiem lubentissime per duas horas excepi, & amplexus sum. Hic pro tutanda Patriae suae libertate ingentem laudem insignibus studiis, multis vitae periculis, plurimorum laborum vigiliarumque pretio sibi comparavit, ut constans omnium opinio sit, in praecellenti & eximia rei militaris scientia atque peritia veterum heroum, ac Ducum aequasse gloriam, in multis etiam superasse. Itaque tam prosperorum eventuum memoria ne ullo umquam tempore dilabatur & fluat, ipsam volui hoc publico monimento litteris consignare, ut inter incredibiles angustias atque labores, quos mihi Mediceae Bibliothecae regimen adtulit, aliquid habeat, quod mihi invideat curiosa posteritas.*

XIV. Denique, ne te pluribus immorer, candide Lector, lubenti animo accipias, oro atque obtestor, postremum hoc, qualecumque sit, laborum ac vigiliarum mearum Volumen, quod diurna nocturnaque manu versavisse non te poenitebit. Thesaurum enim cognitionum, neque vulgarium continet, & crebris rerum memorandarum notitiis legentem detinere potest & oblectare. Volui insuper, ut plenissime desiderio tuo satisfacerem, pro Voluminis coronide subiicere, iuxta annorum seriem, antiquariorum librariorumque memorabilia, ut in Codicibus nostris occurrunt, quum a viris politioris eruditionis amantibus gratissime excipiantur, & Caput VI. Libri I. Palaeographiae Graecae Clarissimi MONTFAVCONII *supplere possint & emendare. Quod si inter tot laudandi aliquid minus probandum legeritis, ingenui Lectores, mementote illud Horatiani praecepti.*

Verum, ubi plura nitent in carmine, non ego paucis
Offendar maculis, quas aut incuria fudit,
Aut humana parum cavit natura.

Estote igitur laboris nostri aequi iudices, adfectique singulari beneficio minime ingrati, ne mihi succenseatis Valete.

Dabam Florentiae e Mediceo Musarum Sacrario in pervigilio D. Laurentii die IX. *Augusti* CIↃ. IↃ CC. LXIX.

ΕΠΛΗΡΩΘΗ ΔΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΙ' ΕΞΟΔΟΥ ΚΑΙ ΜΟΧΘΟΥ ΠΟΛΛΟΥ ΕΜΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΟΥ ΒΑΝΔΙΝΟΥ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΟΣΤΩΙ ΔΙΑΚΟΣΙΟΣΤΩΙ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΩΙ ΟΓΔΟΩΙ. ΑΠΟ ΔΕ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΧΙΛΙΟΣΤΩΙ ΕΠΤΑΚΟΣΙΟΣΤΩΙ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΩΙ.

ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ Δ. ΗΜΕΡΑΙ Ε'.

ΤΩΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΙ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩΙ ΧΑΡΙΣ.

NOTAE ET NOMINA SCRIBARVM, ET LIBRARIORVM,

NEMPE

CALLIGRAPHORVM, TACHYGRAPHORVM ET NOTARIORVM,

Quae in Graecis Codicibus Laurentianae Bibliothecae occurrunt a nono Christi Saeculo ad decimum sextum.

Numerus Romanus maior Pluteum, minor vero Codicem denotat.

PLut. *VI. Codex* VI. *membranaceus in fol. Tom. I. pag.* 102. EVSEBIVS *de praeparatione Evangelica. In fine ultimae paginae scriptum legitur* „ *absolutus est mense Iunio A. M.* 6000. *hoc est Christi* CCCCXCII. „ *quae subscriptio tachygraphi incuria, qui millenario numero centenarium addere oblitus est, mutila est iudicanda. Codicis enim scriptura saeculum sapit* XV. A. 492

XXVIII. XXVI. *membran. in* 4. *min. Tom. II. pag.* 46. THEONIS *expositio in Canones* PTOLEMAEI. *In eo legitur Tabula continens Catalogum Imperatorum suis laterculis distinctum, cum annis, quibus regnarunt, ad* LEONEM *usque Sapientem, qui ab A. Chr.* DCCCLXXXVI. *ad A.* CMXI. *imperavit: ex quo Codicis vel nono saeculo exeunte, vel decimo ineunte exarati, certissimum argumentum eruitur; eo enim imperante scriptum fuisse colligitur, quod annorum eius Imperii summa ab exscriptore omissa est, & ab altera manu, quae Catalogum continuavit posterius suppleta.* 886

IV. XXIX. *membran. in* 4. *maiori. Tom. I. pag.* 551. *Acta Apostolorum, & Epistolae Catholicae & Paullinae cum scholiis.* Saec. IX.

VI. XXI. & XXXI. *membran. in* 4. *maiore quadrato. Ibid. pag.* 140. & 157. *Evangelica synaxaria litteris uncialibus exarata atque optime servata.*

IX. XV. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 412. *Pars Lectionarii, seu Officii Divini Graecorum, & alia, in cuius fine perversis & intricatis litteris nota Amanuensis adponitur; ex qua nihil aliud, praeter annum scriptionis, eruitur, qui sic adnotatur* ,ϛυοβ'. *scilicet* 6472. *Christi* DCCCCLXIV. 964

VIII. XXVIII. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 385. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI *ex interpretatione in Genesim Homiliae* XXXVII. *scriptae ab* IOANNE *sacerdote, mense Novembri, die decimatertia, Indictione prima, anno Mundi* 6481. *Christi* DCCCCLXXIII. *Memoratur etiam* LEO *Codicis possessor. Huius meminit Pal. Gr. Lib. I. pag.* 45. *Cl.* MONTFAVC. 973

LXIX. VI. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 626. PLVTARCHI *Vitae Parallelae* XIV. *scriptae manu* GREGORII CVBVCLESII, *mense Iulio, Indict.* X. *anno* 6505. *Chr.* DCCCCXCVII. MONTF. *l. c. pag.* 46. *pro* GREGORIO *legit* GEORGIO & *pro* Iulio, Iunio. 997

VI. XVIII. *membran. in fol. Tom. I. pag.* 130. *Evangelia cum versiculis in laudem* LEONTII *scriptoris.* Saec. X.

IX. III. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 390. IOANNIS SCHOLASTICI *Scala Paradisi cum scriptoris, qui tamen nomen suum reticet versiculis in fine.*

XXVIII. XVIII. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 35. THEONIS *expositio in magnam Constructionem* PTOLEMAEI. *Hunc* LANGIVS *Codicem appellat optimum, rarum & insignem:* HOLSTENIVS *vero insignem librum ob scripturam & antiquitatem. Fuit* ANGELI POLITIANI.

XXXII. IX. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 132. SOPHOCLES, AESCHYLVS & APOLLONIVS RHODIVS *cum Scholiaste antiquo. Codex insignis, quo* PETRVS VICTORIVS *usus est in Tragicis Graecis recensendis, teste* HOLSTENIO.

XXIV. *membran. in* 8. *Ibid. pag.* 174. HOMERI *Odyssea scripta ab* IOANNE *peccatore.*

LV. IV. *membran. in fol. Ibid. pag.* 218. *Tacticorum Auctorum Collectio uberrima. Codex insignis, & omni pretio maior. Possessor Codicis, quidam* DEMETRIVS LASCARIS LEONTARIVS, *varia memoratu digna pluribus in locis adnotavit, quae omnia in ipsius recensione proferimus. Ea vero incipiunt ab anno Mundi*

6915.

Saec. X. 6915. *Christi* MCCCCVII. *& pertingunt usque ad A. M.* 6958. *Christi* MCCCCL.
LXIX. II. *membran. in fol. Ibid. pag.* 622. THVCYDIDIS *Historia Peloponnesiaca, in cuius calce legitur „* DEO *gratias* PETRVS *scripsit. „* MONTFAVC. *loc. cit. pag.* 92.

XXII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 642. IOSEPHVS *de Antiquitate Iudaica, cum epigrammate in fine versibus hexametris ex persona scriptoris, tacito tamen nomine.*

LXX. III. *membran. in fol. min. Ibid. pag.* 657. HERODOTI *Historiarum Libri novem. Codex antiquissimus atque optimus.*

LXXXIX. sup. XXII. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 411. IOANNIS CLIMACI *Scala Paradisi, manu* CONSTANTINI *minimi sacerdotis.*

1021 *XI.* IX. *membran. in fol. Tom. I. pag.* 502. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI *varia, ac Vitae quaedam SS. Patrum, partim ab* ISAIA *quodam exscriptae, qui se pluribus locis prodit, partim a* LVCA *monacho peccatore, iussu* ISIDORI *sacerdotis & Praefecti monasterii S.* IOANNIS APEIRI *anno Mundi* 6529. *Christi* MXXI. *Indict.* IV. *mensis Septembris die* XII. *feria* V. *In fine legitur „ Hunc librum, qui „ dicitur Margaritae, emit Fr.* AMBROSIVS *ex urbe Regii Calabriae tarinis* XIII. *„ horum temporum, quum D. N. Papa* VRBANVS *VI. venit Messanam mense Augu„ sto die* VIII. *Indict.* VII. *anno Mundi* 6893. *Christi* MCCCLXXXV. „

1063 *IV.* XVI. *membran. in* 4. *maiori. Ibid pag.* 540. ANASTASII *Sinaitae Quaestiones & Responsiones, a* NICEPHORO *peccatore & paupere calligrapho exaratae mense Octobri, Indict.* I. *anno Mundi* 6571. *Christi* MLXIII. MONTFAVC. *loc. cit. pag.* 52.

1091 *VII.* XXIV. *membran. in* 4. *min. Ibid. pag.* 275. GREGORII *Theologi Orationes, manu* EVTHYMII *monachi peccatoris* XIPHILINI, *mense Aprili, Indict.* XIV. *anno Mundi* 6599. *Christi* MXCI. MONTF. *ibid. pag.* 54.

1093 *IV.* XXXII. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 553. *Epistolae Catholicae, & Paullinae, & alia. Plures in hoc habentur subscriptiones, in quibus nominatur* IOANNES *quidam monachus & presbyter; in ultima vero subiungitur, fuisse scriptum Codicem „ sumtibus* IOANNIS *monachi & presbyteri a secretis, generi ve„ ro Domini* MANVELIS, *provinciae Aegaei maris &c. mense Decembri, die* XII. *„ Indict.* I. *anno Mundi* 6601. *Christi* MXCIII. *regnante* ALEXIO COMNENO, *& „ Domno Patriarcha* NICOLAO *Papa Constantinopolitano.* „

Saec. XI. *IV.* VIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 525. *D.* BASILII *Homiliae &c. „* EVSEBIVS *„ peccator, iam inde a puero monachus, habitans in urbe Sebaste, habuit hunc „ Codicem.* „

VI. II. *membran. in fol. Ibid. pag.* 83. *Evangeliarium antiquissimum, suppletum tertia circiter parte manu* GEORGII LONGI *sacerdotis, & ab* ARSENIO *Monembasiae Archiepiscopo,* CLEMENTI *VII. Pont. Max. dono missum.* MONTF.

III. *membran. in fol. Ibid. pag.* 87. *Sanctorum Patrum Catena in Psalmos.*

XXXIV. *membran. in fol. min. Ibid. pag.* 161. *Evangelia. In fine subiicitur subscriptio hinc inde erasa, ex qua tantum eruitur scriptum fuisse Codicem mense Maio, Indict.* VIII. *memoraturque* NICETAS *quidam, forte scriptor, & „ matrona . . . . .* ALEXII. „

VII. I. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 165. GREGORII NYSSENI, *& aliorum SS. Patrum Opera varia. In fine mentio fit cuiusdam sacerdotis* MICHAELIS, *vel scriptoris, vel possessoris Codicis.*

III. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 202. GREGORII *Theologi Orationes. In fine legitur „ sudore laboreque multo effuso vix invenire licet finem.* „

VIII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 211. *Orationes eiusdem, a* NICOLAO *exscriptae, qui plura carmina intermiscuit in eius laudem.*

X. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 216. *Eiusdem Poëmata,* NONNI *Panopolitae paraphrasis in Evangelium S.* IOANNIS, *&* EVDOCIAE *Augustae fragmentum Poëmatis de Martyrio SS.* CYPRIANI *&* IVSTINAE. *Codex venerandae antiquitatis.*

XIII. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 249. *Eiusdem S.* GREGORII *Orationes sexdecim cum Commentario* NICETAE *Heracleensis Metropolitae, scriptae manu* THOMAE *monachi & sacerdotis.*

VIII. XV. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 355. D. IOANNIS CHRYSOSTOMI *Homiliae, quae Margaritae dicuntur. Codex, ut adnotatur in fine, redemtus Tarachae Peloponnesi urbe a Turcarum manibus.*

X. IV.

X. IV. *membran. in fol. Ibid. pag.* 473. OECVMENII *Commentarius, seu Catena in Epistolas Paullinas. In fine legitur* „ CHRISTE *mi salva monachum* BA- „ BYLAM *& peregrinum.* Saec. XI.

VIII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 475. *Duodecim Prophetae Minores, & quatuor Maiores cum scholiis. In primo folio recentior manus adnotavit, Codicem hunc dicatum fuisse Monasterio SS.* DEIPARAE HODEGETRIAE *a monacho* CLEMENTE *anno Mundi* 6828. *Christi* MCCCXX.

XXVIII. XXVII. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 52. MAXIMI *philosophi Carmen de Electionibus, &* MANETHONIS *poëtae Apotelesmata. Codex insignis.*

XXXIX. *membran. in* 4. *Ibid pag.* 64. HIPPARCHI *Expositio in* ARATI *&* EVDOXI *Phaenomena. Liber Chartophylacis Sanctissimae magnae Dei Ecclesiae* NICETAE *Cyprii.* MONTF.

LXIX. XIX. *membran. in* 4. *min. Ibid. pag.* 640. FLAVIVS IOSEPHVS *de Captivitate Iudaica. Codex quantivis pretii.*

LXXIV. VII. *membran. in fol. Tom. III. pag.* 53. *Veterum Chirurgorum insignis Collectio, auctore* NICETA, *cum tribus epigrammatis in eius laudem. In postrema pagina legitur* „ *Praesens liber est scholae, vel officinae Medicae Nosocomei* XL. *Martyrum.* „ *Hoc publicum Valetudinarium exstruxit* ISAACIVS ANGELVS *Imp anno circiter* MCXC. *Codicem hunc admirandum vocat* HOLSTENIVS.

V. XIV. *membran. in* 4. *maiori. Tom. I. pag.* 34. *Catena in Psalmos. In fine legitur* „ *Memento Domine servi tui* IOANNIS. „ Saec. XII.

XV. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 37. S. CYRILLI *Alexandrini Glaphyra. Liber, ut adnotatur in fine,* GALACTIONIS TACHA *hieromonachi.*

XXX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 55. *Psalterium & Cantica. Tabula Paschalis in fine exhibet Festa Mobilia per duodecim annos, incipiens ab anno Chr.* MCX.

VI. XIV. *membran. in* 8. *Ibid. pag.* 125. *Evangelia, cum Menologio alia manu multo posterius adiecto, anno scilicet* MCCCCXVIII. *mense Septembri.*

XVI. *membran. in* 4. *min. Ibid. pag.* 126. *Evangelia, subscripto in fine versiculo* „ BASILII *labor, ac* DEI VERBI *Sermones.* „

VII. VII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 208. GREGORII *Nazianzeni Orationes. In calce legitur, librum hunc dicatum fuisse monasterio Cophi a nobilissimo Despota Domino* CONSTANTINO COMNENO LASCARE.

VIII. XII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 351. *Catena SS. Patrum in quatuor Evangelia, cum variis versiculis & subscriptionibus; in ipsarum una memoratur* BASILIVS ZIZERINVS, *in altera* IAC . . . *& sacerdos* IOANNES *filius* CHRYSANTHI, *qui Codicem scripsisse videtur.*

XX. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 364. ANASTASII *Sinaitae & aliorum Opera varia. In fine legitur* „ *Domine adiuva possessores huius libri, & remitte* „ *eis quaecumque dicto factoque commiserint, pro tua benignitate Deus.* „

X. XIX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 486. *Commentarius SS. Patrum in Epistolas Paullinas. Adscribitur possessoris nota hisce verbis* „ *anno* 6826. *Christi* „ MCCCXVIII. *Indict prima* TIMOTHEVS *sacrificulus, &* NAXIREOS PARADISI F. „

XXXI. XXXIX. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 120. HESIODI *Opera & Dies, &* OPPIANI *de Piscibus Libri quinque, cum versiculis, in quibus memoratur* IOANNES. *In fine vero subditur* „ *Domine adiuva servum tuum* THEOPHILVM „ *peccatorem, humilem & indoctum.* „ *Vter autem ex istis duobus sit Codicis scriptor, aut possessor, non apparet.*

LXXXI. I. *papyraceus in fol. Tom. III. pag.* 219. ARISTOTELIS *Opera varia, duplici manu exarata. In fine Libri quarti de Caelo legitur* „ *Scriptus est manu* IOANNIS PANARETI. Saec. XII. & XIII.

XXXII XVI. *chartaceus in* 4. *Tom. II. pag.* 140. NONNI *Dionysiaca,* GREGORII *Nazianzeni Carmina, & alia aliorum. In fine Libri quinti* OPPIANI *de piscatione annus scriptionis adnotatur, scilicet* „ *mense Septembri die prima, In-* „ *dict.* IX. *anno* 6789. *Christi* MCCLXXXI. „ *Varia deinde possessorum nomina leguntur, ac primo quidem pag. nona* FRANCISCVS PHILELPHVS *ita adnotavit* „ *Emptus Constantinopoli* ἀπὸ τῆς γυναικὸς *viri clarissimi* IOHANNIS CHRYSOLORAE „ *sub anno* MCCCCXXIII. *pridie nonas Ianuarias.* „ *In ultima vero pagina haec legas* „ *Finem accepit liber hic feliciter, qui quondam* MANVELIS, *nunc autem* „ *est* MAXIMI *&c.* „ 1281

VI. XXVIII. *membran. in* 8. *Tom. I. pag.* 156. *Evangelia.* „ *Finem accepit* 1285

„ *hic liber mense Iulio, die* XXVIII. *Indict.* XIII. *anno* 6793. *Christi* MCCLXXXV. „ MONTF.

1291 *XXXI.* III. *papyraceus in* 4. *Tom. II. pag.* 77. OPPIANI *Halieutica & Cynegetica*, AESCHYLI *tragoediae duae &c.* OPPIANI *Halieutica completa dicuntur manu* MANVELIS SPHINEAE *mense Maio*, *Indict.* XV. *anno mundi* 6799. *Christi* MCCXCI.

Saec. XIII. *XXVIII.* IV. *membran. in* 4. *maiori*. *Ibid. pag.* 14. ARCHIMEDIS *Opera varia*. *Post librum de quadratura parabolae subditur* „ LEO *Geometra in multos vivas annos charissime Musis*. „

LVII. XIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 354. LVCIANVS. *Variae possessorum subscriptiones legebantur, quarum nunc pauca supersunt vestigia.*

LXXII. XIV. *membran. in* 12. *Tom. III. pag.* 33. ARISTOTELIS *Praedicamenta cum scholiis* AMMONII. *Pag.* 72. *quaedam subscriptiones occurrunt, in quibus possessor Codicis filiorum suorum diem natalitium adnotavit ab anno* MCCXCIII. *usque ad annum* MCCCVI.

1314 *XXVIII.* XXVI. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 46. THEONIS *Alexandrini Commentarius in expeditos* PTOLEMAEI *Canones ad* EPIPHANIVM *filium*. *In fine haec adnotata sunt graece, quae latine ita sonant* „ *Exacta duodecima Indict. anno* „ 6832. *Christi* MCCCXIV. *elapsi sunt ab anno primo Regis* PHILIPPI ARIDAEI *an-* „ *ni Romani* 1638. *ab imperio* AVGVSTI *Imperatoris anni* 1343. *ab imperio* „ *Diocletiani anni* 1030. „ MONTF. *pro* 6832. *legit* 6822.

1315 *LV.* VII. *chartaceus in* 4. *Ibid. pag.* 244. THEODORI PRODROMI *Enarratio in Erotemata grammaticalia, & aliorum alia quamp urima Opuscula*. *In calce* THEODORI PRODROMI *legitur* „ *Absolutus liber mense Decembri anno* 6823. *Christi* „ MCCCXV. *Indict.* XIII. *fer.* II. *hor.* I. *die mensis* XXIII. „

LXXXVI. XXXI. *bombycinus in* 8. *Tom. III. pag.* 376. NICEPHORI *monachi Compendium caussarum naturalium & Meteororum, manu* LEONIS *Lectoris mense Decembri anno Mundi* 6823. *Christi* MCCCXV.

1318 *LXX.* VI. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 665. HERODOTI HALICARNASSEI *Historiarum Libri novem manu* NICOLAI TRICLINII *mense Martio, Indict. prima, anno Mundi* 6826. *Christi* MCCCXVIII. MONTF.

1323 *VII.* XXX. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 290. GREGORII *Nysseni Expositio Cantici Canticorum, & alia*. *Expositio dicitur absoluta mense Martio die* XXI. *anno Mundi* 6831. *Christi* MCCCXXIII. MONTF. *l. c. pag.* 68. *In penultima vero Codicis pagina adnotatum est* „ CHRISTOPHORVM RAYNERII *de* BONDELMONTIBVS „ *emisse hunc Codicem hyperperis* VIIII. *apud Castellum Belvedere Insulae Cretae* „ *anno* MCCCCXV. *quinta mensis Maii*. „

XXVIII. XVII. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 34. *Persica Constructio Astronomiae, absoluta anno Mundi* 6831. *Christi* MCCCXXIII.

1324 *VIII.* XXI. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 366. IOANNIS CLIMACI *Scala Paradisi*. „ *Opus miserabilis* MATTHAEI *& indigni hieromonachi*. *Absolutus est sacer hic* „ *& divinus liber mense Decembri die* XXV. *Indict.* VII. *anno* 6832. *Christi* „ MCCCXXIV. „ MONTF. *legit* 6833. *Chr.* MCCCXXV.

1324 & 1330 *LIX.* XXXV. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 555. *Epistolae* SYNESII, THEODORI LASCARIS *& Anonymi*. *Ad calcem* SYNESII *notatur* „ *mensis Augusti die* XVI. „ *fer.* V. *Indict.* VII. *anno* 6832. *Christi* MCCCXXIV. „ *In fine vero Codicis* „ *mensis Martii die* XIV. *fer.* V. *anno* 6838. (*sic*) *Christi* MCCCXXX. *Indict.* VIII. „

1328 *XI.* I. *membran. in fol. Tom. I. pag.* 497. *Vitae Sanctorum, completae manu* IOACHIM *mense Octobri, Indict.* XI. *anno Mundi* 6836. *Christi* MCCCXXVIII. *studio & opera venerabilissimi inter hieromonachos Domini* IGNATII *cognomento* IVSTI *in celebri Monasterio* τῶν Ὁδηγῶν. MONTF.

1331 *V.* XIX. *papyraceus in* 4. *Ibid. pag.* 41. DIONYSII *Areopagitae Opera, &* GREGORII *Nazianzeni Orationes, scriptae anno Mundi* 6839. *Christi* MCCCXXXI.

1336 *X.* XV. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 484. *Typicon Ecclesiasticae Acoluthiae*. *Codex analphabete ac negligenter exaratus ab* IOANNE *Lectore anno Mundi* 6844. *Christi* MCCCXXXVI. *Indict.* IV.

1339 *XXXII.* XXVII. *papyrac. in* 4. *Tom. II. pag.* 176. HOMERI *Ilias, scripta mense Martio, die* III. *Indict.* VII. *anno Mundi* 6847. *Christi* MCCCXXXIX. *fer.* IV. MONTF.

1344 *VI.* IX. *chartac. in fol. Tom. I. pag.* 114. EVSEBIVS *de praeparatione Evange-*

ge-

gelioa. Codex absolutus mense Septembri, Indict. XII. *anno Mundi* 6852. *Christi* MCCCXLIV. MONTF.

XXVIII. XIV. *chartac. in* 8. *Tom. II pag.* 27. *Syntagma ex variis astrologiae iudiciariae scriptorum excerptis contextum. Pag.* 291. *legitur Thematium genethliacum factum pro inclyto quodam viro Veneto anno Mundi* 6853. *Christi* MCCCXLV. *Febr.* IV. *hora* XXII. *post meridiem*. 1345

LXXXVI. XV. *chartac. in* 8. *Tom. III. pag.* 345. NICEPHORI *monachi Introductorium Compendium de caussis naturalibus & de Meteoris, &c. Codex absolutus a papa, seu presbytero* NICOLAO SELLARIO *Callipolitano, mense Martio, die sabbati, hora* VI. *anno Mundi* 6855. *Christi* MCCCXLVII. 1347

V. XXVI. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 50. DIONYSII *Areopagitae Opera, scripta manu* NICOLAI *Meletis, vel Melitensis anno Mundi* 6856. *Christi* MCCCXLVIII. *Indict. prima, die* XXIX. *Ianuarii*. MONTF. 1348

XXXII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 56. DIONYSII *Areopagitae Opera. In pag.* 182. *b. scriptoris nota ita habet „ anno Mundi* 6863. *Christi* MCCCLV. *Septem„ bris die* XXX. *manus indigni* THYTI *scripsit. „ In calce vero Codicis possessor ita se prodit „ Iste liber est sacerdotis* MANVELIS. „ 1355

XXVIII. XXIV. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 43. MANVELIS MOSCHOPVLI *Erotemata, completa „ manu mea condiscipuli magni* GEORGII LASCARIS *mense Iu„ lio, die* XXXI. *Indict.* IX. *anno Mundi* 6864 *Christi* MCCCLVI. „ 1356

LXXX. III. *chartac. in fol. Tom. III. pag.* 173. *Paraphrasis Ethicorum* ARISTOTELIS, *in qua legitur haec nota „ Liber factus est sumptibus piissimi & „ Christi amantis Imperatoris nostri* IOASAPHI *monachi* CANTACVZENI *anno* 6875. „ *Christi* MCCCLXVIII. *mensis Novembris die* XXIV. *Indict.* V. „ MONTF. *loc. cit. pag.* 71. *legit „ anno* 6872. *Chr.* MCCCLXIV. *mensis Martii* XXIV. *Indict.* V. „ 1367

IX. IX. *chartac. in fol. Tom. I. pag.* 403. IOANNIS CANTACVZENI *Historia suorum temporum. Codex scriptus anno Mundi* 6878. *Christi* MCCCLXX. *Indict.* VIII. *mense Decembri, die* VIII. MONTF. *legit „ die* VII. „ 1370

XXVIII. XIII. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 25. *Traditio in Persicas Astronomiae regulas &c. Occurrit ibi Thematium factum mense Septembri, die* XXV. *anno Mundi* 6882. *Christi* MCCCLXXIV. *sub ipso meridie*. 1374

XXXI. VIII. *papyrac. in* 4. *Ibid. pag.* 83. AESCHYLVS, SOPHOCLES *&c. Adest notula, quae annum praefert* MCCCLXXIV. *Indict.* XII. *mensis Ianuarii* VIII.

XXVIII. XVI. *papyrac. in* 8. *Ibid. pag.* 31. *Syntagma Astrologiae iudiciariae scriptorum. Liber scriptus manu* IOANNIS ABRAHAMI *filii anno Mundi* 6890. *Christi* MCCCLXXXII. *ut ex versiculis quibusdam eruitur*. 1382

LVII. XXVII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 375. LIBANII *Sophistae Orationes, scriptae anno Mundi* 6900. *Christi* MCCCXCII. *mense Septembri, manu ac labore* THEOPEMPTI. 1392

LX. XX. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 610. ARISTIDIS *Orationes, scriptae mense Augusto, die* XXV. *anno Mundi* 6904. *Christi* MCCCXCVI. *Indict.* IV. MONTF. 1396

LXX. IX. *membranac. in fol. Ibid. pag.* 669. ARRIANI, PLVTARCHI *ac* DIODORI SICVLI *varia. Scriptor est* ANDREAS *sacerdos Leantinus, & tabularius Hagioprocopita, mense Maio, die* X. *sabbato, anno Mundi* 6907. *Christi* MCCCIC. *Indict.* VII. 1399

LXIX. III. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 623. PLVTARCHI *Vitae, scriptae ab eodem* ANDREA LEANTINO, *anno & Indict. eadem, mense vero Octobri, die* III. *fer.* V. MONTF. *legit „ die* XXV. „

V. XVI. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 38. CHRISTODVLI *monachi, seu* IOANNIS CANTACVZENI *contra* PALAMAM *haereticum liber, & alia. Circa medium Codicis possessor adnotavit diem natalitium suorum filiorum*. Saec. XIV.

VI. II. *membran. in fol. Ibid. pag.* 83. *Evangeliarium suppletum manu* GEORGII LONGI, *qui ita se subscribit „ In tuis precibus memento mei vilis sacerdotis „* GEORGII LONGI *& peccatoris. „ Vid. eumdem Cod. supra saec.* XI.

IX. XXVII. *papyrac. in* 4. *Ibid. pag.* 436. D. MAXIMI *Dictionarium. In fine legitur „ Perfectori bonorum Deo gratia. Deus servabit* ATHANASIVM. „

XI. VII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 502. THEOPHYLACTI *Expositio in Epistolas* PAVLLI, *cum versiculis in fine scriptoris* BARLAAMI, *qui* ATHANASIO *sacerdoti, libri possessori, bona a Deo precatur*.

XXVIII. IL. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 71. PTOLEMAEI *Geographia. In*

Saec. XIV. *fine legitur* „ *Ex* CLAVDII PTOLEMAEI *Geographicis Libris* VIII. *orbem terrarum* „ *universum* AGATHOS DAEMON *Alexandrinus mechanicus delineavit*. „

XXXII. V. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 128. HOMERI *Ilias*. *Pagina Codicis tertia hanc notam exhibet* „ *Ego* GEORGIVS PHILANTHROPENVS CHVMNVS *coepi* HO- „ MERVM *scribere cum discipulo meo* MAGVLA *mense Martio die* X. „

LV. XXI. *membran. in fol. Ibid. pag.* 285. XENOPHONTIS *Opera varia*. „ *Dei* „ *donum*, *&* *labor humilis* PETRI. „

LVII. XXVI. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 372. *Variorum Opuscula grammaticalia*, *scripta manu* NICETAE.

LXIX. XXIII. *papyrac. in* 4. *Ibid. p.* 642. IOSEPHVS *de Antiquitate Iudaica cum pluribus scriptoris versiculis in fine in laudem auctoris*. *Scriptor vero est* MANVEL *aulicus logista*, *cognomento ex* ANGELIS.

LXXIV. X. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 95. GALENI *Anatomicae aggressiones*, *&* ALEXANDRI TRALLIANI *de dignoscendis & curandis corporis humani morbis Libri duodecim &c.* TRALLIANI *Opus scriptum est a variis monachis*, *quorum nomina suo loco proferuntur*.

XVIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 120. GALENVS *de usu partium corporis humani*, *& de pulsibus*. *Codex* IOANNICII *manu exaratus*, *cuius etiam versiculi exstant in fine*. *Ab eodem praeterea* IOANNICIO *scripti sunt sequentes*, *nimirum*
LXXV. V. VII. XVII. XVIII. *&* XX. *&*
LXXXVII. IV.

LXXXV. XVI. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 276. THEMISTII *paraphrasis in* ARISTOTELIS *Libros de Anima*, *transcripta a* PHILIPPO *Primicerio in Insula Creta*.

1403 *V.* XVII. *chartac. in* 8. *Tom. I. pag.* 40. *Psalterium Davidicum completum die* XVII. *mensis Martii*, *anno Mundi* 6911. *Christi* MCCCCIII.

1412 *LXXV.* XI. *chartac. in fol. Tom. III. pag.* 158. ACTVARIVS *de urinis &c. manu* STEPHANI *inter hieromonachos minimi anno Mundi* 6920 *Christi* MCCCCXII. *Indict.* V.

1421 *LXXXV.* VII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 254. PLATONIS *Dialogi* XX. *scripti anno* 6929. *Christi* MCCCCXX. (*ita quidem in Codice*, *sed debet esse annus* MCCCCXXI. *uti habet etiam* MONTF. *l. c. pag.* 77.) *Indict.* XIV.

1422 *LV.* I. *chartac. in fol. Tom. II. pag.* 213. *Dictionarium* SVIDAE, *manu* PETRI *Cretensis ex Civitate Rhetemno*, *in urbe Mantua*, *anno Mundi* 6930. *Christi* MCCCCXXII. *die sabbati*, *mense Iulio die* VIII. MONTF. *loc. cit. legit* „ *mensis* „ *Iunii* VII. „

1427 XIX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 283. XENOPHONTIS *Opera varia*, *absoluta mense Novembri die* XXIII. *Indict.* V. *anno Mundi* 6935. *Christi* MCCCCXXVII. *Constantinopoli manu* GEORGII CHRYSOCOCCAE, *impensis* FRANCISCI PHILELPHI.

LXX. XXXIV. *bombycinus in* 4. *min. Ibid. pag.* 690. DIODORI SICVLI *Bibliothecae Historicae libri aliquot*, *scripti ab eodem* GEORGIO *ut supra*, *eodem anno & Indict. & in eodem loco*, *mense vero Februarii die* XII. *ac sumtibus* CHRISTOPHORI GARATHONIS. MONTF. *pro Indict.* V. *legit* VIII.

1431 *LXIX.* I. *membran. in fol. Ibid. pag.* 619. PLVTARCHI *Vitae scriptae in Civitate Mantuae mense Maio die* II. *fer.* IV. *Indict.* VIII. *anno Mundi* 6939. *Christi* MCCCCXXXI. *manu* GERARDI *ex antiquis Patribus*. MONTF.

XXXI. XVII. *bombycinus in* 4. *min. Ibid. pag.* 90. EVRIPIDES, *manu* IOANNIS *humilis eodem anno ut supra*, *mense Iulio die* V. *Pag. vero* 48. *b. legitur* „ *O* „ *Christe auxiliare servo tuo* MANVELI XANTHOPVLO. „

1435 *LXIX.* IX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 628. POLYBII *Historia*. *Scripsit* ANTONIVS ATHENIENSIS *mense Novembri die* XXII. *anno Christi* MCCCCXXXV. *Senis in Thuscia sumtibus* FRANCISCI PHILELPHI. MONTF.

1436 *LV.* VII. *membran in* 4. *Ibid. pag.* 304. PLVTARCHI *Opera varia*, *scripta ab eodem* ANTONIO, *ut supra*, *eodem in loco*, *& eiusdem* FRANCISCI *sumtibus*, *anno Christi* MCCCCXXXVI. *Kal. Febr.*

1444 *LXXXI.* XIII *membran. in* 4 *Tom. III. pag.* 227. ARISTOTELIS *magna Moralia*, *&* DEMETRII PHALEREI *de Elocutione Liber*, *manu* DEMETRII SGVROPVLI *Mediolani anno Christi* MCCCCXLIV. *die prima Iulii*, *pro* FRANCISCO PHILELPHO. MONTF.

1445 *XXVIII.* XLII. *chartaceus in* 4. *Tom. II. pag.* 66. PTOLEMAEI *Geographia*, *manu* DEMETRII *anno Christi* MCCCCXLV. *mense Maio*, *die* XIX. MONTF. *l. c. pag.* 79.

XLV.

XLV. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 67. ARISTOTELIS *Mechanica &c. scripta Mediolani* XIII. *Ianuarii anno Christi* MCCCCXLV. *Tum* THEOPHRASTI *Metaphysica, & Liber* PSELLI *de operatione Daemonum scriptus Mediolani, Ianuarii die* XXII. MONTF.

LIX. XLV. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 576. MANUELIS MOSCHOPULI *Erotemata grammaticalia, manu papae* GEORGII *Magistri* NICOLAI, *primi anagnostae seu lectoris, mense Aprili, die* IV. *hora* XVIII. *anno Mundi* 6957. *Christi* MCCCCIL. *Indict.* XII. MONTF. *l. c. pag.* 80. 1449

LVII. IL. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 429. *Anonymi de passionibus dictionum, & alia grammaticalia, mense Septembri* VIII. *die Dominica in Nativitate SS. Deiparae, Indict.* XII. *anno Mundi* 6957. *Christi* MCCCCIL.

LVI. XVI. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 315. GEORGII *Metropolitae Corinthi Dialecti, & aliorum Grammaticorum varia. Dialecti absolutae dicuntur „ mense Novembri, die quarta eiusdem mensis, hora* XVIII. *fer.* IV. *manu* NICOLAI ANTONII PINNELLA *civitatis Comitatus Salentini dictae, gratia Dei, &* IOANNIS ANTONII *Principis Tarentini, & Comitis Tentisnorum & Lyppiae, anno a creatione Mundi* 6959. *Christi* MCCCCLI. *Indict. decimaquinta* „ 1451

XXXII. XVIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 147. HOMERI *Ilias, manu* IOANNIS THESSALI SCUTARIOTAE *Florentiae anno Christi* MCCCCLII. *mense Maio, die* XV. 1452

LVII. XXII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 364. DEMETRII PEPAGOMENI *Orneosophion, seu de re accipitraria Liber, scriptus Venetiis anno Christi* MCCCCLIV. MONTF. 1454

LXIX. XV. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 638. XENOPHONTIS *Historiarum Graecarum Libri septem, scripti die* XXV. *Aprilis, anno Mundi* 6963. *Christi* MCCCCLV. *Indict.* III. MONTF. 1455

XXXII. XXII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 173. HOMERI *Ilias, absoluta a* GEORGIO *sacerdote* ALEXANDRI *filio, anno Christi* MCCCCLIX. 1459

LXXXXI. sup. IX. *membran. in* 8. *Tom. III. pag.* 427. THEOCRITI *Bucolica, transcripta anno Christi* MCCCCLX. *die* XXIX. *mensis Martii.* 1460

LVI. XIV. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 311. NICEPHORI GREGORAE *in Palamiticum Tomum Libri decem antirrhetici &c.* MCCCCLXIV. *mense Octobri, die* XVI. 1464

XXVIII. XXXVII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 63. ARATI *Apparentia, manu* IOANNIS THESSALI SCUTARIOTAE *Florentiae anno supradicto, mensis Ianuarii* XVI. *die lunae.*

LXXXV. XI. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 270. SEXTI EMPIRICI *Pyrrhoniani Compendii Libri tres, & adversus Mathematicos Libri decem. Scripsit* THOMAS PRODROMITES *anno Mundi* 6973. *Christi* MCCCCLXV. *Indict.* XIII. *Septembris die* VIII. 1465

XXXII. VI. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 129. HOMERI *Opera, manu* IOANNIS RHOSI *presbyteri Cretensis Bononiae anno supradicto, mense Novembri, die tertia.*

XXXI. XXVIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 99. *Anthologia emendata a* DEMETRIO CHALCOCONDYLA & IOANNE LAURENTII *anno Christi* MCCCCLXVI. 1466

LVII. XI. *chartac. in* 4. *Ibid. pag* 350. *Etymologicum Magnum, scriptum „ in Venetorum nunc Insula Creta in Civitate Candaci dicta, impensis meis* FRANCISCI PHILELPHI, *cuius est liber, anno* MCCCCLXVI. *a Christi ortu.* „

XV. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 357. *Etymologicum Magnum scriptum Mediolani anno supradicto.* MONTF.

LV. IX. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 270. THEODORI GAZAE *de mensibus, & alia. Transcripta a* IOANNE RHOSO *sacerdote Cretensi Romae anno Christi* MCCCCLXXI. PAULLI. II. *Sum. Pont. ann.* VII. *die* XII. *Februarii.* 1471

V. VII. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 16. *Conlectio vocum ex divinis litteris, & sacris profanisque scriptoribus. Adest subscriptio amanuensis, ex qua colligitur Codicem hunc ex alio antiquiori fuisse descriptum, qui annum Mundi praeferebat* 6855. *Christi* MCCCXLVII. 1474

LXXXI. VII. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 224. ARISTOTELIS *Ethica Nicomachica, ex emendatione* FR. ZENOBII ACCIAIOLI *Ord. Praedicator. in Conventu* S. MARCI *Florentiae absoluta die* XXII. *Aprilis* MDIV. *Codex vero scriptus est in Abbatia SS. Deiparae Cryptoferratae a* IOANNE RHOSO *Augusti* XXXI. *anno Christi* MCCCCLXXV. MONTF. *legit* MCCCCLXXVI. 1475

LXXI.

1480 *LXXI.* v. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 5. SIMPLICII *Commentarius in decem* ARISTOTELIS *Praedicamenta*. „ ANTONIVS *Mediolanensis*, *Cretensis genere*, *hunc* „ *librum in Creta descripsit anno* MCCCCLXXX. *Augusti die* IV. „ MONTF.

1485 *LX.* v. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 589. ARRIANVS *in* EPICTETVM *&c. manu* IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE *anno Christi* MCCCCLXXXV. *Aprilis die* XX.

LV. XI. *membran. in fol. Ibid. pag.* 306. PAVSANIAS *transcriptus Romae manu* IOANNIS RHOSI *presbyteri Cretensis anno Christi* MCCCCLXXXV. *Indict.* III. *die* X. *mensis Septembris*.

LXXXXI. sup. VII. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 423. ARISTOPHANIS *Comoediae quatuor*, *transcriptae item Romae ab eodem ut supra*, *eodemque anno*, *die vero* XX. *mensis Martii* „ *hortatu & sumtibus nobilis & docti viri* FRAN- „ CISCI SALVECTI „ *Hae tamen duae voces* FRANCISCI SALVECTI *recentius fuerunt suffectae vetustioribus expunctis*.

1488 *XXXII.* XIV. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 140. HOMERI *prima editio Florentina Odysseam tantum continens cum Batrachomyomachia & hymnis*, *quam integram habemus Cod.* VII. *eiusdem Plutei*. *Errat* MONTF. *loc. cit. pag.* 85. *dum ait Codicem hunc scriptum fuisse Florentiae* MCCCCLXXXVIII. *nona Octobris*.

1489 *LXXXV.* VIII. *membran. in fol. Tom. III. pag.* 254. PROCLI *Platonici expositio in Parmenidem* PLATONIS *&c. Codex transcriptus sumtibus magnifici* D. LAVRENTII *de* MEDICIS *manu* IOANNIS RHOSI *presbyteri Cretensis anno Christi* MCCCCLXXXIX. *die* X. *mensis Decembris*, *Romae*.

VII. IV. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 203. S. GREGORII *Nysseni Opera varia*, *scripta ab eodem & eodem anno*, *die vero* XX. *Ianuarii*, *Romae*.

LIX. XLVI. *membran. in* 8. *Tom. III. pag.* 577. DEMOSTHENIS *Oratio de falsa legatione*, *item descripta ut supra*, *Februarii die* XXIV. *eiusdem anni*, *Romae*.

1490 *LXXXVI.* IV. *membran. in fol. Tom. III. pag.* 290. HERMIAE, *sive* HERMEAE *expositio in Phaedrum* PLATONIS, *exarata ab eodem ut supra*, *anno Christi* MCCCCXC. *mensis Augusti die* XXVIII. *Florentiae*.

LXX. XXII. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 682. ZOSIMI *Historia nova libris quinque*, *descripta ut supra eodem anno*, *die* XXVIII. *Septembris*, *Florentiae*.

1491 *LXXXVI.* XXIII. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 366. NICEPHORI *expositio in* SYNESII *Librum de Insomniis*, *ab eodem ut supra descripta*, *anno* MCCCCXCI. *Maii die* III. *Venetiis*, *quemadmodum etiam alii Codices quinque*, *qui sequuntur*, *nimirum*

XVIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 361. VETTIVS VALENS *de natura planetarum atque signorum*, *mense Maio*, *die* XXVII. *Venetiis*.

VI. XXII. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 142. EVSEBII *contra Hieroclem Liber*, *& alia*, *Iunii die prima*, *Venetiis*.

LVIII. XIII. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 448. PHORNVTVS, *Iunii die* XXVIII. *Venetiis*.

LXXV. XIV. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 161. ALEXANDER *Aphrodisiensis de febribus &c. Decembris die* XX. *sumtibus Magnifici* LAVRENTII *de* MEDICIS, *Venetiis*. MONTF. *l. c. pag.* 81.

IV. III. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 519. ATHENAGORAS *de Resurrectione*, *Iunii die* VI. *Venetiis*.

1492 *Huic adnectitur* STEPHANVS *Byzantius de Vrbibus manu eiusdem* RHOSI *anno* MCCCCXCII. *Martii die* XXXI. *Venetiis*.

LXXXV. XXV. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 280. SYRIANI *in quosdam* ARISTOTELIS *Metaphysicorum Libros Commentarius*, *scriptus anno* MCCCCXCII. *mense Septembri*, *die* XXIV. *Florentiae sumtibus* PETRI MEDICES.

1493 *LVIII.* XI. *chartac. in fol. Tom. II. pag.* 446. IOANNES STOBAEVS, *transcriptus manu eiusdem* RHOSI *anno Christi* MCCCCXCIII. *mensis Iulii die* X. *Romae*.

1494 *LXXXI.* VI. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 223. ARISTOTELIS *Politica*, *manu* IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE *die* III. *Octobris*, *anno Christi* MCCCCXCIV. *Florentiae*. *Codex* ANGELI POLITIANI.

Saec. XV. *V.* XXI. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 44. *Psalterium scriptum manu* FR. BERNARDI *monachi* S. P. DOMINICI, *filii* BARTHOLOMAEI BARTOLINI *Florentiae*. MONTF. *pro* BARTOLINI *legit* BARTOLISCI.

XXV. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 50. *Psalterium Davidicum cum Canticis cum*

nota

nota scriptoris in fine, qui dicitur „ rusticus discipulus, nomine GEORGIVS, *cognomine vero* FLAMENGVS. „ *Hanc sequitur alia subscriptio, quam fortasse ita ut iacebat in vetustiore exemplari, unde hoc exaratum est, ipse* GEORGIVS *descripsit, & ita habet „ Absolutum praesens psalterium anno mundi 6680. Christi* „ MCLXXII. *mense Iulio, die* XI. *fer.* III. *hor.* XIII. *diei.* „ *Scriptura enim Codicis est saeculi* XV. MONTF. *pag.* 51. *pro* 6680. *legit male* 6066. *Christi* MLVIII. Saec. XV.

XXXII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 56. DIONYSII *Areopagitae Opera. Liber sacerdotis* MANVELIS.

XXXVII. *chartac. in* 12. *Ibid. pag.* 62. APOLLINARIS *Psalmorum Davidis, &* IOANNIS GEOMETRAE *Odarum, seu Canticorum Metaphrasis metrica.*

VII. XII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 241. S. GREGORII *Nazianzeni Opera, manu cuiusdam* NILI *exarata.* MONTF.

XXXI. I. *chartac. in fol. Tom. II. pag.* 73. EVRIPIDIS, SOPHOCLIS *&* AESCHYLI *Tragoediae scriptae manu* ANGELI *sacerdotis pro* FRANCISCO PHILELPHO.

XXIII. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 93. HESIODI *Opera & Dies &c. Nonnulli leguntur versiculi* ANTONII *scriptoris ad quemdam sacerdotem nomine* IOANNEM.

XXXVIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 119. AESCHYLVS. *In fine legitur „ Christe adiuva servum tuum* ACINDYNVM PERDICCAM. „

XXXII. I. *membran. in fol. Ibid. pag.* 121. HOMERI *Ilias & Batrachomyomachia, scripta & perpetua paraphrasi interlineari adornata manu* THEODORI GAZAE *pro* FRANCISCO PHILELPHO.

XII. *chartac. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 135. HOMERI *Odyssea manu* ANTONII DAMILAE *Cretensis, sumtibus Magistri* LAVRENTII *de Florentia.*

XXVI. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 175. PYTHAGORAE *Carmina cum expositione* HIEROCLIS *philosophi, descripta a* NICOLAO MVRMVRIO *e Nauplio Peloponnesi, quum post patriae suae captivitatem in paupertate viveret.* MONTF. *Codicem hunc scriptum fuisse autumat circa annum* MCCCCLV.

XLIX. *chartac. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 207. SOPHOCLES *scriptus manu* IOANNIS *cuiusdam.*

LV. II. *partim chartac. partim membran. in fol. Ibid. pag.* 214. VLPIANI *in Orationes* DEMOSTHENIS *Commentarii &c.* LIBANII *& aliorum Epistolae, transcriptae a* ZENOBIO ACCIAIOLO.

VI. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 303. MANVELIS MOSCHOPVLI *Collectio Nominum Atticorum &c. manu* MANVELIS TZAMMIAE *die* XXIV. *Iunii, Indict.* XII.

LVI. XXIX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 330. QVINTI CALABRI *Praetermissa ab* HOMERO, *transcripta a* GEORGIO TRIBIZIO, *Graecorum Venetiis degentium sacerdote.*

LVIII. XX. *bombycinus in* 4. *Ibid. pag.* 459. IOSEPHI RHACENDYTI *Compendium Rhetoricae &c.* „ GREGORIVS *scripsit.* „

XXIII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 463. PHILOSTRATI *Imagines &c. manu* MANVELIS ZAROIOANNIS *anno . . . .* III. *mense Maio, die* VII. *fer.* II.

XXVI. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 469. IVLII POLLVCIS *Onomasticon cum versiculis scriptoris in fine, tacito ipsius nomine.*

XXXIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 480. HIEROCLIS *Commentarius in Aurea* PYTHAGORAE *Carmina &c. manu partim* MICHAELIS APOSTOLII *Byzantini, partim* ANTONII *Mediolanensis „ qui Cres quoque genere dici potest.* „

LIX. XI. *chart. in* 4. *Ib. pag.* 499. DIONYSII *Halicarnassei Methodus Orationum panegyricarum &c. Codex scriptus a* NICODEMO *monacho, opera & sumtibus nobilissimi* TZVLII *Romani, Ianuarii die* XXVII. MONTF.

XX. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 537. *Apomnemoneumata, seu sententiae e diversis auctoribus collectae.* „ MICHAEL APOSTOLIVS *Constantinopolitanus post ca-* „ *ptivitatem carae ipsius patriae in paupertate vivens in insula Creta hunc li-* „ *brum mercede conscripsit.* „

LX. IX. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 596. ARISTIDIS *Rhetoris Orationes cum versiculis scriptoris in fine.*

LXXI XX. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 11. S. IOANNIS DAMASCENI *Capita Dialectica & Theologica, scripta Anconae ab humili* NICOLAO, *infelici, ac minimo sacerdote.*

LXXIV. VIII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 93. GALENI *in* HIPPOCRATIS *Aphori-*

ri-

Saec. XV. *rismos & Pragnostica Commentarius* „ DEI *donum* , *&* CAESARIS STRATEGI „ *labor* . „

LXXV. VIII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 153. GALENI *de medicamentorum compositione secundum loca*, AETII, DIOSCORIDIS, *& aliorum varia*, *cum versiculis scriptoris bene multis*, *&* ANGELI POLITIANI *subscriptione*, *qui emerat hunc Codicem* „ *de* PAVLLI *Physici Florentini haeredibus*, *& pellegerat in rusculo Fe-* „ *sulano ann.* MCCCCLXXXVII, XVII. *Kal. Quintil.* „

LXXXI. XVII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 229. ARISTOTELIS *Ethica ad* NICOMACHVM. „ *Ego* BARTHOLOMAEVS *Canonicus Pistoriensis scripsi*. „

LXXXVI. XIV. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 338. *Pythagoricus Laxeuterius*, *seu Liber Geomantiae*, *cum* ANDREAE *cuiusdam Philologi scriptoris versiculis in fine*.

XVII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 361. *Item Geomantiae Liber*, *ut supra*. MICHAEL APOSTOLIVS *Byzantinus scripsit*.

Saec. XV. vel XVI. *LVII.* XXIX. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 381. LVCIANI *Dialogi*, PLVTARCHI, ISOCRATIS *&* DEMOSTHENIS *varia*, *manu* BARTHOLOMAEI COMPARINI *Pratensis*, *Florentiae*.

XXXIV. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 387. *Varia Grammaticorum ac Rhetorum Opera*. *In fine cuiusdam Tractatus de antistoechis leguntur versiculi*, *ex quibus apparet scriptum fuisse hunc librum in gratiam* CALLINICI *sacerdotis*.

1513 *LXXXI.* XXII. *membran. in* 4. *min. Tom. III. pag.* 234. EPICTETI *Enchiridium una cum Commentario* SIMPLICII, *manu* IOANNIS PHRVLA *Cretensis anno Christi* MDXIII. *mensis Novembris die* XXX. *Romae*.

1515 *LVII.* L. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 431. *Dictionarium incerti auctoris*, *& alia*. *Codex absolutus anno Christi* MDXV. *die* XII. *mensis Octobris*, *Indict.* III.

1518 *LXXII.* II. *chartac. in* 4. *maiori*. *Tom. III. pag.* 27. ALEXANDRI *Aphrodisiensis Commentarius in* ARISTOTELIS *Sophisticos Elenchos*, *absolutus in insula Creta*, *Maii die* XVIII. *anno Christi* MDXVIII.

1542 *XXVIII.* XXXIII. *chartac. in* 4. *min. Tom. II. pag.* 58. *Ex* APOMASARE *Excerpta Libris tribus &c. scripta anno Christi* MDXLII. *Februarii die* XVI. *fer.* VI. *hora* VI. *noctis*.

1554 *LVII.* XXII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 364. DEMETRII PEPAGOMENI *Opuscula varia*. *In fine libelli de canum curatione legitur* „ MDLIV. *Iulii die* XIV. *Vene-* „ *tiis*. „ MONTF. *hunc Codicem male describit loc. cit. pag.* 98.

1564 XXXI. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 383. *Institutiones Naumachicae &c. absolutae anno Christi* MDLXIV. *Aprilis die* XXII. *manu* ANTONII EPARCHI *Corcyraei*. MONTF.

LXXXVI. XI. *chartac. in* 4. *maiori*. *Tom. III. pag.* 333. ASCLEPII TRALLIANI *scholia in priores sex Libros* ARISTOTELIS *Metaphysicorum*. *Codex descriptus anno Christi* MDLXIV. *Iulii die secunda*, *hebdomadis fer.* V. *manu veloci* ANTONII EPARCHI.

Saec. XVI. *XXXII.* XXXIV. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 195. SOPHOCLIS *Tragoediae tres*. *In eo tres diversae possessorum subscriptiones occurrunt*, *videlicet prima* ANDREAE PALTZA MORACTI, *altera* NICOLAI *Notarii* AGALONIS, *tertia* GEORGII GALESIOTAE.

LVII. LII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 434. LYSIAE *& aliorum Orationes*. *Scripsit Florentiae* MARCVS, IOANNIS *filius*, *Cretensis genere*. MONTF.

LIX. XLII. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 572. CONSTANTINI LASCARIS *Grammatica*, *absoluta Mediolani mense Martio*, *die* XXVIII. *feria* V. *hora* IX.

BI-

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES XX. LATINOS XV. E GRAECIS VERO XIX. SVNT MSS. ET I. EDITVS.

CODEX I.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII EXPOSITIO IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Itulus interior Codicis exteriori ferme similis ita habet: *Σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου ὑπόμνημα εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους*. *Simplicii magni Magistri expositio in decem praedicamenta Aristotelis*. Inc. *Πολλοὶ πολλὰς κατεβάλοντο φροντίδας*. Des. *ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βίῳ παρελκόντων*. In fine: *Τὸ Σιμπλικίου ὑπόμνημα εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους ἐντυπωθὲν πέρας εἴληφεν ἤδη σὺν Θεῷ ἐν Ἐνετίαις ἀναλώμασι μὲν τοῦ εὐγενοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρὸς, κυρίου Νικολάου Βλαστοῦ τοῦ Κρητὸς, πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητὸς, τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων Ἑλληνικῶν ἐφιεμένων, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐννάτῳ, Πυανεψιῶνος πέμπτῃ φθίνοντος*. Memorat hanc editionem Mich. Mattaire Annal. Typograph. Tom. I. pag. 686.

Codex Graecus chartaceus impressus in fol. Venetiis A. MCCCCIC. sumtibus nobilis & probati viri Domini Nicolai Blasti Cretensis, labore vero atque industria Zachariae Calliergi item Cretensis, ut ex adlata epigraphe eruitur. Titulus operis & initialis littera Libri primi auro elegantissime exprimitur. Constat foliis 167.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ Ι. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIA IN DECEM PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

COD. II. IDem *Simplicii Commentarius in decem Aristotelis praedicamenta*, atque ille qui in superiori Codice continetur. In calce post adscriptum nomen, forte possessoris, *Παύλου τοῦ Κατωτικοῦ*, legitur primo versiculus:

Τῷ δόντι τέρμα δόξα Χριστῷ τῇ βίβλῳ.
Gloria Christo qui libro finem dedit.

deinde pentastichon iambicum in laudem Operis, quod sequens est:

Τῶν πρωτοτύπων οὐρανοῦ κινημάτων,
Καὶ τῶν ἐν αὐτῷ προσφυῶν παθημάτων
Εὕροις παρ' ἡμῖν εἰκόνας κεκρυμμένας.
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῖν, οἷα λαμπρὸς φωσφόρος,
Τὸν ἥλιόν πως εἰκονίζει πανσόφως.
Primitivorum caeli motuum,
Et ingenitarum in ipso adfectionum
Invenies in nobis absconditas imagines.
Mens enim nobis, veluti fulgens lucifer,
Solem quodammodo repraesentat sapientissime.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 320.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

PORPHYRII ET AMMONII EXPOSITIO IN X. PRAEDICAMENTA ET IN LIBRVM DE INTERPRETATIONE ARIST.

Ac praeterea

Eiusdem Ammonii in quinque Voces Porphyrii & Ioannis Philoponi in eadem Arist. Praedicamenta Commentarius.

I. pag. 1. OCcurrit *Schemation divisionis Philosophiae in Theoreticam, & Practicam &c.* cum brevissimo quodam prologo, cuius initium: *Οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, κ. λ.* COD. III.

II. pag. ead. *b.* *Τοῦ Μαγεντηνοῦ*. *Magentini* brevissimum Excerptum *de quinque vocibus*

bus, & cur sint quinque. Inc. Διατί λέγονται φωναὶ, ὡς ὕλη τῆς λογικῆς πραγματείας, κ. λ. Des. διὰ γοῦν τοῦτό εἰσι ε'. κ̀ οὔτε πλείους, οὔτε ἐλάττους.

III. pag. 2. Πορφυρίυ τοῦ Φοίνικος εἰσαγωγὴ τῶν πέντε φωνῶν, μαθητοῦ Πλωτίνου τοῦ Λυκοπολίτου· ἥτις Λυκόπολίς ἐςιν ἐν Αἰγύπτῳ. *Porphyrii Phoenicis, discipuli Plotini Lycopolitae ex Aegypto, Introductio quinque vocum*, cum glossis interlinearibus & scholiis marginalibus. Inc. Ὄντος ἀναγκαίυ, Χρυσαόριε. Des. καὶ τῆς κοινωνίας παράςασιν. Εἰσαγωγὴ, sive Libellus περὶ τῶν πέντε φωνῶν, *de quinque vocibus, sive praedicabilibus*, in Sicilia a Porphyrio compositus, & Chrysaorio discipulo nuncupatus, cum Organo Aristotelis saepissime editus est Graece & Latine, eidemque praemissus. E Graecis veteribus exstant in hanc Isagogen Commentarii Ammonii Hermeae F. eisque permixta Io. Philoponi scholia. Vide Holstenium in Porphyrii Vita Cap. VII. Exstant insuper Epitomae, editae quidem Georgii Pachymeris, & Michaëlis Pselli, ineditae vero Neophyti; tum Georgii Scholarii, ac Davidis cuiusdam scholia, & ipsa nondum, quod sciam, vulgata. Vide Fabric. Bibl. G. Vol. IV. pag. 186. Ac profecto inter alia in hanc Introductionem scholia occurrit pag. 12. Ἐκ τῶν τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ, Τῶν γὰρ πραγμάτων ἐξ ὕλης κ̀ εἴδυς συνεςώτων, κ. τ. λ. *Ex Pselli enarrationibus in illud Porphyrii „ Rebus enim ex materia & forma conflatis &c. „* Excerptum, quod inc. Ὁ Δαβὶδ οὕτως ἑρμηνεύει τὸ παρὸν χωρίον, κ. λ. Des. ἀνομοιογενεῖς γάρ εἰσιν αἱ τοιαῦται διαφοραί. Pag. ead. *b*. Τοῦ Μαγεντηνοῦ εἰς τὸ αὐτό. *Magentini in eumdem locum* scholion, cuius initium: Εἰπὼν, ὅτι διαφορά ἐςι, κ. λ. Finis: ἄνθρωπος, ἢ ἵππος. Tum aliud eiusdem pag. 14. in verba illa: Προσεπεργαζόμενοι δὲ τὰ περὶ τῆς διαφορᾶς, κ. λ. Denique pag. 20. Ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ περὶ διαφορᾶς. *Hypati, seu summi philosophorum D. Michaëlis Pselli expositio in caput Porphyrii de Differentia*. Inc. Ἔτι προτέρα τοῦ εἴδυς ἡ διαφορά. Des. ἴδιόν ἐςι συμβεβηκὸς ἀντιςρέφον.

IV. pag. 26 Σύνοψις τῶν πέντε φωνῶν. *Synopsis quinque vocum*. Inc. Ἐπὶ πάσης τέχνης. Des. παρὰ φύσιν θεωρηθήσεται. Auctor Anonymus.

V. pag. 39. Ἀμμωνίυ φιλοσόφυ Ἑρμείυ ἐξήγησις τῶν πέντε φωνῶν. *Ammonii philosophi Hermeae F. expositio in quinque voces*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων ἄρχεσθαι λόγων. Des. ἐν ἑτέρῳ δείξομεν. Quae est veluti introductio in ipsam expositionem. Pag. igitur 46. *b*. post verba Porphyrii, Ὄντος ἀναγκαίου, κ. λ. Commentarius Ammonii inc. Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφυῶς ἐφίεται, κ. τ. λ. Des. οὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί. Tum subditur: Τέλος τῆς τοῦ Ἀμμωνίου τῶν πέντε φωνῶν ἐξηγήσεως. *Finis Ammonii Expositionis in quinque Voces* Porphyrii. Primus Graece edidit Aldus una cum Aristot. Libris Logicis Venet. MCCCCXCV. fol. Hanc ἐξήγησιν excipiunt alia Excerpta, nullo auctoris nomine apposito, in quibus varia partim physica, partim logica enarrantur; tum de anima, eiusque partibus; ac de virtutum divisione in quatuor cardinales disseritur iuxta Aristotelem, Plotinum, Iamblichum, &c. Horum omnium initium est: Ἰςέον, ὅτι οὐδέποτε τὰ ἐναντία ἀμιγῆ, κ. λ. Finis: ἑκάςης Ἀριςοτελικῆς πραγματείας.

VI. pag. 83. Τὸ γένος τοῦ Ἀριςοτέλυς. *Vita Aristotelis*. Inc. Ὁ Ἀριςοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακεδὼν, κ. λ. Des. ταῦτα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀριςοτέλυς. Tum adnectitur pag. 84. absque ullo titulo Prooemium Logici Tractatus, cuius initium: Ἐπεὶ δὲ λογικῆς πραγματείας ἀρχὴ, κ. λ. Finis: μέρος ἐςὶ τῆς φιλοσοφίας. Habentur utraque Graece edita apud Aldum Venetiis MDIII. fol. ante Ammonii scholia in decem Aristotelis Categorias.

VII. pag. 85. *Ammonii Philosophi in decem Aristotelis Praedicamenta Commentarius*. Praecedunt Prolegomena, quorum initium: Ἐπειδὴ τῆς Ἀριςοτέλυς ἐντὸς ἐθέλομεν γενέσθαι φιλοσοφίας. Finis: ἀντὶ τοῦ οὕτω δοκεῖ, ἀρέσκει πᾶσιν. Tum pag. 97. incipiunt ipsa Aristotelis Praedicamenta, quorum singulis sectionibus Ammonii subiicitur Commentarius. Aristotelis Textus inc. Οὐσία δέ ἐςι. Commentarius inc. Πρώτην τάξιν ἔχει ἡ οὐσία, κ. λ. Textus des. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. Enarratio vero des. ἡ δὲ ἀντικειμένη κυρίως, ὡς θερμάνσει ψύξις. In fine textus Aristotelis hoc legitur in ipsius Praedicamentorum laudem tetrastichon (1) elegiacum:

Ὠκεανὸς γενόμην γαιήοχος· εἰ δ' ἀπιθήσης,
Εἰπὲ τίς ἡμετέρας οὐκ ἀλέγει δεκάδος;
Παγκρατὲς ὦ δεκάδος μεταδίκτυον, ὦ τόσον ἕρκος,
Ὦ φύσις, ὦ πινυτὴ μῆτις Ἀριςοτέλυς;

Oceanus sum terram ambiens: quod si non credis,
Dic, quis nostram non curat decadem?
O omnipotens decadis retiaculum! o quantum septum,
O natura, o sapiens Aristotelis mens!

Notandum hisce Ammonii Commentariis inserta fuisse identidem nonnulla Io. Damasceni Excerpta ex eius Dialectica: cuius etiam sunt postrema verba, quae retulimus.

VIII. pag. 141. *b*. Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνυ ἐξήγησις εἰς τὰς τοῦ Ἀριςοτέλους δέκα κατηγορίας πάνυ ἀναγκαία. *Ioannis Philoponi enarratio in decem Aristotelis praedicamenta valde necessaria*. Inc. Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγῶν. Des. ἅπαντες ὑφ' ἡμῶν ἠρίθμηνται. Edita est Graece ab Aldo Venet. MDIII. & Ammonio tributa, una cum eiusdem, & Magentini Metropolitae Mitylenaei Commentario in Aristotelis Librum de Interpretatione, ac Michaëlis Pselli paraphrasi eiusdem Libri. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 163. seq. In Codice etiam Coislinia-

(1) Non distichon, uti perperam adserit Montfauconius.

niano, de quo Montfauconius pag. 220. & in Codice Caesareo, non ad Io. Philoponum, sed ad Ammonium refertur. Vide Nesselii Catalogum Mss. Bibl. Vindob. Part. IV. pag. 7. seqq. ubi Philoponi observationes ab Ammonianis in dicto Codice distinctas, quae in editis permixtae leguntur, exstare animadvertit. Ioannes iste Alexandrinus Christianus, a multitudine scriptorum, miraque contentione laboris in studiis *Philoponi* nomen adeptus est, & quoniam Grammaticam forte Alexandriae publice docuit, Grammaticus dictus. In philosophia praeceptorem habuit Ammonium Hermeae, cuius pleraque Commentariis Philoponi permixta leguntur. Floruit saeculo VII. Vitam autem Aristotelis, de qua paullo ante in §. VI. meminimus, Ammonio Saccae quidam praeter rem tribuunt, at Mss. Codices nonnulli, ut Vindobonensis citatus, ad Ioannem Philoponum rectius referunt.

IX. pag. 217. Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας Ἀριστοτέλους. *Ammonii Hermeae Commentarius in librum Aristotelis de Interpretatione*. Inc. Πολὺ μὲν ἐν σοφοῖσι. Des. ἅμα ὑπάρχειν. Habes Graece editum ab Aldo loco mox citato. Denique scholion quoddam Anonymi subiicitur, cuius initium: Αἱ προτάσεις ἢ ἐξ ὑποκειμένου, κ. λ. Finis: αἵ τινες ἔχουσι σύνθεσιν τοῦ μὴ εἶναι.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. tineis, ac madore nonnullis in locis male adfectus. Constat foliis scriptis 315.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIA IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

COD. V. I. pag. 1. NVllo titulo praecedente occurrit *Simplicii Commentarius in decem praedicamenta Aristotelis*, ut in primo, & secundo Codice huius Plutei, cum summariis quibusdam Latine in margine, manu Angeli Politiani exaratis.

II. pag. 236. Ἀριστοτέλους κατηγορίαι. *Aristotelis Categoriae*. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται. Des. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. Exstant inter Aristotelis Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDCXIX. fol. Tom. I a pag. 14. ad pag. 36.

III. pag. 252. *Anonymi Tractatus de Syllogismis*. Inc. Πέντε εἰσὶν εἴδη συλλογισμῶν. Des. ἐν οἷς σὺν θεῷ πληροῦνται καὶ ταῦτα τῶν κατηγορικῶν τῶν συλλογισμῶν.

IV. pag. 259. b. Alius *de Syllogismis hypotheticis* Tractatus brevis. Inc. Οἱ ὑποθετικοὶ καλούμενοι συλλογισμοί. Des. ταῦτα καὶ περὶ τῶν ὑποθετικῶν. Hic infra in Codice XXXIII. huius Plutei Magentino tribuitur. Mox sex tropi enumerantur, quorum primus inc. Πρῶτος τρόπος ἐστὶν, ὁ κατὰ συνέχειαν. Ultimus est: ἕκτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἐξ ὅλων ὑποθέσεων, ὃν ἐφεῦρεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεύς. In fine scriptoris nomen hisce exprimitur verbis: Ἀντώνιος Μεδιολανεὺς, Κρὴς τὸ γένος, καὶ τήνδε την βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξεγραψεν ,αυπ'. μηνὸς Αὐγούστου τετάρτῃ. *Antonius Mediolanensis, Cretensis genere, & hunc librum in Creta descripsit anno MCCCCLXXX mensis Augusti die IV.* Memorat hunc Codicem Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 84. Antonius vero iste Mediolanensis, ex Creta oriundus, cognomento Damilas, exscribendis Codicibus operam dabat, ut animadvertit Montfauc. loc. cit. Exstant alia quoque in hac Bibliotheca, eius manu exarata Volumina, ac praecipue Codex philologicus XXXIII. Plut. LVIII. cuius subscriptionem retulimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 484. §. XVI. quam vide.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 261.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΤΟΜΗ.

NICEPHORI INTRODVCTORIVM COMPENDIVM.

Seu potius

Nicephori Blemmydae Logicae & Physicae Compendium.

I. pag. 1. Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμίδου (sic) εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβλίον πρῶτον. *Nicephori monachi & presbyteri Blemmydae Compendii introductionum Liber primus*, qui continet Logicam. Praecedit tabula Capitum XL. mox elegantissima pictura, variis emblematibus distincta, cum Mediceo stemmate, auro variisque coloribus expresso, occurrit. Liber inc. Ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη. Des. καὶ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς. COD. VIII.

II. pag. 86. Τοῦ αὐτοῦ εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβλίον δεύτερον. *Eiusdem Compendii introductionum Liber secundus*, qui Physicam continet. Praemittitur tabula Capitum XXXII. inde incipit Liber: Πᾶν τὸ αἴτιον, καὶ ἀρχή· οὐ πᾶσα δὲ ἀρχὴ, ἤδε καὶ αἴτιον. Des. ὅθεν Ἀφροδίτης οἶκος. Nicephori Blemmydae, qui circa A. C. MCCLV. designatus a Theodoro Lascare Imp. Patriarcha Constantinopolitanus, munus non adiit, sed presbyteri dignitate, & monastico habitu contentus vixit, Logicam e quatuor Codicibus, & Physicam e duobus Mss. Bibl. Augustanae Graece (non simul etiam Latine, ut praestantissimo Caveo traditum) edidit Io. Wegelinus Augustanus, Augustae Vindel. MDCV. 8. Veraque iunctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmydas in gratiam Ioannis Ducae, & Physicae pag. 264. seq. inseruit fragmentum *exhegeseos suae in Psalmos*, cuius alia apospasmatia servantur Mss. in Biblioth. Vindobonensi, una

cum praedictis duobus Compendiariae Introductionis Libris, ut videre est Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 56. §. I. & pag. 57. §. III. & alibi. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 342.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 181.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS IN PRIMVM LIBRVM PRIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

COD. X. Continet Codex *Commentarium Anonymi in librum primum priorum Analyticorum Aristotelis*, cuius initium est: Τῆς συνόψεως τῶν συλλογισμῶν στοχαζόμενοι, καὶ τῆς σαφοῦς αὐτῶν παραδόσεως. Finis desideratur: desinit enim in verbis: ἤγουν λαμβάνει ὡς ὁμολογούμενον· συλλογίζεται δέ τι τῶν ἄνωθεν, ἤγουν συνάγει.... Adsunt Graecae notulae in margine, manu ut videntur Angeli Politiani exaratae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 40.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΙΣ Ε'. ΦΩΝΑΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ.

PROLEGOMENA IN V. VOCES PORPHYRII INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Ammonii in easdem quinque voces Commentarius, & Anonymi in Aristotelis Categorias scholia.

COD. XI. I. pag. 1. Fragmentum praefationis in interpretationem Libelli Porphyrii, qui Εἰσαγωγὴ inscribitur, auctore forte eodem Elia philosopho, qui in sequenti titulo nominatur; ubi breviter de Porphyrii mente differitur in hoc Libello componendo, quare fuerit *Introductio* inscriptus, eiusque proponitur divisio. Inc. .... (1) καὶ λέγομεν τούτου δύο αἰτίας, κ. λ. Des. ὡς δειχθήσεται σὺν Θεῷ ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ .... (2) Pag. ead. *b.* sequuntur Προλεγόμενα σὺν Θεῷ τῆς εἰσαγωγῆς Πορφυρίου ἀπὸ φωνῆς Ἡλιοῦ φιλοσόφου. *Prolegomena cum Deo in Introductionem Porphyrii excepta ab ore Eliae philosophi.* Inc. Μέλλοντες σὺν Θεῷ ἄρξασθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, τὰ εἰωθότα τῶν ἐξηγητῶν ζητεῖσθαι κεφάλαια, ἤ τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ζητήσωμεν. Des. διατοῦτο γὰρ καὶ ἐνταυθοῖ παύσαι τὸν λόγον δέον ἔκρινα. Occurrunt etiam inferius, nimirum in Cod. I. Plutei seq. §. II. sub nomine Davidis, multoque uberiora.

II. pag. 11. *Porphyrii Isagoge*, nullo praemisso titulo, cum glossis interlinearibus. Inc. Ὄντος ἀναγκαίου, ὦ Χρυσαόριε, καὶ εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει κατηγοριῶν, κ. λ. Des. καὶ τῆς κοινωνίας τὴν παράστασιν. Concordat cum edita ante Aristotelis Opera edit. Gr. Lat. Paris. alias cit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 14. Hanc excipit expositionis particula quaedam, forte praefati Eliae, in Porphyrium, cuius initium: Βούλεται ὁ Πορφύριος ἐνταῦθα δεῖξαι, πόσαι σχέσεις γίνονται. Finis: τὰ καθόλου γένη καὶ εἴδη φωναί εἰσι δηλοῦσαι πράγματα διὰ μέσων νοημάτων.

III. pag. 27. Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου ἐξήγησις τῶν ε' φωνῶν. *Ammonii philosophi Hermeae F. expositio quinque vocum*, seu potius *in ipsam expositionem Introductio*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων ἄρχεσθαι λόγων, ἀναγκαῖόν ἐστι μαθεῖν, κ. λ. Des. ὡς ἐν ἑτέρῳ δείξομεν. Tum subditur monitum amanuensis hoc pacto: Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὑπομνήσεως ζήτει εἰς τὸ τῶν ε' φωνῶν τέλος. *Reliquum Commentarii require in fine quinque Vocum*; ut videatur haec expositionis pars alio loco fuisse posita.

IV. pag. 37. Ἀμμωνίου Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου ὑπόμνησις εἰς τὰς ε' φωνάς. *Ammonii Hermeae philosophi Commentarius in quinque voces*. Porphyrii textus inc. Ὄντος, κ. λ. Ammonii Comment. inc. Πάντα τὰ ὄντα. κ. λ. Des. δέκα δὲ ἐστι τὰ ὀφείλοντα προλέγεσθαι πάσης Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας.

V. pag. 81. Sequuntur *in decem Aristotelis Categorias Anonymi scholia*. Textus nullo prorsus titulo apposito inc. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινὸν, κ. λ. Scholia inc. Εἰ μὲν αἱ ψυχαὶ ἄνω ἦσαν χωρὶς τοῦ σώματος τούτου, πάντα ἂν ἐγίγνωσκον, κ. λ. Textus des. τῆς κατὰ τὸ κατηγορικὸν εἶδος τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου γινομένους. Scholia vero des. ταῦτα ἔχει ἡ πρᾶξις· συγκαταπέπαυται καὶ αὐτῇ σὺν Θεῷ καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

VI. pag. 142. *b. Fragmentum dialecticum*, & hoc prorsus ἀδέσποτον. Inc. Πόσα δεῖ κεφάλαια ἐν ἑκάστῳ πράγματι ζητεῖν. Desinit imperfecte in verbis, περὶ δὲ τῶν θεολογικῶν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ τὸ ....

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. situ ac madore ita corruptus, ut characteres magna ex parte evanuerint. Constat fol. scriptis 143.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

INTERPRETATIO POSTERIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν δευτέρων α', ἤτοι ἀρχὴ τῆς ἀποδεικτικῆς *Aristotelis Analyticorum posteriorum* COD. XII.

(1) Prima verba propter interioris marginis lacerationem periere.
(2) Ultimum quoque verbum ob praedictam caussam evanuit.

rum liber primus, sive, *initium Libri de demonstratione*: rectius vero, *Commentarius Anonymi in Librum primum Analyticorum posteriorum*. Praecedit Praefatio, cuius initium: Σκοπός ἐςιν ἐνταῦθα τῷ Ἀριςοτέλει περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ, κ. λ. Finis: τὰ δὲ ἀπλέςερα ἀεὶ τῶν δυσχερεςέρων προτάττονται. Expositio in prima Aristotelis verba, Πᾶσα διδασκαλία, κ. λ. inc. Ἡ διδασκαλία καὶ ἡ μάθησις ταῦτα μέν εἰσι τῷ ὑποκειμένῳ. Des. ὅτι ὑπὸ τοῦ ἡλίου λάμπεται ἔτος ἀγχίνους. In ultima pagina exercitationis gratia quaedam Graeca & Latina exscripta sunt nullius momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 43.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

EXPOSITIO SOPHISTICORVM ELENCHORVM INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

In Libros duos Aristotelis de sophisticis elenchis Alexandri Aphrodisiensis Commentarius.

COD. XIII. IN hoc nitidissimo Codice habetur ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιςικοὺς ἐλέγχους. *Expositio in sophisticos elenchos*. Inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος. Des. ᾧ δεῖ πάντας ἡμᾶς οὐ πολλὴν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἔχειν χάριν, ἀλλ' ὅσ' ὅσην εἰπεῖν δυνατόν. Hic Commentarius in duos Aristotelis de sophisticis elenchis, sive argumentationibus Libros, in Codice ἀδέσποτος, Alexandro Aphrodisiensi tribuitur in Codice II. Plut. sequentis, ubi ἀποσημειώσεις inscribuntur. Nullum tamen distinctionis in libros duos, vestigium apparet in Codice. Graece edidit primus Hercules Gyrlandus ad Hieronymum Canosium Abbatem, Venetiis apud Aldum MDXX. in fol. additis ad calcem variis lectionibus e quatuor Codicibus excerptis. Mox recusum hoc Opus Florentiae MDXXI. 4. Huius varias Latinas versiones recenset Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 68.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 134.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ Β' ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ANONYMI EXPOSITIO IN SECVNDVM LIBRVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

COD. XV. I. pag. 1. ΕΞήγησις εἰς τὸ δεύτερον τῶν ὑςέρων ἀναλυτικῶν. *Expositio in secundum posteriorum Analyticorum*, auctore Anonymo. Inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριςοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς περὶ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ καὶ ἀποδεικτικῆς ἐπιςήμης, καὶ διαταξάμενος. Desinit imperfecte in verbis: ἤτοι το ξηρὸν, δι' οὗ μέσον κατα . . . . in quibus absolvitur etiam Codex.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. cuius quatuor paginae in medio ita sunt in exteriori margine corrosae, ut non panca ex ipso textu perierint. Constat foliis scriptis 40.

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

IGNATII PHILOSOPHI IN LOGICAM FACVLTATEM ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Ipsius Aristotelis Metaphysica.

I. pag. 1. ΜΗτροπολίτου Σηλυβρίας ὑπερτίμου κυρίου Ἰγνατίου τοῦ φιλοσόφου. *Metropolitani Silybriae honoratissimi Domini Ignatii philosophi* in scripta Aristotelis Logica Commentarius. Adlatus autem titulus, manu aliquanto recentiori in summo margine exaratus est, nam vetustior temporis diuturnitate ferme totus evanuit. Inc. Ὅτι ἀναγκαῖόν ἐςι τοῖς διδασκομένοις τὴν ἐν λόγοις φιλοσοφίαν γινώσκειν πρότερον. Des. οὕτω καὶ ἡ ὅλη ἐπιςήμη καὶ διάνοια τοῦ ὅλου ἐπιςητοῦ καὶ διανοητοῦ πράγματος, τουτέςι τῆς ἀποδείξεως, ἔσεται γνωςική. Hic est fortasse Ignatius ille, de quo Fabricius Biblioth. Graec. Vol. V. p. 46. haec habet: *Ignatii nescio cuius commentarios Graecos Mss. in Aristotelis Logica memorat e Scipionis Tetti Catalogo Labbeus Bibl. Nova Mss. pag.* 171. COD. XVI.

II. p. 74. Sequuntur, absque ullo titulo, *Aristotelis Metaphysicorum Libri XII.* Primus inc. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. Vltimus des. μηδὲ ταύτας εἶναι τὰς ἀρχάς. Incidunt in cit. edit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 980.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 145.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS IN SOPHISTICOS ELENCHOS.

I. pag. 1. ΕΙ'ς τοὺς σοφιςικοὺς ἐλέγχους, οἱ μὲν τινες Ἐφεσίου, ὡς δ' ἄλλοί φασι, τοῦ Ψελλοῦ. *In Aristotelis Elenchos Sophisticos Commentarius Michaëlis Ephesii, sive, ut alii volunt, Pselli*. Inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος, τέλος ἐςὶ τῆς λογικῆς πραγματείας ἁπάσης. Des. καὶ ὅτι ἐλέγχονται (1). Tum pag. 4. *b*. alia in eosdem Prolegomena Anonymi inc. Τὰ πράγματα ἢ πάντῃ ἀληθῆ εἰσιν. Des. ἢ διὰ τὸ εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ. Tandem pag. 6. *b*. occurrit initium Expositio- COD. XVII.

(1) Haec Prolegomena memorat Allatius in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graec. pag. 49.

tionis in Sophisticos elenchos, hoc pacto: Περὶ δὲ τούτων σοφιστικῶν ἐλέγχων, κ. λ. Des. ἀλλ' οὐδ' ὅσην εἰπεῖν δυνατόν. Idem cum illo Codicis XIII. huius Plutei. Occurrit etiam infra in Codice I. Plut. LXXXV. & Alexandro Aphrodisiensi tribuitur.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 150.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

MICHAELIS PSELLI PARAPHRASIS IN LIB. DE INTERPRETATIONE ARISTOTELIS.

COD. XIX. I. pag. 1. Μιχαὴλ Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. *Michaëlis Pselli paraphrasis in librum de Interpretatione*, in quinque τμήματα, seu *sectiones* divisa. Praecedit Prooemium, cuius initium: Πρὸ τῆς ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν προτάσεων. Finis: καὶ ἔσαι κατὰ τὴν αὔριον. Prima Sectio Περὶ ὀνόματος, *de nomine*, post Aristotelis verba, Ὄνομα μὲν οὖν, κ. λ. inc. Τὸ δὲ ὄνομα ἐπεὶ σύνθετόν ἐστιν, ἀπό τε τῆς ἁπλῆς φωνῆς συγκείμενον. Vltima des. ὅσον γοῦν αὐτὸς ἐνενόησα προσκείμενος τῇ δεινότητι τοῦ ἀνδρὸς, οὐδὲν ἀπεκρυψάμην. Tum subditur: Τέλος τοῦ περὶ ἑρμηνείας. Plures Michaëlis Pselli ἐξηγήσεις ineditas memorat Leo Allatius in Diatriba de Psellis edit. Fabrician. alias citatae pag. 49. sed nullius initium cum nostra concordat. Forte haec eadem est atque illa, quam ut editam enunciat Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 112. Notandum huius Paraphraseos priores sectiones tres a recentissima manu fuisse totas exaratas.

II. pag. 89 Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ παράφρασις ἐς τὰ τρία σχήματα. *Eiusdem sapientissimi Pselli in tres figuras paraphrasis.* Inc. Ἐπ' αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπηντηκότας ἡμᾶς, φημὶ δὴ τὴν τῶν συλλογισμῶν ἀνάλυσιν, δεῖ κατὰ τοὺς γεωμέτρας προλαβεῖν, κ. λ. Des. ἔχουσι βριθὺν μέγαν τε στιβαρόν τε. Videtur esse pars ipsius in Aristotelis Analytica expositionis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 12. Saec. XIV. ab initio tamen usque ad pag. 72. uti diximus, Saec. XVI. Constat foliis scriptis 108.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

COMPENDIVM LOGICES IOANNIS DAMASCENI.

Seu potius

S. Ioannis Damasceni Opera Dialectica, & Theologica.

COD. XX. I. p. 1. IN prima pag. occurrit *divisio quatuor anni tempestatum*, quibus respondent totidem *elementa*, *fluidorum*, ac *temperamentorum species*. Tum variae apud veteres *de figura terrae* opiniones enumerantur, ipsis rudi calamo depictis in margine schematibus. In ipsius vero paginae aversa parte S. Ioannis Damasceni imago exhibetur Graeco more induti, ac dextra librum apertum sustinentis, in quo sequentis Operis initium apparet, superius adscripto eius nomine litteris quadratis, Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰω. ὁ Δαμασκηνός. *Sanctus Pater noster Ioannes Damascenus*. Inferius haec scriptoris nota subiicitur: Ἐγράφη ἐν τῇ Ἰζηγκόλη ἐγγιστά που τῆς Ῥώμης ἡμερῶν δ' διάστημα. *Scriptus est* (sc. liber) .... *quae a Roma distat iter quatuor dierum circiter*. Pag. 2. litteris rubris & quadratis Operis titulus adponitur in hunc modum: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ φιλοσοφωτάτου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ Κοσμᾷ τῷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Μαιουμᾶ Ἰωάννης ἐλάχιστος. *Initium cum Deo maximi in philosophia Ioannis Damasceni. Beatissimo & Deo honorato Patri Cosmae sanctissimo Episcopo Maiumae Ioannes minimus.* Tum Praefatio, quae inc. Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας. Des. χορηγίαν ἀντίδοτε. Caput I. inscribitur: Περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος. *De ente, substantia, & accidente.* Inc. Τὸ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστιν. Vltimum simpliciter inscriptum, Ἕτερον κεφάλαιον, in quo tamen agitur fusius *de genere*, *specie*, *accidente &c.* des. ποτὲ μὲν τὸ ἀνύπαρκτον δηλοῖ, ποτὲ δὲ τὸ συμβεβηκός. Habetur haec Io. Damasceni Dialectica Gr. & Lat. edita inter eius Opera edit. Paris. An. MDCCXII. fol. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 74. & quidem iuxta breviorem methodum in Capita L. distributa. Hanc claudunt sequentes iambi in laudem Operis, solutae tamen orationis instar exarati, nimirum:

Γράψας τὰ πεντήκοντα ταῦτά σου, Πάτερ,
Ἐν οἷς διδάσκεις ἀκριβωμένοις λόγοις
Γενῶν ἁπάντων τὰς ὅλας διαιρέσεις,
Καθ' ἃς πρὸς εἴδη κατατέμνονται ξένως·
Ἥ τις πέφυκεν εἰδικωτάτη φύσις,
Ἥ τις πέφυκεν ἀτόμων θεωρία,
Ὁμωνύμων τε καὶ συνωνύμων πάλιν,
Καὶ γνῶσιν ὡς ἔσχηκε τὴν ὄντων φράσας,
Ὅπερ κεχρημάτικε φιλοσοφία,
Ἑνώσεώς τε καθ' ὑπόστασιν λόγους,
Καὶ πάντα τἆλλα πατρικῶς, οὐ φλυάρως·
Τὴν γὰρ θύραθεν ἐβδελύξω σοφίαν·
Οὐ μὴ δεηθῶ τῶν Σταγειρίτου λόγων
Τῶν δυσνοήτων τῇ πολυσχιδεῖ φράσει.

Subditur deinde Monitum, in quo amanuensis rationem reddit quare, Libro Damasceni *de Haeresibus* omisso, statim post ipsius Logicam, Capita Theologica descripserit: quod quum in admonitione Libro de Haeresibus praemissa cit. edit. pag. 74. ex Regio Codice MMCMXXVI. integrum retulerit Le-Quienius, omittendum nos duximus. Sequitur igitur

II. pag. 44. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. *Eiusdem accurata exposi-* tio

tio orthodoxae Fidei. Primum Caput ita inscribitur: Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ ἀποστόλων, καὶ Εὐαγγελιστῶν. *Quod incomprehensibilis sit Deus, & quod non debeant curiosius investigari quae a Sanctis Prophetis, Apostolis, & Evangelistis nobis tradita non sunt*. Inc. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Vltimum Περὶ ἀναστάσεως, *De Resurrectione*. Des. εὐφροσύνην καρπούμενοι. In cit. edit. a pag. 124. ad pag. 304. in Libros IV. distributa. Clauditur autem in Codice sequentibus verbis rubrica exaratis: Ἐκ ῥαφανίδων δριμύτης, ἐκ δὲ τοῦ γλεύκους ἡδύτης. ἐκ ῥαφανίδων οὖν τῶν σῶν χειλέων δριμύτης μοι πολὺ ἐνεστάγη, θειότατε, καὶ πίπτειν με πρὸς πέμπτην παρεσκεύασε, καὶ οὐ πίπτειν, ἀλλ' ἐξανίστασθαι ταχέως τῆς κλίνης, καὶ τὴν ἡδύτητα τὴν ἐκ τῶν λόγων τοῦ Δαμασκηνοχωρίτου ἐπαπολαύειν πληρέστατα. οὐκοῦν πεπλήρωκα λόγους τοὺς ἐκ τοῦ Δαμασκοῦ διὰ Δαμασκήνου τὴν ἐμὴν πληρώσας γαστέρα. καὶ νῦν χαίροις ὁ τῶν διὰ Δαμασκηνοῦ μοι Χαριτωνύμου χαρίτων πληρώσας πολλῶν. ἐγὼ δ' ἐν αὐτῷ τε καὶ πρὸς γραφὴν αὐτοῦ, ὥσπερ Ἰξίων Τίτυός τε καὶ Προμηθεὺς, πειρασμοὺς ὑπέστην πολλοὺς, καὶ διατοῦτο ἐν τῷ ἐμῷ ἀγγίστρῳ φημὶ τῇ καλαμίνῃ γραφίδι νάρκη ὁδεύσασα, νεναρκώθην ὅλος καὶ παύομαι καὶ σιγῶ. ἐγώ τε πρῶτον, δεύτερός τε σὺ ἅμα καὶ ὁ χριστώνυμος ἅπας λαὸς εἴημεν ἐῤῥώμενοι ἐν κυρίῳ ἀεὶ, ἀμήν.

III. pag. 173. Συναγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ πρὸς Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Λαοδικείας τὸν ὁσιώτατον. *Institutio elementaris ad dogmata, viva voce Ioannis humilis monachi Damasceni, ad sanctissimum Ioannem Laodiceae Episcopum*. Inc. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, κ. λ. Des. καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς. Ibid. a pag. 513. ad pag. 521.

IV. pag. 178. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ συνθέτου φύσεως κατὰ Ἀκεφάλων. *Eiusdem Sermo de natura composita: contra Acephalos*. Inc. Μία φύσις. Des. καὶ περιχωροῦσιν. Ibid. a pag. 521. ad pag. 527.

V. pag. 182. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Χριστῷ δύο θελημάτων καὶ ἐνεργειῶν καὶ λοιπῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων· ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ περὶ δύο φύσεων καὶ μιᾶς ὑποστάσεως. *Eiusdem de duabus in Christo voluntatibus & operationibus, deque naturalibus reliquis proprietatibus; ubi etiam obiter de duabus naturis & una hypostasi*. Inc. Οἱ δύο φύσεις, κ. λ. Des. καὶ δοξάζειν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ibid. a p. 529. ad p. 554. ubi in fine aliquantum differt.

VI. pag. 202. *b*. *Eiusdem accuratissima Dissertatio adversus exosam Deo Nestorianorum haeresim*. Inc. Πρὸς τοὺς Νεστορίου ὁμόφρονας. Des. τῷ αὐτῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας, κ. λ. Ibid. a pag. 555. ad pag. 571. In Codice tamen est anepigrapha, ac propterea titulum adlatum ab editione mutuati sumus. Pone legitur haec subscriptio: Ἐγράφη ἐν τῷ Ἀγγῶνι παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Νικολάου ἱερέως τλιπαθοῦς ἐλαχίστου. *Scriptus est Anconae a me humili Nicolao, infelice ac minimo sacerdote*.

VII. p. 215. *b*. *Quaedam brevis militarium legionum divisio: sententiae aliquot morales e sacris libris petitae: ac de temporis divisione notula adponitur*.

VIII. pag. 216. Excerptum *Ioannis Damasceni*, ut in margine adnotatur, *de figura terrae*, quod inc. Ἡ γῆ ἐστι σφαιροειδής. Des. καὶ διαπορευόμενον ἐξ αὐτῶν θερμὰ ἐξέρχονται.

IX. pag. 217. Vltimo loco sequitur *Eiusdem Damasceni* Caput inscriptum: Ἔτι περὶ ὀνομάτων ἀκριβέστερον. *Item de nominibus accuratius*. Inc. Τὸ θεῖον ἀκατάληπτον. Des. μόνος γὰρ αἴτιος ὁ πατήρ. Hoc monito subiecto: Τοῦτο τὸ κεφάλαιον βούλεται εἶναι πρὸ τοῦ λέγοντος, περὶ τόπου, καὶ ὅτι μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον εὐθύς· ἔλειπε γάρ· καὶ διὰ τοῦτο ἐγράφη ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖθι. Ex quo patet, omissum suo loco, fuisse heic in fine Codicis ab amanuensi Caput istud exaratum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 218.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ.

EXPOSITIO IOANNIS PHILOPONI IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Ioannis Philoponi in decem Aristotelis Categorias Enarratio. Concordat cum illa Co- COD. XXIII.
dicis III. huius Plutei §. VIII. quem vide.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. nitidissimus, Saec. XV. Constat foliis scriptis 125.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

PORPHYRII INTRODVCTIO IN DECEM PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Arithmeticae Theologumena, & Adamantii Sophistae Physiognomica.

I. pag. 1. Πορφυρίου εἰς τὰς Ἀριστοτέλους COD XXX.
κατηγορίας κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. *Porphyrii in Aristotelis praedicamenta secundum interrogationem & responsionem* Explanatio. Inc. Διὰ τί κατηγορίας ἐν τῇ συνηθείᾳ καλουμένης τῆς ἐν ἐγκλήματι πρὸς τὰς δικαιολογίας, κ. λ. Desinit imperfecte in primis verbis Capitis inscripti Περὶ τοῦ ποῦ, quae sunt, Τί ἐστι τὸ ποῦ; προϋπάρχοντος τόπου, ἔπειτα δὲ . . . . Haec Porphyrii in Aristotelis Categorias Enarratio memoratur a Simplicio in Categorias pag. 3. cuius Graeca editio prodiit Paris. apud Ioannem Bogardum anno MDXLIII. 4. Latina vero interpre-

pretatio Io. Bernardi Feliciani, Ioanni Casae Archiep. Beneventano inscripta, lucem vidit Venet. MDXLVI. fol. apud Hieronymum Scotum, & MDLXVI. fol. subiunctis Latine tribus Dexippi in dicta praedicamenta Quaestionum Libris. In Codice variis circa finem potissimum lacunis scatet.

II. pag. 89. Τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς. *Arithmeticae Theologumena*, sive, ut in prima Codicis pagina interpretatus est Lucas Holstenius, *Arithmetica Theologica ex Anatolio, & Nicomacho*. Inc. Μονάς ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ, θέσιν μὴ ἔχουσα· λέγεται δὲ μονὰς παρὰ τὸ μένειν. Des. τοῦτο δὲ σχῆμα γῆς ἐστιν. Haec ἀριθμητικῆς θεολογούμενα, seu Liber insignis, incerti auctoris, de iis, quae veteres, Pythagorici praesertim, theologice ac philosophice speculati sunt, prodiit Graece Paris. apud Christianum Wechelum anno MDXLIII. 4. Ms. exstat & in Regis Christianissimi Codice CCCCLXXXIV. teste Labbeo in Bibl. Nova Mss. pag. 117. Theologumena porro ista magnam partem ex Anatolii Alexandrini Arithmeticorum libris decem, & Nicomachi Geraseni eiusdem argumenti libris duobus collecta sunt, quorum nomina saepius in titulis Capitum adlegantur. Vide plura de hoc Opere apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag 10 ubi novam ipsius editionem, si per tempus licuerit, se daturum pollicetur. Fuit autem Anatolius iste Christianus, omni genere litterarum, mathematicis praesertim disciplinis excultus; Alexandriae scholam Aristotelicam instituit; ac postmodum Episcopus in Syria Laodicenus creatus est circa annum Christi CCLXX.

III. pag. 141. Ἀδαμαντίου σοφιστοῦ Φυσιογνωμονικῶν. *Adamantii Sophistae Physiognomicorum Libri II.* quorum prior inc. Τὴν φυσιογνωμονικὴν μέθοδον. Des. ἑκατέρωθεν συγκλείοντας. Alter pag. 152. *b.* inc. Φυσιογνωμονεῖν δεῖ. Des. πρὸς ἄλλο πειθόμενός τε καὶ ἀπιστῶν τεκμαίρου. Hi duo Adamantii Sophistae φυσιογνωμονικῶν libri, e Polemone magnam partem expressi, & Constantio inscripti, Graece primum viderunt lucem cum Polemone ipso, & aliis Romae MDXLV. 4. Graece vero & Latine, Iano Cornario interprete, Basileae MDXLIV. 8. & alibi deinceps. Fuit Adamantius genere Iudaeus, ἰατρικῶν λόγων σοφιστής, qui tempore Attici Episc. Constantinopolitani Christianam amplexus religionem, Alexandriam se contulit, ibique sedem fixit, teste Socrate Histor Eccles. Lib. VII. 13.

Codex Graecus membr. Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus, cum notulis quibusdam in principio manu Angeli Politiani. Constat foliis scriptis 169.

ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

PHILOPONI COMMENTARIA IN POSTERIORA RESOLVTORIA ARISTOTELIS.

I. pag. 1. Titulus operis, madore consumtus, praeter nomen τοῦ Φιλοπόνου ferme totus evanuit; ex nonnullis tamen litterarum vestigiis, quae adhuc supersunt, ita legendus videtur: Τοῦ Φιλοπόνου ἐξήγησις εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἀποδεικτικῆς. *Philoponi Enarratio in primum librum de demonstratione*. Post Aristotelis textum, Ἡ πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις, inc. Τοῦτο τὸ βιβλίον ἐστὶ τέλος τῆς λογικῆς πραγματείας, φημὶ δὴ ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος· τὰ γὰρ ἄλλα λογικὰ συγγράμματα διὰ τὴν ἀπόδειξιν, κ. λ. Quae videntur quaedam prole omena in ipsam Explanationem: nam pag. 17. iterum Aristotelis Textus occurrit, & quidem integer cum scholiis partim in margine exaratis, partim Aristotelis verbis intermixtis. Haec incipiunt: Τὴν μείζονα ἐνταῦθα φύσεως πρότασιν παρείασε τὴν ἐλάττονα. κ. λ. Des. ὅτι τὸ ἔχειν τὸ φωτιζόμενον μέρος πρὸς τὸν ἥλιον ὑπάρχει τῇ σελήνῃ. COD. XXXI.

II. pag. 126. Prooemium in secundum Aristotelis Posteriorum Librum, cuius initium: Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ α βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς, κ. λ. Finis: ἐν τῷ παρόντι δευτέρῳ βιβλίῳ ποιήσασθαι. Primum scholium in Libri initium, Τὰ ζητούμενα, κ. λ. inc. Ἤτοι τὰ ζητούμενα ἐπὶ πάσης γνώσεως ἐπιστημονικῆς ἰσάριθμα ἐστὶ τοῖς γινωσκομένοις πράγμασιν, ὧν περ γνωστῶν πραγμάτων ἔχομεν ἐπιστήμην, κ. τ. λ. Vltima scholiorum verba, quae vix oculis expiscari potuimus (ultima enim Codicis pagina miserrime tineis semirosa est) sunt: πᾶσα τοιαύτη γνῶσις τῆς ὁλότητος. Vtrum autem totius Commentarii postrema sint, nec ne, nondum comperimus, quum mutilus in fine codex videatur. Initium illud prolegomenorum, quod mox dedimus §. I. concordat quidem cum initio illius Commentarii, qui sub nomine Ioannis Philoponi editus est apud Aldum Venet. MDIV. fol. sed reliqua prorsus discrepant, ita ut, illis exceptis, reliqua ad alium prorsus auctorem referenda videantur. Notandum, Latinis etiam glossis adspersum hac illac esse Codicem; in duabus praeterea paginis, quae vacuae supererant paullo post initium, quaedam fuisse, ut videntur, Gallica lingua veteri exarata: aliaque eiusdem generis inter pag. 104. & 106. Ni fallor autem, continent varias medicamentorum confectiones.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XV. multis in locis refectus, sed male compactus. Constat foliis scriptis 187.

ΠΟΡ-

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

PORPHYRII INTRODVCTIO.

Ac praeterea

Ammonii, Io. Itali, Procli Diadochi, Themistii, Sophoniae, & Anonymi Opera varia.

COD. XXXII. I. pag. 1. P*Orphyrii, discipuli Plotini Lycopolitae, Isagoge*, sive Introductio in quinque voces, ut in Cod. III. huius Plutei §. III.

II. pag. 9. *Enarratio Ammonii in quinque Voces*, ut in dicto Codice §. V. Intellige Enarrationem una cum Introductione in ipsam. Finis tamen in hoc ab illo diversus ita habet: Εἶδος δὲ κατὰ τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὸ ϗ ὑπογραφόμενον. Subditur deinde schemation divisionis *Vocis*: tum versiculi sequentes:

Δῶρον λόγος πᾶς· ἂν δὲ τοῦ Σταγειρίτε,
Διπλῶν τὸ δῶρον· ἂν δὲ ἐ τῶν ἐκκρίτων,
Τριπλῶν τὸ καλόν· ἂν δὲ πρὸς λόγου φίλου,
Ἠλίκον ἐςίν· ἂν δὲ πρὸς φιλεμένον,
Θαυμαςὸν ὄντως· ἂν δὲ πρὸς κρείττω φύσιν,
Συμφυὲς ἄγαν· ἂν δὲ πρὸς βασιλέα,
Τὸ πᾶν συνήχθη τῶν καλῶν ϗ τιμίων.

His deinde aliud Epigramma iambicum succedit *in laudem balnei*, seu *de ipsius utilitate*, quod ita habet:

Πολλῶν τὸ λουτρὸν αἴτιον δωρημάτων,
Χυμοὺς κατασπᾷ, φλέγματος λύει πάχος,
Χολῆς περιττὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων,
Τὰς θελξιπίκρυς κνησμονὰς κατασβέννει,
Τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν ὀξύνει πλέον,
Ὤτων καθαίρει τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους,
Μνήμην φυλάττει, τὴν δὲ λήθην ἐκφέρει,
Τρανοῖ τε τὸν νῦν πρὸς νοήσεις εὐθέως,
Τὴν γλῶτταν εὐκίνητον εἰς λόγυς ἔχει,
Ὅλον τὸ σῶμα τῇ καθάρσει λαμπρύνει.

In calce huius ipsius paginae rubris litteris adscriptum legitur nomen Θωμᾶς ab eadem, ut videtur, calligraphi manu appositum.

III. pag. 37. Παράφρασις εἰς τὰς κατηγορίας. *Paraphrasis in Praedicamenta*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα, τὰ δὲ ἑτερώνυμα, κ. λ. Des. οὔτε τὰ γεννήματα οὕτως ἀπέσπασαι, ὥσπερ δὴ τὰ ἡμέτερα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ζητητέον ἐπιπλέον, ϗ διαπορητέον. Auctor est Anonymus.

IV. pag. 61. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ περὶ ἑρμηνείας, ϗ τῶν τριῶν σχημάτων. *Initium cum Deo Libri de Interpretatione, & de tribus figuris*. Inc. Τὰ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγόμενα, ὕτε ἀλήθειαν σημαίνυσιν, κ. λ. Des. καὶ ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν ὁποῖον βυλόμεθα.

V. pag. 70. Μέθοδος συνοπτικὴ τῆς διαλεκτικῆς ἐκτεθεῖσα παρὰ Ἰωάννυ ὑπάτυ ϗ φιλοσόφυ τοῦ Ἰταλοῦ πρὸς τὸν μακάριον βασιλέα κύριον Ἀνδρόνικον. *Methodus synoptica Dialecticae exposita a Ioanne Hypato & Philosopho Italo ad beatum Imperatorem D. Andronicum*. Inc. Καὶ πρώην μὲν, ὦ κράτιςε βασιλεῦ, παρωτρύνειν ἡμᾶς οὐκ ἐπαύσω περὶ μεγάλων διαλεγόμενος. Des. ϗ ὅπως ἄλλως ἐνδέχεται περὶ αὐτῶν διαλέγεσθαι. Hoc idem Opusculum occurrit & in Bibl. Caesar. Vide Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 112. §. III. Eiusdem etiam μέθοδος ῥητορικῆς κατὰ σύνοψιν exstat manu exarata ibid. pag. 113. §. V.

VI. pag. 80. *b.* Tabula cycli Lunaris, & Solaris, cum subiecta explicatione, & methodo ad ipsum inveniendum: in summo vero margine paginae 81. adnotatur annus ,ϛωιη'. nimirum 6818. (Christi MCCCX.) quo scriptor librum exarabat.

VII. pag. 81. *b.* Πρόκλυ Διαδόχυ Πλατωνικοῦ τοῦ φιλοσόφυ ςοιχείωσις θεολογικὴ κεφαλαίοις σια'. *Procli Diadochi Platonici philosophi Institutio Theologica Capitibus*, seu *propositionibus CCXI*. Inc. Πᾶν πλῆθος μετέχει πῃ τοῦ ἑνός. Desinit imperfecte in verbis: ἔςιν ἄρα καὶ ἡ ἀγαθότης . . . . . quae pertinent ad Caput XIII. Reliqua desiderantur. Latine lucem adspexit Ferrariae apud Dominicum Mamarellum MDLXXXIII. in 4. sub titulo Elementorum Theologicorum. Graece vero & Latine, Francisco Porto interprete, subiecta est Libris sex Theologiae Platonicae, qui prodierunt Hamburgi MDCXVIII. in fol. Ms. exstat in variis Bibliothecis, ac Vindobon. praesertim, ut videre est apud Nessel. Catalogi P. IV. pag. 27. §. II. Proclo patriarchae Constantinopolitano male tribuitur a Verderio in iterata editione Biblioth. Constantinopolitanae.

VIII. pag. 84. Περὶ τῆς τοῦ ποτὲ κατηγορίας. *De praedicamento*, quod dicitur *quando*, fragmentum. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῆς ποτὲ κατηγορίας. Des. ἐν ἄλλῳ γίνονται τόπῳ ϗ χρόνῳ.

IX. pag. 86. *b.* Sequitur Problema quoddam geometricum cum demonstratione, & figura, cui titulus est: *Datis duobus circulis inaequalibus, & per centrum utriusque recta linea infinita ad partes minoris circuli, invenire in infinita recta punctum, a quo ducta recta linea tangat utrumque circulum*.

X. pag. 88. Fragmentum quoddam Dialecticum *de decem generibus generalissimis*. Inc. Ὅτι δέκα τὰ γενικώτατα γένη, κ. λ. Des. ὅτι τέσσαρές εἰσιν αἱ ὕλαι.

XI. pag. 91. Θεμιςίυ παράφρασις ἀναλυτικῶν ὑςέρων. *Themistii paraphrasis Analyticorum Aristotelis posteriorum* Libris duobus. Liber I. inc. Ἐμοὶ συντάττεσθαι μὲν. Des. καὶ εὕρησις ταχεῖα τοῦ μέσου. Liber II. pag. 103. inc. Ἕπεται δὲ εὐθύς. Des. ἡ πᾶσα πρὸς πᾶσαν. Concordat cum edita Graece cum aliis eius Operibus apud Aldum Venetiis MDXXXIV. fol. a pag. 1. ad pag. 15. In Codice subiungitur Index Capitum, quae in Libro primo sunt XLIV. in secundo XXII.

XII. pag. 111. Παράφρασις εἰς τὴν σοφιςικήν. *Paraphrasis in sophisticam*, sive *in Aristotelis sophisticos Elenchos*, auctore Anonymo. Inc. Οὐκ αὐτόθεν τοῖς φιλοσόφοις τὸ περὶ τὴν σοφιςικὴν πραγματεύεσθαι. Des. πολλὴν ἔχειν χάριν.

XIII. pag. 137. Περὶ μνήμης κ̕ ἀναμνήσεως καὶ εἰς τὰ ἑπόμενα τούτοις. *De memoria & reminiscentia, & de iis, quae ipsas consequuntur*, fragmentum Anonymi. Inc. Περὶ μνήμης κ̕ τοῦ μνημονεύειν λεκτέον, τί ἐςι, κ̕ διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται, κ. λ. Des. τὸ δὲ φανταςὸν, τὸ δὲ φαντασίαν κ̕ . . . . . Reliqua desiderantur.

XIV. pag. 141. Παράφρασις εἰς τὸ περὶ ψυχῆς, Σοφωνίυ. *Paraphrasis Sophoniae in Aristotelis de Anima Libros tres*, cui praemittitur index Capitum singulorum librorum: tum Prooemium, cuius initium: Τοῖς τῶν Ἀριςοτελικῶν συνταγμάτων ἐξηγηταῖς. Finis: παρεῖται ψηφίσασθαι. Liber I. inc. Ἡ περὶ ψυχῆς πραγματεία, οὐ μόνον ὅτι καλλίςη. Des. οὐδὲν δὲ ταύτης ἄνευ μετέχει αἰσθήσεως. Liber II. pag. 156. inc. Ἐπειδὴ τὰ παραδεδομένα περὶ ψυχῆς. Des. κ̕ τὴν κρίσιν τὴν ἐπ᾽ αὐτὸ ἐναλλοίωτον. Lib. III. p. 179. inc. Τέτων οὕτω διωρισμένων, ἀνάγκη, εἴπερ ἐκλείποι τις αἴσθησις. Des. οὐδὲν, ἢ μικρὸν ὤνησεν. Haec paraphrasis exstat Ms. etiam in Bibl. Caesar. apud Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 23. §. I. Forte idem est atque ille, cuius Commentarios in Aristotelis Categorias, tractationem de homonymis, synonymis, paronymis, heteronymis, & polyonymis memorat Labbeus pag. 115. Bibl. Novae Mss. Hanc fortasse paraphrasim innuit Fabric. Biblioth. Graec. Vol. II. pag. 129. sub finem, ubi ait, *Sophronius Ms. in Bibl. Medicea*, sed pro *Sophronius* legendum *Sophonias*; nisi tamen inferius occurrat revera Sophronii aliquod Commentarium in hos Libros.

XV. pag. 197. Παράφρασις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας βιβλίον Μιχαὴλ Πατρικίυ κ̕ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελλοῦ αὐτόσχεδος ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ διατριβῇ. *Michaëlis Patricii, & principis philosophorum Pselli paraphrasis, ex tempore tradita in schola, in librum de Interpretatione*. Inc. Πρὸ τῆς ἀκριβοῦς, κ. λ. Sed praeter paucos versus Prooemii, reliqua desiderantur; desinit enim in verbis, διαιρεῖσθαι διατυπώσεσι . . . . .

XVI. pag. 198. Sequitur alia *Enarratio in Aristotelis*, ut videtur, *Analytica posteriora*; cuius autem sit, quum initio careat, nondum comperimus. Inc. . . . . . νῦν δὲ αἱ μὲν ἐπιςῆμαι αὗται πρὸς ἀλλήλας ἀντιδιῄρηνται. Des. ὅτω ϐ ὅταν μὲν ᾖ τὸ πρᾶγμα, ἀγνοῆται δ᾽ ὅτι ἐςὶν ὀνόματος αὐτοῦ λεγομένυ κ̕ λόγου ὀνοματῶδυς . . . . . Reliqua huius Enarrationis paullo inferius occurrent.

XVII. pag. 221. In quibusdam foliis, quae inter superius Commentariorum in Aristotelem fragmentum, & sequens vacua supererant, recentior quaedam manus exaravit nonnulla Synodorum Excerpta brevia, quorum primum inscribitur: Περὶ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδυ, ἣ τις ἀπεκατέςησε Φώτιον ἁγιώτατον, κ̕ διέλυσε τὴν ςάσιν τῶν ἐκκλησιῶν. *De oecumenica synodo, quae Photium sanctissimum in suam sedem restituit, & Ecclesiarum schisma diremit.* Inc. Ἀπὸ τοῦ λόγυ τοῦ Βίκκυ, ὃ ἡ ἀρχὴ, Ἡ ἂν μακάριαν ἀληθῶς. Progrediuntur usque ad pag. 225.

XVIII. p. 225. *b.* Sequitur *continuatio*, ut videtur, *praedictae in Aristotelem Interpretationis*, incipiens: Ἀμέλει ἐπὶ τῶν τοιούτων κ̕ τῆς ἀπὸ συμβεβηκότων τοῦ εἶναι εἰδήσεως λαβεῖν παραδείγματα. Des. οὕτως ἡ πᾶσα ἐπιςήμη πρὸς πᾶν ἕξει τὸ ἐπιςητὸν γινώσκυσα αὐτό. Clauditur duobus versiculis intricatissime ac compendiarie exaratis, quorum primum ita legimus: Καὶ δόξα Χριςῷ τῷ χορηγῷ τῶν λόγων, alterum perspicaciori ingenio extricandum relinquimus.

XIX. pag. 258. *b.* Fragmentum *de animae immortalitate*. Inc. Ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐςι. Des. καὶ ἀθάνατον εἶναι πᾶσα ἀνάγκη.

XX. pag. 259. *b.* Aliud fragmentum *de substantia*. Inc. Πρῶτον μὲν ὅτι συνυφίςαται τῷ ὄντι τὸ ποσόν. Des. ὑποκείμενον λέγεσθαι.

XXI. pag. 260. *b.* Recurrunt alia excerpta Synodica, ab eadem manu exarata atque illa, de quibus paullo ante in §. XVII. Horum primum est Τοῦ ἁγίυ Κυρίλλυ ἐκ τοῦ ε' λόγυ τῶν πρακτικῶν τῆς γ' συνόδυ, κ. λ. Des. ἀνάθεμα τοὺς μὴ τῦτο κοινὸν τὸ σύμβολον ὁμολογῦντας τῆς πίςεως.

XXII. pag. 264. *Allocutiones quaedam breves, & paraeneticae*; nec non *preces sacrae*, inter quas nonnullae nomen praeferunt *Ioannicii Euchaitarum, & Scutariotae*, glossis interlinearibus instructae. Inc. Φέρε δὴ κ̕ ἡμεῖς ἀκολουθήσωμεν ἐκείνοις, ἀγαπητοὶ, κ. λ. Des. κρατήσας εὐχαριςήσαιμί σοι. Codicem claudit schema *entium divisionem* exhibens cum sua explicatione.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. aliquibus in locis madore corruptus & evanidus. Constat foliis scriptis 271.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ.

E DIALECTICE PETRI HISPANI.

Ac praeterea

Philosophorum Thomae, Boëtii, Dexippi, Procli Diadochi, Mercurii Trismegisti, Magentini, Alexandri Aphrodisiensis, Alcinoi, & Anonymi varia.

I. pag. 1. ΕΚ τῆς διαλεκτικῆς τοῦ μαΐςρου Πέτρυ τοῦ Ἱσπανοῦ. *E dialectica magistri Petri Hispani*. Inc. Διαλεκτική ἐςι τέχνη τεχνῶν, κ̕ ἐπιςήμη ἐπιςημῶν, πρὸς τὰς ἁπασῶν τῶν μεθόδων ἀρχὰς ὁδὸν ἔχουσα. Des. ὅθεν πᾶσα σύγχυσις ἐςι τῇ ἀνάγκῃ τοῦ σημείου κ̕ τοῦ τρόπου. Tum subditur schema τῶν τόπων, seu *locorum rhetoricorum* divisionem exhibens. Petrum quemdam Hispanum veteribus medicis accenset Fabric. Biblioth. Graec. Vol. XIII. pag. 362. aitque ipsius exstare *Thesaurum pauperum*, *Canones Medicinae*, *& alia quaedam recensita a Nicolao Antonio Biblioth. veteris Hispanae Tom. XI. pag.* 51. *COD. XXXIII.*

qui

qui eum diversum facit a Petro Hispano Ordinis Dominicani, scriptore summularum &c. Vtrum vero auctor sit huius Dialecticae, prorsus ignoramus.

II. pag. 29. Sequitur Tractatus Logicus, cuius titulus ita est evanidus, ut vix haec eruere licuerit: Περὶ τῶν σοφισμάτων . . . τοῦ φιλοσόφου Θωμᾶ. *De sophismis . . . . . philosophi Thomae*. Inc. Ἐπειδὴ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη ἐστὶ περὶ λόγους, κ. λ. Des. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν σοφισμάτων ἀρκείτω. Quinam sit iste Thomas philosophus, adhuc nos latet: diversum quidem a Thoma Magistro credimus, quum inter eius scripta nullam huius Operis mentionem faciat Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 526. seqq.

III. pag. 45. Βοητίου Φιλοσόφου περὶ διαλεκτικῆς. *Boëtii philosophi de dialectica* Opus cum scholiis marginalibus uberrimis. Inc. Πρότασίς ἐστι λόγος ἀλήθειαν, ἢ ψεῦδος σημαίνων. Des. ἀπὸ ὁμοιώσεως. Scholiorum marginalium hoc est initium: Ὅτι προαγγέλλεται καὶ προλέγεται τοῦ συμπεράσματος· πρόλογος δὲ καὶ προαγγελία παρὰ Λατίνοις καλεῖται, κ. λ. Exstat & in Bibliotheca Regia Tom. II. Codd. MMXCIV. MMCIII. & MMDCCCXXX. & ut videtur, a Maximo Planude e Latina in Graecam linguam translatum. In fine Tractatus hoc distichon iambicum apponitur:

Τῶν συλλογισμῶν ταῖσδε πλεκτάναις, φίλος,
Τραχηλιῶντας Ἰταλοὺς κρατῶν πνίγε.
Syllogismorum laqueis, amice,
Superbientes Italos victor eneca.

IV. pag. 77. Δεξίππου φιλοσόφου Πλατωνικοῦ τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων. *Dexippi philosophi Platonici in Aristotelis praedicamenta dubitationum & solutionum* Libri III. quorum primus praevio indice Capitum XL. inc. Ὄκνος τις ἔχει με μάλα καλὴν καὶ γενναίαν χάριν αἰτῆσαι προθυμούμενον. Des. ὁσαχῶς καὶ τὰ ὄντα. Liber II. pag. 94. cui praecurrit item index Capitum XLIII. inc. Μέχρι μὲν τούτων, ὦ φιλομαθέστατε Σέλευκε. Des. ἀφ᾽ οὗ εἰ κατ᾽ οὐσίαν αἱ λέξεις κατηγοροῦνται, ἔνεστι μαθεῖν. Liber III. pag. 105. sine ulla Capitum Tabula, loco tamen vacuo ad ipsam exarandam relicto, inc. Τὰ μὲν δὴ περὶ τῆς οὐσίας ἀπορήματα. Des. καὶ αὕτη τοίνυν ὡς μετρουμένη ὑπὸ τοῦ χρόνου ποσὸν ἂν εἴη. Hi tres Dexippi quaestionum in Categorias Libri, quorum tertius magnam partem intercidit, dialogi more, conscripti sunt, quaerente Seleuco discipulo, & Dexippo magistro respondente, in quibus Plotini, qui Aristotelis doctrinam de Praedicamentis examini suo subiecerat, dubitationibus, & obiectionibus occurrit. Latine tantum hactenus prodiere, Ioanne Bernardo Feliciano interprete, Venet. apud Hieron. Scotum MDXLVI. & MDLXVI. in fol. ad calcem Porphyrii in Praedicamenta, & Parisiis apud Vascosanum MDXLIX. in 8. Dexippus hic, Iamblichi fuit discipulus, adeoque iunior Dexippo Herennio Atheniensi, cuius χρονικὴν ἱστορίαν continuavit, teste Photio Cod. LXXVII. Eunapius, qui eum in Porphyrii vita testatur vixisse temporibus Gallieni, Flavii, Claudii, Taciti, Aureliani & Probi.

V. pag. 109. Περὶ συλλογισμῶν. *De Syllogismis* Tractatus Anonymi. Inc. Τῆς συνόψεως τῶν συλλογισμῶν στοχαζόμενοι. Des. ἐν τούτοις σὺν θεῷ τὰ τρία σχήματα πληροῦνται τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν.

VI. pag. 115. Πρόκλου Διαδόχου Λυκίου στοιχείωσις φυσική. *Procli Diadochi Lycii Elementa Physica*, sive *de motu Libri duo*, quorum primus inc. Συνεχῆ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν. Des. ἴσον ἑαυτῷ κινηθήσεται. Liber II. pag. 119. inc. Πᾶν σῶμα φυσικὸν, κινητόν ἐστι, κ. λ. Des. ἔστιν ἄρα τὸ κινοῦν μὲν, ἀκίνητον δ᾽ ὄν. Prodierunt Graece Basileae MDXXXI. in 8. & cum Latina versione Iusti Velsii, Medici, ibid. MDXLV. in 8. Iterum Graece & Latine cum versione Spiritus Martini Cuneatis, Parif. MDXLII. 4. & alibi deinceps.

VII. pag. 123. Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου Ποιμάνδρης. *Mercurii Trismegisti Poemander*. Inc. Ἐννοίας μοί ποτε γενομένης. Des. καὶ ἡ γένεσις, ἐν οἷς τὰ ὄντα ἐστίν. Sub isto Poemandri titulo intellige Capita, seu Libellos XIV. quorum titulos exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 49. seqq. qui quum huiusce Operis editionem Gr.-Lat. Londinensem anni MDCXXVIII. recenseat, cum illa, veluti fundamenti loco posita, alias quinque editiones confert, earumque in librorum ordine discrimina diligentissime adnotat. Interim titulos & ordinem singulorum quatuordecim librorum nostri Codicis recensere praetermittimus, quia cum Marsilii Ficini editione Latina prorsus conveniunt, quum Codicem illum Graecum a Leonardo Pistoriensi monacho ex Macedonia allatum, ad cuius exemplum versionem suam Ficinus se concinnasse adfirmat, hunc ipsum fuisse, quem prae manibus habemus, subscriptio Angeli Politiani paullo post adferenda facile cuique persuadeat.

VIII. pag. 145. *b.* Τοῦ Μαγεντηνοῦ περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν. *Magentini de hypotheticis Syllogismis*. Inc. Οἱ ὑποθετικοὶ καλούμενοι συλλογισμοί. Des. ταῦτα περὶ τῶν ὑποθετικῶν. Est breve quoddam Excerptum, ex eius fortasse in Aristotelis Analytica priora Commentariis desumtum: cui subditur aliud fragmentum paucorum versuum *de sex tropis*, ut in Cod. V. huius Plutei supra p. 5. §. IV.

IX. pag. 147. Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἀπορήματα φυσικά. *Alexandri Aphrodisiensis quaestiones naturales* Libris IV. ex quibus tamen in nostro Codice habentur priores duo, & initium tertii. Liber itaque primus inc. Διατί τοὺς ἀνθρώπους Ὅμηρος, κ. λ. Des. περὶ πόλεως ἰδίας ὁπλιζόμενοι. Secundus pag. 166. *b.* inscriptus, Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον β᾽ ἐκ τῶν Ἀσκληπιοῦ, *Eiusdem Liber II. ex Asclepii Operibus*, inc. Τὸ Ἀσκληπιοῦ δῶρον πασῶν, κ. λ. Des. συμβαίνει οὖν ἐξουρεῖν τὴν γονήν. Circa medium huius Libri lacuna quaedam unius circiter paginae relicta est. Liber III. pag. 186. *b.* inc. Εἰ μὲν πλεῖστοι τῶν παλαιοτέρων ἰατρῶν, κ. λ.

Desinit imperfecte in verbis αὐτὴν τὴν φύσιν σαρκώσας . . . . . Quatuor isti quaestionum libri Graece primum editi sunt a Victore Trincavello Venet. MDXXXVI. fol. Graece vero & Latine ex interpretatione Hieronymi Bagolini Veronensis, eiusque filii Io. Baptistae, ibid. MDXLI. XLIX. LV. LIX. & LXIII. in fol.

X. pag. 187. Ἀλκινόου μεγάλου διδασκάλου λόγος διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων. *Alcinoi magni magistri Sermo didascalicus de Platonis dogmatibus*. Inc. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων. Des. καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι. Vide infra in Cod. IX. Plut. LXXXV. Ad calcem huius Operis legitur: *Angeli Politiani liber: emptus aureis duabus* (sic) *a Marsilio Fecino* (sic).

XI. pag. 208. Tandem alia manu occurrunt in quatuor ultimis foliis *fragmenta quaedam Psalmorum*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 211.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

PORPHYRII INTRODVCTIO.

Ac praeterea

Ammonii in ipsam Commentarius; & Aristotelis de Interpretatione cum Commentario Pselli, & Categoriae cum Commentario Ammonii.

COD. XXXV. I. pag. 1. *Porphyrii Introductio* cum glossis interlinearibus, ut in Codice III. huius Plutei §. III.

II. p. 13. *Ammonii philosophi, Hermeae F. Expositio quinque vocum*. Vt in dicto Codice §. V. In fine adscriptum est:

Εἴληφε τέρμα βίβλος ἥδε τοῦ φίλου,
Χειρὶ Κυριακοῦ τε τοῦ Πρασιάνου
Καλλιπολίτου δ' ἀμαθεστάτου νέου,
ἔτει ͵ϛψϥθ'.

Finem accepit liber hic amici,
Manu Cyriaci Prasiani
Callipolitani, imperitissimi iuvenis.
Anno 6799. (Chr. MCCXCI.)

III. pag. 57. *Anonymi Praefatio quaedam in quinque voces*. Inc. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι πρὸ πάσης τέχνης. Des. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ε' λογικῶν φωνῶν τοῖς σοφοῖς λέλεκται.

IV. pag. 59. *Aristotelis de Interpretatione. Liber*, in quinque τμήματα divisus. Inc. Πρῶτον δεῖ θέσθαι, τί ὄνομα, καὶ τί ῥῆμα. Des. ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 36. ad pag. 51. Adiecta sunt margini scholia non pauca ab eadem manu, quorum primum in vocem ὄνομα, nomen τοῦ Ψελλοῦ praesefert, cui propterea etiam reliqua videntur esse adscribenda. In calce vero schema depictum est *graduum cognationis*.

V. pag. 75. *Hypertimi*, sive *honoratissimi Domini Michaëlis Pselli Paraphrasis in librum Aristotelis de Interpretatione*. Concordat cum illa Codicis XIX. huius Plut. supra p. 11. §. I.

VI. pag. 116. *Decem Aristotelis Praedicamenta*, ut in Codice V. huius Plutei supra p. 5. §. II. paucis in fine diversis.

VII. pag. 135. *b. Prolegomena Ammonii philosophi in decem Praedicamenta*. Inc. Ἐπειδὴ τῆς Ἀριστοτέλους, κ. λ. quibus succedit pag. 148. *b*. Commentarius ipse, cuius initium: Πρώτην τάξιν ἔχει, κ. λ. ut in Codice III. huius Plutei §. VII. Finis tamen diversus in hoc, utpote mutilus: desinit enim in verbis οὐδ' ἐν ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις ταῖς τοιαύταις χρ . . . in quibus absolvitur etiam Codex.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4 Saeculi XIII. exeuntis. Constat foliis scriptis 184.

FINIS PLVTEI LXXI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXII.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI.

CODEX I.

ΔΑΥΙΔ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

DAVID COMMENTARIVS IN PORPHYRIVM.

Ac praeterea

Ioannis Philoponi in Aristotelis Categorias & Analytica Priora Commentarius.

I. p. 1. Rimum Opus ita inscribitur: Προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτε κ̀ θεόφρονος. *Prolegomena philosophiae, dictante Deo amabilissimo, divinique ingenii Davide*, & quidem in Capita XXIV. quae πράξεις dicuntur distributa. Inc. Οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, κ̀ τῆς ἐκ τούτων ἡδονῆς ἄκρῳ δακτύλου γευσάμενοι. Des. διὰ τοῦ πρακτικοῦ· ἐν οἷς σὺν Θεῷ κ̀ ἡ παρῦσα πράξις, κ̀ τὰ προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας.

II. p. 41. Προλεγόμενα τῆς Πορφυρίε εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τῦ θεοφιλεστάτε κ̀ θεόφρονος. *Prolegomena in Porphyrii Introductionem, excepta ab ore Davidis Deo amabilissimi, & divini ingenii* viri, in Capita, seu πράξεις XXXVI. divisa. Inc. Μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος. Des. ὅτε φθάσει τὸ συμβεβηκός. ἐν οἷς σὺν θεῷ κ̀ αἱ Πορφυρίε εἰσαγωγαί. Davidis scholia in Introductionem Porphyrii memorat Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 187. aitque opinari se, nondum ea lucem vidisse. Eiusdem etiam Commentarios Graecos in Aristotelis Praedicamenta, & in quinque Porphyrii Voces, Venetiis in Bibliotheca SS. Ioannis & Paulli Mss. indicavit Gesnerus. Sub nomine Eliae philosophi habebantur etiam supra in Codice XI. Plut. LXXI. §. I. ubi tamen breviora sunt.

III. pag. 88. Ιωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνε, *Ioannis Philoponi Alexandrini* in X. Categorias Commentarius, cum Prolegomenis. Prolegomena sunt I. *Aristotelis Vita*, quae inc. Ἀριστοτέλης τὸ μὲν γένος ἦν Μακεδών. Des. ταῦτα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ βίε τοῦ Ἀριστοτέλες. II. *Prooemium Logici Tractatus*, cuius initium: Ἐπειδὴ δὲ λογικῆς πραγματείας. Finis: μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας. III. Σχόλια τῶν Ἀριστοτέλες κατηγοριῶν. *Scholia in Aristotelis Categorias*. Inc. Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγῶν. Des. ταῦτα δεξόμεθα. Subditur: Τέλος τῶν προλεγομένων. His praemissis, pag. 92. *b.* occurrit Commentarius ipse, qui post Aristotelis verba, Ὁμώνυμα λέγεται, κ. λ. inc. Αἱ ψυχαὶ αἱ ἡμέτεραι γυμναὶ μὲν οὖσαι, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis: τὸ δὲ γυναῖκα ἔχειν, ἢ ἀγρὸν, ἤ τι . . . . . Concordant tam Prolegomena, quam Commentarius cum editione Graeca Aldina Venet. MDIII. fol. a p. 1. ad p. 46. (1) Postrema vero, quae retulimus, incidunt in dictam paginam 46. lin. 31.

IV. pag. 123. Ἐξήγησις συντομωτάτη κ̀ σαφεστάτη εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. *Expositio brevissima & clarissima in librum de Interpretatione*, auctore Anonymo. Praecedit Praefatio, cuius initium: Πρὸ τῆς τοῦ ῥήτορος σαφηνείας εἴπωμεν τὰ εἰωθότα προζητεῖσθαι κεφάλαια, κ. λ. Finis: νῦν δὲ χωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως. Expositio vero, post Aristotelis verba, Πρῶτον δεῖ θέσθαι, κ. λ. inc. Τὸ πρῶτον πολλαχῶς ἐν ταῖς κατηγορίαις ἐμάθομεν. Des. ἢ συναληθεύειν, ἢ συμψεύδεσθαι. κ̀ τελειοῦται θεοῦ βοηθείᾳ τὸ περὶ ἑρμηνείας.

V. p. 149. Ιωάννε γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σχόλια ϗ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίε τῦ Ἑρμείε τῶν εἰς τὰ γ'. τὸ α'. *Ioannis grammatici Alexandrini in primum librum priorum Analyticorum scholia & declarationes ex confabulationibus Ammonii Hermeae in tres partes distribu-*

(1) Editionis quidem paginae numeris distinctae non sunt; nos vero ad rem melius sub oculos ponendam, ac si numeratae essent, ita illas citavimus.

butae. Pars I. inc. Ἤδη μὲν ἡμῖν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται συγγράμμασιν· οὐκ ἄτοπον δὲ ὑπομνῆσαι καὶ νῦν, κ. λ. Pars III. des. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ἔφθημεν προειπόντες. Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου.

VI. pag. 269. Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ β'. τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν. *Eiusdem scholia in secundum Analyticorum priorum Librum*. Inc. Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων προτάσεων. Des. ἀλλ' ἴσα καὶ ἀντιστρέφει. In Analytica priora Commentariae Adnotationes ex scholis Ammonii Hermeae, cum quibusdam propriis meditationibus, adiunctis Leonis Magentini circa A. MCCC. Metropolitae Mitylenaei Commentariis in eadem, & Anonymi libello de Syllogismis, prodierunt Graece Venetiis in aedibus Bartol. Zanetti Cisterzagensis MDXXXVI. fol. praemissa Victoris Trincavelli ad Herculem Gonzagam Epistola. Latinas versiones tres Labbeus annotavit, unam Guil. Dorothei Venet. MDXLI. fol. alteram Lucilli Philalthei ibid. MDXLIV. MDXLVIII. MDLIII. MDLV. & tertiam Alex. Iustiniani Chii Venetiis apud Valgrisium MDLX. fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XIII. multis in locis recentiori manu elegantissime suppletus. Constat foliis scriptis 279.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI ANNOTATIONES IN SOPHISTICOS ELENCHOS.

COD. II. Post titulum interiorem Codicis exteriori similem, incipit brevis quaedam Anonymi Praefatio, hoc pacto: Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ Ἀριστοτέλης, κ. λ. Tum Aristot. Textus, Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, κ. λ. & in ipsum Commentarius, cuius initium: Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος. Finis: ᾧ δεῖ πάντας ἡμᾶς οὐ πολλὴν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἀλλ' οὐδ' ὅσην εἰπεῖν ἔχειν χάριν. Vide Codicem XIII. Plut. LXXI. cum quo concordat, excepta Praefatione, quae in illo desideratur; quemadmodum etiam schematia quaedam ad syllogismorum genera varia demonstranda, quae heic diligentissime delineata suis locis exhibentur, in illo nulla sunt. Heic quoque, uti & in dicto Codice, nulla Commentariorum in duos Libros distinctio apparet. In fine rubris litteris adnotatur: Ἐν τῇ Κρήτῃ μηνὸς Μαΐου ιη'. ,αφιη'. Scriptus *in insula Creta mensis Maii die XVIII. anno MDXVIII.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XVI. ineuntis. Constat foliis scriptis 120.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

Cui praemittitur

Porphyrii Introductio.

I pag. 1. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ περὶ τῶν πέντε φωνῶν. *Porphyrii Introductio de quinque vocibus*, cum glossis interlinearibus, & adnotationibus ad oram libri, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. III. Huius Introductionis folia duo, manu saeculi XVI. suppleta sunt. COD. III.

II. pag. 6. b. *Aristotelis Categoriae*, hac apposita epigraphe: Ὀργανὸν εἰμι φιλοσοφίας ὅλης. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται. Des. ἅπαντες κατηρίθμηνται. In cit. Arist. edit. Tom. I. a pag. 14. ad pag. 36.

III. pag. 17. *Eiusdem de Interpretatione Liber*. Inc. Πρῶτον δεῖ θέσθαι. Des. τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ. Ibid. a pag. 30. ad pag. 51. Vbi notandum huius Libri initium post sex paginas esse requirendum, ob male compactum Codicem.

IV. pag. 22. b. *Eiusdem Analyticorum priorum liber primus*. Inc. Πρῶτον εἰπεῖν. Des. αἱ γὰρ ἀποφάσεις αἱ εἰλημμέναι δύο εἰσίν. Ibid. a pag. 51. ad pag. 99. Inter hanc, & sequentem paginam insertum est folium unum, continens initium Libri eiusdem Aristotelis de Interpretatione, uti mox diximus. Huius quoque libri folia undecim ab eadem recentissima manu, ut supra, suppleta fuerunt.

V. pag. 53. *Eiusdem Analyticorum priorum Liber secundus*. Inc. Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι. Des. οὐκ ἔσαι ἐν ἑνὸς σημεῖον. Ibid. a pag. 100. ad pag. 129.

VI. pag. 69. b. *Eiusdem Analyticorum posteriorum Liber I.* Inc. Πᾶσα διδασκαλία. Des. τὸ λάμπειν. Ibid. a pag. 130. ad pag. 162.

VII. pag. 84. *Eiusdem Analyticorum posteriorum Liber II.* Inc. Τὰ ζητούμενά ἐστιν ἴσα. Des. πρὸς ἅπαν τὸ πρᾶγμα. Ibid. a p. 162. ad pag. 180.

VIII. pag. 92. b. *Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Primus inc. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας. Vltimus des. ἐκ τῶν παρὰ πόδας. Ibid. a pag. 180. ad pag. 281. In hisce Libris folia integra quatuordecim eidem recentissimae manui debemus.

IX. pag. 132. Σχόλιον τοῦ Φιλοπόνου εἰς τὸ δεύτερον τῶν προτέρων. *Scholium Philoponi in Librum II. Analyticorum priorum*. Inc. Σκοπὸς τῆς προειρημένης πραγματείας. Des. εἰρηκὼς περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐπί τι ψευδῶν, νῦν λέγει καὶ περὶ . . . . Est imperfectum.

X. pag. 134. *Eiusdem Aristotelis de sophisticis elenchis*. Inc. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. Des. τοῖς δ' εὑρημένοις πολλὴν ἔχειν χάριν. Ibid. a pag. 281. ad pag. 314. Totus autem Codex uberrimis scholiis abundat aeque antiquis, exceptis iis, quae a recentiori Grae-

Graeco suppleta fuisse suo loco monuimus, in quibus nullum scholion.

Clauditur Volumen duobus Carminibus in laudem Organi Aristotelici, quorum primum cinnabari exaratum ita habet:

Ὄργανόν εἰμι, μηδαμῶς μοι ψαυέτω
Ἀγνὼς, ἀμαθὴς, ἀδαής τις τυγχάνων.
Τεχνῶν, ἐπιστημῶν τε γνῶσις τυγχάνω
Τὴν ὀργανικὴν ἅπασαν χρείαν φέρον,
Ὄργανόν εἰμι φιλοσοφίας ὅλης.

Alterum atramento conscriptum sequens est:

Ἔγνωμεν ὄντως δημιουργίας φύσεις,
Ἅσπερ σθένει τέτευχεν εἷς Θεὸς μόνος,
Ἄστρων, πόλυ τε, τῆς θαλάσσης, ἀέρος,
Τῶν ὑδάτων, πυρός τε, καὶ ζώων ὅλων,
Κόσμυ τε παντὸς αἰτίας, παθῶν τρόπυς,
Δρᾷν οὔσπερ οἶδε γῆ τ' ἀὴρ σὺν αἰθέρι
Ὁ πάνσοφος νοῦς, ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Ἀριστοτέλης τῶν διδασκάλων κλέος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XII. in quo antiquitus opera quaedam Chrysostomi continebantur, ut apparet ex titulo quodam pag. 124. deinde erasa veteri scriptura, haec Aristotelis Opera exarata sunt. Constat foliis scriptis 148.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

Ac praeterea

Porphyrii Introductio.

COD. IV. I. pag. 1. OCcurrit, sine ullo tamen titulo, *Porphyrii in quinque voces Introductio*, cum glossis, & scholiis interlinearibus. Habes & in Codice III. superiori §. I.

II. pag. 11. *Aristotelis Categoriae*. Ibid. §. II.

III. pag. 31. *Eiusdem de Interpretatione Liber*. Ibid. §. III. Initio huius Operis, Aristotelis imago depicta est sedentis, & manu chartulam, in qua prima libri vox πρῶτον exhibetur, gestantis.

IV. pag. 50. *Eiusdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. §. IV. & V.

V. pag. 135. *b. Eiusdem Analyticorum posteriorum Libri II.* Ibid. §. VI. & VII. Heic quoque inter pag. 177. & 178. bibliopegi incuria quaterniones duo sunt inserti, partem Aristotelis Topicorum continentes.

VI. pag. 179. *Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Ibid. §. VIII.

VI. pag. 262. *b. Eiusdem de sophisticis elenchis.* Ibid. §. X. Singula autem haec Aristotelis Opera uberrimis sunt scholiis marginalibus, glossisque interlinearibus instructa aeque antiquis.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. ubique male adfectus. Constat foliis scriptis 286.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

I. pag. 1. Προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος. *Prolegomena philosophiae excepta ab ore Davidis Deo amabilissimi divinique ingenii viri*. Inc. Οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, κ. λ. Est unius tantum paginae Excerptum. COD. V.

II. pag. 2. *b.* Προλεγόμενα σὺν Θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Ἡλιοῦ φιλοσόφου. *Prolegomena cum Deo in Porphyrii Introductionem, excepta ab ore Eliae philosophi*. Inc. Μέλλοντες σὺν Θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, τὰ εἰωθότα ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν, κ. λ. Des. ταῦτα ἔχει ἡ παροῦσα πρᾶξις. Occurrunt etiam in Cod. XI. Plut. LXXI. supra pag. 7. §. I. ubi finis diversus.

III. pag. 7. *Porphyrii in quinque Voces Introductio*. Habes in Codice III. huius Plutei §. I.

IV. pag. 21. *b. Aristotelis Categoriae*. Ibid. §. II. Heic praecedit Aristotelis Vita, qualis Ammonii Commentario in easdem Categorias praefigitur edito Venet. apud Aldum MDIII. fol.

V. pag. 50. *Eiusdem de Interpretatione Liber*. Ibid. §. III.

VI. pag. 67. *b. Eiusdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. §. IV. & V. Horum librorum magna pars alia manu recentiori suppleta est.

VII. pag. 153. *Eiusdem Analyticorum posteriorum Libri II.* Ibid. §. VI. & VII. Heic tamen secundus Liber in fine diversus est; desinit enim: τέσσαρες ἐξ ἀνομοίων μετὰ ὁμοίυ, ἢ ἀνομοίυ τιθεμένου τοῦ συνάγοντος.

VIII. pag. 213. Εὐσύνοπτον σύνταγμα φιλοσοφίας. *Breve compendium philosophiae*. Inc. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρῶτον μὲν τὰ στοιχεῖα μανθάνυσι, κ. λ. Des. ἢ σοφιστικοὺς, ἢ καὶ ποιητικούς. Auctor Anonymus.

IX. pag. 232. *b. Aristotelis Topicorum Libri VIII.* In dicto Cod. III. §. VIII.

X. pag. 266. *Eiusdem de sophisticis elenchis*. Ibid. §. X.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saec. XI. usque ad pag. 213. ac deinceps Saeculi XIV. cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Constat foliis scriptis 278.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI ANNOTATIONES IN SOPHISTICOS ELENCHOS.

ALexandri Aphrodisiei in sophisticos Elenchos Commentarius, ut in Codice secundo COD. VI.

do huius Plutei, usque ad pag. 12. elegantissime exaratus, inde vero usque ad finem alia manu conscriptus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saec. XV. Constat foliis scriptis 80.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ Ε΄. ΦΩΝΑΣ.

AMMONII EXPOSITIO IN V. VOCES.

Ac praeterea

Eiusdem in Librum de Interpretatione Commentarius.

COD. VII. I. pag. 1. Ἀμμωνίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὰς πέντε φωνάς. *Ammonii philosophi expositio in quinque voces*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι. Des. πρότερον γὰρ δεῖ εἶναι ἄνθρωπον, εἶθ᾽ οὕτω γελαστικόν. Exstat & in Codice III. Plut. LXXI. §. V. sed in fine diversa.

II. pag. 35. Τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. *Eiusdem Commentarius in librum de Interpretatione*. Habes & in dicto Codice §. IX.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis scriptis 135.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ARISTOTELIS RESOLVTORIORVM PRIORVM LIB. SECVNDVS.

COD. VIII. Continet hic Codex *Aristotelis Analyticorum priorum Librum secundum*, cuius initium est: Ἐν πόσοις. Finis: ὡς ἐφ᾽ ἑνὸς αὐτὴν λαμβανόμενος. ἐν οἷς ἡ πρᾶξις & τὸ δεύτερον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σὺν θεῷ πληροῦται. Finem ideo longiorem dedimus, quia ab aliis supra recensitis exemplaribus differt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 40.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIENSIS COMMENTARIA IN LIBROS TOPICORVM ARISTOTELIS.

COD. IX. *Alexandri Aphrodisiei Commentarius in Topica Aristotelis*. Inc. Τὴν μὲν πρόθεσιν τὴν κατὰ τὴν τοπικήν. Des. οὕτω γὰρ ἔςαι τὴν αὐτοῦ τοῦ ὑπάρχειν τινί. Prodiit Graece Venetiis MDXIV. & MDXXVI. fol. Latine vero, interprete Guilelmo Dorotheo Veneto, ibidem MDXXIV. MDXLI. MDLIV. & alibi. Vide plura de hoc Commentario apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IV. pag. 67.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus, initio & fine suppletus. Constat foliis scriptis 176.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

I. pag. 1. *Aristotelis Categoriae*, ut in Codice III. huius Plutei §. II. COD. X.

II. pag. 36. *b. Eiusdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. §. IV. & V. Totus autem Codex uberrimis abundat scholiis marginalibus, ac glossis interlinearibus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. oscitanter ac propere exaratus, initio & fine nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 237.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI COMMENTARIVS IN PRIMVM LIBRVM PRIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

Alexandri Aphrodisiensis Commentarius in priorum Analyticorum Aristotelis librum primum. Inc. Ἡ λογική τε. Des. ἔχειν δύνασθαι ἀποδεδειγμένων. Concordat initium & finis cum edito Graece Venetiis apud Aldum, & Franciscum Asulanum MDXX. in fol. a p. 2. ad pag. 141. quam editionem prae manibus habuimus. Alias huiusce Operis editiones memorat Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. p. 66. anteriorem nimirum anni MCCCCLXXXIX. item Graece Venetiis, posteriores vero anni MDXXI. Florentiae in 4. & MDXXXVI. Venetiis in fol. cum Philopono &c. COD. XI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saec. XV. nitidissimus, in quo Aristotelis verba, quae per extensum adferuntur, rubrica sunt exarata. Constat foliis scriptis 288.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ARISTOTELIS DE INTERPRETATIONE.

Ac praeterea

Analytica, Topica, & Sophistici Elenchi.

I. pag. 1. *Aristotelis de Interpretatione Liber*, cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus, sine principio; incipit enim a verbis .... ῥῆμα δέ ἐςι τὸ προσσημαῖνον χρόνον, κ. λ. quae sunt prima Ca- COD. XII.

Capitis III. Huius fragmenti folium unum recentiore manu exaratum est.

II. pag. 18. *b. Eiusdem Analyticorum priorum Libri duo*. Vide in Cod. III. huius Plut. §. IV. & V.

III. pag. 110. *b. Eiusdem Analyticorum posteriorum Libri duo*. Ibid. §. VI. & VII. Libri secundi postrema sex folia, diversa manus supplevit.

IV. pag. 151. *Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Ibid. §. VIII.

V. pag. 226. *Eiusdem de sophisticis elenchis Liber*. Inc. Περὶ δὲ τῶν σοφιςικῶν. Imperfectus est; desinit enim in verbis,. οὐ λεκτέον τὸ συμπέρασμα . . . .

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIII. multis in locis restauratus, ac nova mann suppletus. Constat foliis scriptis 245.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIENSIS COMMENTARIVS IN PRIMVM LIBRVM PRIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

COD. XIII. *Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis Analyticorum priorum Librum primum Commentarius*, ut in Codice XI. huius Plutei, cum scholiis Graecis ad marginem, manu, ut videntur Angeli Politiani. In summa primae paginae ora nomen legitur *Benedicti Varchi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 194.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA CVM SCHOLIIS AMMONII.

COD. XIV. I. pag. 1. *Ammonii Hermeae Commentarius in decem Praedicamenta Aristotelis*, cum prolegomenis, quae inc. Ἐπειδὴ τῆς Ἀριςοτέλους ἐντὸς ἐθέλομεν, κ. λ. Videtur concordare cum illo, qui habetur in Codice III. Plut. LXXI. §. VII. Pag. 69. occurrunt hi versiculi iambici:

Τὸν δακτύλοις γράψαντα σὺν κεκτημένῳ,
Τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ,
Φύλαττε τὰς τρεῖς, ὦ τριὰς τρισολβία.
Hunc qui digitis scripsit una cum possidente,
Legentem cum alacritate,
Custodi tres, o Trias terbeata.

Inde alia manu, & intricatissimis litteris exaratum aliud pentastichon iambicum legitur ex persona cuiusdam ad laborum tolerantiam adhortantis, quod sequens est:

Πόνοι δάκνουσι τὰς ἀσυνήθεις, φίλε,
Καρχαρόδοντες κύνες ὥσπερ τὰς ξένους.
Τούτου δὲ σαφὴς δεῖξις ἐκ τῶν πραγμάτων.
Σαυτὸν μοχθεῖν ἔθιζε λοιπὸν, ὦ τέκνον,
Ὡ'σὰν φύγοις δήγματα χαλεπῶν πόνων.
Labores mordent non adsuetos, amice,
Vt canes dentibus asperi peregrinos.
Hoc autem aperte docet experientia.
Te igitur ipsum laboribus adsuefacito, fili,
Vt gravium effugias morsus laborum.

II. pag. ead. *b.* Sequitur Excerptum, ut in margine adnotatur, *Io. Damasceni*, cuius initium est: Ὅτι εἷς ἐςὶ Θεός. Des. ὑπερτελὴς καὶ προτέλειος. Tum pag. 72. sequuntur quaedam subscriptiones, quibus Codicis possessor nativitatis diem suorum filiorum adnotavit ab anno MCCXCIII. usque ad MCCCVI. eae vero sunt:

I. Ἡμέρᾳ σαββάτῳ, α' τοῦ Αὐγούςου μηνὸς τῆς ϛ' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἄννα ἔτει ,ςωα'.

II. Ἡμέρᾳ παρασκευῇ, θ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς τῆς θ' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Γέμμη ἔτει ςωδ'. ἥτις ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρὸς κύριον ἐξεδήμησε.

III. Ἡμέρᾳ ε'. ιζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς ι' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Γέμμη ἔτει ,ςωε'.

IV. Ἡμέρᾳ κυριακῇ, ιε' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἑλένη ἔτει ,ςωη'.

V. Ἡμέρᾳ τρίτῃ, κα' τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς α' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἀννέσια ἔτει ,ςωια'.

VI. Ἡμέρᾳ σαββάτῳ, α' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῆς δ' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ὁ ἐμὸς ὑὸς Νικόλαος ἔτει ,ςωιδ'.

Sequitur septima, sed ob marginem inferiorem lacerum vetustate, fere tota deperiit.

III. pag. ead. *b.* Occurrunt Excerpta quaedam *de metris ac pedibus Odarum Pindaricarum*. Pag. 73. *b. Versus quidam iambici, sacri*, ut videntur, *argumenti*, qui ob characteres minutissimos, ac mirum in modum nexibus implicitos, legi vix possunt: quemadmodum etiam aliud carmen iambicum in postremo folio, *Herculis Labores* complectens, ob evanidam scripturam, oculis omnino impervium est.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saeculi XIII. in primis ac postremis paginis male redactus, cuius scriptura, vetustiori penitus erasae superducta est. Constat foliis scriptis 75.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS CATEGORIAE.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera Logica.

I. pag. 1. *Aristotelis Categoriae*, ut in Cod. III. huius Plut. §. II. COD. XV.

II. pag. 23. *Eiusdem de Interpretatione*. Ib. §. III.

III. pag. 35. *Eiusdem Analyticorum priorum Liber primus*, cum scholiis, & glossis interlinearibus. Inc. Πρῶτον εἰπεῖν. Non est integer; desinit enim in verbis: καὶ ὅτι τελειῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.

IV. pag. 64. *Eiusdem de sophisticis elenchis*, ut in dicto Cod. §. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. madore passim coinquinatus, multisque in locis nova manu eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 90.

ΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA.

Ac praeterea

Commentarius in ipsa.

COD. XVI. ARistotelis Categoriae cum Prolegomenis, & Commentario Ammonii Hermeae F. Prolegomena inc. Ἐπειδὴ τῆς Ἀριστοτέλους ἐντὸς ἐθέλομεν. Des. δέκα οὖν ἐστὶ τὰ ὀφείλοντα προλέγεσθαι πάσης Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας. Tum pag. 5. inc. Textus Aristotelis: Ὁμώνυμα λέγεται. Commentarius inc. Εἰ μὲν ἂν αἱ ψυχαὶ ἄνω ἦσαν χωρὶς τοῦ σώματος. Aristotelis textus des. οἱ δὲ εἰωθότες ἐῤῥέθησαν. Comment. des. τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγυ γινομένης.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. propere admodum & oscitanter exaratus. Constat foliis scriptis 64.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA.

Adde

Eiusdem de Interpretatione Librum, & Ioannis Philoponi in Analytica Priora Commentarium.

COD. XVII. I. p. 1. ARistotelis *Categoriae*. Habes in Cod. III. huius Plut. §. II.

II. pag. 22. *Eiusdem de Interpretatione*. Ibid. §. III.

III. pag. 32. *Commentarius* (1) *Ioannis Philoponi in Aristotelis Analyticorum priorum Libros duos*. In primum inc. Σκοπὸς τῷ φιλοσόφῳ εἰπεῖν περὶ ἀποδείξεως, αὐτός φησιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόδειξις, συλλογισμός τίς ἐστιν. Des. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἔφθημεν προειπόντες. In secundum vero pag. 135. *b.* cui titulus: Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως σχόλια εἰς τὸ δεύτερον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους, post Aristotelis verba, inc. Σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας κατὰ μὲν Ἀλέξανδρον οὗτος. Des. ἀλλ' ἴσα καὶ ἀντιστρέφει.

Cod. Graecus papyraceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. multis in locis nova manu eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 195.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΠΙΚΑ.

ARISTOTELIS TOPICA.

ARistotelis *Topicorum Libri VIII.* ut in Cod. III. huius Plut. §. VIII. In hoc autem finis Libri VII. & VIII. diversus est ab illo; nam septimus post verba, ἱκανῶς ἐξηρίθμηνται, in quibus ille desinit, ita prosequitur: ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ τεχνολογεῖται, κ. λ. Des. καὶ τίς ἡ παρασκευὴ, quae scholiastis potius alicuius, quam ipsius Aristotelis verba videntur. Octavum vero post verba ἐκ τοῦ παρὰ πόδας, in quibus editio desinit, claudunt haec alia, quorum initium: τέλος δὲ ψυχὴ ὑπάρχει τοιαύτη οὖσα, οἷα δύνασθαι, κ. λ. Finis: ἡ δὲ πᾶσα ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα. Quae quidem unius circiter paginae spatium occupant, & pertinent ad Analyticorum posteriorum Librum II. amanuensis incuria, qui exemplaris, unde suum describebat, defectum minime advertit, perperam cum Topicorum postremis coniuncta. Huius autem fragmenti initium incidit in cit. Aristotelis edit. Tom. I. pag. 179. lin. penultima. In ultima pagina Codicis integumento adfixa possessoris forte nomen legitur, his verbis: *Gorus Prior sanctae Crucis, Camerarius Generalis & Ord. Lucen. Ep.* Hanc subscriptionem iisdem prorsus verbis exhibebant etiam Codices XII. & XXI. Plut. LX. sed quum nexibus ita perplexis exarata sit, ut ambigue admodum percipi possit, aliam coniecturam nostram proferimus, ita legentes: *Gorus prior sanctae Crucis, Zamerarius Generalis, & Dominus Iuan. Episc.* Vtra verior sit aliis iudicandum relinquimus. Montfauc. ita legit: *Liber Goti* (typographi forte error) *Prioris sanctae Crucis, Generalis Domini Lucani Episcopi*. COD. XVIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saeculi XV. cum notulis quibusdam in margine. Constat foliis scriptis 118.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΡΑ.

ARISTOTELIS PRIORA RESOLVTORIA.

I. pag. 1. ARistotelis *Analyticorum priorum Libri I. pars prima*, incipiens a verbis, Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί, κ. λ. praemisso titulo: Περὶ γενέσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν προτέρων τὸ πρῶτον τῇ τάξει. Τμῆμα πρῶτον. Desinit in verbis: καὶ πρὸς ἄλλους οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων σχημάτων. Sunt Libri primi septem Capita priora, quae habentur in edit. a pag. 51. ad pag. 60. COD. XIX.

II.

(1) Nomen quidem auctoris in summo paginae margine scriptum reciso Codice periit, sed esse Ioannem Philoponum patet ex Cod. XX. huius Plutei.

II. pag. 18. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σχόλια καὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου τῶν εἰς τὰ τρία τὸ πρῶτον. *Ioannis grammatici Alexandrini in primum Librum priorum Analyticorum scholia & adnotationes e congressibus Ammonii Hermeae, & quidem trium partium pars prima*. Inc. Ἤδη μὲν ὑμῖν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται συγγράμμασιν. Des. ἐκείνων ἐπιμνησθῆναι εὔλογον. Postrema quinque huius Commentarii folia, manu recentiori suppleta sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 66.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΡΑ.

ARISTOTELIS PRIORA RESOLVTORIA.

COD. XX. *Aristotelis priorum Analyticorum Libri duo cum Commentariis Ioannis Philoponi*. Commentarius in librum primum, seu potius in partem libri I. quae agit περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, inc. Πρῶτον περὶ τοῦ σκοποῦ ῥητέον. Σκοπὸς τῷ φιλοσόφῳ εἰπεῖν περὶ ἀποδείξεως. Des. δύο εἰσὶν, ἥ τε ἁπλῆ, καὶ ἡ ἐκ μεταθέσεως· αἱ δὲ λοιπαὶ περιτταί. In Librum vero secundum, post Aristotelis textum, Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι, κ. λ. inc. Σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας κατὰ μὲν Ἀλέξανδρον. Des. καὶ εἰ λαμβάνονται, ὡς ἐν τῷ β΄ σχήματι τὸ καθόλου ἀνάγκη ...... Finis desideratur. Heic notandum, Aristotelis textum non indicari tantum, sed per extensum referri, ac singulis ipsius sectionibus Commentarios subiici.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 183.

ΔΕΞΙΠΠΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΠΟΡΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΥΣΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

DEXIPPI DVBITATIONES ET SOLVTIONES IN PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS DIALOGVS.

COD. XXI. I. pag. 1. Δεξίππου φιλοσόφου Πλατωνικοῦ τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων τὸ πρῶτον. ἔστι δὲ διαλογικὸν τὸ σύγγραμμα, καὶ τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα αὐτὸς ἔστος ὁ Δέξιππος, καὶ Σέλευκος. *Dexippi philosophi Platonici dubitationum, & solutionum in Aristotelis Categorias Librorum trium Liber I. est autem opus ad instar dialogi conscriptum: dialogi vero personae sunt idem Dexippus, & Seleucus*. Hoc idem Opus habes supra in Codice XXXIII. Plut. LXXI. §. IV. quem vide; cum ipso enim concordat, excepto libri tertii fine, qui in hoc Codice sex circiter versus est longior, & desinit: φύσει ἄρα ἐνυπάρξει τῇ φωνῇ τὸ μέγεθος καὶ ἡ μικρότης. Praeterea huic etiam tertio Libro Capitum Tabula praecurrit, quae in illo deerat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. nitidissimus, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 38.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

AMMONII EXPOSITIO IN PORPHYRIVM.

I. pag. 1. PRolegomena quaedam occurrunt in philosophiam, quorum initium est: Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων λόγων, ... εἰδέναι, τί ἐστι φιλοσοφία, κ. λ. Quae quidem verba videntur ad Ammonium pertinere, cuius expositio in quinque Porphyrii Voces eodem ferme modo exorditur, quaeque in hoc ipso Codice paullo inferius occurrit: sed in progressu deinde inter se discrepant. Definit imperfecte in verbis μὴ παρεκτεινομένην δὲ . . . foliis quatuor vacuis ad reliqua supplenda relictis. COD XXII.

II. pag. 9. *Porphyrii Introductio in quinque Voces*, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. III.

III. pag. 23. *Ammonii Hermeae F. Commentarius in quinque Porphyrii Voces*, ut in Cod. XXXV. Plut. LXXI. §. II.

IV. pag. 73. *Aristotelis Praedicamenta*, ut in Cod. V. Plut. LXXI. §. II.

V. pag. 94. b. *Ammonii philosophi in eadem Praedicamenta Commentarius*, ut in dicto Cod. III. Plut. LXXI. §. VII. Finis tamen diversus.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saeculi XIII. Constat foliis scriptis 136.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

AMMONII EXPOSITIO IN LIBRVM DE INTERPRETATIONE ARISTOTELIS.

AMmonii Hermeae Commentarius in Librum Aristotelis de Interpretatione, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. IX. quem vide. COD. XXIII.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saeculi XIII. vetustate male redactus, & in fine, plurimis foliis recentissima manu suppletus. Constat foliis scriptis 254.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗΝ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBRVM POST. ARISTOTELIS.

THemistii Paraphrasis Analyticorum posteriorum Aristotelis, ut in Cod. XXXII. Plut. LXXI. §. XI. quem vide. Secundus tamen Liber, praeter lacunas aliquot, quibus ad- COD. XXIV.

adſperſus eſt, mutilus quoque eſt in fine: deſinit enim in verbis, τοῖς μὲν οὖσιν ὂν, τοῖς δὲ . . . . . . quae in editione inibi citata incidunt in pag. 11. *b.* lin. 3. ac propterea in margine ſcriptum eſt λείπει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cum lacunis aliquot in primis, & ultima pag. Conſtat foliis ſcriptis 30.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN PRIMVM LIBRVM DE DEMONSTRATIONE ARISTOTELIS.

COD. XXV. THemiſtii Paraphraſis in primum & ſecundum librum. Analyticorum poſteriorum Ariſtotelis*, ut in Cod. XXXII. Plut. LXXI. §. XI. quem vide. In hoc tamen Codice ſecundus Liber deſinit in verbis, ϗ γνῶσιν παντὸς ἐπιςητοῦ, quae in edit. paullo ante finem occurrunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 42.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

PRAXES DAVID IN PORPHYRIVM.

COD. XXVI. I. pag. 1. *PRolegomena philoſophiae excepta ab ore Davidis, Deo amabiliſſimi, & divini ingenii viri*. Vide in Codice I. huius Plutei §. I.

II. pag. 33. *Prolegomena in Iſagogen Porphyrii excepta ab ore Davidis eiuſdem*. Ibid. §. II.

III. pag. 78. Sequitur fragmentum allocutionis cuiuſdam ἀδεσποτον, & ἀκέφαλον, characteribus ita evanidis, ut prima quidem verba nullatenus oculis expiſcari queas; poſtrema vero haec ſunt: κἂν ταύτην κακοῦσαν χωρήσῃς εἰς δύναμιν, αὐτός τε θεὸς γένοιο, καὶ . . . . . . ἐξεργάσαιο. Videtur autem moralia praecepta continere.

IV. pag. 82. Τοῦ ὑπερτίμου ϗ πρώτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελλοῦ κατὰ τοῦ Σαββαΐτου. *Honoratiſſimi & philoſophorum principis Pſelli contra Sabbaitam*, iambici verſus CCXXXI. Inc.

Πρὸς τὸν σάταν σε τὴν ἔχιδναν τοῦ βίου.

Deſ.

Α'λλ' ἡδέως ἔςερξε τὴν κωμῳδίαν.

memorantur ab Allatio in Diatriba de Pſellis Fabric. edition. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 60.

V. pag 83. Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ςίχοι τριακόσιοι εἴς γενόμενοι πρός τινα Βαρέα. *Philoſophi Domini Theodori Prodromi verſus CCCI. adverſus quemdam Baryn* conſcripti. Inc.

Τί φατὲ σεμνὴ ϗ σοφὴ γερουσία.

Deſ.

Εἰς πραέων γῆν, εἰς τὸν ἄνωθεν βίον.

Non CCCI. ſed CCXCII. verſus iambici ſunt, iidemque atque illi, ex quibus excerpta quaedam adfert Fabricius Bibl. G. Vol. VI. pag. 817. ſeq. Geſnerus *Bareum*. Gaulminus *Baream* vocat; ſed nomen hominis Βαρὺς, ad quod alludens Theodorus, etymologiam ex βαρ *filius*, & ὗς *ſus* derivat. Vide plura apud Fabric. loc. cit.

VI. pag. 85. *Ariſtotelis Topicorum Liber I.* ut in edit. a pag. 179. ad pag. 194.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIII. nonnullis in locis alia manu eleganter ſuppletus. Conſtat foliis ſcriptis 94.

FINIS PLVTEI LXXII.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXIV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXI. ET VNVM GRAEC. LAT. EDITVM.

CODEX I.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ.

HIPPOCRATES.

I. p. 1. Raecedit Ἱπποκράτους πίναξ ἔχυσα διστριάκοντα λόγους. *Hippocratis Tabula continens sexaginta Libros*. Pag. ead. *b.* Ἱπποκράτους λεξικὸν κατὰ σοιχεῖον. *Hippocratis Lexicum iuxta litteras alphabeti*. Inc. Α᾽γκυρομήλη, ἄγκιςρον. ἄγροφον, ὀρεινόν. Def. ὅτι κὴ ὥρα ἡ φροντίς. ὥρσυ, ἐνιαυτοῦ. Triplex Hippocratis dictionum Onomasticon habetur in celeberrima Hippocratis & Galeni Operum edit. Gr. Lat. Parif. MDCLXXIX. fol. curante Renato Charterio, Tom. II. a pag. 81. ad pag. 144. quorum primum Galeni, Erotiani secundum, tertium vero Herodoti; nostri vero Codicis Lexicon duobus primis aliquanto brevius est, tertio autem uberius.

II. pag. 8. *b.* Ἱπποκράτυς γένος κὴ βίος κατὰ Σωρανόν. *Hippocratis genus & vita secundum Soranum*. Inc. Ἱπποκράτης τὸ γένος μὲν ἦν Κῶος. Def. τὺς αὐτοῦ παῖδας λέγεται γενέσθαι. Habetur impressa in eius Operum edit. G. L. Venetiis apud Iuntas MDLXXXVIII. fol. curante Hieronymo Mercuriali Foroliviensi Tom. I. Clafs. I. pag. 1. quam nos editionem in huius recensione Codicis prae manibus habuimus.

III. p. 9. *b.* Ἱπποκράτυς ὅρκος. *Hippocratis Iuramentum*. Inc. Ὄμνυμι Ἀπόλλωνα. Def. τἀναντία τουτέων. Ibid. Tom. II. Classe IV. pag. 1.

IV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ νόμος. λόγος β'. *Eiusdem Lex. Liber II.* Inc. Ἡ ἰητρικὴ τεχνέων. Def. ἐπιςήμης. Ibid. pag. 8.

V. pag. 10. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τέχνης. λόγος γ'. *Eiusdem de Arte. Lib. III.* Inc. Εἰσί τινες. Def. ἀκέσωσιν. Ibid. p. 10.

VI. pag. 12. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρχαίας ἰητρικῆς. λόγος δ'. *Eiusdem de veteri medicina. Lib. IV.* Inc. Ὁκόσοι ἐπεχείρησαν. Def. ἀπέχον. Ibid. pag. 18.

VII. pag. 18. *b.* Τοῦ αὐτοῦ παραγγελίαι. λόγος ε'. *Eiusdem Praeceptiones. Liber V.* Inc. Χρόνος ἐςίν. Def. ὀνησίφορος. Ib. p. 3.

VIII. pag. 20. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐσχημοσύνης. λόγος ς'. *Eiusdem de decenti ornatu. Liber VI.* Inc. Οὐκ ἀλόγως. Def. καθίςανται. Ibid. pag. 40.

IX. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσιος ἀνθρώπου. λόγος ζ'. *Eiusdem de natura hominis. Liber VII.* Inc. Ὅς τις μέν. Def. τυτέων ἡ κύςις ψωριᾷ. Ibid. Tom. I. Claff. I. pag. 4. Finis autem adlatus incidit in pag. 12. lin. 54. A verbis autem sequentibus, Οἱ πλεῖςοι τῶν πυρετῶν, κ. λ. novum Librum exorditur, adiecto titulo, Περὶ πυρετῶν, *de febribus*, coniungitque cum alio eiusdem Hippocratis Libro, qui inscribitur *de salubri diaeta*, & habetur Tom. II. Clafs. III. pag. 366. & inc. Τοὺς ἰδιώτας. Def. ὠφελέεσθαι.

X. pag. 27. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ γονῆς. λόγος η'. *Eiusdem de genitura. Liber VIII.* Inc. Νόμος μέν. Def. ὃν ἔλεγον. Ibid. Tom. II. Clafs. III. pag. 10.

XI. pag. 29. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσεως παιδίυ. λόγος θ'. *Eiusdem de natura pueri. Liber IX.* Inc. Ἦν ἡ γονή. Def. τέλος ἔχει. Ibid. pag. 17.

XII. pag. 36. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄρθρων. λόγος ι'. *Eiusdem de articulis. Liber X.* Inc. Ὦμου δὲ ἄρθρον. Def. κατὰ λόγον τὸν πρότερον. Ibid. Tom. I. Claff. I. pag. 285.

XIII. pag. 58. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ χυμῶν. λόγος ἑνδέκατος. *Eiusdem de humoribus. Liber undecimus.* Inc. Τὸ χρῶμα τῶν χυμῶν. Def. ἐπιπονώτερος. Ibid. pag. 358. Titulo autem adlato ab eadem librarii manu sequens monitum adiunctum est: Γνήσιον εἶναι τοῦτο Ἱππο-

ποκράτους φησὶν ὁ Γαληνὸς, πλὴν ἐστιν εὑρεῖν τινα μὲν ἐς βραχυλογίαν ἐσχάτην ἐσφιγμένα, τινὰ δὲ ἐκτεταμένα τοῦ συμμέτρου πλέον.

XIV. pag. 61. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τροφῆς. λόγος ιβ'. *Eiusdem de alimento. Liber XII.* Inc. Τροφὴ καὶ τροφῆς. Des. τροφῆς ὄχημα. Ibid. p. 353. Heic quoque post titulum adiicitur sequens monitum: Τοῦτο τὸ σύγγραμμά φησιν ὁ Γαληνὸς μὴ εἶναι Ἱπποκράτους· πλὴν ἀλλ' οὐδὲ πάλιν τοῦ τυχόντος σοφοῦ· καὶ ἴσως ἂν ἢ τοῦ Θεσσαλοῦ· δοκεῖ δὲ ὑπὸ Ἡροφίλου συγκεῖσθαι.

XV. pag. 62. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑλκῶν. λόγος ιγ'. *Eiusdem de ulceribus. Lib. XIII.* Inc. Ἕλκεα ξύμπαντα. Des. ἐσάναι. Ibid. pag. 365.

XVI. pag. 66. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερῆς νόσου. λόγος ιδ'. *Eiusdem de sacro morbo. Liber XIV.* Inc. Περὶ τῆς ἱερῆς νόσου. Des. καὶ πάσης ἄλλης τοιαύτης βαναυσίης. Ibid. Tom. II. Class. III. p. 345. Titulus quidem huic Libro in principio nullus est in Codice, sed in fine tantum legitur: Τέλος τοῦ περὶ ἱερῆς νόσου. Praevium tamen legitur huic Libro monitum sequens: Οὐ γνήσιον Ἱπποκράτους τοῦτο λέγει ὁ Γαληνὸς, ἀξιολόγου δέ τινος ἀνδρὸς, καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν, καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν. Ἱπποκράτους γὰρ οὐδὲν δοκεῖ ἔχειν, οὔτε κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἑρμηνείας, οὔτε κατὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς διανοίας.

XVII. pag. 70. *b.* Ἱπποκράτους γνήσιον ἢ νόσων περι. λόγος ιε'. *Hippocratis genuinum est de morbis. Liber XV.* Inc. Ὅς ἂν περὶ ἰήσεως θέλῃ. Des. καὶ ἀποθνήσκει. Tum subditur: Τέλος τοῦ περὶ νούσων πρώτου. *Finis Libri primi de morbis.* Ibid. pag. 96.

XVIII. pag. 78. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόσων δεύτερον. λόγος ις'. *Eiusdem de morbis II. Liber XVI.* Inc. Οὐρέεται πολλόν. Des. καὶ ὑποκλύζει. Ibid. pag. 115.

XIX. pag. 92. Τοῦ αὐτοῦ περὶ νούσων τρίτον. λόγος ιζ. *Eiusdem de morbis III. Liber XVII.* Inc. Περὶ μὲν οὖν πυρετῶν. Des. χολὴν ἕλκει. Ibid. pag. 149.

XX. pag. 97. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόσων τέταρτον. λόγος ιη'. *Eiusdem de morbis IV. Liber XVIII.* Inc. Τοῦ ἀνθρώπου ἐς τὴν γένεσιν. Des. σημεῖα αὐτοῦ τάδε. Ibid. pag. 163.

XXI. pag. 106. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν. λόγος ιθ'. *Eiusdem de adfectionibus. Liber XIX.* Inc. Ἄνδρα χρή. Des. ἢ ὠφελέει. Ibid. pag. 35. In principio habetur: Τοῦτο δὲ ὁ Γαληνὸς τοῦ Πολύβου λέγει εἶναι.

XXII. p. 114. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν. λόγος κ'. *Eiusdem de internis adfectionibus. Liber XX.* Inc. Ἦν ἡ τοῦ πνεύμονος ἀρτηρίη. Des. καὶ μέλιτι. Ibid. pag. 56.

XXIII. pag. 131. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης πρῶτον. λόγος κα'. *Eiusdem de diaeta*, sive *victus ratione I. Liber XXI.* Inc. Εἰ μέν μοί τις. Des. ἀλλοιῶσαι. Ibid. pag. 372.

XXIV. pag. 138. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης δεύτερον. λόγος κβ'. *Eiusdem de diaeta II. Liber XXII.* Inc. Χωρίων δὲ θέσιν. Des. τὴν δίαιταν ἡσυχῇ. Ibid. pag. 390.

XXV. pag. 145. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης τρίτον. λόγος κγ'. *Eiusdem de diaeta III. Liber XXIII.* Inc. Περὶ διαίτης ἀνθρωπίνης. Des. ἔχει οὖν περὶ τούτων ταῦτα ὧδε. Tum subditur: Τέλος τοῦ τρίτου τῶν διαιτητικῶν. Ibid. p. 407. Finis autem ideo diversus est ab editione, quia huic tertio *de diaeta* Libro adnectitur initium Libri sequentis *de Insomniis*, usque ad verba: Ὁκόσα τῶν ἐνυπνίων, κ. λ. unde libri initium sumitur, uti mox videbis. Hac super re vide Hieronymi Mercurialis notam primam ad dictum Librum *de Insomniis*, cit. Tom. & Class. pag. 502.

XXVI. pag. 150. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. λόγος κδ'. *Eiusdem de Insomniis. Liber XXIV.* Inc Ὁκόσα τῶν ἐνυπνίων. Des. ξὺν τοῖσι θεοῖσιν. Ibid. pag. 496. Prima autem verba incidunt in p. 497. lin. 4.

XXVII. pag 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὄψιος. λόγος κε'. *Eiusdem de Visu. Liber XXV.* Inc. Αἱ ὄψιες. Des. ποιέεσθαι. Ibid. Class. IV. pag. 56.

XXVIII. pag. 154. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρισίμων. λογος κς'. *Eiusdem de diebus iudicatoriis. Liber XXVI.* Inc. Μέγα κέρδος ἡγέομαι. Des. τῶν πυρετῶν. Ibid. Class. III. pag. 431.

XXIX. pag. 155. Τοῦ αὐτοῦ ἀφορισμοί. Τμῆμα πρῶτον. *Eiusdem Aphorismi. Sectio prima.* Inc. Ὁ βίος βραχύς. Vltima sectio, nempe septima, des. νομίζειν ἀνίατα. Tom. I. Class. I. a pag. 39. usque ad 71.

XXX. pag. 164. Τοῦ αὐτοῦ προγνωστικόν. *Eiusdem Praenotionum Liber.* Inc. Τὸν ἰητρόν. Des. σημειοῦσθαι. Ibid. pag. 73.

XXXI. pag. 169. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς διαίτης ὀξέων· οἱ δὲ περὶ πτισάνης· οἱ δὲ πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας. *Eiusdem de victus ratione in morbis acutis; alias de ptisana; alias vero ad Cnidias sententias.* Inc. Οἱ ξυγγράψαντες. Des. καὶ θεράπευε. Ibid. pag. 212. ubi vide notam primam pag. 240. de variis huius Libri inscriptionibus.

XXXII. pag. 182. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσῶν. *Eiusdem de flatibus.* Inc. Εἰσί τινες τῶν τεχνέων. Des. οὐδὲ πιστότερος. Ibid. Class. II. pag. 23.

XXXIII. pag. 185. Τοῦ αὐτοῦ μοχλικόν. λόγος λα' *Eiusdem Mochlicus*, seu *de ossibus impellendis. Liber XXXI.* Inc. Ὀστέων φύσις. Des. ἐκπίπτευσιν. Ibid. Class. I. p. 340.

XXXIV. pag. 190 Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀστέων φύσιος. λόγος λβ'. *Eiusdem de ossium natura. Liber XXXII.* Inc. Ὀστέα χειρός. Des. χρωμάτων. Ibid. Class. II. pag. 40.

XXXV. pag. 193. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγμῶν. λόγος λγ'. *Eiusdem de fracturis. Liber XXXIII.* Inc. Ἐχρῆν τὸν ἰητρόν. Des. τῶν πρόσθεν γεγραμμένων. Tom. I. Class. I. pag. 259.

XXXVI. pag. 204. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κατ' ἰητρεῖον. λόγος λδ'. *Eiusdem de officina medici. Lib. XXXIV.* Inc. Ὅμοια, ἢ ἀνόμοια. Des. μήτε ἐνσείηται. Ibid. Class. I. p. 335.

XXXVII. pag. 207. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐγκατατομῆς ἐμβρύου. λόγος λε'. *Eiusdem de exsectione fetus. Liber XXXV.* Inc. Περὶ δὲ τῶν μὴ κατὰ τρόπον κυϊσκομένων, ἀλλ' ἐγκατατεμνομένων

νων οὕτω. πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν γυναῖκα σινδόνα, κ. λ. Def. σιτία μέτρια. Ibid. Claff. IV. pag. 45.

XXXVIII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ γυναικείων. λόγος λϛ'. *Eiufdem de morbis muliebribus. Liber XXXVI.* Inc. Τὰ δὲ ἀμφὶ, κ. λ. Def. χρεόμενος ἐμβαλλέσθω. Ibid. Claff. III. p. 217. Finis tamen diverfus.

XXXIX. pag. 231. *b.* Τοῦ αὐτοῦ γυναικείων τὸ δεύτερον. λόγος λζ'. *Eiufdem de morbis muliebribus II. Liber XXXVII.* Inc. Ῥόος λευκὸς ἐν τῇσι. Def. ἐν οἴνῳ διακλυζέσθω. Ibid. pag. 273.

XL. pag. 250. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀφόρων. λόγος λη'. *Eiufdem de fterilibus. Liber XXXVIII.* Inc. Περὶ μὲν τῶν γινομένων. Def. προβολὴν τῷ σιδήρῳ. Ibid. pag. 318.

XLI. pag. 256. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπικυήσιος. λόγος λθ'. *Eiufdem de fuperfetatione. Liber XXXIX.* Inc. Ὁκόταν ἐπικυΐσκηται. Def. καὶ καθαίρεται. Ibid. pag. 333.

XLII. pag. 260. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑπταμήνων. λόγος μ'. *Eiufdem de feptimeftri partu. Liber XL.* Inc. Οἱ δὲ ἑπτάμηνοι. Def. τάδε γράφω. Tom. I. Claff. II. pag. 32.

XLIII. pag. 262. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀκταμήνου. λόγος μα'. *Eiufdem de octimeftri partu. Liber XLI.* Inc. Περὶ δὲ ὀκταμήνου. Def. περίοδον ἑκάστην. Ibid. pag. 37.

XLIV. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθενίων. λόγος μβ'. *Eiufdem de virginum morbis. Liber XLII.* Inc. Ἀρχή μοι. Def. ταῦτα πάσχουσι. Tom. II. Claff. III. pag. 343.

XLV. pag. 263. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γυναικείης φύσιος. λόγος μγ'. *Eiufdem de natura muliebri. Liber XLIII.* Inc. Περὶ δὲ τῆς γυναικείης. Def. ἐν ὕδατι εὐώδει. Ibid. pag. 187.

XLVI. pag. 276. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου. λόγος μδ'. *Eiufdem de exfectione pueri. Liber XLIV.* Inc. Ἐγκατατομὴν παιδίου ποιήσεις οὕτως. Πρῶτα μὲν ἐπὶ τὴν γυναῖκα σινδόνα, κ. λ. Def. σιτία μέτρια. Ibid. Tom. II. Claff. IV. pag. 45. fub titulo *De exfectione fetus.* Eft idem Liber, ac fuperior fub §. XXXVII. paucis tantummodo in principio mutatis.

XLVII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ προῤῥητικὸς πρῶτος. λόγος με'. *Eiufdem Praedictionum Liber I. Liber XLV.* Inc. Οἱ κωματώδεες ἐν ἀρχῇσι. Def. φλαῦρα. Ibid. Tom. II. Claff. III. p. 435.

XLVIII. pag. 280. Τοῦ αὐτοῦ προῤῥητικὸς δεύτερος. λόγος μϛ'. *Eiufdem Praedictionum II. Liber XLVI.* Inc. Τῶν ἰητρῶν. Def. φύεται. Ibid. pag. 443.

IL. pag. 287. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ συρίγγων. λόγος μζ'. *Eiufdem de fiftulis. Liber XLVII.* Inc. Σύριγγες δὲ γίνονται. Def. καταπλάττεσθαι. Ibid. pag. 361.

L. pag. 289. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἱμοῤῥοΐδων. λόγος μη'. *Eiufdem de haemorrhoidibus. Liber XLVIII.* Inc. Αἱμοῤῥοΐδων τὸ μέν. Def. ὡς μάλιστα. Ibid. pag. 358.

LI. pag. 290. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κωακαὶ προγνώσεις. λόγος μθ'. *Eiufdem Coacae praenotiones. Liber IL.* Inc. Οἱ ἐκ ῥίγεος. Def. γίνεται δὲ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ. Ibid. pag. 463. Brevior tamen multo eft in Codice, quam in editione; ultima enim verba, quae retulimus, incidunt in pag. 474. lin. 53.

LII. pag. 295. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐπιδημίων πρῶτον. λόγος ν'. *Eiufdem de morbis popularibus I. Liber L.* Inc. Ἐν Θάσῳ φθινοπώρου, κ. λ. Vltimus, qui eft VII. def. ἔσωθεν. Tom. I. Claff. I. a pag. 87. ufque ad pag. 209. quorum fingulorum initia, & fines inter fe mirifice conveniunt.

LIII. pag. 343. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. *Eiufdem Epiftolae*, numero XXVII. quotquot funt in edit. cit. Claff. IV. a pag. 59. ad p. 90. eumdemque cum ipfis ordinem obtinent. Notandum interim eft, adnotationibus variis rubrica confcriptis adfperfos ubique effe huius nitidiffimi Codicis margines; quemadmodum etiam earum rerum capita, de quibus in fingulis libris agitur, titulis rubris appofitis invicem diftingui; quod in editione minime fit, ubi omnia continua dictione exhibentur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saeculi XV. optimus, ac nitidiffimus. cuius fingula Opera initialibus litteris aureis, variifque coloribus funt instructa; prima vero pagina praeter alia huiufmodi ornamenta, Mediceum quoque ftemma egregie depictum exhibet. Conftat foliis fcriptis 356.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ.

PAVLLI AEGINETAE MEDICI OPTIMI LIBRI SEPTEM.

Nec non

Damnafti, Galeni, Iacobi Pfychrefti, ac Palladii brevia quaedam Excerpta.

I. pag. 1. PAulli Aeginetae infigne artis Medicae compendium Libris VII. continet hic antiquiffimus Codex. Titulus prooemio praemiffus, ac rubrica exaratus, omnino evanuit. Inc. Praefatio: Οὐχ ὡς τῶν παλαιοτέρων. Def. πρώτου γράμματος. Mox pag. 3. qui in editione continuatur, feiunctus occurrit in Codice, *elenchus Capitum Libri I.* quae funt centum, & conveniunt cum editione Bafileenfi Graeco-Latina A. MDXXXVIII. fol. quam prae manibus habuimus, tum in hoc, tum in aliis huius elegantiffimi fcriptoris Codicibus recenfendis. Capitum diftinctiones titulique ab ipfo funt auctore adpofiti, ut patet ex Lib. VII. Cap. 18. & Lib. II. C. 26. πλατυκωτέραν δὲ τὴν ἴασιν εὑρήσεις τούτων ἐν τῷ περὶ ῥίγους ἀμέτρου καὶ ψύξεως κεφαλαίῳ με'. Inc. Lib. I. Τῶν συμπιπτόντων. In fine Lib. VII. nonnulla difcrepare a mox citata editione comperimus; nimirum in fine Capitis κε'. quod infcribitur Περὶ ἀντεμβαλ- COD. II.

βαλλομένων ἐκ τῶν Γαληνοῦ, *De succedaneis ex Galeno*, post verba, ἀντὶ ὠκιμοειδὲς ἡδύοσμον ἄγριον, sequitur in Codice: Α'ντὶ ὤχρας, μισυκύπριον. Α'ντὶ ὠοῦ πυρῶν μέλι, ἢ ἕψημα. Α'ντὶ ὠοῦ τὸ λευκὸν, γάλα γυναικεῖον. Vbi notandum, ea, quae Montfauconius, tamquam distincta a Paulli Aeginetae scriptis enunciat, nimirum *Librum continentem varias condituras medicamentorum, cuius primum Caput de purgantibus simplicibus medicamentis quaecumque bilem flavam evacuant; lexicon antemballomenon, & tractatum de ponderibus*, ad Paullum Aeginetam pertinere, & eius Librum septimum claudere, qui in Codice desinit in verbis, τὸ μέγα μύςρον (1). . . . Το ὀξύβαφον. . . ὁ κύαθος. . . Τὸ μικρὸν μύςρον . . . quae in edit. incidunt in pag. 305. lin. 38. Deinde sequuntur in Codice Σημεῖα ςαθμῶν, *Signa ponderum*, seu notae, quibus varia ponderum genera denotantur. Tum p. 281. Ο'νόματα τῶν ἰατρικῶν ἐργαλείων κατὰ ςοιχεῖον, ἃ ἐν ταῖς χειρουργίαις χρώμεθα. *Nomina medicorum instrumentorum, quibus in chirurgicis operationibus utimur*.

II. pag. 281. *b*. Δαμνασοῦ ἐκ τοῦ περὶ κυησῶν καὶ βρεφῶν θεραπείας. *Damnasti ex eius scriptis de curatione puerperarum & infantium*, Excerptum. Inc. Τὸ ἑπταμηνιαῖον ἀφροῦται μὲν, κ. λ. Huius autem Excerpti Capita sunt:

I. περὶ τῶν γονίμων καὶ τελειουμένων.
II. τὸ ὀκταμηνιαῖον.
III. τὸ ἐννεαμηνιαῖον.
IV. τὸ δεκαμηνιαῖον. Nulla de hoc Medico apud Fabric. mentio fit.

III. pag. ead. Γαληνοῦ περὶ τῶν ἑπταμήνων. *Galeni de septimestri partu*, Excerptum. Inc. Τῆς κυήσεως οὐχ εἷς ὡρισμένος, κ. λ. Des. τῶν ἐν τοῖς εὐωνύμοις. Desumtum est ex longiori Galeni Libello *de septimestri partu*, qui in edit. Paris. Charteriana MDCLXXIX. fol. incidit in Tom. V. pag. 347.

IV. pag. 282. Sequitur cuiusdam *Iacobi Psychresti* (2) *Emplastrum*, cui titulus: Ι'ακώβου Ψυχρίςου Βυζαντιαίου ἐνλατικὸν λεγόμενον γαρέλαιον, ὃ ἐκεύασεν ἡ λυσία, ἢ ἀρχηγὸς, ἢ τυφάς, Inc. Στέαρ καμήλου ἀνδριῶντος, κ. λ. Iacobus iste citatur Aëtio Tetrabibl. III. Serm. IV. Cap. XLIII. & Alexandro Tralliano Lib. V. Cap. IV. & alibi. Eumdem autem esse cum Iacobo Christo putat Fabric. Bibl. Graec. Vol. XIII. pag. 251. ita dictum, quod in curatione morborum humectantibus frequenter cibis uteretur: *christus* enim est *unctus*, uti vertit etiam Albanus Torinus. Suidas *Psychochristum* vocat, eumque Hesychii filium, ac medicum doctissimum appellat.

V. pag. ead. *b*. Ε'κ τῶν Παλλαδίου σοφιςοῦ περὶ βρώσεως καὶ πόσεως. *Ex Palladii sophistae scriptis de cibo & potione*, Excerptum. Inc. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὸ ςόμα δεξάμενον τὴν τροφὴν, κ. λ. Des. ὃ πρώτως δέχεται τὸν κόπρον. Sequuntur tandem diversa manu exarata quaedam item medica, quae ob characterum tum exilitatem, tum evanidas formas vix legi possunt.

Hoc quod dixi celeberrimum artis Medicae compendium, constat libris septem collectis ex antiquioribus Medicis, Galeno imprimis, Aëtio, Alexandro Tralliano, & Oribasio. Libro primo hygiines institutionem, sive ὑποτύπωσιν, & praecepta de tuenda valetudine auctor tradit: libro secundo, & tertio de morbis internis; quarto, & quinto de venenis, morsibus, ictibus, laesionibusque, & malis externis corpus adficientibus; sexto, omnium praeclarissimo, chirurgicam disciplinam; septimo denique materiam medicam ordine alphabetico, ac de simplicibus & compositis medicamentis succedaneis, & de mensuris ac ponderibus. Prodierunt primum Graece ex aedibus Aldi, & Andreae Asulani soceri A. MDXXVIII. Altera editio Graeca melior Basileensis ex officina Andreae Cratandri MDXXXVIII. fol. quam sub oculos habemus, debetur Hieronymo Gemusaeo, qui Epistola praefixa ad Philippum Cosseium, Constantiae Galliarum Episcopum, ita profitetur hunc se scriptorem restaurasse: οὐ λέγω, inquit, μεγαλοπρεπῶς, οὐδὲ τραγικῶς, ἀλλ' ἁπλούςερον καὶ ἀληθέςερον φράσω, *ut si conferatur cum priore editione, dici profecto id posset, quod est apud Poëtam, quantum mutatus ab illo est*. Titulus etiam Voluminis idem praesefert, *collatione* scilicet *vetustissimorum exemplarium magna fide ac diligentia emendatum & restitutum, nec non aliquot locis auctum: ut hic liber plane nunc primum e tenebris erutus in lucem prodiisse dici possit*. Nihilo tamen minus posset in praesens ope huius praeclarissimi Codicis, & aliorum, de quibus infra, omnium castigatissima & optima editio adornari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. Constat foliis scriptis 382.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ.

GALENI VARIA.

IN primo folio recentius adiecto, nova manus Operum, quae in hoc continentur Volumine, elenchum Graece ac Latine descripsit, quorum series ita habet: *COD. III.*

I. pag. 2. Γαληνοῦ πρὸς Λύκον περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ. *Galeni adversus Lycum de Aphorismo*, id est, *pro Hippocratis Aphorismo XIV. Libri I.* Inc. Α'νεμέλητον μὲν δήπου. Des. πρότερον αὐτά. Incidit in edit. cit. Paris. MDCLXXIX. fol. curante Renato Charterio Tom. IX. Part. II. pag. 358.

II. pag. 12. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀντειρημένα τοῖς Ι'πποκράτους ἀφορισμοῖς ὑπὸ Ι'ουλιανοῦ. *Eiusdem adversus ea, quae Iuliano adversus Hippocratis Aphorismos enunciata sunt*. Inc. Α"μεινον μέν. Des. αὐτῶν τὰ δόγματα. Ib. p. 376.

III.

(1) Vbi puncta apposuimus, habentur in Codice quaedam ponderum, seu mensurarum notae medicorum usu receptae, quas typis exprimere minime licuit.

(2) Nescio, unde *Philochristi* nomen finxerit Montfaucon. in suo Catalogo.

III. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις. *Eiusdem linguarum*, seu *dictionum Hippocratis exoletarum explicatio*. Inc. Τὰς παρ' Ἱπποκράτει. Des. καὶ διεξόδους κέκτηται. Tom. II. pag. 79. Sequitur manu diversa, εἰς ῥευματισμὸν ὀδόντων ἄριστον. *In dentium rheumatismon optimum remedium*.

IV. pag. 38. Τοῦ αὐτοῦ Θρασύβουλος, ἢ περὶ τῆς ἀρίστης αἱρέσεως. *Eiusdem Thrasybulus*, *sive de optima secta*. Inc. Ἕκαστον τῶν ἰατρικῶν. Des. παρέξεται. Ibid. p. 299.

V. pag. 60. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν καθαιρόντων φαρμάκων δυνάμεως. *Eiusdem de purgantium medicamentorum facultate*. Inc. Κατὰ τὴν αὐτήν. Des. φαρμάκων δύναμις. Tom. X. pag. 462.

VI. pag. 64. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πατρόφιλον περὶ συστάσεως ἰατρικῆς. *Eiusdem ad Patrophilum de constitutione artis medicae*. Inc. Ἐπεί μοι δοκεῖς, κ. λ. Des. σκοποὺς τῆς ἰάσεως. Tom. II. pag. 170.

VII. pag. 80. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κυουμένων διαπλάσεως. *Eiusdem de fetuum formatione*. Inc. Περὶ τῆς τῶν κυουμένων. Des. πραγματείᾳ δεδήλωται. Tom. V. pag. 285.

VIII. pag. 91. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ κατὰ φύσιν ἐν ἀρτηρίαις αἷμα περιέχεται. *Eiusdem*, *an in arteriis natura sanguis contineatur*. Inc. Ἐπειδὴ τιτρωσκομένης. Des. ἦν ἀδύνατον. Tom. III. pag. 154.

IX. pag. 98. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀσφρήσεως ὀργάνου. *Eiusdem de odoratus instrumento*. Inc. Ὄσφρησιν ὀνομάζουσιν. Des. λέγω κοιλίας. Tom. V. pag. 354. Praecedit tamen in Codice quidam veluti Prologus, unius circiter paginae, cuius initium: Ὅτι μὲν ἐστι τὸ τῆς ὀσφρήσεως ὄργανον, κ. λ. Finis: ἐκπορίζόμενα σκληρά; & hic desideratur in editione.

X. pag. 104. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑπταμήνων βρεφῶν. *Eiusdem de septimestri partu*. Inc. Περὶ δὲ τῶν ἑπταμήνων βρεφῶν. Des. εἰς τὸν ἕβδομον μῆνα. Ibid. pag. 347.

XI. pag. 105. *b*. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ ζῶον τὸ κατὰ γαστρός. *Eiusdem*, *utrum animal sit quod est in utero*. Inc. Ὅπερ φυσικοῖς. Des. ὡς Ἡρακλῆς. Ibid. pag. 334.

XII. pag. 110. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Θρασύβουλος, πότερον ἰατρικῆς, ἢ γυμναστικῆς ἐστι τὸ ὑγιεινόν. *Eiusd m Thrasybulus*, *utrum medicina*, *an gymnastice plus ad valetudinem tuendam conferat*. Inc. Οὐκ ἄλλα. Des. ἀτιμαζομένου. T. VI. p. 8.

XIII. pag. 129. Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἄριστος ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος. *Eiusdem*, *quod optimus medicus sit quoque philosophus*. Inc. Οἷόν τι πεπόνθασιν. Des. ἐξευρίσκοντας. Tom. II. p. 356.

XIV. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρίστης διδασκαλίας. *Eiusdem de optima doctrina* contra Favorinum, & alios, qui κριτήριον veritatis tollebant. Inc. Τὴν εἰς ἑκάτερα. Des. τοῖς μαθηταῖς. Ibid. p. 16.

XV. pag. 134. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ διὰ τῆς σμικρᾶς σφαίρας γυμνασίου. *Eiusdem de exercitio*, *quod parva pila fit*, ad Epigenem. Inc. Πηλίκον μὲν ἀγαθὸν ἐστι. Des. παρεσκευασμένων. Tom. VI. p. 505.

XVI. p. 136. *b*. Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι αἱ ποιότητες ἀσώματοι. *Eiusdem*, *quod qualitates incorporeae sint*. Inc. Οὐδὲν τῶν ἐμῶν. Des. ἀλλ' ἡ λύσις. Tom. II. pag. 60.

XVII. pag. 141. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἱπποκράτους διαίτης ἐπὶ τῶν ὀξέων νοσημάτων. *Eiusdem de victus ratione in morbis acutis ex Hippocratis sententia*. Incipit a verbis . . . . ἠρεμίαν δὲ καὶ παρηγορίαν, κ. λ. Des. ἀξιώσομεν. Tom. XI. pag. 184. In Codice primus versus huius Libri videtur fuisse expunctus.

XVIII. p. 149. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἑκάστου ψυχῇ ἁμαρτημάτων. *Eiusdem de cuiusque animi peccatorum dignotione ac medela*. Inc. Ἡ μὲν δὴ τῶν παθῶν. Des. πρὸς τὸ παρὸν χρῆσθαι (1). Tom. VI. pag. 537. In Codice tamen in tres diversos Libros dividitur.

XIX. pag. 159. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν ἑκάστου ψυχῇ ἰδίων παθῶν. *Eiusdem de propriorum animi cuiusque adfectuum dignotione & curatione*. Inc. Ἐπειδὴ δὲ καὶ δι' ὑπομνημάτων. Des. εἰρήσεται. Ibid. pag. 519.

XX. pag. 171. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοσόφου ἱστορίας. *Eiusdem de historia philosophica*. Inc. Τῶν ἐξ ἀρχῆς. Des. διὰ τοῦτο πολυχρόνια. Tom. II. pag. 21.

XXI. pag. 188. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ παρ' Ἱπποκράτη κώματος. *Eiusdem de Comate secundum Hippocratem*. Inc. Τίποτε σημαίνει. Des. τοῖς δὲ οὔ. Tom. VII. pag. 191. In fine sequuntur quaedam levis momenti, a Codicis possessore fortasse exarata levandi animi caussa, in quibus de nonnullorum morborum medicamentis agitur; nec non versiculi quidam occurrunt in artis medicae laudem, ex Homero desumti.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XII. Constat foliis scriptis 192.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΡΙΩΝ.

GALENI DE VSU PARTIVM CORPORIS HVMANI.

Continet hic Codex *Galeni de usu partium corporis humani Libros XVII*. Primus inc. Ὥσπερ τῶν ζώων. Vltimus des. τὴν προσηγορίαν αὐτοῦ μετήνεγκα. Concordat singulorum initium ac finis cum impressis in cit. editione Parisiensi Charteriana T. IV. a pag. 284 ad pag. 704. In ultima pagina alia legebantur, quae ab imperito bibliopego, novo folio superinducto, penitus deleta sunt. COD. IV.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, multis in locis eleganti manu suppletus, scholiis in margine abundans, a Montfanco-

(1) In edit. ἀρκεῖσθαι.

conio in suo Catalogo omissus. Constat foliis scriptis 247.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ.

GALENI DE ELEMENTIS.

Seu potius

Galeni Opera varia.

COD. V. I. pag. 1. IN primis duobus foliis quaedam occurrunt fragmenta *de ratione temporum*, *de inveniendo Paschate*, *aliisque festis mobilibus &c.*

II. pag. 3. *Galeni de elementis ex Hippocrate Libri duo*, quorum primus acephalus incipit a verbis . . . . τούτοιν ἐξ ἀνάγκης δεῖται συνιόντων, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. Galeni Operum Paris. Tom. III. pag. 5. lin. 8. & pertinent ad Cap. II. Des. περὶ φαρμάκων. Secundus pag. 14. *b.* inc. Ἐπὶ δὲ τὸν δεύτερον ἤδη μοι. Des. τῷ βιαίως ἑλκομένῳ. Ibid. pag. 26.

III. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κράσεων. *Eiusdem de temperamentis* Libri III. Primus, cui Capitum Index praemittitur, inc. Ὅτι μὲν ἐν ἐκ θερμοῦ. Vltimus des. εἴρηται πρόσθεν. Exstant ibid. a pag. 32. ad p. 90.

IV. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσικῶν δυνάμεων. *Eiusdem de naturalibus facultatibus* Libri III. Liber I. cui Capitum Index est praevius, inc. Ἐπειδὴ τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι. Liber III. des. συνεπισπῶνται βραχύ. Tom. V. a p. 8. ad pag. 77.

V. p. 91. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς οὐσίας τῶν φυσικῶν δυνάμεων. *Eiusdem de substantia naturalium facultatum*. Inc. Ὥσπερ ὅλι ψυχὴν ἔχομεν, κ. λ. Des. ἐμνημόνευσεν. Ibid. pag. 3. in principio tamen longior est libellus in editione; verba enim adlata incidunt in p. 4. lin. 37.

VI. pag. 92. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἑκάστου ψυχῇ ἁμαρτημάτων. *Eiusdem de cuiusque animi peccatorum dignotione ac medela*. Inc. Ἡ μὲν δὴ τῶν παθῶν. Desinit in verbis, ἣν ἐρῶ νῦν εἶναι μόνην. Sunt tantum duo prima Capita huius Libri, qui incidit in Tom. VI. pag. 537.

VII. pag. 94. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ χρείας ἀναπνοῆς. *Eiusdem de usu respirationis*. Inc. Τίς ἡ τῆς ἀναπνοῆς χρεία. Des. τῶν ἐνταυθοῖ γε γραμμένων ἐνδειξαμένοις (1). Tom. V. pag. 413.

VIII. pag. 104. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ προγινώσκειν. *Eiusdem de praenotione*. Inc. Ὅσον μὲν ἐπὶ τοῖς. Des. δύσκολον τὴν προγνωσιν. Tom. VIII. pag. 829.

IX. pag. 121. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὅλου νοσήματος καιρῶν. *Eiusdem de totius morbi temporibus*. Inc. Ὁ λου τοίνυν τοῦ νοσήματος. Desinit in verbis, κατὰ τὴν γαστέρα πέψεων . . . . . Tom. VII. pag. 304. Vltima autem verba relata incidunt in pag. 306. lin. 19. Reliqua desiderantur.

X. pag. 123. Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἱρέσεων τοῖς εἰσαγομένοις. *Eiusdem de sectis ad eos qui introducuntur*. Inc. Τῆς ἰατρικῆς τέχνης. Des. τὸν παρόντα λόγον. Tom. II. pag. 286.

XI. pag. 129. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας. *Eiusdem de inaequali intemperie*. Inc. Ἀνώμαλος δυσκρασία. Des. τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου. Tom. VII. pag. 170.

XII. pag. 133. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν παρὰ φύσιν ὄγκων. *Eiusdem de tumoribus praeter naturam*. Inc. Ἐν τι τῶν συμβεβηκότων. Des. καταλελειμμένης. Ibid. pag. 312.

XIII. pag. 140. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πίσωνα περὶ τῆς θηριακῆς ἀντιδότου. *Eiusdem ad Pisonem de theriaca antidoto*. Inc. Καὶ τοῦτόν σοι. Des. ἐγὼ γενέσθαι σοι παρὰ τῶν θεῶν εὔχομαι. Tom. XIII. pag. 930. Notandum, postrema duo huius Libri Capita, quae *de salibus* agunt, a Montfauconio indicari sub titulo novi Operis &c. quod tamen falsum.

XIV. pag. 160 Τοῦ αὐτοῦ περὶ θηριακῆς πρὸς Παμφιλιανόν, *Eiusdem de theriaca ad Pamphilianum*. Inc. Πολλάκις ἐπιζητοῦντί σοι. Des. ἢ ἀργυροῦν, καὶ χρῶ. Ibid. pag. 960. ubi septem circiter versus hic Liber longior est in fine.

XV. pag. 163. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιδότων, *Eiusdem de antidotis Liber I.* Inc. Τὰς ἰωμένας τὰ πάθη. Des. ὅτι μὲν ἐν διαφωνεῖ τινα πρὸς τὸν Ἀνδρόμαχον ὁ Δαμοκράτης, καὶ ὁ Κρητὸς περὶ τῆς θηριακῆς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν φαρμακητίων βίβλῳ τινὰ τῆς ἀσαφείας οὐ δέχεται. Ib. pag. 865. Diversa autem est Codicis lectio ab edita, ac videtur in compendium redacta; nam praeter fere omnem Galeni textum brevius expressum, multa ex Damocratis Carminibus, quae Galenus per extensum refert, & integra interdum Capita praetermissa fuisse animadvertimus. Postrema autem verba, licet aliquantum diversa, incidunt in pag. 895. initio Cap. XVI.

XVI. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιδότων βιβλίον δεύτερον. *Eiusdem de antidotis Liber II.* Inc. Ὁ περὶ τῆς θηριακῆς λόγος. Des. σὺν ὕδατι ἐπ' ἐνιαυτόν. Ibid. pag. 897. Notandum tamen est, hunc quoque Librum breviorem esse in Codice, quam in editione; versus enim, qui heic per extensum referuntur, in Codice vel tantummodo innuuntur, vel omnino omittuntur.

XVII. pag. 182. Sequitur Anonymi Tractatus, cui titulus: Μέτρον τῆς γῆς ἀμφοτέρων θέσεων τοῦ κόλπου. Inc. Δέον σε μέτρειν τὸν βλεπόμενον τόπον. Des. ἄρα καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καθεστήκασι.

XVIII. pag. 186. *b.* Tandem occurrunt *quaedam*, ut videntur, *Astronomica & Geographica Excerpta*, prorsus anepigrapha, quorum initium: Ἰστέον ὅτι τὸ ἐν μέσῳ ὕδατος καὶ ὕδατος. Desinunt imperfecte in verbis: χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι διαδέχεται τὸ αἰγαῖον . . . . . . Nonnullis autem marginalibus Latinis notulis adspersus est Codex, quae heinc einde reciso margine mutilatae sunt: videntur autem esse manu Nicolai Niccoli.

Co-

(1) In edit. ἐκλεξαμένοις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. charactere valde contracto, ac per compendia exarato. Constat foliis scriptis 187. quem in suo Catalogo Montfauconius sub numero III. designat.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ.

GALENI METHODVS MEDENDI.

COD. VI

I. pag. 1. GAleni *Methodus medendi*, Libris XIV. exposita, continetur in hoc Codice; quorum singulorum initium & finem conferentes cum cit. edit. Paris. ubi incidunt in Tom. X. a pag. 1. ad pag. 343. invenimus inter se mire consentire, praeter Libri octavi initium, quod usque ad verba, *καιρὸς ἂν εἴη λέγειν*, adnectitur in Codice Libro septimo, ac propterea octavus incipit a verbis proxime sequentibus, Ὅτι μὲν ὖν, κ. λ. quo loco Graeca manus quaedam in margine adnotavit: *ἀπέδω* (sic) *ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῦ ὀγδόυ λόγυ*. Singulis autem Libris, primo excepto, Capitum Tabula praecedit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. nonnullis in margine scholiis adspersus. Constat foliis scriptis 255.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ.

HIPPOCRATIS CHIRVRGICA.

Seu potius

Veterum Chirurgorum insignis Collectio.

COD. VII.

DE Codice Florentino Chirurgorum Veterum in Bibl. Laur. vide Bartholinum de Tibiis Veterum pag. 349. Iac. Sponium Itineris in Graeciam pag. 14. edit. Germanicae, D. Guntherum, Christoph. Schelhammerum in Herm. Conringii Introd. in Artem Medic. p. 402. Georgium Paschium de novis inventis pag. 309.

Antequam ad huius optimi ac praestantissimi Codicis recensionem deveniamus, iuvat adferre, quae Antonius Cocchius, Medicus Florentinus, vir omniscius & incomparabilis, doctissime praefatus est in Prooemio Graecis Chirurgis praemisso, Florentiae editis A. MDCCLIV. in fol. typis Caesareis; ea enim non modo ad huius, sed & aliorum Graecorum Medicinae & Chirurgiae Codicum illustrationem mirifice conferre possunt. Ait itaque, eam Medicinae partem, quae manu curat, apud omnes gentes in usu semper fuisse; verum apud Graecos multo magis, quam in ceteris nationibus, ex quo sapientia universa, & praecipue rerum naturae contemplatio, utiliumque artium studia ab illis adeo exculta sunt, ut nostris quoque temporibus ipsi vetustissimi, ac longe optimi Auctores omnis humanitatis habeantur.

Nonnulla de rebus chirurgicis scripta ab illo medicinae parente Hippocrate ad nos pervenere; postea vero hanc praestantissimam facultatem increvisse plurimum credibile est, eo quod a multis egregiis viris luculenter tradita, & per quingentos & amplius annos in opulentis populis celeberrimisque gymnasiis tractata, sub locupletissimis, & plerumque eruditis regibus Macedoniae, Syriae, atque Aegypti, & Romanis Imperatoribus usque ad Antoninum, quibusdam in melius mutatis, fere perfecta fuerit. Sed illa Graeca Volumina, quibus tota ars chirurgica diligentissime continebatur, & quae plurima fuisse ex Celso aliisque novimus, omnia penitus periere. Quum enim deinde naturalis, ac solidioris doctrinae voluptas in orbe Romano, quo omnis quoque Graecia confluxerat, ab ingeniis eruditorum hominum paene migrasset ad Asiaticam loquacitatem, & ad vana plerumque, & spinosa, atque ex trivio arrepta argumenta, maximo quoque Medicinae damno, de alienis scriptis recte iudicandi facultas interiit, Quo factum fuit, ut Galenus in veteres fere omnes, non mediocres viros, qui ipsum post Hippocratem praecesserunt, paullo iniquiorem se ostenderit, & qui sequuti sunt, illo uno contenti, reliquos fere neglexerint. Quare & legi, & describi varii illorum libri coepere, & qui per saecularia quaedam intervalla, arte & facundia praestabant, nihil de certis propriisque experimentis promere, sed collectiones facere a Galeno plurima repetentes, ab aliis vetustioribus ac melioribus perpauca excerpere consueverunt.

Huiusmodi antiquissima fuit Oribasii Collectio facta paullo post medium Christi saeculum IV. iussu Imp. Iuliani, cuius insuper acri iudicio, & eximiae eruditioni debemus, quod placitis Galeni, quibus solis Oribasius contentus fuerat, aliorum quoque illustrium Medicorum praecepta adiicerentur, ut ipse in illius operis dedicatione testatur. Similes deinde Medicae Collectiones consequutae sunt, desinente saeculo quinto Aëtii, sexto vero Alexandri, cuius chirurgica periere, ac septimo Paulli, in quibus omnibus posterior quisque, pleraque a prioribus exscripsit. Duorum insequentium saeculorum octavi, & noni nulli videntur fuisse magni nominis libri medicinales, e multis multorum dictis compositi, vel ob nimium afflictas Graecorum res, vel quod omnes offuscaverat infelicissimis illis temporibus, summa rerum naturae ignoratio, atque barbaries. Decimi saeculi, vel undecimi putatur esse, quae noni nomine fertur praeceptionum Medicarum Epitome Constantino Imperatori dicata, cuius iussu conscripta dicitur. In ea perpauca occurrunt chirurgiam spectantia, quum totus praeterea liber exigui momenti sit, & e trium superiorum sententiis verbisque, suppresso tamen nomine, concinnatus. Sed longe nobilior Nicetae Collectio, eaque tota

ta Chirurgica fuit, quae undecimo saeculo exeunte, vel sequentis initio prodiit, & cuius praecipuam partem edere decreverat magnus Cocchius. Ianus Lascaris iam Constantinopoli a se Florentiam advectum Codicem turbatum, & alicubi temporum iniuria depravatum, in eam, quam nunc habet formam, Clementis VII. Pont. Max. iussu restituit. Huius rei testem habemus Ferdinandum Balamium in Epistola ad Paullum III. P. M. qua ei Galeni libellum de ossibus dicat, a se Clementis iussu ex illo vetusto Codice Florentino conversum.

Scripturae forma nitida, rotunda, mendis scatens, apicibus, notisque raris, ac plerumque perperam collocatis, male interpuncta, ipse litterarum, ac membranarum color evanidus ac flavescens, picturaeque rudes ac languidae, indicia sunt aetatis ad saeculi XI. finem, vel XII. initium referendae. Epigrammata vero in laudem Nicetae Collectoris adposita, & interpretamenta quaedam margini adiecta, quum eamdem aetatem praeferant, alia tamen manu, & emendatissime scripta sunt: tum ipsius Codicis amplitudo, & elegantia, & picturae, & plagularum limbi antiquitus inaurati, aliaeque huiusmodi notae ac vestigia, archetypum fuisse librum indicare videntur, & in instrumento ac supellectili Principis alicuius viri, aut Collegii servatum. Neque absurdum fortasse quis putaverit suspicari, hunc olim fuisse in Bibliotheca celeberrimi illius Orphanotrophii ab Alexio Imp. extremo saeculo XI. vel XII. ineunte Constantinopoli magnificentissime exstructo, aut instaurato, in quo non modo pueri paterno praesidio carentes alebantur, sed & pauperum diversoria erant, & hominum debilium, & morbis, aut vulneribus quibuscumque labefactorum receptus, & ludi quoque litterarii; ut neque libros illic, neque medicorum scholas defuisse credibile sit, ubi tot corpora medicinae auxilio indigentia curabantur, quod egregium factum Anna Comnena, ipsius Imperatoris filia, historiae suae Alexiadis Lib. XV. fuse persequitur.

Sunt quidem in Codicis extrema pagina litterae quaedam intricato continuoque ductu exaratae, quae ad nosocomium aliquod eum attinuisse demonstrent; sed quum eiusdem plane aetatis cum reliqua scriptura eae litterae censendae non videantur, neque illi Alexii Orphanotrophio, nosocomii nomen umquam fuisse sciamus, etsi eo aegroti omnes reciperentur, arbitrari potius licet, librum ea quidem aetate scriptum, sed postea alii cuidam publico valetudinario adquisitum, quale occurrit celebre illud Quadraginta Martyrum, quod Isaacius Imperator exeunte saeculo XII. Constantinopoli condidit. Verumtamen hoc nihil obstat, quo minus nostra firma maneat coniectura, collectionem hanc veterum Chirurgorum post medium saeculum undecimum fuisse factam, vel sub Imp. Constantino Duca, aut Michaële eius filio, vel sub eodem Alexio Comneno, quibus temporibus Nicetas quidam clarus, Imperatoris Medicus, in Epistolis Theophylacti scriptoris aequalis memoratur. Comprobare id videntur, & primi Epigrammatis iambi, qui a viro quopiam auctoritate praedito scripti apparent, ut non male ad aliquem illorum Principum referantur, quos, versus quoque condere in deliciis habuisse constat. Neque solum hoc nostrum Nicetae exemplar e Graeciae ruinis superfuisse opinor, quum & aliorum factam aliquam mentionem inveniam. Laudatur praecipue Graecum Volumen Francisci Regis Francorum, dono ei Roma missum a Cardinali Rodulpho Florentino (1), quod *unicum in eius Bibliotheca legebatur*, ut scribit Vidius in Chirurgia edita Parisiis anno MDXLIV. Gabriel Falloppius idem exemplar, quod fortasse viderat Parisiis, indicavit Cap. V. Commentarii sui in Hippocratis librum de vulneribus capitis, Codicem Graecum memorans Cardinalis Florentini, *quem donavit Gallorum Regi maiusculis litteris manuscriptum*. Cuiusmodi Codex ille fuerit me prorsus latet, & an per omnia ad nostrum responderit: eumdem enim fuisse suspicari nequeo; sed mirum fortasse videri poterit, non Vidium, neque alios protulisse nomen Collectoris Nicetae, neque inter ibi delitescentes libros indicavisse Apollonii Citiensis Commentarium in Hippocratis articulos, & Oribasii magnae Collectionis duos illos non levis momenti de fractis & loco motis ossibus, qui iamdiu deperditi putabantur. An vero ulli postea Scriptori Codex hic memoratus fuerit, nondum comperi; sed a medio fere saeculo XVII. quum Lucas Holstenius Florentiae advena Codices praestantiores Laurentianae Bibliothecae indicasset, magnis laudibus librum hunc Chirurgicum extulit, Collectoris Nicetae nomen elicuit, eoque clarorum aliquot Medicorum opuscula desiderata contineri animadvertit. Crevit deinde ipsius apud eruditos aestimatio, posteaquam praesertim Casparus Bartholinus anno MDCLXXVII. scribens de tibiis veterum Libro III. Cap. III. iudicium illud Holstenii, acceptum, ut videtur, a Magliabechio, iisdem omnino verbis, tacito tamen nomine, publicasset, & insequenti anno Iac. Sponius in Itinerario suo, ubi de Florentia loquitur, mira quaedam de hoc Codice praedicasset, unicum in tota Europa, magnumque thesaurum vocans, & scripta quaedam continere autumans, quae revera non habet. Decennio post, Iacobum Tollium de ea collectione e nostro Codice describenda, atque edenda consilium cepisse aiunt, & magnam eius Operis spem omnibus iniecisse, quae quidem illico evanuit: sed haesit doctorum animis bona eius incepti opinio, & levis quaedam cupiditas,

(1) Hic celeberrimus Cardinalis refertissimim codicum ac rariorum editionum Bibliothecam condiderat, quae nostra aetate a Rodulphis Marchionibus distracta est.

tas, ut id ab aliquo denique perficeretur. Itaque celeberrimus Ant. Cocchius, Antonio Maria Salvinio, Philippo Bonarrotio, & Scipione Maffeio, ipsum ad studium laudis cohortantibus, Graecorum de Medicina libros, non modo pervulgatos & impressos, sed scriptos & reconditos perquirens, huius ipsius Codicis Chirurgici primas paginas, quibus enumeratio Capitum, & Collectoris laudes continentur, primus exscripsit mense Aprili MDCCXXII. Deprehendit vir ille magnus, quaedam inde scriptorum veterum haberi posse prorsus inedita, aliorumque iam Latine tantum editorum Graecum contextum; ac demum eorum, quae tum Graece, tum Latine iamdiu vulgata sunt, emendationes fortasse nonnullas, & interpretamenta, a notationibus antiquis quibusdam non malis margini adscriptis desumta. Primi ordinis, seu nondum vulgata, esse intellexit, Apollonii Citiensis Commentarium in Hippocratis librum de articulis, cuius notissima verba referuntur, ut non maxima certe libri pars, sit ipsa interpretatio; Sorani libellum breviorem de signis fracturarum, ac duos longiores Oribasii de ossibus fractis, atque prolapsis: alterius vero ordinis, quae scilicet Graeco contextu carent, eiusdem Oribasii Libros duos de laqueis & de machinamentis, quos Vidius a se Latine versos primus edidit Parisiis A. MDXLIV. e Codice illo Regio huic nostro simili depromtos, ac deinde Charterius ibidem anno MDCLXXIX. in magnifica illa operum Hippocratis & Galeni editione, comparatis undique Graecis exemplaribus adornata, Latine iterum exhibuit, unde fortasse quis coniectare audeat Codicem illum, quo Vidius usus fuerat, a Regia tunc Bibliotheca abfuisse: tertii denique ordinis, ea nimirum, quae, quamvis saepe a viris doctis edita, emendari tamen locis aliquot possunt huius pretiosi Codicis auxilio, Hippocratis officinam, fracturas, articulos, vulnera capitis, Sorani fascias, Rufi appellationes partium, Galeni methodi particulas de fractis, & ossa, & fascias, Oribasii fascias, Paulli fracta, Palladii scholia in Hippocratis fracturas. Constat enim saepe repetito experimento, vetustissimi cuiusque exemplaris auctoritatem, ad veram scripturam indagandam plus plerumque valere, quam acuti quantumlibet ingenii coniecturam. Expletis postea a Cl. Cocchio per Bataviam, & Angliam eruditis peregrinationibus, post reditum in patriam, quam celerrime a die XXVI. Iunii ad XXIII. Septembris A. MDCCXXVII. descripsit folia Codicis CXXI. & anno demum MDCCLIV. edere decrevit totius Collectionis Nicetae prospectum, & Sorani libellum de signis fracturarum, duosque Oribasii libros de fracturis, & de motis articulis, omnia Graece, & Latine, notationibus ornata, atque insuper aucta Celsi Libri VIII. eiusdem argumenti, collati cum vetusto Codice huius Bibliothecae, varietatibus scripturae, & specimine reliquarum partium alias edendarum. His praenotatis, singulas ipsius Codicis partes more nostro perpendamus.

I. pag. 1. Occurrit statim uberrimus Index ab eadem antiqua manu, qua totus Liber, exaratus, quem utpote Operum omnium, quae in hoc continentur Volumine, non modo titulos, sed & Capitum singulorum, quibus eadem constant, argumenta continentem, integrum heic Lectori placuit exhibere, Latina interpretatione apposita. Ita igitur habet;

Τάδε ἐστὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ.	*Haec sunt in hoc Libro.*
α'. Ἱπποκράτους κατ' ἰητρεῖον.	1. *Hippocratis de officina medici.*
β'. Ἱπποκράτους περὶ ἀγμῶν.	2. *Hippocratis de fractis.*
γ'. Περὶ βραχίονος καταγέντος.	3. *De brachio fracto.*
δ'. Περὶ ποδός.	4. *De pede.*
ε'. Περὶ τῶν κατὰ πτέρναν.	5. *De his quae ad calcem.*
ϛ'. Περὶ κνήμης.	6. *De crure.*
ζ'. Περὶ μηροῦ καταγέντος.	7. *De femore fracto.*
η'. Περὶ κατήγματος κεφαλῆς, πήχεος καὶ βραχίονος.	8. *De fractura capitis, cubiti & brachii.*
θ'. Ἱπποκράτους περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς.	9. *Hippocratis de articulorum repositione.*
ι'. Περὶ ἀκρωμίου.	10. *De summo humero.*
ια'. Περὶ κλειδός.	11. *De clavicula.*
ιβ'. Περὶ ἀγκῶνος.	12. *De cubiti flexu.*
ιγ'. Περὶ χειρὸς ἄρθρων.	13. *De manus articulo.*
ιδ'. Περὶ δακτύλων.	14. *De digitis.*
ιε'. Περὶ γνάθου ἐξαρθρήσεων.	15. *De maxillae prolapsu.*
ιϛ'. Περὶ ἀμφοτέρων γνάθων ἐξαρθρήσεων.	16. *De maxillae ex utraque parte prolapsu.*
ιζ'. Περὶ τῆς κάτω γνάθου καταγείσης.	17. *De inferiore maxilla fracta.*
ιη'. Περὶ ἀποκαυλισθέντος ὀστέου τῆς κάτω γνάθου.	18. *De diffractis inferioris maxillae ossibus.*
ιθ'. Περὶ διαστάσεως τῆς κατὰ τὸ γένειον γενομένης συμφύσεως.	19. *De diductione iuncturae, quae ad mentum est.*
κ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης.	20. *De naso fracto.*
κα'. Περὶ ῥινὸς εἰς τὸ πλάγιον καταγείσης.	21. *De naso a latere fracto.*
κβ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης κατὰ τὸν χόνδρον.	22. *De naso ad chartilaginem fracto.*

κγ'. 23.

κγ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης σὺν ἕλκεσιν.

κδ'. Περι ὠτος καταγέντος.

κε'. Περὶ ἐξαρθρησεως σπονδύλων.

κϛ'. Περὶ τῆς ἔσωθεν τῶν σπονδύλων ἐξαρθρήσεως.

κζ'. Περὶ πλευρῶν καταγέντων.

κη'. Περὶ τῆς τοῦ μηροῦ ἐξαρθρήσεως.

κθ'. Περὶ τῆς ἔξωθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τȣ̃ μηροῦ κεφαλῆς.

λ'. Περὶ τῆς ὄπισθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

λα'. Περὶ τῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

λβ. Περὶ ἐξαρθρήσεων ὀςέων κνήμης ἑλκοποιησαμένων.

λγ'. Περὶ κνήμης ὀςέων ἑλκοθέντων.

λδ'. Περὶ ἐξαρθρήσεως ἄρθρων δακτύλων ποδός τε καὶ χειρὸς ἑλκοθέντων.

λε'. Περὶ τῶν ἀποκοπτομένων ὀςῶν.

λϛ'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τȣ̃ μηρȣ̃ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

λζ'. Περὶ καταρτισμȣ̃ τῆς τȣ̃ μηρȣ̃ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ἔξω μέρος ὀλισθῇ.

λη. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ὀλισθῇ.

λθ'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τȣ̃ μηρȣ̃ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος ὀλισθῇ.

μ'. Περὶ γόνατος ἐξαρθρήσιος.

μα'. Ἱπποκράτȣς περι τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων.

μβ'. Ἱπποκράτȣς μοχλικόν.

μγ'. Ἱπποκράτȣς περὶ ὀςέων φύσιος.

μδ'. Γαληνοῦ περὶ καταγμάτων.

με'. Περὶ τῶν καταμηκῶν καταγμάτων.

μϛ. Περὶ τῶν σωλήνων.

μζ'. Περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων.

μη'. Τίς ἡ μετὰ τὴν ἀνάτρησιν ἐπιμέλεια.

μθ. „ Ὀριβασίου ἐκ τῶν Γαληνȣ̃ περὶ καταγμάτων. (1)

ν'. „ Περὶ ῥινὸς καταγείσης.

να'. „ Περὶ γένυος καταγείσης.

νβ'. „ Περὶ κλειδὸς καταγείσης.

νγ'. „ Περὶ τῶν ἐν πλευροῖς καταγμάτων.

νδ'. „ Περὶ ἀπάγματος.

νε'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρȣ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων.

νϛ'. „ Θεραπεία τραυμάτων.

νζ'. „ Περὶ τοῦ ἐπὶ μεγάλῳ τραύματι ἐπίπλειον ψιλουμένȣ ὀςέȣ.

νη'. „ Ἡλιοδώρȣ περὶ καταγμάτων.

νθ'. „ Περὶ ῥωγμῶν.

ξ'. „ Περὶ ἐκκοπῆς.

ξα'. „ Περὶ καμαρώσεως.

ξβ'. „ Περὶ ἐμπιέσματος.

ξγ'. „ Περὶ ἐγγισώματος.

ξδ'. „ Περὶ ὑποπύων ὀςέων.

ξε'. „ Περὶ θλάσματος.

ξϛ'. „ Περὶ τῆς τῶν ῥαφῶν διαςάσεως.

ξζ. „ Θεραπεία ἀνατετρημένων.

ξη'. „ Περὶ φλεγμονῆς μήνιγγος.

ξθ'. „ Ἐκ τῶν Γαληνȣ̃ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων.

ο'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρȣ περὶ τερηδονισμοῦ κρανίȣ.

οα'. „ Ἐκ τῶν Ἀρχιγένȣς περὶ ὑποδραμόντος αἵματος.

οβ'.

23. *De naso fracto cum ulceribus.*

24. *De aure fracta.*

25. *De prolapsu vertebrarum.*

26. *De vertebrarum in interiorem partem prolapsu.*

27. *De costis fractis.*

28. *De femoris prolapsu.*

29. *De capitis femoris in exteriorem partem prolapsu.*

30. *De capitis femoris in posteriorem partem prolapsu.*

31. *De capitis femoris in priorem partem prolapsu.*

32. *De ossibus cruris cum vulnere luxatis.*

33. *De cruris osse vulnerato.*

34. *De luxatis articulis digitorum pedis & manus cum vulnere.*

35. *De ossibus abscissis.*

36. *De restitutione capitis femoris, si in interiorem partem excidat.*

37. *De restitutione capitis femoris, si in exteriorem partem excidat.*

38. *De restitutione capitis femoris, si in posteriorem partem excidat.*

39. *De restitutione capitis femoris, si in priorem partem excidat.*

40. *De genu luxato.*

41. *Hippocratis de vulneribus capitis.*

42. *Hippocratis vectiarius.*

43. *Hippocratis de ossium natura.*

44. *Galeni de fractis.*

45. *De fractis per longitudinem.*

46. *De canalibus.*

47. *De capitis fractura.*

48. *Quae cura sit in terebratione adhibenda.*

49. „ *Oribasii e libris Galeni de fracturis.*

50. „ *De naso fracto.*

51. „ *De mento fracto.*

52. „ *De clavicula fracta.*

53. „ *De fracturis in costis.*

54. „ *De abductione.*

55. „ *Ex Heliodori libris de capitis vulneribus.*

56. „ *Vulnerum curatio.*

57. „ *De nudato ut plurimum osse in magno vulnere.*

58. „ *Heliodori de fracturis.*

59. „ *De fissionibus.*

60. „ *De excisione.*

61. „ *De cameratione.*

62. „ *De impressione.*

63. „ *De appropinquatione.*

64. „ *De pure sub ossibus.*

65. „ *De contusione.*

66. „ *De suturarum disiunctione.*

67. „ *Curatio terebratorum.*

68. „ *De cerebri membranae inflammatione.*

69. „ *E Galeni libris de fracturis in capite.*

70. „ *Ex Heliodori libris de cranii carie.*

71. „ *Ex Archigenis libris de sanguine subter currente.*

72.

(1) Quae nos Graece & Latine inedita putamus, duplici lineola, uti vides, in hac enumeratior distinximus.

οβ'. „ Περὶ μελανίας.

ογ'. „ Περὶ ὑπερσαρκώσεως.

οδ'. „ Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους περὶ τῆς τῶν ῥαφῶν διαςάσεως.

οε'. „ Ἐκ τῶν Ἀντύλλου περὶ ὑδροκεφάλων.

ος'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρυ περὶ ὀςόδυς ἐπιφύσεως.

οζ'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρυ περὶ ἀλωπεκίας.

οη'. „ Ὀριβασιυ ἐκ τῶν Γαληνϋ περὶ ἐξαρθρημάτων.

οθ'. „ Περὶ γένυος.

π'. „ Περὶ ἀκρωμίυ ἀποσπασθέντος.

πα'. „ Περὶ τῶν κατ' ὦμον ἐξαρθρημάτων.

πβ'. „ Περὶ τῶν κατ' ἀγκῶνα.

πγ'. „ Περὶ διαςάσεως κερκίδος.

πδ'. „ Περὶ τῶν κατ' ἰσχίον.

πε'. „ Περὶ τῆς πρὸς τὸν πόδα διαρθρώσεως τῆς κνήμης.

πς'. „ Περὶ τῶν κατὰ τὴν πτέρναν.

πζ'. „ Περὶ τῶν ἐν ἄκροις τοῖς κώλοις κινηθέντων ὀςῶν.

πη'. „ Περὶ τῶν κατὰ ῥάχιν σπονδύλων.

πθ'. „ Ἀσκληπιάδυ τοῦ Βιθυνϋ, ὅτι ϗ διὰ νόσον χρονίαν ἔξαρθροί τινες γίγνονται.

ϙ'. „ Ἀρχιγένυς περὶ τῶν ἀφαιρεθησομένων μερῶν.

ϙα'. „ Ἡλιοδώρυ περὶ ἀκρωτηριασμϋ.

ϙβ'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τῶν κατὰ τὺς δακτύλους συμβαινόντων.

ϙγ'. „ Περὶ τῆς κατὰ τοὺς δακτύλυς γαγγραίνης καὶ σηπεδόνος.

ϙδ'. „ Περὶ τῶν ἐσφηνωμένων δακτυλιδίων.

ϙε'. „ Ὀριβασίυ ἐκ τῶν Ἡρακλᾶ, πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἐρτός (1).

ϙς'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ναυτικός.

ϙζ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος σχιςός.

ϙη'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος βουκολικος, ὁ καὶ σανδάλιος.

ϙθ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος δράκων.

ρ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος ἁπλῦν ἅμμα.

ρα'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος λύκος.

ρβ'. „ Πῶς πλέκεται Ἡρακλεωτικὸν ἅμμα.

ργ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἁπλῦς καρχήσιος.

ρδ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ διπλῦς καρχήσιος.

ρε'. „ Πῶς ἐκ τοῦ ἁπλοῦ διπλοῦς πλέκεται καρχήσιος.

ρς'. „ Πῶς ἐκ περιθέσεως ὁ διπλῦς καρχήσιος γίνεται.

ρζ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος πλίνθιος, ὁ ϗ τετράκυκλος.

ρη'. „ Πῶς πλέκεται ἐπαγκύλωτος βρόχος.

ρθ'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος ὦτα.

ρι'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος διάγκυλος, ὃν τινες καταχρηςικῶς καλοῦσιν ἄγχοντα.

ρια'. „ Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλύμενος κυρίως ἄγχων.

ριβ'.

72. „ *De nigredine.*

73. „ *De carne excrescente.*

74. „ *Ex Archigenis libris de suturarum disiunctione.*

75. „ *Ex Antylli libris de hydrocephalis.*

76. „ *Ex Heliodori libris de osse excrescente.*

77. „ *Ex Heliodori libris de capillis fluentibus.*

78. „ *Oribasii e Galeni libris de luxatis.*

79. „ *De mento.*

80. „ *De summo humero avulso.*

81. „ *De humero luxato.*

82. „ *De cubito.*

83. „ *De radii distractione.*

84. „ *De femore.*

85. „ *De cruris ad pedem articulatione.*

86. „ *De his quae ad calcem.*

87. „ *De motis extremorum artuum ossibus.*

88. „ *De spinae vertebris.*

89. „ *Asclepiadis Bithyni, quod diuturno morbo quibusdam articuli prolabantur.*

90. „ *Archigenis de amputandis partibus.*

91. „ *Heliodori de mutilatione.*

92. „ *Ex Heliodori libris de his quae digitis accidunt.*

93. „ *De digitorum gangraena & putredine.*

94. „ *De obfirmatis anulis.*

95. „ *Oribasii ex Heracle, quomodo laqueus plicetur, quem nexum vocant.*

96. „ *Quomodo plicetur laqueus, quem nauticum vocant.*

97. „ *Quomodo plicetur laqueus, quem scissum vocant.*

98. „ *Quomodo laqueus plicetur bucolicus dictus, qui & sandalius.*

99. „ *Quomodo laqueus plicetur draco dictus.*

100. „ *Quomodo laqueus plicetur, quem simplicem nodum vocant.*

101. „ *Quomodo laqueus plicetur lupus dictus.*

102. „ *Quomodo plicetur Herculeus nodus.*

103. „ *Quomodo plicetur simplex carchesius.*

104. „ *Quomodo plicetur duplex carchesius.*

105. „ *Quomodo e simplici duplex plicetur carchesius.*

106. „ *Quomodo circumpositione duplex fiat carchesius.*

107. „ *Quomodo plicetur laqueus, quem plinthium seu laterculum vocant & quatuor circulos habentem.*

108. „ *Quomodo plicetur laqueus epancylotus.*

109. „ *Quomodo plicetur laqueus, quem aures vocant.*

110. „ *Quomodo plicetur laqueus dictus diancylus, quem nonnulli minus proprie strangulantem vocant.*

111. „ *Quomodo plicetur laqueus proprie dictus strangulans.*

112.

(1) Quae Graece tantum inedita esse videntur, ea nos simplici lineola notavimus.

ριβ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος θπέρβατος.

ριγ'. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων.

ριδ'. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων.

ριε'. Σχιστὸς ὀκτασκελὴς ἐπὶ κεφαλῆς.

ρις'. Σχιστὸς ἑξασκελὴς ἐπὶ κορυφῆς.

ριζ'. Σχιστος τετρασκελὴς ἐπὶ μετώπου.

ριη'. Ἱπποκράτους ῥόμβος.

ριθ'. Διοκλέους σκαφεῖον, ἢ θόλος.

ρκ'. Λαγωὸς χωρὶς ὤτων.

ρκα'. Λαγωὸς σὺν ὤτοις.

ρκβ'. Σχιστὸς ἐπίδεσμος ὁ ἐπὶ ὀφθαλμούς.

ρκγ'. Ἁπλοῦς ὀφθαλμὸς, οἱ δ' ἔφασαν Ἱπποκράτους ὀφθαλμόν.

ρκδ'. Διπλοῦς ὀφθαλμός.

ρκε'. Ἀμύντου χάραξ.

ρκς'. Σχιστὸς περὶ ῥινός.

ρκζ'. Μεταγωγεὺς Ἡλιοδώρου.

ρκη'. Κράτημα Ἡλιοδώρου.

ρκθ'. Χειλοφύλαξ Ἡλιοδώρου.

ρλ'. Σχιστὸς ἐπὶ γενείου.

ρλα'. Σχιστὸς ἐπὶ σιαγόνος, ἀνθερεῶνος, παρειῶν.

ρλβ'. Φορβαία ἐπὶ γένυος καθ' ἓν μέρος ἐξηρθρηκυίας, καὶ ἐπὶ τῶν κυνικῶς σπωμένων.

ρλγ'. Φορβαία ἡ κυρίως ἀπὸ δύο ἀρχῶν πλεκομένη.

ρλδ'. Διεζευγμένος.

ρλε'. Ἀπολλωνίου Θηρὸς μόνωψ.

ρλς'. Ἡμίτομος.

ρλζ'. Ἐπάνεσις.

ρλη'. Φάλαρα.

ρλθ'. Κείου ῥόμβος Φάλαρα.

ρμ'. Στάχυς.

ρμα'. Γερανίς.

ρμβ'. Θώραξ.

ρμγ'. Στηθόδεσμος.

ρμδ'. Ῥαπτὸς ἀνάδεσμος ἐπὶ μαστοῦ.

ρμε'. Είλητος ἐπίδεσμος ὁ ἐπὶ μαστῶν.

ρμς'. Ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος.

ρμζ'. Ἔξακρος Μενεκρίτου.

ρμη'. Καρκῖνος.

ρμθ'. Ἁπλοῦς βουβωνίσκος, ὃν τινες καρκῖνον ἐπὶ βουβῶνος προσηγόρευσαν.

ρν'. Διπλοῦς βουβωνίσκος.

ρνα'. Βουβωνοφύλαξ.

ρνβ'. Ῥαπτὸς ἐπὶ ἕδρας.

ρνγ'. Σχιστὸς ἐπὶ ὀσχέου.

ρνδ'. Εὔκυκλος. οἱ δὲ Ἱπποκράτους εὔκυκλον.

ρνε'. Ἰσοσκελὴς ῥόμβος.

ρνς'. Ἀνισόσκελος ῥόμβος.

ρνζ'. Σκέπαρνον.

ρνη'. Πλάγιος χιασμός.

ρνθ'. Χελώνη.

ρξ'. Περιπτερνίς.

ρξα'. Περισφυρίς.

ρξβ'. Στάχυς ἐπὶ ἴχνους.

ρξγ'. , Ὀριβασίου ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ διαφορᾶς καταρτισμῶν.

ρξδ'. , Περὶ διαφορᾶς τῶν ὀργάνων.

ρξε'. , Ἐξ ὧν ὀφείλει τὰ ὄργανα κατασκευάζεσθαι.

ρξς'. , Ἐκ τίνων κατεσκεύασται τὰ ὄργανα, καὶ τίνες αὐτῶν αἱ χρεῖαι.

ρξζ'. , Πῶς τετράγωνος κοχλίας κινεῖ χελώνην.

112. , *Quomodo plicetur laqueus dictus traiectus.*

113. *E Galeni libris de fasciis.*

114. *Ex Heliodori libris de fasciis.*

115. *Scissa octo crurum ad caput.*

116. *Scissa sex crurum ad verticem.*

117. *Scissa quatuor crurum ad frontem.*

118. *Hippocratis rhombus.*

119. *Dioclis scaphula, vel tholus.*

120. *Lepus sine auribus.*

121. *Lepus auritus.*

122. *Fascia scissa ad oculos.*

123. *Oculus simplex, quem alii Hippocratis oculum vocant.*

124. *Oculus duplex.*

125. *Amyntae vallum.*

126. *Scissa ad nasum.*

127. *Heliodori adducens.*

128. *Heliodori retinaculum.*

129. *Heliodori custos labiorum.*

130. *Scissa ad mentum.*

131. *Scissa ad mandibulam, mentum, & genas.*

132. *Capistrum ad mandibulam ab una parte prolapsam, & ad cynice convulsos.*

133. *Capistrum, quod proprie a duobus principiis implicatur.*

134. *Disiuncta.*

135. *Apollonii Ferae unoculus.*

136. *Dimidium secta.*

137. *Relaxatio.*

138. *Phalerae.*

139. *Ceii rhombus.*

140. *Spica.*

141. *Grus.*

142. *Thorax.*

143. *Pectoris vinculum.*

144. *Assuta fascia ad mammam.*

145. *Glomerata fascia ad mammam.*

146. *Ad cubitum.*

147. *Menecriti vinculum ad partes extremas.*

148. *Cancer.*

149. *Vinculum ad alterum inguen, quod nonnulli dixerunt cancrum pro inguine.*

150. *Ad utrumque inguen.*

151. *Ad inguen tuendum.*

152. *Assuta ad anum.*

153. *Scissa ad scrotum.*

154. *Rotunda, quidam adiiciunt Hippocratis.*

155. *Rhombus aequalium crurum.*

156. *Rhombus inaequalium crurum.*

157. *Ascia.*

158. *Obliqua decussatio.*

159. *Testudo.*

160. *Ad calcem.*

161. *Ad talos.*

162. *Spica ad plantam.*

163. , *Oribasii ex Heliodori libris de differentia repositionum.*

164. , *De machinarum differentia.*

165. , *E quibus rebus machinae parandae sint.*

166. , *E quibus rebus machinae parantur, & qui earum usus.*

167. , *Quomodo quadrata cochlea testudinem moveat.*

ρξη'. , Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ μηχανημάτων.
ρξθ'. , Περὶ τοῦ μηχανικοῦ γλωττοκομείου.
ρο'. , Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου, Νειλέως πλινθίον.
ροα'. , Περὶ κινήσεως τονίων.
ροβ'. , Περὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπίσω τοῦ ὤμου διαφορᾶς.
ρογ'. , Περὶ ἀγκῶνος.
ροδ'. , Περὶ πήχεος καὶ κερκίδος.
ροε'. , Πῶς κεκλιμένον τὸν πάσχοντα δεῖ καταρτίζειν.
ροϛ'. , Περὶ ὤμου διαφορᾶς.
ροζ'. , Περὶ διαφορᾶς ἀγκῶνος.
ροη'. , Περὶ καρποῦ.
ροθ'. , Περὶ ῥάχεως.
ρπ'. , Περὶ μηροῦ.
ρπα'. , Περὶ γόνατος.
ρπβ'. , Περὶ σφυροῦ.
ρπγ'. , Νυμφοδώρου γλωσσόκομον.
ρπδ'. , Περὶ κινήσεως τοῦ ὀργάνου.
ρπε'. , Ἀπελλίδος, ἢ Ἀρχιμήδους τρίσπαστον.

ρπϛ'. , Περὶ κατασκευῆς τοῦ τέκτονος ὀνομαζομένου ὀργάνου.
ρπζ'. , Κίνησις τοῦ ὀργάνου.
ρπη'. , Περὶ τῶν τριῶν τοῦ ἀγκῶνος διαφορῶν.
ρπθ'. , Ἐκ τῶν Ῥούφου τὸ Ἱπποκράτους βάθρον.
ρϙ'. , Περὶ γένυος.
ρϙα'. , Περὶ ὤμου.
ρϙβ'. , Περὶ ἐξαρθρήματος βραχίονος καὶ κατάγματος.

ρϙγ'. , Περὶ ἀγκῶνος.
ρϙδ'. , Περὶ καρποῦ.
ρϙε'. , Περὶ ὑβώματος.
ρϙϛ'. , Περὶ τῶν τοῦ μηροῦ ἐξαρθρημάτων.
ρϙζ'. , Περὶ γόνατος.
ρϙη'. , Περὶ σφυρῶν.
ρϙθ'. „ Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας τὸ Α.
σ'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῶν δακτύλων τοῦ ἰατροῦ γινομένη, καὶ τοῦ ἀκρωμίου ἀντερείσεως.
σα'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς πυγμῆς τοῦ ἰατροῦ γινομένη.
σβ'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς πτέρνης.
σγ'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τοῦ κατωμίζοντος.
σδ'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τοῦ ὑπεροειδοῦς ξύλου.
σε'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς κλίμακος.
σϛ'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς ἄμβης.
σζ'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τοῦ δίφρου.
ση'. „ Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς δικλείδου θύρας.
σθ'. „ Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας τὸ Β.
σι'. „ Ἐμβολὴ ἀγκῶνος.
σια'. „ Ἑτέρα ἐμβολὴ ἀγκῶνος.
σιβ'. „ Ἐμβολὴ χειρὸς ἄρθρου ἡ διὰ τοῦ θέναρος τοῦ ἰατροῦ γινομένη.
σιγ'. „ Ἐμβολὴ χειρὸς ἄρθρου ἡ διὰ τῆς πτέρνης τοῦ ἰατροῦ καὶ τῆς τραπέζης γινομένη.
σιδ'. „ Περὶ δακτύλων.
σιε'. „ Περὶ γνάθου.
σιϛ'. „ Ἐμβολὴ γνάθου.
σιζ'. „ Περὶ σπονδύλων.
σιη'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς κλίμακος ἐπὶ κεφαλῆς γινομένη. σιθ'.

168. , *E libris Galeni de machinamentis.*
169. , *De arcula mechanica.*
170. , *Ex Heliodori libris, Nilei laterculus.*
171. , *De motu fasciarum distendentium.*
172. , *De humeri prolapsu in priorem & posteriorem partem.*
173. , *De cubito.*
174. , *De cubito & radio.*
175. , *Quomodo iacentem aegrotum componere oporteat.*
176. , *De humeri prolapsu.*
177. , *De cubiti prolapsu.*
178. , *De carpo.*
179. , *De spina.*
180. , *De femore.*
181. , *De genu.*
182. , *De talo.*
183. , *Nymphodori arca.*
184. , *De organi motu.*
185. , *Apellidis, vel Archimedis tractorium triplex.*
186. , *De organi structura, quod fabri vocatur.*
187. , *Motus organi.*
188. , *De tribus cubiti prolapsi modis.*
189. , *E libris Rufi scamnum Hippocratis.*
190. , *De maxilla.*
191. , *De humero.*
192. , *De brachio luxato & fracto.*

193. , *De cubito.*
194. , *De carpo.*
195. , *De gibbere spinae.*
196. , *De femoris multiplici prolapsu.*
197. , *De genu.*
198. , *De talis.*
199. „ *Apollonii Citiensis tractatus de articulis Lib. I.*
200. „ *Repositio humeri ope digitorum medici facta, & summi humeri contrario nisu.*
201. „ *Repositio humeri, quae fit pugno medici.*
202. „ *Repositio humeri ope calcanei.*
203. „ *Repositio humeri ope hominis aegrotum humero sustollentis.*
204. „ *Repositio humeri per lignum pistilli formam habens.*
205. „ *Repositio humeri per scalam.*
206. „ *Repositio humeri per umbonem.*
207. „ *Repositio humeri per scamnum.*
208. „ *Repositio humeri per valvam bipartitam.*
209. „ *Apollonii Citiensis de articulis Lib. II.*
210. „ *Repositio cubiti.*
211. „ *Repositio cubiti alia.*
212. „ *Repositio articulorum manus, quae fit vola medici & mensa.*
213. „ *Repositio articulorum manus, quae fit calcaneo medici & mensa.*
214. „ *De digitis.*
215. „ *De maxilla.*
216. „ *Repositio maxillae.*
217. „ *De vertebris.*
218. „ *Repositio vertebrarum, quae fit per scalam in caput.* E 219.

σιθ'. „ Ἑτέρα ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς κλίμακος ἐπὶ πόδας γινομένη.

σκ'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τοῦ θέναρος τοῦ ἰατροῦ γινομένη ϗ τῶν ὀνίσκων.

σκα'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς καθέδρας γινομένη.

σκβ'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς πτέρνης ϗ τῶν ὀνίσκων.

σκγ'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς σανίδος ϗ τῶν ὀνίσκων γινομένη.

σκδ'. „ Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας τὸ Γ.

σκε'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ ἐπὶ κεφαλῆς ϗ τοῦ πήχεως τοῦ ἰατροῦ παρὰ τὸν περίναιον γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκϛ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τοῦ ἀσκοῦ γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκζ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς κλίμακος ϗ τοῦ κεραμίου γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκη'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τοῦ στρωτῆρος ϗ τοῦ βάρους τοῦ σκέλους γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκθ'. „ Ἡ τοῦ ὀργάνου κατασκευὴ, ἤτοι βάθρον τοῦ Ἱπποκράτους.

σλ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϗ τοῦ ὀνίσκου γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σλα'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϗ τῶν ὀνίσκων καὶ τοῦ μοχλοῦ γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔξω μέρος ὀλισθῇ.

σλβ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϗ τῶν ὀνίσκων γινομένη, ἢν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ὀλισθῇ.

σλγ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϗ τῶν ὀνίσκων ϗ τῆς καθέδρας τοῦ ἰατροῦ γινομένη.

σλδ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ἢ τῶν ὀνίσκων τε ϗ τοῦ θέναρος τοῦ ἰατροῦ γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔμπρος μέρος ὀλισθῇ.

σλε' „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τοῦ κρεμασμοῦ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τῷ πήχει τοῦ ἰατροῦ κατὰ τὸ μέσσον τοῦ περιναίου καὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔμπρος μέρος ὀλισθῇ.

σλϛ'. „ Σωρανοῦ περὶ σημείων καταγμάτων ἐπὶ κρανίου.

σλζ'. „ Περὶ ῥωγμῆς.

σλη'. „ Περὶ ἐγκοπῆς.

σλθ'. „ Περὶ καμαρώσεως.

σμ'. „ Περὶ ἐγγισώματος.

σμα'. „ Περὶ ἐμπιέσματος.

σμβ'. „ Περὶ ἀποσκεπαρνισμοῦ.

σμγ'. „ Περὶ ἀπηχήματος.

σμδ'. „ Περὶ θλάσματος.

σμε'. „ Περὶ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις καταγμάτων γινομένων.

σμϛ'. „ Περὶ ῥινὸς.

σμζ'. „ Περὶ γένυος.

σμη'. „ Περὶ κλειδὸς.

σμθ'. „ Περὶ ὠμοπλάτης.

σν'. „ Περὶ ῥάχεως.

σνα'. „ Περὶ στέρνου.

σνβ'. „ Περὶ πλευρᾶς.

σνγ'. „ Περὶ ἰσχίων.

σνδ'. „ Περὶ βραχίονος ϗ μηροῦ.

σνε'. „ Περὶ πήχεως ϗ κνήμης.

σνϛ'.

219. „ *Repositio alia vertebrarum, quae fit per scalam in pedes.*

220. „ *Repositio vertebrarum, quae fit vola medici & ope asellorum seu scularum.*

221. „ *Repositio vertebrarum, quae per sellam fit.*

222. „ *Repositio vertebrarum, quae fit per calcaneum & asellos.*

223. „ *Repositio vertebrarum, quae tabula fit & asellis.*

224. „ *Apollonii Citiensis de articulis Lib. III.*

225. „ *Repositio femoris, quae fit in caput ulna medici ad perinaeum adacta, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

226. „ *Repositio femoris per utrem, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

227. „ *Repositio femoris per scalam & vas fictile, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

228. „ *Repositio femoris, quae fit ope tigilli & ponderis cruris, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

229. „ *Structura organi, quod dicitur scamnum Hippocratis.*

230. „ *Repositio femoris, quae fit tabula organica & asello, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

231. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & vecte, si in exteriorem partem prolapsum fuerit.*

232. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis, si in posteriorem partem exciderit.*

233. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & sella medici.*

234. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & vola medici, si in anticam partem prolapsum fuerit.*

235. „ *Repositio femoris, quae fit suspensione in caput & cubito medici inter perinaeum & os sacrum iniecto, si in anticam partem prolapsum fuerit.*

236. „ *Sorani de fracturarum signis in cranio.*

237. „ *De rima.*

238. „ *De incisione.*

239. „ *De cameratione.*

240. „ *De appropinquatione.*

241. „ *De impressione.*

242. „ *De dedolatione.*

243. „ *De resonantia.*

244. „ *De illisu.*

245. „ *De fracturis, quae aliis in locis fiunt.*

246. „ *De naso.*

247. „ *De mento.*

248. „ *De clavicula.*

249. „ *De scapula.*

250. „ *De spina.*

251. „ *De sterno.*

252. „ *De costa.*

253. „ *De coxarum ossibus.*

254. „ *De brachio & femore.*

255. „ *De cubito & tibia.*

256.

σνς'. „ Περὶ ἐπιγονατίδος.
σνζ'. „ Περὶ καρπȣ̃ κ̀ μετακαρπίȣ, σκυταλίδων κ̀ ταρσȣ̃ κ̀ δακτύλων.
σνη'. „ Περὶ ἀςραγάλȣ.
σνθ'. Σωράνȣ περὶ ἐπιδέσμων.
σξ'. Διάκρισις.
σξα'. Πιλίον.
σξβ'. Σκάφιον.
σξγ'. Μίτρα.
σξδ'. Θαΐς.
σξε'. Ἡμίρομβος.
σξς'. Λαγωὸς σὺν ὢτοις.
σξζ'. Βασιλίσκος.
σξη'. Μονομερὴς ὀμμάτωσις.
σξθ'. Διμερὴς ὀμμάτωσις.
σο'. Ῥίν.
σοα'. Ἱέραξ, ἢ ἀετός.
σοβ'. Ἡμίρομβος ἐπὶ ῥινός.
σογ'. Μονομερὴς φορβαία.
σοδ'. Διμερὴς φορβαία.
σοε'. Μονομερὴς ὀφθαλμός.
σος'. Χάραξ.
σοζ'. Φάλαρα.
σοη'. Συμμιγής.
σοθ'. Ῥόμβος φάλαρα.
σπ'. Διμερὴς ὀφθαλμός.
σπα'. Πλήξ.
σπβ'. Πολύρομβος.
σπγ'. Περικεφάλαια.
σπδ'. Παρειάς.
σπε'. Γενειάς.
σπς'. Ῥόμβος.
σπζ'. Διμερὴς γερανίς.
σπη'. Μονομερὴς γερανίς.
σπθ'. Πρώτη διμερὴς γερανίς.
σϙ'. Μονομερὴς σειρά.
σϙα'. Διμερὴς σειρά.
σϙβ'. Θώραξ.
σϙγ'. Ἕτερος θώραξ.
σϙδ'. Θώραξ ἀνάλημπτος.
σϙε'. Θώραξ μετὰ περισκελῶν.
σϙς'. Κεραύνιος.
σϙζ'. Μονομερὴς ἁρματηλατικός.
σϙη'. Διμερὴς ἁρματηλατικός.
σϙθ'. Τετραμερὴς ἁρματηλατικός.
τ'. Ἀναλημπτρὶς τετρασκελής.
τα'. Ἀναλημπτρὶς ἑξασκελής.
τβ'. Μονομερὴς βȣβωνίσκος.
τγ'. Διμερὴς βȣβωνίσκος.
τδ'. Κτεὶς τρισκελής.
τε'. Κτεὶς τετρασκελής.
τς'. Κτεὶς ἑξασκελής.
τζ'. Σφενδόνη ἐπὶ αἰδοίȣ.
τη'. Σφενδόνη χειρός.
τθ'. Καρποδέσμος.
τι'. Παλαιςρικὸς ἀγόμενος.
τια'. Ἀντικείμενος.
τιβ'. Σκέπαρνος.
τιγ'. Ἐγκύκλιος.
τιδ'. Ῥόμβος ἐπὶ μεσοκώλȣ.
τιε'. Χελώνη.
τις'. Πολύρομβος ἐπὶ μονοκώλȣ.
τιζ'. Φοίνιξ σειρά.
τιη'. Κρηπίς.

τιθ

256. „ *De patella.*
257. „ *De palmae prima & altera parte, scutulis, planta ac digitis.*
258. „ *De talo.*
259. *Sorani de fasciis.*
260. *Discrimen.*
261. *Pileolus.*
262. *Scaphium.*
263. *Mitra.*
264. *Thais.*
265. *Dimidius rhombus.*
266. *Lepus auritus.*
267. *Regulus.*
268. *Alterius oculi deligatio.*
269. *Vtriusque oculi deligatio.*
270. *Nasus.*
271. *Accipiter, vel aquila.*
272. *Dimidius rhombus ad nasum.*
273. *Capistrum ad alteram partem.*
274. *Capistrum ad utramque partem.*
275. *Oculus alterius partis.*
276. *Vallum.*
277. *Phalerae.*
278. *Mista.*
279. *Rhombus phalerae.*
280. *Oculus utriusque partis.*
281. *Cuspis.*
282. *Rhombus multiplex.*
283. *Galea.*
284. *Ad malas.*
285. *Ad mentum.*
286. *Rhombus.*
287. *Grus ad utramque partem.*
288. *Grus ad alteram partem.*
289. *Grus prima ad utramque partem.*
290. *Catena ad alteram partem.*
291. *Catena ad utramque partem.*
292. *Thorax.*
293. *Alius thorax.*
294. *Thorax sursum trahens.*
295. *Thorax cum feminalibus.*
296. *Fulminea.*
297. *Simplex aurigaria.*
298. *Duplex aurigaria.*
299. *Quadruplex aurigaria.*
300. *Suspendens quatuor crurum.*
301. *Suspendens sex crurum.*
302. *Ad alterum inguen.*
303. *Ad utrumque inguen.*
304. *Pecten trium crurum.*
305. *Pecten quatuor crurum.*
306. *Pecten sex crurum.*
307. *Funda ad colem.*
308. *Funda manus.*
309. *Ad primam palmae partem.*
310. *Palaestrica ducta.*
311. *Opposita.*
312. *Ascia.*
313. *Circumducta.*
314. *Rhombus ad medium membrum*
315. *Testudo.*
316. *Rhombus multiplex ad unicum membrum.*
317. *Palma catena.*
318. *Crepida.*

319.

τιθ'. Πτερνίς.

τκ. Παύλε Αἰγινήτε περὶ καταγμάτων καὶ τίνες αὐτῶν αἱ διαφοραί.

τκα'. Περὶ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καταγμάτων.

τκβ'. Περὶ χειρεργίας.

τκγ'. Περὶ φλεγμονῆς μήνιγγος.

τκδ'. Περὶ μελανθείσης μήνιγγος.

τκε'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης τε καὶ θλασθείσης.

τκϛ'. Περὶ τῆς κάτω γένυος καὶ ὠτὸς θλασθέντος.

τκζ'. Περὶ ὠτός.

τκη'. Περὶ κλειδὸς καταγείσης.

τκθ'. Περὶ ὠμοπλάτης καταγείσης.

τλ'. Περὶ στέρνε καταγέντος.

τλα'. Περὶ πλευρῶν καταγέντων.

τλβ'. Περὶ ἰσχίων καὶ τῶν τῆς ἥβης ὀστέων καταγέντων.

τλγ'. Περὶ σπονδύλων καὶ ἀκάνθης ῥάχεως καὶ ἱεροῦ ὀστέε.

τλδ'. Περὶ βραχίονος καταγέντος.

τλε'. Περὶ πήχεως καὶ κερκίδος καταγείσης.

τλϛ'. Περὶ ἄκρας χειρὸς καὶ τῶν ταύτης δακτύλων.

τλζ'. Περὶ μηροῦ καταγέντος.

τλη'. Περὶ ἐπιγονατίδος καταγείσης.

τλθ'. Περὶ κνήμης καταγείσης.

τμ'. Περὶ ποδὸς ἄκρε καταγέντος.

τμα'. Περὶ τοῦ σκέλες ἀποθέσεως.

τμβ'. Περὶ τῶν ἅμα τραύματι συνισταμένων καταγμάτων.

τμγ'. Περὶ ὑπερπωρώσεως καταγμάτων.

τμδ'. Περὶ τῶν ἐν διαστροφῇ πωρωθέντων καταγμάτων.

τμε'. Περὶ τῶν ἐν ἀπωρωσίᾳ διαμενόντων καταγμάτων.

τμϛ'. Παύλου Αἰγινήτου περὶ ἐξαρθρημάτων ἄρθρων.

τμζ'. Περὶ ἐξαρθρήσεως τῆς κάτω γένυος.

τμη'. Περὶ ἐξαρθρήσεως κλειδὸς καὶ ἀκρωμίε.

τμθ'. Περὶ ὤμου ἐξαρθρήσαντος.

τν'. Περὶ καύσεως ὤμου.

τνα'. Περὶ ἐξαρθρήσεως ἀγκῶνος.

τνβ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν καρπὸν καὶ τοὺς δακτύλους ἐξαρθρημάτων.

τνγ'. Περὶ ἐξαρθρήσεως σπονδύλων ῥάχεως.

τνδ'. Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον ἐξαρθρήσεως.

τνε'. Περὶ καύσεως ἰσχίου.

τνϛ'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ γόνυ ἐξαρθρήσεως.

τνζ'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ σφυρὸν ἐξαρθρήσεως, ἐν ᾧ καὶ περὶ δακτύλων ποδός.

τνη'. Περὶ τῶν μεθ' ἑλκώσεως ἐξαρθρημάτων.

τνθ'. Περὶ τῆς σὺν κατάγματι γινομένης τῆς ἐξαρθρήσεως.

τξ'. Γαληνοῦ περὶ ὀστῶν τοῖς εἰσαγομένοις.

τξα'. Περὶ τῶν τῆς κεφαλῆς ὀστῶν.

τξβ'. Περὶ τοῦ ζυγώματος.

τξγ'. Περὶ τοῦ τῆς ἄνω γένυος ὀστοῦ.

τξδ'. Περὶ ῥινός.

τξε'. Περὶ ὀδόντων.

τξϛ'. Περὶ τῶν τῆς κάτω γένυος ὀστῶν.

τξζ'. Περὶ ῥάχεως.

τξη'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν τράχηλον σπονδύλων.

τξθ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν νῶτον σπονδύλων.

το'.

319. *Ad calcem.*

320. *Paulli Aeginetae de fracturis, & quae sint earum differentiae.*

321. *De capitis fracturis.*

322. *De chirurgia.*

323. *De cerebri membranae inflammatione.*

324. *De cerebri membrana nigrescente.*

325. *De naso fracto contusoque.*

326. *De maxilla inferiore & aure contusa.*

327. *De aure.*

328. *De iugulo fracto.*

329. *De scapula fracta.*

330. *De osse pectoris fracto.*

331. *De costis fractis.*

332. *De coxarum & pubis ossibus fractis.*

333. *De vertebris & spina dorsi & osse sacro.*

334. *De brachio fracto.*

335. *De cubito & radio fractis.*

336. *De summa manu & eius digitis.*

337. *De femore fracto.*

338. *De patella fracta.*

339. *De tibia fracta.*

340. *De summo pede fracto.*

341. *De cruris repositione.*

342. *De fracturis cum vulnere coniunctis.*

343. *De fracturarum callo.*

344. *De fracturis distorte callo obductis.*

345. *De fracturis callum non inducentibus.*

346. *Paulli Aeginetae de articulorum luxationibus.*

347. *De inferioris maxillae luxatione.*

348. *De iuguli summique humeri luxatione.*

349. *De humero luxato.*

350. *De humeri ustione.*

351. *De cubiti luxatione.*

352. *De luxationibus carpi ac digitorum.*

353. *De luxatione vertebrarum dorsi.*

354. *De coxendicis luxatione.*

355. *De ustione coxendicis.*

356. *De genu luxatione.*

357. *De tali luxatione, ubi & de digitis pedis agitur.*

358. *De luxationibus cum ulcere.*

359. *De luxatione cum fractura facta.*

360. *Galeni de ossibus ad tirones.*

361. *De capitis ossibus.*

362. *De osse iugali.*

363. *De osse maxillae superioris.*

364. *De naso.*

365. *De dentibus.*

366. *De ossibus maxillae inferioris.*

367. *De spina.*

368. *De vertebris colli.*

369. *De vertebris dorsi.*

370.

το'. Περὶ τῶν κατ' ὀσφῦν σπονδύλων.
τοα'. Περὶ τοῦ ἱεροῦ ὀςοῦ.
τοβ'. Περὶ τοῦ κόκκυγος.
τογ'. Περὶ τῶν τοῦ θώρακος ὀςῶν.
τοδ'. Περὶ ὠμοπλατῶν.
τοε'. Περὶ κλειδῶν.
τοϛ'. Περὶ βραχίονος.
τοζ'. Περὶ πήχεως.
τοη'. Περὶ καρποῦ.
τοθ'. Περὶ μετακαρπίȣ κ̀ δακτύλων.
τπ'. Περὶ τῶν τῷ ἱερῷ ὀςῷ συντεταγμένων.
τπα'. Περὶ μηροῦ.
τπβ'. Περὶ κνήμης.
τπγ'. Περὶ ἐπιγονατίδος.
τπδ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν πόδα ὀςῶν.
τπε'. Περὶ τῶν τοῦ πεδίου ὀςῶν.
τπϛ'. Ῥούφου Ἐφεσίου ὀνομασίαι τῶν κατὰ ἄνθρωπον.
τπζ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀςῶν.
τπη'. Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων.
τπθ'. Σχιςὸς ὁ ἐπὶ κορυφῆς κ̀ τῶν πλησίον τόπων.
τϟ'. Σχιςὸς ἐπὶ μετώπου κ̀ τῶν πλησίον τόπων.
τϟα'. Σχιςὸς ἐφ' ὅλης τῆς κεφαλῆς.
τϟβ'. Καρκῖνος, ἢ κεφαλόδεσμος, ἢ σκέπαςρα ἐπὶ κεφαλῆς ἐξ ὀκτασκελοῦς.
τϟγ'. Σκέπαςρα ἐκ ταινίας πλαγίας τετρασκελῆς κ̀ κατόχου κ̀ καθελκώσεως.
τϟδ'. Ἁπλοὶ ἐπίδεσμοι.
τϟε'. Ῥόμβος ὁ μὲν ἁπλῆς, ὁ δὲ Ἱπποκράτειος.
τϟϛ'. Ἡμίρομβος, ἢ χορὶς ὤτων λαγωός.
τϟζ'. Ἐπεγκρανὶς, ἢ σκάφιον, ἢ θόλος Διοκλέους, ἢ Γλαυκίȣ.
τϟη'. Θαῒς Περιγένȣς, οἱ δὲ εἰς Μολπιαίαν ἀναφέρουσι.
τϟθ'. Ἄλλη Θαῒς ἀδέσποτος.
υ'. Διάκρισις.
υα'. Σκάφιον, ἢ θόλος Διοκλέȣς.
υβ'. Θαῒς ἀδέσποτος.
υγ'. Ἐπάνεσις, ἢ ἐπιπροσθέτησις Γλαυκίȣ.
υδ'. Βασιλικός.
υε'. Φορβαία, ἣν ἡμίτομον Θαΐδα, ἢ μονομερῆ καλῦσιν.
υϛ'. Φορβαία διμερής.
υζ'. Ἡ αὐτὴ κάτωθεν ἄνω.
υη'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.
υθ'. Ἡ αὐτὴ ἄλλως.
υι'. Ἄλλως.
υια'. Λοξὴ Φορβαία μονομερὴς, ἐπιδέυσα τὰ πλησίον ὠτὸς κ̀ κατὰ κόρωνα τῆς κάτω γένυος.
υιβ'. Διμερὴς, ἣν τινες λαγωὸν χωρὶς ὤτων καλοῦσιν, οἱ δὲ ἡμίρομβον, ἢ πλινθίον, ἐπιδεῖ δὲ πρὸς μέτωπον, ἢ μέρη βρέγματος.
υιγ'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.
υιδ'. Ἡ αὐτὴ κάτωθεν ἄνω.
υιε'. Ἀνεζευγμένος.
υιϛ'. Διεζευγμένος Γλαυκίου.
υιζ'. Περιγένους περικεφάλαια ἐν μονομαχίαις.

370. *De lumborum vertebris.*
371. *De osse sacro.*
372. *De coccyge.*
373. *De thoracis ossibus.*
374. *De scapulis.*
375. *De iugulis.*
376. *De humero.*
377. *De cubito.*
378. *De prima palmae parte, seu carpo.*
379. *De altera palmae parte ac digitis.*
380. *De ossibus quae cum osse sacro committuntur*
381. *De femore.*
382. *De tibia.*
383. *De patella.*
384. *De pedis ossibus.*
385. *De ossibus plantae.*
386. *Rufi Ephesii corporis humani partium appellationes.*
387. *Eiusdem de ossibus.*
388. *Galeni de fasciis.*
389. *Scissa ad verticem vicinosque locos.*
390. *Scissa ad frontem vicinosque locos.*
391. *Scissa ad universum caput.*
392. *Cancer, seu capitis fascia, vel operculum e linteo octo crurum.*
393. *Operculum ex fascia transversa quatuor crurum, & ex continente aliaque deorsum trahente.*
394. *Simplices fasciae.*
395. *Rhombus alter simplex, alter Hippocratis.*
396. *Dimidius rhombus, vel lepus sine auribus.*
397. *Ad calvariam, vel scaphula, vel tholus Dioclis, sive Glaucii.*
398. *Thais Perigenis, alii ad Molpiaeam referunt.*
399. *Alia Thais sine auctore.*
400. *Discrimen.*
401. *Scaphula, vel tholus Dioclis.*
402. *Thais sine auctore.*
403. *Superiniecta, vel superaddita Glaucii,*
404. *Regia.*
405. *Capistrum, quod dimidiatam, vel unius partis Thaidem vocant.*
406. *Capistrum ad utramque partem.*
407. *Idem ab inferiori parte sursum.*
408. *Idem duplici capite a superiori parte deorsum.*
409. *Idem aliter.*
410. *Aliter.*
411. *Capistrum obliquum unius partis, vinciens quae prope aurem sunt & ad rostrum maxillae inferioris.*
412. *Duarum partium, quod nonnulli leporem sine auribus vocant, alii dimidium parvum rhombum, vel laterculum, deligat vero ad frontem, vel loca sincipitis.*
413 *Idem a duobus capitibus superne deorsum.*
414. *Idem inferne sursum.*
415. *Fascia reducta.*
416. *Fascia diducta Glaucii.*
417. *Perigenis galea in gladiatoriis certaminibus.*

υιη. Ἄλλως περικεφάλαια ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
υιθ'. Λαγωὸς μετ' ὤτων.
υκ. Ἄλλος πρὸς τὰς κροτάφους.
υκα'. Ἁπλοῦς ὀφθαλμὸς, ἢ ὀμμάτωσις λεπτή.
υκβ'. Ἡ αὐτὴ ἄνωθεν κάτω.
υκγ'. Διπλοῦς ὀφθαλμὸς ἄνωθεν τὰς ἐπαγωγὰς ἔχων.
υκδ'. Διπλοῦς ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.

υκε'. Ἄλλως.
υκϛ'. Ὀφθαλμὸς εὐθὺς μονομερής.
υκζ'. Διπλοῦς ἐξ αὐτοῦ.
υκη'. Ὁ αὐτὸς κάτωθεν.
υκθ'. Ὁ αὐτὸς ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
υλ'. Σχιστὸς ἐπὶ ῥινὸς, πλάτος ἕκαστος τελαμὼν ὅσῳ σκεπάσαι τὴν ῥῖνα, μήκει δὲ ὡς διπλοῦν ἀπὸ ῥινὸς ἐπ' εὐθείας ἐπὶ ὀνίον δύνασθαι χωρῆσαι.
υλα'. Σφενδόνη ἐπὶ ῥινὸς ἐκ τετρασκελοῦς.
υλβ'. Ἡ αὐτὴ ἐκ τριῶν ταινιδίων.
υλγ'. Ἡ αὐτὴ ἐκ δύο ταινιδίων.
υλδ'. Ῥὶς ἐκ δύο ταινιδίων.
υλε'. Ἱέραξ ἐπὶ ῥινὸς ἐκ τριῶν ταινιδίων.
υλϛ'. Ἡ αὐτὴ ἐκ δύο ταινιδίων.
υλζ'. Εἱλητὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς.
υλη'. Σφενδόνη.
υλθ'. Ἡ αὐτὴ ἄλλως.
υμ'. Ἀμύντου χάραξ.
υμα'. Φάλαρα, ἢ χάραξ.
υμβ'. Μενεκράτους ἱέραξ.
υμγ'. Χάραξ Ἀμύντου ἐπὶ ῥινὸς εἰς τὰ πλάγια διαστρεφομένης.
υμδ'. Μεταγωγεὺς Ἱπποκράτους.
υμε'. Ἐπωτὶς ἐκ τετρασκελοῦς.
υμϛ'. Οὖς δι' εἱλητοῦ.
υμζ'. Ἄλλως.
υμη'. Τετρασκελὴς ἐπὶ παρωτίδος.
υμθ'. Παραγναθίδες ἐκ τριῶν ταινιδίων.
υν'. Μακρὰ ἐπὶ μετώπου καὶ μεσοφρύου ἐξ εἱλητοῦ.
υνα'. Σφενδόνη χειλολάβος ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους ἐκ τετρασκελοῦς.
υνβ'. Ἡ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους.
υνγ'. Ἡ αὐτὴ χειλολάβος ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους δι' εἱλητοῦ.
υνδ'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
υνε'. Ἄλλη.
υνϛ'. Ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους.
υνζ'. Ἡ αὐτὴ ἐκ δύο ἀρχῶν.
υνη'. Σφενδόνη γενειολάβος ἐκ τετρασκελοῦς.

υνθ'. Γλαυκίου στάχυς.
υξ'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
υξα'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.
υξβ'. Ἱπποκράτους γερανὶς, ὡς δέ τινες Περιγένους.
υξγ'. Σφενδόνη ἡ βραχιολάβος, ἁρμόζει καὶ ἐφ' ὧν ἡ γερανίς.
υξδ'. Ἡ αὐτὴ ἄλλως.
υξε'. Ἄλλως.
υξϛ'. Διπλῆ στάχυς, ἣν τινες τετράορον καλοῦσιν.
υξζ'. Καταφράκτης.
υξη'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.

418. *Aliter galea ad eadem.*
419. *Lepus auritus.*
420. *Alius ad tempora.*
421. *Simplex oculus, vel oculi deligatio tenuis.*
422. *Eadem desuper deorsum.*
423. *Duplex oculus desuper reductiones habens.*
424. *Duplex a duobus capitibus desuper deorsum.*
425. *Aliter.*
426. *Oculus rectus unicus.*
427. *Duplex ex eo.*
428. *Idem ab inferiori parte.*
429. *Idem a duobus capitibus.*
430. *Scissa ad nasum, cuius utraque taenia adeo lata esse debet, ut nasum tegat, longa vero, ut duplum spatii a naso recta ad occipitium capere valeat.*
431. *Funda ad nasum e linteo quatuor capitum.*
432. *Eadem e tribus taeniolis.*
433. *Eadem ex duabus taeniolis.*
434. *Nasus e binis taeniolis.*
435. *Accipiter ad nasum ex tribus taeniolis.*
436. *Idem e binis taeniolis.*
437. *Convoluta ad eumdem.*
438. *Funda.*
439. *Eadem aliter.*
440. *Amyntae vallum.*
441. *Phalerae, seu vallum.*
442. *Menecratis accipiter.*
443. *Vallum Amyntae ad nasum in obliquum distortum.*
444. *Deducens Hippocratis.*
445. *Ad aurem e linteo quatuor crurum.*
446. *Auris e convoluta.*
447. *Aliter.*
448. *Fascia quatuor crurum ad parotidem.*
449. *Ad malas e tribus taeniolis.*
450. *Longa ad frontem & locum inter supercilia ex linteo convoluto.*
451. *Funda labium prehendens ad labium inferius e linteo quatuor crurum.*
452. *Eadem ad labium superius.*
453. *Eadem labium prehendens ad labium inferius e linteo convoluto.*
454. *Eadem duorum capitum.*
455. *Alia.*
456. *Ad labium superius.*
457. *Eadem duorum capitum.*
458. *Funda mentum prehendens quatuor crurum.*
459. *Glaucii spica.*
460. *Eadem duorum capitum.*
461. *Eadem duorum capitum.*
462. *Hippocratis grus, ut vero alii putant Perigenis.*
463. *Funda humerum complectens, convenit & iis quibus grus.*
464. *Eadem aliter.*
465. *Aliter.*
466. *Duplex spica, quam alii quadrigam vocant.*
467. *Cataphracta.*
468. *Eadem duorum capitum.*

υξθ΄. Ὄρθιος μασχαλιστὴρ στηθοδεσμὶς ὀρθία Σωστράτου.

υο΄. Χιαστὸς μασχαλιστὴρ στηθοδεσμίς.

υοα΄. Ἀμύντου θώραξ ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

υοβ΄. Χιαστος θωραξ ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

υογ΄. Ἀστήρ.

υοδ΄. Γερανὶς καλαθοειδής.

υοε΄. Ἀστὴρ ὀπισθοφανής.

υοϛ΄. Κεραύνιος.

υοζ΄. Ἁπλοῦς τραχηλιστήρ.

υοη΄. Διπλοῦς.

υοθ΄. Ἀκὶς, ἢ ἄγκιστρος.

υπ΄. Ῥόμβος ἁπλοῦς.

υπα΄. Ῥόμβος διμερὴς ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

υπβ΄. Σωστράτου κεραύνιος.

υπγ΄. Ἡμικεραύνιος Ἀπολλωνίου νεωτέρου.

υπδ΄. Βωμίσκος Σωστράτου.

υπε΄. Ναΐσκιον τοῦ αὐτοῦ.

υπϛ΄. Ἀπολλωνίου Θηρος ναΐσκιον.

υπζ΄. Γερανὶς ἐμπροσθοφανης καλαθοειδής.

υπη΄. Ἁρματηλάτης.

υπθ΄. Ἡμίτομος βουβωνίσκος.

υϙ΄. Διπλοῦς βουβωνίσκος.

υϙα΄. Ὁ αὐτὸς επὶ δύο ἀρχῶν.

υϙβ΄ Ἄλλως ἁπλοῦς.

υϙγ΄. Διπλοῦς ἄλλως.

υϙδ΄. Κτεὶς, ἢ ἀναληπτρὶς ἐπὶ καυλοῦ.

υϙε΄. Ἄλλως.

υϙϛ΄. Ἡ αὐτὴ ἐξ ἐπισχίστου καὶ τῆς ζώνης.

υϙζ΄. Παλλαδίου σχόλια σὺν Θεῷ εἰς τὰ περὶ ἀγμῶν.

υϙη΄. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Α.

υϙθ΄. Περὶ τῶν οὐχ ἑωραμένων Ἱπποκράτους ἐκπτώσεων.

φ΄. Περὶ ἀκρωμίου ἀποσπασθέντος.

φα΄. Περὶ κλειδὸς καταγείσης.

φβ΄. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Β. περὶ γνάθου.

φγ΄. Περὶ ῥινὸς καταγείσης.

φδ΄. Περὶ ὠτὸς καταγέντος.

φε΄. Περὶ τῶν κατὰ ῥάχιν σπονδύλων.

φϛ΄. Περὶ πλευρῶν.

φζ΄. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Γ.

φη΄. Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον διαρθρώσεως.

φθ΄. Περὶ τῆς ἔξω ἐξαρθρήσεως τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

φι΄. Περὶ τῆς ὄπισθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

φια΄. Περὶ τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἐξαρθρήσεως εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος.

φιβ΄. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Δ.

φιγ΄. Περὶ τῶν γυμνουμένων ὀστῶν μετ' ἐξαρθρήματος.

φιδ΄. Περὶ τῶν ἀποκοπτομένων ὀστῶν.

φιε΄. Περὶ τῆς ἐμβολῆς τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου.

φιϛ΄. Ἐμβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου, ἣν εἰς τὸ ἔξω ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐξαρθρήσῃ.

φιζ΄. Ἐμβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου, ἣν εἰς τὸ ὄπισθεν ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐξαρθρήσῃ.

φιη΄. Ἐμβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου, ἣν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐξαρθρήσῃ.

469. *Recta axillaris pectus vinciens recta Sostrati.*

470. *Decussata axillaris pectus vinciens.*

471. *Amyntae thorax.*

472. *Decussatus thorax ad eadem.*

473. *Stella.*

474. *Grus fiscellae specie.*

475. *Stella a tergo apparens.*

476. *Fulminea.*

477. *Simplex ad cervicem.*

478. *Duplex.*

479. *Spiculum, vel hamus.*

480. *Rhombus simplex.*

481. *Rhombus duplex ad eadem.*

482. *Sostrati fulminea.*

483. *Dimidia fulminea Apollonii iunioris.*

484. *Ara parva Sostrati.*

485. *Aedicula eiusdem.*

486. *Apollonii Ferae aedicula.*

487. *Grus ab anteriori parte apparens fiscellae specie.*

488. *Auriga.*

489. *Dimidiata inguinaria.*

490 *Duplex inguinaria.*

491. *Eadem duorum capitum.*

492. *Aliter simplex.*

493. *Aliter duplex.*

494. *Pecten, seu suspendens ad colem.*

495. *Aliter.*

496. *Eadem e linteo scisso & zona.*

497. *Palladii explicationes favente Deo in libros de fracturis.*

498. *Galeni in librum de articulis commentarius I.*

499. *De prolapsibus, quos Hippocrates non vidit.*

500. *De summo humero distracto.*

501. *De iugulo fracto.*

502. *Galeni in librum de articulis comm. II. de maxilla.*

503. *De naso fracto.*

504. *De aure fracta.*

505. *De spinae vertebris.*

506. *De costis.*

507. *Galeni in librum de articulis comment. III.*

508. *De articulo ossis coxarum.*

509. *De prolapsu capitis femoris in exteriorem partem.*

510. *De prolapsu capitis femoris in posteriorem partem.*

511. *De prolapsu capitis femoris in priorem partem.*

512. *Galeni in librum de articulis comment. IV.*

513. *De his quae cum vulnere loco moventur.*

514. *De abscissis ossibus.*

515. *De repositione articuli ad os coxae.*

516. *Repositio articuli coxae, si femoris caput in exteriorem partem motum fuerit.*

517. *Repositio articuli coxae, si in posteriorem partem femoris caput exciderit.*

518. *Repositio articuli coxae, si in priorem partem femoris caput exciderit.*

Heic

Heic finis est capitum, in quae tota Nicetae collectio distributa est, quae scripta sunt eadem antiqua manu, qua totus liber. Enumerationem integram edere voluimus, ut uno conspectu intelligi demum, & internosci queant singula, quae celeberrimo Codice continentur, vel iam pervulgata, sed hinc multis locis emendanda, vel Graeco exemplari vulgo carentia supplenda, vel abdita omnino & desiderata in hominum eruditorum usus proferenda. Idque eo libentius fecimus, quod omnem huius libri notitiam a doctis traditam, adhuc mancam atque fallacem esse deprehenderimus, ut illa est apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 778. & apud Holstenium in commentariolo de praestantioribus Bibliothecae Mediceae libris haec scribentem: *Scamno LXXIV. exstat admirandum illud Chirurgicorum antiquorum opus congestum a quodam Niceta medico. Habentur in eo Volumine multa antiquissimorum medicorum opuscula & tractatus de partibus chirurgiae, ut sunt praeter Hippocratis, Galeni, Oribasii, & Paulli Aeginetae iam notos, Heliodori de fracturis Cap. XI. Apollonii Citiensis tractatus de articulis, sive iuncturis Cap. XXXVI. Soranus de signis fracturae Cap. XXIII. idem de variis obligandi modis Cap. LIX. cum suis figuris, qui tractatus seorsim edi posset, sicuti ex hoc Codice olim prodierunt Rufi Ephesii & Palladii Opuscula a Gallis edita. Sunt alia multa aliorum fragmenta in eodem volumine, ego praecipuos dumtaxat & iustos tractatus commemoravi.* Neque dilucidior est descriptio Codicis nostro similis ab anonymo Graeco doctoque auctore manuscripto Catalogi (1) cuiusdam Bibliothecae, quae fueritne Card. Nicolai Rodulphi, an alius ignoramus, hisoe verbis expressa: Νικήτου τινὸς συναγωγὴ τῆς χειρουργικῆς τέχνης ἐκ πολλῶν παλαιῶν ἰατρῶν, ἐξ ὧν εἰσιν Ἱπποκράτης, Γαληνὸς, Ὀρειβάσιος, Ἡλιόδωρος, Ἀρχιγένης, Ἀντίλλος, Ἀσκληπιάδης, Διοκλῆς, Ἀμύντας, Ἀπολλώνιος Κιτιανεὺς, Νυμφόδωρος, Ἀπέλλης Ῥοῦφος, Σωρανὸς, Παῦλος Αἰγινήτης, Παλλάδιος. Βιβλίον πρώτου μήκους μεγάλου παχέος ἐν χάρτῃ ἐς κάλλος γεγραμμένον, μετὰ τῶν σχημάτων τῶν ὀργάνων ἐζωγραφημένων, δέρματι κυανῷ κεκαλυμμένον, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ, Χειρουργικὸν Ἱπποκράτους καὶ ἄλλων πολλῶν. *Nicetae cuiusdam collectio artis chirurgicae ex multis antiquis medicis, e quorum numero sunt Hippocrates, Galenus, Oribasius, Heliodorus, Archigenes, Antillus, Asclepiades, Diocles, Amyntas, Apollonius Citiensis, Nymphodorus, Apelles, Rufus, Soranus, Paullus Aegineta, Palladius. Liber primae longitudinis, magnus. crassus, chartaceus, eleganter scriptus. cum figuris instrumentorum pictis, corio caeruleo tectus, cuius inscriptio, Chirurgicum Hippocratis & aliorum multorum.* Eadem fere in Gesneri Bibliothecae epitome a Simlero facta, & a Frisio aucta, impressa Tiguri MDLXXXIII. p. 619. ubi collectio haec Graece manuscripta haberi dicitur in Bibliotheca Regis Gallorum, & apud Labbeum Nov. Bibl. Mss. p. 125. in Cod. Reg. 404. & cum figuris in 504. Et pag. 211. ex Catalogo Moraei fragmentorum veterum Chirurgicorum Graecorum imperfecta recensio Graece adlata, e nostro Codice, vel alio ei simili excerpta fuisse videtur, eadem scilicet quam Fabricius retulit loco citato XII. 779. Cangius in Glossario Graec. vocat *Nicetae collectionem rerum chirurgicarum ex Cod. Reg.* 2149. Neque melior est, quae apud Montfauconium legitur ipsius nostri Codicis adumbratio a duobus, ut is ait, doctis concinnata Biblioth. Bibliothecar. manuscr. pag. 385. Eidem pag. 729. Chirurgia Nicetae signatur Codicibus Regiis 2148. & 2149. Bibliothecae Parisiensis. Et pag. 769. n. 43. *magnus & vetus Chirurgicus liber ex variis Medicis collectus a Niceta*, fuisse dicitur in Bibliotheca praeclari quondam civis nostri Nicolai Rodulphi Cardinalis, quae tota fere in Regiam deinde migravit. Vnde patet horum neminem antea vidisse, quod nunc cuique promtum est, tria duntaxat nova hanc collectionem adferre. Primum duo sunt Oribasii libri de fractis, & de luxatis, in quibus pleraque, ut solet a Galeno sumit leviter immutata, nonnulla tamen eaque meliora addens ex aliis, qui illi aetate, atque arte antecellunt, atque hinc illa est clarorum nominum farrago, quae multos fefellit. Deinde est Sorani libellus admodum brevis de fracturarum signis, ac demum Apollonii Citiensis Commentarius tripartitus in Hippocratem de articulis, cuius si verba demantur iam vulgata, non multum superat ab ipso enarratore proditum. Sunt heic praeterea eiusdem Oribasii capita de laqueis, & de machinamentis, quorum Latina tantum prostat interpretatio, Graecum vero exemplar adhuc latet. Cetera iamdiu notissima, atque ab omnibus pertractata, quae tamen Codicis nostri ope aliquatenus fieri possent fortasse meliora.

II. pag. 7. *b*. Sequuntur tria Epigrammata senariis versibus conscripta, non quidem veteris metri, sed quod labentibus Graeciae rebus admissum, & undecimo praesertim Christi saeculo usitatum fuit, non modulatum scilicet syllabarum quantitate, sed numero duodenario, & accentus in penultima positione. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 319. Singula videntur esse autographa; scripturae enim forma differunt inter se, & a reliquo libri contextu, neque ulla menda habent, quae alibi sunt quamplurima. Ea autem sunt:

IAMBOI.

A.

Ἱππόκρατές τε καὶ Γαληνὲ καὶ Ῥοῦφε,
Χείρων δὲ καὶ σὺ φαρμάκων ἐφευρέτα,
Ἡ τετράριθμος τῶν παθῶν γαληνότης,
Ἄλλη τε πληθὺς τῶν σοφῶν ἀκεστόρων,
Κόλποις χαρὰν δέχοιο καὶ κρότει μέγα.
Πόνους γὰρ ὑμῶν τοὺς πρὶν ἠμαυρωμένους,

Αὐχ-

(1) Huiusce Catalogi archetypum erat olim penes Clariss. Antonium Cocchium.

Αὐχμῶντας ἤδη ϗ παρημελημένυς,
Καὶ φθειριῶντας, ὡς λόγος Καλλισθένην,
Νικήτας εὑρὼν παγκρατὴς Ἱπποκράτης
Ἐξεῦρεν, ἐξέδωκεν, ὕψωσεν μέγα.
Ἄλλων τε πολλῶν σωματυργεῖ ϗ φέρει
Λύσεις παθῶν, φάρμακα, τραυμάτων ἄκη,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς συμβολὴν τῶν ὀςέων
Ἐξεικονίζει τῇ γραφῇ τοῦ ζωγράφυ.
Οἰκῦν ἐάν τις εὐθετεῖν σκελῶν βάσιν,
Θραύσεις τε μηρῶν, ἐμβολὴν τῶν σπονδύλων,
Χωλοὺς ἀνιςᾷν, ϗ τελεῖν δρομηφόρυς
Ποδαλγιῶντας, ἐκροῆς τῶν ἰσχίων
Τὸ ῥεῦμα δεσμεῖν. ϗ κρατύνειν τὺς πόδας,
Ἄλλην τε τῦ σώματος ὀςώδη θέσιν
Θραύυσαν εἰς σύμπληξιν ἁρμόσαι θέλοι,
Ὧδε σκοπείτω τῆς γραφῆς τὰς εἰκόνας,
Καὶ πᾶσαν εὑρήσειε τῶν παθῶν λύσιν.
Ἀλλ' ὖν ἅπαντες τῶν σοφῶν ἀκεςόρων
Νέοι, προγηράσαντες, ὑπυργῶν ὅσοι
Γυμνὰ κρατεῖτε ῥωςικώτατα ξίφη,
Στέψατε λοιπὸν τῆς γραφῆς τὸν ἐργάτην,
Ἐκ μυσικῶν πλέκοντες ἄνθη τῶν λόγων.
Τὸν γὰρ φανέντα κοσμικὸν εὐεργέτην
Πρέπει γεραίρειν ὡς τέχνης φίλον λόγοις.
Ἀλλ' οὖν παρ' ἡμῶν τύςδε τοὺς λόγυς δέχυ,
Πρώτην ἀμοιβὴν τῶν σοφῶν συ πρακτέων.
Χαίροις ὁ δειχθεὶς εὐσθενὴς Ἱπποκράτης,
Καὶ παγγάληνος τῶν παθῶν γαληνότης.

SENARII

I.

Hippocrates, & Galene, & Rufe,
Tuque Chiron remediorum inventor,
Quatuorviralis morborum sedatio,
Reliquusque coetus sapientum medicorum,
Sinu gaudium concipite & plaudite plurimum:
Labores enim vestros ante obscuratos,
Squalentes iam & neglectos,
Et vermibus obsitos, ut ferunt Callisthenem,
Nicetas inveniens omnipotens Hippocrates
Investigavit, edidit, & plurimum extulit.
Aliarumque multarum in unum corpus cogit & adfert
Solutiones valetudinum, remedia, vulnerum medelas,
Et cunctas universim iuncturas ossium
Effingit lineatione pictoris.
Si quis igitur recte statuere crurum gressum,
Fracturasque femorum, iuncturam vertebrarum,
Claudosque erigere, cursoresque facere
Pedibus dolentes, alvei coxendicum
Fluxionem vincire, pedesque firmare,
Aliamque corporis osseam positionem
Distractam in compagem aptare velit,
Heic inspiciat picturae imagines,
Omnemque inveniet malorum solutionem.
Age nunc omnes docti medentes
Iuvenes senesque, & ministri quicumque
Nudos tenetis validissimos enses,
Superest ut coronetis libri opificem
E musicis plectentes sermonibus flores.
Qui enim se beneficum hominibus praebet
Decet ornare, ut artis amicum verbis.
A nobis igitur hosce versus accipe,
Primam vicem doctorum tuorum operum.
Valeas o qui te ostendisti fortem Hippocratem,
Et tranquillissimum laborum lenimen.

B.

Πονεῖ μὲν ἡ μέλισσα κηρίον μέλι
Φιλοφρονῦσα προσφυῆ συνεργάτιν,
Ἐπείπερ ἄλλῳ τῷ τρυγῶντι κηρία
Τὸ κέντρον ἐξέπεμψε, ϗ πλήττει μέγα
Σκόπει δὲ χεῖρας ἀφθόνως τε ϗ φρένας
Σοφοῦ Νικήτα δεξιουμένας ὅλυς,
Ἐν οἷς ἐφαπλοῖ συλλογῆς τῷ συντόμῳ
Τὴν ὠφέλειαν τοῖς λαβεῖν αἱρυμένοις,
Παθῶν δυσαχθῶν ἐκ παλαιῶν ποικίλως
Ἐξεικονίζων συμπάθειαν, δεσπότου
Χριςοῦ θέλοντος, πᾶσι δὴ τὸ συμφέρον.
Καὶ νῦς μὲν αὐτοῦ δακτύλοις τῦ ζωγράφου
Μορφὰς ἀνιςόρησεν ὡς κατ' εἰκόνα,
Τηρῶν ἐναργὲς τῶν Θεῦ θελημάτων.
Φερωνύμου Νίκης δὲ ϗ χεῖρες πάλιν
Τὰς ἐκφράσεις γράφυσι τῶν μορφωμάτων,
Ὡραιότητα δεικνύυσαι γραμμάτων,
Ἄμφω δὲ πεῖραν συντρέχυσαν τῷ λόγῳ.
Ἰατρικῆς εἴληφεν αὐτὸς τὸ κράτος,
Σαφῶς ἀνιςῶν συμπεσῦσαν τὴν τέχνην,
Φθόνῳ λαθῦσαν ϗ καμῦσαν τῷ χρόνῳ,
Τέχνην ἐκείνην δημιυργὸν, ὀςέων
Θραῦσιν περισφίγγουσαν εὐλόγῳ δέσει,
Τὰς ἐμβολὰς ςρέφυσαν οἰκείᾳ βάσει,
Παρατροπὰς ἄρθρων δὲ ϗ τὰς ἐκφύσεις
Φέρυσαν εἰς ὄρθωσιν εὐπρεπεςάτην.
Καὶ δὴ προσάψας ἁρμογὰς, ὡς ἦν φύσει,
Τῶν εἰκόνων μὲν τῇ καταλλήλω φράσει,
Λόγον δὲ μορφαῖς, τεχνικῇ διαπλάσει,
Τὴν ζωγράφησιν σωματυμένῳ λόγῳ,
Ὡς εἶχεν ἐξήνεγκεν, εὐαρμοσίας
Ἄριςον ἔργον εὐφυῶς ἠσκημένον,
Διδάσκαλον φέριςον ἐμπράκτῳ λόγῳ.

II.

Conficit apis favum ac mel,
Comiter amplectens laboris sociam,
In alium vero favos diripientem
Aculeum proferre solet, ac valde ferit.
Specta manus liberaliter & mentem
Sapientis Nicetae benignas totas,
Quibus explicat collectionis compendio
Utilitatem, capere volentibus,
Valetudinum gravissimarum ex antiquis varie
Effingens auxilium, Domino
Christo volente, opus omnibus utile.
Eius quidem ingenium pictoris digitis
Formas velut imagine expressit,
Observans quod manifestum est Dei voluntatum.
Nicetae, cui vere convenit victoriae nomen, manus
Expositiones scribunt imaginum,
Quae pulcritudinem ostendunt lineamentorum,
Ambo vero peritiam consonam rationi.
Medicinae adeptus est ipse principatum,
Perspicue restituens cadentem artem,
Invidia latentem, ac aetate fatiscentem,
Artem illam opificem, ossium
Fracturam coërcentem idoneo vinculo,
Prolapsus vertentem in proprium statum,
Excessus & luxatos articulos
Ferentem iterum in aptissimam repositionem.

Is nempe accommodans compages ut erant natura
Imaginum quidem iuxta positae indicationi,
Sermonem vero formis, artificiosae repraesentationi,
Picturam orationi corporatae,
Vt res erat protulit concinnae compositionis
Optimum opus, ingeniose confectum,
Magistrum praestantissimum efficaci sermone.

Γ

Ἱππόκρατες σκίρτησον, εὐφραίνου μέγα,
Γαληνὲ συγχόρευε, καὶ Ῥοῦφε κρότει,
Χείρων χαρὰν δέχοιο κόλποις καρδίας,
Ἄλλοι τε πάντες ὀργανοῦντες τὴν τέχνην
Ἰατρικὴν τέρποισθε καὶ τεθνηκότες.
Πόνους γὰρ ὑμῶν ὧδε Νικήτας γράφων
Εἰς κάλλος, αὐτὴν τὴν γραφὴν ἀποξέων,
Πανευφυῶς τε τῇ τέχνῃ κεχρημένος,
Στηλογραφεῖ κάλλιστα σωμάτων πάθη,
Εἴδη τε πολλὰ σωματουργεῖ φαρμάκων,
Φέροντα θάμβος πᾶσι τοῖς θεωμένοις.
Θραύσεις γὰρ ὀστῶν εὐθετεῖ καὶ πηγνύει,
Τροπὰς μεθέλκει τῇ πρὶν εὐαρμοστίᾳ,
Το στρεβλὸν ὀρθοῖ τῇ κατ' ἀρχὰς συμβάσει,
Δεσμοὺς ῥαγέντας ἐκ βίας συνδεῖ πάλιν,
Σφίγγει τὸ χαῦνον, καὶ κρατύνει τὸν τόνον,
Καὶ κειμενους ἀλγοῦντας ἐξορχουμένους
Δεικνὺς, παριστᾷ τῇ δι' ἔργων ἐμφάσει,
Νῦν τὴν τέχνην θανοῦσαν, ὥσπερ ἐκ τάφου
Πηδῶσαν, ἔμπνουν ἔμπαλιν δεδειγμένην.
Οὐκοῦν γέροντες καὶ νέοι τέχνης φίλοι,
Κροτεῖτε πάντες τῆς γραφῆς τὸν ἐργάτην,
Κοσμοῦντες αὐτον ὥσπερ ἄνθεσιν λόγοις,
Ὡς οἷα κοινὸν τῶν βροτῶν εὐεργέτην.

III.

Hippocrates exsulta, laetare valde,
Galene simul choreas duc, & Rufe plaude,
Chiron gaudium cape cordis sinubus,
Ceterique omnes conficientes artem
Medicam laetemini licet defuncti:
Labores enim vestros hoc modo Nicetas describens
Eleganter, ipsumque scriptum expoliens,
Atque omnino ingeniose arte usus,
Exponit pulcherrime corporum adfectus,
Multaque genera colligit remediorum,
Admirationem omnibus qui intuentur adferentia.
Fracturas enim ossium reponit & conglutinat,
Prolapsus retrahit in priorem compagem,
Perversum recte statuit in antiqua convenientia,
Colligationes vi disruptas iterum nectit,
Constringit hiantia, tonumque firmat,
Iacentesque dolore adfectos saltantes
Ostendens, sistit operum repraesentatione
Nunc artem demortuam, quasi e tumulo
Surgentem, spirantem iterum exhibitam.
Senes igitur iuvenesque artis amici,
Plausu omnes excipite libri artificem,
Ornantes illum sermonibus ceu floribus,
Vt universim de mortalibus bene meritum.

III. pag. 9. Ἱπποκράτους κατ' ἰητρεῖον. *Hippocratis de officina Medici*. Inc. Ἢ ὅμοια. Des. μήτε σείηται (corr. man. recent. ἐνσείηται) ὀστέων φύσις δακτύλων μὲν ἁπλᾶ καὶ ὀστέα καὶ ἄρθρα. Quae in hoc recensentur Codice Hippocratis chirurgica prodiere in omnium ipsius Operum editione Latina M. Fabii Calvi Romae MDXXV. quem librum non vidisse Fabricius videtur, quum ait Bibl. Gr. Vol. I. p. 858. *Calvum convertisse Hippocratem circa annum MDXXX. licet editum demum Romae MDXLIX.* In exemplari, quod vidi illius editionis, haec ad calcem impressa maioribus litteris leguntur: *M. Fabius Calvus Rhavennas cum ceteris Hippocratis Voluminibus Romae vertebat XIX. Calen. Septemb. millesimo quingentesimo ac insuper quinto & decimo*, & in omnium postrema pagina: *Romae ex aedibus Francisci Minitii Calvi Novocomensis anno a partu Virginis* MDXXV. Deinde prodiere in editione Graeca, quam primus fecit Aldus Venetiis insequenti anno MDXXVI. qui & animadvertit praedictum Calvum in multis peccasse. In Graeca & Latina, quam curavit Lindenius Lugduni Batav. A. MDCLXV. libellus hic habetur ordine XLVI. Tandem in alibi cit. Hippocratis & Galeni Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXXIX. fol. curante Renato Charterio, Tom. XII. a pag. 3. ad pag. 111. ubi praeterea Galeni Commentarius intermixtus est.

IV. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγμῶν. *Eiusdem de fracturis*. Inc. Ἐχρῆν τὸν ἰητρόν. Des. κατὰ τὸ σίνος προστίθεσθαι. In Charter. edit. Tom. cit. pag. 151. In Lindeniana num. LXXXII.

V. pag. 33. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς. *Eiusdem de articulorum repositione*. Inc. Ὁμοῦ δὲ ἄρθρον. Des. κατὰ λόγον τῷ (sic) πρότερον. In editione Lindenii num. LXXXIII.

VI. pag. 74. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων. *Eiusdem de vulneribus capitis*. Inc. Τῶν ἀνθρώπων. Desinit imperfecte in verbis: ἕδρης τε ἐούσης τοῦ βέλεος ἐν τῷ ὀ . . ., quae sunt sectionis XXIII. editionis Lindenii num. LXXXI. Huius extrema desiderantur, eo quod viginti folia interciderint; quo infortunio & sequentes duo Hippocratis Libri *Vectiarius, & de ossium natura* in nostro Codice periere, qui in Lindenii editione sunt LXXXIV. & XXIII.

VII. pag. 81 Γαληνοῦ περι καταγμάτων, *Galeni de fractis*. Inc. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων. Des. οὐσίαν ὑπάρχουσα. Desumta haec sunt e Libro VI. θεραπευτικῆς μεθόδου Cap. V. & VI. Galeni Operum cit. edit. Charterianae Tom. X. pag. 143.

VIII. pag. 89. *b*. Ὀριβασίου ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ καταγμάτων. *Oribasii e Libris Galeni de fracturis*. Inc. Ἐπειδὴ λέλυται. Des. πρόσθεν δεδηλωμένη θεραπεία. In hoc Codice semper Ὀριβασίου scriptum est, non Ὀρειβασίου. Hunc vero librum esse autumo XLVI. magni illius Operis *Collectionum Medicarum*, quod Oribasius, celebris medicus & quaestor sacri Palatii, Iuliano Augusto inscripsit, in LXX. li-

libros digeſtum, & cuius XVII. tantum ſuperſunt, Latine dumtaxat editi. Id licet coniicere ex hoc ipſo Codice, in quo is qui conſequitur liber notam habet numeri XLVII. Antea vero doctis ignotum fuiſſe argumento ſit vel Fabricii de illo ſilentium Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 451. & ſeq. & Vol. XII. pag. 640. & ſeq. & Freindii querela Hiſt. Medic. Vol. I. pag. 13. edit. Lond. nihil fere, quod chirurgiam ſpectet Oribaſii ſupereſſe. Hunc librum una cum ſequentibus uſque ad §. XVII. incluſive edidit celeberrimus Cocchius Florentiae MDCCLIV. Gr. & Lat. a pag. 54. ad 90.

IX. pag. 103. Ἡλιοδώρου περὶ καταγμάτων. *Heliodori de fracturis*. Inc. Ἐν πρώτοις. Deſ. ἐπιμένειν ἕως τοῦ τέλους. Notandum heic transpoſitos fuiſſe duos quaterniones, idque a Graeco ſcriptore recenti fuiſſe in imo margine animadverſum. Vid. Cocch. ibid. p. 90. Medicum quemdam Heliodorum operari manibus quoque conſueviſſe indicat Iuvenalis Sat. VI. v. 372. aetate ſua Romae clarum, Traiani ſcilicet principatu. Huius fuiſſe chirurgicos libros credibile admodum eſt, unde haec expreſſit Oribaſius, & quae praeterea protulit de faſciis, de laqueis, & de machinamentis iam edita. Idem eſſe videtur, cuius aridum medicamentum cicatricem inducens, memorat Galenus Lib. V. de comp. med. per gen. Cap. XIV. Tom. XI. p. 390. v. 53. Mirum eſt eximium hunc medicum praeteritum Danieli Clerico fuiſſe in Hiſtoria Medicinae, & Io. Conr. Barchuſio in Differt. de medicinae origine & progreſſu.

X. pag. 108. *b*. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων. *E Galeni Libris de fracturis in capite*. Inc. Πάντα τὰ πάθη. Deſ. χείλει τὸ ἐκτετριμμένον. Haec ſumta eſſe videntur e Galeni Commentariis in librum Hippocratis de vulneribus capitis, qui interciderunt. Quare hae ſaltem ab Oribaſio ſervatae reliquiae libenter accipiendae ſunt, ſi totam Galeni explanationem nonnihil faciendam fuiſſe putemus, quam Vidius initio ſui in eumdem librum Commentarii ſcribit *tanto hominum detrimento nullam exſtare*.

XI. pag. 111. *b*. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τερηδονισμοῦ κρανίου. *Ex Heliodori libris de cranii carie*. Inc. Τὴν τοῦ κρανίου φθοράν. Deſ. ἐγχριέσθω.

XII. pag. 113. Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους περὶ ὑποδραμόντος αἵματος. *Ex Archigenis Libris de ſanguine ſubter currente*. Inc. Ὑποδρομὴ δὲ αἵματος. Deſ. ἰατρικῆς ψαύσασιν. Archigenes Apamenſis e Syria, nobilis medicus, Romae artem exercuit, regnante Traiano, ſaeculo totius imperii Romani feliciſſimo, utilioribuſque diſciplinis erudito. Eius quidem ſcripta periere, quae multa fuiſſe teſtatur Suidas, ſed ipſorum fragmenta non pauca occurrunt apud Aurelianum, Galenum, Aëtium, Paullum, omnia ſolertiam illius viri egregiam demonſtrantia, ut gratiſſima doctis futura quoque ſint, quae Oribaſius profert, e libris fortaſſe de locis adfectis, quorum tertium citat Galenus T. III. p. 251. v. 37.

XIII. pag. 114. Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους περὶ τῆς τῶν ῥαφῶν διαστάσεως. *Ex Archigenis Libris de ſuturarum diſiunctione*. Inc. Τοὺς δὲ περιςωθησομένους. Deſ. ψυχρὸν ἐκπνεῖ.

XIV. pag. 115. Ἐκ τῶν Ἀντύλλου περὶ ὑδροκεφάλων. *Ex Antylli Libris de hydrocephalis*. Inc. Τὸ ὑδροκέφαλον. Deſ. κάμνοντα παραδώσει. Antylli veteris Medici ſcripta periiſſe dolemus, quorum fragmenta aliquot de variis adverſae valetudinis auxiliis iam edita occurrunt in libris Oribaſii, Aëtii, Paulli, & Stobaei, e quibus colligere licet methodicorum inſtituta eum ſecutum fuiſſe: quae ſecta quum fere Galeni aetate deſierit, antiquiorem illum credere par eſt, quum praeſertim ea tantummodo, quae ad artem attinent, fuſe ac diligentiſſime tractaſſe videamus, & inani loquacitate abſtinuiſſe, quae deinde medicinam aliquatenus conturbavit. Novum eſt hoc fragmentum e libris ipſius chirurgicis depromtum, quorum nullae antea reliquiae exſtabant. De eodem argumento Leonidae ſententiam protulit Aëtius Lib. VI. Cap. I. cuius collatione, noſtri dilucidior & amplior doctrina apparebit.

XV. pag. 116. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ὀστώδους ἐπιφύσεως. *Ex Heliodori Libris de oſſe excreſcente*. *Inc*. Ὀστώδης ἐπίφυσις. Deſ. ἐπιμελεία ἐκκρινέσθω.

XVI. p. ead. *b*. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἀλωπεκίας. *Ex Heliodori Libris de capillis fluentibus*. Inc. Τῆς ἀλωπεκίας. Deſ. μέλλοντας τέμνεσθαι.

XVII. pag. 117. Ὀριβασίου ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐξαρθρημάτων. *Oribaſii e Galeni Libris de luxatis*. Inc. Τῶν δ' ἐξαρθρημάτων. Deſ. πολλῶν δὲ κοιλότη τῶν ἐν ἑκάστῳ. Codex hic habet in margine ΛΟΓ ΜΖ manu eadem, qua cetera, unde opinari liceat hunc eſſe magnae Oribaſii collectionis Librum XLVII. nec Graece, nec Latine editum. In aliis antiquis Codicibus huius Mediceae Bibliothecae Oribaſii libri *Sermonum* titulo occurrunt, imo in Cod. XVII. huius Plutei legere eſt τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου correctum eadem manu γρ. λόγου. Quae in his e Galeno profert Oribaſius deſumſit praecipue e Commentariis in Hippocratis libros de fractis, & de articulis, ea optimo conſilio praetermittens, quae illi minus ad rem medicam facere viſa ſunt. Haec edenda eſſe duxit optimus Cocchius p. 130. l. c. quamvis Galeni Commentarii illi paene integri ſuperſint, vulgatique ſint, tum ne ulla parte ipſa Oribaſii excerpta mutilaret, tum maxime quod hinc emendari & reſtitui eorumdem Commentariorum loci non pauci, & qui aliunde perierant ſuppleri poſſe videantur.

XVIII. pag. 127. Ἀσκληπιάδου τοῦ Βιθύνου, ὅτι καὶ διὰ νόσον χρονίαν ἔξαρθροί τινες γίγνονται. *Aſclepiadis Bithynii, quod diuturno morbo quibuſdam articuli prolabantur*. Inc. Ὅτι χωρὶς φα-

φανερῶς. Def. ἐκ τῆς οἰκείας χώρας ἐκβαλούσης. Asclepiades Bithynius, & Prusiensis dictus fuit ab urbe Prusiade maritima, eius patria, & Cianus, quod eadem urbs vetusto nomine Cius vocaretur. Romae summam auctoritatem in medicina obtinuit ante annum V. C. DCLXII. si fides habenda sit L. Crassi verbis apud Ciceronem Lib. I. de Oratore particula 62. Huius igitur vetusti Medici, maximis multorum laudibus ornati, quum scripta, quae plura fuisse memorantur, malo medicinae fato perierint, eorum saltem fragmenta magni facienda esse nemo non videt. Dolendum sane est Oribasium, cui scripta Asclepiadis videre contigit, vitio aetatis suae iudicem non satis idoneum, ea plerumque neglexisse, Galeni sui paupere eloquentia contentum. Quod heic habemus, ex aliquo Commentariorum fuisse videtur, quos in Hippocratis libros nonnullos scripsisse Asclepiadem auctor est ipse Galenus initio Commentarii I. in Medici officinam T. V. pag. 662. v. 2.

XIX. pag. ead. Ἀρχιγένους περὶ τῶν ἀφαιρεθησομένων μερῶν. *Archigenis de amputandis partibus*. Inc. Ἀφαιρεῖται δέ τινα, κ. λ. Def. ὡς ἤδη μοι εἴρηται. De Archigene vide quae diximus supra §. XII.

XX. pag. 128. Ἡλιοδώρου περὶ ἀκρωτηριασμοῦ. *Heliodori de mutilatione*. Inc. Ἀφαιρεῖται χειρήπους γαγγραίνης. Def. ἀεὶ διαμοτωμένου. Vide quae de Heliodoro diximus supra §. IX.

XXI. pag. ead. *b*. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τῶν κατὰ τοὺς δακτύλους συμβαινόντων. *Ex Heliodori libris de iis, quae digitis accidunt*. Inc. Ἑξαδάκτυλοι γείνονται. Def. εὐχαίρως κομίσθη.

XXII. pag. 129. Ὀριβασίου ἐκ τῶν Ἡρακλᾶ, πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἐρτός. *Oribasii ex Heracle, quomodo laqueus plicetur, quem nexum vocant*. Inc. Ἕνεκα τῆς τοῦ ἐρτοῦ βρόχου πλοκῆς. Def. βρόχοι οὗτοί εἰσιν. Oribasii de laqueis usque ad numerum CXII. edita fuere Latine Parisiis anno MDXLIV. a Vido Vidio Mucellano in eius Chirurgia e Graeco in Latinum conversa p. 467. & seqq. & Latina tantum a Charterio adiecta Oper. Hippocr. & Galeni Tom. XII. citatae editionis Parisiensis pag. 553. ex eadem Vidii interpretatione, illius tamen nomine non indicato. Incertum an haec περὶ βρόχων integrum librum faciant, seiuncta a sequentibus περὶ ἐπιδέσμων.

XXIII. pag. 133. *b*. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων. *E Galeni Libris de fasciis*. Inc. Σκοποὶ πάσης. Def. γίνεται χρεία. Exstat in citata Charteriana edit. Tom. XII. pag. 500. sine auctoris nomine: ex hoc vero Codice apparet esse ipsius Oribasii excerpta, & cum praecedentibus *de Laqueis* unum fortasse librum conficere; sequentibus saltem continua sunt usque ad numerum CLXII. Quae omnia apud Charterium item occurrunt Graece & Lat. Tom. cit. a pag. 518. ad 531. hoc titulo: Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων. Nonnulla ex hoc Oribasii libro capita desumta fuere a Vidio tamquam si essent Heliodori, & Libro Galeni de fasciis addita, suis locis inserta in editione Latina A. MDXLIV. Ea se exscripsisse praefatur e Graeco Volumine, quod Card. Rodulphus Roma donum miserat e sua amplissima bibliotheca ad Franciscum Galliarum Regem. Illud Vidius exemplar unicum credidit, librosque *de fasciis*, *de laqueis*, *de machinamentis* nonnisi in eo Codice, quod sciret, contineri. Id indicio esse potest Codicem illum nostro huic Mediceo similem fuisse. Mirum tamen videri possit Vidium non attendisse ad Oribasii nomen, quod tractatui *de laqueis* praefigitur, & haec ipsa de fasciis continua esse, & variorum auctorum nomina praeferre, e quibus sunt decerpta. Qui modus conscribendi libros Oribasio usitatus, eius aetate & aliquot deinceps saeculis invaluit, in medicina praesertim pertractanda.

XXIV. pag. 136. *b*. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων. *Ex Heliodori Libris de fasciis*. Inc. Τῶν ἐπιδέσμων. Def. ὑπεράνω μετώπου.

XXV. pag. 138. *b*. Διοκλέους σκαφεῖον, ἢ θόλος. *Dioclis scaphula, vel tholus*. Inc. Οὗτος ὁ ἐπίδεσμος. Def. ἐπὶ τοὺς εἰλητοὺς μέτειμι.

XXVI. pag. 139. *b*. Ἁπλοῦς ὀφθαλμὸς, οἱ δ' ἔφασαν Ἱπποκράτους ὀφθαλμόν. *Oculus simplex, quem alii Hippocratis oculum vocant*. Inc. Τελαμῶνος αὐτάρκους. Def. ἐπίδεσιν.

XXVII. pag. 140. Ἀμύντου χάραξ. *Amyntae vallum*. Inc. Ἐπὶ τετελειωμένῳ. Def. γινομένων παθῶν.

XXVIII. pag. ead. *b*. Μεταγωγεὺς Ἡλιοδώρου. *Heliodori adducens*. Inc. Τοῦ μυκτῆρος. Def. τῆς κορυφῆς τόπον.

XXIX. pag. 141. Κράτημα Ἡλιοδώρου. *Heliodori retinaculum*. Inc. Τοῦ τῆς ῥινὸς ὀςώδους. Def. ἐπὶ τὰ χείλη μέτειμι.

XXX. pag. ead. *b*. Χειλοφύλαξ Ἡλιοδώρου. *Heliodori custos labiorum*. Inc. Ἀγητῆρα δεῖ τάξαι. Def. καταγείσης.

XXXI. pag. 142. *b*. Ἀπολλωνίου θηρὸς μόνωψ. *Apollonii ferae unoculus*. Inc. Τῆς ἀρχῆς τοῦ τελαμῶνος. Def. τὸ γένειον.

XXXII. pag. 143. Κείου ῥόμβος φάλαρα. *Ceii rhombus*. Inc. Τοῦ τελαμῶνος ἀπὸ τῶν δύο ἀρχῶν. Def. ἁμματισθῆναι.

XXXIII. pag. 145. Ἔξακρος Μενεκρίτου. *Menecriti vinculum ad partes extremas*. Inc. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπιδέσμου. Def. καὶ τότε ἄνω τὸ ἅμμα.

XXXIV. pag. 147. Εὔκυκλος, οἱ δὲ Ἱπποκράτους εὔκυκλον. *Rotunda, quidam adiiciunt Hippocratis*. Inc. Οὗτος ὁ δεσμός. Def. τὸ περὶ τῶν ἐπιδέσμων ὑπόμνημα. Vidius pag. 460. Caput hoc, & pag. 463. reliqua usque ad CLXII. quasi ex Heliodoro aliis Galeni admiscuit. Vide Cocchium loc. cit. pag. 10. not. 3.

XXXV. pag. 148. *b*. Ὀριβασίου ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ διαφορᾶς καταρτισμῶν. *Oribasii ex Heliodori libris de differentia repositionum*. Inc. Τρεῖς εἰσιν αἱ γενικαί. Def. ἐξαίρετοι γίγνον-

γνονται. Edidit Vidius Latine Parisiis A. MDXLIV. cum titulo *Oribasii ex Heliodoro de machinamentis*, ornata picturis ligno impressis, affabre delineatis. Latine duntaxat item occurrunt in editione Charterii, cuius Volumen XII. claudunt a p. 557. ad 575. ex eadem interpretatione, sed tacito, ut in aliis, interpretis nomine. Graeca, ni fallor, nondum prodiere. Videtur autem fuisse liber XLV. illorum LXX. quibus totum Oribasii *Collectionum* opus constabat: desinit enim in haec verba: *τὰς δὲ τρόπους τῶν μοχλειῶν τέτων ἐπιμελέστερον ὑμῖν ἐκθήσομαι ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ*. *Modos vero harum molitionum diligentius vobis exponam in libro de luxatis*, qui praecedit illum *de fractis*, cui apposita nota est numeri XLVII. ut superius innuimus. Atque hinc fortasse ordo elici potest horum omnium Oribasii librorum de re chirurgica, qui hoc Codice continentur, ut sint scilicet XLIII. *περὶ βρόχων*, *de laqueis*, XLIV. *περὶ ἐπιδέσμων*, *de fasciis*, si tamen separatim censeri debeant, XLV. *περὶ μηχανημάτων*, *de machinamentis*, XLVI. *περὶ καταγμάτων*, *de fractis*, XLVII. *περὶ ἐξαρθρημάτων*, *de luxatis*.

XXXVI. p. 154. *Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ μηχανημάτων*. *E libris Galeni de machinamentis*. Inc. *Μόνον μὲν ἱκανόν ἐστιν*. Des. *ὀνομαζομένης*.

XXXVII. pag. ead. *b*. *Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου, Νειλέως πλινθίον*. *Ex Heliodori libris, Nilei laterculus*. Inc. *Τὸ τοῦ Νειλέως πλινθίον κατεσκευάσαι*. Des. *κατασκευάσματος*.

XXXVIII. pag. 165. *Νυμφοδώρου γλωσσόκομον*. *Nymphodori arca*. Inc. *Τὸ Νυμφοδώρου γλωσσόκομόν ἐστι*. Des. *τοῦ ὀργάνου γιγνώσκειν*.

XXXIX. pag. 167. *Ἀπελλίδος, ἢ Ἀρχιμήδους τρίσπαστον*. *Apellidis, vel Archimedis tractorium triplex*. Inc. *Γνωστέον ἐστίν*. Des. *τοῦ ἀγκῶνος ἐξαρθρήματα*.

XL. pag. 173. *Ἐκ τῶν Ῥούφου τὸ Ἱπποκράτους βάθρον*. *Ex Rufi libris scamnum Hippocratis*. Inc. *Ὁ θαυμασιώτατος Ἱπποκράτης*. Des. *ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ*.

XLI. pag. 179. *b*. *Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας*. *Apollonii Citiensis tractatus de articulis* Liber I. Inc. *Θεωρῶ φιλιατρῶς*. Des. *δοθήσεταί σοι*.

XLII. pag. 192. *Τοῦ αὐτοῦ τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας*. *Eiusdem tractatus de articulis* Liber II. Inc. *Ἐν μὲν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε*. Des. *ὠφελητὸν θεωρίαν*.

XLIII. pag. 204. *Τοῦ αὐτοῦ τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας*. *Eiusdem tractatus de articulis* Liber III. Inc. *Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε, διασεσάφηκά σοι*. Des. *διαστολῆς τε τεύξεται*. Sunt Commentarii tres in librum Hippocratis *de articulis*, quorum mentio habetur in *Erotiani Collectione vocum, quae apud Hippocratem*, edit. Graeca Henr. Stephani A. MDLXIV. p. 18. in voce *Ἄμβην*, & in editione Latina Barth. Eustachii A. MDLXVI. pag. 23. Obscure hos indicat Fabricius in Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 779. aitque *constare nondum esse vulgatos*. Apollonius hic magni nominis medicus e Citio Cypri oppido, laudatus a Strabone, & saepe Aureliano, & Erotiano memoratus, vixit, ni fallor, circa annum LXX. ante Christum, & hosce Commentarios dicavit Ptolemaeo Cypri Regi, Ptolemaei Auletae Regis Aegypti fratri, ut ex ipsiusmet verborum contextu coniicere me posse reor.

XLIV. pag. 224. *b*. *Σωρανοῦ περὶ σημείων καταγμάτων ἐπὶ κρανίου*. *Sorani de fracturarum signis in cranio*. Inc. *Κάταγμά ἐστι*. Des. *ἀπόχρη τοσαῦτα*. Haec de fracturarum signis usque ad numerum CCLVIII. videntur esse Sorani illius Ephesii, qui temporibus Traiani & Hadriani, Alexandriae & Romae floruit medicinae gloria, scripsitque plurima, & optima, ut auctor est Suidas. Quum eius scripta perierint, haec iactura aliquanto reparatur a Coelio Aureliano, qui eius vestigia plerumque premit, nihil tamen de chirurgia memorans. Aliorum silentium, & quae praesertim Fabricius Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 779. de his ipsis obscure indicat in nostra Collectione latentibus, argumento sunt, ea numquam antea prodiisse neque Graece, neque Latine, licet de illa parte disciplinae sint, quae maxime ad rem pertineat Opusculum hoc Gr. & Lat. in lucem protulit magnus Cocchius loc. cit. a pag. 44. ad pag. 51. ubi consulenda est nota prima, in qua de auctore praefatur.

XLV. pag. 227. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπιδέσμων*. *Eiusdem de fasciis*. Inc. *Θέντες τὴν ἀρχήν*. Des. *ἐπιδῆσαι θέλωμεν*. Exstant omnia haec usque ad CCCXIX. Graece & Latine in editione Charterii Tom. XII. pag. 505. seq. Pauca tantum Capita antea prodierant Latine a Vidio ad supplendum Galenum de eodem argumento. In hoc Codice huic dumtaxat Sorani libro appositae sunt deligationum picturae, Galeni vero & Oribasii libri de fasciis ibidem nullas habent. Ab his nonnihil differunt, quas Vidius protulit, & omnes deinde transtulere.

XLVI. pag. 239. *b*. *Παύλου Αἰγινήτου περὶ καταγμάτων, καὶ τίνες αὐτῶν διαφοραί*. *Paulli Aeginetae de fracturis, & quae sint earum differentiae*. Inc. *Ἀκόλουθον ἂν εἴη*. Des. *ἐκθλιβόσης*. Capita haec XL. usque ad CCCLIX. sunt e Paulli Aeginetae Libro VI. cuius integrum opus de Medicina VII. constans libris editum Graece fuit ex Aldi officina Venetiis A. MDXXVIII. iterumque Basileae A. MDXXXVIII. curante Gemusaeo, in cuius editionis exemplaribus haec occurrunt a pag. 210. ad p. 227. a Capite scilicet LXXXIX. ad CXII. Quae XXXIV. capita respondent XL. nostri Codicis, sectione in aliquibus varia. Latine vero primum prodiere Parisiis A. MDXXXII. interprete Guinterio cum reliquo opere, saepius deinde repetita in aliis editionibus aliisque interpretibus.

XLVII. pag. 252. *b*. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐξαρθρημάτων ἄρθρων*. *Eiusdem de articulorum luxa-*

xationibus. Inc. Τὸν περὶ τῶν ἐξαρθρημάτων λόγον. Def. ποιεῖσθαι χειρισμόν. Est Caput XLII. Libri VI. quod in impressis inscribitur περὶ καύσεως μασχαλῶν, vel μασχάλης, loco motum, & ob rei cognationem huic de luxato humero Capiti adiunctum a Collectore Niceta, ut videtur.

XLVIII. pag. 262. Γαληνοῦ περὶ ὀστῶν τοῖς εἰσαγομένοις. *Galeni de ossibus ad tyrones*. Inc. Τῶν ὀστῶν ἕκαστον. Def. οὐκ ἀνάγκη νῦν λέγεσθαι. Cit. edit. Tom. IV. pag. 9. Galeni libellus de ossibus, usque ad numerum CCCLXXXV. prodiit primum Latine Romae impressus A. MDXXXV. interprete Ferdinando Balamio Siculo, qui de eo sic praefatur: *Exstant Galeni de anatome libri IX. deerat cum nonnullis aliis de ossibus liber, quumque superioribus mensibus Florentiae in Medicea Bibliotheca plures de luxationibus, deque aliis, quae ad rem chirurgicam faciunt reperirentur auctores, uno contenti Codice, eoque vetustissimo, hunc negligenter scriptum multisque mendis, & temporum iniuria depravatum Clemens VII. Pont. Max. Iano Lascari viro doctissimo tradidit, qui ut iam pridem hunc librum e Graeciae ruinis servaverat, sic summo cum studio curaque innumeris purgatum vitiis in pristinam prope formam eum restituit. Inter eos auctores Galenus de ossibus inerat, quem quum a plerisque Clemens desiderari animadverteret, mihi praecepit, ut illum ad studiosorum usum transferrem*. Quae Balamii verba eo libentius retuli, quod fuerint ab omnibus, qui eius interpretationem denuo ediderunt praetermissa, tum quod praeclarum de nostro Codice testimonium contineant. Graecam editionem antiquiorem non vidi ea, quam ab exemplari Venetiis descripto a Martino Gregorio fieri curavit Iacobus Sylvius Paris. A. MDXLIII. ex officina Vascosani in 4. indictam Fabricio B. G. Vol. III. p. 542. Addenda est recensitis ibi & alia Latina Parisiensis An. MDLXI. in 8. cum Commentario Sylvii.

IL. pag. 275. Ῥούφου Ἐφεσίου ὀνομασίαι τῶν κατὰ ἄνθρωπον. *Rufi Ephesii corporis humani partium appellationes*. Inc. Τί πρῶτον ἔμαθες. Def. ὀλίγα παροφθέντα.

L. p. 283. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀστῶν. *Eiusdem de ossibus*. Inc. Ἐπειδὴ τὴν ἐντοσθίδιον, κ. λ. Def. ἡ τῶν ὀστέων θέσις. Prodiere hi duo Rufi libelli primum Latine Venetiis A. MDLII. Iunio Paullo Crasso interprete, additi Aretaeo; Graece vero Parisiis MDLIV. Primus hic respondet ei, qui Crasso item primus est, alter vero hic inscriptus περὶ ὀστῶν, illi est tertius; noster enim Codex non habet neque alterum librum primum, neque secundum, quos reperio & in illa Crassi, & in Henrici Stephani editione Medicae Artis Principum A. MDLXVII. Vol. I. a col. 111. ad 119. & in Graeca & Lat. Clinchii Londini MDCCXXVI. τῶν Ῥούφου ἁπάντων, a p. 46. ad 65.

LI. pag. 285. Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων. *Galeni de Fasciis* Liber. Inc. Οὐκ ἀσκόπως. Def. τὰς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ζώνην ἄγοντες καὶ διεκβάλλοντες ἀμματίζομεν. Galeni haec omnia de fasciis usque ad numerum CCCCXCVI. edita fuere primum Latine Parisiis a Vidio A. MDXLIV. in Chirurgia e Graeco in Latinum conversa a p. 415. ad 466. desumta e libro Ms. quem Cardinalis Rodulphus Regi Galliarum Francisco miserat, non alibi, ut ille opinabatur reperienda. Graeca demum protulit Charterii editio Paris. citata T. XII. a p. 469. ad 499. ibique ab interpretatione Vidii, & a scriptura nostri Codicis non parum differunt.

LII. pag. 299. *b*. Σχόλια σὺν Θεῷ εἰς τὰ περὶ ἀγμῶν, Παλλαδίου. *Palladii explicationes favente Deo in libros* (Hippocratis) *de fracturis*. Inc. Τὰ εἰωθότα. Def. σὺν Θεῷ ἡ θεωρία. Haec Palladii scholia edita primum fuere a Foesio Graec. & Lat. Francofurti A. MDXCV. ad calcem sectionis VI. Operum Hippocratis Vol. I. a p. 917. ad 933. Habuerat illa e Bibliotheca Medicea Parisiensi descripta a Petro Laphileo, ac Latina facta brevibusque notis illustrata a Iacobo Santalbino. Occurrunt & in repetitis Foesii editionibus, & in Charterii T. XII. a pag. 270. ad 286. Palladii huius Medici σοφιστοῦ, idest professoris vel magistri, quo nomine sequiori aetate artifices doctrina & eloquentia insignes ornari mos fuit, scripta quaedam alia recensentur a Fabricio B. G. Vol. IX. p. 10. quorum vetera exemplaria occurrunt quoque in Medicea nostra Bibliotheca; suntque ibi praeterea non memorata illi Γαληνοῦ τοῦ περὶ αἱρέσεων σχόλια ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίου, *In Galeni librum de sectis enarrationes dictatae a Palladio*, huius Plutei Cod. XI.

LIII. pag. 312. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων. *Galeni in Librum de articulis Commentariorum Libri IV.* Liber I. inc. Ὅτι μὲν τὸ βιβλίον. Def. σχῆμα μεταβησόμεθα. Tom. cit. a pag. 287. ad pag. 329. Liber II. pag. 335. inc. Γνάθος δὲ ὀλίγοισιν, κ. λ. Def. τοιοῦτό γέ τι συμβαίνει διήγηται. Ibidem a pag. 332. ubi incipit Hippocratis Textus IV. ad pag. 392. diversa enim in Codice fit Commentariorum divisio ab illa, quae exstat in editione. Liber III. pag. 364. inc. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα. Def. οὐκ ὀλίγας. Ibid. a pag. 392. ad pag. 428. Liber IV. pag. 384. *b*. inc. Ἔτι δὲ ἔνια τῶν ἐκ γενεῆς γενομένων, κ. λ. Def. ἐδήλωσέ τις σχοίνια. Ibid. a pag. 429. ad p. 465. Quatuor Galeni Commentarii in librum Hippocratis de articulis Graece primum editi Venetiis A. MDXXV. Part. V. a p. 269. ad 304. deinde Basileae A. MDXXXVIII. Part. V. a p. 578. ad 661. Latine Parisiis MDXLIV. interprete Vidio a p. 215. ad 342. linearibus aliquot picturis aucti.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio insignis, Saeculi XI. litteris colligatis, rotundis, concinnis, cum picturis coloratis, & alicubi auro illitis, non prorsus ineleganti-bus. Constat foliis scriptis 405. Huius autem celeberrimi Codicis marginem aliquantulo ampliorem olim fuisse patet; extremae enim lit-

litterae alicubi abscissae apparent scholiorum, quae ab ipso Collectore Niceta esse videntur, non inutilia, & emendate scripta. Resecti deinde marginis limbus inauratus fuit, idque antiquitus, nam aurum obductum paene evanuit vetustate. In omnium postrema pagina, cuius dimidia fere pars dilacerata periit, leguntur quaedam verborum reliquiae intricato & continuo fere litterarum ductu, qualia sunt quae *μονοκονδύλια* vocant antiquarii. Ea vero sine magno periculo sic legi & suppleri posse laudatus Cocchius autumavit: Τὸ *παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τοῦ ἰατρείου τοῦ νοσοκομείου τῶν μʹ. μαρτύρων· ἔχει δὲ φύλλα τετρακόσια εἴκοσι πέντε μηνὶ Μαΐῳ ἰνδικτιῶνος ἕκτης*. *Praesens liber est scholae, vel officinae medicae Nosocomei XL. Martyrum. Habet vero folia quadringenta viginti quinque mense Maio indictionis sextae*. Publicum Valetudinarium ad templum XL. Martyrum *Νοσοκομεῖον κατὰ τὸν νεὼν τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων* confectum ab Isaacio Angelo Imp. anno circiter MCXC. ex aedibus regiis, quas excitarat Andronicus, memorat Nicetas Choniates historiae Byz. Lib. XVII. quod huic inscriptioni omnium optime convenit eorum, quae Constantinopoli fuisse patet. Vnde vel extremo saeculo XII. vel ineunte XIII. litteras illas scriptas fuisse coniicimus, quando Codex adhuc integer erat, necdum viginti illa folia amiserat, quibus Hippocratis duo libelli continebantur, ut supra innuimus pag. 84. §. VI. In eadem enim extrema Codicis pagina, recentiori manu, sed quae tamen videtur esse saeculi XIV. adscriptum est: Ηʹ *παροῦσα βίβλος ἔχει φύλλα υγʹ*. *Hic liber habet folia CCCCIII*. licet sint revera CCCCV. Hinc patet illud nostro Codici infortunium antea contigisse, quod confirmatur notis etiam numerorum barbaricis cuique folio iamdudum adscriptis, eumdemque terminum non excedentibus. Codicis vero scripturae specimen una cum postremae paginae inscriptione modo relata, graphice delineatum exhibet idem Cocchius in cit. Florent. edit. prolegomenis.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

GALENI IN APHORISMOS HIPPOCRATIS.

Ac praeterea

In eiusdem Prognostica Commentarius

COD. VIII. I. pag. 1. GAleni in Hippocratis Aphorismos Commentariorum Libri VII. quibus haec praecurrit de Galeno notitia: *Γαληνος Περγαμηνὸς γέγονεν ἐπὶ Μάρκου καὶ Περτίνακος τῶν Καισάρων ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, συντεταχὼς βιβλία πολλὰ ἰατρικὰ, φιλόσοφα ϗ ῥητορικά*. *Galenus Pergamenus vixit sub Marco & Pertinace Caesaribus Romae, filius Niconis geometrae & architecti, qui libros multos medicos, philosophicos & rhetoricos composuit*. Libri I. Aphorismus primus inc. Ὁ *βίος κ. λ.* Commentarius inc. Ὅ*τι μὲν οὖτος*. Liber VII. des. *τὸ τοιοῦτον νόσημα*. Subiicitur: *Τέλος τῆς Γαληνοῦ ἐξηγήσεως τῆς εἰς τοὺς Ἱπποκράτους ἀφορισμούς. Θεοῦ τὸ δῶρον, ἠδὲ Καίσαρος πόνος τοῦ στρατηγοῦ*. *Finis Galeni in Hippocratis Aphorismos Commentarii, Dei donum, & Caesaris Strategi labor*. Exstat hic Commentarius una cum Aphorismis in edit. cit. Tom. IX. Part. II. a pag. 1. ad pag. 338.

II pag. 173. *Eiusdem in Hippocratis Prognostica Commentariorum Libri III.* Prima Hippocratis Sententia Libri I. inc. Τὸν *ἰητρὸν κ. λ.* Commentarius inc. Ὅ*τι μὲν οὖν ἀντι, κ. λ.* Liber Commentariorum tertius des. *ὅρον θέμενος*. Ibid. Tom. VIII. a pag. 583. ad pag. 691. Notandum, Librum II. desinere in verbis *ὑπὸ μεγέθους τῶν πυρετῶν ϗ τῆς ὀδύνης*, quae incidunt in pag. 658. circa medium. Hippocratis Textum a Galeni Commentario rubra scriptura distinguit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XV. nitidissimus, cuius prima pagina auro variisque coloribus depicta est, ac stemmate & emblemate *semper* Cosmi Medicei insignita. Constat foliis scriptis 246.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΡΙΩΝ.

GALENVS DE VSV PARTIVM CORPORIS HVMANI.

COD. IX. COntinet hic Codex *Galeni de usu partium corporis humani Libros XVII.* quales habentur in cit. edit. Tom. IV. a pag. 284. ad pag. 704. Clauditur autem in Codice Tractatus iste sequenti Epigrammate elegiaco, instar tamen solutae orationis exarato:

Ἥδε βίβλος σύμπασα Γαληνοῦ δείκνυσι τέχνην
Παισὶν ἰητήρων ἀτρεκέεσσι λόγοις.
Τῇδε γὰρ ἐν μιᾷ ἑπτά τε ϗ δέκα γράμματα τάξας,
Τοῖσιν ὑπεξέθετο χρείαν ὅλων μορίων.
Καὶ μὴν εὐφρονέων τις ἀγαθὰ δαίδαλα ἔργα
Τῆσδε μαθὼν ὅσσα πλέξε φύσηϊ Θεός.
Totum hoc volumen Galeni explicat artem
Filiis medicorum sermonibus veris.
Hoc enim in uno septem & decem libros comprehendens
Exposuit hisce usum singularum partium.
Ac profecto bene sapit qui optima artificiosa opera
Edidicit, quaecumque Deus naturae intexuit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. charactere lectu valde difficili. Constat foliis scriptis 352.

ΓΑ-

ΓΑΛΗΝΟΥ ΑΝΑΤΟΜΙΚΟΙ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.

GALENI ANATOMICAE AGGRESSIONES.

Ac praeterea

Alexandri Tralliani de dignoſcendis & curandis corporis humani morbis Libri XII. Rhazei de peſtilentiali morbo Liber, & Anonymi varia.

COD. X. I. pag. 1. ΑΡχὴ σὺν Θεῷ τῆς παρέσης τριβίβλε. τὴν μὲν πρώτην νόει μοι Διοσκορίδες. τὴν δὲ δευτέραν Γαληνοῦ τοῦ πανσόφε, τὴν δ' αὖγε τρίτην Ιωάννε τοῦ πάνυ τοῦ Δαμασκηνοῦ ϗ θείε διδασκάλε. *Initium cum Deo praeſentis Tribibli: primum librum ſcias eſſe Dioſcoridis, alterum Galeni ſapientiſſimi, tertium vero Ioannis magni Damaſceni ac divini magiſtri*. Tum ſubiicitur Index valde longus argumentorum Capitum, quae in ſingulis iſtis Libris pertractantur: quorum magna pars ob Codicem madore corruptum intercidit; progreditur autem uſque ad p. 13.

II pag. 13. Γαληνοῦ ἐκ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων βιβλία ϛ'. ἐν πρώτης (ſic). *Galeni ex anatomicis adminiſtrationibus Libri VI.* Inc. Εκάςῳ τῶν ζώων ἡ φύσις τὸ σῶμα παρεσκεύασεν, κ. λ. Deſ. ἢ τῶν νεφρῶν, ἢ τῶν οὐρητήρων.

III. pag. 27. Περὶ ἁπλῶν φαρμάκων βιβλίον πρῶτον. *De ſimplicibus medicamentis Liber I.* forte eiuſdem Galeni, nam expunctum fuit prorſus auctoris nomen, quod praedictis verbis praevium erat. Inc. Τῶν ἁπλῶν φαρμάκων παράδοσις, ὦ τιμιώτατε Ανδρόμαχε. Deſ. ἐπίπλασσε κατὰ τὸν πονῦντα ὀδόντα, καὶ ἀεὶ Θεῷ, κ. λ. Pag. 66. *b.* leguntur haec verba rubris litteris exarata: ὅσα διὰ πεῖραν ἡμῖν, ὦ φίλτατε Ανδρόμαχε . . . . . (1) ἀπεςάλκαμέν σοι, ϐ νῦν δόξα σοι Χ . . . .

IV. pag. 82. *b.* Βιβλίον δεύτερον τοῦ Γαληνοῦ. *Galeni Liber II.* Inc. Επιμελέμενοι τῆς σῆς . . . . ἁγίας, ὦ βασιλεῦ, ϗ αὐτῆς φροντίδα, κ. λ. Definit imperfecte in verbis: πολλὰς αἰτίας . . . . ; ubi notandum, Codicem huc uſque foede mutilum ac depravatum eſſe, ita ut in ſingulis ferme paginis multa perierint. Haec autem Galeni Opera in cit. edit. non reperimus, quum excerpta quaedam ſint, non ex eius tantum, ſed & aliorum Libris deſumta.

V. pag. 86. Αλεξάνδρε Τραλλιανοῦ κόνδιξ α'. *Alexandri Tralliani Liber I.* ſeu *de dignoſcendis & curandis morbis & adfectibus corporis humani* Opus, in XII. Libros diviſum. Liber I. cui praecedit Tabula Capitum LXXXIX. (quemadmodum & reliquis omnibus) ac praeterea alius Index argumentorum, de quibus unuſquiſque Liber agit, inc. Η ἀλωπεκία πάθος ἐςὶ τριχῶν, κ. λ. Deſ. τὸν κάμνοντα. Concordat cum editione Gr. Lat. Baſil. per Henricum Petrum MDLVI. in 8. a pag. 1. ad p. 117.

VI. pag. 120. *b.* Liber II. Capita continens LXXXIII. inc. Ηδη μὲν οὖν ἐν ἄλλοις. Deſ. ϗ θαυμάσεις, Ibid. a pag. 122. ad pag. 162.

VII. pag. 140. Liber III. Capitibus conſtans LXIX. inc. Η ἀκοὴ πολλοῖς κ. λ. Deſ. τὰ προσδοκώμενα. Ibid. a pag. 166. ad pag. 191. Brevior eſt hic Liber in Codice, quam in editione; poſtrema enim verba pertinent ad Caput VI. *de ſurditate*.

VIII. pag. 156. *b* Liber IV. Capita complectens XXXV. inc. Τὸ τῆς συνάγχης πάθος. Deſ. οὐδὲν βλαβήσονται. Ibid. a pag. 219. ad pag. 235. Longior eſt in Codice, quam in edit. heic enim redditur totum Caput VII. ſuperioris Libri, quod eſt *de parotidibus*.

IX. pag. 171. Liber V. cuius Capita ſunt XXXIV. inc. Η βὴξ, ἐςὶ σύμπτωμα. Deſ. πλάσας ὀροβιαῖα. Ibid. a pag. 238. ad pag. 265.

X. pag. 283. *b.* Liber VI. Capita continens V. inc. Πλευρῖτις. Deſ. τὴν κάθαρσιν. Ibid. a pag. 266. ad pag. 278.

XI. pag. 191. Liber VII. Capitibus conſtans CXLV. inc. Οὐκ οἶδα πάθος. Deſ. δὸς πίνειν, καὶ θαυμάσεις. Ibid. a pag. 285. ad pag. 413. in hoc enim Libro comprehenduntur etiam prima quatuor Capita ſequentis Libri, in quibus *de iecoris morbis* agitur.

XII. pag. 232. Liber VIII. Capita continet XXXVI. & inc. Ο ὕδερος ἔν τί ἐςι ϗ αὐτὸς τῶν χρονίων, κ. λ. Deſ. ϗ τὸ φυσῶδες πνεῦμα διαφορεῖσθαι. Ibid. a pag. 512. ad pag. 559. (per errorem 585.) & eſt Liber IX. in editione.

XIII. pag. 250. Liber IX. Capitibus conſtans LI. inc. Δεινόν τι πάθος. Deſ. κοχλιαρίε τὸ ἥμισυ. Ibid. a pag. 560. ad pag. 594. & eſt Liber X.

XIV. pag. 264. Liber X. Capita continens XXXII. inc. Δυσεντερικὲς ἐκείνες εἰώθασιν. Deſ. ἐπὶ τῶν πεπονθότων μορίων. Continet autem totum Caput IX. Libri VIII. quod *De dyſenteria* inſcribitur, & habetur ibidem a pag. 454. ad pag. 472. ac praeterea περὶ παρέσεως, ſeu παραλύσεως Tractatum in varia diſtinctum Capita, qui quo loco editionis habeatur, nondum comperimus.

XV. pag. 273. *b.* Liber XI. Capita continens LXV. inc. Το τῆς ποδάγρας πάθος. Deſ. οἴνε παλαιῦ, ϗ χρῶ. Ibid. a pag. 598. ad p. 659.

XVI. pag. 296. *b.* Liber XII. Capita complectens CXIII. inc. Αἰτήσαντί σοι. Deſ. περὶ τῶν πυρετῶν πρὸς θεραπείαν ἡγέμενοι. Ibid. a pag. 666. ad pag. 781. Hoc Tralliani Opus varie diviſum legitur, in veteri nimirum verſione Latina in Libros tres, in edit. Torini in Libros V. in aliis Graecis, Latinis, & Graecolatinis in Libros XII. de quibus vide Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 597.

XVII.

(1) Vbi puncta illa appoſuimus, ſcias ob dimidium ferme lineae prorſus humore corruptum, verba evanuiſſe.

XVII. pag. 330. Adnectuntur verbis mox relatis, in quibus desinit in editione Liber Alexandri Tralliani duodecimus, brevia quaedam Capita, varia curationum genera pro diversis morbis continentia, quorum primum est Περὶ πόνου ὀφθαλμοῦ, εἰ τριςῇ. Vltimum Πρὸς τὸ διῶξαι μάγια: Tum a pag. 335. ad pag. 345. varia unctionum genera, auctoris Anonymi, quarum prima est, Α'λοιφὴ ἐξ ἐναντίω φλέγματος ἁλμυροῦ, κ. λ.

XVIII. pag. 345. *b.* Ρ'αζῆ θαυμαςοῦ ἰατροῦ λόγος περὶ λοιμικῆς ἐξελληνισθεὶς ἀπὸ τῆς Σύρων διαλέκτυ πρὸς τὴν ἡμετέραν. *Rhazei admirabilis medici de pestilentiali morbo Liber e Syrorum lingua in Graecam translatus.* Praecedit Graeci interpretis Praefatio, cuius initium: Ο'τι μὲν οὐδέν τι τῶν συνιςώντων τὴν ἰατρικὴν τέχνην, κ. λ. Def. ἐμπίπτυσι τῷ τοιῦτῳ νοσήματι. In hac ait Interpres, hunc in se laborem suscepisse iussu Imperatoris (forte Constantini Ducae) quoniam Galenus argumentum hoc in scriptis suis tractare neglexisset. In XV. autem sectiones, quas λόγυς appellat, totus hic Tractatus divisus est, quarum argumenta in eadem Praefatione recensentur. Prima sectio pag. 346. inc. Α'λίσκονται σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, κ. λ. Desinit in primis verbis sectionis octavae, quae sunt: εἶθ' ὕτω τοῦ λαιμοῦ ϰ̀ τῆς ῥινὸς, ὡς ἐγὼ λέξω νῦν . . . . Reliqua desiderantur. Prodiit autem hic Liber Graece versus una cum Praefatione Graeci Interpretis ad calcem Alexandri Tralliani, curante Iacobo Goupylo Paris. anno MDXLVIII. fol. typis Regiis apud Rob. Stephanum. Vltima autem verba, quae retulimus, incidunt in pag. 252. lin. 34. Vide Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 692. ubi scriptorum huius Medici Latinas versiones & editiones plures enumerat.

XIX. pag. 351. Vltimum Caput huius Voluminis continet varia mensurarum genera, atque explicationes notarum, quibus ipsae designantur, quaeque apud medicos in usu solent esse. Interim notandum, huic describendo Codici a pag. 86. deinceps operam navasse plures Monachos, quorum nomina in calce primi folii singulorum quaternionum adnotata sunt, hoc ordine. Primos quaterniones quatuor exscripsit Τζυκάν. (superscr. δλ.) (1) Quintus & sextus sunt τοῦ Καβασίλα κυρίυ Νείλου. Septimus & octavus τοῦ Ι'ακώβυ. Nonum & decimum exaravit ὁ Καβασίλας κύριος Θεόδωρος. Vndecimum, duodecimum, & decimumtertium ὁ Χαρσιανίτης (2). Decimumquartum, & decimumquintum ὁ πάπας κύριος Νικόλαος. Decimumsextum ὁ Σίγηρος. Decimum septimum ὁ Πόθος (3). Decimum octavum, & decimum nonum ὁ πάπας κύριος Μαλαχίας. Vigesimum, & vigesimum primum ὁ πάπας κύριος Νεόφυτος. Sequentes quatuor ὁ Η'γύμενος. Vigesimum sextum ὁ Γλυκύς. Vigesimum septimum ὁ Σοφιανός. Duos sequentes ὁ κύριος Λουκᾶς. Trigesimum, & trigesimum primum iterum ὁ Γλυκύς. Trigesimum secundum, & trigesimum tertium ὁ Βαλσαμών. Trigesimum quartum, & quintum ὁ Α'γγελος. Vltimum tandem ὁ Κρατερός.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. miserrimum in modum in primis 85. foliis detruncatus. Constat foliis scriptis 351.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΜΕΤΑ ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

HIPPOCRATIS APHORISMI CVM EXPOSITIONE INCERTI AVCTORIS.

Adde etiam

Alia eiusdem Hippocratis, Theophili, Severiani, Galeni, Palladii, & Anonymi Opera Medica.

I pag. 1. MVtilus est initio Codex, ac propterea primus Tractatus Commentarium continens in Hippocratis Aphorismos, ἀκέφαλος est, & ἀδέσποτος. Nos tamen in eius auctore pervestigando non mediocri diligentia adhibita, comperimus ad Theophilum medicum protospatharium, qui circa Heraclii Imperatoris tempora claruit, pertinere. Ex septem igitur sectionibus, in quas Commentarius iste tribuitur, desideratur prima integra, & magna pars secundae, nimirum usque ad verba . . . . τέοντι μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα μοχθηρὸν, κ. λ. unde incipit prima Codicis pagina, quaeque postrema sunt Aphorismi XXXI. sectionis II. & incidunt in cit. Operum Galeni edit. Paris. Tom. IX. Part. II. pag. 73. Desinit ultima sectio: καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου παντὸς ἴαμα, quae pertinent ad explanationem Aphorismi LIV. ut enim recte animadvertit Fabricius Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 649. in not. Aphorismos XXV. postremos sectionis VII. sine interpretatione omisit Theophilus. Clauditur vero hisce verbis: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν σχολίων τῶν εἰς τὺς Ι'πποκράτους ἀφορισμύς. Integrum hoc ὑπόμνημα Theophili occurrit inferius in Codice IX. Plut. LXXXVI. ubi pluribus de ipso differemus. Interim adnotandum, fragmentum illud secundae sectionis, quod in hoc superest, collatum cum exemplari dicti Codicis IX. plurimum ab illo diversum, contra vero reliquarum quinque sectionum initia & fines in utroque penitus similia nos comperisse. COD. XI.

II. pag. 129. Occurrunt quaedam, ut videntur *Dialectica Capita*, nimirum περὶ προσώπου, περὶ ἐνυποςάτου, περὶ ἀνυποςάτου, περὶ οὐσίας, περὶ φύσεως καὶ μορφῆς, κ. τ. λ. quae unde sint decerpta, prorsus ignoramus. Inc. Πρόσωπόν ἐςι τὸ διὰ τῶν οἰκείων ἐνεργημάτων, κ. λ. Def. εἰσὶ τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν ὑπόςασιν. In sequenti vero pagina

(1) Vnde legat *Tzicandes* Montfaucon. nescio. (2) Idem legit *Chassianites*. (3) Idem legit *Pothiams*.

131. redeunt alia pauca fragmenta, ut videntur ex Hippocratis Aphorismis; clauduntur enim hac subscriptione: Τέλος τῶν ἀφορισμῶν τῶν ἑπτὰ τμημάτων Ἱπποκράτους Κώου.

III. p. 131. *b.* Θεοφίλου περὶ οὔρων, ποσαχῶς τὸ οὖρον, τί ἐστιν οὖρον; *Theophili de urinis; quotuplex sit urina, & quid?* Inc. Οὖρόν ἐστι τὸ περιήθημα τοῦ αἵματος: τοῦτο δὲ ἄλλοι ὀρῶδες περίττωμα, κ. λ. Des. κοινῶς ἐρυθρὸν, ἀλλὰ ἰχωροειδ . . . . . Diversus est hic Tractatus ab illo, qui de hoc argumento sub nomine *Theophili iatrosophistae* habetur in cit. Galeni Operum edit. Tom. VIII. pag. 359. Vide plura de hoc Theophili Opusculo apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. cit. pag. 649. seqq.

IV. pag. 148. *b. Hippocratis Vita*. Inc. Ἱπποκράτης ὁ ἰατρὸς τῷ γένει μὲν ἐστι Δωριεὺς, πόλεως δὲ Κώου. Des. καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀρετῇ. Haec Vita ab edita in principio Operum Hippocratis & Galeni edit. Charterianae diversa est, & ex ipsa, ut videtur, contracta.

V. pag. 149. Excerptum *de Febribus*. Inc. Ἰστέον, ὅτι ῥίγη εἰσὶν ἕξ, τριταῖος, κ. λ. Des. μόνος δὲ ὁ διπλοῦς τριταῖος φυλάττει τεταγμένην ὥραν. Tum quaedam breves definitiones διαῤῥοίας, & ἐρυσιπέλατος &c.

VI. pag. 150. Ὁρισμοὶ Σευηριανοῦ. *Definitiones Severiani*. Prima est: Τί Θεὸς ὄνομα κυρίως; οὐσίας θείας κατανόησις. Vltima vero: Τί φρήν; ἐνέργεια ψυχῆς πρός τι τῶν ὄντων ἀκολούθως φερομένη. Cuinam ex pluribus illis, quorum notitiam adfert in Bibl. Graec. Fabricius, huiusce nominis scriptoribus adscribendae sint, adhuc compertum mihi non est.

VII. pag. ead. *b.* Περὶ διαφορᾶς πυρετῶν. *De differentia febrium*, Anonymi Tractatus. Inc. Σκοπὸν ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι. Des. ἐν οἷς αἱ διαφοραὶ τῶν πυρετῶν.

VIII. pag. 163. Ἐκ τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Ex sapientissimo Galeno de typis, seu formis morborum* Libellus. Inc. Πολλῶν δὴ πλατύτερον. Des. κύκλος ὁμοίως. Incidit in cit. edit. Tom. VII. pag. 152.

IX. pag. 171. *Hippocratis Prognosticorum Libri III.* quorum primus inc. Τὸν ἰητρὸν δοκέει μοι ἄριστον εἶναι πρόνοιαν ἐπιτηδεύειν, κ. λ. Liber III. des. σημείοισιν. Exstant cit. edit. Tom. VIII. a pag. 583. ad pag. 691. cum Galeni in ipsos Commentariis. In Codice tamen solus Hippocratis textus habetur: unde errat Montfauconius in suo Catalogo, ubi ait, in hoc Codice exstare *Hippocratis Praenotiones cum Commentariis*, sequentia fortasse Palladii scholia in Librum Galeni *de sectis* perperam cum hoc Hippocratis Opere confundens.

X. pag. 200. Γαληνοῦ τοῦ περὶ αἱρέσεως σχόλια ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίου. *In Galeni Librum de sectis scholia excepta ab ore Palladii*. Textus Galeni inc. Τῆς ἰατρικῆς τέχνης, κ. λ. Scholia inc. Ὑπὸ τριῶν γενικωτάτων δυνάμεων διοικεῖται τὸ ἡμέτερον σῶμα, κ. λ. Des. παροξύνετο, τί οὖν τοῦτο; ἔχεις ἐνταῦθα ἐη . . . . . Reliqua mutilato Codice desiderantur. Galeni Liber *de sectis*, exstat cit. edit. Tom. II. pag. 286. Palladii vero Commentarius a Fabricio Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 12. ubi alia eius scripta recenset, tam edita, quam inedita, silentio praetermittitur, ut innuimus etiam supra pag. 92. sub finem §. LII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. minori, Saeculi XIII. initio ac fine mutilus, vetustate valde consumtus, ac scriptoris manum non satis peritam redolens. Constat foliis scriptis 242.

ΤΙΝΑ ΕΚ ΤΟΥ Β΄ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ΄ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ΚΑΙ ΠΛΑΤΩΝΑ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΓΑΛΗΝΟΥ.

QVAEDAM EX II. DE PLACITIS HIPPOCRATIS ET PLATONIS GALENI.

Seu potius

Galeni, Xenophontis, & Porphyrii Excerpta varia, ac Lysiae Orationes aliquot.

I. pag. 1. EXcerpta quaedam occurrunt *e Galeni Libris IX. de Placitis Hippocratis & Platonis*; quorum primum, quod est ex Libro II. inc. Εἰ γὰρ ἐν τῷ διανοεῖσθαί τε καὶ μανθάνειν, κ. λ. Vltimum, quod est ex Libro IX. des. καὶ ὡς κατὰ τὰ θνητὰ τῶν ζώων ἐνεργοῦσι μόνον. COD. XII.

II. pag. 20. Alia Excerpta ex *eius Therapeutices*, sive *curandi methodi* Libro I. II. VII. IX. XII. & XIII. Primum, cui titulus: Ταῦτα γράφει μὲν Γαληνὸς ἐν α΄ τῆς θεραπευτικῆς εἰς Θεσσαλόν τινα, Ἱπποκράτους κατήγορον· οἰκειότατα δὲ λέγοιτ' ἂν καὶ εἰς Χερέργιον τοῦ Πλάτωνος ὑβριστήν. Inc. Ἀλλ' ἴσως ἠσθένησε τοῦτ' αὐτὸ, κ. λ. Vltimum des. περὶ τὰ κατὰ μέρος.

III. pag. 26. *Alia ex eius Libro XI. XIV. & XVII. de usu partium corporis humani*, quorum primum inc. Ἀρ' ὧν προσέταξε ταύταις, κ. λ. Vltimum des. ἐν τοῖς ἀξιολόγοις.

IV. pag. 28. Aliud brevissimum fragmentum ex Libro *de tremitu & rigore*.

V. pag. ead. *Philostrati ex Vitae Apollonii Libro VIII.*

VI. pag. ead. *b. Galeni ex Commentariis in Hippocratem de natura hominis* particula quaedam; quorum omnium, quum brevissima sint, initium ac finem adferre supervacaneum duximus.

VII. pag. ead. Σύνοψις τοῦ περὶ ἐμφύτου πνεύματος Ἀριστοτέλους. *Compendium Aristotelis libelli de spiritu animali*. Inc. Ἐπειδὴ δὲ τρεῖς αἱ κινήσεις. Des. καὶ οὐ καθαρόν τι καὶ ἀμιγές.

VIII. pag. 29. *b.* Aliud Galeni breve fragmentum *ex Libro II. de diebus utilibus*.

IX. pag. 30. Xenophontis brevissima quaedam Excerpta *ex IV. & V. Libro eius Cyropaediae*.

X.

X. pag. ead. Ex quarto Porphyrii Libro περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, *de abstinentia ab esu carnium* Excerptum. Inc. Παρά γε μὴν τοῖς Πέρσαις, κ. λ. Des. ἐφάπτονται πάντων.

XI. pag. ead. Alia Galeni *ex primo Libro de elementis iuxta Hippocratis sententiam, & ex secundo de symptomatum caussis*.

XII. pag. 31. Occurrit Tractatus brevis ἀνεπίγραφος & ἀδέσποτος, cuius initium: Ὥςε εὐτάκτως προϊέναι τὸν λόγον μὴ λανθανέτω τὸν Πλάτωνα, κ. λ. Des. ὡς οἱ ἀντιλέγοντες οἴονται. Ad quem pertineat, nondum comperimus. Continet autem brevem quamdam enarrationem in Platonis de optimo statu reipublicae sententiam.

XIII. pag. 33. Sequuntur *Lysiae Orationes XI.* quarum prima in principio mutila incipit a verbis . . . . . ἡμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ, κ. λ quae in edit. Graec. Hanov. MDCXV. in 8. incidunt in p. 335. lin. 23. & est pars Orationis XIX, *pro Polystrato* inscriptae. Reliquae decem eaedem sunt atque illae, quae in dicta editione sequuntur a pag. 340. ad pag. 447. nimirum ab Oratione XX. usque ad XXIX. inclusive; ex quibus tamen sexta in Codice (in edit. XXIV.) mutila in fine desinit in verbis: ὥςε ἐν ὀλιγαρχίᾳ . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 396. lin. 19. quare in Codice duo folia vacua relicta sunt ad huiusmodi defectum implendum. Septima vero anepigrapha in Codice (in edit. XXV.) inc. Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, δίκαιον μὲν ἡγέμεθ' εἶναι πρὸς πάντας ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις ϗ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ ὅταν μὲν ἴδωμεν τὺς τῶν κακῶν αἰτίους δίκην διδόντας τῶν τότε περὶ ἡμᾶς γεγενημένων μεμνήμενοι συγγνώμην ἔχομεν· ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε, τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρέμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο (sic) ἄλλος ἡγούμενος. ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν, κ. λ. Ex quo patet longiorem esse in principio octo circiter versus, quam in edit. ubi incipit a verbis . . . . ἡγέμενος ἀκριβῆ, κ. λ. pag. 408. Vltima tandem, quae in edit. est XXIX. desinit in verbis, ε σαγγελίας δέχεσθαι ϗ δημεύειν . . . . . quae incidunt in pag. 458. lin. 14. Corrige Montfauconium, qui *Lysiae Orationes* innuit tantum *IX.* quum primam, utpote anepigrapham & acephalam illum effugisset, & ex VI. & VII. unam conflasset. Sub Lysiae nomine orationes olim ferebantur quadringentae & amplius, teste Plutarcho, & Photio Codice CCLXII. ex quibus genuinas CCXXX. agnoscit Dionysius Halicarnasseus in Libro de Lysia: nunc quatuor tantum & triginta supersunt, quae primum Graece prodierunt Venet. apud Aldum MDXIII. fol. cum aliis Oratoribus, tum Paris. MDLXXV. fol. tertio Graece & Latine Hanov. MDCXV. in 8. uti paullo ante diximus; quarto denique item Gr. & Lat. Marpurg. MDCLXXXIII. in 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 66.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓΑ.

HIPPOCRATIS OPERA.

Seu potius

Hippocratis, Ioannis Actuarii, Epicteti, Isocratis, Leonis philosophi, Phocylidis, Marci Antonini, Georgii Gemisti, Marci Eugenici, Nicephori Gregorae, Manuelis Calecae, Nicolai Cabasilae, Georgii Scholarii, Isaaci Argyri, Agapeti Diaconi, & aliorum scripta varia.

I. pag. 1. ACcuratissima Operum, quae in hoc continentur Volumine, occurrit Tabula, rubris exarata litteris, quibus etiam singulorum deinceps tituli exhibentur descripti. *COD. XIII.*

II. pag. 3. *Hippocratis Vita iuxta Soranum*, ut in Cod. I. huius Plut. § II.

III. pag. 4. *Eiusdem Iusiurandum*, ut in dicto Cod. §. III.

IV. pag. 5. *Eiusdem Aphorismi* cum commentariis & glossis interlinearibus uberrimis, auctore Anonymo. Primus Aphorismus sectionis primae inc. Ὁ βίος βραχύς. Commentarius inc. Ἡ ζωὴ ἑνὸς ἑκάςυ ὀλίγη ἐςὶ ϗ μικρὰ πρὸς τὸ ἀνελλιπῶς καταμαθεῖν τὴν ἰατρικὴν τέχνην· μεγάλη γάρ ἐςι ϗ πολλὴ, ϗ πολλοῦ ϗ χρόνου ϗ μελέτης καὶ συνασκήσεως δεομένη. ὁ δὲ καιρὸς τῶν νοσημάτων ὀξὺς, καὶ φθάνει ἀποκτείνων τὺς ἀνθρώπυς πρὶν τι ἀσφαλὲς ἐπινοηθῆναι τὸν ἰατρὸν περὶ τοῦ νοσήματος, κ. λ. Mutilus est in fine; desinit enim in Aphorismo LXIV. Libri VII. qui inc. Ἱδρὼς πολὺς θερμὸς, κ. λ. in verbis: ἐν τῷ τετάρτω τῶν ὑπομνημάτων ἕτερον ἀφορισμὸν ἐξηγησάμεθα ὕτω γεγραμμένον. Ἱδρὼς πολὺς, θερμὸς ἢ ψυχρὸς ἀεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς μείζω, ὁ θερμὸς ἐλάσσω νῦσον σημαίνει. ὗτος γὖν ἐκείνῳ κατὰ πάντα ὅμοιός ἐςιν. Deinde relicta sunt folia decem vacua ad reliquum Commentariorum supplendum. Diversus omnino est Commentarius iste ab illo Galeni, uti comperimus ex ipsius Operum editione Gr. Lat. Charteriana Paris. A. MDCLXXIX. fol. quam prae manibus habuimus in Galeni Operum recensione adornanda. A Theophili quoque, seu Philothei Commentario discrepat, quem Ms. memorat Labbeus pag. 212. Bibl. Nov. Mss. quique occurrit inferius in Cod. IX. Pl. LXXXVI.

V. pag. 88. Τοῦ σοφωτάτυ ϗ λογιωτάτου πανσέμνυ σεμνοῦ τοῦ Ἀκτυαρίυ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ζαχαρίυ περὶ ὔρων. *Sapientissimi & eruditissimi maxime venerabilis venerabilis Actuarii D. Ioannis Zachariae de Vrinis* Tractatus Libris VII. quorum singulis Tabula argumentorum Capitum praecurrit.

Liber I. Capita continens vigintiduo & *de differentiis urinarum* agens inc. Πάλαι μὲν ἴσως φιλοτιμίας ἔργον τιθέμενος. Des. ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα πέρας ἐπιθέντες τῷ λόγῳ, ὥσπερ ἀφ' ἑτέρας

ρας ἀρχῆς τῶν μετὰ τοῦτον λόγων ἀψώμεθα.

II. pag. 101. Περὶ ὕρων διαγνώσεως λόγος πρῶτος. *De urinarum iudiciis Liber I.* Capita continens XX. Inc. Ἐπειδὴ τὸ μανθάνειν ἐθέλειν. Des. ἀκριβῶς ἀσκεῖν προσήκει πειρᾶσθαι.

III. pag. 111. Περὶ οὔρων διαγνώσεως λόγος β'. *De urinarum iudiciis Liber II.* Capitibus constans XXVI. Inc. Τὸ διαγινώσκειν τῶν παθῶν τὰ κατέχοντα. Des. λόγοις ἀληθείας πιςέμενα.

IV. pag. 123. Περὶ αἰτίας ὔρων λόγος πρῶτος. *De urinarum caussis Liber I.* Capita complectens XXI. Inc. Ἐπειδὴ τῷ περί τινος αἱρημένῳ γράφειν ζητήματος. Des. οὐκ ἀγεννὴς ἔςαι μέθοδος.

V. pag. 139. Περὶ αἰτίας οὔρων λόγος δεύτερος. *De urinarum caussis Liber II.* Capitibus constans XX. Inc. Οἷόν τι τοῖς φιλοθεάμοσι. Des. ἐναρκτέον δὲ καὶ τοῦ περὶ προγνώσεως οὔρων.

VI. pag. 155. *b.* Περὶ προγνώσεως οὔρων λόγος α'. *De praenotionibus ex urinis Liber I.* in Capita XVIII. divisus. Inc. Ἐδόκει τισὶ τῶν τὰς διαγνώσεις, κ. λ. Des. τῆς πραγματείας σκοπήσας χρήσιμον.

VII. pag. 168. Περὶ προγνώσεως οὔρων λόγος δεύτερος. *De praenotionibus ex urinis Liber II.* cuius Capita sunt XIX. Inc. Τὸ τὴν πρόγνωσιν ἀσκεῖν τε ᾗ ἐπιτηδεύειν. Des. αὐτῶν δὲ τῶν λόγων ἀκριβής τις ἐπίσκεψις. Habentur hi septem de urinis Libri Latine editi, ac summa cura & diligentia a Iacobo Goupylo recogniti, Paris. MDLVI. in 8. apud Bernardum Turrisanum Part. I. a pag. 121. ad p. 400. quam nos editionem prae manibus habuimus. Deinde subiungitur: Τῷ Θεῷ χάρις τῷ ἀρχηγῷ καὶ τελειωτῇ τῶν καλῶν ἔργων. *Deo gratia auspici & perfectori bonorum operum.* Ioannes iste Zachariae filius, Christianus scriptor, floruit tempore Andronici Palaeologi senioris circa annum Christi MCCC. licet ab aliis tradatur vixisse A. MC. Actuarii nomen dignitatis est appellatio, medicorum propriae, de qua ita eruditissimus Cangius: Ἀκτουάριος *inter dignitates Palatinas occurrit in catalogo dignitatum Palatinarum ex Cod. Regio N. XLIX. Ea vero spectabat dumtaxat medicos &c.* Hi vero de urinis Libri VII. teste Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 636. Graece nondum viderunt lucem. Mss. exstant in Bibl. Caesar. & Coislin. aliisque. Praeter memoratam editionem, Latine etiam, Ambrosio Leone Nolano Marini F. interprete, prodierunt Venet. apud Laur. Vitalem MDXIX. 4. Paris. MDXXII. 4. apud Sim. Colinaeum; Basil. apud Andream Cratandrum MDXXIX. 8. una cum aliorum Medicorum Opusculis, & alibi, ut videre est apud Fabric. loc. cit. Inter hunc Tractatum & sequentem folia sex vacua relicta sunt in Codice.

VI. pag. 178. Ἐξήγησις τοῦ καλουμένου ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπικτήτου, μετατεθέντος ἐπὶ τὸ εὐσεβέςερον. *Expositio Enchiridii, ut vocant, Epicteti, in magis pium sensum translati,* auctore Anonymo. Praecedit quaedam veluti Introductio, cuius initium est: Ἐπανόρθωσίς ἐςι πασῶν τῶν τεχνῶν. Finis: οὗ ᾗ τὴν ἐξήγησιν ποιεῖσθαι νῦν πρόκειται. Expositio vero post Enchiridii verba Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐςι, κ. λ. inc. Οὐχ ἁπλῶς ὧδε πάντων τῶν ὄντων τὴν διαίρεσιν ποιοῦνται. Des. εὑρήσεις γὰρ ἄλλου τινὸς ἐμπόδιον, σοῦ δὲ οὔ. Simile initium occurrit etiam Catalogi nostri T. II. p. 234. §. XXVI. Finis tamen diversus, quum ibi multo brevior sit Enarratio, quam in hoc, quem recensemus Codice.

VII. pag. 191. Τὸ λεγόμενον ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου. *Epicteti, ut vocant, Enchiridium,* ut in edit. Amstelod. G. L. MDCLXXXIII. in 8. a p. 237. ad p. 322. Tum subditur distichon:

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, ᾗ σῶμ' ἀνάπηρος,
Καὶ πενίην Ἶρος, ᾗ φίλος ἀθανάτοις.

Natus Epictetus claudo cum corpore servus,
Iro pauperior, diis in amore fui.

VIII. pag. 199. *b. Isocratis Oratio paraenetica ad Demonicum,* ut in eius Operum edit. Graec. Lat. Basil. MDLXX. fol. pag. 1. seqq. Clauditur hoc tristicho politico *in Isocratem*:

Εἰ μὴ ἐδόξαζες θεοὺς Ἰσόκρατες, ἀπείρους,
Ἀλλ' ἕνα Θεὸν παντέλειον ἐλάτρευες γνησίως,
Οὐδεὶς βροτῶν ἐτόλμησε μῶμον ἐπιβαλεῖν σοι.

Nisi deos innumeros opinatus esses, Isocrates,
Sed unum Deum perfectissimum vere coluisses;
Nullus hominum auderet tibi vituperationem inferre.

IX. pag. 204. *b.* Ἐκ τῆς οἰακιςικῆς ὑποτυπώσεως τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ φιλοσόφου. *Ex gubernatoria, seu morali hypotyposi Imperatoris D. Leonis philosophi* excerpta quaedam Capita cum interpretatione. Primum inc. Εὔτακτος ἡμῶν ἡ ζωὴ ἐντεταμένη τῶν ἀρετῶν ἡ ἀκρόρεια, κ. λ. Interpretatio inc. Ἡ ζωὴ τέμνεται ταχέως· τὸ τῆς ἀρετῆς ὕψος δυσχερὲς ᾗ σύντομον, κ. λ. Ultimi Capitis, quod inc. Ἡ νοερὰ ᾗ ἐγκάρδιος εὐχή, κ. λ. interpretatio des. ἐπιβλέπει τε ᾗ εἰσακούει. De hoc Opere vide Catalogi nostri Tom. I. pag. 471. §. I. & II. & Tom. II. p. 115. §. V.

X. pag. 206. *b. Phocylidis Carmina admonitoria*, cum disticho hexametro in principio in eius laudem, quod alibi protulimus, ac praeterea alio pentasticho iambico in margine, quod habes Tom. II. Catalogi nostri p. 261. §. XXIII. Heic notandum Phocylidis Carmina instar solutae orationis fuisse exarata, ac punctis tantummodo invicem distincta.

XI. pag. 209. *Ex Marci Antonini Libris de se ipso, seu de rebus suis excerpta Capita XXXIX.* Horum recensionem vide in Codice VII. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 258. circa medium.

XII. pag. 215. Τοῦ φιλοσόφου κυρίου Γεωργίου τοῦ Γεμιςοῦ περὶ ἀρετῶν. *Philosophi D. Georgii Gemisti de Virtutibus Liber*, cum schematismo in fine *virtutum divisionem* exhibente. Habes Catalogi nostri Tom. cit. pag. 317. §. III. & alibi.

XIII. pag. 220. *b. De Herculis laboribus* An-

Anonymi Tractatus, sive explicatio quorumdam versuum, quibus duodecim Herculis labores comprehenduntur. Versus, qui tituli speciem habent, & ab aliis omnibus, quos hactenus de hoc argumento in recensitis Codicibus reperimus, diversi sunt, ita habent:

Τὺς Ἡρακλείυς ἀνδρικὺς δεκαδύο
Ἐντεῦθεν ἐκμάνθανε, φιλότης, ἄθλυς.
Τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα, ὕδραν, ἔλαφον, κάπρον,
Κόπρυ Αὐγείυ κάθαρσιν, ὄρνιθας Στυμφάλιδας,
Ταῦρον τὸν Κρήτηθεν, ἵππυς Θρακικὺς Διομήδυς,
Ζωςῆρα Ἱππολύτης τε, βόας τε Γηρυόνυ,
Μῆλά τε Ἑσπερίδων, Κέρβερόν τε τὸν κύνα,
Ὁ Ἡρακλῆς τετέλεκε δυοκαίδεκα ἄθλυς.

Explicatio inc. Ἐξέμηνε τὸν Διὸς Ἡρακλῆν τὸ τῆς Ἥρας ζηλότυπον. Des. ϗ δείξας, πάλιν εἰς ᾅδου κεκόμικεν. De hoc Opere vide Catalogi nostri Tom. cit. pag. 430. §. VII.

XIV. pag. 223. Εἰκὼν κοιμήσεως Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Μάρκου ἱερομονάχυ τοῦ Εὐγενικοῦ. *Imago dormitionis Ephraem Syri, Marci Eugenici hieromonachi*. Inc. Καὶ νεκρὸν ἐςὶν ἐνταῦθα ἰδεῖν. Des. ϗ τῶν παρόντων αἰσθέσθαι ποιεῖ. Forte illa est, quae in syllabo eius Operum adcensetur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 531. sub titulo *Ecphrasis animam agentis*, & ab Allatio citatur de synodo octava pag. 544. In prolegomenis tamen nuperrimae Ephraemi Operum editionis non apparet.

XV. pag. 224. *b*. Ἔκφρασις εἰκόνος λοχευομένυ τοῦ μεγάλυ Δημητρίυ, Μακαρίυ ἱερομονάχυ τοῦ Μακρῦ. *Descriptio imaginis magni Demetrii, quum insidiis fuisset appetitus, Macarii Macri hieromonachi*. Inc. Ἀνδρίας ϗ εὐσεβείας ἐνεργὴς ἔνδειξις ἡ παροῦσα γραφή. Des. ὐρανόθεν ἀγγέλυ χειρός. Macarius hic Macer, seu Macres, montis Atho hieromonachus, & inde Constantinopolitanus Protosyncellus, anno Christi MCCCCXXXI. defunctus est. De eius libro Ms. adversus Latinos, in quo processionem Spiritus Sancti a Filio impugnat, vide Allat. de Consens. Lib. II. Cap. XVIII. p. 861. seqq. De hac tamen, ac de sequenti ipsius descriptione ne verbum quidem apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 498. ubi de ipso loquitur.

XVI. pag. 225. Εἰκὼν ἐπὶ τῇ τοῦ Χριςοῦ γεννήσει, τοῦ αὐτοῦ. *Imago super Christi nativitate, eiusdem*. Inc. Καὶ τοῦτο κάλλιςον ἄρα τῆς γραφικῆς ϗ θεῖον. Des. κιχρᾷ τὴν γλῶτταν τῇ ἀληθείᾳ.

XVII. pag. 226. Τοῦ σοφωτάτυ ϗ λογιωτάτυ κυρίυ Ἰβάγκυ μονῳδία ἐπὶ τῷ ἁγιωτάτῳ ϗ ἀοιδίμῳ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης κυρίῳ Ἰσιδώρῳ τῷ Γλαβᾷ. *Sapientissimi & eruditissimi Domini Ibanci* (1) *monodia super sanctissimo & glorioso Metropolita Thessalonicae Domino Isidoro Glaba*. Inc. Ἄνδρες Ῥωμαίων οἱ περιλειπόμενοι. Des. ἔφη τις εἰπὼν ποιητὴς τῶν ἔξω σοφῶν. Nihil de hoc Ibanco apud Fabricium occurrit loc. cit. De Isidoro autem Glaba vide quae doctissime animadvertit Lequienius Orient. Christian. Tom. II. p. 56. seq.

XVIII. pag. 227. *b*. Νικηφόρυ τοῦ Γρηγορᾶ μονῳδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀνδρονίκυ τοῦ Παλαιολόγυ. *Nicephori Gregorae monodia in funere Imperatoris D. Andronici Palaeologi*. Inc. Ὑμεῖς δὲ, ὦ παρόντες, ἐπινικίυς ᾄδειν. Des. συναπελθεῖν αὐτὸν ἐκ τοῦ βίυ· ἀνθ' ὧν εὐχαῖς αὐτὸν θερμοτέραις ϗ πρὸς τὴν οὐράνιον ὑμεῖς προπέμψατε βασιλείαν. Innuitur a Fabric. loc. cit. Vol. VI. pag. 312. §. 77. Habetur vero edita in eius Histor. Byzant. Lib. XI. & incidit inter Scriptores Hist. Byzant. edit. Venet. MDCCXXIX. in Tom. XVI. pag. 279. §. III.

XIX. pag. 229. *b*. Μονῳδία ἐπὶ τῷ Μεληδόνῃ, τοῦ κυρίυ Μανουὴλ τοῦ Καλέκα. *Monodia super Meledone*, (2) *Domini Manuelis Calecae*. Inc. Ὢ οἵαν ἡμῖν ὁ χρόνος ὑπόθεσιν προυβάλλετο λόγων. Des. εἴ τις τῶν σε ποθύντων τοῦτο ὑποςήσεται. Siletur & haec a Fabricio loc. cit. Vol. X. pag. 421. ubi eius Operum syllabum adfert.

XX. pag. 235. Ἰωάσαφ ἱερομονάχυ ἐξήγησις εἰς τὸ, παναγία Τριὰς, πρός τινα ἀδελφὸν αἰτήσαντα. *Ioasaphi hieromonachi explicatio in illud*, Παναγία Τριὰς, *ad quemdam fratrem, qui hoc ab eo petierat*. Inc. Τῇ λογικῇ φύσει δύο πρὸς διαγωγὴν χάριας ἀπένειμεν. Des. ἧς καὶ τύχοιμεν ἵλεω ἐν ἀϊδίοις αἰῶσιν, ἀμήν. De hoc etiam apud Fabric. altum silentium: nisi dicamus sub hac adpellatione latere Ioannem Cantacuzenum, qui abdicato Imperio in Manganorum monasterium secessit Ioasaphi nomine adscito; sed neque inter eius scripta a Fabricio recensita loc. cit. Vol. VI. pag. 471. seqq. huiusce Opusculi mentio fit. Cuiusdam etiam Ioasaphi hieromonachi iudicium de charactere orationis funebris Imp. Manuelis Palaeologi in fratrem suum natu minorem Theodorum Despotam Laconiae memoratur Biblioth. Caesareae Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 55. §. VII. Vtri tamen ipsorum adiudicanda sit ἐξήγησις ista prorsus ignoramus.

XXI. pag. 239. *b*. Μάρκου ἱερομονάχυ τοῦ Εὐγενικοῦ. *Marci Eugenici hieromonachi* quaestiones quinque theologicae *de Trinitate*, cum suis responsionibus. Quaestio I. est: Διατί ἡ θεότης μονὰς ϗ τριάς ἐςιν, ϗ πρόεισι μὲν ἄχρι τριάδος, οὐ μὴν δὲ περαιτέρω, ϗ διατί μὴ ἐςι δυάς; Responsio inc. Πρὸς μὲν τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν οὐκ ἔςιν ἀπόκρισις. οὐδὲ γὰρ εἴ τις ὕτως ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, κ. λ. Vltima est, Ὅτι καὶ ἀνάπαλιν τρία τὸν Θεὸν ὄντα ϗ ἓν εἶναι ἀνάγκη. Ipsius solutio des. ἵνα καὶ ἄλλοις ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος εἴης τῆς καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς ὁμολογίας ϗ πίςεως. Varias Marci Eugenici theologicas quaestiones memorat Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 530. & 531. sed quarum initia exhibet, earum nullae cum nostris hisce concordant.

XXII. p. 241. *Epistolae II.* anepigraphae, forte eiusdem Marci Eugenici. Prima inc. Ἆρα κακὸς ἐφάνην ποτὲ περὶ σὲ, καὶ τὸν τῆς φιλίας θεσμὸν οὐκ ὀρθῶς ἐτήρουν. Des. ὅπως ἡμῖν καὶ

(1) Tam heic, quam infra §. XXIII. Montfauconius in suo Catalogo vocem Ἰβάγκυ vertit *Isaaci*.
(2) *Meledonii* legit Montfauc. loc. cit.

ϰ̀ ταύτῃ πλήρης τὰ εἰκότα. Altera pag. 242. *b.* inc. Και ἀπόντας οὐχ ἧττον, ἢ παρόντας ἔγνως εὐφραίνειν. Def. ὅπως τοίνυν μὴ δόξῃς ἐλέφαντα ἐκ μυας ποιεῖν. Prima istarum epistolarum, quae longiuscula est, videtur Constantinopoli conscripta. Etenim barbarorum ipsam obsidentium excursiones enarrantur, civiumque in hostium potestatem iamiam incidentium formidines terroresque sub oculos ponuntur.

XXIII. pag. 243. Τοῦ Ἰβάγκε εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου ὄρους ἱερομόναχον κύριον Σίμωνα ἐπιστολή. *Ibanci ad primum sancti montis hieromonachum Simonem Epistola.* Inc. Τὸν Σκούφιαν μετὰ τῶν σῶν γραμμάτων ὡς ἡμᾶς ἐπεσταλκὼς, κ. λ. Def. αἰτιῶ τον Ἀγαμέμνονα.

XXIV. pag. 244. *b.* Τοῦ κυρίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Ὀστιαρίῳ Θεσσαλονίκης τῷ Συναδηνῷ. *Domini Nicolai Cabasilae ad Ostiarium Thessalonieae Synadenum* Epistola. Inc. Ἠρώτησας περὶ τῶ, πῶς ἀτελεῖς εἰσιν, κ. λ. Def. ἴσως μανίᾳ κινεῖται. Habetur Epistola ita inscripta & in Codice Vindobon. Theologico CCLXII. Catalogi Nessel. Part. I. pag. 368. §. XXXI. sub numero octavo; sed eius initium prorsus ab hoc diversum est.

XXV. pag. 245. Τοῦ αὐτοῦ τῷ Κυδώνῃ. *Eiusdem ad Cydonem* Epistola. Inc. Ἐξ οὗ προσειπόντες ὑμᾶς ἐλύσαμεν. Def. ϰ̀ εὐεργέτει σφόδρα φιλοῦντα. Ibid. pag. 369. §. XXXI. & est Epistola decimaquarta.

XXVI. pag. ead. *b.* Ὁ Κυδώνης τῷ Καβασίλᾳ. *Cydonis ad Cabasilam* Epistola. Inc. Τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν εἰ βάλει μαθεῖν. Def. ἀλλ' ἐκ εἰς κόλακος ἦλθεν ὁ λόγος. Ibid. §. XXXII.

XXVII. pag. ead. Ὁ Καβάσιλας τῷ Κυδώνῃ. *Cabasilae ad Cydonem* Epistola. Inc. Οὐκ οἶδα πρὸς ποίαν βλέπων λόγων ἰδέαν. Def. τἀληθὲς ἀδικήσῃς. Ibid. §. XXXI. ubi est decima quinta.

XXVIII. p. 246. Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτε μητροπολίτε Θεσσαλονίκης κυρίε Νείλε τῦ Καβάσιλα πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀνεψιὸν κύριον Νικόλαον τὸν Καβάσιλαν. *Epistola sanctissimi Metropolitae Thessalonicae Domini Nili Cabasilae ad suum consobrinum Dominum Nicolaum Cabasilam.* Inc. Περὶ τῆς ἐννοίας τῶν συγγραμμάτων. Def. ἔργοις δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἵστασθαι τοῦ Χριστοῦ. Eamdem arbitror esse, atque illam, quae exstat in dicto Codice §. VIII. Catalogi pag. 365. licet initium discrepet; quae enim verba ibi referuntur, non Epistolae initium, sed scriptoris potius monitum, Epistolae praemissum, continent: argumentum autem, de quo in Epistola agitur, idem prorsus in utroque est exemplari.

XXIX. pag. ead. *b.* Τοῦ κυρίε Νικολάε τῷ Ταρχανιώτῃ. *D. Nicolai ad Tarchaniotam* Epistola. Inc. Σὺ δὲ ἐν βραχεῖ γράμματι, κ. λ. Def. ὥσπερ ἄρτι φανείς. Habetur & haec in dicto Codice §. XXXI. & est duodecima, Catalog. pag. 368.

XXX. pag. 247. Γεωργίε Κυρτέση τοῦ Σχολαρίε ἐπιστολαι. *Georgii Curtesii Scholarii Epistolae*, numero XVIII. quarum hae sunt inscriptiones, & initia:

I. inscrib. Ἰωάννῃ μαθητῇ. Inc. Εἰ καὶ μὴ ἔφθασεν εις ἡμᾶς, κ. λ.

II. pag. 249. Τοῖς ὁμιληταῖς. Inc. Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην ὑμᾶς ἐμοὶ, κ. λ.

III. pag. 252. *b.* Πρὸς Ἰωάννην μαθητὴν μέθοδος, δι' ἧς ἂν ἔχοι ῥᾳδίως ἐπιγινώσκειν τὰς -ε μείζως τῶν προτάσεων, ϰ̀ τὰς ἐλάττες, τάς τε κειμένας ἐν τοῖς συλλογισμοῖς, ϰ̀ τὰς μή. Inc. Τοῦ ἁπλοῦ ϰ̀ κυρίως συλλογισμοῦ τρεῖς ἔχοντος ὅρες, κ. λ.

IV. pag. 253. *b.* Τῷ αὐτῷ. Inc. Καὶ τἄλλα ἠδικηκὼς ἡμᾶς, κ. λ.

V. pag. 254. Τῷ αὐτῷ. Inc. Παρὰ τῆς ἐμοὶ ποθεινοτάτης γραφῆς σε, κ. λ.

VI. pag. 255. *b.* Τῷ δεσπότῃ κυρίῳ Θεοδώρῳ. Inc. Ἧκεν ὁ μέγας στρατοπεδάρχης.

VII. pag. 256. Τῷ αὐτῷ. Inc. Χάρις σοι πολλὴ, θειότατε δεσποτῶν.

VIII. pag. 257. Τῷ πάπᾳ κυρίῳ Βησσαρίωνι. Inc. Τοὺς μὲν ἐκ Πελοποννήσε πρέσβεις, κ. λ.

IX. pag. 258. *b* Δημητρίῳ τῷ Μακριανῷ. Inc. Εἰ μὴ σοι συνήδειμεν λόγον ἡμῶν κ. λ.

X. pag. 259 *b.* Τῷ τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κυρίῳ Μακαρίῳ. Inc. Ἀλλὰ σύ γε τὰς περικλύσες νήσες πεζῇ εις.

XI. pag. 260. *b.* Τῷ βασιλεῖ (1). Inc. Εἰ γεωργοί τινες ὄντες, ὦ βασιλεῦ.

XII. pag. 261. Τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ διακόνῳ τῷ Εὐγενικῷ. Inc. Νῦν ἅπαξ ἰδόντι μοι νάρκισσον. κ. λ.

XIII. pag 262. Τῷ δεσπότῃ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ. Inc. Τίνα δὴ τίς, τίνα περὶ ἐμοῦ, κ. λ.

XIV. pag. 263. *b.* Τῷ πάπᾳ κυρίῳ Βησσαρίωνι. Inc. Ἧκέ μοι τὰ γράμματα ἐν ἀπορίᾳ, κ. λ.

XV. pag. 264. *b.* Τῷ πάπᾳ Εὐγενίῳ. Inc. Καὶ τοῦτο τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

XVI. pag. 265. Τῷ Φιλέλφῳ. Inc. Ὁ μὲν βασιλεὺς ὥσπερ μετ' εὐμενείας, κ. λ.

XVII. pag. 266. Ἀλεξίῳ τῷ Λάσκαρι. Inc. Πολλῶν ὑπὲρ τῆς προτέρας εὐνοίας, κ. λ.

XVIII. pag. 267. Τῷ Ἐφέσε κυρίῳ Μάρκῳ τῷ Εὐγενικῷ (2) ἀμοιβαῖα πρὸς ἣν ἐκεῖνος τέτῳ ἐπέστειλεν. Inc. Ὤφθη καὶ ἡμῖν πολλῶν διαφύγοντα χεῖρας, κ. λ. Epistolas bene multas scripsisse Georgium hunc Scholarium circa Florentini Concilii tempora, testatur Eusebius Renaudotus in Differt. de eius scriptis, quam exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 366. seqq. Earum selectae quaedam supersunt in Codice Regio MMCMLV. sed ex eorum nominibus ad quos illae missae sunt, ab iis, quas recensuimus, diversas esse colligimus.

XXXI. pag. 270. Περὶ σολοικισμοῦ. *De soloecismo.* Inc. Σολοικισμός ἐστι λόγος περὶ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων. Def. ὡς τὸ εἴθε διώκω ἀντὶ τοῦ διώκοιμι. Auctor Anonymus.

XXXII.

(1) Huius Epistolae titulum cum sequentis titulo perperam coniunxit Montfauc. loc. cit.
(2) Typographi fortasse lapsu in Catalogo Montfauc. legitur *Eugenio* pro *Eugenico*.

XXXII. pag. ead. Περὶ σολοικισμοῦ ἠθικοῦ. *De soloecismo morali*. Inc. Οἱ περισσὰ λέγων, ἢ ὑπερηφανευόμενος. Des. βαρβαρίζει οὗτος. Auctor item Anonymus.

XXXIII. pag. 271. Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλεξανδρέως Ἥρωνος πνευματικῶν πρώτου. *Ex Libro primo Pneumaticorum*, seu *spiritalium machinarum* (1) *Heronis Alexandrini* Excerptum, quod idem est cum illo Codicis XVII. Plut. LIX. Catalogi nostri Tom. II. p. 529. §. VI.

XXXIV. pag. 276. *b.* Ἀπὸ τοῦ περὶ πυρὸς Θεοφράστου. *Ex Theophrasti libro de igne* Excerptum, item ut in dicto Codice, loc. cit. pag. 530. §. VII.

XXXV. pag. 277. Ἥρωνος εἰσαγωγὴ τῶν γεωμετρουμένων. *Heronis introductio in terrae dimensionem*. Inc. Καθὼς ἡμᾶς ὁ παλαιὸς διδάσκει λόγος, κ. λ. Des. εἴτε ἄλλό τι τοιοῦτον. Tertio cuidam Heroni tribuitur hoc Opusculum a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 594. aitque nondum esse editum. Respondet huic libello introductio Heronis in Geodaesiam, quae exstat in Biblioth. Caesar. Codice Philosoph. CLXXIX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 104. §. XIII.

XXXVI. pag. 281. *b.* Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ ὡς ἐν πιττακίῳ πρός τινα τῶν φίλων τὸ τοιοῦτον αἰτήσαντα· ἔστι δὲ μέθοδος γεωδαισίας, τουτέστι μέτρησις χωρίων ἀσφαλής τε καὶ σύντομος. *Isaaci monachi Argyri tamquam in tabula ad quemdam suorum amicorum, qui id ab eo petierat, methodus geodaesiae, scilicet dimensio locorum certa & brevis*, cum figuris geometricis in margine. Inc. Ἡ τῶν γεωμετρουμένων χωρίων μέτρησις. Des. οὐδὲν τῶν ἄλλων διαδράμοι ἂν σου τὴν σύνεσιν.

XXXVII. pag. 282. *b.* Περὶ ὀκταμήνων. *De partubus octo mensium*, sive brevis demonstratio geometrica αἰτίας, δι' ἣν τὰ ἑπτάμηνα καὶ ἐννεάμηνα ζωογονεῖται, τὰ δὲ ὀκτάμηνα οὔ. *qua nimirum de caussa infantes septimo & nono mense nati vivant facilius, quam qui octavo*. Inc. Ἐκκείσθω τὸ πρῶτον τρίγωνον. Des. οὐ ζωογονεῖται τὰ τικτόμενα. Auctor Anonymus.

XXXVIII. pag. 284. *Capita quaedam paraenetica de imperio bene administrando*, queis titulus est: Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Divinissimo ac piissimo Imperatori nostro Iustiniano Agapetus minimus Diaconus*. Habes Catalogi nostri Tom. II. pag. 261. §. XX.

XXXIX. pag. 290. *b.* Φλαυΐου Ἰωσήππου ἐκ τοῦ περὶ Ἑβραϊκῆς ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βιβλίου τρίτου περὶ τῆς φαγούσης τὸ οἰκεῖον τέκνον ἐν Ἱερουσαλήμ. *Flavii Iosephi ex eius tertio Libro de Antiquitate Iudaica de muliere, quae proprium filium comedit Hierosolymis*, Excerptum. Inc. Γυνή τις τῶν ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην κατοικούντων. Des. ὅλη τοῦ μίσους ἡ πόλις. Tam hoc, quam illud, quod occurrit inferius §. LX. quum fragmenta sint brevissima, in quam editionis paginam incidant, non ita facile fuit investigare.

XL. pag. 291. Excerpta quaedam iuridica, inscripta Δικῶν ὀνόματα, *Litium nomina*, auctore Anonymo. Inc. Ἀγραφίου εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ. Des. ὅ ἐστι κωλύειν, καὶ ἀπελαύνειν.

XLI. pag. 292. Ὁ τῆς ἐξομολογήσεως τρόπος. Τοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Καλέκα ἑρμηνεία ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ. *Confessionis modus. Domini Manuelis Calecae interpretatio ex Latino*; seu *forma confessionis, & absolutionis peccatorum iuxta Latinorum ritum, a Manuele Caleca in Graecam linguam conversa*. Inc. Ἐξομολογοῦμαι τῷ κυρίῳ μου τῷ Θεῷ μου, καὶ σοί, πάτερ, τὰς ῥαθυμίας μου, κ. λ. Des. ὥς τε ἀξιωθῆναί σε τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀμήν. Subiiciuntur deinde Confessionis Sacramentalis praerogativae, quae numerantur quindecim, earumque declarationes. Manuel Caleca Graecus, e familia Ioannis Calecae Patriarchae Constantinopolitani, pro Latinis contra Graecos suos scripsit, & inter Monachos Ordinis Praedicatorum nomen suum professus est. Errores a Palama disseminatos prolixo volumine refellit, adeoque circa annum Christi MCCCLX. floruit. Eius scripta recenset Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 421. seqq.

XLII. pag. 295. Εὐχὴ Μάρκου ἱερομονάχου τοῦ Εὐγενικοῦ. *Oratio Marci Eugenici hieromonachi*. Inc. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, Τριὰς ἁγία κ. προσκυνητὴ καὶ ὑπέρτιμε. Des. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, κ. λ.

XLIII. pag. 296. Τοῦ αὐτοῦ τῷ κυρίῳ Γεωργίῳ τῷ Σχολαρίῳ. *Eiusdem ad Dominum Georgium Scholarium* Epistola. Inc. Ὅσης ἡμᾶς ἐνέπλησας ἡδονῆς, ἡνίκα τῆς ὀρθῆς δόξης ἐγένου, κ. λ. Des. παντὸς αἰσχρότερον ἀνιαροῦ συναντήματος. Deinde ita se subscribit: Ταπεινὸς μητροπολίτης Ἐφέσου καὶ πάσης Ἀσίας Μάρκος. In hac Epistola Marcus Eugenicus, utpote Latinorum ad obitum usque adversarius acerrimus, unionisque, quam cum illis componere Ioannes Palaeologus Imp. instituebat, magna remora, Georgium Scholarium reprehendit, quod ad Latinos deflexerit. Inedita est teste Fabricio in notis ad Allatii Diatribam de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Gr. pag. 778.

XLIV. pag. 297. *b.* Περὶ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. *De crucifixione Christi*, seu brevis disquisitio de tempore, quo passus est Iesus Christus, ad verum diem Paschatis investigandum. Inc. Ἰστέον, ὅτι τριάκοντα τριῶν ἐτῶν γενόμενος ὁ Χριστὸς, κ. λ. Des. διεξῆλθεν ἐν τῷ εἰς τὸ Πάσχα λόγῳ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή, Χθὲς, ἀδελφοί, περὶ τῆς προθυμίας τοῦ πάσχα. Auctor Anonymus.

XLV. pag. 298. *Paulli Silentiarii in Thermas Pythias semiiambi dimetri catalectici*, cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Inc. Βούλει μαθεῖν. Des. τὸ κρεῖττον. Alibi etiam reperimus. Heic tamen scholia marginalia prorsus sunt evanida.

XLVI. pag. 299. Sequuntur Epigrammata quaedam, ex Anthologia fortasse desumta,

(1) Hunc titulum Montfauc. loc. cit. vertit *Excerpta ex simplicibus Heronis Alexandrini*.

ta, solutae tamen orationis instar exarata, quae heic nullo quidem titulo sunt instructa, sed in indice Codici praemisso inscribuntur: Διάφορά τινα συνάγματα ὡραῖα καὶ χρήσιμα. *Diversa quaedam collectanea aurea & utilia*. Inter haec habetur Moschi Ἔρως δραπέτης, *Amor fugitivus*; distichon retrogradum *in Hippocratem*; decastichon Posidippi, sive, ut alii volunt, Cratetis Cynici *in varias humanae vitae sollicitudines*; & aliud Metrodori in contrarium, quae alibi reperimus. Reliqua epigrammata sunt adespota. Primum igitur anepigraphum inc.

Α' Κύπρις Μέσαισι, κοράσια τὴν Ἀφροδίτην, κ. λ.

Vltimum inc.

Ἂν φίλος τι λάβῃ, δόμινε φάτερ εὐθὺς ἔγραψεν, κ. λ.

XLVII. pag. 301. *b*. Ἑρμηνεία τοῦ ὑπάτου περὶ τῶν τοῦ σώματος μερῶν. *Hypati interpretatio partium corporis*. Inc. Βρέγμα, τὸ λεγόμενον απαλόν. Des. καὶ κοτύλη τὸ κοῖλον τῆς παλάμης. Hic idem titulus occurrit etiam in Indice Graeco & Latino Operum, quae in Ms. Codice Antonii Eparchi continentur, a Fabricio per extensum relato Bibl. Graec. Vol. X. pag. 478. seqq. & quidem sub num. LIX. ubi ait opusculum hoc edidisse Stephanum Le Moyne Variorum Sacrorum Tom. I. pag. 513. Hunc Hypatum eumdem esse cum Georgio Sanginaticio Consule Romano & Comite Lateranensi, adserit idem Fabric. loc. cit. Vol. XII. pag. 781. sed quas illi tribuit ὀνομασίας τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου, ad Nicolaum V. Papam circa annum Christi MCCCCL. versibus politicis, opus videntur a nostro diversum, quum nulla in hoc metri ratio dignoscatur.

XLVIII. pag. 302. Ἐκ τῶν ὅρων Πλάτωνος. *Ex Platonis definitionibus* quaedam Excerpta. Inc. Ἀΐδιον, τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν. Des. ἕξις καθ' ἣν τὸ ἔχον δυνατόν ἐστιν.

IL. pag. 303. Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Εὐχαΐτων κυρίου Ἰωάννου ἐτυμολογικὸν ἔμμετρον τῶν τῇ θείᾳ γραφῇ γνωρίμων ὀνομάτων. *Sanctissimi Metropolitae Euchaitensis Domini Ioannis Etymologicum metricum nominum in divina scriptura celebriorum*. Τὰ κατὰ οὐρανὸν καὶ ἀέρα. *Quae ad caelum & aërem pertinent*. Inc.

Θεὸς κατάρχει παντὸς ἔργου καὶ λόγου.

Des.

Ἐν οἷς τὰ πρῶτα μετρίων κόσμου μέρη.

Ioannes Mauropus, seu Melanopus monachus, atque inde Metropolita Euchaitensis scripsit temporibus Constantini Monomachi, Zoës, ac Theodorae circa annum Christi ML. Huius Epigrammata iambica, & alia Carmina, argumenti utplurimum sacri, prodierunt Graece brevi paginarum 73. libello Etonae MDCX. in 4. iisdem typis, quibus Savilii Chrysostomus sub idem tempus deinde fuit expressus. Hanc nos editionem quamvis consulere minime licuerit; ex titulis tamen eorum epigrammatum, quae habentur in Codice Theologico CIII. Biblioth. Vindobon. de quo fuse Lambecius Commentarior. Lib. V. pag. 29. seq. & quem ab illo, quo Matthaeus Bustus in citata editione adornanda usus est, minime diversum esse adserit Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 719. colligere possumus, haec nostra Carmina in dicta editione non haberi.

L. pag. 304. Ἀρχὴ τῶν κατὰ ἄνθρωπον ἐτυμολογιῶν. *Initium etymologiarum eorum, quae ad hominem pertinent*, versibus iambicis, forte eodem Ioanne auctore. Inc.

Ἄνθρωπον ἄνω δεύτερον κόσμον λόγος.

Des.

Ἐνοῖ δὲ γυῖα διττὰ, καὶ κάμπτει γόνυ.

LI. pag. ead. *b*. Τὰ ἐκ φύσεως γνωμικὰ τοῦ ἀνθρώπου. *Hominis physiognomonica*, sive, ut in praemissa Tabula habetur, Σημειωτικὴ γνώμη ἀνθρώπων ἐκ τῶν τοῦ σώματος μερῶν. *Diiudicans hominum scientia ex corporis partibus*, Inc. Φοξὴ κεφαλὴ, μεστὴ ἀνοίας. Des. κακοήθειαν δὲ σώματος, ψυχῆς ἀγριότης ἀποτελεῖ. Auctor item Anonymus.

LII. pag. 306. *b*. Περὶ καλανδῶν, νόνων, καὶ εἰδῶν. *De Calendis, Nonis, & Idibus* brevis & erudita Anonymi dissertatio. Inc. Ὅτι ὁ Νουμᾶς εἰς τρία τὸν μῆνα διελὼν, τριχῇ τὰς ἐν αὐτῷ διετύπωσεν ἑορτάς. Des. πεμπταῖαι δ' οἱ λοιποὶ πάντες.

LIII. pag. 307. *b*. *Nomina mensium apud Athenienses, Aegyptios, Hellenas, Cappadoces, Asianos, Buthynos, &c. cum versibus duodecim, quorum singuli singulorum mensium nomen apud Aegyptios, naturamque complectuntur*.

LIV. pag. 308. *b*. Περὶ ἀγώνων, οἳ καὶ πένταθλα ὀνομάζονται. *De certaminibus, quae etiam Pentathla nominantur*, brevissimum Excerptum. Inc. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνες. Des. τῶν ἰδίων ποδῶν, ἢ τῶν ἵππων.

LV. pag. ead. Ὅπως ἠρίθμουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μῆνα. *Quomodo numerarent Athenienses mensem*, seu *de ratione, qua apud Athenienses singulorum mensium dies indicarentur*. Inc. Οὕτως εἰώθασιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀριθμεῖν τας ἡμέρας τοῦ μηνός. Des. ἐπεὶ μετέχει καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου φωτός.

LVI. pag. ead. Tabella quaedam exhibens τετρακτὺν τὴν τὰ πάντα διατείνουσαν καὶ διαιροῦσαν τετραχῇ πάντα, *quaternarium numerum, in quem omnia a Pythagoricis resolvebantur ac dividebantur*; continet autem quadruplicem Deorum, tempestatum, elementorum, centrorum, animalium ratione utentium, ac ratione carentium divisionem.

LVII. p. ead. Excerptum ex initio Commentariorum *in Hesiodi Opera & Dies*, quod inc. Ἰστέον, ὅτι πάντα οἱ Ἕλληνες, ἃ δύναμιν ἔχοντα ἑώρων, κ. λ. Habes Commentarios hosce integros in Codice V. Plut. XXXI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 80. §. II.

LVIII. pag. 309. Alia brevis enarratio *de Nonis, Idibus, & Calendis*. Inc. Περὶ νόνων, εἰδῶν, καὶ καλανδῶν διττὴ φέρεται διήγησις. Des. οὕτως αὗται ὠνομάσθησαν.

LIX. pag. ead. *De Indictione* item brevis disquisitio iuxta Hesychium Illustrium. Inc.

Ἰν-

Ἰνδικτιῶν ἐκλήθη ἀπό τινος ἀκρωτηρίου, κ. λ. Des. μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν ὁ Αὔγουστος.

LX. pag. ead. *b.* Ἐκ τῆς Φλαυΐου Ἰωσήππου ἀρχαιολογίας ἐκ τοῦ βιβλίου τρίτου, περὶ τῶν ἑαυτοὺς αὐτοχειρίᾳ ἐξαγόντων τοῦ βίου. *Ex Flavii Iosephi Antiquitatis* (Iudaicae) *Libro III. de iis, qui seipsos propriis manibus peremerunt*, Excerptum. Inc. Ἄρ' οὐκ ἴσε, ὅτι τῶν μὲν ἐξιόντων τοῦ βίου, κ. λ. Des. οἷς ἐςρατήσαντο καθ' ἑαυτῶν.

LXI. pag. 310. Περὶ ςαθμῶν καὶ μέτρων. *De ponderibus & mensuris* excerpta varia. Inc. Ὁ ςαθμὸς βάρει μετρούμενος κρίνεται, κ. λ. Des. καλεῖται δὲ ἡ οὐγγία τετρασσάριον.

LXII. pag. 311. *b.* Ἡρωδιανοῦ. *Herodiani* brevis Tractatus de numerorum notis apud veteres. Inc. Ἔτι τῶν σημείων ἂν τις φαίη καὶ ταῦτα. Des. κατὰ τὸ ἀκόλουθον παρατιθέντας. Τοσαῦτα περὶ ἀριθμῶν. Tum notae ipsae numerorum ab unitate usque ad decem millia.

LXIII. pag. 313. Ἐπιτομὴ τῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παντὸς ἀρχαιολογίας τῶν τε Ἑβραϊκῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων, καὶ ἔτι ἀρίθμησις τῶν ἐτῶν τῶν ἀπὸ τῆς κτίσεως κόσμου διὰ τῆς τῶν Ἑβραϊκῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν ἀρχῶν καὶ βασιλειῶν σαφεςάτη καὶ σύντομος. *Epitome antiquitatum Hebraicarum & Romanarum rerum ab universitatis initio; insuper & enumeratio annorum ab orbe condito per Hebraeorum & Romanorum magistratus & imperia, clarissima & brevis*. Inc. Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ φῶς. Desinit imperfecte in verbis, Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Κωνςαντίνου τοῦ Δούκα ἔτη ἕξ. Ἰωάννης ὁ Πορφυρογέννητος . . . . . Progreditur nimirum usque ad annum Christi MLXXVIII. quo Michaël Parapinaceus imperium abdicare, & in monasterium ingredi coactus est. Auctor vero huius Chronici est Anonymus.

LXIV. p. 320. Sequuntur Excerpta quaedam ex Agathiae Myrinaei Historia, quam libris quinque de Iustiniani imperio, sive de rebus ipso imperitante gestis conscripsit. Ea vero sunt:

I. Περὶ Περσῶν. *De Persis*. Inc. Ῥωμαίοις γὰρ καὶ Πέρσαις. Des. καὶ ἀκροατὴν οὐρανίου ἐκείνου ἀποδεδειγμένον. Est magna pars Libri secundi, & incidit in pag. 39. lin. 61. editionis Venetae anni MDCCXXIX. inter Scriptores Historiae Byzantinae Tom. III. progrediturque usque ad finem paginae 51.

II. pag. 329. *b.* Περὶ τῆς τῶν Περσῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὑπὸ Ἀρτακάρου (1) τοῦ Πέρσου βασιλείας· τίνες τε αὐτῶν, καὶ ὁπόσον χρόνον ἕκαςος ἐβασίλευσεν ἄχρι τοῦ κατὰ τὸν Ἰουςινιανὸν Χοσρόου βασιλέως Περσῶν. *De Persarum imperio post Parthorum regni eversionem sub Artacaro Persa; quinam ipsorum, & quamdiu unusquisque regnavit usque ad Chosroam, qui Iustiniani tempore Rex Persarum fuit*. Inc. Χοσρόης δὲ ὁ Περσῶν βασιλεύς. Des. διατεμόντες ἐς τάδε ἀφίγμεθα. In cit. edit. a pag. 93. lin. 22. ad pag. 99. lin. 28. ex Libro IV.

III. pag. 335. Περὶ τῶν Φράγκων, καὶ περὶ τῆς ἀποικίας Φωκαέων τῶν ἐν Ἰωνίᾳ εἰς Μασσαλίαν. *De Francis, ac de Phocensium, qui erant in Ionia, transmigratione in Massaliam*. Inc. Πρόσοικοι γάρ εἰσι τῇ Ἰταλίᾳ. Des. παῖδες ἐκ πατρῶν τὴν βασιλείαν διαδεχόμενοι. Ibid. a pag. 10. lin. 19. ad pag. 11. lin. 18. ex Libro I.

IV. pag. ead. *b.* Περὶ τῶν Ἀλαμανῶν, ὅπως ὑπήκοοι ὄντες Γότθοις, ὑπὸ τοῖς Φράγκοις ἐγένοντο, καὶ περὶ τῆς αὐτῶν θρησκείας. *De Alamannis, quomodo Gothis quum essent subiecti, sub Francorum potestatem redacti sunt, & de ipsorum religione*. Inc. Λεύθαρις δὲ καὶ Βουτιλῖνος. Des. τούτων μὲν οὖν πέρι, ὡς πῃ ἑκάςῳ φίλον, ὧδε ἡγείσθω. Ibid. a pag. 13. lin. 32. ad pag. 14. lin. 36. item ex Libro I.

V. pag. 336. *b.* Περὶ τῆς ὑπὸ σεισμοῦ καταπτώσεως τῆς πόλεως Τράλλεων, καὶ διὰ τῆς τοῦ Χαιρήμονος αὖθις σπουδῆς ἀνοικοδομήσεως. *De Trallianorum urbe terraemotu eversa, & iterum Chaeremonis diligentia reaedificata*. Inc. Αἱ γοῦν Τράλλεις ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ νῦν Ἀσίᾳ. Des. καὶ τὰ μὲν τῶν Τράλλεων ὧδέ πως. Ibid. pag. 39. a lin. 7. ad lin. 54. ex Libro II.

VI. pag. 337. Περὶ τῆς τῶν σεισμῶν αἰτιολογίας, καὶ περὶ τοῦ μηχανήματος Ἀνθεμίου τοῦ μηχανικοῦ πρὸς τὸν ῥήτορα Ζήνωνα, ὃ ἐπόνησεν κατασείων τὸν οἶκον τοῦ Ζήνωνος. *De terraemotuum caussis, ac de Anthemii mechanici machina adversus rhetorem Zenonem, quam construxit ad eius domum succutiendam*. Inc. Πάλιν δὲ ἐν τῷ τότε οἱ περὶ τῶν ἀναθυμιάσεων λόγοι. Des. καὶ τῶνδε περὶ ὁποίας ἂν καὶ βούλοιτο γνώμης. Ibid. a pag. 104. lin. 23. ad pag. 106. lin. 14. ex Libro V.

VII. pag. 339. Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ πτώσεως τοῦ ὀρόφου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς Ἰουςινιανὸς διὰ Ἰσιδώρου τοῦ νέου ἐπὶ τὸ βεβαιότερον αὐτὸν μετεσκεύασεν. *De tecto magnae Ecclesiae propter terraemotum diruto, & quomodo Imperator Iustinianus per Isidorum iuniorem, ipsum firmius aedificaverit*. Inc. Ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τῶν οἰκοδομημάτων. Des. ἀπείργαςαι καὶ ξυνετελέσθη. Ibid. a pag. 106. lin. 20. ad p. 107. lin. 18. ex eodem Libro.

VIII. pag. 340. Περὶ τῆς λοιμώδους νόσου, καὶ περὶ τῶν αἰτιολογούντων αὐτήν. *De pestilentiali morbo, & de ipsius caussis*. Inc. Ἐκείνου δὲ τοῦ ἔτους ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. Des. ὁ τῆς ἱςορίας ἐκτεθεράπευται νόμος. Ibid. pag. 107. a lin. 19. ad lin. 57. ex eodem Libro.

IX. p. ead. *b.* Περὶ τῆς ἐντὸς τῶν μακρῶν τειχῶν εἰσελεύσεως τῶν Οὔννων, καὶ περὶ τῆς πάλαι ςρατίας τῶν Ῥωμαίων. *De Hunnorum ingressu inter longa moenia, & de veteri Romanorum militia*. Inc. Ἐς τοῦτο γὰρ τύχης. Des. τῇ τῶν κρατούντων ὀλιγωρίᾳ. Ibid. a pag. 109. lin. 43. ad pag. 110. lin. 7. ex eodem Libro.

X. pag. 341. Περὶ τοῦ ἐν τῷ γήρει Βελισσαρίου κατὰ τῶν Οὔννων ἀγῶνος καὶ νίκης. *De Belissarii senis contra Hunnos conflictu & victoria*. Inc. Ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ ἡ Κωνςαντίνου ἐν θο-

(1) In edit. cit. Ἀρταξάρης dicitur.

ῥύβῳ ὑπῆρχεν. Des. καὶ τὴν νίκην ἀσμενεςάτην. Ibid. pag. 111. a lin. 50. ad lin. 63. ex eodem Libro. De Agathia vide quae diximus Catalogi nostri Tom. II. pag. 530. §. IX.

LXV. pag. ead. *b*. Ἐκ τῆς χρονογραφίας τοῦ Ζωναρᾶ περὶ Ἰωσήππου τοῦ Ἑβραίου, τί φησι περὶ Χριςοῦ. *Ex Chronographia Zonarae* Excerptum *de Iosepho Hebraeo, quid dicat de Christo*. Inc. Ἐν δὲ τῷ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῦ λόγῳ, ὃς κατὰ Πλάτωνος ἐπιγέγραπται περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. Des. τοῦ Θεοῦ κακῶσαι τὸν Ἡρώδην θέλοντος. Desumtum est ex eius Annalium Libro VI. & incidit in Tomum X. Histor. Byzant. cit. edit. Venet. a pag. 201. lin. 1. ad pag. 203. lin. 47.

LXVI. pag. 342. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὅπως Ἀλέξανδρος τοὺς Ἰουδαίους ἐτίμησεν, ὥς φησιν Ἰώσηππος. *Ex eodem, quomodo Alexander Iudaeos honoravit, uti ait Iosephus*. Inc. Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος εἰς μέγα τύχης πραχθεὶς ἐτελεύτησεν. Des. καὶ ἤσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ ὅσα ᾐτήσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλήρωσε. Hoc excerptum quum breve sit, loc. cit. non reperimus.

LXVII. pag. 343. Ἐκ τοῦ β' λόγου τοῦ περὶ τῆς Ἰουδαίων ἁλώσεως Φλαυΐου Ἰωσήππου ἱςορίας, περὶ τῶν τριῶν παρὰ Ἰουδαίοις αἱρέσεων, Φαρισσαίων, Σαδδουκαίων καὶ Ἐσσηνῶν. *Ex secundo Libro Historiae Flavii Iosephi de Iudaeorum captivitate* Excerptum *de tribus apud Iudaeos sectis, Pharisaeorum, Sadducaeorum, & Essenorum*. Inc. Τῆς δὲ Ἀρχελάου χώρας. Des. τοιαῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν Ἰουδαίοις φιλοσοφούντων εἶχον εἰπεῖν. Est integrum Caput VIII. Libri II. quod in editione eius Operum Amstelaed. MDCCXXVI. fol. curante Sigeberto Havercampo incidit in Tom. II. pag. 160. seqq.

In calce legitur subscriptio quaedam manus diversae, unde Codicis possessor eruitur. Ita vero habet: Αἰωνία σου ἡ μνήμη, αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀδελφὲ ποθεινότατε Ἰωάννη Κορέση, ᾧ ἦν κτῆμα ἡ βίβλος αὕτη. Οἴ μοι, οἴ μοι, οἵου ἐςέρημαι δείλαιος ἀγαθοῦ. *Aeterna tui memoria, aeterna tui memoria, frater charissime Ioannes Coreses, qui hunc librum possidebas. Hei mihi, hei mihi! quanto bono infelix privatus sum!*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 346.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΟΡΟΙ ΙΑΤΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΑΛΛΑ.

GALENI DEFINITIONES MEDICAE ET ALIA QVAEDAM.

COD. XIV. I. pag. 1. Γαληνοῦ ὅροι ἰατρικοί. *Galeni definitiones medicae* ad Theutram. Inc. Τὴν τῶν ὅρων πραγματείαν. Des. ἀκούσαντες. Tom. II. edit. cit. p. 232.

II. pag. 26. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἰατρὸς, ἢ εἰσαγωγή. Ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, Πῶς εὕρηται ἰατρική. *Eiusdem Medicus, sive Introductio. Initium libri, Quomodo inventa sit medicina*. Inc. Ἕλληνες. Des. σπουδάζομεν. Ibid. pag. 360. In fine subiicitur in Codice Tabula Capitum XXI. huiusce Libri.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 57.

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Η. ΠΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ.

ORIBASII LIBRI MEDICINALES OCTO AD EVSTATHIVM.

Seu potius

Libri IX.

I. pag. 1. Qvum mutilus initio Codex esset, ac primae paginae valde vetustate obliteratae, recentior Graecus tam ea, quae deerant, quam ea, quae evanescere incipiebant, ab alio exemplari supplevit, vetustis tamen foliis relictis. Praecedit igitur primum *Synopsis novem Oribasii Librorum ad filium suum Eustathium*, cuius initium: Ἐν τῷ πρώτῳ διδάσκει ὅσα προφυλακτικὰ, κ. λ. Finis: καὶ ποδάγρας καὶ ἀρθρίτιδος καὶ ἰσχιάδος. Tum pag. ead. *b*. Tabula Capitum Libri I. qui praefert hunc titulum: Ὀρειβασίου πρὸς Εὐςάθιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιειναὶ προφυλακτικαί τε καὶ σύνθετοι, ἔτι δὲ σημειωτικαὶ καὶ θεραπευτικαὶ καὶ ἀνατομικαὶ ἀπὸ διαφόρων ἀρχαίων. *Oribasii ad filium suum Eustathium compendium, ac selecta salutaria praeservativa & composita, nec non ad praenotiones, curationes, & anatomiam spectantia, ex diversis veteribus*. Prooemium inc. Κελεύσαντος τοῦ Ἰουλιανοῦ ποτε τοῦ θειοτάτου βασιλέως, κ. λ. Des. τὰς ἰάσεις διὰ φαρμάκων καὶ διαίτης καταλέξομεν. Caput I. Libri I. περὶ τρίψεως παρασκευῆς. Inc. Πρὸ τῶν γυμνασίων, κ. λ. Des. ἢ πόρων. COD. XV.

II. pag. 18. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος. *Eiusdem Liber II.* Inc. Ἀδίαντον, ἀσπάραγος, κ. λ. Des. τὰ τηκτά.

III. pag. 29. *b*. *Liber III.* Inc. Κηροῦ, ταυρείου, φρυκτῆς, κ. λ. Des. τὸ ἀρκοῦν.

IV. pag. 55. *Liber IV.* Inc. Λεπτύνοντα ἐν τροφαῖς, σκόρδα, κ. λ. Des. ἐν οἴνῳ κεκραμμένης.

V. pag. 70. *b*. *Liber V.* Inc. Τῶν συμπιπτόντων ταῖς κυούσαις. Des. τὸ περιεχόμενον.

VI. pag. 85. *Liber VI.* Inc. Πέψεως μὲν οὐκ ἔςιν. Des. ἀλλὰ πρὸς δύναμιν.

VII. pag. 95. *b*. *Liber VII.* Inc. Ἐπειδὴ τὸ ἁπλοῦν ἕλκος. Des. καὶ προφλεβοτομοῦμεν.

VIII. pag. 111. *Liber VIII.* Inc. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπολωλείας. Des. τούτων τὸ θερμόν.

IX. pag 123. *Liber IX.* Inc. Τοὺς μὲν ἐπὶ κατάῤῥῳ. Definit imperfecte in verbis: τῶν τε οὖν πόρων ἡ γένεσις ἐκ τούτου· κἂν ἐπειδὰν γένωνται μηκέτελ . . . . . . quae pertinent ad Cap. LIII. quod inscr. Περὶ ποδάγρας, ἀρθρίτιδος καὶ ἰσχιαδικῶν θεραπείας. Interim corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo *VIII.* tantum *Oribasii Libros* enunciat, aitque Li-

Libri primi initium desiderari, non animadvertens fuisse recentius suppletum. Haec Oribasii synopsis prioris Operis ἑβδομηκονταβίβλου, ad filium Eustathium scripta post Iuliani Imperatoris obitum, & Libris novem contracta, exstat tantum Latine edita ex versione Io. Baptistae Rasarii, medici Novariensis, Basileae MDLVII. in 8. Exstat Ms. & in Biblioth. Caesar. Vindob. ut ex Nessel. Catolog. Part. III. pag. 49. eruitur. In fine Codicis legitur: Βιβλίον τῶν κατηχυμένων (1) τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίυ πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίυ τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. *Liber Catechumenorum sacrae Laurae S. P. N. Athanasii in monte Atho*. Huic subscriptioni alia pauca subiiciuntur diversa manu & prorsus ἀναλφαβήτῳ exarata, quae quid sibi velint nondum comperimus: medicamentum tamen aliquod continere suspicamur. Praeter alia discrimina, quae inter hoc, & aliud exemplar, quod in Codice XVII. huius Plutei occurrit, intercedere animadvertimus, Liber tertius in hoc multo longior est, quam in illo, quum Capitibus heic constet CCXX. ibi vero CXLII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. tineis plurimum corrosus, ac paucis in fine mutilus; qui quidem olim triplo maior fuisse coniicitur; quum enim singula folia numericis notis Graecis sint, & quidem scripturae Codicis coaevis distincta, primum folium incipit a num. σνε'. sc. *CCLV*. Constat foliis scriptis 138.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

GALENI DE MORBORVM DIFFERENTIIS.

Ac praeterea

De symptomatum caussis Libri III. ac de partibus adfectis Libri VI.

COD. XVI. I. pag. 1. ΓΑληνοῦ περὶ νοσημάτων διαφορᾶς λόγος πρῶτος. *Galeni de morborum differentiis Liber I.* Inc. Πρῶτον μέν. Des. γυμνάζεσθαι. Exstat cit. edit. Tom. VII. pag. 1.

II. pag. 8. *b.* Τοῦ αὐτῦ περὶ συμπτωμάτων διαφορᾶς λόγος β'. *Eiusdem de symptomatum differentiis Liber II.* Inc. Πόσα μέν. Des. διελθεῖν. Ibid. pag. 16. ubi inscribitur *De morborum caussis Liber*.

III. p. 15. *b.* Τῦ αὐτῦ περὶ συμπτωμάτων διαφορᾶς λόγος γ'. *Eiusdem de symptomatum differentiis Liber III.* cum Tabula Capitum in margine adscripta. Inc. Τίνα μέν. Des. κρίσει. Ibid. pag. 29.

IV. pag. 19. *b.* Τῦ αὐτῦ ἀρχὴ τοῦ τετάρτυ λόγυ. *Eiusdem initium quarti Libri*. Post Capitum brevem Tabulam, in qua quinque facultatis animalis sentientis partes enumerantur, visus nimirum, auditus, odoratus, gustus, & tactus, inc. Τὰς αἰτίας. Des. κατὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Ibid. pag. 43. sub titulo, *De symptomatum caussis Liber primus*.

V. pag. 27. Τῦ αὐτοῦ ἀρχὴ τῦ ε'. λόγου. *Eiusdem initium Libri V.* scilicet *de symptomatum caussis*, cum Tabula Capitum in margine. Inc. Σπασμὸς δέ. Des. προσαγορευομένῳ. Ibid. pag. 63. & est secundus de hoc argumento.

VI. pag. 44. *b. Eiusdem Liber VI.* cum Tabula Capitum. Inc. Ὅσα δὲ κατὰ φυσικάς. Des. τὸν λόγον. Ibid. pag. 83. & est III.

VII. pag. 62. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως τόπων πεπονθότων. *Eiusdem de dignotione partium adfectarum Libri VI.* cum tabula Capitum singulis praevia, praeter primum. Liber I. inc. Τόπους ὀνομάζουσι. Liber ultimus des. τὸν λόγον ἐνταῦθα. Exstant in cit. Tomo a pag. 378. ad pag. 530. sub titulo *De locis adfectis*.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. varia manu exaratus, cum glossis in margine, tineis, ac madore corruptus, ac male a bibliopego restauratus. Constat foliis scriptis 163.

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ Θ'.

ORIBASII LIBRI MEDICINALES IX.

Ac praeterea

Paulli Aeginetae, Dioscoridis, Galeni, & Anonymi Excerpta Medica.

I. pag. 1. IDem Oribasii Opus cum illo, quod recensuimus in superiori Codice XV. sed quum Librorum initia, & fines utplurimum sint diversa, heic quoque more nostro iterum, qualia in hoc exhibentur Codice, adferenda duximus. Liber itaque primus initio mutilus, incipit a verbis, ἡ ὠμιαία κατ' ἀγκῶνα . . . . οὗτοι τρόποι τῆς κατ' ἀγκῶνα φλεβοτομίας, κ. λ. quae pertinent ad Caput inscriptum Ποίας τμητέον φλέβας. Des. ὅταν γε μηδέπω ἡ σύστασις πόρων. Huius primi Libri trium priorum paginarum dimidia pars superest, alia enim dimidia vetustate consumta, novo folio suppleta est. COD. XVII.

II. pag. 7. *Liber II.* Huic Capitum tabula, quemadmodum & reliquis, est praevia. Inc. Ἀδίαντον, ἀσπάραγος, ὁ μυακάνθιος. Des. τὰ τηκτά.

III. pag. 15. *Liber III.* Inc. Πυοποιὸν γὰρ, ἡ βασιλικὸν, ἢ τετραφάρμακον, κηροῦ, στέατος, κ. λ. Des. τῶν κυπαρισσίνων ξύλων.

IV. pag. 25. *Liber IV.* Inc. Τοῖς ἄλλην σικύων ἐμφορομένοις. Des. καὶ τὸ ὀξύμελι.

V. pag. 28. *Liber V.* Inc. Εἰ δήποτε. Des. καὶ ἀψίνθιον.

VI. pag. 32. *Liber VI.* Inc. Πάλιν ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Des. ἢ δι' ἑτέρων.

(1) Videtur legi etiam posse κατηχουμένων.

VII. pag. 44. *Liber VII.* Inc. Ἐπειδὴ τὸ ἁπλοῦν. Des. καὶ προφλεβοτομέμενον.

VIII. pag. 57. *b. Liber VIII.* Inc. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπολωλείας. Des. τὰς ἀπειθεῖς διαθέσεις.

IX. p. 66. *b. Liber IX.* Inc. Τοὺς μὲν ἐπὶ καθάρρῳ πτύσαντας. Des. ἡ δὲ λοιπὴ χρῆσις ἡ αὐτη. Subditurque, Τέλος τοῦ θʹ λόγου τῶν πρὸς Εὐςάθιον Ὀριβασίου. De hoc Oribasii Opere vide dictum Cod. XV. supra pag. 117. §. IX. Notanda heic sunt Libri VIII. Capita duo, nimirum VIII. Περὶ τῶν ἐρώντων, & IX. Περὶ λυκανθρωπίας, quae incidunt in Cod. p. 59.

X. pag. 80. *b.* Anonymi *de virtutibus herbarum* iuxta alphabetum Tractatus. Inc. Ὅσα μὲν εἰδέναι τέ σε ἐ ποιεῖν δυνατὸν ᾖ. Des. ἐχίνων ἀμφοτέρων ἡ τέφρα.

XI. pag 99. *b. De variis medicamentis Liber* item Anonymi, cum Indice Capitum in principio. Inc. Αὐτὸ μὲν τὸ πάθος τῆς λειποθυμίας, κ. λ. Des. ἢ τῶν νεφρῶν, ἢ τῶν οὐρητήρων.

XII. pag. 106. *b. Paulli Aeginetae de re Medica Libri I. fragmentum*, pertingens ab initio usque ad Caput XXX. inclusive, quod inscribitur Πρὸς μὴ βαρυκοεῖν. Praecedit eorum, quae in septem huiusce Operis libris pertractantur, summarium (1).

XIII. pag. 111. Περὶ λίθων. *De lapidibus & eorum facultatibus.* Inc. Εὑρίσκεται λίθος ὁ λεγόμενος ἀλεκτόριος. Des. καὶ δύο ἡμερῶν ἀπαλύνει. Auctor Anonymus.

XIV. pag. 112. Πεδανίου Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης ιατρικῆς λόγος εʹ. *Pedanii Dioscoridis Anazarbei de materia Medica Liber V.* Inc. Ἀποδόντες εν τοῖς προγραφεῖσι τέσσαρσι, κ. λ. Definit imperfecte in verbis, καὶ ποδαγρικαῖς μίγνυται δυνάμεσι. γεννᾶται δὲ .... quae pertinent ad Caput DCCCCIV. inscriptum Περὶ γαγάτου λίθου. Praeter hunc defectum alia etiam pauca deerant supra, nimirum Caput DCCCXC. & DCCCXCI. iuxta seriem numerorum, quam habent in editione Graeca Dioscoridis Veneta apud Aldum MCCCCIC. fol. quam tum in hoc, tum in sequentibus huius scriptoris Opera continentibus Codicibus recensendis prae manibus habuimus.

XV. pag. 133. *De medicamentorum ex animalibus compositione*: inscribitur enim: Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὕλης εἰς φάρμακον. Post brevem quamdam Capitum tabulam, inc. Οὐδὲν τῶν νῦν λεχθησομένων τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, κ. λ. Des. βραχὺ δέ τι ἐ διαφορητικὸν ἔχει. Est Galeni de medicamentorum simplicium facultate Liber X. cit. edit. Tom. XIII. pag. 273.

XVI. pag. 146. *b.* Γαληνοῦ περὶ τῆς τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως λόγος ἑνδέκατος. *Galeni de simplicium medicamentorum facultate Liber XI.* cum Tabula Capitum XXXIX. Inc. Τὰ πλεῖςα τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Definit imperfecte in verbis: πρὸς ταῦτα τὰ πα.... quae pertinent ad Caput VIII. (2) quod est Περὶ ἥπατος, & incidunt in cit. Tom. XIII. pag. 303. lin. 41.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XII. cuius scriptura veteri erasa, quae erat Hebraica, nova superinducta est. Constat foliis scriptis 150.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΡΙΩΝ.

GALENI DE VSU PARTIUM CORPORIS HUMANI.

Ac praeterea

De pulsibus.

I. pag. 1. *Galeni de usu partium corporis humani Libri XVII.* quorum COD. XVIII.
singulorum initium, & finis concordat cum editis cit. edit. Tom. IV. a pag. 284. ad p. 704. Capitum vero Tabulas habent omnes, praeter I. III. VIII. XIII. XVI. & XVII. In fine huius Operis adscripta sunt epigrammata duo, quorum primum elegiacum habes supra in recensione Codicis IX. huius Plutei; alterum iambicum ita habet:

Εὑρὼν τέλος γέγηθα βιβλίου, λόγε.
Κἀγὼ προσάψας τῷ τέλει βίβλου χέρα
Ἀπηλλάγην εὔδηλον ἀμέτρων κόπων.
Τοίνυν ἀπιδὼν πρὸς τὸ μῆκος τῆς βίβλου,
Ὦ Νεῖλε (3), χρυσόρειθρε γλυκέων λόγων,
Τὴν ἀνταμοιβὴν, εἰ δοκεῖ, δίδου φίλῳ.
Εἰ δ' οὐ δοκεῖ, πρόδηλον ὡς ἡ χεὶρ μάτην
Πολὺν ὑπέςη ναὶ πόνον παρεικότως,
Καὶ κατάραν εἴληφεν ἀντὶ φιλίας.
Ἐγὼ δὲ θαρρῶν τους λόγους τούτους γράφω
Ταῖς φιλίας χάρισιν ἀληθεςάτης.
Fine libri invento gavisus sum Verbum.
Et ego manu ad libri calcem admota,
Evasi procul dubio labores immensos.
Tu igitur libri longitudinem respiciens,
O Nile, dulcium sermonum aureum flumen,
Remunerationem, si videtur, amico redde.
Sin aliter, nil dubium, quin manus frustra
Multum laboris subiit & quidem immerito,
Et exsecrationem retulit pro amore.
Ego vero hosce libros exscribo confisus
Amicitiae gratiis verissimae.

II. pag. 189. *Eiusdem de pulsuum differentiis Libri IV.* qui item cum editis Tom. VIII. a pag. 14. ad pag. 102. concordant. Ex hisce libris primus & secundus Capitum Tabula sunt instructi.

III. pag. 149. *Eiusdem de dignoscendis pulsibus item Libri IV.* ut in cit. Tom. a pag. 103. ad pag. 166.

IV. pag. 275. *Eiusdem de caussis pulsuum Libri pariter IV.* ut loc. cit. a pag. 167. ad pag. 235. In Codice tamen sola Librorum numeratio, nulla autem inscriptio legitur.

V.

(1) Heic emendandus Montfauconius, qui Aeginetae Excerpta ex Libro VII. enunciat hoc loco, quae neutiquam legas.

(2) In edit. est XI.

(3) Male Montfaucon. in suo Catalogo *Hillum* appellat.

V. pag. 298. *b. Eiusdem de praesagitione ex pulsibus alii Libri IV.* item ut editi ibid. a pag. 236. ad pag. 308. Clauditur Codex alio iambico epigrammate ab amanuensi conscripto, quod sequens est:

Τέλος τέτευχα τῆς παρέσης πυξίδος
Μηνὸς τρέχοντος ἀρτίως Α'πριλλία
Τῇ δευτέρᾳ πρόδηλον αὖθις ἡμέρᾳ,
Α"ζυξ, ταπεινὸς, γραμματικὸς δὲ πλέον
Ι'ωαννίκιος Ι'ωάννῃ φίλῳ.
Finem attigi praesentis tabellae
Currentis modo mensis Aprilis
Die, ut patet secunda,
Caelebs, humilis, atque grammaticus
Ioannicius Ioanni amico.

Notandum interim est, hoc Volumen ex duobus, quorum alterum *de usu partium corporis humani*, alterum *de pulsibus πραγματείαν* continebat, unum fuisse conflatum; quum nova quaternionum numeratio incipiat a pag. 189. ac duobus diversis inscripta sint epigrammata, quae retulimus, primum Nilo, alterum Ioanni. Accedit etiam, quod in calce Codicis sola enumeratio quatuor diversorum Tractatuum de pulsibus, instar indicis, fuerit apposita, nulla Operis *de usu partium corporis humani* facta mentione. Manus tamen ubique eadem est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. notulis quibusdam Latinis adspersis in margine. Constat foliis scriptis 322.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΚΕΝΩΤΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

LIBER IOANNIS DAMASCENI DE EVACVANTIBVS MEDICAMENTIS.

Ac praeterea

Liber inscriptus, *Viatica peregrinantium; & alia Opera Medica.*

COD. XIX. EAdem continet hic Codex, atque illa, quae recensebimus infra in Codice IV. Plut. LXXV. excepto Galeni *de Succedaneis* Libello, qui in hoc desideratur. Ordo praeterea diversus est: primo enim legitur:

I. pag. 1. *Ioannis Damasceni de evacuantibus medicamentis &c. Liber*, quem vide in dicto Codice §. X.

II. pag. 7. *De sero lactis & eius facultate*. Ibid. §. XI.

III. pag. ead. *b. De alimentorum facultatibus*. Ibid. §. XIII.

IV. pag. 11. *De antidotis & ipsarum facultate &c.* Ibid. §. IX.

V. pag. 14. *De sacris antidotis*. Ibid. §. XIV.

VI. pag. 16. Opus inscriptum, *Viatica Peregrinantis*, in sectiones VI. & Libros VII. divisum, cum Tabula Capitum singulorum Librorum Operi praemissa. Ibid. a §. I. ad §. VII. inclusive.

VII. pag. 223. *b. De Vrinis* Tractatus. Ib. §. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. variis in locis manu recentiori suppletus. Constat foliis scriptis 224.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΟ.

DIOSCORIDIS LIBRI DVO.

ΔΙοσκορίδυ βιβλία δύο πρὸς Α'νδρόμαχον. *Dioscoridis Libri duo ad Andromachum.* COD. XX.
Praecurrit Capitum MXXXIII. (1) tabula; mox alius titulus occurrit: *Πεδακίυ Διοσκορίδυ Α'ναζαρζέως* (sic) *πρὸς Α'νδρόμαχον περὶ τῶν ἁπλῶν Φαρμάκων. Pedacii Dioscoridis Anazarbei de simplicibus medicamentis ad Andromachum Libri duo.* Primus inc. Η' *τῶν ἁπλῶν Φαρμάκων παράδοσις.* Des. ἐ *οὕτως ὅπτῃ.* Liber II. pag. 54. inc. *Τὴν τῶν ἁπλῶν Φαρμάκων ἐνέργειαν.* Des. *ὅσα διὰ πείρας ἡμῖν, ὦ φίλτατε Α'νδρόμαχε, τῶν ἁπλῶν Φαρμάκων ἐν δυσὶ τόμοις συνηλλεχότες ἀπεςάλκαμέν σοι.* Ad calcem Libri primi alia manu multo recentiori notatum est, *superiora non esse Dioscoridis: Σημείωσαι ὅτι τὰ ἄνωθεν οὐκ εἰσὶ Διοσκορίδου.* Eadem manus titulos etiam Libris adiecit, Hi libri duo in antiquioribus editionibus omissi sunt, & separatim primum e Ms. Augustano in lucem editi Argentorati MDLXV. 8. cum versione Io. Moibani Medici Augustani, & quum hic operi immortuus esset, Conradi Gesneri, qui & notas addidit, & Galeni, aliorumque *συμφωνίας*. Vti reliqua, ita praesentes etiam libros de integro recensuit, & novam adiunxit versionem Saracenus in sua Dioscoridis editione. Sed hi libri utrum sint Dioscoridis, dubitatur, licet sub eius nomine ab Aëtio lecti videantur esse. Andromachi duo celebres Medici fuerunt, verum Dioscoridis aequalis fuit Andromachus senior, Neronis archiater. Notandum interim est discrimina non pauca nos ab edito exemplari animadvertisse.

II. pag. 92. In fine occurrit fragmentum quoddam *de virtutibus quarumdam herbarum*, nempe *aloës, hyssopi &c.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius scriptura inelegans, atque erroribus scatens est. Constat fol. scriptis 92

ΠΑΥΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ.

PAVLLI MEDICI DE FRACTVRIS.

I. pag. 1. ΠΑύλου ἰατροῦ σοφιςοῦ περὶ καταγμάτων. *Paulli iatrosophistae* COD. XXI.

(1) Notandum tamen est, post primas duas centurias, quae integrae sunt, reliquarum usque ad mille, primas tantummodo decades numerari, ita ut post numerum CCX. sequatur statim CCC. & sic deinceps: quae numerandi ratio & in ipsorum Capitum pertractatione servatur.

stae de fracturis, seu Paulli Aeginetae Operis, quod *Medicae Artis compendium* inscribitur, pars Libri sexti, in quo agitur *de fracturis*. Praecedit Tabula Capitum, quae in edit. alias cit. incipiunt a num. LXXXIX. & progrediuntur usque ad num. CXXII. Ea vero sunt, quae sequuntur:

Περὶ καταγμάτων, ϗ τίνες αὐτῶν διαφοραί.
Περὶ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καταγμάτων.
Περὶ φλεγμονῆς μήνιγγος (1).
Περὶ μελανθείσης μήνιγγος.
Περὶ ῥινὸς καταγείσης ϗ θλασθείσης.
Περὶ τῆς κάτω γένυος καταγείσης.
Περὶ κλειδὸς καταγείσης.
Περὶ ὠμοπλάτου.
Περὶ στέρνου.
Περὶ πλευρῶν.
Περὶ ἰσχίων, ϗ τῶν τῆς ἥβης ὀστῶν.
Περὶ σπονδύλων ϗ ἀκάνθης ῥάχεως, καὶ περὶ ἱεροῦ ὀστοῦ.
Περὶ βραχίονος.
Περὶ πήχεων, ϗ κερκίδος.
Περὶ ἄκρας χειρὸς, ϗ τῶν αὐτῆς δακτύλων.
Περὶ μηροῦ.
Περὶ ἐπιγονατίδος.
Περὶ κνήμης.
Περὶ ποδὸς ἄκρου.
Περὶ τῆς τοῦ σκέλους ἀποθέσεως.
Περὶ τῶν ἅμα τραύματι συνισταμένων καταγμάτων.
Περὶ ὑπερπωρώσεως καταγμάτων.
Περὶ τῶν ἐν διαστροφῇ πωρωθέντων.
Περὶ τῶν ἐν ἀπωρωσίᾳ διαμενόντων καταγμάτων.
Περὶ τῶν ἐξαρθρημάτων.
Περὶ τῆς κάτω γένυος.
Περὶ κλειδὸς ϗ ἀκρωμίου.
Περὶ ὤμου ἐξαρθρήσαντος.
Περὶ ἀγκῶνος.
Περὶ τῶν κατὰ τὸν καρπὸν ϗ τοὺς δακτύλους ἐξαρθρημάτων.
Περὶ σπονδύλων ῥάχεως.
Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον ἐξαρθρώσεως.
Περὶ τῆς κατὰ τὸ γόνυ ἐξαρθρώσεως.
Περὶ τῆς κατὰ τὸ σφυρὸν διαρθρώσεως, ἐν ᾧ ϗ περὶ δακτύλων ποδῶν.
Περὶ τῶν μεθ' ἑλκώσεως ἐξαρθρημάτων.
Περὶ τῆς σὺν κατάγματι γενομένης ἐξαρθρώσεως.
Περὶ βελῶν ἐξαιρέσεως (2).
Περὶ τρωθεισῶν μηνίγγων (3).
Περὶ φλεβοτομίας (4).

Liber inc. Τὸν περὶ καταγμάτων λόγον χρήσιμον ὄντα, κ. λ. Des. ἀστραγάλου τέμνουσιν. Initium vero differt ab edito, quia primi octo versus, qui prooemii instar in Codice leguntur, absunt ab editione, cum qua consentire incipit a verbis, ἀφανηδὸν μὲν οὖν ἐστι ῥῆξις ὀστοῦ, κ. λ.

II. pag. 36. *b*. Sequuntur Capita quaedam, seu potius Capitum fragmenta ex aliis Paulli Aeginetae Libris excerpta, nulloque ordine heic exarata. Primum, quod inscribitur, Προφυλακτικὰ πάντων τῶν ἰοβόλων, inc. Εἴ τις ἐν τοῖς θηριωμένοις, κ. λ. & est pars Capitis primi Libri V. in edit. pag. 160. lin. 3. Desinit autem in verbis: κάγχρυος ῥίζα. Ibid. lin. 10. Tum Capita II. XXVIII. XXIX. VII. & XI. eiusdem Libri V. His adiiciuntur Libri VII. Capitis I. pars incipiens a verbis: Τὸ μὲν στῦφον συνάγειν, ϗ πίνειν, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 228. lin. 2. Tum Cap. XVII. & III. eiusdem Libri VII quod desinit in verbis: ὤκιμον θερμαίνει, ὑγραίνει, διαφορεῖ.

III. pag. 46. *Alia item Capita Medica*, quorum hi sunt tituli, forte eiusdem Paulli Aeginetae:

Περὶ πώρων.
Περὶ σύριγγος.
Περὶ τοπικῶν κενώσεων.
Περὶ βαλάνων (5).
Περὶ προσθέτων, ἤτοι κροκίδων (6).
Περὶ ὑποκαπνισμοῦ.
Ὑδρώτων κινητικά.
Περὶ βδέλλων ἐκ τῶν Γαληνοῦ.
Πῶς χρὴ βοηθεῖν τοῖς πίνουσι ϗ μὴ καθαιρομένοις.
Τῶν ὑπερκαθαιρομένων ἐπιμέλεια Ὀριβασίου.

IV. pag. 53. Depictum est schema, animae facultatum divisionem exhibens, & excerptum ex Theophrasto Περὶ τῶν ἐκ γῆς φυομένων. In prima autem Codicis pagina aliud legebatur Hippocratis apospasmation *de vulneribus*, & schematismus *capitis structuram* repraesentans.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. min. Saeculi XV. Constat fol. scriptis 53.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΑΙΡΟΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

GALENI DE PVRGANTIBVS MEDICAMENTIS.

Continet hic Codex, optimae quidem notae, sed miserrime detruncatus pluribus in locis, varia Galeni Opera, ex quibus quae temporis iniuriam evaserunt, ea sunt: COD. XXII.

I. p. 1. Γαληνοῦ περὶ τῶν καθαιρόντων φαρμάκων. *Galeni de purgantibus medicamentis*. Inc. Κατὰ τὴν αὐτήν. Des. δύναμις. Cit. edit. Tom. X. pag. 462. ubi inscribitur: Περὶ τῆς τῶν καθαιρόντων φαρμάκων δυνάμεως.

II. pag. 2. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φλεβοτομίας θεραπευτικόν. *Eiusdem de curatione per venae sectionem*. Inc. Τοῖς περὶ φλεβοτομίας. Des. τοῦ μορίου (7) παντός. Ibid. pag. 428.

III. pag. 9. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φλεβοτομίας. *Eiusdem de venae sectione*. Inc. Ὅτε τὸ πρῶτον. Definit imperfecte in verbis: ὡς ἐχόμενός τε περὶ τὴν ἀναγωγὴν .... Ibid. pag. 406. Vltima autem verba incidunt in p. 425. lin.

(1) Hoc Caput una cum sequenti in edit. desideratur.
(2) Est C put LXXXVIII. in edit.
(3) D est n edit
(4) Est Caput XL. in edit.

(5) Aët. Lib. III. Cap. 160.
(6) Id. Lib. III. Cap. 161.
(7) In edit. μυός.

lin. 54. Inscribitur autem hic Liber in edit. Περὶ Φλεβοτομίας πρὸς Ἐρασιςρατείυς τὺς ἐν Ῥώμῃ. Notandum praeter hunc defectum, quo huius Libri finis, & initium sequentis Operis periere, cui supplendo folia quinque vacua sunt inserta, alia etiam deesse superius inter pag. 9. & 10. & inter pag. 13. & 14.

IV. pag. 15. Sequebantur olim fortasse *Galeni de Hippocratis & Platonis placitis Libri IX.* integri; sed nunc ob Codicem male adfectum & mutilum supersunt tantummodo ea, quae sequuntur, nimirum, Libri secundi fragmentum incipiens a verbis . . . . Χρύσιππόν τε καὶ Διογένην, μεθ' οὒς οὐκ ἀναγκαῖον, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. Tom. V. pag. 99. lin. 4. & progrediens usque ad finem: tum pag. 19. *b.* sequuntur duo fragmenta Libri III. quorum primum incipiens ab initio progreditur usque ad verba, ἔνια μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων . . . . . . quae incidunt ibid. in pag. 111. lin. penultimam: alterum a verbis . . . . . . ἥμισυ μέρος αὐτῷ τῆς βίβλυ, κ. λ. (edit. pag. 112. lin. 43.) usque ad verba τοῖς φύσει θυμικοῖς, ἔτι δὲ θη . . . . (edit. pag. 117. lin. 53.) Haec autem postrema sunt paginae 21. *b.* inter quam, & sequentem folia octo vacua sunt inserta ad defectum supplendum. In hoc igitur immani Codicis hiatu absorptus est integer Liber IV. & pars Libri V. usque ad verba, μὴ τοίνυν μηδὲ ἐπὶ τῆς ψυχῆς, κ. λ. (edit. pag. 161. lin. 16.) a quibus incipit pag. 22. progreditur autem usque ad finem Libri. Sequitur tandem pag. 28. Liber VI. qui una cum Codice definit imperfecte in verbis, ἐν πλέονι χρόνῳ φαίνεται γιγνόμενον . . . . quae incidunt in loc. cit. pag. 184. lin. 34.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. diversa manu exaratus, & miserrime pluribus in locis detruncatus, variis autem in margine notulis Latinis adspersus. Constat foliis scriptis 29.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ.

DIOSCORIDES.

Adde etiam

Pauca quaedam e Paullo. Aegineta, & Iulio Africano.

COD XXIII. I. pag. 1. Πεδακίου Διοσκορίδυ Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης (supple ἰατρικῆς.) *Pedacii Dioscoridis Anazarbei de materia medica* Libri IX. quorum tamen primi quinque tantum *de materia medica* sunt, alii quatuor *de alexipharmacis & theriacis*. In primis viginti foliis praecurrit uberrimus Index Capitum, quae in Opere pertractantur, iuxta ordinem litterarum dispositus, qualis etiam occurrit in celebri editione Graeca apud Aldum Venetiis MID. in folio, quam in huius recensione Codicis prae manibus habuimus. Heic tamen propter duorum circiter foliorum iacturam in principio, tota littera A desideratur. Sequitur deinde pag. 21. Praefatio, cuius initium: Πολλῶν οὐ μόνον ἀρχαίων. Finis: ἀποτίθεσθαι. Caput I. pag. 23. inscr. Περὶ ἴριδος, & inc. Ἴρις Ἰλλυρικὴ φύλλα φέρει ὅμοια ξιφίῳ, μείζονα δὲ καὶ πλατύτερα. Caput ultimum Libri IX. est Περὶ βασιλίσκου, & des. καὶ οὗτος ὁ θηριακὸς τρόπος. Ex quo vides tam in principio, quam in fine ab editione citata aliquantum discedere; prima enim verba Capitis primi post duos circiter versus reperies in edit. Ultima vero, quae retulimus pertinent ad Cap. MXI. ac propterea in Codice desiderantur, quae in edit. sequuntur usque ad Cap. MXXVII. quaeque, uti recte admonetur in edit. dubitatur, utrum sint Dioscoridis, nam in principio Capitis MXII. quod est Περὶ χαμαιμήλυ, ita legitur: σκεπτέον δὲ εἰ ταῦτα μέχρι τέλυς ἐςὶ γνήσια. Reliquorum librorum initia & fines cum editis conferentes, omnia inter se convenire comperimus, excepto Libro I. qui desinit in verbis, καὶ ἐδώδιμον γενέσθαι, omissis nimirum Capitibus CLXXXVIII. & CLXXXIX. Liber VI. definit in verbis, ἀναγκαιότατα & γενναιότατα, duobus circiter versibus ante finem in edito. Inter pag. 196. & 197. unum folium deest in Codice, in quo finis Libri VII. & initium Libri VIII. deperiit: ille enim definit in verbis ταῖς πρώταις ἡμέραις μὴ προληφθῇ . . . . quae sunt circa medium Capitis DCCCCLXXXII. hic vero incipit a verbis . . . . καὶ ψυχρᾶς νοτίδος περίχυσις, quae sunt postrema Capitis DCCCCXCVII. Pedacius Dioscorides, secta Empiricus, patria Anazarbeus, Cilix, scripsit prius, quam Plinius historiam naturalem conderet, quamquam ipsius aetatem attigisse suspicatur Fabricius B. G. Vol. III. pag. 89. Exstant igitur eius περὶ ὕλης ἰατρικῆς, *de materia medica* libri V. ad Areum, laudati a Galeno in Praefatione Libri VI. de simplicibus medicamentis, ut omnibus eiusdem argumenti praeferat, T. II. edit. Basil. pag. 68. & in Praefat. Libri IV. de compositione medicamentorum secundum genera pag. 359. Patet etiam ex iisdem Galeni locis, libros quinque tantum Dioscoridis ipsi fuisse inspectos; neque plures umquam a Galeno, vel ab aliis veteribus allegantur. Supersunt praeterea Libri duo a Photio etiam sub Dioscoridis nomine memorati, tamquam sextus, & septimus liber de alexipharmacis & theriacis; sextus quidem περὶ φαρμάκων, ὅσα τέ ἐςι τῶν δηλητηρίων, καὶ ὅσα τῶν ἀλεξικάκων, & septimus περὶ τῶν ἰοβόλων ζώων, καὶ τῆς τῶν ἀπ' αὐτῶν πληγέντων σημειώσεως & θεραπείας. Hi porro quum in quibusdam editionibus, ut in Aldina, quam citavimus, discerpti sint in libros quatuor, novem idcirco Libri Dioscoridis numerantur. Verum an genuini Dioscoridis sint hi postremi duo, dubitari potest, quia Galenus etiam Libro de Antidotis, ubi optima erat occasio, horum non me-

meminit, sed tantum libros quinque commemorat. Itaque Praefatio ad Areum Libro sexto praemissa, videtur esse conficta iisdem fere verbis, quibus Libri quinti prologus constat, & ad eum, ut videtur, ab alio quodam, simplici imitatione expressa: neque forte lecta Photio, quia ipse librum septimum ait esse τελευταῖον τῆς ὅλης προθέσεως, quum tamen in Libri VI. praefatione legas, ἐν τούτῳ τελευταίῳ ὑπάρχοντι τῆς ὅλης πραγματείας καταλεξόμεθα περὶ τῆς τῶν ὠφελεῖν ἡμᾶς, ἢ βλάπτειν δυναμένων φαρμάκων ἐνεργείας.

II. pag. 200. *b.* Παύλου Αἰγινήτου ἰατροσοφιστοῦ κεφάλαιον κε΄ ἐκ τοῦ ἑβδόμου βιβλίου τὸ ἐπιγράφον ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἀντεμβαλλομένων. *Paulli Aeginetae iatrosophistae Caput XXV. ex Lib. VII. inscriptum ex Galeno de succedaneis*. Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησίν. Des. ἀντὶ ὠκιμοειδοῦς σισύμβριον. Habes in edit. cit. a pag. 102. ad pag. 104.

III. pag. 204. Ἐκ τοῦ Ἀφρικανοῦ κεστῶν ὅπερ ἐστὶ κεστὸν ιγ΄. κεφ. κβ΄. καθαρτικὰ ἁπλᾶ. *Ex Africani Cestis Cestum XIII. Cap. XXII. de purgantibus simplicibus*. Hoc Caput quum brevissimum sit, exhibendum integrum duximus. Ita vero habet: Κυκλωμένου χυλῷ ὀμφακῷ ἐπιχρισθεὶς καθαρτικὸν εὔτονον. θερινὴ δὲ κάθαρσις ἥδε. κολόκυνθαι ἐν ὅλμῳ πτισθεῖσαι, ἐν ὀθόνῃ τὸν χυλὸν ἠθήσας ἅμα ὀλίγῳ μέλιτι συμβληθέντι πιὼν κάθηρε, ὃ καὶ χειμῶνος ἐπιεικέστερον. τεῦτλα τὰ λευκὰ καθεψήσας εἰς ἄλλο σκεῦος καινὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἀλί τε ὀλίγῳ ποίησον ἑψῶν ἀναβράσας, καὶ τὰ μὲν προφαγεῖν ἄρτου δίχα τὰ τεῦτλα. τὸν δὲ ζωμὸν κεράσαντα πιεῖν, ἔαρί τε παραπλησίως ἀλυποτάτη κένωσις κνίκου τοῦ σπέρματος ὁ χυλὸς ὀῤῥῷ τῷ ἐκ τοῦ γάλακτος μιχθεὶς καὶ ποθείς. E Cestis petita esse, quae sub Africani nomine in Geoponicis & Hippiatricis Graecis leguntur, adserit Fabricius Bibl. Graec. Vol. V. pag. 271. ac fortasse Africanum hunc respexit Fulgentius III. 7. Mythologicon, ubi Africanum iatrosophistam laudat. Certe in Cestis ἰατρικὰς & φυσικὰς δυνάμεις atque ἰάσεις contineri iam olim Eusebius in Chron. & Suidas in Ἀφρικανὸς notarunt. De hoc Opere vide quae diximus Catalogi Tom. II. pag. 233. §. XXIV.

IV. pag. ead. Παύλου Αἰγινήτου ἰατροσοφιστοῦ ἐκ τοῦ ἑβδόμου βιβλίου περὶ τὸ τέλος κεφάλαιον κϛ΄. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. *Paulli Aeginetae iatrosophistae ex Lib. VII. circa finem Caput XXVI. de mensuris & ponderibus*. Inc. Ὁ σταθμὸς βάρει, κ. λ. Des. κατὰ τὴν ῥοπὴν διαφορά. In edit. cit. a pag. 304. ad pag. 305. Pars huius Capitis, alia manu recentiori, quum ultima deesset pagina, suppleta est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 205.

(1) Errat Montfauconius in suo Catalogo, *Libros* tantum *sex* enumerans.

ΠΑΥΛΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

PAVLLI LIBER SEXTVS.

I. pag. 1. Continet *Paulli Aeginetae Medicinalium Institutionum Librum VI. qui habet Chirurgica*. Praecedit tabula Capitum in fine mutila, unius fortasse, aut alterius folii iactura; deducitur enim usque ad Caput κβ΄. περὶ αἰγίλωπος. Liber inc. Τὸν περὶ τῶν χειρουργουμένων λόγον. Des. ποιεῖσθαι χειρισμόν. Continet autem Capita CXXII. COD. XXIV.

II. p. 76. Sequitur Caput *de observatione eorum, qui purgantur &c.* manu cuiusdam Graeculi prorsus analphabeti exaratum, cuius propterea titulum Graecum utpote mendosissimum omittimus. Inc. Καθόλου μὲν ἐπὶ πάντων δραστικῶν. Finem non damus, quum quibusdam signis claudatur medicorum propriis, ita male depictis, ut ea imitari minime licuerit. Suspicatur Montfauconius huius ipsius Graeculi manu suppletum fuisse initium Libri, quem recensuimus, usque ad pag. 33. quod reliqua Codicis scriptura multo recentius apparet; ego vero tertiam quamdam manum in hoc postremo Capite de purgationibus agnosco.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 78.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΤΑ ΓΕΝΟΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ.

GALENVS DE COMPOSITIONE MEDICAMENTORVM PER GENVS.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera.

I. pag. 1. Περὶ φαρμάκων συνθέσεως τῶν κατὰ γένος Γαληνοῦ. *Galeni de compositione medicamentorum secundum genera* Libri VII. (1) cum tabula Capitum in principio singulorum, tertio excepto. Primus inc. Ἤδη μοι, κ. λ. Ultimus des. τούτων φύσεις. Exstant cit. edit. Tom. XIII. a pag. 640. ad pag. 864. Clauditur Opus hoc tetrasticho: COD. XXV.

Πολλοὺς πόνους ἤνυσα, καὶ γράψας μάτην
Μάτην ἔγραψα, καὶ μάτην εἶχον πόνους
Πρὸς παμμέγιστον βιβλίον κατὰ γένος.
Βαβαὶ χάρις δ' ἄπεστι τοῖς γεγραμμένοις.
Multos labores explevi, & frustra scribens
Frustra scripsi, & frustra operam impendi
In hoc perquam maximo volumine secundum genus (2).
Heu! nulla iam est scriptis gratificatio.

II. pag. 127. Τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ γ΄. ἐπιδημίων Ἱπποκράτους. *Eiusdem in Hippocra-*

(2) Intellige *quod continet Galeni Libros de compositione medicamentorum secundum genus.*

cratis Epidemiorum Librum tertium Commentarius, seu Commentarii tres. Primus, post Hippocratis textum, Πυθίων, ὃς ᾤκει, κ. λ. inc. Προγεγράφθαι νοήσας, κ. λ. Tertius des. τοῦ περιτοναίυ μορίων. Exstant cit. edit. Tom. IX. Part. I. a pag. 193. ad pag. 311. (per err. 313.) ubi notandum, Hippocratis textus sectiones singulas, quibus Galeni Commentarius subiicitur, non adferri integras in Codice, ut in editione, sed earum tantum prima, & ultima verba indicari (1).

III. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχυμίας, ᾗ κακοχυμίας. *Eiusdem de probis pravisque alimentorum succis* Liber. Inc. Οἱ συνεχῶς, κ. λ. Des. ἀπεργάζονται. Ibid. Tom. VI. p. 417.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. nonnullis in locis manu saeculi XV. suppletus. Constat foliis scriptis 159.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΒΙΒΛΙΑ Γ'. ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Ε' ΕΩΣ ΤΟΥ Ζ'.

PAVLLI AEGINETAE LIBRI TRES, VIDELICET A V. VSQVE AD VII.

COD. XXVI. PAulli Aeginetae Libri tres posteriores Artis Medicae continentur in hoc Codice, nimirum *V. VI. & VII.* iisque singulis Capitum indices praevii sunt. Omnia cum editis conveniunt. In fine Libri VII. post verba, ἡ κατὰ τὴν ῥοπὴν διαφορὰ, in quibus desinit editio, sequitur in Codice Caput inscriptum: Ἅλες θηριακοὶ, & inc. Λαβὼν ἐχίδνας νεοθηράτυς δ'. & est Caput XI. Libri VII. suo loco omissum, ubi propterea legebatur in Cod. hoc monitum: Ἅλες θηριακοί. Ἐνταῦθα πρὸ τῆς Μιθριδάτου τοὺς θηριακοὺς ἅλας τακτέον. εἰσὶ δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ ζ' βιβλίου μετὰ τὸ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Hoc autem Caput eo fortasse consilio scriptor in finem reiecit, ut ponderum, de quibus in praecedenti Capite agebatur, exempla adferret. Clauditur Codex duobus distichis, quorum primum elegiacum ex persona auctoris ita habet:

Τοὔνομά μοι Παῦλος, πατρὶς Αἴγινα, πολλὰ μογήσας
Πᾶσαν ἀκεσορίην βίβλον ἔτευξα μίαν.
Nomen mihi Paullus, patria Aegina; non sine multo labore
Vniversam medicinam in unum volumen coëgi.

Alterum vero iambicum ex persona tachygraphi sequens est:

Τῶν εὐτελῶν δέχοιο χειρῶν τὺς πόνυς,
Καὶ τῶν ἐρώντων μηδαμῶς μνήμης λάθοι.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. ἀμήν.
Rudium accipe manuum labores,
Nec amicorum te fugiat umquam memoria.
Gloria tibi Deus. Amen.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius ferme dimidium, nimirum totus Liber VI. manu saeculi XV. suppletum est. Constat foliis scriptis 196.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ.

PAVLLVS AEGINETA.

ΠΑύλου Αἰγινητοῦ περιοδευτοῦ. *Paulli Aeginetae Periodeutae Medicinalium Institutionum Libri VII.* cum Indicibus Capitum unicuique praefixis, ac praefatione in principio. Concordant omnia cum cit. edit. praeter ultimum Caput Libri VII. *de ponderibus & mensuris*, quod in Codice varie dispositum est, & ad lectionem Codicis II. huius Plutei ferme accedit. In ultimo tandem folio alia pauca medica adiecta sunt; & cuiusdam chirurgicae operationis descriptio, quae facta fuit ςϡις'. μηνὶ Αὐγέσῳ ζ'. *anno 6916.* (Christi MCCCCVIII.) *mense Augusto die septima*. Haec autem sequens est: Ἦλθέν τις ἄνθρωπος ἀσθενὴς ἔχων κοιλίαν ὑπερμεγέθην. ψηλαφήσας αὐτὸν ὁ χειρουργὸς εὗρεν ἔχοντα πάθος περὶ τοῦ δέρματος ἔξω τῶν ἐντός· ἦν δὲ τὸ ὄγκωμα μεμερισμένον εἰς πολλὰ, ὡς γρόνθους, ὡς κυδώνια, ὡς μῆλα καὶ ἄλλα μικρὰ μικρότερα. ἐχειρούργησεν αὐτὸν ὑποκάτω τοῦ στομάχου ἐκ τοῦ μεγαλώτ.... τὸν τόπον, καὶ ἔκβαλεν αὐτὸ, ᾗ αὐτὸ ἔσυρεν ἄλλα πολλά. ἔσπασεν δὲ ᾗ ἔκβαλεν ὑγρὰ καὶ ἄλλα στρογγύλα. ἔσπασεν ἄλλο, καὶ ἐξέβαλε στρογγύλα ἄπειρα αὐτὸ, ὥσπερ σηπίας, ἢ καρκίνυς μυριάδες. ἦν δὲ θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν. ἔμεινεν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐντός. λέγομεν δὲ ὅτι εἶναι χοῖρον, ἢ χελώνη λεγομένη. COD. XXVII.

Notandum, hunc Codicem a pag. 56. usque ad 65. male fuisse a bibliopego compactum; quae tamen omnia sibi invicem convenient, si numerationem in summa paginarum ora rite appositam lector inspiciat.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. madore aliquibus in locis perfusus. Constat foliis scriptis 168.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΣΦΥΓΜΩΝ.

GALENI DE DIFFERENTIIS PVLSVVM.

Seu potius

Galeni de Pulsibus Tractatus integer Libris constans XVI.

I. pag. 1. GAleni de differentiis pulsuum *Libri IV.* cum Capitum tabulis unicuique praemissis. Exstant in edit. cit. Tom. VIII. a pag. 14. ad pag. 102. COD. XXVIII.

II. pag. 114. *b. Eiusdem de dignoscendis pulsibus Libri item quatuor*, cum Capitum tabula in principio singulorum, primo excepto. Ibid. a pag. 103. ad pag. 166.

III. pag. 199. *b. Eiusdem de caussis pulsuum*

I *alii*

(1) Heic quoque corrigendus Montfauconius, qui huiusmodi Opus indicavit sub titulo *Galeni e libro tertio de Placitis Hippocratis & Platonis*; tituli fortasse vocem ἐπιδημιῶν legens περὶ δογμάτων.

alii Libri IV. Ibid. a pag. 167. ad pag. 235. In Codice praecedunt secundo, tertio, & quarto breves Capitum tabulae.

IV. pag. 294. *b. Eiusdem de praesagitione ex pulsibus Libri alii quatuor.* Ibid. a p. 236. ad pag. 308. In Codice praecedunt singulis Capitum tabulae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. suppletus a pag. 1. usque ad pag. 27. & a pag. 392. usque ad finem. Constat foliis scriptis 399.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ.

PAVLLVS AEGINETA.

COD. XXIX. PAulli Aeginetae Artis Medicae Compendii Libri IV. priores*, cum Capitum elenchis unicuique Libro praefixis. Praecedit Praefationis pars incipiens a verbis . . . . . *ὁμοιομορῶν, ὀργανικῶν, ἐν λύσει συνεχείας, κ. λ.* quae in edit. cit. incidunt in pag. 1. lin. 34. quare unum folium deesse in principio Codicis arbitramur. Librorum singulorum initia & fines cum edit. conveniunt. In Libro IV. unum folium, nimirum 213. inverso capite a bibliopego compactum est. Ad calcem denique Libri IV. adiecta sunt alia Capita ex eiusdem Aeginetae Libro V. excerpta, nimirum Caput XXII. XXIII. XXVI. & III. desinens imperfecte una cum Codice in verbis, *ζήσεται τὸ ὀρνίθιον* . . . . . . quae incidunt in pag. 162. lin. 22.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. optimus, initio ac fine mutilus, cuius folia quaedam vetustate obliterata, recentior manus veterum characterum evanidis vestigiis inhaerens ad vitam veluti revocavit. Constat foliis scriptis 216.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΠΟΝΘΟΤΩΝ ΤΟΠΩΝ.

GALENVS DE LOCIS ADFECTIS.

COD. XXX. COntinet hic Codex *Galeni de locis adfectis Libros VI.* quales habentur in cit. edit. Tom. VII. a pag. 378. usque ad pag. 530. Praecedunt tamen in Codice singulis Libris argumenta Capitum, primo excepto. Multis autem Latinis notulis, ac nonnullis etiam Graecis in margine adpositis abundat, manu, ut videntur Nicolai Niccoli: nec desunt etiam glossae aliquot interlineares Graecae.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 144.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ.

PAVLLI AEGINETAE OPERA MEDICA.

Ac praeterea

Quaedam pauca ex Galeno & Theophilo.

I. pag. 1. *Paulli Aeginetae Artis Medicae Compendium Libris VII.* cum praefatione in Librum I. & indicibus Capitum unicuique Libro praemissis. Instar vero tituli praefationem praeit distichon Elegiacum, quod in Cod. XXVI. huius Plutei retulimus. Liber VII. desinit in Capite XXV. quod inscribitur: *Γαληνοῦ περὶ τῶν ἀντεμβαλλομένων βοτανῶν*. Librorum initia & fines cum editis concordant. Notandum tamen est in Libro II. post Caput XIII. quod est *Περὶ τῆς τῶν οὔρων σημειώσεως*, Excerpta quaedam ex aliis auctoribus fuisse inserta, quae sunt: COD. XXXI.

II. p. 22. *b.* Περὶ οὔρων Γαληνοῦ (1). *Galeni de urinis*, seu potius *De urinis Tractatus ex Galeno & aliis collectus*. Inc. *Τὴν περὶ τῆς τῶν οὔρων διαφορᾶς πραγματείαν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων σοφῶν ἰατρῶν ἐπεχειρησάν τε καὶ ἔγραψαν· ὧν πρῶτος πάντων Κῶος Ἱπποκράτης, οὗ τοῖς βιβλίοις ἐνετύχομεν, μετὰ δὲ τοὺς τότε χρόνους Γαληνὸς ὁ θαυμάσιος ἰατρὸς ἐπεχείρησέ τε καὶ ἔγραψεν· εἶτα μετὰ τοῦτον Μαγνος ἰατροσοφιστὴς, κ. λ.* Des. *εὐχαριστήσωμεν Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ συνεργήσαντι ἡμᾶς εἰς τὸν δρόμον τῆς τοιαύτης πραγματείας, καὶ ἀξιωθῆναι ἡμᾶς ἀρχὴν καὶ τέλος ἐπιθεῖναι αὐτῇ εἰς διόρθωσιν τῶν ὁποσοῦν ἐπιθυμούντων ἐκ πάσης προαιρέσεως μανθάνειν.* Ex quo patet auctorem esse Christianum, ac fortasse Theophilum, cuius de Vrinis libellus in Codice Caesareo idem habet initium. Est autem Tractatus per interrogationem & responsionem digestus. In hoc Tractatu duo folia, nempe 24. & 25. inserta sunt alterius, ut videntur, manus. Excerptum quoddam continentia *περὶ κρισίμων ἡμερῶν*, h. e. *de diebus criticis*, sive *decretoriis* ex Hippocratis sententia, quod inc. *Λέγει δὲ ὁ Ἱπποκράτης· οἱ δὲ πυρετοὶ γίνονται, κ. λ.* Des. *ἐπὶ τριγώνου πλευρᾶς ὑπάρχουσα*. Tum pag. 26. *b.* sequuntur quaedam medicamentorum confectiones, quarum postrema est pro iis, qui hemicrania laborant, ubi historiola quaedam narratur, omnia erroribus plena.

III. pag. 29. Ἀρχὴ τοῦ σφυγμικαρίου. *Initium sphygmicarii*, seu *de Pulsibus Tractatus*. Inc. *Τῶν ἀρτηριῶν ἡ κίνησις, τῶν μὲν οὐχ ὑποπίπτει, τῶν δὲ ὑποπίπτει.* Des. *καὶ ποιεῖ σφυγμὸν μικρὸν, ἀμυδρὸν, βραδὺ, ἀραιόν.*

IV. pag. 30. *Θεοφίλου βασιλέως πρωτοσπαθαρίου καὶ ἀρχιάτρου περὶ σφυγμῶν. Theophili Imperatoris protospatharii & archiatri de Pulsibus* Liber. Inc. *Ὅτι μὲν δύο κοιλίαι τῆς καρδίας εἰσὶν,*

(1) Ita quidem inscribitur in Codice, sed Galeni non esse ex ipsius praefationis verbis, quae paullo prolixiora referimus, patet.

σὶν, ἀριστερά τε καὶ δεξιὰ, κ. λ. Def. *καὶ περὶ μὲν τῆς τῶν σφυγμῶν διδασκαλίας ἱκανὰ τὰ εἰρημένα, Χριστοῦ συμπαρόντος καὶ ὁδηγήσαντος ἐξαριθμῆσαι ἡμᾶς τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη καὶ τὰς διαφορὰς αὐτῶν· αὐτῷ ἡ δόξα, ἀμήν.* Diverse inscribitur & incipit in Codice Caesareo, ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 653. quo auctore necdum Graece vidit lucem.

V. pag. 34. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαχωρημάτων. *Eiusdem de alvi excrementis*. Inc. Ἐπειδὴ τὰς διαθέσεις τῶν ἐν βάθει τοῦ σώματος κειμένων μορίων τάς τε κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἐκ τῶν ἐκκρινομένων περιττωμάτων διαγιγνώσκομεν. Def. *καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἰδέας αὐτῶν διαγινώσκειν τοὺς ἐν βάθει πάσχοντας ἀφανεῖς τόπους, ἐπικαλούμενοι Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. αὐτῷ ἡ δόξα ἅμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἀμήν.* Tum subditur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ σφυγμικαρίου καὶ τοῦ περὶ διαχωρημάτων. Primus Graece edidit una cum Latina versione Thomas Guidotius Lugduni Batavorum MDCCIII. in 8. Ms. exstat & in Biblioth. Caesar. teste Nessel. Part. III. p. 22. & 47. Haec sunt quae in secundo Paulli Aeginetae Libro inserta leguntur, tamquam ad ea, quae in Capitibus XI. XII. & XIII. huiusce Libri pertractantur, pertinentia. A pagina igitur 36. *b.* Paulli textus resumitur, & quidem ita, ut repetatur Caput XII. *de excrementis*, & XIII. *de urinarum signis*.

VI. pag. 199. *b.* Sequuntur Capita quatuor item Medica, quorum primum anepigraphum inc. Ἐν πυρετοῖς εἶπεν, ἵνα χωρήσῃ ταῦτα σπασμοῦ, κ. λ. alterum est περὶ ἱδρώτων ἀρίστων, tertium περὶ ὑποχονδρίου σημειώσεως, quartum περὶ ἀποστάσεως, cuius postrema verba sunt: τὸ δὲ ἐναντιώτατον τούτων κάκιστον. Excerpta autem sunt ex primo Galeni Commentario in Praenotiones Hippocratis: prima autem verba incidunt in cit. edit. Tom. VIII. pag 608. lin. 35.

VII. pag. 200. Γαληνοῦ εἰς τὸ προγνωστικὸν Ἱπποκράτους ὑπόμνημα β'. *Galeni in praenotiones Hippocratis Commentarius II.* Inc. Οἱ δὲ ὕδρωπες οἱ ἐκ τῶν ὀξέων νοσημάτων γινόμενοι. Def. *καὶ δυσοράτοις οἱ πταρμοὶ γίνονται.* Cit. Tom. VIII. a pag. 619. ad pag. 644. lin. 33. Non est tamen integer Commentarius, sed ex eo tantum Excerpta.

VIII. pag. 203. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ προγνωστικὸν Ἱπποκράτους τμῆμα τρίτον. *Eiusdem in praenotiones Hippocratis Sectio III.* Inc. Αἵματι δὲ συμμεμιγμένον μὴ πολλῷ, κ. λ. Def. *γινώσκειν τοῖς αὐτοῖς σημείοις.* Initium huius tertiae sectionis incidit in citatam paginam 644. lin. 36. Finem vero reperire minime licuit, quum huius item, uti superioris Partis, Excerpta tantum sint hinc illinc desumta. In fine legitur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ προγνωστικοῦ. *Finis cum Deo Commentarii in praenotiones.*

IX. pag. 206. *b.* Quaedam brevia *de differentiis pulsuum, & urinarum ex Galeno.*

X. pag. 207. *b. Notae quaedam numericae ab unitate usque ad tria millia.*

XI. pag. 208. Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Galeni de typis*, sive *morborum formis* Libellus. Inc. Πολλῶν δὲ πλατύτερον περὶ τῆς περὶ τύπων θεωρίας, κ. λ. Def. *καὶ ἑξῆς κύκλος ὅμοιος.* Cit. edit. Tom. VII. pag. 152.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. binis columnis exaratus, scriptoris manum redolens imperitissimam ac mendosissimam. Constat foliis scriptis 209.

VETERVM MEDICORVM CHIRVRGICA QVAEDAM ANTEHAC DESIDERATA GRAECA ET LATINA.

COD. XXXII.

GRaecorum Chirurgici Libri, *Sorani unus de fracturarum signis Oribasii duo de fractis & de luxatis e Collectione Nicetae ab antiquissimo & optimo Codice Florentino descripti, conversi atque editi ab Antonio Cocchio Anatomes Professore publico & Antiquario Caesaris. Florentiae anno MDCCLIV ex typographio Imperiali Praesidum permissu.* Haec est nitidissima illa Sorani & Oribasii, Chirurgorum veterum, editio Florentina in folio maximo, paginis constans 173. quam laudavimus in recensione Codicis VII. huius Plutei supra pag. 53. & 85. §. VIII pag. 86. §. XVII. & pag. 90. §. XLIV. In hac praecedit primo auctoris ad Franciscum Imperatorem dedicatio; tum praefatio ad lectorem; tertio tabula eorum, quae in dicta editione continentur; quarto elenchus integer Capitum, quibus tota constat Nicetae Collectio, quam VII. huius Plutei exhibet Codex; quinto tria in Nicetae laudem epigrammata; sexto characteris dicti Codicis VII. specimen; tandem ipsa Sorani, atque Oribasii Opera, omnia Graece & Latine edita, atque adnotationibus illustrata. In fine vero corollarium accedit variantium lectionum octavi Celsi Libri, qui de ossibus agit, ex vetustissimo Codice, qui in hac Bibliotheca adservatur Plut. LXXIII. num. 1. excerptarum. Notandum heic est, editoris mentem fuisse, multo plura ex dicta Nicetae Collectione a se iam descripta, in lucem prodere, librumque duplo maiorem conficere; sed partim adiutorum paucitate, partim rei suae familiaris detrimento, quod pertimescebat, animo deiectum, consilium mutasse, & in aliud tempus reliqui Operis editionem reiecisse; sed hoc quominus ipse praestaret, morte prohibitus (1), tanto beneficio litterariam rempublicam fraudavit.

Quum absoluta iam omnium Graecorum Codicum recensione, ac dimidia ferme huius Plutei parte typis iam excusa, consulere vix tandem obtigisset Mss. Antonii Cocchii schedas, quibus omnium Medicorum & Chirurgicorum Codicum recensiones tam Graecorum quam Latinorum fuerat elucubratus, non

I 2

(1) Obiit Calendis Ianuarii Ann. MDCCLVIII. annos natus LXIII.

non ſine magna voluptate comperimus, nihil ferme ex iis, quae ab ipſo cum in ceteris, tum in medicinae potiſſimum ſtudiis verſatiſſimo fuerant adnotata, noſtram diligentiam, licet huiuſce facultatis prorſus eſſemus expertes, effugiſſe; quod vix optandum nobis videbatur: ut enim verum fateamur, ex omnibus huius Bibliothecae Codicibus eos potiſſimum, qui medicas & chirurgicas res continent, & iniquioribus characteribus exaratos, & in peiorem formam redactos reperimus. Nequid igitur omittamus, pauca quaedam ex uno aut altero Codice huius Plutei, quae ipſius adhibita face diſpeximus, heic appendicis loco ſubiicienda duximus.

APPENDIX.

IN calce Galeni Operum, quae habentur in Cod. III. ſup. pag. 50. §. XXI. diverſa manu legitur:

I. *Χρησμὸς τοῦ ἑξαμηλίυ. Oraculum hexamelii.* Ὅταν πίτυς κόνιν δέξηται, καὶ κόνις λίθρον, τότε καρτερὸς γενήσεται περίβολος ἰσθμοῦ, μακάρτατος γὰρ ἔσεται, ὃς τέταρτον κτίσεται ἰσθμόν. Huic interpretatio quaedam interlinearis adiecta eſt, nimirum, verbo *πίτυς*, *ἤτοι αἱ σανίδες, αἳ εἰς τὴν βενετίαν ἐγένοντο*, verbo *λίθρον*, *τὸ αἷμα τὸ μεμιγμένον μετὰ κονιορτοῦ*, verbis vero *μακάρτατος γὰρ, κ. λ.* *ἤτοι ὁ δὺξ τῆς βενετίας ἰσθμὸν τειχίσας τοῦ ϛϡαβ΄. ἰνδ. ια΄. ὀκτωβ. ιζ΄. Τὸ μὲν πρῶτον ἐκτίσθη παρὰ Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησιακῶν, ἐρχομένου τοῦ Ξέρξυ μετὰ τῶν Πελοποννησίων. Τὸ δεύτερον παρὰ Νέρωνος. Τὸ τρίτον παρὰ βασιλέως κυρίυ Μανυὴλ τοῦ* . . . . . (1) *τὸ τέταρτον παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνςαντίνυ.*

II. *Ἱπποκράτους λόγος, ἢ ὅρκος. Hippocratis dictum, ſeu iuſiurandum* carmine expreſſum, quod inc.

Αὐτὸν ἐν ἀχράντοισι μέγαν θεὸν αἰὲν ἐόντα
Ὄμνυμι, κ. λ.

III. Sequuntur tres ex Homero verſus in laudem medici.

IV. Vltimum Codicis folium inverſum eſt, ibique olim erant quaedam *de muſculorum motu* exarata charactere ſatis pulcro ac vetuſto, quae deinde aevo conſumta, ac tineis corroſa vix legi poſſunt. Adſcriptum legitur nomen . . . . . *Ἀγγέλυ ἰατροῦ ἡ βίβλος ἥδε.*

QVum Codex IV. pluribus in locis reſtauratus ſit atque ſuppletus, notandum ante ſupplementum alicubi legi in imo margine: *λείπει ἑπτὰ φύλλα ἐν τῷ γερμανικῷ ἀντιγράφῳ*, & alibi: *λείπει ἐν τῷ ἀντιγράφῳ γερμανικῷ φύλλα ιδ΄.* Character Codicis eſt ſaeculi circiter XII. ſupplementa vero ſaeculi XV.

MAnus Codicis V. eſt Ioannicii illius, qui ſe ſubſcribit in Cod. XVIII. huius Plutei.

(1) Ita perverſa ſcriptura eſt & implicita, ut vocem *Μανυὴλ* coniectura tantum adſequuti fuerimus, aliam vero quae ſequitur minime licuerit exſculpere.

ITa male adfectus eſt Codex X. partim madore, quo tituli Capitum rubricati prorſus evanuere, partim foliorum laceratione, qua pluribus in locis dimidia ferme paginarum pars intercidit, ut in ipſius recenſione peragenda quoad ea praeſertim, quae primis quatuor paragraphis continentur (ſupra pag. 95.) omnia diſpicere, alia ab aliis ſecernere, ſua cuique tribuere primo intuitu minime licuerit. Hinc factum eſt, ut recenſioni illi parum adquieſcentes Codicem iterum in manus ſumere & examinare, ac ſiquid novi ex evanidis litterarum veſtigiis eruere poſſemus, tentare voluerimus: quem quidem laborem ſubiiſſe minime poenituit: multa enim, quae tunc noſtros oculos effugerant, nunc aliorum ſubſequentium Codicum auxilio aſſequi feliciter contigit. Habeas igitur, amice Lector, eorum, quae in praedictis quatuor paragraphis vel omiſſa, vel parum diſtincte enunciata fuerunt, *διόρθωσιν κ̀ προσθήκην.*

I. pag. 1. Occurrit Tabula argumentorum Capitum, quibus olim Volumen hoc conſtabat, in tres ſectiones, ſeu libros diviſa, appoſito titulo iambicis hiſce, aut ferme iambicis verſibus expreſſo:

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς παρέσης τριβίβλυ.
Τὴν μὲν πρώτην νόει μοι Διοσκορίδυς (ſic),
Τὴν δὲ δευτέραν Γαληνοῦ τοῦ πανσόφυ,
Τὴν δ᾽ αὖγε τρίτην Ἰωάννυ τοῦ πάνυ
Τοῦ Δαμασκηνοῦ κ̀ θείυ διδασκάλυ.
Initium cum Deo praeſentis tribibli.
Primum quidem (librum) *ſcias eſſe Dioſcoridis,*
Alterum vero Galeni ſapientiſſimi,
Tertium autem Ioannis magni
Damaſceni, ac divini magiſtri.

Sequitur deinde brevis epitome eorum, quae in unoquoque trium Librorum continentur; tum Tabula ipſa, ſeu potius Tabulae tres totidem Libris reſpondentes, quarum prima Capita continet *αμθ΄.* ſc. *MIL.* altera *͵αρ΄. MC.* tertia *͵αυζ΄. MCCCCVII.* ubi notanda eſt eadem numerandi ratio, quam exhibet Codex XX. huius Plutei, de qua vide ſupra pag. 121. in not.

II. pag. 13. Incipit Liber I. Dioſcoridis potiſſimum *de facile parabilibus ſimplicibus & compoſitis medicamentis ad Andromachum* Tractatum continens, qui in edit. bipartitus occurrit. Huic tamen praecedunt nonnulla ex aliis auctoribus Excerpta, & primo quidem *Γαληνοῦ ἐκ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων, Galeni ex anatomicis adminiſtrationibus.* Inc. *Ἑκάςῳ τῶν ζώων ἡ φύσις τὸ σῶμα παρεσκεύασεν.* Deſ. *κ̀ εἰς τὺς ιβ΄ μῆνας.* II. pag. 13. *b.* *Γαληνοῦ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπυ, Galeni*, ſeu potius *ex Galeno* (2) *de fabrica hominis.* Inc. *Οὐ μικρόν μοί ἐςι καταφρονῆσαι τὴν Πλάτωνος σοφίαν.* Deſ. *ἀποπληξίαι καὶ μυρία ἕτερα νοσήματα.* Tum ſubiiciuntur *σημεῖα ἐγκεί-*

(2) Ita intelligendus eſt hic titulus, non enim ipſius Galeni verba ſunt, ſed ex ipſo, & ex aliis a Collectore vel in proprium, vel in alienum uſum concinnata.

κείμενα τοῖς φυσικοῖς, *signa posita in rebus naturalibus*, seu notae quaedam, quibus rerum naturalium scriptores, brevitatis gratia, uti solent ad indicandum ex. gr. *caelum*, *mare*, *noctem*, *horam &c.* III. pag. 15. *De urinae coloribus ex Theophilo*; ex titulo enim propter interiorem marginem humiditate corruptum, & novo folio restauratum superest tantum . . . . τὰ Θεόφιλον. Septemdecim autem numerantur urinae colores, scilicet α'. λευκὸν ὡς ὕδωρ, β'. γαλακτῶδες, κ. λ. eorumque explicationes subiiciuntur. IV. pag. 16. Ἐκ τῶν ἐφοδίων περὶ οὔρων σημασιῶν. *De urinarum significationibus ex Viaticis*, scilicet Excerptum ex Opere, quod titulum praefert *Viatica peregrinantium*, de quo inferius in Cod. IV. Plutei sequentis. Inc. Ἐπειδὴ περὶ οὔρων εἰπεῖν ἀρχῆθεν τοῦτο δοκοῦν ἡμῖν προτεθύμηται. Des. δῆλον ὅτι παροξυσμὸν σημαίνει. Tum subditur brevissimum Caput περὶ κρισίμων ἡμερῶν, *de diebus decretoriis*, & aliud continens σημεῖα ἰατρικὰ, ἅπερ ἐχρησάμεθα εἰς τὴν ὕλην τοῦ βιβλίου, Γαληνοῦ, *notas medicinales, quibus usi sumus ad libri materiam, ex Galeno*. Sunt notae quaedam, quibus medici utuntur ad varias tum medicamentorum, tum instrumentorum medicinalium species indicandas. V. pag. 18. *b.* Θεοφίλου περὶ οὔρων. *Theophili de urinis* Liber. Inc. Τὴν περὶ τῶν οὔρων πραγματείαν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ἐπεχείρησαν, κ. λ. Des. ποσαχῶς γίνεται ἰσχυρία; τριχῶς, ἢ διὰ πάθος τῆς κύστεως, ἢ τῶν νεφρῶν, ἢ τῶν οὐρητήρων. Utrum autem omnia ad Theophilum pertineant, pro certo adfirmare non possumus, quum ex titulis Capitum, quae plura in hoc Tractatu sunt, plerique evanuerint, alii vero una cum interiori paginarum parte lacerati perierint. Simile quidem initium occurrit etiam superius in Cod. XXXI. huius Plutei, sed in progressu inter se discrepant. His veluti prolegomenis praemissis, incipit a pag. 27. prima Voluminis pars continens Dioscoridis εὐπόριστα, seu *curationem morborum per medicamenta paratu facilia*, quae Capitibus, uti iam diximus, constat MXLIX. Inc. Τῶν ἁπλῶν φαρμάκων παράδοσις, τιμιώτατε Ἀνδρόμαχε, κ. λ. Des. καὶ συνολισθαίνει διὰ τῆς ἕδρας. Tum rubris litteris legitur Epilogus: Ὅσα διὰ πείρας ἡμῖν, ὦ φίλτατε Ἀνδρόμαχε, τῶν . . . . . ἀπεστάλκαμέν σοι. καὶ νῦν δόξα σοι, Χριστὲ . . . . . (1) Concordat initium & finis cum editione Gr. Lat. Argentorat. MDLXV. in 4. Hoc tamen Opus non totam Capitum MXLIX. summam complectitur, sed desinit in Capite MXXXIII. Quae sequuntur usque ad MXLIX. cuius sint, nondum comperimus, ac propterea ipsorum titulos in medium proferendos duximus, qui sunt:

,αλδ'. περὶ λουτρῶν.
,αλε'. περὶ ὀφθαλμιάσεως.
,αλϛ' περὶ ληθάργων.
,αλζ'. εἰς ἐπιληψίαν.
,αλη'. περὶ τοῖς οὐροῦσιν εἰς τὴν στρωμνήν.
,αλθ'. περὶ πλευρίτιδος.
,αμ'. περὶ ὠταλγείας καὶ θέρμης.
,αμα'. περὶ δίψης.
,αμβ'. περὶ ψιχροῦ στομάχου.
,αμγ'. περὶ τῶν λιθιώντων.
,αμδ'. περὶ κρημνιζομένων ἀφ' ὑψηλοῦ.
,αμε'. περὶ αἵματος ἀπὸ ξίφους.
,αμϛ'. περὶ λευκότητα ὀνύχων.
,αμζ'. περὶ βηχικὸν θαυμαστόν.
,αμη'. περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ὀσφραντικῆς ὀδμῆς.
,αμθ'. περὶ ὀδονταλγίας.

Horum omnium initium est: Τὰ τῶν ποτίμων ὑδάτων λουτρὰ τὰ μὲν τραχεῖα ὁμαλύνει, τὰ δὲ περιττώματα διαφορεῖ. Finis: ἐπίπλασσε κατὰ τὸν πονοῦντα ὀδόντα, καὶ εἰ Θεῷ φίλον ὑγιαίνει.

III. pag. *b.* Βιβλίον δεύτερον τοῦ Γαληνοῦ. *Liber II. Galeni*, seu *Voluminis pars altera*, quam, uti diximus, constituebant Capita MC. (2) complectens varia medicamentorum genera e diversis auctoribus, ac praecipue Galeno desumta: cuius tamen secundae partis tria tantum folia, & ea mutila supersunt. Inc. Ἐπιμελούμενοι τῆς σῆς . . . ὑγιείας, ὦ βασιλεῦ, καὶ αὐτῆς φροντίδα τιθέμενοι, κ. λ.

IV. Tertiae denique partis, quae omnium erat uberrima, quippe quae Capitibus constabat MCCCCVII. ne unum quidem verbum superest.

V. pag. 86. *Alexandri Tralliani de dignoscendis & curandis morbis Libri XII. &c.* ut supra pag. 95.

(1) Ubi puncta apposuimus, characteres ob madefactum folium evanuerunt.

(2) Ex his Caput DCCCCIV. ut apparet ex Indice praemisso, continebat βοήθημα γραφὲν τοῖς μοναχοῖς τῆς μεγάλης μονῆς τοῦ σωτῆρος Μεσήνης.

FINIS PLUTEI LXXIV.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXI. ET VNVM EDITVM ET ARABICVM.

CODEX I.

AVICENNA IN CARATTERE ARABO.

AVicennae medici Arabis Opera typis impreſſa characteribus Arabicis *Romae in Typographia Medicea MDXCIII.* in fol. maximo *cum licentia ſuperiorum*. Haec una eſt ex paucis illis editionibus, quae ex Orientalium linguarum typographia, Mediceorum Principum auſpiciis, ac Ferdinandi potiſſimum S. R. E. primum Cardinalis, deinde Magni Etruriae Ducis incredibili ſumtu Romae excitata prodierunt, de qua fuſius in Annalibus noſtris Typographicis Cap. VII. verba facimus.

ΑΕΤΙΟΥ ΒΙΒΛΊΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Ζ′ ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Θ′ ΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕ′.

AETII LIBRI MEDICINALES VII. A IX. SCILICET VSQVE AD XV.

COD. II. I. pag. 1. POſt tabulam Capitum XLVIII. Liber IX. inſcribitur: Περὶ τῶν κατὰ τὸ ϛόμα τῆς κοιλίας παθῶν, καὶ αὐτῆς τῆς κοιλίας καὶ ἐντέρων. *De ſtomachi, alvi, & interaneorum adfectionibus*. Inc. Ο῞πως ἂν χρὴ θεραπεύειν. Deſ. κ) ἀναλάμβανε μετὰ μυρσίνȣ, κ) ῥοδοϛάγματος. Exſtat in Latina Aëtii Operum Medicorum edit. Lugdun. MDXLIX. fol. a pag. 529. ad pag. 620. In Codice huius Libri tertia ferme pars manu recentiori, ſaeculi nimirum XV. ſuppleta eſt.

II. pag. 74. *b.* Περὶ ἡπατικῶν, σπληνικῶν, ἰκτερικῶν, καχεκτικῶν, ὑδρωπικῶν λόγος δέκατος. *De hepaticis, lienicis, ictericis, maleadfectis, & hydropicis Liber X.* Capita continens XXVII. ſine ipſorum tamen tabula in principio, quae reliquis etiam deeſt, poſtremo excepto. Inc. Δυσκρασίαι μὲν, αἰτίαι τῆς τοῦ ἥπατος ἀτονίας. Deſ. πρὸς τὴν ὥραν τοῦ ἔτους κ) ὁ οἶκος. Ibid. a pag. 619. ad p. 664.

III. pag. 106. *b.* Περὶ διαβήτου καὶ τῆς νεφροὺς κ) κύϛη παθῶν, κ) περὶ πριαπισμοῦ καὶ γονοῤῥοίας ϗ ἀφροδισίων λόγος ια′. *De diabete, ac renum & veſicae adfectionibus, ac de priapiſmo, ſeminis profluvio, rebuſque venereis Liber XI.* Capitibus conſtans XXXVIII. Inc. Ο῾ διαβήτης χρόνιόν ἐϛι πάθος. Deſ. καὶ διαίτῃ πάσῃ κεχρῆσθαι θερμῇ καὶ ξηρᾷ. Ibid. a pag. 665. ad pag. 706.

IV. pag. 135. *b.* Α᾽ρχὴ τοῦ δωδεκάτȣ λόγȣ. *Initium XII. Libri*, cuius Capita ſunt LXIX. Inc. Ι᾽σχιαδικοὶ κυρίως καλȣ̃νται. Deſ. μᾶλλον ὠφέλησε. Ibid. a pag. 707. ad. p. 758.

V. pag. 167. *b.* Α᾽ετίου λόγος ιγ′. *Aëtii Liber XIII.* Capita continens CXXXIV. Inc. Α᾽ρχόμενοι περὶ τῶν δακέντων ζώων γράφειν. Deſ. σὺν ὄξει ἐπίχριε. Ibid. a pag. 759. ad pag. 832.

VI. pag. 213. Α᾽ρχὴ τοῦ ιδ′ λόγου. *Initium XIV. Libri*, qui Capita continet LXXXIII. Inc. Τὰ κατὰ τὴν ἕδραν πάθη. Deſ. τὸ δὲ ἕλκος συνσαρκέμενον ἀπȣλύσθω. Ibid. a p. 833. ad pag. 904.

VII. pag. 264. Α᾽ρχὴ τοῦ ιε′ λόγου. *Initium XV. Libri*, cum indice Capitum in principio, quorum numerus quotus ſit minime potuimus perveſtigare, quum & ipſius Tabulae pars in margine exarata, in Codicis reſtauratione detruncata fuerit, & ſuo deinde loco nullis ſint Graecis litteris invicem diſtincta. Inc. Ω῞σπερ ἐπὶ χολώδει ῥεύματι. Deſ. ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ψύξας τῇ κινήσει χρῶ. Ibid. a pag. 905. ad pag. 951. Vltima tamen verba pertinent ad Caput XLVI. deeſt enim in Codice Caput XLVII. ſubiunguntur tamen pauca quaedam σκευασίαν νεφριτικῶν continentia.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. tineis ac madore valde corruptus, initio, ac fine manu recentiori ſuppletus, cuius tamen notulae quaedam marginales reſecatae perierunt. Conſtat foliis ſcriptis 309.

BI-

ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

LIBRI MEDICINALES VARII.

Nec non

Hippocratis Praenotionum Liber.

COD. III. I. pag. 1. ANonymi brevis Tractatus *de pulsibus*. Inc. Ὅροι σφυγμῶν ιβ'. Des. κ) μάλιϛα ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων. Ita vero digestus est, ut post pulsuum definitionem ac divisionem sequatur Tractatus per interrogationem, & responsionem.

II. pag. 4. Ἁλάτιον τοῦ εὐαγγελιϛοῦ Λυκᾶ. *Halation*, seu *salsum embamma Evangelistae Lucae*. Inc. Ὅρασιν τήρει μέχρι γήρως. Des. τρίψας σίκας χρῶ. Subiiciuntur huic varia medicamenta *pro uberum morbis*. Haec ἁλατίου compositio sancto Lucae tributa, exstat Ms. in Biblioth. Caesar. Vindobon. teste Lambecio Tom. VI. p. 107. 140. In Codice quoque Regio Paris. CCCXLIX. describi ἁλάτιον τοῦ ἁγίου ἀποϛόλυ καὶ εὐαγγελιϛοῦ Λυκᾶ δωδεκάθεον ὀνομαζόμενον, ὠφελοῦν εἰς πάντα τὰ πάθη, ἐξαιρέτως τὴν ἀμβλυωπίαν, ᾧ καὶ οἱ καλλιγράφοι χρῶνται, adfirmat Cangius in Append. ad Glossar. Graec. pag. 90.

III. pag. ead. *b*. Ἐκ τῶν Μητροδώρας περὶ τῶν γυναικείων παθῶν τῆς μήτρας. *Ex Metrodorae scriptis de mulierum morbis uteri*. Inc. Τῶν γυναικείων παθῶν πολλῶν τε, κ. λ. Des. οὗ ἐπίχριε τὸν ϛόμαχον. Sunt Capita CVIII, quorum nonnulla, veluti illud, quod *de emplastris* agit, in alia subdividuntur. In hoc autem tractatu non de uteri tantum, sed stomachi quoque, & uberum morbis agitur, variaeque medicamentorum confectiones proponuntur. Vtrum vero omnia ad Metrodoram, quae in primi Capitis titulo nominatur, pertineant, prorsus ignoramus, quum de illa ne verbum quidem apud Fabricium occurrat. Antonius Cocchius in schedis suis Mss. tribuit huic Operi adfinitatem quamdam cum illo, quod sub Cleopatrae nomine Latine tantum circumfertur, putat autem nondum esse editum.

IV. pag. 33. *b*. Anonymi uberrimus *de antidotis, emplastris, & unguentis* Tractatus, ordine litterarum digestus, in quo paene innumerae medicamentorum compositiones ad omnia morborum genera sananda proficuae, e variorum medicorum veterum scriptis excerptae proponuntur. Initium autem fit ab antidoto Galeni, hisce verbis: Ἀντίδοτος ἱερὰ Γαληνοῦ ποιοῦσα ἡπατικοῖς, κοιλιακοῖς, κ. λ. Auctores vero nominantur Alexander, Antonius sophista, Dioscorides, Galenus, Paullus Patriarcha Constantinopolitanus, Theon &c. In fine attinguntur etiam pauca *de amuletis & superstitiosis medicamentis*.

V. pag. 229. *b*. *De ponderibus & mensuris* Excerpta tria, quorum tertium iuxta alphabeti litteras est digestum.

VI. pag. 233. *De urinis secundum naturam optimis, & de praenotionibus ex ipsis faciendis* Tractatus Anonymi. Inc. Ἐπὶ τῶν περιεκτικῶν μάλιϛα νοσημάτων. Des. εἰ δὲ περισώζοιντο τὸν ὕδρωπα.

VII. pag. 238. *b*. Duae occurrunt tabellae, notas ponderum & mensurarum compendiarias, apud Medicos in medicamentorum apparatibus adhiberi solitas exhibentes: prima ipsarum nomina, altera in suas cuiusque partes subdivisionem complectitur.

VIII. pag. 239. *b*. Προγνωϛικὰ Ἱπποκράτυς. *Praenotiones Hippocratis*. Inc. Τὸν ἰητρὸν δοκέει μοι ἄριϛον εἶναι. Des. γνωσθήσεται τοῖσιν αὐτέοισι σημείοισιν, ἣν προέχων αὐτὰ κρινῇς. Habes in Cod. I. Plut. LXXIV. supra pag. 44. §. XXX.

IX. pag. 255. Manu diversa, item antiqua, descripta sunt medicamenta quaedam, & unctiones pro variis morbis, ac deinde compositio antidoti Mithridaticae, & stomachicae.

X. pag. 256. *De succedaneis*, sive de iis herbis, quarum usus in medicamentorum compositionibus est reciprocus, iuxta alphabetum. Hoc Opusculum intellige a Montfauconio non satis apte indicatum illis verbis *cum indice alphab. copioso*. In ultima tandem pagina legitur νευροχαλαϛικὸν Μαρκιανοῦ, & aliae σκευασίαι medicae.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XII. charactere rotundo, neque ineleganti. Constat foliis scriptis 263.

ΤΑ ΕΦΟΔΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥΝΤΟΣ.

COMMEATVS PEREGRINANTIS.

Adde

Ioannis Damasceni medici Arabis de evacuantibus medicamentis, Galeni de succedaneis, & Anonymi varia.

COD. IV. I. pag. 1. ΒΙβλος λεγομένη τὰ ἐφόδια τοῦ ἀποδημοῦντος, συντεθειμένη παρὰ Ἔπρου βὰγ ζαφὰρ τοῦ ἔβη ἐλζηβὰρ, μετενεχθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν παρὰ Κωνϛαντίνυ πρωτασηκρήτυ τοῦ Ῥηγίνους. *Liber, qui dicitur Viatica peregrinantis, compositus ab Eprubag Zaphar Ebe Elzebar, translatus in Graecam linguam a Constantino Rhegino primo a secretis*, sive, *De morbis omnis generis curandis Libri VII. e Syriaco in Graecum conversi*. Praecedunt autem in primis duobus foliis Tabulae Capitum singulorum Librorum, ubi notandum Capita vocari πύλας, seu *portas*. Liber I. pag. 3. Capita continens XXV. inc. Ἰϛέον, ὅτι ἡ γένεσις τῶν τριχῶν, κ. λ. Des. μεθ' ὧν ἐσαφηνίσαμεν, εἰ Θεῷ φίλον.

II. pag. 32. *Liber II. Sectio I.* totidem, ac superior, Capitibus constans, inc. Ὀφθαλμία-

μίασις ἐςιν οἴδημα θερμὸν. Desʃ. ποίει δὲ τροχίσκυς, κ̀ χρῶ.

III. pag. 55. *Sectio II. Liber III.* Capita continet XVI. inʃcribitur autem, & inc. Ἡ τρίτη εἴσοδος τῆς βίβλυ τῶν ἐφοδίων τοῦ ταξεότυ. συνηψάμην ταύτην ἔγωγε ὁ γνωριζόμενος Ἀχμεδ ὑὸς τοῦ Ἀβραμίυ, ἔγγων δὲ τοῦ Κάλεπ πρὸς διόρθωσιν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐπιχειρησάμην την τρίτην εἴσοδον, κ. λ. Desʃ. καὶ θέσεων Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἀμήν.

IV. pag. 83. *b. Sectio III. Liber IV.* compleʃtitur Capita XX. & inc. Ὁ φάρυγξ μεγίςην ὠφέλειαν ἔχει. Desʃ. καὶ κωλύουσι τοῦ ἐξελθεῖν, εἰ Θεῷ φίλον.

V. pag. 115 *Sectio IV. Liber V.* Capitibus item XX. conʃtans, inc. Ἐπειδὴ οἱ τιμιώτατοι τῶν ἰατρῶν. Desʃ. δι' ὧν εἴπομεν περὶ τῶν λιθιώντων.

VI. pag. 153. *Sectio V. Liber VI.* totidem, ut ʃuperior, Capita compleʃtens inc. Βουλόμενος ὁ ὕψιςος καὶ μέγας Θεός. Desʃ. συναξον αὐτὴν, καὶ ἄλειφε.

VII. pag. 179. *b. Sectio VI. Liber VII.* Capita continens XXXV. inc. Διελθόντες τοίνυν χάριτι τοῦ Θεοῦ. Desʃ. διαλύει γὰρ τὴν χαράδραν, εἰ Θεῷ φίλον. Tum ʃubditur: Τέλος σὺν Θεῷ τῶν ἐφοδίων. *Finis cum Deo Viaticorum*. Accedit deinde brevis paragraphus de compoʃitione cuiuʃdam unguenti. Citantur autem in hoc Opere praeter cetera, remedia quaedam Hippocratis, Galeni, & Rufi. Opus hoc Syriaca primum lingua compoʃitum partim ab Epro filio Zaphar, nepote Elgzezar, partim vero ab Achmede filio Abramii, nepote Chaletis medici, & in Graecam deinde verʃum a Conʃtantino Rhegino, prodiit Latine tantum Baʃileae apud Henricum Petri MDXXXVI. in fol. ʃed valde mutilum atque imperfeʃtum; ideoque ʃingulorum Librorum initia ac titulos adferendos duximus, Lambecii veʃtigia ʃequuti, qui Libro VI. Commentarior. pag. 126. ʃeqq ʃimilis Codicis Ms. recenʃionem more ʃuo accuratiʃʃimam inʃtituit. Fuit autem hic Conʃtantinus protoʃecretarius primum Roberti Guiʃcardi, Nortmannorum, Apuliae, Calabriae, & Siciliae Ducis, poʃtea monachus Caʃinenʃis, qui alias a patria ʃua Conʃtantinus Africanus appellatur; Rhegini cognomen a diuturna ʃua in Calabriae ulterioris, ʃive inferioris metropoli Rhegio, ubi diʃtum primi a ʃecretis munus obiit, commoratione mutuatus. Vide etiam Neʃʃelii Catalog. Bibl. Vindob. Part. III. pag. 31.

VIII. pag. 220. Sequuntur duo Capita, nimirum XXXVI. & XXXVII. (1) in quibus *de Vrinis* agitur. Primum inc. Τὸ οὖρον τὸ ῥύσιον. Alterum desʃ. μαρασμὸν σημαίνει. Et in hoc nonnulla in fine attinguntur ex Galeno de variis urinarum coloribus, & praenotionibus ex ipʃis. Haec, & quae ʃequuntur de antidotis in recenʃione diʃti Codicis Viennenʃis Neʃʃelius loc. cit. tribuit eidem auʃtori, cuius ʃunt Peregrinantium Viatica.

IX. pag. 222. *b.* Εἰσαγωγικὴ μέθοδος ἀντιδοταρίου τῃ Ρωμαϊκῇ διαλέκτῳ μετατεθεῖσα εἰς την Ἑλλάδα φωνήν. *Introductoria methodus de antidotis ex Latina dialecto in Graecam linguam translata*. Inc. Ἀντίδοτος ἡ χρυσῆ ἀλεξάνδρα, κ. λ. Desʃ. σάχαρ ῥότουλον α'. Et haec unico Capite, quod iuxta reliquorum ʃeriem eʃt XXXVIII. continetur.

X. pag. 226. Capite XXXIX. exhibetur Σύγγραμμα σὺν Θεῷ, ὃ διέθετο ὁ ἐν ἁγίοις Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς περὶ τῶν κενούντων φαρμάκων, καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν κ̀ τὴν ἰδιότητα, κ̀ δύναμιν, κ̀ μετὰ ποίων ἑτέρων εἰδῶν μιγῆναι δεῖ τὰ ὀξέα φάρμακα, καὶ δριμύτατα πρὸς τὸ ἐλαττοῦσθαι τὴν βλάβην αὐτῶν κ̀ τὴν δακνότητα. *Liber auʃpice Deo, quem compoʃuit S. Ioannes Damaʃcenus, de evacuantibus medicamentis, atque ipʃorum natura, proprietate ac virtute, & quibus aliis ʃpeciebus admiʃceri oporteat acuta & aʃperrima medicamenta ad ipʃorum noxam & acrimoniam minuendam*. Inc. Ἴσθι, ὅτι ὁ διορισμὸς τῆς φαρμακοποσίας ἐςὶν ὁ ἐναντιούμενος τοῦ ἀνθρώπου φάρμακον τὸ ἀποδιῶκον ἀπ' αὐτοῦ τὰ πάθη. ὁ γὰρ τοιοῦτος ὅρος οὐχ εὑρίσκεται τῆς βρώσεως, κ. λ. Nominat autem auʃtor in praefatione θειότατον Ἱπποκράτην, & Γαληνὸν, & hiʃtoriolam narrat de quodam eremita, ὅτι ἄνθρωπός τις διέτριβεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ σὺν αὐτῷ ἧπαρ συός. καὶ τοῦτο ἐπιθεὶς εἰς χόρτον ἐν τῷ μέρει ἐκείνης τῆς ἐρήμου ἐσχολεῖτο εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ. καὶ ἀνθυποςραφεὶς εὗρεν, ὅτι τὸ φυτὸν ἐκεῖνο διέλυσε τὸ ἧπαρ. καὶ ἀπομαξάμενος τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χόρτου, καὶ ἐφόνευεν ὅν τινα ἤθελε, ποτιζόμενος γὰρ ἀπεπίεζε τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου μέχρις ὅτου ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, κ. λ. Atque hanc fuiʃʃe cauʃʃam adferit, quare neque Hippocrates, neque Galenus περὶ τῶν κενούντων τὸ αἷμα verba fecerint; homini enim illi, capite damnato, dum ad mortem duceretur, oculos & os praecludi Galenum iuʃʃiʃʃe, ne cuiquam herbam illam praemonʃtraret, ac propterea ne ipʃum quidem *de purgantibus ʃanguinem* agere voluiʃʃe. Sub finem praefationis docet, ὅτι ἡ κένωσις τῶν φαρμάκων διὰ τριῶν τρόπων γίνεται καὶ περαιτέρω οὐκ ἐξέρχεται, κ. λ. In ʃex autem τμήματα, vel ʃectiones σύγγραμμα dividitur. Prima inc. Ἀλοὴ ἰδίωμα κέκτηται τοῦ καθάραι τὸν ςόμαχον. Secunda pag. 228. *b.* inc. Γνῶθι δὲ, ὅτι ἐκ τῶν βοηθημάτων εἰσὶ φάρμακα κενωτικά. Tertia pag. 229. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ἐκ τῶν κενωτικῶν φαρμάκων ὑπάρχουσι καὶ εἰσὶ μαλθακά. Quarta pag. 230. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ἀπὸ τῶν κενωτικῶν βοηθημάτων εἰσὶ βοηθήματα μαλθακῶς κενοῦντα. Quinta pag. 231. inc. Γίνωσκε, ὅτι τὸ ἀβρότονον, ὃ ἐλχολὲφ οἱ Ἀγαρηνοὶ ὀνομάζυσι. Sexta denique pag. ead. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι εἰσὶν ἀπὸ τῶν κενωτικῶν βοηθημάτων βοηθήματα θανατώδη. Desʃ. ὡσαύτως καὶ ῥοδέλαιον θερμὸν, ἄλειφε τὸ ὑπογάςριον. Auʃtor huius Operis non eʃt Ioannes Damaʃce-

(1) Continuatur numeratio Capitum Libri ʃuperioris. ubi notandum, quae ʃequuntur omnia a Montfauconio ʃilentio praetermitti, tamquam ʃub unico Peregrinantis Viaticorum Opere comprehenʃa.

cenus Mansur presbyter ac scriptor Graecus Ecclesiasticus, sed alius Ioannes filius Mesue, sive Moysis Damascenus, medicus Arabs. Hoc idem Opus exstat & in dicto Codice Viennensi loc. cit. pag. 32. §. IV. de quo vide Fabr. Bibl. Graec. Vol. XIII. pag. 256.

XI. pag. 234. Περὶ ὀροῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας. *De sero lactis, & eius facultate* Caput XL. Inc. Ὁ ὀρὸς ῥυπτικὴν ἔχει δύναμιν. Des. κίνδυνος ἐκ νόσων ἀπήρτηται.

XII. pag. 235. Περὶ τῶν ἀντεμβαλλομένων ἐκ τοῦ Γαληνοῦ. *De succedaneis ex Galeno* Caput XLI. Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐπί τινος γυναικὸς, κ. λ. Des. ἀντὶ ὠκιμοειδοῦς, ἡδύοσμον ἄγριον. Est autem ex Paulli Aeginetae Libro VII. Caput vigesimumquintum.

XIII. p. 236. *b.* Περὶ τροφῶν δυνάμεων. *De alimentorum facultatibus* Caput XLII. & ultimum, auctore Anonymo. Inc. Ἐγνώσθη ἡ φύσις καὶ ἡ σύνθεσις τῶν βρωμάτων τε καὶ πομάτων ἐκ τῆς αὐτῶν γεύσεως κ. λ. Post traditas quasdam generales de saporibus regulas edisserit περὶ τοῦ σίτου, περὶ τοῦ ὕδατος, περὶ τοῦ οἴνου, περὶ σύκων, περὶ μόσχου, περὶ χρεῶν. Des. καὶ ἀνδράχνης, καὶ βλίττου, καὶ βουγλώσσου. Exstat & in Biblioth. Vindob. inter Medicos Codices num. XXX. de quo Nessel. Part. III. pag. 42. §. II.

XIV. pag. 241. *b.* Αἱ ἱεραὶ ἀντίδοτοι. *Sacrae Antidoti*, seu variae antidotorum, quae dicuntur sacrae, compositiones ex diversis medicis desumtae. Inc. Ἱερὰ Θεοδωρήτου σφόδρα ἐνεργεστάτη. Des. πίνειν μαλάκ σπέρματος οὐγγίας δύο. Auctores vero, ex quibus excerptae sunt, nominantur Archigenes, Galenus, Iustinus, Rufus, & Theodoretus, qui occurrunt omnes in Catalogo medicorum veterum apud Fabric. B. G. Vol. XIII. suis locis relati.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optime servatus, cuius primum folium Operis, *Viatica peregrinantium* inscripti, recentiori manu suppletum est. Constat foliis scriptis 243.

ΑΕΤΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ Γ' ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ϛ' ΕΩΣ ΤΟΥ Η'.

AETII LIBRI MEDICINALES III. A VI. SCILICET VSQVE AD VIII.

Ac praeterea

Galeni, & Anonymi Opera quaedam.

COD. V. HIc Codex dimidia & amplius parte mutilus est in principio; primus enim quaternio numerica nota λγ'. sc. XXXIII. designatur, ita ut integri quaterniones XXXII. desiderentur, in quibus fortasse primi quinque Aëtii Operis Medici Libri continebantur. Qui igitur supersunt, sequentes sunt:

I. p. 1. *Liber VI.* praevia Capitum XCVIII. tabula, inc. Ἔμπλαστροι λέγονται διαφορ.... τὰ ὑγρὰ ταῦτα, ἡ διὰ καππάρεως, καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀγαρικοῦ. τὸ ὑδροκέφαλον πάθος προσηγόρευται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ ὑδατώδους, κ. λ. Des. καὶ ἀδύνατον πτάρνυσθαι. Incidit in cit. edit. a pag. 291. ad pag. 360. Initium in Codice aliquantum diversum ab editione.

II. pag. 51. *b. Liber VII.* praevia item tabula Capitum CXIII. inc. Ἡ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς θεραπεία ποικίλη. Des. τοῦτο πολλοῖς ἐσκεύασαι. Ibid. a pag. 363. ad p. 440.

III. pag. 96. *b. Liber VIII.* cum tabula Capitum LXXV. inc. Προείρηται μὲν περὶ τούτου ἤδη. Des. καὶ δίδου ἐκ τοιούτου πρὸ πολλοῦ τῶν σιτίων ἐκλείχειν. Ibid. a pag. 441. ad pag. 528. Notandum quaterniones huius octavi libri esse postpositos.

IV. pag. 151. *b.* Sequuntur Capita nonnulla excerpta ex II. & III. Aëtii Libro, quorum numeri in margine apponuntur (1).

V. pag. 155. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. *De mensuris & ponderibus* Tractatus Anonymi, denominationem singulorum, ac figuram, & quibus constent partibus, breviter explicans. Inc. Ἡ μνᾶ ὄνομα ἔχει σταθμοῦ, ἔχει δὲ οὐγκίας ιϛ'. κ. λ.

VI. pag. 156. *b.* Σύνοψις τῆς περὶ τῶν οὔρων διαφορᾶς. *Compendium de urinarum differentia*, auctore Anonymo. Inc. Τῶν οὔρων πολλαὶ μὲν κατὰ γένος αἱ διαφοραί. Des. ὁμοίως ἐνεργεῖ καὶ τὰ σκολοπένδρια. In fine schemation appositum, urinarum differentias exhibens.

VII. pag. 158. Quaedam pauca *de antidotis*. Inc. Ἀντίδοτος λυσιτόνιος διὰ πείρας, ποιοῦσα πρὸς πᾶν πάθος. Des. ἐπὶ τῶν σφοδρῶν παροξυσμῶν ὕδατι θερμῷ. Clauduntur omnia sequenti tristicho iambico, scriptoris nomen exhibente, qui & alios supra Codices Medicos exaravit:

Δέξαι πόνημα μικρὸν, ὦ κρήνη λόγων,
Δέλτου μεγίστης, ὡς δέον σωσηβρότα.
Ἰωαννίκιος ἐξέδει τάδε.

Accipe opus exiguum, o fons sermonum,
Voluminis maximi, ut decet, hominum servator.
Ioannicius ita canebat.

VIII. pag. 159. *Galeni Commentarii IV. in Librum Hippocratis de victus ratione in morbis acutis*. Exstant in Galeni Operum Charteriana editione supra cit. Tom. XI. pag. 1. seqq. Haec, & quae sequuntur usque ad finem diversa manus exscripsit, & una cum superioribus sequiori tempore compacta fuerunt; hinc enim nova quaternionum numeratio incipit, Graecis notis expressa.

IX. pag. 249. *Eiusdem Commentarius in tres Libros Praedictionum Hippocratis*. Ibid. Tom. VIII. pag. 692. (2).

X. pag. 311. *Eiusdem de pulsibus Libellus ad tirones*. Ibid. pag. 1. Finis desideratur, desinit

(1) Haec, & quae sequuntur *de ponderibus*, & *mensuris*, *de urinis*, *ac de antidotis* omisit Montfauconius.

(2) Hic quoque Commentarius Montfauconium effugit.

ſinit enim in verbis, κ̀ μάλακος .... quae incidunt ſub finem paginae 10.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio Saeculi XIV. charactere exaratus valde implicito, ac lectu difficili; in marginibus praeterea externis valde corruptus. Conſtat foliis ſcriptis 315.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

LIBER MEDICINALIS AD CONSTANTINVM REGEM.

Adde

Leonis, & Ruſi Tactica, Simeonis Sethi de alimentorum facultate, & Anonymi de re veterinaria Tractatum, &c.

COD. VI. I. pag. 1. ΙΑτρικὸν σὺν Θεῷ ἁγίῳ πρὸς Κωνςαντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα. Προοίμιον. *Liber Medicinalis, Deo Sancto auſpice, ad Conſtantinum Porphyrogenitum Imperatorem. Prooemium.* Deeſt tamen Prooemium, ſpatio octo linearum vacuo ad id relicto, & in margine alia manu verbis adſcriptis, ἰδιωτικῶς γεγραμμένον. Habes editum in Leonis Allatii Diatriba de Pſellis editionis Fabricianae in calce Volum. V. Bibl. Graec. pag. 50. ubi inter Michaëlis Pſelli iunioris ſcripta inedita recenſetur §. LXXI. Liber autem Capitibus conſtat CCL. quorum primum περὶ πιπτυσῶν τριχῶν, *de capillis defluentibus*, inc. Ἀποπίπτυσιν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ἐ διὰ ἀραιότητα τȣ̃ δέρματος, κ. λ. Vltimum eſt περὶ κεραυνῶν, *de fulminibus*, & deſ. ταῦτα ἀποτρέπȣσι κ̀ ἀποδιώκȣσι κεραυνούς. Liber non contemnendus, ac ſua brevitate expeditus, & remediis a probatiſſimis ſcriptoribus delectis tranſcriptiſque, ac populari loquendi forma proficuus. Pſelli tamen utcumque non eſſe arbitratur idem Allatius, quum neque in dicendo acrimoniam, neque in re expedienda ſolertiam Pſellianam praeſeferat; neque Imperatoris nomen, cui inſcribitur, id patiatur. Sive enim Conſtantinum Porphyrogenitum primum, ſive ſecundum intelligas, Pſellus noſter utroque multo iunior fuit, utpote quem ſub Imperio Alexii Comneni adhuc vivum deprehendimus: quare vel hic Pſellus alius eſt a Michaëlis Ducae praeceptore, vel Pſellus omnino non eſt.

II. p. 54. *b.* Τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ εὐχύμων, κακοχύμων, ἐ τῶν λοιπῶν. *Eiuſdem de cibis bonum, vel malum ſuccum efficientibus, ac de aliis,* ad eumdem Conſtantinum. Inc. Καὶ τοῦτο τὸ ἐπίταγμα, Κωνςαντῖνε θειότατε, κ̀ μέγιςε αὐτοκράτορ, τῆς σῆς προνοίας κ̀ τῆς μεγαλοφυοῦς ἐπινοίας καὶ φρονήσεως καὶ φιλανθρωπότητος ἔργον ἐςὶ, κ. λ. Deſ. καὶ τὰ κρασερὰ ςαφύλια. In Codice Caeſareo Vindobonenſi, de quo Lambecius VI. pag. 161. inſcribitur Περὶ διαίτης ad Conſtantinum Monomachum, & Michaëli Pſello tribuitur; quare ex adlati tituli verbis τοῦ αὐτοῦ patet eidem Pſello, quicumque ille ſit, ſuperiorem quoque Tractatum eſſe adiudicandum.

III. pag. 62. Σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν βοηθημάτων, κ̀ τοῦ τρόπȣ τῆς δόσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἰδίων προπομάτων, ἤτοι ἅπερ δεῖ πρότερον διδόναι πίνειν καὶ προκαθαίρειν δι' αὐτῶν, εἶτα καὶ τὰ βοηθήματα διδόναι. ὁμοίως καὶ περὶ τροχίσκων κ̀ ἐλιγμάτων. πρὸς τȣ́τοις δὲ καὶ περὶ ἐλαίων καὶ ἐμπλάςρων, καὶ λοιπῶν τῶν εἰς θεραπείαν διαφόρων νοσημάτων συντεινόντων. *Compendiaria ſynopſis de remediis, & de ratione, qua danda ſint una cum propriis praeviis potionibus; nimirum quae prius ad bibendum dare oporteat, & purgandum; deinde remedia praebere; ſimiliter & de trochiſcis & heligmatis; inſuper & de oleis & emplaſtris, ac reliquis ad diverſorum morborum curationem conducentibus.* Inc. Ὁ περὶ τῶν ἀντιδότων καὶ ἐλαίων κ̀ ἐμπλάςρων λόγος δύσκολος ὢν τοῖς πολλοῖς εἰς τὸ βοηθῆναι, ὅμως ἐνταῦθα μετρίως ὑφ' ἡμῶν ἀναγέγραπται δι' ὠφέλειαν καὶ τῶν πορευομένων ὁδὸν μακρὰν, καὶ τῶν ἀλλαχοῦ διαγόντων, εἰ κ̀ οὐδὲν φαίνεται ἄξιον πρὸς τὴν ὑψηλὴν λογιότητα τοῦ αὐτοκράτορος ἡμῶν, κ. λ. Deſ. ἀξουγκίου χοιρινοῦ λίτρας πέντε. Haec quoque ſylloge ἀδέσποτος, ſed forte eiuſdem eſt auctoris, ac ſuperiores duae; quum & hanc Imperatori cuidam dicatam ex adlato principio adpareat.

IV. pag. 72. Πίναξ συλλογῆς τακτικῶν Λέοντος δεσπότȣ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ἔτȣς ςυιϐ'. *Tabula Collectionis Tacticorum Leonis deſpotae, Romanorum Imperatoris anno* 6412. (1) (Chriſti DCCCCIV.) in Capitibus CII. quorum poſtrema XXVIII. continent ςρατηγικὰς παραινέσεις ἐκ πράξεων καὶ ςρατηγημάτων παλαιῶν ἀνδρῶν Ῥωμαίων τε κ̀ Ἑλλήνων ἐ λοιπῶν, *militaria exempla deſumta ex rebus geſtis & ſtratagematis veterum virorum Romanorum, Graecorum, & aliorum.* Deinde pag. 73. *b.* Πίναξ ποιναλίȣ νόμȣ ςρατιωτικȣ̃ ἐκ τῶν Ῥούφου τακτικῶν κ̀ τῶν βασιλικῶν ἐν μη' κεφαλαίοις. *Tabula poenalium legum militarium ex Ruſi Tacticis & Baſilicis in Capitibus XLVIII.* His tabulis praemiſſis pag. 74. *b.* incipiunt Leonis Imp. Tactica, quorum Caput I. eſt Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ποταπὸν δεῖ τὸν ςρατηγὸν εἶναι, καὶ πόσα εἰσὶ τὰ τοῦτον χαρακτηρίζοντα. *Prooemium, in quo agitur & qualem oporteat eſſe imperatorem, & quibus diſtinguatur notis.* Inc. Τοῦ ςρατοῦ παντὸς, ἢ ἐκ πεζῶν, ἢ ἐξ ἱππέων μονομερῶς, ἢ καὶ ἐξ ἀμφοῖν ὁμοῦ συνεςῶτος, ἀναγκαῖον οἶμαι τȣ̀ς περὶ τακτικῶν λέγειν προῃρημένȣς τὰ μὲν πρῶτα λεπτομερῶς περὶ ἑκάςου τούτων τῷ λόγῳ διαλαβεῖν, κ. λ. Vltimum Caput inſcribitur, Ὅτι προφανοῦς ἐκ τοῦ μὴ πολεμεῖν ἀναφαινομένου κινδύνου, παραβολώτερον χρὴ τηνικάδε τὸν ςρατηγὸν πολεμεῖν. *Quod aperto periculo apparente ex non bellando, audacius tunc imperatori bellandum ſit.* Deſ. δι' ἀπόνοιαν παρεσκεύασεν. Leonis Tactica poſt va-

(1) Non 6400. uti falſo adnotat in ſuo Catalogo Montfauconius.

varias editiones nuperrime excusa prodierunt inter Meursii Opera Gr. Lat. edit. Florent. ex recensione Ioannis Lamii MDCCXLV. in fol. Tom. VI. a pag. 534. ad pag. 920. a quibus haec nostra sylloge toto caelo discrepat, ita ut ipsorum compendium esse arbitremur. Quoniam vero, uti mox diximus, in postremis XXVIII. Capitibus huius Collectionis virorum illustrium στρατηγήματα varia adferuntur, placet eorum nomina heic alphabetico ordine recensere. Ii vero sunt, Abradates, Agathocles, Agesilaus, Alcibiades, Alexander, Antigonus, Antiochus, Archidamus Lacedaemoniorum rex, Arsames, Autophradates, Brenno Galatarum rex, Caesar, Caius Romanorum consul, Camillus Romanorum imperator, Campani, Cassander, Chares, Chartaginienses, Chaurias, Chilo, Choerillus, Clearchus, Cleomenes Lacedaemoniorum rex, Cyrus, Darius, Demetrius, Demosthenes, Dercyllides, Dionysius, Epaminondas, Eumenes, Hamilcar, Hannibal, Harpagus, Iphicrates, Lacedaemonii, Lacon, Lycurgus, Marius Romanorum imperator, Meges, Memnon, Merops, Μώκιος ῥωμαῖος, Nicias, Onias, Pammenes, Persae, Philippus, Phocenses, Pompeius, Pseudagoras, Ptolemaeus, Scipio Romanorum consul, Scythae, σεβαστὸς, Sylla, Telesinicus, Thebani, Themistocles, Timotheus, Tyrrhenius.

V. pag. 116. Ποινάλιος νόμος στρατιωτικὸς ἐκ τῶν Ῥούφου τακτικῶν καὶ τῶν βασιλικῶν ἐν κεφαλαίοις μη'. *Poenalis Lex militaris ex Rufi Tacticis & Basilicis in Capitibus XLVIII.* Primum Caput Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι στρατιώτας ἢ διοικητὰς, ἢ μισθωτὺς, καὶ περὶ ἀλειτουργησίας αὐτῶν. κεφ. γ'. τίτ. ξδ'. βίβλ. τοῦ Κώδικος. *Quod milites, neque negotiatores, neque mercede conducti esse debeant, ac de ipsorum ab omni munere publico immunitate.* Inc. Οἱ στρατιῶται, μήτε διοικηταὶ, μήτε μισθωτοὶ, κ. λ. Vltimum Caput Περὶ διαμερισμοῦ σκύλων, καὶ περὶ αἰχμαλώτων, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ξίφει πληττόντων τινὰς, ἢ καὶ ἀποκτεινόντων. *De divisione exuviarum, & de captivis, in quo & de ferientibus gladio, & de perimentibus.* Des. οὔτε μὴν ἐσχάτη λέγεται τιμωρία.

VI. pag. 120. *b.* Ἀκολουθία ψαλλομένη ἐπὶ κατευοδώσει καὶ συμμαχίᾳ στρατοῦ, εἴς τε τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον, τὺς ἀσωμάτυς, τὺς ἀποστόλυς, καὶ εἰς τὺς μάρτυρας, κ. λ. *Acoluthia*, sive *hymni sacri militares, qui canuntur pro felici expeditione & conflictu exercitus, ad Dominum nostrum Iesum Christum, purissimam Deiparam, Angelos, Apostolos, & Martyres &c.* Inc. Ἰσχὺν ὁ δοὺς ἐν πολέμῳ σωτὴρ Δαβὶδ τῷ σοφῷ, κ. λ. Des. εὐχαριστοῦμέν σοι, τριὰς ἁγία, δόξα σοι, ἀμήν.

VII. pag. 124. Tractatus valde longus *de re veterinaria*, sive *de cura equorum*, ex diversis auctoribus contextus. Praecedit tabula Capitum CXXXIV. ac duplex *de ponderibus & mensuris* expositio, prima anonymi, altera Diodori. Tractatus incipit a pag. 127. hoc pacto: Στρατευσάμενος ἐν τοῖς τάγμασι τοῖς ἐπὶ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, κ. λ. Des. καὶ τὰ λοιπὰ ποιήσας ξηρία, ἐπίπασσε καὶ ἐπίχριε, καὶ κίνει τὴν γαστέρα. Concordat initium & finis cum editione Graeca Basileae apud Ioannem Valderum MDXXXVII. in 4. cura & studio Simonis Grynaei. Quis fuerit huius collectionis auctor; incertum est: Constantini quidem Porphyrogeniti iussu & auspiciis confectam fuisse adserit Fabricius Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 493. qui etiam pag. 494. seqq. Indicem scriptorum, quorum inibi excerpta referuntur, quique in ipsis memorati sunt, ad citatae editionis paginas concinnatum exhibet. Huius tamen Codicis, utpote vetustatis non spernendae, collatio, siqua nova editio paranda sit, nonnisi magno usui esse posset.

VIII. p. 246. Συμεῶνος μαγίστρυ καὶ πρωτοβεστάρχυ τοῦ Σὴθ περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ στοιχεῖον. *Simeonis Magistri ac Protovestiarii Sethi de alimentorum facultate iuxta alphabetum* ad Michaëlem Ducam Imperatorem. Incipit Prooemium: Πολλῶν καὶ λογίων. Des. καὶ τῶν γνωρίμων πομάτων. Liber vero de cibis inc. Περὶ ἄρτων. Ἡ ἐκ τῶν ἄρτων τροφὴ διαφέρει τετραχῶς. Des. τὰ κατὰ τὴν γαστέρα ῥεύματα, quae pertinent ad Caput ultimum Περὶ ᾠῶν. Sequuntur deinde alia Capita extra alphabeti ordinem, item de eodem argumento. Liber hic Simeonis Sethi editus est Graece & Latine Basileae MDXXXVIII. in 8. Partem vero exordii refert etiam Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 320. Exstat & in Biblioth. Caesar. ut patet ex Nessel. Catalog. Part. III. pag. 51. §. IV. ubi tamen nullum exordium praecurrit. Notandum hoc loco Codicis paginas praepostere collocatas fuisse, ac propterea omnia mirum in modum esse confusa; recentior tamen manus in infimo margine legentem in viam reducit. Haec una cum reliquis omnibus usque ad finem Codicis diversa ac recentior manus exscripsit.

IX. pag. 271. *Compositiones aliquot medicamentorum adespotae.* Inc. . . . . (1) φλοιὸν ἢ πήτυος κόψας καὶ σήσας, κ. λ. Des. λεπίδος δραχμὰς β'.

X. pag. 272. *Excerpta quaedam geographica*, item sine nomine auctoris.

XI. pag. ead. *b.* Τοῦ Ψελλοῦ περὶ τῶν ιβ' ἀποστόλων, οἵῳ τέλει ἐχρήσατο ἕκαστος. *Pselli de XII. Apostolis, quam unusquisque mortem oppetiit*, dodecastichon iambicum. Inc.

Σταυροῖ Πέτρον κύμβαχον ἐν Ῥώμῃ Νέρων.

Des.

Ἴσον Πέτρῳ δίδωσι Φίλιππος μόρον.

XII. pag. ead. *Computus annorum ab orbe condito usque ad Constantinopolis aedificationem, sive duodecimum annum Imperii Constantini Magni, quorum summa statuitur* ͵εωλς'. *scilicet* 5836.

XIII. pag. ead. *Tabella quaedam exhibens horas diurnas, & nocturnas singulorum mensium*,

(1) Prima verba propter restauratum interiorem Codicis marginem novo folio sepulta sunt.

sium, *incipiens a mense Iunio, die XXIII. sive a solstitio aestivo*.

XIV. pag. 273. Redeunt *alia Excerpta geographica*, quae videntur esse continuatio superiorum, quae innuimus §. X.

XV. pag. 274. *Menologium quoddam Graecorum* versibus iambicis, aut ferme iambicis (1) expressum. Incipit a mense Septembri hoc pacto:

Συμεὼν ἔγωγε καὶ Μάμαντα φέρω,
Τὸν Ἄνθιμόν τε, Βαβύλαν, Ζαχαρίαν.

Desinit in mense Iulio, cuius ultimi versus sunt:

Τίμων, καὶ Καλλίνικος, Συλβανός τε,
Δόκιμος, Εὐδόκιμος ἐν βίῳ μέγας.

Quinam vero sit auctor, prorsus latet, quum propter marginis superioris abscissionem in principio Menologii, ipsius nomen sit deperditum.

XVI. pag. 275. Tandem in ultimo folio quaedam breves medicamentorum compositiones exhibentur, manu diversa exaratae, ac levis prorsus momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 275.

ΑΕΤΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Δ' ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΓ' ΕΩΣ ΤΟΥ Ις'.

AETII LIBRI MEDICINALES IIII. A XIII. SCILICET VSQVE AD XVI.

Nec non

Quaedam Rufi, Antylli, Severi & Galeni.

COD. VII. I. pag. 1. A*Etii Liber XIII.* Inc. Ἀρχόμενοι περὶ τῶν δακέντων ζώων. Des. καὶ λειώσας χρῶ. In cit. edit. a pag. 759. ad pag. 832. finis tamen non concordat.

II. pag. 60. *b. Liber XIV. & XV.* concordant quoad initium & finem cum illis, quos recensuimus in Cod. II. huius Plutei supra pag. 140. §. VI. & VII. In hoc tamen praeit utrique Tabula Capitum.

III. pag. 161. *b. Liber XVI.* cum tabula Capitum in principio, inc. Ἡ μήτρα λέγεται καὶ ὑστέρα. Des. βαλσάμου Γο. καρύων ἰνδικῶν Γο. (2) In cit. edit. a p. 955. ad p. 1030. Finis tamen diversus.

IV. pag. 214. *Synopsis de pulsibus*, cui monitum hoc scriptoris praecurrit: Ἐγὼ προσέθηκα τοῦτο τὸ περὶ σφυγμῶν μονόβιβλον. τὸ γὰρ σύνταγμα οὐκ εἶχε· νομίζω δὲ αὐτὸ μὴ εἶναι Γαληνοῦ, ἀλλὰ Ῥούφου τοῦ Ἐφεσίου. *Ego adieci hunc de pulsibus librum unum. Opus enim non habebat; puto autem hoc non Galeni esse, sed Rufi Ephesii*. Tum prooemium, quod ita habet: Τὴν περὶ σφυγμῶν πραγματείαν δεόντως ἄν τις ἐπιδράμοι, ἐπεὶ δίχα ταύτης ἀμήχανόν ἐστι κατὰ τρόπον θεραπεύειν. πρῶτον δὲ φασιν Αἰγίμιον (3) ἀρχαῖον γράψαντα περὶ σφυγμῶν ἐπιγράψαι τοῦτο, ἀλλὰ περὶ παλμῶν. ἠγνόησε γὰρ ὡς εἰκὸς ὁ ἀνὴρ, ἥ τις ὑπάρχει διαφορὰ σφυγμοῦ τε καὶ παλμοῦ, καθὼς ἑξῆς ὑποδείξομεν πρῶτον εἰπόντες τί ἐστι σφυγμός. Primum Caput est Ὅρος σφυγμοῦ. *Definitio pulsus*. Inc. Σφυγμὸς τοίνυν ἐστὶ διαστολὴ, κ. λ. Vltimum Caput est: Τὰ γένη τῶν σφυγμῶν. *Genera pulsuum*; & des. ἐν ταῖς ἀρτηρίαις ἀποτελεῖται. Habes Latine tantum editam cit. edit. Paris. Tom. VIII. pag. 330. Clauditur haec synopsis sequenti tetrasticho iambico:

Χειρὸς πόνος πέφυκεν ὧδε καὶ μέγας,
Κόπος δὲ μικρὸς καὶ δόσις ἀμυδρέα.
Σὺ δ' ὦ σοφῶν πρώτιστε καὶ τῶν ῥητόρων,
Μή μου παρόψει τὸν βραχύτατον πόνον.
Manus labor huc usque magnus exstitit,
Lassitudo vero parva, ac merces dubia.
Tu vero philosophorum ac rhetorum princeps,
Ne despicias meum brevissimum laborem.

V. pag. 217. Γαληνοῦ, τίνας δεῖ καθαίρειν, καὶ ποίοις καθαρτηρίοις, καὶ πότε. *Galeni, quosnam purgare oporteat, & quibus purgantibus, & quando*. Inc. Τοὺς ὑγιεινὰ τὰ σώματα ἔχοντας. Des. ἀρχὴ πάλιν ἑτέρας κενώσεως γίγνηται. Habes in cit. edit. Paris. Tom. X. pag. 470.

VI. pag. 219. Ἐκ τοῦ Ῥούφου περὶ καθαρτηρίων. *Ex Rufo de purgantibus*. Inc. Οὔτε πάντας τοὺς ὁπωσοῦν διακειμένους καθαρτέον, οὔτε ἐν ἁπάσῃ ὥρᾳ, οὔτε ὅπῃ καὶ τύχοι. Des. καὶ οἵ γε πολλοὶ διατιθέντες οὕτως, οὐδενὸς ἐδεήθησαν.

VII. pag. 224. Ἀντύλλου ἐκ τοῦ β'. διαιτητικῶν. *Antylli ex secundo Libro de victus ratione*. Inc. Τῶν καθαιρόντων τὰ μὲν μαλακὰ προσαγορεύεται περιττώματα μόνον ἐξάγοντα ἐκ τοῦ σώματος, κ. λ. Des. φλέγματος ἐνοχλοῦντος, εἰ οὕτως τύχῃ, χολὴν, ἣν οὐ προσῆκον καθαίρωμεν.

VIII. pag. 225. Ἐκ τοῦ περὶ κλυσμῶν, ὅτι διὰ τρεῖς αἰτίας παραλαμβάνονται. *Ex Libro de clysteribus, quod tribus de caussis sumuntur*, fragmentum. Inc. Παραλαμβάνονται οἱ κλυσμοὶ διὰ τρεῖς αἰτίας, ἤτοι πολλὰς ἡμέρας τῆς γαστρὸς ἐπεσχημένης, κ. λ. Des. καὶ ἐκμοχλεύουσι τῶν καθαρτικῶν οὐκ ἔλαττον. Forte eiusdem Antylli.

IX. pag. ead. *b.* Σευήρου ἰατροσοφιστοῦ περὶ ἐνετήρων, ἤτοι κλυστήρων. *Severi iatrosophistae de instrumentis infusoriis, seu clysteribus*. Inc. Ἕν τι τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἀναγκαίων, τὴν τῶν ἐνετήρων χρῆσιν παραδοῦναί σοι, ὦ Τιμόθεε, συλλήβδην πειρῶμαι τῷ λόγῳ, πόσοι καὶ τίνες εἰσὶ κατὰ διαφορὰν, καὶ ποίῳ νοσήματι ἕκαστος αὐτῶν ἁρμόδιος, κ. λ. Des. ἀλλὰ πράγμασιν ἑαυτοὺς προσδήσαντες διδασκαλίας ἕνεκεν καὶ ἐνδείξεως, τόνδε πεποιήμεθα τὸν λόγον.

X. pag. 237. *b.* Γαληνοῦ περὶ ἐθῶν. *Galeni de consuetudinibus*. Inc. Τῶν θεραπευτικῶν σκοπῶν. Des. κακοχυμίαν τε καὶ πλῆθος ἀθροίζουσιν. Latine Tom. VI. cit. edit. Paris. pag. 541.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, Saeculi XIV. Ioannicii manu exaratus. Constat foliis scriptis 244.

AE-

(1) Numerus enim syllabarum utplurimum, non quantitas servatur.

(2) Nota illa compendiaria apud medicos significat οὐγγίας.

(3) Aegimius iste Eleus fuit medicus antiquissimus, cuius περὶ παλμῶν tractatum memorat Galenus IV. de pulsibus.

ΑΕΤΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

AETII SERMONES.

Seu potius

Galeni de medicamentorum compoſitione ſecundum loca Libri X. nec non Aëtii, Dioſcoridis, Dioclis, & Anonymi quaedam.

COD. VIII.

I. pag. 1. MVtilus initio videtur Codex; primum enim Opuſculum hoc titulo inſcriptum occurrit: Ἑτέρα διάγνωσις οὔρυ. *Alia urinae dignotio*. Inc. Τὸ οὖρον μέχρι ᾗ τῆς τρίτης ὥρας κρίνεται ἀσφαλῶς. Def. καὶ πρὸς ὑγίειαν ἀποκαθισαμένην. Forte eſt Aëtii, ut ſuſpicatur in ſuo Catalogo Montfauconius.

II. pag. 3. Ἀκριβεστάτη σύνοψις περὶ οὔρων, ἑρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν, Ἀετίυ. *Accuratiſſima ſynopſis de urinis, translata e medica arte Perſarum, Aëtii*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐστὶ τὸ οὖρον ἐρυθρὸν, κ. λ. Def. εἰ δὲ βενετίζει, τέλειον εἶναι σημαίνει.

III. pag. ead. *b*. Ἀετίου περὶ τῆς ἐκ σφυγμῶν σημειώσεως. *Aëtii de ſignificatione ex pulſibus* Excerptum breviſſimum. Inc. Προσδοκωμένης ἤδη τῆς κρίσεως. Def. δεῖ προσδοκᾷν ἔσεσθαι.

IV. pag. 4. Βίβλος Διοσκορίδυς περιέχυσα περὶ πείρας ἰατρικῆς, περὶ ἁπλῶν τε ᾗ συνθέτων φαρμάκων κατὰ ἀλφάβητον ὑποτεταγμένη. *Liber Dioſcoridis agens de experientia medica, de ſimplicibus & compoſitis medicamentis, ordine litterarum digeſtus*. Inc. Ἄβρωτα διατηρεῖ ἀπὸ μυῶν καὶ σκωλήκων τά τε βιβλία καὶ ἱμάτια ᾗ χαρτία. Def. ᾗ χυλῷ καλάμης κοινῆς καταπλαττόμενον. Eſt tantummodo fragmentum, litteram A non excedens, cum quadam etiam lacuna interiecta. Simile quid videtur eſſe Alphabeto Empirico, quod ſub nomine Aſclepiadis & Stephani edidit Latine Caſpar Wolphius MDLXXXI. quod in Graeco Codice titulum habuiſſe dicit περὶ φαρμάκων ἐμπειρίας.

V. pag. 9. *Galeni de medicamentorum compoſitione ſecundum loca Libri X.* praevio Capitum ſingulorum Librorum indice ſatis accurato, ac duplici exſcriptoris epigrammate in Galeni ſimul, ac praemiſſi indicis commendationem. Primum iambicum ſequens eſt:

Εἰς ἓν λαβὼν ἅπαντα πολλῷ τῷ πόνῳ,
Ἅπερ παριστᾷ δυσχερῶς τὸ πυκτίον,
Τέθεικα σαφῆ τοῖς ποθοῦσι μανθάνειν,
Ἄμοχθον αὐτοῖς εὐχερῆ διδὺς χάριν,
Πίνακα χειρὶ τῦ παρόντος βιβλίυ
Γράψας σαφῆ, κάλλιστον, ἠκριβωμένον.
Ἀφ' οὗ χάρις νάμασιν ἀφθονεστάτοις
Ἐκρεῖ προφανὴς σὺν Θεῷ ξενοτρόπως,
Λυτροῦσα δεινῶν δυσχερῶν νοσημάτων,
Πολλὺς ῥύπους πλύνυσα τῶν παθημάτων
Σοφὸν Γαληνὸν εὐσθενῆ πρὸς τὺς λόγυς
Αὐχοῦντος εὑρεῖν εὐφυῆ συγγραφέα·
Οὗ τὸ κλέος μέγιστον ἀρθὲν ἀσχέτως,
Ἅπασιν ἐξέλαμψεν ἀῤῥητοτρόπως
Ἱὲν φαεινὰς τὰς βολὰς τὰς τῶν λόγων
Λαμπρῶς, καθαρῶς, εὐπρεπῶς ᾗ κοσμίως
Ψυχαῖς βροτῶν ἄριστα προσδεδεγμένων,
Ὡς αἰγλοειδὴς ἐκφανής τις φωσφόρος.
In unum cogens omnia labore multo,
Quae difficulter exhibet libellus,
Expoſui clare cupientibus diſcere,
Labore vacuam ipſis, facilemque praebens gratiam,
Indicem (ſcilicet) *manu praeſentis libri*
Scribens clarum, pulcherrimum, elaboratum,
Ex quo gratia fontibus uberrimis
Emanat evidens Deo favente mirabiliter,
Liberans gravibus ac difficilibus morbis,
Multiſque abluens paſſionum ſordibus
Eos qui ſapientem Galenum, ſermonibus pollentem
Gaudent invenire egregium ſcriptorem,
Cuius gloria maxima ſupra modum elata
Omnibus effulſit inenarrabili modo,
Eiaculans ſplendida ſermonum ſpicula
Lucide, clare, decore, & ornate
Animabus hominum optima probantium,
Qualis coruſcans dum ſe prodit Lucifer.

Alterum heroicum ita habet:

Εὐκλεέος Γαληνοῖο μετὰ σοφίῃ τε λόγῳ τε
Ἄνθεα δρεψάμενος πολυανθέος ἔξοχα τῆσδε
Βίβλου ἐκ μεγάλης ἐρικυδέος ἀφθίτοιο,
Ἴδει πόλλ' ἐμόγησα τετηγμένος ἀμφὶ πόνοισι,
Θῆκά τ' αὐτὸς σαφέ' ἐσλδομένοισι μέροψιν.
Galeni ſapientia aeque ac eloquentia celebris
Flores decerpens pulcriores ex hoc valde florido,
Magno, praeclaro & immortali libro,
Laboribus feſſus ſudore multo contabui,
Idemque clare expoſui cupientibus hominibus.

A pag. 19. incipiunt *Galeni Libri X. de compoſitione medicamentorum &c.* ut in edit. toties cit. Tom. XIII. pag. 319. ubi notandum, quod in Codice deſideratur Caput ultimum Libri I. & a pag. 395. uſque ad finem Libri X. ſuppletus fuit manu paullo recentiori, iuſſu fortaſſe Angeli Politiani, qui in calce primae paginae huius ſupplementi haec adnotavit: *Angeli Politiani Liber emptus de Paulli phyſici Florentini heredibus: pellegeram ego Ang. Politianus in ruſculo meo Faeſulano XVII. Kal. Quintilis anno ſal. MCCCCLXXXVII.* (1) Huius autem manu crebras in margine notulas videre eſt exaratas, qui praeter cetera ad Caput illud Libri VIII. quod inſcribitur, Περὶ τὴν χολὴν μέλαιναν γεννώντων, ita adnotavit: Σημείωσαι τοῦτο· σοὶ γὰρ, Ἄγγελε Πωλιτιανὲ, ἐπιτήδειον.

VI. pag. 438. *Quaedam medica* βοηθήματα, ſeu *remedia ad diverſos morbos*, ab eadem manu exarata, quae ſuperiora Dioſcoridis Excerpta de ſimplicibus & compoſitis medicamentis exſcripſerat, ut ad eumdem auctorem pertinere ſuſpicemur. Primum eſt Πρὸς

(1) Adverte Montfauconii duplex σφάλμα, qui in ſuo Catalogo legit XVIII. Kal. Quintil. anno ſal. MCCCCLXXXVIII.

Πρὸς τὸ γεννᾷν ταχέως. *Ad facilitatem partus.* Inc. Χολιάνδρυ κόκκυς ια'. κ. λ. Adnectuntur alia pauca in fine, pag. nimirum 453. *de mensuris & ponderibus*, & pag. 454. *de salibus theriacis*, quorum postrema sunt: μαράθρου ἀνὰ λίτρας β. ἀλφίυ ῥίζης ὀγγίας ι'.

VII. pag. 454. *b.* Ε'πιςολὴ Διοκλέους πρὸς Α'ντίγονον βασιλέα. *Epistola Dioclis ad Antigonum Regem.* Inc. Διοκλῆς Α'ντιγόνῳ βασιλεῖ. Ε'πειδή σοι συμβαίνει. Des. τουτέςιν ἀπὸ Σεπτεμβρίου κε'. ἕως Νοεμβρίυ ιβ'. Hanc Epistolam προφυλακτικὴν, seu *de tuenda valetudine*, servavit nobis Paullus Aegineta Libri I. Capite ultimo, ac propterea variae ipsius editiones ac versiones habentur. Fabricius etiam ipsam inseruit Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 585. & seqq. cum Mizaldi versione. Sed quum in nostro Codice decem circiter versus in fine sit longior, quam quae tum in Fabriciana editione, tum in recensitis Codicibus Paulli Aeginetae Opera continentibus exhibeatur, placet heic ea, quae inibi desiderantur, integra subiungere. Post igitur verba ἡμέραι με'. in quibus editio desinit, ita prosequitur Codex: ἀπὸ πλοιάδος (1) δύσεως μέχρι τροπῶν χειμερινῶν ἡμέραι μθ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Νοεμβρίυ ιβ'. ἕως Δεκεμβρίου πληρουμένου ἀπὸ δὲ τροπῶν χειμερινῶν ἕως ἰσημερίας ἐαρινῆς ἡμέραι πδ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Ι'αννυαρίου α'. μέχρι Μαρτίου μηνὸς κε'. ἀπὸ δὲ ἰσημερίας ἐαρινῆς ἕως πλοιάδος ἐπιτολῆς ἡμέραι μθ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου κε'. ἕως μηνὸς Μαΐου ιγ'. ἀπὸ δὲ πλοιάδος ἐπιτολῆς ἕως τροπῶν θερινῶν ἡμέραι μβ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Μαΐου ιγ'. ἕως Ι'ουνίυ κδ'. αὗται αἱ ἡμέραι εἰσὶ τροπαὶ θεριναί. ἀπὸ δὲ τροπῶν θερινῶν ἕως ἰσημερίας μετοπωρινῆς ἡμέραι ϙγ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Ι'ουνίου κδ'. ἕως Σεπτεμβρίου κε'. ἀπὸ δὲ ἰσημερίας μετοπωρινῆς ἕως πλοιάδος δύσεως ἡμέραι μη. τυτέςιν ἀπὸ Σεπτεμβρίου κε' ἕως Νοεμβρίου ιβ'. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ παντων δοτῆρι.

VIII. pag. 456. *b.* Sequuntur Prognostica quaedam, quorum primum est Περὶ τοῦ γνῶναι βυλὴν γυναικός. Inc. Λαβὼν βάτραχον ποτάμειον, κ. λ. Vltimum vero: Ε'άν τινος δῦλος φύγῃ. Ψήφισον τὸ ὄνομα τοῦ δούλυ κὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, κὶ εἰ μὲν νικᾷ τοῦ κυρίου, εὑρεθήσεται· εἰ δὲ τοῦ δύλυ, ὐχ εὑρεθήσεται. Sunt autem utplurimum superstitiosa.

IX. pag. 459. *b. Compositio oxymellis, & antidoti Iulianeae dictae.*

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus, ac diligenter scriptus. Constat foliis scriptis. 459.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIVS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus & adfectibus spiritus animalis &c. & de medendi methodo: tum Galeni, & Paulli Aeginetae quaedam.

COD. IX. I. pag. 1. IN primis quatuor foliis variae occurrunt *medicamentorum compositiones*, nullo auctoris nomine apposito. Tum p. 5. incipiunt *Io. Actuarii de Vrinis Libri VII.* qui initio & fine concordant cum iis, quos recensuimus in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V.

II. pag. 114. Τοῦ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ τοῦ Α'κτουαρίου κυρίου Ι'ωάννου τοῦ Ζαχαρίου πρὸς τὸν Φιλοσοφώτατον πατέρα ἡμῶν κύριον Ι'ωσὴφ περὶ ἐνεργειῶν κὶ παθῶν τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, κὶ τῆς κατ' αὐτὸ διαιτης λόγος πρῶτος. *Sapientissimi & eruditissimi Actuarii D. Ioannis Zachariae F. ad maxime philosophum patrem nostrum Iosephum de actionibus & adfectibus spiritus animalis, eiusque nutritione Liber I.* cum praevia Capitum tabula. Inc. Ε'πειδὴ δέ σου ταῖς ἔναγχος, κ. λ. Des. χειραγωγούμενον. Concordat cum edit. Latina Paris. MDLVI. in 8. apud Bernardum Turrisanum, via Iacobaea, in Aldina Bibliotheca, Part. I. a pag. 1. ad pag. 60. Iulio Alexandrino Tridentino interprete.

III. pag. 141. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ διαίτης λόγος β'. *Eiusdem ad eumdem de spiritus animalis nutritione Liber II.* item cum tabula Capitum. Inc. Ο'ποῖόν τι. Des. τὰ ἀμείνονα. Ibid. a pag. 61. ad pag. 120.

IV. pag. 171. *Galeni de medendi methodo ad Glauconem Libri II.* ut in eius Operum edit. cit. Paris. Tom. X. pag. 344. In fine legitur Δόξα τῷ Θεῷ τῷ δόντι πέρας. Ε'ληξεν ἀρχὴν δάκτυλοι τρεῖς καὶ γόνυ.

V. pag. 222. *Actuarii Domini Ioannis Zachariae F. de methodo medendi Libri VI. ad Apocauchum*, eodem prorsus ordine digesti, quo exhibentur infra in Codice XVI. huius Plutei §. V. a num. 1. usque ad num. 7. inclusive, ubi singulorum initium & finem proferimus: in hoc tantummodo ab iis diversi, quod fere omnes heic sunt anepigraphi: primo autem libro Index Capitum praecurrit.

VI. pag. 460. *Paulli Aeginetae de succedaneis Excerptum*, & pauca quaedam *de mensuris & ponderibus*, ut in dicto Codice XVI. §. VI. & VII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 463.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΒΟΤΑΝΩΝ ΚΑΤΑ ΓΑΛΗΝΟΝ.

INTERPRETATIO HERBARVM SECVNDVM GALENVM.

Seu potius

Varia Excerpta medica, auctore Anonymo: Procli, & Aëtii quaedam.

I. pag. 1. MVtilus initio Codex est, & primi Tractatus Medici, qui Capitibus constat XXIX. praevio indice expressis, deest principium: prima enim verba sunt . . . . Τὸ ι'. ἐάν ἐςιν ὡς τὸ αἷμα, καὶ νέφος οὐκ ἔχει, κ. λ. quae pertinent ad Caput COD. X.

(1) Ita semper legitur in Codice pro πλειάδος.

put I. quod in indice inscribitur: Μέθοδος τῶν ἰαλλίων τῶν νοσέντω. Vltimum Caput inscriptum, Ὅσα ξηραίνεσι, des. ξηροτέραν δίδωσιν τροφὴν δι' ἀγάρυ ϗ οἴνυ. Caput V. huius Tractatus continet *Lexicum botanicum ordine litterarum sapientissimi Galeni*. Caput VI. *eiusdem succedaneorum, sive synonymorum aliud lexicum item ordine litterarum*. Caput vero VII. *Hippocratis praenotiones quasdam & signa morborum*.

II. pag. 18. Tractatus alter medicus Capita continet XLII. quorum primum Περὶ τῶν ὑδάτων ϗ κυδωνάτων, ϗ βοηθημάτων, καὶ ἑτέρων, inc. Λαβὼν μυρσίνης καρπὸν ὥριμον, κ. λ. Vltimum Περὶ τῆς ἀλειφῆς τῆς μεγάλης, des. εἶτα βάλλε εἰς ἄγγος, ϗ ἄλειφε ἕν.

III. pag. 32. Tertius Tractatus hoc titulo instructus est: Τοῦ σοφωτάτυ Ἀριστοτέλυς λόγοι ϗ προοίμια, κυρίου Ἰωάννου ἀρχιάτρου καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, περιέχων συνοπτικῶς πάντων τῶν παθῶν ϗ τῶν ἀδήλων τὰς θεραπείας. *Sapientissimi Aristotelis sermones & prooemia, domini Ioannis archiatri & eius discipuli, continent autem in compendio omnium morborum etiam occultorum curationes*. Capita continet XXXIX. quorum primum Πρὸς ὀξὺν πόνον κεφαλῆς, inc. Ἔπαρον ἀγριαγκουρέας σπόρον, κ. λ. Vltimum inscriptum, Ὅταν καίεται τὸ πρόσωπον, des. θέτ' ἐς τὸ μέθωπον.

IV. pag. 38. *b*. Quartus Liber medicus Capitibus constat XXV. quorum primum est Περὶ ἀσφοδέλυ, ultimum Περὶ ἀνήθου. Inc. Ἀσφόδελος, οἱ δὲ λέγυσι τὸν ναρθήκιον. Des. διαφορητικὸν δὲ ϗ ἧττον.

V. pag. 46. *b*. Quintus Liber medicinalis in Capita XXVI. tributus est, quorum primum Εἰς ὑπερσαρκώματα, inc. Πάσσε μυρσίνην, σμύρναν, λίβανον, κ. λ. Vltimum inscriptum, Θεωρία ἰατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων, des. ῥίζα δὲ πάντων ἀπεδείχθη καὶ ἀρχὴ τῶν κατὰ τὰ νεῦρα κινήσεων διὰ τῆς τροφῆς τῷ ἀνδριάντι. Sequuntur deinde pag. 51. alia tria Capita extra numerum, quae sunt περὶ κυνοδήκτων, περὶ σκορπιοπλήκτων, & περὶ ἔχιος ϗ ἐχίδνης.

VI. pag. 53. Πρόκλου οὐρανοδρόμος. *Procli Vranodromus*. Inc. Περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων ἀστέρων εἰπεῖν ἀστρολογικῶς ὁρμωμένῳ μοι. Des. συνοδεύων τῷ ἡλίῳ διὰ κθ'. ϗ ἥμισυ. Hic Libellus occurrit in aliis etiam bibliothecis, ut Vindobonensi & Oxoniensi inter Codices Baroccianos. Vide Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 103. §. II. Notandum haec omnia hactenus recensita, a Graeculo quodam sequioris aevi valde imperito exarata esse: ac, si ultimum hunc Procli libellum excipias, reliquorum Excerptorum phrasem, barbarum quid pluribus in locis redolere.

VII. pag. 55. *Aëtii Operis medici fragmentum*, initio ac fine mutilum; incipit autem ab extremo Capite Libri IX. & pertingit usque ad Caput LXIX. Libri XII. (1) Hoc autem vetustiori & elegantiori manui debemus; dolendum tamen est in marginibus passim Codicem partim madore, partim tineis esse corruptum.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. quoad Aëtii medica Saeculi XIII. quoad reliqua vero Saeculi XV. Constat foliis scriptis 134.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIVS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus spiritus animalis &c. de methodo medendi, ac Paulli Aeginetae Excerptum.

I. pag. 1. *Ioannis Zachariae F. Actuarii de Vrinis Libri VI.* ut in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V. COD. XI.

II. pag. 82. *Eiusdem de actionibus & adfectibus spiritus animalis, eiusque nutritione ad Dominum Iosephum Rhacendytam Libri II.* ut in Codice IX. huius Plutei supra pag. 156. §. II. & III.

III. pag. 116. *b. Eiusdem de methodo medendi Libri VI.* ut in editione Latina Paris. MDLVI. in 8. Part. II. pag. 1. seqq. Corn. Henrico Mathisio Brugensi medico interprete. Heic tamen in ipsorum divisione, ac titulis discrimen aliquod ab editis occurrit.

Liber I. & II. coniunguntur apposito titulo: Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον ἰατρικὸν περιέχον πᾶσαν τέχνην ἐν ἐπιτόμῳ. *Eiusdem Liber medicinalis complectens universam artem in compendium redactam*. Inc. Ἐπειδή σοι εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ γένυς ἡμῶν στελλομένῳ πρεσβείαν. Des. εἴη δέ σε μὲν ἀπόνασθαι τοῦ γράμματος, ἡμᾶς δὲ λέγειν τὰ δέοντα. Leguntur Latine loc. cit. a pag. 1. ad pag. 153.

Liber III. pag. 163. *b*. inscribitur: Βιβλίον δεύτερον περὶ θεραπευτικῶν μεθόδων. *Liber II. de curandi methodis*. Inc. Ἐπειδὴ πᾶσα διδασκαλία ϗ μέθοδος. Des. ὡδὶ τὸ πᾶν τοῦ λόγου μέτρον συμπερακτέον. Ibid. a pag. 153. ad pag. 213.

Liber IV. pag. 181. inscribitur: Τοῦ αὐτῦ περὶ θεραπευτικῆς μεθόδυ τῶν κατὰ μέρος παθῶν. *Eiusdem de curandorum methodo morborum in particulari*. Inc. Ἡ μὲν παροιμία φησί. Des. ἐνταῦθά πη συγκαταπαύειν. Ibid. a pag. 213. ad pag. 316.

Liber V. pag. 213. *b*. inscribitur: Περὶ συνθέσεως φαρμάκων. *De compositione medicamentorum*. Inc. Ἤδη σοι καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι, κ. λ. Ibid. pag. 317. Progreditur autem longius, quam in editione; nam post verba, πρὸς τὸ τῆς ὑποσχέσεως ἄρτιον, in quibus definit Liber in editione pag. 432. sequuntur postrema quatuor Capita Libri VI. apposito titulo: Ἡ διὰ χαλκίτεως ἔμπλαστρος. Horum initium est: Ἡ διὰ χαλκίτεως ἔμπλαστρος τοῦ Γαληνοῦ, κ. λ. Finis vero: δοκῶμεν ἐκπεπο-

(1) Montfauconius in suo Catalogo perperam ait *Libri XIII*.

πονηκότες τὴν βίβλον, ut in edit. a pag. 526. ad pag. 563. His autem omnibus unum constitui librum, Capitum continuatio satis declarat, quae omnia simul sunt CCCXV.

Liber VI. pag. 259. inc. Ἐ'δόκει μοι διὰ βραχέων πάντων. Des. ὥσαν ἐν πᾶσιν ἄρτιος ὁ λόγος τελείῃ. Ibid. a pag. 433. ad pag. 526. Tituli autem loco hoc monitum legitur appositum: Ὁ' παρὼν λόγος τρίτος ἐςὶν, ἔλαθε δὲ, διὰ τῦτο ἐγράφη πρὸς τὸ τέλος τοῦ βιβλίυ. In fine Libri adtexitur *de mensuris & ponderibus* brevissimum Excerptum, ut in Cod. XVI. huius Plutei §. VI.

IV. pag. 286. *Paulli Aeginetae iatrosophistae Excerptum e Libro VII. de succedaneis*, ut in dicto Codice §. VII. In calce Codicis sequens amanuensis subscriptio legitur: Ἡ' παροῦσα βίβλος ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίςυ Στεφάνου (1). καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον. ἐν ἔτει ϛϠκ'. ἰνδ. ε'. *Hic Liber scriptus est a me Stephano inter hieromonachos minimo, & vos qui legitis orate pro me Dominum, anno* 6920. (Christi MCCCCXII.) *indict. V.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. ineuntis. Constat foliis scriptis 287.

ΑΕΤΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΥΟ, Α'. ΚΑΙ Β'.

AETII SEGMENTA DVO, PRIMVM ET SECVNDVM.

Seu potius

Aëtii contractae ex veteribus medicinae Libri tres priores.

COD. XII. I. pag. 1. Libro primo praecedit Capitum CCCCXXIV. tabula; tabulae vero sequens titulus: Ἀ'ετίου Ἀ'μιδηνοῦ σύνοψις τῶν τριῶν βιβλίων Ὀ'ριβασίυ, λέγω δὴ τοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν, καὶ τοῦ πρὸς Εὐςάθιον, καὶ τοῦ πρὸς Εὐνυνάπιον (sic) καὶ τῶν θεραπευτικῶν βιβλίων Γαληνοῦ ϗ Ἀ'ρχιγένους, καὶ Ῥ'ούφου, ϗ ἑτέρων τινῶν ἀρχαίων ἐπισήμων. *Aëtii Amideni Compendium trium Librorum Oribasii, ad Iulianum scilicet, ad Eustathium, & ad Eunapium; & medicinalium librorum Galeni, Archigenis, Rufi, & aliorum quorumdam veterum celebriorum.* Tum pag. 3. prooemium, cuius initium: Αἱ διαφοραὶ τῶν κατὰ μέρος ἐνεργειῶν. Finis: καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ τῶν ζώων ἀφίκεσθαι μόρια. Caput I. inc. Τὸ ἀβρότονον θερμόν ἐςι, κ. λ. Vltimum des. ὠφελεῖ καὶ μάλιςα τὰ νήπια. In cit. edit. a pag. 2. usque ad pag. 72.

II. pag. 42. *Liber II.* tabulam praefert Capitum CCLXIX. ac praeterea sequens argumentum, rubro partim, partim nigro charactere exaratum: Περὶ τῶν τῆς γῆς διαφορῶν ϗ λίθων, καὶ μεταλλικῶν, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας ἐκ τῶν ἁπλῶν Γαληνοῦ, καὶ τοῦ περὶ τροφῶν δυνάμεων αὐτοῦ, ϗ Ὀ'ριβασίυ ϗ ἑτέρων, κ. λ. *De terrae differentiis, lapidum, ac metallorum; & de utilitate ex animalibus capienda, ex simplicibus Galeni, & ex eiusdem de ciborum facultatibus, & Oribasii, & aliorum Libris &c.* Inc. Γῆν συνήθως πάντες ἄνθρωποι ὀνομάζουσι, κ. λ. Des. τὴν χρόαν ἐμφαίνουσαν. Ibid. a pag. 77. ad pag. 136. In Codice tamen uno Capite longior est in fine; nam post verba, καὶ ἡ σὺν τοῖς συμφύλλοις συντιθεμένη ςαφυλὴ, in quibus desinit editio, sequitur in Codice Caput CCLXIX. inscriptum, Περὶ ἐκλογῆς τῶν καλλιςευόντων ἁπλῶν φαρμάκων, quod inc. Ἀ'γαρικὸν ἄμεινον τὸ κτηδόνας ἔχον εὐθείας. Finem mox retulimus.

III. pag. 73. *Liber III.* Capita continens CLXXXV. quorum praecedit tabula, inc. Πρὸ τῶν γυμνασίων θερμαίνειν. Des. οὐ προσφέρω τὰ τοιαῦτα. Ibid. a pag. 138. ad pag. 194.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 102.

ΑΕΤΙΟΥ ΛΟΓΟΙ Γ'. ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΙΔ'. ΙΕ'. ΚΑΙ Ιϛ'.

AETII SERMONES III. VIDELICET XIV. XV. ET XVI.

Ac praeterea

Alexandri Aphrodisiensis Problematum Physicorum Libri II.

I. pag. 1. *Aetii Libro XIV.* praevia est Capitum XCVI. tabula; tum Caput I. inscribitur: Περὶ ἐλεφαντιάσεως, ἐκ τῶν Ἀ'ρχιγένυς. *De elephantiasi, ex Libris Archigenis.* Inc. Ἡ' ἐλεφαντίασις καλεῖται παρά τισι ἡ λεοντίασις. Vltimum, Περὶ τῶν ἐν σκέλεσι ϗ βραχίοσι δρακοντίων, Λεωνίδυ, *De crurum ac brachiorum dracunculis, Leonidae*, des. σαρκούμενον ἀπουλέσθω. Tum subiiciuntur tres circiter versiculi cum titulo Περὶ συκαμίνου. Plura autem Capita continet hic Liber in Codice, quam in edit. Incipit enim a Capite CXX. Libri XIII. superioris, quod est *de elephantiasi*, edit. cit. pag. 810. Initium autem Libri XIV. fit a Capite XVI. quod inscribitur Περὶ τῶν ἐν ἕδρᾳ παθῶν, Γαληνοῦ. COD. XIII.

II. pag. 53. *Liber XV.* Capita complectitur CX. quorum primum inc. Ὥ'σπερ ἐπὶ χολώδει, κ. λ. Vltimum des. ἄρας ἀπὸ τῦ πυρὸς, ψύξας τῇ κινήσει, χρῶ. Ibid. a pag. 906. ad pag. 952. lin. 29. deest enim in Codice Caput XLVII. in quo desinit editio: ubi notandum Capita huiusce libri ideo plura numero esse in Codice, quam in editione, quia ipsorum pleraque in alia subdivisa fuerunt.

III. pag. 80. *Liber XVI.* praevia Capitum XCVI. tabula, inc. Ἡ' μήτρα λέγεται, κ. λ. Des.

(1) Hunc scriptorem memorat Montfauconius in Palaeogr. Graec. pag. 107. ab eoque descriptum fuisse adserit Polybium anno MCCCCXVII. qui nunc adservatur in Bibliotheca Benedictinorum B. M. Florentiae.

Des. ὀποβαλσάμε οὐγγίας γ'. Ibid. a pag. 955. ad pag. 1030. ubi Capita sunt CXXIII.

IV. pag. 121. Φυσικὰ προβλήματα διάφορα Α'λεξάνδρου Α'φροδισιέως. *Physica problemata varia Alexandri Aphrodisiensis* in Libros duos divisa. Liber I. problemata continens CXLIX. inc. Διὰ τί ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Des. ὀπλιζόμενοι. Liber II. p. 136. problemata complectitur CLXXI. & inc. Τὸ Α'σκληπίε δῶρον. Des. σῶμα τρέφουσιν. Praeter alias editiones prodierunt Graece a Friderico Sylburgio recensita & castigata in praeclara, quam adornavit Aristotelis editione Francof. apud Wechel. MDLXXXV. in 8. adiunctis Aristotelis & Cassii problematis. De hisce vide Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IV. pag. 73. qui alium Alexandrum, quam Aphrodisiensem ipsorum auctorem esse opinatur, fortasse Alexandrum Trallianum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. diligenter exaratus, optimeque servatus, eamdemque manum cum illa Codicis superioris praeseferens. Constat foliis scriptis 149.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΙΗΤΡΟΥ ΠΕΡΙ ΠΥΡΕΤΩΝ.

ALEXANDRI MEDICI DE FEBRIBVS.

Ac praeterea

Galeni Opera quaedam.

COD. V

I. pag. 1. Αλεξάνδρου Α'φροδισιέως ἰητροῦ περὶ πυρετῶν. *Alexandri Aphrodisiensis medici de febribus* Libellus. Inc. Ἠ'τησας ἡμᾶς, ἀσκληπιαδῶν ἄριστε Α'πολλώνιε. Des. ἀκριβῶς τε ἅμα καὶ σαφῶς ἐδήλωσε λέγων. Hic de febribus Libellus ad Apollonium medicum, eiusdem videtur auctoris esse, cuius problemata sunt Codicis superioris. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Caesarea, teste Nessel. Catalog. Part. III. pag. 24. Cod. X. Hactenus Latine tantum prodiit Georgio Valla interprete, primum quidem in Volumine excuso Venetiis A. MCCCCLXXXIX. fol. & non usquequaque obvio, quo varia veterum scripta ex ipsius Vallae versione exhibentur. In syntagmate quidem scriptorum veterum Graecorum, Arabum, & Latinorum de febribus Venetiis A. MDLXXVI. fol. quod miror, omissus est iste Alexandri libellus in Capita undecim distributus, & naturam, genera, discrimina, & caussas febrium breviter persequens; at lucem vidit etiam Genevae, sive Coloniae Allobrogum A. MDCXII. & separatim Basileae MDXLII. 8. apud Robertum Winter, atque in Symphoriani Campegii libro posteriore de claris Medicinae scriptoribus Lugduni MDVI. 8. Vide plura de hoc Opere apud Fabricium B. G. Vol. IV. pag. 75.

II. pag. 20. *Galeni de febribus Libri II.* quorum primus inc. Αἱ διαφοραὶ τῶν πυρετῶν. Des. τὰς διαφοράς. Alter pag. 44. inc. Υ'πόλοιπον δ' ἂν εἴη τὰς διαφοράς. Des. τὸ συναμφότερον πάθωσιν. Exstant cit. edit. Operum Galeni Paris. Tom. VII. pag. 106. seqq.

III. pag. 74. *Eiusdem de quinque sensibus*, sive, ut legitur in margine, *de elementis ex Hippocratis sententia Libri item duo*. Primus inc. Φησὶν ἐκ τῆς συνόδου τῶν ἀτόμων. Des. περὶ φαρμάκων. Secundus pag. 95. inc. Ε'πὶ δὲ τὸν δεύτερον. Des. τῷ βιαίως ἑλκομένῳ. Cit. edit. Tom. III. pag. 1. Prima autem verba Libri I. supra relata incidunt in p. 2. lin. 52.

In fine rubris litteris ita se prodit amanuensis: Μετεγράφησαν Οὐενετίαις ,αυϙα'. Δεκεμβρίῳ κ'. ἀναλώμασι μὲν τοῦ μεγίστου Λαυρεντίου δεμέδεξη, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ι'ωάννου ἱερέως Ρ'ώσου τοῦ Κρητός. *Transcripta sunt* haec *Venetiis anno MCCCCXCI. mense Decembris die XX. sumtibus Magnifici Laurentii de Medicis, manu mea Ioannis presbyteri Rhosi Cretensis.* Huius Codicis meminit Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 81. prope finem, ubi animadvertit, Ioannem hunc Rhosum innumeros prope Codices Romae, in Monasterio Cryptae-Ferratae, Florentiae, Bononiae, Venetiis scripsisse, idque munus annis circiter quadraginta obiisse, quum anno MCCCCLV. Plutarchi Codicem in usum Cardinalis Bessarionis exscripserit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 100.

ΑΡΕΤΑΙΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.

ARETAEVS MEDICVS.

I. pag. 1. NVllus Operi praecurrit titulus, qui tamen ita restituendus est: Α'ρεταίε Καππαδόκε περὶ αἰτιῶν καὶ σημείων καὶ θεραπείας ὀξέων καὶ χρονίων παθῶν. *Aretaei Cappadocis de acutorum & chronicorum morborum caussis & signis & curatione* Libri VII. dialecto Ionica conscripti. Prima quatuor libri I. Capita perierunt. Incipit a Capite V. sine principio, & quidem ita . . . . ἀμβλύτητες, ἴλιγγοι· τενόντων βάρεα. Des. εὐτυχίη ἐν τῷδε τῷ πάθει, ut in editione Latina Iunii Paulli Crassi Patavini Venetiis apud Iuntas MDLII. in 4. pag. 1. COD. XV

II. pag. 6. *Eiusdem de caussis & signis acutorum morborum Liber II.* Inc. Δυοῖσι τοῖσι. Des. ὑστέρην ἀνήρ. Ibid. p. 6.

III. pag. 15. *Eiusdem de caussis & notis diuturnorum morborum Liber I.* Inc. Χρονίων νούσων. Des. θέρος δὲ κτείνει. Ibid. p. 15.

IV. pag. 27. *Eiusdem de signis & caussis diuturnorum morborum Liber II.* Inc. Υ'δρωψ, ἀτερπὲς μέν. Des. οὐκ ἄπιστον ἐς τέρατος ἰδέην. Ibid. pag. 28. Aretaei Cappadocis de caussis & signis morborum Libri quatuor prodierunt Lugduni Batavorum A. MDCCXXXV. curante Herm. Boerhaave fol.

V. pag. 40. *Eiusdem de morborum acutorum* cu-

curatione Liber I. Inc. Ο᾽ξέων νόσων. Des. ἢ ἐς ἐμπύησιν τρέπεται. Ibid. p. 41.

VI. pag. 52. *b. Eiusdem de acutis morbis curandis Liber II.* Inc. Κάτοξυ καὶ ἐπίκαιρον. Des. ἢ ἅπασι χρέεσθαι. Ibid. pag. 53.

VII. pag. 63. *Eiusdem diuturnorum morborum curativus Liber I.* Inc. Ε᾽ν τῇσι χρονίαισι, κ. λ. cit. edit. p. 63. Vltimum Caput huius libri est περὶ μελαγχολίας, quod in cit. edit. pag. 68. *b.* est V. & definit in verbis εὐαφοῦς πολλῷ Ἰῶν λίπαι σχεδὸν τὰ............ ut ibidem pag. 69. *b.* ubi occurrit lacuna adscriptis verbis *multa deficiunt*. Singulis libris index Capitum praecurrit, ut in edit. mox citata. Animadvertendum quoque est nullo Libros numero distingui. Aretaeus Cappadox diversus fuit ab Aretaeo Corinthio, de quo Lucianus in Toxari, de cuius aetate consulendus Fabr. B. G. Vol. III. pag. 100. Huius exstant περὶ αἰτιῶν καὶ σημείων ὀξέων καὶ χρονίων παθῶν, *de acutorum & chronicorum*, sive *diuturnorum morborum caussis & signis* Libri IV. initio mutili. Ο᾽ξέων καὶ χρονίων νόσων θεραπευτικὰ, *de acutorum ac chronicorum morborum curatione* Libri totidem, e quibus duo posteriores mutili ad nos pervenere. Latine hos libros vertit Iunius Paullus Crassus, medicus Patavinus, non optimis Codicibus usus, Venet. MDLII. 4. Deinde Graeca vulgata sunt a Iacobo Goupylo medico Paris. MDLIV. 8. apud Andr. Turnebum typographum Regium, quae editio e Codice Regio auctior est Capitibus quinque a II. ad VI. in libro postremo, licet ea genuina esse ambigit Henischius, quoniam in Capite de diabete non leguntur ea, quae ex Aretaeo Aëtius de illo morbo agens repetit. Mox Crassi versio recusa est forma minore Paris. apud Guill. Morellium, & Iac. Puteanum, passim castigata, & additis a Goupylo capitibus, quae Crassus non verterat. Hinc suam iterum interpretationem sub incudem revocavit ipse Crassus, atque ex Regia Graeca editione plurimis emendavit locis, & Capita illa quinque ipse quoque addidit A. MDLV. Inserta est haec versio initio collectionis medicae artis principum, quam Henricus Stephanus Latine dedit Paris. MDLXVII. fol. Denique Georgius Henischius, medicus Augustanus, adhibitis Codicibus Veneto, Bavarico, & Augustano, Aretaeum de integro recensuit, quae deerant ex Galeno, & Aretaeo diversis litterarum typis expressa supplevit, atque adiuncta Crassi interpretatione, & novo Commentario suo, quo morborum maxime natura explicatur, edidit Augustae Vindelic. A. MDCIII. fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. cuius notitiam minus veram exhibet in suo Catalogo Montfauconius, dum ait: *Aretaei Cappadocis de signis morborum & eorumdem curationibus Libri V. &c.* Constat foliis scriptis 69.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIVS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus & adfectibus spiritus animalis &c. ac de medendi methodo: tum Galeni, Paulli Aeginetae & Anonymi Opera quaedam medica.

I. pag. 1. PRaeit tabula argumentorum, quae in singulis Actuarii Librorum de urinis Capitibus pertractantur, mutila tamen, ac male restaurata. Mox pag. 3. leguntur Φάρμακα συντεθέντα παρὰ ἰατροῦ Ι᾽ουδαίου τοῦ Βενιαμὶν, ἐκκαθαίροντα ἅπαν περίττωμα τοῦ τε ἐγκεφάλου, καὶ τοῦ στομάχου. *Medicamenta composita a medico Iudaeo, cui nomen Beniamin, purgantia omne cerebri, ac stomachi excrementum.* COD. XVI.

II. pag. 4. *Ioannis Zachariae F. Actuarii de urinis Libri VII.* ut in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V.

III. pag. 105. *Eiusdem de actionibus & adfectibus spiritus animalis, & de ipsius nutritione ad Dominum Iosephum Libri II.* ut in Codice IX. huius Plutei § II. & III.

IV. pag. 148. *b. Galeni Therapeutica*, seu *de ratione curandi ad Glauconem Libri II.* ut in dicto Codice §. IV.

V. pag. 192. *Eiusdem Actuarii de methodo medendi Libri VI.* & quidem hoc ordine, & hisce inscriptionibus:

I. pag cit. Τοῦ σοφωτάτου Α᾽κτουαρίου κυρίου Ι᾽ωάννου περὶ διαγνώσεως παθῶν λόγος α΄. *Sapientissimi Actuarii D. Ioannis de dignoscendis adfectionibus Liber I.* Inc. Ε᾽πειδή σοι. Des. τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἐπ᾽ ἄλλα τὴν σπουδὴν τρέψωμεν. In cit edit. Part. II. a pag. 1. ad p. 89. lin. 26. Librum enim primum absolvit paullo ante finem editi exemplaris; quare secundus incipit a verbis mox sequentibus: *Haudquaquam tamen illos &c.*

II. pag. 221. Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον β΄. περὶ διαγνώσεως παθῶν. *Eiusdem de dignoscendis adfectionibus Liber II.* Inc. Οὐ κατ᾽ ἐκείνους τῶν φίλων ἡμεῖς. Des. εἴη δέ σε μὲν ἀπόνασθαι τοῦ γράμματος, ἡμᾶς δὲ λέγειν τὰ δέοντα. Ibid. a pag. 89. lin. 26. ad pag. 153.

III. pag. 242. Περὶ θεραπευτικῶν μεθόδων βιβλίον α΄. *De methodis medendi Liber I.* & quidem in duas partes divisus. Prima continens Capita XXI. inc. Ε᾽πειδὴ πᾶσα διδασκαλία καὶ μέθοδος. Des. ὧδι τὸ πᾶν τοῦ λόγου μέτρον συμπεραντέον, & est in cit. edit. Liber III. a pag. 153. ad pag. 213. Altera inscripta, Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπείας παθῶν καὶ τῶν ἔξωθεν φαρμάκων, *Eiusdem de curatione adfectionum, & de externis medicamentis*, & Capita continens XXXI. inc. Ε᾽δόκει μοι διὰ βραχέων πάντων. Des. ὥσαν ἐν πᾶσιν ἄρτιος ὁ λόγος τελείη. Et est Liber VI. ibid. a p. 433. ad pag. 526. non tamen integer, nimirum us-

usque ad Caput *de emplastris &c.* exclusive, quod una cum reliquis in Codice habetur inferius.

IV. pag. 290. Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπευτικῆς μεθόδου βιβλίον β'. *Eiusdem de curandi methodo Liber II.* Inc. Ἡ μὲν παροιμία φησί. Des. ἐνταῦθά πη συγκαταπαύειν. Et est Liber IV. ibid. a pag. 213. ad pag. 316.

V. pag. 321. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνθέσεως φαρμάκων λόγος α'. *Eiusdem de compositione medicamentorum Liber I.* Capitibus constans CCXXIX. Inc. Ἤδη σοι καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι, κ. λ. Des. πρὸς τὸ τῆς ὑποσχέσεως ἄρτιον. Et est Liber V. ibid. a pag. 317. ad p. 432.

VI. pag. 352. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σκευασίας ἐμπλάστρων. *Eiusdem de confectione emplastrorum.* Inc. Ἡ διὰ χαλκίτεως ἔμπλαστρος τοῦ Γαληνοῦ, κ. λ. Des. ἐν ταῖς ἀπουρήσεσι μεταξὺ βαλάνου καὶ πόσθης. Sunt duo Capita Libri VI. nimirum octavum *de emplastris, malagmatis, & linimentis*, & nonum *de pessis*, sed uberius in Codice pertractata, quam in editione, ubi habentur a pag. 526. ad pag. 545.

VII. pag. 375. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐλαίων. *Eiusdem de oleis.* Inc. Τὸν περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ἐλαίων λόγον. Des. καὶ μὴ τηνάλως δοκῶμεν ἐκπεπονηκότες τὴν βίβλον. Sunt postrema duo Capita Libri VI. nimirum decimum & undecimum. Ibid. a pag. 545. ad p. 563.

VI. pag. 383. *b.* Pauca quaedam Anonymi *de ponderibus & mensuris*, quorum initium: Ἡ λίτρα δέχεται οὐγγίας ιβ'. Finis: ἡ μοῖρα οὐγγίας ε'.

VII. pag. ead. Περὶ ἀντιβαλλομένων Παύλου Αἰγινήτου ἰατροσοφιστοῦ κεφάλαιον κε'. ἐκ τοῦ ζ'. βιβλίου τοῦ ἐπιγράφοντος ἐκ τοῦ Γαληνοῦ κ. λ. *De succedaneis Paulli Aeginetae iatrosophistae Caput XXV. e septimo libro inscripto, Ex Galeno &c.* Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φασί. Des. σισύμβριον.

VIII. pag. 387. *Variae medicamentorum conditurae*, quarum titulus temporis iniuria evanuit. Prima est σκευασία τοῦ πολυαρχίου, κ. λ. Vltima σκευασία τροχίσκου τοῦ πικροῦ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime exaratus. Constat foliis scriptis 397.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΙΝΑ ΤΟΠΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ.

QVAEDAM LOCALIA MEDICAMENTA INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Galeni de compositione medicamentorum secundum loca Libri X.

COD. XVII. I. pag. 1. IN primis tribus Codicis foliis occurrunt Capita quaedam remediorum evacuantium, quorum primum inscribitur: Ὅσα ὀφθαλμῶν κενωτικὰ καὶ ἀποδακρυτικά. *Quae sint oculorum evacuantia & lacrymas cientia.* Inc. Τοῖς ἀποδακρυτικοῖς χρώμεθα ἐπὶ τῶν χρονίων, κ. λ. Vltimum περὶ κλυσμῶν διαφόρων. *De diversis lotionibus.* Des. imperfecte in verbis: ἢ κῶλον κατέψυκται· πηγάνου δὲ καὶ . . . . . Vnde autem fuerint desumta, nondum plane comperimus: forte sunt Galeni.

II. pag. 4. Γαληνοῦ περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους. *Galeni de compositione medicamentorum secundum loca* Libri X. Concordant quoad initium & finem cum cit. edit. Paris. Tom. XIII. pag. 319. In Codice singulis Libris suae praemittuntur argumentorum tabulae, quae in edit. desiderantur. In fine legitur: Ἐγράφη καὶ ἐτελειώθη μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὰς κη'. ἰνδ. α'. ἔτους . . . . . (1) *Scriptus & absolutus est* (hic liber) *mense Septembri die XXVIII. indict. prima, anno . . .* Mox subiicitur αὐτοχειρί, *Angeli Politiani liber emptus de Paulli physici Florentini. . .* (2) Eiusdem Politiani sunt notulae quaedam, quae passim in Codicis margine occurrunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. Ioannicii manum referens. Constat foliis scriptis 313.

ΑΕΤΙΟΥ ΛΟΓΟΙ Ε'. ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ Θ'. Ι'. ΙΑ'. ΙΒ'. ΙΓ'.

AETII SERMONES V. VIDELICET IX. X. XI. XII. XIII.

SIngulis Libris Capitum tabulae praecedunt, quorum primi quatuor initio & fine concordant cum illis, quos recensuimus supra in Codice II. huius Plutei a §. I. ad §. IV. inclusive, nisi quod in fine Libri XII. subiuncta leguntur heic quaedam *de ponderibus & mensuris*, quae deerant in illo. Vltimus vero Liber concordat cum illo Codicis VII. huius item Plutei §. I. COD. XVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu exaratus; sed quum postrema triginta octo folia ab alio scriptore recentissimo fuerint suppleta, nulla ipsius Ioannicii apparet subscriptio. Constat foliis scriptis 278.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΟΝ ΠΟΛΛΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

IATROSOPHION MVLTA CONTINENS INCERTI AVCTORIS.

IN primis quatuor foliis varia leguntur medica, unguentorum utplurimum confectiones pro diversis morbis continentia, manibus recentiorum Graecorum, ad quos Codex devenit, exarata, non illa quidem magni momenti. COD. XIX.

I. pag. 5. Ἰατροσόφιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον

(1) Anni nota ob laceratum Codicis marginem deperiit.

(2) Heic quoque reliqua una cum margine corrosa sunt.

χον διαφόρων φιλοσόφων ὅρυς τε καὶ μεθόδους, δυνάμεις τε φύσεων, ꝁ θεραπείας διαφόρων νοσημάτων, ἔτι τε καὶ τῶν ἐκ τῆς τοῦ Κοιράνυ βίβλυ ἀποθεραπευτικῶν· ἐν οἷς ꝁ περὶ τροφῶν κατὰ ἀλφάβητον. *Iatroſophion continens diverſorum philoſophorum definitiones & methodos, virtutes naturales, & curationes variorum morborum, & ex Therapeuticis Coerani; in quibus & de alimentis ordine alphabetico*. Primum Caput inſcribitur: Προοίμιον περὶ ὅρυ ἰατρικῆς, *Provemium de definitione medicinae*. Inc. Ἰατρική ἐςιν ἐπιςήμη νοσωδῶν ꝭ ὑγιεινῶν. Caput X. p. 8. *b.* inſcribitur Μελετίυ μοναχῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπυ, *Meletii monachi de natura hominis*. Inc. Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπυ κατασκευῆς, κ. λ. pag. 10. excerpta leguntur ex Democrito; & pag 11. ἐκ τῆς μικρᾶς τέχνης τῦ Γαληνοῦ, pag. 12. eiuſdem Galeni *de urinis*, pag. 16. *b.* 19. & 20. Hippocratis alia excerpta. Pag. 26. *b.* Caput quoddam legitur περὶ τεσσάρων ςοιχείων, *de quatuor elementis*. Vltimum Caput p. 31. *b.* inſcribitur: Πῶς ἕκαςον δεῖ βιῦν ἑκάςῃ ὥρᾳ, *Quomodo cuique vivendum ſit ſingulis anni tempeſtatibus*, ac deſ. διαλλάσσουσι τὰς τῶν ὡρῶν ἐκβάσεις. Auctor huiuſce Collectionis eſt Anonymus; Choeranus vero ille, de quo in adlato titulo mentio fit, Perſarum Rex fuit, eique tribuitur Liber Κυρανὶς inſcriptus, qui in variis adſervatur bibliothecis Graece manu exaratus, & hunc praefert titulum: Βίβλος Κοιρανὶς Φυσικῶν συμπαθειῶν καὶ δυσπαθειῶν, σύνταγμα Κοιράνυ βασιλέως Περσῶν. De quo vide plura apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 63. ſeq.

II. pag. 31. *b.* Sequitur *De alimentorum facultate* Tractatus alphabeticus cum brevi praefatione, cuius initium: Καὶ ταῦτα καλῶς ἐκθέμενοι, κ. λ. Finis: ἡ τοῦ ζητυμένυ εὕρεσις. Incipit a littera A hoc pacto: Ἡ ἐκ τῶν ἄρτων τροφὴ διαφέρει τετραχῶς, κ. λ. Deſ. in Ω, in verbis, ꝁ τὰ περὶ ταύτης ἐκ τῦ περὶ ἐκείνων λόγυ διαγνωσθήσεται. Et hunc ad eumdem auctorem pertinere, cuius erat ſuperior Collectio, docet titulus ſupra relatus.

III. pag. 82. *b.* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἀποθεραπευτικῆς Θεοφίλυ συλλέξαντος ταύτην ἐκ διαφόρων ξενωνικῶν βίβλων. *Initium cum Deo ſancto Therapeuticae Theophili, quam ipſe ex variis externis libris collegit*. Inc. Ὅτι μὲν ἀσήπτυ τῆς παρὰ φύσιν ὕλης τῆς φλεγματικῆς μενύσης. Deſ. ꝁ ἐπάνω τίθει καρυόφυλλα ψυκτὰ ζεματισμένα. Medici, quorum excerpta in hoc uberrimo Tractatu referuntur, ſunt Aëtius, Alexander, Coſmas Actuarius, Dioſcorides, ἐκ τῦ δυναμερῦ, Galenus, Hippocrates, Paullus, Philagrius, Romanus, Stephanus &c. Adfertur praeterea pag. 152. ἀλάτιον τοῦ ἁγίου ἀποςόλυ ꝁ εὐαγγελιςῦ Λυκᾶ. Pag. ead. *b.* ἕτερον ἀλάτιον τῦ ἁγίυ Ἀθανασίυ τοῦ μεγάλυ. Pag. 153. ἀντιφάρμακον τῦ βασιλέως κυρίου Βασιλείου τῦ Βουλγαροκτόνου.

IV. pag. 158. Περὶ δυνάμεως βοτανῶν ἐν συντόμῳ κατὰ ἀλφάβητον. *De virtute herbarum in compendio ordine alphabetico*. Incipit a littera A. Ἀβρότονον, θερμὸν ꝁ ξηρὸν ἐν τῇ τρίτῃ τάξει ꝁ ἀποςάσει. Deſinit in Ω in verbis, πλὴν δέ ἐςι ꝁ ῥυπτικόν.

V. pag. 168. *Iudicia quaedam aſtrologica in vitas, atque fortunas marium, & feminarum ſecundum ſigna Zodiaci*, initio mutila. Inc. . . . . . . Εἰ γεννηθῇ νεώτερος ἐν καιρῷ ζωδίου τοῦ ταύρου ἐτῶν γ΄. Deſ. ὅτι κακὸν θάνατον θέλει δώσειν. Phraſis haec pluribus in locis barbarum ac vernaculum Graecum redolet. Notandum eſt, finem huius Aſtrologici Tractatus, & initium ſequentis Opuſculi *de oleis* in principio Codicis eſſe requirendum, ubi folium unum huc pertinens, bibliopegi culpa male compactum reperies.

VI. pag. 189. *b.* Περὶ ἐλαίων. *De Oleis* brevis libellus. Inc. Ἄφθα, ἡ τῆς χαζαρίας γῆς, κ. λ. Deſ. ἔςω δὲ τῆς μὲν οἰνάνθης ὀγγίαι η΄, τοῦ δὲ ἐλαίυ . . . α΄.

VII. pag. 193. In ultima tandem pagina diverſa manus varia brevia excerpta medicamentorum confectiones continentia deſcripſit, inter quae videtur eſſe Γαληνοῦ σκοπικὸν περὶ ζωῆς ꝁ θανάτυ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. in cuius primo folio, quod cum Codicis ligneo integumento compactum eſt, legitur: Τοῦτο τὸ ἰατροσόφιον ἔνε (ſic) τῦ πάπα Μανουὴλ τοῦ Μαρμαρᾶ. Conſtat foliis ſcriptis 193.

ΑΕΤΙΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ.

AETII COMPENDIVM TRIVM LIBRORVM ORIBASII,

Scilicet

Aëtii contractae ex veteribus medicinae Libri quinque.

I. pag. 1. AEtii Libri V. priores, cum praeviis Capitum tabulis, quorum primi tres conveniunt cum illis Codicis XII. huius Plutei, praeter ſecundi finem, qui cum editione concordat. COD. XX.

II. pag. 161. *b. Liber IV.* Capita continens CII. inc. Τῆς περὶ τὸ σῶμα τἀνθρώπυ τέχνης μιᾶς ὔσης. Deſ. ꝁ χρίσματα μετρίως θερμαίνοντα. Incidit in cit. edit. a pag. 195. ad pag. 224.

III. pag. 191. *b. Liber V.* inſcribitur Περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαγνώσεως ꝁ θεραπείας, *De febrium cognitione & curatione*, & Capita continet CXLII. Inc. Τὸ μὲν διαιτητικὸν τῶν ὑγιεινῶν, κ. λ. Deſ. τὰ νευρώδη μόρια κεκτημένων. Ibid. a pag. 227. ad pag. 290.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. a Ioannicio exaratus, cuius ſeptem poſtrema folia manu recentiori ſuppleta ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 253.

ΑΕΤΙΟΥ ΑΜΙΔΗΝΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Η'. ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Θ. ΕΩΣ ΤΟΥ ΙϚ'.

AETII AMIDENI LIBRI MEDICINALES VIII. A IX. VIDELICET VSQVE AD XVI.

COD. XXI. Continet hic vetustissimus Codex *Aëtii contractae ex veteribus medicinae Libros VIII. posteriores*, cum Capitum argumentis in singulos, & quidem ita:

I. pag. 1. Liber IX. Capita continens LIV. & eadem inscriptione instructus, atque in Codice II. huius Plutei §. I. inc. Οὕτως χρή. Des. ϗ δίδε ε' ἢ ζ' πρὸς δύναμιν. In cit. edit. a pag. 529. ad pag. 620. Huius Libri praeter priores sexdecim paginas, reliquae omnes manu recenti ac valde perita sunt suppletae; veterum vero paginarum quae adhuc supererant, quum corrupti essent superiores margines, novo folio restaurati sunt, in eoque eadem recentior manus, quae perierant fragmenta reparavit.

II. pag. 59. Liber X. Capitibus constans XXVII. quoad titulum, initium, & finem concordat cum dicto Codice §. II. In hoc tamen post finem Libri appendix quaedam adiecta est varia continens medicamenta pro iisdem morbis, de quibus in Libro agitur. Huius quoque Libri priores sex paginas recentior eadem manus, de qua supra, supplevit.

III. pag. 84. Liber XI. Capitum numero, Libri titulo, initio, ac fine cum dicto Codice §. III. concordans, appendicem habet in fine unius circiter paginae, medicamenta πρὸς δυσουρίαν continentem.

IV. pag. 105. Liber XII. item consimilis dicto Codici appendicem habet unius circiter folii, medicamenta varia & unctiones πρὸς ἰσχιάδα ϗ πρὸς ποδάγραν exhibentem.

V. pag. 132. Libro XIII. qui item numero Capitum, initio ac fine cum dicto convenit Codice §. V. praefigitur titulus: Περὶ τῶν δακέντων ζώων, ϗ τῶν ἰοβόλων θηρίων, καὶ περὶ τῶν πολυχρήςων ἀντιδότων, ϗ περὶ ἐλεφαντιάσεως ϗ κνισμονῆς ϗ ψωριάσεως. *De noxiorum animalium morsu, & de bestiis virus eiaculantibus, & de antidotis multae utilitatis; & de elephantiasi, pruritu, & scabie*. Huic quoque subiicitur appendix, quae quum in fine mutila videatur, eadem vetusta manus in margine adscripsit: λείπει τι, ἀλλ' οὐκ Ἀετίε.

VI. p. 165. Libro XIV. qui Capita continet LXXXVII. titulus praeit: Περὶ ἑδρικῶν, αἰδοικῶν ϗ τῶν περὶ τὸ ὄσχεον παθῶν· περὶ τῶν ἐμβαλλομένων ταῖς ἐμπλάςροις ἁπλῶν φαρμάκων· περὶ τῶν ἐναίμων τραυμάτων ϗ φλεγμονῶν, ἀποςημάτων, παλαιῶν ἑλκῶν. λέγεται ἐν αὐτῷ ϗ περὶ μυρμηκίων, ἀκροχορδόνων, θύμων, παρατριμμάτων, φλυκταίνων, ἑρπήτων, ἐρυσιπελάτων. *De sedis, pudendorum, & scroti adfectionibus, ac de simplicibus medicamentis, quae in emplastra coniiciuntur; ac de cruentis vulneribus, & inflammationibus, abscessibus, ulceribus veteribus. Agitur in hoc etiam de verrucis formicariis, & callosis, tuberculis, intertrimentis, pustulis, herpetis & erysipelatis*. Appendix accedit trium circiter paginarum.

VII. p. 199. *b*. Liber XV. Capita continens XVIII. titulum habet: Περὶ οἰδημάτων σκίρρων, χοιράδων, μελικηρίδων, ϗ τῶν ὁμοίων· καὶ ἐμπλάςρων διαφόρων σκευασίαι. *De tumoribus laxis, itemque duris, & de strumis, ac similibus; nec non diversorum emplastrorum apparatus*. Inc. Ὥσπερ ἐπὶ τῷ χολώδει, κ. λ. Des. ϗ πολὺ αὐτὸν ἑψήσας. Tum appendix variarum unctionum unius circiter paginae. Huius Libri quatuor folia suppleta sunt ab eadem recenti manu.

VIII. p. 222. Liber XVI. inscribitur: Περὶ γυναικείων παθῶν. *De mulierum adfectionibus*. Capita autem continet CLIX. & quoad initium & finem concordat cum Codice VII. §. III. In fine appendicula item subiicitur.

IX. pag. 251. Sequitur Tractatus medicus initio, ac fine mutilus, quem non vulgari adhibita diligentia, tandem comperimus, ad Palladium pertinere, & esse *fragmentum sextae & septimae sectionis ipsius scholiorum in Hippocratis de popularibus morbis librum sextum*. Incipit a verbis .... ἐπιφέρει θαυμαςὸν λόγον, ὅτι ζητ .. ταῦτα πάντα, ἐφ' ὧν τὴν δύναμιν ἔχουσιν, κ. λ. Desinit autem in verbis: τὸ νεφρητικὸν ἔλαβεν εἰς .....

Cod. Graec. membranaceus Ms. in 4. mai. Saeculi XIII. charactere minuto, ac per compendia exarato. Constat foliis scriptis 256.

ΣΧΟΛΑΙΑ ΤΗΣ Ϛ'. ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ.

SCHOLIA VI. DE MORBIS VVLGARIBVS.

I. pag. 1. Σχόλαια τῆς ϛ' ἐπιδημίας ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίε σοφιςοῦ. *Scholia in Librum VI. Epidemiorum Hippocratis, ex ore Palladii sophistae*, in sectiones VIII. distributa. Praecedunt Prolegomena, quorum initium est: Ἄρτι ταῖς μεθόδοις τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων ἐκκόψαντες. Finis vero: καινότερον ϗ ὑψηλότερον. Sectio I. post Hippocratis verba, Οἱ κόσησιν ἐξ ἀποφθορῆς, κ. λ. inc. Ἐνταῦθα πλείονες φέρονται γραφαί· ἢ γὰρ ὁπόσαις, ϗ ὁκόσαις, ἢ ὁκόσοισιν, κ. λ. Vltima des. ἀλλ' ἐτελεύτησεν ϑ βραδέως γενομένη ἐπίληπτος. Hunc Palladii Commentarium, quem vulgasse Charterium in edit. Hippocr. & Gal. Paris. MDCLXXIX. fol. Tom. IX. adserit Fabricius Bibl. Graec. Vol. I. pag. 850. & Vol. IX. p. 12. frustra in dicto Tomo & in aliis requiras; quum tamen, quod mireris, in indice Operum universali, Tomo primo praemisso, inter ea, quae nono continentur Tomo, hic quoque Commentarius recenseatur. COD. XXII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 71.

FINIS PLVTEI LXXV.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXX.

CODEX I.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

THEOPHILI INSTITVTIONES LEGALES.

Vatuor Institutionum Libri, a Theophilo Antecessore ex Latino in Graecum translati. Ipsorum recensionem vide in Codice XVI. Plut. X. Catalogi nostri Tom. I. p. 485. ubi singulorum Librorum initium ac finem protulimus; cum ipso enim concordant, si titulorum Indicem Operi praemissum excipias, qui in hoc desideratur. Heic quoque post finem Libri quarti eadem brevis appendix *de publicis iudiciis* occurrit, quam in dicto Codice innuimus. Plures huius Graecae versionis prodierunt editiones; recentior vero, ac locupletior est, quam cit. loc. indicavimus, quamque in recensione illius Codicis prae manibus habuimus. Fuit autem Theophilus iste, sive, ut appellat Cuiacius, Theophilitzes, Graecus Institutionum Iuris interpres, Theophilo illo Iustiniani aequali, quo Imperator in Institutionibus & Pandectis componendis usus fuit, longe iunior, & circa Constantini Porphyrogeniti tempora clarus; de cuius Graeca Institutionum paraphrasi adferre lubet Petri Danielis Heinsii iudicium, quod edidit Libro II. de Claris Interpretibus pag. 133. hisce verbis: *Iustiniani Institutiones Graece retulit Theophilus Antecessor, elegenti quidem & erudita, sed prolixissima paraphrasi, in quo sapientissimi Imperatoris sapientissimae sanctioni minime paruit, quae legum vetitis interpretationibus reliquis & interdictis, solam eam, quae esset κατὰ πόδα probavit.*

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. notulis nonnullis adspersus in margine, tineisque in primis praesertim ac postremis foliis valde corruptus. Constat foliis scriptis 151.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΝΟΜΙΚΑΙ.

INSTITVTIONES LEGALES.

IN primis duobus foliis occurrit Πίναξ τετραβίβλου. *Tabula Tetrabibli*, seu *tabula exhibens titulos quatuor Institutionum Librorum* iuxta Theophili paraphrasim Graecam, quorum summa eadem cum illa est, quam innuimus in memorato Codice XVI. Plut. X. loc. cit. COD. II.

I. pag. 3. Occurrit primo loco Ἐκλογὴ κατὰ σύνοψιν . . . . (1) *Ecloga secundum synopsim* . . . . seu Tractatus Legalis valde longus, in quo praecipue περὶ ἐνοχῶν, & περὶ ἀγωγῶν, *de obligationibus, & actionibus* earumque variis speciebus agitur. Inc. Ἐνοχή ἐστι δεσμὸς δίκαιος, δι' ὃν, κ. λ. Des. καὶ ἔσχατος, ὡς μὴ ἔχων τὸν ἑπόμενον. δίγεστον α' τοῦ η' τίτλ. τοῦ λη' βίβ.

II. pag. 46. *b.* Sequitur *Interpretatio Graeca vocum Latinarum*, quae in Legalibus Libris occurrunt, quaeque per litteras alphabeti digestae sunt. Inc.

Ἀδιτεύοντι, προσερχομένῳ.
Ἀδγνάτος, προσγενὴς ἐξ ἀῤῥενογονίας.
Ἀλῦμνος, θρεπτὸς, ὁμογάλακτος.
Ἀβιντεστάτωρ, ἐξ ἀδιαθέτου, κ. λ.

Des.

Φακουλτατίβους, τῶν ὑπαρχόντων.
Φραυδάτωρ, ἀπατάων, ἢ ἀποστερητής.

Glossaria varia in Constitutiones Imperatorum, quae Basilicorum libris continentur, & in alia monumenta Iuris Graeco-Romani, ex Codicibus Mss. Regis Galliae descripsit, & ad calcem Observationum, & Emendationum in synopsin Βασιλικῶν edidit Carolus Labbeus Paris. MDCVI. in 8. quam nos editionem hoc loco consuluimus. Quare in hoc nostro Codice habentur particulae tantum

(1) Reliquum tituli evanuit.

tum sunt ex uberrima illa Labbei Collectione; *omnes* enim (verba Labbei sunt in praefat. ad Iacobum Augustum Thuanum) *quas nancisci potui, a me collectae, & in unum corpus redactae ac emaculatae* (glossae) *in lucem nunc prodeunt &c.* De huiusmodi lexicis iuridicis, sive glossis nomicis plura vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 570. seq.

III. pag. 53. *b. Liber IV. Institutionum iuxta Theophili versionem*, incipiens a titulo V. qui est περὶ ἀγωγῶν τῶν ὡς ἀπὸ ἁμαρτίας φυομένων, usque ad finem, omissis praeterea Titulis VII. IX. & XI. Inc. Εἰπόντες τὰς ἀπὸ δελίκτων ἀγωγὰς, κ. λ. Des. τοῖς ἀναγινώσκουσι προσγενήσεται. Hi tamen septem Tituli, hoc loco praetermissi, redduntur inferius.

IV. pag. 77. *b. Tetrabiblos*, seu *Quatuor Institutionum Libri a Theophilo Graece redditi*, quorum primi tres integri, initio ac fine concordant cum iis, quos recensuimus in memorato Codice XVI. Plut. X. Quarti vero habentur tantummodo Tituli septem, qui sunt I. II. III. IV. VII. IX. & XI. quot nimirum omissi fuerant superius, ut innuimus praecedenti paragrapho.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. mendose exaratus; nam praeter accentuum ac spirituum σφάλματα satis crebra, ο pro ω, & η pro ι, & pro ει passim usurpat: cuius rei exemplum sunto illa, quibus clauditur Titulus IV. Libri IV. ita exarata: συγχωρηθῆσαν ὕβρην οὐ δύναται κηνῆν, pro συγχωρηθεῖσαν ὕβριν οὐ δύναται κινεῖν. Constat foliis scriptis 210.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

PARAPHRASIS ETHICORVM ARISTOTELIS AD NICOMACHVM INCERTI AVCTORIS.

COD. III. Continet hic Codex optimae notae *Paraphrasim in decem Aristotelis Libros Moralium ad Nicomachum*, nullo auctoris nomine apposito. Libri primi inscriptio & initium sequens est; Παράφρασις τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων α'. κεφ. α'. Ὅτι ἐστί τι ἔσχατον τέλος, πρὸς ὃ πᾶσαι τάττονται αἱ ἀνθρώπιναι πράξεις. *Paraphrasis Aristotelis Librorum Moralium ad Nicomachum Lib. I. Cap. I. Quod est quidam ultimus finis, ad quem omnes hominum ordinantur actiones.* Inc. Ἐν πάσῃ τέχνῃ καὶ μεθόδῳ ἀγαθόν τι ζητοῦμεν, κ. λ. Liber ultimus des. καὶ πῶς ἑκάστη ταχθεῖσα, καὶ τίσι νόμοις καὶ ἔθεσι χρωμένη, τοῖς πολιτευομένοις λυσιτελήσει, λέγομεν οὖν ἀρξάμενοι. Videtur mutilus. Haec eadem Paraphrasis, item ἀδέσποτος, exstat etiam Ms. in Bibl. Caesar. Vindob. Codice Philosoph. IX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 7. Edita autem fuit Lugd. Batav. MDCVII. in 4. Graece primum sine nomine auctoris; deinde sub Andronici Rhodii nomine cum Latina Danielis Heinsii versione anno MDCXVII. in 8. recusa tandem Cantabrigiae MDCLXXIX. in 8. Plura de hoc Opere vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 150. Interim notandum, in calce Libri, qui in Codice inscribitur ζ'. seu *VI.* pag. nimirum 97. sequentem legi subscriptionem ab eadem scriptoris manu rubrica exaratam: Τὸ βιβλίον γέγονε δι' ἐξόδου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Ἰωάσαφ μοναχοῦ τοῦ Καντακουζηνοῦ ἐν ἔτει ,ϛωοε'. μηνὸς Νοεμβρίου κδ'. ἰνδ. ε'. *Liber factus est sumtibus piissimi & Christi amantis Imperatoris nostri Ioasaphi monachi Cantacuzeni anno 6875.* (Christi MCCCLXVII.) *mensis Novembris die XXIV. indict. V.* (1) A sequenti Libro, qui in Codice inscribitur η'. sc. *VII.* usque ad finem nova manus scriptoris occurrit. Notandum autem est, a Cap. VI. Libri VIII. usque ad finem Codicis omissos fuisse Capitum titulos, ac numerationem, vacuo tamen spatio ad ipsos excipiendos relicto. Cantacuzenus autem ille, cuius in adlata subscriptione mentio fit, est Ioannes Cantacuzenus Imperator, qui sponte deposita purpura in monasterium Manganorum secessit, sumtisque monasticis vestibus, nomen pro more mutavit. Ioasaph postea dictus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. partim, partim vero Saec. XV. Constat foliis scriptis 180.

ΝΟΜΟΙ ΤΙΝΕΣ.

LEGES QVAEDAM.

Seu potius

Iustiniani Novellarum Constitutionum Liber.

COD. IV. Praecedit Novellarum numero CLXVIII. tabula initio mutila, unius folii defectu. Incipit enim a verbis . . . . . . παρὰ ἰδιώτου γενομένην εἰς τὸν βασιλέα δωρεὰν, κ. λ. quae spectant ad Titulum Novellae LII. Sequuntur deinde pag. 3. Novellae ipsae Imperatoris, quarum prima est περὶ τῶν κληρονόμων καὶ τοῦ Φαλκιδίου, *de heredibus & Falcidia*; & post inscriptionem inc. Ἐνασχολουμένοις ἡμῖν περὶ τὰς ἁπάσας τῆς πολιτείας φροντίδας, κ. λ. ut in ipsarum editione Graeca Parisf. curante Gregorio Haloandro A. MDXLII. in 8. pag. 1. Progrediuntur autem eodem ordine, quo exstant in dicta editione, usque ad Novellam CLXIII. περὶ κουφισμῶν δημοσίων, *de relevationibus vectigalium*, quae desinit in verbis, ἢ καὶ ἄλλην ἀρχὴν ἀπαγορεύοντες βουλευταῖς τε καὶ . . . . quae incidunt ibidem in p. 434. *b.* (per errorem 424.) lin. 20. Reliqua mutilato Codice desiderantur. Animadvertendum heic est tabulam Novellarum, quae primas duas

(1) Male legit Montfauc. istam subscriptionem, quam Latine referens Palaeogr. Graec. pag. 71. ait, scriptum fuisse *anno 6872. Christi 1364. mense Martii 24. indict. 5.* eumdemque errorem iisdem prorsus verbis repetit in suo Catalogo.

duas Codicis paginas occupat, tribus titulis in fine longiorem esse, quam in editione, ubi Titulos tantummodo CLXV. continet. Etenim Titulus ρξϛ'. est περὶ ἐπιβολῶν. Tit. ρξζ'. γενικὸς μέγιστος τύπος, πῶς δεῖ στέλλεσθαι ἐπὶ νομῆς Βάσσου ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου. Tit. ρξη' περὶ ἐπιβολῶν. Non omittendum praeterea est, exemplar illud, ex quo Codex hic descriptus est, quum male fuisset compactum, amanuensi non satis perito ansam dedisse, ut in iis exscribendis ordinem nonnullarum imprudens inverteret. Etenim post verba, καθεστάναι καὶ ἐπιμέλειαν, quae pertinent ad Novellam CXXXIII. (edit. cit. p. 386. lin. 5.) immediate sequuntur in eadem linea verba, ταύταις τε καὶ πρός γε Λυκαονίᾳ καὶ Λυδίᾳ, κ. λ. quae spectant ad Novellam CXLV. (edit. pag. 406. lin. ult.) Omissa autem hoc loco, redduntur postea inter verba εὐγενεστάτῳ μου ἐγγόνῳ, & ἐκβαίνειν τὸν τοῦ πράγματος ὅρον, κ. λ. Novellae CLIX. (edit. pag. 425. lin. 18.)

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. vetustate aliquantum corruptus, & a pag. 144. usque ad finem alia manu suppletus. Constat foliis scriptis 194.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

Ac praeterea

Eiusdem Vitae aliquot.

COD. V. PLutarchi Operum, quae in hoc continentur Volumine, & quorum duplex praemittitur index Graecus alter (1), alter Latinus, series sequens est:

I. pag. 3. *De virtute, & vitio*. Exstat in eius Operum edit. Graec. Lat. Paris. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 100.

II. pag. 4. *De liberorum educatione*. Ibid. pag. 1.

III. pag. 11. *Quomodo quis suos in virtute paranaa sentire possit profectus*. Ib. p. 75.

IV. pag 16. *b. De his, qui sero a Numine puniuntur*. Ibid. p. 548.

V. pag. 27. *b. De capienda ex hostibus utilitate*. Ibid. pag. 86.

VI. pag. 30. *Quomodo adolescens poëtas audire debeat*. Ibid. pag. 14.

VII. pag. 40. *b. Quomodo possit adulator ab amico internosci*. Ib. pag. 48.

VIII. pag. 55. *b. Qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. p. 539.

IX. pag. 60. *b. De cohibenda ira*. Ibid. pag. 452.

X. pag. 66. *b. De curiositate*. Ibid. pag. 515.

XI. pag. 70. *b. De animi tranquillitate*. Ib. pag. 464.

XII. pag. 77. *b. De vitioso pudore*. Ibid. pag. 528.

XIII. pag. 82. *De fraterno amore*. Ibid. pag. 478.

XIV. pag. 90. *De garrulitate*. Ib. p. 502.

XV. pag. 97. *De auditione*. Ib. p. 37.

XVI. p. 102. *b. De amicorum multitudine*. Ibid. p. 93.

XVII. pag. 104. *b. De cupiditate divitiarum*. Ibid. pag. 523.

XVIII. pag. 107. *De fortuna*. Ib. p. 97.

XIX. pag. 108. *b. Animi ne, an corporis adfectiones sint peiores*. Ibid. pag. 500.

XX. pag. 109. *b. Aqua ne, an ignis sit utilior*. Ibid. pag. 955.

XXI. pag. 111. *b. De superstitione*. Ibid. pag. 164.

XXII. pag. 115. *b. De consolatione ad Apollonium*. Ibid. p. 101.

XXIII. pag. 125. *Consolatio ad uxorem suam*. Ibid. pag. 608. In Codice multis scatet lacunis.

XXIV. pag. 127. *b. De exsilio*. Ibid. pag. 599.

XXV. pag. 132. *Galba*. Tom. I. p. 1053.

XXVI. pag. 139. *Otho*. Ibid. pag. 1066.

XXVII. pag. 144. *Bello ne, an pace clariores fuerint Athenienses*. Tom. II. p. 345.

XXVIII. pag. 147. *b. Quod maxime cum prinotpibus viris philosopho disputandum sit*. Ib. pag. 776.

XXIX. pag. 149. *b. Praecepta de tuenda sanitate*. Ibid. pag. 122.

XXX. pag. 158. *An seni gerenda sit respublica*. Ibid. pag. 783.

XXXI. pag. 166 *Convivium philosophorum*. Ibid. pag. 146. ubi inscribitur: *Septem sapientum convivium*.

XXXII. pag. 176. *b. De Iside & Osiride*. Ibid. pag. 351.

XXXIII. pag. 195. *b. De virtutibus mulierum*. Ibid. pag. 242.

XXXIV. pag. 207. *Praecepta coniugalia*. Ibid. pag. 138.

XXXV. pag. 211. *b. Ad Principem ineruditum*. Ibid. p. 779.

XXXVI. pag. 213. *b. De esu carnium Oratio I* Ibid. pag. 993.

XXXVII. pag. 215. *b. De esu carnium Oratio II.* pag. 996.

XXXVIII. pag. 216. *b. De fato*, in fine mutila. Ibid. pag. 568.

XXXIX. pag. 220. *b. Quaestiones Platonicae*. Ibid. pag. 999. In Codice incipiunt a verbis: Τί δήποτε τὴν ψυχὴν ἀεὶ πρεσβυτέραν ἀποφαίνων τοῦ σώματος, κ. λ. quae incidunt in pag. 1002. lin. 50.

XL. pag. 225. *De Musica*. Ibid. p. 1131.

XLI. pag. 234. *b. Compendium commentarii, quo ostenditur, Stoicos absurdiora, quam poëtas dicere*. Ibid. pag. 1057.

XLII. pag. 235. *Comparationis Aristophanis & Menandri breviarium*. Ibid. p. 853.

XLIII. pag. 236. *Excerpta quaedam ex eius commentario de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ib. pag. 1030.

XLIV.

(1) Index Graecus desinit in titulo Sermonis LIII. qui est περὶ ἀρετῆς ἠθικῆς.

XLIV. p. 237. *b. Quod ne suaviter quidem vivi possit secundum Epicuri decreta*. Ibid. pag. 1086.

XLV. pag. 249. *An recte dictum sit, Latenter esse vivendum*. Ibid. p. 1128.

XLVI. pag. 250. *b. An vitiositas ad infelicitatem sufficiat*. Ibid. pag. 498.

XLVII. pag. 251. *b. De amore prolis*. Ib. pag. 493.

XLVIII. pag. 254. *De invidia & odio*. Ib. pag. 536.

IL. pag. 255. *De unius in republica dominatione, populari statu, & paucorum imperio*. Ibid. pag. 826.

L. pag. 256. *Amatoriae narrationes*. Ibid. pag. 771.

LI. pag. 258. *Quaestiones naturales*, in fine mutilae. Ibid. pag. 911.

LII. pag. 263. *b. De placitis philosophorum Libri V.* cum elencho Capitum singulis praevio, qui tamen ferme evanuit. Ibid. a pag. 874. ad pag. 911.

LIII. pag. 281. *De virtute morali*. Ibid. pag. 440.

LIV. pag. 287. *De primo frigido*. Ibid. pag. 945.

LV. pag. 292. *b. De Homero*, seu *Homeri Vita*, de qua vide Codicem VII. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. p. 305. §. VIII.

LVI. pag. 317. *b. Virtutem doceri posse*. In dicta edit. Paris. Tom. cit. p. 439.

LVII. pag. 318. *De Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

LVIII. pag. 321. *De Alexandri fortuna, vel virtute Orationes duae*. Ibid. a pag. 326. ad pag. 345.

LIX. pag. 326. *b. Praecepta gerendae reipublicae*. Ibid. pag. 798.

LX. pag. 336. *b. Apophthegmata*, seu *scite dicta Regum & Imperatorum*. Ibid. p. 172.

LXI. pag. 350. *b. Apophthegmata Laconica*. Ibid. a pag. 208. ad pag. 242. ubi in duas partes distributa sunt, quarum altera *Apophthegmata*, altera *Instituta Laconica* inscribitur.

LXII. pag. 365. *Parallela*, seu *historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio*. Ib. pag. 305.

LXIII. pag. 369. *Capitulorum descriptio*, hoc est, *Quaestionum Romanarum solutio*. Ib. pag. 263.

LXIV. pag. 383. *Quaestiones Graecae*. Ibid. pag. 291.

LXV. pag. 388. *b. Vitae decem Rhetorum*. Ibid. pag. 832.

LXVI. pag. 396. *b. Quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

LXVII. pag. 399. *b. De vitando aere alieno*. Ibid. pag. 827.

LXVIII. pag. 401. *b. De Stoicorum repugnantiis*. Ibid. pag. 1033.

LXIX. pag. 412. *Terrestria ne, an aquatilia animalia sint callidiora*. Ibid. pag. 959.

LXX. pag. 423. *b. De εἶ apud Delphos*. Ib. pag. 384.

LXXI. pag. 428. *De oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

LXXII. pag. 440. *Convivalium disputationum Libri primi quatuor*. Ibid. a pag. 612. ad pag. 672. Ipsorum quartus desinit imperfecte, ut in edit. singulis autem elenchus problematum praecurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 464.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ.

COMPENDIVM LEGVM.

ANtonius Augustinus in primo Voluminis folio, eorum quae in ipso continentur summam sequenti indiculo, more suo, *αὐτοχειρὶ* ita descripsit: COD. VI.

Hoc Volumine continentur

Epitome legum hac inscriptione πρόχειρος τῶν νόμων auctoris incerti: fortasse Scleri est Romani protospatharii, aut Nicolai, aut Magni Droggarii, quorum postremae Novellae inscriptione mentio.

Michaëlis Iudicis Compendium: nam sic legimus: Μιχαὴλ κριτοῦ καὶ ἀνθυπάτου τοῦ Ἀτταλειάτου πρόχειρος.

Alterum Compendium τῶν πεντήκοντα τίτλων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ ἐμβάτου, *in quo quaedam Constantini Leontisque CC. praefatio. In extremo leguntur de quibusdam legibus nonnulla Capita. Item* περὶ ἀγωγῶν καὶ ἐνοχῶν, καὶ περὶ ἐγκλήτων καὶ κανόνων. *Deinde subsequitur index Latinorum verborum, quibus utuntur necessario Graeci Iurisconsulti. Praeterea fragmenta* περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων, *& aliquorum capitum iuris.*

Institutiones Iustinianeae de Latinis Graecae, auctore Theophilo, quibus de nuptiis nonnulla coniunguntur.

Aliud Compendium Basilici, auctoris incerti. τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου ἐν ἐπιτομῇ τῶν νόμων.

Aliud Michaëlis Pselli versibus iambis πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκα ἐν πρὸς τάξεως (sic) τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως. *In fine* περὶ δικῶν (sic) ἀγωγῶν.

Item aliud Magni Eustathii, sed multo ceteris diffusius explicatiusque, ὅπερ παρὰ μὲν τινων ὀνομάζεται πεῖρα, παρὰ δέ τινων διδασκαλία ἐκ τῶν πράξεων τοῦ μεγάλου Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου. *Hoc, singulis fere legibus subscribuntur nonnullae Magistri, atque Patritii Baasacii atque quidem veteres interpretationes: citantur Indices, nec non legum Doctores Stephanus, Ioannes, Locrerus, Phoryssas, Thylacas, Protospatharius Romanus Sclerus. Saronites, Droggarius & alii.* Haec summatim Augustinus: nos eadem paullo enucleatius more nostro persequamur.

I. pag. 2. In hac pagina duo indices occurrunt. Primus Titulos complectitur XIII. & ita inscribitur: Πίναξ ὧν περιέχει τίτλων ὁ παρὼν πρόχειρος τῶν νόμων. *Tabula Titulorum,*

quos continet praesens Legum prochiros, sive Promtuarium. Primus Titulus est περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης, *de lege & iustitia*. Vltimus περὶ πρὸ γάμου, κ̔ διὰ γάμου δωρεᾶς, *de dono ante nuptias, & propter nuptias*. Secundus index inscribitur: Τίτλοι τοῦ προχείρου τοῦ Ἀ'τελειώτου. *Tituli Manualis Attaliotae*, qui sunt LII. Horum primus περὶ καταςάσεως ἀνθρώπων, κ̔ διαιρέσεως προσώπων καὶ πραγμάτων, κ̔ ποιοτήτων αὐτῶν, *de statu hominum, & divisione personarum & rerum, & earum qualitatibus*. Vltimus περὶ νόμε Ἰ'ελίε, *de lege Iulia*. Praedictos indices versiculi quinque iambici subsequuntur, qui ita habent:

Ἐ'κ τοῦ προχείρε τούσδε τοὺς τίτλες νόμου
Φιλακροάμων ἅπας ὑπάρχων νόει.
Γέγραφα δ' αὐτὺς ἐν μέρει τοῦ βιβλίε
Ὡ'ς εὑρεθέντας πλείονας δηλεμένων
Τεσσαράκοντα τῶν προοιμίων τίτλων.

Pag. 3. Occurrit primus Legum delectus compendiarius, primo indici, quem innuimus respondens, Titulis constans XIII. quorum prior inc. Νόμος ἐςὶ κοινὸν παράγγελμα, κ. λ. Vltimus des. λαμβάνει καὶ τὸ λοιπὸν ἡ μήτηρ. Habetur autem in Iure Graeco Romano Ioannis Leunclavii, per Marquardum Freherum edito Francof. MDXCVI. fol. Tom. II. pag. 79. seqq. Leoni & Constantino Augg. tributus, quorum praefatio praecurrit, quae in Codice desideratur, concordat autem usque ad Titulum IX. inclusive, nimirum usque ad pag. 98. Titulus deinde X. in Codice περὶ ἐκκλησιαςικῶν, in editione non occurrit; Titulus XI. περὶ τάξεως ϗ κριτηρίων, est X. in edit. Reliqui duo, nimirum XII. περὶ συμβολαίων, & XIII. περὶ πρὸ γάμου κ̔ διὰ γάμου δωρεᾶς, in edit. item desiderantur; ubi tamen Delectus hic compendiarius multo longior est, utpote Titulis constans XXVIII.

II. pag. 17. Νεαρὰ τοῦ εὐσεβῦς βασιλέως κυροῦ Ἀ'λεξίε τοῦ Κομνηνοῦ περὶ γαμηλίων συναλλαγμάτων. *Novella pii Imp. D. Alexii Comneni de contractibus matrimonialibus*. Inc. Ἡ' μὲν παλαιὰ κ̔ πρεσβυτέρα νομοθεσία. Des. κατεργαζόμενοι συνανας ροφῆς. Exstat in cit. Iure Graec. Rom. Tom. I. Lib. II. pag. 126. sub titulo diverso.

III. pag. 19. Τοῦ Κυροπαλάτε κυροῦ Νικολάου (1) καὶ μεγάλε Δρουγγαρίου τῆς βίγλας τοῦ Σκληροῦ ὑπομνήσαντος, κατεπέμφθη ἡ παροῦσα λύσις παρὰ τοῦ θεοςέπτου κ̔ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Ἀ'λεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, περὶ τῶν ἐγκαλεμένων κατὰ ἀποφάσεως δικαςικῆς. *Facta suggestione a Domino Nicolao Sclero, Curopalate, magnoque Vigilum Druncario, missum fuit hoc responsum a coronato divinitus, & sancto Imperatore nostro Domino Alexio Comneno de iis, qui a sententia iudicis provocant*. Inc. Ἀ'γαθόν σοι ζῆλον. Des. τῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου ὁριςέντων. Ibid. Tom. II. pag. 186.

IV. pag. ead. *b*. Μιχαὴλ κριτοῦ κ̔ ἀνθυπάτε τοῦ Ἀ'ταλειώτου (2) πρόχειρος. τὸ δὲ μηνὶ Ἰ'αννυαρίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ. διὰ γραμμάτων τοῦ βασιλέως ἐρυθρῶν, καὶ ἡ διὰ κηροῦ σφραγίς. *Michaëlis Attaliotae Iudicis, & Proconsulis Prochiros*, seu *Manuale Iuris. Mense Ianuario, indict. VII. cum litteris Imperatoris rubris, & sigillo cereo* (3). Incipit Praefatio: Μέλλων, ὦ θειότατε βασιλεῦ. Des. κ̔ ἔςαι ἡ ἐπιγραφὴ οὕτως. Primus Titulus *de statu personarum &c.* uti diximus §. I. inc. Πάντες ἄνθρωποι ἢ δοῦλοι, κ. λ. Vltimus Titulus, nempe LII. (4) qui inscribitur Νόμος Ἰ'έλιος περὶ τῶν ἐν μοιχείᾳ ἐνεχομένων, κ̔ περὶ φθορᾶς παρθένων καὶ χηρῶν, *Lex Iulia de adulteris, & de stupro virginum & viduarum*, des. καυλοκοπείσθωσαν. Habetur & hoc Opus loc. cit. p. 1. seqq. sub titulo *Operis de Iure, sive Pragmaticae, Michaëlis Ducae Imp. iussu factae*, multo tamen longius, quam in nostro Codice, Titulis enim constat XCV. Progrediuntur autem Tituli eodem ordine cum editis usque ad LXII. περὶ ἀπελατῶν, *de abigeis*, qui in Codice est LI. eo quod plures in unum coalescant; qui vero sequuntur in edit. usque ad LXX. omnes in Codice desunt, nec non reliqui omnes a LXXI. usque ad finem.

V. pag. 46. Sequitur Legum Compendium Titulis quinquaginta compositum, cum praefatione quadam historica in principio, sine auctoris nomine, quae inc. Τῆς νομικῆς μεγαλοφυῦς δικαιοσύνης τὸ μέγεθος κραταιότατόν ἐςι, κ. λ. Des. ἀπαρξάμενοι ἐν πρώτοις, ὅθεν καὶ ἡ ἐξ ἡμῶν φύσις τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. Praefationem excipit Titulorum quinquaginta tabula, cui titulus: Πίναξ τῶν πεντήκοντα τίτλων ἐκτεθέντων παρὰ ἐμβάτου. *Tabula quinquaginta Titulorum expositorum ab Embato* (5). Primus est περὶ συναινέσεως μνηςείας, *de consensu sponsalium*. Vltimus Νόμος Ῥ'οδίων ναυτικὸς, περὶ ναυκλήρων καὶ ναυτῶν καὶ πανδοχέων, κ̔ τῆς κατ' αὐτῶν κ̔ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωγῆς. *Lex Rhodiorum Nautica, de naucleris & nautis, & stabulariis, & de actione contra ipsos, & pro ipsis*. Subiicitur deinde distichon:

Θεὸς νόμον δέδωκεν ἀνθρώποις πάλαι,
Ο'ὕτως ἀτασθάλων γε παύσοιτο βλάβη.
Deus legem dedit quondam hominibus,
Vt improborum quidem cesset noxa.

Tum aliorum Capitum, seu Titulorum extra numerum index, eorum nimirum, quorum recensionem dabimus paullo post a §. VI. ad §. XVI. inclusive. Pag. 49. alia occurrit praefatio ita inscripta: Ἐ'ν ὀνόματι τοῦ κυρίε καὶ Θεοῦ κ̔ σωτῆρος ἡμῶν Ἰ'ησοῦ Χριςοῦ αὐτοκράτορες Καίσαρες Βασίλειος, Κωνςαντῖνος, καὶ Λέων νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, ἀεὶ σεβαςοὶ, πιςοὶ, αὔγεςοι. *In nomine Domini & Dei & servatoris nostri Iesu Christi Imperatores Caesares Basilius, Constantinus, & Leo, victores, tro-*

phae-

(1) In edit. legitur Νικήτα pro κυροῦ Νικολάε.
(2) In edit. Ἀ'τταλιάτε.
(3) Haec mensis & indictionis nota, amanuensis errore, heic perperam apposita fuit, quum ad superius Alexii Comneni Responsum pertineat.

(4) In edit. est Tit. LXX.
(5) Montfauc. in suo Catalogo legit *Symbatio Protospathario*. Ita etiam nominatur in praefationis praedictae contextu, ubi de ipso fit mentio. *Sabbatium* vocat Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. initio pag. 471.

phaeophori, semper pii, fideles, & Augusti. Inc. Τὸν μέγαν ϗ φύσει ἀληθινὸν Θεὸν ϗ σωτῆρα ἡμῶν, κ. λ. Def. ὁπόθεν ϗ ἡ καθ' ἡμᾶς φύσις τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. Pag. 50. Κατάκρισις τεθεῖσα ὑπὸ τῶν πανευσεβῶν βασιλέων. *Condemnatoria sententia lata a piissimis Impp.* (sc. Leone & Alexandro). Inc. Οἶμαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων. Def. παραπετοιημένης κρίσεως ἀπειργάσατο. ἐξεφωνήθη μηνὶ Δεκεμβρίῳ α'. ἰνδ. ς'. Habetur haec in Leunclavii Iure Graeco Rom. Tom. I. Lib. H. pag. 103. sub titulo: *Adversus iudices, qui sententias praeter leges ferunt, exsecrationes* (1). Pag. ead. *b.* primus Titulus *de consensu sponsalium* inc. Μνηστεία ἐστὶ μνήμη ϗ ἐπαγγελία τῶν μελλόντων γάμων. Titulus L. *de naucleris &c.* def. εἰ μὴ περὶ τὴν συμβᾶσαν ζημίαν ἀσφαλίσηταί μοι.

VI. pag. 211. Sequuntur variarum Legum Excerpta, ac primo quidem: Τίτλος ιβ'. βιβλίον πεντηκοστόν. Περὶ τετραετίας παραγραφῆς, ϗ περὶ πραγμάτων δεσποτείας, κ. λ. *De quadriennii praescriptione, & de rerum dominio, &c.* Inc. Μισθωσάμενος κἂν ὑποβλάψῃ. Def. ἔχει τὸ βέβαιον ἡ δωρεά.

VII. pag. ead. *b.* Τίτλος ιδ'. βιβλίον ν'. Κατὰ δανειστῶν, καὶ περὶ παραγραφῆς τριάκοντα, ἢ τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν. *Contra foeneratores, & de praescriptione triginta, vel quadraginta annorum.* Inc. Τὸ φάκτον τῆς διατάξεως τοῦτό ἐστι. Def. παραγραφὴν ἀντικειμένην δέξασθαι.

VIII. pag. 212. *b.* Τίτλος ιδ'. βιβλίον κη'. Περὶ δευτερογαμούντων ἀνδρῶν ϗ γυναικῶν. *De maribus & feminis, quae secundas nuptias contrahunt.* Inc. Ἄριστα δὲ ἡμῖν Λέων ὁ τῆς θείας λήξεως, κ. λ. Def. ἀλλὰ ϗ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν τὸν τελευτήσαντα. Sunt Excerpta quaedam ex Basilicis, quae tamen minime cum editis concordant, quum brevissima sint fragmenta, & ex longioribus contracta.

IX. pag. 216. Νόμος Κορνηλίου περὶ φονευτοῦ καὶ φαρμακοῦ ϗ μαθηματικοῦ ϗ τῶν ὁμοίων κεφ. α'. *Lex Cornelia de sicario, & venefico, & mathematico, & similibus Cap. I.* Inc. Τῷ τῶν ἀνδροφόνων νόμῳ ὑπόκειται ὁ φονεύων. Def. ὁ μεμηνὼς ϗ ὁ μὴ ὢν ἑπταετὴς φονεύοντες συγγινώσκονται. Incidit in Basilicorum Tom. VII. pag. 684. seqq. & est Tit. XXXIX. Libri LX.

X. pag. 217. Νόμος Κορνηλίου περὶ πλαστῶν καὶ συγκλήτων θεσπισμάτων. *Lex Cornelia de falsis, & de senatus consultis.* Inc. Ὁ ποιήσας ἐκμαρτύρια πλαστά. Def. ἡ αὐτὸν ἐμὲ δημεύεται ἡ κληρονομία. Tit. XLI. eiusdem Libri ibid. pag. 705.

XI. pag. ead. *b.* Νόμος Ἰουλίου τοῦ κινουμένου κατὰ ἀρχόντων, ἢ δικαστῶν, ἢ συνέδρων ἐν δίκῃ κεκλοφότων. κεφ. α'. *Lex Iulia, quae intenditur contra magistratus, vel iudices, vel adsessores in iudicio furantes. Cap. I.* Inc. Ἡ διάταξις κελεύει τοὺς ἄρχοντας περὶ παντός, κ. λ. Def. κεφαλικῶς τιμωρεῖται, ἢ περιορίζεται. Tit. XLIII. eiusdem Libri ibid. pag. 761.

XII. pag. ead. Νόμος Ἰουλίου κατὰ νοσφιζομένων, καὶ περὶ ἱεροσύλων, ϗ τῶν χρήματα δημόσια κεκλοφότων. κεφ. α'. *Lex Iulia contra peculatores, & de sacrilegis, & de pecuniarum publicarum furibus. Cap. I.* Inc. Ἡ ποινὴ τοῦ δεπεκουλάτους, περιορισμός ἐστι. Def. τυπτόμενος καὶ κουρευόμενος ἐξοριζέσθω. Tit. XLV. ibid. pag. 768.

XIII. pag. ead. Νόμος Φάβιος περὶ ἀνδραποδιστῶν. κεφ. α'. *Lex Fabia de plagiariis. Cap. I.* Inc. Ὁ τὸν ἀλλότριον δοῦλον ὑποδεξάμενος. Def. ϗ ὁ ἀγοράσας ὅσον ἐπηγγείλατο καταβαλεῖν τῷ δημοσίῳ ἔσω. Tit. XLVIII. ibid. pag. 783. Haec autem omnia non eadem κατὰ πόδας sunt, atque in editione, sed ad ipsius collectoris usum concinnata; re tamen quoad sensum cum editis conveniunt.

XIV. pag. 219. Περὶ ἀγωγῶν καὶ ἐνοχῶν, κ. λ. *De actionibus & obligationibus, &c.* Inc. Ἀγωγὴ ἡ καθ' ἡμῶν μὴ ἀρξαμένη. Def. τὸ αὐτὸ ϗ ὑπεξουσίῳ υἱοῦ.

XV. pag. 224. Λέξεις ἐμφερόμεναι ἐντὸς τῆς βίβλου ταύτης. *Voces quae in hoc continentur libro*, scilicet *Index Latinorum verborum, quibus utuntur Graeci Iurisconsulti, cum ipsorum explicatione.* Incipit a littera A, & quidem hoc pacto:

Ἄδετ, ἔχει.

Ἀδ πραετίουμ παρτικιπάνδουμ, ἑαυτὸν ἠνέσχετο πραχθῆναι.

Ἀεδίλες, οἱ ναοί.

Ἀδιτεύει, ὑπεισέρχεται.

Ἀλοῦμνος, τρεπτός.

Definit in littera Π in verbis:

Πίους, εὐγενής.

Περέμιτ, βλάπτει.

Ποῦρος, εὐθέως οἷον ὁμολογεῖς διδόναι.

Mutilus videtur, unius aut alterius folii iactura. Huius Lexici Iuridici specimen adfert Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 571. §. III. ubi tamen Latina Latinis primum, deinde Graecis litteris descripta exhibeatur, subiuncta Graeca interpretatione.

XVI. pag. 229. Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων, καὶ προτιμήσεως συγγενῶν ϗ κοινωνῶν, ϗ ἀναμεμιγμένων, ϗ συμπαρακειμένων ὁλοτελῶς, καὶ συναπτῶς ἡνωμένων, ϗ τῶν νοουμένων ὁμοτελῶν χωρίων καὶ ἀγριδίων, ϗ κωλύσεως δυνατῶν προσώπων, καὶ ἐκποιήσεως στρατιωτικῶν κτημάτων. *De alienatione fundorum, & praelatione propinquorum, & consortium, & permistorum, & sub eodem titulo collationis adiacentium, & contigue unitorum; deque praediis & agris, qui sub eodem titulo pendere vectigal intelliguntur; & de cohibendis personis potentibus, ac de militarium fundorum alienatione.* Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστίν, ἵνα μηδεὶς παρὰ συγγενῶν, ἢ κοινωνῶν ἐμποδίζηται πωλεῖν οἷς ἂν ἐθελήσειεν. Def. ἡ ἐκποίησις ἀναιρεῖται. Incidit in Leuncl. Iure Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. & *Constantini Porphyrogeniti Novella I.* inscribitur. Adnectuntur huic tamquam ad eamdem materiam pertinentes, Novellae Leonis Imp. duae, quarum prima pag. 230. *b.* inc. Ὅτι ἡ δεκαετία τοῖς ἀπὸ τῶν ὧδε λελεγμένοις. Def. ἀλλὰ ϗ ἡ μετὰ μιᾶς ἡμέρας δόσις. Altera ibid. inc.

M 2

(1) Habetur & apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 416.

inc. Ἔξεστι τῷ κατέχοντι ἀκίνητόν τι. Des. τῆς νομῆς τοῦ ἀκινήτου. Quarum initia, quum Excerpta tantum sint valde brevia, inter huius Imperatoris Novellas invenire minime licuit.

XVII. pag. 233. *Iustiniani Institutionum Libri quatuor, a Theophilo Antecessore in Graecum translati*, quorum recensionem vide in Codice XVI. Plut. X. Catalogi nostri Tom. I. pag. 485. cum ipsis enim quoad initium & finem mirifice concordant. Heic quoque Titulorum index praecurrit, qui tamen ab alia manu videtur exaratus. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῶν Ἰνστιτούτων. Circa medium Tituli IX. Libri I. qui est *de Nuptiis*, pag. Codicis 248. ad verba ἀλλήλοις οὐ δύνανται πρὸς γάμον συνάπτεσθαι, parva quaedam adnotatio Antonii Augustini manu legitur, cuius tamen aliquae voces ob marginem recisum excidere; quae supersunt, ea sunt huiusmodi: Οὐ, *est etiam in Codice Gratiani maiore: sed m . . . non, & quidem rectius: . . . certe, iure constat: Io . . . Sequanus. Est etiam . . . . libris negatio: at Latinis omnibus deest: quod item . . . probatur*. Vulneribus hisce Iurisperitus aliquis mederi facile queat.

XVIII. pag. 396. *b*. Adiiciuntur Iustiniani Institutionibus excerpta quaedam ex aliis Legibus; quorum primum sine titulo inc. Ζήτει βιβλ. κδ'. τίτ. α'. κεφ. α'. ὅ φησι. Πᾶν διδόμενον, ἢ διὰ πρᾶγμα δίδοται, ἢ δι' αἰτίαν. Des. εἰ καὶ αἰσχρόν ἐστι τὸ εἶναι αὐτὴν πόρνην.

XIX. p. 397. Aliud Excerptum item sine titulo, sed quod *de solutione matrimonii* agere videtur, inc. Διαλύεται πρῶτα μὲν μοιχείᾳ, κ. λ. Des. πένθιμος δὲ χρόνος τοῖς νόμοις ἐπὶ ἀνδρὸς οὐδαμοῦ ὥρισται.

XX. pag. ead. *b*. Ζήτει Νεαρὰν κζ'. τίτ. ς'. τοῦ Κώδικος βιβ. η'. Inc. Ἡ μὴ δευτερογαμοῦσα μήτηρ, καὶ πᾶς ἀνιὼν, κ. λ. Des. γένοιτ' ἂν ἑαυτῆς ἀσφαλεστέρα.

XXI. pag. ead. Νεαρ. κβ'. κεφ. κα'. Inc. Εἰ δέ τινες τοῖς ἔμπροσθεν οὐκ ἀρκεσθέντες γάμοις. Des. ἀλλ' ἐξοριζέσθω διὰ τὴν τῆς ἀλγηδόνος συγγνώμην.

XXII. pag. 398. Ἀντωνίνου τίτ. δ'. τοῦ Κώδ. Inc. Ἐὰν διαλυσάμενός τις ἔλαβεν, εἶτα ἀνατρέπει τὰ συνδόξαντα. Des. ἐκπιπτέτω τῶν γαμικῶν αὐτῶν κερδῶν τῶν ἐκ τοῦ πρώτου δηλαδὴ γάμου.

XXIII. pag. 400. Ζήτει βι. τοῦ Κώδ. θ'. τίτ. ζ' . . . α'. Inc. Ἐάν τις τὸν βασιλέα λοιδορήσας. Des. ἢ ἀφεθῆναι αὐτόν.

XXIV. pag. ead. Ζήτει καὶ βι. τῶν βασιλικῶν ξ'. τίτ. λς'. κεφ. ιγ'. Inc. Ἐάν τις κακῶς μνημονεύσῃ τοῦ βασιλέως. Des. δοκεῖ πάντα ἀποδιδόναι αὐτῷ τὰ τῆς τιμῆς πλὴν τῆς οὐσίας. Incidit in Tom. VII. cit. edit. Basilic. pag. 599.

XXV. pag. 401. Ἰουστινιανοῦ. Inc. Ἐάν τις εἴπῃ καταλελεῖφθαι αὐτῷ ληγάτον. Des. ἀντιλήψεται τὰ δοθέντα παρ' αὐτοῦ.

XXVI. pag. 403. Περὶ τόκων τίτ. λβ'. Inc. Ὁ ἀγοραστὴς παραλαβὼν πρᾶγμα, χρεωστεῖ τόκους τοῦ τιμήματος. Des. ἀλλ' οὖν κληρονομεῖ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐκβάλλεται.

XXVII. pag. ead. *b*. Παρεκβολαὶ ἐκ τοῦ Κώδικος. Inc. Ἐτελεύτησέ τις ἐπὶ παιδὶ, οὐκ ἔφθη διαθήκην ἐκθέσθαι. Des. ᾧ ὁ ἄρχων ἐν τόκοις δανείζεται. Horum Excerptorum, quae hactenus recensuimus, loca editionis citare praetermisimus, quum ea unusquisque, ubi res ita postulet, per se consulere facile possit.

XXVIII. pag. 404. Τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Φιλοσόφου ἐν ἐπιτομῇ τῶν νόμων. *Imperatoris D. Leonis philosophi Compendium Legum*, Titulis constans XLII. quorum singuli in varia subdividuntur Capita. Primus περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης, *de lege & iustitia*, inc. Νόμος ἐστὶ κοινὸν παράγγελμα, φρονίμων ἀνδρῶν δόγμα. Vltimus περὶ ποινῶν. *de poenis*, des. κατὰ τὴν μερίδα τὴν ἐν τῷ πολέμῳ.

XXIX. pag. 452. Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ καὶ ὑπερτίμου σύνοψις τῶν νόμων διὰ στίχων ἰάμβων καὶ πολιτικῶν πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκαν ἐκ προστάξεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως. *Sapientissimi & honoratissimi Michaëlis Pselli Compendium Legum versibus iambicis & politicis ad Imperatorem D. Michaëlem Ducam ex iussu patris ipsius & Imperatoris*. Inc.

Πολὺ καὶ δυσθεώρητον τὸ μάθημα τοῦ νόμου.

Des.

Ἕτοιμον εἰς κατάληψιν, καὶ πρόχειρον εἰς γνῶσιν.

Haec Legum synopsis edita est Graece, Latina interpretatione ac notis illustrata, opera & studio Francisci Bosqueti Narbonensis, ex Bibliotheca Archiep. Tolosani, Paris. apud Io. Camusat. MDCXXXII. in 8. Varie autem variis in Codicibus inscribitur; Codex enim Vaticanus pro *Michaële Duca* habet *Alexium*; alius Sirmondi Codex, & quidem vetus, habet *Nicephorum*: cum nostro tamen concordat Vindobonensis apud Nessel. Part. II. pag. 28. & alius, ex quo ante Bosqueti editionem versus nonnullos produxit Allatius ad Eustathii Hexaëmeron pag. 280. quare non dubitamus Libellum hunc, rerum summam gerentibus adeo necessarium, pro opportunitate diversis Imperatoribus ab auctore inscriptum fuisse, ut praecipuas iuris regulas ex ipsis Iuris totius fontibus compendio pertractatas, & carmine, quasi lenocinio emollitas, libentius percurrerent. Ex hoc nonnulla sub scholiorum nomine vulgavit Leunclavius Iuris Graec. Rom. Tom. II. in synopsi Legum Michaëlis Attaliatae, Tit. praesertim XVI. XXV. XXVIII. XXXII. XXXVII. XL. XLII. XLVIII. & LXXXIII. qui quum numerum carminum non animadvertisset, tamquam solutam orationem excudit.

XXX. pag. 476. Περὶ ἰδικῶν ἀγωγῶν, *de actionibus specialibus*. Inc. Ἐν τῷ διαπέμπεσθαι βιβλίον ἀνάγκη ὁρίζεσθαι τὴν ἀγωγήν. Des. ἴσθι γὰρ, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἀγωγὴ, ἀτιμοποιὸς καθέστηκεν. Adnectuntur pag. 477. *b*. parva quaedam fragmenta ex Basilicorum Libro II. & XI. & ex Codice Lib. VII.

XXXI. pag. 478. Manu multo recentiori exaratum occurrit Opus Legale, cui praecedit

dit Πίναξ βιβλίυ, ὅπερ παρὰ μὲν τινων ὀνομάζεται πεῖρα, παρὰ δέ τινων διδασκαλία, ἐκ τῶν πράξεων τοῦ μεγάλου κυρίυ Εὐςαθίου τῦ Ῥωμαίου. *Tabula Libri, qui ab aliquibus quidem nominatur Experientia, ab aliis vero Doctrina, ex practicis magni Domini Eustathii Romani*. Continet autem Titulos LXXV. quorum primus inscrib. περὶ ἡῶν ὑπεξυσίων, ἡττόνων καὶ ἀνήβων γενομένων, & inc. Ο῞τι δίκης κινηθείσης, ὡς ὑπεξύσιός ἶινος παῖς ἐν οἰκίᾳ ἑἶέρυ πυκνῶς κρύπτεται, κ. λ. Vltimus περὶ ἐγκλήτων, def. κατὰ τὸ πάλαι κρατοῦν ἔθος τῆς τοιαύτης λαλιᾶς (1) δικαζομένων οὐκ ἔχει. Omnium uberrima est haec Legum Synopsis, eiusque methodum in suo indiculo supra relato Antonius Augustinus satis explicuit: addere tantum lubet, Eustathium hunc Magistrum Romanum *de hypobolo*, seu *de donatione propter nuptias*, Ms. in Cod. Regio Parisiensi MMXXIII. laudari a Cangio in Glossario. Eius praeterea scholium occurrit in Basilicis Tom. IV. pag. 489. seqq. edit. Gr. Lat. Paris. MDCXLVII. ex recensione Caroli Annibalis Fabroti, ubi etiam Tom. VII. pag. 916. ex eius Tit. LXIV. Excerpta adferuntur, & alibi saepius. Inter Iurisconsultos Graecos ineditos accensetur a Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 564.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 631.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.

PLATONIS POLITIAE ET PARMENIDES.

COD. VII. Nitidissimum hunc Codicem ad Franciscum Philelphum pertinuisse, eiusque iussu fuisse a diligentissimo scriptore exaratum, ex eius gentilitio stemmate, ac litteris FR. ΦΙ. in ipsius Voluminis fronte satis affabre eleganterque depictis colligitur. Ornamenta vero tum primae paginae, tum initialium cuiuscumque libri litterarum aurearum, quum simillima prorsus sint iis, quibus celeberrimus Codex I. Plutei XXXII. Homeri Iliadem, & Batrachomyomachiam, Theodori Gazae manu exaratam, continens, insignitus est; ac praeterea utriusque scripturae maxima inter se videatur adfinitas, hunc quoque Codicem eidem doctissimae accuratissimaeque Theodori Gazae manui debere nos arbitramur. In hoc igitur continentur:

I. pag. 1. *Platonis de Republica*, seu *de Iusto Libri X.* quorum singulorum initium & finis concordat cum editis Graece & Latine Marsilio Ficino interprete Francofurti MDCII. fol. Tom. I. a pag. 571. ad p. 766.

II. pag. 124. *Eiusdem Parmenides*, seu *de Ideis Dialogus*. Ibid. Tom. II. p. 1108.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus, scholiis quibusdam brevibus ab eadem manu in margine adspersus. Constat foliis scriptis 142.

(1) In ipso exemplari lacuna haec occurrit.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΟΛΟΙΣ ΒΙΒΛΙΟΙΣ Ξ'. ΠΑΣΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

LEONIS ET CONSTANTINI LEGVM QVAE INTEGRIS LX. LIBRIS CONTINEBANTVR COMPENDIVM.

Seu

Basilicorum Synopsis alphabetica, & aliquot Impp. Novellae Constitutiones.

HVius quoque optimi Codicis summariam recensionem Antonius Augustinus αὐτοχειρὶ in primo folio descripsit, quae ita habet: COD. VIII.

Hoc Volumine continentur

Basilici, seu Hexabibli compendium ordine litterarum. Haec est epitome eorum, quae libris sexaginta Leontis (sic) *atque Constantini Caesarum (quos horum mandato protospatharius quidam Sabatius ex Iustiniani libris longo post tempore, paucis adiectis mutatisque composuit) continentur. Igitur haec epitome hoc ordine constat. Praecipua rerum capita litterarum serie distribuuntur: sub his leges a supradictis Caesaribus acceptae collocantur: harum singulis locus, unde sumantur subscribitur, nempe Basilici lex, liber, titulus, caput: nimirum ut ex compendio lector ad ipsos rerum fontes allegetur: cui quidem Epitomae nullis sane libris (vidisse enim me memini Venetiis Codices eius tres) auctor est; quod plerisque Graecorum recentium libris, maxime legum contigit. Haec proculdubio perspicuitate, ordine, copia ceteris utilior commendabiliorque videtur. Capita praefixus index ostendit: scholia quaedam variis adscribuntur locis.*

Deinde sequitur quoddam Compendium Novellarum κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτυ, *item* τοῦ κυροῦ Κωνςαντίνυ βασιλέως τοῦ Πορφυρογεννήτυ, *praeterea* Νικηφόρυ βασιλέως, *&* Ἰωάννου βασιλέως.

Postremo περὶ ῥοπῆς, *scilicet* περὶ χρονικῶν διαςημάτων ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ' ἐτῶν.

Haec Augustinus. Nos eadem paullo uberius persequamut, & quidem ita:

I. pag. 1. Occurrit primo loco Λέοντος ἐν Χριςῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ εὐσεβῦς βασιλέως τῆς ἐν ὅλοις βιβλίοις ἑξήκοντα πάσης νομοθεσίας πεπραγματευμένης αὐτῷ παραλλήλυ συναγωγῆς καὶ συντάξεως. *Leonis in Christo Rege aeterno pii Imperatoris de universa legislatione ab ipso in sexaginta integris libris tractata atque collecta*. Inc. Ἰυςινιανῷ τῷ τῶν βασιλέων περιωνύμῳ. Des. μέχρι τῆς ἡμῶν βασιλείας τεθεσπισμένων. Deinde pag. ead. *b.* Νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Κωνςαντίνυ τοῦ Πορφυρογεννήτυ περὶ τῶν ἀδιαθέτως τελευτώντων χωρὶς παίδων, κ. λ. *Novella Imperatoris Domini Constantini Porphyrogeniti* de

de intestato morientibus sine filiis, *&c.* Inc. Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πόλεις συστησαμένων, κ. λ. Des. κυρίῳ τῷ ἡμῶν βασιλεύοντι ἀνατιθέμενον. Exstat haec apud Bonefid. pag. 23. & ad calcem Novellar. pag. 281.

II. pag. 5. Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος βιβλίου. *Tabula accurata praesentis libri*, nimirum Titulorum CCCXLVIII. quibus constat haec Basilicorum Epitome, ordine litterarum digestorum, hoc Christiani scriptoris divinam opem implorantis versiculo praevio:

Χριστὲ, προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων,
Christe, dux esto meis laboribus.

Progreditur autem usque ad pag. 21. *b.* ubi incipit alius index Novellarum Romani, Constantini, Nicephori &c. Tandem pag. 24. sequitur ipsa Ecloga, quae inscribitur hoc pacto: Ἐκλογὴ καὶ σύνοψις τῶν βασιλικῶν ξ' βιβλίων σὺν παραπομπαῖς κατὰ στοιχεῖον, τοῦ περὶ πίστεως μόνου τίτλου προτεθέντος διὰ τὸ τίμιον. *Ecloga*, seu *Compendium librorum LX. Basilicorum cum allegationibus locorum similium iuxta ordinem litterarum*, *solo honoris caussa* extra ordinem *praemisso Titulo de Fide*. Post hunc igitur Titulum *de Fide* extra numerum, cuius inscriptio est: περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν χριστιανῶν, καὶ τοῦ μηδένα κατατολμᾷν περὶ αὐτῆς δημοσίᾳ ἀμφισβητεῖν, *de orthodoxa Christianorum Fide*, *& quod nemo audeat circa ipsam publice contendere*; initium vero: Χριστιανός ἐστιν ἐπιστεύων μίαν εἶναι θεότητα, κ. λ. primus eorum, qui alphabetice sunt dispositi, est περὶ ἀγγαρειῶν καὶ παραγγαρειῶν, κ. λ. *de angariis & parangariis*, *&c.* & inc. Δεῖ τὰς ἐκκλησίας μὴ λειτουργεῖν, κ. λ. Vltimus περὶ ὡρειαρίων, *de horreariis*, & des. διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτηδεύματος. De hac synopsi vide quae diximus in recensione Codicis X. Plut. IV. idem prorsus Opus continentis, Catalogi nostri Tom. I. pag. 530. §. I. nec non accuratissimam primi inter Iuridicos Codicis Biblioth. Caesar. nostro item consimilis descriptionem, Catalogi Nessel. Part. II. pag. 3. seqq. Nec omittendus Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 426. seqq.

III. pag. 363. Sequuntur *Imperatorum Novellae quaedam*, quarum prima Τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτου περὶ τῶν ὑπεισερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις πενήτων, ἣν ὑπηγόρευσε Κοσμᾶς Μάγιστρος δευτέρας (1) ἔτους ͵ϛυλζ'. *Domini Romani Imperatoris senioris de potentibus in consortia pauperum succedentibus*, *quam dictavit Cosmas Magister* (Officiorum) *indict. secunda*, *anno* 6437. (Christi DCCCCXXIX.) Inc. Ἀνθρώποις ἐστὶ ζηλωτὸν, κ. λ. Des. εἰς κοινὴν λυσιτέλειαν καὶ ὠφέλειαν. Praecedit autem distichon iambicum:

Νέον νόμον τίθησι Ῥωμανὸς ἄναξ,
Ὃν καὶ πέπομφε λύτρον ἠδικημένοις.
Legem Imperator sancit Romanus novam,
Qua liberavit lata pressos a malis.

Habes in Leunclavii Iure Graec. Rom. Tom. II. pag. 158. seqq. ubi index Capitum Constitutionis huiusce praecedit, qui in nostro Codice desideratur. Emendatiorem dedit unaque cum meliore versione Carolus Labbeus ad calcem observationum in synopsin Basilicor. Paris. MDCVI. in 8. pag. 2. seqq.

IV. pag. 365. *b. Constantini Porphyrogeniti Novellae*, quarum prima Περὶ τῶν εἰσερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις (2) πενήτων, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόφιλος πατριάρχης καὶ κοιαίστωρ μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ε'. ἔτους ͵ϛυνε' (3). *De potentibus in consortia pauperum succedentibus*, *quam dictavit Theophilus Patriarcha & Quaestor mense Martio*, *indict. V. anno* 6455. (Christi DCCCCXLVII.) Inc. Παρὰ πολλῶν ἀνέμαθεν. Des. περὶ τῶν πτωχῶν καὶ δυνατῶν. Leuncl. loc. cit. pag. 142. recusa etiam inter Io. Meursii Opera edit. Florent. MDCCXLV. fol. Vol. VI. pag. 1477.

V. pag. 366. *b.* Περὶ τῶν στρατιωτῶν (4) νεαρὰ νομοθεσία τοῦ αὐτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος πατριάρχης (5) καὶ κοιαίστωρ ὁ Δεκαπολίτης. *De militibus Novella Constitutio eiusdem*, *quam dictavit Theodorus Patriarcha & Quaestor Decapoleos*. Inc. Ὥσπερ ἐν σώματι κεφαλή. Des. κεχρῆσθαι αὐτοῖς (6). In Leuncl. Tom. cit. pag. 144. & apud Meurs. loc. cit. bis, nimirum pag. 1484. & pag. 1509. Labbeus quoque loc. cit. pag. 26. edidit cum nova versione & notis.

VI. pag. 368. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ ἐν λύσει ἀναφορᾶς περὶ Ἀρμενίων, τῶν τε ἄλλων, καὶ τῶν ἐγκλήματι φόνου περιπιπτόντων. *Eiusdem Novella ad decisionem relationis*, *de fundis Armenicis*, *aliorum*, *& homicidarum*. Inc. Κελεύομεν, εἴ τινες τῶν Ἀρμενίων στρατιωτῶν, κ. λ. Des. ὑπηρετείτω αὐτῇ. Leuncl. edidit p. 169. sub Nicephori Phocae nomine, titulo tamen, initio, ac fine diversam; Carolus Labbeus loc. cit. pag. 47. & ex eo Meursius p. 1516. cum qua concordat Codex.

VII. pag. 369. Τοῦ αὐτοῦ νομοθεσία ἐν σχήματι μελέτης (7) περὶ τῶν ἑκουσίως φονευόντων, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσφευγόντων, ὥστε αὐτοὺς μὴ δέχεσθαι. *Eiusdem lex in forma meditationis de iis*, *qui sponte caedes committunt*, *& ad Ecclesiam confugiunt*, *ut ipsi non recipiantur*. Inc. Ἡ τοῦ Μωσέως νομοθεσία κατὰ τοῦ ἀνδροφόνου. Des. ἄσυλίαν ἔχειν εἰπών (8) τοὺς ἀνδροφόνους. Leuncl. Tom. I. Lib. II. pag. 109. Innuitur etiam Meursii loc. cit. pag. 1501. sed titulo prorsus diverso, eiusque tantum primi sex versus adferuntur; nam quae deinceps sequuntur, a verbis, ταῦτα μὲν οὖν νομοθετεῖν, κ. λ. pertinent ad sequentem Constitutionem.

VIII. pag. 370. Τοῦ αὐτοῦ δευτέρα νομοθεσία περὶ τῶν ἑκουσίως φονευόντων, δεχομένη μὲν αὐτοὺς κατὰ συμπάθειαν παρὰ τὴν δύναμιν τῆς πρώτης, ἀειφυγίᾳ δὲ καὶ περιουσίας ἐκπτώσει κα-

(1) In edit. ἰνδικτιῶνος α'.
(2) In edit. εἰς κτῆσιν.
(3) In edit. Leuncl. & Meurs. anni indicatio ad calcem Constitutionis adiicitur.
(4) In edit. Leuncl. inscrib. Περὶ στρατιωτικῶν τοπίων,

(5) In edit. pro πατριάρχης legitur πατρίκιος, tam heic, quam deinceps in aliis titulis, ubi eiusmodi nomen occurrit.
(6) In Leuncl. & Meurs. edit. αὐτῷ.
(7) In edit. desunt verba ἐν σχήματι μελέτης.
(8) In edit. Leuncl. λοιπὸν pro εἰπών.

καταδικάζεσα. *Eiusdem lex altera de iis qui sponte caedes committunt, recipiens quidem ipsos ex commiseratione praeter sententiam prioris* (sc. *Constitutionis*) *perpetuo tamen exsilio, & bonorum amissione mulctans*. Inc. Ταῦτα νομοθετεῖν προῃρήμεθα νῦν. Des. αἱρεῖσθαι καταναγκάζεσθαι. Leuncl. loc. cit. pag. 111. ubi in fine octo circiter versus longior, quam in Codice: in edit. Meurs. desinit ut in Codice. Habetur etiam apud Bonesid. pag. 20. & ad calcem Novellar. pag. 280.

IX. pag. 371. Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόφιλος πατριάρχης καὶ κοιαίσωρ, περὶ ἐκταγιατικῶν, καὶ περὶ ἀνοίξεως διαθηκῶν, καὶ περὶ τοῦ ὡρισμένον εἶναι τὸ μέτρον τῶν συνηθειῶν ἐν παντὶ δικαστηρίῳ. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Theophilus Patriarcha & Quaestor, de sportulis, & de aperiendis testamentis, & quod definitus in omnibus iudiciis consuetudinum modus esse debeat*. Inc. Ἐπειδὴ τῆς συνηθείας καὶ τῆς χρήσεως ἡ αὐθεντία. Des. καὶ νομίμῳ ψήφῳ τὴν δίκην διευλυτοῦσθαι. Labbeus loc. cit. pag. 52. & ex eo Meursius loc. cit. pag. 1520.

X. pag. 372. *b*. Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Θεοδόσιος πατριάρχης (1) καὶ κοιαίσωρ ὁ Δεκαπολίτης, περὶ ἐκταγιατικῶν. τῆς γὰρ πρὸ ταύτης νομοθεσίας ἀποδοκιμασθείσης διὰ τὸ περιέχειν, τοὺς θεματικοὺς κριτὰς καὶ τὸν σκρίβαν δικαστικὰ λαμβάνειν, ἢ, ὡς ἔνια τῶν ἀντιγράφων ἔχει, δικάζειν, ἐνομοθετήθη αὕτη. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Theodosius Patriarcha & Quaestor Decapoleos, de sportulis: abrogata enim priori Constitutione, quia permitteret iudicibus provincialibus, & scribae sportulas accipere, vel, ut quaedam habent exemplaria, iudicare, haec promulgata est*. Inc. Ἔκτισίν τινα παράλογον ἄρτι, κ. λ. Des. εἴη τὸ ἀποδιδόμενον. Edidit mutilam Leuncl. ad calcem synopseos Basilicor. Basil. MDLXXV. fol. & Tom. II. Iur. Graec. Rom. pag. 155. integriorem vero Labbeus loc. cit. pag. 68. ex eoque Meursius pag. 1524.

XI. pag. 373. *b*. Νεαρὰ νομοθεσία βασιλέως Ῥωμανοῦ τοῦ πρεσβύτου περὶ προτιμήσεως, ἐκφωνηθεῖσα μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδ. δεκάτης, ἔτους ͵ςυλ΄. *Novella Constitutio Imperatoris Romani senioris de praelatione, pronunciata mense Aprili, indict. X. anno* 6430. (Christi DCCCCXXII.) Tum alius titulus, seu monitum: Ἡ τοιαύτη νεαρὰ ἐστιν ἡ ζητηθεῖσα εὐθέως κατ' ἀρχὰς τῶν νεαρῶν θεσπισμάτων. *Haec Novella quaerenda est recte in principio Novellarum Constitutionum*. Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστὶ μηδένα κωλύεσθαι. Des. ἐκ τοῦ δημοσίου εἰσπραχθήσεται. Leuncl. ad calcem ἐκλογῆς Βασιλικῶν, & in Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. ubi Constantino Porphyrogenito tribuitur, ac titulus omnino differt; initium item aliquantum diversum, finis vero quatuordecim versus longior. De hac vide subiectum Leunclavii scholion, quod incidit ibid. p. 142. Inter Constantini Novellas reponit etiam Meursius loc. cit. p. 1473. eiusque initium & finis concordat cum nostra: ubi aliud etiam ipsius Novellae exemplar paullo mutatis verbis legitur pag. 1469. epitome autem ex Michaële Attaliata p. 1477.

XII. pag. 374. Νεαρὰ νομοθεσία Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ νέου, ἤτοι λύσις ἀναφορᾶς θεματικοῦ κριτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος μάγιστρος ὁ Δεκαπολίτης. *Novella Constitutio Romani Imperatoris iunioris, sive decisio relationis provincialis iudicis, quam dictavit Theodorus Magister Decapoleos*. Inc. Ἡ ἀναφορά σου κελεύσει βασιλικῇ, κ. λ. Des. τῆς βιαίας τοῦ καιροῦ συνοχῆς. Sub Constantini Porphyrogeniti nomine edita est a Leunclavio ad calcem synopseos Basilicorum, & in Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 148. & a Meursio loc. cit. pag. 1489. & est *de refusione pretii militarium praediorum*, initio tamen ac fine prorsus a nostra diversa. Carolus Labbeus duorum Mss. Codicum fide, Romano tribuit, & integriorem edidit loc. cit. pag. 80. eiusque initium & finis concordat cum nostra.

XIII. pag. 375. *b*. Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατριάρχης καὶ πρωτοασηκρῆτις, περὶ προστίμων. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Simeon Patriarcha & primus a secretis, de mulctis*. Inc. Παλαιὸν καὶ καλὸν ἔθος τοῖς νόμοις. Des. καὶ τὴν τοῦ νόμου ἀκρίβειαν. Hoc initium inter Romani iunioris Novellas a Fabricio indicatas Biblioth. Graec. Vol. XII. pag. 420. non apparet.

XIV. pag. 377. Νεαρὰ Νικηφόρου βασιλέως, ἣν κατὰ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἤτοι κατὰ τὴν ζ΄ ἰνδ. τοῦ ͵ςυοβ΄. ἔτους ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατριάρχης (2) καὶ πρωτοασηκρῆτις, περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι νέα (3) μοναστήρια, καὶ γηροκομεῖα, μήτε πλατύνεσθαι ὅλως διὰ τῶν κτημάτων τοὺς εὐαγεῖς οἴκους. *Novella Nicephori imperatoris, quam anno primo ipsius imperii, scilicet indictione VII. anno* 6472. (Christi vero DCCCCLXIV.) *dictavit Simeon Patriarcha & primus a secretis, ne nova construantur monasteria & gerocomia, neve omnino latifundiis religiosae domus amplientur*. Inc. Ὁ τοῦ Θεοῦ πατρὸς λόγος πολύν τινα λόγον, κ. λ. Des. καὶ τῷ κοινῷ παντὶ φθέγγεσθαι (4). In Leuncl. Iure Graec. Rom. Tom. I. p. 113.

XV. pag. 378. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Νεαρὰ, ἣν ὑπηγόρευσεν ὁ αὐτὸς Συμεὼν πατριάρχης καὶ πρωτοασηκρῆτις, περὶ τοῦ προτιμᾶσθαι τῶν πενήτων τοὺς δυνατοὺς εἰς ἐξώνησιν τῶν παρὰ τῶν δυνατῶν πιπρασκομένων κτημάτων. *Eiusdem Novella, quam dictavit idem Simeon Patriarcha & primus a secretis, quod potentes pauperibus praeferantur in emtione fundorum a potentibus venditorum*. Inc. Πατὴρ δίκαιος ὁ πάντας τοὺς παῖδας ἐπίσης περιποιούμενος. Des. ἐπισχεθῆναί τε καὶ ἀνατραπῆναι. Pars tantummodo huius Constitutionis exstat in Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 170. quae inc. Θεσπίζομεν, τὴν παρὰ τῶν, κ. λ. Emendatam edidit Carolus Labbeus loc. cit. pag. 97. cuius initium & finis cum nostra concordat.

XVI.

(1) Haec vox manu recentissima in Πατρίκιος correcta fuit.
(2) In edit. Σίμων Πατρίκιος.
(3) Desunt in edit. voces νέα, & ὅλως.
(4) In edit. φθέγξασθαι.

XVI. pag. 379. Νεαρὰ νομοθεσία Ἰωάννου βασιλέως περὶ τοῦ κομμερκίου τῶν ἀλωσίμων ψυχαρίων. *Novella Constitutio Ioannis Imperatoris de commercio mancipiorum captu facilium*. Inc. Ἀδιορίστου καὶ ἀδιαστίκτου τῆς ὑποθέσεως. Des. ἵνα μηδὲ αὐτὰ κομμερκεύωνται. Hanc non invenimus.

XVII. pag. 380. Νεαρὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν βασιλέως Βασιλείου τοῦ νέου, τὴν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν εὐαγῶν οἴκων νομοθεσίαν Νικηφόρου τέλεον ἀναιροῦσα. *Novella pii Imperatoris nostri Basilii iunioris, superiorem Nicephori legem adversus Ecclesias & religiosas domus perfecte abolens*. Inc. Ἡ ἐκ Θεοῦ βασιλεία ἡμῶν, καὶ παρὰ μοναχῶν, κ. λ. Des. ὑποσφραγισθῆναι διοριζόμεθα (1). μηνὶ Ἀπριλλίῳ τετάρτῃ, ἰνδ. α. ἐν ἔτει ,ϛυϙϛ'. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. I. pag. 117.

XVIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ Νεαρὰ νομοθεσία περὶ τῶν δυνατῶν τῶν ἀπὸ πενήτων ἐπικτωμένων, καταδικάζουσα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης νομοθεσίας Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, ἤτοι ἀπὸ τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος τοῦ ,ϛυλζ' ἔτους. *Eiusdem Novella Constitutio de potentibus qui a pauperibus adquisierunt, condemnans eos iam inde a prima Constitutione Romani Imperatoris senioris, scilicet ab indictione secunda, anno* 6437. (Christi DCCCCXXIX.) Inc. Ἐπειδήπερ ἡ βασιλεία ἡμῶν, ἀφ' οὗ τὴν αὐτοκρατορικὴν, κ. λ. Des. ἐπὶ ταῖς τῶν ἀκινήτων δικαίων τῶν ἀδυνάτων πρὸς δυνατοὺς ἐκποιήσεσιν. Ibid. Tom. II. pag. 172. seqq. ubi titulum habet omnino diversum. Finis quoque non concordat, quia in Codice multo longior occurrit; verbis enim παρὰ τῶν ἐχόντων αὐτὰ, in quibus desinit editio, alia subnectuntur, quorum initium: Τελευταῖον δὲ καὶ τὸ περὶ τοῦ δικαίου τῶν πανηγύρεων στασιασθὲν βουλόμεθα τὴν προσήκουσαν τάξιν λαχεῖν, κ. λ. Finis vero, quem mox retulimus. Magnum praeterea discrimen animadvertimus in paragrapho illo, qui incidit in edit. p. 175. & inc. Καὶ πῶς ἔχουσι, κ. λ.

XIX. pag. 383. *b.* Περὶ χρονικῶν διαστημάτων ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ'. ἐτῶν. *De temporalibus intervallis a momento usque ad annos centum*. Inc. Ἠλευθερώθη δούλη ἐν διαθήκῃ. Des. αἱ πραιτωρίαι ἀγωγαὶ διὰ δεήσεως καὶ ἀντιγραφῆς διηνεκεῖς γίνονται. Habes & in dicto Codice X. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 530. §. III. Hic Libellus de diversis temporum praescriptionibus & terminis in foro observandis exstat Gr. Lat. interprete Leunclavio Tom. I. Operum Cuiacii, post magni illius viri lucubrationem eiusdem argumenti, qui citat etiam Latinorum Dyni & Io. Oldendorpii commentarios de praescriptionibus, quos ait rectius de exceptionibus temporalibus potuisse inscribi. Eustathii Antecessoris Constantinopolitani nomen primus huic Operi praefixit, qui Graece cum versione sua edidit Simon Schardius Basil. MDLXI. 8.

XX. pag. 393. *b.* Περὶ διαφορᾶς ἀναγνωσμάτων. Inc. Μηδεὶς ἀποκρισιάριος ἐναγέσθω, κ. λ. Des. οἱ βαλλιστράριοι τοῖς πατράσιν ὑπόκεινται τῶν πόλεων.

(1) In edit. διοριζόμεθα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XIII. optimus, cuius propterea collatio non nisi maximo usui esse posset, si quando nova tum Basilicorum synopseos, tum Constitutionum Imperialium, tum aliorum, quae in ipso continentur Legalium Opusculorum pararetur editio. In fine Codicis unicum folium recenti manu suppletum est. Constat foliis scriptis 395.

ΠΡΟΚΛΟΣ ΕΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

PROCLVS IN POLITIAM PLATONIS.

POst titulum sequentem litteris quadratis exaratum, Πρόκλου φιλοσόφου Λυκίου Πλατωνικοῦ Διαδόχου εἰς τὰς πολιτείας Πλάτωνος ὑπόμνημα, *Procli philosophi Lycii Platonici Diadochi in Platonis Libros de Republica commentarius*, occurrit index Capitum, quae in hoc Commentario pertractantur, characteribus item quadratis expressus. Primum Caput est: Περὶ τοῦ τίνα χρὴ καὶ πόσα πρὸ τῆς συναναγνώσεως τῆς πολιτείας Πλάτωνος κεφάλαια διαρθρῶσαι τοὺς ὀρθῶς ἐξηγουμένους αὐτήν. Vltimum vero: Ἐπίσκεψις τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐν δευτέρῳ τῶν πολιτικῶν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ἀντειρημένων. Commentarius inc. Τοὺς προλόγους τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων ὅπως χρὴ διατιθέναι τὸν μὴ παρέργως αὐτῶν ἁπτόμενον δηλῶσαι βουλόμενος ἐνδείξομαι καὶ ὑμῖν ἐφ' ἑνὸς τοῦ τῆς πολιτείας συγγράμματος, κ. λ. Des. καὶ εἰ τῆς οὐσίας ἐστὶ τοῖς νοητοῖς αἴτιον, καὶ ὧν ταῦτα αἴτια, μειζόνως αἴτιον ἂν ὑμνοῖτο. Hoc Opus, quod ad calcem Procli in Timaeum in utraque exstat Graeca editione, non integer est Commentarius, aut expositio perpetua in Platonis Libros de Republica, sed collectio quaedam variarum Dissertationum a Proclo Athenis publice propositarum, quarum prima traduntur quae observanda sint Rempublicam Platonis exposituris; in ceteris varia eius loca ac sententiae, tum ex iisdem de Republica libris, tum ex aliis etiam dialogis, nullo librorum ordine, philosophice ac theologice illustrantur. Praecipue vero fabularum Homeri aliorumque poëtarum de Diis commodum sensum adferre in isto opere conatur Proclus, ut iusta quaedam pro Homero apologia in hisce Dissertationibus contineri videatur; sub quo titulo etiam Latine edidit Conradus Gesnerus Tiguri MDXLII. in 8. Ita enim inscribitur: *Apologiae quaedam pro Homero & arte poëtica, fabularumque aliquot enarrationes ex Commentariis Procli Lycii Diadochi philosophi Platonici in libros Platonis de Republica, in quibus plurimae de Diis fabulae, non iuxta Grammaticorum vulgus historice, physice, aut ethice tractantur, sed theologicis, ut Gentiles loquuntur, ex prima philosophia rationibus explanantur*. Ex his praeterea Procli Commentariis demonstrationes quaedam ex Libro IV. de Republica, quod tres sint animae

COD. IX.

mae humanae partes, Graece apud Ioannem Valderum ſine temporis nota Baſileae in 8. editae ſunt cum Platonis, Ariſtotelis, Xenophontis, Plutarchi & Alexandri Aphrodiſiei ſcriptis quibuſdam ethicis, ac politicis a p. 473. ad p. 496. Memorantur Suidae, *Procli in Politiam Platonis Libri quatuor*, quod opus magis integrum fuiſſe videtur, quam Diſſertationes editae, de quibus loquimur. Deeſt etiam in editis Commentarius, ſive Diſſertatio Procli in locum Platonis X. de Republ. ubi de Ere Armenio, quae Ms. exſtat in bibliotheca nobilium Salviatorum Florentiae, & ex qua in medium nonnulla minus protrita de hominibus redivivis adfert Alexander Morus in notis ad quaedam loca novi foederis, ad Ioan. XI. 39 Actor. XX. 10. Rom. VI. 4. Aliquot tandem ipſius Procli Diſſertationes non editae in Platonis Rempublicam fuerunt etiam in bibliotheca Lucae Holſtenii, viri clariſſimi. His obiter delibatis, ad Codicem noſtrum revertamur, cuius, utpote vetuſtiſſimi, notitiam videtur habuiſſe Fabricius; ait enim Bibl. Gr. Vol. VIII. p. 529. lin. 3. *Eis* (ſc. Commentariis) *hinc inde in ora Codicis Medicei adtexta ſunt quaedam ſcholia neſcio cuius auctoris adhuc ἀνέκδοτα*. Ex his igitur ſcholiis marginalibus, quae, Fabricio iudice, nondum viderunt lucem, placet illud adferre ſpeciminis loco, quod pertinet ad verba, *ὅτι ἐϛί τι ἓν μὴ ὂν μὲν, ἔσχατον δὲ μάθημα τῶν τὰ ὄντα γιγνωσκόντων, κ. λ.* Diſſertationis inſcriptae: *Περὶ τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς πολιτείας λόγȣ δεικνύντος, τίς ἡ τῶν φιλοσόφων φιλομαθία, ϗ τίς ἡ τῶν πολλῶν*. Ad ea igitur verba Scholiaſtes Graecus, idem nimirum, ac qui Codicem exſcripſit, ita in margine paginae 147. *b.* adnotavit: *Τετραχῶς τὸ μὴ ὄν. ἢ τὸ ὑπερέσιον, ὡς τὸ πρῶτον, ἢ τὸ κατα τὴν ἑτερότητα, ὅ, τι μὴ ὂν καλεῖ Ἀριϛοτέλης, Πλατων δὲ οὐ παρ' ἔλαττον τοῦ ὄντος, ἢ τὸ αἰσθητὸν πρὸς τὸ νοητὸν, ὅπερ ὄντως ὂν λέγεται παραβαλλόμενον, ἢ ὕλη, ὡς οὐδὲν οὖσα ἐνεργείᾳ, ἢ τὸ μηδαμῶς ὂν, ϗ ἁπλῶς μὴ ὂν κατὰ τὸν τȣ Ἀριϛοτέλȣς λόγον. τȣτων ȣ̃ν τὰ ἄκρα μόνως ἐκβέβηκε τὰ ὄντα, τὸ μὲν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, τὸ δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον. τῶν δὲ μέσων τὸ μὲν εἶναι, πῇ μὲν ὂν, πῇ δὲ μὴ ὄν. τὸ δὲ πρὸς τι μὲν ὂν, πρός τι δὲ μὴ ὄν. τῶν μὲν οὖν ἄκρων τὸ μὲν κρεῖττον ἂν εἴη πάσης γνώσεως ἐπιβλητικῆς. διότι πᾶσα γνῶσις εἴδȣς τινός ἐϛιν ἀντίληψις. ἐκεῖνο δὲ ὑπὲρ πᾶν εἶδος, γνωϛὸν δὲ μόνως κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὄντα ὑπεροχήν. καὶ ὅπερ εἰώθασι λέγειν μύσασιν ὄμμασι. τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ ȣ̓δαμῶς ὂν, οὕτω ϗ ȣ̓δαμῶς γνωϛόν. τῶν δὲ μέσων ἑκάτερον, πῇ γνωϛὸν, διότι καὶ πῇ ὄν. διατȣ̃το οὖν ἀσφαλῶς ὁ Σωκράτης τὸ μηδαμῶς ὂν, ἄγνωϛον ἀπέφηνε, κ. λ.* Notandum vero eſt deſiderari in noſtro Codice magnam partem diſſertationis primae, totam ſecundam, ac totam ferme tertiam ob quatuor integros quaterniones deperditos, qui ſunt B. Γ. Δ. & E. ut legitur in calce paginae 10. *b.* manu Lucae Holſtenii adnotatum. Alia etiam quamplurima deeſſe arbitramur prope finem Voluminis, nimirum ante penultimum folium; pagina enim antecedens deſinit in verbis, *τὴν πρώτην εἶναι μοῖραν τῆς γραμμῆς . . . . . .* quae pertinent ad diſputationem, cui titulus: *Περὶ τοῦ ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς πολιτείας σπηλαίȣ*, & ſequens incipit a verbis, *πρὸς τὰ ὁρατὰ ϗ τὰ διανοητὰ, κ. λ.* quae cum praecedentibus minime videntur cohaerere. Praeterquamquod in praemiſſo indice poſt titulum mox adlatum alii novem ſequuntur, qui heic nullibi adparent.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. inſignis, in cuius prima pagina legitur: *Αὕτη ἡ βίβλος ἐϛὶν Ἁρμονίȣ τȣ̃ Ἀθηναίȣ. ἔχει φλȣρία ζ'. Hic liber eſt Harmonii Athenienſis: conſtat florenis VII.* Conſtat foliis ſcriptis 164.

ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ.

LIBER LEGVM.

I. p. 1. MVtilus eſt initio Codex, ac proinde Baſilicorum ſynopſis in Tit. CCCXLVIII. iuxta litterarum ordinem diſpoſitos diviſa, eademque cum illa, quae habebatur in Cod. VIII. huius Plutei §. II. heic iis omnibus Titulis caret, quos primae tres continent litterae. Incipit igitur a littera Δ, cuius primus Titulus *περὶ δαπανημάτων ἐν πράγματι ἀλλοτρίῳ γινομένων*, inc. *Καταλογίζεται τῷ νομεῖ τὰ παρ' αὐτοῦ δαπανηθέντα, κ. λ.* In reliquis quae ſequuntur uſque ad finem concordat cum dicto Codice; ubi notandum, prima quadraginta quatuor Codicis folia manu ſaeculi XV. ſuppleta fuiſſe. COD. X.

II. p. 347. Sequuntur *Imperatorum Novellae*, quarum prima eſt *Romani Imperatoris de potentibus in conſortia pauperum ſuccedentibus*. In dicto Codice VIII. §. III.

III. pag. 353. *Conſtantini de eodem argumento*. Ibid. §. IV.

IV. pag. 355. *b. Eiuſdem de militibus*. Ibid. §. V.

V. pag. 359. *b.* *Περὶ δωρεᾶς ἐκ τοῦ ἐκφωνηθέντος βασιλικοῦ ἐδίκτȣ πρὸς τȣ̀ς ἐν τῷ θέματι τῶν Θρᾳκησίων, μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ε'. ἔτȣς ,ϛυο'. De donatione ex edicto Principis ad eos promulgato, qui ſunt in provincia Thraceſiorum, menſe Martio, indictione V. anno 6470.* (Chriſti DCCCCLXII.) Inc. *Ἐάν τινες μερίδας τινὰς ἀπὸ ϛρατιωτικῶν κατέχωσι τόπων.* Deſ. *τοῖς ϛρατεύμασιν ἡμῶν ἐπενεχθήσεται.* Eſt Romani iunioris Porphyrogeniti Novella, habeturque in Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 167. Emendatiorem vero edidit Carolus Labbeus ad calcem Obſervationum in ſynopſin Baſilicorum pag. 90.

VI. pag. 360. *b. Nicephori de non exſtruendis novis monaſteriis &c.* In dicto Cod. VIII. §. XIV.

VII. pag. 364. *Τοῦ κυρίου Κωνϛαντίνȣ βασιλέως περὶ ἐκποιήσεων κτημάτων, καὶ προτιμήσεως συγγενῶν καὶ κοινωνῶν, καὶ ἀναμεμιγμένων, ϗ συμπαρακειμένων ὁλοτελῶς, ϗ συναπτῶς*

ἡνωμένων, ἢ τῶν νομέμων ὁμοτελῶν χωρίων καὶ ἀγριδίων, καὶ κωλύσεως δυνατῶν προσώπων, ἢ ἐκποιήσεως στρατιωτικῶν κτημάτων. *Domini Constantini Imperatoris Novella de alienationibus fundorum, & praelatione cognatorum & consortium, & permixtorum, & sub eodem titulo collationis adiacentium, & coniuncte unitorum; deque praediis, & agris, qui sub eodem titulo pendere vectigal intelliguntur, & de arcendis personis potentibus, & alienatione fundorum militarium.* Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστὶν, ἵνα μηδεὶς παρὰ συγγενῶν, κ. λ. Des. καθ' ὅσον γὰρ ἐλλείπει, κατὰ τοσοῦτον ἡ ἐκποίησις ἀναιρεῖται. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. & Meurs. Operum edit. cit. Florent. Vol. VI. inter Constantini Novellas pag. 1469.

VIII. pag. 367. Περὶ τῶν κινούντων τὸν εἰς τὸν διπλοῦν ὑπερθεματισμόν. *De agentibus duplandi pretii caussa.* Inc. Εἰ μὲν εὑρίσκονται οἱ ἐγκαλέσαντες μετὰ τὴν πρᾶσιν. Des. ἀνεπιφωνήτου παραδρομῆς. Est Romani senioris Novella II. iuncta Cosmae Magistri sententiae primae *de Colonis*, quae exstat in Leuncl. loc. cit. pag. 165. ubi Cosmae sententia a Novella distinguitur. Subiicitur quoddam breve excerptum de instrumentis ad terrae dimensionem adhiberi solitis, cuius initium: Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὁ κάλαμος, μεθ' οὗ μετροῦσι τὴν σκαφεῖσαν γῆν τῶν ἀμπελώνων, ὀκτάπους ἐστὶ, κ. λ. Finis: τὸ δὲ λιβάδιον μετρεῖται μὲν μετὰ δωδεκαουργίου σχοινίου, καθὼς δὲ καὶ ἡ σπορίμη.

IX. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ψῆφος. *Eiusdem* (sc. Cosmae) *sententia.* Inc. Ζητήσεις δὲ περὶ τούτου καὶ εἴπέρ ἐστι τοῦ τόπου μία, κ. λ. Des. ποιότητος διανεμομένης. Ibid. p. 167.

X. pag. 368. *b.* Περὶ χρόνων δὲ προθεσμίας ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ' ἐνιαυτῶν. *De temporibus, & praescriptione a momento usque ad annos centum.* Inc. Ἠλευθερώθη δούλη ἐν διαθήκῃ. Des. διηνεκεῖς γίνονται. In dicto Codice VIII. §. XIX.

XI. pag. 391. Περὶ διαφορᾶς ἀναγνωσμάτων. Ibid. §. XX.

XII. pag. 395. Νεαρὰ Ῥωμανοῦ εἴργουσα τοὺς δυνατοὺς ἐξωνήσεις εἰς χωρίου ὁμάδα ποιεῖν. *Novella Romani* (sc. senioris) *quae potentes arcet ab emtionibus in universitate praedii faciendis.* Inc. Θεσπίζομεν ἐν πάσῃ πόλει ἢ χώρᾳ, κ. λ. Des. ὑπὲρ τῆς τῶν ὑπηκόων σωτηρίας. Leuncl. loc. cit. pag. 155.

XIII. pag. 397. *b.* Νεαρὰ α' τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως περὶ προτιμήσεως. αὕτη ἐδέχθη ἢ ἐκράτησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Novella I. Domini Constantini Imperatoris de praelatione; recepta haec fuit, & viguit Constantinopoli.* Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστὶ μηδένα κωλύεσθαι. Des. εἰσπραχθήσεται. In dicto Cod. VIII. §. XI. Romano seniori tributa.

XIV. pag. 400. Νεαρὰ β' Κωνσταντίνου περὶ δυνατῶν εἰσελθόντων εἰς κτῆσιν πενήτων. *Novella II. Constantini de potentibus in praedia pauperum succedentibus.* Inc. Θεσπίζομεν ὅσοι ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀναῤῥήσεως, ἀπὸ τῆς παρελθούσης ιε'. ἰνδικτιῶνος τῶν κεκωλυμένων δυνατῶν προσώπων, ἐτόλμησαν ὑπεισελθεῖν, κ. λ. Des. περὶ τῶν πτωχῶν ἢ τῶν δυνατῶν ὁρισθείσης εἰς μῆνα Μάρτιον ἰνδ. ε'. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. cit. pag. 142. & apud Meursium Vol. cit. pag. 1477. Diversum vero initium est, quia in editionibus triginta circiter versus longior est in principio.

XV. pag. 402. *b.* Νεαρὰ γ' Κωνσταντίνου περὶ στρατιωτῶν. *Novella III. Constantini de militibus.* Inc. Θεσπίζομεν τοίνυν, ὅπερ ἡ συνήθεια ἐγγράφως, κ. λ. Des. ἢ τοῦ ἄρχοντος ἐπιτραπῆναι κεχρῆσθαι αὐτῷ. Eadem Novella est, ac superior, quam innuimus §. IV. licet illa in principio decem circiter versus sit longior; quemadmodum etiam in editionibus citatis, Leuncla viana pag. 144. & Meursiana pag. 1484.

XVI. p. 405. *b.* Νεαρὰ δ' περὶ ἀναδόσεως τιμήματος στρατιωτῶν (1). *Novella IV. de refusione pretii militarium praediorum.* Inc. Θεσπίζομεν, εἰ καὶ ὥρισται διὰ τῆς προτέρας νομοθεσίας. Des. ἀποκαθίστασθαι εἰς τοὺς ἰδίους τόπους. In citatis editionibus, Leunclav. pag. 148. & Meursian. p. 1489.

XVII. pag. 407. Νεαρὰ ε' Κωνσταντίνου ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ σακέλλῃ, περὶ φυγῶν ψυχαρίων ἢ ἀπολωλότων κτηνῶν. *Novella V. Constantini, in sacello reposita, de fugis mancipiorum, & de iumentis perditis.* Inc. Ὑπὲρ ἀπολωλότος ψυχαρίου. Des. τὸ δὲ περιττεῦον τῷ δημοσίῳ εἰσκομίζεσθαι. In cit. edit. Leuncl. p. 150. & Meurs. pag. 1492.

XVIII. pag. 408. Νεαρὰ ς' Κωνσταντίνου περὶ τοῦ προσεδρεύειν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς κινοῦντας ἀγωγὴν, ἢ περὶ τῶν ἀπολιμπανομένων ἐπὶ τρισὶ μησὶν, ἢ χρόνῳ. *Novella VI. Constantini de non deserendo iudicio ab iis, qui actionem instituunt, & de iis, qui ad tres menses, vel annum absunt.* Inc. Μὴ ἄλλως τὸν ἐναγόμενον εἰς δικαστήριον ἕλκεσθαι. Des. τὴν δίκην διευλυτοῦσθαι. In edit. cit. Leuncl. pag. 151. & Meurs. pag. 1493.

XIX. pag. ead. *b.* Νεαρὰ Κωνσταντίνου περὶ τοῦ μηδὲν τοὺς πολιτικοὺς δικαστὰς λαμβάνειν. *Novella Constantini, quod nihil accipere debeant iudices civiles.* Inc. Θεσπίζομεν μηδένα τῶν πολιτικῶν δικαστῶν, κ. λ. Des. καὶ παντὸς χρυσίου ὑπερφρονεῖν. In cit. loc. Leuncl. p. 151. & Meurs. pag. 1496.

XX. pag. ead. Νεαρὰ Κωνσταντίνου περὶ ἐνταγιατικῶν. *Novella Constantini de sportulis.* Inc. Κελεύομεν τοὺς θεματικοὺς (2) κριτὰς ἐφ' ἑκάστῃ τῇ χρυσίου λίτρᾳ, κ. λ. Des. ἀναβιβάζεσθαι τὸ μίσθωμα. In cit. loc. Leuncl. p. 151. & Meurs. pag. 1496.

XXI. pag. 409. *b.* Νεαρὰ η' Κωνσταντίνου περὶ συνηθειῶν. *Novella VIII. Constantini de consuetudinibus.* Inc. Κελεύομεν μὴ πορίζεσθαί τι κέρδος. Des. κἂν εἰ πολλάκις ποσότητος εἶεν τὸ ἀποδιδόμενον. In cit. loc. Leuncl. pag. 153. & Meurs. pag. 1497.

XXII. pag. 411. *b.* Νεαρὰ Κωνσταντίνου θ' περὶ ἀνοίξεως διαθηκῶν. *Novella IX. Constantini de aperiendis testamentis.* Inc. Ἐπειδὴ αἱ διαθῆκαι

(1) In edit. Leuncl. legitur στρατιωτικῶν.

(2) In utraque edit. μαθηματικοὺς.

ϑῆκαι παρὰ τῷ κοιαίϛωρι ἀνοίγονται. Des. τὸ τριπλοῦν ἀποδώσει. In cit. loc. Leuncl. p. 154. & Meurs. pag. 1500.

XXIII. pag. 412. Νεαρὰ ι'. Κωνϛαντίνυ περὶ τῶν συνηθειῶν τοῦ σκρίβα. *Novella X. Constantini de consuetudinibus scribae*. Inc. Ἐπειδὴ δὲ (1) ὁ σκρίβας οὐκ ἔϛι τέλειος (2) δικαϛής. Des. μέτρον τινὰ πορίζεσθαι τὸν μισθόν. In cit. loc. Leuncl. pag. 155. & Meurs. pag. 1501.

XXIV. pag. ead. *b*. Νεαρὰ ια' Κωνϛαντίνου περὶ τῶν φονευόντων μετὰ ξίφυς, ἢ ξύλων μεγάλων, ἢ λίθων, ἐκ προνοίας. *Novella XI. Constantini de caedes patrantibus gladio, vel magnis fustibus, vel lapidibus, idque consulto*. Inc. Ἡ' τοῦ σώματος (3) νομοθεσία ἀποφαίνεται. Des. ἕλκεσθαι καταναγκάζεσθαι. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν ἄλλως προβαινόντων φωνῶν ἐν τῷ ξ' βιβλίῳ ἐφευρήσει. In Meurs. loc. cit. p. 1501. & in Leuncl. Tom. I. Lib. II. pag. 109. & 111. ubi duae de hoc argumento Constitutiones adferuntur. Lectio Codicis, si non quoad sensum, quoad verba certe ab utraque editione videtur differre.

XXV. pag. 414. Νεαρὰ α' Νικηφόρυ περὶ Ἀρμενικῶν τόπων. *Novella I. Nicephori de Armenicis fundis*. Inc. Θεσπίζομεν, ὅσοι τῶν Ἀρμενίων ϛρατιωτῶν ἀναχωρησάντων. Des. ἕτερος τοὺς τόπυς ἀναλαμβάνων ὑπηρετείτω τῇ ϛρατείᾳ. In Leuncl. Tom. II. pag. 169. In Codice ad illum paragraphum, qui incipit: Τὸν ἐργασάμενον μιαιφονίαν, κ. λ. adiectus est Titulus, περὶ φονευτῶν, *de homicidis*, qui in edit. una cum titulo superiori coniunctus est.

XXVI. pag. 415. Νεαρὰ β' τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναϛηρίων, ξενώνων καὶ γηροκομείων. *Eiusdem Novella II. de monasteriis, hospitalibus, & gerocomiis*. Inc. Θεσπίζομεν, ὅσοι μοναϛήρια, ξενῶνάς τε καὶ γηροκομεῖα συνιϛᾷν βυληθῶσιν. Des. τὸ πρᾶγμα τίθεμεν. In Leunclavii Tom. I. Lib. II. pag. 113. & est *Novella epitomata*.

XXVII. pag. ead. *b*. Νεαρὰ γ' τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐξωνεῖσθαι δυνατὺς ἀπὸ δυνατῶν. *Eiusdem Novella III. quod potentes a potentibus emere debeant*. Inc. Θεσπίζομεν τὴν παρὰ τῶν προβεβασιλευκότων ἐκτεθεῖσαν νομοθεσίαν. Des. πρὸς ἅπαντας τὴν νομοθεσίαν ποιύμενοι. In Leuncl. Tom. II. pag. 170.

XXVIII. pag. 416. *b*. Νεαρὰ δ' τοῦ αὐτοῦ περὶ οἰκημάτων. *Eiusdem Novella IV. de aedificiis, sive villis*. Inc. Ἐπειδήπερ τινὲς τῶν κεκωλυμένων, κ. λ. Des. τὺς ἠγορακότας τῶν ἰδίων ἐμπονημάτων. Ibid. p. 171.

XXIX. pag. ead. Νεαρὰ ε' τοῦ αὐτοῦ βοηθῦσα τοῖς ἐξωνησαμένοις πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐνδείας. *Eiusdem Novella V. consulens iis, qui ante penuriae tempus coëmerunt*. Inc. Κελεύομεν, ἐπεὶ ἡ τῶν μ' χρόνων παραδρομὴ, κ. λ. Des. ὡς ἐπιτηδῶντας τοῖς ἀλλοτρίοις. Ibid. pag. ead.

XXX. pag. 417. Λέοντος βασιλέως. *Leonis Imperatoris* Novellae aliquot. Prima sine titulo inc. Θεσπίζομεν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. Des. καὶ τιμὴν ἀνηνέχθη. Est fragmentum primae Leonis Constitutionis, qua iubetur, *ut secundum sequentes Constitutiones iudices caussas diiudicent*: habeturque Graece & Latine in Corpore Iuris Civilis edit. Amstelod. per Elzevirios anni MDCLXIII. fol. Tom. II. Part. II. pag. 239. ubi hoc initium incidit in lineam 24.

XXXI. pag. ead. *b*. Περὶ τοῦ διατίθεσθαι τὸν μονάσαντα εἰς τὰ ἐπικτηθέντα. *Quod monachus de bonis acquisitis testari possit*. Inc. Θεσπίζομεν, εἰ μὲν ὤφθη κατὰ τὸν καιρὸν, κ. λ. Des. ἀποκληρῦσθαι τῷ μοναϛηρίῳ. Compendium est ipsius Leonis Novellae V. ibid. pag. 240.

XXXII. pag. 418. Περὶ τοῦ μονάζειν δεκαέτην ὄντα παιδίον. *Decennem monachum fieri posse*. Inc. Τοιγαρῦν σύν τε τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ, κ. λ. Des. ἔνθα τὸ διμόριον προσεχώρησεν. Est Novella VI. ibid. pag. 241. ubi quatuor versus in principio longior.

XXXIII. pag. ead. *b*. Περὶ κληρικοῦ τοῦ μὴ γίνεσθαι αὖθις λαϊκόν. *Clericum non posse iterum fieri laicum*. Inc. Θεσπίζομεν κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας θεσμόν. Des. ἀνάξιον τῆς τοιαύτης τάξεως καταϛῆσαι. Sunt postremi quinque versus Novellae VII. cit. pag. 241. sub finem.

XXXIV. pag. 419. Περὶ δύλυ γεγονότος κληρικοῦ ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότυ. *De servo qui clericus factus est insciente domino*. Inc. Τὸν δυλικῆς μὲν ὄντα τύχης. Des. καθιϛῶμεν ἐπ' ἀπαρρησίαςον. Pars est Novellae IX. ibid. pag. 242.

XXXV. pag. ead. Περὶ δούλου μονάσαντος ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότυ. *De servo, insciente domino, monasterium ingresso*. Inc. Κελεύομεν ὅσων ἂν διαλάθοι, κ. λ. Des. καὶ τὸν θάνατον βούλεται. Sunt postremi decem versus Novellae X. in cit. pag. 242.

XXXVI. pag. ead. *b*. Περὶ δύλυ γεγονότος ἐπισκόπυ ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότυ. *De servo, insciente domino, facto Episcopo*. Inc. Εἴ τις δῦλος ὢν, κ. λ. Des. εἰς ἀποφυγὴν τῆς δουλείας. Sunt ultimi duo versus Novellae XI. Ibid. pag. 243.

XXXVII. pag. ead. Περὶ ἀνακάμψεως. *De emphyteusi*. Inc. Διὰ τῦτον νόμον τιθέμεθα ὡρισμένῃ ποσότητι. Des. τὸ πρᾶγμα ποιουμένων αὐτῶν. Sunt postremi sex versus Novellae XIII. in cit. pag. 243.

XXXVIII. pag. ead. Περὶ τὺς καταλιπόντας ἀτελὲς μοναϛήριον. *De iis, qui imperfectum monasterium relinquunt*. Sed praeter hunc titulum nihil aliud occurrit, mutilato Codice, ac propterea manu recentissima in sequenti folio scriptum legitur: *Desiderantur* Νεαραὶ τοῦ Λέοντος κ. τ. λ.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. initio ac fine mutilus. Constat foliis scriptis 419.

N 2 BI

(1) In utraque edit. deest δέ.
(2) In Leuncl. deest τέλειος. In Meurs. pro τέλειος legitur δίκαιος?
(3) In utraque edit. pro σώματος legitur Μωσέως.

ΒΙΒΛΟΣ ΝΟΜΩΝ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

LIBER LEGVM SINE PRINCIPIO.

Seu potius

Pars Basilicorum cum scholiis marginalibus uberrimis.

COD. XI. MVtilus est pluribus in locis hic Codex: prima mutilatio in ipso Voluminis limine occurrit: Basilica enim incipiunt a verbis . . . *μνηςεύεσθαι, εἰ δὲ τοῦτο ποιήσωσι, κ. λ.* quae pertinent ad Lib. XXVIII. Tit. I. *de sponsalibus*, & incidunt in eorum edit. Gr. Lat. Paris. curante Carolo Annibale Fabrotto, MDCXLVII. fol. Tom. IV. pag. 217. lin. 1. scholia vero incipiunt a verbis . . . *τὸν γάμον μετὰ τὴν τοῦ ὀφφικίυ συμπλήρωσιν, κ. λ.* quae incidunt in pag. 223. lin. 36. Alter defectus occurrit inter folium 1. & 2. nam post verba *ἤδεισαν κ̀ πρὸ τῆς* . . . . (edit. cit. p. 225. lin. 9.) sequuntur verba . . . . . *τυτέςι κατὰ νόμους συςῇ* (ibid. pag. 243. lin. 14.) Tertius inter folium 17. & 18. verba enim *εἰ μὴ ἀπαγορεύσω τῷ γάμῳ αὐτῆς* . . . . (ibid. p. 290. lin. ult.) immediate sequuntur illa . . . . *αὐτοῦ περιουσίας μοίρας, κ. λ.* (ibid. pag. 310. lin. 11.) Quartus inter folium 57. & 58. ubi verbis *μήτε ἀποφάσεως ἀρχικῆς προηγουμένης ὐ δύναται* . . . . (ibid. pag. 366. lin. 3.) succedunt verba . . . . *τῆς οὐσίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὸν δημόσιον, κ. λ.* (ibid. pag. 426. lin. 19.) Quintus inter folium 93. & 94. verbis enim *διόπερ κ̀ θᾶττον πρὸς τὸν* . . . . (ibid. pag. 501. lin. 25.) subsequuntur verba . . . . . . *αὐτὸν ἐν προικὶ, εἴ τι αὐτῇ ἐποφείλει, κ. λ.* (ibid. pag. 510. lin. 18.) Sextus inter folium 159. & 160. ubi post verba *ἐκπέσοιεν πρόχειροι διὰ τὴν ὑπομνη* . . . . . (ibid. p. 684. lin. 24.) occurrunt verba . . . . *τὴν προῖκα, καὶ ναυαγήσῃ ἡ γυνὴ, κ. λ.* (ibid. pag. 692. lin. 17.) Vltima tandem Codicis mutilatio in ipsius calce contigit; postrema enim verba sunt *ἐκείνοις δὲ τὸ ἁρμόζον δίκαιον* . . . . (ibid. pag. 731. lin. 24.) Interim notandum, quum scholia suis sint singula locis in margine apposita, non Titulis subiecta, ut in editione; ubi Basilicorum defectus incidunt, ibi etiam scholia Basilicis respondentia desiderari; quod maxime dolendum, quum propter parem tum ipsius textus, tum scholiorum vetustatem non mediocre adiumentum novae cuidam editioni, si quando parari velit, ex huius collatione Codicis sperari potuisset: multa enim loca, quae in cit. edit. Graeco deficiunt textu, ex hoc exemplari, ubi integra sunt, supplerentur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XII. initio & fine mutilus. Constat foliis scriptis 174.

ΝΟΜΟΙ.

LEGES.

COD. XII. HVnc quoque Codicem evolvit Antonius Augustinus, qui more suo in primo folio descriptionem eius hisce verbis exhibuit.

Primum Volumen explanationum Basilici, idest priorum decem librorum ex sexaginta, tot enim constat libris: ut inde colligere possimus explanationum Basilici volumina fuisse sex, quorum ipsum primum sit hoc. Itaque aliquot Tituli ex Digestis atque Codice Iustiniani, eadem legum sententia, immo etiam serie proponuntur; nisi quod nonnumquam praetermittuntur nonnulla, quaedam adduntur, aliquando mutatur casus circumstantia, salva sententia: multae item leges, fortasse quod tum videbantur parum necessariae, omittuntur: ad verbum raro de latinis exprimuntur. Leguntur haec initio: De summa Trinitate & Fide Catholica, & de haereticis: secundo de Iustitia & Iure & longa consuetudine; de verborum significatione, de regulis iuris: de Episcopis & Clericis, & sic cetera. Praemittuntur igitur legis verba ex latinis; deinde subiicitur interpretatio, qua tantum verba proposita declarantur, idque brevissime, nullis (ut latinis fit) in quaestiones digressionibus: non raro species legis effingitur, aut e qua legis pendeat intelligentia, praemittitur generalis quaedam traditio: explicatur item saepe legis usus exemplorum varietate: fini, Basilici, e quo lex sumta est, locus adscribitur, nempe liber, titulus, caput; ac tamen horum omnium nescitur auctor.

Haec Augustini recensio, brevissima illa quidem, sed succosa, vix nostram, aut alterius cuiuslibet ulteriorem diligentiam videtur desiderare; tamen, ut instituti nostri rationem sequamur, pauca quaedam addere voluimus: discrimina nimirum, quae in hoc recensendo volumine animadvertimus ab editione Basilicorum Paris. cit. breviter exhibentes.

I. pag. 2. *Πίναξ τοῦ πρώτυ τεύχους τῶν ἐκλογῶν, ἤτοι τῶν δέκα βιβλίων τῆς ἑξηκονταβίβλυ. Tabula primi Voluminis Eclogarum, sive decem librorum ex sexaginta;* exhibens nimirum Titulos singulorum decem priorum Librorum Basilicorum, & quidem ita:

Primus Liber unicum continet Titulum, ut in edit.

Secundus vero tres tantum priores ex iis sex, qui sunt in edit.

Tertius item tres, quorum primus idem cum edito, secundus *περὶ τοῦ ὡρισμένον εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνςαντινυπόλεως*, tertius *περὶ κληρικῶν*.

Quartus unicum.

Quintus item tres, quorum priores duo, ut editi; tertius *περὶ ἐκκλησιαςικῶν κανόνων κ̀ προνομίων*.

Sextus septem tantum priores editorum.

Septi-

Septimus novem ac decem, ut in edit.
Octavus duos.
Nonus undecim, licet heic in tabula amanuensis lapsu omissus fuerit Titulus X.

Decimus tandem triginta septem, quorum postremus est περὶ ἐκποιήσεως τοῦ τὸ δικαστήριον ἐναλλαγῆναι χάριν γινομένης, qui licet verbis, re tamen ab edito nihil differt.

Tabulae huic duo subiiciuntur Capita, quorum primum περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης βασιλέως, *de iure & iustitia Imperatoris*, inc. Βασιλεύς ἐστιν ἔννομος ἐπιστασία, κ. λ. Des. οὐ δεῖ δὲ μεταποιεῖν τὰ πρόδηλον ἑρμηνείαν ἔχοντα. Alterum περὶ τάξεως κριτηρίων, *de ordine iudiciorum*, inc. Θεσπίζομεν κατὰ τάξιν τὰ κριτήρια γίνεσθαι. Des. καὶ ἐντολέας προβάλλεσθαι.

II. pag. 5. *b*. Primus Liber, cuius unicus titulus est *de summa Trinitate, Fide Catholica &c.* inc. Χριστιανός ἐστιν ὁ πιστεύων μίαν εἶναι θεότητα, κ. λ. Des. καὶ πρὸς ἐξορίαν διηνεκῆ δίδοσθαι. Initium cum edito concordat, finis vero secus, quum multa ex editis videantur heic desiderari. Librum enim hunc a pag. 1. usque ad pag. 26. progredientem in editione, unico tantum folio Codex comprehendit, ita ut compendium Libri potius, quam Liber esse videatur.

III. pag. 6. Libri II. Titulus primus *de Iustitia & Iure & longa Consuetudine*, inc. Ο νόμος ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ὠνόμασται. Tertius vero *de diversis regulis iuris antiqui*, des. μὴ ἀπαιτείτωσαν ἀπό τινος τὸ οἱονοῦν. Ibid. a p. 27. ad pag. 88. ubi alia tria sequuntur Capita, seu Tituli, qui in Codice desiderantur. Quum tamen praedicti tres Tituli uberius pertractari videantur in Codice, quam in editione, arbitramur permixta esse in ipso contextu scholia illa, quae in editione singulis separatim subiiciuntur Titulis: sed quum de hoc diligentius inquirere non sit instituti nostri, hanc aliis facem praetulisse satis fuerit, si qui novam aliquando Basilicorum editionem adornare voluerint.

IV. pag. 68. Libri III. Titulus primus *de Episcopis, & Clericis &c.* inc. Ο συκοφαντήσας ἐγκληματικῶς ἐπίσκοπον, τριάκοντα χρυσίου λίτρας προστιμάσθω τῷ δημοσίῳ. Tertius *de Clericis*, des. ἐγγυήσασθαι ὑπέρ τινος οὐ δύναται, κωλυόμενος παρὰ τοῦ νόμου τοῦ κειμένου ἐν τῷ ιγ' κεφ. τοῦ α' τίτ. τοῦ παρόντος γ' βιβλ. Ibid. a pag. 115. ad pag. 145.

V. pag. 78. Liber IV. unico constans Titulo *de Monasteriis, & Monachis &c.* inc. Μηδεὶς ἐπιβαλλέσθω κτίζειν μοναστήριον, κ. λ. Des. βίον τῆς ἀγγελικῆς ταύτης τάξεως ἀλλαξάμενον. Ibid. a pag. 146. ad pag. 157. In Codice Titulus hic multo fusius pertractatur, quam in edit.

VI pag. 88. *b*. Libri V. Titulus primus *de Ecclesiis & Monasteriis &c.* inc. Ἐξέστω ἑκάστῳ τελευτῶντι τὰ οἰκεῖα πράγματα καταλιμπάνειν, κ. λ. Tertius *de Ecclesiasticis Canonibus & privilegiis*, des. καὶ κουφίζειν ἕκτον μέρος τῆς ὑφεσώσης προσόδου· καὶ τὰ λοιπὰ, ἃ εὑρήσεις ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ, κ. λ. Ibid. a pag. 158. ad pag. 179.

VII. pag. 104. Libri VI. Titulus primus *de Magistratibus, atque officiis eorum, qui in dignitate constituti sunt, eorumque privilegiis*, inc. Ἡ κατὰ τοῦ δικάσαντος ἐν ἐπαρχίᾳ ἄρχοντος ἀγωγὴ, κ. λ. Septimus *de officio Praetorum* des. ὡς πραίτωρ δικαζέτω, μὴ μὴν ὡς ἰδικὸς δικαστής. τὸ δὲ ἑρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφάλ. γ' τοῦ ζ' τίτ. τοῦ ς' βιβλ. Ibid. a pag. 180. ad pag. 211. ubi alia multa sequuntur ad hunc librum pertinentia.

VIII. pag. 117. *b*. Libri VII. Titulus primus *de Iudicibus ordinariis &c.* inc. Μηδέποτε χωρὶς τῶν ἀρχόντων, κ. λ. Titulus decimus nonus, *Qui legitimam personam in iudiciis habeant &c.* des. μεθ' ὧν ἄρα καὶ ἁρμόζουσι. τὸ δὲ παρὸν νόμιμον, ἐστὶ τελευταῖον κεφ. τοῦ ιθ' τίτ. τοῦ ζ' βιβλ. Ibid. a pag. 224. ad p. 393.

IX. pag. 188. *b*. Libri VIII. Titulus primus *de Advocatis* inc. Τρεῖς εἰσι τάξεις τῶν μὴ δυναμένων συνηγορεῖν. Secundus *de Procuratoribus & defensoribus* des. καὶ τῷ συστήματι τῆς δίκης ἐστὶ κύριος. τὸ δὲ παρὸν ἑρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφ. ρια' τοῦ β' τίτ. τοῦ η' βιβλ. Ibid. a pag. 394. ad p. 436.

X. pag. 198. Libri IX. Titulus primus *de appellationibus* inc. Τὴν ἀδικίαν, καὶ τὴν ἀπειρίαν τοῦ δικαστοῦ. Vndecimus, qui inscribitur *de satisdatione ratam rem haberi*, des. εἰ μὴ ἐνεμποδίσθη παρὰ τοῦ κυρίου τῆς δίκης. τὸ δὲ ἑρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφ. ιγ' τοῦ ια' τίτ. τοῦ θ' βιβλ. Ibid. a pag. 439. ad pag. 580.

XI. pag. 272. Libri X. Titulus primus *de in integrum restitutionibus*, inc. Εἴτε διὰ τὴν ἡλικίαν, εἴτε διὰ φόβον, κ. λ. Trigesimus septimus *de alienatione, quae iudicii mutandi caussa fit*, des. τότε κατὰ νόμους διαιρεθήσεται. Ibid. a pag. 581. ad pag. 718. In ultimo folio Excerptum quoddam brevissimum legitur περὶ ἀποδείξεως, καὶ προλήψεως, καὶ ῥοπῆς, manu diversa exaratum.

Hoc loco corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo pag. 398. litt. C. Xenophontis Rhetoris sermones tres, nimirum *Hipparchicum, Hieronem, & de re equestri*, in hoc Codice adserit contineri, qui tamen nullibi apparent, sed ad sequentem Codicem pertinent.

Codex Graec. chart. Ms. in fol. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 335.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

XENOPHON.

Adde

Polybii Excerpta quaedam, & Proverbiorum selectiones.

I. pag. 1. XEnophontis de Atheniensium Republica Liber. Exstat in edi- COD. XIII.
tione Parisiensi Henrici Stephani A. MDLXI. fol. pag. 402.

II. pag. 9. *b*. *Eiusdem Pori, seu de Proventibus*. Ibid. p. 537.

III.

III. pag. 19. *Hipparchicus, seu de magisterio Equitum*. Ibid. pag. 557.

IV. pag. 28. *Hiero, seu Tyrannicus*. Ibid. pag. 526.

V. pag. 37. *b. De re equestri*. Ibid. p. 544.

VI. pag. 48. *De Lacedaemoniorum Republica*. Ibid. pag. 393.

VII. pag. 55. *Apomnemoneumatum, seu rerum memorabilium Libri IV.* Ibid. a pag. 412. ad pag. 476.

VIII. pag. 106. *b. Oecumenicus*. Ibid. p. 477.

IX. pag. 132. *b. Philosophorum Convivium*. Ibid. pag. 509.

X. pag. 144. *b. Cynegeticus, seu de Venatione*. Ibid. pag. 568. Est tantum fragmentum in Codice; desinit enim in verbis: καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα παιδεύματα . . . . quae in edit. incidunt in pag. 569. lin. 20.

XI. pag. 146. Sequuntur Excerpta tria ex Polybii Historiarum Libris *de diversitate rerumpublicarum*, quorum primum *ex VI. Libro* inc. Τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων, κ. λ. Des. καὶ τὸ μεγαλόψυχον τῶν ἀνδρῶν ἐν τοῖς διαβουλίοις. Alterum pag. 165. *ex Libro XVIII.* inc. Ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν ἕκτην βίβλον ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπὼν, κ. λ. Des. τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν. Tertium pag. 167. *b. ex Libro X.* inc. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον νεανίσκοι τινὲς, κ. λ. Des. μικρῷ λεῖπον τετρακισχιλίων ταλάντων. Notandum initio Excerpti secundi scriptorem in margine ita adnotasse: Ἑκόντες παρήκαμεν τοὺς μεταξὺ ἀπὸ τοῦ ἕκτου λόγους, κ̀ ἐθέμεθα τάδε τοῦ ιη'. διὰ τὴν σύγκρισιν, ἣν ποιεῖται ὁ συγγραφεὺς τῶν Ῥωμαϊκῶν κ̀ Μακεδονικῶν στρατευμάτων. Idque ut lectorem admoneret, quare a sexto ad XVIII. Librum transitum fecerit. Montfauconius in suo Catalogo Excerptum tantummodo primum enunciat.

XII. p. 169. *b. Catonis Carmina paraenetica a Maximo Planude e Latino in Graecum translata*, qualia etiam alibi inciderunt.

XIII. pag. 172. Sequuntur *variae Proverbiorum Collectiones*, tacito collectoris nomine. Prima inc. Οἶκοι τὰ Μιλήσια, ἐπὶ τῶν ὅπει μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Des. ὁ ἐνλεμέσῃ ἥρως. ὅτε ἀπαιτῶν τις αὐτὸς ὕστερον προσοφείλων εὑρεθῇ, ὁ ἐντεμέσῃ γέγονεν ἥρως. Sunt Proverbia CXXVIII. quae in fine denominantur Πλουτάρχου παροιμίαι, αἷς Ἀλεξανδρεῖς ἐχρῶντο. *Plutarchi Proverbia, quibus Alexandrini utebantur*.

XIV. pag. 175. *Altera Proverbiorum Collectio*, item tacito collectoris nomine, continet Proverbia XXIX. quorum initium est: Οἶδα σίμωνα, καὶ σίμων ἐμέ. τελχίνων φύσει βασκάνων ὄντων, κ. λ. Des. ἐπισκώπτοντές τινες ἔλεγον.

XV. pag. 176. *Quaedam verborum explicationes, & loquendi formulae variarum gentium propriae*. Inc. Ἑστία, κατὰ μὲν τὴν συνήθειαν ἡ κατ' οἶκον ἐσχάρα, καθ' Ὅμηρον δὲ ἡ οἶκος. Des. σκινδαρίζειν, ἐστὶ τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ παίειν τινὸς τὸν μυκτῆρα.

XVI. pag. 177. Λέξεις Πλάτωνος. *Platonis voces*. Inc. Ἦ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ, ἔφη οὗτος. Des. κατάλυμμα κ̀ κατάλυσις οἱ Ἀττικοὶ, Πλάτων δὲ καὶ καταγώγιον, & καταγωγή.

XVII. pag. ead. *b. Aliae eiusmodi voces cum sua explicatione*, quibus titulus quidem praeerat, sed deinde fuit abrasus. Inc. Ἑταιρευομένη ἡ πορνευομένη. Des. τῶν ἄλλων ἀπειρηκότων.

XVIII. pag. 180. *Redeunt alia Proverbia* in tres sectiones divisa cum ipsorum elencho singulis praevio. Prima sectio Proverbia continet circiter LXXX. alphabetice disposita & a litteris A, & B tantummodo incipientia. Inc. Ἄβρωνος βιοῖ βίον, ἐπὶ τῶν πολυτελέσι τραπέζαις χρωμένων, κ. λ. Des. βατταρίζειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς, ὡς τὸ ποππύζειν, ἢ ἀπὸ βάτου τοῦ ἰσχνοφώνου. Huius tamen primae sectionis elenchum in ultima Codicis pagina reperies, cui propterea sequens monitum legas appositum: Οὗτος ὁ πίναξ τοῦ πρώτου τμήματος τῶν παροιμιῶν. ἀναποδίσας τοίνυν εἰς ζ' φύλλα, εὑρήσεις ταύτας. *Haec* est *tabula primae sectionis Proverbiorum: regrediens igitur septem folia, ipsa reperies*. Secunda sectio p. 183. Proverbia continens LXX. inc. Καδμεία νίκη, ἐπὶ τῶν βλαβερῶς & ἀσυμφόρως ἑαυτοῖς νικώντων. Des. εἴρηται ἂν ἐπὶ τῶν οὕτως χαριζομένων. Tertia tandem pag. 185. *b.* Proverbia complectens LXXI. inc. Φρυρεῖν, ἢ πλουτεῖν, ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, κ. λ. Des. ὅθεν & τὰς Πριηνέων γυναῖκας ὀμνύναι τὸ παρὰ δρῦν σκότος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. praeter prima XVIII. folia, quae sunt chartacea, & recentioris manus. Constat foliis scriptis 187.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ.

XENOPHONTIS CYRI PAEDIA.

XEnophontis de Cyri institutione Libri VIII. ut in edit. cit. a pag. 1. ad pag. 143. Notandum heic est, Libri quarti finem fieri in verbis, διαδώσειν, κ̀ διέδωκαν, quinti vero initium ab immediate sequentibus, Οἱ μὲν δὴ ταῦτα, κ. λ. ut adnotatum legitur etiam in margine ipsius editionis p. 67. COD. XIV.

Cod. Graec. chart. Ms. in fol. Saec. XIV. in cuius primo folio legitur: *Liber Conventus S. Marci de Florentia Ord. Praedicatorum. A Fratre Georgio Antonio Vespuccio filio nativo Conventus*. Constat foliis scriptis 187.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ ΕΜΨΥΧΩΝ.

PORPHYRIVS DE ABSTINENTIA AB ANIMANTIBVS.

Ac praeterea

Eiusdem sententiarum ad intelligibilia ducentium Capita XXVIII.

I. pag. 1. ΠΟρφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων. *Porphyrii philosophi de* COD. XV.

de abstinentia ab esu carnium Libri IV. quorum primus inc. Τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων, ὦ Φίρμε, πυθόμενος. Vltimus desinit. τιμᾶν τὸ θεῖον προσάττοντος, κὴ πελάνοις. Hos Libros Porphyrius scripsit ad Firmum Castritium condiscipulum & amicum suum, in quibus excutit rationes Heraclidis Pontici, Hermachi Epicurei, aliorumque Peripateticorum, Stoicorum, & Epicureorum, ac singillatim Claudii Neapolitani in libro, quem adversus eos, qui a carnium esu abstinent, scripserat. Primus Graece ex hoc Codice edidit Petrus Victorius, praemissos Michaëlis Ephesii scholiis in quatuor Libros Aristotelis de partibus animalium, subiecta Porphyrii Vita ab Eunapio concinnata, Florentiae MDXLVIII. in fol. Latine vero circa idem tempus, vertente Io. Bernardo Feliciano, prodiere Venetiis MDXLVII. in 4. quae quidem versio minus obvia, nec Francisco de Fogerolles Consiliario & Medico Regio, nec Ioanni Valentino, qui libros hosce Latinitate postea donarunt, uspiam visa. Gallice vertit Philippus Iacobus Maussacus Parisiis MDCXXII. in 8. Aliam quoque editionem huiusce Operis ad Mss. Codices emendatam paravit olim David Hoeschelius, ut ex eius litteris ad Ioannem Kirchmannum post Gudianas pag. 187. cognoscitur. Notandum est, in nostro Codice, singularum sectionum argumenta in margine rubris litteris esse exarata.

II. pag. 85. Πορφυρίυ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν. *Porphyrii sententiarum ad intelligibilia ducentium* Capita XXVIII. quorum primum inc. Πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ. Vltimum desinit. ἀλλ' ἀνὰ μέρος ἑκατέρων μετέχον. Sunt magnam partem sententiae istae e Plotino excerptae, ac veluti introductio quaedam ad Plotini scripta. Graece viderunt lucem in citata Porphyrii librorum περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων editione Florentina MDXLVIII. fol. Graece & Latine ad calcem eorumdem librorum, Lugd. MDCXX. in 8. ex versione Francisci de Fogerolles. Tandem cum meliori interpretatione Lucae Holstenii, ac sex Capitibus auctiores e Bibliothecae Vaticanae Codicibus post Vitam Pythagorae a Porphyrio scriptam, Romae MDCXXX. 8. & Cantabrig. MDCXXXV. 8.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XV. valde nitidus. Constat foliis scriptis 89.

ΝΟΜΙΜΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

LIBER LEGVM IVXTA ORDINEM ALPHABETI INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Parvum manuale Legum a synopsi Basilicorum diversum.

COD. XVI. I. pag. 1. Titulus interior ita habet: Νόμιμον κατὰ σοιχεῖον θαυμάσιον. *Liber legum mirabilis iuxta ordinem litterarum digestus.* Α'ρχὴ τοῦ Α σοιχείυ. *Initium litterae A.* Inc. Οἱ ἄνθρωποι πάντες, ἢ δοῦλοί εἰσιν, ἢ ἐλεύθεροι, ἢ ἀπελεύθεροι, ἤγουν πρότερον μὲν δῦλοι, ὕςερον δὲ ἐλεύθεροι. οἱ ἀπελεύθεροι προσκύνησιν κὴ τιμὴν χρεωςῶσι τῷ πάτρωνι, δηλονότι τῷ ἑαυτῶν ἐλευθερωτῇ, κ. λ. Initium litterae Ω, sive ultimae est: Ω'ρεῖα λέγονται τὰ οἰκοδομήματα, ἤτοι τὰ σιτοδοχεῖα. Finis vero: οἱ δὲ ἐν Α'ρμενίᾳ ὠρειάριοι κὴ ἀπὸ σίτυ κὴ κριθῆς ἐλάμβανον κατὰ τεσσαράκοντα ἕν. Auctor est Anonymus. Quidam tamen (ait Cuiacius de hac ipsa synopsi loquens VI. 10.) *vaticinantur eius libri auctorem esse Romanum iuniorem, & hunc filium esse Romani Lecapeni, quem ex Constantino Porphyrogenito progenitum constat, nepotem scribere debuissent &c.* Habetur autem Ms. & in Biblioth. Caesar. Catalogi Nessel. Par. II. pag. 31. Cod. XIV. §. I. In nostro Codice adscribuntur in margine adnotationes quaedam, inter quas etiam occurrunt aliquando παραπομπαὶ, quae sunt *locorum similium*, sive *parallelorum indicationes*, nimirum Legum, Novellarum Impp. Constitutionum Apostolicarum, Canonum Ecclesiasticorum &c. quae cum iis, quibus de agitur, videntur consentire. Hac synopsi, quae ad distinctionem alterius maioris Basilicorum synopseos, item alphabetice dispositae, de qua supra Codice VIII. τὸ μικρὸν κατὰ σοιχεῖον Graecis dicitur, seu *parvum Manuale Iuris*, usus est Harmenopulus in suo *Iuris Promtuario* (1) contexendo, ut videre est apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 428. Interim notandum hoc loco, multa eiusmodi manualia Iuris in Oriente fuisse, omnibus fere patronis caussarum suum sibi Codicillum, & quasi viae comitem conficientibus, ἐν οἷς ἁπάντων ἐμφέρεται τῶν νόμων τὰ κεφάλαια πρὸς τὸ τῆς χρείας ἕτοιμον. Quare mirum non est, si aliquando apud scriptores in tanta huiusmodi eclogarum legum varietate, quae in bibliothecis manu exaratae adservantur, una pro altera fuerit accepta. Nos quoque in recensione Codicis X. Plut. IV. Basilicorum synopsim Titulis CCCXLVIII. constantem, quae in illo continebatur, perperam cum hac Legum ecloga, quam prae manibus habemus, confudisse, nunc tandem perspeximus; quae enim ibi (2) de illius auctore (3), ac nuncupatione (4) pronunciavimus, huic magis, quam illi scias convenire. Illam enim *maiorem*, hanc vero *minorem* synopsim libet appellare, quas ante nos Iacobum Gothofredum in Manuali Iuris perperam confudisse auctor est Nesselius in not. ad cit. Cod. XIV. Biblioth. Caesar.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optime servatus, diligenterque conscriptus. Constat foliis scriptis 178.

ΠΛΑ-

(1) Πρόχειρον inscribitur.
(2) Catalogi Tom. I. pag. 530 §. I. circa medium.

(3) Romano nimirum iuniore.
(4) μικρὸν κατὰ σοιχεῖον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΟΜΟΙ.

PLATO DE LEGIBVS.

Ac praeterea

Alii eiusdem Dialogi tum γνήσιοι, tum νόθοι, Definitiones, & Epistolae.

COD. XVII. PRima pagina eorum, quae in hoc continentur Volumine, tabulam Latinam, altera Graecam exhibet; & in hac quidem secunda tabula tituli & initia cuiuslibet Operis adferuntur. A pagina tertia incipiunt Platonis Opera, & quidem hoc ordine:

I. pag. 3 *Platonis de Legibus, sive de Legum institutione Libri XII.* quorum initium & finis concordat cum editione Francofurt. MDCII. quam citavimus supra in Codice VII. huius Plutei, ubi incidunt in Tom. II. a pag. 769. ad pag. 1000.

II. pag. 254. *Eiusdem Epinomis, vel Philosophus.* Ibid. pag. 1003.

III. pag. 269. *b. Eiusdem Dialogi, qui pro nothis, sive suppostitiis habentur,* & primo quidem *Axiochus, vel de morte.* Ibid. pag. 1303.

IV. pag. 275. *b. De Iusto.* Ib. p. 1309.

V. p. 278. *b. De Virtute.* Ib. p. 1312.

VI. pag. 281. *b. Demodocus, sive de consilio dando.* Ibid. pag. 1315.

VII. pag. 287. *Sisyphus, sive de consultando.* Ibid. pag. 1320.

VIII. pag. 291. Ἀλκυὼν, ἢ περὶ μεταμορφώσεως. *Halcyon, seu de Transformatione* Dialogus. In hac editione non exstat, sed inter Luciani Opera edit. nuperae Amstelod. MDCCXLIII. in 4. Tom. I. pag. 176. Leonti Academico tribuitur a Nicia Nicaensi apud Athenaeum Lib. XI. & Phavorino apud Laërtium III. 62. Versatur autem totus in admirabilibus Dei operibus celebrandis, cuius potentiam homines ne cogitando quidem adsequi valent.

IX. pag. 293. *b. Eryxias, seu de divitiis, sive,* ut alii habent, *Erasistratus.* In cit. Platonis edit. pag. 1323.

X. pag. 306. *Definitiones Platonis.* Ibid. pag. 1337.

XI. pag. 311. *Eiusdem Epistolae XIII.* eodem ordine, quo exstant ibidem a p. 1267. ad pag. 1303.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. marginalibus aliquot scholiis adspersus. Constat fol. scriptis 353.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΝΟΜΙΚΑΙ.

INSTITVTIONES LEGALES.

COD. XVIII IVstiniani *Institutionum Graecarum, Theophilo Antecessore interprete, Libri posteriores tres,* prae antiquitate foede corrupti ac mutili. Incipiunt a Titulo secundo Libri II. qui est περὶ πραγμάτων ἀσωμάτων, *de rebus incorporalibus,* & inc. Εἰρήκαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι, κ. λ. Desinunt autem in Titulo XI. Libri IV. qui est περὶ ἱκανοδοσιῶν, *de satisdationibus,* cuius postrema verba sunt: τῇ κεφαλῇ πασῶν τῶν πόλεων, τουτέστι ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει. Crebris autem schematismis adspersus est Liber ab eodem scriptore appositis, & ad rem melius sub oculos ponendam accommodatis, quibus divisiones, ac subdivisiones rerum, quibus de agitur, exhibentur. Notulae etiam Latinae identidem occurrunt in margine.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. initio ac fine carens, tineisque ita corrosus, ut plurima deperierint. Constat foliis scriptis 138.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

PLATONIS DE REPVBLICA.

Ac praeterea

Timaeus, nec non Synesii Orationes aliquot.

I. pag. 1. P*Latonis de Republica,* seu *de Iusto Libri X.* Concordant cum editis cit. loc. a pag. 571. ad p. 766. COD. XIX.

II. pag. 122. *Eiusdem Timaeus,* sive *de Natura Dialogus.* Ibid. a pag. 1040. ad pag. 1089.

III. pag. 178. *Synesii Cyrenaei ad Imperatorem,* sive *de regno Oratio.* Exstat in eius Operum edit. Paris. anni MDCXXXIII. fol. p. 1.

IV. pag. 191. *b. Eiusdem Aegyptii,* seu *de Providentia sermones duo* cum protheoria. Ib. pag. 89.

V. pag. 210. *Eiusdem Dio,* seu *de suae ipsius vitae instituto.* Ibid. p. 35.

VI. pag. 222. *b. Eiusdem de Insomniis* cum protheoria. Ibid. pag. 130.

VII. p. 233. *b. Eiusdem calvitii encomium.* Ibid. pag. 63.

VIII. pag. 244. *b. Ad Paeonium de dono* (astrolabii). Ibid. pag. 307.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XII. cuius ultimum folium ferme dimidium aevo consumtum, nova pagella restauratum, ac recenti scriptura suppletum est. Constat foliis scriptis 247.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑΒΙΒΛΟΥ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ.

EPITOME ORDINE LITTERARVM CONSTITVTIONVM LEGALIVM COMPREHENSARVM LX. LIB.

EAdem nimirum *Basilicorum synopsis alphabetica* cum illa, quam exhibet Codex VIII. huius Plutei. Titulorum index praemissus hanc exhibet epigraphen: Πίναξ ἀκριβὴς COD. XX.

βῆς τῶν κατὰ στοιχεῖον ἑξήκοντα νομίμων βιβλίων κατὰ σύνοψιν. *Tabula accurata sexaginta Legalium librorum per alphabetum & per compendium*. Pag. 9. *b.* incipit ipsa synopsis, praemisso item, ut in aliis, extra ordinem honoris gratia Titulo *de Fide*. Definit autem imperfecte, mutilato in fine Codice, in verbis: καὶ διῃρημένως Πέτρῳ λεγατευθῇ . . . . . . quae pertinent ad Titulum IV. eorum, qui in littera X comprehenduntur, & est περὶ χρήσεως καρπῶν καὶ χρήσεως ψιλῆς, κ. λ. quare desiderantur Tituli ad litteras Ψ, & Ω pertinentes.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XIV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 341.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI OPERA QVAEDAM.

COD. XXI. IN prima pagina Moralium Plutarchi sermonum elenchus occurrit Graece exaratus, quorum ordo sequens est:

I. pag. 2. *Quod ne suaviter quidem vivi possit secundum Epicuri decreta*. Edit. cit. Tom. II. pag. 1086.

II. pag. 16. *An recte dictum sit, Latenter esse vivendum*. Ibid. p. 1128.

III. pag. 18. *An vitiositas ad infelicitatem sufficiat*. Ibid. pag. 498.

IV. pag. 19. *De amore prolis*. Ibid. pag. 493.

V. pag. 22. *b. De invidia & odio*. Ibid. pag. 536.

VI. pag. 24. *De unius in republica dominatione, populari statu, & paucorum imperio*. Ibid. pag. 826.

VII. pag. ead. *b. De consolatione ad Apollonium*. Ibid. pag. 101.

VIII. pag. 37. *De exsilio*. Ibid. p. 599.

IX. pag. 43. *Ex sermone, utrum bello, an pace clariores fuerint Athenienses*. Ibid. pag. 345.

X. pag. 47. *Quod maxime cum principibus viris philosopho disputandum sit*. Ib. p. 776.

XI. pag. 49. *An seni gerenda sit respublica*. Ibid. pag. 783.

XII. pag. 59. *Convivium philosophorum*. Ib. pag. 146.

XIII. pag 71. *b. De Iside & Osiride sacer sermo*. Ibid. p. 351.

XIV. pag. 94. *De virtutibus mulierum*. Ib. pag. 242.

XV. pag. 109. *Ad Principem ineruditum*. Ibid. pag. 779.

XVI. pag. 111. *b. De esu carnium Orationes duae*. Ibid. a pag. 993. a p. 999.

XVII. pag. 115. *b. De Musica dialogus, cuius personae sunt Onesicrates, Sotérichus, & Lysias*. Ibid. p. 1131.

XVIII. pag. 126. *b. Compendium commentarii, quo ostenditur, Stoicos absurdiora, quam poëtas dicere*. Ibid. pag. 1057.

XIX. pag. 127. *b. Compendium comparationis Aristophanis, & Menandri*. Ibid. p. 853.

XX. pag. 128. *Compendium commentarii de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ibid. pag. 1030.

XXI. pag. 130. *Amatoriae narrationes*. Ib. pag. 771.

XXII. pag. 132. *b. Quaestiones naturales*, in fine mutilae. Ibid. pag. 911. In Codice vero definunt in verbis: πομφόλυγος δίκην κεκόσμηται . . . . . . edit. pag. 919. lin. 18.

XXIII. pag. 139. *b. De placitis philosophorum Libri V.* cum Capitum elencho singulis praevio. Ibid. a pag. 874. ad p. 911.

XXIV. pag. 164. *b. Parallela, seu historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio* Ibid. pag. 305.

XXV. pag. 172. *b. Capitulorum descriptio*, seu *quaestionum Romanarum solutio*. Ibid. pag. 263.

XXVI. pag. 193. *Quaestiones Graecae*. Ibid. pag. 291. In Codice tamen sunt anepigraphae.

XXVII. pag. 202. *b. Vitae decem Rhetorum*. Ibid. pag. 832.

XXVIII. pag. 217. *b. De εἶ apud Delphos*. Ibid. p. 384.

XXIX. pag. 225. *Virtutem doceri posse*. Ib. pag. 439.

XXX. pag. 226. *De Stoicorum repugnantiis*. Ibid. pag. 1033.

XXXI. p. 244. *b. De primo frigido*. Ibid. pag. 945.

XXXII. pag. 252. *Homeri Vita*, qualis in prolegomenis habetur celeberrimae illius Homeri Operum edit. Florent. A. MCCCCLXXXVIII. de qua fusius egimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 129. Cod. VII.

XXXIII. pag. 283. *b. De vitando aere alieno*. In dicta Plutarchi edit. Tom. cit. p. 827.

XXXIV. pag. 286. *b. Consolatio ad uxorem suam*, in fine mutila. Ibid. p. 608. In Codice definit in verbis: ἡ δὲ ληφθεῖσα μὲν . . . . quae incidunt in edit. p. 611. lin. 49.

XXXV. pag. 290. *De Fato*, lacunis scatens, & item in fine mutila, ut in edit. p. 568.

Cod. Graec. chart. Ms. in 4. mai. Saeculi XV. optime servatus. Constat fol. scriptis 294.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

Ac praeterea

Vitae aliquot.

PRaecedit index Latinus Operum Plutarchi, quae in hoc continentur volumine. COD. XXII. Eorum vero series ita habet:

I. pag. 2. *De exsilio*. In cit. edit. Tom. II. pag. 599. Hic sermo ferme totus manu Francisci Philelphi, cuius erat Codex, suppletus fuit.

II. p. 13. *Galba*. Tom. I. p. 1053.

III. pag. 27. *Otho*. Ibid. pag. 1066. Redeunt inde sermones morales.

IV. pag. 36. *Bello ne, an pace clariores fuerint Athenienses*. Tom. II. pag. 345.

V. pag. 42. *b. Quod maxime cum principibus viris philosopho disputandum sit*. Ibid. pag. 776.

VI. p. 45. *b. Praecepta de tuenda sanitate*. Ibid. pag. 122.

VII. pag. 61. *An seni gerenda sit respublica*. Ibid. pag. 783.

VIII. pag. 76. *Convivium philosophorum*. Ib. pag. 146.

IX. pag. 94. *b. De Iside, & Osiride*. Ibid. p. 351.

X. pag. 129. *De mulierum virtutibus*. Ibid. pag. 242.

XI. pag. 151. *Praecepta coniugalia*. Ibid. pag. 138.

XII. pag. 159. *b. Ad Principem ineruditum*. Ibid. pag. 779.

XIII. pag. 163. *De esu carnium Sermones duo*. Ibid. a p. 993. ad p. 999.

XIV. pag. 169. *De Fato*, in fine mutilus. Ibid. pag. 568.

XV. pag. 176. *Platonicae quaestiones*. Ibid. pag. 999. In Codice tamen sunt anepigraphae, & incipiunt ut in Codice V. huius Plutei supra pag. 176. §. XXXIX.

XVI. pag. 185. *b. De Musica dialogus*. Ib. p. 1131.

XVII. pag. 201. *b. Compendium commentarii, quo ostenditur, Stoicos absurdiora quam poëtas dicere*. Ibid. pag. 1057.

XVIII. pag. 202. *b. Compendium comparationis Aristophanis & Menandri*. Ibid. pag. 853.

XIX. p. 204. *b. Excerpta ex eius commentario de procreatione animae apud Platonem in Timaeo*. Ibid. pag. 1030.

XX. pag. 206. *b. Quod ne suaviter quidem vivi possit secundum Epicuri decreta*. Ibid. p. 1086.

XXI. pag. 227. *b. Vtrum recte dictum sit, Latenter esse vivendum*. Ibid. pag. 1128.

XXII. pag. 230. *b. An vitiositas ad infelicitatem sufficiat*. Ibid. pag. 498.

XXIII. pag. 232. *b. De amore prolis*. Ibid. pag. 493.

XXIV. pag. 237. *b. De invidia & odio*. Ibid. pag. 536.

XXV. pag. 239. *b. De unius in republica dominatione, populari statu, & paucorum imperio*. Ibid. p. 826.

XXVI. pag. 241. *Amatoriae narrationes*. Ibid. pag. 771.

XXVII. pag. 245. *Quaestiones naturales*, in fine mutilae. Ibid. pag. 911.

XXVIII. pag. 256. *b. De placitis philosophorum Libri V.* cum elencho Capitum singulis recentiori manu praemisso. Ibid. a pag. 874. ad pag. 911.

XXIX. pag. 297. *De virtute morali*. Ibid. pag. 440.

XXX. pag. 310. *b. De primo frigido*. Ibid. pag. 945. Huius quoque sermonis plusquam dimidia pars manu Francisci Philelphi suppleta est.

XXXI. pag. 324. *b. Alphabetus Graeca & Latina*, utriusque linguae litteras maiusculas exhibens.

XXXII. p. 325. *Inscriptiones quaedam partim Latinae, partim Graecae*, quibus hic titulus praecurrit: *Epigrammata ex* K. A. (nempe Cyriaco Anconitano) *ad Franc. Philelphum missa ex Anconae patria civitate*. Has nos quum editas arbitremur, loca tantum, in quibus ipsae reperiuntur, adnotabimus. I. *ad portum*. II. *ad aedem Cyriaci Episcopi*. III. *ad summam C. arcem*. IV. *Athenis ad Divi Hadr. Caes. arcum*. V. *Athenis ad marmoream basim*. VI. *apud Delphos*. VII. *εἰς λεβαδίαν*. VIII. *apud vicum Pisanum*. IX. *In Piceno apud Maceratam novam Helviae Ricinae Col. haec in Mercurium genium SS. nostrum*. X. *apud Maceratam novam in Piceno Helviae Ricinae Col.* XI. *apud montem Milonem oppidum ad marmoream basim IIII. boum capitibus insignem*. XII. *apud Tholentinum ad aedem B. Catervi martyris*. XIII. *apud Horae Bonae abbatiam*. XIV. *apud Mutinam*. XV. *Haec Horatius ad Moec. Ser. VIII.* XVI. *εἰς τὴν Σπάρτην*. XVII. *apud Mediol. in aede S. Marci*.

XXXIII. pag. 328. *b. Plutarchi consolatio ad uxorem suam*, in fine mutila. In cit. Tom. pag. 608. Manu vero diversa exarata est, & desinit, ut in Codice XXI. superiori §. XXXIV.

Cod. Graec. bombycinus, praeter partem illam manu Francisci Philelphi suppletam, quae chartacea est, Ms. in 4. Saec. XIV. in cuius primo folio epigraphe legitur manu Franc. Philelphi: *Τοῦτο τὸ βιβλίον Φραγκίσκου ἐστὶ τοῦ Φιλέλφου καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. Τὰ τοῦ Πλουτάρχου ἠθικά.* Eiusdem quoque Francisci notulis in margine adspersus est. Constat foliis scriptis 333.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ,

THEOPHRASTI CHARACTERES.

COD. XXIII.

I. pag. 1. THeophrasti Eresii Characteres iidem sunt, atque illi, quos recensuimus in Cod. XVIII. Plut. LX. Catalogi nostri Tom. II. pag. 609. §. V. ad quem lectores remitto. Heic tantum ad characterum calcem subiecit scriptor quaedam pauca, quibus ita Theophrastum alloquitur: *Ἀλλ᾽ ἔστιν, ὦ Θεόφραστε, χαλεπὸν, καθαροὺς τῶν τοιούτων ἰδεῖν ἐν τῷ βίῳ, καὶ τῆς ἐν τούτοις κακίας ὅλως ἀφεστηκότας· εἰ μὴ γὰρ τὰ πάντα δοκοίη τις εἶναι κακὸς, τοῖς γοῦν πλείοσι τοῦ χοροῦ τῶν ἀρίστων ἐξέστωσαι. ἢ τοίνυν σοι πειθομένους ἡμᾶς τὰς ἁπάντων ὄψεις φυλάττεσθαι δεῖ, ἢ κοινωνοῦντας καὶ λόγων καὶ πράξεων τὴν ἑκάστου γνώμην μιμεῖσθαι. ἀλλ᾽ οὕτω μὲν κακίας ἐσμὸς καὶ ἀρετῆς ἀλλοτρίωσις ἕπεται· ἐκείνους δὲ ἡ μισανθρωπία καὶ τοῦ Τίμωνος ἔγκλημα. ταύτῃ τοι καὶ*

χαλεπὸν ἑλέσθαι τὸ κρεῖττον, καὶ δεινὸς ἑκατέρωθεν ὄλισθος.

II. pag. 12. Περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημειῶν, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων. *De Solis & Lunae significationibus, & eorum universalibus apotelesmatis*. Inc. Ἰσέον, ὅτι ἐν πρώτοις μόνος ὁ ἥλιος καθολικὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας τῶν ἄλλων διοσημειῶν τοπικὰς ἐχουσῶν, κ. λ. Inserta sunt Capita quaedam, περὶ κεραυνῶν, περὶ σεισμῶν, κ. λ. Auctor Anonymus; multis autem correctionibus ac lituris scatet eiusmodi Opusculum, propereque ac non sine oscitantia videtur exaratum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 25.

ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ ΟΝΕΙΡΟΣ.

SCIPIONIS SOMNIVM.

Adde

Macrobii in illud Commentariorum Libros duos, & Georgii Gemisti Opera quaedam.

COD. XXIV. I. pag. 1. Σκηπίωνος ὄνειρος συγγραφεὶς μὲν παρὰ Μάρκου Τουλλίου Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος, ἐξηγηθεὶς δὲ παρὰ Μακροβίου Ἀμβροσίου, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν μετενεχθεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Scipionis somnium conscriptum quidem a Marco Tullio Cicerone Rhetore, expositum vero a Macrobio Ambrosio, & in Graecam linguam translatum a sapientissimo inter monachos Maximo Planude*. Somnium inc. Ἡνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμην. Des. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην. Sequitur pag. 7. *Macrobii in ipsum somnium Commentarius*, & quidem in duos libros divisus. Primus Liber inc. Μεταξὺ τῶν τοῦ Πλάτωνος καὶ Κικέρωνος βιβλίων, κ. λ. Des. ταμιευσώμεθα τὴν τῶν ἑπομένων ἀνάπτυξιν. Liber II. pag. 59. inc. Ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ ἐξηγήσει, τέκνον Εὐστάθιε, καὶ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ φαιδρότερέ μοι, κ. λ. Des. ἐν ᾧ συμπάσης φιλοσοφίας ἡ ὁλοκληρία περιλαμβάνεται. Hi duo Commentariorum Libri a Macrobio in Scipionis somnium Ciceronianum elaborati, & Eustathio filio inscripti, magna sunt eruditione referti, ac saepius Latine viderunt lucem, varias ipsorum editiones recensente Fabricio Biblioth. Latinae Tom. II. pag. 115. §. XII. Graeca vero tum somnii, tum commentariorum versio Maximi Planudis, adhuc est inedita, eaque usi sunt Iac. Cuiacius, & in Thesauro Graecarum vocum Guil. Morellus. Occurrit igitur Ms. in Biblioth. Regis Galliae Cod. DCLXXXIII. teste Labbeo Bibl. Nov. Mss. pag. 280. & in Coisliniana pag. 520. Fuit autem Macrobius iste Ambrosius Aurelius Theodosius, Vir Consularis, & Illustris, sacrique cubiculi Praefectus: de cuius patria minime constat inter Scriptores. Graecum videtur facere Erasmus in Ciceroniano: Romanum vero se ipse negat Praefat. in Saturnal. Parmensem scribit Ricciolius in Almagesto. Non minus de eius religione incerta res est, quum Christianis ipsum adnumeret Barthius pag. 2258. Adversar. contra Ethnicus dicatur Spanhemio Dub. Evangel. Tom. I. pag. 533. ambigui vero haereant Grotius ad Matth. II. 16. & Huetius pag. 789. Demonstrat. Honorii tandem & Theodosii iunioris temporibus floruisse, patet ex Codice Theodosiano Lib. VI. Tit. 8.

II. pag. 90. Τοῦ φιλοσόφου καὶ σπουδαιοτάτου ἀνδρὸς, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται, καὶ ὡς βελτίω τὰ Πλάτωνος. *Philosophi & studiosissimi viri D. Georgii Gemisti de iis, in quibus Aristoteles dissentit a Platone, & quod Platonis dogmata sint meliora* Liber. Inc. Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι καὶ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, Πλάτωνα Ἀριστοτέλους πολλῷ τῷ μέσῳ προετίμων. Des. εἰδότας μέντοι, ὡς συχνὰ αὐτοῖς καὶ φαῦλα ἐγκαταμέμικται. Libellus hic Georgii Gemisti *de differentia Platonicae & Aristotelicae philosophiae* publice expositus est Basileae MDLXXIV. in 4. per Georgium Chariandrum in Latinam linguam translatus, & Venetiis Graece apud Scotum cum Bernardini Donati Veronensis Paraphrasi in 8. Graece etiam prodiit Parisiis MDXLI. in 8. cum eiusdem Bernardini Dialogo de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia. Exstat Ms. in Catalogo Bibl. Venetae Mss. Graecorum ad D. Marci MDCCXL. pag. 278. Cod. DXVII. in Augustana, Ambrosiana Mediolani, & Bavarica Cod. CCLXI. Vide Allatii Diatribam de Georgiis Fabric. editionis in calce Volum. X. Bibl. Graec. pag. 746. N. 17. & 18. ubi adnotat, in hoc Opere Georgium ita acriter defendendum Platonem suscepisse, ut adversarium obtrectationibus, & calumniis foede prorsus conscindere non erubuerit, ex eoque factum, ut praestantissimorum virorum, Theodori Gazae, Andronici Callisti & Cardinalis ipsius Bessarionis odia, calamumque in se concitaret, ut alibi etiam a nobis dictum meminimus.

III. pag. 101. *b.* Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ μαγικὰ λόγια, ἃ καὶ Χαλδαϊκὰ ἔπη λέγεται ὑπ' ἐνίων. *Eiusdem Commentarius in Oracula Magica (sc. Zoroastris) quae ab aliquibus etiam Chaldaica Carmina dicuntur*. Inc. Δίζεο σὺ ψυχῆς, κ. λ. Οἱ ἀπὸ Ζωροάστρου μάγοι νομίζουσιν, κ. λ. Des. πρεσβύτερον ἱστορεῖσθαι. Gr. & Lat. prodiit Paris. MDXXXVIII. in 4. Iac. Marthano interprete, ac MDIC. in 8. cum Sibyllinis Oraculis, studio Io. Obsopoei. Varie autem a variis Libellus inscribitur, ut videre est apud Allatium loc. cit. pag. 744. N. 6.

IV. pag. 106 Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ἀρετῶν. *Eiusdem de Virtutibus Libellus*. Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις, κ. λ. Des. πολιτεία, ὁσιότης, θεοσέβεια. Alibi saepius occurrit.

V. p. 110. *b. Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiosa* Libellus e Latino in Graecum translatus, interprete Anonymo, sed forte Maximo Planude, de quo vide Catalogi nostri Tomum II. pag. 387. §. XI. cum ipso enim concordat.

VI. pag. 114. Oratio anepigrapha, sed est *eiusdem Georgii Gemisti ad Imp. Manuelem Palaeologum de rebus Peloponnesiacis constituendis*, & inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Ο῾ μὲν πρὸς Ι῎ταλῶν τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ δυναστεύοντας τοῖς πάντα κρατίστοις σοῖς υἱέσι πολεμηθεὶς πόλεμος, κ. λ. Des. Θεὸς δὲ δοίη τὴν συνοίσουσαν, καὶ πᾶσι καλῶς ἕξουσαν ψῆφον ἐξενεγκεῖν. Habes etiam Catalogi nostri Tom. II. pag. 318. §. IX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. exeuntis, cum quibusdam notulis in margine, manu, ut videntur, Francisci Philelphi. Constat foliis scriptis 119.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗΣ.

PLVTARCHVS DE LIBERIS EDVCANDIS.

COD. XXV. Concordat hic sermo *de liberorum educatione* cum edito in citata toties Plutarchi Operum edit. Tom. II. pag. 1.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optimus, nonnullis in margine Latinis notulis adspersus. Constat foliis scriptis 17.

ΚΑΤΩΝ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ.

CATO ROMANVS.

Ac praeterea

Aristophanis Comoediae tres.

COD. XXVI. I. pag. 1. *Catonis Romani disticha moralia, e Latino in Graecum sermonem translata a Maximo Planude monacho*, de quibus vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 259. §. XVI. ubi de auctore breviter disserimus. In nostro Codice glossis sunt interlinearibus uberrimis referta.

II. pag. 13. *Aristophanis Comoediae III.* nimirum I. *Plutus*, II. pag. 61. *Nebulae*, & III. pag. 119. *Ranae*, cum argumentis in singulas, scholiis quibusdam in margine, & glossis interlinearibus. Poëtae Vita praecedit, quae inc. Α᾿ριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, κ. λ. Des. ψυχὴν εὗρον Α᾿ριστοφάνους. Habes editam in Prolegomenis ad Aristophanem edit. Amstelod. MDCCX. fol. pag. XIV. Thomae Magistro tributam. Primae Comoediae argumentum illud est, quod in edit. primo loco ponitur pag. 1. & adespoton est: secundae vero, & tertiae illa sunt, quae in edit. Thomae Magistri nomen praeseferunt.

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 180.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ.

HIPPARCHVS.

Adde

Ciceronem de senectute.

I. pag. 1. Platonis Dialogus, qui inscribitur *Hipparchus*, *seu de lucri cupiditate*. Exstat in edit. cit. pag. 510. Hic recentissima quadam ac propera manu exaratus fuit in iis foliis, quae initio Codicis vacua supererant. COD. XXVII.

II. pag. 4. Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος Κάτων, ἢ περὶ γήρως πρὸς τὸν Α᾿ττικὸν μετενεχθεὶς ὑπὸ Θεοδώρου. *Marci Tullii Ciceronis Cato, vel de senectute ad Atticum*, in Graecum *translatus a Theodoro* (sc. Gaza). Inc. Ω῏ Τίτε, εἶπεν ἐγώ. Des. οὐ πάνυ τι ἂν ἐπονοῦμεν. Legitur in editione Ciceronis Aldina MDXXIII. 8. edente Io. Baptista Egnatio, & in editione Sturmiana Argentoratensi, aliisque: separatim vero Graece & Latine Ingolstadii MDXCVI. in 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 36.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

In primo folio legitur duplex Plutarchi sermonum moralium XVII. elenchus, Latinus alter, alter Graecus, quorum ordo ita habet: COD. XXVIII.

I. pag. 2. *De virtute & vitio*. In cit. edit. Tom. II. pag 100.

II. pag. 3. *b. Animi ne, an corporis adfectiones sint peiores*. Ibid. pag. 500.

III. pag. 5. *b. De virtute morali*. Ibid. p. 440.

IV. pag. 18. *b. De animi tranquillitate*. Ib. pag. 464.

V. pag. 34. *De liberorum educatione*. Ibid. pag. 1.

VI. pag. 51. *De cohibenda ira*. Ibid. pag. 452.

VII. pag. 64. *De curiositate*. Ibid. pag. 515.

VIII. pag. 73. *De amore fraterno*. Ibid. p. 478.

IX. pag. 89. *De vitioso pudore*. Ibid. pag. 528.

X. pag. 98. *Quomodo quis suos in virtute paranda sentire possit profectus*. Ibid. pag. 75.

XI. pag. 110 *b. Quomodo possit adulator ab amico internosci*. Ibid. pag. 48.

XII. pag. 141. *De his, qui sero a Numine puniuntur*. Ibid. pag. 548.

XIII. pag. 166. *b. De capienda ex hostibus utilitate*. Ibid. pag. 86.

XIV. pag. 175. *Quomodo adolescens poëtas audire debeat*. Ibid. pag. 14.

XV.

XV. pag. 202. *Qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. p. 539.

XVI. pag. 212. *b. De multitudine amicorum*. Ibid. pag. 93.

XVII. p. 217. *b. Vtrum animi, an corporis adfectio sit concupiscentia, & aegritudo*. Vide in Codice IV. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 302. §. XVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 221.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

COD. XXIX. HIc Codex ab eadem, qua superior, manu exaratus, totidem atque ille, sermones complectitur, qui propterea alteram Plutarchi moralium partem constituunt. Horum series, praemisso indice, Latino primum, deinde Graeco, sequens est:

I. pag. 2. *De garrulitate*. In cit. Tom. pag. 502.

II. pag. 17. *b. De auditione*. Ibid. pag. 37.

III. pag. 31. *De fortuna*. Ibid. p. 97.

IV. pag. 34. *Animi ne, an corporis adfectiones peiores sint*. Ibid. pag. 500. Hic sermo habebatur etiam in Codice superiori.

V. pag. 36. *b. De superstitione*. Ibid. pag. 164.

VI. pag. 45. *b. De amore divitiarum*. Ib. pag. 523.

VII. pag. 51. *b. Aqua ne, an ignis sit utilior*. Ibid. pag. 955.

VIII. pag. 55. *b. De vitando aere alieno*. Ibid. pag. 827.

IX. pag. 60. *b. Quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985

X. pag. 69. *b. Terrestria ne, an aquatilia animalia sint callidiora*. Ibid. p. 959.

XI. pag. 102. *b. Convivium septem philosophorum*. Ibid. pag. 146.

XII. pag. 124. *b. De oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

XIII. pag. 157. *De Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

XIV. pag. 168. *De Alexandri fortuna, vel virtute Orationes duae*. Ibid. a pag. 326. ad pag. 345.

XV. pag. 188. *b. Praecepta coniugalia*. Ib. pag. 138.

XVI. pag. 197. *b. Praecepta de tuenda sanitate*. Ibid. pag. 122.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 214.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΙΝΑ.

PLVTARCHI QVAEDAM.

I. pag. 1. P*Lutarchi Quaestiones naturales*, in fine mutilae. In cit. edit. Tom. II. pag. 911. Desinunt, ut in Codice XXI. huius Plutei, supra pag. 210. §. XXII. COD. XXX.

II. pag. 12. *De placitis philosophorum Libri V.* cum elencho Capitum singulis praevio. Ibid. a pag. 874. ad pag. 911.

III. pag. 57. *De Fato*, in fine mutilus. Ib. pag. 568.

IV. pag. 66. *Compendium de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ibid. p. 1030.

V. pag. 70. *De Musica dialogus*. Ibid. pag. 1131.

VI. pag. 91. *De Homero*, seu *Vita Homeri*, de qua vide Codicem VII. Plut. LVI. Catalogi Tom. II. pag. 305. §. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. a pag. 66. usque ad finem diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 154.

FINIS PLVTEI LXXX.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXXI.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXIII.

CODEX I.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Alia eius Opera philosophica.

I. p. 1. *Ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in editione Graec. Lat. Parisiensi curante Gulielmo Du-Vallio A. MDCXIX. fol. T. II. a pag. 1. ad pag. 144. Notandum magnam partem Libri X. quae ab exscriptore suo loco praetermissa fuerat, in calce eiusdem Libri fuisse ab alia manu suppletam.

II. p. 33. *Eiusdem Meteorologicorum Libri IV.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 528. ad pag. 600.

III. pag. 58. *Eiusdem de caelo Libri IV.* cum scholiis marginalibus valde crebris. Ib. a pag. 431. ad pag. 493. Ad calcem Libri quarti ita se subscripsit amanuensis: Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰωάννου τοῦ Παναρέτου. *Scriptus est* (sc. liber) *manu Ioannis Panareti*. Quae vero sequuntur usque ad pag. 169. diversa manu sunt exarata, & antiquiorem praeferunt aetatem, ita ut ex alio Codice in hunc inserta locum videantur.

IV. pag. 77. *Eiusdem de partibus animalium & earum caussis Libri item IV.* Ibid. a p. 966. ad pag. 1046.

V. pag. 101. *Eiusdem de animalium incessu Liber*. Ibid. a pag. 733. ad p. 747.

VI. pag. 105. *Eiusdem de anima Libri III.* Ibid. a pag. 616. ad pag. 661.

VII. pag. 117. *b. Eiusdem de sensu & sensili Liber*. Ibid. a pag. 662. (per errorem 638.) ad pag. 678.

VIII. pag. 122. *b. Eiusdem de memoria & reminiscentia Liber*. Ibid. a pag. 678. ad p. 684.

IX. pag. 124. *Eiusdem de somno & vigilia, de insomniis, & de divinatione per somnum Liber unus*. Ibid. a pag. 684. ad pag. 700. & quidem in tres diversos libros distinctus. Titulus tamen Codicis habet tantummodo, Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως, καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς, ita ut videatur deesse Liber περὶ ἐνυπνίων.

X. pag. 128. *b. Eiusdem de animalium motione Liber*. Ibid. a pag. 700. ad pag. 709.

XI. p. 131. *Eiusdem de generatione animalium Libri V.* Ibid. a pag. 1047. ad p. 1149.

XII. pag. 162. *Eiusdem de brevitate & longitudine vitae Liber*. Ibid. a pag. 710. ad pag. 714.

XIII. pag. 163. *b. Eiusdem de senectute & iuventute, vita & morte, & de respiratione.* Ibid. a pag. 714. ad pag. 731. Desinit autem imperfecte in verbis: ὧν ἑκάτερα περιέχοντα μεταβάλλοντα τοὺς τόπους .... quae pertinent ad Cap. XIX. lin. 5. eiusdem paginae 731.

XIV. pag. 169. *Eiusdem Metaphysicorum Libri XIII.* ut in cit. edit. a pag. 838. usque ad pag. 1006. ubi sunt XIV. ex primo enim Libro, qui in Codice in duas partes, quarum prima τὸ μεῖζον, altera τὸ ἔλαττον dicitur, divisus est, duo fiunt in editione distincti Libri. Eodem deinceps procedunt ordine usque ad decimum, qui in Codice est nonus; tum X. in Codice, est XIII. in edit.

XI.	XIV.
XII.	XI.
& XIII.	XII.

Interim notandum inter primam & secundam partem Libri I. ab eodem exscriptore adnotatum fuisse: Τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥόδου, ὃς ἦν καὶ ὑπῆρχεν ἀκροατὴς ἀ .... (f. ἀριστοτέλους) υἱὸς δὲ Βοη-

βοηθητῶ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Α'λέξανδρος δὲ ὁ Α'φροδισιεὺς φησιν εἶναι αὐτὸ Α'ριστοτέλους. In calce vero Libri III. (in edit. IV.) scholion legitur, novem circiter versuum, quod inc. Η' διαίρεσις αὕτη ἡ δείξασα τὰ μὲν εἶναι ἠρεμοῦντα ἀεὶ, κ. λ.

In fine Aristotelis Operum in hoc Volumine contentorum indiculus Latinus subiicitur, manu, ut videtur Georgii Antonii Vespuccii Ordinis Praedicatorum, qui in calce primae Codicis paginae alia haec adnotaverat: *Aristotelis Opera quatuordecim, primum Ethica Nicomachia, ultimum Metaphysica, Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praedicatorum habita a Fratre Georgio Antonio Vespuccio filio eiusdem Conventus. Ponantur in bancho I. occidentis linguae Graecae.* In margine vero eiusdem paginae superiori haec alia exsculpere vix potuimus, quum litura obducta sint: *Iste liber est deputatus ad usum Conradi Benigni* (1) *de Ianua Ordinis Minorum, & continet omnes libros philosophiae Aristotelis, tam moralis quam naturalis, excepto de generatione, & corruptione.* Hoc idem nomen occurrit etiam in infimo margine paginae 169. ubi praeterea videtur legi *A. MCCC. III. mense Decembr.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, Saeculi partim XII. partim XIII. notulis hinc inde in margine adspersus. Constat foliis scriptis 213.

ΔΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ Α'.

DIONIS DE REGNO I.

Seu potius

Dionis Chrysostomi Orationes LXXX.

COD. II. Concordant penitus quoad ordinem, initium, ac finem cum illis, quas exhibet Codex XXII. Plut. LIX. quarum recensionem vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 539. seq. Heic tamen nulla praecedunt Prolegomena, sed tantummodo index Latinus, ac praeterea in duobus foliis, quae inter indicem, & initium Orationum vacua supererant, a diversa ut videtur manu exarata occurrunt Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις, *Problemata rhetorica in status, seu quaestiones Oratorias*, numero LXIX. Primum inc. Νόμος ἐκέλευεν τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς, κ. λ. Vltimum inc. Τύραννος ἐπ' ἀμνηστείᾳ καταλιπὼν τὴν τυραννίδα, κ. λ. Heic quoque, ut in memorato Codice XX. fere singulis Orationibus praemissa sunt argumenta, seu summaria; nec desunt rara quaedam scholia marginalia. Tandem inter Orationem LXXII. & LXXIII. pag. nimirum 247. *b.* leguntur *septem sapientum apophthegmata*, sive *sententiae*, quales etiam alibi inciderunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saeculi XIV. charactere minuto ac valde perplexo exaratus, nonnullis in locis manu saeculi XV. & quidem elegantissima suppletus. In fronte primae Orationis legitur nomen amanuensis hoc pacto: Χριστὲ βοήθει μοι τῷ σῷ δούλῳ Γεωργίῳ. Θεοτόκε βοήθει μοι. Constat fol. scriptis 265.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

EVSTRATII EXPOSITIO MORALIVM ARISTOTELIS AD NICOMACHVM.

I. pag. 1. Εὐστρατίου σχόλια, ἢ ἐξήγησις εἰς τῶν τοῦ Α'ριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων Ι'. καὶ Κ'. *Eustratii scholia, sive expositio in Aristotelis Librum IX. & X. Moralium ad Nicomachum.* In Librum IX. inc. Ο"τι μὲν ἡ φιλία μόριόν ἐστιν οὐ τῆς ὅλης δικαιοσύνης. Des. ὧδε μὲν οὖν πεπλήρωται τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων, καὶ αἱ εἰς αὐτὸ σχολαί. Exstat in edit. Paulli Manutii inferius citanda a pag. 145. ad pag. 164. COD. III.

II. pag. 72. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις τοῦ κάππα τῶν ἠθικῶν. *Eiusdem expositio Libri X. Moralium.* Inc. Τὸ παρὸν βιβλίον. Des. καὶ θεοειδεστάτοις. Ibid. a pag. 164. ad pag. 189. In fine rubris litteris haec adscribuntur: Δόξα τῷ δόντι ἀρχὴν καὶ τέλος τῷ Θεῷ ἡμῶν, δόξα σοι. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Καίσαρος πόνος στρατηγοῦ τάχα καὶ ἀναγνώστου Κρητός. *Gloria Deo nostro, qui dedit initium & finem, gloria tibi. Dei donum & Caesaris labor militis & lectoris Cretensis.*

Fuit hic Eustratius Metropolita Nicaenus sub Imp. Alexio Comneno, saeculo post Christum natum XII. circa A. C. MCXVII. clarus, cuius etiam Commentarius in Librum secundum posteriorum Analyticorum exstat & prodiit Graece Venetiis A. MDXLII. & MDLXVIII. fol. Scripsit hanc eruditam Ethicorum illustrationem senio iam confectus & morbis, in gratiam coniugis Imperatoris, aut cuiusdam Reginae Cypri forte, vel alterius; ita enim legitur in Praefat. Lib. VI. Εὖ σοι γένοιτο, βασιλὶς θεοσεβὴς, βασιλὶς φιλολόγε, βασιλὶς φιλάγαθε, καὶ φιλόκαλε, ὅτι ψυχὴν, κ. λ. Exstant Commentarii Graecorum una cum Eustratio in Nicomacheia, Graece primum editi a Paullo Manutio Ven. MDXXXVI. fol. quam nos editionem consuluimus, & Latine versi a Io. Bernardo Feliciano, qui interpretationem suam Alexandro Card. Farnesio inscripsit, item Venetiis MDXLI. fol. Felicianus alio Codice usus est, quam Manutii editione, & in Libros II. III. IV. duplicibus Commentariis mutilis, & divulsis, quae utcumque composuit; unde non mirum eius versionem a Graeco edito hinc inde dissidere, & quaedam interdum in illa addi, alios quoque subinde auctores Commentariorum ad singulos libros denotari, ut animadvertis

(1) Seu potius *Begnini*, nam scriptum est *Begini* cum lineola recta supra litteras *gi*.

tit Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 151.

Codex Graecus membranaceus Ms. nitidissimus in 4. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 189.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΕΥΔΗΜΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD EVDEMVM.

COD. IV. *Aristotelis Moralium ad Eudemum Libri VII.* ut in edit. cit. T. II. a pag. 195. ad pag. 291. Liber tamen septimus in Codice in duos dividitur, quorum prior definit in verbis, καλῶς πράττειν, quae sunt postrema Capitis XII. in edit. pag. 285. alter vero incipit a verbis, Ἀπορήσειε δ' ἄν τις, κ. λ. quae sunt prima Capitis XIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. titulis, & initialibus Librorum litteris destitutus, eleganter scriptus, notulisque Graecis & Latinis adspersus. Constat foliis scriptis 59.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

ARISTOTELIS POLITICA ET OECONOMICA SINE PRINCIPIO.

COD. V. I. pag. 1. *Aristotelis de Republica Libri VIII.* ut in edit. cit. T. II. a pag. 296. ad pag. 460.

II. pag. 69. *b. Eiusdem de cura rei familiaris, seu administratione domestica Libri duo,* ut ibid. a pag. 492. ad pag. 511.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. titulis item & initialibus librorum litteris destitutus, eleganterque exaratus. Constat foliis scriptis 77.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

ARISTOTELIS POLITICA.

COD. VI. *Aristotelis Politicorum*, sive, ut Laërtius V. 24. vocat, πολιτικῆς ἀκροάσεως, *de Republica Libri VIII.* in hoc nitidissimo Codice continentur, ut in Codice praecedenti §. I. In fine legitur subscriptio haec amanuensis: Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Ἰωάννου Θεττάλου τοῦ Σκουταριώτου ἐν πόλει Φλωρεντίᾳ ἡμέρᾳ τρίτη, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ͵αυϟδ'. (1) *Absolutus est* (sc. liber) *manu Ioannis Thettali Scutariotae in urbe Florentia die tertia, mense Octobri, anno a Christo nato MCCCCXCIV.* Mox haec alia possessoris: Ἀγγέλου τοῦ Πωλιτιανοῦ κτῆμα, καὶ τῶν φίλων, *Angeli Politiani possessio, & amicorum*, qui versus quosdam ex Aeschyli Prometheo descripsit, & insequens Epigramma:

Στίχοι δακτυλικοὶ καὶ ἐλεγεῖοι ἐν Εὐριπίδου Ἀνδρομάχῃ.

Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
Ἤγαγε τ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
Ἇς ἕνεκ', ὦ Τροΐα, δορὶ, καὶ πυρὶ δηϊάλωτον
Εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης.
Καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν περὶ τείχη
Εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος,
Αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
Δουλοσύναν στυγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρα.
Πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
Ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
Ὤμοι ἐγὼ μελέα; τί με χρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι
Ἑρμιόνας δούλαν, ἇς ὕπο τειρομένα
Πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
Τάκομαι, ὡς πετρίαν πιδακόεσσα λιβάς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 177.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD NICOMACHVM.

Continet *Aristotelis Moralium ad Nicomachum Libros X.* ut in Codice I. huius Plutei §. I. Accedunt heic uberrimae notae marginales, & glossae interlineares, nec non aliae, multo tamen rariores, eiusdem amanuensis. Initio libri legitur: *Ethica Aristotelis, habita a syndicis rebellium die 18. Ianuarii 1497.* Tum elenchus Graecus argumentorum singulorum Librorum manu Zenobii Acciaioli. In calce vero rubrica notatus occurrit scriptionis annus in hunc modum: Ἐγράφησαν εἰς τὴν ἀβαδίαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κρυπτοφερέτας μηνὸς Αὐγούστου λα'. ͵αυ ἑβδομηκοστῷ ε'. *Scripti sunt* (scilicet Libri X.) *in Abbatia sanctissimae Deiparae Cryptoferratae die XXXI. mensis Augusti MCCCCLXXV.* (2) & quidem *a Ioanne Rhoso*, licet nomen sileatur; hunc enim characteris forma manifeste prodit. Mox subiicitur: *Absolvi huius Voluminis emendationem & lectionem die 22. Aprilis 1504. Ego Fr. Zenobius Acciaiolus Ordinis Praedicatorum in Conventu S. Marci Florentiae.* Codicem claudunt Ἀγάθωνος ἴαμβοι, nimirum: COD. VII.

Μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ Θεὸς στερίσκεται,
Ἀγένητα ποιεῖν, ἅττ' ἂν ᾖ πεπραγμένα.
Hoc enim uno & Deus ipse privatur,
Quae facta sunt, infecta facere.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 122.

ΑΡΙ-

(1) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. Lib. I. sub initium pag. 85.

(2) Montfauc. in suo Catalogo male legit an. *MCCCCLXXVI.* pro *MCCCCLXXV.* eumdemque errorem repetit Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 84. ubi etiam corrigenda verba *bombycinus pluteo LXXI.* in verba *chartaceus pluteo LXXXI.*

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Menandri liber rhetoricus.

COD. VIII. I. pag. 1. A*ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plutei §. I. Heic quoque in margine uberrimae occurrunt, & eleganter exaratae adnotationes, tam Graecae, quam Latinae, quarum auctor me prorsus latet. In prima pagina idem adnotator adscripsit *scholia quaedam pauca Eustratii Nicaeni.*

II. pag. 106. Sequitur diversa manu exaratus *Tractatus Rhetoricus*, prorsus ἀδέσποτος, quem tandem non vulgari habita perquisitione ad Menandrum pertinere comperimus, & est *eius de divisione caussarum in genere demonstrativo Liber*, editus Graece in Collectione Rhetorum Graecorum Aldi Manutii Venetiis MDVIII. in fol. a pag. 594. ad p. 641. In nostro tamen Codice incipit: Ο῾ βασιλικὸς λόγος, ἐγκώμιόν ἐςι βασιλέως, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 612. & prima sunt secundae Partis huius Tractatus; progreditur autem eodem ordine usque ad Caput Περὶ ἐπιθαλαμίων, quod incidit in pag. 626. deinceps vero magna in Capitum serie confusio occurrit. Desinit Codex in verbis: κοσμήσει πανηγύρεις καὶ τὰ τοιαῦτα, quae sunt postrema Capitis Περὶ γενεθλιακοῦ λόγου, edit. pag. 639. Notandum praeterea est, ultimi Capitis Περὶ προοιμίε, quod imperfectum in editione est, defectum ex hoc Codice suppleri posse, cuius lectio sequens est pag. 120. βούλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν μὴ πάσας ἡμῖν ἅμα, μηδὲ συναθροίσας τῷ λόγῳ δοκεῖν συγχεῖν, ἀλλὰ διελόμενος ὡς οἷόν τε μνησθῆναι, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. in cuius prima pagina legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐςὶν Α᾿ρμονίε τοῦ Α᾿θηναίε. ἔχει φλουρ. η'. *Hic liber est Harmonii Atheniensis, emtus florenis VIII.* Constat foliis scriptis 126.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Theodori Gazae de Voluntario & Involuntario Libellus.

COD. IX. I. pag. 1. A*ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plut. §. I.

II. pag. 123. *Theodori Gazae Thessalonicensis de spontaneo & invito*, seu *de Voluntario & Involuntario Libellus*, ut in Cod. IX. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 270. §. II.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 126.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

A*ristotelis Moralium ad Nicomachum Libri X.* ut in aliis Codicibus. Heic tamen titulis prorsus, atque initialibus Librorum litteris sunt destituti. COD. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. vel XVI. Constat foliis scriptis 149.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Magnorum Moralium Libri II.

I. pag. 1. A*ristotelis Moralium ad Nicomachum Libri X.* ut in edit. Tom. II. a pag. 1. ad pag. 144. COD. XI.

II. pag. 128. *Eiusdem Magnorum Moralium Libri II.* Ibid. a pag. 145. ad pag. 194.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi X. nitidissimus, & optimae notae, cum titulis singulorum Librorum charactere vere quadrato & aureo exaratis. Constat foliis scriptis 181.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΜΕΓΑΛΑ.

ARISTOTELIS MAGNA MORALIA.

Adde etiam

Moralia ad Eudemum.

I. pag. 1. A*ristotelis Magnorum Moralium libri duo*, ut in Codice superiori §. II.

II. pag. 50. Τοῦ αὐτοῦ ἠθικῶν. Εὐδημίων βιβλία πέντε. *Eiusdem Moralium ad Eudemum Libri quinque*, ut in edit. cit. a pag. 195. ad 252. In fine rubrica adscriptum est: Α᾿ριςοτέλους ἠθικῶν Εὐδημίων τέλος. COD. XII.

III. pag. 110. Sequuntur *alii duo libri eorumdem ethicorum, sextus* scilicet, & *septimus*, titulis destituti, spatio tamen ad illos apponendos relicto. Septimus vero in alios duos di-

dividitur, ut in Codice IV. huius Plutei.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optimae notae, manu Ioannis Rhosi exaratus, & initialibus litteris egregie pictis instructus. Constat foliis scriptis 148.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΜΕΓΑΛΑ.

ARISTOTELIS MAGNA MORALIA.

Ac praeterea

Demetrii Phalerei de Elocutione Liber.

COD. XIII. I. pag. 1. Aristotelis *Magnorum Moralium Libri duo*, ut in Codice superiori §. I. Clauduntur sequenti tristicho heroico, in quo suum amanuensis nomen ita prodit:

Ἤθεσ' Ἀριστοτέλους μεγάλοις καλοῦ τ' ἀγαθοῦ τε
Τοῦδε μέχρι πέρασιν βάλλων Δημήτριος ἦλθεν
Σγυρόπολος, γράψας Φραγκίσκῳ ταῦτα Φιλέλφῳ.

Magnis Aristotelis Moralibus pulcrique bonique
Huc usque finem imposuit Demetrius
Sguropolus, qui haec Francisco scripsit Philelpho.

Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενέσεως ἔτει ͵αυμδʹ. τῇ αʹ. Ἰουλίου (1). *Scriptus est* (nempe liber) *Mediolani anno ab ortu Domini nostri Iesu Christi MCCCCXLIV. die prima Iulii.*

II. pag. 118. *Demetrii Phalerei de Interpretatione, sive de Elocutione Liber*, ut in Cod. XI. Plut. LIX. Catalogi nostri Tom. II. pag. 500. §. IV. Heic quoque scriptor idem in calce Codicis aliud tristichon heroicum exaravit, quod sequens est:

Σὺ φράσιν ἐκ τέχνης, Δημήτριε κόσμε Φαλήρων,
Τυγχάνεις γεγραφώς· ταύτην Δημήτριος ἄλλος
Σγυρόπολος γέγραφεν Φραγκίσκῳ χειρὶ Φιλέλφῳ.

Tu elocutionem ex artificio, Demetri decus Phalereorum,
Scripsisti: hanc Demetrius alter
Sguropolus scripsit manu Francisco Philelpho.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optimus ac nitidissimus, quem ad Franciscum Philelphum pertinuisse tum adlatae subscriptiones, tum insignia gentis in fronte Codicis affabre delineata atque depicta satis probant. Constat foliis scriptis 205.

ΑΣΠΑΣΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ Θʹ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

ASPASII EXPOSITIO VIIII. LIBRORUM ETHICORUM ARISTOTELIS AD NICOMACHUM.

Seu potius

Anonymi partim, partim Aspasii in sex dictorum Aristotelis Moralium Libros scholia.

Continet hic nitidissimus Codex *in aliquot Aristotelis Moralium Libros ad Nicomachum Commentarios*, nimirum *in Lib. I. II. III. IV. VII. & VIII.* Priores Libri tres auctoris nomine sunt destituti; tribus vero posterioribus Aspasii nomen praefigitur. Liber I. inc. Ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία, καὶ μάλιστα πολιτική, ἠθική. Liber VIII. des. καὶ περὶ μὲν τούτων τάδε μοι εἴρηται. Habes editos Graece apud heredes Aldi Manutii Venet. MDXXXVI. in fol. ubi in omnes decem Libros scholia integra continentur. Ab editis utplurimum differunt initia & fines librorum nostri Codicis: sed de his fusius agemus in recensione Codicis I. Plut. LXXXV. inferius pag. 241. §. XVIII. ubi singulorum librorum initia & fines proferemus. COD. XIV.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. cuius scriptura quidem elegans est, sed mendis scatens. Constat foliis scriptis 119.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΕΥΔΗΜΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD EUDEMUM.

Ac praeterea

Horapollinis Niloi Hieroglyphica.

I. pag. 1. Aristotelis *Moralium ad Eudemum Libri VII.* ut in Cod. IV. huius Plutei. Heic quoque Liber VII. in duas partes est distributus, ut in dicto Codice, nullo tamen titulo secundae praemisso, qui in superioribus ubique aderat. COD XV.

II. pag. 93. *Horapollinis Niloi Hieroglyphica, quae quidem edidit ipse lingua Aegyptiaca, vertit autem Philippus in Graecam, Libris duobus.* Concordat initium & finis cum illis Codicis VIII. Plut. LVIII. Catalogi nostri T. II. pag. 445.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus, & scriptus. Constat foliis scriptis 115.

API-

(1) Memorat hunc Codicem Montfauc. Palaeogr. Graec. Lib. I. p. 79

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ.

ARISTOTELIS ETHICA.

Scilicet

Ad Nicomachum.

COD. XVI. A*ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plutei §. I.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius calce possessoris nomen adscriptum erat, litura postea deletum; ex nonnullis tamen litterarum vestigiis videtur legi, *Liber Georgii Ant. Vespuccii, κ̀ τῶν φίλων.* Constat foliis scriptis 112.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Α.

ARISTOTELIS ETHICORVM AD NICOMACHVM I.

COD. XVII. A*ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Codice praecedenti. Variae possessorum huius Codicis subscriptiones leguntur: in primo folio: *Ego Bartholomeus Canonicus Pistoriensis scripsi.* In ultimo vero: Ἡ βίβλος τȣ̃ Σωζομένȣ ἱερȣ̃ (1), tum rubris litteris & maioribus, ΑΓΑΘΗι ΤΥΧΗι, tandem haec alia subscriptio: *Ego Franciscus Luce not. Episc. scripsi* (ita enim videtur aliquo modo legi posse.)

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 94.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Nec non

Alia eius Opera.

COD. XVIII. I. pag. 1. A*ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Codice superiori.

II. pag. 84. *Eiusdem magnorum Moralium Libri II.* ut in Codice XI. huius Plutei §. II.

III. pag. 105. *Eiusdem de partibus animalium Libri IV.* ut in Codice I. huius Plutei §. IV.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. initio alia manu suppletus, variisque adfectus vulneribus, ac male restauratus. Constat foliis scriptis 145.

ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

CRITONIS DE IVSTITIA.

Titulum corrige.

Harmenopuli Promtuarium Iuris Civilis, & alia Opera.

COD. XIX. IN prima Codicis pagina Holstenius rubris litteris titulum exteriorem, utpote erroneum restituit hoc pacto: *Harmenopoli Compendium iuris*; Antonius vero Augustinus propria manu summarium Codicis subiunxit, quod est eiusmodi:

Epitome librorum LX. Leontis Caesaris, quos appellant ἑξάβιϐλον, & βασιλικὸν Graeci iurisconsulti, distincta libris sex, scripta ab Harmenopolo Constantino Thessalonicense iudice.

Eiusdem Constantini de decretis, sive canonibus Conciliorum VII. compendium, in quo quambrevissime de omnibus haereticis in extremo. Hic liber fuit Theodori Gazae. Ita breviter Antonius Augustinus; nos autem nostro more singula fusius persequamur.

I. pag. 2. Promtuario Iuris praecedit primo Κριτῶν (2) προκατάστασις, ἢ περὶ δικαιοσύνης· γέγονε δὲ κ̀ αὕτη παρὰ τοῦ τὸ βιβλίον τοῦτο συντεταχότος. *Iudicum constitutio, seu de iustitia: facta autem fuit & haec ab eo qui hunc librum composuit,* scilicet a Constantino Harmenopulo. Inc. Ὁ κρίνειν λαχὼν κ̀ κριτὴς εἶναι, κ. λ. Des. ȣ̉ ἀνεπίληπτος. Exstat in Epitome Iuris Civilis ex libris Pandectarum, Codicis, Institutionum, & Iustiniani, aliorumque Principum Novellis Constitutionibus a Constantino Harmenopulo, de quo inferius, quondam Graece collecta, nuper autem a Bernardo Reidano Iurisconsulto sermoni Latino restituta Coloniae Agrippinae apud Gualtherum Fabricium, & Ioannem Gymnicum sub Monocerote MDLXVI. & quidem immediate post ipsius Bernardi Epistolam nuncupatoriam. Subiungitur secundo Κατάκρισις ἐκτεθεῖσα εἰς τοὺς κριτὰς ὑπὸ τῶν πανευσεβῶν βασιλέων Λέοντος κ̀ Ἀλεξάνδρου. *Damnatio contra iudices, a Leone & Alexandro piissimis Imperatoribus promulgata.* Inc. Οἶμαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων. Des. ἀπειργάσατο. Exstat ibidem post praedictam Praefationem. Huic subditur enumeratio septem Vitiorum Capitalium, quae vocant Graeci θανάσιμα. Tandem pag. 4. Promtuarium ipsum occurrit cum hoc titulo: Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον ἡ ἑξάβιβλος συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν ȣ̉ κατ' ἐπιτομὴν, οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ (supple νομοφύλακος) κ̀ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἁρμενοπούλου. *Promtuarium iuris, quod Hexabiblos dicitur, undequaque collectum, & in compendium ita redactum a maxime venerabili venerabili Nomophylace & Iudice Thessaloni-*

 censi

(1) Forte *Sozomeni Pistoriensis Annalium scriptoris.*
(2) Haec vox non bene intellecta, exterioris tituli σφάλματι ansam dedit.

censi D. Constantino Harmenopulo. Titulum sequitur alia Praefatio, quae inc. Βιβλίον νόμων. Des. καταγραφῇ. Ibidem praedictae condemnationi subiecta. In hac Praefatione Harmenopulus rationes adfert, ob quas post Basilii, Constantini & Leonis manuale legum, aliud ipse novum composuerit. Eam integram Fabricius edidit B. G. Vol. XII. pag. 429. Hanc excipit tabula Capitum Librorum sex, quibus hoc Iuris Compendium constat. Liber I. agit de legibus, ac iudiciario statu: ad haec de in integrum restitutione, & libertatibus. Secundus de variis iudiciorum litiumque generibus, & novi operis nunciatione. Tertius de alienatione, mutuo, & societate. Quartus de sponsalibus, & nuptiis. Quintus deinceps de testamentis & tutoribus. Sextus tandem de damno & poenis; adde etiam de dignitatibus, de variis regulis, de verborum significatione, de consecratione Episcoporum &c. Liber I. pag. 5. *b.* inc. Κατὰ τοὺς παλαιοὺς νόμους. Liber VI. ob defectum sex circiter foliorum in Codice inter p. 147. & 148. desinit in verbis, ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καταδικά ..... quae pertinent ad Caput Περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, κ. λ. Ibid. a pag. 1. usque ad pag. 680. Notandum tamen est, Iustiniani leges Georgicas, quae in editione habentur a p. 639. usque ad p. 656. in Codice nullas esse; post vero Titulum III. qui est *de significatione verborum*, & in quo desinit editio, sequi in Codice Titulum IV. *De consecratione Episcoporum &c.* qui in edito desideratur, quique in hoc quidem exemplari mutilus est, uti mox diximus, integer tamen exhibetur infra in Cod. LXXXV. Plut. LXXXIX. superioris, ubi iterum aliud Harmenopuli Promtuarium Iuris occurrit.

Constantinus iste Harmenopulus natus est circa annum MCCCXX. Constantinopoli patre Curopalata, matre Muzalona, Ioannis Cantacuzeni consobrina. Ad XVI. annum aetatis liberalibus Graecorum disciplinis a Philastrio monacho Studita institutus, post auditum Leonem monachum ad annum usque vigesimum, latinis litteris navavit operam sub Aspasio monacho Calabro, quem ad id pater Constantini, magna mercede ex Italia conduxerat. Hinc ad iurisprudentiam se contulit, doctore Simone Attaliata, pronepote Michaëlis illius, cui iuris compendium Graeci debent. Eo magistro velocissimi ingenii iuvenis ad eam sapientiae famam pervenit, ut duodetrigesimo aetatis anno Antecessoris nomen meruerit, quod non nisi senibus Principes Graeci, & legum stipendia emeritis plurima concedebant. Trigesimo aetatis anno Iudex Dromi, quod civilium dicastarum supremum tribunal fuit, renunciatus; quos inter primum locum obtinuit. Eius in Digestum, ac Codicem luculentissimi Commentarii, explanationes Novellarum, Prochiron Iuris utriusque, aliaque, quae passim Latinis Iurisconsultis ad auctoritatem praesentissimam evocantur, tanti Graecis habita sunt, quanti olim priscis Latinis effata Scaevolae, Paulli, Caii, Vlpiani, aliorumque huiusmodi, quorum in iure summa auctoritas. Circa quadragesimum aetatis annum Canones attigit, quum Praefectus Thessalonicae summo cum Nomophylacis imperio per otium amavit sacra tractare, ea diligentia, & fide, ut inter Graecos Canonistas principem locum, iudice Nicolao Comneno, obtineat. Diem obiit supremum Constantinopoli A. circiter MCCCLXXX. Hoc igitur Promtuarium iuris civilis in sex Libros, titulos LXXXII. divisum, una cum Ecloga legum Georgicarum ex iure Iustinianeo, Graece cura Theodori Adami Svallembergii lucem vidit Parisiis apud Christianum Wechelum MDXL. 4. Latine vertit D. Bernardus a Rey Coloniae MDXLVII. 8. apud Martinum Gymnicum, Accuratius deinde & elegantius, additis etiam scholiis, Ioannes Mercerus, cum praefatione ad Michaëlem Hospitalium Lugduni MDLVI. in 4. & Lausannae apud Franciscum le Preux MDLXXX. 8. Hinc Graece & Latine cum Merceri versione & scholiis, & paratitlis Dionysii Gothofredi, & variarum lectionum libello ex Cod. Ms. Iacobi Lectii, & Nomenclatore Graecarum dictionum iuris ad Harmenopulum Genevae MDLXXVII. 4. Ms. hoc opus exstat in variis bibliothecis, ut Caesarea Lambec. VI. p. 45. Coisliniana p. 218. &c. Privata quidem auctoritate, sed singulari studio concinnatum fuit ab Harmenopulo hoc iuridicum Compendium, supplens & emendans defectus veteris προχείρου, quod in XL. tributum titulos auspiciis Basilii Macedonis, Constantini Porphyrogennetae, & Leonis Sapientis pridem compositum ipse commemorat: explanationibus etiam brevibus, quibus adlatas Principum leges, & veterum Iurisconsultorum responsa illustrat, illud locupletavit, quas Mercerus, atque inde Gothofredus, & minori typorum charactere, & praeposito σχολίου, vel ἐπεξηγήσεως titulo solent distinguere.

II. pag. 148. Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, γενομένη καὶ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἁρμενοπούλου. *Epitome divinorum sacrorumque Canonum, & haec ab ipso admodum venerabili venerabili Nomophylace, iudiceque Thessalonicensi, D. Constantino Harmenopulo confecta*, & in sex sectiones divisa. Praecedit Praefatio, cuius initium: Τῶν κανόνων. Finis: τοῦ ζητουμένου. Tum index Capitum, quae in singulis continentur sectionibus. Sectio prima *de Episcopis* inc. Ἐπίσκοπος ὑπὸ δύο, κ. λ. Vltima *de mulieribus* des. καὶ πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἶεν κατεγνωσμέναι. Haec Epitome tributa est, uti diximus in sectiones sex. I. agit *de episcopis*, II. *de presbyteris, diaconis, subdiaconis, atque exorcistis*, III. *de clericis*, IV. *de monachis, & monasteriis*, V. *de laicis*, VI. *de mulieribus*. Πρόχειρον *Iuris Canonici* vocat Nic. Comnenus p. 219. Praenot. Mystagogic. Cum scholiis Citrensis τοῦ Κίτρους, qui pag. 11. nominatur, & Philothei,

qui

qui Patriarcha Constantinopolitanus fuit A. MCCCLIV. Graece & Latine prodiit in Marquardi Freheri Iure Graeco Romano Lib. I. pag. 1. ex Graeco Io. Sambuci Codice, adiecta Latina Io. Leunclavii versione, Francofurti MDXCVI. fol. Haec epitome exstat etiam in aliquot Codicibus Caesareis manu exarata, teste Lambecio V. pag. 160. & VI. pag. 35. ac 38. quos cum editis conferri, postremum praecipue, operae pretium fuerit.

III. pag. 174. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν οἱ κατὰ καιρὺς αἱρετικοὶ ἐδόξασαν (1). *Eiusdem de opinionibus haereticorum, qui singulis temporibus exstiterunt*. Inc. Οἱ περὶ τὸν Α῎ρειον. Des. κατὰ τὴν τῶν σχημάτων τούτων διαφοράν. Sine ordine temporis breviter disserit I. de Arianis, II. Macedonianis, III. Sabellianis, IV. Apollinari, V. Eutyche & Dioscoro, VI. Paullo Samosateno, VII. Nestorianis, VIII. Sergio, Pyrrhoque Monothelitis, IX. Origenianis, X. Petro Fullone, XI. Marcionitis, ac Manichaeis, XII. Marcello, Photino, & Sophronio, XIII. Eunomianis, XIV. Novatianis, XV. Sabbatianis, XVI. Montani sectatoribus, XVII. Donatistis, XVIII. Massalianis, qui etiam Enthusiastae & Valentiniani, ita dicti, quod Valentini, & Valentis Imperatorum temporibus pullulaverint: denique XIX. de Eleutherio Paphlagone atque Bogomilis, qui οὐ πρὸ πολλοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς γενεᾶς, *non diu ante nostram memoriam* (ipsius verba sunt) viguere. Prodiit hic Libellus ex Io. Sambuci Codice Graece cum Latina Io. Leunclavii versione ad calcem legationis Man. Comneni ad Armenios Basileae MDLXXVIII. 8. a pag. 557. ad p. 576. & in Iure Graeco Rom. Freheri pag. 547. Francof. MDXCVI. fol. & in Auctario Bibl. Patrum Ducaeano Paris. MDCXXIV. T. I. & alibi.

IV. p. 177. Ο῞ρκος, ὃν ὀμνύουσιν οἱ Ι᾿ουδαῖοι, ἀπὸ τοῦ ἐπαρχικοῦ βιβλίου παρεκβληθείς. *Iuramentum, quod praestant Iudaei, excerptum ex libro Eparchico*. Inc. Ε᾿ν πρώτοις ἵνα ζώσηται. Des. κ᾿ Α᾿βειρών. Ex his ἐπαρχικοῖς, sive *edictis Praefectorum praetorio*, Harmenopulus Lib. II. tit. 4. pag. 144. refert partem ἀπὸ τῶν τοῦ Α᾿σκαλωνίτου Ι᾿ουλιανοῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐκ τῶν νόμων, ἤτοι ἐθῶν τῶν ἐν Παλαιστίνῃ.

V. pag. ead. Η῍ καὶ ἄλλως. *Alia iuramenti formula*. Inc. Ε᾿ν πρώτοις ζωννύσθω τὴν βάτον. Des. καὶ καταπιέτω με ὡς Δαθὰν καὶ Α᾿βειρών.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. in cuius pagina secunda possessoris nomen legitur hoc pacto: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Α᾿ρμονίου τοῦ Α᾿θηναίου τοῦ νῦν λεγομένου Μουρὰδ Ρ῾ὶμ, δῶρον τῆς αὐτοῦ ἀγαθῆς τύχης, τουτέστι θείου Θεοδώρου Θεσσαλονικίου τοῦ Γαζῆ. *Hic liber est Harmonii Atheniensis, qui nunc dicitur Murad Rhim, donum ipsius bonae fortunae, scilicet divini Theodori Gazae Thessalonicensis*. Constat foliis scriptis 177.

(1) Hunc Libellum enunciare omisit Montfauc. in suo Catalogo.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΕΥΔΗΜΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD EVDEMVM.

Ac praeterea

Hori Apollinis hieroglyphica, & Platonis definitiones.

I. pag. 1. A*ristotelis Ethicorum ad Eudemum Libri VII.* ut in Codice IV. huius Plutei. Heic quoque Liber VII. in duas partes dividitur. COD. XX.

II. pag. 100. *Horapollinis Niloi hieroglyphica Libris duobus*, ut in Cod. XV. huius Plut. §. II.

III. pag. 123. Ο῞ροι Πλάτωνος. *Definitiones Platonis*. Inc. Α᾿ΐδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον, κ. λ. Des. τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ. In eius Operum editione alias citata Tom. II. pag. 1337.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, cum emblemate in fronte Philelphianae domus, ac litteris Librorum initialibus minio, & auro affabre depictis. Constat foliis scriptis 128.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.

ARISTOTELIS POLITICE ET OECONOMICE.

I. pag. 1. A*ristotelis de Republica Libri VIII.* ut in Cod. V. huius Plutei §. I. COD XXI.

II. pag. 113. *b. Eiusdem Oeconomica Libris duobus*, ut ibid. §. II.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus, titulis, & initialibus Librorum litteris destitutus. Constat foliis scriptis 125.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

EPICTETI ENCHIRIDION.

Ac praeterea

Simplicii in ipsum Commentarius.

I. pag. 1. Ε᾿γχειρίδιον Ε᾿πικτήτου φιλοσόφου. *Enchiridium Epicteti philosophi*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν. Des. βλάψαι δὲ οὔ. Exstat una cum Arriani Tacticis &c. in edit. Amstelod. MDCLXXXIII. in 8. curante Nicolao Blancardo a pag. 237. ad pag. 322. COD. XXII.

II. pag. 12. *b.* Σιμπλικίου ἐξήγησις εἰς τὸ Ε᾿πι-

Ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον. *Simplicii expositio in Epicteti Enchiridium*. Inc. Περὶ μὲν τοῦ βίου. Des. ἢ μὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα. Post varias editiones, Graece & Latine prodiit hic Simplicii Commentarius una cum Enchiridio ex Codice Francisci Nansii, cum Wolfii interpretatione Lugd. Bat. MDCXL. 4. curante Daniele Heinsio, quam nos editionem consuluimus. In hac quum typographus inchoatum Salmasii in Simplicium Commentarium subiunxerit, hinc factum fuit, ut editio illa modo Salmasiana, modo Heinsiana ab eruditis appelletur. Haec eadem recusa postmodum fuit Londini MDCLXX. 8. Simplicius patria Cilix, Ammonii & Damascii Syri Stoici philosophi discipulus, & Eulamii Phrygis familiaris, unus fuit ex iis philosophis, qui quum pertinaciter ethnicismo adhaererent, rebus suis sub Iustiniano parum fidentes, profecti sunt ad regem Persarum Cosroën, sed spe sua frustrati Athenas reverterunt, postquam in induciis Romanorum cum Persis anno Christi DIL. cautum fuit, ut illis tuto redire in sedes suas, & arbitratu suo vivere liceret. Ex scriptis eius, quae aetatem tulerunt, quum non pauca tamen interciderint, apparet, eum ita peripateticam philosophiam professum, ut ipsam non opponere Pythagorae aut Platonis scholis, & Stoicis, sed conciliare cum illis studuerit. Sed & haec quae exstant, tamquam thesaurus quidam veteris philosophiae, magni facienda sunt tum ob insigne viri iudicium, tum ob fragmenta ex monumentis vetustissimorum philosophorum, quae illa iam aetate minus obvia servavit, suisque passim hypomnematis intexuit. De hoc vero in Epicteti Enchiridium Commentario id adfirmare iure possumus, in tota antiquitate paucissima scripta (de Ethnicis loquor) inveniri, quae vel ad mores formandos saniora praecepta contineant, vel providentiam divinam rectius adserant propugnentque.

In fine legitur: Ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ἐν Ῥώμῃ χειρὶ ἐμοῦ Ἰωάννου Φρυλὰ τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ιγʹ. μηνὸς Νοεμβρίου τριακοστῇ. *Transcriptus est hic liber Romae manu mea Ioannis Phrula Cretensis, anno a Christo nato MDXIII. mensis Novembris die XXX.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. ineuntis, nitidissimus, Mediceo stemmate, ac duorum philosophorum imaginibus eleganter in prima pagina ornatus. Constat foliis scriptis 146.

ΒΟΗΤΙΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

BOETIVS DE CONSOLATIONE PHILOSOPHIAE,

Nec non

Catonis Romani sententiae paraeneticae.

COD. XXIII.

I. pag. 1. Continet hic Codex Boëtii *de Consolatione Philosophiae* Graecam versionem a Maximo Planude elaboratam, cum prooemio in principio, in quo agitur potissimum *de Vita Boëtii*, & inc. Βοήτιος ὁ σοφὸς, ἦν μὲν ἐκ τῆς τῶν Τορκουάτων οἰκίας. Des. διαιρεῖ δὲ αὐτὴν εἰς βιβλία πέντε. Pag. 2. legitur titulus sequens: Βίβλος Ἀννιτίου Μαλλίου Σεβηρίνου Βοηθοῦ Βοητίου ἀπὸ ὑπάτων, γένους τῶν πατρικίων, ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον ὁ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς κύριος Μάξιμος ὁ Πλανούδης. *Liber Annicii Manlii Severini Boëtii Boëtii Exconsularis Patricii, quem ex Latina lingua in Graecam transtulit dialectum monachorum maxime venerabilis D. Maximus Planudes*. Inc. Οἵς πάρος ἐσπούδαζον περὶ σύνθεσιν ἠδέων. Des. ὁπότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀναστρέφεσθε κριτοῦ τοῦ τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Ita autem exaratus est, ut prima singularum paginarum columna Graecam versionem exhibeat, altera textum Latinum; hic vero est imperfectus: desinit enim in verbis: *Quid autem de dignitatibus potentiaque dicam, quas vos viri dignitatis ac potestatis inscii caelo exaequatis* .... quae pertinent ad Caput XII. Hac Boëtii de consolatione Philosophiae versione Ms. in Biblioth. Regis Christianissimi usus est in sua Boëtii editione Renatus Vallinus. Ex Ms. Caesareo quaedam profert Lambec. VII. p. 145. seqq.

II. pag. 100. *Catonis Romani sententiae paraeneticae Libris IV. a Maximo item Planude Graece redditae*, quales alibi etiam recensuimus. Heic quoque Latinum textum Graeco respondentem exarare scriptor inceperat, sed post paucos praefationis versus a scribendo destitit. Plura de hisce vide apud Lambec. Lib. V. Commentar. pag. 215. 293. 373. & apud Fabric. Biblioth. Lat. Lib. IV. Cap. I. §. VIII.

Codex partim Graecus, partim Latinus, chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 104.

FINIS PLVTEI LXXXI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXXV.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI. ET VNVM EDITVM.

CODEX I.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

OCEANVS.

Seu potius

Variorum in Aristotelis Opera Commentatorum Collectio uberrima.

I. p. 1. Rimus *in quinque voces Porphyrii Commentarius* est acephalus propter Codicem in principio mutilum, & incipit a verbis.... *τὰ δὲ μέσα τέτων ὄντα, κατά τι μέν ἐςι χωριςά*. Des. *ὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί*.

II. pag. 11. *Alter in easdem quinque voces Porphyrii Commentarius*, titulo quidem caret; sed in margine manu recentiori adiectum legitur *τοῦ Μαγεντηνȣ̃*, *Magentini* scilicet *Leonis*, Metropolitae Mitylenensis. Inc *Ζητητέον τὰ ὀκτὼ κεφάλαια τὰ εἰωθότα ζητεῖσθαι, κ. λ.* Des. *καθ' οὗ κατηγορεῖται, καὶ ποιεῖ τὸ συμβεβηκός*. De hoc Magentini Commentario nulla apud Fabricium mentio occurrit Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 186. N. 10. ubi nomina eorum recenset, qui librum hunc sunt interpretati; quemadmodum etiam Vol. VI. pag. 383. ubi Magentini scripta commemorat, de hoc altum silentium: ad alium fortasse pertinere dubitari potest: sciendum est enim auctorum nomina Operibus praefixa in hoc operoso Volumine partim ipsi Codicis scripturae coaeva esse, partim recentius ab alia manu in margine apposita, cujus posterioris generis est *τοῦ Μαγεντηνοῦ* nomen mox adlatum, ut aliquem irrepsisse errorem, suspicari possimus.

III. pag. 14. *Τοῦ Φιλοπόνου ἐξήγησις εἰς τὰς πέντε φωνάς*. *Philoponi* (Ioannis) *Commentarius in quinque voces*. Inc. *Καὶ τὸ πρὸς ὠφέλειαν μὴ μόνων τῶν οἰκείων μαθητῶν, κ. λ.* Des. *οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν μιγνύμενα ποιοῦσι φαιόν*. Diversus est ab eo, qui exhibetur in Codice philosophico CXXXIX. Biblioth. Vindob. iuxta Catalog. Nessel. Part. IV. p. 79. §. I.

IV. pag. 26. *Prolegomena cum Deo philosophiae, seu quinque Porphyrii vocum, excepta ab ore Davidis Deo dilectissimi philosophi*. Habes in Codice I. Plut. LXXII. supra pag. 25. §. I. & II. Heic tamen in fine longiora aliquanto sunt.

V. p. 44. *b*. Sequuntur schematia fere innumera, varias earum rerum, de quibus in Logica pertractatur, divisiones ac subdivisiones exhibentia.

VI. p. 46. *Eiusdem Davidis in decem Aristotelis Praedicamenta Commentarius*. Inc. *Τῶν Ἀριςοτελικῶν ἀρχόμενοι λόγων, εὐθὺς ἐκ θυρῶν φίλα τῷ Ἀριςοτέλει διαπραξώμεθα*. Des. *ταῦτα ἔχει ἡ πρᾶξις. συγκαταπαύεται δὲ αὐτῇ σὺν Θεῷ καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν*. Memoratur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 110. & 294.

VII. pag. 60. *Τοῦ Μαγεντηνοῦ*. *Magentini in decem categorias*. Inc. *Διαφωνία τις ἐξεγένετο τοῖς ἐξηγηταῖς τῶν δέκα κατηγοριῶν, κ. λ.* Des. *ἤτοι ὁράσεως καὶ ἀκοῆς, ἢ ἄλλης τινὸς τῶν αἰσθήσεων*. Nulla de hoc Magentini Commentario apud Fabricium mentio occurrit, neque Vol. II. Bibl. Graec. pag. 110. ubi *τῶν ἐξηγητῶν* in hunc Aristotelis librum nomina profert, neque Vol. VI. pag. 383. ubi Leonis huiusce opera recenset: ut dubitari possit, utrum ad alium auctorem hoc quoque opus pertineat, praesertim quum heic quoque *τοῦ Μαγεντηνȣ̃* nomen recentius sit appositum in margine.

VIII. pag. 69. *Simplicii in decem categorias Commentarius*, ut in Codice I. Plut. LXXI. supra pag. 1. Praeter Aldinam editionem, pro-

prodiit etiam cum Latinis Iusti Velsii scholiis & argumentis, qui Graeca infinitis prope locis castigasse se profitetur, Basileae MDLI. fol. apud Michaëlem Isingrinium. De Simplicio vide quae breviter attigimus in Cod. XXII. Plut. LXXXI. supra pag. 235. §. II.

IX. pag. 125. *Ammonii* (1) *Hermeae F. in Aristotelis librum de Interpretatione Commentarius*, in quinque τμήματα distributus, ut in Codice III. Plut. LXXI. supra pag. 5. §. IX. Hic Commentarius post editionem Graecam Aldinam anni MDIII. fol. in qua prodiit iunctim cum Commentario in Categorias, lucem vidit etiam separatim, Feliciano edente, item Venetiis MDXLV. in 8. In secunda huius exhegeseos sectione, pag. nimirum 57. seqq. edit. Aldinae inter alia legitur luculenta disputatio de providentia & προγνώσει Dei, ac libero hominis arbitrio, qua fatum impugnatur, quaeque alibi pluries a reliquo Commentario seiuncta, utraque lingua est edita.

X. pag. 149. Τοῦ Μαγεντηνοῦ. *Magentini in librum Aristotelis de Interpretatione Commentarius*. Inc. Εἰπὼν ἐν ταῖς κατηγορίαις ὁ Ἀριστοτέλης περὶ ὅρου. Des. ὡς ἀμφίβολον, καὶ μὴ ἔχουσαν τὸ βέβαιον ἀποδείκνυσι διὰ προσυλλογισμοῦ. Subiiciuntur deinde schematia plurima, propositionum varias species exhibentia. Hic Commentarius, maximam partem ex Ammonio collectus, prodiit Graece Venetiis apud Aldum MDIII. fol. min. ad calcem Ammonii in eumdem Librum, adiunctam habens Michaëlis Pselli paraphrasim, & Ammonium in Categorias. Latinas versiones & editiones plures vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 383.

XI. pag. 160. *b. Pselli Paraphrasis in librum de Interpretatione* in quinque τμήματα distributa, ut in Codice XIX. Plut. LXXI. supra pag. 11. §. I. Iis, quae inibi adnotavimus, addendum, Paraphrasim hanc Graece una cum Ammonio, & Magentino prodiisse Venetiis apud Aldum anno MDIII. fol. eamdemque postea latinitate donatam una cum eiusdem Pselli Compendio in quinque Porphyrii Voces, & Aristotelis Praedicamenta in lucem edidisse Robertum Winter Basileae MDXLII. in 8. Vide plura apud Fabric. in calce Voluminis V. Biblioth. Graec. in nota prima ad Leonis Allatii Diatribam de Psellis p. 24. In Codice nostro pauca quaedam subiiciuntur *de tribus syllogismorum figuris &c.*

XII. pag. 167. Μαγεντηνοῦ. *Magentini in Aristotelis Analytica priora*. Inc. Σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς τρισὶ σχήμασι διδάξαι περὶ τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ. Des. εἰ λάβῃς τὸ α ὑ παντὶ τῷ γ ὡς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι. Prodiit Graece Commentarius iste ad calcem Ioannis Philoponi in eosdem Libros, Venetiis MDXXXVI. fol. cuius Latina versio, ab Io. Baptista Rasario elucubrata, separatim primum excusa ibid. MDXLIV. fol. ac deinde una cum Ammonio in quinque voces, Pachymeris Epitome in universam disserendi artem, & Nilo de ratiocinationibus, Lugduni MDXLVII. fol.

XIII. pag. 175. *Ioannis Philoponi, grammatici Alexandrini, in Libros duos priorum Analyticorum scholia & adnotationes ex confabulationibus Ammonii Hermeae F.* ut in Codice I. Plut. LXXII. supra pag. 26. §. V. & VI.

XIV. pag. 203. Παράφρασις εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν (2). *Paraphrasis in primum Librum priorum Analyticorum*, in duas sectiones distributa, nulloque auctoris nomine instructa. Sectio prima inc. Ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπηντηκότας ἡμᾶς, κ. λ. Des. ὅπως γὰρ ταῦτα ἔχει, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων. Altera pag. 211. *b.* inc. Πῶς δ' οὐ πορήσομεν αὐτοὶ πρὸς τὸ προτιθέμενον πρόβλημα συλλογισμῶν. Des. αἱ δὲ λοιπαὶ περιτταί. Tum subditur: Τέλος τῶν ἀναλυτικῶν τῶν προτέρων τοῦ πρώτου. Subiiciuntur deinde alia pauca de syllogismis hypotheticis. Haec Paraphrasis licet in hoc Codice ἀδέσποτος sit, tamen ex Codice XIX. Plut. LXXI. (supra pag. 11. §. II.) videtur Michaëli Psello (3) adiudicanda: quae enim ibi continetur Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὰ τρία σχήματα, est pars quaedam sectionis primae huius Paraphrasis, ut patet ex ipsius initio, quod cum hoc Codice concordat. De hac tamen Pselli Paraphrasi apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 114. ubi Commentatorum Graecorum in hosce Aristotelis libros notitiam exhibet, ne verbum quidem; sed tantummodo in posteriorum Analyticorum librum secundum, illius Commentarium Latine editum innuit.

XV. pag. 217. *Ioannis Philoponi in Libros duos Analyticorum posteriorum Commentarius*. In Librum primum post Aristotelis verba: Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις, κ. λ. inc. Τοῦτο τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς πραγματείας, φημὶ δὴ ὁ λόγος ὁ περὶ ἀποδείξεως, κ. λ. Des. σαφῆ δὴ τὰ λεγόμενα καὶ ἤδη ἡμῖν εἴρηται. In Librum vero secundum p. 251. post philosophi verba: Ἵνα τῷ σκοπῷ τοῦ προκειμένου βιβλίου παρακολουθήσωμεν, κ. λ. inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς, κ. λ. Des. Τὸν δὲ παρόντα λόγον συγγνώμοσιν εἴη ἐντυγχάνειν διαιτηταῖς. Prodiit Graece una cum Anonymi in librum posteriorem Commentario Venetiis apud Aldum MDIV. fol. & cum variis lectionibus aliorum Codicum, additoque Eustratii Episcopi Nicaeni in eumdem posteriorem librum Commentario, item Venetiis apud heredes Aldi & Andreae Asulani soceri MDXXXIV. fol. & alibi deinceps Latine, ut videre est apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 364. N. 3. Interim notandum, ex initio expositionis in hunc secundum Librum innotuisse nobis auctorem illius fragmenti, quod anepigraphum occurrebat supra p. 9. Cod. XV. Plut. LXXI.

XVI.

(1) In Catalog. Montfauc. pro *Ammonii* habetur *Antonii*, typographi forte lapsu.

(2) Haec Paraphrasis alia manu exarata est, & ex alio in hunc Codicem translata.

(3) Montfauc. in suo Catalogo addubitat esse *Ioannis Philoponi*.

XVI. pag. 269. *Alexandri Aphrodisiensis in dialecticam*, sive *in octo Topicorum Aristotelis Libros Commentarius*, ut in Codice IX. Plut. LXXII. supra pag. 31. Hic autem Alexander ex Aphrodisiade Cariae urbe Aphrodisiensis dictus, philosophiam Aristotelicam non Romae, sed Athenis, vel Alexandriae ab Impp. Septimio Severo, & Antonino Caracalla docere iussus, primitias laborum suorum eisdem inscripsit Libellum de Fato, adeoque post annum Christi CIC. & ante CCXI. quo Severus diem obiit supremum: quoniam vero primitias ingenii sui tunc ei obtulit Alexander, fatendum est vitam multo longius produxisse, quippe qui tot Commentariorum auctor fuerit. Accedit etiam, quod Athenaei Dipnosophistica laudat edita post Oppiani mortem, qui Carmina sua iisdem Impp. dicavit. Fuit Hermini & Aristoclis auditor; de Deo eiusque providentia pie admodum sentit. Aristotelis sensum melius ceteris Peripateticis est interpretatus, quem posteriores ferme omnes libenter sequuntur, ac peculiari nomine ἐξηγητὴν vocant, *explanatorem* scilicet, *seu quod omnes Aristotelicos libros exposuerit, seu quod excellentissime, seu quod utrumque*: ex quo factum, ut eius scripta perinde ut Peripateticorum celeberrimorum Aspasii & Adrasti ἐν ταῖς συνουσίαις legerentur, ut testatur Porphyrius in Vita Plotini.

XVII. pag. 321. *Eiusdem Adnotationes*, sive *Commentaria in sophisticos elenchos*, ut in Codice XIII. Plut. LXXI. supra pag. 9. quem vide.

XVIII. pag. 345. *Variorum peripateticorum in Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libros X. Commentarii*, quorum heic singulorum inscriptiones, quum de auctoribus non constet inter omnes, adferre voluimus, initio quoque ac fine uniuscuiusque cum edit. Aldina superius (1) citata diligenter collato. Ita igitur habent:

I. inscribitur: Εὐστρατίου Νικαίας εἰς τὰ ἠθικά. *Eustratii Nicaeni in Ethica* Commentarius. Inc. Τῆς φιλοσοφίας εἰς δύο διαιρουμένης, λέγω δὴ τὸ θεωρητικόν τε καὶ πρακτικὸν, κ. λ. Des. καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ φρόνησις. In dicta edit. a pag. 1. ad pag. 32. item sub Eustratii nomine. Sequuntur deinde in Codice alia quaedam non pauca ad Dialecticam potius, quam Ethicam pertinentia, & inc. Τὴν διαλεκτικὴν ἔνιοι ἔφασαν μέθοδον. Des. πᾶσαι γὰρ αἱ ἀρεταὶ, ἐπαινεταί. ἡ δὲ σοφία, ἀρετή. De Eustratio vide supra pag. 222. §. II.

II. p. 362. *b.* Τὸ δεύτερον τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *Secundus Ethicorum Aristotelis Liber*. Inc. Διττῆς δὲ τῆς ἀρετῆς οὔσης. Des. ἐν ταῖς πάθεσι ϛ ταῖς πράξεσι τὸ μέσον. Ibid. a pag. 32. ad pag. 39. sub Anonymi, seu, ut alii putant, Aspasii nomine, sed finis diversus.

III. pag. 364. *b.* Εἰς τὸ τρίτον τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *In tertium Ethicorum Aristotelis*. Inc. Τῆς ἀρετῆς δὴ περὶ πάθη, κ. λ. Des. οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος τάττεται. Ibid. a pag. 39. ad pag. 50. item sub titulo Anonymi: sed heic quoque finis diversus. Scholia haec in secundum, & tertium Librum quum nullum auctoris nomen habeant praefixum, videntur eidem Eustratio tribui posse, qui in primi titulo nominabatur, iuxta Ioannis Bernardi Feliciani editionem Latinam horum Commentariorum Venet. MDXLI. & alibi.

IV. pag. 367. *b.* Ἀσπασίου φιλοσόφου ὑπόμνημα εἰς τὸ δ'. τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *Aspasii philosophi Commentarius in quartum Librum Ethicorum Aristotelis*. Inc. Λέγομεν δὲ ἑξῆς περὶ ἐλευθεριότητος. Des. ἐν μὲν οὖν τούτῳ φαίνεται τὸ σκῶμμα μέσον τι. Ibid. a pag. 50. ad pag. 59. item Aspasio tributus, ubi pariter in fine discrepat. Aspasius iste celebris fuit Peripateticus, cuius commentarios in schola Plotini lectos testatur Porphyrius, & cuius discipulum audisse se refert Galenus, qui sub Antoninis floruit, in Lib. de cognoscendis & curandis animi morbis; unde de ipsius aetate constare potest. Plerosque Aristotelis libros est interpretatus: scripsit quoque in Platonem, Porphyrio eodem teste.

V. pag. 370. Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων ε'. σχόλια τοῦ Ἐφεσίου. *Aristotelis Ethicorum Nicomachicorum Liber V. scholia Michaëlis Ephesii*. Inc. Περὶ δὲ δικαιοσύνης ϗ ἀδικίας σκεπτέον. Des. διότι ϗ τὸ τέλος ἡμῶν ἐν τῇ τῶν ἀρετῶν παρουσίᾳ τε καὶ κτήσει. Ibid. a pag. 59. *b.* ad pag. 79. item sub nomine Michaëlis Ephesii; ubi tamen initium & finis diversi sunt. Michaëlem Ephesium multi eumdem faciunt cum Michaële Psello, qui saeculo post Christum natum XI. claruit: sed distinguendos monet Allatius in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graec. pag. 21. §. XXXI. & XXXII. & Michaëlem hunc Ducam Parapinaceum Pselli discipulum fuisse coniicit.

VI. pag. 376. *b.* Τοῦ κυροῦ Εὐστρατίου τοῦ Νικαίας σχόλια εἰς τὸ ϛ' τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων τοῦ Ἀριστοτέλους. *Domini Eustratii Nicaeni scholia in sextum Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Εὖ σοι γένοιτο, βασιλεῦ θεοσεβής, κ. λ. Des. ϗ δύο τὰ ὑποκείμενα, ϗ δύο τὰ κατηγορούμενα (2). Ibid. a pag. 79. *b.* ad pag. 117. Eustratio item tributa.

VII. pag. 391. *b.* Bipartitus est in hunc Librum Commentarius; prima pars inscrib. Σχόλιον εἰς τὸ ἦτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων. *Scholium in Librum VII. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Διδάξας περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν καὶ τῶν διανοητικῶν. Des. ὥσπερ ϗ ἡ ἁπλῆ φύσις, ἀκίνητον γὰρ τὸ καλόν. Ibid. a pag. 117. *b.* ad pag. 135. sub Aspasii nomine, & quidem multo uberior, propterea quod alteram partem, quae seiuncta in Codice legitur, in hac prima insertam arbitramur. Altera pars pag. 396. *b.* inscrib. Ἀσπασίου εἰς τὸ ἦτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων οὐ κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μέσου, κ. λ. *Aspasii in VII. Aristotelis Librum Ethicorum ad Nicomachum, non ab initio, sed a me-*

(1) In Codice nimirum III. Plut. LXXXI. supra p. 222. §. II. (2) In edit. κατορθώματα.

a medio, ab illis videlicet verbis: Ὅτι μὲν οὖν ἀκρασία καὶ ἐγκράτεια ἐστὶ μόνον, κ. λ. Inc. Καὶ τὴν τῶν ἐπιθυμιῶν. καὶ δείκνυσιν, ὅτι αἰσχρῶς τῶν ἐπιθυμιῶν ἀκρασία. Des. τοιαύτη δὲ ἡ φθαρτή.

VIII. pag. 399. *b.* Ἀσπασίου εἰς τὸ θῆτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων. *Aspasii in VIII. Aristotelis Librum Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας, κ. λ. Περὶ φιλίας οἰκειότατόν ἐστι διελθεῖν. Des. καὶ περὶ μὲν τούτων τάδε μοι εἴρηται. Ibid. a p. 135. *b*. ad p. 145.

IX. pag. 402. Ἐξήγησις Μιχαὴλ Ἐφεσίου εἰς τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν. *Interpretatio Michaëlis Ephesii in IX. Ethicorum Librum*. Inc. Ὅτι μὲν ἡ φιλία μόριόν ἐστι. Des. ὧδε μὲν οὖν πεπλήρωται τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων, καὶ αἱ εἰς αὐτὸ σχολαί. Ibid. a pag. 145. ad pag. 164. sub nomine Eustratii. Male igitur habet in suo Catalogo Montfauconius, qui noni Libri Commentarium Aspasio tribuit, quum auctor fuerit homo Christianus: legitur enim edit. cit. pag. 150. ὥσπερ καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ εἶπε Γρηγόριος ἐν τῷ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπιταφίῳ, μία ψυχὴ ἐν δυσὶ σώμασιν.

X. pag. 408. *Commentarius in Librum X.* est anepigraphus, & inc. Τὸ παρὸν βιβλίον, ὃ δέκατον μέν ἐστι τῶν ἠθικῶν Νικομάχου, κάππα δὲ ἔθος τοῖς ἐκ περιπάτου ἐπιγράφειν, κ. λ. Des. φιλοκάλοις καὶ θεοειδεστάτοις καὶ λόγον μόνον ζητούσαις. Ibid. a pag. 164. ad pag. 189. item sub Eustratii nomine. Hic ultimus Commentarius quum in Codice auctoris nomine careat, videtur eidem adiudicari posse, cuius erat superior, nempe Michaëli Ephesio; quae est nonnullorum sententia., ut admonet Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 153. in nota secunda. De Commentariis hisce variorum, Anonymi nimirum, Aspasii, Eustratii, & Michaëlis Ephesii in Ethica Nicomacheia Aristotelis vide Fabricium loc. cit. pag. 151. seqq. ubi editionis Graecae Aldi Manutii MDXXXVI. fol. cum Latina Feliciani MDXLI. comparationem instituit.

XIX. pag. 418. Τοῦ Φιλοπόνου εἰς τὸ περὶ ψυχῆς. *Philoponi* (Ioannis) *in Librum* (sc. primum) *de Anima Commentarius*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς τῶν περὶ ψυχῆς ἀκροᾶσθαι λόγων. Des. τὸ ζῆν τοῖς ἐμψύχοις ὑπάρχει. Pag. 438. *b*. Commentarius in Librum II. inc. Τὰ μὲν περὶ τῶν προτέρων παραδεδομένων περὶ ψυχῆς εἰρήσθω. ἐκθέμενος ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, κ. λ. Definit imperfecte in verbis, ἢ ἔν τι αὐτῶν φθείρεται ἡ τῆς ὄψεως ἐνέργεια. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς . . . . Pag. 456. Περὶ ψυχῆς γ΄. *De Anima tertius*, scilicet *in tertium de Anima librum Commentarius*. Inc. Ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν αἴσθησις παρὰ τὰς ε΄, λέγω δὲ ταύτας ὄψιν, ἀκοήν, ὄσφρησιν, γεῦσιν, ἁφήν, ἐκ τῶνδε πιστεύσειεν ἄν τις. Des. οὐ κατασφαλῶς εἴρηται, ἐν οἷς ἡ πρᾶξις σὺν Θεῷ πληροῦται. Hic tertius Liber alia manu descriptus est. Prodiit hoc Opus eximium Graece cum Victoris Trincavelli ad Nicolaum Rodulphum Card. Epistola, Venet. in aedibus Barthol. Zanetti MDLIII. fol. Versio vero Latina pluries lucem vidit, teste Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IX. pag. 364.

XX. pag. 479. *Olympiodori Alexandrini philosophi in Libros IV. Aristotelis Meteorologicorum Commentarius*, in πράξεις, seu lectiones LI. distributus. Prima Lectio, praevio titulo, Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν μετεωρολογικῶν Ἀριστοτέλους σχόλια, inc. Περὶ μὲν οὖν τῶν πρώτων αἰτιῶν τῆς φύσεως. Ultima des. ποῖα δὲ ὕδατος μόνον, ποῖα δὲ γῆς καὶ ὕδατος. Concordat quoad initium & finem cum editione Latina apud Aldum Venetiis MDLI. fol. ex interpretatione Io. Baptistae Camotii philosophi a pag. 1. ad pag. 93. quam nos editionem prae manibus habuimus. Prodiit etiam Graece eodem anno, & loco apud Aldi filios cum Federici Turrisani praefatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, subiunctis Ioannis Philoponi in primum Meteorologicon Commentariorum Libris tribus, de quibus in sequenti paragrapho mentio fit.

XXI. pag. 510. *Ioannis Philoponi in primum Meteorologicorum Aristotelis Commentariorum Libri tres*. Primus inc. Εἴρηται μὲν ἤδη καὶ πρότερον ἡμῖν, ὡς εἰκότως τὴν εἰς δύο τομὴν ἡ φιλοσοφία δέχεται. Liber III. definit: καὶ ἄλλως τὸ θερμὸν λεπτύνει τὰ θερμαινόμενα, καὶ μανότερα ποιεῖ. Prodierunt Graece ad calcem Olympiodori in Meteora, uti mox diximus; Latine vero, interprete laudato Ioanne Camotio, in cit. Aldi edit. a pag. 93. ad pag. 139. ac deinde iterum anno MDLXVII. fol.

XXII. p. 527. *Eiusdem in Libros duos Aristotelis de generatione & interitu Commentarius*. Primus Liber, cui titulus, Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως σχολικαὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου μετά τινων ἐπιστάσεων εἰς τὸ πρῶτον τῶν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους, *Ioannis grammatici Alexandrini scholicae adnotationes ex confabulationibus Ammonii Hermeae F appositis nonnullis de suo animadversionibus in primum Aristotelis librum de generatione & interitu*, inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει. Secundus, cui titulus est priori similis, nisi quod pro γραμματικοῦ legitur σχολαστικοῦ, des. οὐ γὰρ μένει τὸ ἄτομον εἶδος, εἰ καὶ ἡ ὕλη μένει. Graece viderunt lucem cum praefatione Francisci Asulani ad Iacobum Sadoletum Episcopum Carpentoratensem Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Asulani soceri MDXXVII. fol. ante Alexandrum Aphrodisiensem in Meteorologica & de mixtione: Latine vero, interprete Hieronymo Bagolino, pluribus vicibus eodem loco.

XXIII. p. 554. Σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου εἰς τὰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως. *Simplicii magni magistri in Libros VIII. de physica auscultatione Commentarius*. Inc. Τὸν σκοπὸν τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεώς ἐστι ῥαδίως. Des. ὃ ἔσται ἀρχὴ τῆς ἄλλης κινήσεως. Hunc Commentarium Graece primus edidit, & Herculi Gonzagae Episcopo Mantuano dicavit paullo

lo

lo post Aldi Manutii mortem Franciscus Asulanus Venetiis MDXXVI. fol. cum Clementis VII. Pontificis & Senatus Veneti privilegio: Latina vero Lucilli Philalthei interpretatio in lucem edita non una vice Venetiis, & Parisiis MDXLV. fol. Quantus vero in hoc Opere lateat veteris doctrinae philosophicae apparatus, videre est ex uberrimo scriptorum, qui in illo adlegantur, numero, quorum indicem profert Fabricius Bibl. Graec. Vol. VIII. p. 622. & seqq. De Simplicio vide quae diximus supra pag. 235. §. II.

XXIV. pag. 648. b. Τοῦ Φιλοπόνου Ἰωάννου εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως. *Philoponi Ioannis in reliquum physicae auscultationis Commentarius*. Post Aristotelis verba, Φανερὸν δὲ ἐκ τοῦδε, ὅτι ἀνάγκη εἶναι, κ. λ. inc. Εἰ δέδεικται, ὅτι ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι κίνησιν. Des. ἢ εἶδος ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν.

XXV. pag. 650. *Michaëlis Ephesii scholia in varios Aristotelis Libros*, nimirum:

I. *In Libros IV. de partibus animalium*. Inc. Ὥσπερ ἐν τοῖς ἠθικοῖς ἐπιγραφομένοις Νικομαχείοις πρότερον πρόειπε, ποταπὰς δεῖ ζητεῖν τὰς ἀποδείξεις. Des. ὧδε μὲν οὖν πεπλήρωται πᾶσα ἡ περὶ ζώων μορίων πραγματεία, καὶ αἱ εἰς αὐτὰ σχολαί. Innuuntur a Fabricio Bibl. Gr. Vol. II. pag. 135.

II. pag. 658. Εἰς τὸ περὶ ζώων πορείας. *In Librum de animalium incessu*. Inc. Τῆς προκειμένης πραγματείας τῆς περὶ ζώων πορείας ἐπιγραφομένης. Des. λέγω δὲ καὶ ἕπεσθαι τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν. Exstant edita Graece apud Aldum Venetiis MDXXVII. fol. a pag. 176. ad pag. 187.

III. pag. 661. Περὶ μνήμης. *In Librum de memoria*. Inc. Εἰπὼν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς. Des. ὅτι καὶ νανώδη μέχρι πόῤῥω ἐστίν. Ibid. a pag. 127. ad pag. 136.

IV. pag. 664. *In Libros de somno & vigilia; de insomniis, ac de divinatione per somnum*. Inc. Περὶ δὲ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως ἐπισκεπτέον μετὰ τὸν περὶ μνήμης καὶ μνημονεύειν. Des. τοῦ διαπεφορημένου ἐνταῦθα τέλος ἔσχε καὶ τὸ παρὸν βιβλίον. Ibid. a pag. 136. ad p. 149.

V. pag. 667. b. Περὶ ζώων κινήσεως. *In Librum de animalium motu*. Inc. Ἐπειδὴ ἡ ὀρεκτικὴ δύναμις καὶ ὁρμητικὴ τῆς ψυχῆς, συνεζευγμέναι οὖσαι. Des. ὥστε δύνασθαι κινῆσαι. Ibid. a pag. 149. ad pag. 157.

VI. pag. 669. b. Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. *In Librum de longitudine & brevitate vitae*. Inc. Ὁ μὲν σκοπὸς τῆς περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος πραγματείας Ἀριστοτέλους δῆλος. Des. τὰ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου καὶ γήρως καὶ νεότητος· ἃ εὑρήσεις ἐν ἄλλοις. Ibid. a pag. 157. ad pag. 160. b.

VII. pag. 670. b. *In quinque Libros de generatione animalium*. Inc. Ἡ παροῦσα πραγματεία, ὡς καὶ αὐτός φησι, συνεχής ἐστι τῇ περὶ ζώων μορίων· ἐν ᾗ ζητῶν διὰ τί ἕκαστον τῶν μορίων οὕτως ἔχει. Des. ἀλλὰ διὰ τὸ ὑγιαίνειν, οὗ ἕνεκεν τὸ μαχαίριον ἔτεμεν. In dicta editione non exstant, neque Fabricius in recensione Operum Aristotelis Bibl. Graec. Vol. II. ubi singulis Commentatorum nomina subiicit, ullam Michaëlis Ephesii mentionem facit, solis Ioannis Philoponi scholiis in hosce libros enunciatis.

VIII. pag. 691. b. Εἰς τὸ περὶ γήρως καὶ νεότητος, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ περὶ ἀναπνοῆς. *In Librum de senectute & iuventute; de vita & interitu, ac de respiratione*. Inc. Μετὰ τὸ περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος τάττει τὸ περὶ γήρως, κ. λ. Des. τὰ δὲ λοιπὰ σαφῶς ἀπαγγέλλει. Ibid. a pag. 160. b. ad pag. 174. b. sed finis diversus. Quae hucusque recensuimus, in indice praemisso scholiis in quatuor libros de partibus animalium, Michaëli Ephesio tribuuntur; quod vero sequitur, in indice quidem reticetur, sed quum in titulo praeferat voces τοῦ αὐτοῦ, illud quoque eidem adscribendum videtur.

IX. pag. 694. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ ὀσμῆς. *Eiusdem in librum Aristotelis de odoratu*. Inc. Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον δεῖ νοῆσαι καὶ περὶ τὰς ὀσμάς. ὅπερ γὰρ ποιεῖ ἐν τῷ ξηρῷ τὸ ὑγρὸν, τοῦτο ποιεῖ ἐν ἄλλῳ γένει τὸ ἔχυμον ὑγρόν. Desinit imperfecte in verbis, ὃ μὲν γὰρ ἔδειξε δι' αὐτοῦ πρὸς αἴσθησιν γινόμενον ἀμερὲς οὐκ ἂν ἀδύνατον, ἀλλ' ὂν . . . . Est fortasse pars Commentarii in Librum Aristotelis *de sensu & sensili*. Michaëlis tamen Ephesii nullum innuit Commentarium in hoc Opus Fabricius loc. cit. p. 130. sed tantum Alexandri Aphrodisiensis, & paraphrasim Latine editam Theodori Metochitae.

XXVI. pag. 700. *Alexandri Aphrodisiensis in aliquot Aristotelis Metaphysicorum libros Commentarius*, nimirum in

Α'. τὸ μεῖζον	in edit. I.
Α'. τὸ ἔλαττον	II.
Β'.	III.
Γ'.	IV.
Δ'.	V.
Ι'.	X.
Κ'.	XIII.
Λ'.	XIV.
Μ'.	XI.
Ν'.	XII.

Deest igitur Commentarius in Libros Ε'. Ζ'. Η'. & Θ'. qui in edit. sunt VI. VII. VIII. & IX. In Librum primum inc. Ὅτι δὲ ἐστι τιμιώτερον γνῶσις πράξεως, δῆλον οὐ μόνον, κ. λ. In ultimum des. ταῦτα εἰπὼν συμπεραίνεται λέγων, εἰ οὖν καὶ τὸ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς. Commentarii in Libros XII. priores Latine tantum hactenus prodierunt ex versione Ioannis Genesii Sepulvedae Cordubensis ad Clementem VII. Pont. Max. Romae MDXXVII. Paris. MDXXXVI. & alibi. In Libros vero XIII. & XIV. exstabant olim Mss. in bibliotheca Io. Vincentii Pinelli, teste A. Schotto in vita Aristotelis p. 160. supersunt quoque in hac nostra, & alibi.

Quum haec omnium, quotquot in hac delitescunt bibliotheca, in Aristotelem Interpretum collectio uberrima sit, placuit heic ipsorum nomina alphabetice disposita sub oculos ponere: Ii vero sunt:

 Anony-

Anonymus §. I. & XVIII. num. II. III. X.
Alexander Aphrodisiensis §. XVI. XVII. XXVI.
Ammonius Hermeae F. §. IX.
Aspasius §. XVIII. num. IV. VII. VIII.
David philosophus §. IV. & VI.
Eustratius Nicaenus §. XVIII. num. I. VI.
Ioannes Philoponus §. III. XIII. XV. XIX. XXI. XXII. XXIV.
Leo Magentinus §. II. VII. X. XII.
Michaël Ephesius §. XVIII. num. V. IX. & §. XXV. num. I. & seqq.
Michaël Psellus §. XI. XIV.
Olympiodorus Alexandrinus §. XX.
Simplicius §. VIII. & XXIII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio maximo, Saeculi XIV. ineuntis, charactere minuto quidem, sed valde perspicuo exaratus, initio mutilus, cuius prima duo folia vetustate sunt ac tineis aliquantum corrupta, ultimus vero quaternio chartaceus est, ac paullo sequiori aevo diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 762. Alcyonius in Dialogo de exsilio huiusce Bibliothecae direptionem commemorans ait, Codicem hunc *Oceanum* inscriptum, in quo habentur Aristotelis Commentatores, fuisse ab Ioanne Mediceo, deinde Leone X. recuperatum; fateturque se multa inde hausisse, ut Aristotelis Opera verteret. Vid. Ephemerides litterarias Italiae edit. Venet. MDCCX. Tom. III. pag. 32.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN NATVRALEM AVSCVLTATIONEM ARISTOTELIS.

COD. II. SImplicii Commentarius in Aristotelis libros duos priores de physico auditu*. In Librum primum inc. Τὸν σκοπόν. Des. καταλείσας βιβλίον. In Librum secundum pag. 164. inc. Προθέμενος ἐν ταύτῃ τῇ πραγματείᾳ. Desinit imperfecte in verbis: ἀλλὰ τῦ τὸν οἰκεῖον καταλαβεῖν τόπον. . . . . De hoc Opere vide quae diximus in Codice superiore §. XXIII. p. 244.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. maiori, Sacc. XIII. madore & situ valde corruptus. Constat foliis scriptis 232.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΤΙΩΝ.

THEOPHRASTI DE HISTORIA ET CAVSSIS PLANTARVM.

Ac praeterea

Aristotelis de plantis Libri duo.

COD. III. IN interno Codicis integumento manu antiqua notatum legitur: *Theophrasti de historia plantarum libri IX. & pars decimi maior quam in impressis. Item de caussis plantarum libri sex, & praeterea duo, qui in impressis Aristoteli adtribuuntur.* Idem ferme scriptum reliquit in schedis suis etiam Holstenius pag. 16. his verbis: *Theophrastus de caussis, & historia plantarum: finis editi Codicis conferendus cum manuscripto.*

I. p. 1. Θεοφράςυ περὶ φυτῶν ἱςορίας. *Theophrasti de historia plantarum* Libri novem integri, & fragmentum decimi. Primus Liber inc. Τῶν φυτῶν τὰς διαφορὰς. Decimi fragmentum des. ὁ δὲ λευκὸς ὀλιγαχοῦ. βέλτιςαι δὲ καὶ οἷς . . . . . relicto trium circiter foliorum spatio vacuo ad defectum indicandum. In hisce Libris recensendis prae manibus habuimus editionem Graecam Aldinam Venet. ann. MCCCCXCVIII. fol. cum qua singulorum initium & finem convenire comperimus, Libro decimo excepto, quum eius initium tantummodo in dicta editione occurrat, undecim lineas non excedens, in nostro vero Codice pars multo longior habeatur: verba enim, τὰς πολλὰς πόας καλοῦσιν οἱ ῥιζοτόμοι, in quibus editio desinit, alia multa subsequuntur, quorum initium, ὁ μὲν οὖν ὀπισμὸς γίνεται τῶν ὀπιζομένων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ θέρους, κ. λ. Finis vero, quem mox retulimus. Hoc nos fragmentum, quod quinque Codicis paginis continetur, quum Libri X. iam deperditi partem arbitraremur, publici iuris facere in animum induximus, tantoque cimelio Catalogi nostri editionem locupletare: quare descriptum, doctissimo viro, amico nostro, Iano Planco Ariminensi, Medicinae, Anatomes, & Botanicae professori celeberrimo, Latine interpretandum transmisimus: quam ille provinciam, qua est humanitate praeditus, & omnigena eruditione, Graecisque ac Latinis litteris versatissimus, libentissime doctissimeque paucis diebus explevit; iamque typis excudi coeptum erat, quum repente litteris ad me datis interpres admonuit, comperisse se tandem, fragmentum hoc non ad Librum X. pertinere, sed noni partem esse, ipsius scilicet Capita VIII. IX. X. & XI. in unum collecta. Hoc ad nos nuncio perlato, licet nonnulla in hoc exemplari nostro fortasse melius expressa sint, quam in edito, non ea tamen tanti esse putavimus, ut novam totius loci editionem requirerent, de illius tantummodo consulendi opportunitate, si quando opus fuerit, lectoribus admonitis: sed de opere ipso aliquid innuamus. Scripsit Theophrastus hanc plantarum historiam libris decem, ex quibus priores quidem novem integri sunt; ultimi vero fragmentum & quidem exiguum tantum superest, uti diximus. Graece prodiit hoc Opus cum Aristotelis, & aliis Theophrasti operibus Venetiis apud Aldum A. MCCCCXCVIII. fol. ac denique A. MDCXLIV. Amstelodami in fol. lucem adspexit luculenta Historiae Theophrasti editio Gr. Lat. cum variis lectionibus & Bodaei Commentario iconibus plantarum innumeris ornato, adiectis post singula capita in-

integris I. C. Scaligeri & Rob. Constantini notis.

II. pag. 138. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυτῶν αἰτιῶν. *Eiusdem de caussis plantarum* Libri VI. Primus inc. Τῶν φυτῶν αἱ γενέσεις. Sextus des. καὶ τὰς δυνάμεις κατ' αὐτὰ λεκτέον. Notandum est in fine libri I. IV. & V. repeti initium librorum, qui subsequuntur. Ex Theophrasti libris octo de caussis plantarum sex tantum primores ad nos pervenerunt, in quorum limine, suarum ἱστοριῶν, ut ante αἰτίας scriptarum, meminit. Et hos quoque Libros castigavit Daniel Heinsius, commentario illustravit Iulius Caesar Scaliger edito primum Lugduni MDLXVI. fol. Atque hoc loco adnotare iuvat, ex Meursii sententia utrumque Theophrasti scriptum, historias nimirum, & libros de caussis plantarum, uno τῶν φυτικῶν nomine a veteribus quibusdam designatos, & indistincte citatos fuisse, quum apud Scholiastem Nicandri ad Alexipharmaca (nisi numerus corruptus sit) citetur Liber XIV. Θεόφραστος μὲν οὖν ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τῶν φυτικῶν κάρνον αὐτὸ προσηγόρευσε, qui proinde erit de caussis plantarum Liber IV.

III. pag. 267. Τὸ περὶ φυτῶν τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον α'. *Aristotelis de plantis Liber I.* Inc. Ἡ ζωὴ ἐν τοῖς ζώοις. Lib. II. des. καὶ γίνονται οἱ καρποὶ πικροί. In cit. edit. Tom. II. pag. 1008. & seqq. Aristotelis duo libri de plantis memorantur a Laërtio V. 25. & de plantis scripsisse se testatur Aristoteles ipse sub extremum libri de brevitate vitae, & initio Lib. V. Historiae de animalibus. At qui hodie exstant libelli duo de plantis sub Aristotelis nomine, Graece a recentiore quodam (Musuro, vel Lascari, vel, ut Simoni Grynaeo visum, Theodoro Gaza, vel potius Maximo Planude, ut suspicatur Caesar Scaliger pag. 26. in Lib. I.) translati sunt e Latino Galli nescio cuius, qui ex Arabico illos transtulerat, ut ex prooemio Graeco libris hisce praefixo perspicue colligitur. Menagio iudice, sunt centones male assuti e locis variis Aristotelis, & libro primo historiae plantarum Theophrasti. Graece primum prodiere Basileae A. MDXXXIX. 8. ad calcem Geoponicorum, ex officina Roberti Winter, cum praefatione Simonis Grynaei: deinde cum operibus Theophrasti ibid. MDXLI. fol. hinc in Graecis, & Graecolatinis Aristotelis editionibus.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 290.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ ΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΩΝ.

THEODORI METOCHITAE EXPOSITORIVM ARISTOTELICORVM.

COD. IV. I. pag. 1. ΤΟῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου προοίμιον. *Sapientissimi magni Logothetae Domini Theodori Metochitae Prooemium.* Inc. Τυφλοῖς ὀλίσθους ἐμποιεῖν, παγχάλεπον καὶ πάντων ἀληθῶς κάκιστον εἶναι, λόγος εἷς ἐστι τῶν Πυθαγορίων τῶν χρυσῶν ἐκείνων. Des. δηλοῖ δὲ ὁ πίναξ, ὃν ἐνταῦθα προεκτιθέαμεν. Mox sequitur Tabula librorum Aristotelis quadraginta, eorum videlicet, qui tractant de rebus physicis. Pag. 3. legitur totius operis titulus: Ἐξηγηματικὸν τῶν Ἀριστοτελικῶν ἀπὸ φωνῆς τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου. *Expositio Aristotelicorum excepta ab ore sapientissimi magni Logothetae D. Theodori Metochitae.* Primus liber, cui titulus, Τὰ ἐκ τοῦ ἄλφα τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, inc. Ὅτι σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως διαλαβεῖν. Vltimus, cui titulus, Τὰ ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν βιβλίων, des. τί μὲν ὁρατὸν εἶναι, τί δὲ ἀόρατον. Haec Paraphrasis in Aristotelis libros VIII. Physicorum, Libros III. de anima, libros IV. de caelo, libros II. de ortu & interitu, ceteraque, quae parvorum naturalium nomine veniunt, librum de memoria & reminiscentia, de somno & vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitate & longitudine vitae, de senectute & iuventute, vita & morte, & in libros IV. meteorologicorum, Graece nondum lucem vidit; Latine autem versam a Gentiano Herveto Aurelio, Simon Schardius primum excudi curavit Basileae MDLIX. 4. apud Nicolaum Brylingium cum praefatione Philippi Bechii Medici: deinde recusa est Ravennae A. MDCXIV. 4. Hic autem Theodorus Metochita cum paullo antiquiore Georgio Metochita minime confundendus, sub Andronico Palaeologo seniore amplissima magni Logothetae dignitate functus est ab anno Chr. MCCCXIV. & filiam suam Irenem Ioanni Palaeologo panhypersebasto Constantini Palaeologi, qui Andronici Imp. frater erat, filio nuptui collocavit: postea vero quum Andronicus iunior, senioris ex Michaële filio nepos, avum suum imperio exspoliasset an. MCCCXXVII. Theodorus quoque dignitate imminutus & exsul, mox ab exsilio revocatus, Constantinopoli in monasterio Chorae, quod ipse instauravit, vixit ad annum usque MCCCXXXII. in quo obiit die XIII. Martii, post Andronicum seniorem defunctum anno XXX. Multa & praeclara scripsit, diurnis Reip. curis lucubrationes interponens; ex quibus multa penitus interciderunt, paucissima viderunt lucem, pleraque adhuc in bibliothecis latent inedita.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissime exaratus, cuius prima pagina picturis, variis emblematibus, ac Mediceo stemmate sex pilarum exornata: in littera vero initiali haec leguntur apposita verba: *non le sait qui non l' essaye*: quae in aliis etiam Codicibus ab eodem illuminatore depictis occurrunt. Constat foliis scriptis 445.

ΣΙΜ-

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN QVINTVM DE NATVRALI AVSCVLTATIONE.

Adde etiam

In Librum sextum.

COD. V. IN prima pagina possessoris nomen legebatur, quod postea omnino erasum est: nunc verba haec tantummodo supersunt: *Simplicius super physica Aristotelis . . . . quem sivi donavit M. civis Cosmas de Medicis.* Mox in subsequenti pagina rubris litteris & grandioribus titulus occurrit: Σιμπλικίυ φιλοσόφυ εἰς τὸ ε' τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους. *Simplicii philosophi in quintum librum de naturali auscultatione Aristotelis.* Inc. Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς πραγματείας. Des. ἀλλὰ πῇ μὲν ἠρεμεῖ, πῇ δὲ κινεῖται. Pag. 101. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ζ'. *Eiusdem in Librum VI.* inc. Ἔθος ἔχοντες οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου, κ. λ. Des. ἀποδείξει δὲ τοῦτο ὕστερον. Vide quae de hoc Simplicii Commentario supra monuimus in recensione Cod. I. huius Plutei §. XXIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 198.

ΠΛΑΤΩΝ.

PLATO.

Platonis Dialogi XXXII.

COD. VI. IN prima Codicis pagina legitur Epistola quaedam manus multo recentioris, compendiariis notis valde crebris exarata, cui titulus: Τῷ ἐπὶ τῶν δεησεων. *Praefecto libellorum supplicum.* Inc. Ὅπως μὲν ἐγὼ πρὸς τὰς τοῦ Πλάτωνος ἴυγγας, εἰ καὶ λέγειν ἄλλως, τοῦτ' ἴσως ὑπὲρ ἡμᾶς, κ. τ. λ. Des. καὶ ἡμῖν χρησίμην εἶναι ταύτην διὰ τοῦ γραφέως παρασκευάσῃ.

In summo margine secundae paginae minutis ac difficillimis characteribus haec notata sunt: Τῇ κβ' τοῦ Νοεμβρίυ μηνὸς τῆς η' ἰνδ. ἡμέρᾳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν ὁ αὐθέντης ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ὁ κύριος Ἰω. ὁ Παλαιολόγος εἰς τὴν Κωνσαντινούπολιν, καὶ ἀπεκαθείλωσε τὸν πενθερὸν αὐτοῦ βασιλέα τον Καντακυζηνὸν, βασιλεύσαντα μετὰ το εἰσελθεῖν εἰς τὴν Κωνσαντινούπολιν ἔτη ζ'. μῆνας θ'. ἡμέρας κβ'. ἐγένετο δὲ μοναχὸς τῇ ι'. τοῦ Δεκεμβρίυ μηνός. ἐπατριάρχευσε δὲ ὁ Κομνηνὸς χρόνον α'. ἡμέρας ε'. *Die XXII. mensis Novembris, indictione VIII. die sabbati ingressus est dominus noster sanctus Imperator D. Ioannes Palaeologus Constantinopolim & deiecit socerum suum Imperatorem Cantacuzenum, qui regnavit post suum ingressum in urbem annos VII. menses IX. dies XXII. factus est autem monachus die X. mensis Decembris. Patriarcha erat Comnenus anno I. die V.* In eadem pag. *b.* minutissimis item & intricatis characteribus scripta sunt Epigrammata quatuor, quorum priora duo sunt *Platonis in adolescentem, nomine Stellam,* & incipiunt, I. Ἀστέρας εἰσαθρεῖς, κ. λ. II. Ἀστὴρ πρὶν μὲν, κ. λ. habenturque edita in ipsius Vita a Diogene Laërtio conscripta, eiusque Operibus praefixa edit. Graec. Lat. Francofurt. MDCII. fol. pag. 18. Alia duo sunt *in eius sepulcrum,* & inc. I. Αἰετὲ, τίπτε, κ. λ. II. Φοῖβος ἔφυσε, κ. λ. Ibid. pag. 21.

Tandem post tabulam Dialogorum, qui in hoc cotinentur Volumine, sequuntur ipsi, & quidem hoc ordine:

I. pag. 3. *Platonis Eutyphro, sive de sanctitate.* In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 5. *b. Apologia Socratis.* Ib. p. 14.

III. pag. 10. *Crito, sive de eo quod agendum est.* Ibid. p. 32.

IV. pag. 12. *b. Phaedo, sive de animo.* Ib. pag. 44.

V. pag. 25. *b. Cratylus, sive de recta nominum ratione.* Ibid. pag. 265.

VI. pag. 35. *Theaetetus, sive de scientia.* Ibid. pag. 108.

VII. pag. 50. *Sophista, sive de eo quod est.* Ibid. pag. 153.

VIII. pag. 60. *b. Politicus, sive de Regno.* Ibid. pag. 528.

IX. pag. 72. *b. Parmenides, sive de ideis.* Ibid. pag. 1109.

X. pag. 81. *Philebus, sive de summo bono.* Ibid. pag. 370.

XI. pag. 94. *Convivium, sive de amore.* Ibid. pag. 1174.

XII. pag. 107. *Phaedrus, sive de pulcro.* Ib. pag. 1209.

XIII. pag. 119. *Alcibiades prior, sive de natura humana.* Ibid. p. 429.

XIV. pag. 126. *b. Alcibiades secundus, sive de precatione.* Ibid. p. 451.

XV. pag. 129. *b. Hipparchus, vel de lucri cupiditate.* Ibid. pag. 510.

XVI. pag. 131. *b. Amatores, sive de philosophia.* Ibid. pag. 96.

XVII. pag. 133. *b. Theages, sive de sapientia.* Ibid. pag. 88.

XVIII. pag. 135. *b. Charmides, sive de temperantia, vel modestia.* Ib. p. 462.

XIX. pag. 141. *b. Laches, sive de fortitudine.* Ibid. pag. 480.

XX. pag. 145. *b. Lysis, vel de amicitia.* Ibid. pag. 497.

XXI pag. 151. *Euthydemus, sive contentiosus.* Ibid. pag. 189.

XXII. pag. 159. *Protagoras, sive sophistae.* Ibid. pag. 216.

XXIII. pag. 171. *Gorgias, sive de rhetorica.* Ibid. p. 305.

XXIV. pag. 191. *Meno, sive de virtute.* Ibid. pag. 408.

XXV. pag. 198. *b. Io, sive de Iliade, vel de poëtico charactere.* Ibid. pag. 361.

XXVI.

XXVI. pag. 201. *b. Clitopho, vel exhortatorius*. Ibid. inter ſpurios pag. 1334.

XXVII. pag. 203. *Timaeus, ſive de natura*. Ibid. pag. 1040.

XXVIII. pag. 217. *Hippias maior, ſive de pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per errorem 1235.)

XXIX. pag. 223. *Hippias minor, ſive de mendacio*. Ibid. p. 252.

XXX. pag. 226. *Menexenus, ſive funebris Oratio*. Ibid. p. 516.

XXXI. p. 230. *De Republica, ſive de Iuſto liber I.* Ibid. pag. 571.

XXXII. pag. 236. *b. De Republica Liber II.* Ibid. pag. 591. Huius autem ſecundi Libri initium antiqua, cetera vero recentiſſima & elegans manus exaravit.

Quum varia occurrant, non ea quidem valde ſpiſſa, in margine ſcholia recentioris altera, altera vetuſtioris manus, utrorumque ſpecimen aliquod exhibere tibi, lector, volui. Prioris generis haec ſunto:

Primum pag. 1. ad verba Εὐθύφρονι, ἀφ' ἑςίας ἄρχεσθαι, κ. λ. ita habet: Ἀ'φ' ἑςίας ἄρχεσθαι ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων, καὶ πρώτυς ἀδικέντων τοὺς οἰκείυς· ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἑ'ςίᾳ πρώτῃ τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δέ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος. μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν γιγάντων ἀρχὴν, φασὶ τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἑ'ςίᾳ λαβεῖν ὅ, τι ἂν βύλοιτο· τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Alterum pag. ead. *b.* in verba, οὐ πόλεμον ἄρα ἡγῇ σὺ εἶναι, κ. λ. Ι"δε, πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθευόμενα, οἷον, ἔχθρας, πολέμυς, συνυσίας, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθεξῆς διαλέξεως τοῦτο σπυδάζει.

Secundi generis ſunto illa duo, quae leguntur pag. 38. in Theaetetum; quorum alterum in verba, καὶ βραδυτὴς ἔνι τῇ κινήσει αὐτῶν κ. λ. ita habet: Ὡ'ς τὸ ἁπτὸν καὶ τὸ γευςόν· παρέλειψε δὲ ὄψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινόμενα. τύτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἑξῆς δὲ ὅταν λέγῃ, τὰ δὲ γεννόμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ δὴ ὑποςικτέον. ὕτω δὴ γὰρ λέγει, τυτέςι τὰ βραδέα, ἅπέρ ἐςι γευςὰ καὶ ἁπτά. Alterum paullo infra in verba, τῆς δὲ λευκότητος, κ. λ. ſequens eſt: Καὶ γάρ φησιν, ἡ αὐτὴ αἴσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔςιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἐςὶν, ἀλλὰ μία ὄψις ἡ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἡ τοῦ μέλανος αἴσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἡ τῦ λευκῦ, καὶ ἔμπαλιν. ἑκατέρυ δὲ λέγει, οἷον τῆς μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητόν. ἐφεξῆς δὲ ὄψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικὴν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικὴν δύναμιν, ὡς ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδυτὴς ἔνι, καὶ πάλιν φθαρτός ἐςι καὶ τὰ τοιαῦτα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XII. in fine recentiori manu ſuppletus. Conſtat foliis ſcriptis 244.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

PLATONIS GORGIAS.

Seu potius

Platonis Dialogi XX.

IN primo folio deſcriptus eſt accuratiſſimus Dialogorum, qui in hoc continentur Volumine index, ipſorum titulos & initia repraeſentans. Ii vero ſunt: COD. VII.

I. pag. 2. *Gorgias, ſive de rhetorica*. In cit. edit. pag. 305.

II. pag. 35. *Meno, vel de virtute*. Ibid. pag. 408.

III. pag. 47. *b. Hippias maior*. Ibid. pag. 1245.

IV. pag. 57. *b. Hippias minor*. Ibid. pag. 252.

V. pag. 62. *b. Menexenus, ſive funebris Oratio*. Ibid. pag. 516.

VI. p. 69. *Io, ſive de Iliade*. Ibid. p. 361.

VII. pag. 74. *Clitopho*. Ibid. inter ſpurios pag. 1334.

VIII. pag. 76. *De Republica, ſive de Iuſto Libri X.* Ibid. a pag. 571. ad p. 766.

IX. pag. 184. *b. Timaeus, ſive de natura*. Ibid. pag. 1040.

X. pag. 215. *Critias, ſive Atlanticus*. Ibid. pag. 1098.

XI. pag. 221. *Minos*. Ibid. pag. 564.

In fine ab eadem manu rubris litteris adnotatum eſt: Ε"τυς ,ϛ϶κθ'. ἰνδ. ιδ'. καὶ ,αυκ'. *Anno 6929. indictione XIV. & MCCCCXX.* Tum ſubſequitur ſubſcriptio quaedam litteris arcanis expreſſa, quam perſpicaciori ingenio extricandam relinquimus, quum ex iis litteris nonnullae quidem adfinitatem habeant cum illis, quarum ſpecimen adfert Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 286. ſub num. 3. aliae vero prorſus ab ipſis ſint diverſae. Tandem in ultimo folio idem prorſus nomen, ſeu nomina leguntur ſcripta, quae in aliis Codicibus animadvertimus, nimirum: *Gorus prior ſanctae Crucis, Zamerarius generalis, & D. Lucenſis Epiſc.*

Cod. Graec. membr. Ms. in folio, Saeculi XV. optime ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 224.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

PROCLI PLATONICI EXPOSITIO IN PARMENIDEM PLATONIS.

Ac praeterea

In eiuſdem Alcibiadem primum.

I. pag. 1. ΠΡόκλου Πλατωνικοῦ Διαδόχου τῶν εἰς τὸν Παρμενίδην τοῦ Πλά- COD. VIII.

Πλάτωνος ἑπτὰ βιβλίων τὸ πρῶτον. *Procli Platonici Diadochi Librorum ſeptem in Platonis Parmenidem primus*. Praecedunt Prolegomena, variis hiſtoriae philoſophicae memorabilibus referta, quorum initium: Εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ποδηγῆσαί μου τὸν νοῦν εἰς τὴν προκειμένην θεωρίαν. Finis: καὶ Θεοφράστου διαλόγων πᾶσαν ἀνιᾷ κρίσεως μετέχουσαν ἀκοήν. Inde pag. 17. *b*. in margine adnotatur: Ἀρχὴ τοῦ διαλόγου. *Initium Dialogi*, cuius verba rubro charactere diſtinguuntur. Inc. Dial. Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν, κ. λ. Commentarius inc. Οἱ μὲν περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὡς πολλάκις εἴπομεν φιλόσοφοι, κ. λ. Liber hic primus adnectitur cum ſecundo, qui deſinit: ἀλλὰ τίς ἡ ἐρώτησις, ἐφεξῆς θεωρήσομεν. Lib. III. pag. 73. inc. Καί μοι εἰπὲ αὐτὸς σὺ οὕτω διῄρησαι, ὡς λέγεις, κ. λ. Deſ. πάντα γὰρ τὰ ὄντα ἐκεῖθεν. Lib. IV. pag. 94. *b*. inc. Τάδε οὖν, μοι εἰπὲ, δοκεῖ σοι, ὡς φῇς, εἴδη εἶναι. Deſ. ἢ ἄλλῳ στοιχείῳ λαχόντι τὴν ὑπόστασιν. Lib. V. pag. 155. inc. Συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὦ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης. Deſ. ἅπτεται τῶν προκειμένων λόγων. Lib. VI. pag. 183. inc. Εἶεν δὴ φάναι ἓν ἐστιν. Deſ. ὅλας τὰς πρὸ αὐτῆς εἰρημένας. Lib. VII. pag. 221. *b*. inc. Καὶ μὴν τοιοῦτό γε ὂν, οὐδαμοῦ ἂν ἔτι εἴη. Deſ. ἀληθέστατα, καθὼς συντίθεται ὁ προσδιαλεγόμενος. Ad calcem Libri II. amanuenſis idem hoc monitum adiecit: Ὁ λαβὼν εἰς χεῖρας τὴν βίβλον ταύτην τοῦ ἀναγνῶναι, γινωσκέτω, ὅτι ἀκεραίως κατὰ τὸ πρωτότυπον ἀντεγράφη, ὃ καὶ ὁ θειότατος καρδινάλις ὁ Νικαίας διῆλθε, καὶ πολλὰ τούτου διώρθωσε. *Qui librum hunc in manus ſumis ad legendum, ſcias, ſincere fuiſſe deſcriptum iuxta archetypum, quod diviniſſimus Cardinalis Nicaenus* (ſc. Beſſario) *perlegit, ac multa in ipſo emendavit*. Libri vero VII. poſtrema, a verbis nimirum Platonis, οὐκ ἄρα οὕτως ἐστὶν, ὥστε ἓν εἶναι, κ. λ. Procli vero, ἀμφοτέρωθεν ἐπιχειρεῖ ὁ Παρμενίδης περὶ τοῦ ἑνὸς, κ. λ. uſque ad finem, quem retulimus, a recentiori manu ſuppleta ſunt: ac propterea ubi vetuſtior manus deſinit (Ioannis nimirum Roſi) hoc aliud monitum ab ipſo appoſitum fuit: Οὕτως εὗρον καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ βιβλίῳ ἕως ὧδε μόνον. εἰσὶ δὲ τοῦ παρόντος ἑβδόμου βιβλίου φύλλα τεσσαράκοντα ἓξ ἥμισυ, καὶ ἀτελὲς, ὥσπερ ὁρᾷς. *Ita reperi & hoc loco in archetypo libro, huc uſque tantum. Sunt autem huius libri folia quadraginta ſex cum dimidio, & imperfectus eſt, uti vides*.

Hi Commentariorum in Parmenidem Platonis libri ſeptem, quorum poſtremus non a Proclo, ſed Damaſcio ſuppletus fuit, Aſclepiodoto medico ac philoſopho dicati, non modo Graece Mss. exſtant in Biblioth. Vindobonenſi, teſte Lambecio VII. pag. 41. ſed & Latine ex verſione inedita Antonii Hermanni Gogavae Gravienſis, ut idem pag. 41. teſtatum reliquit. Libri quatuor Graece occurrunt Oxoniae inter Codices Bodleianos: libros ſex in Italiae bibliothecis evolviſſe ſe refert Livius Galantes in comparatione Theologiae Chriſtianae cum Platonica. Exſtant quoque in bibliotheca S. Mariae Monachorum Ordinis S. Benedicti Florentiae, teſte Bernardo de Montfauc. Diarii Ital. p. 367. Latine Mss. in Bibl. Senatus Lipſienſis. Meminit Proclus ipſe ad Timaeum p. 201. 203. 242. & Theol. Platon. Lib. II. Cap. X. pag. 107. Ex libro II. IV. & VII. loca Orphei a Proclo laudata adfert Cl. Eſchenbachius, Ms. Auguſtano uſus, in ſuo Epigene. Vide & p. 59. & 72. Fragmentum ex illo refert Lambecius Animadverſionum ad Codini Antiquit. Conſtantinopolitanas num. 65. Damaſcius apud Photium pag. 571. innuit, haec Commentaria ſubtiliora viſa fuiſſe Marino, quam ut ad ea animum applicare poſſet.

II. pag. 289. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Πλάτωνος πρῶτον Ἀλκιβιάδην. *Eiuſdem in Alcibiadem priorem Platonis Commentarius*. Inc. Τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων, καὶ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς φιλοσόφου θεωρίας ἀρχὴν κυριωτάτην καὶ βεβαιωτάτην εἶναι νομίζομεν. Deſ. καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς, τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν. Huius quoque Commentarii praeter prima vigintiduo folia ab Ioanne Roſo exarata, reliquum eadem recentior manus elegantiſſime ſupplevit. Praeterea circa medium videntur deeſſe nonnulla, ſeptem foliorum ſpatio vacuo relicto. Excerpta ex hoc Commentario Latine a ſe reddita vulgavit Marſilius Ficinus, titulo *Procli de anima ac daemone, de ſacrificio, & magia*, Venet. MCCCCXCVII. & MDXVI. fol. apud Aldum, cum Iamblicho, ſive excerptis ex Iamblichi libro de Myſteriis Aegyptiorum & aliis ſcriptis. Prodierunt etiam plus ſimplici vice Lugduni, minore forma, tum Pariſiis, Baſileae, & aliis in locis, ſed & inter Ficini opera Baſileae MDLXI. MDLXXVI. Pariſ. MDCXLI. fol. Commentarius ipſe Procli Graece exaratus, ſed vix dimidiam partem Alcibiadis Platonici exponens, deſinenſque in verbis pag. 219. editionis Baſil. οὐδὲ τῶν αἰσχρῶν καθόσον αἰσχρὸν, ἀγαθόν, occurrit in variis bibliothecis Galliae, Angliae, & Italiae. In bibliotheca Vindobonenſi Latinam Antonii Hermanni Gogavae Gravienſis verſionem Commentarii Procli in Alcibiadem exſtare monuit Lambecius Lib. VII. pag. 43.

III. pag. 414. Ἐκ τῶν τοῦ Πρόκλου τοῦ Διαδόχου. *Ex Procli Diadochi*, uti videtur, *in Parmenidem Commentariis* Excerpta. Inc. Οἱ περὶ τῶν θείων λόγοι συνῄρηνται μὲν ἐν τοῖς ἀρχηγικωτέροις αἰτίοις, διότι τὸ κρύφιον ἐκείνων τοῦ φανοῦ, καὶ τὸ ἄρρητον τοῦ γνωστοῦ πλεονάζει. Deſ. δεύτερα διὰ τούτων οἶμαι γεγονέναι καταφανές. In fine ſcriptor ipſe, uti adſolet, ita ſe prodit: Ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ἐν Ῥώμῃ ἀναλώμασι μὲν τοῦ μεγίστου κυρίου κυρίου ἡμετέρου Λαυρεντίου Διμέδιτζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐνάτῳ, μηνὸς Δεκεμβρίου δεκάτῃ. *Liber hic tranſcriptus eſt Romae ſumtibus quidem magnifici Domini, Domini noſtri Laurentii Medices, manu vero mea Ioannis presbyteri Roſi Cretenſis, anno*

anno a Nativitate Chriſti MCCCCLXXXIX. *die X. menſis Decembris*.

Codex Graec. membranac. Ms. in fol. Saec. XV. elegantiſſimus. Conſtat fol. ſcriptis 432.

ΠΛΑΤΩΝ.

PLATO.

Adde etiam nonnullas Ariſtidis, Libanii, & Xenophontis Orationes.

COD. IX. Continet primo Codex hic, omnium, quotquot in hac deliteſcunt Bibliotheca Platonis exemplaria, nitidiſſimus, ac maxime inſignis, univerſa huius Philoſophi Opera, prolegomenis, ac ſcholiis marginalibus locupletata, cuius propterea recenſio non vulgari diligentia videtur digna, quum novae huius celeberrimi ſcriptoris editioni, ſi quando parabitur, uſui magno eſſe poſſit. Ne tamen in iis, quae ſupervacanea videri poſſint, diutius immoremur, lectorem monemus, ne Graecos titulos, aut initia ſingulorum Platonis Operum, ubi cum editis concordent, a nobis exſpectet, quum in gravioribus rebus, ac magis neceſſariis noſter labor ſit impendendus, in eruendis nimirum ſcholiis marginalibus, quorum in ſingulos Dialogos ſpecimen exhibebimus, rem ſtudioſis gratiſſimam ita facturos ſperantes, ut quot virorum ingenia in tanti Philoſophi ſcriptis illuſtrandis deſudarint, innoteſcat. Age recenſionem adgrediamur.

I. pag. 1. Duplex eorum, quae in hoc Volumine continentur, occurrit tabula, Latina primum, eaque valde ſtricta atque contracta, Graeca deinde multo uberior, ac magis enucleata, quippe quae titulos, initia, ſeriem, atque adeo ipſorum foliorum, quibus unumquodque comprehenditur, numerum repraeſentat. Hanc excipiunt immediate Prolegomena, quae ſunt:

II. pag. 3. *b.* Πυθαγόρου Σαμίου τάδ' ἔνεστιν ἔπη τὰ χρυσᾶ. *Pythagorae Samii haec ſunt Carmina Aurea*. Inc. Ἀθανάτους μέν. Deſ. οὐκέτι θνητός. Alibi etiam inciderunt.

III. pag. ead. Ἀλκινόου λόγος διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων. *Alcinoi Sermo didaſcalicus de Platonis dogmatibus*. Inc. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων. Deſ. καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γίγνεσθαι (corr. γενέσθαι). Repetitur in fine titulus, ſed pro λόγος διδασκαλικὸς legitur ἐπιτομή. Plures huius Libri editiones habentur, quas vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 42. ubi de hoc Opuſculo fuſius diſſerit. In Codice nulla Capitum diſtinctio apparet, ita ut quam hodie exhibent edita exemplaria, eam a quovis alio, quam ab auctore profectam exiſtiment viri docti, ac praeſertim Lambecius, qui in antiquiſſimo Codice Caeſareo librum hunc item ſine eiuſmodi diſtinctione reperiri teſtatur Lib. VII. pag. 125. Auctor vero ad initia ſecundi a Chriſto nato ſaeculi videtur referendus, licet quo tempore vixerit nullo certo argumento conſtet.

IV. pag. 12. *b.* Θέωνος Σμυρναίου Πλατωνικοῦ τῶν κατὰ τὸ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν Πλάτωνος ἀνάγνωσιν. *Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis ad Platonis lectionem utilia ſunt*, Libellus. Inc. Ὅτι μὲν οὐχ οἷόν τε συνεῖναι. Deſ. καὶ τῶν κατ' ἀστρονομίαν. Vide quae breviter de hoc Opere diximus in Cod. XII. Plut. XXVIII. Catalogi noſtri Tom. II. pag. 22. §. I.

V. pag. 27. Βίος Πλάτωνος συγγραφεὶς παρὰ Λαερτίου Διογένους. *Platonis Vita a Diogene Laërtio conſcripta*. Inc. Πλάτων Ἀρίστωνος καὶ Περικτιόνης. Deſ. καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής. Τὰ μὲν περὶ Πλάτωνος. τοσαῦτα ἦν ἐς τὸ δυνατὸν ἡμῖν συναγαγεῖν φιλοπόνως διειλήσασι τὰ λεγόμενα περὶ τἀνδρός. Exſtat in Prolegomenis ad Platonis Opera edit. alias cit. pag. 13. ubi in fine duos circiter verſus brevior eſt.

VI. pag. 32. *b.* Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Πλάτωνος βίβλον, Ἀλβίνου πρόλογος. *Introductio in Librum Platonis, Albini Prologus*. Inc. Ὅτι τῷ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις. Deſ. κακουργοῦσι περὶ τοὺς λόγους. Integram primum vulgavit Gr. & Lat. Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 44. ſeqq. poſt varia veterum ſcriptorum de Albino relata teſtimonia. Prolegomenis abſolutis, Platonis Dialogi ſubſequuntur, & quidem hoc ordine:

VII. pag. 34. *Euthyphro, ſive de ſanctitate*. In cit. edit. pag. 1. Scholion in vocem δίκη (1) eſt iſtud: Ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις. In vocem Πιτθεὺς (2), Πιτθὶς δῆμος Αἰγηΐδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὗτος. In vocem ἀτεχνῶς (3), Παντελῶς, ἁπλῶς, ἢ καθάπαξ ἢ ἰσχυρῶς, ἢ τελέως. οἱ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ ἀληθείᾳ· οἱ δὲ, δηλοῦν τὸ παράπαν, καὶ καθόλου κατ' ἀλήθειαν.

VIII. pag. 36. *b.* *Socratis Apologia*. Ibid. pag. 14. Scholion in vocem ἐρήμην (4), Ἐρήμη δίκη ἐστὶν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ. In vocem τὴν ἀντωμοσίαν (5), Ἀντωμοσία ἐπὶ δίκης λέγεται διὰ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα, ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον, μὴ ἠδικηκέναι. οἱ δὲ, ἀντωμοσίαν, τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις καὶ ἀνεγγράφως εἰς ὅρκον περιϊσταμένην δίκην. ἐφ' οἷς οἱ κριταὶ δοξάζουσιν, ἔνιοι, ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κάμνειν, ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτὸν, καὶ περὶ τούτου διαλαμβάνουσιν οἱ δικασταί. ἢ ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὅρκος ἐπὶ τῷ τἀληθῆ ἀπολογήσασθαι· ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία ἐπὶ τῷ τἀληθῆ κατηγορήσειν.

IX. pag. 41. *b.* Κρίτων, ἢ περὶ πρακτοῦ. *Crito, vel de eo quod agendum*. Ibid. pag. 32. Vocem πρακτοῦ eadem ſcriptoris manus correxit primum πρακτέου, deinde in marg. περὶ δόξης ἀληθοῦς καὶ δικαίου. Scholion in vocem ἐπιει-

(1) edit. p. 1. lin. 5. (2) edit. pag. 2. lin. 7. (3) Ibid. lin. 25. (4) pag 15. lin. 7. (5) Ibid. lin 32.

ἐπιεικῶς (1), Ἱκανῶς, ἐπίπαν, Φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. In vocem γεννήταις (2), Γεννῆται, οἱ τοῦ γένους μετέχοντες, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας φράτορας συγγενεῖς τοὺς γεννήτας.

X. pag. 44. *Phaedo, sive de Animo*. Ibid. pag. 44. Scholion in verba θεωρίαν ἀπάξειν (3), Ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεγκεῖν. θεωροὶ δέ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ, δι' ὧν ἐπορεύοντο, θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα, θεωρικά· καὶ ἡ ναῦς ἡ εἰς Δῆλον πεμπομένη, θεωρὶς, καὶ ὁ ἱερεὺς, θεωρός.

XI. pag. 56. *Cratylus, vel de recta nominum ratione*. Ibid. pag. 265. Scholion in verba, χαλεπὰ τὰ καλὰ, κ. λ. (4), Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα. Φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιττακῷ ἱκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι, χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι διὰ τὸ, Περίανδρον εἰς ὠμότητα μεταβαλεῖν, ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος, ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν. ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθά. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων πολιτείᾳ καὶ Κρατύλῳ.

XII. pag. 65. b. *Theaetetus, sive de scientia*. Ibid. pag. 108. Scholion in vocem Ἄρτι (5), Ἄρτι τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον, καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. In vocem ἐπιεικῶς (6), Ἱκανῶς, ἐπίπαν, Φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι, καὶ ἐπιεικὴς, ὁ μέτριος. In vocem αἱρεῖ (7), Λαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ.

XIII. pag. 78. *Sophista, sive de eo quod est*. Ibid. pag. 153. Post explicationem argumenti, quod in hoc Dialogo pertractatur, & qua de caussa *Sophista* fuerit inscriptus, primum scholion in verba, κατὰ τὸν Ὁμήρου λόγον (8), ita habet: Τὸ μὲν Ὁμηρικὸν ἔχει· Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὁ δὲ Σωκράτης νῦν συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ πολιτείᾳ πρφότερον ἐπιῤῥαπίζει τὸν τοῦ Ὁμήρου λόγον, διὰ τοῦ, συνοπαδὸν γιγνόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεὸν, ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων.

XIV. pag. 87. *Politicus, sive de Regno*. Ib. pag. 528. Scholion in vocem, Εἶεν (9), Ἄγε δὴ, ἡ συγκατάθεσις τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. εἶεν, ἀναφώνημα ὅμοιον τῷ ἀλλά. In verba τὸν μέν γε (10), Τὸν Θεαίτητον τοῦ νέου Σωκράτους.

XV. pag. 97. *Parmenides, sive de Ideis*. Ibid. pag 1109. Scholion in vocem, Κλαζομενῶν (11), Κλαζομεναὶ, πόλις Ἰωνίας. In vocem, Μελίτῃ (12), Μελίτη, δῆμος Κεκροπίδος. In vocem, Παναθήναια (13), Ἡ τῶν Παναθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη πρῶτον μὲν ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως ἀγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν, καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

XVI. pag. 105. *Philebus, vel de summo bono*. Ibid. pag. 370. Scholion in verba, ὥσπερ μῦθος, ἀπολόμενος οἴχοιτο (14), Ὁ μῦθος ἀπώλετο. τούτῳ χρῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας. μέμνηται δὲ αὐτῆς (intellige παροιμίας) καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπετίσι, καὶ Κράτης Λαμίᾳ.

XVII. pag. 114. *Convivium, sive de Amore*. Ibid. pag. 1174. Scholion in vocem Φαληρόθεν (15), Φάληρον, δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλόδωρος. In vocem Κυδαθηναιεὺς (16), Κυδαθήναιον, δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον, ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. In vocem, τὰς βλαύτας (17), Ὑποδήματα, οἱ δὲ βλαυτία, σανδάλια ἰσχνά.

XVIII. pag. 123. *Phaedrus, sive de pulcro*. Ibid. pag. 1209. Scholion in Dialogi titulum, Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτωνι γέγραπται. In vocem δρόμοις (18), Ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι, ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περίπατοι.

XIX. pag. 132. *Alcibiades prior, sive de natura hominis*. Ibid. pag. 429. Scholion in verba, ἀλλά τι δαιμόνιον (19), Τὸ ἀπαρρησιάστως ἐρᾷν, θεοειδὲς καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μεταμικρὸν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· κἀκεῖνος γὰρ ἐπὶ ταὐτοῦ τίθησι δαίμονα καὶ θεόν.

XX. pag. 137. b. *Alcibiades secundus, sive de precatione*. Ibid. pag. 451. Scholion in vocem καὶ ἐνεοὺς (20), Ἀφώνους, κωφοὺς, ἐξεστηκότας, νωθοὺς, νωχελεῖς, μετεώρους. In vocem, ἐπουρίσῃ (21), Ἀποπέμψῃ, ἢ ὡς νῦν ἐφορμίσῃ. In vocem, φθονεροῦ (22), Φθονερὸς, ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαυτόν. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασκάνου· ὁ γὰρ βάσκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κατηγορεῖ ἀπὸ τοῦ βαβάκτου ἴσως. ἔστι δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ μανιώδης.

XXI. pag. 139. b. *Hipparchus, vel de lucri cupiditate*. Ibid. pag. 510. Scholion in vocem ἐκ Φιλαϊδῶν (23), Φιλαΐδαι, δῆμος Αἰγηΐδος. In vocem στεῖχε (24), Ἴθι, πορεύου. In vocem, τῇ Στειριακῇ (25), Στειρίαι, δῆμος Πανδιονίδος, ἐφ' οὗ ἡ ὁδὸς οὕτω καλεῖται.

XXII. pag. 141. *Amatores, sive de philosophia*. Ibid. p. 96. Scholion in vocem ἧπου (26), Ἴσως, σχεδόν. In verba, γηράσκω δ' αἰεὶ (27), Γηράσκω ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος, ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἵλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. In vocem εἰρωνικῶς (28), Εἰρωνεία, τὸ προχείρως καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολάκεια, ψευδολογία, καὶ εἴρωνα τὸν κόλακα.

XXIII. pag. 142. *Theages, sive de sapientia*. Ibid. pag. 88. Scholion in vocem ἄττα

τα

(1) pag. 32. lin. 9.
(2) pag. 38. lin. 42.
(3) pag. 44. lin. 23.
(4) pag. 265. l. 24.
(5) pag. 108. l. 1.
(6) Ibid. l. 2.
(7) Ibid. l. 11.
(8) pag. 153. l. 8.
(9) pag. 528. l. 7.
(10) Ibid. l. 25.
(11) pag. 1109. l. 2.
(12) Ibid. l. ult.
(13) pag. 1110. l. 8.
(14) pag. 372. l. 1.
(15) pag. 1174. l. 3.
(16) Ibid. l. 32.
(17) pag 1175. l. 15.
(18) pag. 1209. l. 8.
(19) pag. 429. l. 8.
(20) pag. 453. l. 11.
(21) pag. 457. l. 16.
(22) Ibid. l. 34.
(23) p. 512, l. 21. ubi Φιλαϊδῶνος.
(24) Ibid: l. 49.
(25) Ibid l. 51
(26) pag. 96. lin. 13.
(27) pag. 97. lin. 3.
(28) Ibid lin. 13.

τα (1), Ἄττα δασυνόμενον μὲν, ἅτινα σημαίνει· ψιλούμενον δὲ, τινά. συντάσσεται δὲ ϗ ἀριθμοῖς, μυρία ἄττα. In verba συμβουλὴ, ἱερὸν χρῆμα εἶναι (2), Ἱερὸν συμβουλὴ, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. χρὴ γὰρ τὸν συμβουλεύοντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν. τὸ γὰρ ἱερὸν, οὐδενὸς ἴδιον, ἀλλὰ τῶν χρωμένων ἐστὶ κοινόν. ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ, θέλοντες συμβουλεύεσθαι ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλεύουσιν ἀψευδεῖν, καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλεύειν. Ἄλλοι δέ φασιν, ἔπαινον τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν φέρειν. εἶναι γὰρ αὐτὴν θείαν ϗ ὑπὲρ ἄνθρωπον. μέμνηται δὲ αὐτῆς ϗ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ.

XXIV. pag. 144. *Charmides, ſive de temperantia, vel modeſtia*. Ibid. pag. 462. Scholion in vocem Ποτιδαίας (3), Ποτίδαια πόλις Θρᾴκης ἐν Μακεδονίᾳ. In vocem, καταντικρὺ (4), Ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ὁμήρῳ ἐστὶ, τὸ κατ' εὐθεῖαν καὶ ἐξεναντίας,

„ Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα

„ Ἄγκος — —

καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ β' ὁμοίως „ οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω. „ Παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτου ἀντὶ τοῦ φανερῶς „ φανερῶς γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, οὕτως ἀντικρύ. „ Καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. „ σωφροσύνην λαβοῦσαι πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺ ἐλευθερίαν „ τὴν φανερὰν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς. Ὅμηρος.

„ Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς

„ Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,

„ Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε — —

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου.

„ Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.

XXV. pag. 148. *b. Laches, ſive de fortitudine*. Ibid. pag. 480. Scholion in vocem Δηλίου (5), Χωρίον τοῦτο Βοιωτίας. In vocem τοῦ στύρακος (6), Κέντρον, κέρας, ἐπιδορατίς. In verba, ἐν τῷ Καρὶ ἡμῖν ὁ κίνδυνος (7), Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων. Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι. ὅθεν ϗ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέταττον· ἐντεῦθεν γὰρ ϗ τοὺς μικροὺς στρατιώτας, τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δὲ αὐτῆς ϗ Ἀρχίλοχος λέγων ϗ Ἐπίκουρος, ὥστε γὰρ κεκλήσομαι, ϗ Ἔφορος ἐν α' ἱστοριῶν, ϗ Φιλήμων ἐν γάμῳ, ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα δέσποτα. ϗ Εὐριπίδης Κύκλωπι, Δράτω τάδε ἐν Καρὶ κινδυνευτέον. ϗ Κρατῖνος Βουκόλις, ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, ἐν ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πρῶτα πειρᾶσθαι, ϗ Πλάτων ἐνταῦθα.

XXVI. pag. 152. *b. Lyſis, ſive de Amicitia*. Ibid. pag. 497. Scholion in vocem Ἀκαδημίας (8), Ἀθήνησι προάστειον, γυμνάσιον ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμου Ἥρωνος ὀνομασθέν. In vocem τοῦ Αἰξωνέως (9), Αἰξωνὶς, δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεὺς ὁ ἐκεῖθεν. In vocem κέλησι (10), ἄζυξιν ἵπποις. In verba ϗ ᾄδει εἰς σαυτὸν ἐγκώμιον (11), Παροιμία, πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

XXVII. pag. 155. *b. Euthydemus, ſive Contentioſus*. Ibid. pag. 189. Scholion in vocem σκληφρὸς (12), Σκληφρὸς, ὁ τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν. προφερὴς δὲ, ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. In vocem τὰ σκολύθρια (13), Ταπεινὰ δίφρια. ἔνιοι δὲ, ὑποδήματα.

XXVIII. pag. 162. *Protagoras, ſive Sophiſtae*. Ibid. pag. 216. Scholion in vocem λιπαρῶς (14), Ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς. In vocem ἀσχολία (15) Μέριμνα, φροντίς. In vocem τοῦ τρίβωνος (16), Στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμάτια. τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν κατατετριμμένον.

XXIX. pag. 171. *b. Gorgias, ſive de Rhetorica*. Ibid. pag. 305. Scholion in verba, Πολέμου ϗ μάχης, κ. λ. (17) Πολέμου ϗ μάχης. Παροιμία πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας ϗ ὑστερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ, ὅτι χρὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὔ.

XXX. pag. 187. *Meno, ſive de virtute*. Ib. pag. 408. Scholion in vocem Θετταλοὶ (18), Θεσσαλία χώρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίας ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς οὗτοι. In vocem Λαρισσαίου (19), Λάρισσα, πόλις Θεσσαλίας. In vocem Ἀλευαδῶν (20), Ἀλευάδαι, οἱ ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλευάδου τοῦ βασιλέως γένος ἔχοντες.

XXXI. p. 192. *b. Hippias maior, ſive de pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per err. 1235.) Scholion in vocem Ἦλις (21), Πόλις ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπέχουσα Πίσσης σταδίους τριακοσίους. In vocem Λακεδαίμονα (22), Πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσου, Σπάρτη πρότερον προσαγορευομένη. In vocem Λεοντῖνος (23), Λεοντῖνοι πόλις Σικελίας.

XXXII. pag. 197. *b.* Ἱππίας ἐλάττων, ἢ περὶ τοῦ καλοῦ. *Hippias minor, ſive de pulcro*. Ibid. p. 252. ubi inſcrib. Περὶ τοῦ ψευδοῦς, *De mendacio*. Scholion in vocem ἔμβραχυ (24), Ἔμβραχυ, συντόμως ϗ ἁπλῶς. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοφῶντος· οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν ϗ γράφειν ὅ, τι ἂν ἔμβραχυ βούληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· πῶς δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχύ εἰσι θεαταὶ, ϗ τραγῳδικοὶ χοροί. Κρατῖνος Ὥραις· ἔδει παρέχειν ὅ, τι τις εὔξαιτο ἔμβραχυ.

XXXIII. pag. 200. *Io, ſive de Iliade*. Ibid. pag. 361. Scholion in vocem Ἐφέσου (25), Πόλις Ἰωνίας. In vocem Ἐπιδαύρου (26), Πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ. In vocem μῶν (27), Μὴ, αὖ, οὐ, δὴ, ἆρα. In vocem ῥαψῳδῶν (28), Ῥαψῳδούς φασι τοὺς τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ οὕ-

R 2 τως,

(1) pag. 88. lin. 1.
(2) pag. 89. l. 3.
(3) pag. 462 l. 2.
(4) Ibid. l. 6.
(5) pag. 481. l. 51.
(6) pag 483. l. 40.
(7) pag. 485. l. 53.
(8) pag. 497 l. 1.
(9) Ibid lin. ult.
(10) pag 498. l. 22.
(11) Ibid. lin. 31.
(12) pag 189. l. 12. ubi σκληρός.
(13) pag. 194. l. 21.
(14) pag. 233. l. 23.
(15) Ibid. l. 32.
(16) Ibid. l. 37.
(17) pag. 305. l. 1.
(18) pag. 408. lin. 7.
(19) Ibid. lin 10.
(20) Ibid lin. 12.
(21) pag. 1245. l. 4.
(22) Ibid. lin. 11.
(23) Ibid lin. 43.
(24) pag. 253. l. 39.
(25) pag. 361. l. 2.
(26) Ibid. l. 4.
(27) Ibid. l. 5.
(28) Ibid. lin. 5.

τως, ἐπεὶ ῥάβδυς κατέχοντες δαφνίνας ἀπήγγελλον. ῥαψῳδῆσαι λέγεται ᾗ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργυ τινός.

XXXIV. pag. 202. *b. Menexenus, sive funebris oratio*. Ibid. pag. 516. Scholion in vocem Ἀσπασίαν (1), Ἀσπασία αὕτη Ἀξιόχου Μιλησία, γυνὴ Περικλέυς παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκῦα, ὡς Διόδωρος ἐν Ἰῷ περὶ Μιλήτυ συγγράμματί φησιν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέυς θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, ᾗ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Πορισὴν, καὶ τὸν Λυσικλέα ῥήτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ ᾗ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν διαλόγῳ Καλλίᾳ, καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλη τύραννον αὐτὴν καλεῖ, χείρων Εὔπολις Φίλοις. ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ. ὁ δὲ Κρατῖνος ᾗ Ἥραν, ἴσως ὅτι ᾗ Περικλῆς, Ὀλύμπιος προσηγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱὸν, ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὔπολις Δήμοις. In fine dialogi adſcribitur, Τέλος τοῦ πρώτυ βιβλίου. *Finis primi Libri*, ſc. *primae Dialogorum partis*.

XXXV. pag. 205. *b.* Πλάτωνος νοθευόμενοι. *Platonis Dialogi, qui pro nothis ſeu ſpuriis habentur*; & primo quidem Περὶ δικαίυ, *De Iuſto*. Ibid. pag. 1309. Scholion unicum in verba, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοὶ (2), Ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοὶ, παροιμία ἐπὶ τῶν κέρδυς ἕνεκα ᾗ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. Φασὶ γὰρ τὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τἀληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ ᾗ πεπλασμένα λέγειν αἱρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγωγῦντες τοὺς ἀκροωμένυς, τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης ᾗ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α. καὶ Σόλων Ἐλεγείοις, καὶ Πλάτων ἐνταῦθα.

XXXVI. pag. 206. *De Virtute*. Ibid. pag. 1312. Scholion ad illa verba Θουκυδίδης, καὶ Θεμιςοκλῆς, κ. λ. (3)

Πατέρες	Υἱοί.
α΄. Θεμιςοκλῆς	Κλεόφαντος.
β΄. Ἀριςείδης	Λυσίμαχος.
γ΄. Περικλῆς	Πάραλος καὶ Ξάνθιππος.
δ΄. Θυκυδίδης	Μελησίας καὶ Στέφανος.

XXXVII. pag. 207. *Demodochus, ſive de conſilio dando*. Ibid. pag. 1315. Nullum in hunc ſcholion.

XXXVIII. pag. 208. *b. Syſiphus, ſive de conſultando*. Ibid. pag. 1320. Scholion in vocem ἀσχολία (4), Μέριμνα, φροντίς. In vocem τοῖς Φαρσαλίοις (5), Φάρσαλα πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται οὗτοι, ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλέα τὸν Θέτιδος γενέσθαι. In vocem ἀτὰρ (6), Καὶ δὴ, πλὴν, ἅτε δὴ, ὅμως δέ.

XXXIX. pag. 209. *b. Halcyon, ſive de transformatione*. Eſt Luciani Dialogus, inter eius Opera edit. G. L. Amſtelod. anni MDCCXLIII. in 4. Tom. I. pag. 176. Scholion in vocem Ἀλκυὼν, Dialogi titulum, ita habet: Ἀλκυὼν ὄρνις, μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ σρυθῷ, χροίαν δὲ ποικίλη. ἔςι γὰρ ἀναμὶξ, χλωρὰ, κυανὴ, ὑποπορφυρος, ῥάμφος ἔχυσα λεπτὸν, ἐπίμηκες, χλωρόν. διαιτᾶται δὲ παρὰ τὺς τῦ Σικελικῦ πελάγυς αἰγιαλὺς, πέντε μόνα κυΐσκυσα ὠά· ἐκ βλέννης τε τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκομένων ὑπ᾽ αὐτῆς ὡς ἐςὶ πηγνύσα τὴν καλιαν, παρὰ μόνων ἀνθρώπων φθείρεσθαι δυναμένων, ὑπ᾽ ἄλλυ δέ τινος τοπαράπαν οὔ, κ. λ. Longiſſimum eſt, ac minutiſſime totam huiuſce avis naturam perſequitur.

XL. pag. 210. *Eryxias, ſive de divitiis*. In cit. Platonis edit. pag. 1323. Scholion in verba τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου (7), Τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθηναῖοι, ἱδρύσαντο τὸν ἐλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι ᾗ σωτῆρά φασιν. τιμᾶται δὲ ἐλευθέριος Ζεὺς ᾗ ἐν Συρακόσαις ἐ Ταραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς ᾗ Καρίᾳ.

XLI. pag. 213. *Axiochus, ſive de morte*. Ibid. pag. 1303. Scholion in vocem Κυνόσαργες (8) Τόπος ἐςὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλύμενος, ἐν ᾧ τὺς νόθυς τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασαι δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέςι λευκῦ, ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θύοντας κύνα, τοῦτον ἁρπάσαντα τῦ θυομένυ τὰ μηρία, αὐτῦ καθεῖναι· ᾗ ἐπερωτήσαντας τὺς θεὺς, τῦ Ἡρακλέυς ἱδρῦσαι ἱερὸν, λαβεῖν χρησμὸν, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐξ οὗ καὶ τὺς νόθυς ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱὸς, Ἀμφιτρύωνος γὰρ γνήσιος ἦν, ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνεται δὲ ᾗ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει ᾗ ἀρᾷ, οἷον, ἴθι εἰς Κυνόσαργες. In fine huius Dialogi manu recentiſſima adſcriptum fuit: Τέλος τῶν νοθευομένων.

XLII. pag. 215. *Clitopho, ſive exhortatorius*. Ibid. pag. 1334. Nullum in hunc ſcholion.

XLIII. pag. 216. *De Republica, ſive de Iuſto Libri X.* quorum initium & finis cum cit. edit. concordant a pag. 571. ad p. 766. Scholion in Libri primi vocem Πειραιᾶ (9), Πειραιεὺς πόλις Ἀττικῆς, ᾗ ἐπίνειον Ἀθηναίων, ἢ λιμὴν, ἢ ὁρμητήριον. In vocem ἑορτὴν (10), Ἑορτὴν ἐνταῦθα, τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησίν. ἦν γὰρ καὶ μεγάλη. ᾗ ταύτην μὲν ἦγον εἰς ἄςυ, ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τρίτῃ ἱςαμένυ, ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῆς Ἀθηνᾶς, καθ᾽ ὃν ἐδείκνυτο ἡ κατὰ τῶν γιγάντων ταύτης τε ᾗ ἡ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθήναια κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλυν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνέκειτο τῇ θεῷ, καθ᾽ ὃν ἦν ἰδεῖν τὺς Ἀθηναίους τροφίμους αὐτῇ ὄντας νικῶντας τὸν πόλεμον ἀτλαντίνυς, ἃς δὴ τοῖς βενδιδείοις καλυμένοις εἵπετο. τύτων δὲ καὶ Θρᾷκες ἐκοινώνυν, ἐπεὶ ᾗ Βένδις παρ᾽ αὐτοῖς ἡ Ἄρτεμις καλεῖται. καὶ αὕτη τιμωμένη κοινὴ παρ᾽ ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτελεῖτο θαργηλιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δεκάτῃ.

XLIV. pag. 267. *Timaei Locri de Anima mundi & natura*. Ibid. pag. 1089. In titulo adiectum eſt, Νοθευόμενος. *Spurius*. Nullum vero in hunc ſcholion. In fine tantum depicti ſunt circuli XXXVI. numeros quoſdam Graecos continentes, ſubiecta ipſorum explicatione, quos ad intelligentiam praemiſſi Libelli pertinere indicant verba in margine in longum Sinico more exarata, Τὰ τοιαῦτα σχόλιά εἰσι τῦ ὄπισθεν λόγυ Τιμαίου τῦ Λοκροῦ.

XLV.

(1) pag. 517 lin. 14.
(2) pag 13 0 l. 51.
(3) pag. 1312 l. 19.
(4) pag. 1320. l. 8.
(5) Ibid. lin. 11.
(6) Ibid. lin 16.
(7) pag. 1323. l. 2.
(8) pag. 1303. lin. 1.
(9) pag. 571. l. 1.
(10) Ibid. l. 3.

XLV. pag. 270. *Plutarchi Epitome in Timaei librum de animi generatione*. Inter eius Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 1030.

XLVI. pag. ead. *b. Platonis Timaeus, ſive de Natura*. In cit. Platonis edit. p. 1040. Nullum in hunc ſcholion marginale.

XLVII. pag. 284. *b. Critias, ſive Atlanticus*. Ibid. pag. 1098. Heic quoque nullum ſcholion.

XLVIII. pag. 287. *b.* Μίνως. *Minos*. Ibid. pag. 564. ubi Μίνως, ἢ περὶ νόμου. Heic quoque nullum ſcholion.

IL. pag. 289. *b. De Legibus, ſive de legum inſtitutione Libri XII.* quorum initium & finis concordat cum editis loc. cit. a pag. 769. ad pag. 1000. Scholion in vocem Ἀθηναῖος ξένος (1), quae una eſt ex Dialogi perſonis, ita habet: Ὁ Ἀθηναῖος ἔτος ξένος πεποίηται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπιών. ἔςι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ τῶν νόμων λέγει, ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτεῖαι προηνύσθησαν. ἢ οὖν οὐδ' ἐκεῖνος Πλάτωνος, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῷ Ἀθηναίῳ ξένῳ. Οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἔξω πρὸ τῆς Κνωσσῦ Κλεινίᾳ τε τῷ Κρητὶ, καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν οἰκούντων, ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκεῖθεν, καὶ καταςήσασθαι πόλιν, νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαθεῖναι· προσεχῶς δ' ὡρμημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ἱερὸν, τῦτο γενόμενον ἁγιώτατον, ἐν ᾧ τὸ ἐρατώτατον καὶ ἀῤῥητότατον τῶν μυςηρίων ἐπετελεῖτο, κ. λ. longiſſimum enim eſt.

L. pag. 350. *b. Epinomis, ſive Philoſophus*. Ibid. p. 1003. Scholion in vocem παιδικῆς (2), Οἶμαι ἱλαρῶς, ἐξ οὗ καὶ παιδικώτερον, τὸ ἱλαρώτερον.

LI. pag. 354. *Epiſtolae XIII.* eodem ordine, quo exhibentur in edit. a pag. 1267. ad pag. 1303. ad calcem Epiſtolae duodecimae ſubiungitur ab eadem manu: ἀντιλέγεται, ὡς οὐ Πλάτωνος, quod monitum ad praecedentem potius, quam ad ſequentem Epiſtolam videtur pertinere. Scholion in Epiſt. III. verbum τὸν κολοφῶνα (3), Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. Δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατύσης καὶ βεβαιύσης ψήφυ ἡ παροιμία εἴρηται.

LII. pag. 364. *Definitiones*. Ibid. p. 1337. In has etiam nulla ſcholia.

LIII. pag. 366. Sequuntur Ariſtidis Rhetoris Orationes quaedam, & primo quidem Πρὸς Καπίτωνα Πλατωνικὸς λόγος γ'. *Ad Capitonem Oratio III. Platonica*. Concordat initium & finis cum edita inter eius Opera Oxonii e Theatro Sheldon. MDCCXXX. in 4. Tom. II. pag. 315. In fine legitur hoc monitum: Ὁ πρὸς Καπίτωνα Ἀριςείδυ Πλατωνικὸς ἔτος τρίτος λόγος ἔμπροσθεν ὤφειλε γραφῆναι μετὰ τὸν ὑπὲρ ῥητορικῆς πρὸς Πλάτωνα δεύτερον λόγον τῦ αὐτοῦ ῥήτορος. κατὰ λήθην δὲ τοῦ γραφέως ἐλάθη, καὶ διατοῦτο ἐγράφη ὕςερον ἐνταῦθα, φύλλων ἀγράφων εὐπορήσαντος τυχαίως τοῦ βιβλίυ. *Haec Ariſtidis Oratio Platonica tertia ad Capitonem prius ſcribenda erat poſt eiuſdem rhetoris Orationem ſecundam pro Rhetorica adverſus Platonem; ſed quum per oblivionem ſcriptoris fuiſſet omiſſa, propterea ſcripta eſt poſterius hoc loco, quum forte folia vacua praeſto eſſent in libro*. Praeter hoc monitum, nulla exhibentur in margine ſcholia.

LIV. pag. 369. *Pro Quatuorviris* (Pericle, Cimone, Miltiade, & Themiſtocle) *adverſus Platonem Oratio*. Ibid. a p. 116. ad p. 315. Praecedit Hypotheſis, cuius initium: Πλάτων ὁ Ἀρίςωνος, ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γινόμενος, κ. λ. Finis: δικανικοῦ δὲ τῷ τὴν ἐκ τῶν ἀντιθέσεων ἀφαιρεῖσθαι βλάβην ταῖς λύσεσιν. Hanc ſequitur Epigramma tetraſtichon *in Statuam Periclis*, quod habes Catalogi noſtri Tom. II. pag. 590. §. II. Haec autem, quae in edit. unica Oratio eſt, eaque longiſſima, in Codice quinquepartita eſt, quemadmodum exhibetur in Codice IX. Plut. LX. Catal. Tom. cit. pag. 597. §. II. Scholion primum in hanc Orationem, fugientibus litteris exaratum, ita habet: Τὸ προοίμιον ὡς ἐπὶ ῥητορολογίων εἴρηται· ἐπειδὴ γὰρ προείρηνται αὐτῷ ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς δύο λόγοι, ὡς ἤδη προθεραπεύσας τὸ πρόσωπον Πλάτωνος, ὕτως πεποίηται τὴν ἀρχήν. παραιτεῖσθαι δέ ἐςι, τὸ συγγνώμην αἰτεῖν.

LV. pag. 396. Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος πρῶτος πρὸς Πλάτωνα. *Eiuſdem pro Rhetorica Oratio prima adverſus Platonem*. Ibid. a pag. 1. ad p. 115. Et haec in duas partes eſt diſtributa, ut in dicto Codice IX. loc. cit. pag. cit. §. III. Nullum neque in hanc, neque in ſequentes Orationes ſcholion adparet.

LVI. pag. 412. *b. Eiuſdem Oratio nomine legatorum Graecorum ad Achillem habita ab Vlyſſe*. Ibid. pag. 425.

LVII. pag. 414. *b.* Λιβανίου ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλέως πρὸς Ὀδυσσέα πρεσβεύοντα ἀποθέσθαι τὴν μῆνιν. *Libanii Oratio adverſaria ab Achille habita ad Vlyſſem legatum miſſum, ut eum ad inimicitias* (quas cum Agamemnone gerebat) *deponendas hortaretur*. In Libanii Operum edit. Graec. Lat. Pariſ. A. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 228.

LVIII. pag. 419. *Xenophontis rhetoris Oeconomicus*. In eius Operum edit. Gr. Lat. An. MDLXI. fol. Tom. I. pag. 477.

LIX. pag. 429. *b. Eiuſdem Sympoſium*, ſeu *Convivium*. Ibid. pag. 509.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. optimae notae, & inſignis, qui praeter ſcholia quamplurima, quibus Opera praeſertim Platonis abundant, varias etiam exhibet in margine correctiones, & emendationes ab eadem ſcriptoris manu diligenter exaratas, cuius ſolemne eſt titulos ſingulorum Operum etiam in fine repetere. Conſtat fol. ſcriptis 434.

ΦΙ-

(1) pag. 769. l. 1.

(2) pag 1004. l. 15.

(3) pag. 1273 l. 21.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PHILONIS IVDAEI OPERA VARIA.

COD. X.

PRaecedit diligentiſſimus omnium, qui in hoc continentur volumine, Philonis Librorum index, quorum ſeries ita habet:

I. pag. 3. *Philonis Iudaei de vita Moyſis, ideſt de theologia & prophetia Liber I.* Quoad initium & finem concordat cum edito inter eius Opera nuperrimae edit. Londin. Gr. Lat. MDCCXLII. in fol. maximo, Tom. II. pag. 80. Huius autem Libri potior pars, recentiſſima manu ſuppleta eſt.

II. p. 28. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν, ἀνδρείας, ϗ εὐσεβείας, ϗ μετανοίας, & φιλανθρωπίας λόγος δεύτερος. *Eiuſdem de virtutibus, fortitudine, pietate, poenitentia & humanitate Liber II.* Inc. Περὶ δικαιοσύνης ϗ τῶν κατ' αὐτὴν, κ. λ. Deſ. ἀποχρώντως λελέχθω. Ibid. a pag. 375. ad p. 383. & eſt tantum pars illa, quae agit *de fortitudine*.

III. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωϋσέως νομοθετικῆς λόγος γ'. *Eiuſdem de iis, quae ad Moyſis legislationem pertinent Liber III.* Ibid. p. 134. & eſt de Vita Moyſis Liber II.

IV. pag. 38. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωσέως ἱερωσύνης λόγος δ'. *Eiuſdem de Moyſis ſacerdotio Liber IV.* Ibid. pag. 145. & eſt de Vita Moyſis Liber III.

V. pag. 57. *Eiuſdem de ſpecialibus legibus, quae referuntur ad duo decalogi capita, ſextum ſeptimumque &c.* Ibid. pag. 299.

VI. pag. 77. *Eiuſdem de praemiis & poenis.* Ibid. pag. 408.

VII. pag. 85. *b. Eiuſdem de mundi creatione ſecundum Moyſem.* Ibid. Tom. I. pag. 1.

VIII. pag. 108. Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια νόμων τὰ πρὸς τὸν δικαστήν. *Eiuſdem capita legum, quae ad iudicem pertinent.* Tom. II. a pag. 344. ad pag. 348.

IX. pag. 110. *Eiuſdem vita viri civilis, ſive de Ioſeph.* Ibid. pag. 41.

X. pag. 133. *Eiuſdem vita ſapientis per doctrinam perfecti, ſive de legibus non ſcriptis, hoc eſt de Abrahamo.* Ibid. pag. 1.

XI. pag. 155. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ εὐσεβείας. *Eiuſdem Liber de pietate.* Inc. Τὴν εὐσεβείᾳ συγγενεστάτην. Deſ. θεοσεβείᾳ. Ibid. a pag. 383. ad pag. 407. ubi inſcribitur Περὶ φιλανθρωπίας, *De humanitate*, & in duas partes dividitur, quarum poſtrema eſt Περὶ μετανοίας, *de poenitentia*. In Codice poſtrema huius Libri, manu recentiſſima ſuppleta ſunt.

XII. pag. 167. *b. Eiuſdem de conſtitutione Principum.* Ibid. pag. 361.

XIII. pag. 175. *b. Eiuſdem, quod liber ſit quiſquis virtuti ſtudet.* Ibid. pag. 445.

XIV. pag. 187. *b. Eiuſdem de vita contemplativa, ſive ſupplicum virtutibus.* Ibid. pag. 471.

XV. pag. 196. *Eiuſdem de decem oraculis, quae ſunt legum capita.* Ibid. pag. 180.

XVI. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν εἴδει νόμων εἰς δύο κεφάλαια τῶν δέκα λόγων, τό τε μὴ νομίζειν ἔξω τοῦ ἑνὸς θεοὺς ἑτέρους αὐτοκρατεῖς, ϗ τὸ μὴ χειρότμητα θεοπλαστεῖν. *Eiuſdem de ſpecialibus legibus, quae ad duo decalogi capita referuntur, quod ſcilicet praeter unum Deum alii dii rerum domini non ſint habendi, nec manufacta in deos effingenda.* Ibid. pag. 210. ubi inſcribitur Περὶ περιτομῆς, *de circumciſione*.

XVII. pag. ead. *b.* Περὶ μοναρχίας νόμοι. *De Monarchia leges.* Ibid. p. 213. ubi inſcr. Περὶ μοναρχίας λόγος α'. *De Monarchia Liber I.*

XVIII. pag. 214. Περὶ ἱεροῦ. *De templo.* Inc. Τὸ μὲν ἀνωτάτω. Deſ. αἱ τῶν εὐσεβούντων ἐλπίδες. Ibid. a pag. 222. ad pag. 225. ubi inſcr. Περὶ μοναρχίας λόγος β'. *De Monarchia Liber II.*

XIX. pag. 215. *b.* Περὶ ἱερέων. *De ſacerdotibus.* Ibid. a pag. 225. ad pag. 232. tamquam pars ſecundi de Monarchia Libri.

XX. pag. 219. *b. Eiuſdem de praemiis ſacerdotum.* Ibid. pag. 232.

XXI. pag. 222. *b.* Περὶ τῶν εἰς τὰς ἱερουργίας ζώων, ϗ τίνα τῶν θυσιῶν τὰ εἴδη. *De animalibus, quae ſacrificiis ſunt idonea, & de victimarum ſpeciebus.* Ibid. pag. 237.

XXII. pag. 231. *b. Eiuſdem de ſacrificantibus.* Ibid. pag. 251. Heic animadvertendum eſt, primo inter verba φέγγη βλεπομένῳ, & Τὰ ἄλλα τὰ περὶ, κ. λ. (edit. pag. 254. lin. 44.) inſertum legi fragmentum ex Libro *De mercede meretricis non accipienda in ſacrarium*, incipiens a Libri initio Πάνυ καλῶς, κ. λ. & deſinens in verbis, ἐπάξια καὶ τιμωριῶν (edit. pag. 265. lin. 28.) deinde tribus verſibus interiectis, qui tamen ab edita lectione valde diſcrepant, deeſſe in Codice reliqua omnia uſque ad verba, τὸ ἀπόκοπον ἔθετο. ϗ τοὺς ἐναντίας εἰσηγητὰς, κ. λ. quae habentur paullo ante finem Libri. Quem quidem locum corruptum, quo facilius lectoribus innoteſcat, integrum heic adferimus. Ita igitur habet: Τἄλλα τὰ περὶ τὸν βωμόν. πῦρ, φησὶ, καιέσθω ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ϗ ἔσω διαπαντὸς ἄσβεστον εἰκότως, οἶμαι, καὶ προσηκόντως (1). ἐπειδή τινας τῶν ἀποκόπων ἔθετο. καὶ τοὺς ἐξαναντίας εἰσηγητὰς θεογονίας, κ. λ. (2) Ex quo immanem Codicis hiatum probe intelligis.

XXIII. pag. 234. *b. Eiuſdem de ſpecialibus legibus, quae ad tria decalogi capita referuntur, tertium nimirum, quartum, & quintum &c.* Ibid. a pag. 270. ad pag. 277.

XXIV. pag. 238. *Eiuſdem de ſeptenario.* Inc. Ἑξῆς δ' ἐστι κεφάλαιον. Deſ. ποθεῖ τὰς ἐκ δούλων ὑπηρεσίας. Ibid. a pag. 277. uſque ad finem pag. 291.

XXV. pag. 245. *b. Eiuſdem de congreſſu quaerendae eruditionis gratia.* Tom. I. p. 519.

XXVI. pag. 259. *b. Eiuſdem de eo, quod a Deo mittantur ſomnia.* Ib. a p. 620. ad p. 658.

XXVII.

(1) Haec incidunt in pag. 254. lin. 47.

(2) Haec vero in pag. 264. lin. 13.

XXVII. pag. 281. Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ α'. *Eiuſdem ſacrarum legum allegoriae poſt ſex dierum opus Liber I.* Inc. Καὶ ἐτελέσθησαν. Deſ. ὅτι ἡγίασεν αὐτήν. Ibid. a pag. 43. ad pag. 46. lin. 28.

XXVIII. pag. 282. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἀλληγορία ἱερῶν τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ δεύτερον. *Eiuſdem ſacrarum legum allegoria poſt ſex dierum opus Liber II.* Inc. Τοὺς κατὰ τὸ ἕβδομον. Deſ. συνδέτου σώματος. Ibid. a pag. 46. lin. 28. ad pag. 65. ubi hic una cum ſuperiore, unicum tantum Librum ſacrarum allegoriarum, & quidem primum conſtituit. Notandum interim eſt, in hoc libro ſe prodere Antonii Cocchii manum, quae in margine numeros quoſdam depinxit, illius fortaſſe editionis paginas indicantes, quam ad eruendas huius Codicis variantes lectiones adhibuit, ut innuimus Catalogi noſtri Tom. II. pag. 634.

XXIX. pag. 292. *Eiuſdem de Cherubim, & flammeo gladio.* Inc. Καὶ ἐξέβαλε. Deſ. καὶ ὡς μεγαλοπρεπῶς ἅμα καὶ θεοπρεπῶς διεξέρχεται, περὶ τούτων κατανοήσωμεν. Ibid. a pag. 138. ad pag. 154. lin. 13. Reliqua huius libri deſiderantur in Codice.

XXX. pag. 300. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γενέσεως Ἄβελ, καὶ ὧν αὐτὸς καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάϊν ἱερουργοῦσιν. *Eiuſdem de ortu Abel, & de ſacrificiis eius, ac fratris Cain.* Inc. Καὶ προσέθηκε. Deſ. διακεχώρηκεν. Ibid. a pag. 163. ad pag. 190. lin. 35. Reliqui octo verſus deſiderantur in Codice.

XXXI. pag. 316. *Eiuſdem de eo, quod deterius potiori inſidiari ſoleat.* Ibid. pag. 191.

XXXII. pag. 333. *b. Eiuſdem de ebrietate.* Ibid. pag. 357.

XXXIII. pag. 350. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν νήψας ὁ νοῦς εὔχεται καὶ καταρᾶται. *Eiuſdem de iis, quae ſenſu precamur & deteſtamur.* Ib. pag. 390. ubi inſcribitur: Περὶ τοῦ, ἐξένηψε Νῶε, *de iis verbis, reſipuit Noë.*

XXXIV. pag. 356. *b. Eiuſdem, quod Deus ſit immutabilis.* Ibid. pag. 272.

XXXV. pag. 372. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γεωργίας. *Eiuſdem de agricultura.* Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Deſ. οὐκ ἀμελῶς ἐπιδέδεικται (1). Ibidem a pag. 300. ad pag. 310. lin. 38. Reliqua deſiderantur. Vbi notandum deeſſe etiam in Codice verba ſacri textus, Καὶ ἤρξατο Νῶε, κ. λ. a quibus Liber incipit in editione.

XXXVI. pag. 377. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυτουργίας τὸ δεύτερον Νῶε. *Eiuſdem de plantatione Noë Liber II.* Ibid. pag. 329.

XXXVII. pag. 392. *Eiuſdem de confuſione linguarum.* Ibid. pag. 404.

XXXVIII. pag. 409. *b. Eiuſdem de nobilitate.* Tom. II. pag. 437. Poſtrema huius Libri, nec non ea quae ſequuntur omnia uſque ad finem, ab eadem manu recentiſſima & eleganti, quae initium Codicis ſupplevit, exarata ſunt.

XXXIX. pag. 413. *Eiuſdem de gigantibus.* Tom. I. pag. 262.

(1) In edit. ἐπιδέδειχε.

XL. pag. 419. *Eiuſdem de migratione Abrahami.* Ibid. pag. 436.

XLI. pag. 440. *Eiuſdem de eo, quis rerum divinarum heres ſit.* Ibid. pag. 473.

XLII. pag. 466. *Eiuſdem de profugis.* Ibid. pag. 546.

XLIII. pag. 484. *Eiuſdem de mercede meretricis in ſacrarium non accipienda.* Tom. II. pag. 264.

XLIV. pag. 487. *Eiuſdem de exſecrationibus.* Ibid. pag. 429.

XLV. pag. 492. *Eiuſdem de incorruptibilitate mundi.* Ibid. pag. 487.

XLVI. pag. 508. *Eiuſdem adverſus Flaccum* Ibid. pag. 517.

XLVII. pag. 525. *Eiuſdem de virtutibus & legatione ad Caium.* Ibid. pag. 545.

XLVIII. pag. 557. *b.* Ad calcem Libri idem recentior Graecus, qui praedicta Philonis Opera ſupplevit, fragmentum quoddam adiecit quatuor circiter paginarum, tamquam ad eumdem Philonem pertinens, ſequenti monito inſtar tituli praemiſſo: Ταῦτα ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων εὕρομεν παρεμβεβλημένα τῷ περὶ τοῦ, ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον, οὐ προσηκόντως, οὐδὲ προσφυῶς· ἅπερ ἡμεῖς ὅμως ἅπασιν ὑπετάξαμεν, Φίλωνος εἶναι νομίσαντες. *Haec nos in quodam exemplari invenimus inſerta in Libro „ quod Deus ſit immutabilis „ neque apte, neque adhaerenter; quae tamen nos omnibus ſubiecimus, Philonis eſſe arbitrati.* Fragmenti initium eſt .... πληθὺν ἐπαινεῖ φάσκων, ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ἕκαστος σήμερον κυρίῳ ἐν τῷ υἱῷ, ἢ τῷ ἀδελφῷ δοθῆναι ἐφ' ἡμᾶς εὐλογίαν, κ. λ. Finis: φυλάττων μὲν τὰ παρὰ γεννητοῖς καθεστῶτα νόμιμα. Ad quem vero Philonis Librum pertineant, nondum comperimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saeculi partim XV. partim XVI. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 559.

ΣΕΞΤΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΚΑ.

SEXTI EMPIRICI LIBRI X.

Scilicet

Pyrrhoniani Compendii Libri III. & adverſus Mathematicos Libri X.

I. pag. 1. PRaemittuntur litteris rubris exaratae tabulae duae, *definitiones quaſdam metaphyſicas iuxta Scepticorum doctrinam exhibentes.* Tum pag. 3. *Sexti Empirici Pyrrhoniarum Hypotypoſeon,* ſive *Inſtitutionum Scepticarum Libri III.* cum tabula Capitum ſingulis praemiſſa. Liber I. inc. Τοῖς ζητοῦσί τι πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν. Tertius vero deſ. πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον. Concordat ſingulorum initium & finis cum nuperrima editione Lipſienſi anni MDCCXVIII. fol. per Io. Albertum Fabricium adornata, a pag. 1. ad 198. In calce ſubiicitur Epigramma hexaſtichon Anonymi *in Pyrrhonem,* quod inc. Ὦ Πύῤ- COD. XI.

Πύῤῥων, κ. λ. quodque in dicta edit. cum Latina, opinor, eiuſdem Fabricii verſione, Operi praemiſſum legitur.

II. pag. 86. *Eiuſdem adverſus mathematicos, ſive dogmaticos per omne genus diſciplinarum Libri X.* quorum primus inc. Τὴν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἀντίῤῥησιν κοινότερον μὲν διατεθεῖσθαι δοκοῦσιν. Vltimus deſ. ἐν τοσούτοις τὴν σύμπασαν τῆς Σκεπτικῆς ἀγωγῆς διέξοδον ἀπαρτίζομεν. Horum quoque Librorum initia ac fines conveniunt penitus cum cit. edit. a p. 215. ad p. 735. ubi undecim numerantur, de quorum inſcriptionibus, & diviſione vide quae Fabricius idem accurate, ut adſolet, perſequitur Bibl. Graec. Vol. III. pag. 594. Sextus hic Medicus Empiricus, a Sexto Chaeroneo Stoico Plutarchi nepote diverſus eſt, accuratiſſimus defenſor ſectae Scepticae, ſeu Pyrrhoniae; vixitque ſub Imp. Commodo, ut videtur, vel paullo poſt. In calce legitur ſequens ſubſcriptio rubris litteris expreſſa:

Εὐτύχει ἐν πολλοῖς χρόνοις, σοφὲ δέσποτα βίβλου.
Ὁ ταῦτα γράψας Θωμᾶς ὁ Προδρομίτης.
,ϛϡογ'. ἰνδ. ιγ'. Σεπτεμβρίου η'.
Sis felix multos in annos, ſapiens libri domine.
Qui haec ſcripſit, Thomas eſt Prodromites.
Anno 6973 (Chriſti MCCCCLXV.) *indict. XIII. Septembris die VIII.* (1) Tandem in calce paginae Latinis litteris & antiquis notata ſunt *loca quaedam Paulli ad Cor. I. 2. & ad Galat. II.* quae clauduntur hoc diſticho:

Hoc eſt neſcire, ſine Chriſto plurima ſcire;
Si Chriſtum bene ſcis, ſatis eſt, ſi (2) *plurima neſcis.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. binis columnis exaratus optimeque ſervatus, qui in Montfauc. Catalogo male indicatur ſub num. XII. Conſtat foliis ſcriptis 345.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

PLATONIS GORGIAS.

Seu potius

Platonis Dialogi XII.

COD. XII. I. pag. 1. *Platonis Gorgias, ſive de Rhetorica.* In cit. toties edit. p. 305.

II. pag. 23. *Cratylus, ſive de recta nominum ratione.* Ibid. pag. 265.

III. pag. 38. *b. Euthyphro, vel de ſanctitate.* Ibid. pag. 1.

IV. pag. 42. *b. Socratis Apologia.* Ibid. pag. 14.

V. pag. 50. *Crito, ſive de eo quod agendum eſt.* Ibid. p. 32.

VI. pag. 54. *Phaedo, vel de anima.* Ibid. pag. 44.

VII. pag. 72. *b. Phaedrus, ſive de pulcro.* Ibid. pag. 1209.

VIII. p. 86. *b. Menexenus, ſive funebris Oratio.* Ibid. pag. 516.

IX. pag. 91. *Alcibiades primus, ſive de natura humana.* Ib. pag. 429.

X. pag. 99. *Alcibiades ſecundus, ſive de precatione.* Ibid. p. 451.

XI. pag. 102. *b Amatores, ſive de philoſophia.* Ibid. pag. 96.

XII. pag. 105. *Lyſis, ſive de amicitia.* Ibid. pag. 497.

Scholia hinc inde in Codicis margine adſperſa ſunt, quorum nonnulla heic duximus ſubiicienda.

Primum pag. 1. in voces, ἐν ἀγορᾷ ἀναγκάσας, Dialogi *Gorgias* inſcripti (3), ita habet: Ἡ ἀνάγκη διττὴ, ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἠναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελῇ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον.

Secundum pag. ead. in verba, Ἀρισοφῶν ὁ Ἀγλαοφῶντος, κ. λ. (4) Οὗτος πολύγνωτος ἐκαλεῖτο, οὗ ἐν Δελφοῖς ἡ θαυμασὴ γραφὴ, ᾗ ἐπεγέγραπτο,

Γράψε πολύγνωτος θάσιος γένος Ἀγλαοφῶντος
Υἱὸς περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

Tertium pag. ead. in verba, φαίνεται πῶλος, κ. λ. (5) Σκόπει τὰ πάρισα τοῦ πώλου, ἐμπειρία, ἀπειρία, τέχνη, τύχη, ἄλλοι, ἄλλων, ἄλλως. οὐ γάρ τί ἐσιν ἡ ῥητορικὴ, εἶπεν, ἀλλ' ὁποῖον τί ἐσι.

Quartum pag. 2. in verba, ὁ τὸ σκολιὸν ποιήσας, κ. λ. (6) Τὸ σκολιὸν τοῦτο οἱ μὲν φασι Σιμωνίδου εἶναι, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἔσι δὲ τοιοῦτον. ὑγιαίνειν μὲν ἄρισον ἀνδρὶ θνητῷ, δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι, τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως, τέταρτον δὲ ἡβᾷν μετὰ τῶν φίλων. τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλέλειπται, ὡς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων, χρήσιμον ὄν. σκολιὸν δὲ λέγεται ἡ παροίνιος ᾠδή.

Quintum denique p. 3. in verba, περὶ τοῦ διαμέσου τείχους, κ. λ. (7) Διαμέσου τεῖχος λέγει, ὃ καὶ ἄχρι νῦν ἐσιν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ μουνυχίᾳ γὰρ ἐποίησε τὸ μέσον τεῖχος, τὸ μὲν βάλλον ἐπὶ τὸν Πειρεᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἵν' εἰ τὸ ἓν μεταβληθῇ, τὸ ἄλλο ὑπηρετοίη ἄχρι πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμισοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦται. Et haec pro reliquorum ſcholiorum ſpecimine ſufficiant.

Cod. Graec. chart. Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 110.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN NATVRALEM AVSCVLTATIONEM ARISTOTELIS.

Themiſtii Paphlagonis, oratoris & philoſophi celeberrimi, *Paraphraſis octo librorum Ariſtotelis Phyſicorum*, Suidae ac Photio COD. XIII.

(1) In Montfauc. Catalogo male legitur *Octobris* pro *Septembris*.
(2) In margine *alias cetera*:
(3) Edit. cit. pag. 305. lin. 13.
(4) Ibid pag. 306. lin. 34.
(5) Ead. p. 306.
(6) Pag. 309. lin. 8.
(7) Pag. 311. lin. 47.

tio memorata, nec non Simplicio, qui ſaepe Themiſtium laudat in Phys. Liber I. inc. *Πρόκειται τῇδε τῇ συγγραφῇ ἐπιστήμην τινὰ πορίσασθαι*, *κ. λ.* Liber VIII. deſ. *ἐκεῖ ἄρα τὸ κινοῦν*. Graece edidit Victor Trincavellus Medicus una cum octo eiuſdem Orationibus, & Alexandri Aphrodiſiei Libris duobus de Anima, &c. Venetiis MDXXXIV. fol. apud Aldum a pag. 15. *b.* ad p. 63. *b.* Latine iam vertetat Hermolaus Barbarus, & Antonio Galatheo inſcripſerat anno MCCCCLXXX. at prooemium in Barbari verſione praefixum, non Themiſtii eſt, ſed Simplicii. Themiſtiana incipiunt a verbis: *Eſt totius operis propoſitum, naturae &c.* unde noſter etiam Codex exorditur. Haec autem verſio lucem vidit Venetiis MDII. fol. Pariſ. MDXXVIII. fol. & alibi, ut videre eſt apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 30.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 120.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ Η' ΒΙΒΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN VIII. LIBROS ARIST. DE NATVRALI AVSCVLTATIONE.

Ac praeterea

Platonis Dialogi quidam.

COD. XIV. I. pag. 1. T*Hemiſtii paraphraſis in libros VIII. Ariſtotelis de phyſica auſcultatione*, ut in Codice ſuperiore; heic tamen nullo titulo ſunt inſcripti. In calce legitur Κατὰ μῆνα Αὔγουστον κε'. ἰνδ. ε'. *Menſe Auguſto die XXV. indict. V.*

II. pag. 153. Sequuntur *Platonis Dialogi quidam*, quorum primi tres ſunt anepigraphi. Primus eſt *Timaeus*, *ſive de natura*, ut in cit. edit. pag. 1040.

III. pag. 208. *Fragmentum Libri III. de Republica*, incipiens a verbis . . . . . *ἀναβεβλήσθω. διελέσθαι γὰρ οὐ σμικροῦ λόγου, κ. λ.* (edit. pag. 618. lin. 42.) & progrediens uſque ad finem.

IV. pag. 220. *Aliud fragmentum Libri IV. de Republica*, incipiens ab initio, uſque ad verba, *ἔστι δὲ δήπου δίψος* . . . . (edit. p. 644. lin. 1.)

V. p. 235. *Convivium, vel de amore*. Ibid. pag. 1174.

VI. pag. 279. *Alcibiades ſecundus, vel de precatione*. Ibid. pag. 451.

VII. pag. 288. *Hipparchus, vel de lucri cupiditate*. Ibid. pag. 510.

VIII. pag. 293. *Amatores, ſeu de philoſophia*. Ibid. pag. 96. Subſcribitur: Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ η'. ἰνδ. ι'. *Menſe Decembri die VIII. indict. X.*

IX. pag. 299. *Meno, vel de virtute*. Ibid. pag. 408.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. multis in locis recentiſſima manu ſuppletus, & ut videtur ex pluribus unus conflatus. In fronte ipſius legitur: *Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλουρία ι'. Hic liber eſt Harmonii Athenienſis, emtus florenis X.* Conſtat foliis ſcriptis 324.

ΠΛΩΤΙΝΟΣ.

PLOTINVS.

Scilicet

Plotini Enneades VI. & Maximi Tyrii Diſſertationes XI.

I. pag. 1. P*Lotini Enneades ſex*, quibus praemittitur Πορφυρίου περὶ Πλωτίνου βίου καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ. *Plotini Vita, eiuſque librorum ſeries, auctore Porphyrio*. Inc. Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς. Deſ. *σημαίνει τὸ ἔργον*. Integram adfert Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. a pag. 91. ad pag. 147. cum Latina Marſilii Ficini interpretatione. Mox pag. 7. *b.* incipiunt Plotini Enneades ipſae cum praevio Capitum, quae in ſingulis continentur, indice. Prima inc. Ἡδοναὶ, καὶ λῦπαι, φόβοι τε καὶ θάῤῥη. Sexta deſ. φυγὴ μόνου πρὸς μόνον. Latine ex verſione Ficini, qui poſt Platonem, etiam Plotinum in Coſmi Medicis gratiam tranſtulit, una cum eius Commentariis, ſive argumentis lucem viderunt Saligniaci anno MDXL. fol. apud Io. Soterem, & Baſil. MDLIX. fol. apud Petrum Pernam. Graece vero & Latine ex verſione eiuſdem Ficini item Baſil. MDLXXX. fol. ex officina eiuſdem Petri Pernae. COD. XV.

II. pag. 179. *b.* Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ. *Maximi Tyrii Sophiſtae* Diſſertationes undecim, & quidem hoc ordine:

Prima inſcr. Ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἁρμόζεται ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος. *Omni ſubiecto philoſophiam convenire*. Inc. Τί δήποτε. Deſ. *οὐκ ἀτιμασθήσεται*. Exſtat in nuperrima edit. Gr. Lat. Londin. A. MDCCXL. a pag. 61. ad pag. 78.

II. pag. 181. *b.* Εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον; *Vtrum diis ſint dicandae ſtatuae?* Inc. Ἀρωγοὶ ἀνθρώποις θεοί. Deſ. μνημονευέτωσαν. Ibid. a pag. 79. ad pag. 91.

III. p. 183. Εἰ καλῶς ἐποίησε Σωκράτης μὴ ἀπολογησάμενος; *An recte fecerit Socrates, quod accuſatus non reſponderit?* Inc. Δεινόν γε. Deſ. οὕτω καταψηφίζεται. Ibid. a pag. 91. ad pag. 101.

IV. pag. 184. *b.* Τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον, ποιηταὶ, ἢ φιλόσοφοι; *Vtri melius de diis ſenſerint, poëtae an philoſophi?* Inc. Δεινῶς γε οἱ ἄνθρωποι. Deſ. ἁρμονίᾳ πρεπόντων. Ibid. a pag. 103. ad p. 113.

V. p. 186. *b.* Περὶ Μίδου τοῦ Φρυγός. *De Mi-*

Mida Phryge. Inc. Α'νὴρ Φρύξ. Def. τὴν ἡμέραν ἔσβεσας. Ibid. a pag. 114. ad 126. In aliis Codicibus, ut illo, quo Latinus interpres Cosmus Paccius usus fuit, rectius haec Dissertatio inscribitur: Πότερον εὔχεσθαι δεῖ τῷ Θεῷ; *An orandus sit Deus?* sive, ut est in Codice Regio Parisiensi, Εἰ δεῖ εὔχεσθαι;

VI. pag. 188. Τί ἐστιν ἐπιστήμη; *Quid sit scientia?* Inc. Τί ποτ' ἐστὶ τοῦτο. Def. καλῶ μουσικήν. Ibid. a pag. 127. ad 137.

VII. pag. 189. *b.* Πότερα χαλεπώτερα νοσήματα, τὰ τοῦ σώματος, ἢ τὰ τῆς ψυχῆς; *Corporisne an animi morbi graviores sint?* Inc. Α'ίδεταί τι ἐξ ἀρχαίου. Def. κὴ ἀνεπιτιμήτου τόλμης. Ib. a pag. 138. ad 149. Hanc Dissertationem cum Libello Plutarchi eiusdem argumenti, Latine vertit Io. Rainoldus Londini MDCXIX. 12.

VIII. pag. 191. Τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους; *Quid sit Socratis Deus*, sive *Daemonium?* Inc. Θαυμάζεις, εἰ Σωκράτει. Def. κὴ ἀνεπιστάτητος. Ibid. a pag. 151. ad 163.

IX. p. 193. Ε'́τι περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου. *De eodem argumento*. Inc. Φέρ' ἐρώμεθα. Def. καὶ τὸν Η'ρακλέα, ἀλλ' ὕπαρ. Ibid. a pag. 163. ad pag. 173.

X. pag. 194. *b.* Εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις; *Vtrum disciplinae sint reminiscentiae?* Inc. Α'φίκετό ποτε. Def. τὴν μνημοσύνην. Ibid. a pag. 175. ad 189.

XI. pag. 196. *b.* Τίς ὁ Θεὸς κατὰ Πλάτωνα; *Quis sit Deus secundum Platonem?* Inc. Περὶ δαιμόνων: Def. ἐκ τοῦ θεοῦ μέχρι γῆς. Ibid. a pag. 189. ad 207. (1)

Maximus hic patria Tyrius, in Codice, cuius meminit Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 194. *Sophista* appellatur, ex eo scilicet genere, qualem fuisse Dionem Chrysostomum constat. Itaque & Suidas Maximum *Philosophum* vocat, & alii Mss. Codices, quos viri docti consuluerunt, *Platonicum philosophum*. Vixit Antoninorum, & Commodi aetate, ut innuit Fabricius B. G. Vol. IV. p. 33. Exstant eius διαλέξεις, sive λόγοι, *Dissertationes* varii argumenti XLI. Latine transtulit primus Cosmus Paccius, Archiepiscopus Florentinus, e Ms. Codice, quem ad Laurentium Medicem cum aliis Ianus Lascaris e Graecia attulerat. Cosmi frater Petrus Paccius, post mortem auctoris interpretationem edidit, dicatam Iulio II. Pont. Max. praefixa Beati Rhenani ad Io. Grolierium Lugdunensem, Regis Christianissimi a secretis, ac Insubriae Quaestorem primarium Epistola, in qua testatur ad Graeca quaedam excerpta Latinam Tyrii versionem se recognovisse, Basileae MDXIX. fol. Anno vero MDLVII. sua, hoc est, Graeca veste indutus prodiit Tyrius, cura Henr. Stephani, qui praecipue sequutus est Arnoldi Arlenii Codicem. Post varias deinde editiones vir doctissimus Io. Davisius, Collegiae Reginae apud Cantabrigienses socius, Maximi Tyrii Dissertationes cum interpretatione Danielis Heinsii hinc inde a se emendata, & notis brevibus in ora cuiusque paginae subiectis, recudi curavit Cantabrigiae A. MDCCIII. 8. quae editio merito laudatur ab Io. Clerico T. XI. Bibl. Select. pag. 287. seq. Tandem prodiere Londini anno MDCCXL. in 4. ad duos Codices Mss. locis quamplurimis emendatae, notisque locupletioribus auctae, quibus accesserunt Ier. Marklandi, Coll. D. Petri Cantabrig. socii, adnotationes, typis Gulielmi Bower, & sumtibus Societatis ad litteras promovendas institutae, quam nos editionem prae manibus habuimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. in cuius prima pagina legitur: *Ludovicus Beccatellus Bononiensis, Archiepiscopus Ragusinus, & Praepositus Pratensis, Mediceae Bibliothecae dicavit*. M. D. LXIX. In fine vero nomen *Leonardi Iustiniani*, licet litura obliteratum sit, exsculpi posse videtur. Constat foliis scriptis 199.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBROS ARIST. DE ANIMA.

I. pag. 1. *Themistii paraphrasis in Aristotelis Libros tres de Anima*. Liber I. inc. Περὶ ψυχῆς ὅσα δυνατὸν, κ. λ. Liber III. def. κὴ πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Exstat in cit. Trincavelli editione a pag. 64. ad p. 95. *b.* In fine haec nota, rubrica exarata, occurrit: Εἴληφε τέλος ἡ βίβλος αὕτη τοῦ σοφωτάτου Θεμιστίου παραφράττουσα τὸ περὶ ψυχῆς Α'ριστοτέλους βιβλίον, μεταγραφεῖσα ἐμοὶ Φιλίππῳ Πριμικηρίῳ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ ὠφελείας ἐμῆς τε κὴ τῶν ἐντευξομένων ταύτῃ χάριν. *Finem accepit hic liber sapientissimi Themistii, qui librum exposuit Aristotelis de Anima, transcriptus mihi Philippo Primicerio in insula Creta utilitatis meae, & eorum, qui hunc legerint gratia*. Paraphrasim in librum tertium post Hermolaum Barbarum (qui universos interpretatus est, & dedicavit Georgio Merulae Statielensi A. MCCCCLXXX.) Latine vertit Federicus Bonaventura Vrbinas, prodiitque Vrbini MDCXXVII. 4. cum opusculis Bonaventurae philosophicis de calore, de via lactea &c. Ante Bonaventuram verterat Ludovicus Nogarola Comes, qui scholia etiam adiunxit, Venet. MDLXX. fol. COD. XVI.

II. pag. 59. *b.* Occurrunt denominationes quaedam animalium cum hoc titulo: Σημείωσαι, πῶς ὀνομάζονται τά τε χερσαῖα καὶ τὰ ἔνυδρα ζῶα. *Nota, quomodo nominentur animalia terrestria & aquatilia*. Inc. Σελάχιά εἰσιν, ὅσα λεπίδας οὐκ ἔχει τῶν ἰχθύων. Def. κὴ θηλάζει ἐνθέῳ νόμῳ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 60.

ΘΕ-

(1) Montfauc. in suo Catalogo octo tantum enumerat, omissis quinta, decima & undecima.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBROS ARIST. DE ANIMA.

COD. XVII. *Eamdem Themistii paraphrasim in Aristotelis Libros tres de Anima* continet, quam recensuimus in Codice superiore §. I.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 161.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN NATVRALEM AVSCVLTATIONEM ARISTOTELIS.

COD. XVIII. Nil aliud continet hic nitidissimus Codex, quam *Themistii paraphrasim in VIII. Libros Aristotelis Physicorum*, ut in Codice XIII. huius Plutei. Et in fine *divinus Liber* nuncupatur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 138.

ΣΕΞΤΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ.

SEXTI EMPIRICI PYRRHONIAE SVBFIGVRATIONES.

Seu potius

Pyrrhoniarum Institutionum Libri III. & adversus Mathematicos Libri X.

COD. XIX. I. pag. 1. In primis duabus paginis eadem occurrunt *schematia divisionum duo*, ut in Codice XI. huius Plutei, ex quo hic videtur suppletus quoad integros tres *Sexti Empirici Pyrrhoniarum Institutionum* Libros, quos recentissimae manui debemus. Horum in calce heic quoque legitur Epigramma *in Pyrrhonem*, ut in dicto Codice.

II. pag. 106. *Eiusdem adversus Mathematicos Libri X.* ut in memorato Codice. Heic tamen praecedit Capitum, quibus singuli constant Libri, tabula. Postrema huius Operis pagina, una cum sequenti fragmento ab eadem recenti manu, quae Pyrrhonias Institutiones supplevit exarata est.

III. p. 349. *Fragmentum de bono & malo, honesto & turpi, iusto & iniusto*, Dorica lingua conscriptum, de quo dubitatur an Sexti sit: ita enim initio rubris litteris instar tituli adnotavit amanuensis: Δωρικῆς διαλέκτου ἐντεῦθεν ἕως τοῦ τέλους. ζητεῖται δὲ εἰ καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα Σέξτειόν ἐστιν. Inc. Δισσοὶ λόγοι λέγονται ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν φιλοσοφούντων περὶ τῶ ἀγαθῶ, κ τῶ κακῶ. οἱ μὲν γὰρ λέγοντι, κ. λ. Des. περὶ χαλκείας δὲ ἐπὶ τὸν Ἥφαιστον, περὶ δειλίας ἐπὶ τὸν Ἐπειόν. Videtur imperfectum, ideoque margini adscriptum legitur: Σημείωσαι, ὅτι το ἐπίλοιπον οὐχ εὑρέθη. Montfauconio minime placet amanuensis coniectura, qui hoc Sexto adiudicare videtur, quod eius operibus subiiciatur. Phil. Labbe pag. 119. ubi de praedicto opusculo, tamquam anonymum ponit. Vide Montfauc. Catalog. pag. 405. litt. E.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi partim XIII. partim XVI. cum notulis quibusdam marginalibus. Constat foliis scriptis 355.

ΣΟΦΟΝΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SOPHONII PARAPHRASIS IN LIBR. ARIST. DE ANIMA.

Sophoniae paraphrasis in libros tres Aristotelis de anima, cui praecurrit index Capitum singulorum librorum rubrica exaratus. COD. XX. Prooemium inc. Τοῖς τῶν Ἀριστοτελικῶν συνταγμάτων ἐξηγηταῖς ἄλλοις ἄλλως ἐπῆλθε. Des. τοῖς τὰ τοιαῦτα κρίνειν παρεῖται ψηφίσασθαι. Primus Liber inc. Ἡ περὶ ψυχῆς πραγματεία οὐ μόνον ὅτι καλλίστη κ θειοτάτη. Liber III. des. ἑκάτερον γὰρ ἑκατέρου χωρὶς οὐδὲν, ἢ μικρὸν ὤνησεν, adiecta rubris item litteris subscriptione: Τέλος τῆς παραφράσεως εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ σοφωτάτου κυρίου Σοφονίου. *Finis paraphrasis in libros de anima sapientissimi Domini Sophoniae*. Habes Ms. & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 23. §. I. Memorat hanc Paraphrasim Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 545. qui tamen alibi *Sophronium* appellat; ait enim eiusdem Bibl. Gr. Vol. II. p. 129. ubi Graecos istorum Aristotelis Librorum commentatores enumerat, exstare *Sophronium Ms. in Bibl. Medicea*. Fortasse autem Sophonias iste idem est cum illo, cuius in Aristotelis Categorias tractationem de homonymis, synonymis &c. recenset Labbeus Bibl. Nov. Mss. p. 115.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. min. Saeculi XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 74.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN LIBROS ARIST. DE ANIMA.

Simplicii Commentarius in Libros tres Aristotelis de anima, sine principio & fine. COD. XXI. Inc. . . . . καὶ τὸν τῶν νοητῶν θεωρητικὸν γινώσκει νοῦν καὶ οὐ τὸν ἐξῃρημένον μόνον. Des. καὶ ἡ ἐπὶ πλέον τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα . . . . Edidit haec Simplicii Commentaria Graece Andreas Asulanus ty-

typis Aldinis Venetiis MDXXVII. fol. dicavitque Alexandro Campegio, Bononiae Episcopo designato. Latine primus interpretatus est Io. Faseolus, Patavinus, Venetiis MDXLIII. fol. Hic pleniore Codice usus, prooemium integrum exhibet, quod capite mutilum in Graeca editione legitur. Deinde vertit Evangelista Lungus Asulanus, atque itidem Venetiis impressit A. MDLXIV. apud Hieronymum Scotum in fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. atramento multis in locis corrosus, ac recentiori manu suppletus. Constat foliis scriptis 239.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

THEOPHRASTI DE CAVSSIS PLANTARVM.

Adde etiam

De historia plantarum, & Aristotelis item de plantis Libros II.

COD. XXII. IN Codicis tegumento manu antiqua adnotatum legitur: *Theophrasti de caussis plantarum Libri sex; & amplius duo, qui in impressis non habentur. Eiusdem de historia plantarum Libri X. quorum ultimus imperfectus quidem, sed multo pauciora desiderat quam impressus.*

I. pag. 1. *Theophrasti de caussis plantarum Libri sex*, ut in Cod. III. huius Plutei §. II.

II. pag. 121. *Aristotelis de plantis Libri II.* ut in dicto Cod. §. III.

III. pag. 140. *Theophrasti de historia plantarum Libri IX. integri, & fragmentum decimi*, item ut in dicto Codice §. I. quem vide.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. bene servatus. Constat foliis scriptis 268.

ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ.

PYRRHONIAE SVBFIGVRATIONES.

Scilicet

Sexti Empirici Pyrrhoniae Hypotyposes, & adversus Mathematicos Libri duo.

COD. XXIII. I. pag. 1. S*Exti Empirici Pyrrhoniarum Hypotyposeon Libri tres*, ut in cit. edit. a pag. 1. ad pag. 198. Heic tamen Libri I. Capitum tabula in principio desideratur; in fine tamen Libri III. habetur Epigramma hexastichon in *Pyrrhonem*, ut in Cod. XI. huius Plutei §. I. Notandum praeterea est, Codicis pag. 19. post verba, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ τέλους ἐπελογισάμην (quae pertinent ad Caput XXXI. Libri I.) quaedam repeti ex superioribus, nimirum a verbis ἄρα ἐστι πάντα. πρὸς τούτοις τῶν ὄντων, κ. λ. (edit. pag. 36. lin. 5.) usque ad verba, καταλήγομεν εἰς τὴν ἐποχὴν inclusive (edit. pag. 41. lin. 13.) desiderari vero reliquos tres versus praedicti Capitis XXXI. duobus interim foliis ante Caput XXXII. vacuis relictis.

II. pag. 80. *Eiusdem adversus Mathematicos Libri II. primores*, ut in cit. edit. a p. 215. ad pag. 310.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 119.

ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ.

PYRRHONIAE SVBFIGVRATIONES.

Scilicet

Sexti Empirici Opera.

EAdem prorsus continet, ac Codex XIX. huius Plutei, nimirum, COD. XXIV.

I. p. 1. *Sexti Empirici Pyrrhoniani Compendii, sive Scepticarum institutionum Libros III.* cum tabulis definitionum in principio, Capitum elenchis, & Epigrammate *in Pyrrhonem* in fine.

II. pag. 100. *Eiusdem adversus Mathematicos Libros X.* Heic tamen nulla Capitum tabula praecurrit.

III. p. 343. *b. Fragmentum de bono, & malo Dorica lingua &c.* ut in dicto Cod. XIX. §. III.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 349.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΠΟΡΗΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩι Β΄. ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SYRIANI DE HIS DE QVIBVS DVBITATVM EST IN SECVNDO METAPHYS. ARIST.

Seu potius

Syriani in quosdam Aristotelis Metaphysicorum Libros Commentarius.

I. pag. 1. ΣΥριανοῦ τοῦ Φιλοξένου περὶ τῶν ἐν τῷ β΄ τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους πραγματείας λογικῶς ἠπορημένων, καὶ διαίτης ἠξιωμένων. *Syriani Philoxeni F. de iis, de quibus in Lib. II. Metaphysicorum Aristotelis non immerito dubitatum est, quaeque disceptatione digna sunt.* Inc. Ἐν τῷ μείζονι α΄. τίς ἡ παροῦσα σκέψις εἰπὼν, κ. λ. Des. διαλεχθῆναι πειράσεται. COD. XXV.

II. pag. 77. Τοῦ αὐτοῦ ἐπισκέψεις τῶν Ἀριστοτέλους ἀποριῶν πρὸς τὰ μαθήματα, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐν τῷ μ΄. καὶ ν΄. τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ πραγ-

πραγματείας. *Eiusdem animadversiones Aristotelis dubiorum in Mathematica, & numeros, de quibus in Metaphysicorum Libro XII. & XIII. agitur*. Inc. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθημένων, κ. λ. Def. κᾳ ἐκείνοις κινήσεως. Hic Syriani Commentarius in Aristotelis Metaphysicorum Lib. III. XIII. & XIV. (1) in quo id agit potissimum, ut Platonem suum adversus Aristotelis, & Peripateticorum obiectiones defendat, Graece nondum vidit lucem; Ms. tamen exstat in variis bibliothecis Italiae & Galliae. Ex Hieronymi Bagolini interpretatione prodiit Latine Venetiis MDLVIII. in 4. in qua editione desiderantur in fine ea, quae in tribus postremis nostri Codicis paginis exstant *de Providentia* cum hoc titulo apposito: Εἰς τὰ περὶ προνοίας τινὰ συντελῦντα, ut monet etiam Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. p. 451. de Holsteniano Codice loquens. Alia huiusce Commentarii exemplaria Graeca exhibet Biblioth. Coisliniana pag. 221. 222. & 446. quorum postremum cum nostro penitus concordat. Fuit autem Syrianus iste, patria Alexandrinus, philosophus eximius, & post praeceptorem Plutarchum Nestorii filium, magnum scholae Atheniensis decus, in qua Platonicam praecipue docuit philosophiam, & successore relicto Proclo discipulo, diem obiit circa annum Christi, ut coniicio CCCCL.

Clauditur Codex hac amanuensis nota: Τέλος εἰλήφει τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει ͵αυηβʹ. μηνὸς Σεπτεμβρίυ κδʹ. ἐν Φλωρεντίᾳ ἀναλώμασι Πέτρυ τοῦ Μηδικοῦ. *Finem accepit praesens liber anno MCCCCXCII. mense Septembri die XXIV. Florentiae sumtibus Petri Medices*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. in prima pagina ornatus una cum Mediceo stemmate. Constat foliis scriptis 253.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

THEOPHRASTVS DE HISTORIA PLANTARVM.

Seu potius

Theophrasti, Aristotelis, & Alexandri Aphrodisiei Opera varia typis impressa.

COD. XXVI. IN prima pagina statim legitur Graece & Latine tabula, in qua exhibentur

Eorum, quae in hoc libro continentur, nomina & ordo, nimirum:

Theophrasti de historia plantarum Libri decem.

Eiusdem de caussis plantarum Libri sex.

Aristotelis problematum sectiones duodequadraginta.

Alexandri Aphrodisiensis problematum Libri duo.

Aristotelis mechanicorum Liber unus.

Eiusdem metaphysicorum Libri quatuordecim.

Theophrasti metaphysicorum Liber unus.

Praemisso tamen elencho minime respondent Opera; desinit enim Volumen hoc in secundo Alexandri Problematum Libro: reliqua desiderantur. Est autem hoc quartum Operum Aristotelis editionis Aldinae Volumen, ut habet Cl. Maittaire Annal. Typogr. T. I. p. 79. Praecedit Aldi Manutii ad Albertum Pium Principem Illustr. Epistola Nuncupatoria, ex qua haec potissimum notatu digna decerpsimus: *Quibus imprimendis ea usus sum cura, ut si cui alius atque ego feci, constituendus ordo videbitur, facile id queat pro arbitrio suo. Quare autem nos hoc ordine usi sumus, alibi cognosces. Illud certo scias cum ceteris studiosis, omnia a nobis in dura hac & sumtuosa provincia fieri accuratissime. Quod sicubi non factum videbitur, quod quaedam dari meliora potuerint, videte ne sitis ingrati, &c.* Cura autem ea, quam Aldus se in hoc Volumine adhibuisse scribit, est haec, ut suo Auctores quique novo signaturarum & ciphrarum ordine incipiant.

Codex Graec. chartac. typis impressus in fol. *Venetiis in domo Aldi Manutii Romani, & Graecorum studiosi mense Februario M. III. D.* Constat foliis 384.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ Βʹ. ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN SECVNDVM LIB. DE CAELO ARIST.

SImplicii *Commentarius in secundum, tertium, & quartum Aristotelis librum de caelo*, diversis manibus exaratus. In Librum II. inc. Τῆς προκειμένης πραγματείας, ὡς εἴρηται πρότερον, σκοπόν. In quartum des. ἣν ἔχῃς πρὸς ἅπαντα τὰ ὑπὸ σοῦ παραχθέντα. Simplicii Commentarium in Libros IV. Aristotelis de caelo, Graece vulgavit Asulanus, & Alberto Pio Carporum Principi dicavit Venet. MDXXVI. fol. Latine vertit Guilelmus Morbetus Venetiis MDXL. fol. & Guil. Dorotheus ibid. MDXLIV. fol. Posteriores editiones a nescio quo recognitae, nomen interpretis omittunt, atque hunc titulum praeferunt: *Simplicii, philosophi acutissimi, commentaria in Libros de caelo noviter fere de integro interpretata, ac cum fidissimis Codicibus Graecis recens collata*, Venet. MDXLVIII. fol. apud. Hieron. Scotum. COD. XXVII.

Codex Graec. chartac. Ms. in fol. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 186.

(1) Libri isti Metaphysic. qui in Graecis sunt II. XII. & XIII. in Latinis editionibus ex veteribus Argyropyli & Bessarionis versionibus sunt III. XIII. & XIV. ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147. ubi variarum editionum circa ipsorum ordinem discrepantiam sub oculos ponit.

FINIS PLVTEI LXXXV.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXVI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXII.
ET VNVM EDITVM.

CODEX I.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SCHOLIA OLYMPIODORI IN METEOROLOGICA ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Meletii de Natura Hominis, & e Georgii Pachymerae Compendio philosophiae Libri quidam.

I. p. 1. *Lympiodori Alexandrini iunioris in Aristotelis quatuor Libros Meteorologicon Commentarius, in πράξεις, sive lectiones LI. distributus*, de quo vide Cod. I. Plut. LXXXV. §. XX. cum ipso enim singulorum Librorum initium & finis concordat. In hoc tamen exemplari lectionum distinctiones ferme nullae sunt, aut saltem paucissimae. Interim amanuensis error notandus, qui Librum tertium male *primum* inscripsit, & quidem ita: Ἀριστοτέλους μετεωρολογικῶν βιβλίον πρῶτον, nulla πράξεως numerica nota apposita, quae λδʹ. (sc. *XXXIV.*) esse debuerat; ex quo factum esse arbitramur, ut Montfaucon. crediderit, hinc Aristotelis textum incipere: ait enim in suo Catalogo: *Olympiodori &c. in Meteor. Arist. Comment. cum textu ipsius Arist.* quibus postremis verbis videtur indicare voluisse, integrum philosophi textum in Codice exhiberi, quod non ita est, quum ipsius tantummodo verba quaedam identidem referantur.

II. pag. 157. *b.* Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐξερανισθὲν κ̀ συντεθὲν παρὰ Μελετίου μοναχοῦ ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδόξων κ̀ τῶν ἔξω λογάδων κ̀ φιλοσόφων. *Meletii monachi Compendium de natura hominis, ex Ecclesiasticis & externis scriptoribus & philosophis collectum & concinnatum*: Praecedit prooemium, in quo tabula etiam Capitum continetur. Inc. Ἡ παροῦσα σύνοψις ἡ περὶ φύσεως ἀνθρώπου. Des. πόνημα δὲ τὸ ἐκ συνταγμάτων ἐπιλεγέν. Tum rubris litteris hoc subiicitur monitum: Ὁ Μελέτιος πόνημα τοῦτο συμπλέκει εἰς γνῶσιν εὐσύνοπτον εὐμαθεστάτων τὸ γνῶθι σαυτὴν εὖ σκοπὸν τεθειμένος. Liber inc. Τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου κατασκευῆς, κ̀ ἐξ ὅσων ἐστὶ φύσεων, κ̀ τίς ἡ τῆς ψυχῆς οὐσία, κ. λ. Des. ἀναλογοῦσαν ἔχων ψυχῇ μὲν τὴν ἔννοιαν, σώματι δὲ τὴν φράσιν. Δόξα Χριστῷ τῷ Θεῷ κ̀ εὐχαριστία τῷ συνεργῷ τῶν καλῶν κ̀ αἰτίῳ. Hic de natura hominis Liber prodiit Latine tantum Venetiis MDLII. 4. ex versione Nicolai Petreii Corcyraei. Ms. Graece habetur & in aliis bibliothecis, uti Bodleiana, Coislin. & Caesar. Vindobon. Cod. Medico VIII. Catal. Nessel. P. III. pag. 21. §. I. in quo Caput XXXV. *de Anima* quintuplo maius occurrit, quam in memorata editione. Meletius autem iste monachus, incertum diversus ne sit ab eo, ad quem Theodori Studitae epistolae supersunt inter ineditas illas CCLXXVII. quas Sirmondo haud visas servat Codex Biblioth. Coislinianae; vel ab alio, cuius de Azymis scriptum inter S. Io. Damasceni Opera edidit doctissimus Le Quien T. I. pag. 648. vel a Meletio medico, cuius Commentarii in aphorismos Hippocratis Mss. in Biblioth. Regis Galliae, & ἰατροσόφιον Capitulis CCXVII. constans in Caesarea Vindobonensi occurrunt.

III. pag. 219. Sequuntur *e Georgii Pachymeris paraphrasi in universam Aristotelis philosophiam, in duodecim distincta Libros, Excerpta tria*. Primum incipit a Capite VII. Tituli IV. Libri I. quod inscribitur Περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν, *De syllogismis hypotheticis*, & inc. Τῶν δὲ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν. κ. λ.

De-

Desinit autem in verbis: ἢ τίς ἐπιςήμη πονηρὸν κατασκευάζεται . . . . quae pertinent ad Caput IV. Tituli X. eiusdem Libri, quod inscr. Περὶ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς προβλημάτων. Secundum pag. 229. continet totum Librum VII. Περὶ ψυχῆς, *De anima*, & inc. Τούτων δὲ διωρισμένων. Des. οἰκονομίαν τῆς φύσεως. Tertium denique pag. 258. continet integrum Librum X. inscriptum. Τὸ μετὰ τὰ φυσικὰ, *Metaphysica*, cuius initium est: Μετὰ τὰ φυσικὰ, καὶ τὴν περὶ τούτων διδασκαλίαν, κ. λ. Finis: δέδεικται κἀνταῦθα καὶ ἐν τῇ φυσικῇ. Habes integrum hoc Opus in Codice sequenti, quem vide.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, in cuius prima pagina auro, variisque coloribus elegantissime depicta, exhibetur Leo, Mediceum stemma dextro pede sustentans. Constat foliis scriptis 281.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΟΝΗΜΑ.

GEORGII DIACONI LABOR.

COD. II. *Georgii Diaconi Protecdici, & Dicaeophylacis Pachymerae Compendium philosophiae ex mente Aristotelis Libris constans XII. Titulis XLVII. Capitibus CCXXXVIII.* Praecedit p. 1. Προοίμιον τοῦ συγγραφέως καὶ πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου. *Prooemium scriptoris, & tabula praesentis Libri*. Inc. Ἦν χρόνος, ὅτε φιλοσοφία σχολάζων. Des. ἰςέον τοίνυν, ὡς περιέχει ἡ παροῦσα πραγματεία βιβλία ιβ'. φέροντα τίτλους μὲν μζ'. κεφάλαια δὲ σλη'. (1) τὰ τῆς Ἀριςοτελικῆς φιλοσοφίας ἁπάσης, ὡς ἐν τύπῳ περιέχοντα θεωρήματα. Tum immediate subditur Librorum ipsorum, Titulorum, ac Capitum index, & quidem non ab alio quodam, ut Vir Cl. Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 708. opinatur, sed ab ipso Georgio Pachymere compositus, ut ex connexione cum Praefatione liquido patet. Pag. 4. *b.* legitur Τοῦ Βλεμμίδου περὶ τῶν ε' φωνῶν, διατί εἰσὶ μόναι, καὶ οὐ πλείους, ἢ ἐλάττους. *Blemmydae de quinque vocibus, cur sint hae solum, neque plures, aut pauciores*, Excerptum. Inc. Ἡ φωνὴ, ἢ ἔναρθρός ἐςιν, ἢ ἄναρθρος. Des. καὶ ἄγγελος ὢν μετὰ σώματος. Hoc opusculum Ms. exstat etiam in Biblioth. Caesarea Vindob. Cod. Philosoph. XCIX. Vid. Nessel. Catalog. P. IV. p. 57. §. IV. Tandem pag. 6. occurrit titulus totius Operis, rubris expressus litteris, & quidem ita: Πόνημα Γεωργίου διακόνου πρωτεκδίκου, καὶ δικαιοφύλακος τοῦ Παχυμερίου. *Opus Georgii Diaconi Protecdici, & Dicaeophylacis Pachymerae*. Caput I. Tituli I. Libri I. quod continet Prooemium in philosophiam, inc. Γεννᾶται παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Ἶρις τῷ Θαύμαντι. Liber XII. des. εἰς τοῦτο δὴ ἀθροίζεσθαι. Haec universae Aristotelis philosophiae Epitome, quae eadem est cum Paraphrasi in dictam philosophiam, Ms. exstat in variis bibliothecis; Latine vidit lucem ex interpretatione Philippi Bechii philosophi ac medici, Basil. MDLX. fol. Ex hac prodiit Epitome Logices Aristotelis, ab Io. Bapt. Rasario Latine versa, Paris. apud Vascosanum MDXLVII. 8. Graece vero ibid. MDXLVIII. 8. & Gr. atque Lat. Oxonii MDCLXVI. item in 8. Aliud huiusce Operis exemplar habes infra Cod. XXII. huius Plutei.

Georgius hic Pachymeres, Constantinopolitano patre exsule Nicaeae circa A. C. MCCXLII. natus, ibique educatus, & postea undeviginti annorum iuvenis Constantinopolim a Michaële Comneno Palaeologo A. MCCLXI. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinae imbuit, muneribusque insignibus in Ecclesia, & Aula Constantinopolitana functus, Diaconum, Patriarchae ἱερομνήμονα, & πρωτέκδικον, & Imperatoris δικαιοφύλακα gessit. Manuelis Phile praeceptor fuit, qui funus eius Carmine Graeco iambico deflevit, quod exhibet Allatius in Diatriba de Georgiis edit. paullo ante cit. pag. 718. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. MCCCX. Eius opera fuse Fabricius recenset B. G. Vol. VI. pag. 459. seqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 262.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ.

IAMBLICHVS DE PYTHAGORICA SECTA.

Ac praeterea

Marini Proclus, Aristotelis de mirabilibus auditionibus, Theophrasti Characteres, Aeschyli Persae, & Anonymi quaedam.

I. pag. 1. Continet primo hic optimae notae Codex *Iamblichi de Pythagorica secta Libros IV.* qui supersunt ex iis decem, quibus tota haec πραγματεία olim constabat. Horum tamen omnium argumenta (postremo Libro excepto) prima exhibet pagina, & quidem ita: Οἱ ἐννέα λόγοι Ἰαμβλίχου περὶ τῆς Πυθαγορικῆς αἱρέσεως. COD. III.

α'. περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ βίου.
β'. προτρεπτικὸς ἐπὶ φιλοσοφίαν.
γ'. περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης.
δ'. περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς.
ε'. περὶ τῆς ἐν φυσικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης.
ς'. περὶ τῆς ἐν ἠθικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης.
ζ'. περὶ τῆς ἐν θεοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης.
η'. περὶ γεωμετρίας τῆς παρὰ Πυθαγορείοις.
θ'. περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ Πυθαγορείοις.

Iamblichi de Pythagorica secta Libri IX.
I. De Vita Pythagorae.
II. Adhortatorius ad philosophiam.
III. De communi mathematica disciplina.
IV.

(1) Haec ipsa verba refert Leo Allatius loc. mox citando, sed pro σλη'. habet σλε'. (sc. 235.) quod falsum est, quum revera sint Capita 238. Error quoque subrepsit apud Fabric. Bibl Gr. Vol. VI. pag. 466 §. 4. ubi Capita dicuntur esse 435 quod item falsissimum.

IV. De introductione in arithmeticam Nicomachi.
V. De ſcientia arithmetica in phyſicis.
VI. De ſcientia arithmetica in ethicis.
VII. De ſcientia arithmetica in divinis.
VIII De geometria iuxta Pythagoreos.
IX. de muſica iuxta Pythagoreos.

Titulis hiſce praemiſſis, ſequuntur in Codice Libri primores quatuor, quorum hae ſunt inſcriptiones, & initia:

I. pag. 2. *b.* Primus, praevio Capitum XXXVI. elencho, inſcribitur: Ἰαμβλίχυ Χαλκιδέως τῆς Κοίλης Συρίας περὶ τοῦ Πυθαγορείου βίου. *Iamblichi Chalcidenſis Coeleſyriae de vita Pythagorae*. Inc. Ἐπὶ πάσης. Deſ. αἱ πᾶσαι ιζ. Concordat quoad initium & finem cum editione Io. Arcerii Franekerae typis Aegidii Radaei in bibliopolio Commeliniano MDXCVIII. in 4. de qua inferius, a pag. 25. ad p. 224.

II. pag. 46. *b.* Secundus, cui praeit tabula Capitum XX. inſcr. Τοῦ αὐτοῦ Πυθαγορείων ὑπομνημάτων περιέχων τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους εἰς Φιλοσοφίαν. *Eiuſdem Pythagoricorum Commentariorum* Liber ſecundus, *qui continet ſermones adhortatorios ad philoſophiam*. Inc. Περὶ μὲν Πυθαγόρου. Deſ. παράκλησιν τείνοντας λόγυς. In cit. edit. Part. II. a pag. 1. ad p. 160. In Codice clauditur hiſce verſiculis:

Θαυμαςὸν ἐξήνεγκε τῦτον τὸν λόγον
Γέμοντα πάσης γνωςικῆς θεωρίας,
Καὶ δείξεων ἔχοντα πίςεις εὐτόνους.
Mirabilem hunc edidit (Iamblichus) *librum,*
Plenum omni intellectuali ſpeculatione,
Et argumentorum firmas habentem perſuaſiones.

III. pag. 83. Tertius, Capitum XXXV. tabula inſtructus, hunc habet titulum: Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης. *Eiuſdem de communi mathematica ſcientia*. Inc. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς παρούσης ἐπισκέψεως. Deſ. τὴν διάγνωσιν. Hic Liber nondum in lucem prodiit.

IV. pag. 115. *b.* Quartus, cui nullus Capitum index, inſcr. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Νικομάχυ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς. *Eiuſdem de introductione in arithmeticam Nicomachi*, adiectis praeterea hiſce verbis, tamquam totius libri ſummarium indicantibus: περιέχει τῆς ἁπλῶς μαθηματικῆς τοὺς ἀρχικοὺς διδασκαλικῶς λόγους. Inc. Ἀρχόμενοι τοῦ ἰδίου λόγου. Deſ. ἡ παράδοσις γένηται. Concordat quoad initium & finem cum Samuelis Tennulii editione Arnhemiae MDCLXVIII. 4. de qua item inferius, a pag. 1. ad pag. 162. In calce minutiſſimis characteribus exaratum legitur poſſeſſoris nomen hoc pacto: Τοῦ σοφωτάτου ἡ βίβλος ἥδε Δυκὸς τοῦ Βάρδα. *Hic liber eſt ſapientiſſimi Ducis Bardae*. Variis autem ſcholiis & gloſſis marginalibus hi quatuor Libri ſunt adſperſi.

Interim de ſingulis hiſce Libris pauca haec videntur adnotanda. Librum *de vita Pythagorica*, ſive primum λόγων περὶ τῆς Πυθαγορείυ αἱρέσεως, ut inſcribitur in Codice Caeſareo, & Regio Pariſienſi, e bibliotheca Cardinalis Antonii Perrenoti Granvellani, primus Graece in lucem protulit Ioannes Arcerius Theodoretus, ſive Theodori F. Friſius, addita verſione ſua, & notis Franekerae MDXCVIII. apud Aegidium Radaeum in 4. ſed Codice admodum mendoſo uſus, in interpretando etiam ſaepius lapſus eſt, ut Reineſius in Var. Lect. pag. 416. Rich. Montacutius T. I. Originum Eccleſ. pag. 167. Marcus Meibomius, & alii viri docti pridem animadverterunt. Meliorem verſionem adornavit, & paullo ante obitum praelis ſubiecit illuſtris vir Vlricus Obrechtus, Argentorati A. MDCC. 8. Pauca vero huius translationis Latinae exempla, ſine auctoris nomine, & loci notatione excuſa quum eſſent, Ludolphus Kuſterus, ope Ms. Codicis Regii Pariſ. plurimis mendis Iamblichum liberavit, notiſque illuſtravit, & expolitum cum Obrechti verſione recudit Amſtel. A. MDCCVII. 4. ſubiecta vita Pythagorae duplici, una ſcripta a Porphyrio, quem ſequi Iamblichus amat, cum Lucae Holſtenii verſione, altera compoſita ab Anonymo, & ex Photii Bibliotheca Cod. CCXLIX. depromta, quam idem Holſtenius Latine tranſtulit. Protrepticus vero ad philoſophiam, ſive Πυθαγορείων ὑπομνημάτων λόγος δεύτερος, *Commentariorum Pythagoricorum liber ſecundus*, ab eodem Arcerio editus eſt, & Latine verſus, non ſane magis feliciter. Meliorem editionem iam tum parari a Clariſs. Tiberio Hemſterhuſio teſtatus eſt Fabricius B. G. Vol. IV. pag. 289. Liber tertius Commentariorum Pythagoricorum, ſive περὶ κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης, *de mathematica communi diſciplina*, hactenus ineditus deliteſcit, exceptis fragmentis, quae tum ex hoc, tum ex duobus ſuperioribus libris excerpſit, & ex verſione ſua Latine edidit Nicolaus Scutellius ad calcem libri de Myſteriis Aegyptiorum Romae MDLVI. 4. Graece Ms. exſtat & in Vaticana, Caeſarea Vindobonenſi, Regia Pariſienſi, ac Bodleiana. Samuel Tennulius in notis ad Iamblichi Commentarium ad Inſtitutiones Arithmeticas Nicomachi Geraſeni, ſe etiam tertium hunc librum *de communi mathematica ſcientia* propediem in lucem prolaturum promiſit, ſed utrum hoc iam factum ſit, nec ne, me prorſus latet. Denique Liber quartus, ſive *Commentarius in inſtitutiones arithmeticas Nicomachi Geraſeni*, Graece ex Codicibus Memmiano, Regio, Romanoque, ſive Vaticano, & Claramontano editus eſt cum Latina verſione, & notis Sam. Tennulii, Arnhemiae, & Daventriae A. MDCLXVIII. 4. additis etiam Ioachimi Camerarii ad Nicomachi librum utrumque obſervationibus, ſymboliſque arithmeticis, quae una cum eius Libro de Logiſtica, & Graecis Latiniſque numerorum notis lucem viderant Lipſiae MDLXIX. 8. De poſterioribus ſex Iamblichi Libris, quorum titulos ſupra retulimus, vide quae diligenter adnotat Fabricius loc. mox cit. pag. 292. ubi de hoc etiam noſtro Codice obiter mentio fit. Fuit autem Iamblichus Chalcidenus, vi-

vixitque Constantini & Iuliani παραβάτου temporibus. Vsus est praeceptore Porphyrio philosopho Alexandrino, fuit Anatolii contubernalis, Platonicus, ut fere omnes tunc Syri philosophi. Varia scripsit, quae diligenter persequitur Fabric. loc. cit. p. 282. seqq. eumque ante annum Christi CCCXXXIII. e vita discessisse opinatur.

II. p. 163. *b.* Sequuntur *Tabulae duae Musicae*, manu diversa delineatae.

III. pag. 165. *Problemata quaedam arithmetica valde curiosa*, per interrogationem, & responsionem. Inc. Ψῆφος τῶν ὡρῶν. Τίς τινα ἐπερωτᾷ, ποία ἐςὶν ὥρα, κ. λ. Des. ὀφείλει λαβεῖν τῶν ϑ' μοδίων .... notam enim quamdam numericam, qua totum clauditur opusculum, nondum intelligere licuit.

IV. pag. 171. Μαρίνου Νεαπολίτου Πρόκλος, ἢ περὶ εὐδαιμονίας. *Marini Neapolitani Proclus, seu de felicitate*, Liber. Inc. Εἰ μὲν εἰς τὸ μέγεθος. Des. ἐντυγχανόντων αὐτοῖς. Marinus, qui Proclo in cathedra Atheniensi successit, patriam communem habuit cum S. Iustino martyre, Flaviam videlicet Neapolin Samariae, sive Palaestinae prope montem Garizim. Vide Ez Spanhemium Diss. IX. de usu & praestantia Numism. edit. in 4. Henricum Norisium Dis. V. de Epochis Syro-Macedonum, & Io. Harduinum in numis antiquis populorum, & urbium illustratis. Si fides Damascio habenda, initio Samaritanorum religioni deditus, a qua ad Gentilem defecit. Praeceptorem habuit Proclum, qui eum in Platonica & Aristotelica philosophia, more suo ac methodo instituit, & sibi habuit charissimum, quo duce etiam tantum in philosophia profecit, ut dignus haberetur qui tanto magistro in schola succederet. Quo eius amore incitatus, tanta illius veneratione captus est, ut vitam eius descripserit. Vid. Cl. Iacobi Bruckeri Histor. Critic. Philosophiae Period. II. P I. Tom. II. p. 337. Hanc vero Procli Vitam a Marino conscriptam dimidia parte mancam Graece cum nescio cuius versione Latina vulgavit primus Guil. Xylander, additam Marci Antonini praeclaris, quibus se ipsum monet, libellis Tiguri MDLVIII. 8. apud Andream Gesnerum. Recusa deinde ibidem utraque lingua cum eodem M. Antonino est A. MDXCIX. 8. & sex libris Theologiae Platonicae praemissa ab Aemilio Porto, Hamb. MDCXVIII. fol. Integram dare Holstenius quum voluisset, fato prohibitus, locum dedit Cl. Fabricio, qui ex Codice Gudiano descriptam, supplevit, ac cum versione sua, & notis separatim edidit Hamburgi MDCC. 4. recusam deinde ad calcem Bibliothecae suae Latinae, Londini MDCCIII. 8. Est autem scriptum lectu iucundum illis, qui res philosophorum illius aetatis cognoscere voluerint, totumque ita comparatum, ut ex virtutibus Procli, quarum omnes gradus eum implevisse contendit, vere felicem eum fuisse colligat. Hinc etiam libello titulum fecit Πρόκλος, sive, περὶ εὐδαιμονίας, ut ex nostro etiam Codice eruitur.

V. pag. 186. *b. Aristotelis de mirabilibus auditionibus*, ut in Paris. edit. alias cit. Tom. I. a pag. 1150. ad pag. 1167. Praeter tres primas paginas, reliqua omnia eleganti manu recentissime suppleta sunt, & quidem a Nicolao quodam Perdicca, ut ex ultimis verbis, quibus Codici finis imponitur coniicere iuvat.

VI. pag. 205. Θεοφράςυ χαρακτῆρες. *Theophrasti Characteres* ad Polyclem n. XV. Protheoria inc. Ἤδη μὲν ϗ πρότερον. Des. καθεςάναι (1). Primus περὶ εἰρωνείας, *de adulatione*, inc. Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεία. Vltimus περὶ αὐθαδείας, *de contumacia*, sive *ferocitate*, des. in margine glossae ad instar: τοῖς ϑεοῖς μὴ ἀπεύχεσθαι. In editione Traiecti ad Rhenum apud Io. Evelt MDCCXXXVII. ex recensione Io. Cornelii de Pauw in 8. a pag. 2. ad pag. 139. Hos, ut in prima Codicis pagina adnotatum est, contulit Ant. Mar. Biscionius A. MDCCXLI.

VII. pag. 121. *Aeschyli Persae*, cum scholiis, & glossis interlinearibus. Initium & finis tragoediae concordat cum edit. Graeca MDLVII. ex officina Henrici Stephani; scholia vero eadem ferme sunt cum illis Codicis XXXVIII. Plut. XXXI. Catalogi nostri T. II. pag. 119. §. I. Vltima Codicis pagina, quae dramatis finem continet, ab eadem recenti manu, ut supra, suppleta est, quae scholiorum descriptionem claudit hisce verbis: ὦ Χριςὲ, βοήθει τῷ δούλῳ σου Νικολάως τῷ Περδικάς ἐςι. (sic) Quae verba vel Codicis possessorem, cui bene precatur interpolator, vel interpolatorem ipsum innuunt, qui tum Aristotelis Librum de mirabilibus auditionibus, uti diximus, tum varia huiusce Dramatis folia supplevit.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIV. varia manu conscriptus. Constat foliis scriptis 231.

ΕΡΜΕΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

HERMETIS EXPOSITIO PHAEDRI.

COD. IV.

HErmiae, sive *Hermeae*, *Platonici philosophi*, *Syriani discipuli*, *& Ammonii patris*, *Commentarius in Platonis Phaedrum*, sive *Dialogum de pulcro*, hactenus, quod ego sciam, nec Graece, nec Latine in lucem editus, in hoc praestantissimo Codice continetur. Duo praecurrunt Prooemia; primum longius simpliciter dictum Προοίμιον, inc. Σωκράτης ἐπὶ εὐεργεσίᾳ τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, ϗ τῶν ψυχῶν τῶν νέων κατεπέμφθη εἰς γένεσιν. Des. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ προηγεῖται ὁ περὶ τῦ καλοῦ λόγος, εἰς ὃ ὁ ἔρως πάντα ἀνάγει, θεὸς προσαγορεύεται. Alterum brevius p. 7. inscriptum, Προοίμιον τοῦ λόγυ, inc. Ὅτι περὶ τοῦ παντοδαποῦ καλοῦ ὁ σκοπός. Des. καὶ μὴ ἐξίςασθαι ἑαυ-

(1) In edit. καταςῆσαι.

ἑαυτοῦ. Pag. 8. Commentarius ipſe poſt Platonis verba, Ὦ φίλε Φαῖδρε, κ. λ. inc. Εὐλόγως ἐκ προοιμίων φίλον τὸν Φαῖδρον καλεῖ ὁ κηδεμὼν τῦ νέυ Σωκράτης. Vltima Platonis verba ſunt: κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. ἴωμεν. Commentarii vero poſtrema: Ἡ παροιμία αὕτη οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐκτὸς εἴρηται πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐχῆς. τὰ γὰρ αὐτὰ εὐχόμεθα καὶ τοῖς φίλοις, ἅπερ ἂν ἑαυτοῖς εὐξαίμεθα. Nulla in hoc Codice Librorum, qui tres numerantur a Fabricio Bibl. Gr. Vol. II. pag. 14. adparet diſtinctio, ſed tantummodo Platonis textus ab interpretatione rubrica diſtinguitur. Plura de hoc Hermia philoſopho, natione Alexandrino, Syriani diſcipulo, Procli condiſcipulo, Damaſcii magiſtro, & Ammonii patre, vide apud Photium in Bibliotheca ſua Cod. CLXXXI. & CCXLII. apud Suidam litt. E. ſub nomine Ἑρμείας, & Lib. VII. Commentar. Lambecianor. ubi recenſetur Codex noſtro prorſus conſimilis, qui in Caeſarea Viennenſi Bibliotheca adſervatur. Locum ex his Commentariis ineditis adfert Allatius C. VIII. Vitae Homeri & alibi. Rhetorica praecepta, & de Rhetoribus antiquis iudicium ex Phaedro Platonis excerpſit & Latine retulit Beſſario Lib. I. in calumniatorem Platonis C. 4. Clauditur Codex ſolita amanuenſis ſubſcriptione, quae ita habet: Ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ἐν Φλωρεντίᾳ ἀναλώμασι μὲν τοῦ μεγίστου κυρίου κυρίου ἡμετέρου Λαυρεντίου Διμέδιτζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου Κρητὸς τὸ γένος, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ, μηνὸς Αὐγούστου εἰκοστῇ ὀγδόῃ. *Hic liber deſcriptus eſt Florentiae impenſis quidem Magnifici Domini Domini noſtri Laurentii Medicis, manu vero Ioannis presbyteri Rhoſi, genere Cretenſis, anno a Chriſto nato MCCCCXC. menſis Auguſti die XXVIII.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. nitidiſſimus optimeque ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 147.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΑΠΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΡΧΩΝ.

DAMASCII DVBITATIONES ET SOLVTIONES DE PRIMIS PRINCIPIIS.

COD. V. Continet hic nitidiſſimus Codex *Damaſcii philoſophi dubitationes, & reſponſiones de primis principiis ex mente Pythagoreorum, & Orphei, & Platonis*. Prima Codicis pagina, elegantiſſima pictura cum Mediceo ſtemmate exornata eſt, tituluſque Operis exteriori ſupra adlato prorſus adſimilis, aureis maioribus litteris eſt exaratus. Opus ipſum inc. Πότερον ἐπέκεινα τῶν πάντων ἐστὶν ἡ μία τῶν πάντων ἀρχὴ λεγομένη. Deſ. ταύταις γὰρ εἵπετο τὸ οὐδέν. Subiiciuntur ὅροι τοῦ Πλάτωνος. *Definitiones Platonis* quatuor. Prima inc. Ἀΐδιόν ἐστι. Vltima eſt: ἥλιός ἐστι πῦρ οὐράνιον.

De Damaſcio hoc Damaſceno plura habet Photius Bibliothecae ſuae Cod. CXXX. CLXXXI. & praecipue CCXLII. nec non Suidas. Initium & excerpta ex hoc ſpiſſo & ſubtili opere ἀπορίας, καὶ λύσεις περὶ ἀρχῶν, *dubia & ſolutiones de principiis rerum* complectente, quod ex Lucae Holſtenii legato ſervat etiam Biblioth. Hamburgenſis. exſtant inter Anecdota Graeca ſacra & profana ex Codicibus manu exaratis primum in lucem edita a Io. Chriſtophoro Wolfio Hamburgi MDCCXXII. ſeqq. quatuor Voluminibus 8. T. III. §. 9. Exſtat idem opus, teſte Fabricio, & in aliis bibliothecis, & una cum Damaſcii Commentariis in Parmenidem Platonis in Codice Bavarico.

Damaſcius in Eclecticae ſectae hiſtoria recenſetur ab Iacobo Bruckero Hiſtor. Critic. Phil. Period. II. P. I. Tom. II. pag. 349. Fuit Damaſci in Syria natus, & ab optimis praeceptoribus inſtitutus. Alexandriae elegantiorum litterarum ſtudiis invigilans, in dicendi arte Theoni operam dedit per triennium. Ammonium quoque Hermiae filium, qui ceteris in philoſophia Peripatetica, & mathematicis diſciplinis praecellebat, audivit, & in Platonica quoque philoſophia magiſtrum habuit. Quoniam vero eo tempore Athenae fama eruditionis philoſophicae Alexandriam ſuperabant, in hanc Muſarum Graecarum ſedem ſe recepit, dimiſſoque eloquentiae ſtudio, cui per novennium invigilaverat, totum ſe perficiendae, quam exorſus erat, math matum, & philoſophiae cognitioni tradidit, illorum a Zenodoto hauriens praecepta, huius a Marino. Maxime autem in dialecticis exercitationis vim & uſum familiaritate, & lectionibus Iſidori adſequutus eſt; quo Alexandriam concedente, occupavit relictam cathedram, & ultimus philoſophiae Platonicae profeſſor eſt factus: eo enim docente, Iuſtinianus philoſophos Gentiles philoſophiam docere Athenis vetuit, ſicque nobiliſſimae catenae ſucceſſioniſque, qua tantopere ſuperbiebant, quamque ab Ammonii & Plotini tempore ſervaverant, finem fecit, totamque ſectam exſtirpavit, cuius ab hoc tempore nulla fit apud veteres mentio. Interim ubi Damaſcius poſtea vixerit, dici non poteſt, coniiciendum tamen, eum Alexandriam delatum eſſe, ubi haec philoſophia aliquantiſper adhuc perſonabat, ibique forte obiiſſe.

Scripſit inter alia, de vita Iſidori philoſophi librum valde prolixum in Capita LX. diviſum, variaque refertum eruditione, ſed, quod maxime dolendum, iam pridem deperditum; Commentarios in Platonem; *dubia item & ſolutiones de principiis rerum*, quae ſupra retulimus. Vid. Bruck. loc. cit. Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 437. & Vol. XIII. pag. 874. & alibi.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 287.

ΑΔΑ-

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ADAMANTII DE NATVRA HOMINIS.

Ac praeterea

Sophronii Archiepiscopi Hierosolymitani, Anastasii Patriarchae Antiocheni, Io. Damasceni & aliorum scripta theologica, nec non synodica quaedam Excerpta.

COD. VI. I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, & primo loco occurrit brevissimum fragmentum, seu mutila historia quarumdam haeresum, quae sunt, *Acephalorum*, *Anthropomorphitarum*, *Barsanuphitarum*, *Hesaianistarum*, *Petrianorum* & eorum, qui dicuntur οἱ κατὰ Σέργιον τὸν Πέτρου. Prima verba, a quibus exorditur etiam Codex, sunt . . . . . τοῦ κλήρου δεξαμένου τινὰς, κ. λ. Vltima vero: καὶ ἰδικὸν σύστημα ποιησάμενος. His adiicitur hoc monumentum: Οὕτως ἔχει ἡ ἐν τῷ πατριαρχείῳ ἀποκειμένη βίβλος. *Ita habet Liber in Patriarcheio repositus.* Sequitur deinde paullo longior *Marcianistarum* historia, eorumque capita haeresum undeviginti numerantur & declarantur. Inc. Μαρκιανισταὶ καὶ Μεσσαλιανοὶ καὶ Εὐτυχῖται, κ. λ. Des. ἐκ τῆς τῶν διδασκάλων αὐτῶν παραδόσεως.

II. pag. 2. *b.* Ἀδαμαντίωνος, τοῦ καὶ Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμέσης περὶ ἀνθρώπου φύσεως λόγος κεφαλαιώδης. *Adamantionis, seu Nemesii Episcopi Emeseni de natura hominis Tractatus in Capita (XLIV.) divisus.* Inc. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς, κ. λ. Des. διὰ τὸ συμφέρειν ἐκείνοις ἀφείλοντο. Concordat initium & finis cum illo Codicis II. Plut. VII. Catalogi nostri Tom. I. pag. 202. §. LXII. quem vide. Capitum tamen divisio eadem est cum illa, quam exhibet editio Antuerp. anni MDLXV. in 8. & alia Parisiensis Morelliana anni MDCLIV. in magna Bibliotheca Veterum Patrum T. XII.

III. pag. 55. Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἁπάσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων γεγονυίας ὀρθοδόξους καὶ αἱρετικὰς περιέχον συνόδους μέχρι τῆς ὀγδόης οἰκουμενικῆς μεγάλης καὶ ἁγίας ὄντως συνόδου. *Synodicum in epitome, continens synodos omnes orthodoxas, & haereticas factas a sanctis & insignibus Apostolis usque ad octavam oecumenicam magnam & sanctam synodum.* Inc. Σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις. Des. ἥν περ Σοφίαν κατονομάζειν ἐξεπαιδεύθημεν ἅπαντες. Dividitur autem in Capita CLVI. quorum trigesimum tertium caput inscribitur: Πατρικίου Ἀραρέου (1) τοῦ μάκαρος ἐκ τοῦ ἐπιλεγομένου Ὠκεανοῦ λόγου. *Beati Patricii Ararei ex oratione, quae inscribitur Oceanus.* Hoc Synodicum auctoris Anonymi Graece & Latine adfert integrum Fabricius Bibl. Graec. Vol. XI. pag. 185. & seqq. ex versione Ioannis Pappi, Argentoratensis Theologi, illudque appellat p. 184. insigne antiquitatis monumentum, quod non modo multa paucis comprehendit, sed etiam varia docet, alibi incassum inquirenda. Ante ipsum ediderat idem Ioannes Pappus Argentorati MDCI. 4. qui in praefatione ad Andream Vngnadium suspicatur auctorem esse Nicephorum Patriarcham Constantinopolitanum; sed quum Nicephorus ille iam anno Christi DCCCXXVIII. diem obierit, & Synodici auctor commemoret res anno DCCCLXIX. gestas, eius suspicioni vereor adsentiri. Hoc Opus recusum est etiam in Bibliotheca Canonica Tom. II. pag. 1166. & in Harduini Conciliis Tom. V.

IV. pag. 72. *b.* Ἐπιστολὴ συνοδικὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν ᾗ κατὰ πάσης ἐστὶν αἱρέσεως. *Epistola synodica S. P. N. Sophronii Archiep. Hierosolymorum, in qua contra omnes haereses disputatur.* Inc. Βαβαὶ βαβαὶ παμμακάριοι. Des. ἀδελφοὶ προσαγορεύομεν. ἡ ὑπογραφή· ἐρρωμένος ἐν κυρίῳ ὑπερεύχου μου, ἁγιώτατε πάτερ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀμήν. Exstat Graece & Latine inter Acta Concilii Constantinopolitani III. & Generalis VI. Act. XI. edit. Venetae anni MDCCXXIX. Tom. VII. a pag. 884. lin. 22. ad pag. 932. lin. 11. ubi notandum, defectus illius, qui sub finem Epistolae indicatur in edit. lacuna septem versuum in Graeco textu relicta, nullum in Codice indicium apparere. Ex hac Synodica locum, ubi haereses & haereticos anathemati subiicit Sophronius, profert Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 483. seqq. quem vide.

V. p. 89. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως περὶ πίστεως. *S. P. N. Anastasii Patriarchae Antiocheni de Fide.* Inc. Ἰστέον καὶ μὴ ἀγνοητέον, ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς. Des. ἐπὶ γένους παντὸς, φίλε Χριστοῦ. Est pars Anastasii Sinaitae Operis Ὁδηγὸς inscripti, & inter Gretseri Opera edit. Ratisbon. MDCCXL. fol. editi Tom. XIV. Part. II. initium vero incidit in pag. 12.

VI. pag. 100. *b.* Τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ μακαρίων πατέρων ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων. *Trecentorum decem & octo Beatissimorum Patrum, qui Nicaeae convenerunt Epistola ad Christi Ecclesiam SS. Alexandriae*, novem Capitibus comprehensa. Post inscriptionem, Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Θεοῦ χάριτι Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, κ. λ. inc. Ἐπειδὴ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως, κ. λ. Des. βέβαια διαμένοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ καὶ σωτῆρι ἡμῶν. Exstat in Conciliis Labbei cit. edit. Tom. II. pag. 260. seqq. licet aliquantum diversa.

VII. pag. 101. *b.* Ἰωάννου πρεσβυτέρου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν. *Ioannis presbyteri Damasceni de sanctis ieiuniis* Epistola inscripta τῷ εὐλογημένῳ καὶ γνησίῳ δούλῳ Χριστοῦ, κυ-

(1) Apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 542. & Vol. XI. pag. 195. Ἀράσιος, *Ararsius* appellatur.

κυρίῳ Κομήτῃ πνευματικῷ ἀδελφῷ Ἰωάννης ἐλάχιστος. *Benedicto sinceroque. Christi servo, Domino Cometae, spirituali fratri Ionnes minimus.* Inc. Πολλῶν καὶ ἀπείρων δωρεῶν, κ. λ. Def. δοξάζηται δὲ μᾶλλον· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Inter eius Opera edit. Parif. Gr. Lat. anni MDCCXII. fol. curante Michaële Lequienio, Tom. I. pag. 499. feqq. Subiiciuntur deinde testimonia, five auctoritates Patrum circa eamdem materiam, quae funt:

I. *Sancti martyris Ignatii ex Epistola ad Philippenses.*

II. *Constitutio Apostolorum.*

III. *S. Basilii ex Sermone contra ebriosos.*

IV. *S. Io. Chrysostomi ex Sermone de ieiunio.*

V. *S. Anastasii patriarchae Constantinopolitani ex Encyclica.*

VI. *S. Epiphanii Cypri ex Epistola ad monachos.*

VII. *Ioannis Episcopi Athenarum.*

VIII. *S. Anastasii patriarchae Theopolis, sive Antiochiae Syriae.*

IX. *S. Petri patriarchae Hierosolymitani.*

X. Tandem *Evictio, quod haeretici omnes ieiunia sancta octo hebdomadibus constare adserant hoc modo delirantes.*

Quae quidem omnia, ex hoc ipso descripta Codice, habes loc. cit. pag. 503. feqq. ubi consulenda est Admonitio ab editore praemissa Epistolae Damasceni *de Ieiuniis*, quam modo innuimus.

VIII. pag. 105. Περὶ προορισμοῦ καὶ προγνώσεως Θεοῦ μαρτυρίαι. *De praedeterminatione & praescientia Dei auctoritates* (num. LXXXIII.) desumtae e sacris litteris, & SS. Patribus. Prima est *ex Genesi*, & inc. Εἶπεν ὁ Θεὸς, ποιήσωμεν ἄνθρωπον. Vltima *ex Epist. II. beati Paulli ad Thessalonicenses*, & def. ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ μόνον ταῦτα. Patrum nomina sunt Anastasius patriarcha Antiochenus, Andreas Cretensis ἐκ τοῦ τριῳδίου τῆς μεγάλης δευτέρας, Basilius Caesareensis ex Oratione, *quod Deus non est caussa malorum*, & ex Interpretatione in Isaiam; Constitutiones Apostolicae περὶ τῶν χειροτονουμένων ἐπισκόπων, S. Diadochus, Dionysius Areopagita ex libro de Divinis Nominibus, Epiphanius ex Ancorato, Germanus patriarcha Constantinopolitanus ἐκ τοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν κανόνος, Gregorius Nazianzenus ex Oratione εἰς τὰ θεοφάνια, & ἐκ τοῦ καθ' ἑαυτὸν βίου, Gregorius Nyssenus ex Cap. XVIII. Tractatus de Opificio Hominis, Irenaeus ἐκ τοῦ δ' ἐλέγχου, καὶ ἀνατροπῆς τοῦ ψευδωνύμου γνώσεως, Iustinus philosophus ἐκ τῆς πρὸς Ἰουδαίους, Maximus ἐκ τῶν πρὸς Θεοδόσιον, καὶ τῶν πρὸς Ἑλλάδιον ἀντιῤῥητικῶν, Synodus Neocaesariensis ex Canone IV. & Theodorus Studita ἐκ τοῦ εἰς τοὺς ἀπ' αἰώνων κεκοιμημένους τροπαρίου. Scripturae vero sanctae Libri sunt Genesis, Deuteronomium, Iesus Nave, Iudices, Regum tertius, & quartus, Psalmi, Proverbia, Iesus Sirach, Isaias, Ieremias, Ezechiel, Daniel, Oseas, Amos, Ionas, Evangelia Matthaei, Lucae & Ioannis, Actus Apostolorum, B. Paulli Apostoli Epist. ad Romanos, ad Ephesios, ad Thessalonicenses secunda, & Apocalypsis.

IX. p. 111. Γραφικαὶ ἀποδείξεις, ὅτι πάντα ἐκ Θεοῦ τὰ ἐν ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτίας. *Quod omnia quae sunt in nobis a Deo sunt, praeter peccatum, auctoritates e divinis litteris excerptae* n. XLII. Inc. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Def. imperfecte in verbis Psalmi ρκϛ'. Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς . . . . . in quibus absolvitur etiam Codex. Libri, quorum adferuntur excerpta, sunt Genesis, Exodus, Deuteronomium, Regum primus, Paralipomenon primus, Psalmi, Ieremias, Evangelia Matthaei, Lucae & Ioannis, Paulli Apostoli Epist. ad Romanos, ad Corinthios prima, ad Galatas, & ad Philippenses, Ioannis Apostoli Epistola I. Catholica, & Apostolicae Constitutiones.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XII. In calce primae paginae possessoris nomen erat appositum, sed hoc postea deleto, vestigia tantum quarumdam litterarum supersunt, quae ita lego: Τὸ βιβλίον Νεοφύτου μητροπολίτου Ἐφέσου. Constat foliis scriptis 112.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

AELIANI DE ANIMALIVM PROPRIETATE.

Adde etiam

Eunapii Vitas Sophistarum.

I. pag. 1. Continet primo hic antiquissimus Codex *Aeliani de natura animalium Libros XVII.* praevia singulis Capitum serie. Praefatio inc. Ἄνθρωπον μὲν εἶναι σοφόν. Def. καὶ τῇ φωνῇ. Liber I. cuius primum caput est περὶ τῶν ἐρωδιῶν τῶν ἐν τῇ Διομηδείᾳ νήσῳ, *de ardeis in insula Diomedeia*, inc. Καλεῖταί τις Διομήδεια νῆσος. Liber ultimus def. ἐκεῖνοι εἴσονται. In fine adpositi sunt hi versus: COD. VII.

Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα,
Οὕτω καὶ οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος.
Ὁ δὲ Χριστός μου σώσαί σε, δέσποτά μου ἅγιε,
καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιῆσαί σε μέτοχον.
Sicut peregrini laetantur videre patriam,
Ita & scribentes libri finem.
Christus autem meus salvet te, domine mi sancte, ac regni sui participem te faciat.

Concordant cum egregia Aeliani editione, quae curante Abrahamo Gronovio Londini per Gulielmum Bowyer prodiit an. MDCCXLIV. T. II. in 4. Ad hoc enim optimum exemplar adornatam fuisse coniicimus ex Praefatione, in qua ita legitur: *Duodecimus annus iam agitur, ex quo Aeliani* ποικίλην ἱστορίαν *in publicam lucem emisi. Qua opera defunctus, uti in me receperam, adcurate recensendum alterum eiusdem scriptoris opus* περὶ ζώων ἰδιότητος, *quod*

quod tibi, benevole lector, nunc sisto, animum adieci; invitatus opera, quam parens meus, in Apollinis Musarumque sacrario, Celsissimae Serenissimaeque Mediceae gentis gloriam ad seros usque posteros propagaturo, olim impendit, summo tunc temporis fruens favore optimi paris germanorum Cosmi III. Etruriam regio sceptro temperantis, & Francisci Mariae, sancta purpura ornati, atque Hispaniarum regni protectoris, utriusque regum principumque, quos proxime exactum saeculum tulit, praecipui decoris atque ornamenti. Horum igitur heroum benevolentia munitus ὁ μακαρίτης, *praeter alia scriptorum Graecorum monimenta, eiusdem Aelianei operis Codicem manu exaratum excussit; cuius ope postquam istud innumeris librariorum mendis liberaveram, meis animadversionibus illustratum atque correctum publicare decrevi = Contextum Graecum, Medicei Codicis adiumento longe emendatiorem, quam a doctissimo viro Conrado Gesnero olim editus fuerat repraesentavi*. Hunc autem esse Codicem, de quo editor loquitur, patet ex variantibus lectionibus in calce Operis subiectis, quas inde desumtas liquido deprehendimus.

II. pag. 218. Εὐναπίυ βίοι φιλοσόφων κ̔ σοφιςῶν. *Eunapii vitae Philosophorum, & Sophistarum*. Inc. Ξενοφῶν ὁ φιλόσοφος. Des. ὁμιλεῖν ἐςι κ̔ εἴη. In fine Εὐναπίυ Σαρδιανοῦ ἐγγράμματα βίων φιλοσόφων, κ̔ σοφιςῶν. Concordant quoad initium & finem cum edit. Graec. Lat. Antuerp. MDLVIII. in 8. per Christoph. Plantinum: huius tamen pretiosissimi Codicis ope multo emendatior & absolutior parari posset editio: quam quidem promiserat Fabricius Bibl. Graec. Vol. VI. p. 232. ex huius, opinor, Codicis, & aliorum variantibus concinnatam: utrum vero fidem solverit, prorsus ignoro.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XII. cum scholiis aliquot marginalibus recentioris aevi, quorum tamen pars ob recisos margines excidit. Constat foliis scriptis 256.

ΑΙΛΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

AELIANVS DE PROPRIETATE ANIMALIVM.

Adde

Isidori Pelusiotae, Libanii, Synesii, Gregorii Cyprii, Bruti, Theophylacti Simocatae, & Diogenis Epistolas; nec non Agapeti diaconi, Procli Lycii, Isaaci Argyri, Ioannis Eugenici, & aliorum Opera varia.

I. pag. 1. IN primis tredecim foliis alia manu quaedam praemittuntur COD. VIII. *historica, geographica, astronomica*, & in fine *quaedam etiam sententiose dicta*, quorum omnium initium est: Ἄλλοι κυνῶν τρέφουσιν. Finis: ἃ γὰρ ἐπιθυμεῖ ψυχὴ κ̔ πιςεύειν φιλεῖ.

II. p. 14. *Aelianus de animalium proprietate*, praevia Capitum CCXXV. tabula, ac praefatione, quae inc. Ἄνθρωπον εἶναι σοφόν. Des. καὶ τῇ φωνῇ. Primum Caput περὶ τῶν ἐρωδιῶν τῶν ἐν Διομηδείᾳ, *de ardeis in insula Diomedea*, inc. Καλεῖταί τις Διομήδεια. Vltimum περὶ σηπεδόνων, *de sepedonibus*, des. κ̔ ἔφυλοι γίνονται. Nulla est in hoc Codice librorum distinctio; capitum vero series prorsus diversa ab editione Londinensi, quam citavimus in Codice superiori. Vltimum, quod innuimus, est XVIII. Libri XV. & incidit in T. II. p. 847.

III. pag. 94. Ἀγαπητοῦ διακόνυ παραινετικὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰυςινιανὸν ὧν ἡ ἀκροςιχὶς ἥδε, Τῷ θειοτάτῳ, κ. λ. *Agapeti diaconi Capita paraenetica ad Imp. Iustinianum. quorum acrostichis haec*: Τῷ θειοτάτῳ, κ. λ. Concordant cum iis, quae habentur in Cod. VII. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 261. §. XX. ubi titulus aliquantum diversus.

IV. pag. 98. Ἐπιςολαὶ τοῦ ἁγίυ Ἰσιδώρου τοῦ Πηλυσιώτυ. *Epistolae S. Isidori Pelusiotae* num. CCCCXI. quarum series sequens est:

Isidori Pelusiotae Epistolarum CCCCXI. uti iacent in Cod. VIII. Plut. LXXXVI. recensio.

1. Anepigrapha (f. Isaiae militi.)
Inc. Τὸν μάχαις χαίροντα.
2. inscrib. Τοῖς υἱέσι Νείλου.
Τί ἀρνεῖσθε τὴν φύσιν.
3. Σερίνῳ Τριβυνιανῷ.
Μὴ λογοποίει τὰ δῶρα.
4. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ.
Ἠδύνασο ἐπικουρεῖν.
5. Ῥυφίνῳ ἐπάρχῳ πραιτωρίων.
Ἢ τὰ Πηλυσιωτῶν ἁμαρτήματα.
6. Ζηνοδότῳ.
Εἰ κ̔ Νῶε τῆς οἰκείας.
7. Μάρκῳ μοναχῷ.
Τοὺς ἀςηρίκτυς ἐ σοὶ, κ. λ.
8. Εὐβύλῳ.
Ὅτι παντάπασιν ἀκερδής.
9. Anepigrapha.
Εἰ οὔτε τῆς σὺν Χριςῷ αἰωνίυ, κ. λ.
10. Λεωνίδῃ.
Ἡ εὐλογία τοῦ πατριάρχυ.
11. Anepigrapha.
Ἀκοαί με σκληραὶ ἐξετάραξαν.
12. Θεογνώςῳ.
Εἴ τι τῆς ὕλης ἴδιον.
13. Μακαρίῳ ἐπισκόπῳ.
Καλῶς μὲν ἄγεις τοὺς νέυς.
14. Τιμοθέῳ ἀναγνώςῃ.
Καλῶς ἐρευνᾷς τὰς γραφάς.
15. Anepigrapha.
Ἡδέως ἂν ἐροίμην σε γραφικῶς.
16. Τοῖς ἐν Πηλυσίῳ μοναχοῖς.
Οὐκ ἔςιν, ἀδελφοὶ, ἀσκήσεως.
17. Ἀρσενίῳ μοναχῷ.
Εἰ πράξας ὁ Φαρισαῖος ἃ ἐκαυχήσατο.
18. Μάρωνι πρεσβυτέρῳ.
Καὶ ἀλλόκοτον εἶναί σε θηρίον.

19. Κύρῳ.
Ἡ τοῦ ἄρτυ ἔνδεια.
20. Εὐςαθίῳ.
Καταφρόνει τῶν ὄψων.
21. Anepigrapha.
Καλῶς μὲν ἤρξω τοῦ ἀνδρίζεσθαι,
22. Δωροθέῳ πρεσβ.
Εἰ τύπος ἱερεὺς τοῦ ποιμνίυ.
23. Θεογνώςῳ ἱερεῖ.
Ὁ τῷ Θεῷ ἱερεὺς ἐπειδή.
24. Διδύμῳ.
Ζύμη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
25. Anepigrapha.
Τὴν συκῆν οὐχ ἁπλῶς ὁ κύριος,
26. Anepigrapha.
Οἱ λίθοι ἄρτοι παρὰ Χριςῷ.
27. Anepigrapha.
Ὁ καλὸς Κυρήνιος αὖθις.
28. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Καλῶς τὸ ψαλμικὸν ἐμελέτησας.
29. Εὐτονίῳ διακόνῳ.
Οὐδὲν κολάκων οἶμαι ἀργαλεώτερον.
30. Πρεσβυτέρῳ τινί.
Μὴ συμπροσέςω σοι θρόνος.
31. Ἀραβιανῷ ἐπισκ.
Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τισὶ μέν.
32. Ἰσιδώρῳ διακόνῳ.
Χρὴ τοὺς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν.
33. Ζωσίμῳ ϗ Κύρῳ πρεσβ.
Τὰ παρὰ πάντων σχεδὸν ἀνθρώπων,
34. Λαμπετίῳ διακόνῳ.
Μωρία δοκεῖ τῷ ψυχικῷ ἀνθρώπῳ.
35. Χαιρήμονι διακόνῳ,
Διατῦτο ὁ περὶ τὸν Θεὸν πόθος.
36. Παύλῳ πρεσβ.
Τὺς μὲν ἀπὸ ἀρετῆς ἀρχομένυς.
37. Anepigrapha.
Ὁ που τάξις, ἐκεῖ ἀναγκαῖος ϗ ὁ ταξίαρχος.
38. Ἀφροδισίῳ πρεσβ.
Μάλα θαυμάζω, πῶς ϐ τὰ λίαν σαφῆ,
39. Κύρῳ.
Κόμπος ϗ τύφος ϗ δόξα.
40. Τιμοθέῳ ἀναγνώςῃ.
Ἡ Ζαχαρίυ κώφευσις.
41. Anepigrapha.
Ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων ἢ ἀμυνομένων
42. Anepigrapha.
Τὸν μέλλοντα διασαλεύειν.
43. Anepigrapha,
Κάλλει ϗ πλύτῳ ἐπαίρῃ.
44. Θεοπέμπτῳ μοναχῷ.
Λόγοι πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀκυόντων.
45. Ἡλίᾳ μοναχῷ.
Χαίρω ταῖς περὶ σοῦ μαρτυρίαις.
46. Εὐτονίῳ.
Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει, κ. λ.
47. Θεοδώρῳ ἀναγνώςῃ.
Ῥάβδον καρυΐνην εἶδεν Ἱερεμίας.
48. Anepigrapha.
Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
49. Εὐλαμπίῳ μοναχῷ.
Πολλαὶ προφάσεις εἰσὶ τῆς ἀποχῆς,
50. Anepigrapha.
Βίβλυς ἐκτήσω πλείςας.
51. Anepigrapha.
Εἰ λόγοις ἐτρώθης.
52. Anepigrapha.
Ἄρτος ὁ κύριος κέκληται, αὐτὸς ἑαυτόν.
53. Παύλῳ.
Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι,
54. Anepigrapha.
Ὥσπερ οἱ ναυτικοὶ βρώματι,
55. Anepigrapha.
Πολλῶν πολλοῖς ἔρως ἐγγίνεται.
56. Ἥρωνι σχολαςικῷ.
Οἱ τέχνῃ λόγων τὸ ἀληθὲς συσκιάζοντες,
57. Anepigrapha.
Πᾶσα μὲν γραφὴ πρὸς εὐσέβειαν βλέπυσα,
58. Θεοδέλῳ.
Ὁ γυμνὸς φεύξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
59. Anepigrapha.
Εἰ μὲν ὄντως τῶν βιωτικῶν.
60. Anepigrapha.
Οὐκ ἔςιν ὁπλοφορεῖν ἐν εἰρήνῃ.
61. Anepigrapha.
Τὴν μὲν τῦ νότυ βασίλισσαν.
62. Κράτωνι μοναχῷ.
Ὁ ἀσκῆσαι βυλόμενος, ϗ σωτηρίας.
63. Λυσιμάχῳ.
Πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια σήμερον ϗ αὔριον,
64. Εὐτονίῳ διακόνῳ,
Τὸν βουληθέντα εὐεργετῆσαι.
65. *Eidem*.
Ἡ κατὰ τὰς δέκα παρθένυς παραβολή,
66. Anepigrapha.
Τί ϗ εἰκῆ βιβλιοφορεῖς.
67. Σερήνῳ.
Οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων.
68. *Eidem*.
Τὸ σὺ εἶ ὁ Χριςὸς ὁ ὑὸς τοῦ Θεοῦ,
69. Προαιρεσίῳ.
Ἡ φύσις ἔχει τὴν νόμιμον μίξιν.
70. Σελεύκῳ.
Ὅτι τριπλῆ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀθέλησις, ϐ αὐτός.
71. Κυρηνίῳ.
Ὥσπερ ὁ οἶνος ὑπερκορὴς ἐγχεόμενος.
72. Λεοντίῳ ἐπισκ.
Εἰ μὲν ἀβυλήτως προήχθης.
73. Λεωνίδῃ.
Τὰ μέλλοντα λέγειν ὁ Ἰακώβ.
74. Χαιρήμονι.
Εἰ ἄπιςος τυγχάνεις ὤν.
75. Ἀβραμίῳ.
Χαῖρε παρ' ἡμῶν, Ἀβράμιε.
76. Τῷ βουλευτηρίῳ.
Ἔτι κήδεται Θεὸς Πηλυσίυ.
77. Ἑρμήνῳ.
Καλῶς τὸν κύριον τιμᾶς, ἡμῖν,
78. *Eidem*.
Ἔχει πάντα ἡ φύσις ἐν ἑαυτῇ,
79. Πέτρῳ.
Ἡ κραταιότης τῶν ἀρχῶν.
80. Anepigrapha.
Τῷ Ἐφραὶμ ἐξήνθησαν πολιαί,
81. Κυρίλλῳ.
Οὐκ ἔςι φυσικὰς ἀποδείξεις.
82. Anepigrapha.
Οὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ τῶν αἱμάτων.

83.

83. Κασσιανῷ μοναχῷ.
Α'κούω σε πεφευγέναι τὸν βίον.
84. Θεοδώρῳ σχολαςικῷ.
Ω῟γε τρόπων εὐθύτητα οἰκέτῃ μαρτυρεῖς.
85. Θεοδοσίῳ διακόνῳ.
Ω῞σπερ παρθενευέσης τῆς φύσεως.
86. Anepigrapha, una cum sequentibus usque ad 151. inclusive.
Οἱ μὲν ἅγιοι τῆς μοναχικῆς φιλοσοφίας.
87. Α῎νθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
88. Πάνυ σαφῶς διὰ τῶν ἀρχαίων.
89. Ε'ξ ὧν μετέρχῃ ἄθλων, θαυμάσιε.
90. Α῎ν οἱ χρησμοὶ οἱ θεῖοι σημαίνωσι.
91. Τὸ ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίε.
92. Η' μὲν ἱερὰ τῶν εὐαγγελίων πυκτή.
93. Ω῞σπερ ἐσωπιασμοῦ δεῖται.
94. Αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι ὡς γέγραφας.
95. Οὐδὲν ὕτω Θεῷ περισπέδαςον.
96. Σωκράτης ὁ τῶν Α'ττικῶν δογμάτων.
97. Εἰ κ) κρύπτεις τὸ ἥττημα.
98. Ο῞τε τῷ ὄρει τῆς ὑψηλῆς πολιτείας.
99. Ε῎χεις μὲν εὐφυίαν, ὡς ἔμαθον.
100. Τίς σε οὐ γράψεται ἀτοπίας.
101. Α῞λατι Ε'λισσαῖος τὰ ἱεριχῦντια.
102. Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι.
103. Ε'πειδὴ σκάνδαλον εἶπας.
104. Διατί ἔφης μετὰ τῶν τριῶν ὁσίων.
105. Εἰ δέχεται ὁ πρὸς σὲ διενεχθείς.
106. Τὰς μὲν Ε'λλήνων θεοποιΐας.
107. Τινές σέ φασιν ἱερωσύνης ἐρᾷν.
108. Το εἰρημένον ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ.
109. Ε'πιςημονικῶς τὴν θείαν γραφήν.
110. Τίς σοι ὄφελος τῆς Ι'ωάννου πρὸς τὴν ἔρημον.
111. Πολλοί σε κωμῳδοῦσιν.
112. Α'κούω σε ταῖς θείαις βίβλοις ἐμμελετᾷν.
113. Πολλῶν πολλοῖς ἔρως ἐγγίγνεται· ἀλλ' οὐ συνέρχεται ταῖς βουλαῖς. Eadem est ac 55.
114. Ο'φθαλμοὶ ἐπισκόπω τυγχάνουσιν.
115. Σκοπόν σε δέδωκα, φησὶν ἡ θεία γραφή.
116. Βραχυτελῆ οὐ μόνον τὴν ἀρχήν.
117. Α῞πτει λύχνον ὁ Θεὸς ἱερέα.
118. Διατί μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν.
119. Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον.
120. Εἰ τῆς Χριςοῦ βασιλείας ἀντιποιῇ.
121. Χρή σε τὰς ἱερὰς ἀνακτήσαντα βίβλυς.
122. Κτίζεις, ὥς φασιν, ἐκκλησίαν ἐν Πηλυσίῳ.
123. Ξένον τι κ) ἀλλόκοτον εἶναί σε. Eadem, primis verbis exceptis, cum Epist. 18.
124. Τί θαυμάζεις, ὅτι δι' ἑνὸς ἁμαρτίαν.
125. Τον λαγωὸν τὸ κατάφοβον ζῶον.
126. Τῇ λαβίδι ἔλαβεν ὁ διορατικώτατος.
127. Υ'πόθες τὴν χεῖρά σε ὑπὸ τὸν μηρόν με.
128. Οὐ χρὴ τὰς τῶν πενήτων τροφάς.
129. Η' παρέργως ποιῇ τὴν τῶν θείων.
130. Τὰ πράγματα λόγων χρήζει.
131. Η' τῆς ἀρχῆς ἐξουσία εἰ μή.
132. Υ'πεγράφη ὁ κύριος τῇ μήτρᾳ φερόμενος.
133. Πολλήν, ὡς ἀκούω, πληθύν.
134. Πολλαὶ προφάσεις εἰσὶ τῆς ἀποχῆς τῶν βρωμάτων. Eadem est ac 49.
135. Τί περισσὸν, ἢ ἀλλότριον τῆς ἡμετέρας.
136. Εἰ σκανδαλίζῃ ἐπὶ τῇ κόνει.
137. Οὐκ ἐπειδὴ προεῖπεν ὁ κύριος, ὦ θαυμάσιε.
138. Συσσατέντας τῆς παλαιότητος.
139. Λαχανοις ἡμᾶς δεξιοῦσαι.
140. Πολυδύναμον κ) πολυθρύλλητον.
141. Ο῞τι μὲν ἔφης τίς ἡ κατὰ τῦ ἁγίου.
142. Τίς σε ὐ κωμῳδήσει, τίς σε ὐκ ἐλεήσει.
143. Τὴν ἄκαρπον Ι'ουδαίων θεωρῶν.
144. Μαθεῖν θέλων ἐσήμανας.
145. Τὸ πρέπον ἑκάςῳ καιρῷ προσνέμων.
146. Ε῎οικάς μοι πάνυ βέλεσθαι.
147. Οὐκ ἀμέριμνον, ἀλλὰ κ) σφόδρα.
148. Πειρῶμαι πολλὺς τρόπυς.
149. Εἰ γαςρὸς, ὡς εἶπας, οὐχ ἥττησαι.
150. Τὸ ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον.
151. Οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον.
152. Καλλιοπίῳ πρεσβυτέρῳ.
Θαυμάζειν ἔφης, ὅπως Θεὸς, κ. λ.
153. Κράτωνι μοναχῷ.
Ο῞τι βλακεία κ) λεπτότης.
154. Ι'ωάννῃ ἐρημίτῃ.
Εἰ Χριςὸς εἰς ἔρημον ἀνήχθη.
155. Διοσκόρῳ.
Τοσῦτον χρησιμεύει πρὸς σωτηρίαν.
156. Ησαιᾳ ςρατιώτῃ.
Εἰ ὅπλων αἰχμαὶ καὶ κράνος.
157. Τιμοθέῳ ἀναγνώςῃ.
Η'μεῖς, ὦ βέλτιςε, τῆς αὐτῆς.
158. Νείλῳ μοναχῷ.
Ο῞τι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν.
159. Α'ραβιανῷ ἐπισκ.
Οἱ τὴν πορνείαν Βενιαμίν.
160. Λίνῳ ἐπισκόπῳ.
Ο'φθαλμὸν καὶ χεῖρα δεξιάν.
161. *Eidem*.
Οὐκ ἔςιν, ὦ φίλη κεφαλὴ, ἐν παραβύςῃ.
162. Α'ρσενίῳ μοναχῷ.
Η' τοῦ κυρίυ διδαχὴ ἐν τῇ προσευχῇ.
163. Ω'φελίῳ γραμματικῷ.
Σπέρματος γένος, κ) αἵματος κόμπος.
164. Μοναςρίαις.
Οὐκ οἶδε παραίτησιν ἡ φύσις.
165. Ι'σιδώρῳ ἐπισκ.
Πάσας μὲν, εἰ οἷόν τε, ὁμιλίας.
166. *Eidem*.
Τὰς ἐν ἐκκλησίᾳ φλυαρίας καταπαῦσαι.
167. Θωμᾷ μοναχῷ.
Φιλοσοφία ἀποςρέφεται θόρυβον.
168. Τοῖς Ταβεννησιώταις.
Μὴ πολλοὶ γίνεσθαι ὡς φιλόσοφοι. Mutila in fine.
169. Θεογνώςῳ μοναχῷ νεοπαγεῖ.
Καλῶς ἦψω τῆς σμινύης.
170. Τιμοθέῳ ἀναγνώςῃ.
Η' τριπλῆ τοῦ κυρίυ πρὸς Πέτρον.
171. Λεοντίῳ.
Οὐκ ἔςι τῶν τυχόντων ἐπισκοπῆς.
172. Εὐτονίῳ διακόνῳ.
Γεννήματα ἐχιδνῶν ὁ Ι'ωάννης.
173. Τιμοθέῳ ἀναγνώςῃ.
Νυνεχῶς ἐρωτῶντι ἀναγκη σοι.
174. *Eidem*.
Καινότητα δογμάτων, ὦ φιλότης.
175. Προαιρεσίῳ σχολαςικῷ.
Λόγων ἔχεις συναγωγὴν, ὡς μανθάνω.
176. Μαραθωνίῳ μοναχῷ.
Εἰ ὁ θεὸς κ) σωτὴρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσας.

177. Ζωσίμῳ πρεσβ.
Ἔλαβες ἱερωσύνην ἀνίερως, ἀνίερε.
178. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Διδάσκεις ἐπ' ἐκκλησίας τερπνῶς.
179. *Eidem*.
Ἀχρήστοις λίθοις τὸ ἐκκλησιαστικόν.
180. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Τῶν τριῶν τῆς ταφῆς ἡμερονυκτίων.
181. Ἡλίᾳ μοναχῷ.
Τί σοι κ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου.
182. Αὐσονίῳ.
Σαφὸν ἔχων ἀληθείας ἐξεύρημα.
183. Ἀθανασίῳ ἡγουμένῳ.
Τί καθ' ἑαυτῶν τὴν τοῦ κυρίου, κ. λ.
184. Ζωσίμῳ & Μάρωνι.
Ἤρκεις μὲν καὶ σὺ, ἀναιδέστατε.
185. Ἰσιδώρῳ πρεσβ.
Μὴ θαυμάσῃς τόλμαν Εὐσεβίου.
186. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Οὐκ ἀπεστάλην, φησὶν ὁ κύριος.
187. Δωροθέῳ Κόμητι.
Εἰρήνην ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ὕψους.
188. *Eidem*.
Ἡ καθαρὰ σινδὼν, ἡ ὑφαπλωμένη.
189. *Eidem*.
Θεοῦ πάθος οὐ λέγεται.
190. Γρηγορίῳ ἐπισκ.
Τὸ μὲν μῆκος αἰσχύνομαι, τὸν δὲ τύφον.
191. Ἑρμίνῳ Κόμητι.
Φρονίμους ἡμᾶς εἶναι κατὰ τὸν ὄφιν.
192. Ζωσίμῳ.
Εἰκὸς μέν σε ἀμαθαίνοντα.
193. Παχωμίῳ μοναχῷ.
Ἡ τοῦ Θεοῦ βασιλεία, ἡ μοναχική ἐστι.
194. Anepigrapha.
Οὐκ οἶδε κόρος ἀγρυπνεῖν.
195. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Αἱ ἀκρίδες, ἃς Ἰωάννης ἐτρέφετο.
196. Στρατηγίῳ Δουκί.
Ἔχεις μὲν ψυχικὴν ἀρχικήν.
197. Ζωσίμῳ.
Εἰ βασιλεία σε οὐ προτρέπεται.
198. *Eidem*.
Εἰ κ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος.
199. Ἑρμίνῳ Κόμητι.
Ὅσον αὐτὸς ἄπληστος εἶ.
200. Νείλῳ μοναχῷ.
Τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν.
201. Κυθηρίῳ Σαβελλιανῷ.
Οὐκ ἔστιν, ὡς ἔγραψας, ἰδεῖν.
202. Θέωνι μοναχῷ.
Οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι.
203. Ζωσίμῳ.
Ταπεινὲ Ζώσιμε, ἐσχάτη ὥρα ἐστί.
204. Ἀδαμαντίῳ.
Εἴτε τῷ Ἰουδαίῳ τῷ πρὸς σέ.
205. Ἥρωνι σχολαστικῷ.
Κατέλαβέ τις τὴν ἐσχατιάν.
206. Θαλελαίῳ.
Καλῶς καὶ νουνεχῶς προσέχεις.
207. Ἀθανασίῳ.
Τί τὴν στενὴν ἑλόμενος.
208. Μάρωνι.
Εἰ καὶ τὴν ἱερωσύνην παραδρομῇ.
209. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Παραζηλῶν ὁ κύριος τὸν ἀχάριστον.
210. Θεοφίλῳ ναυκλήρῳ.
Εἰ τῆς ἡμετέρας ὑπάρχεις ἀγέλης.
211. Εὐσταθίῳ.
Ἐγὼ μὲν τὴν βίβλον, ἣν ἐζήτησας.
212. Ἀρχιδιακόνῳ.
Εἰ τῷ Χριστοῦ διακονεῖς θυσιαστηρίῳ.
213. Κρίσπῳ Καππαδόκῃ.
Σκαιόν σέ τινές φασι.
214. Λεοντίῳ ἐπισκ.
Μηδὲν ἐμποδὼν τῷ τοῦ κυρίου εὐαγγελίῳ.
215. Ταρασίῳ Ἰσαύρῳ.
Κρείττονά σε πάντες τοῦ γένους.
216. Θωμᾷ Κόμητι.
Καὶ γράφεις λαμπρῶς.
217. Ἱέρακι.
Οὐκ ἀρκεῖ μόνη ἡ βρῶσις.
218. Κύρῳ.
Σοφιστεύεις ὄντως κ γράφων.
219. Μαρτυρίῳ.
Ὑπερηφάνοις Θεὸς ἀντιτάσσεται.
220. Αὐσονίῳ ἐπισκ.
Πολλοὶ μὲν ἀρχὰς ἐξ ἀρχῶν.
221. Ζωΐλῳ πρεσβ.
Ἐπειδὴ ἄμπελον ὁ κύριος ἑαυτόν.
222. *Eidem*.
Τὴν τοῦ θείου πνεύματος ἐπιφοίτησιν.
223. Χαιρήμονι.
Φασί σέ τινες πάντα μέν.
224. Ἀρχοντίῳ.
Χάσμα μέγα ἐστηρίχθαι.
225. Κυρηνίῳ τῷ ἡγεμόνι.
Χάρτην ἡμῖν οἱ πολῖται πεπόμφασι.
226. *Eidem*.
Καὶ τὰ μέτρα ἑαυτῶν ἐπιστάμεθα.
227. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Νῦν πονήρως πράττει τὰ Πηλουσιωτῶν.
228. Λυκαίνῃ.
Εἰ τῇ χηρείᾳ ἐγκαρτερεῖς.
229. Θεοφρονίῳ.
Οὐ ῥημάτων ἀπαγγελία.
230. Ὠρίωνι μοναχῷ.
Οὐκ ἀπονοίας ἐστὶν, ὦ φιλολογώτατε.
231. Ἡρακλείδῃ ἐπισκ.
Ὁ τὸν πολύτιμον μαργαρίτην ζητήσας.
232. *Eidem*.
Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν.
233. Ζωσίμῳ.
Εἰ τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ.
234. Σερήνῳ Τριβούνῳ.
Εἰ κ Θεῷ ὑπόδικοι, ὡς ἔφης.
235. Ἀσκληπίῳ.
Εἰ οὐρανὸς, ὡς βιβλίον εἱλίσσεται.
236. Σερήνῳ.
Καλὸν μὲν τὸ τιμᾶν τοὺς μάρτυρας.
237. Παλλαδίῳ.
Ὁ παῖς ὁ πεφευγώς σε.
238. Καλλιοπίῳ.
Ἡμεῖς τὰς πόλεις, ὡς θορυβώδεις.
239. Λαμπετίῳ.
Τῆς πτέρνης Ἠσαῦ ὁ Ἰακώβ.
240. *Eidem*.
Ὀξέως ἐπιβάλλεις τοῖς ἐνθυμήμασι.

241. Ω'ρίωνι.
Πόθεν, ἔφης, οἱ πονηροὶ λογισμοί.
242. *Eidem*.
Θέλεις ἀπελθόντες συλλέξωμεν τὰ ζιζάνια.
243. Σερήνῳ.
Οὐκ ἔςιν ἀδίκυ κρίσεως.
244. *Eidem*.
Ε'πειδὴ ἄριςά σοι εἶπας,
245. Διδύμῳ.
Κόκκῳ σινάπεως τὴν οὐράνιον.
246. Η῞ρωνι διακόνῳ.
Η' τῶν προφητῶν ῥημάτων διάνοια.
247. Διδύμῳ.
Ω῞σπερ ἡ ῥιπτομένη ἐν θαλάσσῃ.
248. *Eidem*.
Τὰ καλὰ συνάγεται εἰς ἄγγη.
249. Εὐτονίῳ.
Ο' ςατὴρ, ὃν ὁ Πέτρος.
250. Μαρτυρίῳ.
Οὐχ ἡλικίας ὑποςροφήν.
251. Δονάτῳ.
Μὴ τὴν ἔννομον ἀρχήν.
252. Χριςοδύλῳ.
Τῆς τελευταίας τῶν χρόνων.
253. *Eidem*.
Οὐαὶ ταῖς ἐν γαςρὶ ἐχύσαις.
254. Anepigrapha.
Ε῎χεις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὧν σπείρεις.
255. Anepigrapha.
Ε῎σχες μὲν δεσμὸν τὴν συνάφειαν.
256. Anepigrapha.
Οὐ σαυτόν ἐςιν, ὦ οὗτος, τὸ δογματίζειν.
257. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Ω'ς φιλοκόσμῳ εὐπρέπεια ἱματίων.
258. Ζήνωνι πρεσβ.
Ε'δεξάμεθα τὸ ἱμάτιον.
259. *Eidem*.
Εἰ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχύσῃ.
260. Anepigrapha.
Τοῦ θεσπεσίυ Δανιὴλ ἡ περιβόητος.
261. Νείλῳ.
Ο'πτὰ πυρὶ τὰ κρέα τοῦ ἀμνοῦ.
262. Ι'σιδώρῳ πρεσβ.
Τὸ κρίνεσθαι ζῶντας κ̀ νεκρύς.
263. Κυντιανῷ μοναχῷ.
Ε'μοὶ κατὰ γνώμην προὐχώρει.
264. Συμπλικίῳ.
Συγχαίρομεν τῇ πόλει.
265. Φλωρεντίῳ.
Οὐ καλῶς τὰς Α'θήνας θαυμάζεις.
266. Κόμητι.
Κοινωνία κέκληται ἡ τῶν θείων, κ. λ.
267. Ε'τέρῳ Κόμητι.
Γέγραφας δηλωθῆναί σοι.
268. *Eidem*.
Ε'πειδὴ ἀπόδειξιν τῆς ἀποκρίσεως.
269. Καρκηλίῳ.
Ταῖς παντόλμοις κ̀ θρασέσι γνώμαις.
270. Συνεσίῳ ἐπισκ.
Καλὸν μὲν τὸ πρὸ κινδύνων ἐξῶσθαι.
271. Α'ναςασίῳ.
Ο῞τι βδελύσσεται Χριςὸς τὺς ἄνδρας.
272. Η'ρωδιανῷ.
Α'γνοεῖς μὲν τὴν ἀνταπόδοσιν.
273. Σερήνῳ.
Πύλας ᾅδυ ὁ θεῖος λόγος.
274. Α'λφειῷ πρεσβ.
Η' ἐν τῷ ὄρει μεταμόρφωσις.
275. Κυρηνίῳ.
Εἰ τῶν κακῶν αἴτιόν ἐςι.
276. Συνεσίῳ.
Ο῝ βύλει μαθεῖν σύντομόν ἐςι.
277. Ε'ρμίνῳ Κόμητι.
Εἰ καί σοι ἀνήκοος ἦν.
278. *Eidem*.
Οὐδὲν ὀνίνησι νηςεία.
279. *Eidem*.
Η' χρῆσις τῶν χειρόνων.
280. *Eidem*.
Α'ρείῳ κ̀ Εὐνομίῳ οὐ γέγονε.
281. *Eidem*.
Α῎λλη δυσεξάγγελτος χάρυβδις.
282. Anepigrapha cum reliquis uſque ad 349. incluſive.
Α'νατολὴν ἔχων ὄνομα Θεός.
283. Ποτήριον πτώσεως κ̀ κόνδυ θυμοῦ.
284. Η' ἀχάριςος ἡμῶν κ̀ φαύλη.
285. Η' χλαῖνα τῆς χλεύης.
286. Η' τῶν ἁγίων ὁδὸς ἐν τῷ ναῷ.
287. Δριμέως ζητεῖς τὰ νοήματα.
288. Τίνος χάριν, ἔφης, τὰ ἄψυχα.
289. Οἱ δύο λῃςαὶ τὺς δύο ὑπέγραφον.
290. Τὸ μέσον τῶν λῃςῶν ἀνασχέσθαι.
291. Α'νατέλλοντος φωτὸς ὁ ὄρθρος ὑποχωρεῖ.
292. Τὺς τῶν μοναχῶν νεοπαγεῖς.
293. Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεῦγε βλασφημίαν.
294. Βαρὺν ὑπῆλθες ζυγόν.
295. Πάντα καλῶς ὁ χρηςὸς διαθείς.
296. Πρόσφορον κ̀ ἁρμοδίαν σοι.
297. Κοινὸς μὲν ἁπάντων ὁ ἐχθρός.
298. Εἰ τῷ ὕψει τοῦ σώματος.
299. Η῟ν αὐτός μοι πεῦσιν προσήγαγες.
300. Αὐτὸς μὲν ἠρώτησας, ποίαν.
301. Αὐτῷ ᾧ νομίζεις ἐλαττώματι.
302. Εἰ κ̀ ἀλόγιςος εἶ κ̀ ἀνάγωγος.
303. Ε῎ξεςί σοι συνιδεῖν, ἄριςε.
304. Η' φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε. ὕτε ἀνεπίδεκτός ἐςι κακῦ.
305. Ε'κεῖνο ὃ γέγραφας, κ̀ ὁ πρῶτος.
306. Μεγαλυνῶ τὸν κύριον ἐν αἰνέσει.
307. Καλὰ λαμβάνει τροφεῖα.
308. Η' πλείων πόσις μᾶλλον ὑπάρχει.
309. Η' ἄσκησις, ὦ φιλότης, πασῶν.
310. Τοσύτων κακῶν ἐςιν ἡ μέθη αἰτία.
311. Ω'ς μνησίκακόν σε πολλοὶ κωμῳδῦσιν.
312. Οἱ ἀλλόφυλοι ἐκ Καππαδοκῶν.
313. Ε'πειδὴ χῶρον ἡμῖν εὐζωΐας.
314. Ε'κ τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων.
315. Εἰ ἐκ τῦ μὴ ὄντος δυνατὸς ὁ Θεός.
316. Ε'πειδὴ κ̀ τὸ συνημμένον τῷ προτέρῳ.
317. Τὸ πρᾷον κ̀ ἥμερον, κ̀ περιβολῆς.
318. Α῎νθρωπος κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος.
319. Ο' μετὰ Ι'ησῦ ἀναςρεφόμενος.
320. Οἴνῳ τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα.
321. Εἰ τῶν πολεμίων βύλει κρατεῖν.
322. Ο῞ρον τῇ φύσει ὁ πλάςης ἐνέθηκε.
323. Τί σοβεῖς τὴν πόλιν ἀλαζών.

324. Ε'Φώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν.
325. Εἰ Θεοῦ ἐξηρτήμεθα.
326. Βῶνος οὗτος ὁ διδοὺς σοι τὰ γράμματα.
327. Η' ῥάβδος σε καὶ ἡ βακτηρία σε.
328. Ο'ρος ἔσω σοι φιλοσοφίας.
329. Η' φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε, ἔτ' ἀνεπίδεκτός ἐςι κακῶν. Diversa est a 304. & longior.
330. Καὶ γράφοντα πολλάκις αἰσχύνομαι.
331. Ο' ἀναγαγῶν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα.
332. Προσπάθεια μὲν οὐκ ὀξυδορκεῖ.
333 Εἰ μὲν αὐτὸς λαμβάνῃ καιροῦ.
334. Η' εὐαγγελικὴ συκῆ ἡ ἐνανθρωπότης.
335. Μὴ ὕβριζε τὴν θείαν λειτουργίαν.
336. Ω'σπερ διὰ τῆς τεκνογονίας.
337. Μοναχός τις πρὸς τὴν ἡμετέραν.
338. Α'κριβῶς ἐπιςάμενος, ὅτι ὁ κόρος.
339. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας.
340. Ω'σπερ οὐκ ἀσφαλὲς μετα μαχίμε.
341. Πολλαὶ μὲν μαρτυρίαι γραφικαί.
342. Χρή σε, θαυμάσιε, ἄτρεπτον μὲν ἀεί.
343. Νόμος φιλοσοφίας ἀσφαλῦς.
344. Παῦσαι λοιπὸν Ι'ωάννης τῆς παντολμίας.
345. Οἰκίσκοις, ὡς ἔγνων, ἐπέρχῃ μοναχῶν.
346. Τοσῦτον βλασφημίας κραυγή.
347. Τινές σε γλῶτταν ἔχειν ἀκρατῆ.
348. Τὴν αἰτίαν τῆς παραβάσεως.
349. Α'γχίνους ὢν καὶ συνετὸς ἐρευνῶν.
350. Εὐςαθίῳ πρεσβ.
Α'ρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία.
351. Ζωσίμῳ πρεσβ.
Κρίνειν τά τε τῶν ὕβρεων.
352. Ε'ρμίνῳ Κόμητι.
Τὸ κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ.
353. Anepigrapha.
Οὐδὲ ὁ Παῦλος ὁ τῶν ὐρανίων.
354. Anepigrapha.
Τὸ ἄχρις ἀπὶυ φόρυ.
355. Ναυατιανῷ.
Φλήναφλον συνείρας ἀπολογύμενος.
356. *Eidem*.
Εἰ μὲν ἔχεις ὕτω προγνώσεως.
357. Anepigrapha cum quatuor sequentibus.
Αἱ ἀμετάδοτοι γνῶμαι.
358. Α'σφαλῶς τὰ εὐαγγελικὰ περιδέδεξαι.
359. Ταπεινοφρόνει μᾶλλον, καὶ μὴ ταπεινολόγει.
360. Λανθάνει σε μᾶλλον ἐθέλοντα.
361. Τὴν μὲν τῶν ἁμαρτημάτων διόρθωσιν,
362. Εὐςαθίῳ.
Πολλὴ κᾀμοί ἐςι, βέλτιςε, κολακείας.
363. Κέλσῳ.
Ω'σπερ τὰ ἔρια πρὸς παραδοχήν.
364. Ζωσίμῳ πρεσβ. καὶ ἑτέροις.
Εἰ μήτε τῆς θείας παιδείας.
365. Σιλβανῷ.
Τοῦτο καὶ Ι'υδαῖοι πάλαι.
366. *Eidem*.
Εἰ ἀληθῶς βύλει Θεῷ δωροφορεῖν,
367. Λαμπετίῳ.
Εἰ μὴ ἀνέγνως τῶν ἀχυρμιῶν.
368. Anepigrapha cum sequentibus tribus.
Τί σοι καὶ τῷ γένει τῷ θηροτρόφῳ.
369. Α'νάξια μὲν, ὡς ἔφης, τῶν πάλαι ἁγίων.
370. Τὸ οὐ δύναται ὁ ὑὸς ποιεῖν.
371. Οὐκ ἔςιν ἐναντίον τῷ θείῳ νόμῳ.
372. Σελεύκῳ.
Τρὶς τὸν κυριον ἀρνησάμενος.
373. *Eidem*.
Τὸ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι.
374. *Eidem*.
Ο'τι τριπλῆ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀθέτησις, δῆλον.
375. Anepigrapha.
Μηδέν σε ταραττέτω τῆς Ε'λισάβητ.
376. Anepigrapha.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.
377. Λεωνίδῃ.
Εἰ δὲ γραφικὴν μαρτυρίαν ζητεῖς.
378. *a*. Anepigrapha.
Εἰ μήτε τῆς αἰδῦς τῆς φύσεως.
378. *b*. Anepigrapha.
Ω'σπερ λεαίνῃ συννέμεσθαι πρόβατον.
379. Κυρίλλῳ.
Φοβεῖ μετὰ τῆς θείας γραφῆς ὑποδείγματα.
380. Πανσοφίῳ.
Εἰ προΐσχεται ὁ τῆς Μαρκίωνος.
381. Παλλαδίῳ ὑποδιακόνῳ.
Εἰ πύλαι ᾅδυ τῆς ἀμωμήτυ.
382. Ω'ρίωνι μοναχῷ.
Η' κόλαξ κομπαγωγία.
383. Κύρῳ.
Εἰ λυπεῖ ἡ πενία, ἐξυδένωται.
384. Ο'λυμπίῳ Κόμητι.
Τῷ ὑπερφυεῖ καὶ ἀνεκλαλήτῳ.
385. *Eidem*.
Τὸ ἐν τῇ θείᾳ πυκτῇ περὶ τῦ ἀςέρος.
386. Anepigrapha.
Εἰ μὲν τῆς θείας τυγχάνεις ἀγέλης.
387. Κλεοβέλῳ Κομητι.
Η' τῶν ἁμαρτημάτων ἐπίτασις.
388. Μάρωνι.
Κάλλιςον μὲν τὸ μὴ ἁμαρτεῖν.
389. *Eidem*.
Εἰ μὲν ἐνεποίυν ὑμῖν ἁμαρτήματα. Est tantum fragmentum brevissimum.
390. Δομεςίῳ ἰατρῷ.
Τέχνην ἀπαγγέλλῃ φιλόσοφον.
391. Δοσιθέῳ ἀρχιμανδρίτῃ.
Αἱ τῶν βρωμάτων διακονίαι.
392. Κυρίλλῳ.
Η' τοῦ πρώτυ θαύματος ποίησις.
393. Ε'κδικίῳ.
Οἱ βόες μὴ κημούμενοι προθυμότερον,
394. Αὐσονίῳ κορρίκτωρι.
Χαλκῇ μὲν εἰκόνι βασιλεύς.
395. Θεοδώρῳ σχολαςικῷ.
Τὸν ἀβραμιαῖον ἀβραάμιον.
396. Ζακχαίῳ.
Εἰ θαύματα ἦν τὰ θρυλλόμενα.
397. *Eidem*.
Καινοῖς τινες λόγοις τὺς ἀνθρώπυς.
398. Κανδίδῳ.
Σῖτόν τις γεωργήσας κατέκλεισε.
399. Παλλαδίῳ διακόνῳ.
Τὸ ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν.
400. Ε'βραίῳ Βενιαμίν.
Καινὴν δὲ ξένην τὴν τῆς ἐκκλησίας,

401.

401. Θαυμασίῳ.
Ἐμοὶ τὴν μετρίαν εἴδησιν.
402. Ἰσιδώρῳ διακόνῳ.
Καὶ ζωγράφοι καὶ ὑφάνται.
403. Θεοδοσίῳ διακόνῳ.
Τὸν λίθον τοῦ μνήματος μετὰ τὴν ἀνάστασιν.
404. Παλλαδίῳ ὑποδιακόνῳ.
Ὁ θέλων ὑπὲρ Ἰσραηλιτῶν γενέσθαι.
405. Ἀθανασίῳ.
Καλὴ μὲν καὶ ἐπαινετὴ ἡ μετάνοια.
406. Λεοντίῳ διακόνῳ.
Τὰ ὑπερφυῆ καὶ θεῖα παιδεύματα.
407. Λεοντίῳ ἐπισκ.
Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος.
408. Συρηνίῳ.
Ἔχεις πλοῦτον δικαίως, συνέχεις δέ.
409. Νικάνορι σχολαστικῷ.
Οἱ λόγοι τῶν ἠθῶν εἰσιν ἡγεμόνες.
410. Σερήνῳ Τριβούνῳ.
Οὐδὲν τῶν ἀποστολικῶν νόμων.
411. Παλλαδίῳ διακόνῳ.
Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου.

Earumdem Isidori Pelusiotae Epistolarum series ordine alphabetico digesta.

V. pag. 129. *b.* Ἐπιςολαὶ Λιβανίȣ σοφιςȣ̃. *Epiſtolae Libanii Sophiſtae* n. CCCXII. ſcholiis aliquot marginalibus adſperſae. Prima inſcribitur Κλεάρχῳ, & inc. Ἔμελλον γράφων. Vltima anepigrapha inc. Ἐμοὶ σὺ δοκεῖς ὑπὸ τῆς σῆς ἀδελφῆς, κ. λ. Deſ. φύσις τε δυναμένη. Harum Epiſtolarum uberiorem notitiam dare ſuperſedemus, eo quod collatae iam fuerint in editione Amſtelodamenſi, curante Io. Chriſtophoro Wolfio, anni MDCCXXXVIII. folio, ubi haec in Praefatione ad Lectorem de hoc Codice traduntur: *Codex Mediceus in 4. Plut. LXXXVI. num. VIII. chartaceus, manu recente, & ad nauſeam turpi, ſcriptus, epiſtolas habet CCCXII. Characteres, & verſus adeo comprimuntur, ut vel lynceos oculos unius paginae lectio hebetes reddere poſſit. Sibi ſcilicet, non aliis Graeculus, quiſquis fuerit, ſcripſiſſe id omne videtur.*

VI. pag. 192. *b.* Συνεσίȣ Κυρηναίȣ ἐπισκόπȣ Πτολεμαΐδος ἐπιςολαί. *Syneſii Cyrenaei Epiſcopi Ptolemaidos Epiſtolae* n. CLVI. uberrimis ſcholiis in margine, & gloſſis interlinearibus refertae. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγώ. Vltima Τῇ φιλοσόφῳ, inc. Τῆτες ἐξήνεγκα. Deſ. Πεντάπολις ὤνατο. Habentur omnes in edit. Pariſ. Gr. Lat. anni MDCXXXIII. fol. alias citata, licet ordine diverſo: ultima enim in Codice, eſt CLIII. in edit.

VII. pag. 233. *b.* Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον. *Paroemiae, ſeu proverbia iuxta alphabetum.* Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος ȣ̓δὲν ἔσπασεν, ἐπὶ τῶν ἁλιευτῶν τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων εἴρηται. Deſ. Ὡς ἔρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βȣ́λομαι, ἐπὶ τῶν τȣ̀ς φίλȣς τȣ̀ς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετȣ́ντων. Editae ſunt in calce Michaëlis Apoſtolii Paroemiarum Lugduni Batavor. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4. quibus titulus praeit: Παροιμίαι συλλεγεῖσαι παρὰ τȣ̃ ἁγιωτάτȣ πατριάρχȣ κυροῦ Γρηγορίȣ τȣ̃ Κυπρίȣ κατὰ ἀλφάβητον. Sed in Codice ſunt uberiores.

VIII. pag. 237. *b.* Ἐκ τῶν τȣ̃ Πλάτωνος παροιμίαι. *Proverbia ex Platonis Operibus* excerpta. Inc. Οὐ μὴ χαμαὶ πέσῃ, ἐπὶ τῶν διακενῆς ȣ̓δὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. Deſ. φαῦλον γὰρ οἱ πλεῖςοι τὸ κακὸν ἀκȣ́ȣσιν. Hoc initium habes etiam in Cod. XXIX. Plut. LVIII. Catalogi Tom. II. pag. 472. §. IV. Non adſunt in citata Michaëlis Apoſtolii collectione.

IX. pag. 239. *b.* Ἐπιςολαὶ Γρηγορίȣ πατριάρχου. *Epiſtolae Gregorii Cyprii Patriarchae Conſtantinopolitani* n. LXIII. quarum, utpote ineditarum, inſcriptiones & initia, ut iacent in Codice, adferenda duximus. Ita igitur habent:

1. inſcrib. Τῷ Σαπωνοπȣ́λῳ.
Inc. Ἐπαινῶ καί σε τῆς ἐπιςολῆς.
2. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τί τȣ̃τος ἐπέςης.
3. *Ad eumdem.*
Οἶδα ϗ τὴν ἐμαυτȣ̃ περὶ λόγȣς ἀσθένειαν.
4. Τῷ Χατζύκῃ Ἀθανασίῳ.
Τιμιώτατε, πολλάκις ᾔτησας.

5. Τῷ

5. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Πολλὰ ἐγκαυχᾷ, ὀλίγα δὲ ὡς ἔσχης λέγεις.
6. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Τὰ τοῦ Πέρσου παιδία.
7. Τῷ Λογοθέτῃ τοῦ γενικοῦ.
Ὁ μὲν κανὼν τοῦ μάρτυρος.
8. Τῷ Θεογνώςῳ.
Στομάχου κατάψυξις.
9. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τοῦδε.
10. Τῷ Ξιφιλίνῳ.
Τὸ μὲν βιβλίον ἰδοὺ σοι εἰς χεῖρας.
11. Τῷ Λογοθέτῃ.
Ἄλλων μὲν λόγους ἡγούμην.
12. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Ἐμὸν πάθος κάλει σὺ, κ. λ.
13. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ὡρμημένον με τὴν χθές.
14. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Ὁ δεῖνα ἡμέτερος θυγάτριον, κ. λ.
15. Τῷ Θεογνώςῳ.
Λευκὸς μὲν ὁ σὸς οἶνος.
16. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Πρὸς ἄλλον μὲν καὶ δὶς, κ. λ.
17. Τῷ Παχυμέρῃ.
Δέσποτά μου σοφώτατε, ἀνέγνων τὸν λόγον.
18. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Πάντες σε πλὴν ὀλίγων οἴονται.
19. *Eidem*.
Ἦν ὅτε λέγων οὐδὲν λέγειν.
20. *Eidem*.
Εἰ μὲν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν.
21. *Eidem*.
Ὡς ἡδὺς, ὦ λῷςε, εἰς τὸ ἐπὶ θέρος.
22. *Eidem*.
Δι' ἡμᾶς οὐχ ἥκεις.
23. *Eidem*.
Εἰ τοῖς πόθῳ κάμνουσιν.
24. Τῷ Ἀκροπολίτῃ.
Χάρτης οὐκ ἔςι μοι.
25. Τῷ Θεογνώςῳ.
Χαλεπὸν ἡμῖν ἁπανταχόθεν.
26. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τετράμηνον ὅλον ἀποδημῶν.
27. Τῷ Βέσκῳ (1) Δημητρίῳ.
Ἐνέτυχον, ἀδελφὲ ποθεινότατε.
28. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Μάνθανε, ὡς ὁ νεανίσκος οὗτος.
29. Τῷ Θεογνώςῳ.
Τά τε χρειωδέςερα.
30. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Ἄρτι πρώτως ἡμᾶς.
31. Τῷ Αὐτοκράτορι.
Κράτιςε θεοςεφὲς ἅγιε βασιλεῦ, νίκας, κ. λ.
32. Τῷ μοναχῷ Γασίτῃ.
Ὅς σοι τὴν ἐπιςολὴν ἐγχειρίζει.
33. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τί μὲν τοῖς ἄλλοις διεληλυθόσι.
34. Τοῦ Μουζάλωνος πρὸς αὐτόν.
Ἐγὼ δὲ ᾐσχυνόμην.
35. Τῷ Μουζάλωνι.
Οὔτε ἐπαινεῖν κρίνω τὸν λόγον.
36. Τῷ μοναχῷ Γασίτῃ.
Ὁ ἐμὸς καὶ σὸς Κλήμης.
37. Τῷ Πριηνῆς.
Ὁ ποτὲ μὲν δεσπότης.
38. Τῷ μοναχῷ Γρηγορίῳ.
Ἀδελφὲ τιμιωτατε, εἰδέναι σε χρή.
39. Τῷ Πριήνης.
Ἐμος ὁ παρεςὼς σοι.
40. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Φασί τινες λόγον.
41. Τῷ μοναχῷ Γασίτῃ.
Ἡδέως μὲν τοὺς ἰχθῦς εἴδομεν.
42. Τῷ Σκουταριώτῃ.
Τὴν βίβλον τῶν προφητῶν.
43. Τῷ Σταυρακίῳ.
Εὔχομαι ὑγιαίνειν σε, ἀδελφέ.
44. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ, καὶ τῷ Χέμνῳ.
Κακόπαιδας μὲν οἶδα.
45. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Καιρὸς, ὅτε τῆς πολυθρυλλήτου, κ. λ.
46. Τῷ Χέμνῳ.
Ὅτε συνταξόμενος ἧκες.
47. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ὡρμημένον με γράφειν πρὸς σέ.
48. *Eidem*.
Ἀντ' οὐδενὸς ἄλλου τῇ σῇ φιλίᾳ.
49. *Eidem*.
Καὶ πρώην μὲν ὁ Γεώργιος.
50. Τῷ Σκουταριώτῃ.
Ἐβουλόμην μὲν λέγειν ἐν προοιμίοις.
51. Τῷ Πεδιασίμῳ.
Καὶ φιλίαν οἶδα τιμᾶν ἐγώ.
52. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Λόγος τὸν σοφώτατον Λογοθέτην.
53. *Eidem*.
Ἐγκαλεῖν οὐδέν σοι βούλομαι.
54. *Eidem*.
Εἴθε μηδὲ τὴν ἀρχήν.
55. Τῷ Ἀκροπολίτῃ.
Πολλὰ ἔσχον ἐγὼ πικρανθείς.
56. *Eidem*.
Οὐ μέμφομαί σου τὴν περὶ ἐπιςολὰς προθυμίαν.
57. *Eidem*.
Ἐμεμψάμην, ὁμολογῶ.
58. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ἴσως ζητεῖς τινα καιρόν.
59. *Eidem*.
Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν.
60. Anepigrapha.
Ἔλαφοι καὶ ταῦροι.
61. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ἀνὴρ ἐκεῖνος γράμματα ἔδοξε.
62. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Εὔχομαι εἰς Θεὸν, ἵνα, κ. λ.
63. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ὑγιαίνειν σε καὶ ψυχὴν, καὶ σῶμα.

Earumdem Gregorii Cyprii Epiſtolarum initia ordine alphabetico digeſta.

Ἀδελφὲ τιμιώτατε, εἰδέναι σε χρή. 38.
Ἄλλων μὲν λόγους ἡγούμην. 11.
Ἀνὴρ ἐκεῖνος γράμματα ἔδοξε. 61.
Ἀντ' οὐδενὸς ἄλλου τῇ σῇ φιλίᾳ. 48.
Ἄρτι πρώτως ἡμᾶς. 30.
Δέσποτά μου σοφώτατε, ἀνέγνων τὸν λόγον. 17.
Δι' ἡμᾶς οὐχ ἥκεις. 22.

Ἐβου-

(1) Fabric. in not. ad Allatii Diatrib. de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. p. 809. vocat *Benseo*.

Ἐβυλόμεν μὲν λέγειν ἐν προοιμίοις. 50.
Ἐγκαλεῖν οὐδέν σοι βύλομαι. 53.
Ἐγὼ δὲ ᾐσχυνόμην. 34.
Εἴθε μηδὲ τὴν ἀρχήν. 54.
Εἰ μὲν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν. 20.
Εἰ τοῖς πόθῳ κάμνυσιν. 23.
Ἔλαφοι καὶ ταῦροι. 60.
Ἐμεμψάμην, ὁμολογῶ. 57.
Ἐμὸν πάθος κάλει σύ. 12.
Ἐμὸς ὁ παρεςὼς σοι. 39.
Ἐνέτυχον, ἀδελφὲ ποθεινότατε. 27.
Ἐπαινῶ καί σε τῆς ἐπιςολῆς. 1.
Εὔχομαι εἰς Θεὸν, ἵνα, κ. λ. 62.
Εὔχομαι ὑγιαίνειν σε, ἀδελφέ. 43.
Ἡδέως μὲν τὺς ἰχθῦς εἴδομεν. 41.
Ἦν ὅτε λέγων οὐδὲν λέγειν. 19.
Ἴσως ζητεῖς τινα καιρόν. 58.
Καὶ πρώην μὲν ὁ Γεώργιος. 49.
Καιρὸς, ὅτε τῆς πολυθρυλλήτυ. 35.
Καὶ Φιλίαν οἶδα τιμᾷν ἐγώ. 51.
Κακόπαιδας μὲν οἶδα. 44.
Κράτιςε θεοσεφὲς ἅγιε βασιλεῦ, νίκας. 31.
Λευκὸς μὲν ὁ σὸς οἶνος. 15.
Λόγος τὸν σοφώτατον Λογοθέτην. 52.
Μάνθανε, ὡς ὁ νεανίσκος ἔτος. 28.
Ὁ δεῖνα ἡμέτερος θυγάτριον. 14.
Ὁ ἐμὸς καὶ σὸς Κλήμης. 36.
Οἶδα καὶ τὴν ἐμαυτῦ περὶ λόγυς, κ. λ. 3.
Ὁ μὲν κανὼν τοῦ μάρτυρος. 7.
Ὁ ποτὲ μὲν δεσπότης. 37.
Ὅς σοι τὴν ἐπιςολὴν ἐγχειρίζει. 32.
Ο τε συνταξόμενος ἧκες. 46.
Οὐ μέμφομαί σου τὴν περὶ ἐπιςολὰς, κ. λ. 56.
Οὔτε ἐπαινεῖν κρίνω τὸν λόγον. 35.
Πάντες σε πλὴν ὀλίγων οἴονται. 18.
Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τῦδε. 9.
Πολλὰ ἐγκαυχᾷ, ὀλίγα δέ. 5.
Πολλὰ ἔσχον ἐγὼ πικρανθείς. 55.
Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. 59.
Πρὸς ἄλλον μὲν καὶ δίς. 16.
Στομάχυ κατάψυξις. 8.
Τά τε χρειωδέςερα. 29.
Τὰ τοῦ Πέρσυ παιδία. 6.
Τετράμηνον ὅλον ἀποδημῶν. 26.
Τὴν βίβλον τῶν προφητῶν. 42.
Τί μὲν τοῖς ἄλλοις διεληλυθόσι. 33.
Τιμιώτατε, πολλάκις ᾔτησας. 4.
Τί τῦτος ἐπέςης. 2.
Τὸ μὲν βιβλίον ἰδὺ σοι εἰς χεῖρας. 10.
Ὑγιαίνειν σε καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα. 63.
Φασί τινες λόγον. 40.
Χαλεπὸν ἡμῖν ἁπανταχόθεν. 25.
Χάρτης ὐκ ἔςι μοι. 24.
Ὡρμημένον με γράφειν πρὸς σέ. 47.
Ὡρμημένον με τὴν χθές. 13
Ὡς ἡδὺς, ὦ λῶςε, εἰς τὸ ἐπὶ θέρος. 21.

X. pag. 250. Ἀποφθέγματα τῶν σοφῶν παρ' Ἕλλησιν. *Apophthegmata sapientum apud Graecos*. Inc. Θαλῆς ὁ Ἀθηναῖος ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, ἔφη, διὰ φιλοτεκνίαν. Def. Τίμων ἐρωτηθεὶς διὰ τί παρῄει ἐκ Θηβῶν, ἔφη, ἵν' ὑμᾶς ἀναπεπταμένυς ὁρῶν γελῶ. Nomina autem sapientum, quorum heic recensentur effata, sunt ista: Anacharsis Scytha, Anaxagoras Clazomenius, Anaxarchus Abderites, Antisthenes Atheniensis, Aristippus Cyrenaeus, Aristoteles Stagirita, Bias, Bion Borysthenita, Chilo Lacedaemonius, Chrysippus Tarsensis, Cleanthes, Cleobulus Lindius, Demetrius Phalereus, Diogenes, Heraclides, Heraclitus Ephesius, Hipparchia, Lycon Troadensis, Menedemus, Periander Corinthius, Pittacus Mitylenaeus, Plato, Pyrrhon Eleus, Pythagoras Samius, Socrates, Solon Atheniensis, Speusippus, Stilpo Megarensis, Thales Atheniensis, Theodorus philosophus, Theophrastus, Timon, Xenocrates, Xenophanes, Zeno Cyprius, & alii fortasse.

XI. pag. 261. *b*. Βρέτυ Περγαμηνοῦ ἐπιςολαί. *Bruti Pergameni Epistolae*, & quidem num. LXX. (1) eodem prorsus ordine, quo iacent in Codice XXXIII. Plut. XXXII. quarum recensionem vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 181. seqq.

XII. pag. 265. Sequitur alia *Epistolarum Collectio*, nullo auctoris nomine apposito, quas diligenti habita perquisitione ad Theophylactum Scholasticum Simocatam pertinere deprehendimus. Sunt autem numero LV, nimirum sexdecim *Morales*, viginti tres *Amatoriae*, ac sexdecim *Rusticae*, quarum postremae novem sunt anepigraphae, habenturque inter Epistolas Graecanicas Collectionis Cuiacianae editas Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. a p. 397. ad pag. 417. ubi multo plures sunt. Quae igitur desiderantur in Codice, sunt I. IV. VII. XXXII. XXXVII. XL. XLIII. XLIV. XLVI. XLVII. L. LVI. LXI. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXX. LXXI. LXXII. LXXIV. LXXV. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXII. & LXXXIII. In reliquis magnum titulorum discrimen animadvertimus, ut siqua ipsarum editio paranda sit, huius Codicis lectio consulenda videatur.

XIII. pag. 270. *b*. Πρόκλυ τοῦ Πλατωνικοῦ φιλοσόφυ θεολογικὴ ςοιχείωσις, κεφάλαια σιά. *Procli philosophi Platonici Elementa Theologica Capitibus CCXI.* Primum Caput inc. Πᾶν πλῆθος μετέχει. Vltimum def. πᾶσα ἄρα ψυχὴ κάτεισιν. Haec Procli Institutio Theologica, sive Propositiones CCXI. cum totidem demonstrationibus, Latine ex versione Francisci Patricii lucem adspexit Ferrariae apud Dominicum Mamarellum anno MDLXXXIII. in 4. cum titulo *Elementorum Theologicorum*. Proclo Patriarchae Constantinopolitano male tribuitur a Verderio in iterata edit. Biblioth. Constantinopolitanae. Graece cum Francisci Porti translatione subiecta est libris sex Theologiae Platonicae Hamburgi MDCXVIII. fol. Vetus Latina interpretatio Gulielmi de Morbecta, sive Morbeka, absoluta Viterbii A. C. MCCLXVIII. servatur Ms. in Bibl. Vindobonensi, ut habet Lambecius Lib. VII. p. 38. In-

(1) In Codice propter omissum numerum να'. sc. LI. videntur esse LXXI. totidemque enunciantur a Montfauc. in suo Catalogo; quod tamen falsum.

Inter Codices Holstenianos Bibliothecae Iohanneae Hamburgensis occurrunt Graece Nicolai Episcopi Methonensis, qui circa A. C. MCXC. floruit, animadversiones in Procli Institutionem Theologicam, quibus falsa prae cipue de fato doctrina, una cum aliis quibusdam Procli dogmatis a Christiano sensu alienis oppugnatur, cum hoc titulo: Νικολάυ ἐπισκόπυ Μεθώνης ἀνάπτυξις τῆς θεολογικῆς ςοιχειώσεως Πρόκλυ τῦ Λυκίυ, Πλατωνικῦ Φιλοσόφυ, πρὸς τὸ μὴ συναρπάζεσθαι τὺς ἀναγινώσκοντας ὑπὸ τῆς ἐπιφαινομένης αὐτῇ πειθανάγκης, κ̀ σκανδαλίζεσθαι κατὰ τῆς ὑγιῦς πίςεως. Has ex Vaticano Codice 626. descripsit Holstenius, teste Fabricio Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 517.

XIV. pag. 291. *b.* Ἰσαὰκ τοῦ σοφωτάτου Ἀργυρῦ μέθοδος λογικωτέρα ἡλιακῶν κ̀ σεληνιακῶν κύκλων, κ̀ τῶν τύτοις ἑπομένων. *Sapientissimi Isaaci Argyri methodus rationabilior solarium & lunarium cyclorum, & eorum quae ex his consequuntur*. Inc. Πρῶτον μέν ἐςιν ἡμῖν. Des. ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης. Habetur Graece & Latine edita in Vranologio Petavii, eius Operis de Doctrina Tem porum Tom. III. edit. Antuerp. MDCCIII. fol. a pag. 194. ad pag. 205 & quidem in Capita XVI. divisa, cum Praefat. ad Oenaeoten D. Andronicum, quae in Codice desideratur. Clauditur Tractatus laterculo quodam exhibente Tabulam Paschalem a D. Nicephoro Gregora emendatam, qualis in dicta editione Latine tantum repraesentatur pag. 206. adiecto praeterea ad calcem tabulae hoc ad lectorem monito: Ἐγένετο μὲν διορθώσεως χάριν, οὐ πράττεται δὲ, κ̀ πρόσεχε ὁ ἀναγινώσκων. Notandum interim est, inter Caput IX. & X. insertum esse in Codice alium eiusdem Argyri Tractatum cum hoc titulo: Τοῦ αὐτοῦ Ἀργυροῦ ἀποδείξεις, ὅτι κυριωτέρα πασῶν ἀρχὴ τῶν τε ἡλιακῶν κ̀ σεληνιακῶν κύκλων ἡ τοῦ Σεπτεμβρίυ λ. κ̀ ·ίνος χάριν ἐπὶ μὲν τῶν ἡλιακῶν εἰς τὴν τοῦ Ὀκτωβρίυ α΄ μετετέθη, ἐπὶ δὲ τῶν σεληνιακῶν εἰς τὴν τοῦ Ἰαννυαρίυ α΄. *Eiusdem Argyri demonstrationes, quod optimum omnium initium solarium & lunarium cyclorum est Septembris dies XXX. & cur in solaribus in Octobris diem primam translatum est, in lunaribus vero in primam Ianuarii*. Inc. Τῆς τοῦ ἔτυς ἀρχῆς, ἄλλης κ̀ ἄλλης παρ' ἑτέροις νομιζομένης. Des. ἔχονται ἐπακτὰς τὰς ἀπὸ τῆς προσεγονύιας συνόδυ ἡμέρας ιδ΄. τῆς σελήνης. Hunc Tractatum in dicta editione minime reperimus; ac fortasse idem est atque ille, quem Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 178. indicat verbis, *Methodus melior solarium & lunarium cyclorum*, aitque Ms. exstare in Bibliotheca Leidensi ex legato Iosephi Scaligeri.

XV. pag. 300 Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὑρέσεως τῶν τετραγωνικῶν πλευρῶν τῶν μὴ ῥητῶν τετραγώνων ἀριθμῶν. *Eiusdem de inventione quadraticorum laterum irrationabilium numerorum quadratorum*. Inc. Τῶν μὲν ῥητῶν τετραγώνων ἀριθμῶν εὐχερής ἐςιν ἡ τῶν πλευρῶν εὕρεσις. Des. κ̀ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Innuit fortasse Opusculum hoc Fabricius ipse loc. & pag. cit. verbis illis *De extractione radicis quadraticae quadratorum irrationalium*.

XVI. pag. 303. *b.* Τοῦ νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνυ τοῦ Εὐγενικοῦ εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοςόμυ. *Nomophylacis Ioannis Diaconi Eugenici in imaginem magni Chrysostomi* Carmen iambicum, quod est:

Τὸ πάντιμον φῶς, ὁ χρυσῦς ἑωσφόρος,
Ὁ χαριτώνυμος, τὸ καλὸν γῆς ἅλας,
Ὁ νῦς κ̀ τὸ ςόμα Χριςῦ τε κ̀ Παύλυ,
Ἡ βροντόφωνος τῆς ἀληθείας σάλπιγξ,
Καὶ τερψίθυμος τῆς μετανοίας φόρμιγξ,
Ἡ τῶν λόγων ἄβυσσος, ἡ ξένη φύσις,
Ἡ τῆς σοφίας νεκταρόβρυτος χύσις,
Ὁ ὠκεανὸς ἐξ Ἐδὲμ ὁ βαθύῤῥυς,
Ἄρδων πᾶσαν γῆν πανταχῆ θαυμασίως,
Ἄρδων δὲ ῥείθροις οὐ μόνον τετρασόμις.
Περικρατῶν δὲ το ξύμπαν πολυςόμοις,
Ἴδε ποταμηδὸν γλυκὺ χέει νᾶμα
Τῶν δογμάτων ὑπὲρ μέλι κ̀ κηρίον
Τερπνον, γλυκάζον, ὡς ἔλαιον λιπαῖνον,
Καὶ τῶν πατρικῶν τας ῥοὰς διδαγμάτων
Πιςὺς ἅπαντας ἐκφορεῖσθαι προτρέπων.
Ἐξ ὧν κ̀ ςὴ παῖς βασιλὶς Θεοδώρα
Πλησθεῖσα παιδόθεν με ἀ θερμοῦ πόθυ,
Ἐν τῷδε τῷ πίνακι τὴν χάριν γράφω,
Ὡς ζῶντα κ̀ πνέοντα προσβλέπυσά σε.
Ὡς γὰρ θανὼν ζῇς ἐξ ἄκρας ἀσαρκίας,
Οὕτω γραφεὶς ζῇς ἐξ ἄκρας εὐτεχνίας.
Εἰ δ' ὐχὶ κ̀ πνεῖς, τῦτο τῆς ἀσιτίας·
Ἦ μάκαρ συζῶν ὑπὲρ τὺς νόας ἔξης,
Κάλλιςα νικῶν ἐξ ὕλης τὺς ἀγγέλυς.

Hic Ioannes Eugenicus Nomophylax, Marci Ephesii frater, antirrheticum scripsit adversus synodum Florentinam Ms. in Biblioth. Bavarica, e quo loca quaedam protulit Allatius de Purgatorio p. 61. 140. 220 241. Nihil de his Carminibus habet Fabricius B. G. Vol. X. p. 522.

XVII. pag. 304. Τοῦ αὐτοῦ νομοφύλακος ἐπιτάφιος τῇ Παλαιολογίνῃ. *Eiusdem Nomophylacis epitaphion Palaeologinae*. Sed praeter primum verbum, quod est Θωμαΐς, nil aliud legitur, pagina ad illud exscribendum vacua relicta.

XVIII. pag. ead. Τῦ αὐτῦ εἰς παναγιάριον. *Eiusdem in Panagiarium* tetrastichon iambicum, quod est huiusmodi:

Ἡ θεοχαρίτωτος γαςήρ συ, κόρη,
Τράπεζα λαμπρὰ μυςικῶς ἀνεφάνη,
Τὸν οὐράνιον κ̀ ςεῤῥὸν ζωῆς ἄρτον
Φέρυσα Χριςὸν, ὃν πᾶς τρώγων ὐ θνήσκει.

XIX. pag. 304. *b.* Προθεωρία τοῦ Νομοφύλακος. *Praefatio Nomophylacis* (f. eiusdem Ioannis Eugenici, de quo supra) in Aethiopica Heliodori, quae quum desideretur in editionē, nec valde longa sit, integra subiicitur; continet autem insignem illius Operis laudationem. Ea igitur sequens est:

Ἡ τὰ περὶ Θεαγένην & Χαρίκλειαν γλαφυρῶς κ̀ θαυμασίως δραματουργοῦσα βίβλος ἥδε, εἰς δέκα τὸν τέλειον ἀριθμὸν τμήματα διῃρημένη, κ̀ ἄλλαις μὲν συχναῖς κ̀ διαφόροις κατέςεπται χάρισι, κ̀ ὡς χρυσοϋφὴς κ̀ λιθοκόλλητος καὶ πολύ-

λύτιμος διήνθισαι στέφανος· πυκνῇ τε γὰρ εὑρημάτων καὶ νοημάτων καινοπρεπῶν ἀγλαΐᾳ πεποίκιλται, ὥς τε πάντα λογίων ἐστὶν διαφερόντως νικᾶσθαι τοὺς ἐπ᾽ ὠφελείᾳ τινὶ συνθέντας δράματα, καὶ συνθήκῃ τῇ ἐν λόγοις ῥητορικοῖς ἀρίστῃ, καὶ ἰδεῶν κράσει καὶ ῥυθμῷ, καὶ ἠκριβωμένῃ λέξει κεκόσμηται· ναὶ μὴν καὶ γνωμολογίαις οὐκ ὀλίγαις μεταξὺ χρησταῖς καὶ τῷ βίῳ λυσιτελέσι, καὶ παραδείγμασιν ἀναγκαίοις, καὶ μερῶν γῆς τῶν ἐπικαιροτέρων περιηγήσεσι, καὶ πολεμικῶν στρατηγημάτων ἐκθέσεσι σεσοφέργηται· ἔτι δὲ ἐπῶν ᾠδῆς καὶ παρίσων ἔστιν οὗ καὶ ὁμοιοτελεύτων καὶ ὅλως παντοίων τοῦ λόγου σχημάτων οὐκ ἀμοιρεῖ, καὶ τούτων ἐν μέτρῳ καὶ σταθμῷ πάντων καὶ θαυμαστῇ διαίτῃ καὶ οἰκονομίᾳ, ὡς μήτε τὸ τοῦ λόγου σεμνὸν καὶ γοργὸν ὑπὸ ἄγαν ἀνειμένου δοκεῖν ὑπτιάζειν καὶ καθυφίεσθαι, μήτε τὸ τερπνὸν καὶ σαφὲς τῷ σφοδρῷ καὶ τραχεῖ καὶ ὁπωσοῦν ἐξογκοῦσθαι, καὶ πλεῖν ἢ δεῖ μεγεθύνεσθαι· ἀλλὰ διὰ πάντων, ὥσπερ ἐν μέσῃ τινὶ καὶ βασιλικῇ ἀτραπῷ προϊέναι, καὶ ἴσον καὶ ὁμοιότατον ἑαυτὸν ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασιν. ἐξαίρετον δὲ ἡ βίβλος ἐκφαίνει τοῖς μὴ ἁπλῶς, μηδὲ τὸ ἐπιπόλαιον μόνον ὁρῶσι, μηδὲ πρὸς εἴ τί που μεταξὺ τῇ φύσει ἑπόμενον ἐμπαθῶς κεχηνόσιν· ἀλλὰ πρὸς τῷ βαθεῖ τῆς διανοίας, καὶ τῷ σκοπῷ καὶ τοῖς ἀποτελέσμασι τοῦ δράματος διϊκνουμένοις, ὅτι δι᾽ αὐτῆς ἐν οὕτω δοκούσῃ σαθρᾷ καὶ ἀσέμνῳ τῇ ὑποθέσει, καὶ ἀγενεῖ καὶ ἀχρήστῳ ὕλῃ ὁ τῶν γενικῶν ἀρετῶν ἱερὸς χορὸς, καὶ ἡ τούτων θαυμαστὴ τάξις καὶ ἑνότης καὶ συμφωνία καὶ ἡ ἐντεῦθεν μουσικὴ τερπνότης καὶ εὐωδία, ὡς ἀπὸ χαρίτων στεφάνου καλλιπλόκου τινὸς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πολυανθοῦς καὶ μυριοφύτου παραδείσου καὶ ὁ μέγας καὶ κατηστερωμένος οὐρανὸς, καὶ τὰ μεγάλα στοιχεῖα τὰ τὴν λογικὴν ψυχὴν συνιστῶντα καὶ κοσμοῦντα διαπρεπῶς συμπέπλεκταί τε καὶ βρύει καὶ εἰδοποιεῖται καὶ συμπέπηκται· τῆς ἀνδρείας δηλαδὴ τὸ στερρόν τε καὶ μεγαλοπρεπὲς, τῆς δικαιοσύνης τὸ εὐθὲς, τῆς σωφροσύνης οὐχ ἥκιστα τὸ σεμνὸν καὶ θεοειδὲς, καὶ τῆς φρονήσεως τὸ τέλειον. Εἰ δ᾽ ἐνίοις ἀμέλει καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, οὐ λυσιτελὲς ὅμως τῆς νεωτέροις εἴτε τῷ σώματι, εἴτε μᾶλλον τῷ φρονήματι δοκεῖ τὸ σύγγραμμα, πάντως ἂν εἴποι τις ἐπικαίρως κἀνταῦθα, τῷδε τῷ λόγῳ δικαίως ἐκ τούτων ἀπαγορεύεσθαι, ᾧ κἀπὶ τῶν τῆς θείας γραφῆς ἡ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος ᾀσματικὴ πυκτὶς, ἡ τὸν ἱερὸν νυμφίον καὶ τὴν νοητὴν νύμφην μυστικῶς δραματογραφοῦσα, καὶ ῥήματα καὶ νεύματα καὶ νοήματα θείως καὶ νοερῶς ἐρῶντος καὶ ἐρωμένης ἀπαθῶς εἰκονογραφοῦσα. ἐῤῥέτω τοίνυν γλῶττα μεμψίμοιρος καὶ χαιρέκακος, ἡ τὴν συγγραφὴν καὶ τὸν καλὸν ταύτης δημιουργὸν ἀλόγως λοιδοροῦσα, καὶ πᾶς τις λόγων καὶ λόγου καὶ σπουδῆς ἐχομένων πονημάτων ἐραστὴς ἴστω, λυσιτελείας ἅπασιν πεφυκέναι ταύτην ὑπόθεσιν τοῖς προσέχουσι, καὶ σωφροσύνης καὶ μεγαλοψυχίας διδασκάλιον, καὶ γάμων ἐνθέσμων καὶ τιμίων ὑπόδειγμα, καὶ πάσης ἀσωτίας καὶ ἡδονῆς ἀθέσμου σφοδρότατον ἔλεγχον, ὡς ἐξ αὐτῆς ταύτης τοῦτο καταμανθάνειν ἀκριβῶς ἔνεστιν.

Clauditur deinde hoc disticho iambico ab eadem manu exarato:

Ἡ σωφροσύνη κἂν κυΐσκῃ πικρίαν,
Ἀλλὰ μελιττόεσσαν ὠδίνει χάριν.

Temperantia quamvis concipiat amaritudinem,
Mellitam tamen parturit laetitiam.

XX. pag. 305. Excerpta Theologica *de Spiritu Sancto*, e variis Patribus, complectentia sententias tum Graecorum, tum Latinorum, seu Francorum. Graecorum Patrum nomina, ac loca, unde sententiae adferuntur, sunt ista:

Athanasius ex ipsius Confessione Fidei, ex Tomo de Incarnatione Dei Verbi, ex Epist. ad Serapionem, ἀπὸ τοῦ πρὸς Μελέτιον καὶ Εὐσέβιον τὸν Σαμοσατέα, & ἐκ τῶν περὶ τοῦ ὁμοίως εἶναι τὴν τριάδα μαρτυριῶν τῆς γραφῆς.

Basilius Magnus ex tertio Libro contra Eunomium, ex Epist. ad Eustathium; in illud *Verbo Domini caeli firmati sunt*; ἐκ τῶν κατὰ Σαβελλιανῶν, ex Libro ad Amphilochium, ex Epist. ad fratrem suum de substantia, hypostasi & differentia, & ex Epist. πρὸς κανονικάς τινας.

Cyrillus Alexandrinus ex primo Libro de adoratione & cultu in spiritu & veritate, ex Interpretatione in prophetam Ioël, in Evangelium S. Ioannis, & in Symbolum; ex Libro II. Thesaurorum, ἐν τῷ β' τῶν πρὸς Ἑρμείαν, ex Libris adversus Iulianum, & ex Epist. ad quosdam Monachos.

Epiphanius ex Ancorato.

Gregorius Nazianzenus ex Orationibus Valedictoria, de dogmate & officio Episcoporum, in sancta Lumina, & in sanctum Baptisma; & ex Carminibus de Spiritu Sancto.

Gregorius Nyssenus ἀπὸ τῆς θεογνωσίας, ex primo libro contra Eunomium, ex Oratione de Spiritu Sancto contra Macedonianos, Libro ad Ablabium, Encomio in Protomartyrem Stephanum, & Homilia in Orationem Dominicam.

Gregorius Thaumaturgus ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως, ἐκ τῆς κατὰ μέρος πίστεως, & ἐκ τοῦ λόγου, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἔχθιστοι καὶ ἀλλότριοι.

Ioannes Chrysostomus ex Oratione in Nativitatem Christi, & quod unicuique climati Angeli praesunt, & ex alia de Spiritu Sancto, tum ἐκ τοῦ πρώτου προφυλακτικοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἐπειδὴ τῷ ἀγαθῷ προσερχόμεθα, & ex Interpretatione in psalmum XCVI.

Ioannes Damascenus ex Capitibus Theologicis.

Maximus ex tertia Centuria, ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων, & εἰς τὸ, τί δηλῶσαι βούλεται τῷ προφήτῃ Ζαχαρίᾳ ἡ χρυσῆ λυχνία.

Metaphrastes in Martyrio S. Dionysii.

Nilus.

Tarasius ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐπιστολῇ.

Theodoretus.

Excerpta ex Actis primae Synodi, & ex Confessione Catholicae Fidei, quam exposuere Episcopi in veteri Roma congregati sub Damaso Papa, & Theodosio Imp.

Testimoniis hisce subiiciuntur Photii patriarchae Capita syllogistica undecim contra Latinos; eaque statim excipiunt auctoritates aliae

aliae SS. Patrum Latinorum de Spiritu Sancto, qui sunt:

Augustinus ex Epist. ad Maximinum, Enchiridio, & Libro XV. de Trinitate.

Caelestinus Papa *εἰς λόγον ἐπ' ἐκκλησίᾳ λαληθέντα*.

Damasus Papa ad Paullinum Thessalonicensem.

Hieronymus ex Epist. ad Damasum.

Sylvester *ἐν τῇ κατὰ τοῦ γόητος ἐκείνου εὐχῇ*.

XXI. pag. 309. *Sententiae excerptae e variis, ac praesertim ex Oratione Isocratis ad Demonicum*. Prima est, *Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον*. Vltima vero, *Ἀγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτῆσιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν*. Praeter Isocratem, cuius est huius sententiarum collectionis potior pars, adferuntur etiam dicta Alexandri Macedonis, Aristippi, Chrysippi, Demosthenis, & Pittaci.

XXII. pag. 313. *b*. *Ἀποφθέγματα σοφῶν τῶν ζ'*. *Apophthegmata*, seu *sententiae septem Sapientum*, & aliorum clarorum virorum. Prima est, *Πάντων μέτρον ἄριστον*. Vltima, *Ἄρχοντα εἶναι δεῖ συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον, ἀμνησίκακον, ἀόργητον, ἀπροσωπόληπτον καὶ ἀδωροδόκητον, καὶ πρὸ πάντων οὐ διαβολαῖς εὐκόλως καὶ λοιδορίαις πείθεσθαι*. Sapientum nomina sunt, Aeschines rhetor, Aesopus, Alexander Macedo, Anacharsis, Anaxagoras, Antigonus Rex, Antisthenes, Aristides Iustus, Aristippus Cyrenaeus, Aristoteles, Callimachus, Cicero, Cleanthes, Cleostratus, Clitarchus, Democritus, Demosthenes, Diogenes, Dionysius tyrannus, Eratosthenes Cyrenaeus, Euripides, Isocrates, Leonides, Lycurgus, Philostratus, Seleucus, Solon, Synesius, Thales, Theanides Lacon, Themistocles, Theocritus, Theophrastus, Zeno philosophus, & alii fortasse.

XXIII. p. 317. *b*. Epigrammata duo iambica, primum tristichon, duodecim festorum, quae Graeci vocant *δεσποτικὰ*, complectitur nomina, hoc pacto:

Τὸ Χαῖρε, Γέννα, Συμεὼν, Ἰορδάνης,
Θαβὼρ, Λάζαρος, Βαΐα, σταυροῦ ξύλον,
Ἔγερσις, Ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόρος.

Alterum vero hexastichon prioris veluti explanationem exhibet, & sequens est:

Εὐαγγελισμὸν καὶ Θεοῦ γένναν ὅρα,
Τὴν ὑπαπαντὴν καὶ τὸ βάπτισμα πάλιν,
Ὄρος τὸ Θαβὼρ καὶ Λάζαρον ἐξ ᾅδου,
Τὰ τῆς νίκης σύσσημα, σταυρὸν Χριστοῦ,
Ἀνάστασίν τε καὶ τὴν ἄρσιν εἰς πόλον,
Σὺν καθόδῳ Πνεύματος, ἁγνῆς τὸν μόρον.

XXIV. pag. ead. *Mensium duodecim nomina apud Athenienses*, a Septembri incipiendo.

XXV. pag. 318. Excerpta quaedam de rebus diversi argumenti, characteribus ita exilibus exarata, atque ita inter se congesta ac veluti conglutinata, ut unum ab altero secerni vix possit. Ipsorum vero praecipua tantum innuemus, quae sunt: De Alexandro Macedone satis multa fragmenta ex Arriano de eius expeditione, ac Plutarcho de eius fortuna desumta. Pag. 319. *b*. Geographico-historica de Aegypti regione, ac Nili alluvione. Pag. 320. De Pythagoreorum ac Stoicorum quibusdam placitis. Pag. ead. *b*. De primis artium inventoribus, ac de Hebraici alphabeti litteris; tum de Archimede quaedam. Pag. 321. Quaestiones breves nonnullae theologicae, ac praesertim in Testamentum vetus. Pag. ead. *b*. De Pythagoreorum haeresi, quod mundus sit ingenitus. Pag. 322. *b*. De proprietatibus quorumdam populorum e Ptolemaeo, & Agatharchide; nec non de natura ac proprietate variorum animalium. Pag. 324. *b*. Dicta quaedam Menandri & Aristotelis; ac de decem principiis, sive elementis, ad quae Pythagorei universas res creatas referebant; de Oenopide, Caesare Augusto, Gregorio Theologo, ac Semiramide item Excerpta brevissima; nec non alia Pythagoricae philosophiae dogmata. Pag. 325. Enumerantur septem sacrae Scripturae versiones, decem Hierosolymae depopulationes, totidem nomina, quibus apud Hebraeos appellabatur Deus, totidemque dies festi apud eosdem; ac tandem de legibus Hebraeorum, poenisque contra ipsarum violatores statutis levia quaedam attinguntur. Haec autem omnia diversa manus propere oscitanterque exaravit.

XXVI. pag. 325. *b*. *Ἐπιστολαὶ Διογένους τοῦ Κυνικοῦ*. *Epistolae Diogenis Cynici*, quae sunt num. XVIII. nimirum iuxta editionem Cuiacianam alias citatam pag. 338. seqq. I. II. III. IV. V. VI. VIII. IX. XI. XIII. XVII. XVIII. XIX. XX. XXII. XXIII. XXIV. & XXV. Hisce Epistolis interiecti sunt, quum tres paginae vacuae relictae fuissent, Canones quidam Apostolorum, in quibus praecipue agitur *de Episcopis, & Clericis*; tum *de metris ac pedibus diversorum versuum* non pauca, quorum initium: *Τί ἐστι μέτρον; ποδῶν συνθήκη*. Finis: *δακρύων ῥεύματα χεῖτε*. Tandem Epistolae duae, *Alexandri* nimirum *ad Aristotelem*, & *Aristotelis ad Alexandrum*, quae sunt postremae duae inter Aristotelis Epp. in cit. Collect. Cuiac. p. 316.

XXVII. pag. 329. *b*. Excerptum quoddam historicum *de serpentibus alatis, qui in Aegypto & Arabia reperiuntur*, dialecto Ionica, ex Herodoto fortasse desumtum; huius enim historici nomen in margine apparet. Inc. *Τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὄφιες ὑπόπτεροι, κ. λ.* Des. *οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. pessimae & intricatissimae scripturae, & in titulis rubricatis plerumque evanidae, cuius propterea recensio quantam nobis molestiam attulerit vix credibile est. Constat foliis scriptis 329.

ΜΙΧΑΗΛ ΕΦΕΣΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΜΟΡΙΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

MICHAELIS EPHESII SCHOLIA IN LIB. ARISTOTELIS DE PARTIBVS ANIMALIVM.

Adde etiam

In Libros de inceſſu, & generatione animalium; nec non Eutecnii paraphraſim in Nicandrum, Dioſcoridis quaedam, & Theophili in Aphoriſmos Hippocratis Commentarium.

COD. IX. I. pag. 1. *Michaëlis Epheſii ſcholia in quatuor Ariſtotelis libros de partibus animalium*, ut in Cod. I. Plut. LXXXV. ſupra pag. 245. §. XXV. num. 1.

II. pag. 44. *b. Eiuſdem ſcholia in librum item Ariſtotelis de animalium inceſſu*. Ibid. num. 2.

III. pag. 63. *Eiuſdem ſcholia in quinque libros de animalium generatione*. Ibid. num. VII. Notandum interim eſt, licet auctoris nomen praeferant tantummodo ſcholia in libros de partibus animalium, quum tamen in memorato Codice I. eidem Michaëli Epheſio tribuantur etiam alia in libros de inceſſu, & de generatione, nos quoque ſub unius eiuſdemque auctoris nomine omnia innuiſſe.

IV. pag. 180. *Παράφρασις εἰς τὰ Νικάνδρου ἀλεξιφάρμακα Εὐτεκνίου σοφιστοῦ. Eutecnii Sophiſtae paraphraſis in Nicandri Alexipharmaca*: ſeu potius fragmenta duo, alterum *Eutecnii paraphraſeos in Oppiani Halieutica*, alterum *in Nicandri Theriaca*. Primi Caput primum inſcribitur, Πῶς τοῦ λίνου πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἐξέλκονται ἀγρευθέντες οἱ ἰχθύες, & inc. Ταῖς ῥαφῖσι δὲ ὡς λεπταῖς. Vltimum, Περὶ τοῦ ἔρωτος τῶν κιχλῶν, deſ. ὥσπερ οὐδὲ τῶν πασάδων αἱ γυναῖκες. Alterius vero fragmenti pag. 182. Caput primum eſt Περὶ ἀλκιβίου καὶ πρασίου, & inc. Καὶ ἡ ῥίζα δὲ ἀγαθόν τί ἐστι, κ. λ. Vltimum inſcribitur item Ἀλκίβιον, & deſ. θεραπείας χάριν εἰς μέσον ἤγαγεν. Quod pertinet ad primum, notandum eſt, totum illud decerptum eſſe ex paraphraſi Eutecniana Halieuticorum Oppiani, & occurrere etiam ad finem paraphraſeos item Eutecnianae Nicandrinorum in antiquiſſimo Codice Bibliothecae Caeſareae Vindobonenſis, de quo Neſſelius Part. III. p. 1. ſeqq. Ad alterum vero fragmentum quod attinet, ubi continetur eiuſdem Eutecnii paraphraſis eorum, quae in Nicandri Theriacis leguntur a verſu 541. uſque ad verſum 675. nos illud primi in lucem dedimus ex hoc deſcriptum Codice in noſtra Nicandrinorum editione Florent. typis Moüchianis ann. MDCCLXIV. in 8. a pag. 313. ad pag. 329. & quidem una cum variis lectionibus ex memorato Codice Vindobonenſi decerptis: ex quo reliquum etiam totius Theriacorum paraphraſeos, ab initio ſcilicet Libri uſque ad verſum 541. & a verſu 676. uſque ad finem, quum in hoc noſtro Codice deſiderari tunc videretur, mutuati fuimus: nunc vero tota re melius conſiderata, ac ſingulis ferme Codicis paginis perlectis & excuſſis, comperimus integram hanc paraphaſim etiam in hoc noſtro Codice, licet male divulſam, ac praepoſtere ab exſcriptore poſitam, exhiberi, ut paullo poſt in paragrapho VI. declarabimus.

V. pag. 188. *Διοσκορίδου περὶ ἀντιφαρμάκων ἀρχή. Dioſcoridis de antipharmacis initium*. Primum Caput inſcriptum Πρὸς ἐξοχάδων πελάγια, inc. Φοινίκων ὀστέων κεκαυμένων κα'. Vltimum Περὶ ἐρυσίμου, deſ. ἐὰν δὲ κόκκους ζ' εἰς οἰκίαν βάλῃς, ἀψιμαχία ἔσται. Hunc fortaſſe tractatum innuit Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 96. ſub initium, ubi Bibliothecam Mediceam nominat, ac ſuſpicatur ex hoc deſumtum eſſe locum illum pſeudo-dioſcoridis inediti, quem Graece adfert Tollius ad Longinum pag. 6. iudicio tamen Franciſci Redii in obſervationibus de Viperis p. 199. auctorem habet Eutecnium Sophiſtam, Nicandri & Oppiani paraphraſten. Atque hoc quidem loco alienum non eſt adnotare, quod a Simone Ianuenſi, Remberto Dodonaeo aliiſque viris doctis obſervatum fuit, varios nimirum in bibliothecis occurrere Codices Dioſcoridis, recentiore manu corruptos, & alienorum ex Pamphilo Alexandrino, aliiſque iunioribus acceſſione interpolatos, & confuſos, relato ob claritatem nominis ad Dioſcoridem, quidquid herbariis etiam inferioribus viſum fuerat.

VI. pag. 192. Sine ullo titulo maioribus ac rubris exarato litteris, cuiuſmodi aliis huiuſce Codicis Operibus ſolent omnino praemitti, ſequitur *Eutecnii Sophiſtae paraphraſis in Nicandri Theriaca*, hypotheſi praevia, quae inc. Νίκανδρος ὁ ποιητής. Deſ. καὶ ὠφέλειαν ἐξεύρηται. Paraphraſeos vero initium eſt: Τῶν ἑρπετῶν θηρίων ὁπόσα. Finis: νομισθείη ποτὲ, ὦ Ἑρμοῦ σὺ ἄναξ. (ſic legitur pro Ἑρμησιάναξ) Hanc nos, uti paullo ante diximus, in citata Nicandri editione Florentina ex Codice Vindobonenſi deſcriptam protulimus; ſed quum in ipſo propter membranas iniuria temporis male redactas & corruptas, hinc inde mutila, & lacunis ſcatens occurreret, ipſius nunc defectus ope noſtri Codicis ſupplere operae pretium duximus. Accipe igitur, benigne lector, ſingularum lacunarum, quas editionis noſtrae paginas evolvendo reperies, ſupplementa, quae ſequuntur:

I. Edit. noſtr. pag. 292. lin. 18. Codicis vero pag. 195. lin. 5. ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κεφαλήν· οἱ δὲ ἀπ' ἐκείνου ἐν τῇ γαστρὶ τὴν ὑπέρ σφων τοῦ πατρὸς δίκην βουλόμενοι λαβεῖν, ἥκιστα μὲν τὴν ὥραν, κ. λ.

II. Edit. pag. 295, lin. 24. Cod. p. 196. lin. 10. ἀλλ' οἷον οἰνωθεῖς, καὶ κατεσχημένοι ἐκ τοῦ ὕπνου, ὀλίγα τῶν ὄντων φροντίζοντες, ἐπισύρονται τὴν ἀργίαν καὶ ἀναισθησίαν ὑποκλεπτομένην ἑξῆς ὁρᾶν καταβραχὺ καὶ τούτου τὴν ζωὴν καὶ

ὑπο

ὑπονοστοῦσαν, ϗ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐξ ὕπνου τῷ θανάτῳ παραδιδόμενοι τὸν ὑπὸ τούτου που δηχθέντα πικρῶς τοῦ θηρίου.

Περὶ ἀσπίδος ϗ ἰχνεύμονος. (1)

Ε῎χουσι μὲν ἀλλήλοις ἀπεχθῶς ϗ ἔρχονται διὰ μάχης, ὅτε δεῖ, ἰχνεύμων ϗ ἡ ἀσπὶς, ὥστε μὴ μόνον ἀποχωρεῖν ἀνάλωτον ὄντα ὑπ' ἐκείνης αὐτὸν ϗ νενικηκότα, ἀλλὰ ϗ διερευνώμενον ἔρχεσθαι ἐπί τε τὴν εὐνὴν ϗ τοὺς χηραμοὺς τῶν ἀσπίδων, ἵνα δι' αὐταῖς (sic) ἐκεῖναι τὰ ὠὰ τίκτουσιν, εἶτα ἀνατρέπειν τὰ ἐκείνων τοῦτον ϗ διαφθείρειν τοῖς ὀδοῦσι πάντα. ἡ δὲ μορφὴ τοῦ ἰχνεύμονός ἐστί τις τοιάδε· ἐμφερής ἐστι τῇ ἴκτιδι παρ' ὅσον, ᾗ μὲν πολεμίως ἔχειν τοῖς ὀρνέοις δοκεῖ, ϗ ἐπιπηδᾷ πολλάκις μὲν αὐλιζομένοις, πολλάκις δὲ ἁπλῶς τούτοις ϗ ἐπὶ ξύλου καθημένοις ϗ ἐν οἷς τίκτουσι χωρίοις, ϗ ἐν οἷς τρέφουσιν ὁμοίᾳ, ϗ οὐ φυλάττουσι τὰ ἐξ αὐτῶν, ὄλεθρον ἐπάγουσα τοῖς παραφανείοι (sic) τῶν ὀρνέων. (2) Οὗτος τὴν ἀσπίδα ἣν μόνον θεασάμενος ὁ ἰχνεύμων τύχῃ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐν χωρίῳ κατηραφεῖ τινι, ἵεται ἐπ' αὐτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀλώμενος κατὰ τοῦ ποταμοῦ, ἢ ἰλύος τινός· εἶτα ἐμπεσὼν εἰς αὐτὴν ϗ διαταράξας καθόλου τοῦ σώματος ἤνεγκε τὸν πηλὸν, χρόνον δέ τινα διαλιπὼν ἕως οὗ περὶ τὴν δορὰν ξηρανθεὶς ὁ πηλὸς ἱκανὸς ὡς γένηται ῥύεσθαι τῶν ὅσα ἐν τῷ ἀγῶνι γένοιτ' ἂν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου. κρατήσας δὲ τὸ ἀπὸ τούτου ϗ περιγενόμενος εἰς τέλος τῆς μάχης ἀνέρχεται μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ περιμένει στῆναι εἴσω τοῦ πράγματος· ἐπιπηδήσας δὲ ἅμα βρυγμῷ κατ' αὐτῆς, ποτὲ μὲν τῆς κεφαλῆς ὁ ἰχνεύμων, ποτὲ δὲ κατ' αὐτῆς ἐκείνης ἣν τύχῃ τῆς οὐρᾶς ἁρπάσας κατὰ τοῦ ποταμοῦ, ϗ ἐμβαλὼν αὐτὴν εἴασε φέρεσθαι.

Ε῎χιδναι (3) δὲ οὐχ ὅμοιαι πανταχοῦ, οὐδ' ἂν εὕροις αὐτὰς ἴσον ἐχούσας τὸ μέγεθος. αἱ μὲν οὖν ἐν τῇ Α'σίᾳ μεγάλαι εἰσὶ πάνυ, τὰς δέ γε μικρὰς ἡ Εὐρώπη τρέφει, ϗ τῆς Εὐρώπης μάλιστα ὅσα τραχέα ἐστὶ τὰ τῶν μετάρων ἐόρη, καὶ ὅσα ἐστὶ δυσπρόσοδα τῆς Αἰτωλίας ϗ χαλεπά. Κολοφῶνος δὲ τῆς ἐν τῇ Α'σίᾳ τὰ ὄρη τὰς μεγάλας ἔχει· τούτων δὲ τὸ μὲν μέγεθος ὑπερόργυιαῖος· τὸ δὲ εἶδος αἱ θήλειαι αὐτῶν εἰσί που τοιαίδε, τὰς κεφαλὰς πλατείας ἔχουσι· καί εἰσιν ἄλλως παχεῖς πᾶσαι, τὰς δὲ οὐρὰς σιμωτέρας ἕλκουσι, τὸ δέρμα ὁμοίως πεφολίδωται, τὴν εἰδέαν ταχίστην τὴν κίνησιν βραδίσας ὑπονωτεστέρα, ἔνθα ϗ ἔνθα ἀποκλίνουσα ἐν ταῖς σφῶν πορείαις. αἱ δὲ ἄῤῥενες μὲν αὐτοὶ, οὐχ ὁμοίως παχεῖς, τὸ δὲ μῆκος ἀδιάφοροι, εἰς ὀξὺ λήγουσιν αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν, τὰς δὲ οὐρὰς ἐναντίον ταῖς θηλείαις ἔχουσιν, ἐκεῖναι μὲν παραπλησίως (4) τὰς φολίδας φέρουσι ϗ εἰς τὴν κίνησιν, καὶ οἱ δὲ οὐ ταχεῖς. πυρώδεις μέντοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ϗ ὕφαιμοι δεινῶς, διπλῆ δὲ ἡ γλῶττα, ϗ προΐσχεται ἥδε ὑπὸ τῶν θηρίων· ὀδόντας δὲ ἔχουσιν, ὁ μὲν ἄῤῥην δύο, εἰς δὲ διπλάσιον ἡ ὑπὸ δὲ τοῖς οὔλοις αἵδε κρυπτόμενον τὸν ἰὸν ἔχουσιν· ἡνίκα δ' ἂν ἀνθρώπου σώματι προσελθὸν ἄψηται τοῖς ὀδοῦσι, τηνικαῦτα ὅπερ ἔκρυπτε τὸν ἰὸν τὸ θηρίον τοῦτο, τὸν τόπον καθαρῶς δείκνυσι· τὴν δὲ εἰδέαν οὐχ ὁμοίαν ὁ ἰὸς τούτων τῶν ἑρπετῶν, οὐδὲ τὴν αὐτὴν παρέχεται· ἀλλ' ἔστιν ὅτε μὲν ὑποφαινόμενος ὡς ἔλαιον, ποτὲ δὲ οἷον αἱματώδης, ϗ ἄλλοτε δείκνυσιν ἐν αὐτῷ τὴν ἀέρος χροιὰν, ϗ ἄλλοτε δείκνυσιν οὐδεμίαν τούτων. ὄγκος δὲ γίγνεται πρῶτον μὲν ἔρευθος πολὺ περὶ τὸ πᾶν σῶμα τοῦ ταύτην ὑπομείναντος τὴν πληγὴν ἀνθρώπου, μετὰ δὲ τοῦτο φοινίττεται καὶ ὠχρὸν, εἶτα νεκρῶδες ὑπὸ τοῦ κακοῦ κατασταθὲν, φλυκταίνας τε ἐξηνθηκὸς δείκνυται καὶ φλογώδεις ἐπιλαμβάνουσαι μετά τε τὸ ἐν βάθει πλῆθος τοῦ ὑγροῦ συῤῥυὲν, ἀναδίδωσιν ἰχῶρας ϗ ἕλκη πανταχοῦ τοῦ σώματος ἰσχυρὰ σήπεται ἐν τούτοις ἐπινεμομένου τὸ πᾶν, καθάπερ πλοὸς τὸ δηχθὲν σῶμα ὑπὸ τῆς ἐχίδνης. λυγμός τε ἐπὶ τούτοις καρτερὸς ϗ ἀπονεύσεις τοῦ αὐχένος γίγνονται, ϗ ἐγκλίσεις συχναὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρὰ μέρος· ἴλυγγοί τε ὡσαύτως ϗ δυσθυμίαι ϗ βαρύτης ὁμοίως περί τε τὰ σκέλη πολλὴ ϗ αὐτὴν τὴν ἰξὺν, καρηβαρία τε ὅτι πλείστη, ϗ σκοτοδινίαι συνεχεῖς καταλαμβάνουσι τὸν κάμνοντα, ϗ ποτὲ μὲν ὑπὸ δίψης οὕτως ὥσπερ φρυγόμενος συνέχεται, πολλάκις δὲ δὴ ῥίγει σφοδρῷ ϗ ἀμηχάνῳ πιέζεται, ϗ οἷον ὕδατος λυποῦντος λίαν αὐτὸν ψυχροῦ, οὕτως ἀνιᾶσθαι δοκεῖ, ϗ τὸ ἀπὸ τοῦδε ψυχρότερος αὐτῷ τοῦ κρυστάλλου περιχεῖται ἱδρὼς ϗ ἔμετοι χολώδεις ἀκριβῶς γίγνονται· χρῶμα δὲ ἀμείβει ἐκ χρώματος, ποτὲ μὲν μέλας ὁ πληγεὶς, ποτὲ δὲ κύανος, ἄλλοτε ὡς ἄνθος χαλκοῦ, ἄλλοτε ϗ ὡς ἂν τύχοι φαινόμενος.

Περὶ τοῦ κεράστου.

Ο῞μοιον δὲ τὶ εἶδος τῷ ἔχει, κ. λ.

III. Edit. pag. 298. lin. 10. Cod. pag. 198. lin. 1.

Περὶ τῆς θήλεως αἱμοῤῥοΐδος (5).

Γένοιτο μὲν δὴ μηδαμῶς πώποτε μηδεὶς τῆς θήλεως αἱμοῤῥοΐδος ὑπὸ τῷ δήγματι, μηδὲ ὑποπεσεῖν ὅλως τινὰ τῇ ταύτης ὑπάρξαιεν ἀμηχάνῳ πληγῇ· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἀθρόως μὲν τοῦτο παθόντος οἱ ὀδόντες ἀναπεμφθεῖεν πρότερον θραυσθέντες ἀθρόως ὑπὸ τοῦ αἵματος, ῥυήσεται δὲ ϗ δι' αὐτῶν πάμπολυ τῶν ὀνύχων αἷμα. Εἰ τοίνυν ἀληθὴς ὁ λόγος ὁ λέγων περὶ τῆς Ε'λένης οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι ἡνίκα, φησὶν, ἡ Ε'λένη ἀπηλλάττετο ἐκ τῆς Τροίας, ἐξώσταις χρησαμένης ἀνέμοις τῆς νεὼς, εἶτα καταῤῥάσης εἰς Αἴγυπτον· Θώλης δὲ ἦν τῆς χώρας ταύτης ὁ τότε βασιλεύς· τὸν κυβερνήτην Κάνωβον ἐξελθόντα τῆς νεὼς ῥαστώνης ἕνεκα δή τινος ϗ ψυχαγωγίας, ἀγνοήσαντα ἐπιπεσεῖν τότε δὴ θηρίῳ τοιούτῳ· τὸ δὲ θηρίον ἐκεῖνο ἐπειδὴ παρὰ τοῦ Κανώβου προσθλιβὲν ᾔσθετο, προσαψάμενον τοῖς ὀδοῦσι αὐτοῦ τῷ σώματι τὸν ἰὸν ἐγχέει. ὁ μὲν οὖν Κάνωβος αὐτόθι καὶ παραχρῆμα ἀπόλλυται ὑπὸ τοῦ θηρίου. αἱμόῤῥους δὲ ἡ θήλεια τῇ Ε'λένῃ δίκην οὐ μεμπτὴν ὑπισχεῖ. θραύεται τοιγαροῦν ὑπ' αὐτῆς πληγεῖσα τῆς ἀκάνθης μέσον, εἶτα τῶν συνεχόντων δεσμῶν διαῤῥαγέντων τῆς ῥάχεως, ϗ οἷον διαιρεθείσης μέσης ϗ διακλασθείσης τὸ ἀπ' ἐκείνου, μετὰ ταῦτα δέδωκεν ἡ φύσις τοῖς ἑρπετοῖς τούτοις τοῦ πάθους τὴν μνήμην διασώζειν. οὐκ ἂν οὖν μὴ ἴδοις τήν τε αἱμόῤῥουν καὶ κεράστην χωλεύοντάς τε τὸ καθ' αὐτοὺς καὶ τοῦ κινεῖσθαι δίκαια ἀπεστερημένους.

IV.

(1) Haec respondent Nicandrini poëmatis versui 190.
(2) Nicandr. vers. 200.
(3) Nicandr. vers. 209.
(4) Legi etiam potest παραπλησίους.
(5) Nicandr. vers. 305.

IV. Edit. pag. 302. lin. 16. Cod. pag. 199. lin. 27.

Περὶ ἀμφισβαίνης (1).

Καὶ τὸ μέγεθος ἔλασσον, καὶ τὴν κίνησιν βραδυτέραν τὴν ἀμφίσβαιναν τοῦ χερσύδρου ὥς ἐστι μάνθανε. καλεῖται δέ γε ἀμφίσβαινα, καὶ ταύτην ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τοῦ πράγματος μὴ παραιτοῦ, ὅτι καὶ ἀμφοτέρας ἕρπουσαν αὐτήν ἐστι τὰς κεφαλὰς ὁρᾶν. διέστηκε δὲ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας κεφαλὴ τοσοῦτον, ὅσον περ τὸ μῆκος τοῦ θηρίου. ὀξὺ δὲ ὁρᾷ οὐδετέρα αὐτῶν, ἀλλ' ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπει. ἔχει δὲ ἰσχυρὸν μὲν δέρμα, γῇ δὲ παρέοικεν, καί ἐστι παναλλως κατάστικτον. τοῦτο δ' οὖν τὸ δέρμα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔαρος, ὁπηνίκα τὸ θηρίον τοῦτο προκόπτειν ἄρχεται τοῦ φωλαιοῦ, καί ἐστιν ὑποτεθραμμένον, πρὶν ἢ τὸ τεττίγων γένος λαλεῖν ἐπιτραπὲν ἄρξηται μετὰ τὸν χειμῶνα, ἢν βουληθῇς τοῦτο ἀποδήρας ἔχειν, κοτίνου κλάδους λάμβανε, εἶτα ἐπάγων τῷ θηρίῳ τούτῳ πληγὰς, οὕτως ἀπόδερε. οὐ γὰρ μὴ ἔσται ποτὲ ὁ διαφυλάττων αὐτὸ ἐνδεὴς, οὐδ' ἀποτυγχάνων βοηθείας, ὁπόταν ὑπὸ χειμῶνος τὰς χεῖρας κακῶς τὰ νεύρη ἔχων τις ἐκ τοιαύτης νόσου διατεθῇ.

Περὶ τῆς σκυτάλης (2).

Ε῎στι δὲ ἡ αὐτὴ καὶ παραπλησία τὴν ἰδέαν ἡ σκυτάλη τῇ ἀμφισβαίνῃ, ἀλλ' οὖν τῷ τε ὄγκῳ διαλλάττει καὶ μήκει τοσοῦτον ἐκείνης, ὁπόσον δικέλλης τελείας πάχος πλέον ἢ σμηνύης ἔχει, ἢ καὶ τῶν ἐν τοῖς διύγροις τρεφομένων χωρίοις κατὰ γῆς εὐλέων, ἔντερα γῆς, οἶμαι, οἱ πολλοὶ καλοῦσιν· αὕτη τοίνυν αὐτὴ ἡ σκυτάλη, ἐξελθόντος μὲν ἤδη καὶ διαδραμόντος τοῦ χειμῶνος, ἐπιλάμψαντος δὲ τοῦ ἔαρος, τῆς ἐπὶ τὸ μάραθρον ῥαθυμεῖ πορείας, οὐδ' ἀφικνεῖται πλησίον ἐπίτηδες αὐτοῦ, ἵν' ὥσπερ καὶ αὐτὴ τὰ λοιπὰ θηρία τοῖς ἀκραίμου τὸ γῆρας ἐπαποδύσηται, ἀλλ' ἐπιχωρεῖ τοῖς ἀγρίοις καὶ δυσβάτοις τόποις ὕπνον αἱρουμένη, καὶ τῇ τυχούσῃ γῇ χρωμένη διὰ τροφῆς χάριν· ἕνεκα δὲ τοῦ πιεῖν, οὐδ' ἂν πάνυ δίψῃ συνέχεται, ἐφ' ὕδωρ ἔρχεται.

Περὶ τοῦ βασιλίσκου.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κ. τ. λ.

VII. pag. 207. Post titulum & Capitum tabulam sequitur *eiusdem Eutecnii paraphrasis in Nicandri Alexipharmaca*, quae inc. Εἰ καὶ μὴ τῆς αὐτῆς εἶναι πόλεως. Des. θεσμός τε καὶ νόμος. Hanc quoque ex hoc descriptam Codice protulimus primi in cit. edit. Florent. a pag. 341. ad pag. 375. una cum memorati Codicis Viennensis variantibus lectionibus, in calce paginarum subiectis. Interim notandum de patria Eutecnii minime constare apud scriptores: certum est tamen falli auctorem Ephemeridum Parisiensium, qui ad annum MDCCIII. pag. 205. edit. Amstelod. eum vixisse ait sub Antoninis; quum enim exstent eiusdem in Oppiani Ixeutica, Halieutica & Cynegetica paraphrases, teste Lambec. II. 595. & Oppianus ipse Antoninis fuerit iunior, patet ad sequiorem aetatem paraphrastem esse referendum.

VIII. pag. 218. Α'φορισμοὶ τοῦ Ι'πποκράτους γραφέντες παρὰ Θεοφίλου πρωτοσπαθαρίου, καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου τρίτου, μετὰ τῶν σχολίων αὐτῶν. *Hippocratis Aphorismi scripti a Theophilo protospathario, sive armigerorum primo, & anno tertio una cum ipsorum scholiis*, & quidem in septem sectiones divisi. Praecedit Praefatio, cuius initium: Α'φορισμός ἐστι λόγος σύντομος. Finis: καὶ τὰ ἑξῆς. Primae sectionis Aphorismus primus inc. Ο' βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρή. Commentarius vero inc. Τὸ τοῦ βίου ὄνομα πολλαχῶς εἴρηται. Vltima sectio des. τῷ μὲν ἰσχυρῷ ἄνωθεν, τῷ δὲ ἀσθενεῖ κάτωθεν. Hic Commentarius in Hippocratis Aphorismorum libellos septem sub Philothei nomine Latine editus est Venetiis A. MDIL. 8. & Spirae A. MDLXXXI. 8. interprete Ludovico Corrado Mantuano. Integer fere praeterea insertus Commentariis in eosdem Aphorismos compositis ab Antonio Musa Brassavolo: Graece nondum vulgatus est. Vid. Labbei Bibl. novam Mss. pag. 127. Nesselium Parte IV. p. 44. & Lambecium VII. pag. 165. ubi observare poteris, illum in uno Codice Bibliothecae Caesareae tribui Theophilo protospathario, in alio Stephano Atheniensi, Theophili discipulo, qui eumdem Commentarium, ut plura alia sua ἀπὸ φωνῆς Θεοφίλου, sive *ex ore magistri sui Theophili* excepit. Libri septimi aphorismos XXV. postremos, sine interpretatione omisit Philotheus. Scriptores nullos laudat, praeter Hippocratis Epidemia, & ex quo magnam partem excerptus est eius Commentarius, Galenum. Meminit & ad Aphorismum XVI. Lib. I. legis Medicorum, *quae secundum naturam se habent ea conservari a similibus; & quae praeter naturam sunt, ea a contrariis curari*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimae quidem scripturae, sed parum emendatae, cuius prima pagina auro minioque, & Mediceo stemmate sex pilarum, quarum quinque rubeae sunt, sexta viridis, exornata est; in littera vero initiali psittacus inter spicas exhibetur depictus cum epigraphe, quae in aliis etiam quamplurimis Codicibus occurrit, *non le fait qui non l' essaye*. Constat foliis scriptis 286.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Α' ΜΕΙΖΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ASCLEPII SCHOLIA IN MAIVS PRIMVM METAPHYSICORVM.

Seu potius

In priores sex Aristotelis Metaphysicorum Libros Commentarius.

COD. X.

ASclepii Tralliani scholia in priores sex libros Aristotelis Metaphysicorum ex ore Ammonii Hermeae excepta. Titulus & principium est: Σχόλια εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Α'ριστοτέλους γενόμενα ὑπὸ Α'σκληπιοῦ

(1) Nicandr. vers. 372.

(2) Nicandr. vers. 384.

πιοῦ ἀπὸ φωνῆς Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει· σημεῖον δὲ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις. Des. καὶ χαλκῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ. In fine legitur: Τέλος εἰς τὸ ζ΄ τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ σχολίων Ἀσκληπιοῦ. *Finis commentariorum Asclepii in Metaphysicorum Librum VI.* Asclepius Trallianus Ammonii Hermeae discipulus, scripsit haec Commentaria in Libros primores sex, vel septem (1) Metaphysicorum Aristotelis, quae adhuc lucem publicam non viderunt. Habentur & eiusdem scholia Mss. in Arithmeticam Nicomachi Geraseni, teste Fabricio B. G. Vol. II. pag. 282.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 332.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΙΖΟΝ Α΄ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ASCLEPII SCHOLIA IN MAIUS A. METAPHYSICORUM ARISTOTELIS.

COD. XI. Continet *eumdem prorsus Commentarium*, ac Codex praecedens. Heic in fine legitur sequens amanuensis subscriptio: αφξδ΄ κατὰ τὴν β΄ τοῦ Ἰουλλίου μηνὸς, ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, χειρὶ ταχυδρομούσῃ Ἀντωνίου τοῦ Ἐπάρχου (2) ἐξ ἀντιγράφου γενναίως φαύλου. δέδωκα δὲ καὶ τῷ χρησαμένῳ τὸ ἀντίγραφον χρυσίνους ἓξ δῶρον, καὶ ἐγγυητὰς ἐπὶ τὸ ἐπιστρέψαι τὸ ἀντίγραφον, καὶ μηδενὶ μεταδοῦναι, μηδὲ τοῦ οἴκου ἐξαγαγεῖν, ἐκατέστησα· ᾧ καὶ χάριτας οἶδα πολλάς. ἦν δὲ τὸ γένος Κρής. *MDLXIV. secunda die mensis Iulii, hebdomadis feria V.* (descriptus est) *manu veloci Antonii Eparchi ab exemplari vere mendoso. Dedi autem commodanti exemplar aureos sex in donum, datis etiam fideiussoribus pro reddendo exemplari, neque aliis communicando, neque domo efferendo: cui etiam gratias egi multas. Erat autem genere Cretensis.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XVI. Constat foliis scriptis 200.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

PHYSIOLOGIA GREGORII.

Scilicet

D. Gregorii Nysseni de natura hominis liber, & Basilii Caesareensis Opera quaedam.

COD. XII. I. pag. 1. Occurrit statim *fragmentum Homiliae cuiusdam*, quod una cum Codice inc. . . . . ἐναποκλεισθῇ περιβρύχεται. Des. ἀγαλλιάσθω τοῖς δόγμασι τῆς ἀληθείας ὁ εὐσεβής· δοξαζέσθω ὁ κύριος· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Haec prima pagina quum tineis partim corrosa sit, partim aevo consumta, ac propterea lectio sit identidem interrupta, ad quem pertineat auctorem, investigare minime licuit.

II. pag. ead. *b. S. Gregorii Nysseni Physiologica, sive de natura hominis Liber*, qui inscribitur: Τῷ ἀδελφῷ δούλῳ Θεοῦ Πέτρῳ ἐπισκόπῳ Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νύσσης. *Fratri, servo Dei, Petro Episcopo Gregorius Episcopus Nyssenus.* Inc. Εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς. Des. καὶ ὁμοίωσιν ἡμετέραν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, κ. λ. Inter Opera Gr. Lat. edit. Paris. per Aegidium Morellum A. MDCXXXVIII. in fol. T. I. a pag. 44. ad p. 138.

III. pag. 44. *b.* Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας πρὸς Εὐνόμιον ἀντιρρητικός. *S. Basilii Archiepiscopi Caesareae Cappadociae adversus Eunomium antirrheticus Sermo* primus. Inc. Εἰ μὲν ἐβούλοντο. Des. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ Inter Opera Gr. Lat. edit. Paris. per Io. Bapt. Coignard MDCCXXI. T. I. a pag. 207. ad pag. 238.

IV. pag. 61. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐνόμιον λόγος δεύτερος περὶ υἱοῦ. *Eiusdem adversus Eunomium Liber secundus de Filio.* Inc. Ἐν τοίνυν τοῖς περὶ Θεοῦ τῶν ὅλων λόγοις. Des. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως ἀναμένων. Ibid. a pag. 238. ad pag. 271.

V. pag. 81. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου. *Eiusdem de S. Spiritu.* Inc. Μόλις ποτὲ κορεσθείς. Des. τῆς πρὸς πρόσωπον θεωρίας ἀξιωθῶμεν. Ibid. a pag. 271. ad pag. 278.

VI. pag. 86. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς Λυκαόνων περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν κεφαλαίοις λ΄. προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος (3). *Eiusdem ad Amphilochium Episcopum Iconii Lycaoniae de Spiritu S. in Capp. XXX. salutatio Amphilochii, a quo consultus fuerat.* Inc. Ἐπῄνεσα τὸ φιλομαθές σου. Des. αὐτοῦ γνῶσιν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν. Tom. III. a p. 1. ad p. 67.

VII. pag. 125. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως λόγος πρῶτος. *Eiusdem de hominis generatione Oratio I.* Inc. Παλαιοῦ χρέους ἔκτισιν. Des. καρπὸν πεπληρωμένον. ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. In Appendice ad Tom. I. a p. 324. ad pag. 336.

VIII. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως λόγος β΄. *Eiusdem de hominis generatione Oratio II.* Inc. Ὁ μὲν σοφὸς Σολομών. Des. τοῦ κτίσαντος ἡμᾶς τῃ ἑαυτοῦ χάριτι, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Ibid. a pag. 337. ad p. 347.

Codex Graec. membran. Ms. insignis Saeculi XI. optime servatus, & castigatissimus, cuius ultima pagina manu Saec. XV. suppleta est, cum scholiis aliquot hinc inde margini adspersis. Constat foliis scriptis 138.

ΓΡΗ-

(1) Qui enim in edit. du Vallii septimus est, ille in Mss. Codicibus sextus inscribitur, ut patet ex tabella ipsorum quoad divisionem & ordinem discrimina exhibente, quam sub oculos ponit Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147.

(2) Legi etiam potest Ἐξάρχου, quemadmodum ipsum appellat etiam in suo Catalogo Montfaucon.

(3) Haec duo verba προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος desunt in edit. legendum fortasse est προσφωνητικός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΥΣΣΗΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

GREGORII EPISCOPI NYSSENI PHYSIOLOGIA MVNDI.

Seu potius

Varii ipsius Sermones & Epistolae.

COD. XIII. I. pag. 1. PRaemittuntur in primis duobus foliis, quae vacua supererant, & quidem manu diversa ab ea, quae Codicem exscripsit, Excerpta quaedam brevia, ex Capitibus S. Thalassii, ex Capite XXV. Centuriae tertiae S. Maximi de Charitate, ex Gregorii Nysseni Serm. *Beati qui esuriunt &c.* ex Gregorio Theologo, & ex Basilii Magni interpret. in Isaiam Serm. VII.

II. pag. 3. *S. Gregorii Nysseni Physiologia, sive de natura hominis ad Petrum Episcopum Liber*, ut in Codice superiore § II.

III. pag. 85. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ψυχῆς πρὸς τὴν ἰδίαν ἀδελφήν. *Eiusdem de anima sermo habitus cum propria sorore.* Inc. Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Des. ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. In cit. edit. Tom. III. a pag. 181. ad p. 260. ubi titulum habet: *De anima & resurrectione Dialogus, qui Macrinia inscribitur.*

IV. pag. 151. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρός τινα Ἰωάννην περί τινων ὑποθέσεων, καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ καταστάσεως τῆς τοιαύτης ἀδελφῆς αὐτοῦ Μακρίνας. *Eiusdem Epist. ad quemdam Ioannem de quibusdam argumentis, ac de ratione vitae & statu huiusce sororis eius Macrinae.* Inc. Οἶδά τινας τῶν ζωγράφων φιλοτιμίαν ἀνόνητον χαρίζεσθαι. Des. οὐκ ἀσυντελεῖς τῷ κοινῷ φανησόμεθα. Est prima ex septem Gregorii Nysseni Epistolis, quas ex hoc ipso Codice descriptas edidit primus cum versione sua, & commentariis Io. Bapt. Caracciolus Florent. MDCCXXXI. in 4. a pag. 3. ad p. 10.

V. pag. 155 *b.* Alia Epistola Λιβανίῳ inscripta. Inc. Ἤκουσά τινος ἰατροῦ παράλογόν τι πάθος φύσεως διηγουμένου. Des. ὀλίγον ἐν τοῖς ἀμφορεῦσι τὸ ὕδωρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ Νείλου. Est Epistola decima ex iis quatuordecim, quas Laurentius Alexander Zacagnius primus cum versione sua & notis edidit in Collectaneis Monumentorum Veterum Ecclesiae Graecae & Latinae Romae typis Propag. an. MDCXCVIII. in 4. a pag. 354. ad pag. 400.

VI. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ κατηχήσεως. *Eiusdem* (nempe Gregorii Nysseni) *sermo Catecheticus.* Inc. Ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος, ἀναγκαῖος μέν ἐστι. Des. νῦν μὲν κατὰ τὸν τῇδε βίον· μετὰ ταῦτα δὲ κατὰ τὴν αἰωνίαν ἀντίδοσιν. ἀμήν. In fine subditur: Τέλος τοῦ κατηχητικοῦ. In cit. edit. Paris. Tom. III. a p. 43. usque ad pag. 110. lin. 19. Reliqua desiderantur in Codice.

VII. pag. 211. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. *Eiusdem Epistolae*, & quidem num. XXIV. quarum inscriptiones & initia haec sunt:

I. πρὸς Ἀδέλφιον σχολαστικόν.
Inc. Ἐκ τῶν ἱερῶν Οὐανωτῶν, κ. λ. In edit. Florent. cit. Io. Bapt. Caracciol. pag. 20.

II. pag. 214. Πέτρῳ.
Μόλις ἐπιτυχὼν βραχείας σχολῆς. In edit. Paris. Tom. II. pag. 265.

III. pag. 215. Γρηγορίῳ Πέτρος.
Ἐντυχὼν τοῖς γράμμασι τῆς ὁσιότητός σου. Ibid. pag. 268.

IV. pag. 216. Τοῦ αὐτοῦ Ἀβλαβίῳ.
Διέσωσεν ἡμᾶς ὁ κύριος, ὡς εἰκὸς ἦν. In Collectan. Zacagnii pag. 362.

V. pag. 217. Γεσίῳ ἡγεμόνι.
Νόμος τίς ἐστιν ἡμέτερος κλαίειν. Ibid. p. 365.

VI. pag. ead. *b.* Ἀντιοχειανῷ.
Ἐφ' ᾧ μάλιστα παρὰ τῶν σοφῶν ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων. Ibid. pag. 367.

VII. pag. 218. Σταγειρίῳ.
Τοιοῦτόν τι θαῦμά φασιν ἐν τοῖς θεάτροις. Ibid. pag. 368.

VIII. pag. ead. *b.* Εὐπατρίῳ σχολαστικῷ.
Ζητῶν τι προσφυὲς καὶ οἷον τῷ γράμματι. Ibid. pag. 371.

IX. pag. 219. Τῷ αὐτῷ.
Οὐδὲ τοῦ ἔαρος ἡ χάρις διαλάμπειν. Ibid. pag. 373.

X. pag. 220. Λιβανίῳ σοφιστῇ.
Ἑορτὴν ἄγειν σύνηθες τοῖς Ῥωμαίοις. Ibid. pag. 379.

XI. pag. 221. Ἰωάννῃ καὶ Μαξιμιανῷ.
Καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μικροῦ δεῖν. Ibid. pag. 382.

XII. pag. ead. *b.* Στρατηγίῳ.
Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ τῇ σφαίρᾳ παίζοντες. Ibid. pag. 383. lin. 22. coniuncta cum superiori.

XIII. pag. 222. Εὐσεβίῳ.
Ὅταν πλεονάζειν ἄρχηται τὸ ἡμερήσιον μέτρον. Ibid. pag. 354.

XIV. p. 223. *b.* Σιμπλικίῳ περὶ πίστεως.
Κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου μηδένα, κ. λ. In edit. Paris. Tom. III. pag. 38.

XV. pag. 226. *b.* Πρὸς Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἀπολλιναρίου.
Οὐ μόνης ἐστὶ τῆς κοσμικῆς σοφίας εὔφορος. Ib. pag. 261.

XVI. pag. 230. Ἀβλαβίῳ ἐπισκόπῳ.
Τέχνη τίς ἐστι περιστερῶν θηρευτικὴ τοιαύτη. Caracciol. pag. 35.

XVII. pag. ead. *b.* Πρὸς Ἀρμόνιον περὶ τοῦ, τί τὸ τῶν Χριστιανῶν ὄνομα.
Ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας. In cit. Tom. edit. Paris. pag. 267.

XVIII. pag. 235. *b.* Ὀτρηίῳ ἐπισκόπῳ Μελιτηνῆς.
Καὶ ποῖον τοῦτον ἄνθος ἐν ἔαρι. In Collectan. Zacagn. pag. 369.

XIX. pag. 236. Τοῖς ἐπισκόποις.
Τρεῖς ἦσαν ἡμέραι αἱ τὸν προφήτην ἐν τῷ κήτει κατέχουσαι. Caracciol. pag. 42.

XX. pag. ead. *b.* Τοῖς ἐν Νικομηδείᾳ πρεσβυτέροις.
Ὑμᾶς μὲν ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως. Zacagn. pag. 385.

XXI. pag. 239. *b.* Ὀτρηίῳ ἐπισκόπῳ Μελιτηνῆς.

Ὡς

Ὡς καλὰ τῶν καλῶν ἐςὶ τὰ ὁμοιώματα. Ibid. pag. 396.

XXII. pag. 241. Ἀνεπίγραφος.

Φείδομαι πολλῶν λόγων, ἐπειδὴ φείδομαι τῶν σῶν καμάτων. Caracciol. pag. 42.

XXIII. pag. ead. *b.* Ἡρακλειανῷ αἱρετικῷ.

Ὁ τῆς ὑγιαινούσης πίςεως λόγος τοῖς εὐγνωμόνως, κ. λ. Ibid. pag. 43.

XXIV. pag. 243. *b.* Ἀμφιλοχίῳ.

Ἤδη μοι πέπεισμαι κατορθῶσαι κατὰ Θεοῦ χάριν. Ibid. pag. 73.

Harum Epiſtolarum omnium accipe nunc initia ordine litterarum digeſta, additis etiam duabus illis, quas recenſuimus ſupra §. IV. & V.

Διέσωσεν ἡμᾶς ὁ κύριος. 4.
Ἐκ τῶν ἱερῶν Οὐανωτῶν εἴγε μὴ ἀδικῶ καλῶν. 1.
Ἐντυχὼν τοῖς γράμμασι τῆς ὁσιότητός σου. 3.
Ἑορτὴν ἄγειν σύνηθες τοῖς Ῥωμαίοις. 10.
Ἐφ' ᾧ μάλιςα παρὰ τῶν σοφῶν ὁ βασιλεύς. 6.
Ζητῶν τι προσφυὲς καὶ οἷον τῷ γράμματι. 8.
Ἤδη μοι πέπεισμαι κατορθῶσασθαι. 24.
Ἤκουσά τινος ἰατροῦ παράλογόν τι. Supra §. V.
Καὶ ποῖον τοιοῦτον ἄνθος ἐν ἔαρι. 18.
Καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μικροῦ δεῖν. 11.
Κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου. 14.
Μόλις ἐπιτυχὼν βραχείας σχολῆς. 2.
Νόμος τίς ἐςιν ἡμέτερος κλαίειν. 5.
Οἶδά τινας τῶν ζωγράφων φιλοτιμίαν. Supra §. IV.
Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ τῇ σφαίρᾳ παίζοντες. 12.
Ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας. 17.
Ὅταν πλεονάζειν ἄρχηται. 13.
Ὁ τῆς ὑγιαινούσης πίςεως λόγος. 23.
Οὐδὲ τοῦ ἔαρος ἡ χάρις διαλάμπειν. 9.
Οὐ μόνης ἐςὶ τῆς κοσμικῆς σοφίας. 15.
Τέχνη τίς ἐςι περιςερῶν θηρευτική. 16.
Τοιοῦτόν τι θαῦμά φασιν. 7.
Τρεῖς ἦσαν ἡμέραι αἱ τὸν προφήτην. 19.
Ὑμᾶς μὲν ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν. 20.
Φείδομαι πολλῶν λόγων. 22.
Ὡς καλὰ τῶν καλῶν ἐςὶ τὰ ὁμοιώματα. 21.

Ex his igitur Gregorii Nyſſeni epiſtolis XXVI. quinque habes editas Pariſiis inter alia eius Opera, quatuordecim Romae in Collect. Zacagnii, ſeptem reliquas Florentiae opera & ſtudio Io. Bapt. Caraccioli: ſciendum tamen eſt poſtremas iſtas minus fide ex hoc Codice fuiſſe deſcriptas (1), ut ſi quis deinceps univerſorum huius Sancti Patris Operum editionem adornare velit, noſtri Codicis novam collationem inſtituere merito debeat.

VIII. pag. 245. *b.* Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης διὰ τὸ γνωματεῦσαι ἀποκατάςασιν τελευταῖον τῶν ψυχῶν γενήσεσθαι ἐν τοῦ αὐτοῦ λόγοις. *S. Maximi Apologia pro eodem S. Gregorio Nyſſeno, ad dignoſcendum in eius ſermonibus eſſe, quod ultima ſtatus animarum immutatio bene ſit futura.* Inc. Ἐπειδὴ ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος. Def. τῆς ἁμαρτίας. Hoc quoque breviſſimum excerptum edidit Caracciolus ad calcem Epiſtolarum loc. cit. pag. 87. ubi duplicem exſcriptoris lapſum in ſolo titulo animadverte, quum pro ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ, & pro ἐν τοῦ αὐτοῦ, ſcripſerit ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ, & ἐν τοῖς αὐτοῦ.

IX. pag. 246. Δημοσθενικὸς λόγος. *Demoſthenis*, ſeu potius *Lyſiae* (2) *Oratio funebris*. Inc. Εἰ μὲν ἡγέμην. Def. τοὺς θαπτομένους. Graece exſtat inter Orationes Lyſiae edit. Ald. Venetiis MDXIII. in fol. Part. I. pag. 90. ſub titulo: Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς. Habes & in Cod. XXXIII. Plut. IV. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 555. §. II.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XIV. optimae notae, cum ſcholiis aliquot margini adiectis. In calce primae pag. *b.* legitur poſſeſſoris nomen: βιβλίον Σκιπίωνος τοῦ Καρτερομάχου, *liber Scipionis Carteromachi*. Conſtat foliis ſcriptis 253.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΣ ΛΑΞΕΥΤΗΡΙΟΣ ΗΤΟΙ ΡΑΒΟΛΙΟΣ.

PYTHAGORICVS LAXEVTERIVS VIDELICET RHABOLIVS.

I. pag. 1. Continet hic Codex *Geomantiae Artem* cum punctis & figuris Geomanticis, qualem etiam innuimus in Cod. XXII. Plut. XXVIII. Catalogi noſtri Tom. II. pag. 41. Titulus Operis ita habet: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ Λαξευτηρίου, ἤτοι τοῦ Ῥαβολίου οὕτω πως λεγομένου Περσιςί. *Initium, auſpice Deo, Pythagorici Laxeuterii, ſive Rhabolii ita Perſice nuncupati.* Inc. Τὸ εἶδος τόδε. τὸ ὄνομά ἐςι τοῦ λαχιάμ. Def. νουςρατουλταχὴλ ταρίχ. Atque haec eſt Tabula totius operis, quae in ſingulis libris pertractantur ob oculos ponens, Capitibus XVI. diſtincta: huic adcedunt etiam ſeptem ſigna, quibus ab Aſtronomis denotari ſolent planetae, appoſita ſingulorum ſignificatione. Pag. 3. Opus ipſum, repetito titulo ſupra adlato, inc. Τὸ ὀσπίτιον κέκληται λαχιάμ, καὶ ἐςι καλὸν εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν, κ. λ. Def. δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς μῆνας, καὶ ταξείδιον, καὶ οἶκον τοῦ θανάτου. Τέλος. COD XIV.

II. pag. 18. *b.* Sequitur *de ſignificatione trium aſtrorum*, hac veluti ad Deum invocatione praefixa: Σὺ ὁ Θεὸς μόνος ὁ προγνώςης τῶν κρυπτῶν πάντων, καὶ ἐξεταςὴς, καὶ τὰς κρυπτὰς δουλείας γινώσκεις καὶ τὰ ἐρωτήματα· ὅσοι δ' ἴσως λέγουσί τι, καὶ τοῦτο πάντως μετὰ τῆς σῆς ἐπικλήσεως καὶ ἐπικουρίας ἴσασιν. Inc. Ἂν ἀπὸ τοῦ χαϊμᾶ καὶ τζαμαὰτ ἐξέρχεται χαϊμᾶ, δηλοῖ ὁδὸν καὶ κίνημα, καὶ συμφωνίαν τινὰ ἀῤῥαβῶνος, κ. λ. Def.

(1) Teſtantur id σφάλματα quaedam, quae nos obiter animadvertimus: in epiſtola enim prima, (in dicta edit. ſecunda) pag. 20. lin. 7. pro ἐπωνυμίᾳ legendum eſt ἡ ἐπωνυμία. pag. 21. lin. 16. pro τοιοῦτος, τοιοῦτον. pag. ead. lin. 18. pro κάλλος, κάλλεσι. pag. 22. lin. 18. pro ὃ δὲ, ὃ δή. &c.

(2) Tituli errorem minime advertit in ſuo Catalogo Montfaucon, quem etiam effugerunt Epiſtolae illae Gregorii Nyſſeni, quas recenſuimus nos ſupra §. IV. & V.

Des. καὶ καλοσύνην, ϗ ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν σκλάβων. Τέλος τῶν τριῶν ἀςέρων.

III. p. 25. Σημεῖα τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ϗ ἕτερα. *Signa septem planetarum, & alia*, sive explicationes notarum, quibus Astronomi planetas, & alia ad astronomiam pertinentia brevitatis gratia denotare solent; quae quidem ad lectionem librorum astronomicorum valde sunt utilia. Subiiciuntur pag. ead. varia Cometarum genera iuxta Aristotelem, & Apuleium Romanum: ac de virtute quorumdam lapidum pauca quaedam attinguntur. Pag. 26. *b.* circuli XII. depicti sunt, planetarum *elevationes, & demissiones*, ὑψώματα, ϗ ταπεινώματα exhibentes.

IV. pag. 27. Μέθοδος τοῦ γνῶναι, ἐν ποίῳ ζωδίῳ ἵςαται ὁ ἥλιος, κ. λ. *Methodus dignoscendi, in quo Zodiaci signo sit Sol &c.* Inc. Κράτησον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίȣ. Des. καὶ λέγε, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐςιν ὁ ἥλιος, ϗ τόσων μοιρῶν ἐςιν. Sequitur ibid. alia similis methodus circa Lunam, ex eaque, prout in uno, vel alio Zodiaci signo invenitur, circa futurae sponsae qualitates prognostica.

V. pag. ead. *b.* Varia proponuntur remedia, nimirum Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμῆσαι ἄνδρα γυναικὸς, ϗ γυναῖκα ἀνδρός. Πρὸς ἐκδημίαν τȣ̃ ἀνδρὸς, ἵνα μὴ περιπέσῃ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Tum alia eiusmodi remedia ad arcendam famem, ebrietatem, & somnum.

VI. pag. 28. *b.* Μέθοδος προγνωςικὴ τȣ̃ ἁγίȣ εὐαγγελίȣ ϗ τοῦ ψαλτηρίȣ. Ποίημα κυρίȣ Λέοντος τοῦ σοφȣ̃. *Methodus prognostica sancti Evangelii, & Psalterii. Opus D. Leonis sapientis.* Inc. Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, ἢ τὸ ψαλτήριον νήςης. Des. ϗ ἁπλῶς πᾶσαν ἐρώτησιν εἰς τὸ ἐναντίον μετατρέπει.

VII. pag. 30. Πῶς ὀφείλεις εὑρεῖν τὸ ζώδιον, ἐν ᾧ ἐγεννήθης. *Quomodo invenire debeas Zodiaci signum, in quo natus es.* Inc. Λάβε τὰ ςοιχεῖα τοῦ ὀνόματός σȣ, κ. λ. Des. ἐκεῖνο τὸ ζώδιόν ἐςιν, ἐν ᾧ ἐγεννήθης.

VIII. pag. ead. *b.* Εὐχὴ Λαξευτηρίȣ. *Oratio Laxeuterii* ad Deum, dicenda ab eo, qui quaestionem proponit. Inc. Ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὴν δύναμιν. Des. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν. Tum sequuntur divinationes variae ex planetarum figuris, & locis instituendae, ac praecipue circa Capita, quae sequuntur, nimirum:

Περὶ ὑγιείας.
Περὶ κλεψίας.
Περὶ γυναικὸς, εἴ ἐςιν ἔγκυος.
Περὶ τοῦ παιδίȣ, εἴ ἐςιν ἄῤῥεν, ἢ θῆλυ.
Περὶ κτήσεως χρημάτων.
Περὶ ὁδȣ̃.
Περὶ τοῦ κτήσασθαι τὰ μὴ προσόντα.
Περὶ μεγαλείου, εἰ γενήσεται τῷ ἐρωτῶντι.
Περὶ ἀῤῥώςȣ.
Περὶ τοῦ ἀγοράσαι γῆν.
Περὶ πολέμȣ.
Περὶ τοῦ, τίς ἐςιν ὁ μέλλων νικῆσαι.

Clauduntur haec omnia iambicis versibus octo, planetarum οἴκȣς complectentibus, & alia brevi oratione τοῦ αὐτοῦ, *eiusdem* (sc. Laxeuterii) ad Deum, cuius initium: Παντοκράτορ Θεὲ, οὐράνιε, κ. λ.

IX. pag. 37. Πυθαγόρου πλινθίδες. *Pythagorae laterculi*, seu tabulae quaedam Cabalisticae: quibus pag. 38. succedit Ψῆφος Πυθαγορικὴ, *Calculatio Pythagorica*, ad cognoscendum circa ea, quae sequuntur:

α΄. Περὶ μονομαχίας, τίς νικήσει.
β΄. Περὶ γάμȣ, εἰ συμφέρει συναλλάξαι, ϗ περὶ κοινωνίας.
γ΄. Περὶ ἀπολέσαντος, εἰ εὑρήσεις.
δ΄. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν κλέπτην.
ε΄. Περὶ ἀῤῥώςου, εἰ ζήσει, ἢ κινδυνεύσει.
ς΄. Περὶ ἀποδημίας, ἐὰν συμφέρῃ.
ζ΄. Περὶ ἀδελφῶν, τίς προτελευτᾷ. Opus hoc inscribitur Iliadi cuidam, hac Epistola ipsi nuncupata: Πυθαγόρας Ἰλιάδι χαίρειν. *Pythagoras Iliadi salutem*. Inc. Πολλὰ καταμαθὼν, ϗ πολλὰ πειρασάμενος. Des. δοκιμαζομένῃ τρόπῳ τοιȣ́τῳ. Primae quaestionis explicatio inc. Λαβὼν τῶν δύο τὰ ὀνόματα. Postremae des. οἷον Ἡρακλείδης. ἡ δὲ πλινθὶς ἐςιν αὕτη. Tum aliae tabulae Cabalisticae, atque alia demonstratio circa aegrotum ad dignoscendum victurus ne sit, an moriturus. De hisce consule Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 466.

X. pag. 40. Sequuntur Capita quaedam, nimirum Περὶ ςοιχείων, *de quatuor elementis*: ubi etiam *de quatuor ventis*.

Περὶ τῶν ιβ΄ ζωδίων, πόθεν ἔσχον τὴν γέννησιν. *De XII. Zodiaci signis, unde suum habeant ortum*.

Πόσας ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἐπικρατεῖ ἕκαςον τῶν ζωδίων. *Quot mensis diebus dominetur unumquodque Zodiaci signorum*. Tum numerantur istorum signorum quae dextera sint, & quae sinistra: quaeque singulis hebdomadae diebus, eorumque diurnis nocturnisque horis dominentur, quod *Horologium duodecim Zodiaci signorum* nuncupari potest: ubi etiam quaenam pro unius, vel alterius dominatione praemonstrentur, innuitur. Tandem occurrit Caput inscriptum: Περὶ σεισμῶν, ϗ τῶν δι' αὐτῶν προγνώσεων, κ. λ. *De terraemotibus, ac praenotionibus, ex ipsis faciendis*, quod mutilum est in fine.

XI. pag. 46. Ὡρολόγιον τῶν ἑπτὰ πλανητῶν. *Horologium VII. planetarum*, seu quaenam horae, in quibus aliquis ex septem planetis dominatur, bonae sint, vel malae ad aliquid aggrediendum. Tum subiiciuntur Capita,

Περὶ συςάσεως τοῦ ἀνθρώπȣ.

Πόθεν οἱ ἄνθρωποι οἱ μὲν γελῶσι πολλὰ καὶ ἀεὶ, οἱ δὲ ςυγνάζȣσιν.

Ὅροι σφυγμῶν ιβ΄ κράσεως ψυχρᾶς καὶ ὑγρᾶς. ubi & de septem hominis aetatibus, & ad quem ex septem planetis habeant analogiam.

Πρὸς τὸ εὑρεθῆναι τὸν κλέπτην.

XII. pag. 47. *b.* Νικολάȣ Ὑδρȣ́σης προοίμιον εἰς τὴν τοῦ Λαξευτηρίȣ τέχνην, ἐξελληνισθὲν παρ' αὐτοῦ ἐκ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτȣ, Χαλδαίας ȣ̓́σης τοπρὶν, καὶ συνταχθὲν ἔκ τε ἄλλων βίβλων Ἑλληνικῶν σποράδην ἤδη ὑπαρχȣσῶν. *Nicolai Hydruntini prooemium in Laxeuterii Artem, ex Romana lingua in Graecam ab ipso trans-*

translatum, quum prius Chaldaice scriptum esset, & ex aliis etiam libris, late iam dispersis, compositum. Inc. Τοῖς μετιέναι τι τῶν οἰωνοῦν ἀγαθῶν βουλομένοις. Des. ὡς ὁ Σελμῶν αὐτὸς ἄρχεται τῦ ταύτης συντάγματος οὑτωσί πως. Prooemium excipit pag. 48. *b.* Α᾽ρχὴ σὺν Θεῷ τῦ τῆς τέχνης συντάγματος. *Initium cum Deo Artis dispositionis.* Inc. Τινὲς τῶν φιλοσόφων πρὸς τήνδε τὴν τέχνην παραγενόμενοι διεμέτρησαν τὸ ὅλον ςερέωμα εἰς κδ᾽ ἰσημερίας, κ. λ. Praecipua Capita, quae pertractantur, post enumerationem duodecim Zodiaci signorum, ac planetarum septem figuras, eorumque divisionem in εὐτυχεῖς, & ἀτυχεῖς, ac post duodecim σχημάτων nomina, totidemque οἴκων significationes, sunt:

Περὶ συνάξεως, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. κέντρον ἀπὸ τοῦ Ε῾ρμῦ & Διδύμυ.

Περὶ ὑποκύψεως, ἐνεργητικὸν διὰ χρόνου ἑνός. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Ε῾ρμῦ ϗ Παρθένυ.

Περὶ φυλακῆς, ἤγυν φόβυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Κρόνυ ϗ Υ῾δροχόου.

Περὶ ςύλυ εἰσερχομένυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν κ᾽. ἡμερῶν τεσσάρων. κέντρον ἀπὸ Διὸς νότιον, ϗ Ι᾽χθύων.

Περὶ ςύλυ ἐξερχομένυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν τεσσάρων. κέντρον ἀπὸ Κρόνυ ϗ Αἰγοκέρυ.

Περὶ εἰσόδυ μεγάλης, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν β᾽. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Α᾽φροδίτης καὶ Ταύρου δυτικόν.

Περὶ ἐξόδυ μεγάλης. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Η῾λίου ϗ Λέοντος.

Περὶ ἐξόδυ, ἐνεργητικὸν διὰ μῆνα ἕνα. κέντρον ἀπὸ Ε῾ρμῦ ϗ Διδύμυ.

Περὶ εἰσόδυ, ἐνεργητικὸν διὰ μῆνα ἕνα. κέντρον ἀπὸ Η῾λίυ ϗ Λέοντος δυτικόν.

Περὶ γελάςου, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ζ᾽. κέντρον ἀπὸ Διὸς ϗ Τοξότυ.

Περὶ θλίψεως, ἢ σκότυς. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Κριῦ ϗ Αἰγοκέρυ, ϗ ἐςὶ νότιος.

Περὶ ἀνήβυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ε κέντρον ἀπὸ Α᾽φροδίτης καὶ Ζυγοῦ, ἐκ τοῦ ἀνωτέρυ μέρυς.

Περὶ σπανοῦ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ε᾽. κέντρον ἀπὸ Α῎ρεως καὶ Κριῦ.

Περὶ λευκότητος, ἤγυν γάλακτος, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Σελήνης καὶ Καρκίνυ.

Περὶ ἐρυθρότητος, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. ἔςι δὲ κέντρον δυτικὸν ἀπὸ Σκορπίυ ϗ Α῎ρεως.

Clauditur Opus quodam Capite, cui titulus Παραίνεσις τοῦ ποιητοῦ, *Admonitio auctoris*; in quo Geomanticae huius artis studiosi praemonentur, qua se ratione ad futura praenoscenda debeant praeparare: cuius ultima verba sunt: τοῦ Θεοῦ εὐδοκῦντος εὕρῃς τὴν τύτῳ σαφήνειαν.

XIII. pag. 63. Νοήματα Βουσὴθ φιλοσόφου περὶ σημασίας σχημάτων. *Notiones Buseth philosophi de significatione figurarum*, ubi traduntur regulae circa ea quae sequuntur, nimirum:

Πρὸς τὸ γνῶναι τὴν τύχην, ἤτοι τὴν εἱμαρμένην I. ἑκάςης ἡμέρας, II. τῆς ὅλης ἑβδομάδος, III. τοῦ ὅλυ μηνὸς, IV. τοῦ ὅλυ ἐνιαυτῦ.

Περὶ τοῦ εἰδέναι τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτήσαντος.

Περὶ τῶν μερῶν τῶν ἐν ταῖς γένναις ϗ ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι.

Περὶ τοῦ γνῶναι ζωήν τινος.

Περὶ μοιχείας, ἢ πορνείας γυναικός.

Πρὸς τὸ νοῆσαι, τίς ἡ πεῦσις τοῦ ἐλθόντος διὰ τὸ ἐρωτῆσαι.

Περὶ τοῦ κατανοῆσαι τὸν ἐρωτῶντα ποίας ἰδέας ϗ γνώμης ἐςὶ, κἂν ἀπῇ. Ante ultimum hoc Caput legitur rubris litteris haec nota: Καὶ τοῦτο εὗρον ἐγὼ ὁ Νικόλαος ἀληθὲς ἐκ πείρας.

XIV. pag. 69. *b.* Α᾽ρχὴ τῶν κεφαλαίων ἐν τῇ σημασίᾳ τῶν σχημάτων. *Initium Capitum in significatione figurarum*; sive aliae divinandi regulae, superioribus similes, ubi praeter cetera agitur

Περὶ ἀπόντος, εἰ ἐπανέλθοι.

Περὶ τινος πράγματος, ὃ βύλεται ϗ ἐπιθυμεῖ οἰκειώσασθαι.

Περὶ πράγματος φόβον ἔχοντος, μήποτε συμβῇ αὐτῷ χάμος.

Περὶ ςρατῦ, εἰ καλὸς ἔςαι, ἢ ὔ.

Περὶ χρόνυ, εἰ εὐφορήσει, ἢ οὔ.

Περὶ ὑδατώδους, καὶ καταξήρυ, ἢ ἀνεμώδυς χρόνυ.

Περὶ συντροφίας, πῶς ἔςαι, καλὴ, ἢ κακή

Περὶ συνοικεσίυ, εἰ γίνεται, ἢ οὔ. ϗ εἰ καλὸν ἔςαι, ἢ κακόν.

Περὶ τοῦ γνῶναι, εἰ ἄρα καλόν ἐςιν ἐξελθεῖν ἐκ μιᾶς χώρας εἰς ἄλλην.

Περὶ ἀπόντος, εἰ βύλει μαθεῖν πῶς ἔχει.

Περὶ δύο δικαζομένων, τίς τύτων νικᾷ.

Περὶ πλεόντων.

Περὶ νοσῦντος, εἰ ἰαθήσεται, ἢ οὔ.

Περὶ εὑρέσεως ζώου.

Περὶ συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, εἰ γίνεται, ἢ ὔ.

Περὶ ἐπιτυχίας ἐξυσίας.

Περὶ τοῦ γνῶναι, εἰ ἄρ τις ἐν φυλακῇ ὢν ἐξέλθῃ.

Περὶ κινήσεως.

Περὶ ἀῤῥώςυ.

Περὶ γυναικὸς ϗ φίλης.

Περὶ δύλων, ἢ ζώων.

Περὶ φίλυ, εἰ ἔλθῃ πρὸς ὡρισμένην ἡμέραν.

Περὶ ἀῤῥώςυ πάλιν.

Περὶ ἀποδράσαντος κλέπτυ.

Περὶ ἀγωγῆς, πῶς ἐπέλθῃ.

Περὶ δύο ἵππων, τίς νικήσει.

Περὶ συνοικεσίυ, εἰ γένηται.

Περὶ φιλίας τινῶν.

Περὶ συμβιβάσεως κληρονομίας.

Περὶ ἀφθονίας, ἢ ςενοχωρίας τοῦ μέλλοντος καιροῦ.

Περὶ ὁρισμῦ.

Περὶ ἀμεριμνίας ϗ φόβυ γινωσκομένου ἐν κλήρῳ.

Περὶ αἰτουμένων χρημάτων.

Περὶ ἀγορασίας ϗ πράσεως.

Περὶ τεταγμένης ὁδοιπορίας.

Περὶ μηνυμάτων, εἰ ἀληθῆ εἰσιν, ἢ ψευδῆ.

Περὶ εὐτυχοῦς συνοικεσίυ.

Περὶ γάμων ἐρωτικῶν, ἤτοι σωφρόνων.

Περὶ ἀσέμνυ συνοικεσίυ.

Περὶ συζεύξεως, εἰ ἄρα ἔςαι καλὴ, ἢ κακή.
Περὶ κοινῆς εὐαρεςήσεως.
Περὶ ὑποψίας ἐγκύου.
Περὶ καλῆς συςάσεως τοῦ ἀπόντος.
Περὶ τοῦ, ποῖα βεβαιοῖ τὰ προειρημένα.
Περὶ εὐγενείας τῶν σχημάτων.
Περὶ τῶν σημαινόντων εὐκολίαν κέρδους ϗ δυσκολίαν.
Περὶ ζώου πάλιν.
Σχόλιον περὶ ἐνθυμήσεως.
Πρὸς τὸ εὑρεῖν τὰ ὀνόματα.
Περὶ ἐγκύου, τί ἄρα τέξεται, κ. λ.

Clauditur Opus quodam circulo, cui titulus, Κύκλος Πετόσιρι, *Circulus Petosiridis*, quem sequitur Epistola inscripta, Πετόσιρις Νεχεψῷ τῷ τιμιωτάτῳ βασιλεῖ χαίρειν. *Petosiris Nechepso honoratissimo Regi salutem*. Inc. Περὶ ἑνὸς ἑκάςου τῶν ὑπ' ἐμοῦ εὑρισκόντων, κ. λ. Des. καὶ εἰ φευκτέος ὁ κίνδυνος, ἢ οὔ. Hanc vero aliud Caput inscriptum: Ψῆφος τῶν ἑβδοματικῶν ἡμερῶν ἀκριβὴς, διαγνωςικὴ ζωῆς καὶ θανάτου.

XV. pag. 96. Ἀρχὴ τῶν τοῦ Λαξευτηρίου κρίσεων ἐν ὀνόματι κυρίου. *Initium iudiciorum Laxeuterii in nomine Domini*. Idem ferme Tractatus cum illo, quem supra enunciavimus §. XII. Eadem enim Capita pertractat, quorum ibi titulos protulimus, licet ordine immutato Primum Caput, Περὶ συνάξεως Σελήνης ϗ Ἑρμοῦ, inc. Ἡ σύναξις ἀφ' ἑαυτῆς διπλασιασθεῖσα, ἐξελθόντα ςρατὸν συνηγμένον δηλοῖ. Vltimum, Περὶ σπανοῦ. des. ϗ ἔςιν ἐνταῦθα φροντὶς μεγάλη. Varias continet praenotiones ac divinationes ex variis figurarum geomanticarum coniunctionibus faciendas. Clauditur Opus p. 120. quadam figura quadrilatera, intra se aliam triangularem continente, ac terrae figuram exhibente, adscriptis verbis, ἱςορία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Tum sequuntur duodecim versus iambici, totidem Zodiaci signorum naturam exprimentes, quos heic referre placuit; sunt autem isti:

Κριὸς προηγὸς ἐςιν ἀρχὴ τοῦ χρόνου.
Ὁ δέ γε Ταῦρος ὁ οἶςρος Ἀφροδίτης.
Ζώων δὲ ζεῦξις ἐςιν ἐν τοῖς Διδύμοις.
Καρκῖνος δ' ἐςὶ φωσφόρος ὀπισθόπους.
Λέων δὲ θερμὸς ἐκπύρωσις τοῦ πόλου.
Ἡ Παρθένος δὲ δεῖγμα τῆς γεωργίας.
Ζυγὸς μερισμὸς ἡμέρας πρὸς ἑσπέραν.
Ὁ σκορπισμός ἐςι τῆς σπορᾶς ὁ Σκορπίος.
Ὁ Τοξότης δὲ, σύμβολον κυνηγίας.
Ὁ δ' Αἰγόκερως ἀγρίων παῤῥησία.
Ὑδροχόος δὲ, χευμάτων ὄμβρων κάτω.
Οἱ δ' Ἰχθύες δηλοῦσιν ἰχθύων γένος.

Pag. ead. *b*. Circulus Zodiaci depictus est, ac figura τῆς κιβωτοῦ, ἣν ὁ δίκαιος Νῶε κατεσκεύασεν, *Arcae* nimirum, *quam construxit iustus Noë*. Hanc sequitur annorum computus, ab Adam usque ad Diluvium, & ab hoc usque ad Abraham &c. progrediturque ad Constantinum Magnum: tum alia prognostica de aegroto: & dierum Lunae φωτίςων, & ἀφωτίςων enumeratio.

XVI. pag. 122. Ἔτι περὶ τῶν κρίσεων ἀπὸ ἑτέρου βιβλίου. *Item de Iudiciis ex alio Libro*. Inc. Ἐν ἄλλῳ οὕτω ὁρίζει. εἰς ςρατείαν θλιμένον, κ. λ. Des. ϗ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν.

XVII. pag. 127. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν συντόμων κρίσεων. *Initium cum Deo Iudiciorum in compendium*. Est superiorum Tractatuum veluti summa & recapitulatio.

XVIII. pag. 134. Ἔσδρα τοῦ προφήτου κάλανδα ἠκριβωμένα τῆς ἑβδομάδος. *Esdrae prophetae Calanda hebdomadae accurate elaborata*, sive, *iudicia Calendarum iuxta dies hebdomadae*. Inc. Κυριακῇ ἡμέρᾳ εἰ γένονται κάλανδα, ὁ ἐνιαυτὸς ἔςαι χρήσιμος. Des. ὁ φόβος ἔςαι πολὺς, ϗ μέλιτος λεῖψις.

XIX. pag. ead. *b*. Περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ϗ ὅσα ὁ Ζεὺς ἀποτελεῖ τοὺς ιβ' οἴκους. ϗ περὶ τοῦ δωδεκαετήρου Διός. *De Zodiaci circulo, & quae Iupiter praemonstret secundum duodecim domus: & de duodecennali Iove*. Inc. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος τέμνεται εἰς ιβ' οἴκους, κ. λ. Des. εὔχεσθαι δὲ δεῖ, ἵνα μὴ γένωνται σεισμοί.

XX. pag. 137. Caput Περὶ ἀνθρώπου. *De homine*. Inc. Οὕτω μὲν οὖν τὴν νοητὴν οὐσίαν ὑποςήσας ὁ τῶν ὅλων Θεὸς, κ. λ. Des. τοιγαροῦν πίωμεν, ὦ βάρβαρε ποιητά.

XXI. pag. ead. *b*. Sequitur Tractatus astronomicus cui praecedunt duo schemata, quorum primo *caelestes Zonae*, secundo vero *Zodiaci signa, ac planetarum motus* exhibentur. Tractatus inc. Ἰδοὺ βλέπομεν ὅτι ὁ οὐρανὸς ἔνι. θέλομεν δὲ τοῦτο μαθεῖν, καὶ τί εἶδος ἔνι τὸ σῶμα τοῦ οὐρανοῦ, κ. λ. Capita, quae pertractantur, sunt ista:

Περὶ τῶν ἑπτὰ ζωνῶν.
Περὶ ἐπομβρίας.
Περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς κεφάλαιον α'.
Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ.
Περὶ γῆς ϗ ὑδάτων.
Περὶ τῶν νεφελῶν.
Περὶ βροντῶν ϗ ἀςραπῶν.
Οἱ κύκλοι τῆς κτίσεως.
Περὶ ἀνακαινίσεως κόσμου.
Περὶ ἀνακαινίσεως οὐρανοῦ.
Περὶ τῶν ζ' χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, cui adnectuntur etiam τὰ ἑπτὰ πνεύματα τῆς κακίας.
Περὶ τῶν μηνῶν.
Περὶ τῶν ζωδίων.
Περὶ μεταβάσεως ἡλίου ἀπὸ ζωδίου εἰς ζώδιον.

Περὶ οὐρανοῦ, cuius ultima verba, in quibus etiam Codex absolvitur, sunt: διὰ τῆς τοῦ πόλου ἐπάρσεως ἀναφέρεται. τρι . . . . . Mutilus est Tractatus in fine, ac propterea in margine leguntur verba. ζήτει, ζήτει. Inter Caput vero *de signis Zodiaci*, & aliud *de transitu Solis ab uno in aliud signum*, leguntur sequentes *versus politici*, quibus scriptoris nomen ita proditur:

Χριςὲ Θεὲ παντέλειε, κτίςα κτίσεως πάσης,
Ὁ σὺν πατρὶ ϗ πνεύματι ἀνάρχως βασιλεύων,
Ὁ πνεύματός μου ποιητὴς, ϗ πλάςης τῆς σαρκός μου,
Ὁ τῷ θανάτῳ λύων με, ϗ πάλιν συνιςῶν με,
Τοῖς δεξιοῖς σου σύνταξον κἀμὲ τότε προβάτοις,

Ὅτε

Ὅτε κρινεῖς τὰ σύμπαντα τῇ θεϊκῇ δυνάμει,
Τὸν τλημπαθέστατον ἐμὲ Ἀνδρέαν Φιλολόγον. (1)
Christe Deus perfectissime, totius orbis conditor,
Cum Patre & Spiritu absque principio regnans,
Spiritus mei creator, & carnis meae compactor,
Qui me morte destruis, & iterum resuscitas,
Ad dexteram tuam pone etiam me tunc cum ovibus,
Quum iudicabis universa divina potentia,
Me, inquam, *aerumnosissimum Andream philologum*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 145.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΤΟΜΗ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ.

NICEPHORI MONACHI INTRODVCTORIVM COMPENDIVM DE CAVSSIS NATVRALIBVS, ET DE METEORIS.

Ac praeterea

Michaëlis Pselli, Ioannis Hydruntini, & Anonymi quaedam.

COD. XV. I. pag. 1. POst indicem Capitum XXXIII. recentius adiectum, occurrit Tractatus Physico-astronomicus, cui titulus est: Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ κτίτορος εἰσαγωγικὴ ἐπιτομὴ περὶ τῶν φυσικῶν αἰτιῶν καὶ μετεώρων. *Nicephori monachi & presbyteri monasterii Ctitoris, seu Creatoris, Epitome Isagogica de caussis naturalibus & Meteoris*. Primum Caput περὶ φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν, *de naturalibus principiis & caussis*, inc. Πᾶν τὸ αἴτιον καὶ ἀρχή. οὐ πᾶσα δὲ ἀρχὴ ἤδη καὶ αἴτιον. Vltimum, quod inscribitur: ἐκ τῆς εἰς τὸ ὄγδοον ψαλμὸν ἐξηγήσεως, *ex interpretatione in psalmum octavum*, des. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ χάριν ὁμολογήσαιεν τῷ Θεῷ. Quod quidem postremum Caput recentissima manu, eadem nimirum, quae praedictum indicem in principio apposuit, suppletum est. De hoc Nicephori monachi Opere nulla apud Fabricium mentio occurrit.

II. pag. 152. Sequuntur absque ullo titulo quaestiones quaedam theologicae, nimirum, *cur Latini in azymis sacrificent*; *cur dixerit Iesus Christus discipulis suis, hoc est Corpus meum; & quare post tres dies resurrexerit a mortuis*. Horum omnium initium est: Προσπίπτουσιν οἱ Λατῖνοι θύοντες τὰ ἄζυμα. Finis: ἐν οἷς πρώτως ἡ τῆς κακίας φύσις ἔσχε τὴν γένεσιν. Haec una cum sequentibus diversa manus, scilicet Nicolai cuiusdam presbyteri, cuius paullo post adferetur subscriptio, exaravit.

III. pag. 153. *Michaëlis Pselli de rebus naturalibus, theologicis, & meteorologicis ad Imperatorem D. Michaëlem Capita CXXI.* ex eius *Omnifaria Doctrina* desumta. Primum Caput, quod in huiusce Operis editione, quam Fabricius exhibet in calce Vol. V. Bibl. Graecae, desideratur, ita inscribitur: Περὶ κτίσεως κόσμου, καὶ τῆς τοῦ Ἀδὰμ πλάσεως, καὶ τοῦ παραδείσου. *De mundi, & Adam formatione, & de Paradiso*. Inc. Θεὸς οὐχὶ τὸν παράδεισον μόνον, ὥς ἄν τινες οἴονται, κ. λ. Vltimum, quod inibi est CIX. περὶ παρηλίων, *de parheliis*, des. ἀναλάτται ἡ ὄψις. Subiicitur deinde tabula Capitum: tabulam vero sequens amanuensis subscriptio excipit: Ἐπληρώθη ἡ παροῦσα δέλτος Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ ὑπὸ παπάδος Νικολάου Σηλλαρίου ἀπὸ χώρας Καλλιπόλεως ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ὥρᾳ ϛʹ. ἔτει ,ϛωνεʹ. Εὔχεσθε οἱ μελετῶντες, καὶ μὴ καταρᾶσθε, ὅτι ὁ γράφων παραγράφει. *Absolutus est praesens liber Michaëlis Pselli a papa, vel presbytero Nicolao Sellario Callipolitano, mense Martio, die sabbati, hora sexta, anno 6855.* (Chr. MCCCXLVII.) *Orate pro me qui legitis, ac ne maledicatis, quod scribens male scripsit*. Horum vero Capitum recensione inita cum editis loc. cit. comperimus multa in Codice desiderari, quae habentur in editione, ac vicissim alia in Codice legi, quae in editione desiderantur. Ex editis desunt Capita XII. XIII. XIV. & a XX. usque ad XXX. inclusive; tum XXXVIII. XXXIX. XLI. XLIV. & a XLVII. usque ad LVIII. inclusive; tum CIV. & a CXL. usque ad finem. Eorum vero, quae frustra in editione quaeras, tituli sunt:

I. Περὶ κτίσεως κόσμου, κ. τ. λ. uti diximus.

XIII. Εἰ ἄπειρον τὸ θεῖον, πῶς ἄπειρον.

XXXII. Περὶ ἰδεῶν.

XXXIII. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων.

XLIV. Διατί ὅλως ἐστὶ τὸ κακόν.

LVII. Πῶς θήλεα καὶ ἄρρενα γίνονται.

LVIII. Διατί γυνὴ πολλάκις συνουσιάζουσα οὐ λαμβάνει.

LIX. Διατί δίδυμα καὶ τρίδυμα.

LXI. Εἰ τὸ ἔμβριον ζῶον, καὶ πῶς τρέφεται τοῦτο.

LXVI. Διατί πεινῶντες μὲν ἐὰν πίωσι σπάζονται, διψῶντες ἐὰν φάγωσι ἐπιλείνονται.

LXVII. Εἴ ἐστί τι ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ.

LXXIII. Περὶ οὐσίας ἡλίου, εἰ καὶ πολλοί εἰσιν ἥλιοι.

LXXXV. Περὶ τῶν ἄρθρων τῶν καλουμένων Διοσκύρων.

LXXXVII. Περὶ δρόσου αὖθις καὶ πάχνης.

IV. p. 181. Occurrunt alia quaedam Capita, forte eiusdem Pselli, *de memoria, & discretione*, & quomodo intelligenda sint verba illa: *Ego indurabo cor Pharaonis*; & alia: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram*.

V. pag. 182. Αἱ ἀπορίαι τῶν εʹ φωνῶν Πορφυ-

(1) Nescio, unde Montfaucon in suo Catalogo legat *Philelphum* pro *philologum*.

φυρίε. *Dubitationes in quinque voces Porphyrii* cum suis solutionibus. Inc. Εἰ οὐ δεκτικὸς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος. Des. εἰς τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν αὐτῆς. Auctor Anonymus.

VI. pag. 184. *b.* Ἰωάννε Ὑδρεντίνε, μαθητοῦ Νικολάου Ὑδρεντίνε, λύσις ἐπί τινος ζητήματος κατὰ τῶν λεγόντων, ὡς ὅτι τὸ τὶς ἄνθρωπος, κ̀ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἢ ἕν ἐστιν, ἢ δύο, ἢ ὡς ἕν. *Ioannis Hydruntini, discipuli Nicolai Hydruntini, solutio cuiusdam quaestionis adversus quosdam dicentes, quod aliquis homo, & nomen ipsius, aut unum sunt, aut duo, aut veluti unum*. Inc. Τῷ βουλομένῳ παντὶ, κ. λ. Des. ἔκ τε τῶν ἔξω τῆς κλήσεως. Nihil de hoc Ioanne occurrit apud Fabricium.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 185.

ΙΕΡΑ ΤΕΧΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

ARS SACRA PHILOSOPHORVM.

COD. XVI. Continet hic Codex uberrimam Graecorum Chemicorum collectionem, cui titulus est: Βίβλος χυμευτικῆς, μεταλλικῆς, καὶ χαλκευτικῆς τῆς θείας κ̀ ἱερᾶς τέχνης, καὶ χρυσούλε βίβλε. *Divina & sacra ars Philosophorum*, sive *liber fusoriae, metallicae, & chalcurgicae, divinae, & sacrae artis Alchymiae*. Huius autem Codicis, qui de Chemica facultate unicus in Bibliotheca hac superest, pleniorem maluimus notitiam exhibere, Fabricii vestigiis inhaerentes, qui Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 760. seqq. alterius Parisiensis non absimilis apographum satis elaborata recensione dignum putavit. Occurrit igitur primo

I. pag. 1. Excerptum *e libris Cleopatrae de mensuris & ponderibus*, ut ex titulo valde longo colligitur, qui inc. Ἐκ τῶν τῆς Κλεοπάτρας περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων ἐξήγησις κατὰ πλάτος πρὸς εὐχερῆ εὕρεσιν ἑκάστης μνᾶς καὶ λίτρας κ̀ οὐγγίας καὶ δραχμῆς καὶ γράμματος, κ. λ. Explicatio inc. Ἡ μνᾶ ὄνομα ἔχει σταθμε. Des. σάτα γ'. μόδια γ'. Confer Galenum T. IV. edit. Basil. pag 467. Hanc Cleopatram, quam Scriptores Chemici coniugem faciunt unius ex Regibus Aegypti Ptolemaeis, si temporum ratio habeatur, fatendum est, nulli ex tribus primis Ptolemaeis, qui per centum annos ab Alexandri morte in Aegypto regnarunt, fuisse coniugem; quum in hac scripti parte de ponderibus & mensuris mentio fiat triginta argenteorum, quorum pretio Christum Dominum Iudas prodidit: nihilominus eiuscemodi scriptis nihil inde decedit de pretio, quod de ipsorum auctoribus non constet, vel quod alienis sint nominibus inscripta, ut recte admonet Thomas Reinesius in Iudicio de Codice Gothano similem scriptorum Chemicorum συναγωγὴν continente, quum id potissimum, quod in hisce doceantur lectores, attendendum sit.

(1) Testatur idipsum Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 375.

II. pag. 2. *b.* Ἑρμηνεία τῶν σημείων τῆς ἱερᾶς τέχνης, κ̀ χρυσούλε βίβλε. *Interpretatio signorum sacrae artis, & libri de auro conficiendo*. Inc. Ἀρχὴ μὲν χρυσός. Des. ποθηνὸν π. (superscr. littera o.) ξηρὸν ξ. Huiusmodi notas Chemicas, & signa ac characteres longe plures ex Codicibus Regiis publicavit Cangius in Appendice Glossarii Graeci p. 8. seq. sed auctore absente non satis accurate interdum expressas (1).

III. p. 5. *b.* Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς ἱερᾶς τέχνης πρῶτον Ἑλληνιστὶ, μεταλλευτικὸν, τῶν τε σημείων κ̀ τῶν ὀνομάτων. *Lexicon metallicum secundum ordinem litterarum sacrae artis, signorum & nominum, quae primum a Graecis usurpata sunt*. Inc. Ἀφροδίτης σπέρμα ἐστὶν ἄνθος. Des. οὐδέν ἐστι τὸ προσδοκώμενον. Hoc Lexicon, sive glossas Chemicas, totum suis locis idem Cangius utilissimo suo Glossario inseruit, collatis etiam aliis eiusmodi glossis Mss. Lambecio itidem inspectis, & Salmasio.

IV. pag. 12. Δημοκρίτου Φυσικὰ κ̀ μυστικά. *Democriti Physica & Mystica*. Inc. Βαλὼν εἰς λίτραν μίαν πορφύρας, κ. λ. Des. αὐτό ἐστι τὸ ὄξος τῶν φιλοσόφων. Democriti Physica & Mystica ad Chrysopoeiam pertinentia, Latino tantum sermone hactenus vulgata sunt, ut notat Fabricius loco supra cit. pag. 768. ex versione Pizimentii Patavii MDLXXIII. 8. Haec lectio convenit cum Ms. Cod. Biblioth. Vindob. Catalog. Nessel. P. III. pag. 15. & cum alio Biblioth. Taurinensis T. I. Catal. pag. 177. Nam in alio Ms. apud Fabricium l. c. initium ita se habet: λαβὼν λίτρας σκωρίας α'. Circa vero eorum auctorem observat Reinesius in iudicio de eodem Codice Gothano, male intelligi Democritum Abderitam, tum ob rationem styli, tum eo vel maxime, quod operis huius auctor artem dicitur didicisse ab Ostane, quem constat ex fragmento fuisse Christianum.

V. pag. 27. *b.* Συνεσίε φιλοσόφε πρὸς Διόσκορον εἰς τὴν βίβλον Δημοκρίτε ὡς ἐν σχολίοις. *Synesii philosophi ad Dioscorum in librum Democriti scholia*, instar Epistolae conscripta. Inscribitur: Διοσκόρῳ ἱερεῖ τοῦ μεγάλε Σαράπιδος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Θεοῦ τε συνευδοκοῦντος Συνέσιος φιλόσοφος χαίρειν. *Dioscoro sacerdoti magni Serapidis in Alexandria, Deo favente, Synesius philosophus salutem*. Inc. Τῆς πεμφθείσης μοι. Des. τῷ λόγῳ τετέλεσται. Graece & Latine integram vulgavit Fabricius Vol. VIII. Bibl. Graec. pag. 233. seqq. ex versione Pizimentii, quae sola lucem antea viderat. Synesium auctorem huius Epistolae, negat Reinesius loc. cit. fuisse Cyrenensem Episcopum: contra vero opinatur Morhofius Lib. I. Polihystoris, quos, si libet consule.

VI. pag. 35. Στεφάνε Ἀλεξανδρέως οἰκεμενικοῦ φιλοσόφε περὶ τῆς ἱερᾶς ϗ θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ ποιήσεως. *Stephani Alexandrini oecumenici philosophi de sacra & divina arte auri conficiendi* Lectiones IX. (2) ad Heraclium Im-

(2) Πράξεις dicuntur in Codice; hinc πρᾶξαι usurpatur aliquando pro *lectiones frequentare*.

Imperatorem. Lectio prima inc. Θεὸν τῶν πάντων ἀγαθῶν αἴτιον ϗ βασιλέα τῶν ὅλων. Vltima des. προστάξαντος εἶναι· ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, κ. λ. Inter secundam & tertiam praxin, sive lectionem, pag. nimirum 43. inserta est in Codice τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου ἐπιςολὴ πρὸς Θεόδωρον, *eiusdem Stephani Epistola ad Theodorum*, quae inc. Περὶ τοῦ ἀγροῦ γνῶθι ὡς πολλὰς γεωργὰς ἀχρήςας ἔχει. Des. καὶ μυςικῶν λόγων μάθῃ. In lectione sexta habentur versus, a Fabricio relati Biblioth. Graec. Vol. XII. pag. 696. instar tamen solutae orationis exarati, in quibus pro δὶς ἑπτὰ legitur δὶς ὀκτὼ, pro δὶς τρία, τέσσαρες, & pro σοφίας, ὠφελείας. Stephani Alexandrini novem πράξεις, sive lectiones de arte Chemica, manuscriptae occurrunt Graece in variis bibliothecis Galliae, Italiae, & Germaniae. In Caesarea biblioth. non tantum Graece exstant (vid. Nesselium Parte III. p. 14. seqq.) sed etiam Latine Anonymo quodam interprete. Latine prodierunt ex Dominici Pizimentii versione, Patavii MDLXXIII. 8. cum Democrito de arte magna, Synesiique, Pelagii, & Michaëlis Pselli scriptis eiusdem argumenti. Tribuuntur autem Stephano Atheniensi; atque Heraclio Imperatori ab auctore dicatas, diserte traditur in titulo lectionis nonae; quem locum adfert Fabricius loc. cit. pag. 695.

VII. pag. 76. *b.* Κομαρίȣ φιλοσόφȣ ἀρχιερέως διδάσκοντος τὴν Κλεοπάτραν τὴν θείαν καὶ ἱερὰν τέχνην τοῦ λίθȣ τῆς φιλοσοφίας. *Comarii philosophi ac pontificis, a quo Cleopatra divinam & sacram artem didicit lapidis philosophici*. Inc. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ πάσης κτίσεως δημιȣργὸς, ὁ τῶν οὐρανίων καὶ ὑπερουρανίων δημιȣργὸς ϗ τεχνίτης, ὁ μακάριος ϗ ἀεὶ διαμένων, ὑμνȣ̃μεν, εὐλογȣ̃μεν, αἰνȣ̃μεν, προσκυνοῦμεν τὸ ὕψος τῆς βασιλείας σου, κ. λ. & paullo post: Ἀπάρξωμαι ταύτης τῆς βίβλȣ τῆς ἡλιακῆς ϗ σεληνιακῆς γραφίδος τῆς ποιηθέντος παρὰ Κομαρίȣ τοῦ φιλοσόφȣ, καὶ Κλεοπάτρας τῆς σοφῆς περὶ κρίσεως, κ. λ. Scriptor Christianus est, sed ex Comario philosopho Ethnico hausisse, quae refert vult videri. Colloquentes finguntur cum Cleopatra non Comarius tantum, sed & Ostanes, atque alii. Ἀποκριθεὶς δὲ Ὀςάνης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἶπον πρὸς τὴν Κλεοπάτραν — — θεωροῦντες δὲ οἱ φιλόσοφοι, κ. λ. quos tandem scriptor inducit ad Cleopatram ita dicentes: ἐξέςησας ἡμᾶς, ὦ Κλεοπάτρα, εἰς ὃ ἐλάληκας ἡμῖν. μακαρία γὰρ ὑπάρχει ἡ σε βαςάσασα κοιλία. Des. ἐνταῦθα γὰρ ἡ τῆς φιλοσοφίας τέχνη πεπλήρωται.

VIII. pag. 83. Περὶ τῆς θείας ϗ ἱερᾶς τέχνης τῶν φιλοσόφων. *De divina & sacra arte philosophorum*. Inc. Τῆς φύσεως τὸ ἄτρεπτον ἐν μικρῷ ὕδατι. Des. ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Est Anonymi breve apospasmation de sacrae aquae confectione.

IX. pag. 83. *b.* Ζωσίμȣ τοῦ Πανοπολίτου γνήσια ὑπομνήματα. *Zosimi Panopolitae Commentaria genuina*, in quibus agitur potissimum *de sacra aqua, & de vasis ad eam conficiendam necessariis*. Plura continent Capita, quorum primum περὶ τοῦ θείου ὕδατος, inc. Τοῦτό ἐςι τὸ θεῖον καὶ μέγα μυςήριον τὸ ζητȣ́μενον· τοῦτο γάρ ἐςι τὸ πᾶν, δύο φύσεις, μία οὐσία, κ. λ. alterum περὶ τριβήκȣ ϗ σωλῆνος, tertium περὶ τῆς ἐξατμήσεως τοῦ θείου ὕδατος τοῦ πήσαντος τὸν ὑδράργυρον, quartum περὶ τȣ̃ αὐτοῦ θείου ὕδατος, quod des. ἑξῆς δέ σοι ϗ τὰ ἐργαλεῖα ὑποθήσομαι οἷά πέρ εἰσι. Ἔρρωσθε ἐν κυρίῳ, κ. λ. In primo horum Commentariorum Capite insertum legitur sequens aenigma rubris exaratum litteris: Ἓν τὸ πᾶν, δι' οὗ τὸ πᾶν, ϗ δι' αὐτȣ̃ τὸ πᾶν, ϗ ἐν αὐτῷ τὸ πᾶν, εἷς ἐςιν ὁ ὄφις ὁ ἔχων τὰ δύο συνθέματα, ϗ τὸν ἰὸν αὐτοῦ, (1) de quo adseritur, quod ἡ μὲν δύναμις κρύπτεται, ἀνάκειται δὲ ἐν τῷ ἐρῷ τύλῳ (f. legendum ἱερῷ ςύλῳ). Subiiciuntur deinde eidem Capiti primo duabus in tabulis figurae quaedam vasorum, seu phyalarum in caminis adpositarum. Huius Zosimi de instrumentis & caminis Chemicis opusculum occurrit in Regia Parisiensi bibliotheca, & in Veneta D. Marci, ut ex Catalogis patet. Innuitur autem a Fabr. loc. cit. p. 766. §. 26.

X. pag. 90. *b.* Ζωσίμου ἀρετῆς περὶ συνθέσεως ὑδάτων. *Zosimi de virtute compositionis aquarum* Tractatus in tres πράξεις, seu *lectiones* divisus. Prima inc. Θέσις ὑδάτων ϗ κίνησις ϗ αὔξησις, κ. λ. Tertia des. δι' ὑγρῶν πάντων ἡ τέχνη πεπλήρωται. Citatur ibid. p. 761. §. II. ubi περὶ ἀρετῆς pro ἀρετῆς περί.

XI. pag. 94. *b.* Παραινέσεις συςατικαὶ τῶν ἐγχειρȣ́ντων τὴν τέχνην. *Admonitiones commendatitiae ad eos qui hanc artem adgrediuntur*. Inc. Παρεγγυῶμαι τοίνυν ὑμῖν τοῖς σοφοῖς. Des. οἱ δὲ τοῖς συνεψηθεῖσι τῷ ὕδατι τῆς ἰώσεως. Ibid. pag. & num. cit. sed initium diversum. In nostro enim Codice quidam veluti prologus praemittitur.

XII. p. 95. *b.* Περὶ κρυςάλλων ποιήσεως. *De crystallorum confectione*. Inc. Λαβὼν ὠὰ ὅσα θέλῃς καὶ ἀποπλύνων. Des. τὸν λεγόμενον κυανόν.

XIII. p. ead. Ὁ οἶκος ὁ περισυνάξων πάντα. *Domus omnia continens*. Inc. Ἐὰν δὲ τὴν τετρασωμίαν ταύτην καύσεις. Des. ὑπερέχει τὸ ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ δακτύλους β'. ἢ γ'. ἢ δ'.

XIV. p. 98. Περὶ λευκώσεως. *De dealbatione*. Inc. Διαγινώσκειν ὑμᾶς θέλω. Des. τοῦτο γάρ ἐςι τὸ λυτρȣ́μενον πενίας, τῆς ἀνιάτου νόσου. Forte haec omnia ad eumdem Zosimum sunt referenda.

XV. pag. ead. Τοῦ Χριςιανοῦ περὶ εὐςαθίας τοῦ χρυσοῦ. *Christiani de firmitate auri*. Inc. Τῆς δευτέρας πραγματείας ἄρτι τὸν λόγον πεποιημένος, ϗ τῶν λίθων τὰς μεθόδȣς ἀφθόνως ἐκθέμενος, κ. λ. Des. ἣν ὁ εὑρῶν ἄνωθεν νικήσει μεθόδῳ τὴν ἀνίατον πενίας νόσον. Ἔρρωσθε φίλοι ϗ δȣ̃λοι Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ibid. num. 3. ubi diverse incipit, quia quatuor circiter versus longiorem exhibet in principio Tractatum hunc Codex noster, in quo ci-

(1) Hoc fortasse arcanum respicit Stephanus Alexandrinus, dum ait in suo Opere de divina & sacra arte Chrysopoeiae edit. Patav. MDLXXIII. in 8. pag. 60. *Vox ait sacra: inventus est Pan a creatione Aegypti quaesitus*.

citatur Apollinis oraculum, φησὶν ὁ Ἀπόλλων ἐν τοῖς χρησμοῖς. Καὶ πνεῦμα μελάντερον ὑγρὸν ἄχραντον. Nec non ὁ σοφὸς Ζώσιμος ἐν βιβλίῳ κλειδῶν. Denique allegatur ἡ Μαρία. Apud Montfauconium in Palaeogr. Graeca p. 375. memoratur ex Codice Chemicorum Graecorum Ambrosiano Mediolanensi, *Christiani de temperando ferro, conficiendo crystallo, & de aliis naturae arcanis*. Potiora vero Capita, in quae tribuitur Tractatus iste, sunt eiusmodi: I. Ὅτι σύνθετον καὶ οὐχ ἁπλοῦν τὸ εἶδος, καὶ τίς οἰκονομία. II. Ποίησις μᾶλλον τοῦ παντὸς λίθου τῆς φιλοσοφίας. III. Τίς ἡ τῶν ἀρχαίων ἄσβεστος.

XVI. pag. 106. Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείου ὕδατος, καὶ πόσα τὰ εἴδη τοῦ γενικοῦ καὶ θείου ὕδατος, κ. τ. λ. *Eiusdem de divina aqua, & quot sint species genuinae & divinae aquae, &c.* ad Sergium. Inc. Ὁ περὶ τοῦ θείου ὕδατος λόγος, βέλτιστε Σέργιε, πολλοῖς μὲν γέγονεν, κ. λ. Des. οὐδὲν γὰρ ἐξ αὐτῶν καθ' αὑτὸ πέφυκεν ἄνθρωπος. Ibid. num. 4. Citatur praeter Zosimum Democritus eiusque dictum, a Pelagio philosopho etiam laudatum: τί ὑμῖν καὶ τῇ πολλῇ ὕλῃ; ἑνὸς ὄντος τοῦ φυσικοῦ οὐχὶ εἴδους, ἀλλὰ ὕδατος. Tituli vero Capitum, quae inibi pertractantur, hi sunt: I. τίς ἡ τῶν ἀρχαίων διαφωνία. II. τίς ἡ καθόλου τοῦ ὕδατος οἰκονομία. III. ἡ τοῦ μυθικοῦ ὕδατος ποίησις. IV. ἀντίθεσις λέγουσα, ὅτι τὸ θεῖον ὕδωρ ἕν ἐστι τῷ εἴδει, καὶ λύσις αὐτῆς. V. ἄλλη ἀπορία.

XVII. pag. 110. Τοῦ αὐτοῦ σύνοψις, τίς ἡ αἰτία τῆς προκειμένης συγγραφῆς. *Eiusdem prospectus, quae caussa sit propositi operis*. Inc. Πολλάκις ὑμῖν ἐφόδοις ἐν τοῖς προτέροις σπουδάσμασιν ὁ περὶ τῆς θείας ἐπιστήμης διήνυσαι λόγος. Des. ζώμιον καὶ τὰ ἑξῆς. In Codice biblioth. Viennensis Nessel. P. III. pag. 17. inscribitur: *Anonymi cuiusdam auctoris Christiani mysteria quaedam Chemica*. Capita vero huius Tractatus sunt I. πόσαι εἰσὶν αἱ κατ' εἶδος καὶ γένος διαφοραὶ τῶν ποιήσεων. II. πῶς δεῖ νοεῖν αὐτὰς καὶ σχήμασι γεωμετρικοῖς. III. τίς ἡ ἐν ἀποκρύφοις τῶν παλαιῶν ἐκδεδομένη τάξις. IV. πόσος ὁ τῶν βαπτομένων ἐρίων σταθμὸς ὀφείλει, καὶ πόσος ὁ τῆς κομάρεως, καὶ πόσος ὁ τῶν βεβαμμένων ὑδάτων. V. τίς ἡ τοῦ μέλανος ξηρίου κατασκευή. VI. τίς ἡ τῆς κομάρεως σύνθεσις. VII. τίς ἡ μετὰ τὴν ἴωσιν οἰκονομία. VIII. ὁποῖον εἶναι χρὴ τοῖς ἤθεσι τὸν μετιόντα τὴν ἐπιστήμην. IX. Ὅρκος. X. περὶ ξηρίου. XI. περὶ ἰοῦ. XII. καδμείας πλύνσις. XIII. περὶ ξανθώσεως. XIV. ἄλλοι δέ φασι περὶ χρώματος καὶ ἑψήσεως καὶ ἔργου μυστικῆς θεωρίας. Ex hisce Capitibus octavum & nonum exhibet Fabricius loc. cit. pag. 761. sub num. 5. & 6. ubi Iuramenti formulam, hisce conceptam verbis: Ὄμνυμί σοι, καλὲ παῖ, τὴν μακαρίαν καὶ σεβασμίαν Τριάδα, ὡς οὐδὲν ἀπέκρυψα τῶν ἐμοὶ παρ' αὐτῆς δεδομένων ἐν ταμείοις ψυχῆς μυστηρίων τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ πάντα τὰ γνωσθέντα μοι θεόθεν περὶ τῆς τέχνης ἀφθόνως ἐνέθηκα ταῖς ἡμετέραις γραφαῖς, ait contrariam esse aliis adiurationibus de hac arte occultanda, quas Fabricius ipse dedit Bibl. Graec. Vol. V. pag. 78.

XVIII. pag. 120. *b.* Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου γνησία γραφὴ περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ὑδραργύρου ποιήσεως κατ' ἐπιτομὴν κεφαλαιώδη. *Zosimi Panopolitae genuina scriptio de sacra & divina arte auri & hydrargyri conficiendi per compendium in Capita divisum*. Primum Caput huius Tractatus inc. Λαβὼν τὴν ψυχὴν τοῦ χαλκοῦ, κ. λ. Des. τὴν τῶν φώτων ποσότητα. Reliquorum Capitum ad idem Opus pertinentium tituli sunt: I. περὶ τῶν ὑποστάτων καὶ δ' σωμάτων κατὰ Δημόκριτον. II. περὶ τῶν αὐτῶν σταθμῶν ὠμῶν τε καὶ ἑφθῶν. III. περὶ διαφορᾶς χαλκοῦ κεκαυμένου. IV. περὶ τοῦ, ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὅτι ὕδωρ καλοῦσιν, καὶ τοῦτο σύνθετον ἰῷ καὶ οὐχ ἁπλοῦν. V. περὶ τοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ ἀρκτέον τὸ ἔργον. VI. περὶ τῆς κατὰ πλάτος ἐκδόσεως τοῦ λόγου πρὸς Φιλάρετον. VII. περὶ τοῦ, τί ἐστι κατὰ τὴν τέχνην οὐσία, καὶ τίνα ἀνούσια. VIII. περὶ τοῦ, ὅτι πάντα περὶ μιᾶς βαφῆς ἡ τέχνη λελάληκεν. IX. περὶ τοῦ, τροφὴν εἶναι τὰ δ' σώματα τῶν βαφῶν X. περὶ τῶν θείων ὑδάτων. XI. περὶ σταθμῶν. XII. περὶ τοῦ ὕδατος . . . καὶ καύσεως σωμάτων. XIII. περὶ σταθμοῦ ξανθώσεως. XIV. περὶ τοῦ ἀθίκτου ὕδατος. XV. περὶ σημασίας ὤχρας. XVI. περὶ οἰκονομίας τοῦ τῆς μαγνησίας σώματος. XVII. περὶ σώματος μαγνησίας καὶ οἰκονομίας. XVIII. περὶ τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας. XIX. περὶ σήψεως. Hoc tamen postremum in margine est appositum. Citatur in hoc Opere Democritus, & Epibechius, nec non dictum Mariae: ἐὰν μὴ τὰ δύο γένηται ἕν, τουτέστιν ἐὰν μὴ τὰ φεύγοντα συγκρετῶσι τοῖς μὴ φεύγουσιν, οὐδὲν ἔσται τῶν προσδοκωμένων. Recensetur a Fabric. loc. cit. pag. 762. num. 7.

XIX. pag. 154. Ὀλυμπιοδώρου τοῦ φιλοσόφου πρὸς Πετάσιον τὸν βασιλέα Ἀρμενίας περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης τοῦ λίθου τῶν φιλοσόφων. *Olympiodori philosophi ad Petasium Armeniae Regem de divina & sacra arte lapidis philosophorum*. Inc. Γίνεται ἡ ταριχεία ἀπὸ μηνὸς Μεχὶρ κε'. καὶ ἕως μετοπωρινῆς κε'. Des. τουτέστι τοῦ πυρός. In hoc apospasmatio multa sunt non indigna quidem relatu; sed quum ea excerpserit iam Fabricius loc. cit. pag. 764. num. 20. nos ea iterum minime duximus repetenda. Hoc Opus Chemicum memoratur etiam ab eodem Fabricio Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 238.

XX. pag. 176. Ὁ λίθος τῆς φιλοσοφίας. *Lapis philosophiae*. Inc. Τὸ θεῖον ὕδωρ πρῶτον ὁμορευστῆσαι. Des. τὸ προσδοκώμενον ἔσται.

XXI. pag. 177. Περὶ τοῦ λίθου τῶν φιλοσόφων. *De lapide philosophorum*. Inc. Ὁ περιβόητος φιλόσοφος ἐξ Ἀβδήρων, καὶ Ζώσιμος, καὶ Ἰωάννης ἀρχιερεὺς, Ἑρμῆς ὁ Τρισμέγιστος, καὶ Δημόκριτος, Ὀλυμπιόδωρος, καὶ Στέφανος ἐν τῇ τῆς χρυσοποιΐας παραινέσει τὸν μολιβδόχαλκον ἐμυσταγώγησαν καὶ συμφωνήσαντες κατέστησαν ἀπὸ μολιβδοχάλκου. Des. καὶ ὁ κριθὸς τὸν κριθὸν γεννᾷ. Haec autem omnia fortasse ad eumdem Olympiodori Tractatum pertinent.

XXII. pag. 181. Ἀνεπιγράφου φιλοσόφου περὶ θείου ὕδατος τῆς λευκώσεως. *Anepigraphi philo-*

losophi de aqua sacra dealbationis. Inc. Πρῶτος τῆς ταρυχείας τρόπος ἐστὶν ὁ τῆς θείας λευκώσεως, καθόσον καὶ ἡ χρεία καλή. Clauditur hac doxologia: δοξάζοντες καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν πάντας τῇ αὐτοῦ σοφίᾳ σοφοὺς γενέσθαι εὐδοκήσαντα, καὶ ἡμῖν δεδωρησάμενον διανοεῖσθαι ἐν τούτοις Θεὸν, ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι προσκυνούμενον, λατρευόμενον ὑπὸ πάσης τῆς αὐτοῦ κτίσεως νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

XXIII. pag. 183. Ἀνεπιγράφου φιλοσόφου κατὰ ἀκολουθείας χρήσεως, ἐμφαῖνον τὸν τῆς χρυσοποιίας συνεπτηγμένην σὺν Θεῷ λόγ. β'. *Anonymi philosophi* . . . . . (1) Inc. Ἐπειδὴ τῶν τῆς χρυσοποιίας συνεπτηξόμεθα θεωρημάτων, πρότερον δὲ περὶ τῶν αὐτοῖς διαληψόμεθα ποιητῶν, κ. λ. Des. ὅπως γὰρ τοῖς λεγομένοις ταρυχείας (sic) καὶ Ζώσιμος ἐν τῷ περὶ ἀρετῆς. Hoc Caput una cum superiore memoratur & a Fabricio loc. cit. pag. 762. num. 12. & 13. Initia tamen utriusque diversa sunt, quia in nostro Codice paullo sunt longiora.

XXIV. pag. 189. Ζωσίμου τοῦ θείου περὶ ἀρετῆς καὶ ἑρμηνείας. *Divini Zosimi de virtute & interpretatione*. Inc. Προσπαθείας καὶ μεθερμηνείας τοῦ ἐνυπνιάζεσθαι αὐτόν φησιν. καὶ ἰδοὺ βωμὸς φυαλοειδὴς. Des. οὗτος ὁ ζωμὸς ἀρχὴ καὶ τέλος ἐδοκιμάσθη. Ibid. pag. 763. n. 14.

XXV. pag. 199. *b*. Τοῦ αὐτοῦ γνησία γραφὴ περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ὑδραργύρου ποιήσεως, κατ' ἐπιτομὴν κεφαλαιώδη. *Eiusdem genuina scriptura de divina & sacra arte conficiendi auri, argenti & hydrargyri per compendium in capita divisum*. Inc. Λαβὼν τὴν ψυχὴν τοῦ χαλκοῦ. Des. τὴν τῶν φώτων ποσότητα. Est primum Caput tantummodo eorum, quae recensuimus supra in §. XVIII. Codicis pag. 120. *b*. Repetitur hoc Caput & in Cod. Paris. ut videre est apud Fabric. loc. cit. pag. 770. num. 41.

XXVI. pag. 201. Πελαγίου φιλοσόφου περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης. *Pelagii philosophi de divina & sacra arte chrysopoeiae* Liber. Inc. Οἱ μὲν προγενέστεροι καὶ ἐρασταὶ καὶ ἀνάπλεοι μαθημάτων καθ' ἑαυτῶν φιλόσοφοι ὄντες φάσκουσιν, ὅτι πᾶσα τέχνη ἕνεκεν τούτου καὶ τέλους αὐτῆς ἐπινοεῖται τῷ βίῳ, κ. λ. Des. καὶ τῇ πιότητι τῆς φύσεως καρποφορεῖ. Exstat in Bibl. Vindob. Vid. Nessel. Catal. Part. III. pag. 15. In Codice tamen Paris. fragmentum tantum habetur huius Operis, quod Fabricio teste loc. cit. pag. 764. num. 19. inc. Ὁ χαλκὸς οὐ βάπτει, ἀλλὰ βάπτεται, ἐὰν γὰρ βαφῇ τότε βάπτει, κ. λ. Citatur in hoc Zosimus senior, ac simpliciter aliquando ὁ ἀρχαῖος. Huius Pelagii scriptum ex Dominici Pizimentii versione prodiit Latine Patav. MDLXXIII. in 8. ad Antonium Perronettum Cardinalem.

XXVII. pag. 206. Περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης τῶν φιλοσόφων. *De divina & sacra arte philosophorum*. Inc. Ἡμεῖς μὲν ἐν αἰνίγμασι γράψαντες, ἐῶμεν ὑμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τῷ παρόντι βιβλίῳ ἐπιμόνως σχολάσαι καὶ ἀνερευνῆσαι τοῦ μυστηρίου τὴν ὑπόθεσιν. Des. καὶ γενήσεται ὡς γίγαντας καὶ ἔκτοτε μετα..νει (forte legendum μεταχρυσώνει.)

XXVIII. pag. 208. *b*. Αἴνιγμα τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου Ἑρμοῦ καὶ Ἀγαθοδαίμονος. *Aenigma lapidis philosophici Hermetis & Agathodaemonis*. Inc. Ἐννέα γράμματα ἔχω, τετρασύλλαβός εἰμι, νόει με. Des. χρυσοπλοκάμους ἀπεργάζονται. Videtur esse interpretatio problematis illius, seu aenigmatis chemici, sex versibus comprehensi, quod habetur in praxi sexta Operis, quod de sacra arte auri conficiendi conscripsit Stephanus Alexandrinus ad Heraclium Imp. de quo fuse supra pag. 348. §. VI. disseruimus. Hoc Caput exstat etiam in Codice Regio apud Fabric. loc. cit. pag. 770. num. 43.

XXIX. pag. 212. *b*. Περὶ αἰτησίου λίθου. *De lapide Aetesio*. Inc. Ὡς αἰτησίου λίθου καὶ ταῦτα πολὺ χρησίμου, πρὸς γὰρ τὰς οἰκονομίας. Des. διὰ τέχνης μεταλλικῆς.

XXX. pag. 216. *b*. Ἄλλος περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης. *Alter de divina & sacra arte*. Inc. Λαβὼν ὄστρακα ὠῶν, ἐν θυίᾳ λείωσον, καὶ συρῶς πλύνον πολλάκις. Des. μέγα οὖν καὶ τὸ λεύκωμα τοῦ μολίβδου.

XXXI. pag. 219. *b*. Ἰωάννου ἀρχιερέως τοῦ ἐν ἐβαγίᾳ (2), περὶ τῆς θείας τέχνης. *Ioannis archipraesulis in Ebania, de divina arte*. Inc. Μετασκεψώμεθα, καὶ εἴδωμεν, ἢ φιλοσοφίσωμεν τί μᾶλλον ὁριζόμενοι. Des. ἐὰν θελήσεις εὑρήσεις αὐτὸν καὶ χρυσάνθρωπον. Fabric. loc. cit. pag. 771. num. 44. ubi tamen initium diversum. Tituli vero Capitum, quae pertractantur, sunt I. περὶ τοῦ μεταλλικοῦ λίθου, ἐν τίσι τόποις ἐκεῖνος κατασκευάζεται. II. περὶ διαφορᾶς χαλκοῦ κεκαυμένου. III. περὶ λευκώσεως. IV. Γίνωσκε, ὦ φίλε, τὰ ὀνόματα τῶν ποιητῶν (3). V. Ὁ οἶκος.

XXXII. pag. 231. *b*. Βίβλος ἀληθὴς Σοφὲ Αἰγύπτου, καὶ θείου Ἑβραίων κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαώθ, Ζωσίμου Θηβαίου μυστικοῦ. *Veridicus liber Sophe Aegyptii, & divini Hebraeorum Domini potestatum Sabaoth, Zosimi Thebani mystici*. Inc. Τῆς ὑδραργύρου σταθμὸς Ἀγαθοδαίμων πέμψων (sic). Des. καὶ πᾶν τὸ δεκτικὸν τῆς βαφῆς.

XXXIII. pag. 232. Τὸ α' βιβλίον τῆς τελευταίας ἀποχῆς Ζωσίμου Θηβαίου. *Liber I. ultimae scripturae Zosimi Thebani*. Inc. Ἔνθεν βεβαιοῦται ἀληθὴς βίβλος. Ζώσιμος Θεοσεβείᾳ χαίρειν. Ὅλον τὸ τῆς Αἰγύπτου βασίλειον, ὦ γύναι. Des. ἔχεις οὖν τῶν φώτων τὰς ἀποδείξεις ἐν τῷ ω στοιχείῳ, καὶ πάντων τῶν ζητουμένων, ἔνθεν ἀπάρξομαι, πορφυροστόλε γύναι. Narrat in hoc apospasmatio Zosimus artem ab Aegyptiis diligentissime clam habitam, qui vero eam exercuissent, in Regum usus id fecisse, solis autem proditam Iudaeis. Mentio fit libri Hermetis, cui titulus φυσικαὶ βαφαὶ, & De-

Z

(1) Quum Codex mendosissime sit exaratus, quid iste titulus sibi velit, nondum plane intelleximus: forte tamen legendum Ἀνεπ. φιλ. κατὰ ἀκολουθίαν χρήσεως λόγος β'. ἐμφαῖνον τὸ τῆς χρυσοποιίας συνεπτηγμένον σύνθεμα.

(2) Codex Caesareus, ut videre est apud Lamb. VI. p. 175. habet τῆς ἐν εὐαγίᾳ τοθίας.

(3) Caput hoc, nomina continet Graecorum Chemicorum, & integrum e Codice Regio Paris. DCXVIII. adfertur a Fabricio loc. cit. pag. 775. in not.

& Democriti, qui ſolus ex antiquis aliquid de arte prodiderit. Apud Fabric. loc. cit. p. 771. num. 45.

XXXIV. pag. 237. *b.* Ἶσις προφῆτις τῷ υἱῷ αὐτῆς Ὥρῳ. *Iſis prophetiſſa filio ſuo Horo*. Inc. Ἶσις προφῆτις τῷ υἱῷ Ὥρῳ. Ἀπιέναι σου μέλλοντος, ὦ τέκνον. Deſ. ὁμοίως καὶ τὴν σανδαράχη ποίει. In hoc apoſpaſmatio Angelus Amnaël docet myſterium Chryſopoeiae, & per omnia ſacra adiurat myſtam illud aliis non prodere. Apud Fabr. l. c. pag. 771. n. 46. Conſule Olaum Borrichium in diſſert. de ortu & progreſſu Chemiae relata ab Io. Iac. Mangeto in Biblioth. Chemica curioſa T. I. Lib. I. Sect. I. Subſect. II. p. 39.

XXXV. pag. 240. *b.* Δημοκρίτου βίβλος ε' προσφωνηθεῖσα Λευκίππῳ. *Democriti Liber quintus inſcriptus Leucippo*. Inc. Δημόκριτος Λευκίππῳ τὸ ἕτερον πλεῖστα χαίρειν. Περὶ τουτέων τῶν τεχνῶν τῶν Αἰγυπτίων, προφήταις Περσικοῖς βίβλους ἔγραψα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, πρὸς ἥνδε μάλιστα ἁρμόζονται· ἡ δὲ βίβλος οὐκ ἔτι κοινή· αἰνίγματα γὰρ ἔχει μυστικά. Deſ. τὸ πᾶν ἐφθόνησαν. ἔῤῥωσο. Apud Fabr. l. c. n. 47.

XXXVI. pag. 242. *b.* Βίβλος ἀληθὴς Σοφὲ Αἰγύπτου, καὶ θείου Ἑβραίων κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαώθ. *Liber veridicus Sophe Aegyptii, & divini Hebraeorum domini poteſtatum Sabaoth*. Inc. Λόγος βίβλου ἀληθὴς Σοφὲ Αἰγύπτου, καὶ θείου Ἑβραίων κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαώθ. Δύο γὰρ ἐπιστῆμαι καὶ σοφίαι εἰσίν. Deſ. ὅλα δὲ κρίναντες βελτίωσιν χρῶ. Vid. Borrich. loc. c. pag. 39. §. V.

XXXVII. p. 244. *Alia conficiendi auri ratio* ita inſcripta: Ποίησις χρυσοῦ πρὸς δεξτροφήν. Inc. Χαλκὸν δή φημι τὸν τῆς Μαρίας τὸν στεφανίτην. Deſ. λοιπὸν τὰ ἑξῆς ἀπὸ τοῦ νῦν. Forte hoc apoſpaſmation innuit Fabric. l. c. n. 48. ſub titulo *Anonymi*.

XXXVIII. pag. 245. *b.* Ἀγαθοδαίμων εἰς τὸν χρησμόν. Ὀρφέως συναγωγὴ καὶ ὑπόμνημα. *Agathodaemon in Oraculum. Orphei collectio & commentarius*. Inc. Ἀγαθοδαίμων Ὀσίριδι χαίρειν. Ἤδη σοι τοῦτο τέταρτον βιβλίον γράφω ἐκ τοῦ ἀρχαίου χρησμοῦ. Deſ. καὶ μελανωθήσεται τοῦτο ἐν ἀργύρῳ μέρος. Apud Fabr. l. c. pag. 771. num. 49. Tum ſequuntur alia Capita nullo auctoris nomine appoſito, quae num ad eumdem auctorem pertineant, incertum eſt; quare titulos ipſorum adferimus. Ii vero ſunt: I. Ἑρμηνεία περὶ πάντων ἁπλῶς καὶ περὶ τῶν φώτων. II. Ἑρμηνεία περὶ τῶν φώτων. III. Ὕδωρ πιστῆς οἰκονομίας. IV. καὶ ἄλλος φησίν.

XXXIX. pag. 253. Λόγος Δημοκρίτου φιλοσόφου. *Sermo Democriti philoſophi*. Inc. Εὑρίσκομεν σαφῆ τὴν θεωρίαν, ὡς κατὰ τὸ κρυπτὸν τοῦτο ὑπεμφαίνῃ καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Δημόκριτος λέγων, κ. λ. Deſ. καὶ ἐν μεγάλῳ θαύματι ἀναβοήσας, ὦ φύσις οὐρανίων φύσεων δημιουργός.

XL. pag. 259. Ὁ Ζώσιμος ἔφη περὶ τῆς ἀσβέστου. *Zoſimus dixit de aſbeſto*, ſive *inexſtinguibili*. Inc. Δῆλα ὑμῖν ποιούμενος, γινώσκετε, ὅτι ὁ λίθος ὁ ἀλαβαστρίτης ἐγκέφαλος κέκληται διὰ τὸ κάτοχον αὐτὸν εἶναι πάσης βαφῆς φευκτῆς. Λαβὼν οὖν ἀλαβάστρινον λίθον. Deſ. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μυθριακὸν μυστήριον.

XLI. pag. 260. Στέφανος δέ φησιν. *Stephanus autem ait*. Λάβε ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἀρσενικοῦ ἀνωτάτου τε καὶ κατωτάτου. Deſ. μὴ ἀποκαλύψαι καὶ δημοσιεῦσαι. Tum ſpatio vacuo relicto novem verſuum leguntur alia pauca, nimirum: τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μυστήριον ὁ οὐρόβορος δράκων. τουτέστι συμφάγεται καὶ συγχωνεύεται, λειώνεται καὶ μεταλλάττεται τὸ σύνθεμα ἐν τῇ σήψει, καὶ γίνεται μελάχλωρον· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται χρυσάνθυον, καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἐρυθρὸν κυνναβαρίζον, ὥς φησιν, καὶ οὐρὰ αὐτοῦ λευκὴ, ὡς γάλα. Mox alio ſpatio ſex verſuum relicto, ſequuntur alia, quorum inicium: Ἡ δὲ κοιλία καὶ ὁ νῶτος αὐτοῦ κροκοειδὴς, καὶ ἡ κεφαλὴ μελάχλωρος. Finis: ἐὰν θελήσεις, εὑρήσεις αὐτὸν καὶ χρυσάνθρωπον.

XLII. pag. 261. *b.* Ἄλλο κεφάλαιον περὶ λίθου χυμευτικῆς. *Aliud Caput de lapide Chemico*. Inc. Ἐπειδὴ τῶν λίθων οἱ μὲν βάπτονται, οἱ δὲ στύφονται. Deſ. καὶ τὸ ἓν εἶδος πολλὰ ἀπεργάζεται.

XLIII. pag. 265. Περὶ συνάξεως τῶν φιλοσόφων. *De congreſſu philoſophorum*. Inc. Πρὸς ἀλλήλους οἱ φιλόσοφοι ἀπέστηλαν ἡ (ſic) τοῦ γενέσθαι μίαν συναγωγήν. Deſ. καὶ ἀνάμιξον μετὰ βερονικίου ἐν τρυβλίῳ.

XLIV. pag. 266. Μέθοδος, δι' ἧς ἀποτελεῖται ἡ σφαιροειδὴς χάλαζα, κατασκευασθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν τεχνουργίᾳ περιβοήτου Ἄραβος τοῦ Σαλμανᾶ. *Methodus, qua perficitur globoſa grando praeparata ſecundum artificium celeberrimi in hac arte Salmanae Arabis*. Inc. Λαβὼν λεπτοτάτας χαλάζας, ἔμβαλε αὐτὰς ἐν ὑάλῳ. Deſ. καὶ εὑρήσεις αὐτὰς τελείας χαλάζας σφαιροειδὲν διενηνοχυίας τῶν κρειττόνων φυσικῶν. Tum ſubiiciuntur alia Capita, quorum tituli ſunt, I. ποίησις ἀργύρου. II. ποίησις κινναβάρεως. III. περὶ κινναβάρεως. IV. ἄλλως. V. καταβαφὴ λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λυχνιτῶν, καὶ ὑακίνθων ἐκ τοῦ ἐξ ἀδύτου τῶν ἱερῶν ἐκδοθέντος βιβλίου. VI. τίνα τὰ εἴδη τυγχάνουσι τῆς τῶν λίθων καταβαφῆς, καὶ πῶς οἰκονομεῖται. VII. τίς ὁ τῆς ὄψεως τῶν χρωμάτων, ἤτοι ποιήσεως τρόπος τῶν βαπτομένων λίθων. VIII. περὶ χυμευτικῆς. IX. ἄλλο κεφάλαιον περὶ λίθων. X. περὶ βαφῆς σμαράγδων. XI. σιδήρου οἰκονομία πρὸς λίθων καταβαφῆς καὶ ἑτέρας οἰκονομίας. XII. ποίησις χαλκοῦ ξανθοῦ. XIII. βαφὴ τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα τῷ αὐτῷ χρόνῳ. XIV. περὶ βαφῆς σιδήρου. XV. ἑτέρα βαφή. XVI. περὶ διαφορᾶς μολίβδου καὶ χρυσοῦ πετάλου. Habentur hacc a Fabricio enunciata loc. cit. pag. 662. num. 8. & 9.

XLV. pag. 280. Ἑρμηνεία τῆς ἐπιστήμης τῆς χρυσοποιΐας ἱερομονάχου τοῦ Κοσμᾶ. *Interpretatio ſcientiae de auro conficiendo hieromonachi Coſmae*. Inc. Ἡ ἀληθινὴ αὕτη καὶ μυστικὴ χυμία κόπου μόνου δεῖται, ἐξόδου δὲ οὐδεμιᾶς. Deſ. δευτεροτρίτοσον τὴν πρᾶξιν, ὡς πρῶτον, ἕως ἀρέσει σοι. Apud Fabr. loc. cit. p. 762. n. 10.

XLVI. pag. 280. *b.* Τοῦτο μέν ἐστιν ἔκ τινος παλαιοῦ Ζωσίμου, τὸ δὲ ἕτερόν ἐστιν ἐκ τῆς μεγάλης τέχνης τῶν παλαιῶν, καὶ δοκίμασον αὐτὸ οὕτως. *Hoc quidem* (deſumtum eſt) *ex quodam antiquo Zoſimo; alterum vero ex magna arte antiquorum, & eius periculum fac hoc pacto*.

Inc.

Inc. Δὰζε ὠὰ τέσσαρα ἐν ἀγγείῳ βαλὼν ὀςρακίνῳ εὐρυχώρῳ. Def. εἶεν αὖθις. Apud Fabric. p. 762. n. 11. Adnectuntur deinde alia Capita, quorum tituli I. ἑτέρα ἑρμηνεία. II. ἄλλη μέθοδος μυςική. III. ἔτι ὕδωρ θεῖον. IV. ὕδωρ, ἵνα ἐκβάλῃς χρύσομαν ἀπὸ ἀσήμην (fic). V. ἕτερον ὡσαύτως. VI. λαγάρισμα χρυσαφίυ. VII. περὶ τοῦ ποιῆσαι γράμματα χρυσᾶ. VIII. περὶ τοῦ ποιῆσαι κόλλησιν καλήν. IX. ἕτεραι κολλήσεις. X. περὶ τοῦ χρυσῶσαι σίδηρον. Clauduntur autem haec omnia fequentibus verficulis ad iamborum formam accedentibus, & item ut reliqua Codicis fcriptura, mendofiffime exaratis, quos utcumque ita legimus:

Τὸ χρυσὸν τρισόμορφον εὐώδες ῥόδον
Στέζει γὰρ Χριςὸς Θεὸς ἡμῶν ἐξ ὕψυς
Καὶ χρυσὸν πυρσόν τε ὑψηλομορφίζει
Τοὺς σοφὺς κ̀ θεοφθόγγυς ἀποςόλυς,
Καὶ 'ξαγλαΐζει τῶν πιςῶν τὰς καρδίας,
Καὶ ἐν τῆς ἐνδόξυ ἐ ἐν τῆς ἐντίμυ
Καὶ ἐν τῆς βρεφοπρεποκρατέσης κόρης
Θεοτόκυ σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Haec autem Capita, in quibus potiffimum agitur de arte aureis characteribus & liquore aureo fcribendi, innuuntur a Fabric. loc. cit. pag. 771. num. 52. ubi confulenda funt etiam quae ex Montfauconii Palaeographia Graeca de hoc argumento refert per extenfum.

XLVII. pag. 288. *b.* Ἰωάννυ τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐκ τῆς διόπτρας. *Ioannis Damafceni ex Dioptra* verfus politici XVI. Inc.

Λοιπὸν, κυρία, ἄνες μοι, μή μοι κόπους παρέχῃς.

Def.

Ω῀ τῆς πολλῆς χρηςότητος, ὢ τῆς ἐπιεικείας.

Integros refert Fabricius loc. cit. pag. 774. num. 54. Tum veluti epilogus quidam fubiicitur omnium, quae in hoc volumine continentur, qui ita habet: Βίβλος μεταλλική, χυμευτικὴ περὶ χρυσοποιΐας κ̀ ὑδραργύρυ πήξεως, ἔχων (fic) αἰθάλας, βαφὰς, κ. λ.

XLVIII. pag. 289. Ῥινάλδων τελανοβέβιλα φησὶ περὶ τῆς χυμευτικῆς τέχνης. *Rinaldus Telanobebila* (legendum *Arnaldus de Villanova*, corruptum enim eft nomen) *ait de arte Chemica*. Inc. Λειώσατε τὰ σώματα εἰς ὕδωρ, τοῖς πᾶσιν ὑμῖν λέγω. Def. θέλων γὰρ ἔςαι κύριος, ὃς ἐνταῦθα ἦν δῦλος. Fabric. l. c. p. 774. num 53. Vixit hic Arnaldus de Villanova A. MCCCIV. de quo plura apud Borrichium loc. cit. pag. 42. §. XXII. Heic legitur amanuenfis fubfcriptio hoc pacto: Ἐτελειώθη ἡ παρῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀντωνίυ Δραγγανὰ Τάχα ἐπὶ ἔτυς κτίσεως κόσμυ ζ'. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γεννήσεως ͵αυηβ'. μηνὶ Δεκεμβρίῳ κδ'. χάριτι Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. *Abfolutus eft praefens liber manu mea Antonii Draggana Tacha anno ab O. C. 7000. a Chrifti vero nativitate MCCCCXCII. menfe Decembri die XXIV. gratia Chrifti Dei noftri &c.* Accedunt deinde feptem planetarum figna cum ipforum explicatione, ac tandem alia pauca fuperftitiofa, quorum initium: Περὶ τοῦ δῆσαι ἀλώπεκας λέγε ὅτως, κ. λ.

IL. pag. 291. Πραγματεία ἐκ τῆς μυςικῆς χυμίας. *Opus ex myftica Chemica*, five *Heliodori Carmen Chemicum verfibus iambicis conftans CCLXV. ad Theodofium Imperatorem*. Praecedit autem monitum ad lectorem aliis verfibus XIII. iambicis (1) comprehenfum, quorum poftremi quatuor inftar tituli funt rubrica exarati, & ita habent:

Ἡλιόδωρος γὰρ φιλόσοφος γράψας
Πρὸς τὸν Θεοδόσιον τὸν βασιλέα,
Ἀπὸ τῶν φιλοσόφων μυςικῆς τέχνης
Διὰ ςίχων ἰάμβων ἴσσδε χρηείσθω (fic).

Inde fequitur ipfum Carmen Chemicum, quod inc.

Σκῆπτρα γαίης, μέδοντες ὡς πανέμφρονες.

Def. Εἰς κυκλικοὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Hoc integrum Carmen Graece edidit Fabricius Vol. VI. B. G. pag. 790. feqq. ubi verfibus conftat CCLXVIII. neque diverfus eius auctor videtur ab Heliodoro, cuius Aethiopica habemus. In Vaticano enim Aethiopicorum Codice ita adnotatum reperit Gerhardus Falckenburgius: γράφει δὲ διὰ ςίχων ἰάμβων τὴν τοῦ χρυσοῦ ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδόσιον (ad Theodofium maiorem) ὥς φησι Γεώργιος ὁ Κεδρηνός. Idem non quidem in Cedreni edito Volumine, fed in alio Chronico anecdoto reperit Cangius, quem vide in voce ποίησις Etiam Chemicam artem in Aethiopicorum libris fub cortice amorum Theagenis & Charicleae latere, Petri Borelli parum credibilis fufpicio eft in Bibl. Chemica pag. 113. Praeterea Chirurgicum huius, an alterius Heliodori, opufculum defcripfiffe fe ex Codice Ms. huius Bibliothecae (2) teftatur, & locum ex illo Graece adfert Thomas Bartholinus lib. de Vnicornu Cap. I. pag. 7. Saltem verifimilius eft, hunc Heliodorum fcriptorem effe Chemici carminis Chriftianum, quam Heliodorum Hermiae & Aedefiae filium, Ethnicum philofophum. Reinefio tamen non abs re indignum utroque, & longe videtur effe iunioris fcriptoris; quamquam foloecifmi, errataque profodica, quae illi obiicit, librario potius, quam auctori tribuenda fint. Legitur hoc carmen etiam in Biblioth. Veneta S. Marci, ubi item conftat verfibus CCLXVIII. Vid. Fabric. loc. cit. Vol. XII. pag. 760. num. 1.

L. pag. 296. *b. Theophrafti philofophi Carmen Chemicum verfibus iambicis CCLX.* cui titulus:

Θεόφραςος φιλόσοφος τάδε φάσκει
Περὶ τῆς θείας γὰρ κ̀ ἱερᾶς τέχνης
Ἐκ τῶν φιλοσόφων ἰαμβικοῖς ςίχοις.

Inc.

Οἱ τῶν σοφιςῶν ἀνδρῶν, ὥσπερ ῥήτορες.

Def.

Σύμπαντας τὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

A Fabricio Vol. XII. pag. 763. num. 16. memoratur Theophrafti philofophi Carmen verfibus iambicis CCLXV. initio & fine huic noftro confimile. In Codice etiam Bibliothecae Venetae D. Marci conftat verfibus iambi-

(1) Fabric. loc. cit. pag 761. male vocat *politicos*.

(2) Forte illud eft, quod recenfuimus fupra pag. 87. §. XX. & XXI.

bicis CCLXV. Graece vero & Latine habetur & in biblioth. Vienn. ut patet ex Catalog. Nessel. Part. III. pag. 18. §. 30.

LI. pag. 301. *b. Hierothei philosophi Carmen item Chemicum versibus iambicis CCXXIII.* cui titulus:

Στίχοι ἴαμβοι λίθυ τῶν φιλοσόφων.

Carmen inc.

Ἀπάρξομαι προσπλέξας εὐφραδεςάτυ.

Des.

Εἰς κυκλικὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Nomen auctoris, quod in nostro Codice nullum est, eruitur a Fabric. l. c. pag. 775. n. 56. Exstat & in Codice bibliothecae Venetae D. Marci Catal. T. I. p. 140 ubi numerantur versus CCXXX. nec non in Bibl. Caesar. Vindob. confer Catalog. Nessel. loc. cit. pag. 19. §. 31. Notat vero Fabric. loc. cit. p. 763. num. 17. hunc quoque scriptorem fateri, artem illam desiderantibus & digne petentibus a Deo tribui, dum ait:

Χριςοῦ Θεοῦ νέμοντος ἐξ ὕψυς χάριν.

LII. pag. 306. *b. Archelai philosophi Carmen alterum iambicum de arte Chemica versuum CCCXXX.* cui sequens titulus rubrica conscriptus:

Ἀρχέλαος γὰρ ὁ φιλόσοφος φάσκει
Περὶ τῆς θείας δὲ κ̀ ἱερᾶς τέχνης
Μετὰ γὰρ πόνυ διὰ ςίχων ἰάμβων.

Carmen inc.

Ἡ πάνσοφος θεία τέχνη τῶν πανσόφων.

Des.

Τῷ Πατρὶ σὺν Λόγῳ τῷ θείῳ Πνεύματι
Εἰς ἀπεράντυς κ̀ κυκλικὺς αἰῶνας
Ἀϊδίους αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ex qua doxologia patet Christianum esse scriptorem. Memoratur a Fabricio loc. cit. pag. 764. num. 18. ubi ait constare versibus CCCXXII. totidemque continet etiam exemplar illud, quod occurrit in Codice biblioth. Venetae supra cit. Habes etiam in biblioth. Caesar. Catalog. Nessel. Part. III. pag. 19. §. 32.

Vtinam Corpus Chemicorum Graecorum, quod cum versione Latina in lucem dare voluit Leo Allatius, haberemus (1); multa enim de hoc absolutissimo Codice notare possemus; quem operae pretium esset, non antiquitatis tantum, sed & doctrinae, & operationum quarumdam caussa edi recensitum & explicatum a viro aliquo docto, artis Medicae, Chemicaeque pariter, & Graecae linguae bene perito; collatis inter se aliis Codicibus Mss. qui in bibliothecis pluribus Italiae, Germaniae, Galliae adhuc supersunt; quorum nonnulli indicantur a Fabricio loc. cit. p. 747. qui iudicium Thomae Reinesii de collectione Mss. Chemicorum Graecorum, quae exstat in bibliotheca Gothana, in medium profert. Opera & fragmenta, quae in nostro occurrunt Codice, partim obvia sunt, partim certis & haud dubiis auctoribus, partim aliis, quorum minime sunt, tribuuntur, partim ex similibus, sed haud nominatis scriptoribus sunt excerpta, & in hoc volumen collecta: omniaque tractant de divina quam vocant arte, de lapide philosophorum, sive magisterio magno, quomodo nempe metalla imperfectiora, ad perfectionem perduci, atque in aurum, vel argentum transmutari queant, nec non de vasis, caminis fornacibusque, & variis operationibus, quibus etiamnum hodie, qui in re Chemica laborant, solent uti; sed & breviter de ponderibus & mensuris agitur; item de gradationibus ignis, coloribusque & aliis ad hoc opus spectantibus, usitatisque operationibus. Et quoniam haec ars nullo non tempore per aenigmata, per parabolas, verbis allegoricis tradi, unde Zosimus λοξὰς γραφὰς, & Stephanus Alexandrinus praxi tertia ἀλληγορικὰς appellat, nec non per certos characteres & signa describi ac denotari consuevit, adiunctum quoque est Lexicon, in quo docetur quid per verba longe alio sensu apud Graecos auctores solita usurpari significetur, & characteres, signaque in hoc volumine obvia explicantur. Pleraque, quae in hoc Codice exhibentur, typis descripta nondum fuere, quod sane mererentur, quoniam multa non contemnenda ex antiquitate in illis continentur, & a quo tempore origines & initia artis huiusce repetenda sint, ex iis facile posset intelligi. Vniverse de scriptis hisce nosse iuvat, omnia illa a monachis quibusdam, aliisque doctis Alexandriae primum, deinde Constantinopoli, interiecto tempore composita, in unum collecta corpus, atque inde post Graeci imperii eversionem, in Italiam perlata, ibique esse adservata. Ex hisce nonnulli sunt Ethnici, alii Christiani, qui Athenis primum vixere circa A. C. cccc., deinde Alexandriae Aegypti, nutrice illa philosophorum, prae ipsis Athenis, ut Camerarius in vita Synesii demonstrat. Nam & ante illud tempus ibi, & in Persia, quum Imperator esset Diocletianus, ars auri conficiendi a Iudaeis, Christianis, atque Ethnicis exculta fuit, ut Suidas in voce Χημεία testatur, & constat Heliodorum, sub cuius nomine Carmen legitur supra p. 358. ortum Alexandriae, & a parentibus suis Hermia, Aedesiaque, una cum Ammonio fratre instituendum datum esse Proclo, clarissimo illius temporis philosopho. Alia plura ad hunc Codicem illustrandum pertinentia, peti possunt ex citato Thomae Reinesii de Chemicorum Graecorum Codice Gothano iudicio apud Fabric. loc. cit. p. 748. seqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saeculi XV. exeuntis, mendosissime exaratus. Constat foliis scriptis 313.

(1) Confer Borrichium l. c. p. 41. §. XIV.

√

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΣ ΛΑΞΕΥΤΗΡΙΟΣ, ΗΤΟΙ ΡΑΒΟΛΙΟΣ.

PYTHAGORICVS LAXEVTERIVS, SEV RABOLIVS.

COD. XVII. EAdem prorsus ad verbum continet cum illis, quae recensuimus supra in Codice XIV. huius Plutei: quare quum unum ab altero descriptum fuisse pro certo habeamus, nihil in huius recensione immorabimur. In fine Codicis ita amanuensis se subscripsit: Μιχαῆλις Α'ποςόλης Βυζάντιος ἄκων καὶ τουτὶ τὸ βιβλίον διὰ τὸ πᾶν ὑγιὲς ἔχειν ἐξέγραψα. *Michaël Apostolius Byzantinus invitus & hunc libellum eo quod omnino bene valerem exscripsi.* Huius Michaëlis manu exaratos plures alios in hac Bibliotheca Codices habemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 262.

ΑΕΤΙΟΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

AETIVS DE NATVRA.

Corrige

Vettius Valens de natura planetarum atque signorum.

COD. XVIII. EXterioris tituli σφάλμα, quod ab interiori Codicis inscriptione item erronea repetendum est, clariss. Ant. Cocchius αὐτοχειρὶ ita restituit in primo folio: *Excerpta ex libris astrologicis Vettii Valentis de natura planetarum: titulus male Aëtium pro Vectio scribit, & liber ad classem astrologorum & mathematicorum pertinet.* Titulus igitur Operis interior rubris litteris exaratus ita habet: Α'ετίου Α"λεντος Α'ντιοχέως ἐκ τοῦ πρώτε βιβλίε τῶν ἀνθολογιῶν περὶ φύσεως. *Aëtii Alentis* (corr. *Vettii Valentis*) *Antiocheni e libro primo Anthologiarum de natura planetarum atque signorum* Fragmentum. Inc. Ο῾ μὲν οὖν παντεπόπτης ἥλιος. Des. ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζωδίων. In fine rubricatis litteris adnotatum est: Μετεγράφησαν κ̀ ταῦτα Οὐεναιτίαις παρ' ἐμοῦ Ι'ωάννε πρεσβυτέρου Ρ῾ώσου τοῦ Κρητὸς, χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ πρώτῳ, μηνὸς Μαΐου εἰκοςῇ ἑβδόμῃ. *Transcripta & haec sunt Venetiis a me presbytero Ioanne Rhoso Cretense anno MCCCCXCI.* (1) *mense Maio, die XXVII.* De hoc Vettio Valente haec habet Iosephus Scaliger Epist. CXIV. ad Casaubonum: *Vettius Valens Astrologus, de quo quaeris, scribebat tempore eodem, quo Claudius Ptolemaeus, sub Hadriano & Antonino, ut eius epochae testantur. Citat aliquot veteres eiusdem studii homines, tam mihi ignotos, quam ipse est, neque enim ullus veterum, qui hodie exstant, eius meminit. Alius Valens fuit tempore Constantini, a quo consultus de urbis novae Romae Byzantiae fato. Sed noster Vettius, ut vides, longe antiquior est. Habet multa quidem utilia, sed non pauca circulatricis divinationis nugatoria.*

Totum Opus in octo divisum est libros, & manu exaratum exstat in variis bibliothecis Angliae, Galliae, Germaniae, & Italiae. Editionem eius promisit iampridem illustris Huetius, notis ad Origenem p. 54. Loca ex eo Graece producunt nonnulli, de quibus consule Fabricium Bibl. Graec. Vol. II. pag. 508.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 19.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ Η' ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SCHOLIA IN VIII. LIBROS ARISTOTELIS DE NATVRALI AVSCVLTATIONE INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Aristotelis Opera quaedam philosophica cum prolegomenis & interpretationibus variorum.

I. pag. 1. ΔΙαίρεσις κεφαλαιώδης τῶν βιβλίων τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως ἀρίςη κ̀ θαυμασιωτάτη, δι' ἧς κ̀ ἡ τοῦ φιλοσόφε σοφία δείκνυται, τοῦ ὕτω ταξιοῦντος τὰ αὐτοῦ, καὶ ἀγχίνοια τῶν κ̀ διελόντων, κ̀ ἐκθεμένων ἐνλαῦθα, ὡς ὁρᾶσθαι πρὸς γνῶσιν εὐσύνοπτον. *Divisio in capita librorum de physico auditu optima & maxime admirabilis, cuius ope & philosophi sapientia ostenditur, qui sua sic ordinavit, & industria eorum, qui eadem heic tum diviserunt, tum interpretati sunt, ut videtur, ad facilem inspectionem accommodata.* Liber I. cui titulus est, διαίρεσις τῦ πρώτου, ἤτοι τῦ ἄλφα, inc. Ε'ν τῷ παρόντι πρώτῳ βιβλίῳ δείκνυσιν, κ. λ. Desinit in Libro V. cuius postrema verba sunt: ὡς μίαν δεῖ κ̀ τὴν κίνησιν λογίζεσθαι. Auctor Anonymus. Clauditur deinde hoc pacto: Τέλος τῶν πέντε βιβλίων τῶν φυσικῶν. COD. XIX.

II. pag. 36. *b.* Προλεγόμενα κ̀ προθεωρέμενα ἐκ τοῦ Θωμᾶ. *Prolegomena & praemeditationes ex Thoma.* Inc. Ε'πειδὴ τὸ βιβλίον τῶν φυσικῶν, οὗ τὴν ἐξήγησιν προϊςάμεθα, πρῶτον βιβλίον ἐςὶ τῆς φυσικῆς ἐπιςήμης. Des. ἔςι δ' ὅτε κ̀ τῆς ποιητικῆς, ἡ δὲ φυσικὴ διὰ πασῶν. Sunt praeliminaria quaedam in Aristotelis Opera physica, ex D. Thoma desumta, & in Graecum translata forte a Georgio Scholario, qui multa eius scripta Graece est interpretatus.

III. pag. 37. Προλεγόμενα εἰς τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν Α'ριςοτέλες. *Prolegomena in Aristotelis physicam auscultationem*, auctoris Anonymi. Inc. Η῾ φυσικὴ φιλοσοφία, περὶ ἧς ἐνταῦθα πρό-

(1) Corrige Montfauconium, qui in suo Catalogo ponit *MCCCCXLI.* pro *MCCCCXCI.*

πρόκειται σκοπεῖν, κ. λ. Def. εἰ ἄλλον τρόπον ἐςὶ νοητὴ, οὐκ εἶδον. Φωτίσαι ὁ Θεὸς τὴν καρδίαν μου. Tum subiiciuntur argumenta, de quibus in unoquoque ex octo huiusce Operis libris pertractatur.

IV. pag. 43. *b.* Ἐκ τῶν Σιμπλικίου προλεγόμενα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως. *Ex Simplicio prolegomena in physicam auscultationem.* Inc. Τὸν σκοπὸν τῆς Ἀριςοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως μαθεῖν ἐςὶ ῥᾳδίως. Def. οὕτω καὶ Θεοφράςῳ δοκεῖ.

V. pag. 46. *Aristotelis de Physico auditu Libri VIII.* ut in eius edit. Paris. anni MDCXIX. fol. alias citata, Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430. Occurrunt in Codice scholia quaedam marginalia, in principio praesertim Libri I. quorum initium: Τὰ φυσικὰ ἀρχὰς ἔχει. τὰ ἀρχὰς ἔχοντα ἐπίςασθαι συμβαίνει ἐκ τοῦ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν γνωρίζειν.

VI. pag. 110. *Eiusdem Artis Rhetoricae Libri III.* Ibid. Tom. II. a pag. 512. ad p. 607. (per error. 606.)

VII. pag. 167. *b. Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum.* Ibid. a p. 608. ad pag. 652.

VIII. pag. 193. *b. Eiusdem de Virtutibus Libellus.* Ibid. a p. 291. ad p. 296.

IX. pag. 196. *Eiusdem Magnorum Moralium Libri II.* Ibid. a pag. 145. ad p. 194.

X. pag. 228. *Eiusdem de Anima Libri III.* quorum tertius in alios duos subdividitur. Ibid. Tom. I. a pag. 616. ad p. 661. (1)

XI. pag. 253. *b. Eiusdem de Mundo Liber.* Ibid. a pag. 600. ad pag. 616.

XII. pag. 262. Εἰς τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν Ἀριςοτέλους ἐξήγησις τοῦ Θωμᾶ, ἑρμηνευθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου γεγονότος Κωνςαντινουπόλεως (2). *S. Thomae Aquinatis in libros Aristotelis de Anima interpretatio, in Graecum sermonem versa a Georgio Scholario, qui Patriarcha fuit Constantinopolitanus.* Inc. Ὥσπερ ὁ Φιλόσοφος διδάσκει ἐν τῷ ια'. περὶ ζώων. Def. καὶ ταῦτα μὲν περὶ ψυχῆς εἰρημένα τέως ἀρκείτωσαν. Supra adlato titulo praefigitur notula quaedam manu recentiori apposita, quae ita habet: Σημείωσαι, ὅτι ταύτην τὴν ἐξήγησιν ἥρπαξεν ὁ Θωμᾶς ἐκ τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου, καὶ ἰδιοποιήσατο ταύτην ἔτος ὁ Θωμᾶς, ὡς τάχα οἴκοθεν φιλοπονήσας. εὗρε δὲ ταύτην Λατινικῶς γεγραμμένην ὁ κύριος Γεννάδιος ἀγνοῶν, καὶ μετεγλώττισεν. *Nota, quod hanc expositionem sustulit Thomas a Domino Ioanne Philopono, & suam fecit idem Thomas, ac si ipse de suo elaborasset: reperit autem hanc Latine scriptam Dominus Gennadius inscius, & transtulit in Graecum.* Hanc Thomae Aquinatis expositionem in tres Aristotelis libros de Anima recenset inter eius scripta Fabric. in Biblioth. Med. & Inf. Graecit. Lib. XIX. pag. 237. col. 1. atque, duos posteriores Thomae esse omnes iudicare, primum vero, scriptorum veterum iudicio, esse Reginaldi de Piperno; sed huic sententiae nostri Codicis refragatur auctoritas, qui omnes Thomae adiudicat. Hunc Codicem enunciat idem Fabric. loc. cit.

(1) Hosce Libros una cum sequenti de Mundo enunciare omisit Montfauc. in suo Catalogo.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saeculi XIV. minutissimis litteris exaratus, cum titulis rubricatis, sed ferme evanidis. Constat foliis scriptis 339.

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.

MELETII COMPENDIVM DE NATVRA ET DE HOMINIS CONSTITVTIONE.

Ac praeterea

Theophili & Stephani de Febribus Libellus.

I. pag. 1. Σύνοψις περὶ φύσεως καὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς. *Compendium de natura & constitutione hominis*: in margine vero adiicitur alia manu, Μελετίου μοναχοῦ, *Meletii monachi.* Inde alius sequitur titulus: Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου, ἐξερανισθὲν καὶ συντεθὲν ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδόξων, καὶ τῶν ἔξω λογάδων φιλοσόφων. *Opus in compendio de hominis natura, ex celebrioribus Ecclesiae Patribus, & ex externis philosophis, iisque selectis collectum & concinnatum.* Praefatio inc. Ἔςιν οὖν ἡ πᾶσα πραγματεία. Def. διευκρινῶν τοῖς ἀκούουσιν. Huic adnectitur tabula Capitum totius Operis n. XXXVI. Opus ipsum inc. Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς, καὶ ἐξ ὅσων, κ. τ. λ. Def. ἀπεψία τις οὖσα καὶ αὐτὴ τοῦ περικαρπίου. De hoc Meletii monachi Libello vide supra pag. 283. §. II. ubi aliud exemplar occurrit, in quo notandum, tam praefationem, quam ultimum Caput *de Anima* multo longiora esse, quam in hoc, praeter alia quamplurima discrimina quoad ordinem ac divisionem Capitum, quae obiter in utroque inter se conferendo animadvertimus. COD. XX.

II. pag. 64. Θεοφίλου καὶ Στεφάνου περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαφορᾶς. *Theophili & Stephani de febrium differentia* Libellus: in margine vero alia manu adiectum est: ἔκ τε Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ, *ex Hippocrate & Galeno* collectus. Inc. Σκοπὸν ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαφορᾶς σύντομον ἐκθέσθαι παράδοσιν. Def. καίγε διὰ τὴν ἐπίτασιν τῆς θερμασίας αὗται γίνονται. Hunc Tractatum ex ore Theophili excepit Stephanus Atheniensis, ut videre est ex eius Commentariis in Galeni Librum I. Therapeut. ad Glauconem; unde in plerisque Codicibus vel Stephano tantum, vel Theophilo simul & Stephano tribuitur. Deest in Syntagmate veterum auctorum Graecorum, Arabum, & Latinorum de febribus, Venetiis a Gaspare Bindono A. MDLXXVI. edito in fol. Ste-

(2) Verba tituli καὶ πατριάρχου, κ. λ. addita fuerunt in margine ab eadem illa manu, quae monitum titulo praefixit.

Stephanus Atheniensis, Theophili discipulus, Heraclii Imp. suppar temporibus, non diversus fuisse videtur a Stephano Alexandrino medico & philosopho.

III. pag. 104. Σύνοψις ἀκριβεστάτη περὶ οὔρων ἑρμηνευθεῖσα ἐξ ἰατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν. *Synopsis accuratissima de Vrinis ex arte medica Persarum translata*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὡς ὅτε τὸ οὖρόν ἐστιν ἐρυθρὸν καὶ θολὸν, δηλοῖ ἀπὸ αἵματος εἶναι. Des. ἐπεὶ ἡ μέλαινα χολὴ, ψυχρὰ καὶ ξηρά ἐστι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. a pag. 64. usque ad finem diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 104.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ.

OPPIANI LIBER DE PISCIBVS.

Seu potius

Oppiani Halieutica & Cynegetica.

COD. XXI. I. pag. 1. Continet primo hic nitidissimus Codex *Oppiani Libros V. de Piscatione*, quorum initium & finis concordat cum editis inter poëtas Graecos veteres heroici carminis scriptores cura & recensione Iacobi Lectii Aurel. Allobrog. MDCVI. in fol. Tom. II. a pag. 120. ad pag. 172. Libro secundo, tertio & quarto praemittitur index Capitum: scholia vero quaedam, ab eadem manu charactere minori exarata, praesefert liber secundus & tertius. Primum occurrit pag. 20. *b.* inter vers. 155. & 156. Libri secundi, ubi ad versum,

Μήχεται ἀστεμφὴς, μεγάρων ὀρόφοισιν ἐοικὼς,

adnotantur haec: Ὄροφος ὁ θάλαμος, παρὰ τὸ ὀρθεῖν εἰς φῶς, τουτέστιν ὑψοῦσθαι· τὰς γὰρ οἰκήσεις πάλαι ἐκ καλάμων ἔσκεπον. ἔνθεν καὶ στέγη, καὶ ὄροφον κάλοις περιφράξαντες· διὸ καλιαὶ λέγονται· κάλοις δὲ, ἤ οι ξύλοις.

II. pag. 79. *Eiusdem de Venatione Libri IV.* ut in dicto Tom. II. a pag. 87. ad pag. 119.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optimus. Constat foliis scriptis 122.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΟΝΗΜΑΤΑ.

GEORGII DIACONI LABORES IN PHILOSOPHIAM.

Seu potius

In Aristotelis Logica, Physica universa, Metaphysica, Ethica, &c. compendium.

COD. XXII. *Idem Georgii Pachymerae compendium philosophiae e mente Aristotelis, ut in Codice II. huius Plutei*. Heic tamen praecedit Tractatus Logicus, cui sequens titulus: Ἡ διαίρεσις τῶν τόπων τῶν διαλεκτικῶν, καθὼς διεῖλεν αὐτοὺς τῶν Ἰταλῶν τις καλούμενος Βοήτιος, οἳ δὴ καὶ μετηνέχθησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Divisio locorum dialecticorum, quemadmodum ipsos divisit Italorum quidam appellatus Boëtius, qui quidem in Graecam linguam translati sunt*. Inc. Εἰδέναι χρὴ, ὅτε τεττάρων ὄντων, κ. λ. Des. σαφηνίζει λόγῳ καὶ παραδείγματι. Quum autem circa huius Opusculi medium, folium unum vacuum fuisset relictum, diversa quaedam manus *Aristotelis vitam* exscripsit, quae inc. Ἀριστοτέλης τὸ μὲν γένος ἦν Μακεδών. Des. ἑξηκοστὸν γοῦν τρίτον ἔτος ἄγων ὁ Ἀριστοτέλης ἐτελεύτησεν. Pag 6. *b.* occurrit prooemium, & index Capitum, Titulorum, & Librorum dicti Operis, quem claudit ipsius Pachymerae *dodecastichon heroicum ad Eumorum*, cui opus hoc suum dicavit, quod habes editum apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 467. & Vol. X. pag. 716. in Leonis Allatii Diatriba de Georgiis, cum subiecta Philippi Bechii Latina interpretatione, de quo ita Allatius loc. cit. pag. 717. *Ferreus ipse sim, si quid est hisce carminibus in tota antiquitate durius. Chalybs ipse & incus, & si quid est in rerum natura asperum ac perversum, prae his carminibus mollius est & tractabilius*. Tandem pag. 12. sequitur *Compendium ipsum philosophiae*, quod item cum dicto Codice II. quoad initium & finem concordat, quem vide. Heic tantum adnotare lubet, quum hanc Epitomen laudatus Philippus Bechius e duobus Codicibus manuscriptis, & iis quidem, ut ipse testatur, valde lacunosis, mendosis & corruptis in Latinum sermonem transtulerit, & A. MDLX. Basileae typis Frobenianis in fol. Latine tantum ediderit, ope huius optimi atque integerrimi Codicis Graece simul & Latine longe meliorem & accuratiorem editionem posse adornari.

II. pag. 342. Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Παχυμέρην τοῦ Φιλῆ. *Phile* (Manuelis) *versus iambici sepulcrales* (centum) *in Pachymerem*. Inc.

Ἄλλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων.

Des.

Εἰς φῶς μετελθὼν εὐτυχῶς ἐξ ἑσπέρας.

Carmen hoc iambicum, quo Phile praeceptoris sui obitum non ineleganter deplorat, integrum adfert Allatius cit. loc. p. 718. seqq.

Codex Graecus chart. Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 344.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ ΣΥΝΕΣΙΟΥ.

NICEPHORI EXPOSITIO IN LIBRVM DE INSOMNIIS SYNESII.

Praecedit Τοῦ Φιλοσόφου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ προθεωρία εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἣν αὐτὸς πεποίηκεν εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον τοῦ Συνεσίου. COD. XXIII.

σίυ. *Philosophi Nicephori Gregorae protheoria in expositionem, quam ipse composuit in librum de Insomniis Synesii*. Inc. Οὐδὲν καινὸν, εἰ πολλά τε τοῖς πάλαι καλῶς. Des. τῶν δ' ἡμεῖς αἴτιοι. Tum pag. 5. alius titulus Operi praemittitur, & quidem ita: Νικηφόρου φιλοσόφυ τοῦ Γρηγορᾶ ἐξήγησις εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον Συνεσίυ τοῦ φιλοσόφυ, ἐπισκόπου Πενταπόλεως, κεφάλαια ἑκατὸν ἑβδομήκοντα. *Nicephori philosophi Gregorae expositio in librum de Insomniis Synesii philosophi, Episcopi Pentapolis, Capita continens CLXX.* Inc. Ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια. Des. εἰπόντες ὗτοι οἱ ποιηταί. Clauditur Opus una cum Codice sequenti subscriptione: Μετεγράφησαν καὶ ταῦτα παρ' ἐμοῦ Ἰωάννυ πρεσβυτέρου Ῥώσου Κρητὸς τὸ γένος χιλιοσῷ τετρακοσιοσῷ ἐνενηκοσῷ πρώτῳ, μηνὸς Μαΐυ τρίτῃ Οὐενετίαις. *Transcripta & haec sunt manu mea Ioannis presbyteri Rhosi genere Cretensis anno MCCCCXCI. mense Maio die tertia Venetiis.*

Exstat hic idem Commentarius in Codicibus Regiae Parisiensis Bibliothecae, & in lucem editus est a Petavio cum operibus Synesii Parisiis apud Seb. Cramoisy MDCXXXIII. fol. a pag. 351. ad p. 429. Latinus vero interpres Pichonius Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit, quum privatam vitam duxerit, & in monasterio consenuerit, defunctus anno Chr. MCCCLIX.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis scriptis 46.

ΩΚΕΛΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΦΥΣΕΩΣ.

OCELLVS DE NATVRA TOTIVS.

Titulum corrige.

Demetrii Phalerei de Elocutione Liber.

COD. XXIV. NIl aliud continet, quam *Libellum Demetrii Phalerei de Elocutione*, a Petro Victorio Florentiae impressum typis Iunctarum A. MDLII. in 8. Hoc tamen exemplar destitutum est primis paginis, in quibus titulus, Epistola nuncupatoria ad Alexandrum Farnesium S. R. E. Card. & accurata legitur eiusdem Victorii disquisitio de operis huiusce auctore (1). Hic vero liber videtur heic antiquitus intersertus loco alterius *de natura Vniversi*, auctore Ocello, cuius tantum externus titulus in ligneo Codicis integumento superest, & qui fortasse ab impia aliqua manu sublatus fuit.

Codex Graecus chartaceus typis impressus in 8. minori. Constat pag. 96.

(1) Consule Victorii Vitam praemissam editioni eius Epistolarum T. I. p. XCIII. quae cura nostra Florentiae prodierunt A. MDCCLVIII. 4.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΗΓΗ ΓΝΩΣΕΩΣ.

FONS COGNITIONIS INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Grammaticae artis Elementa, & Theocriti Idyllia quaedam cum scholiis.

I. pag. 1. GRammaticae Artis Elementa, auctore Anonymo, e diversis concinnata, cui titulus rubrica conscriptus: Τὸ παρὸν βιβλίον πηγὴ γνώσεως ὀνομάζεται. *Praesens libellus, fons cognitionis vocatur*. Incipit a quodam veluti compendio totius Operis, & quidem ita: Σύνταγμα λίαν εὐσύνοπτον καὶ σαφὲς τάδε περιέχον ἁπλωϊκῶς, τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγυ τῆς γραμματικῆς, καὶ τὰς σημειώσεις ἑκάσου, κ. λ. Inseruntur a pag. 57. usque ad pag. 81. *b. quaedam Dionysii Thracis* τέχνης γραμματικῆς *Capita*, & in ea explanationes, sive scholia. Pag. vero 83. *b.* occurrunt Excerpta ex Theodori Prodromi interpretatione εἰς τὰ ἐρωτήματα (2). Huius Grammaticae postrema verba sunt: θέτις, μῆνις, πάρις, ἔχις, ὄφις τὸ ὄρνις. Multa autem foliorum confusio apparet, quae a bibliopegi incuria in huiusce compactione Codicis derivata est. COD. XXV.

II. pag. 112. Τὰ Βυκολικὰ τοῦ Θεοκρίτυ. *Bucolica*, sive *Eclogae quaedam Theocriti*, nimirum prima, & secunda, & pars quintae cum anonymi glossis interlinearibus, & scholiis. Praecedit *Vita Poëtae*, quae inc. Θεόκριτος ὁ τῶν βυκολικῶν ποιητὴς, Συρρακύσιος ἦν τὸ γένος, κ. λ. Des. Θεόκριτος ἐπεκλήθη. Tum *de inventione Bucolici Carminis* quaedam. Inc. Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὑρεθῆναι, κ. λ. Definit in Artemidori grammatici disticho, quod ita habet:

Βυκολικαὶ μοῖσαι σποράδες πόκα, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
Ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλης.

Sequitur deinde argumentum primi Idyllii. Inc. Εἰς Δάφνιν γράφεται, ὃς διὰ μὲν τύτου τῦ εἰδυλλίυ τέθνηκε, κ. λ. Clauditur epigrammate ex persona Theocriti, & quidem sic:

Ἄλλος ὁ Χῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδε γράψας
Εἷς ἀπὸ πολλῶν εἰμι Συρακυσίων,
Υἱὸς Πραξαγόραο περικλυτῆς τε Φιλίνης,
Μοῦσαν δ' ὀθνείην ὔ τιν' ἐφελκυσάμην.

His praemissis incipit Idyllion primum, Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, κ. λ. & in ipsum scholia, nimirum: Ἁδύ. Τινὲς λέγυσιν, ὅτι ψιλοῦται τὸ η τρεπομένυ εἰς α Δωρικῶς. καὶ εἰ μὲν ὗτοι ἀληθεύουσι, ψεύδεται ὁ Θεόκριτος, πάνθ' ἅλιος γράφων, κ. λ. Definit una cum Codice in versu:

Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι,

qui est trigesimus octavus Idyllii quinti. Vltimum autem scholion sequens est: παροιμία ἀπὸ

(2) De hisce vide supra Catalogi nostri Tom. II. pag. 245. §. II.

ἀπὸ Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέντος· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. valde oscitanter, nec sine mendis a Graeculo fortasse aliquo non in aliorum, sed in sui ipsius usum conscriptus. Constat foliis scriptis 154.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ.

OPPIANI DE PISCIBVS.

COD. XXVI. Oppiani de Piscatione Libri V. admodum tamen mutili, ac foede iniuria temporum corrupti: quod maxime dolendum, quum hic Codex vetustatis sit non adspernandae. Quae omnino perierunt, ista sunt: nimirum ex Libro I. a versu 39. usque ad vers. 287. inclusive, & a versu 416. ad versum 503. item inclusive. Ex Libro II. supersunt quatuor tantum folia, initium Libri continentia usque ad versum 126. & a versu 289. usque ad versum 338. inclusive: reliqua huius Libri miserrime exciderunt. Libri III. folium secundum recentiori manu suppletum est. Libri V. versus ultimi decem ac novem ita sunt descripti, ut varias exhibeant crucis figuras, more veterum amanuensium Christianorum in calce librorum depingi solitas: nec desunt compendiariae notae ΙΣ. ΧΣ. Φ. Χ. Φ. Π. subscripta epigraphe:

Ἡ σαυρικὴ χάρις με πάντοτε σκέποις.
Φωτισμὲ χαίροις καὶ φύλαξ Χριστωνύμων.

In ultimo tandem folio legitur: Ἐκλογὴ, πῶς ὀνομάζεται τὰ ζῶα τά τε χερσαῖα καὶ τὰ ἔνυδρα, *Ecloga, quomodo nominentur animalia terrestria, & aquatilia*. Inc. Σελάχεια, μαλάκεια, μαλακόστρακα, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis: ὅτα οὐκ ἐνηλλαγμένως ἔχει. τὰς ὀδόντας. τύτοις . . . . in quibus absolvitur etiam Codex. Varias habet marginales notulas, partim eiusdem aevi cum Codice, partim recentioris; ex quibus unam aut alteram speciminis loco descripsimus, ac paene ab interitu vindicavimus. Prima legitur ad vocem βλωθρῆσιν (Lib. IV. vers. 293.) & ita habet: Βλωθρὴ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ εἰς αἰθέρα μολεῖν, μολαιθέρα τις οὖσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β διὰ τὸ ἀσύντακτον, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω βλωθρή. Altera ad verba, Ἡ σέβας οὐκ ἐπιελπτὸν, κ. λ. (eiusdem Libri vers. 311.) sequens est: ἀντὶ τοῦ, ὄντως θαῦμα οὐκ ἐλπιζόμενον, ὁμόφρονα τεκεῖν ἀλλήλοις τὰ ὄρη, ἤγουν τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν. Haec non habentur inter scholia, quae subiecta leguntur editioni Operum Oppiani Lugd. Batav. MDXCVII. in 8.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIII. emendatissime quidem conscriptus, sed partim tineis, partim madore ita corruptus, ut multa iam exciderint, alia in dies magis evanescant. Constat foliis scriptis 54.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΘΩΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΚΙΝΟΥ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣ.

EXPOSITIO IN LIBRVM D. THOMAE AQVINATIS DE ESSE ET SVBSTANTIA.

Adde etiam

De humana felicitate Sermo, auctore Georgio Scholario.

I. pag. 1. Post tabulam Capitum, quibus constat eiusmodi Expositio, quae sunt CXXXIV. occurrit statim titulus Operis: Ἐξήγησις εἰς τὸ τοῦ διδασκάλου Θωμᾶ ἀπὸ τοῦ Ἀκίνου βιβλίον τὸ περὶ τοῦ εἶναι καὶ τῆς οὐσίας. *Enarratio in Librum magistri Thomae Aquinatis de esse & essentia*; tum Epistola nuncupatoria ita inscripta: Γεώργιος ὁ Σχολάριος κυρίῳ Ματθαίῳ τῷ Καμαριώτῃ χαίρειν. *Georgius Scholarius Domino Matthaeo Camariotae salvere*. Inc. Ἀεί σου τὴν εἰς τὰ καλὰ προθυμίαν, καὶ τὸ φιλομαθὲς ἐπαινῶν. Des. σκοπῶν ἀκριβῶς, εἴ τι αὕτη προσέχει τῷ σοφωτάτῳ Θωμᾷ. Enarratio inc. Παντὸς μὲν οὖν ἔργου δεῖ τι πέρας εἶναι. Desinit in hac doxologia: ταύτῃ τῇ μακαρίᾳ τριάδι τῇ μιᾷ πάντων ἀρχῇ χάρις καὶ τοῦ παρόντος ἔργου. ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αἶνός τε καὶ δόξα παρὰ πάντων αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Georgius iste Scholarius multa e lingua Latina in Graecam traduxit, ut refert Leo Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. B. G. Fabricii p. 783. eoque teste Angelus Iustinianus dicebat se habere opusculum Divi Thomae Aquinatis *de ente, & essentia, ab eodem auctore* (sc. Georgio) *Graece versum, & commentariis ab eodem illustratum*: quibus verbis hanc ipsam expositionem indicare fortasse voluit. Fuit autem Matthaeus Camariota Georgii nostri praeceptor, non indoctus homo, ut notatur in fronte libri Ioannis Zygomalae apud Allatium loc. cit. p. 768. Nota Latine versa ita habet: *Doctissimi & eruditissimi Matthaei Camariotae expositio in sapientissimi & reverendissimi Episcopi Synesii epistolas, manu ipsius scripta. Praeterea Commentariolum in eumdem Camariotam, quomodo patria Thessalonicensis, professione philosophus, huc Constantinopolim venerit ultimis regum Palaeologorum miseris temporibus, & heic post urbem amissam substiterit, postquam Scholarii, qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorumdam aliorum optimatum circa medium regni Sultani Amuratae, praeceptor fuisset.* Nec dissentit Maximus Margunius Epistola ad Davidem Hoeschelium Synopsi Rhetoricae Matthaei Camariotae praefixa. *Scriptio, ut videtur, Matthaei Camariotae est viri pii, & lo-*

loquendi facundia diſerti. Eum inter alios audivit Gennadius Scholarius &c. Matthaeus ante excidium floruit, ſed paullo poſt excidium diem obiit. De diſcipulis & patria Matthaei Camariotae non nimis veroſimilia tradit Theodoſius Zygomala Epiſt. ad Martinum Cruſium de periculis & cladibus Conſtantinopolitanis in Cruſii Turco-Graec. pag. 90.

II. pag. 91. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, νῦν δὲ Γενναδίου, τοῦ Σχολαρίου, περὶ ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, Ἀριστοτέλους καὶ Πλωτίνου συμβιβαστικόν. *Eiuſdem Georgii, nunc Gennadii, Scholarii de humana felicitate conciliatio Ariſtotelis & Plotini.* Inc. Ἐν πρώτῳ τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους, καθόλου μὲν τὴν εὐδαιμονίαν ὁριζόμενος. Deſ. ἐκ τούτων δῆλον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλωτῖνος καλῶς λέγουσι περὶ εὐδαιμονίας, ἑκάτερος τῇ προθέσει τῶν λόγων οἰκείως. Nihil habent de hoc Opuſculo Fabricius & Allatius ll. cc.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 93.

ΗΡΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ.

HERONIS ALEXANDRINI PNEVMATICA.

Ac praeterea

De Aſtrologia Dialogus, Hermippus inſcriptus.

COD. XXVIII I. pag. 1. ΗΡωνος Ἀλεξανδρέως πνευματικῶν πρῶτον. *Heronis Alexandrini Spiritalium Liber I.* Capita continens XXIV. Inc. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπουδῆς ἠξιωμένης πρὸς τῶν παλαιῶν. Deſ. ἡ ἐπιστροφὴ γίνεται. Pag. 36. Liber II. cuius Capita ſunt XXX. inc. Ἀγγείου κατασκευή. Deſ. ἐκκρεμάσομεν τὸ βάρος. Omnia cum figuris elegantiſſime delineatis. Hero Alexandrinus, Cteſibii Aſcreni, qui Ptolemaei Philadelphi, & Evergetae I. temporibus Alexandriae floruit, diſcipulus, & mathematicus inſignis; in philoſophia vero, ut Bernardino Baldo in eius Vita obſervatum, Epicurum maxime probans, ſcripſit inter reliqua, Πνευματικὰ, ſc. *Spiritalia*, quae cum Friderici Comandini verſione & notis prodierunt Vrbini anno MDLXXV. in 4. & Amſtelod. MDLXXX. item in 4. figuriſque in aes inciſis Graece & Latine exhibentur & inter Mechanicos Pariſiis excuſos a pag. 145. ad 235. additis Io. Bapt. Aleotti quatuor theorematibus ſpiritalibus ex Italica lingua in Latinam converſis.

II. pag. 58. *Opuſculum Aſtrologicum*, dialogi forma conſcriptum Libris duobus, quorum ſinguli Capitibus conſtant viginti, ſub titulo *Hermippi*, qui in dialogo colloquens inducitur. Liber I. inc. Ἀλλ' οὐ τοιοῦτόν τι τὸ Πρωτέως ἦν παρ' Ὁμήρῳ φάσμα εἰς πολυειδεῖς μορφὰς ἐξαλλάττον, ὁποῖος ἐκ τῶν λόγων, ὦ Ἕρμιππε, ἡμῖν ἀναφαίνῃ. Deſ. καὶ λοιπὸν περὶ τῶν ἑπομένων τοῖς τοιούτοις ῥητέον. Liber II. p. 75. inc. Καὶ μήν, ὦ Ἕρμιππε, τὰ μὲν ἄλλα. Deſ. φροντίζων οὐδέν. Continet hic Dialogus Platonici, ſed Chriſtiani ſcriptoris, Paullo Alexandrino non multo iunioris, quamdam aſtrologicae ſcientiae commendationem, atque apologiam, tum explicationem quoque & ſynopſim. Neque vero auctor eſt ex iis, qui putant ab aſtris effici ſingula, ſed tantum innui, ac προσημαίνεσθαι. Itaque de ſtella, quae Chriſti Nativitatem indicabat, ita diſſerit Libro I. (Cod. pag. 64.) καὶ μὴν ὁ ἐπὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου γενέσεως ἀστὴρ τοῖς μάγοις ἡγούμενος (καὶ μὴ μεμφέσθω τις τοιούτοις παραδείγμασι χρωμένους, ἀλλ' εἴ τις συνετὸς, φιλοκρινάτω τοῖς λεγομένοις, βέβηλοι δὲ θύρας ἐπίθεσθε) ἐκεῖνος τοίνυν οὐχ ὅτι γε ἐφάνη καὶ τοὺς μάγους συνεφελκύσατο, τὴν γένεσιν ἀπετέλεσεν, ἀλλὰ τοὐναντίον τελουμένην ἐσήμανεν, οἱονεί τις κήρυξ καὶ προαγγελεὺς τοῦ τοσοῦδε καλοῦ γεγονώς. Diſſerit etiam deinde de Eclipſi, quae tempore paſſionis Chriſti contigit, atque utrum neceſſarium fuerit ut Chriſtus crucifigeretur ab Iudaeis, quoniam hoc prophetae praedixerant. Hoc vero negat ille, ἀλλ' ἐγὼ φαίην ἂν, inquit (Cod. pag. 65.) ὡς οἷόν τ' ἦν καὶ τὸ πάθος μὴ γεγονέναι, καὶ τοὺς προφήτας οὐδὲν ἧττον εἶναι προφήτας, εἰ σωφρονεῖν ὅλως ἡ τῶν Ἰουδαίων πληθὺς ἠβούλετο, ὅπουγε κἀκεῖνοι δι' αὐτὸ τοῦτο σχεδὸν προειρήκασιν, ὅπως τοῦ τοιαῦτα τολμῆσαι δεινὰ οἱ Ἰουδαῖοι ἀπόσχωνται. Hunc vero Dialogum habuit ex hoc archetypo deſcriptum Fabricius, illumque publica luce donaturum ſe promiſit Vol. II. B. G. p. 514. Singulorum autem librorum Capita heic adponere iuvat, ut de argumento huius ſcriptoris tanto melius conſtet.

Τὰ κεφάλαια τοῦ α' λόγου.

α'. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς περὶ τοὺς ἀστέρας ἐπιστήμης περὶ τὸ θεῖον σφάλλεσθαι.

β'. ὁποῖόν τι κατ' ἀνθρώπους ἡ μαντική.

γ'. ὅτι οἱ ἀστέρες τὰ μέλλοντα σημαίνειν ἐγένοντο.

δ'. ὅτι οὐκ ἦν ἄλλως τὴν θέσιν τῶν σφαιρῶν τούτων τετάχθαι.

ε'. δι' ἣν αἰτίαν οἱ ἀπλανεῖς τῶν ἀστέρων ἐγένοντο.

ϛ'. περὶ τῆς τῶν στοιχείων τάξεως, καὶ ποῖον αὐτῶν ποιητικὸν, καὶ ποῖον παθητικόν.

ζ'. δι' ἣν αἰτίαν ἐναντίαι ἐγένοντο αἱ κινήσεις

Libri primi capita.

1. *Scientiam aſtrorum non inducere errorem circa res divinas.*

2. *Quid hominibus conferat divinatio.*

3. *Aſtra condita eſſe ad res futuras ſignificandas.*

4. *Non temere factam eſſe caeleſtium ſphaerarum poſitionem.*

5. *Ob quam cauſſam ſtellae inerrantes conditae ſint.*

6. *De ordine elementorum, & quale ex illis ſit agens, quale patiens.*

7. *Quare contrarii invicem ſint motus ſphaerae*

σεις ἀλλήλαις, ἤτε τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας ϗ τῆς τῶν πλανουμένων.

η'. ὅτι οὐ δι' ὃ προσημαίνουσι τὰ μέλλοντα οἱ ἀστέρες, διὰ τοῦτο καὶ κυροῦσιν οὕτω ταῦτ' ἀποβαίνειν.

θ'. ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ τοῦ μέλλοντος γνῶσις ἐκ τῆς περὶ τοὺς ἀστέρας ἐπιστήμης ἐγένετο.

ι'. ὅτι ἡ τῶν σωμάτων σύστασις ἤρτηται πρῶτον τῆς φύσεως, αὐτὴ δὲ τῶν ἀστέρων, οὗτοι δὲ τοῦ δημιουργικοῦ λόγου.

ια'. θεωρία σύντομος περὶ ζώων.

ιβ'. ὅτι τὸ θερμὸν πρῶτον ἡμῖν ἐστιν εἰς σύστασιν ϗ κυριώτατον, καὶ δεύτερον τὸ ὑγρόν.

ιγ'. ὅτι ἕκαστον μέρος τοῦ ἀνθρώπου ϗ τὰ ἐν αὐτῷ συμπτώματα εἰς ἕκαστον ἀνήκει τῶν ἀστέρων.

ιδ'. ὅτι ϗ τὸ σπέρμα ἐν τῇ νηδύϊ ἕκαστος αὐτῶν κατ' ἀριθμὸν ἐφορᾷ.

ιε'. ὅτι καὶ ἑκάστην ἡλικίαν.

ιϛ'. ὅτι νοεραί τινες οὐσίαι κατὰ τὰς τῶν πλανητῶν σφαίρας κεκλήρωνται, ϗ ἕτεραι ὑφειμέναι ὑπ' αὐτὰς, τούτων δὲ ἤρτηνται δαίμονες, ϗ ἑξῆς οἱ ἄνθρωποι.

ιζ'. δι' ἣν αἰτίαν ὁ τοῦ ἑρμοῦ ἀστὴρ ἐπιπλέον συνεγγίζει τῷ ἡλίῳ, ὁ δὲ τῆς ἀφροδίτης ἔλαττον, ϗ ἑξῆς οἱ ἕτεροι.

ιη'. ὅτι οὐκ ἀΐδιος ἡ τῶν ἀστέρων οὐσία.

ιθ'. ὅτι ὁ κατὰ περιττοὺς σχηματισμοὺς τῶν ἀστέρων σύμφωνος.

κ'. ὅτι ϗ ὁ νοῦς περιοδικῶς ἐνεργεῖ.

Τὰ κεφάλαια τοῦ β' λόγου.

α'. περὶ γενέσεως ζώων.

β'. δι' ἣν αἰτίαν τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄῤῥεν ἐν μὲν τοῖς φυτοῖς ἥνωται, ἐν δὲ τοῖς ζώοις κεχώρισται.

γ'. ὅτι ἕκαστον τῶν στοιχείων διαφορὰν ἐν τοῖς ζώοις πλεονάζον δείκνυσιν.

δ'. ὅτι τῶν κατὰ φύσιν μόνων συμβαμάτων ἡ ἀστρολογία προγνωστική.

ε'. ὅτι οὐδὲ τὴν ζωὴν οἱ ἀστέρες ὁρίζουσιν.

ϛ'. ὅτι τὰ περὶ ὑγείαν ϗ νόσον καὶ ζωὴν καὶ θάνατον πολυσχιδεῖς ἔχουσι τὰς ἀρχάς.

ζ'. ὅσα σημαίνουσιν οἱ ἀπλανεῖς τῶν ἀστέρων.

η'. περὶ ὧν ποιεῖ ἡ σελήνη.

θ'. δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς συνόδοις ποτὲ μὲν ὕει, ἄλλοτε δ' οὔ.

ι'. ὅσα σημαίνει κατὰ τὰς ἐκλείψεις αὐτῆς.

ια'. ὅτι οὐκ ἀπαραίτητον αὗται τὴν βλάβην ἐπανατείνονται.

ιβ'. θεωρία περὶ τῶν ἑπτὰ κλιμάτων καὶ μέχρι πόσου ἕκαστον ἐκτείνεται.

ιγ'. μέθοδος περὶ τῶν κατὰ πλάτος αὐτῶν θέσεων.

ιδ'. διὰ τί ἀναφέρονται πρὸς ὕψος οἱ πλάνητες.

ιε'. ὅτι πάντων τῶν ἐν γῇ οἱ σπερματικοὶ λόγοι ἐν οὐρανῷ.

ιϛ'. ὅτι οὐκ ἰσάριθμοι τοῖς ἄστροις αἱ ψυχαί.

ιζ'. θεωρία περὶ γενέσεως, ϗ ὅτι οὐκ ἔξωθεν εἰσδύεται ἡ ψυχή.

ιη'. περὶ πνευμάτων, ϗ πόθεν ἔχουσι τὴν σύστασιν.

rae inenarrantium errantiumque stellarum.

8. *Astra ideo, quod res futurae ab illis significantur, non etiam efficere ut illae contingant.*

9. *Quod a primis temporibus ex scientia astrorum ducta fuerit divinatio.*

10. *Corporum constitutionem primum a natura, hanc ab astris, illa a ratione opificis dependere.*

11. *Succincta de animalibus, sive signis Zodiaci praeceptio.*

12. *Quod primum & praecipuum locum in nostra constitutione teneat calor, secundum humor.*

13. *Singulas partes hominis, & quae ipsi accidunt singula singulis astris respondere.*

14. *Quod semen etiam in utero a singularibus astris suo numero respiciatur.*

15. *Quod singulae etiam aetates.*

16. *Quod substantiae quaedam intellectu praeditae inhabitandas sortitae sint erraticarum stellarum sphaeras, itemque aliae istis subiectae, a quibus dependent daemones, atque inde homines.*

17. *Quamobrem Mercurii stella plurimum semper vicina sit Soli, Veneris autem minus, atque ceterae deinceps.*

18. *Astrorum substantiam non esse aeternam.*

19. *Sideribus configurationes, quae ad numeros impares fiunt, esse convenientissimas.*

20. *Mentem, periodos sive orbes conficiendo operari.*

Capita libri secundi.

1. *De generatione animantium.*

2. *Quare genus masculinum & femininum in plantis coniuncta, in animalibus separata exsistant.*

3. *Quodlibet elementorum, si praevaluerit, differentiam in animalibus demonstrare.*

4. *Quod Astrologia non nisi naturales eventus praenoscat.*

5. *Quod vitae terminum non definiunt astra.*

6. *Quod multiplex sit astrorum potestas in valetudinem, morbos, vitam & mortem.*

7. *Quaenam per inerrantes stellas significentur.*

8. *Circa quaenam operetur luna.*

9. *Quare in coniunctionibus iam pluat, iam non pluat.*

10. *Quaenam in eclipsibus luna significet.*

11. *Quod eclipses non intendunt damnum inevitabile.*

12. *Praeceptio de septem climatibus, & quousque singula horum extendantur.*

13. *Methodus, eorumdem latitudinem describendi.*

14. *Quare planetae adscendant (& descendant.)*

15. *Omnium rerum terrestrium seminales rationes esse in caelo.*

16. *Animas numero non respondere siderum.*

17. *Praeceptio de generatione, & quod non extrinsecus anima immittitur.*

18. *De ventis, & unde fiant.*

ιθ'. περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως.

κ'. περὶ ἑβδομάδος, κ̀ ὅσον λυσιτελεῖ τὸ σχολάζειν περὶ τὴν ἐπιςήμην αὐτῶν.

19. *De meteororum significatione.*

20. *De septenario, & quantam utilitatem adferat scientiae huiusmodi rerum vacare.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. duabus diversis manibus diligentissime exaratus. Constat foliis scriptis 93.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ.

IAMBLICHVS.

COD. XXIX. PRaecedunt inscriptiones quatuor Iamblichi Librorum de secta Pythagorica, quae ita habent: *Ι'αμβλίχου Χαλκιδέως λόγοι περὶ τῆς Πυθαγορικῆς αἱρέσεως.*

α'. Περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ βίȣ.

β'. Προτρεπτικὸς εἰς φιλοσοφίαν.

γ'. Περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιςήμης.

δ'. Περὶ τῆς Νικομάχȣ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς, ὃς περιέχει καὶ περὶ ἀριθμητικῆς ἐπιςήμης, κ̀ περὶ γεωμετρίας, κ̀ περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ Πυθαγορείοις.

Iamblichi Chalcidensis de secta Pythagorica Libri.

Primus de vita Pythagorica.

II. Exhortatio ad philosophiam.

III. de communi mathematica scientia.

IV. De arithmetica Nicomachi introductione, qui complectitur & de arithmetica scientia, & de geometria, & de musica apud Pythagoreos.

Singulis libris index Capitum praecurrit, ultimo excepto, & quoad initium & finem concordant cum Codice III. huius Plutei, quem recensuimus supra p. 286. seq. Heic quoque in calce Libri II. legitur tristichon iambicum, quod retulimus item supra pag. 287. §. II.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime exaratus. Constat foliis scriptis 278.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

IOANNIS MONACHI DAMASCENI COMPENDIVM PHILOSOPHIAE.

COD. XXX. I*Oannis Damasceni monachi Capita Philosophica LXVIII.* praevia Epistola inscripta: *Τῷ ὁσιωτάτῳ κ̀ θεοτιμήτῳ Κωσμᾷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Μαιȣμᾶ Ι'ωάννης μοναχός. Beatissimo & a Deo honorato Cosmae sanctissimo Episcopo Maiumae Ioannes monachus.* Inc. Τὸ μὲν ςενὸν τῆς διανοίας. Des. χορηγίαν ἀντίδοτε. Primum Caput περὶ γνώσεως, *de cognitione*, inc. Οὐδὲν τῆς γνώσεως, Vltimum inscriptum: Α'νάγκη ἐςὶ βίας αἰτία, *Necessitas violentiae caussa est*, des. διὰ νεύρων ἐσκευασμένη. Initium & finis concordat cum editione Parisiensi Michaëlis Lequien. T. I. a pag. 1. ad pag. 74. In reliquis autem omnibus quoad Capitum inscriptiones & divisionem convenit cum Codice XXIII. Plut. VII. §. I. cuius exactissimam recensionem vide Catalogi Tom. I. p. 273. & 274. Heic tantummodo deest tabula Capitum in principio.

II. pag. 57. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξȣ πίςεως. *Eiusdem traditio accurata orthodoxae fidei* Capitibus CIII. Primum Caput inscriptum, Ο῞τι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, κ. λ. inc. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Vltimum est, quod in cit. edit. habetur p. 217. & inscribitur πρὸς τȣ̀ς ἐρωτῶντας, κ. λ. desinit autem ὥςε ἡ διαφορὰ αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ. Exstant omnia in cit. Tom. a pag. 123. ad pag. 304. Discrimina autem circa Capitum istorum Theologicorum seriem, quae inter Codicem & editionem intercedunt, vide in dicto Codice XXIII. §. II. cit. Catalogi Tom. pag. 274. & 275. quae enim de ipso distinximus, in hunc penitus convenire certo scias.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cuius primae XVIII. paginae, & postremae IX. alia manu recentiori, eadem nimirum, quae innumeros paene huius Bibliothecae Codices interpolavit, eleganter suppletae sunt. Constat foliis scriptis 208.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ.

NICEPHORI COMPENDIVM CAVSSARVM NATVRALIVM, ET METEORORVM.

NΙκηφόρȣ μοναχȣ̃ ϗ πρεσβυτέρȣ τοῦ κτίτορος εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς περὶ τῶν φυσικῶν αἰτίων καὶ μετεώρων. *Nicephori monachi & presbyteri monasterii Creatoris Epitome Isagogica de naturalibus caussis, & de iis, quae fiunt in sublimi.* Idem omnino opus cum illo Codicis XV huius Plutei, de quo supra pag. 345. §. I. Clauditur vero hac amanuensis subscriptione: Ε'τελειώθη ἡ βίβλος αὕτη παρ' ἐμȣ̃ Λέοντος ἀναγνώςȣ ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ τοῦ ἔτους ,ςωκγ'. κ̀ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν κύριον. *Absolutus est hic liber manu mea Leonis lectoris, mense Decembri, anno* 6823. (Christi MCCCXV.) *Qui legitis orate pro me Dominum.* De hoc Leone anagnoste, seu lectore nulla in Montfauconii Palaeographia Graeca occurrit mentio. COD. XXXI.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. cuius folia sex priora recentiori manu suppleta sunt. Constat foliis scriptis 210.

ΩΚΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΦΥΣΕΩΣ.

OCELLI DE NATVRA VNIVERSI.

COD. XXXII. OCelli *de Vniversitate Libellus*, cui maioribus litteris rubricatis hic titulus adponitur: *Τάδε συνέγραψεν Ὤκελος ὁ Λευκανὸς περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως, τὰ μὲν τεκμηρίοις σαφέσι παρ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἐκμαθὼν, τὰ δὲ καὶ δόξῃ μετὰ λόγου τὸ εἰκὸς ἀπὸ τῆς νοήσεως στοχαζόμενος*. *Haec conscripsit Ocellus Lucanus de universi natura, alia quidem argumentis manifestis ab ipsa natura edoctus, alia vero & opinione cum ratione probabili a cogitatione adsequutus*. Inc. *Δοκεῖ γάρ μοι τὸ πᾶν*. Des. *τὰ γεννώμενα*. Ocellus, *Ὤκελλος*, sive *Ὄκελλος*, seu *Ὄκκελλος*, Lucanus, cuius nepotes convenisse se scribit Archytas Epist. ad Platonem, & ab eius nepotibus scripta Ocelli *περὶ νόμου, περὶ βασιλείας καὶ ὁσιότητος καὶ τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως* accepisse, apud Laertium VIII. 80. Ex his tamen omnibus Ocelli scriptis superest tantum integer hic *de Vniversitate* Liber, qui primum Graece prodiit Parisiis MDXXXIX. 4. atque iterum apud Guil. Morellum MDLV. 8. Latine vertit Guilelmus Christianus, Francisci I. Medicus, Lugduni MDXLI. Deinde Graece cum versione sua & notis Ludovicus Nogarola, addita epistola ad Adamum Fumanum Canonicum Veronensem de viris illustribus genere Italis, qui Graece scripserunt, edidit Venetiis MDLIX. 8. Fallitur Nogarola, qui se primum Latine Ocellum dare credidit; sed non minus fallitur Gaddius, qui T. II. p. 128. adfirmat, Nogarolam non sui ipsius, sed Guil. Christiani versioni notas suas adiunxisse. Inde prodiit cum versione nova, paraphrasi, & commentariis Caroli Emmanuelis Vizanii Bononiensis, qui duobus Mss. Vaticanis, & uno Th. Bartholini Codice ad emendandum Graecum contextum usus est, Bononiae MDCXLVI. 4. Amstelod. MDCLXI. 4.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 12. Saeculi XV. vel XVI. cuius forma characterum ita eleganter expressa ac veluti depicta est, ut paene typis excusam diceres. Constat paginis 24. seu foliis 12. ipsorum enim utraque facies numeratur.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ.

OPPIANI DE PISCIBVS.

OPpiani *de Piscatione Libri V.* cum Vita poëtae in principio, quae inter editas in prolegomenis Oppiani Operum edit. Lugd. Batav. MDXCVII. in 8. illa est, quae secundo loco adfertur ex Palatino Cod. Ms. minore descripta. Adcedunt pauca quaedam scholia in principio, & glossae interlineares per totum poëma, ita tamen minuto charactere conscriptae, ut vix legi possint. Singulis autem libris breves Capitum indices sunt praevii, quorum pars iniuria temporum evanuit. Liber II. hoc disticho iambico clauditur: COD. XXXIII.

Τῷ δόντι μοι νῦν τὴν τελευτὴν τῆς βίβλου
Δόξαν προσάγω τὴν προσήκουσαν Λόγῳ.
Danti nunc mihi finem libelli
Gloriam offero convenientem Verbo.

Liber V. in fine mutilus desinit una cum Codice in versu,

Ῥινὸς ὑπὲρ μελέων στερεὴ λάχεν, κ. λ.

qui est 378. Magnam autem Codicis factam fuisse mutilationem ex eo arguitur, quod in primo Codicis folio legitur haec epigraphe: *Ὀππιανὸς ποιητὴς περὶ ἰχθύων, καὶ ὁ Ἄρατος περὶ ἀστέρων*, Arati enim poëtae ne unicus quidem versus apparet. Ex scholiis unum illud speciminis loco sit, quod sub initium primi Libri ita habet: *Ἔθνεα, καὶ οὐκ εἶπε πλήθη, ἢ φῦλα, διὰ τὸ γινώσκειν τὰ θαλάσσια ζῶα ἀλλήλων ἐσθίοντα δίκην ἐθνῶν, ἢ διὰ τὸ, ὥσπερ τὰ ἔθνη, ἄλλοσε καὶ ἄλλοσε κατοικεῖν. ἀλλαχοῦ γὰρ οἱ Πέρσαι, καὶ ἀλλαχοῦ οἱ Σκύθαι, καὶ ἄλλα ἄλλως· οἱ μὲν ἐν αἰγιαλοῖς, ἕτεροι δὲ ἐν πόντῳ, καὶ ἄλλοι ἐν προποντίδι, καὶ ἁπλῶς οἱ καθέκαστον ἴδιον τόπον πρὸς οἴκησιν ἔχουσι*. Concordat cum illis, quae habentur ad calcem cit. edit.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. scriptura partim ob vetustatem evanida, partim madore corrupta. Constat foliis scriptis 37.

FINIS PLVTEI LXXXVI.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXVII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI. ET VNVM EDITVM.

CODEX I.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ARISTOTELIS DE HISTORIA ANIMALIVM.

Ac praeterea

De generatione eorumdem.

I. p. 1. *Ristotelis de historia animalium Libri X.* Concordant quoad initium & finem cum editis in citata edit. T. I. a pag. 761. ad pag. 966.

II. pag. 66. *Eiusdem de generatione animalium Libri V.* Ibid. a pag. 1047. ad pag. 1149. Hos autem Libros quinque diversae manui debemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 132.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ARISTOTELES DE HISTORIA ANIMALIVM.

Ac praeterea

Alia tum eiusdem, tum Theophrasti Opera.

COD. II. IN hoc nitidissimo Volumine nonnulla Aristotelis Opera continentur, quae ab Aldo editorum secundam partem constituunt. Quum vero quinque Volumina Operum Aristotelis ab Aldo impressa habere integra, difficillimum sit, ideo heic accuratam singulorum descriptionem subiicere non iniucundum studiosis putavimus.

Anno igitur MCCCCXCV. ex eius officina prodiit Aristotelis Organum, cui praeeunt Aldi Manutii Romani Dedicatoria ad Albertum Pium, Principem Carpensem, Epistola Latina, & duae Graecae ad lectorem Praefationes, haec Scipionis Carteromachi Pistoriensis, illa Alexandri Bondini, cum Graecis Epigrammatibus, altero Carteromachi tetrasticho, altero Aldi hexasticho. Huic Volumini adponuntur signaturae infra paginas, quaternionum indices. Ad calcem Porphyrii, *Ἔπαινος, τιμὴ ϗ δόξα Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν*. Ad calcem Aristotelis Categoriarum, *δόξα Πατρὶ ϗ Υἱῷ ϗ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν*. Ad calcem denique totius libri, *τῷ Θεῷ δόξα τε καὶ χάρις. Ἀμήν*. *Registrum operis. Impressum Venetiis dexteritate Aldi Manucii Romani. Calendis Novembris. MCCCCLXXXXV.* Hoc autem Volumen in nostra servamus privata bibliotheca.

Anno MCCCCXCVII. prodierunt

I. pag. 2. *Libri novem de historia*,

II. pag. 146. *Quatuor de partibus*,

III. p. 205. *Vnus de incessu animalium*. (1)

IV. pag. 214. *b. Tres de Anima*.

V. pag. 247. (per errorem 547.) *Parva ut vocant naturalia*, quae undecim constant libellis, & quidem hoc ordine, nimirum:

I. *de sensu & rebus sensibilibus*.

II. p. 260. *de memoria & reminiscentia*.

III. pag. 264. *de somno & vigilia*.

IV. pag. 269. *de insomniis*.

V. pag. 273. *b. de divinatione per somnum*.

VI. pag. 275. *b. de motu animalium*.

VII. pag. 362. *b. de longitudine & brevitate vitae*.

VIII. pag. 365. *b. de iuventute & senectute, vita & morte*.

IX.

(1) Hic unus est ex undecim libellis, qui Parva Naturalia constituunt.

IX. pag. 368. *b. de respiratione*.

X. pag. 379. *b. de spiritu animali*.

XI. est *de animalium incessu*, quem ante libros tres de anima collocatum innuimus supra §. III. inter illum vero de motu animalium, & alium de longitudine & brevitate vitae inserti sunt

VI. pag. 282. *De generatione animalium Libri V*.

VII. pag. 385. *b. De coloribus Liber*.

VIII. pag. 394. *b. De physiognomia*.

IX. pag. 404. *b. De admirandis narrationibus*.

X. pag. 419. *De Xenophanis, Zenonis & Gorgiae dogmatibus*.

XI. pag. 426. *b. De lineis insecabilibus*.

XII. pag. 435. *b. Theophrasti de piscibus*.

XIII. pag. 437. *De vertiginibus*.

XIV. pag. 439. *De lassitudinibus*.

XV. pag. 441. *b. De odoribus*.

XVI. pag. 451. *b. De sudoribus*.

Et hoc est secundum Volumen, quod prae manibus habemus, & a nobis etiam privatim servatur, eidem Alberto, cui etiam tres proximi, dicatum. In Aldi Epistola haec sunt notanda: *Quod si hos de animalibus libros cum iis conferes, quos miro successu Theodorus Gaza, licet Graecus homo, tamen & Latine & Graece eruditorum omnium aetatis suae facile princeps, fecit Latinos, brevi quantum profeceris non poenitebit. Ibi enim utriusque linguae proprietatem licet cognoscere; quod & nobis, & Graecis est apprime necessarium. Nullus est, mihi crede, Graecus liber, in quo facilius disci Graeca lingua possit ab hominibus nostris propter Theodorum. Sic Graece didicit Hermolaus Barbarus, sic Picus Mirandula avunculus Tuus, sic Hieronymus Donatus, sic Angelus Politianus, summo viri iudicio, summo ingenio, ac undecumque doctissimi; sic denique quicumque Graecas litteras callet temporibus nostris. Idem & Tibi, mi Alberte, censeo faciendum, ut, quum & Tu non mediocri sis ingenio, iis, quos praedixi, & eloquio par fias, & scientia rerum. Consuluit labori nostro Franciscus Caballus, multi homo studii, philosophusque doctissimus, ac excellens Venetiis medicus. Is enim libellum de ordine librorum Aristotelis in philosophia accurate quidem & erudite composuit, quem ipsi brevi excusum formis publicabimus* (1). Huic Volumini apponuntur, non tantum signaturae, sed & ciphrae in adversa quaque foliorum pagina supernae, & reclamantes, ut vulgo appellantur, voculae. Ad calcem *registrum quinternionum*, Α῎παντά εἰσι πεντάδια πλὴν τȣ͂ XX τελευταίȣ, ὅπέρ ἐςι τετράδιον. *Omnes sunt quinterni praeter* XX. *quaternum*. Ε'ν Ε'νετίαις, ἐν οἰκίᾳ Α῎λδȣ τοῦ Μανουτίȣ. X. HHHH (2) ΔΔΔΔΠΠ. γαμηλιῶνος φθίνοντος τρίτῃ. *Venetiis in domo Aldi Manutii Ianuarii die XXIX. M. III. D.* Heic in fine Voluminis seorsim impressus est *Aristotelis Liber X. de animalium historia* (3) cum hac monitione: *En, Tibi, lector charissime, fragmenta ea, quae Gaza in prooemio de animalibus in nonnullis Codicibus tum Graecis, tum Latinis inveniri ait; quae suo fortasse loco impressa legeres, si suo tempore in manus nostras venissent. Nunc vero hoc loco adiecta maluimus, quam Te iisdem qualibuscumque fraudari. Vale*. Notandum huius decimi libri finem diversum ab illo esse, quem Graece exhibet editio Du-Vallii Tom. I. pag. 965. Heic enim habetur textus Graecus etiam paragraphi LII. cuius Latina tantum versio legitur inibi sub initium pag. 966.

Eodem anno paullo post subsequuti sunt Libri Aristotelis octo de Physico auditu, quatuor de Caelo, duo de generatione & corruptione, quatuor de Meteorologicis, unus de Mundo ad Alexandrum; Philonis de Mundo; Theophrasti de igne, ventis, lapidibus; Anonymi de signis aquarum & ventorum. His praemittuntur Vita Aristotelis ex Laërtio, & Ioanne Philopono, Theophrasti ex Laërtio, & Historia Galeni de philosopho. Ad calcem Α῎παντα τετράδιά ἐςι πλὴν τοῦ ✻ ϗ CΓ ϗ K. ἐκεῖνα γὰρ τριάδια. *Sunt omnes quaterni exceptis* ✻ *&* CΓ *&* K. *illi enim terni*. Ε'γράφη ἐν Ε'νετίαις τῇ καττιτερίνῃ χειρὶ ἐν οἰκείᾳ (repone οἰκίᾳ) Α῎λδȣ τοῦ Μανȣτίȣ Ρ῾ωμαίȣ ϗ φιλέλληνος, θαργηλιῶνος φθίνοντος X. HHHH |Δ| ΔΔΔΔΠII. ,α.υ.ϥ.ζ΄. *Exscriptum Venetiis manu stannea in domo Aldi Manutii Romani & Graecorum studiosi mense Februario. M. III. D.*

Eodem pariter anno post spatium trimestre editi sunt Libri Theophrasti decem de plantis, & quatuor de plantarum caussis; Aristotelis, & Alexandri Aphrodisiensis Problemata; Aristotelis Libri de Mechanicis; eiusdem & Theophrasti de Metaphysicis. Ad calcem tabula quinternorum, quaternorum, & ternorum. Ε'γράφη ἐν Ε'νετίαις, ἐν οἰκείᾳ (repone, uti prius, οἰκίᾳ) Α῎λδȣ τοῦ Μανȣτίȣ, ἑκατομβαιῶνος νȣμηνίᾳ. X. HHHH. |Δ| ΔΔΔΔΠII. ,α. υ. ϥ. ζ΄. *Exscriptum Venetiis in domo Aldi Manutii, Calendis Iunii M. III. D.* & hoc privatim habemus.

Anno demum MCCCCXCVIII. finitum est Aristotelis quintum & ultimum Volumen, Libros eius Ethicos, Politicos, & Oeconomicos complectens. Ad calcem, *Registrum*, Α῎παντα πεντάδια, πλὴν KKKK δυαδίȣ, XXXX ϗ ΓΓΓΓ τριαδίων, ΨΨΨΨ ϗ KKKK ἑξαδίων. *Omnes quinterni praeter* KKKK *duernum*, XXXX *&* ΓΓΓΓ *ternos*, ΨΨΨΨ *&* KKKK *sexternos*. *Venetiis M. II. D. mense Iunio apud Aldum*.

Codex Graecus chartaceus ab Aldo Venetiis impressus A. MCCCCXCVII. in folio. Constat foliis 465.

API-

(1) Hunc Caballi librum nondum vidi.

(2) Heic omittitur |Δ|.

(3) Montfauconius in suo Catalogo XX. appellat, propterea quod littera K' denotetur, quae tamen Peripateticorum morei n numeratione librorum usitato, non XX. sed X. significat.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ARISTOTELES DE GENERATIONE ANIMALIVM.

Seu potius

Aristotelis fragmentum de generatione animalium, ac Plotini Enneades sex.

COD. III.

I. pag. I. IN primis duobus foliis continetur *fragmentum ex primo Aristotelis Libro de generatione animalium*, cum scholiis marginalibus. Inc. Ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν ἄλλων. Desinit in verbis: καὶ οἱ ἰχθύες, ὅσοι ὠοτοκοῦσιν εἰς τὸμ . . . . . . quae pertinent ad Cap. III. & incidunt in cit. edit. T. I. pag. 1049. lin. 50. Scholia vero inc. Σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ περὶ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίυ διαλαβεῖν. ἐν γὰρ τῇ περὶ ζώων μορίων περὶ μόνυ τοῦ ὑλικοῦ, καὶ προσέτι τοῦ τελικοῦ, ὃ δὴ τῷ εἰδικῷ ἐπὶ τῶν φυσικῶν συντρέχει πραγμάτων, διείληφε, κ. λ.

II. pag. 3. Πορφυρίυ περὶ Πλωτίνου βίυ, καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτῦ. *Porphyrii de vita Plotini, eiusque librorum serie*, sive *Plotini Enneades VI.* praevia *ipsius vita ac librorum serie*, auctore Porphyrio. Vita inc. Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς φιλόσοφος. Des. αὐτὸ σημαίνει τὸ ἔργον. Pag. 11. Enneadis primae Liber I. praevio indice, inc. Ἡδοναὶ καὶ λῦπαι, φόβοι τε καὶ θάῤῥη. Enneadis VI. Liber IX. & ultimus des. φυγὴ μόνυ πρὸς μόνον. Concordat initium & finis singulorum librorum cum editione Graec. Lat. Basil. MDLXXX. fol. ex officina Petri Pernae cum versione, argumentis & analysi Marsilii Ficini. Interim notandum, in postremis quinque Codicis foliis nonnulla, quae suo loco fuerant ab exscriptore praetermissa, fuisse reddita: ea vero sunt pars Libri quinti, & totus Liber sextus Enneadis quartae incipiendo a verbis, καὶ οἱ ἐκχέοντες δὲ τὰς ὄψεις, κ. λ. cit. edit. p. 442. lin. 47. usque ad illa, οὔτε οἱ ἀσώματον. Ibid. pag. 455. lin. ult. Horum vero omissio incidit in Codicis paginam 108. *b.* ubi propterea adscriptum est in margine λείπει. Vitam Plotini a Porphyrio conscriptam, & Enneadibus praemissam, praeter memoratam edit. Basileens. exhibet quoque Graece & Latine Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 91. seqq.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIII. cum notis & correctionibus marginalibus manu fortasse Marsilii Ficini: de hoc enim Codice ita in prima adnotavit pagina αὐτοχειρὶ Holstenius: *Hoc exemplari usus est Marsilius Ficinus, ut ex eius correctionibus notisque marginalibus apparet*. Constat foliis scriptis 198.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ARISTOTELIS DE GENERATIONE ANIMALIVM.

Adde etiam

Alia eiusdem Opera philosophica.

COD. IV.

I. pag. I. A*ristotelis de generatione animalium Libri V.* ut in edit. cit. T. I. a pag. 1047. ad pag. 1149.

II. pag. 70. *b. Eiusdem de historia animalium Libri IX.* (1). Tom. cit. a pag. 761. ad pag. 957. Primus inc. Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων. Vltimus des. προϊούσης δὴ τῆς ἡλικίας. Aliquod tamen discrimen in ipsorum divisione ac dispositione deprehendimus: ex secundo enim Libro duo fiunt in Codice, quorum prior desinit in verbis σαρκὸς τὴν φύσιν (edit. pag. 787. lin. 6.) alter incipit a verbis: Τῶν δ' ἐνύδρων ζώων, κ. λ. (quae sunt prima Cap. XIII.) septimus vero Liber, qui inc. Περὶ δ' ἀνθρώπων γενέσεως, κ. λ. & des. προϊούσης δὴ τῆς ἡλικίας, est ultimus in Codice. Clauditur Opus sequenti heptasticho iambico:

Πόνημα πλεῖστον τῆς γραφῆς τοῦ βίβλίυ,
Δόσις δὲ μικρά· τὴν ἀτυχίαν βλέπε,
Καὶ μᾶλλον εἰπεῖν, τὴν τοσαύτην μωρίαν.
Σὺ δ' ὁ βλέπων νόησον, εἰ θέλεις, φίλε,
Καὶ τῷ κόπῳ δίδοιο ναὶ καὶ τὴν δόσιν.
Δόξεις γὰρ ἡμῖν προσφιλέστατος πλέον.
Οἱ γὰρ λόγοι πόνημα τῷ λόγων δότῃ.
Labor plurimus scriptionis libelli,
Merces vero exigua: infortunium vide,
Et ut verius dicam, talem stultitiam.
Tu vero haec videns sapito, si vis, amice,
Ac labori redde utique mercedem;
Ita enim videberis nobis amicus maxime:
Verba enim labor sunt verba danti.

III. pag. 145. *Eiusdem Problemata physica* κατ' εἶδος συναγωγῆς, *collectionis forma*. Inc. Διὰ τί αἱ μεγάλαι ὑπερβολαὶ, κ. λ. Desinunt imperfecte in verbis: ὅτε τὸ ἐναντίον . . . . . Cit. edit. Tom. II. pag. 677. seqq. Vltima autem verba, quae retulimus, incidunt in p. 802. lin. 13. & pertinent ad sectionem XXVI. In Codice folia quatuor vacua ad supplendum defectum relicta sunt. Ex hisce autem Problematis nova Codicis quaternionum numeratio fit, ita ut ex alio Codice in hunc translata videantur; manus vero eadem apparet.

IV. pag. 191. *Eiusdem de animalium incessu Liber*. Tom. I. pag. 733. In margine vero legitur titulus sequens Latine manu vetusta exaratus: *Eiusdem de motu animalium quadrupedum, & animalium habentium duos pedes, & de motu aliorum animalium non habentium pedes*. Hic liber una cum sequenti, diversa manu conscriptus est, & glossis interlinearibus, ac scholiis marginalibus abundat.

V. *Eius-*

(1) Corrige Montfauc. qui in suo Catalogo *libros tantum priores octo* contineri in hoc Codice adserit.

V. *Eiusdem de sensu & sensili*. Ibid. pag. 662. (per error. 638.)

VI. pag. 206. *Eiusdem de animalium motione*. Ibid. a pag. 700. ad pag. 709.

VII. pag. 211. *b. Eiusdem de longitudine & brevitate vitae liber*. Ibid. a pag. 710. ad p. 714.

VIII. pag. 213. *b. Eiusdem de senectute & iuventute, vita & morte, & de respiratione*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 732.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu, praeter ea, quae §. IV. & V. continentur, exaratus. Constat foliis scriptis 222.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΑΙ ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΧΥΜΕΡΙΟΥ.

ARISTOTELIS PHYSICAE AVSCVLTATIONES CVM SCHOLIIS GEORGII PACHYMERII.

COD. V.

CONtinet *Aristotelis Physicae auscultationis*, seu *doctrinae naturalis Libros VIII. cum expositione marginali Georgii Pachymeris*, ut in primo folio Latina manus his verbis adscripsit · *Aristotelis Physicae commentarii Georgii Pachymeris*. Mutilus tamen est in principio tam Aristotelis textus, quam Georgii Commentarius. Ille enim incipit a verbis... ὥσπερ Δημόκριτος, τὸ γένος ἓν, κ. λ quae pertinent ad Cap. II. Libri I. & incidunt in cit. edit. Tom. I. pag 316. lin. 7. Commentarii vero initium ita habet: Δημόκριτος Ἴων κ̀ Α'βδηρίτης ἦν, κ̀ τῶν πάντων καταγελῶν· ὅμως περὶ ἀρχῶν διαλαμβάνων φυσικῶν, τὸ μὲν γένος τέτων ἐτίθει ἓν, κ. λ. Desinit Expositio in Librum octavum hoc pacto: σὺ δὲ κ̀ ἀμερὲς εἴποις ἂν αὐτὸ καὶ ἀμέγεθον, ὡς μηδὲν ἔχον σῶμα, κ̀ ἄπειρον αὖθις, ὡς ὑπ' οὐδενὸς περιεχόμενον. τί γὰρ ἂν τῶν κτισμάτων τὸν κτίσαντα περιέχοι. Inter expositores horum Aristotelis librorum nulla de Georgio Pachymere mentio fit apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. II. pag. 125. Huic autem tribuit Latina, quam mox retulimus, epigraphe, propterea quod in fine leguntur versus quidam heroici in laudem libri, adscripto nomine Τοῦ Παχυμέρη. Ii vero sunt:

Φύσιος ἥψαο ἀκαμάτοισι νόοιο μενοιναῖς
Α῎τε τελῆεν σχὼν κέαρ ἐν νοΐ, σῶμά τε φύσει
Ο῎σσά τε καπφύσιν ὥσπερ ἑὴν φύσιν οὔτοι ἀπέδρα
Ὡ'ς σὸς ἀλυκτοπέδας οὐκ ἔκφυγεν, ὥς ἐγένοντο,
Ὥςε γεγῶτ' ἔνι, κ̀ ὡς φθιτῆς ἔμμορε μοίρης.
Ταῦτ' ἄρα θείαις μή τισι φύσιος ὄντα ἄποινα
Αἰὲν ἀθύρματ' ἔασσι παλιμπλάγκτοιο χρόνοιο,
Σεῖο δ' ἐπιφροσύνης πυκινὰ σπουδάσματα κλυτά.
Μετρεῖ ταῦτα φύσις, μετρεῖ χρόνος. οὐδέ σε λήθει
Μέτρον ἔχοντα χέρεσσιν ἀειμνήστοιο σοφίης,
Α'τὰρ ἔγνως ἔγνως καὶ ὅσ' οὐκ ἔδαέν γε βέβηλοι.
Καί γε τὸ σῆς σφεδανῆς διζήσιος ἆθλον ἀπηύρας,
Εὗρες καὶ πόλον, οὔτι γ' ἔρημον ἐόντα προνοίης,
Εὗρες νώνυμον ἀΐδιον κράτος ἀμερὲς αἰὲν
Ὡ'σαύτως ἔχον, ἠδ' ἀκίνητον ὑπ' οὐδενὸς ἄλκαρ,
Ε'κτὸς ἐὸν πόνυ, ὡς δὲ πάσης μεταβλήσιος ἔξω.
Καί ἑ καθίζεις ἄνω, ὅπυ τιμιώτατον αὐτῷ.
Στῆθι, πέρα μὴ ζήτεε, ἄβατόν ἐςι τὸ πόρσω
Καί γε σοφοῖς πᾶσι καί γ' ἀσόφοις κενὸς ὅς γε μαςεύσει
Ἠ'ύτε σὺ δὲ σοφὸς, σοφίης μέτρα οἶσθα βροτείης,
Καὶ οἱ προσκύρσας ὅσ' ἐρύματ' ἀδηρίτῳ ἔςης
Στήσω γραφίδα καὐτὸς ἄρ' ἐνθάδε, ἠΰτε κώπαν,
Α῎λα διερχόμενος μειλίγματ' ἄγων πνοιῶν σῶν.
Ο῎ττι κινῶν ἔςης, ἀμενηνὸς ἐγὼ γεγαώς τις
Πλεῖον ἔχων ἢ σὺ ὕμνον ἄνειν πατρὶ ἁπάντων.
Ταῦτ' ἄρα σοὶ χριςώνυμος ἱερὸς αἰὲν ἀλιτρὸς
Α'χρεῖόν τε Γεώργιον, ἀλλ' ἀγαθοῖο φυτυργοῦ,
Καὶ πάχος οὖλος, ὕλη τ' οὐκ ἐκ μέρεος πλέα αἴσχυς
Ἥμμενὸς ὀφφικίων ἱερῶν ῥιπαῖσιν ἀχράντοις.
Καί γε φέρων ἐν ἱρῷ μεγάλῳ πρωτέκδικον αὖχος,
Ε῎κδικος οὔποτε δειχθεὶς πρώτης εἰκόνος ἀμῆς·
Καὶ φυλακήν γε δικαίυ πιςευθεὶς ἐν ἀνάκτων.
Οὔποτ' ἐμαυτὸν ἀπ' ἐχθρῶν δικάσας ὀλεθρίων,

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. difficilis & intricatae scripturae. In primis novem foliis glossae etiam Latinae interlineares occurrunt: in ultimo vero subscriptio, quam in aliis etiam reperimus: *Gorus Prior sante Crucis, Zamerarius Generalis, & Dominus Lucensis Episcopus*. Constat foliis scriptis 155.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΤΟ Δ'.

ARISTOTELIS PHYSICAE AVSCVLTATIONIS LIBER IV.

Adde

Ioannis Philoponi in ipsum Commentarius.

COD. VI.

COntinet hic antiquissimus Codex *Aristotelis Librum quartum naturalis auscultationis*, sive *de naturalibus principiis, cum amplissimo Commentario Ioannis Philoponi*, qui singulis philosophi textus sectionibus, quae alphabeti Graeci litteris invicem distinguuntur, subiectus est. Textus initium & finis concordat cum cit. edit. Tom. I. a pag. 351. ad pag. 373. Commentarius vero inc. Τὸ μὲν προκείμενον ἐν τύτῳ τῷ βιβλίῳ περὶ τόπου κ̀ χρόνου. Des. τὰ μέν τοι μετρέμενα διάφορα el-

εἶναι. In Libros quatuor priores huius Aristotelici Operis Commentarius Ioannis Philoponi Graece lucem vidit, teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 125.

In calce ultimae paginae legitur: *Anno Domini MCCCCXV. V. mensis Septembris ego presbyter Christoforus de Bondelmontibus de Florentia emi hunc librum in monte Iucta in monasterio S. Salvatoris insulae Cretae hyperperis XI.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. optime servatus, praeter tria folia in principio, madore ac tineis aliquantum consumta. Constat foliis scriptis 326.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS NATVRALIS AVSCVLTATIO.

Adde etiam

De Caelo, de generatione & corruptione, & meteorologicorum Libros.

COD. VII. I. pag. 1. *Aristotelis naturalis auscultationis, sive de naturalibus principiis Libri VIII.* ut in edit. cit. T. I. a pag. 315. ad pag. 431.

II. pag. 121. *Eiusdem de Caelo Libri IV.* Ibid. a pag. 431. ad pag. 493.

III. pag. 200. *b. Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 247. *Eiusdem meteorologicorum Libri IV.* Ibid. a pag. 528. ad pag. 600. In Codice tamen Liber quartus a tertio minime seiungitur.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu, ut videtur, exaratus, glossis interlinearibus & scholiis marginalibus abundans. Constat foliis scriptis 302.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ.

ARTEMIDORVS.

COD. VIII. I. pag. 1. Continet hic antiquissimus atque optimus Codex *Artemidori Daldiani Oneirocritica*, sive *de somniis Libros V.* quorum primos tres in gratiam illustris cuiusdam viri Cassii Maximi conscripsit; postremos vero duos ad Artemidorum filium misit. Praecedunt autem singulis Praefationes, sive Epistolae nuncupatoriae, & Capitum tabulae, primo Libro & ultimo exceptis, qui nullam habent tabulam praemissam. Primus Liber, cuius Capita sunt LXXXIX. inc. Πολλάκις προετράπην. Def. τῆς βίβλȣ λόγον ἀποδώσω. In editione Graec. Lat. Nicolai Rigaltii Parisiis ex officina Claudii Morelli MDCIII. 4. a pag. 1. ad p. 78.

II. pag. 43. Liber II. praevia Capitum LIX. tabula, inc. Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ, Def. ἡμῖν φασιν. Ibid. a pag. 79. ad pag. 161.

III. pag. 81. *b.* Liber III. cui Capitum LXXXII. tabula praecurrit, inc. Ἐπειδὴ, Κάσσιε Μάξιμε. Def. ἀποδίδωμι αὐτήν. Ibid. a p. 162. ad pag. 193.

IV. pag. 97. Liber IV. post tabulam Capitum LXXX. inc. Ἐπειδὴ κατὰ δαίμονα. Def. ἄλλο σοι βιβλίον ποιῆσαι. Ibid. a pag. 194. ad pag. 251.

V. pag. 125. Liber V. qui est de somniorum eventibus, inc. Ἀξίως μὲν, ὦ τέκνον, ἐγκαλεῖν. Def. ἀδόξως κατέλυσεν. Ibid. a pag. 252. ad pag. 269. Artemidorus hic, qui Daldianus, quam Ephesius vocari maluit, licet paterno genere Ephesius, materno Daldianus esset, Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse se innuit Lib. I. Cap. XXVIII. & alibi, ut observat Rigaltius. Ex hisce autem quinque Libris, priores duo continent divinationem e somniis per rerum classes, de quibus obtingunt somnia; tertius sub titulo Φιλαλήθης ἐνοδίῳ paralipomena quaedam eiusdem argumenti complectitur, itemque quartus; quintus vero narrationes somniorum prope centum cum eorum eventibus persequitur. Praeter hoc Opus, οἰωνοσκοπικὰ etiam & χειροσκοπικὰ scripsisse Artemidorum testatur Suidas.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. in fine quatuor foliis nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 134. In Codicis integumento haec minutissimis litteris adscripta sunt: *Iacobus Tollius e Grinnibus Traiectinus M. D. & Professor hist. Gr. Lat. & eloquentiae ordinarius in Academia Clivorum Teutoburgensi contuli hunc Codicem cum Rigaltii editione, ut hinc emendatiorem ederem. A.* CIↃ. IↃ. CLXXXVII. *mense Octobri.* Nos vero in recensione nostra multas variantes lectiones ab editione Rigaltii, praecipue circa divisionem & numerum Capitum in praemissis tabulis animadvertimus.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI COMMENTARIVS IN METEORA ARISTOTELIS.

Continet hic nitidissimus Codex *Alexandri Aphrodisiei in quatuor Libros Aristotelis de Meteoris Commentarium.* Aristotelis quidem textus non adfertur integer, sed innuuntur tantum loca, quorum explanatio fit, eaque rubris utplurimum litteris distinguuntur. Inc. Ἀρχόμενος τῶν μετεωρολογικῶν, πρῶτον μὲν ὑπομιμνήσκων εἰρημένων ἤδη περὶ τῶν ἐν τῇ φυσικῇ πραγματείᾳ, κ. λ. Def. λέγει γὰρ ἐν αὐτῷ πρῶ- COD. IX.

πρῶτον μὲν περὶ τῶν ὁμοιομερῶν μορίων, ἔπειτα περὶ τῶν ἀνομοιομερῶν, ἃ ἐςὶν ἐκ τέτων. Editus est Graece a Francisco Asulano una cum libro de mistione, & Ioannis Philoponi commentariis ad libros de generatione & interitu Venetiis MDXXVII. folio, ac Latine deinceps item Venetiis non una vice. Vide plura de hoc apud Fabric. B. G. Vol. IV. p. 69.

Codex Graecus chartac. Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 111.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS AVSCVLTATIO NATVRALIS.

Nec non

De generatione & corruptione Libri duo, tum Gregorii cuiusdam aneponymi, Pselli, Aphthonii, Tryphonis, Polybii Sardiani, Pythagorae, Hesiodi, Lycophronis, & Anonymi varia.

COD. X. I. pag. 1. IN primo folio leguntur statim sex versiculi valde obscuri, nimirum:

. . . (1) διττὸν οὐκ ἔχων τῶν πνευμάτων
Φέρει τὸ τριττὸν οὐδαμῶς τῶν σωμάτων.
Αὐτὸς μετασχὼν οὐ ῥεύσης τετράδος
Αἰσθήσεων πέφυκεν ἔξω πεντάδος,
Κίνησιν οὐ πάσχων δὲ διπλῆς ἑξάδος
Φέρει τὸ σεπτὸν τῆς ἀρίςης ἑπτάδος.

Tum sequuntur Excerpta quaedam dialectica valde brevia, & alia Geometrica, in quibus de Hippocrate Chio, & Antiphonte Geometra mentio fit, ac de quadratura circuli & lunularum ab ipsis reperta.

II. pag. 2. *b. Aristotelis Naturalis Auscultationis Libri VIII.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430. Scholiis autem marginalibus & glossis interlinearibus abundant.

III. pag. 60. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri duo*, item cum scholiis usque ad totam paginam octavam, in qua vetus scriptura desinit: reliqua recentissima manus supplevit. Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 88. Σύνοψις τῶν τεττάρων φιλοσόφων μαθημάτων. *Synopsis quatuor disciplinarum philosophicarum*, cui instar tituli praecedunt ista: Ὁ ταπεινὸς τάδ' ἔγραψεν ἐν μονοτρόποις Γρηγόριος τοῖς φιλομαθέσι, κ. λ. ut in Cod. XX. Plut. LVIII. Catalogi nostri Tom. II. p. 461. §. IV. quem vide. Tum sequitur alius titulus: Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας. *Philosophiae Compendium*. Inc. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες. Des. πᾶσαν καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν. Exstat hoc Gregorii monachi aneponymi syntagma & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. IV. Cod. XCIX. pag. 57. §. V. & pag. 96. Cod. CLXXIV. §. III. Prodiit sub Nicephori Blemmydae nomine Latine, Georgio Valla Placentino interprete, Basileae A. MDXLII. 8. sub Gregorii autem Aneponymi nomine Gr. & Lat. cura Io. Wegelini Augustani, Augustae Vindel. MDC. in 8. cum amplissimis eiusdem Wegelini ac doctissimis scholiis.

V. pag. 110. *b.* Sequitur deinde Liber quadripartitus *de quatuor mathematicis scientiis, Arithmetica, Musica, Geometria, & Astronomia*, ut in dicto Codice XX. Michaëli Psello tribuitur in memorato Codice CLXXIV. Biblioth. Vindob. p. 96. cit. §. IV.

VI. pag. 138. *b.* Δόξαι περὶ ψυχῆς. *Sententiae de anima*. Inc. Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, αἱ μὲν εἰσιν ἄλογοι. Des. νῦν δὲ τοὐναντίον λεπτομερέςερος γίνεται. Agitur autem de anima eiusque facultatibus per dubitationes, & responsiones iuxta Aristotelis sententiam, qui saepissime nominatur. Hic Liber, in quo celebriorum philosophorum de anima opiniones referuntur, inscribitur alias περὶ δυνάμεων τῆς ψυχῆς, *de animae facultatibus*, & Michaëli Psello tribuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 29. §. XLII. ex quo coniicere licet, etiam superiorem de quatuor mathematicis disciplinis tractatum eidem Psello adiudicandum omnino esse. Editus autem est Graece & Latine a Ioanne Tarino Andegavo versus, cum Origenis Philocalia; Zachariae Scholastici, Episcopi Mitylenensis, de Mundi Opificio; & Anastasii Sinaitae de hominis ad imaginem Dei & similitudinem creatione, Lutetiae Paris. apud Sebast. Cramoysi MDCXXIV. 4. Ni fallor, idem ipse est, quem Psello pariter tribuunt *de animo secundum variam philosophorum opinionem* Index Augustanus, & in Bibliotheca Viennensi Spachius.

VII. pag. 156. Ἀφθονίου σοφιςοῦ προγυμνάσματα. *Aphthonii sophistae progymnasmata* cum scholiis, & glossis valde crebris. Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μέν. Des. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθος. Scholia incipiunt: Προετάγη τῶν λοιπῶν προγυμνασμάτων ὁ μῦθος, ἢ ὅτι τοῖς νέοις ἄρτι τῶν ποιητικῶν παυσαμένοις, ἃ ἐςι μυθώδη, ὡς γνώριμόν τι καὶ οἰκειότατον δέλεαρ, κ. λ. Vltima pagina quum de novo suppleta fuerit, scholia non habet.

VIII. pag. 178. Περὶ διαφόρων μέτρων. *De diversis metris* Anonymi Excerptum. Inc. Τρισύλλαβοι ὀκτὼ ἅπαντες. Des. τροχαῖος, ὡς οὖλος, καὶ πυῤῥίχιος.

IX. pag. ead. Πάθη λέξεων Τρύφωνος. *Tryphonis de dictionum adfectionibus* Libellus. Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται. Des. οὐ δύο συλλαβῶν, ἀλλὰ μιᾶς. Alibi etiam occurrerunt.

X. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τρόπων. *Eiusdem de figuris*. Inc. Τοῦ λόγου εἴδη δύο, τὸ μὲν κυριολογία κ. λ. Des. ἠδ' ἐγένοντο.

XI. pag. 179. *b.* Τὰ τοῖς θεοῖς ἀνατιθέμενα ζῶα. *Animalia diis sacra*, seu brevissimum Excerptum Anonymi de animalibus, quae cui-

(1) Primae litterae ob marginem interiorem Codicis corruptum perierunt.

cuique Numini dicata poëtae fabulantur.

XII. pag. ead. Quaedam pauca de dialecto Ionica circa verborum coniugationes.

XIII. pag. 180. Πολυβίου Σαρδιανοῦ περὶ σολοικισμοῦ. *Polybii Sardiani de soloecismo*. Inc. Σολοικισμός ἐστιν ἡμαρτημένη λέξεως σύνθεσις. Des. ἀντὶ τοῦ ὁ Ἀλκιμέδων.

XIV. p. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς κατασκευῆς εἰδῶν. *Eiusdem de speciebus ornamentorum orationis*. Inc. Περὶ ὁμοιώσεως. Ὁμοίωσίς ἐστι λόγος, καθ' ὃν ὁμοιοῦμεν ἕτερον ἑτέρῳ, κ. λ. Des. τόσον βοάα ποτὶ χέρσον, καὶ τὰ ἑξῆς. Nulla de hoc Polybio Sardiano mentio fit a Fabricio in catalogo Grammaticorum editorum & ineditorum.

XV. pag. 181. *Quaedam chronologica ab ortu Moysis usque ad Eliam & Elissaeum*. Inc. Ἔτους μὲν διαγεγονότος. Des. Λυκοῦργος ἐνομοθέτει Λακεδαιμονίοις.

XVI. pag. ead. *b.* Γένος Ὁμήρου. *Vita Homeri*. Inc. Ὅμηρος ποιητὴς κατὰ μέν τινας Μαίωνος ἦν καὶ Υ῾ρνηθοῦς, κ. λ. Desinit in disticho, quem in eius tumulo sculpserunt, nimirum:

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει

Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

XVII. pag. 182. *Quaedam astronomica de Phaenomenis, & de Sphaera*. Inc. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινομένων δέον ποιεῖσθαι πρὸς τῷ νότῳ. Des. ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις. Subiungitur deinde brevis explicatio Arati phaenomenorum.

XVIII. pag. 183. *b.* Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ οὕτω καλούμενα, στοιχείωσιν περιέχοντα τῆς τελειοτάτης τῶν Πυθαγορικῶν φιλοσοφίας. *Pythagorica quae vocantur carmina, continentia absolutissimae Pythagoreorum philosophiae elementa*. Inc. Ἀθανάτους. Des. οὐκέτι θνητός. Alibi etiam occurrunt. Heic vero scholiis quibusdam marginalibus instructa sunt.

XIX. pag. 184. Versus quidam ex Hesiodi Theogonia desumti, quorum primus est:

Ποιμένες ἄγραυλοι κάκ' ἔγχεα γαστέρες οἷον.

Vltimus vero:

Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες, ὁ δ' ὄλβιος, ὅν τινα μοῦσαι

Φιλέονται.

XX. pag. ead. *b.* Eiusdem alii versus excerpti ex Carmine inscripto *Opera & Dies*. Inc.

Ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἀθανάτων βουλαῖσιν ἔριν τι.

Des.

Λαοὶ φημίζουσι, θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

XXI. pag. 185. *b.* Excerptum paucorum versuum ex *Lycophrone*. Inc.

Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμούμενος,

Des.

Ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος

Ὡς πολλὰ πέλει μ . . .

Reliqua desunt mutilato in fine Codice. Notandum tam Hesiodi, quam Lycophronis versus instar solutae orationis fuisse exaratos.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. difficillimo charactere conscriptus, nonnullis vero locis eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 185.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS NATVRALIS AVSCVLTATIO.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera Physica.

I. pag. 1. Aristotelis de Physico auditu Libri VIII. ut in edit. cit. T. I. a p. 315. ad pag. 430. COD. XI.

II. pag. 91. *Eiusdem de Caelo Libri IV.* Ibid. a pag. 431. ad p. 493.

III. pag. 144. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 173. *Eiusdem Meteorologicorum Libri IV.* Ibid. a pag. 528. ad p. 600.

V. pag. 237. *Eiusdem de sensu & sensili Libri II.* Ibid. a pag. 662. (per err. 638.) ad pag. 678. ubi unicus tantum Liber est; in Codice vero duo, quorum secundus incipit a Capite V. quod est περὶ ὀσμῆς καὶ ὀσφρήσεως.

VI. pag. 252. *b. Eiusdem de Anima Libri III.* Ibid. a pag. 616. ad p. 661.

VII. pag. 289. *Eiusdem de memoria & recordatione*. Ibid. a pag. 678. ad p. 684.

VIII. pag. 294. *Eiusdem de somno & vigilia Liber*. Ibid. a p. 684. ad p. 691.

IX. p. 299. *b. Eiusdem de insomniis Liber*. Ibid. a pag. 691. ad pag. 696.

X. pag. 304. *b. Eiusdem de divinatione per somnum*. Ibid. a pag. 697. ad p. 700.

XI. pag. 307. *Eiusdem de motu animalium*. Ibid. a p. 700. ad p. 709.

XII. pag. 314. *Eiusdem de longitudine & brevitate vitae Liber*. Ibid. a pag. 710. ad p. 714.

XIII. pag. 317. *Eiusdem de iuventute & senectute, vita & morte Liber*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 718.

XIV. pag. 320. *Eiusdem de respiratione Liber*. Ibid. a pag. 718. ad p. 732.

Codex Graecus chartac. Ms. in folio minori, Saeculi XV. Videtur autem scriptus manu Ioannis Rhosi. Constat foliis scriptis 331.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

Adde

Alexandri Aphrodisiensis in eadem Commentarium.

Aristotelis Metaphysicorum, sive postnaturalium Libri XIV. cum Commentario COD. XII.
Ale-

Alexandri Aphrodisiei, qui totum Codicis marginem undequaque ambit. Textus litteris grandioribus exaratus est, & concordat quoad initium & finem singulorum Librorum cum edit. cit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 1006. excepto quatuor posteriorum Librorum ordine, qui diversus est in Codice: qui enim in editione sunt decimustertius & decimusquartus, ii in Codice sunt undecimus & duodecimus; & contra qui in edit. sunt undecimus & duodecimus, ii in Cod. decimitertii & deciminquarti locum tenent: quorum postremus littera *N* denotatur, quae *XIII.* significat, propterea quod libri duo priores, qui in editione sub duobus numeris distinguuntur, in Codice littera *A* designantur, quorum alter *A* μεῖζον, alter *A* ἔλαττον nuncupantur, ut videre est etiam in tabella diversum istorum Librorum ordinem continente, quam exhibet Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147. atque haec quidem quoad Aristotelis textum breviter dicta sufficiant. Commentarius vero Alexandri inc. Ἐπειδὴ ἡ γνῶσις τελειότης ἐστὶ τῆς ψυχῆς. Des. εἰ οὖν ἐστι τὸ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς. Notandum, huius Commentarii magnam partem recentissima manu & eleganti fuisse suppletam, scilicet dimidium Commentarii in librum XII. in totum XIII. & XIV. qui in edit. sunt XIV. XI. & XII. Textus vero Aristotelis totus adhuc superest vetusta manu exaratus. Alexandri Aphrodisiensis ὑπόμνημα in Libros XII. Metaphysicorum Latine tantum hactenus prodiit ex versione Ioannis Genesii Sepulvedae Cordubensis, Romae MDXXVII. Paris. MDXXXVI. Venetiis MDXLIV. & MDLXI. fol. Scholia vero, seu paraphrasis Graeca in XIII. & XIV. nondum, quod sciam, lucem vidit neque Graece, neque Latine. Sunt qui Commentaria haec in Aristotelis Metaphysica Alexandro Aegaeo, vel alteri cuicumque, aut Michaëli Ephesio maluerunt tribuere, veluti Franciscus Patricius & Antonius Scaynus; Aphrodisiei tamen dictionem & stylum sapere contendunt Antonius Possevinus Biblioth. Selectae Lib. XII. cap. 25. & Syrianus, qui saepe eadem adlegat.

Initio Codicis legitur: *Ex parte Occidentis de B. p.* (sc. *de bancho primo*) tum paullo infra subiungitur:

Iste liber est Conventus Sancti Marci de Florentia Ordinis Fratrum Praedicatorum, quem dicto Conventui donavit Magnificus vir Cosmas Iohannis de Medicis civis clarissimus Florentinus. Ponatur in B. p. ex parte Occidentis librariae minoris. Mox quum prima pagina Commentarii temporis vetustate corruisset, ab alia manu suppleta fuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XIII. optimus. Constat foliis scriptis 603.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELES DE MVNDO.

Ac praeterea

Michaëlis Pselli Omnifaria Doctrina, & Anonymi quaedam dialectica &c.

I. pag. 1. ARistotelis de Mundo Liber ad Alexandrum. Cit. edit. T. I. pag. 600. COD. XIII.

II. pag. 7. *Eiusdem de anima Liber primus* cum scholiis marginalibus uberrimis. Ibid. p. 616. Desinit imperfecte in verbis ὁμοειδῆ τοῖς μορίοις . . . quae incidunt in pag. 628. Cap. VIII. lin. 13.

III. pag. 16. Sequuntur Capita quaedam satis multa *de rebus physicis, ac theologicis, de meteoris, de mundo, de anima &c.* prorsus anepigrapha, quae tamen ad Michaëlem Psellum pertinere tandem comperimus, eaque esse, quibus eius παντοδαπὴ διδασκαλία, *Omnifaria* sc. *doctrina* constat, licet ordine prorsus diverso ab iis, quae Graece & Latine exhibet Fabricius in calce Vol. V. Bibl. Graec pag. 71. seqq. Primum enim Caput est περὶ ἀπείρου, *de infinito*, & inc. Τὸ ἄπειρον λέγεται πενταχῶς· ἕνα μὲν τρόπον, τὸ ἀμερὲς, κ. λ. Vltimum τί ἐστιν ὁ βούλιμος; *quid sit bulimos?* & des. διὰ συνδρομὴν θερμοῦ λειποψυχίαν ποιοῦν.

IV. pag. 72. Dialectica quaedam auctoris Anonymi, cum tabulis methodicis ad finem; tum prolegomena in philosophiam, in categorias Aristotelis, & alia Logica, in fine mutila. Horum omnium initium est: Ἰστέον, ὅτι τὸ αἴτιον ἑπταχῶς, ποιητικὸν αἴτιον, κ. λ. Finis vero: ὅτι τὰ μὲν δύο δηλονότι μόρια. λέγει δὲ τὰς ἐκ μεταθέσεως . . . . . . Mutilus enim in fine Codex est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. intricatis litteris, & varia manu exaratus. Constat fol. scriptis 138.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELIS DE MVNDO.

Nec non

Ioannis Damasceni, Isocratis, Polemonis Sophistae, Theophrasti, & Philostrati quaedam.

I. pag. 1. ARistotelis de Mundo Liber. In cit. edit. Tom. I. a pag. 600. ad pag. 616. COD. XIV.

II. pag. 8. *b.* Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. *Ioannis Damasceni* Physica quaedam Capita de igne, aëre, aquis, &c. Inc. Τὸ πῦρ ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστί. Des. εἰ προσλάβοι τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. Excerpta fortasse sunt ex eius Capitibus Philosophicis.

III.

III. pag. 12. *Isocratis Orationes XI.* quarum prima est *Helenae laudatio*, ut in editione Gr. Lat. ex recensione Hieronymi Wolfii Basileae ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 301.

IV. pag. 18. *Evagoras*. Ibid. p. 276.

V. pag. 25. *b. Busiridis laudatio*. Ibid. pag. 324.

VI. pag. 30. *Panegyricus*. Ibid. pag. 60.

VII. pag. 46. *Areopagiticus*. Ibid. pag. 205.

VIII. pag. 52. *b. Plataicus*, hoc est, *Plataeensium exsulum ad Athenienses Oratio*. Ibid. pag. 436.

IX. pag. 57. *b. Archidamus*. Ibid. pag. 169.

X. pag. 67. *Adversus Sophistas*. Ibid. pag. 428.

XI. pag. 69. *Philippus*, sive, *ad Philippum Oratio*. Ibid. pag. 120.

XII. p. 80. *b. Panathenaicus*. Ibid. p. 341.

XIII. pag. 101. *b. De permutatione*. Inc. Εἰ μὲν ὅμοιος ἦν. Des. περαινέτω τὴν ψῆφον. Ibid. a pag. 456. ad pag. 509. In Codice tamen multo longior est: nam inter verba μᾶλλον τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἀσκήσει, & πολλῶν δ' ἐφεςώτων μοι λόγων, κ. λ. (edit. pag. 505. lin. 24.) multa alia interseruntur in Codice, quorum initium est; Ποιησάμενος οὖν ἀρχὴν, ᾗ ἐγὼ τελευτὴν ἀνάγνωθι καὶ τέτε τοῦ λόγου τὸ λοιπὸν μέρος αὐτοῖς ἐκ τῶν πρὸς Νικοκλέα ὑποθηκῶν. μάλις' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακληθείης, κ. λ. Finis vero: καὶ τὴν δημοκρατίαν διαφυλάττειν ἐν τοῖς τοιύτοις ἔνεςιν, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς συκοφάνταις. Quae decem & octo circiter foliis continentur. Initio igitur adfertur fragmentum ex *Oratione ad Nicoclem de regno* duorum circiter foliorum, quod incipit a verbis, μάλιςα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακληθείης, κ. λ. quae incidunt in edit. p. 24. lin. 36. & pertingit usque ad illa, σοφὺς νόμιζε, μὴ τὺς περὶ μικρῶν ἀκριβῶς ἐρίζοντας, ἀλλὰ τὺς εὖ περὶ μεγίςων λέγοντας, quae incidunt in pag. 32. lin. 19. Continet autem varia praecepta de regno bene administrando, strictius tamen aliquanto, quam in editione pertractata. Tum post alias paucas lineas, adscripta in margine notula, τέλος τῶν παραινέσεων, & a littera maiori ac rubra exordiens ita prosequitur Codex: Βούλομαι δ' ὑμῖν διὰ βραχέων ἀπολογήσασθαι περὶ ἑκάςυ, καὶ ποιῆσαι μᾶλλον ἔτι καταφανὲς, ὡς ἀληθῆ καὶ τότε προεῖπον καὶ νῦν λέγω περὶ αὐτῶν. καὶ πρῶτον μὲν ποῖός τις ἂν γένοιτο λόγος ὁσιώτερος ἢ δικαιότερος τύτυς προγόνυς ἐγκωμιάζεσθαι ἀξίως τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνων καὶ τῶν ἔργων τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς· ἔπειτα τίς ἂν πολιτικώτερος καὶ μᾶλλον πρέπων τῇ πόλει τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀποφαίνοντος ἔκ τε τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τῶν κινδύνων ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον, ἢ Λακεδαιμονίων· ἔτι δὲ τίς ἂν ἢ περὶ καλλιόνων πραγμάτων τῦ τοὺς Ἕλληνας ἐπί τε τὴν τῶν βαρβάρων ςρατείαν παρακαλῦντος, καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας συμβουλεύοντος. ἐν μὲν τοίνυν τῷ πρώτῳ λόγῳ περὶ τύτων τυγχάνω διειλεγμένος· ἐν δὲ τοῖς ὕςερον περὶ ἐλαττόνων μὲν, ἢ τηλικύτων, οὐ μὴν περὶ ἀχρηςοτέρων, οὐδ' ἧττον τῇ πόλει συμφερόντων γνώσεσθε τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἢν παραβάλλητε πρὸς ἕτερα τῶν εὐδοκιμέντων καὶ τῶν ὠφελίμων εἶναι δοκύντων, κ. λ. Specimen autem paullo longius exhibuimus, ut unusquisque investigare possit, ex qua Isocratis Oratione desumta fuerint, quae hoc loco leguntur inserta; quod nobis adhuc adsequi minime datum est.

XIV. pag. 134. *Polemonis Sophistae Declamationes duae in Callimachum, & Cynaegyrum*, quales recensuimus in Codice I. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 292. §. VI. & VII.

XV. pag. 144. Θεοφράςυ χαρακτῆρες. *Theophrasti Characteres*. Sed praeter prooemium & primum characterem, qui est *de Ironia*, reliqua desiderantur. Theophrasti Characteres Ethicos edidit nuperrime cum notis Io. Cornel. de Pauw Traiecti ad Rhenum apud Io. Evelt MDCCXXXVII. 8.

XVI. pag. ead. *b.* Φιλοςράτου. *Philostrati* quaedam pauca *de epistolico charactere*. Inc. Τὸν ἐπιςολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τὺς παλαιοὺς ἄριςά μοι διεσκέφθαι δοκῦσι φιλοσόφων μὲν ὁ Τυανεὺς, κ. λ. Des. τὰ δὲ κοινὰ κοινῶς. Inter Philostrati Opera a Fabric. recensita non occurrunt.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. madore & tineis multis in locis male redactus, in cuius prima pagina indiculus adponitur manu Lucae Holstenii. Constat foliis scriptis 145.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ARISTOTELIS PROBLEMATA NATVRALIA.

ARistotelis *Problematum naturalium sectiones duae de quadraginta*, ut in editione cit. T. II. a pag. 677. ad p. 838. COD. XV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime scriptus, in quo sectionum tituli desiderantur, spatio vacuo ad id relicto. Constat foliis scriptis 178.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELIS DE MVNDO.

Adde etiam

Eiusdem alia Opera, necnon Georgii Choerobosci, Nicephori Blemmydae, Nicephori Callisti Xanthopuli, Michaëlis Pselli, Gregorii Theologi, Euclidis, & aliorum Opera quaedam.

I. pag. 1. ARistotelis *de Mundo liber ad Alexandrum Regem*. Cit. edit. T. I. pag. 600. Clauditur tetrasticho iambico, quod retulimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 386. §. X. COD. XVI.

II.

II. pag. 14. Ὑγιεινὰ παραγγέλματα σύντομα. *Praecepta brevia de sanitate tuenda*, versibus senariis LXXXIV. contenta, qui temporis diuturnitate fere evanuerunt. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν, εἰ θέλεις μάθε.

Des.

Καὶ κιννάμωμος λατρόφωνος εὑρέθη.

Habes etiam in Codice L. Plut. LVII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 432. §. X. ubi sunt tantummodo XXV. Asclepiadi & Dioscoridi tribuuntur in Codice philosophico CLXXVIII. Biblioth. Caesar. iuxta Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 99. §. XIII.

III. pag. 16. Schedula quaedam in illud, *Ego dormio & cor meum vigilat*. Inc. Τί σημαίνει μυστήριον, ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου γρηγορεῖ, ἔφησέ τις τῶν παλαιῶν, κ. λ. Des. πρὸς τὸ νοούμενον ἔχοντας.

IV. p. ead. *b. Definitio gnomonis* ex XXVIII. libro Euclidis desumta.

V. pag. ead. *Quotupliciter caussa dicatur, ubi assignantur septem genera caussarum*. Inc. Ἰστέον, ὅτι τὸ αἴτιον ἑπταχῶς. ποιητικὸν αἴτιον, ὡς ὁ τέκτων τῆς κλίνης, κ. λ. Des. πόῤῥω τῆς θείας καὶ ἀπειροδυνάμου φύσεως.

VI. pag. 17. *De duodecim signis Zodiaci, & quorum planetarum sint*. Inc. Ἄγε, φιλομαθέστατε, τὰ περὶ γῆν ἐάσας, τὰς ὄψεις ἀναπέτασον οὐράνιον εἰς ὕψος. Des. ἤτοι πάλιν ηὐχήκασιν οἰκήτορα τὸν πλάνητα τὸν μέγαν.

VII. pag. ead. Μέθοδος διὰ στίχων πολιτικῶν (1) περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, καὶ προσέτι τοῦ πάσχα καὶ τῆς ἀπόκρεω καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν τῶν νηστίμων τῶν ἁγίων ἀποστόλων. *Methodus versibus politicis expressa de inventione cycli Solis & Lunae, nec non Paschatis, & Carnisprivii, ac numeri dierum, quibus ieiunia celebrantur SS. Apostolorum*, auctore Anonymo. Inc.

Ἐπείπερ εἶ φιλομαθὴς, φιλόμουσος, φιλίστωρ,
Φιλερευνητικώτατος, ἀναμανθάνειν θέλων.

Des.

Εἰ τέσσαρας τετράδα δὲ κἂν πέντε πάλιν πέμπτην
Καὶ καθεξῆς ὁμοίως δὲ καὶ κα . . . .

Mutilum est Carmen in fine.

VIII. pag. 18. Εἴδησις περὶ θεμελίων καὶ κύκλων τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου, ὁμοίως καὶ ἰνδικτιῶνος καὶ τοῦ βισέξτου. *Notitia de fundamentis & cyclis Lunae Solisque, similiter & de indictione & bissexto*, per interrogationem & responsionem, auctore Anonymo. Post enumerationem Capitum, prima ἐρώτησις est: Πόσον ἐστὶ τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης; ἀπόκρισις, ιβʹ. κ. λ. Des. καὶ μέλλεις ἀναντιῤῥήτως εὑρεῖν τὴν μʹ. τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Subditur breve Excerptum de mensura miliarii, & monitum quoddam scriptoris litteris grandioribus ad discipulum, ut bene scribat.

IX. pag. 24. *Porphyrii Introductio*, ut in cit. Aristotelis edit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 14.

X. pag. 31. *Aristotelis Categoriae*. Ibid. a pag. 14. ad pag. 36.

XI. pag. 44. *b. Eiusdem de Interpretatione*. Ibid. a p. 36. ad p. 51.

XII. pag. 53. *b. Eiusdem analyticorum priorum Liber I.* non integer; definit enim in verbis: καὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων σχημάτων, quae postrema sunt Capitis VII. cit. loc. pag. 60. Haec autem omnia Porphyrii, & Aristotelis Opera scholiis aliquot marginalibus sunt instructa.

XIII. Sequuntur a pag. 62. ad pag. 64. *b.* quaedam parvi momenti, a Graeculo quodam exercitationis gratia exarata. Inter haec legitur pag. 63. notitia de Lascare Imperatore: Ἐβασίλευσεν ὁ βασιλεὺς Λάσκαρις ἐξόριστος Κωνσταντινουπόλεως ἔτη ιηʹ. *Regnavit Imperator Lascares exsul a Constantinopoli annos XVIII.* Pag. ead. *b.* alia haec: Ἑάλω ὑπὸ τῶν Λατίνων ἡ Κωνσταντινούπολις ἔτει ,ϛψιαʹ. μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιβʹ. *Capta fuit a Latinis Constantinopolis anno* 6711. (Chr. MCCIII.) *mense Aprili die XII.* Χειροῦται αὖθις ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐλέει Θεοῦ ἔτει ,ϛψξθʹ. *Liberata est iterum a Romanis Dei misericordia anno* 6769. (Chr. MCCLXI.) Ἐκρατεῖτο γοῦν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν χρόνους νηʹ. *Dominati igitur sunt super eam inimici annos LVIII.* Μετέστη τῶν τῇδε ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ὁ Δούκας ἐν ἔτει ,ϛψξγʹ. *Excessit e vita Imperator Ioannes Ducas A.* 6763. (Chr. MCCLV.) Ἰωάννης δεσπότης ὁ Παλαιολόγος ,ϛψπβʹ. *Ioannes Despota Palaeologus A.* 6782. (Chr. MCCLXXIV.) ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος ,ϛψϞαʹ. *Imperator Michaël Palaeologus A.* 6791. (Chr. MCCLXXXIII.) Tum sequuntur p. 64. definitiones quaedam, nimirum quid τέρατος, quid σημείου, quid τεκμηρίου nomine &c. intelligendum sit.

XIV. pag. 64. *b.* Ἐπιστολὴ τοῦ λογιωτάτου κυρίου Σάβα πρὸς τὸν σοφώτατον Βλεμμίδην. *Epistola eloquentissimi viri Domini Sabae ad sapientissimum Blemmydam*. Inc. Νῦν ἔγνων, ὦ θεσπεσίη καὶ ἐρασμιωτάτη μοι κεφαλὴ, κ. λ. Des. καὶ τὰ παρ' ἡμῶν μὴ ἀπαξιῶν, ὡς οἰκείων παίδων ψελίσματα. In fine legitur suprascriptio, quae in principio Epistolae poni debuerat, quatuor ut videntur versibus expressa, & quidem ita:

Ἡ ἐπανωγραφή.

Ἀξιόπρωτον Νικηφόρον εὖχος θεοσοφίης
Ἐκ κραδίης πεφιλημένον γήραος ἄλκαρ ἐμοῖο
Ἐσχατόπρωτος ἀριπρεπέως Θεόδωρος ἀείδω,
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸν λόγων ἐς ἀγῶνας μή με καλεῦντα.

XV. pag. 65. *b.* Γεωργίου, οὗ τὸ ἐπίκλημα Χοιροβοσκὸς, περὶ τρόπων ποιητικῶν. *Georgii, quem Choeroboscum vocant, de tropis poëticis*. Inc. Τρόποι ποιητικοί εἰσιν εἰκοσιεπτά. Des. πρῶτον γὰρ βιοῖ τις καὶ οὕτω τελειοῦται. Vbi notandum, Libellum hunc minutissimo charactere exaratum fuisse in pagina vacua, quae inter superiorem epistolam, & sequens Nicephori Opus relicta fuerat.

XVI. pag. 66. *Domini Nicephori monachi & presbyteri Blemmydae compendiariae Introductionis Libri II.* quorum primus Logicam continens, praevia Capitum quadraginta tabu

(1) Corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo prima huiusce tituli verba ita vertit: *Methodus quatuor litterarum civilium de inventione &c.* quum pro διὰ στίχων legisset δʹ. στοίχων.

bula, incipit: Ἐπειδήπερ ἡ λογική. Des. ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς. Alter pag. 143. in quo Physica pertractantur, Capitibus constans XXXII. inc. Πᾶν τὸ αἴτιον, ᾗ ἀρχή. Des. ὁμολογήσαιεν τῷ Θεῷ, quae postrema sunt Epilogi, quo clauditur Opus. Habes etiam in Codice VIII. Plut. LXXI. supra pag. 6. §. I. & II. ubi finis secundi Libri diversus est, quia desideratur in illo pars Capitis postremi, & Epilogus totus.

XVII. pag. 226. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως, βιβλίον τρίτον. *Eiusdem Liber tertius, qui est de Fide.* Inc. Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ τοῦ ὄντος καὶ ἐκλεκτοῖς φοιτηταῖς ὁ κατ' εὐδοκίαν αὐτοῦ ᾗ χρηστότητα κτήτωρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ Φροντιστηρίου Νικηφόρος ἐν μονάζουσιν ἱερεὺς γηραιὸς, ἀσθενὴς, κ. λ. Des. καὶ διὰ ταῦτα κυρίως ᾗ ἀληθῶς ὢν μόνος αὐτός. Hanc de Fide Orationem ad Monachos monasterii a se exstructi, cuius inde κτήτορα in adlato initio se vocat, memorat Labbeus in Bibl. Nov. Mss. pag. 88. seq. & 94.

XVIII. p. 229. *b.* Anonymi Carmen iambicum (1) *de septem Synodis oecumenicis, ac de haeresibus per ipsas sublatis*, quod sequens est:

Θεοστυγοῦς μάνθανε τόλμαν Ἀρείου.
Τὸν συμφυῆ τε ϗ συνάναρχον λόγον,
Σχόντα μὲν ἀρχὴν τὴν κατ' αἰτίαν μόνην,
Ὄντα δὲ ταὐτὸν οὐσίᾳ ᾗ δυνάμει,
Κτιστὸν νομίσας πατρὸς ἀπαλλοτρίου.
Ἀλλ' ἀπελέγχει σύνοδος θεηγόρων
Συνεργίαις ἄνακτος ἰσαποστόλου.
Μακεδόνιος δεύτερος τολμητίας
Κτίσμα τὸ πνεῦμα Πατρὸς, Υἱοῦ, ϗ ξένον
Θρασυστομῶς ἔφασκε, φεῦ φληναφίας;
Ἀνδρῶν ἐλέγχει τοῦτον εὐσεβῶν σῖφος
Ταῖς ὑποθήκαις τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου,
Θεοδοσίου σκηπτοκρατοῦντος τότε.
Νεστόριος ἄνθρωπον ἁπλοῦν δοξάσας
Τὸν προσκυνητὸν ᾗ θεάνθρωπον λόγον
Εἰπὼν χριστοτόκον τε τὴν Θεοτόκον
Ἔλεγχον εὗρε τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων
Θεοδοσίου βασιλεύοντος νέου.
Τὴν δ' αὖ ἀληθῆ τοῦ Θεοῦ παρουσίαν
Καὶ φυσικὴν γέννησιν ἐκ τῆς παρθένου,
Ὑπὲρ δὲ φύσιν ὡς συναφείας δίχα
Δύστηνος εἶπεν Εὐτυχὴς φαντασίαν,
Καὶ τόνδε συνέλευσις ἀνδρῶν ἐνθέων
Ἠλλοτρίωσεν εὐσεβῶν συναυλίας,
Τοῦ Μαρκιανοῦ προσλαβόντος τὸ κράτος.
Δίδυμος, Εὐάγριος, ὡς Ὠριγένης
Ἀνανεοῦντες τοὺς τερατώδεις λόγους,
Μοίρᾳ καθῃρέθησαν εὐσεβοφρόνων,
Κρατοῦντος Ἰουστινιανοῦ τοῦ πάνυ.
Ἄνθρωπον ἔννουν προσλαβὼν Θεὸς λόγος
Διπλῆν μὲν ἔσχεν ὡς θέλησιν ᾗ φύσιν,
Ὑπόστασιν δὲ φύσεων δυοῖν μίαν,
Διπλῶς ἐνεργῶν ἐν διπλαῖς ταῖς φύσεσιν,
Ἀλλὰ συνῆψαν εἰς μίαν ὡς οὐκ ἔδει,
Διόσκορος μὲν . . . . (2) κακῶς φύσεις,
Τὰς δ' αὖ θελήσεις, Σέργιός τε ᾗ Πύῤῥος.
Πλῆθος θεόπνουν ἀπελᾷ τούτους ἅμα,
Πωγώνατος δὲ τοῦ κράτους εἶχε σέφος
Κώνσταντος υἱὸς εὐσεβὴς Κωνσταντῖνος.
Τὸ δ' ἕβδομον σύνταγμα τῶν θεοφόρων
Κατ' ἀθετητῶν τῶν σεβασμίων τύπων.
Ἄρχοντες ἦσαν Κωνσταντῖνος, Εἰρήνη,
Μόνα τὰ θεῖα σύμφρονες μήτηρ, γόνος,
Ἀντίφρονες καὶ κακόφρονές σφισι.
Τὰς ἑπτὰ σεπτὰς ἅπας ἡγοῦ συνόδους,
Καὶ δογμάτων σφῶν ἀντέχου σωτηρίων,
Ἐφ' οἷς κἀγὼ πέποιθα τὴν σωτηρίαν
Ἀκραιφνὲς ἔνθεν εἰς θεὸν πλοῦτον σέβας,
Κἂν προσέτηκα τοῖς κάτω κτήνους δίκην,
Κἂν πλημμελῶ συχνάκις ἐξ ἀβουλίας.

XIX. pag. 231. *Aristotelis de physico Auditu Libri VIII.* ut in cit. edit. Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430.

XX. p. 319. *Carmen iambicum de Imperatoribus Orientis a Constantino I. ad Constantinum XV.* Inc.

Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει.

Des.

Λόγος παλαιὲ παντάναξ παντοκράτορ.

Sub finem tamen post versum,

Τῆς εὐσεβείας Ἀνδρόνικος ὁ στύλος,

desunt in Codice versus XIII. Huiusce Carminis postremos versus eodem servato ordine recitat Ioannes Langus in Annotatione praefixa interpretationi Latinae Historiae Ecclesiasticae Nicephori Callisti Xanthopuli, quem tamquam auctorem illius iambici Carminis laudat, atque inde firmare nititur Nicephorum vixisse sub Andronico seniore, qui Michaëlem filium, atque Andronicum nepotem ad imperium promoverat. Exhibetur autem hoc idem Carmen Tom. I. Histor. Byzantinae edit. Venetae A. MDCCXXIX. p. 17.

XXI. p. 320. *b. Aliud Carmen iambicum de Patriarchis Constantinopolitanis*, cuius initium:

Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ῥώμης βλέπε.

Finis:

Φερωνύμως Κάλλιστος ἔνθεος τρόπους.

In Codice tamen post versum, Ὁ κακὸς Ἀκάκιος, κ. λ. subiicitur versus:

Σὺν Εὐφημίῳ Μακεδονίου κλέος.

Item post versum, Πάλιν ὁ Πύῤῥος, alius occurrit, nimirum:

Θωμᾶς ὁ λαμπρὸς, δυστυχὴς Ἰωάννης.

Tandem post versum, Χάρις θεοπρόβλητος, κ. λ. legitur hic alius:

Ὁ Ἀγαπητὸς τουτίκλην Ἰωάννης,

qui in editione cit. p. 18. desiderantur. Haec duo Carmina iambica, nec non illud de septem synodis, quod retulimus supra §. XVIII. diversa ac recentiori manu exscripta fuerunt in foliis quibusdam, quae vacua superant. Singulis autem tum Imperatorum, tum Patriarcharum nominibus superscriptae sunt notae quaedam numericae annos indicantes, quibus vel Imperium, vel Patriarchatum tenuerunt. In margine vero Concilia sub ipsis celebrata designantur.

XXII. pag. 323. *Canones Paschales, sive de ratione inveniendi legitimum Pascha*, scripti, ut apparet, anno 6781. (Christi MCCLXXIII.) Inc.

(1) Carmen hoc male innuit Montfauconius, dum ait: *Versus senarii de Arii dogmate.*

(2) Huius Carminis scriptura ita inter se complicata ac perversa est, ut quum reliqua vix exsculpserimus, unius tamen verbi vim adsequi hoc loco minime licuerit.

Inc. Εὑρὼν τὸν κύκλον τῆς σελήνης. Des. ἑβδομάδος εὑρίσκονται.

XXIII. pag. 324. *b.* Ποίημα τοῦ μακαριωτάτου Ψελλοῦ περὶ τῆς κινήσεως τοῦ χρόνου, τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, τῆς ἐκλείψεως αὐτῶν, καὶ τῆς τοῦ πάσχα εὑρέσεως. *Beatissimi Pselli Opus de motu anni, & cyclis Solis & Lunae, eclipsibus ipsorum, & inventione Paschatis* per interrogationem & responsionem: sive de praedictis rebus quaestiones cum suis solutionibus, in duos Libros divisae. Primi Libri quaestio prima est: Διατί ὁ ἅπας χρόνος νυχθήμερα ἔχει τξε', κ. τ. λ. Solutio inc. Πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων τοῦτο χρὴ πάντας γινώσκειν περὶ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, κ. λ. Vltima est: Πότε ἐκλείπει ὁ ἥλιος, καὶ πότε ἡ σελήνη, καὶ πῶς ἡ ἔκλειψις ἀμφοτέρων συμβαίνει γίνεσθαι; Responsio vero inc. Εἰ μὲν τοὺς τρόπους ἐρωτᾷς τῶν ἐκλείψεων, κ. λ. Quae quidem ultima quaestio innuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis cit. edit. Fabricianae in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 50. Liber secundus incipit a pag. 339. *b.* & inscribitur περὶ τῆς τοῦ χρόνου ἐπινεμήσεως. *De anni indictione.* Huius prima quaestio est: Διατί τῆς κοσμοκτισίας κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα τὴν ἀρχὴν εἰληφυίας, ὁ χρόνος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀπάρχεται; Responsio inc. Διὰ τὸ καλεῖσθαι χρόνους ὁ χρόνος, κ. λ. Et haec item innuitur ab Allatio loc. cit. p. 57. Vltima est: Πῶς καὶ πόθεν ἡ εὕρεσις ἡμῖν εὐδιάγνωστος ἔσται τῆς ὥρας καὶ τοῦ λεπτοῦ, καθ' ἃ ἡ ἀπόχυσις γίνεται; Solutio vero inc. Πρὸ τῶν ἄλλων τοῦτό σε δεῖ εἰδέναι· ἐπεὶ ὁ ὅλος χρόνος ἔχει νυχθήμερα τξε', κ. λ. Des. ιθ'. εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελήνης, καὶ οὐ πλείονες. Hoc Psellianum Opus, quod valde diffusum est, indicat fortasse Allatius iis verbis: *De motu temporis, de circulo Solis & Lunae, de inventione diei Paschatis &c.* quae leguntur loc. cit. pag. 39. §. LIX.

XXIV. pag. 347. Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας. *De gradibus consanguinitatis* brevis Anonymi Tractatus. Inc. Συγγένεια γενικόν ἐστιν ὄνομα. Des. εἴγε ἀληθές ἐστι τοῦτο. Tum subiiciuntur tabulae graduum consanguinitatis. Adnectitur manu diversa definitio *irascibilis & concupiscibilis animae facultatis.*

XXV. p. 349. *Gregorii Theologi Epistolae X. ad diversos* (1), nimirum primae tres *ad Nicobulum*, quarta *ad Ecclesiam Caesariensem*, quinta *ad Episcopos*, reliquae *ad Magnum Basilium*: sunt autem inter editas Lutet. Paris. MDCIX. fol. ex recensione Iac. Billii, sub numeris CCIX. III. II. XXII. (2) XXIII. XXI V. XI. XXV. & VIII.

XXVI. pag. 352. *Diogenis Cynici apophthegmata quaedam, ac mulierum quarumdam Graecarum.* Inc. Πατῶν αὐτοῦ τὰ στρώματα, κ. λ. Des. μὴ τὴν γῆν ἐσθίεις.

XXVII. pag. 353. *Septem Sapientum sententiae* versibus XIII. septem hexametris, sex pentametris expressae. Inc.

Ἑπτὰ σοφῶν ἀίοις ἐριηχέα δόγματα, κοῦρε.

Des.

Ἐγγύη ἀγχίθυρος ναίει κακομήχανος ἄτη.

XXVIII. pag. ead. Ποσιδίππου, οἱ δὲ Πλάτωνος τοῦ Κωμικοῦ, εἰς ἀποτροπὴν τῶν βιωτικῶν. *Posidippi, sive, ut alii aiunt, Platonis Comici, de variis vitae humanae conditionibus dehortatio*, versibus X elegiacis. Inc.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ
μὲν, κ. λ.

XXIX. pag. ead. Μητροδώρου εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου. *Metrodori in idem argumentum e contrario* aliud decastichon elegiacum. Inc.

Παντοίην βιότοιο τάμοι τρίβον, εἰν ἀγορῇ
μὲν, κ. λ.

Haec duo Epigrammata habes in Anthologia Lib. I. Cap. XIII. primum vero exstat & in Biblioth. Caesar. Catalogi Nessel. Part. I. pag. 282. §. XXVIII. Heraclito philosopho tributum.

XXX. pag. ead. Κασσίας. *Cassiae* (3) *praecepta moralia*, versibus iambicis, aut ferme iambicis (4), instar tamen solutae orationis exaratis. Inc.

Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.

Des.

Δυστυχῶν εὐτύχησεν εἰς τὸν αἰῶνα.

XXXI. pag. ead. *b.* Τῆς αὐτῆς περὶ μοναχῶν. *Eiusdem de monachis*, item versibus iambicis, ut supra. Inc.

Μοναχός ἐστιν ἑαυτὸν μόνον ἔχων.

Des.

Θεὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.

Forte Cassia haec eadem est, atque illa, quam inter Graecorum Melodos accenset Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 131. aitque dictam quoque fuisse *Cassianam* & *Icasiam*, & in confiniis octavi & noni saeculi claruisse. Vide Allatium de Libris Ecclesiast. Graecorum pag. 74. seqq. & Nic. Rayaei S. I. Dissertationem praeliminarem ad Acta SS T. II. Iunii pag. XXI. Interim lubet ex primo iambico carmine nonnullos versus excerpere, in quibus ita de Armeniis loquitur:

Τῶν Ἀρμενίων τὸ δεινότατον γένος,
Ὕπουλόν ἐστι καὶ φαυλῶδες εἰσάγαν,
Μανιῶδές τε καὶ τρεπτὸν καὶ βασκαῖνον,
Πεφυσιωμένον πάμπλειστα καὶ δόλου πλῆρες.
Εἶπέ τις σοφὸς περὶ τούτων εἰκότως,
Ἀρμένιοι φαῦλοι μὲν, κἂν ἀδοξῶσι,
Φαυλότεροι δὲ γίνονται δοξασθέντες,
Πλουτήσαντες δὲ φαυλότατοι καθόλου,
Ὑπερπλουτισθέντες δὲ καὶ τιμηθέντες
Φαυλεπιφαυλότατοι δείκνυνται πᾶσι.

XXXII. pag. 354 *b.* In hac, & sequenti pagina quaedam sunt parvi momenti, diversis manibus exarata, inter quae versus quidam retrogradi, nimirum:

C c Ἀθλή-

(1) Corrige Montfauc. qui novem tantum Epistolas enunciat. quinque Gregorio Theologo, quatuor Basilio tribuens.

(2) Haec Epist. XXII. in duas dividitur in Codice, quarum secunda anepigrapha incipit a verbis: Πείθομαι μὲν καὶ ἄλλως.

(3) Non video, unde Montfauconius legat *Cassiani*.

(4) Servato enim syllabarum numero, nulla ipsarum quantitatis ratio habetur.

Α'θλήσας ἤδη πώλῳ πηδήσας ἦλθα.

Α'μήσας ἄρδην ὀροφήφορον ἤδρασα σῆμα.

& alter omnes orationis partes in se continens, scilicet:

Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύςηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε.

XXXIII. pag. 356. *Euclidis Elementorum Liber I.* cum figuris geometricis. Inc. Σημεῖόν ἐςι, κ. λ. Des. ὅπερ ἔδει δεῖξαι. Huius ferme dimidium recentissima manu suppletum est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XIII. variis manibus exaratus, charactere utplurimum minuto, intricato, & evanido. Constat foliis scriptis 383.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ.

ARISTOTELES DE CAELO.

Ac praeterea

Alia eius Opera philosophica, nec non Plutarchi, & Platonis quaedam.

COD. XVII. I. pag. 1. *Aristotelis de Caelo Libri IV.* ut in edit. cit. T. I. a pag. 431. ad pag. 493.

II. pag. 76. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

III. pag. 116. *Eiusdem de Mundo Liber ad Alexandrum.* Ibid. a p. 600. ad p. 616.

IV. pag. 131. *b.* Ὅτι ὁ νοῦς οὐκ ἔςι κοινὸς πάντων ἀνθρώπων, ὥς τινες οἴονται δοξάζειν Α'ριςοτέλην, κυρίου Γεωργίου φιλοσόφου τοῦ Α'μηρούτζη. *Quod intellectus non sit communis omnium hominum, ut quidam existimant sensisse Aristotelem, Domini Georgii Amerutzae* schedula. Inc. Το εἶδος, ὥπερ ὑφίςαται τὸ ἄτομον. Des. ὁ δὲ ἀμαθὴς καὶ ἀνόητος.

V. pag. 132. *Aristotelis magnorum Moralium Libri II.* In cit. edit. Tom. II. a pag. 145. ad pag. 194.

VI. pag. 182. *Eiusdem de anima Libri III.* Ibid. Tom. I. a p. 616. ad p. 657.

VII. pag. 232. *Eiusdem de animalium incessu Liber.* Ibid. a p. 733. ad p. 747.

VIII. pag. 248. Εἰς τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν Α'ριςοτέλους ἐξήγησις τοῦ Θωμᾶ, ἑρμηνευθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου, ἣν ὁ Θωμᾶς προήρπαξε παρὰ Ι'ωάννου φιλοσόφου τοῦ Φιλοπόνου, καὶ ὡς ἰδίαν ἐποιήσατο, κ. λ. *In Aristotelis Tractatum de Anima interpretatio Thomae, in Graecum translata a Georgio Scholario, quam Thomas a Ioanne philosopho Philopono furatus est, & propriam fecit &c.* Inc. Ὥσπερ ὁ φιλόσοφος διδάσκει ἐν τῷ ια' περὶ ζώων. Desinit imperfecte in verbis: ἤ τις ἴσως οὐ κεῖται, τίθεσθαι δὲ δύναται . . . quae incidunt circa medium Libri II. Integram hanc expositionem recensuimus in Codice XIX. Plut. LXXXVI. supra pag. 363. §. XII. quem vide. Notandum, inter pag. 326. & 332. perperam inserta fuisse folia quinque ad sequens Plutarchi fragmentum de placitis philosophorum pertinentia.

IX. pag. 340. *b. Plutarchi de placitis philosophorum Liber V.* ut in eius edit. Graec. Lat. Paris. MDCXXIV. fol. Tom. II. a pag. 904. ad pag. 911.

X. pag. 345. *Platonis Euthyphron, sive de sanctitate dialogus.* In eius Operum edit. alias cit. pag. 1.

XI. pag. 357. *Eiusdem Apologia Socratis.* Ibid. pag. 14.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. nova manu variis in locis diligenter suppletus. Constat foliis scriptis 379.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

COD. XVIII. *Aristotelis Metaphysicorum Libri XIV.* ut in edit. cit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 1006. Eorum ordo idem est cum illo Codicis XII. huius Plutei supra pag. 393. Heic quoque habentur scholia illa duo, quae exhibebat Codex I. Plutei LXXXI. supra pag. 220. §. XIV.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saeculi XIV. tineis ac vetustate valde detritus, ac duobus foliis in fine nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 105.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

COD. X.X. *Aristotelis Metaphysicorum Libri XIV.* ut in Codice praecedenti. Heic tamen scholia illa duo, quae inibi innuimus desiderantur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 152.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELES DE ANIMA.

Ac praeterea

Eiusdem alia Opera philosophica; nec non Theophrasti, Themistii, Prisciani philosophi, & Pselli varia.

COD. XX. I. p. 1. *Aristotelis de Anima Libri III.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 616. ad pag. 661. Plurimis autem abundant glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus rubro charactere exaratis.

II. pag. 73. *Themistii paraphrasis trium Aristotelis Librorum de Anima*, in principio mutila. Inc. . . . . χωρίζεται ἀπ' ἀλλήλων. πολλὰ γὰρ τρέφεται, κ. λ. Des. πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Habes Graece editam cum

aliis

aliis Themistii operibus, Venetiis apud Aldum curante Victore Trincavello, anno MDXXXIV. in fol. a pag. 64. ad pag. 95. Prima autem verba, quae retulimus, incidunt in pag. 65. lin. 2. unius fortasse folii iactura. Notandum interim est, quod Paraphrasim hanc, tribus distinctam libris in editione, in septem minores distribuit Codex, ita ut ex primo editionis libro duos, totidemque ex secundo, ex tertio vero tres efficiat. Eamdem Librorum divisionem, teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 29. not. 1. habent etiam Suidae Codices: τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ'. quare non video, cur ipse errorem in numerica illa nota suspicans, pro ζ' reponendum γ' arbitretur.

III. pag. 115. *Aristotelis de sensu & sensili Liber*, ut in cit. Tom. a pag. 662. (per err. 638.) ad pag. 678.

IV. pag. 127. *Eiusdem de memoria & reminiscentia Liber*. Ibid. a pag. 678. ad pag. 684.

V. p. 129. *b. Eiusdem de somno & vigilia Liber*. Ibid. a pag. 684. ad p. 691.

VI. pag. 133. *Eiusdem de insomniis Liber*. Ibid. a pag. 691. ad p. 696.

VII. pag. 135. *b. Eiusdem de divinatione per somnum Liber*. Ibid. a pag. 697. ad pag. 700.

VIII. pag. 137. *Eiusdem de longitudine & brevitate vitae Liber*. Ibid. a pag. 710. ad pag. 714.

IX. pag. 138. *b. Eiusdem de iuventute & senectute, vita & morte, & de respiratione Liber*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 732.

X. pag. 147. Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεων. *Theophrasti de sensibus Liber*. Inc. Περὶ δ' αἰσθήσεως, αἱ μὲν πολλαὶ καὶ καθόλου δόξαι. Des. δεῖταί τινος λόγου καὶ πίστεως. Ioanne Baptista Camotio curante prodiit primum a Friderico Turrisano editus Venetiis anno MDLII. in 8. apud Aldi Filium, quae quidem editio Operibus Aristotelis in quinque Tomos distributis, tamquam sextum Volumen subiicitur: in reliquis Theophrasti editionibus Graecis & Graecolatinis desideratur.

XI. pag. 157. Πρισκιανοῦ φιλοσόφου Λυδοῦ μετάφρασις τοῦ περὶ φαντασίας Θεοφράστου. *Prisciani philosophi Lydi metaphrasis Theophrasti de phantasia*. Inc. Ἡ φαντασία, περὶ ἧς ἑξῆς ἀκολούθως τῷ Ἀριστοτέλει ἐπεξεργάζεται. Des. οὐ γὰρ δύναμις ἐκεῖνος, οὐδὲ τὸ ὅταν γένηται. Graece edita est in Oporiniana Theophrasti Operum editione Basileensi MDXLI. in fol. ex recensione Ioach. Camerarii pag. 284.

XII. pag. 163. Τοῦ αὐτοῦ μετάφρασις τῶν Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεως. *Eiusdem metaphrasis Theophrasti de sensu*. Inc. Περὶ αἰσθήσεως αὐτῷ ὁ σκοπὸς ἐφεξῆς. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν κινούμενα τὰ αἰσθητήρια. Des. τὰ λοιπὰ τοῦ πέμπτου βιβλίου ἐπεξεργαζόμενοι. Ibid. pag. 275. Hic autem Priscianus philosophus Lydus, Simplicii & Damascii aequalis memoratur ab Agathia Lib. II. pag. 65. quem perinde ut Plutarchum Nestoris filium, γνησίους τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγητὰς appellat pag. 289.

XIII. pag. 171. Θεοφράστου περὶ πυρός (1). *Theophrasti de igne*. Inc. Ἡ τοῦ πυρὸς φύσις ἰδιωτάτας ἔχει δυνάμεις. Des. ἀκριβέστερον δὲ πάλιν ἐν ἄλλοις ἐροῦμεν περὶ αὐτῶν. Ibid. p. 223. Tum subditur: Τέλος Θεοφράστου περὶ πυρὸς, καὶ τῶν αὐτοῦ μεταφράσεων.

XIV. pag. 179. *Aristotelis de caelo Libri IV.* cum scholiis marginalibus uberrimis. In cit. edit. Tom. I. a p. 431. ad p. 493.

XV. pag. 211. Τοῦ πανυπερτίμου καὶ σοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ λόγος περὶ δαιμόνων, ἀσωματοῦσιν, ἢ ἐν σώματί εἰσιν. ὡσαύτως καὶ περὶ ἀγγέλων, καὶ εἰ διαφορὰν ἔχουσι τὰ ἀγγελικὰ σώματα πρὸς τὰ δαιμόνια. *Honoratissimi & sapientissimi Domini Michaëlis Pselli sermo de Daemonibus, utrum corporis expertes, an corporei sint: item de Angelis, & an discrimen intersit inter Angelorum corpora, & Daemonum*. Inc. Ἐπεὶ φιλοπευστῶν τὰ πολλὰ, καὶ πᾶσαν φύσιν ἐξανιχνεύων, εἰπεῖν σοι καὶ περὶ δαιμόνων ἠνάγκασας ἡμᾶς, ἰδοὺ καὶ ταυτηνὶ σου πληροῦμεν τὴν αἴτησιν. καὶ ἴσθι, ὦ δαιμόνιε τὴν ὀξύτητα, ὡς οὐκ ἀσώματον φῦλόν ἐστι τὸ δαιμόνιον, κ. λ. Des. ἢ ταῖς ἀντιπαθείαις ἐκτροπιάζοντες, ἢ ταῖς συμπαθείαις μειλίττοντες. Forte idem est hoc Opus, atque illud, quod in Bibliotheca Regis Christianissimi exstare adserit Leo Allatius in Diatriba de Psellis in calce Vol. V. Biblioth. Graec. Fabric. pag. 39. §. LIX. illis verbis: *de Angelis & Daemonibus*.

XVI. pag. 216. Θεμιστίου περὶ τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως. *Themistii de Aristotelis physico auditu*, seu, *e Themistii paraphrasi in Librum I. Aristotelis de physico auditu fragmentum*. Inc. Πρόκειται τῇδε τῇ συγγραφῇ ἐπιστήμην τινὰ πορίσασθαι. Desinit in verbis, χρυσὸς μὲν καὶ ἄνθρωπος φανερῶς ..... adiecto in calce paginae verbo ζητει. Haec autem postrema incidunt in cit. Themistii Operum edit. pag. 21. *b*. lin. 16.

XVII. pag. 224. *Aristotelis physica problemata*. Inc. Διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν, παυόμεθα τῶν πταρμῶν, κ. λ. Des. καὶ ὁ διπλασίων ἀσκὸς πρὸς τὸν ἥμισυ. Non sunt integrae sectiones XXXVIII. quotquot sunt in editione, sed ipsarum tantummodo pars, & ea diverso prorsus ordine ab edito: nam prima verba, quae retulimus, sunt initium sectionis XXXI. edit. pag. 822. Vltima vero, finis sectionis XIX. edit. pag. 770. lin. ultima.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. nonnullis in locis vetustate ac madore corruptus, & in fine alia manu suppletus. Constat foliis scriptis 240.

(1) Titulum hunc, qui in principio ob superiorem marginem corruptum deperiit, ex ipsius in calce repetitione ita supplevimus.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΟΥ.

ARISTOTELIS DE SENSV ET SENSILI.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera philosophica ; tum Nicolai Hydruntini disputationis de processione Spiritus Sancti fragmentum.

COD. XXI. I. pag. 1. A*ristotelis de sensu & sensili Liber*, ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 662. (per error. 638.) ad p. 678.

II. pag. 21. *Eiusdem de memoria & reminiscentia Liber*. Ibid. a pag. 678. ad pag. 684.

III. pag. 27. *Eiusdem de somno & vigilia Liber*. Ibid. a pag. 684. ad p. 691.

IV. pag. 34. *b. Eiusdem de insomniis Liber*. Ibid. a pag. 691. ad p. 696.

V. pag. 40. *b. Eiusdem de divinatione per somnum Liber*. Ibid. a pag. 696. ad 700.

VI. pag. 43. *Eiusdem de animalium motione Liber*. Ibid. a pag. 700. ad 709.

VII. pag. 52. *Eiusdem de lineis insecabilibus liber*. Ibid. a pag. 1221. ad pag. 1227.

VIII. pag. 59. Σύνοψις σὺν Θεῷ ἐκ τῶν κατὰ πλάτος δογμάτων περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν γραφῶν παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων δογματισθέντων, οὐ μὴν ἀλλὰ καί τινων διδασκάλων καὶ φιλοσόφων, εἶθ' ὕστερον κατὰ τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, ἐν διαλέξει μετὰ καὶ ἀληθῶν ἀποδείξεων, ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων καὶ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ πόλεσι, συλλεγεῖσα καὶ συνταχθεῖσα παρὰ Νικολάου Ὑδρούσης· ἔπειτα δὲ καὶ ἐξ Ἑλληνικῆς εἰς Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον ἑρμηνευθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει, προτροπῇ τοῦ κυροῦ Βενεδίκτου τοῦ καρδηναρίου καὶ τοποτηρητοῦ τότε ὑπάρχοντος Ἰννοκεντίου τοῦ τρίτου πάπα Ῥώμης. *Synopsis cum Deo dogmatum circa processionem Spiritus Sancti, quae ex divinis & sacris scripturis fusius tradiderunt non solum Sancti ac Deiferi Patres, sed & quidam magistri ac philosophi, contra recens exortum Latinorum dogma, in forma disputationis una cum veris demonstrationibus, in regina urbium, & in aliis locis & urbibus, collecta & composita a Nicolao Hydruntino; deinde vero e Graeco in Latinum sermonem translata Constantinopoli, hortatu Domini Benedicti Cardinalis ac Legati Innocentii tertii Romani Pontificis*. Inc. Ὁ ὁμοούσιος καὶ συναΐδιος λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ὁ μονογενὴς υἱὸς κ. λ. Desinit imperfecte, mutilato in fine Codice, in his verbis: ἅπερ τὴν πραγματικὴν ἐν ἡμῖν γεννῶσι πρὸς ἀλλήλων διαίρεσιν. καλῶς οὖν τῷ Θεολόγῳ . . . . . . Sunt quinque tantummodo folia, & continent initium primae partis Commentariorum Nicolai sacerdotis Hydruntini, seu, ut alii vocant, Tarentini, in qua dialogus Graecum inter & Latinum de processione Spiritus Sancti exhibetur. Hoc Opus, inscriptione & principio mutilum ob unius folii defectum, habebatur supra in Codice XXXVI. Plutei V. Catalogi nostri Tom. I. pag. 61. col. 1. §. V. quem vide: quare eo libentius titulum integrum attulimus, ut ex hoc fragmento illius Codicis defectus suppleri commode queat.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. cuius erasa antiquiori scriptura, nova superinducta est. Constat foliis scriptis 64.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELES DE ANIMA.

A*ristotelis de Anima Libri III.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 616. ad p. 661. COD. XXII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 30.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELIS DE ANIMA.

Adde etiam

De generatione & corruptione.

I. pag. 1. A*ristotelis de anima Libri III.* ut in Codice superiori. COD. XXIII.

II. p. 47. *b.* Προλεγόμενα τῶν Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς. *Prolegomena in Aristotelis Libros de anima*, incerti Auctoris. Inc. Τῶν περὶ ψυχῆς πραγματευσαμένων, οἱ μὲν μαθηματικώτερον. Des. ἐλλείποι ἡ αἴσθησις ἀρκοῦντες.

III. pag. 50. *b.* Themistii paraphraseos in Aristotelis Librum I. de Anima fragmentum trium circiter foliorum. Inc. Περὶ ψυχῆς, ὅσα δυνατόν. Des. καὶ ταῦτα ἄρα τὰ . . . . adscripto in margine ζήτει, & quinque foliorum spatio vacuo relicto. Vltima autem verba in Aldina editione, quam citavimus supra in Codice XX. huius Plutei, incidunt in pag. 64. *b.* lin. ult.

IV. pag. 54. *Aristotelis de generatione & corruptione Libri II.* ut in edit. cit. T. I. a p. 493. ad pag. 527. In fine adnotatur: γέγραπται ἀπὸ πάνυ ἐσφαλμένου πρωτοτύπου. *Descriptus est ab exemplari valde mendoso.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 92.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΑ Γ'. ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Ζ'. ΕΩΣ ΤΟΥ Θ'.

ARISTOTELIS NATVRALIS AVSCVLTATIONIS LIBRI III. A VI. SCILICET AD VIII.

HAbentur in hoc antiquissimo Codice *Aristotelis Naturalis Auscultationis Libri* COD. XXIV.
tres

tres postremi, ut in edit. cit. T. I. a pag. 383. ad p. 430. In ultima pagina manu multo recentiori & ineleganti Codicis forte possessor haec adnotavit: Ὅςις ἂν ἀφέληται τὸ παρὸν βιβλίον φυσικὴ ἀκρόασις ἀπὸ τȣ̃ τόπȣ, ἔνθα κεῖται τὸ ταπεινὸν σῶμα ἐμοῦ Θεοδοσίȣ τοῦ Πρίγκιπος, ἔςω ἀφορισμῷ ἀλύτῳ καθυποβεβλημένος ἀπὸ πατρὸς, ὑοῦ, ϗ ἁγίȣ πνεύματος, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ Ἰούδα τοῦ προδότου. *Quicumque sustulerit librum hunc Physicae Auscultationis ex loco, ubi iacet humile corpus mei Theodosii Principis, sit sententia indissolubili separatus a Patre, Filio & Spiritu Sancto, eiusque portio sit cum Iuda proditore.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XIII. Constat foliis scriptis 178.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ, ΚΑΙ ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS DE ANIMA, ET THEMISTII PARAPHRASIS.

COD. XXV. I. pag. 1. A*ristotelis de anima Libri III.* ut in edit. cit. Tom. I. a p. 616. ad pag. 661.

II. pag. 80. *Scholium Anonymi*, seu potius, *breve summarium trium Aristotelis Librorum de Anima*. Inc. Ἰςέον, ὅτι Ἀριςοτέλης ἐν τρισὶ λόγοις τὸν περὶ ψυχῆς ἐξέθετο λόγον. Des. ἐνταῦθα πεποίηκεν.

III. p. 82. *Themistii paraphrasis in tres Aristotelis Libros de anima*, & quidem in Libros VII. divisa, ut in Cod. XX. huius Plutei supra p. 404. §. II. Liber I. inc. Περὶ ψυχῆς ὅσα δυνατὸν σὺν ἐπιςήμῃ λαβεῖν. Vltimus des. καὶ πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Exstat in cit. edit. Aldina a pag. 64. ad pag. 95. ubi tribus constat Libris. Clauditur tetrasticho illo elegiaco, quod retulimus in Cod. XLIV. Plut. LIX. Catalogi Tom. II. pag. 575. §. XVI. Heic inscribitur: Τοῦ αὐτοῦ Θεμιςίȣ ςίχοι εἰς ἑαυτὸν, ὅτε ἔπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰȣλιανός.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XIII. optime servatus. Constat foliis scriptis 284.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΑ.

ARISTOTELIS METEORA.

Nec non

Metaphysica.

I. pag. 1. A*ristotelis Meteorologicorum Libri IV.* ut in edit. cit. Tom. I. a p. 528. ad p. 600. COD. XXVI.

II. pag. 79. *Eiusdem Metaphysicorum Libri XIV.* eodem ordine, ut in Cod. XII. huius Plutei.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. cum scholiis quibusdam Graecis, & alicubi Latinis in margine, quae videntur esse Francisci Philelphi. Constat foliis scriptis 235.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ARISTOTELIS DE GENERATIONE ANIMALIVM.

Ἀ*ριςοτέλους περὶ ζώων ἱςορίας. Aristotelis de animalium historia Libri X.* Primus inc. COD. XXVII. Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων. Vltimus des. τὸ δὲ περιέλιπε τὸ πολλαπλάσιον. In cit. edit. Tom. I. a pag. 761. ad pag. 966. ubi notandum, Libri X. paragraphum ultimum, qui in editione Latine tantum exhibetur, in Codice Graecum esse: praeterea Librum editionis VII. esse in Codice IX. Libri vero editionis noni (in Codice VIII.) Caput ultimum abesse in Codice. Reliquorum series, nec non initium & finis, eadem in utroque sunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus, cum notulis aliquot marginalibus in principio. Constat foliis scriptis 235.

FINIS PLVTEI LXXXVII.

IN QVO DESINVNT

CODICES GRAECI BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE.

CODICES GADDIANI GRAECI
IN LAVRENTIANAM TRANSLATI
PLVTEVS LXXXIX. Sup.

CODEX XXII.

IOANNIS CLIMACI SCALA.

I. p. 1. Ontinet hic antiquissimus Codex *Ioannis Climaci Scalam Paradisi*, cum prolegomenis, quae sunt: primo *Ioannis praesidis coenobii Rhaithuni ad Ioannem praefectum sancti montis Sina Epistola*, ut in Codice XXI. Plut. VIII. Catalogi nostri Tom. I. pag. 366. §. I. secundo *Prologus una cum tabula graduum XXX. quibus Scala constat*; tertio *Vita Ioannis Climaci a Daniele monacho conscripta*; quarto *Epistola ipsius Ioannis ad alterum Ioannem Rhaithunum*, ut ibid. §. II. Tandem pag. 6. *b.* occurrit Scala ipsa, cui titulus: Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῶν τῷ Σινᾷ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾷ Ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Ῥαϊθοῦ προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι. *Sermo asceticus Abbatis Ioannis praefecti monachorum montis Sina, quem misit Abbati Ioanni Rhaithuni monasterii Praefecto, quum eius hortatu ipsum conscripsisset.* Initium & finis concordat cum dicto Codice loc. cit. §. III. In calce rubrica exhibetur Scala ipsa graduum triginta delineata, una cum titulis Capitum, quae in eadem pertractantur, retrogrado ordine digestis.

II. pag. 129. *Eiusdem Ioannis Sermo ad Pastorem*, ut in dicto Cod. §. IV. Volumen claudunt sequentes versiculi:

Ἄκοσμε κόσμε, τί προβάλλῃ τὴν πλάνην
Τέρψει, βυθίζων σοῖς μυχοῖς ἀφεγγέσι,
Ἀποστερῶν τε τῆς ἀσυγκρίτου πάτρης
Τοὺς ἀπροσέκτως σοῖς βρόχοις πεδουμένους;
Ὦ παντεπόπτα, τοὺς ποθοῦντας τὸν κόσμον
Σοφῶς ἀπείργοις τῆς Ἐδὲμ τῶν ἀνθέων.
Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκα ἀμήν.

Tum ipsius amanuensis subscriptio, quae ita habet: Μνήσθητι, κύριε, τοῦ κεκτημένου τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ψυχωφελῆ θείαν δέλτον.....(1) καὶ κληρονόμον αὐτὸν ἀνάδειξον διὰ τῶν σῶν θείων ἐντολῶν τῆς ἐπουρανίου βασιλείας σοῦ, ἅμα τῷ γράψαντι Κωνσταντίνῳ ἐλαχίστῳ ἱερεῖ. *Memento, Domine, possidentis sacrum hunc & animabus utilem librum .... & ipsum heredem institue propter tua divina praecepta regni caelestis, una cum Constantino minimo sacerdote, qui hunc scripsit.*

Codex Graecus membr. Ms. in 4. Saec. X. optime servatus, cum scholiis aliquot marginalibus. Constat foliis scriptis 139.

MOSCHOPVLI SCHEDOGRAPHIA.

I. pag. 1. M*Anuelis Moschopuli Schedographia*, quae incipit, ut in COD. XXV.
Codice VII. Pl. LV. Catalogi Tom. II. pag. 245. §. IV. Finis vero diversus ita habet: τοῦ σημαίνοντος τὸ λέγω. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ τιθῶ, mutila enim est, ac continet tantum schedas sex.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. pessime exaratus, temporis vetustate detritus, madore corruptus, & a muribus etiam in ultimis foliis fede conrosus. Constat foliis scriptis 38.

CLAVDII PTOLEMAEI MAGNA CONSTRVCTIO.

Cum prolegomenis Barlaami monachi, Theonis & aliorum; nec non scholiis Anonymi. Accedunt eiusdem Barlaami Logisticae Libri VI.

I. pag. 1. ΚΑτασκευὴ καὶ χρῆσις κυκλικοῦ ἀστρολάβου. *Constructio & usus* COD. XLVIII.
circularis astrolabii, cum figuris geometricis accurate delineatis, auctore Anonymo. Inc. Λαβόντες κύκλους τρεῖς ἀκριβῶς τετορνευμένους. Des. πρὸς ἕνα τινὰ τῶν προδιοπτευθέντων πλανωμένων, ἢ μή. Quoniam vero huius astrologici tractatus auctor ignoratur, ut de ipso iudicium ferre possis, amice lector, placet Capitum titulos, quibus constat, ut in Codice iacent exhibere. Ii vero sunt:

Χρῆσις τοῦ τοιούτου ὀργάνου.
Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν καταλήψεως.
Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μεγέθους.
Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὴν ὥραν· ἐν ᾧ καὶ ὅτι ἰσημερινὴ λαμβάνεται.
Περὶ τῶν καιρικῶν ὡρῶν.

(1) Heic nomen possessoris erat appositum, quod deinde penitus abrasum fuit.

Περὶ μοίρας ὡροσκοπούσης καὶ μεσουρανούσης.

Πῶς ἐστιν ἐκ τοῦ ὀργάνου λαβεῖν τὸ μέγιστον ὕψωμα ἑκάστης τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ μοιρῶν, ὃ θεωρεῖται ἐν τῷ μεσημβρινῷ.

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰς τῆς νυκτὸς ὥρας.

Περὶ τῶν καθ' ἕκαστον τῶν κλιμάτων ἀναφορῶν.

Περὶ τῆς τῶν ιβ' τόπων εὑρέσεως.

Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ἐποχῆς.

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὴν τῆς σελήνης ἐποχὴν, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων πλανωμένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων.

II. pag. 4. *b.* Τοῦ Βαρλαὰμ, πῶς δεῖ ἐκ τῆς μαθηματικῆς τοῦ Πτολεμαίου συντάξεως ἀκριβέστερον ἐπιλογίζεσθαι ἡλιακὴν ἔκλειψιν. *Barlaami, quomodo oporteat ex mathematica Conſtructione Ptolemaei accuratius deprehendere ſolarem eclipſim*. Inc. Αἱ μὲν αἰτίαι καὶ αἱ πρῶται ἀρχαὶ τῶν κατ' οὐρανὸν γινομένων συμπτωμάτων, αἵ τε τούτων διακρίσεις καὶ καταλήψεις, ἄριστα καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ἀκριβῶς τῆς προσηκούσης ἔτυχον παρὰ τοῦ Πτολεμαίου ἀκριβείας. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς τὰς τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων διακρίσεις ἄνευ ὑποδείγματος ἐν τῇ συντάξει ἐξέθετο, ἐξ οὗ συμβαίνει δυσμεταχείριστον εἶναι καὶ δυσδιάκριτον τοῖς μετιοῦσι τὸν τῶν ἐπιλογισμῶν τρόπον, ἀναγκαῖον ἡγησάμην ἐκθέσθαι σοι, ἄριστε φίλων, κ. λ. Deſ. μεταξὺ θερινῆς ἀνατολῆς καὶ ἀπαρκτίου. Innuitur hoc Opus a Fabricio Bibl. Graec. Vol. III. pag. 418. citans Labbeum Biblioth. Nov. Mss. pag. 202. & Vol. X. pag. 432. num. 8. in recenſione Barlaami Operum, ubi tamen pro *Solari eclipſi* habet *Lunari eclipſi*: initium vero fit a verbis, ἀναγκαῖον ἡγησάμην, κ. λ. Nondum editum eſſe ex ipſo colligimus. Fuit autem Barlaamus iſte ex urbe Seminaria Calaber, & perinde ac Gennadius Scholarius, duas vel tres perſonas prorſus diverſas egiſſe unus deprehenditur, unde factum ut in duos Barlaamos a quibuſdam diſcerperetur. Sed unus idemque eſt qui pro Latinis initio & eorum cum Graecis unione, & qui deinde acriter contra Latinos, ac denique ex monacho S. Baſilii factus Epiſcopus in regno Neapolitano Gyracenſis, ſeu Hieracenſis, iterum pro Latinis ſcripſit, eruditione, eloquentia & philoſophiae cognitione nulli aetatis ſuae ſecundus. Idem Heſychaſtarum & Gregorii Palamae in ſynodo anno MCCCXXXVII. Conſtantinopoli habita vehemens fuit cum Gregorio Acindyno adverſarius.

III. pag. 7. Θέωνος καὶ ἑτέρων σοφῶν καὶ μαθηματικῶν ἀνδρῶν προλεγόμενα εἰς τὴν μεγάλην σύνταξιν τοῦ Πτολεμαίου. *Theonis & aliorum ſapientum & mathematicorum virorum prolegomena in magnam Conſtructionem Ptolemaei*. Inc. Τὴν ἀστρονομίαν ἐν τοῖς πρὸς Σύρον γενεθλιαλογικοῖς τέτρασι βιβλίοις, κ. λ. Deſ. διὰ τῶν προειλημμένων ἐσπουδάζετο κατὰ τὸ δυνατόν. Exſtant & in Codice I. Plut. XXVIII. Catalogi noſtri Tom. II. p. 9. §. I. ubi finis diverſus, quum ibi poſt verba mox relata, alia pauca ſubſequerentur tamquam prolegomena, e quorum poſtremis finem ipſorum deſumſimus.

IV. pag. 20. Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῆς συντάξεως. *Claudii Ptolemaei de mathematica Conſtructione Libri XIII.* Prooemium inc. Πάνυ καλῶς. Vltimi libri finis eſt: καὶ σύμμετρον εἰλήφοι τὸ τέλος ἡ παροῦσα πραγματεία. Concordat in reliquis cum dicto Codice I. Plut. XXVIII. Figuris elegantiſſimis geometricis inſtructus eſt Codex, & uberrimis ſcholiis in margine adſcriptis, quorum ſpecimen eſto, quod legitur initio prooemii pag. 20. Ἰστέον, ὅτι τὸ προοίμιον ἔπαινον ἀστρονομίας περιέχει, ἥ τις εἶδός ἐστι τοῦ θεωρητικοῦ μέρους τῆς φιλοσοφίας. καὶ διὰ τοῦτο ἐπαινεῖ τοὺς περιπατητικοὺς φιλοσόφους, τοὺς περὶ Ἀριστοτέλην δηλαδὴ, ὡς καλῶς διελόντας τὴν φιλοσοφίαν εἴς τε τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικόν· καὶ ἔτι τὸ θεωρητικὸν εἰς τὸ φυσιολογικὸν, τὸ θεολογικὸν, καὶ τὸ μαθηματικόν· καὶ τὸ μαθηματικὸν αὖ εἰς ἀστρονομίαν, γεωμετρίαν, ἀριθμητικὴν, καὶ μουσικὴν, κ. λ. Auctor ſcholiorum Anonymus.

V. pag. 169. Βαρλαὰμ μοναχοῦ λογιστική. *Barlaami monachi Logiſticae*, ſive *Arithmeticae ſubtilius demonſtratae libri VI.* Prooemium inc. Πολλῶν ὄντων, οἷς ἀστρονόμοι χρῶνται. Deſ. καὶ τοῖς ἐν τῇ γραμμικῇ στοιχειώσει ἀποδεδειγμένοις. Liber I. inc. Μέρος ἐστί. Liber VI. deſ. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ α, ε, πρὸς τὸν γ, οὕτως ὁ γ πρὸς τὸν ε, β. ὅπερ ἔδει. In ultimo folio quaedam pauca leguntur aſtronomica, quae ad hoc quidem Barlaami Opus nullo modo videntur pertinere. Hi Libri ſex Logiſticae editi ſunt Graece a Ioanne Chambero Collegii Etonenſis apud Anglos Socio Pariſ. MDC. 4. & Latina verſio ſeparatim, ibid. ad Reginam Angliae Eliſabetham. Idem Opus puto, quod Geſnerus geometricam demonſtrationem de numeris appellat.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. optime ſervatus, charactere quidem exili, ſed manu valde perita & docta exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 192.

ARISTOTELIS ORGANVM VNA CVM PORPHYRII INTRODVCTIONE IN QVINQVE VOCES.

I. pag. 1. INtroductio *Porphyrii in quinque voces*. Exſtat praefixa Operibus Ariſtotelis edit. Pariſ. alias cit. Tom. I. pag. 1. Huic ſubiicitur p. 16. *b.* ſcholion, ſeu explicatio, *cur ſint quinque voces*. Inc. Διὰ τί εἰσι πέντε φωναί. Deſ. ὑποστῆναι οὐ δύναται. COD. LXXVII.

II. pag. 18. *Ariſtotelis Categoriae*. Ibid. pag. 14.

III. pag. 51. *Eiuſdem de Interpretatione*. Ibid. pag. 36.

IV. pag. 71. *b. Eiuſdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. a pag. 51. ad pag. 129.

V. p. 187. *b. Eiuſdem Analyticorum poſterio-*

rio-

riorum Libri II. Ibid. a pag. 130. ad pag. 180.

VI. pag. 255. *b. Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Ibid. a pag. 180. ad pag. 281. Octavo autem Libro, qui desinit ut in edit. subiicitur Caput inscriptum περὶ τῶν τοῦ συμβεβηκότος τόπων, quod nonum Topicorum librum constituere videtur, quum designetur verbis Τοπικῶν θ'. incipit autem: Σκοπεῖν εἰ τὸ ὡς γένος ὑπάρχον ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν. Des. αὔξεται δὲ οὐκ ἀεί. Duobus circiter foliis continetur.

VII. pag. 402. *Eiusdem de sophisticis elenchis*, sive *argumentationibus Liber*. Ibid. a p. 281. ad pag. 314. ubi in duos dividitur Libros.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. optime servatus. Constat foliis scriptis 450.

PLATONIS DIALOGI TRES.

COD. LXXVIII. I. pag. 1. PLatonis Gorgias, vel de Rhetorica. Exstat Oper. cit. edit. p. 302.

II. pag. 75. *Eiusdem Euthyphron, sive de sanctitate*. Ibid. pag. 1.

III. pag. 89. *Eiusdem Crito, sive de eo quod agendum est*. Ibid. pag. 32.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius primo folio legitur: Τὸ βιβλίον τοῦ Πέτρου Παύλυ τῦ Βοργάνιυ. Constat foliis scriptis 100.

AESOPI PHRYGIS FABVLAE GRAECAE, ET BASILII MAGNI SERMO VNICVS.

COD. LXXIX. I. pag. 1. AE*sopi Fabulae CXLVIII.* Prima ἀετὸς κ̀ ἀλώπηξ, *aquila & vulpes*, inc. Ἀετὸς κ̀ ἀλώπηξ φιλιωθέντες. Vltima λύκος κ̀ γέρανος, *lupus & grus*, des. ταύτας ἀπονέμουσι χάριτας. In his recensendis usi sumus editione Graeca Basileensi per Ioannem Hervagium MDL. in 8. ubi sunt Fabulae CIL. eodemque prorsus ordine digestae, uti exhibentur in Codice. Notandum igitur est, deesse in hoc postremas editionis quinque Fabulas: nam ultima Codicis, est CXLIV. in edito: inter LXVII. vero & LXVIII. inseri unam, quae in edit. non adparet; itemque inter LXXIII. & LXXIV. alias tres ex Gabria, & sunt inter eius tetrasticha iuxta cit. edit. sub numeris 13. 14. & 28. Quae igitur deest in edit. hanc integram adferre libuit, quae sequens est:

Γυνή.

Γυνή τις θυγατέρων οὖσα δυοῖν μήτηρ, ἀνδράσι συνῆψε ταύτας, τὴν μὲν κηπωρῷ, θατέραν δὲ κεραμεῖ. ἐλθοῦσα τοίνυν ποτὲ πρὸς τὴν τῷ κηπωρῷ ἐγαμημένην, τά τε ἄλλα ὡμίλει, κ̀ πῶς ἂν ἔχοι διηρώτα. ἡ δὲ, τὰ μὲν ἄλλα, μῆτερ, ἔφη, καλῶς, εὔχου δ' ὑετῶν ἡμῖν φορὰν, ὡς τοῖς λαχάνοις ἐξ ἀρδείας αὔξησις ἡ κατὰ λόγον προσγένοιτο ἐκεῖθεν δ' ἐξελθοῦσα, πρὸς τὴν συνοικοῦσαν τῷ κεραμεῖ ἀφικνεῖται. ταῖς δ' αὐταῖς χρησαμένη κ̀ πρὸς ἐκείνην, ἤκουσεν, ὡς τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἡμῖν, ὦ μῆτερ, ἔχει· εὔχου δ' αἰθρίαν ἡμῖν κ̀ ἡλίους γίνεσθαι θερμοτέρους τε καὶ καθαρωτέρους, ὡς ἂν θᾶττον οἱ κέραμοι ψύχοιντο· καὶ ἡ μήτηρ πρὸς ταῦτα . . . . . Mutila est, ac decem circiter versus vacui relicti sunt. Collectio fabularum Aesopicarum valde diversa ab editis exstat in Codice Biblioth. S. Mariae monachorum D. Benedicti Florentiae, de quo Montfauc. in Museo Italico. Duplicem habemus collectionem prosaicam Fabularum Aesopicarum Graecam, utramque ordine alphabetico digestam, alteram fabularum CXXXVI. quam ex Biblioth. Palatina primus edidit, Latine vertit, notisque illustravit Neveletus; alteram fabularum CXLIX. quam una cum vita Aesopi a Maximo Planude scripta Graece & Latine primus edidit Aldus Manutius Venetiis MDV. fol. Harum fabularum, quales in citatis duabus Collectionibus exhibentur, auctorem faciunt plerique Planudem monachum Constantinopolitanum, qui annis abhinc quadringentis vitam Aesopi composuit. Vide Fabric. B. G. Vol. I. pag. 400.

II. pag. 39. *Magni Basilii Sermo ad iuvenes, quomodo e profanis scriptoribus utilitatem capere possint*. In eius Operum edit. Paris. anni MDCCXXI. Tom. II. pag. 173.

Codex Graecus membr Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius prima pagina possessoris nomen, licet litura obliteratum eruitur ita: *Hic liber est Raphaëlis Bernardi de Minervectis A. D. MDLXXV.* Constat foliis scriptis 55.

MEDICINALE PSELLI.

TOῦ σοφωτάτυ Ψελλοῦ πρὸς Κωνςαντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον κ̀ βασιλέα. *Sapientissimi Pselli ad Constantinum Porphyrogenitum & Imperatorem* Opus Medicinale. Praecurrit prooemium, quod heic ut modum tractationis habeas, integrum proferimus. Ita igitur habet: COD. LXXXIII.

Τὰς προςαχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θειότητος, ἐκ Θεοῦ αὐτοκράτωρ, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἔσπευσα κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ συντομίας ὁμοῦ κ̀ σαφηνείας πᾶσαν τὴν ἰατρικὴν ἐπελθεῖν, μηδὲν κατὰ δύναμιν τῶν ἀναγκαίων ὑπερορᾶν, ἕκαςον ἐκθέμενος τῶν παθημάτων, πρῶτον μὲν τὰς αἰτίας ἐπαγορεύων σαφῶς, δεύτερον τὰς σημειώσεις, δι' ὧν ῥαδίως γνωσθήσονται, εἶθ' ἑξῆς τὴν θεραπείαν, δι' ἣν πάντα κατὰ τέχνην θεραπεύσομεν· πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς ἀρξάμενοι, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἱδρύεσθαι τὸ ἱερὸν τῆς λογικῆς ψυχῆς. *Iussu tuo mihi, divinissime Imperator, compendia de Meditationum Medicarum collectione demandata, pro virium mearum modulo, compendiose atque perspicue omnem medicinae facultatem percurrens, nullumque ex necessariis negligens, sed universos morbos exponens, absolvere nisus sum. Primum enim caussas aperte enuncio; secundo per quas non difficulter dignoscentur, notas; tandem media, per quae omnia artificiose curabimus.*

Prius

Prius a capite, quod in eo sacra pars animae inhaereat, exordiamur. Primum Caput περὶ τριχῶν ῥευσῶν, *de capillis fluentibus*, inc. Ἀποῤῥέουσιν αἱ τρίχες, κ. λ. ultimum περὶ ποντίου μέλιτος, *de melle Pontico*, des. ἢ ἀβρότονον, ἢ χαμαίπιτυν. Tum subiicitur index Capitum totius Operis, quae sunt CCXCI. Habes etiam in Codice VI. Plut. LXXV. supra p. 147. §. I. ubi aliquanto brevius occurrit, quum Capitibus constet CCL. Post Caput igitur περὶ κεραυνῶν, *de fulminibus*, quod ibi erat CCL. heic vero est CCLXVI. sequuntur alia usque ad numerum, uti diximus, CCXCI. in quibus agitur de animalibus virus eiaculantibus, ac remedia contra ipsorum morsus proponuntur; ac propterea caput CCLXVII. inc. Περὶ τῶν ἰοβόλων ζώων μέλλοντες γράφειν, πρότερον προφυλακτικὰ βοηθήματα παραδώσομεν, κ. λ. Finem vero iam dedimus. De Opere hoc, ac de ipsius auctore iudicium vide loc. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. erroribus quamplurimis scatens, in cuius prima pagina possessoris nomen ita notatum legitur: Τὸ βιβλίον τοῦ Πέτρου Παύλου τοῦ Βοργανίου, καὶ τῶν φίλων. Constat foliis scriptis 103.

HARMENOPVLI PROMTVARIVM IVRIS ET ALIA; NEC NON IVSTINIANI IMP. LEGES GEORGICAE.

COD. LXXXV.

I. pag. 1. IN primo Codicis folio, & in alio, quod cum ipso integumento ligneo compactum est, leguntur *Interpretationes dictionum quarumdam, quae in Legalibus libris occurrunt*, ex. gr. ἐνέχυρον, κυοφορούμενος, ἀπελεύθερος, κ. λ. Pag. 2. exhibentur I. *Septem philosophorum apophthegmata, seu sententiae*, quorum nomina sunt, Menander, Cleobulus, Chilo, Pittacus, Solon, Bias, & Thales. II. *De mensuris* brevissimum excerptum. Inc. Ὅτι ὁ δάκτυλος, πρῶτός ἐστιν, ὥσπερ καὶ ἡ μονὰς ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν κ. λ. III. *De quatuor maximis fluminibus, Istro, Nilo, Tigri, & Euphrate*, & in fine *de Nili alluvione*. Inc. Ὅτι ὁ Ἴστρος ὁ ποταμὸς, λεγόμενος Φισῶν παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, κ. λ. Des. κατὰ τοὺς εὐκράτους τόπους. Pag. 3. *De primis artium inventoribus*. Inc. Ὁ Εὐκλείδης γεωμετρίαν. Ὁ Ἀπελῆς τὰς βοτάνας, κ. λ. Tandem pag. ead. *b*. Εἰς κριτὴν στίχοι Ἀνδρέου χαρτοφύλακος τοῦ Λιβαδιναρίου. *In iudicem versus Andreae Chartophylacis Libadinarii*, qui sunt:

Τὸ τῆς δίκης πῦρ ἐνεργῶν πρὸ τῆς δίκης,
Λόγοις, δικαστὰ, μὴ προληφθῇς τὴν φρένα.
Πῦρ γὰρ πέφυκε τῶν λόγων ἡ λαμπρότης,
Τοὺς τὴν δίκην κλέπτοντας ἐνδίκως φλέγον.

II. pag. 4. Sequitur *Constantini Harmenopuli promtuarium Iuris*, in sex divisum Libros, ut in Codice XIX. Plut. LXXXI. cui praecedit I. *Praefatio ad Iudices eiusdem Harmenopuli*, II. *Condemnatio*, seu *exsecratio ipsorum a Leone & Alexandro Impp. promulgata*, III. *Protheoria*, IV. *Index Titulorum totius Hexabibli*; quae omnia eodem ordine habentur in dicto Codice §. I. Libri primi Titulus I. qui est *de legibus*, inc. Κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους, κ. λ. Vltimus *de consecratione Episcoporum, presbyterorum, & clericorum, & de rebus Ecclesiasticis*, qui in dicto Codice mutilus erat in fine, heic desinit: δίχα τῶν προσώπων δηλονότι τῶν ἐκ τῶν ἄλλων νόμων κεκωλυμένων. Tum subditur: Τέλος πάσης τῆς ἑξαβίβλου. Hic, ut in dicto Codice innuimus, in editione inibi citata non apparet.

III. pag. 206. *b*. Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης. *Edictum & effatum divinum Magni Constantini de Pontifice Romano*. Inc. Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι τοῖς σατράπαις. Des. καὶ τοὺς αὐτοῦ διαδόχους. Est Constantini Magni Donatio facta Silvestro Pontifici, a Constantino Harmenopulo Graece versa, ut notat Nesselius Viennens. Biblioth. Catalogi Part. II. pag. 27. Integram refert Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VI. pag. 5. qui pluribus de hac ipsa Donatione edisserit. Huic subditur subscriptio quaedam a recentiori Graeculo analphabete exarata, quam uti potuimus διορθωθέντες heic exhibemus: Τὸ παρὸν βιβλίον ἀνακαινίση ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Κάφα κυρίου Μαρτυρίου ἔτους ζοέ. ἰνδ. ι'. πατριαρχοῦντος κυρίου Μητροφάνους τῆς νέας Ῥώμης. *Praesens liber restauratus est sub sacratissimo Metropolita Capha D. Martyrio anno* 7075. (Christi MDLXVII.) *indict. X. patriarcha novae Romae D. Metrophane*.

IV. pag. 208. *Epitome divinorum ac sacrorum Canonum ab eodem Constantino Harmenopulo confecta*, cum protheoria & indice in principio, ut in dicto Codice §. II. cum quo etiam initium & finis concordat.

V. pag. 244. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως ὀρθοδόξου, καὶ περὶ αἱρέσεων. *Eiusdem de Fide orthodoxa, ac de haeresibus*. Caput *de Fide orthodoxa* inc. Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανὸν, κ. λ. Des. εἰς τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν κόλασιν ἀτελεύτητον. Hoc deest in dicto Codice. Est autem Fidei Confessio, quae in editionibus Libello de Haeresibus subiici solet, in Codicibus vero Mss. praemitti instar prooemii, ut in hoc nostro, & in Caesareis, ut notat Lambecius VI. pag. 35. & 39. Hanc bis memoriter recitasse dicitur Harmenopulus morti vicinus (1), ut notat Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 278. §. IV. quem vide.

VI. pag. 245. *b*. Sequitur Libellus *de Haeresibus*, cuius initium & finis cum dicto Codice concordat §. III.

VII. pag. 250. Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ βασιλέως. *Leges colonariae, sive georgicae selectae ex libro divinae memoriae Iustiniani Imperatoris*. Prima περὶ γεωργῶν, *de colonis*, inc.

 Χρὴ

(1) Obiit Constantinopoli sub Manuele Palaeologo Kal. Mart. anno Christi MCCCLXXX. vel MCCCLXXXIII. aetatis suae LXIII.

Χρὴ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον, κ. λ. Septima περὶ δένδρων, *de arboribus*, desinit imperfecte in verbis, ὁ χερσὶν οἰκείαις τέμνων ἐνέχεται... Mutilus enim est in fine Codex. Editae sunt in Iure Graec. Rom. Io. Leunclavii Tom. II. pag. 256. Subiiciuntur etiam Harmenopuli Promtuario Iuris. Latine vertit Symon Schardius, & utraque lingua edidit Basileae MDLXI. in 8. emendatiores & auctiores ex Codice Antonii Augustini.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 254.

PLVTEVS LXXXX. Sup.

DEMOSTHENIS ORATIONES VARIAE CVM LIBANII ARGVMENTIS.

COD. XVI. I. pag. 1. Λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένους. ὁ βίος αὐτοῦ. *Libanii argumentum Orationum Demosthenis. Vita ipsius*. Inc. Ἐπειδὴ κράτιστε. Des. κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἑκάστων ἰδιότητα. Est Libanii ad proconsulem Montium praefatio, qui ab eo tum vitam Demosthenis, tum argumenta omnium eius Orationum sibi scribi iusserat: habeturque Graece & Latine in Tom. II. Operum Demosthenis Aurel. Allobrog. cura Hieron. Wolfii MDCVII. fol. post Vlpiani Enarrationes pag. 275.

II. p. 4. *b*. Sequuntur Libanii Argumenta in quasdam Demosthenis Orationes, quae sunt:

I. *in Philippicam primam*, ut in cit. edit. Tom. I. p. 15.

II. pag. 5. *in Philippicam secundam*. Ib. pag. 24.

III. pag. 6. *b. in Orationem de Haloneso*. Ibid. pag. 29.

IV. pag. 7. *b. in Orationem de Corona*. Ibid. p. 311.

V. pag. 9. *in Orationem de falsa legatione*. Ibid. pag. 197.

III. pag. 9. *b. Demosthenis Oratio prima in Philippum*, ut in dicta edit. T. I. pag. 15. In hac Oratione ad eum locum, ubi leguntur verba, πόρου ἀπόδειξις, *Pecuniaria ratio*, haec in margine notula apposita est: Ἐντεῦθεν Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἑτέρου λόγου εἶναι ἀρχὴν, προοίμιον δέ φησιν οὐκ ἔχει, ἐπειδὴ δευτερολογίας ἐστὶν, ἐν αἷς ὡς ἐπιτοπλεῖστον οὐκ εἰσὶ προοίμια.

IV. pag. 21. *Eiusdem Philippica II*. Ibid. pag. 25.

V. pag. 28. *b. Eiusdem Oratio de pace, cum Libanii argumento*. Ibid. pag. 19.

VI. pag. 33. *b. Eiusdem Oratio de Haloneso*. Ibid. pag. 29.

VII. pag. 42. *b. Eiusdem Oratio de Cherso- neso cum Libanii argumento*. Ibid. p. 35.

VIII. pag. 56. *Philippi ad populum Atheniensem Epistola*. Ibid. pag. 61.

IX. pag. 61. *Demosthenis Oratio de Corona*. Ibid. pag. 313.

X. pag. 127. *b. Eiusdem de falsa legatione*. Ibid. p. 200.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus, cum glossis aliquot in margine minio exaratis. Constat foliis scriptis 202.

DEMOSTHENIS ORATIONES DVAE.

I. pag. 1. Sine ullo titulo occurrit *Demosthenis Oratio contra Ctesiphontem*, ut in cit. edit. a pag. 274. ad p. 311. Hic Codex quum male compactus a bibliopego fuerit, mirum in modum confusa sunt omnia; numeratio vero, quam paginis adiecimus, lectorem in viam reducit. COD. LXII.

II. p. 39. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ στεφάνου. *Eiusdem Oratio de Corona*, seu potius fragmentum incipiens ab initio usque ad verba, ἐπὶ ταύτην ἀπηντηκὼς ἐμοί.... quae incidunt in cit. edit. p. 314. linea ultima.

Codex Graec. papyrac. Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. cum brevibus notulis & castigationibus in margine. Constat foliis scriptis 40.

PLVTEVS LXXXXI. Sup.

HOMERI ILIAS.

Continet hic Codex *Homeri Iliadem Libris XXIV*. cui hypothesis praecurrit, posterius tamen adiecta. Primus Liber ob Codicem in principio mutilum, est acephalus, & incipit a versu 313. COD. I.

Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

Ad primum & secundum librum adsunt in margine scholia, sed adeo minutis characteribus & evanescentibus exarata, ut vix legi possint: ipsorum praeterea pars a bibliopego in compingendo Codice nonnullis in locis recisa est. Incipiunt a versu 315.

Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελήεσσας ἑκατόμβας,

& quidem ita: Τέλειος κοινὸν, τελείης ποιητικὸν, ἀπὸ τοῦ τέλος, τελέεις· ὡς ἀπὸ τοῦ κρύος κρυόεις, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, τελήεις, τὸ θηλυκὸν ἡ τελήεσσα, κ. λ.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. variis in locis tineis corrosus, ac senio confectus. Constat foliis scriptis 315.

HOMERI ILIAS ET ODYSSEA.

I. p. 1. Homeri *Iliados Libri XXIV*. quorum ultimus est imperfectus: desinit enim in versu 144. COD. II.

Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος οὐλύμποιο.

Primus liber scholiis optimis marginalibus ubique refertus est, sed minutis & intricatis characteribus exaratis, quorum etiam pars

tineis

tineis corrosa deperiit. Horum primum ita habet: Μῆνις· οὐκ ἐκ τοῦ μαίνεσθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ μένειν μῆνις· ἐκ δὲ τοῦ μαίνεσθαι ἡ μανία, φρενῶν ἔκστασις οὖσα, ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἕν· στερεῖ γὰρ τῆς ἑνότητος διϊστῶσα τοὺς . . . ζοντας· οὐδὲ παρὰ τῷ ποιητῇ ὀνόματα ἐπὶ τῶν παροξυνομένων θυμὸς, χόλος, μῆνις, κότος· θυμὸς δὲ παρὰ τὸ θύειν, καὶ τὸ αἷμα, θύαιμός τις ὤν· ὁ χόλος παρὰ τὴν χολήν· ἡ δὲ ὀργὴ παρὰ τὸ ὀρέγω· καὶ γὰρ ἀντὶ λυπήσεώς ἐστιν ὄρεξις· θυμὸς, χόλος, καὶ ὀργὴ συνώνυμα· ταὐτὸν γὰρ σημαίνει. In alios autem Libros scholia rarissima: hypotheses etiam quibusdam praefixae sunt.

II. pag. 167. *Eiusdem Odysseae Libri XIV. priores*, quorum postremus item mutilus est, ac desinit in vers. 422.

Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν.

Nulla in hos scholia leguntur.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIII. tineis ac senio variis in locis male adfectus. Constat foliis scriptis 216.

AESCHYLI TRAGOEDIAE DVAE.

COD. V.

I. pag. 1. PRima Tragoedia est *Prometheus Religatus*. Praecedit *Aeschyli Vita*, cuius initium: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον. Finis: οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπηνέγκατο. Vitam excipit *Promethei argumentum*, quod inc. Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ. Des. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, Προμηθεὺς δεσμώτης. Tum sequitur Tragoedia ipsa, in cuius calce legitur Epigramma iambicum *in Prometheum & Aeschylum*, quod inc. Ἀνθ' ὧν τὸ πῦρ δέδωκας, κ. λ. Des. ἐκφυγεῖν τιμωρίας. Habes in Codice XXV. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 45. §. II. ubi longius est. Scholiis autem marginalibus, & glossis interlinearibus abundat. Primum scholion in vocem τηλουρὸν ita habet: ὑψηλὸν, μακρὸν, ἀφ' οὗ τῆλε καὶ μακρὰν ὁρᾷν τις δύναται. λέγει δὲ τὸν Καύκασον, ἢ τὸ μακρόθεν ὁρώμενον, ἢ τὸ ἐπιπολὺ διῆκον καὶ ἕλκον τὰ οἰκεῖα ὅρια, κ. λ.

II. pag. 41. Secunda Tragoedia est, quae inscribitur: *Septem apud Thebas*. In hanc quoque glossae interlineares sunt, & scholia marginalia, quorum primum in voces ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν, κ. λ. ita inc. Βουλόμενοί τινες ἀτιμᾶσαι αὐτὸν, καὶ ὑβρίσαι, τὸ ὑμνοῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνουσιν. ὅτι δὲ ἀληθές ἐστι τοῦτο, καὶ οὐχ' ὥσπερ ἐκεῖνοί φασι, μαρτυρεῖ τὸ οἰμώγμασι, κ. λ. Clauditur hoc disticho:

Δεινοπροσωπήσασα τέμνεται ξίφει
Δυὰς ἀδελφῶν ἡ μιαιφονωτάτη.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. in cuius ultima pagina legitur: *MCCCCXXXI. die XXI. Aprilis Liber iste emptus per me Nicolaum de Martinotiis a papate* . . (1) *hyperperis* 1. ½. Constat foliis scriptis 75.

SCHOLIA IN EVRIPIDIS HIPPOLYTVM, ALCESTIDEM, MEDEAM, ET ANDROMACHEN.

COD. VI.

I. pag. 1. SCholiis *in Hippolytum* praecedit argumentum, cuius initium: Θησεὺς μέν. Finis vero: τῷ δὲ Ἱππολύτῳ τιμὰς ἔφη γῆς ἐγκαταστήσασθαι. Habes in editione Euripidis Genevensi apud Paullum Stephanum cum versione Gulielmi Canteri, notisque Io. Brodaei, Stiblini, Aemilii Porti, & eiusdem Gul. Canteri ann. MDCII. in 4. Tom. I. p. 497. Tum post personas fabulae, alia pauca subiiciuntur, quae quum in editione desiderentur, integra adferimus, & ita habent: Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις. ἐδιδάχθη ἐπὶ Ἀμείνονος ἄρχοντος ὀλυμπιάδι πζ'. ἔτει δ'. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων. ἔστι δὲ οὗτος ὁ Ἱππόλυτος δεύτερος, καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κακηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων. Scholion primum est in verba, ὅσοι τε πόντου, & inc. Ἐπὶ μέγιστον ηὔξησε τὸ κατηγόρημα τοῦ νεανίσκου, κ. λ. ultimum in vocem μᾶλλον, est, Μᾶλλον δὲ ἀντὶ τοῦ μάλιστα, συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ. In cit. edit. a pag. 499. lin. 7. ad pag. 605.

II. pag. 53. Scholia *in Alcestidem*, quibus item pracit Tragoediae argumentum, quod inc. Ἀπόλλων ᾐτήσατο, κ. λ. & post verba, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει, in quibus editio desinit, per alios novem versus progreditur in Codice hoc pacto: Ἄλκηστις ἡ Πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους δὲ ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φέραις μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἳ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς Ἀλκήστιδος συμφοραῖς. προλογίζει δὲ ὁ Ἀπόλλων. Tum subiiciuntur dramatis personae. Scholia inc. Θῆσσαν) θητικὴν δίαιταν. Αἰνέσαι) εὐαρεστῆσαι, καταδέξασθαι. Οὗ δὴ χολωθεὶς) ἀνθ' οὗ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, κ. λ. Des. Νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα) γράφεται καὶ δόμον καὶ ὁδόν. In cit. edit. a pag. 606. ad pag. 671.

III. pag. 65. Medeae praecedit *Aristophanis grammatici argumentum*, ut in edit. cit. pag. 403. In superiori margine huius paginae scholion adscribitur eiusdem argumenti, cuius initium est: Ἰστέον, ὅτι ἡ Κόρινθος πατρῷον ἦν κτῆμα Μηδείας τῷ λόγῳ τούτῳ, κ. λ. Des. ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνεπιγράφου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον ἔγραψαν. Scholia in Fabulam ipsam incipiunt: Τὸ ὤφελε τινὲς ἐπιρρηματικῶς δέχονται. Des. Μάτην ἔπος) μάτην εἶπας τοῦτο. Ζεῦ τάδ' ἀκούεις,) γράφ. Ἰὼ Ζεῦ τάδ' ἀκούεις. Πολλῶν ταμίας) ταῦτα ὡς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐστι λεγόμενα. Ibid. a pag. 405. ad pag.

(1) Ibi erant alia quaedam pauca antiquitus exarata, quae deinde fuerunt penitus expuncta.

pag. 497. sed finis diversus in Codice, quum paullo sint longiora.

IV. pag. 98. Scholia *in Andromachen*, quibus nullum praeit argumentum, inc. Σχῆμα) κάλλος, εὐπρέπεια, κόσμος, ἀξίωμα, δόξα, κ. λ. Des. εἰς σηπίαν μεταβληθεῖσαν. Ibid. a pag. 673. ad p. 746.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nonnullis paginis alia manu suppletus, & aquis pluvialibus maculatus, quibus etiam factum est, ut tituli minio conscripti, ac Euripidis verba omnino evanuerint, in cuius primo folio legitur: *Monasterii Angelorum Petrus Candidus*: in secundo vero antiqua manu alia haec notata sunt: *Quaedam etiam adnotamenta praeter haec addidi in impresso, tum in hanc Tragoediam, tum in reliquas tris*. Constat foliis scriptis 109.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE IV.

COD. VII. I. pag. 1. PRima est *Plutus*. Praecedit *Aristophanis vita*, ut in edit. Amstelod. Ludolphi Kusteri A. MDCCX. fol. inter Prolegomena pag. XIV. Thomae magistro tributa. Inc. Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιός. Des. ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους. Vitam excipit argumentum Pluti, quod inc. Βουλόμενος. Des. πλοῦτος Ἀριστοφάνους. Ibid. pag. 1. Inde scholia duo *de Comoedia*, quorum primum inc. Τὸ παλαιόν. Des. τὸ εἰς γέλωτα. Inter dicta prolegomena pag. XII. Alterum inc. Ὅτι ὁ γέλως. Des. εἰς ξανθίαν. Ibid. p. XIII. usque ad lineam tertiam columnae secundae: quae enim in Codice subsequuntur & inc. Σκολιὰ λέγεται παροίνια, μέλη τὰ ἐπὶ τῷ συμποσίῳ ᾀδόμενα, κ. λ. Des. καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας τῆς λύρας περιφέρειαν, σκολιὰ ἐλέγετο, in edit. non adparent. Pag. 3. aliud Aristophanis grammatici argumentum versibus iambicis, sed ad instar solutae orationis exaratum. Inc. Μαντεύεται δίκαιος ὤν τις καὶ πένης Des. τἀγαθά. Ibid. p. 2. Tum alia haec: Ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους δύο, Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ, διὰ δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιωτικά. quae excerpta sunt ex alia poëtae vita, quae habetur loc. cit. pag. XIII. incidunt autem in pag. XIV. lin. 36. Tandem alia duo adiiciuntur argumenta, quae sunt in edit. p. 1. sub numero 2. & 3.

II. pag. 38. *Eiusdem Nubes*, cum variis argumentis praeviis, quae licet ordine aliquantum diverso, exhibentur etiam in edito pag. 50. seq. quae igitur habentur in Codice, ea sunt quae in edit. distinguuntur marginalibus numeris 1. 2. 3. 7. 4. 5. 6. & 10. ubi notandum, argumentum illud versibus iambicis expressum, in Codice instar solutae orationis esse exaratum. In principio huius dramatis scholia quaedam occurrunt, quorum primum inc. Ἰοὺ, ἰού. Σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, διὰ τὸ ἐγρηγορέναι, κ. λ. ut in edit. p. 57. Progrediuntur autem usque ad vers. 25.

III. pag. 83. *b. Eiusdem Equites* cum tribus argumentis. Primum, quod in edit. p. 173. metricum est, & num. 7. designatur, in Codice prosaice exaratum est. Alterum duobus constat paragraphis, qui numero 6. & 8. in edito distinguuntur. Tertium denique, quod in edit. primum, paragraphos continet 1. 2. 3. & 4.

IV. pag. 124. *Eiusdem Ranae*. Tria & heic argumenta praecurrunt: primum versibus politicis, solutae tamen orationis ad instar exscriptum; alia duo sunt, quae in edit. marginalibus numeris 4. 5. 6. 7. 1. 2. & 3. denotantur.

In fine haec amanuensis subscriptio legitur rubris litteris expressa: Τουτὶ τὸ βιβλίον μετεγράφη ἐν Ῥώμῃ ὑποτροπῇ μὲν καὶ ἐξόδῳ τοῦ εὐγενοῦς καὶ λογίου ἀνδρὸς κυρίου Φραγκίσκου Σαλβήκτου (1) τοῦ ἐκ τῆς Φλωρεντίας τὸ γένος, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ, μηνὸς Μαρτίου εἰκοστῇ. *Praesens liber transcriptus est Romae hortatu quidem & sumtibus nobilis & docti viri Domini Francisci Salvecti Florentini genere, manu vero Ioannis presbyteri Rhosi Cretensis, anno a Christi Nativitate MCCCCLXXXV. mensis Martii die XX.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus, cum argumentis & titulis comoediarum rubrica exaratis, in cuius prima pagina legitur manu recentiori: *Francisci Salvetti* καὶ τῶν φίλων: qui quidem videtur in subscriptione supra relata veri possessoris nomine, pro quo Codicem scripsit Rhosus, expuncto, proprium substituisse. Constat foliis scriptis 167.

THEOCRITI IDYLLIA. MOSCHI AMOR FVGITIVVS. EPIGRAMMATA QVAEDAM. APOLLONII RHODII ARGONAVTICA.

I. pag. 1. T*Heocriti Idyllia XVIII. impressa* sine ulla anni & loci nota, sed fortasse Florentiae typis Philippi Iunctae: characteres enim omnino similes sunt aliis eiusdem editionibus, quae anno MCCCCXCVII. ex eius officina in lucem prodiere. Habent autem scholia aliquot marginalia & interlinearia, Graeca manu exarata. Idyllia vero ista sunt: COD. VIII.

I. *Thyrsis, seu Cantio*.
II. pag. 3. *b. Pharmaceutria*.
III. pag. 6. *b. Caprarius, vel Amaryllis*.
IV. pag. 7. *b. Battus, & Corydon*.
V. pag. 8. *b. Viatores Comatas & Lacon*.
VI. pag. 11. *Damoetas & Daphnis*.
VII. pag. 12. *Thalysia, seu vernum iter*.
VIII. pag. 15. *Bucoliastae Daphnis, & Menalcas*.

(1) Hae duae voces Φραγκίσκου Σαλβήκτου alia manu recentiori sunt suffectae vetustioribus expunctis.

IX.

IX. pag. 16. *b. Pastor, sive bubulci, Daphnis & Menalcas.*

X. pag. 17. *b. Operarii, vel Messores.*

XI. pag. 18. *b. Cyclops.*

XII. pag. 20. *Aëtes.*

XIII. pag. ead. *b. Hylas.*

XIV. pag. 22. *Cyniscae amor, sive Thyonichus.*

XV. pag. 23. *b. Syracusiae, sive Adoniazusae.*

XVI. pag. 26. *Charites, sive Hieron.*

XVII. pag. 28. *Laudatio Ptolemaei.*

XVIII. pag. 30. *b. Helenae Epithalamium.* In fine τέλος τοῦ Θεοκρίτυ. *Finis Theocriti.* Huc usque Codex est impressus, & foliis constat 31. quae sequuntur, manuscripta sunt.

II. pag. 32. *Moschi Amor fugitivus.* Inc. Α' Κύπρις τὸν ἔρωτα. Des. περὶ πάντα βέβαπται.

III. pag. ead. *b. Epigrammata quaedam ex Anthologia desumta,* quorum tituli & initia ita habent:

I. inscribitur Εἰς Αἴαντα.
Inc. Α῞δ' ἐγὼ ἀδαμῶν ἀρετὰ, κ. λ.

II. Πλάτωνος.
Α'σὴρ μὲν πρὶν ἔλαμπες.

III. Τοῦ αὐτοῦ.
Α' Κύπρις Μέσαισι.

IV. Τοῦ αὐτοῦ.
Αἱ Χάριτες τέμενός τι.

V. Anepigraphum.
Πάλλας τὴν Κυθέρειαν.

VI. Νικάρχου.
Παρθένε τριτογένεια.

VII. Α'δριανοῦ Καίσαρος, οἱ δὲ Γερμανικοῦ.
Ε῞κτορ ἀρήϊον αἷμα.

VIII. Πρὸς ὃ ἀντέγραψεν ἀνὴρ Σπαρτιάτης Δημάρατος.
Θαρσύνοι, οὐ γὰρ ἐμῆς, κ. λ.

IX. Anepigraphum.
Τί καὶ δακρυόεις.

X. Εἰς Α'ρχίλοχον.
Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθεν.

XI. Anepigraphum.
Ε῎πταρον ἄγχι τάφοιο.

XII. Anepigraphum.
Α'ρχιλόχου τόδε σῆμα.

XIII. Λεοντίυ.
Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ.

XIV. Anepigraphum.
Οὐ σὸν μνῆμα τόδε.

XV. Λεωνίδου εἰς Η῎ριννα.
Παρθενικὴν νεανοιδόν.

XVI. Φιλίππυ.
Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισίν.

XVII. Anepigraphum.
Πικρὴν ἀλλήλοις.

XVIII. Anepigraphum.
Η' βραδύπυς βυλή.

XIX. Λουκιανοῦ.
Ω'κεῖαι Χάριτες.

XX. Anepigraphum.
Οὐκ ἐθέλυσα τύχη.

XXI. Ω'ς ἀπὸ τῦ Πανὸς Γαυράδα.
Α'χὼ φίλα μοι.

XXII. Anepigraphum.
Εἴπασιν ἥλιε χαῖρε.

XXIII. Εἰς Ε῎ρωτα ἀροτριῶντα Μόσχου.
Λαμπάδα θεὶς ϗ τόξα.

XXIV. Anepigraphum.
Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων.

XXV. Anepigraphum.
Ο῎μματ' ἔχεις Η῞ρης.

XXVI. Ζηνοδότυ.
Τίς λύψας τὸν ἔρωτα.

XXVII. Εἰς εἰκόνα Διδῦς ἀδέσποτον.
Α'ρχέτυπον Διδῦς ἐρικυδέος.

XXVIII. Α'ντιπάτρυ εἰς Ο'ρφέα.
Οὐκ ἔτι θελγομένας.

XXIX. Φιλίππου.
Ε'ν Θήβαις Κάδμου.

XXX. Εἰς εὐχαρίσους ϗ ἀχαρίσυς Α'ντιπάτρου.
Α'ντίπατρος Πίσωνι γενέθλιον.

XXXI. Ποσειδίππου, οἱ δὲ Κράτητος τοῦ Κυνικοῦ.
Ποίην τίς βιότοιο τάμοι τρίβον.

XXXII. Ε'κ τοῦ ἐναντίυ πιθανὰ Μητροδώρυ.
Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον.

XXXIII. Α'ρχίου εἰς τὺς τέσσαρας ἀγῶνας.
Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες.

XXXIV. Σιμωνίδυ.
Ι῎σθμια ϗ πυθοῖ.

XXXV. Α'ρχίυ.
Θρήϊκας αἰνείτω.

XXXVI. Λουκιανοῦ.
Ο'κτὼ τὰ τῶν θνητῶν.

XXXVII. Παύλου Σιλεντιαρίυ.
Μήτε βαθυκτεάνοιο.

XXXVIII. Ε'πὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.
Πολλοί τοι ναρθυκοφόροι.

XXXIX. Ο'ρέσυ.
Α'μβαίνων Ε'λικῶνα.

XL. Τίνας ἂν εἴποι λόγυς πρὸς Πρόκνην τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλη.
Σός με πόσις κακόεργος.

XLI. Εἰς τὸ αὐτό.
Χαῖρε Πρόκνη.

XLII. Εἰς ἀσεβεῖς, εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητρυίαν.
Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον.

XLIII. Εἰς ἄσωτον Λυκιανοῦ.
Τὸν πατρικὸν πλῦτον.

XLIV. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Δηϊδάμεια, τοῦ Πύῤῥου πορθήσαντος Τροίαν.
Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης.

XLV. Τίνας ἂν Α'γαμέμνων ὁπλισθέντος Α'χιλλέος.
Ι῎λιος ὀφρυόεσσα.

XLVI. Τίνας ἂν Ε῞κτωρ.
Πηλείδην κοτέυσα.

XLVII. Τίνας Ε῞κτωρ πρὸς Πάτροκλον μὴ δυνηθέντα φέρειν τὸ δόρυ.
Ε'ζημίωσας ὃ σθένων.

XLVIII. Τίνας ἂν εἴποι λόγυς Ε῞κτωρ τιτρωσκόμενος ὑπὸ Ε'λλήνων.
Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον.

XLIX.

XLIX. Τίνας Θέτις Τηλέφυ σκελίσθεντος ὑπ' ἀμπέλυ.

Α῎μπελε τί πρηξώμενος.

L. Anepigraphum.

Ε῎κτορι δ' Αἴαντι ξίφος.

IV. pag. 38. *Apollonii Rhodii Argonauticorum Liber primus, secundus, & pars tertii:* desinit enim in versu,

Κάλλεος ἱμερθείς. ἀμφ' ἀσραγάλοισι δὲ τώγε, qui in edit. Lugduni Batav. ex officina Elzeviriana MDCXLI. 8. est versus 117. Libri III.

Codex Graecus chartaceus in 4. maiori, partim impressus, partim Ms. Saeculi XVI. Constat, quoad impressa foliis 31. quoad Mss. foliis 54.

THEOCRITI BUCOLICA.

COD. IX. THeocriti *Idyllia octo*, quibus praecedit brevis Poëtae vita. Inc. Θεόκριτος ὁ τῶν βυκολικῶν ποιητὴς Συρακόσιος ἦν τὸ γένος. Des. ἐπεκλήθη, ut in editione Paris. A. MDXLIII. 4. apud Christian. Wechelum pag. 123. Subiiciuntur deinde quaedam de bucolica poësi, quae in cit. edit. non occurrunt. Inc. Θεόκριτος εἰδύλλια βυκολικὰ, λέγεται δὲ εἰδύλλιον τὸ μικρὸν ποίημα. Des. ἀνδρὸν ᾗ ὑπέροινον τῆς ποιήσεως. Inde sequuntur Idyllia, cum scholiis aliquot brevibus marginalibus & interlinearibus rubrica conscriptis, quae iuxta editionem Cantabrigiae apud Ioan. Field MDCLXI. inter Poëtas minores Graecos Radulphi Wintertoni 8. sunt

I. *Thyrsis pastor, & Caprarius.*
II. *Pharmaceutria.*
III. *Caprarius, vel Amaryllis, vel Comastes.*
IV. *Comatas & Lacon*, in edit. sub n. V.
V. *Battus & Corydon*, in edit. sub n. IV.
VI. *Damoetas & Daphnis.*
VII. *Thalysia, seu vernum iter.*
VIII. *Daphnis, Menalcas, & Caprarius.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. In calce ultimi Idyllii legitur rubris litteris: *Ego . . . . . .* (1) *transcripsi & explevi hunc Theocriti librum anno Domini MCCCCLX. die vigesimo nono mensis Martii.* Τέλος. Tum in ultimo folio haec alia subscriptio: *Questo Theocrito in grecho è di me Alfonso Pitti, il quale scrissi di mia propria mano nel* 1462. quod omnino falsum esse, tum ex expuncto vero scriptoris nomine, tum ex anno supra notato, ac diversitate characteris liquido eruitur. Constat foliis scriptis 33.

VETERUM GRAMMATICORUM OPERA VARIA, NEC NON HESIODI, NICANDRI, AC LUCIANI QUAEDAM.

COD. X. I. pag. 1. ΠΕρὶ τρόπων λέξεως. *De tropis, seu figuris dictionis.* Inc. Ε῎λλειψις, οἷον σκηπτοῦχος. Des. Φράσις, οἷον γὰ ἐμὰ, ταμὰ, ὅ ἐστιν ἀλλοίωσις τῶν φωνηέντων. Mutilus initio videtur hic Tractatus; titulus enim supra relatus recentissima manu fuit adiectus.

II. pag. ead. Α᾽ρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν συντάξεων, πῶς δὴ ὀφείλει συντάσσειν ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος πτώσεσιν. *Initium cum Deo sancto constructionum, quomodo nimirum construendae sint verbales dictiones cum nominum casibus:* verba autem ordine litterarum exhibentur disposita. Inc a littera A. Α᾽γορανομῶ, γενικῇ. Des. in littera Ω. Ω᾽φελῶ τὸ βοηθῶ, δοτικῇ. τοῖς δεομένοις ὠφελεῖν προθυμήθητι, ἀντὶ τοῖς καταπτοουμένοις.

III. p. 11. *b.* Φράσις Τρόπων ποιητικῶν· οὗτοι μὲν οὖν οἱ τρόποι τῆς γραμματικῆς τὴν κοινὴν συνήθειαν παραβαίνοντες. *Explicatio figurarum poëticarum: quae quidem figurae communem grammaticae usum praetergrediuntur*, auctore Choerobosco, cuius nomen in calce Opusculi legitur appositum. Inc. Φράσις ἐστὶ λόγος ἐγκατάσκευος. Des. ἀπηρτισμένον τὸν τῆς φράσεως νῦν.

IV. pag. 14. *b.* Ε῎τεροι τρόποι ποιητικοὶ κζ'. δηλοτικοὶ συνεσκιασμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. *Aliae figurae poëticae XXVII. demonstrativae locutionis figuratae, rhetoricae & logicae institutionis.* Post singularum enumerationem inc. Υ῾περβολή ἐστι φράσις ὑπεραίρυσα τὴν ἀλήθειαν αὐξήσεως χάριν. Des. καὶ ἐν τρώεσι ἔσῃ κυβιστῆρες ἔσσι, quae pertinent ad declarationem figurae, quae dicitur ἐπικερτόμησις, quaeque in ipsarum serie penultima est, quare mutilum videtur hoc Opusculum. Auctor fortasse idem Georgius Choeroboscus, quum eiusdem de XXVII. tropis & figuris poëticis Ms. exstet etiam in Vindobonensi.

V. pag. 17. Τοῦ ὑπερτίμυ ἐν φιλοσόφοις κυρίυ Μιχαὴλ σύντομος ἐξήγησις περὶ συντάξεως, ἤτοι περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν, καὶ περὶ βαρβαρισμοῦ· ἐν τῷ μεταξὺ τέτων ᾗ περὶ συντάξεως προθέσεων ἐ ῥημάτων. *Honoratissimi inter philosophos D. Michaëlis* (Pselli) *brevis explicatio de constructione, seu de non soloecizando & de barbarismo: inter quae etiam de constructione agitur praepositionum & verborum.* Inc. Ο᾽κτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγυ, ὄνομα, κ. λ. Des. ἐν τῇ τελείᾳ μάθης γραμματικῇ. Inter Michaëlis Pselli scripta non recensetur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graecae: nam quae de hoc argumento scripsit, ea sunt versibus politicis expressa.

VI. pag. 25. *Apollonii Alexandrini*, cognomento *Dyscoli, de constructione orationis Liber I.* non integer. Praecedit ipsius Vita, qualis legitur in edit. Francof. apud Andreae Wecheli heredes MDXC. in 4. pag. 1. tum index Capitum Libri I. item ut in dicta edit. pag. 2. 3. & 4. Tandem Liber ipse, qui desinit in verbis: αὐτῶν τε ἐ τῶν ἄρθρων, quae postrema sunt Capitis XXVII. ibid. pag. 64.

(1) Heic nomen scriptoris fuit expunctum.

VII.

VII. p. 43. *Hesiodi Theogonia*, in fine mutila; desinit enim in versu 706.

Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον.

VIII. pag. 67. Ἐκ τῶν ποιητῶν καὶ μάλιστα Ὁμήρου κανονίσματα. *Ex poëtis, & praesertim Homero Canonismata*, hoc est, *de derivatione quorumdam verborum & nominum, quae apud poëtas, ac praesertim Homerum occurrunt, & de reductione eorum ad communes inflexionum regulas*, Excerpta satis diffusa. Inc. Ἄειδε, ᾄδειν, τὸ ψάλλειν, καὶ τὸ φημίζειν, καὶ παθητικῶς ᾄδεται μέλος, ἤτοι ψάλλεται, κ. λ. Des. εὐθύνω καὶ ἀπευθύνω, τὸ ἐπ' εὐθείας ἄγω, καὶ τὸ τιμωρῶ. διευθύνω, τὸ δι' εὐθείας. κατευθύνω, τὸ κατ' εὐθείαν. In calce primae paginae huius tractatus legitur: *Conventus S. Romani de Luca Ordinis Praedicatorum*. Pag. vero 80. occurrit sequens nota: Μηνὶ Φεβρουαρίῳ κδ'. ἔτους ,ϛωοδ'. ἰνδ. τῆς αὐτῆς ἐγεννήθη μοι παῖς. *Mense Februario die XXIV. anno* 6874. (Chr. MCCCLXVI.) *indictione eadem natus est mihi filius*.

IX. pag. 87. *Lexicon verborum & nominum ordine alphabetico, ipsorum constructione adposita iuxta varias dialectos*. Incipit a littera A. Ἄγαμαί σου, Ἀττικῶς. ἄγαμαί σε, Ἑλληνικῶς. Ἀὴρ βαθεῖα, Ἀττικόν. ἀὴρ βαθὺς, Ἑλληνικόν. Desinit in littera Ω hoc pacto: Ὡς οἷόν τε, Ἀττικοί. ὡς δυνατὸν, Ἕλληνες. οὗ δὲ κοινὸν Ἰώνων καὶ Ἀττικῶν, οὕτως Ἑλληνικῶν.

X. pag. 93. *b.* Φιλήμονος. *Philemonis fragmentum Lexici*. Incipit a littera A. Ἀφέλετο, ἀφείλατο βάρβαρον. Ἀρτύεται, ὡς κονίεται. Desinit in Δ. nimirum: Διέπαυσε, κατέπαυσε. δείλης ὀψίας οὐδεὶς ἐρεῖ. In calce a Graeculo quodam historiola *de Sardanapalo* subiecta est. Philemon iste Atticus inter Grammaticos Graecos accensetur a Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VII. pag. 68. eiusque Ἀττικὰς λέξεις, sive φωνὰς, Ἀττικὰ ὀνόματα, Ἀττικὰς γλώσσας allegat Athenaeus, unum, ut opinor, opus diversis, sed idem significantibus insigniens titulis.

XI. pag. 95. Ἁρποκρατίωνος. *Harpocrationis* Excerpta ex eius Lexico. Inc. Γενηθῆναι ἀντὶ τοῦ γενέσθαι παρ' Ἐπιχάρμῳ, καὶ ἔστι Δώριον. ἀλλ' ὁ Ἀττικίζων γενέσθαι λεγέτω. Des. ἑτάζω, τὸ βασανίζω. ἑταιρίζομαι, τὸ ἑταιρεῖν.... Imperfecta sunt in fine ob mutilationem Codicis inter folium 104. & 105. Vtrum autem omnia haec, quae foliis decem comprehenduntur, ad Harpocrationem pertineant, non ita facile quis diiudicet.

XII. pag. 105. Fragmentum unius ferme paginae, partem continens postremi Capitis Schedographiae Manuelis Moschopuli, incipiens a verbis . . . . . παριᾶσι· ἐφίημι, ἐφίησιν, ἐφιᾶσι, κ. λ. & desinens, καὶ Μοσχίωνος, καὶ μέγα. Habes integrum hoc Opus in Codice VII. Plut. LV. Catalogi Tom. II. pag. 245. §. IV. & alibi.

XIII. pag. ead. Ἐκ τῶν τεχνολογιῶν κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Ex Technologia D. Maximi Planudis* Excerpta. Inc. Ἐντέτηκεν ἀντὶ τοῦ ἐγκάθηται, οἷον ἐντέτηκέ μοι ἔρως. Des. χάρις, τοῦ προσώπου ἡ εὐμορφία, καὶ ἡ ὡραιότης· ὅθεν καὶ χαρίεν πρόσωπον. In calce ipsorum legitur manu diversa haec nota: Δέδωκα τῷ δημάρχῳ τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου ... ιδ'.

XIV. pag. 119. Sequuntur alia multa item Grammaticalia *de verborum nimirum ac nominum derivatione & constructione*, anepigrapha prorsus & acephala. Inc. . . . Εἰ ἐκτεινόμενόν ἐστιν. εἰ δὲ μὴ ἐκτεινόμενον τοῦτό ἐστι, συναιροῦσι, κ. λ. Des. ὡς ἄνεως, ὡς Μενέλεως. ἐνήνοθε κανόνισον.

XV. pag. 138. Τοῦ Φίλωνος. *Philonis* Excerptum historicum. Inc. Λέγονταί τινες παρ' αὐτοῖς ὄνομα Ἐσσαῖοι πλῆθος ὑπὲρ δ. . . κατ' ἐμὴν δόξαν οὐκ ἀκριβεῖ τύπῳ διαλέκτου Ἑλληνικῆς παρώνυμοι ὁσιότητος, τοῦ θείου θεραπευταὶ, κ. λ. Des. τὸ δ' αὐτὸ ἔπαθον τὸ δι . . . . . . mutilum in fine.

XVI. pag. 141. Carmen iambicum Anonymi ut videtur *de piscibus*, cum uberrimis glossis marginalibus. Inc.

Ὁ τὴν πόδαργον ψύλλαν ἡνιοστροφῶν.

Expositio inc. Τὸ δεῦρο λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγε παρακελευσματικοῦ. Des. Poëmatium·

Δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.

Expositio desinit: σύρουσαν, συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ.

XVII. pag. 143. *b.* Παροιμίαι πάνυ ὀλίγαι. *Proverbia valde brevia*. Inc. Κινεῖς τὴν καμαρίναν, καὶ κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. καμαρίνα πηγὴ, κινουμένη μὲν βαρεῖαν ἀποφορὰν ἐκδιδοῦσα. Des. ὥσπερ ἐπὶ πάντα βελτίστῳ κατεχρῶ τῷ σώματι, ἡνίκα ὑγιῶς εἶχον, οὕτω καὶ νῦν χρῆσαι τούτῳ καλῶς.

XVIII. pag. 145. Νικάνδρου Θηριακά. *Nicandri Theriaca*, cum glossis interlinearibus & marginalibus. Inc. Ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε. Des. νιφόεσσα πολίχνη. Initium scholiorum sequens est: Θηριακὰ Νικάνδρου. Οὗτος κατὰ χρόνον ἤκμασε Ἀττάλου τοῦ τελευταίου ἄρξαντος Περγάμου, ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ᾧ προσφωνεῖ λέγων οὕτω:

Τευθρανίδης ὦ κλῆρον ἀεὶ πατρῷον ἰάχων
Κέκλυθι, μηδ' ἄμνηστον ἀπ' οὔατος ὕμνον ἐρύξῃς, κ. λ.

Notandum interim est, folium 147. quod heic insertum fuit, restituendum esse Alexipharmacis, quae sequuntur. In folio vero 158. *b.* quod vacuum supererat, ab alia manu descripti sunt singulorum mensium dies, quibus a sectione venae abstinendum est, adscripto titulo: Τοῦ προφήτου Κοδράτου, ὅταν οὐ δεῖ φλεβοτομεῖσθαι.

XIX. p. 162. *Eiusdem Alexipharmaca* cum glossis interlinearibus. Carmen inc. Εἰ καὶ μὴ, κ. λ. Des. ξενίοιο φυλάσσοις. Glossae inc. Εἰ καὶ μὴ σύνεγγυς ἔχομεν τοὺς κλήρους τῶν πόλεων ἐπὶ τῆς Ἀσίας· ἀπέχουσι γὰρ ἀλλήλων οὐκ ὀλίγον Κύζικον καὶ Κολοφὼν, κ. λ.

XX. pag. 172. *Luciani Pseudosophista, sive Soloecista*. Inc. Ἆρ' ὁ γνῶναι τὸν σολοικίζοντα, κ. λ. Des. νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

XXI. pag. 174. Excerpta quaedam brevia mul-

multiplicis argumenti, nimirum *de quodam lapide* παντάρβη *dicto, de draconum venatione apud Indos; ac de duabus margaritarum speciebus, earumque piscatione;* quae fortasse sunt particula quaedam Commentariorum in Oppiani Halieutica. Horum omnium initium est: Ἔςι τις λίθος παντάρβη ὄνομα, κ. λ. Finis. ϗ μὴ ἐᾶν ἐμπελάζειν ταῖς ναυσίν.

XXII. p. 175. Excerptum quoddam historicum *de Menippo Lycio, & Apollonio Tyanensi*. Inc. Μένιππος ὁ Λύκιος γνώριμος ἦν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ ἔτη μὲν γεγονὼς πέντε ϗ κ΄. γνώμης δὲ ἱκανῶς ἔχων. Des. ἐπειδὴ ἀκραιφνὲς αὐτοῖς τὸ αἷμα. Subiiciuntur quaedam pauca *de Nerone, de regionibus Aethiopiae, Indiae &c.*

XXIII. pag. 176. *Regulae inflexionum quorumdam verborum*, quales in Graecanicae linguae rudimentis proponi tironibus solent.

XXIV. pag. 218. *b.* In ultimo folio legitur brevissimum excerptum *de variis poëtarum speciebus.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XIV. diversis manibus & intricatissimis characteribus exaratus, seu potius ex pluribus diversorum Codicum fragmentis simul compactis compositus. Constat foliis scriptis 218.

Tertium hoc Volumen, quo Bibliothecae Laurentianae Codicum Graecorum recensio absolvitur, claudat illud Theophrasti fragmentum, quod ex eius decimo de historia plantarum libro iam deperdito superest adhuc, habeturque in duobus huius bibliothecae Codicibus, III. nimirum, & XXII. Plut. LXXXV. Fateor equidem me illud suo loco (1) publici iuris facere voluisse, Latina Iani Planci Ariminensis, Medicinae, Anatomes, & Botanicae Professoris celeberrimi, interpretatione donatum: sed quum ipsius interpretis monitu comperissem pleraque ex iis, quae in hoc fragmento pertractantur, circa dimidium Libri noni reperiri, illius edendi curam tunc abiecisse, quum iam non decimi, sed noni libri partem esse existimarem. Nunc vero re melius considerata, in eam sententiam adducor, ut credam, ad Librum quidem decimum pertinere, & in nonum fuisse nescio quomodo intrusum; quemadmodum in Aldina etiam editione anni MCCCCXCVIII. fol. innuitur, ubi post adlatum Libri X. initium, quod quindecim lineas non excedit, subiicitur sequens monitum: Ταῦτα μόνα τοῦ δεκάτε ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εὑρήκαμεν· εἰ μὴ ἄρα τῷ ἐννάτῳ συγκέχυνται τὰ λοιπά. Vtcumque tamen se res habeat, gratum lectori fore arbitror, integrum hoc loco exhibere, ut & ipse utri dictorum librorum adscribendum sit iudicare possit. Latina igitur interpretatio est Iani Planci, in qua peragenda fatetur se ad ipsius Tyrtami dictionem, qui ab Aristotele Euphrastus, & Theophrastus dictus est, quam maxime accessisse. Fragmenti initium inde sumimus, ubi Aldina desinit editio; nam post verba τὰς πολλὰς πόας καλῦσιν οἱ ῥιζοτόμοι, in quibus editionis illius fragmentum absolvitur, ita in dictis duobus Codicibus continuatur:

Ὁ μὲν ὖν ὀπισμὸς γίνεται τῶν ὀπιζομένων ὡς ἐπιτοπολὺ τοῦ θέρους τὸ μὲν ἐνισαμένου, τὸ δὲ προεληλυθότος. ἡ δὲ ῥιζοτομία γίνεταί τινων καὶ ὑπὸ πυροτομίας, καὶ μικρῷ πρότερον οὐ μὴν, ἀλλ' ἤγε πλείων τοῦ μετοπώρου μετ' ἀρκτοῦρον, ὅταν φυλλοῤῥοήσωσιν· ὅσων δὲ καὶ ὁ καρπὸς χρήσιμος, ὅταν ἀμερθῶσι τὸν καρπόν. ἔςι δὲ ὁ ὀπισμὸς καὶ ἀπὸ τῶν καρπῶν, ὥσπερ τοῦ τιθυμάλλου καὶ τῆς θριδακίνης, καὶ σχεδὸν τῶν πλείςων, ἢ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν, ἢ τρίτον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὥσπερ τῆς μήκωνος· ταύτης γὰρ μόνον οὕτω καὶ τοῦτ' ἴδιον αὐτῆς. τῶν μὲν οὖν καὶ αὐτόματος ὁ ὀπὸς συνίςαται δακρυώδης τις, ὥσπερ καὶ τῆς τραγακάνθης. ταύτην γὰρ οὐδὲ τέμνειν ἐςί. τῶν δὲ πλείςων, ἀπὸ τῆς ἐντομῆς· ὧν ἐνίους μὲν εὐθὺς εἰς ἀγγεῖα συνάγουσιν, ὥσπερ καὶ τὸν τοῦ τιθυμάλλου, ἢ μηκωνίου· καλοῦσι γὰρ ἀμφοτέρως καὶ ἁπλῶς ὅσα πολύοπα τυγχάνει. τῶν δὲ μὴ πολυόπων, ἐρίῳ λαμβάνουσιν, ὥσπερ καὶ τῆς θριδακίνης· ἐνίων δ' οὐδ' ὀπισμὸς, ἀλλὰ χυλισμός ἐςιν· ὥσπερ ὅσα κόψαντες ἢ τρίψαντες, ϗ ὕδωρ ἐπιχέαντες, ἀποθῦσι ϗ λαμβάνυσι τὴν ὑπόςασιν· ξηρὸς δὲ δηλονότι ϗ ἐλάττων ὁ χυλισμὸς τούτων. ἔςι δὲ τῶν μὲν ἄλλων ῥιζῶν, τὸ χύλυσμα ἀσθενέςερον τῦ καρποῦ· τῦ κωνείυ δὲ ἰσχυρότερον, καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ῥᾳδίως ποιεῖ ϗ θᾶττον. ποιεῖ μικρὸν

Succorum igitur, qui e plantis profluunt collectio fit plerumque aestate incipiente, aut non admodum praeterlapsa; radices vero quaedam contingit ut praecidantur, aut decerpantur sub tritici messem, idque etiam paullo ante, sed hoc ut plurimum autumno post Arcturum, quando folia defluere solent: quarum quidem semen est utile, idque iam decerptum fuit. Est igitur succi collectio, aut ab ipsis seminibus, veluti a tythymallo, lactucaque, & fere a quamplurimis aliis, aut a radicibus, aut tertio loco ab ipsomet capite, ut in papavere accidit, & huius tantum hoc est peculiare. Quorum quidem succus sponte, velut lacruma quaedam concrescit, ut in tragacantha, seu caprina spina fit. Hanc enim vulnerare nefas. Sed in quamplurimis vulnera infliguntur; quorum succos statim in vasa colligunt, ut faciunt ex eo, qui fluit ex tithymallo, aut ex papavere, idque fit plerumque, & facile, ubi plantae multum succo abundant; sed in iis, in quibus succus non est tantus, hunc lanarum floccis detergunt, quemadmodum in lactuca. Aliquarum non est succus, sed humor quidam, quem chylum vocant, ut in iis, quae caeduntur aut teruntur, & aquam affundentes, quam abiiciunt, & sedimentum reponunt. Densus videlicet & minor est harum rerum humor; est autem in aliis radicibus humor debilior quam in fructu: cicutae

(1) Scilicet supra pag. 248. ubi Codicem III. Plut. LXXXV. recensemus.

κρὸν πάνυ κατὰ πότιον δοθέν· ἐνεργότερον δὲ καὶ εἰς τὰς ἄλλας χρείας. ἰσχυρὸν δὲ καὶ τῆς θαψίας· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἀσθενέστερα. οἱ μὲν οὖν ὀπισμοὶ σχεδὸν τοσαυταχῶς γίνονται. τῆς δὲ ῥιζοτομίας οὐκ ἔστι τοιαύτη διαφορά· πλὴν ἐν ταῖς ὥραις θέρους, ἢ μετοπώρου, καὶ τῷ τάσδε τῶν ῥιζῶν, οἷον τοῦ ἐλλεβόρου τὰς κάτω τὰς λεπτάς· τὰς γὰρ ἄνω τὴν παχεῖαν τὴν κεφαλώδη φασὶν ἀχρεῖον εἶναι καὶ διδόναι ταῖς κυσὶν, ὅταν βούλωνται καθαίρειν. καὶ ἐφ' ἑτέρων δέ τινων τοιαύτας λέγουσι διαφοράς. ἔστι δ' ὡς οἱ φαρμακοπῶλαι καὶ οἱ ῥιζοτόμοι τὰ μὲν ἴσως καὶ οἰκείως, τὰ δὲ καὶ ἐπιτραγῳδοῦντες λέγουσι. κελεύουσι γὰρ τοὺς μὲν καταρώμενον ἱσταμένους τέμνειν, ὥσπερ ἑτέρας τέ τινας καὶ τὴν θαψίαν, ἀλειψάμενον λίπα, τὸ γὰρ σῶμα ἀνοιδεῖν, ἐὰν ἐξεναντίας· κατ' ἄνεμον δὲ καὶ τοῦ κυνὸς βάτου συλλέγειν τὸν καρπόν· εἰ δὲ μὴ κίνδυνον εἶναι τῶν ὀφθαλμῶν· τὰς δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, ἐνίας δὲ πρὶν τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, οἷον καὶ τὸ κλύμενον· καὶ ταῦτα μὲν καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις τάχ' ἂν οὐκ ἀλλοτρίως δόξαιεν λέγειν. καὶ πινεῖς γὰρ ἐνίων αἱ δυνάμεις· ἐπεὶ καὶ ὁ ἐλλέβορος ταχὺ καρηβαρεῖν ποιεῖ, καὶ οὐ δύνανται πολὺν χρόνον ὀρύττειν. διὸ καὶ ἐσθίουσι σκόροδα, καὶ ἄκρατον ἐπιπίνουσιν. ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ ἐπίθετα πόῤῥωθεν, οἷον τὴν παιονίαν· οἱ δὲ γλυκυσίδην καλοῦσι· νύκτωρ κελεύουσιν ὀρύττειν. ἐὰν γὰρ ἡμέρας καὶ ὀφθῇ τις ὑπὸ δρυοκολάπτου τὸν μὲν καρπὸν ἀπολέγων, κινδυνεύει τοῖς ὀφθαλμοῖς· τὴν δὲ ῥίζαν τέμνων ἐκπίπτει τὴν ἕδραν. φυλάττεσθαι δὲ καὶ τὴν κενταυρίδα κόπτοντα τριόρχην, ὅπως ἂν ἄτρωτος ἀπέλθῃ, καὶ ἄλλας δέ τινας αἰτίας. τὸ δ' ἐπευχόμενον τέμνειν, οὐθὲν ἴσως ἄτοπον· ἀλλ' εἴ τι καὶ ἄλλο προστιθέασιν, οἷον ὅταν τὸ πανακὲς τὸ ἀσκλήπιον καλούμενον· ἀντεμβάλλειν γὰρ τῇ γῇ πανκαρπίαν μελιττοῦντα. ὅταν δὲ τὴν ξίριν, τριμήνους μελιττοῦντας ἀντεμβάλλειν μισθὸν, τέμνειν δὲ ἀμφήκει ξίφει περιγράψαντα εἰς τρεῖς· καὶ ὅτι ἂν πρῶτον τμηθῇ μετέωρον ἔχειν, εἶθ' οὕτω τὸ δεύτερον τέμνειν· καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα πλείω. περιγράφειν δὲ καὶ τὸν μανδραγόραν εἰς τρεῖς ξίφει, τέμνειν δὲ πρὸς ἑσπέραν βλέποντα, τὸν δὲ ἕτερον κύκλῳ περιορχεῖσθαι, καὶ λέγειν ὡς πλεῖστα περὶ ἀφροδισίων. τοῦτο δ' ὅμοιον εἴρηκε τῷ περὶ τοῦ κυμίνου λεγομένῳ κατὰ τὴν βλασφημίαν, ὅταν σπείρωσι. περιγράφειν δὲ καὶ τὸν ἐλλέβορον καὶ τὸν μέλανα, καὶ τέμνειν ἱστάμενον πρὸς ἕω καὶ κατευχόμενον. ἀετὸν δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐκ δεξιᾶς καὶ ἐξ ἀριστερᾶς. κίνδυνον γὰρ εἶναι τοῖς τέμνουσιν, ἐὰν δὲ ἐγγὺς μὴ διατέμῃ (sic), ὁ ἀετὸς ἀποθνήσκει ἐνιαυτῷ. ταῦτα μὲν οὖν ἐπιθέτοις ἔοικεν, ὥσπερ εἴρηται· τρόποι δ' οὐκ εἰσὶ τῶν ῥιζοτομιῶν πλὴν οὓς εἴπομεν. ἔτι δ' ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὲν πάντα χρήσιμα καὶ ἡ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ ὀπὸς, ὥσπερ ἄλλων τε καὶ τοῦ πάνακος· τῶν δὲ ἡ ῥίζα καὶ ὁ ὀπὸς, ὥσπερ τῆς σκαμμωνίας, καὶ τῆς κυκλαμίνου, καὶ τῆς θαψίας, καὶ ἑτέρων, καθάπερ καὶ τοῦ μανδραγόρου· τοῦ μὲν

φύλ-

tae autem est valentior, & lethum inducit facilius & ocyus: hoc infert paullo debilius, si instar pilularum propinetur: at validior est in alios usus. Validus est & thapsiae humor: reliqui omnes debiliores. Succorum rationes igitur his habentur modis. Radicum praecisionis, seu dissectionis non est tanta differentia; fit enim tantum tempore aestivo, vel autumnali, & quando & quales praecidendae sunt, ut in elleboro, quae inferiores, & exiliores sunt, praecidendae. Quae in superiori parte sunt locatae, & caput crassius habent, inutiles esse ducuntur, & canibus tantum exhibendae, quando eos purgare volumus: & de quibusdam aliis alias huiusmodi esse circumstantias aiunt. Circa has res & seplasiarii herbariique modo aeque ac familiariter loquuntur, modo rem narrant exaggerantes. Iubent enim stantes imprecatoriis verbis radices secare, ut & alias quasdam, & praesertim thapsiam, pinguedine oblinire corpus: intumescere enim, si ex adverso; & contra ventum fructum rubi canini colligere, aliter periculum esse in oculis; & alias noctu, & ante diem, alias vero decerpere prius quam sol adscendat, ut de clymeno. Et haec quidem & alia his similia, fortasse non aliena dicere videntur; etenim mirae quarumdam rerum videntur virtutes; quandoquidem & elleborus statim grave reddit caput, & nequeunt ad multum tempus effodere, quare comedunt allium, & merum bibunt; aliaque tamen huiusmodi, quasi e longinquo adiecta ut est paeonia (alii glycysidem vocant) noctu iubent effodere: si enim interdiu adspiciatur aliquis a pico Martio fructum legere, oculis periclitatur: radicem autem secando decidit sedes. Cavere autem in secanda centaurea buteonem triorchida, ut invulneratus abeas, & alias quasdam caussas. Secare autem orantem, non erit fortasse absurdum: sed si quidpiam aliud addant, ut quum panacem asclepium vocatum; vicissim enim in terra reponere placentam mellitam ex variis fructibus confectam: quando enim xiridem, tunc trimestres mellitas placentas reponere in mercedem, & eam secare ancipiti gladio, circumscribendo in tres partes, & quod primum sectum est suspensum habere, deinde & alterum secare, & quaedam huiusmodi alia plura. Circumscribere & mandragoram in tres partes gladio, & secare circa vesperam circumspiciendo, & alterum in gyrum circumsaltare, & dicere quamplurima de rebus venereis. Hoc autem simile dicitur circa cyminum dictum secundum imprecationem, quando serunt. Circumscribere & elleborum, & maxime qui niger est, & secare stando versus orientem, & imprecando: aquilam autem cavere & a dextra, & a sinistra: periculum enim esse secanti, si prope adsit aquila, ut moriatur eodem anno. Haec quidem commentis videntur similia, ut dictum est. Modi extractionis sectionisque radicum non sunt praeter eos, quos diximus; & harum quidem partim omnia sunt utilia, radix, fructus, & succus, ut aliarum rerum, & panacis: partim vero, radix & succus, ut scammoniae, & cyclamini, & thapsiae, & aliarum quarumdam, quemadmodum & mandragorae, cuius quidem

fo-

φύλλον χρήσιμον εἶναί φασι πρὸς τὰ ἕλκη μετ' ἀλφίτου· τὴν δὲ ῥίζαν πρὸς ἐρυσίπελας ξυσθεῖσαν, καὶ ὄξει δευθεῖσαν πρὸς τὰ ποδαγρικὰ καὶ πρὸς ὕπνον καὶ πρὸς φίλτρα. διδόασι δ' ἐν οἴνῳ, ἢ ὄξει· τέμνουσί τε τροχίσκους, ὥσπερ ῥαφανίδος, καὶ ἐνείραντες ὑπὲρ γλεύκους, ἐκρέμασαν ἐπὶ καπνῷ. ὁ δὲ ἐλλέβορος ἐπὶ ταῦτα τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καρπῷ χρήσιμος. εἴπε οἱ ἐν Ἀντικύρᾳ καθάπερ φασὶ τῷ καρπῷ καθαίρουσιν. ἔχει δὲ σισαμώδη τοῦτον. πλείω δὲ καὶ τοῦ πάνακος τὰ χρήσιμα, καὶ οὐ πάντα πρὸς τὰ αὐτά· ἀλλ' ὁ μὲν καρπὸς πρὸς τὰς ἐξαμβλώσεις καὶ τὰ σπάσματα καὶ τοὺς τοιούτους πόνους, ἔτι τε πρὸς τὰ ὦτα καὶ τὰς φωνασκίας· ἡ δὲ ῥίζα πρός τε τοὺς τόκους καὶ τὰ γυναικεῖα, καὶ πρὸς ὑποζυγίων φύσεις· χρησίμη δὲ καὶ πρὸς τὸ ἤρινὸν μύρον διὰ τὴν εὐωδίαν· ἰσχυρὸν δὲ περὶ Συρίαν, καὶ τέμνονται περὶ πυραμητόν. τοῦ δὲ κυκλαμίνου ἡ μὲν ῥίζα πρὸς τὰς ἐκπνεύσεις τῶν φλεγμονῶν, καὶ πρόσθετον γυναιξὶ, καὶ πρὸς τὰ ἕλκη ἐν μέλιτι· ὁ δὲ ὀπὸς πρὸς τὰς ἀπὸ κεφαλῆς καθάρσεις ἐν μέλιτι ἐκχεόμενος, καὶ πρὸς τὸ μεθύσκειν, ἐὰν ἐν οἴνῳ διαβρέχων διδῷ τις πίνειν. ἀγαθὴν δὲ τὴν ῥίζαν καὶ ὠκυτοκεῖον, περίαπτον καὶ εἰς φίλτρα· ὅταν δὲ ὀρύξωσι κατακαίουσιν, εἶτ' ἐν οἴνῳ δεύσαντες, τροχίσκους ποιοῦσιν, ὥσπερ τρυγὸς, ᾗ ῥιπτόμεθα. καὶ τοῦ σικύου δὲ τοῦ ἀγρίου τὴν μὲν ῥίζαν, ἀλφοὺς καὶ ψώρας βοσκημάτων· τὸ δὲ σπέρμα χυλισθὲν ποιεῖ τὸ ἐλατήριον· συλλέγεται δὲ τοῦ φθινοπώρου· τότε βέλτιστον γάρ. τῆς δὲ χαμαίδρυος τὸ μὲν φύλλον πρὸς τὰ ῥήγματα καὶ πρὸς τὰ τραύματα ἐν ἐλαίῳ τριβόμενον, καὶ πρὸς τὰ νεμόμενα ἕλκη· τὸν δὲ καρπὸν καθαίρειν χολήν· ἀγαθὸν δὲ καὶ ὀφθαλμοῖς, πρὸς δὲ τὰ ἄργεμα προσάγειν τῷ φύλλῳ τρίψαντα ἐλαίῳ. ἔχει δὲ φύλλα μὲν οἷά περ δρῦς, τὸ διάστημα τῆς ὅλης, ὅσον σπιθαμιαῖον, εὔοσμον δὲ καὶ ἡδύ. τὸ μὲν οὖν μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ πάντα τὰ μέρη χρήσιμα τυγχάνειν, οὐκ ἴσως ἄτοπον, θαυμασιώτερον, οἷον καὶ τῆς θαψίας καὶ τῆς ἰσχάδος· οἱ δ' ἄπιον καλοῦσι· καὶ τῆς λιβανωτίδος. ὅσα γὰρ αὖ καὶ κάτω ἢ καὶ ἄνω τὰ αὐτὰ δύναται καθαίρειν· ὥσπερ τὸ ἐλατήριον, οὐθὲν ἄτοπον. ἔχει δὲ ἡ θαψία φύλλον μὲν ὅμοιον τῷ μαράθρῳ, πλὴν πλατύτερον, καυλὸν δὲ ναρθηκώδη, ῥίζαν δὲ λευκήν. ἡ δ' ἰσχὰς ἡ ἄπιος φύλλον μὲν ἔχει πηγανῶδες βραχὺ, καυλοὺς δὲ ἐπιγείους τρεῖς, ἢ τέτταρας, ῥίζαν δὲ οἵαν περ ὁ ἀσφόδελος, πλὴν λεπυρώδη· φιλεῖ δὲ ὀρεινὰ χωρία καὶ κοχλακώδη· ξυλλέγεται δὲ τοῦ ἦρος. τοῦτο μὲν ἴδιον τῶν εἰρημένων. ὁ δ' ἐλλέβορος ὅτε μέλας καὶ ὁ λευκὸς, ὥσπερ ὁμώνυμοι φαίνονται, καὶ τῇ ὄψει παραπλήσιοι εἶναι, πλὴν τῆς ῥίζης. αὕτη δὲ τοῦ μὲν λευκὴ, τοῦ δὲ μέλαινα· τὴν δὲ μορφὴν αὐτῶν τοίαν· καυλὸν μὲν ἀνθρακώδη, βραχὺν σφόδρα, φύλλον δὲ πλατύσχιστον, ὅμοιον τῷ τοῦ νάρθηκος, μῆκος ἔχον εὐμηκες, εὐθὺ δὲ ἐκ τῆς ῥίζης ἠρτημένον καὶ ἐπιγειόφυλλον, πολύριζον εὖ μάλα ταῖς πλείσταις καὶ χρησίμοις· ἀναιρεῖν δὲ τὸν μέλαινα καὶ ἵππους καὶ ὗς· διὸ καὶ οὐδὲ νέμεσθαι

folium utile esse dicunt ad ulcera una cum farina; radicem vero ad erysipelas rasam, & aceto adsperſam ad dolores podagricos, & ad somnum, & ad res amatorias: dant autem cum vino, aut aceto, secantque in rotulas, uti raphani, & traiicientes suspendunt super fumum musti. Elleborus praeterea radice, & semine utilis, ut aiunt ii, qui in Anticyra degunt, qui & semine purgant. Idem valet & sesamum. Plura autem sunt & panacis utilia, sed non omnia ad eadem: at semen quidem ad abortus, & ad convulsiones, & ad huiusmodi morbos; praetereaque & ad aures, & ad roborandam vocem: radix vero ad partus, & ad muliebria, & ad iumentorum morbos; utilis est & ad nasale unguentum propter suavitatem odoris. Validum autem est circa Syriam, & secant circa tritici messem. Cyclamini autem radix ad exspirationes phlegmonicas quidem, & exhibetur mulieribus, & ad ulcera cum melle: succus vero ad fluxiones capitis melle commixtus, & ad ebrietatem, si dederis ad bibendum una cum vino: optima autem eius radix, partum enim promovet, & ad res amatorias (1) pro amuleto: ubi effoderint adurunt; deinde vino irrigantes, pastillos faciunt instar faecis vini, qua maculae deterguntur. Et cucumis silvestris radix quidem ad impetiginem & ad scabiem erodentem: fructuum succus in humorem concretum redactus elaterium facit: colligitur autumno; tunc enim optimus. Chamaedrii folium ad rupturas, & ad vulnera in oleo tritum, & ad ulcera depascentia: semen vero purgat bilem: optimum & oculis, & ad ulcera oculorum, addendo folia trita in oleo: habet autem folia ut quercus: altitudo eius tota est unius spithamae, boni odoris, & suavis: haec autem herba habet partes utiles omnes, non tamen ad idem; nec forte absurdum, etsi hoc est mirabilius, ut & partes thapsiae, & ischadis, quam quidam apium vocant, & libanotidis: haec enim omnia & infra, & supra possunt purgare, ut facit elaterium, & hoc non est absurdum. Habet autem thapsia folium simile foeniculo silvestri, sed amplitudine maius, & caulem ad narthecis similitudinem, radicem vero albam. Ischas autem dicta, folium habet rutaceum breve, caules vero ad terram tres, aut quatuor, & radicem, ut asphodelus, sed squamosam: amat loca montana, & petrosa: colligitur vere. Hoc est proprium rerum dictarum. Elleborus autem, sive niger, sive albus, ut cognomines apparent, ita visu similes sunt, praeterquam in radice: haec autem unius est alba, alterius vero est nigra, facies tamen illorum est eadem: caulem quidem habent rutilum, brevem valde, folium vero amplissimum, simile illi narthecis, longitudinem habens bene multam, statim a radice dependentem, & folia ad terram appropinquantia, multiplici radice & bene multis utili: sed occidere nigrum & equos, & sues aiunt, quare ipsos neque hoc pasci:

(1) Plin. Lib. XXV. Cap. IX.

μεσθαι τῦτον· τὸν λευκὸν δὲ νέμεσθαι τὰ πρόβατα, καὶ ἐκ τούτου πρῶτον συνοφθῆναι τὴν δύναμιν καθεμένων ἐκείνων. ὡραῖος δὲ μετοπώρυ· τοῦ δὲ ἦρος, ἄωρος. ἀλλὰ πρὸς τὴν Πυλαίαν οἱ ἐκ τῆς Οἴτης συλλέγουσι· πλεῖϛος γὰρ ἐνταῦθα φύεται ϗ ἄριϛος· μοναχοῦ δὲ φύεται τῆς Ο῎ρθης περὶ τὴν Πυράν· μύσγεται δὲ πρὸς τὴν πόσιν, ὅπως εὐεμέσῃ, τὸ τῆς ἐλλεβορινῆς σπέρμα. τοῦτο δ' ἐϛὶ ποάριον· φύεται δ' ὁ μὲν μέλας πανταχοῦ· καὶ γὰρ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ϗ ἐν Εὐβοίᾳ, καὶ παρ' ἄλλοις· ὁ δὲ λευκὸς ὀλιγαχοῦ. βέλτιϛοι δὲ καὶ οἷς . . . .

pasci: albo vero pasci oves, & ex hoc primum conspici virtutem, dimittentibus ipsis. Tempus vero opportunum est autumnus: ver autem inopportunum: sed ad Pylaeam qui sunt ex Oeta colligunt: plurimus enim illic nascitur & optimus: solummodo provenit ex Ortha circa Pyram: miscetur ad potionem, ut bene vomas, elleborines semen. Haec autem est parva herba. Nascitur autem niger ubique: etenim in Boeotia, & in Euboea, & apud alias gentes: albus autem raro. Optimae ibi sunt oves . . . .

CODICVM GRAECORVM

QVI IN CELEBERRIMA MEDICEA BIBLIOTHECA RELIGIOSISSIME ADSERVANTVR,

RECENSIO

INCEPTA MENSE IVLIO DIE VIGESIMA QVARTA

ANNO MDCCLX.

DIE VERO DECIMAQVINTA MENSIS APRILIS A. MDCCLXIX.

COMPLETA

FELICITER EXPLICIT.

INDEX GENERALIS

IN TRIA CATALOGI GRAECORVM CODICVM VOLVMINA

QVO SINGVLORVM AVCTORVM NOMINA ET OPERA IN IIS RECENSITA, ALPHABETICE SVB OCVLOS PONVNTVR.

Nota quod numerus Romanus maior Tomum, Arabicus columnam, sive paginam, Romanus vero minor paragraphum designat.

A

supra Thebas, Persae, Agamemnon, & Eumenides, cum poëtae vita in principio, argumentis in primam, quartam & quintam, glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. II. 83. II. Tragoediae septem, nimirum, Persae, Agamemnon, Choëphori, Prometheus, Eumenides, septem supra Thebas, & Supplices, item cum scholiis marginalibus antiquissimis, argumentis, & poëtae vita in fine. 133. II. Prometheus. 173. III. De Nili adscensu, seu adluvione sententia. 583. II. & 610. VI. Persae cum scholiis. III. 290. VII. Cit. in florilegio sententiarum. I. 253. & in violar. composit. 549.

AESOPI e Phrygia fabulatoris, qui saeculo ante Christum VI. floruit, Fabulae centum ordine alphabetico dispositae, cum duplici eius vita in principio, quarum prima auctorem fortasse habet Maximum Planudem. II. 383. III. Eaedem Fabulae cum unica Aesopi vita. 464. IV. Proverbia. 466. XI. Fabulae sexaginta una. 555. II. Fabulae impressae Venetiis in 4. sine anni indicio. 608. Cod. XVII. Sententiae. III. 325. XXII. Fabulae centum quadraginta octo. 415. Cod. LXXIX. Cit. in violar. composit. I. 549. & in florileg. sententiar. 253.

AETII Amideni, medici celeberrimi, & Comitis Opsicii, qui aliquanto iunior est Oribasio, & a nonnullis cum Aëtio Antiocheno haeresiarcha perperam confunditur, syntagmatis medicinae ex veteribus contractae, quod Tetrabiblos nuncupatur, libri septem, a nono scilicet usque ad decimum quintum inclusive. III. 139. I. & seqq. Eiusdem Operis libri tres, scilicet sextus, septimus & octavus. 146. I. & seqq. Ex libro secundo & tertio eiusdem Operis capita quaedam excerpta. 146. IV. Eiusdem Operis libri quatuor posteriores. 151. I. & seqq. Accuratissima synopsis de urinis, translata e medica arte Persarum. 153. II. De significatione ex pulsibus Excerptum. 153. III. Eiusdem Operis medici liber decimus, undecimus, & pars duodecimi. 157. VII. Priores libri tres. 159. I. & seqq. Libri tres posteriores. 160. I. & seqq. Libri quinque, nempe nonus, decimus, undecimus, duodecimus, & decimus tertius. 166. Cod. XVIII. Libri priores quinque. 168. I. & seqq. Libri posteriores octo. 169. I. & seqq.

AFRICANAE Synodi Canon adlegatur ab Iustiniano Imp. in anecdoto a nobis edito. I. 193. Epistola ad Caelestinum Papam. 73. XXII. Ad Bonifacium Romae Papam Epistola. 478. IV.

AFRICANVS. Vide *Sextus Iulius Africanus*.

AGAPETI, Diaconi magnae Ecclesiae Constantinopolitanae, Liber ad Imp. Iustinianum Magnum de Imperio bene administrando, Capitibus constans LXXII. quorum primae litterae reddunt verba, *Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος*. II. 261. XX. & 533. XXIV. & III. 109. XXXVIII. & 298. III. Cit. in florileg. sentent. I. 253.

AGATHAE S. Martyrium. I. 23. II.

AGATHANGELI cuiusdam (nescio an illius, ex cuius narrationibus excerpta refert Allatius in Diatriba de Georgiis) Vita S. Gregorii Armenii. I. 276. II.

AGATHARCHIDIS Cnidii, peripatetici, quem sub Ptolemaeo Philometore ac deinceps vixisse observat Vossius de Hist. Gr. & alii, Excerpta quaedam brevia de proprietatibus quorumdam populorum. III. 326. XXV.

AGATHIAE Myrinaei, Memnonii rhetoris & Pericleae filii, professione scholastici, & religione Christiani, qui saeculo post Christum sexto claruit, Excerptum de Phocensium in Massaliam transmigratione, & de Francis, ex eius chronographia desumtum. II. 530. IX. In Plutarchum sepulcrales versus heroëlegi. 626. I. Ex eius historiae libris quinque, varia Excerpta. III. 113. LXIV.

AGATHODAEMONIS Chemici ad Osiridem Aegypti regem quartum de rebus Chemicis liber. III. 355. XXXVIII.

AGATHONIS cuiusdam poëtae incertae aetatis distichon iambicum de Deo. III. 224. Cod. VII.

AGATHONIS Papae ex confessione fidei missa ad VI. Synodum. I. 122. XXXVI. Eiusdem & cum eo sextae synodi Canon de azymis, quae offerunt Latini. 416. XXIX. Cit. in expositione sacrorum praeceptorum. 98. in florilegio sententiar. 253. in thesauro orthodoxae fidei. 432. & in violar. comp. 549.

AGESILAVS &

AGRIPPINVS, Fabricio ignotus, citantur in viol. comp. I. 549.

ALBINI, philosophi Platonici, Galeni aequalis, & qui certe post Thrasyllum & Dercyllidem scripsit, Introductio in Platonis Dialogos. II. 485. III. & III. 258. VI.

ALCAEVS cit. in violar. composit. I. 549.

ALCIDAMANTIS Eleatis, qui saeculo ante Christum V. floruit, Oratio inscripta Vlysses contra Palamedem proditionis. I. 533. VII. & II. 339. XXXIV. & 435. III. Oratio contra Sophistas. II. 338. XXXIII. & 435. III.

ALCINOI, philosophi Platonici celeberrimi, incertae aetatis, sermo didascalicus, seu Compendium philosophiae Platonicae. I. 443. XIV. II. 485. V. III. 23. X. & 257. III.

ALCIPHRONIS rhetoris ac sophistae, incertae aetatis, antiquioris tamen Aristaeneto, Epistolae Piscatoriae & Amatoriae quinquaginta una. II. 492. XXI.

ALCMAN lyricus cit. in violar. compos. I. 549.

ALDRICHII Caroli Epistola ad Ant. M. Salvinum Oxoniae Cal. Ianuar. MDCCIX. scripta. II. 436.

ALEXANDRI Aphrodisiensis, medici & phi-

Apo-

(1) Harum tertia tribuitur Libanio in Cod. XXX. Plut. LXIX. §. IX.

tus ad quemdam regem. Ibid. 385. II. De antistoechis, seu vocibus, quae varie scriptae, varia significant; de verbis ac nominibus anomalis, ac de syntaxi verborum cum nominibus, per alphabetum &c. 389. VII. VIII. & IX. De formis rhetoricae. Ibid. X. De syllogismis recte conficiendis. Ibid. De dictionum adfectionibus, quae fiunt vel per redundantiam, vel per defectum. 390. XII. De dialectis Dorica, Ionica & Aeolica. Ibid. De accentibus Graecis pauca quaedam Latina. 394. XXV. Compendium de antistoechis ad idiotas. Ibid. XXVII. Notae numerorum apud Graecos. Ibid. XXVIII. De septem speciebus analoephes. Ibid. XXIX. Grammaticae Graecae rudimenta (f. Manuelis Moschopuli) valde mutila. Ibid. I. Regulae circa faciendos iambos. 396. IV. Etymologiae vigintiquatuor litterarum alphabeti Graeci. 419. VII. Grammatica quaedam de verbis anomalis &c. 427. XIII. De adfectionibus dictionum. 429. I. Schedia duodecim in totidem Herculis certamina cum exercitationibus in ea grammaticalibus, ac scholiis interlinearibus. 430. VII. 609. I. & III. 104. XIII. Excerptum grammaticale. II. 433. XV. Institutio grammaticalis ad pueros per interrogationem & responsionem. 458. V. Canonismata, seu regulae valde necessariae circa verba ex poëtis & oratoribus selectae. Ibid. IX. De conscribendis orationibus Tractatus. 462. IV. De quatuor partibus perfectae orationis. 463. V. De ratione legendi rhetores; quinam ad unumquodque genus orationis, auctorum delectus sit habendus; de epistolis & versibus iambicis &c. Ibid. Excerpta quaedam de hyperbato, antonomasia, ironia, & aliis figuris rhetoricis; nec non de vocum adfectionibus, encliticis &c. 465. I. Transitiones orationis ex uno ad aliud argumentum, & figurae ex diversis oratoribus. Ibid. III. Canonismata, seu regulae variae ex Homero. 469. XI. Tres proverbiorum, aliarumque loquendi formularum collectiones. 471. Cod. XXIX. §. II. III. & IV. & 575. XIV. Quaedam pauca de prosodia. 476. II. Methodus conscribendarum epistolarum, seu epistolici characteres vigintiquatuor. 492. XXII. De exordiis orationum, & figuris dictionis. 498. XX. De adverbiis, praepositionibus, ac de verborum constructionibus per alphabetum. 528. III. De recta scribendi ratione. 532. XVII. De praepositionibus, & quibus iungantur casibus. 545. II. De verbis synonymis per alphabetum. Ibid. IV. Opus, cui titulus: *Regulae Graecae, quas Graeci vocant* ἐρωτήματα, seu ἐρωτηματικὰ, *idest, interrogationes magistrales, partim secundum communem usum, partim secundum ordinem Ang. Decembrii praeceptoris*. 554. I. Tractatus de spiritibus Graece & Latine ex versione Ioannis monachi Placentini, impressus Mediolani anno MCCCCLXXX. in folio. 568. IV. De dialecto Ionica. 569. I. Quorumdam proverbiorum declaratio. Ibid. Regulae quaedam, quomodo scribenda sint nomina composita ἀπὸ τοῦ κρέας, κέρας, γῆρας, &c. Ibid. II. Liber de antistoechis, sive de orthographia. 570. IV. Excerpta quaedam de nonnullorum verborum inflexione & significatione. 574. III. Aliae eiusmodi observationes grammaticales circa quorumdam verborum inflexiones. Ib. VI. De Ionica dialecto brevis tractatus. Ib. VIII. De adverbiis. Ibid. De soloecismo. Ibid. IX. Pedum metricorum nomina & exempla. 575. X. De dialectis Ionica & Attica breves enarrationes. Ibid. XIV. Rhetoricae Prolegomena. 614. I. Problemata quaedam rhetorica in status, seu quaestiones oratorias. 615. IX. Synopsis de pulcro genere dicendi. 617. VII. Fragmenta quaedam grammaticalia sine principio. Ibid. XI. De verbis & eorum derivatione quaedam pauca. 650. VIII. De constructione tractatus valde diffusus. Ibid. 651. XI. De metris ac pedibus odarum Pindaricarum Excerpta. III. 34. III. De soloecismo Excerptum. 108. XXXI. Aliud de soloecismo morali. 109. XXXII. Quaedam verborum declarationes, & loquendi formulae variarum gentium propriae. 203. XV. & 204. XVII. Alphabetus Graeca & Latina. 212. XXXI. Problemata rhetorica sexagintanovem in status, seu quaestiones oratorias. 221. Cod. II. De metris & pedibus diversorum versuum. 326. XXVI. Artis grammaticae elementa, e variis auctoribus concinnata, quibus titulus est *fons cognitionis*. 368. I. De diversis metris excerptum. 390. VIII. De dialecto Ionica circa verborum coniugationem. 391. XII. De figuris dictionum Excerptum. 427. I. De derivatione quorumdam verborum ac nominum, quae apud poëtas, & praesertim Homerum occurrunt, & de reductione eorum ad communes inflexionum regulas. 429. VIII. De variis poëtarum speciebus. 432. XXIV.

Poëtae.

Senarii versus in quatuor prophetas maiores. I. 19. Carmina iambica *Aurea* dicta in avarum. 105. Alia in laudem Panopliae dogmaticae Euthymii Zigabeni. 115. In S. Lucam tristichon iambicum. 117. In Christi sepulcrum duo tristicha heroica. 241. In singulas Gregorii Nazianzeni orationes tetrasticha iambica. 242. & seqq. Alia in laudem Scalae Paradisi Ioannis Climaci. 266. & 390. Iambicum Carmen in laudem Basilii Imperatoris. 430. XXXIV. Senarii versus quatuordecim in laudem Theodoreti. 499. In Euclidis laudem hexastichon elegiacum. II. 13. II. Monostichon ad quemdam Leonem geometram. 14. VII. Versus iambici in laudem Deiparae Virginis. 18. VI. Decastichon iambicum de monte Aetna. 44. II. Versus iambici decem & octo in Prometheum & Aeschylum. 45. II. Versus iambici novem in argumentum Aeschyli Tragoediae, quae inscribitur *septem Duces adversus Thebas*. Ibid. III. & 79. V. Versus iambici quatuor in Darium. 45. IV. Versus quidam heroëlegi in ar-

Philosophi.

Ex praeceptis S. Pachomii. Ibid. XXI. Certamen S. Barbarae. 507. I. Sermo in venerabilem Crucem. 520. IX. Martyrium S. Susannae. Ib. X. Vita S. Silvestri. 522. XXXII. Vita S. Domnicae. Ib. XXXV. Passio S. Tatianae. Ibid. XXXVI. Vita S. Theophanis Sigrianensis. 522. XLI. S. Alexii. Ibid. XLII. Basilii. Ib. XLIII. Excerpta ex Scripturis sanctis, de creatione mundi, de Hebraeis, eorumque Regibus, ac praecipue Salomone, eiusque opulentia. De Latinorum origine, ac multa de Remo ac Romulo: de septem mundi aetatibus, usque ad Christi adventum; nonnulla tandem de Petro Apostolo. II. 79. IV. Vita S. Martyris Georgii Cappadocis. 83. I. Historicum fragmentum de Priamo. 97. XIII. Excerptum ἐκ τῆς μυστικῆς ἱστορίας. 133. II. De Veneris ortu, Baccho, Pelope, &c. narratio fabulosa. 174. Cod. XXIII. Novem Musarum nomina, cui quaeque praesit scientiae, & quis eius inventor. 176. Cod. XXVIII. §. I. Duodecim artificum nomina, quibus totidem artium tribuitur inventio; & de primis rei agrariae, aedificatoriae, sagittariae &c. inventoribus ante diluvium. 192. XII. De mirabilibus fontium, fluminum &c. de mulieribus in bello fortibus, de Homero, & Hesiodo, de Graecorum tumulis & inscriptionibus &c. (forte Phlegontis Tralliani). 290. II. De maximis orbis terrae montibus, insulis ac maribus; de septem mundi miraculis, septem hominis aetatibus, &c. 296. II. De vitis philosophorum Excerpta quaedam historica. 371. XXIX. Excerpta quaedam historica, in quibus praeter cetera nominatur Sopater quidam Armeniae Princeps. Ibid. XXXI. Nomina fluminum, fontium, montium, urbium, gentium, & lapidum. 374. XV. & 428. II. & 529. XII. De proprietatibus aliquarum regionum Excerptum. 420. VIII. Enarratio de more apud Romanos invecto alendi barbam. Ibid. XV. Historica quaedam de Apostolis, Deipara, ac praecipue de Ioanne Theologo. 429. Cod. XLVIII. Nomina civitatum Graecarum vetera & nova. 433. XVI. Aetates diversorum veteris Testamenti Patriarcharum ab Adam usque ad Abraham: Duces Hebraeorum a Moyse ad Sedeciam; Persarum Reges a Cyro ad Cleopatram; Romanorum Impp. a Iulio Caesare ad Alexium. 466. XIV. De pugilum apud veteres certamine. 479. Cod. XXXII. De litterarum Hebraearum & Graecarum inventoribus. 518. III. Compendium historiarum Romanorum Imperatorum incipiens a Iulio Caesare, & desinens in Nicephorum Botaniatem. 519. XIV. De Bogomilorum haeresi enarratio, in qua de eius auctore Basilio quodam medico agitur, eiusque sectae dogmata enumerantur ac confutantur. Ibid. XV. Catalogus Imperatorum Romanorum, Patriarcharum Hierosolymitanorum, Antiochenorum, Alexandrinorum, Romanorum, & Constantinopolitanorum. 521. XXII. & XXIII. Enumeratio decem plagarum, quae in Aegyptios immissae fuerunt. 523. XXXIV. Vita & conversatio Impp. Constantini & Helenae, & apparitio venerabilis Crucis D. N. I. C. 524. XXXV. Vita & conversatio S. P. N. Germani fundatoris monasterii Cosenitzae. Ibid. XXXVI. Tractatus acephalus, in quo multa e variis Scriptoribus Excerpta referuntur, historica, geographica, & etiam moralia. 550. I. Tabula quaedam continens seriem & ordinem Metropoleon, & Archiepiscopatuum Graeciae. 565. XXI. Excerptum de Xerse, & Dario. 569. I. Excerptum de Cyro. 591. IX. Historiae quaedam fabulares in Homerum. 617. IX. Denominationes quorumdam locorum & populorum, puta, Longobardorum, Venetorum &c. Ibid. De rebus Persicis historicus liber. 656. IX. De historia Alexandri fragmentum paucorum versuum. 690. Cod. XXXIV. De rebus gestis Alexandri Magni contra Darium historia. 693. Cod. XXXVII. Hippocratis vita. III. 99. IV. De certaminibus, quae *pentathla* nominantur. 112. LIV. De ratione qua apud Athenienses singulorum mensium dies numerabantur. Ibid. LV. Clarissima & brevis epitome antiquitatum Hebraicarum, & Romanarum rerum ab universitatis initio; nec non enumeratio annorum ab orbe condito per Hebraeorum & Romanorum imperia & magistratus, progrediens usque ad annum Christi MLXXVIII. 113. LXIII. Excerpta quaedam geographica. 150. X. & 151. XIV. Historica quaedam Excerpta de haeresibus Acephalorum, Anthropomorphitarum, Barsanuphitarum, Hesaianistarum, Petrianorum, & eorum, qui dicuntur οἱ κατὰ Σέργιον τὸν Πέτρου, nec non Marcianistarum. 293. I. Synodicum in epitome continens synodos omnes orthodoxas, & haereticas factas a sanctis & insignibus Apostolis usque ad octavam oecumenicam magnam & sanctam synodum in Capita CLVI. divisum. Ibid. III. Quaedam Excerpta historica, geographica & astronomica. 298. I. Geographico-historica quaedam de Aegypti regione, & Nili alluvione. 326. XXV Excerpta quaedam de primis artium inventoribus; de Hebraici alphabeti litteris; de Archimede; de natura ac proprietate quorumdam animalium; de Oenopide, Caesare Augusto, Greg. Theologo, Semiramide; de decem Hierosolymae depopulationibus, totidemque diebus festis apud Hebraeos &c. Ibid. Quaedam chronologica ab ortu Moysis usque ad Eliam & Elisaeum. 391. XV. Homeri Vita. Ibid. XVI. De quatuor maximis fluminibus, Istro, Nilo, Tigri, & Euphrate; nec non de Nili alluvione. 417. I. De primis artium inventoribus. Ibid. De quodam lapide παντάρβη dicto; de draconum apud Indos venatione; de duabus margaritarum speciebus, earumque piscatione. 431. XXI. De Menippo Lycio, de Apollonio Tyanensi, de Nerone, de regionibus Aethiopiae, Indiae &c. excerpta brevia. Ibid. XXII.

Me-

tim graeca, & partim latina. 441. II. Legalium quarumdam vocum & phrasium explicationes partim latinae, partim graecae. Ibid. De stipulatione Aquiliana. 466. XVII. Capita quaedam legalia cum sua interpretatione. 532. XIV. Alia eiusmodi Capita. 535. XXXVI. Excerpta quaedam iuridica de litibus. III. 109. XL. Tractatus legalis valde longus de obligationibus & actionibus. 172. I. De actionibus & obligationibus alius tractatus. 182. XIV. De actionibus specialibus. 184. XXX. Tractatus legalis περὶ διαφορᾶς ἀναγνωσμάτων. 191. XX. De gradibus consanguinitatis. 401. XXIV. Interpretationes quarumdam dictionum, quae in legalibus libris occurrunt. 417. I.

Tactici.

Fragmentum de quadam expeditione militari, ac de obsidione, initio mutilum. II. 218. Cod. IV. Formula Iuramenti Iustiniano ac Theodorae praestari soliti ab iis, qui novum magistratum aut praefecturam suscipiebant. Ibid. Tractatus Tacticus initio mutilus, 225. XIII. Alius tractatus Tacticus capitibus constans quinquaginta quatuor, in fine mutilus. Ibid. XIV. Alius eiusdem argumenti tractatus auctore Christiano, sed antiquo, ac valde accurato, initio mutilus. 227. XV. Aliud breve de eodem argumento Excerptum. 229 XVI. Conciones exhortatoriae ad fortitudinem ex diversis occasionibus argumenta sumentes. 232. XXIII. Problematum militarium libri duodecim, initio mutili, auctore fortasse Leone Sapiente Imperatore. 234. XXVII. Excerpta quaedam strategica sine titulo. 565. XXII. Quaedam brevis militarium legionum divisio. III. 14. VII. Strategemata, seu militaria exempla desumta ex rebus praeclare gestis Imperatorum Romanorum, Graecorum, & aliorum. 148. IV. Acoluthia, sive hymni sacri militares, qui canuntur pro felici expeditione & conflictu exercitus, ad Iesum Christum, Deiparam, Angelos, Apostolos, Martyres, &c. 149. VI.

De variis argumentis.

Variae sententiarum collectiones, partim ex sacris, partim ex profanis auctoribus contextae. I. 252. II. 441. IV. V. & VI. & 478. I. & 537. I. & III. 298. I. Epistolae quinque anepigraphae. I. 488. I. Prooemium in versionem cuiusdam Operis D. Thomae Aquinatis. 513. IV. Epistola inscripta τοῦ ἀρχιδιακόνου, ad quemdam Imperatorem. II. 76. V. Nomina mensium apud diversas nationes. 125. II. & 458. VII. & 498. XX. & 528. IV. & 575. X. & 577. II & III. 112. LIII. & 325. XXIV. Fabulae trigintaocto instar Aesopicarum. II. 273. V. Excerptum ex Oratione quadam ad Imperatorem de iuramento Regibus praestando a suis subditis. 274. VIII. Excerptum, in quo agitur de necessitate, qua homines primum, relicta solitudine, aliorum societatem quaerere coacti sunt. Ibid. IX. Variae brutorum animalium voces. 393. XXII. Oratio anepigrapha, ut ait Montfauconius, de Amicitia. 424. IX. Diversae animalium voces; discrimen inter εἴδωλον, βρέτας &c. de Romanis dictionibus, ac de ponderibus & mensuris quaedam. 428. II. Epistola quaedam anepigrapha. 456. X. Variae proverbiorum collectiones. 466. XI. & III. 203. XIV. & 204. XVIII. & 430. XVII. Adversus eos, qui dicunt, quod prima sedes sit Roma, eo quod prima Coryphaeum Episcopum exceperit. II. 466. XIII. De mense Augusto, unde sic dictus. Ibid. XVII. Prophetiae septem Sapientum, qui propherarunt in templo Minervae, quorum nomina sunt, Titan, Bias, Polo, Chilo, Thucydides, Tenander & Plato. 477. IV. De triplici lege, naturali, scripta, & spirituali. 518. III. Alphabetum graecum scripturae arcanae. 519. XII. Epitheta Iovis, Apollinis, Neptuni, & aliorum Numinum apud Ethnicos. 528. IV. Nomina Hebraica, quomodo graece scribantur. 529. X. Inscriptiones undeviginti graecae, variis in locis inventae, litteris capitalibus exaratae, innuuntur p. 534. XXX. integrae vero referuntur p. 579. & seqq. Anepigrapha quaedam epistola. 547. XX. Epistolae decem item ἀδέσποτοι. 565. XXIII. Declaratio notarum, quas in marginibus librorum apponere solebant veteres calligraphi ad aliquid notatu dignum indicandum. 570. VI. Epistolae, & alia quaedam auctoris incerti. 574. IX. Orationes duae, seu monodiae in funere cuiusdam. 591. VIII. Brevis ratio praeparandi aurum, quo solebant veteres quos aiunt illuminatores, litteras initiales depingere. 615. X. Epistolae novem, item anepigraphae. 618 I. & seqq. Alia ad Anatolium epistola. Ibid. III. Fragmentum cuiusdam allocutionis, moralia praecepta continentis. III. 40. III. De indictione brevis disquisitio iuxta Hesychium Illustrium. 112. LIX. Notae quaedam numericae ab unitate usque ad tria millia. 134. X. Computus annorum ab orbe condito usque ad Constantinopolis aedificationem. 150. XII. Capita quaedam circa rationem scribendi aureis characteribus, & liquore aureo. 357. XLVI. Excerptum de animalibus, quae cuique numini dicata esse fabulantur poëtae. 390. XI. De mensura milliarii excerptum. 397. VIII.

ANTAGORAS cit. in violar. composit. I. 549.

ANTHIMI Episcopi Nicomediae passio. I. 513. III.

ANTHOLOGIA, seu florilegium diversorum Epigrammatum in septem libros divisum, a Maximo Planude collectum, & anno MCCCCLXVI. emendatum per Demetrium Chalcondylam, & Ioannem Laurentii. II. a pag. 99. ad p. 103. Cod. XXVIII. Eadem typis Aldinis excusa anno MDIII. in 8. 104. Cod. XXX. Eadem Florentiae typis edita per Laurentium Francisci de Alopa Venetum anno MCCCCXCIV. in 4. 105. Cod. XXXIII. Epigrammata quaedam, inter quae unum in Imp. Theodosium, & alterum in sepulcrum Sardanapali,

ac duplici poëtae vita in principio, edit. Florent. MCCCCXCVI. in 4. in membran. II. 82. Cod. VII. §. I. Idem Opus Ms. cum poëtae vita, argumento, & scholiis ad marginem. 86. Cod. XI. & 98. Cod. XXVI. & 133. III. Idem Opus Ms. pag. 142. IV. & pag. 204. Cod. XLV. §. I. In eius Argonautica Commentarius, ut in edit. Florent. supracit. ac duplex poëtae Vita. 685. Cod. XXV. Argonauticorum liber primus, secundus, & pars tertii. III. 427. IV. Cit. in florileg. sentent. I. 253. & in viol. compos. 549.

APOLLONII Tyanensis, qui ab anno Augusti Imp. quadragesimo secundo usque ad primum Nervae aetatem produxisse fertur, Epistolae XCI. II. 351. IX. Eiusdem Epistolae quatuor. 352. XXIII. Eiusdem Epistolae nonaginta. 424. XV.

APOMASARIS cuiusdam Astrologi, incertae aetatis, Excerpta libris tribus, quorum primus inscrib. *Liber apotelesmaticus mysteriorum Apomasaris*, secundus *Mysteriorum scientiae Apomasaris*, tertius *Introductio Apomasaris*. II. pag. 58. I. Eiusdem Operis liber primus, & pars secundi, nimirum usque ad Caput octogesimum secundum. 62. Cod. XXXVI.

APOSTOLII Michaëlis, patris Arsenii Monembasiae Archiepiscopi, qui exsul e Graecia in Italiam venit medio circiter saeculo decimoquinto, de Trinitate Dialogus. I. 492. IV. Oratio deliberativa ad affinem suum iratum, quia ad secundas nuptias transierat. Ibid. V. Cit. in violar. composit. 549. Ad Card. Bessarionem epistola, apologiae pro Plethone adversus Theodorum Gazam nuncupatoria. II. 482. VIII. Eiusdem pro Georgio Gemisto Plethone adversus Theodorum Gazam de Aristotelica substantia liber Apologeticus. 483. XII.

APOSTOLORVM doctrina de charismate. I. 396. Constitutiones de ordinationibus. Ib. Canones. Ib. IX. Canon LXXXV. de veris ac germanis S. Scripturae libris cum sua interpretatione. II. 429. Cod. XLVIII. Eorumdem testimonium de praedeterminatione & praescientia Dei. III. 295. VIII. Eorumdem Canones quidam de Episcopis & Clericis. 326. XXVI.

APPIANI Alexandrini, qui saeculo post Christum secundo floruit, Romanarum Historiarum libri varii, nimirum, de bellis Gallicis Epitome. II. 659. II. De bellis Syriacis liber. 660. III. De bellis Punicis, Illyricis, Parthicis, & Mithridaticis. Ibid. IV. & seqq. De bellis civilibus libri quinque. 661. XI. & seqq. Librorum, quibus totum ipsius Opus historicum constat, elenchus. 659. II. Romanarum Historiarum libri duo, Hispanica nimirum, & Annibalica. 685. I. & II. De bellis civilibus libri tres posteriores. 689. Cod. XXXIII.

APSINIS Gadarensis, oratoris & grammatici Graeci, qui saeculo post Christum tertio floruit, de prooemiis, sive Ars rhetorica. II. 500. V. Eiusdem de figuratis quaestionibus. Ibid. VI.

AQVILA Sinopensis Ponticus, qui sub Imp. Hadriano vixit, citatur in catena ad Iobum. I. 52. Eiusdem fragmenta quatuor. 137. X.

AQVINAS. Vide *Thomas Aquinas*.

ARATI Solensis, qui circa annum ante Aeram Christianam CCLXXII. floruit, & Ptolemaeo Philadelpho Regi Aegypti, & Antigono Gonatae Regi Macedoniae fuit synchronus, Phaenomena, & Diosemeia, cum prolegomenis, & commentariis: prolegomena sunt anonymi; commentarii vero Theonis Alexandrini. II. 63. I. II. III. & IV. Eadem Phaenomena. 105. IV. Cit. in violar. compos. I. 549. Vide *Achilles Tatius*, *Hipparchus Bithynus*, *&* *Theon Alexandrinus*.

ARCANAE scripturae specimen. II. 368. XII. & 597. VI. & 599. V.

ARCESILAVS, &

ARCHELAVS patria Milesius, philosophus Atheniensis, Anaxagorae discipulus, cit. in locis communibus S. Maximi. I. 440. I. & in viol. compos. 549.

ARCHELAI alterius, philosophi Christiani, incertae aetatis, poëma iambicum de arte faciendi auri, versibus constans trecentis triginta. III. 359. LII.

ARCHIGENIS Apameensis, medici antiqui, incertae aetatis, de amputandis partibus Excerptum. III. 87. XIX. Vide *Oribasius*.

ARCHILOCHVS Pythagoreus cit. in violar. compos. I. 549.

ARCHIMEDIS Syracusani, geometrae & astronomi celeberrimi, qui in direptione Syracusarum obtruncatus est anno ante Christum CCXII. de sphaera, & cylindro. II. 14. I. De dimensione circuli. Ibid. II. De figuris conoidibus & sphaeroidibus. Ib. III. De lineis spiralibus. Ib. IV. De planis aequiponderantibus, seu centris gravium planorum. Ibid. V. Arenarius. Ibid. VI. De quadratura parabolae. Ibid. VII. Cit. in florileg. sent. I. 253.

ARCHITAE Tarentini, qui Platonis praeceptor fuit, & a Pythagora in successione octavus, Epistola ad Dionysium. II. 491. XIII. Cit. in violar. compos. I. 549.

ARETHAE Archiepiscopi Caesareensis, qui forte diversus non est ab illo, qui adhuc presbyter Caesareensis scripsit de translatione Euthymii Patriarchae Constantinopolitani anno Christi DCCCCXI. defuncti, scholion in Clementis Alexandrini Paedagogum. I. 49. III. Allegatur in catena in Psalmos. 91. XXIV.

ARETAEI Cappadocis, medici ac philosophi ex illorum secta, qui Pneumatici dicebantur, Paullo Aegineta & Aëtio antiquioris, de signis & caussis acutorum morborum libri duo. III. 162. I. & II. De signis & caussis chronicorum morborum. Ibid. III. & IV. De curatione acutorum morborum libri duo. 163. V. & VI. De curatione chronicorum morborum liber unus in fine mutilus. Ibid. VII.

AR-

C

Cit. in florileg. sentent. I. 253. & in viol. compos. 549.

CHIONIS Heracleensis, Matridis filii, ac Platonis discipuli, Epistolae decem ac septem. II. 351. v. & 578. VIII. Epistolae octo. 425. XXV. Ad Platonem unica. 425. XXVIII.

CHLORVS. Vide *Demetrius Chlorus*.

CHOERILVS, &

CHORICIVS citantur in violar. composit. I. 549.

CHOEROBOSCI Georgii, Grammatici Christiani, qui saeculo post Christum natum quinto floruit, Excerpta de spiritibus & accentibus dictionum. II. 263. XXVIII. & 388. VI. De tropis & figuris poëticis libellus. 263. XXXII. & 278. IV. & III. 398. XV. & 428. III. Alius tractatus de XXVII. figuris poëticis. III. 428. IV.

CHRISTI Servatoris nostri Ethopoeia. I. 158.

CHRISTIANI cuiusdam philosophi mysteria quaedam, & operationes Chemicae. III. 350. XV. & seqq.

CHRISTODVLI Magistri Sapientis, sub quo forte nomine latet *Thomas* ille *Magister* vulgo dictus, saeculo post Christum decimoquarto ineunte clarus, de constructione verborum tractatus per alphabetum, in fine mutilus. II. 76. VI.

CHRISTOPHORI Rufi ad Cosmum I. Medicem, Magnum Etruriae Ducem, Epistola Graeca. II. 674. Cod. XIV.

CHRYSIPPVS Solensis Stoicus cit. in viol. comp. I. 549. & in collect. sentent. III. 320. X.

CHRYSOLORAE Demetrii, qui eodem ferme tempore vixit, quo sequens Manuel Chrysoloras, Dialogus de processione Spiritus Sancti. I. 32. Cod. XII. Sermo in Magnum Demetrium, & in Vnguenta. 495 III. De miraculo Deiparae. Ibid. XII. Sermo in Annunciationem eiusdem. Ibid. XIII.

CHRYSOLORAE Manuelis, alias Emanuelis, patria Byzantini, qui sub finem saeculi post Christum decimiquarti floruit, primusque in Italia Graecarum litterarum studium excitavit, Romaeque, Venetiis, Florentiae, ac Ticini docuit, Epistola ad Ioannem Palaeologum Imp. de comparatione veteris & novae Romae. I. 139 I. & 490. VI. & II. 541. Cod. XXIII. §. I. Epistolae duae, altera ad Ioannem, altera ad Demetrium Chrysoloras. I. 139. II. & III. & 490. VI. & II. 541. Cod. XXIII. §. II. & III. Epistola ad Pallantem Strozzam de morte fratris sui consolatoria. I. 139. VI. & II. 541. Cod. XXIII. § IV.

CHRYSOSTOMVS. Vide *Ioannes Chrysostomus*.

CICERO cit. in sentent. collect. III. 325. XXII.

CLAVDIVS,

CLEANETVS, &

CLEANTHES citantur in violar. compos. I. 549. postremus vero etiam in floril. sentent. 253. & in alia sentent. collect. III. 320. X. & 325. XXII.

S. CLEMENTIS primi eius nominis Pontificis, qui anno Christi C. martyr obiit, Epitome supposititia de gestis & peregrinationibus S. Petri, in qua simul eiusdem Clementis Vita comprehenditur. I. 512. I. & 540. II. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 99.

CLEMENTIS Alexandrinae Ecclesiae praesbyteri, & Catechesεων Magistri, qui cognomento Stromateus dictus est, floruitque initio tertii a Christo nato saeculi, Stromatum libri octo. I. 12. I. Ex Theodoti libris Excerpta. Ibid. II. Selecta Prophetarum. Ib. III. Paedagogus cum scholiis. 49. Occurrit in catena in Psalmos. 34. in Iobum. 52. in quatuor Evangelia. 161. Excerpta ex eius operibus. 402. LV. Cit. in florilegio sententiar. 253. in violar. compos. 549. & ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 347.

CLEMENTIS Ancyrani Episcopi & martyris passio. I. 418. XXII. & 498. V.

CLEOBVLI Lyndii Epistola ad Solonem. II. 491. VI. Dicta quaedam sententiosa. III. 320. X. Cit. in violar. compos. I. 549.

CLEOMEDIS Astronomi, qui sub Imp. Theodosio iuniore circa A. Chr. CCCCXXVII. claruisse creditur, circularis meteororum inspectio, in libros duos divisa. II. 636. III.

CLEOPATRAE Reginae Aegypti, quae anno ante aeram Christianam trigesimo voluntaria morte periit, fragmentum Chemicum de ponderibus & mensuris. III. 347. I.

CLEOSTRATVS Tenedius Astronomus cit. in florileg. sent. I. 253. in violar. compos. 549. & in alia sentent. collect. III. 325. XXII.

CLIMACI Ioannis Abbatis montis Sina, qui circa annum Christi DLXXX. obiit, Scala Paradisi, & Sermo ad Pastorem. I. 256. 266. 362. 366. & III. 411. I. & II. Item cum expositione Eliae Metropolitae Cretensis. I. 406. Et cum scholiis Anonymi. 481. Cit. in exposit. sacror. praecept. 99. & 436. & in florileg. sententiar. 254.

CLINIAS,

CLITOMACHVS, &

CLITARCHVS citantur in violar. composit. I. 549. Hic vero postremus etiam in florileg. sentent. 253. & in alia sententiar. collect. III. 325. XXII.

CODINI Georgii Curopalatae, qui saeculo post Christum decimoquinto non tantum floruit, verum etiam ipsi Vrbis Constantinopolitanae expugnationi aliquandiu superstes fuit, Excerpta Chronica de Originibus Constantinopolitanis. II. 675. I. De officiis magnae Ecclesiae, & Aulae Constantinopolitanae liber. Ibid. II. De annis ab O. C. usque ad Imperium Constantini Magni; & de iis, qui in ipsa urbium regina regnarunt a Constantino Magno usque ad Constantinum Palaeologorum ultimum, sub quo ab Agarenis capta est. 676. III.

CODRATI prophetae de diebus, quibus a sectione venae abstinendum est. III. 430. XVIII.

CO-

D.

ſub Hadriano Imp. floruit, Excerptum de Proverbiis. II. 550. v.

DIOGENIS Cynici philoſophi, Sinopenſis, qui ſaeculo ante Chriſtum quarto floruit, Epiſtolae vigintinovem. II. 351. XVI. & 424. XXI. Epiſtolae tredecim. 588. IV. Apophthegmata quaedam. III. 320. X. Epiſtolae decem & octo. 326. XXVI. Alia eiuſdem, nec non quarumdam mulierum Graecarum apophthegmata. 401. XXVI.

DIOGENIS Laërtii, qui ſaeculo poſt Chriſtum ſecundo ſub Imp. Antonino Pio claruit, Vita Platonis. II. 485 II. & III. 258. v. Vitae & ſententiae eorum, qui in philoſophia claruerunt, & de placitis ſingularum ſectarum libri decem. II. 635. Cod. XIII. §. II. & 645. Cod. XXVIII. & 649. Cod. XXXV. Cit. in florileg. ſententiar. I. 253 & in violar. compoſ. 549. & in alia ſent. collect. III. 325. XXII.

DIONIS Caſſii Cocceiani, qui ſub initia tertii a Chriſto nato ſaeculi floruit, Hiſtoriae Romanae libri quindecim, a fragmento ſcilicet libri trigeſimi ſexti uſque ad quinquageſimum non expletum, II. 668. Cod. VIII. Eiuſdem Hiſtoriae libri decem ac novem, a quadrageſimo ſecundo nimirum uſque ad ſexageſimum incluſive. 670. I. Fragmentum ex libro trigeſimo octavo. 670. II. De Nili adſcenſu tempore aeſtivo Excerptum (f. eiuſdem Dionis). 425. XXVIII. Cit. in florileg. ſentent. I. 254. & in violar. compoſ. 549.

DIONIS Pruſaeenſis, ob eloquentiam cognominati Chryſoſtomi, ſophiſtae ac philoſophi, qui ſaeculo poſt Chriſtum ſecundo ſub Imp. Traiano potiſſimum floruit, Orationes decem. I. 555. IV. De Homero Oratio. II. 126. Cod. IV. & 604. IV. Epiſtolae quinque, 352. XXI. Oratio, quod Ilium non ſit captum. 353. XXX. Orationes octoginta cum quibuſdam prolegomenis, quorum nonnulla ſunt Arethae Archiepiſcopi, & ſcholiis marginalibus. 538. Cod. XXII. §. I. & ſeqq. & III. 221. Cod. II. Orationes ſex. II. 568. I. & ſeqq. Ex oratione prima & ſecunda de Regno Excerpta duo. 646. v.

DIONYSII Alexandrini, vulgo περιηγητοῦ dicti, qui ſaeculo poſt Chriſtum ſecundo floruit, Deſcriptio Orbis terrarum verſibus hexametris, cum prolegomenis, & anonymi paraphraſi graeca, & ſtichometria in fine. II. 44. I. Idem Carmen. 84. IV. & 99. III. & 197. III.

DIONYSII ex Ethnico Chriſtiani, qui circa annum Chriſti CCXLVIII. creatus eſt Epiſcopus Alexandrinus, Epiſtola Canonica ad Baſilidem Epiſc. Pentapolitanum. I. 73. XXIV. & 399. XXXVI. & 468. VI. Occurrit in Catena in quatuor Evangelia. 161. & in Epiſtolas Paulli. 363. Commentaria in Areopagitam ipſi non recte tributa. 34.

S. DIONYSII Areopagitae, qui Athenis anno Chriſti quinquageſimo a S. Paullo Apoſtolo ad Chriſtianam religionem converſus, & primus Vrbis Athenienſis Epiſcopus creatus eſt, de Caeleſti & Eccleſiaſtica Hierarchia, ac de Divinis Nominibus cum ſcholiis vulgo adſcriptis S. Maximo. I. 31. Epigrammata in eius laudem, Ibid. II. Vna cum prologo S. Maximi, & ſchohis eiuſdem. 32. Alia Epigrammata in eius laudem. 33. Aliud exemplar. 41. Cum ſcholiis cuiuſdam Andreae, & Maximi, & Epigrammatis in eius laudem. 50. Aliud exemplar cum multis verſiculis in laudem auctoris. 56. Cum commentariis Georgii Pachymerae. 289. Quatuor Epiſtolae ad Caium. 296. IV. Definitio de anima. 311. Excerpta ex eius operibus cum ſcholiis S. Maximi. 361. XXV. Ex eius Myſtica Theologia Capita quaedam cum ſcholiis S. Maximi. II. 115. VI. De Caeleſti Hierarchia liber cum nonnullis ſcholiis item S. Maximi in principio. Ibid. VII. Teſtimonium de praeſcientia Dei. III. 295. VIII. Occurrit in Catena in Eſaiam. I. 18. in Pſalmos. 34. & 91. XXIV. in Iobum. 52. in expoſit. ſacror. praeceptor. 99. in Catena in Epiſtolas Catholicas. 102. in florileg. ſententiar. 254. Citatur ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere anonymi contra eumdem, 358. & a Niceta Choniate in theſ. orthod. fidei. 433.

DIONYSII Halicarnaſſei, Rhetoris & Hiſtorici, qui ſaeculo poſt Chriſtum primo, tempore Imp. Auguſti floruit, Vita Iſocratis. II. 446. Cod. X. Ad Ammaeum Epiſtola de iis, quae Thucydidi propria ſunt. 463. Cod. XXII. §. II. & 499. II. & 605. II. & 608. III. Methodus orationum panegyricarum, nuptialium &c. ſive potius ars rhetorica ad Hechecratem. 499. I. De compoſitione nominum, ſive de ſtructura orationis ad Rufum Metilium. 500. III. & 527. I. De Oratoribus Atticis, Lyſia, Iſocrate, Iſaeo, & Dinarcho Commentarii ad Ammaeum. 527. II. De compoſitione nominum Epitome. 608. IV. & 615. VIII. Romanarum Antiquitatum liber undecimus. 664. XXIV.

DIONYSIVS Longinus. Vide *Longinus*.

DIONYSIVS Siculus, Syracuſarum tyrannus, cit. in viol. comp. I. 549. & in alis ſentent. collect. III. 325. XXII.

DIONYSII Sophiſtae Antiocheni, Chriſtiani, ut putat Fabricius, Epiſtolae quadraginta ſex. II. 351. X.

DIONYSII Thracis, Grammatici, quem Suidas Ariſtarchi Grammatici diſcipulum fuiſſe ait, & docuiſſe Romae Pompeii Magni temporibus, Capita quaedam ex eius arte Grammatica deſumta, III. 368. I.

DIOSCORIDIS Anazarbenſis, qui ſaeculo ante Chriſtum primo ſub Impp. C. Iulio Caeſare & Auguſto floruit, & Aſclepiadis praecepta ſalutaria Medica, verſibus iambicis vigintiquinque comprehenſa. II. 432. X. ubi tamen auctoris nomen nullum habent. Eiuſdem de facile parabilibus ſimplicibus & compoſitis medicamentis ad Andromachum libri duo. III. 95. III. & 122. Cod. XX. & 137. II. De materia medica liber quintus.

EV-

GRE-

H

HE-

I

L

M

ligionis caussa Constantinopoli, & alibi, Carmina iambica varia, nimirum in S. Barbaram, in S. Nicolaum, & in S. Petrum. I. 25. XXXI. seqq. In Montem Thabor, in S. Stephanum, in SS. Basilium, & Gregorium, in SS. Anempodistum, Aphthonium, Acindynum, Elpidiphorum, & Pegasium, in Deiparam, in S. Thomam, & in Praecursoris Decollationem. 28. LXVI. seqq. Sermo in eos, qui inrident Graecos, propter illos, qui coronas imponunt desponsatis; & de synaxi, quae fit extra templum in sacra nocte resurrectionis Dominicae. 60. I. De barba non radenda. Ibid. II. Disputationes, seu syntagmata tria in forma Dialogi Graecum inter & Latinum de iisdem argumentis, de quibus disputat Nicolaus Methonensis in suo triphci syntagmate, ex quo multa Hydruntinus decerpsit, omnia Graece & Latine. Ib. IV. seqq. De sanctis Imaginibus. 62. VIII. Quod non deceat mulieres introducere in sacrarium. Ib. IX. Prooemium in artem Laxeuterii, ex Romana in Graecam linguam ab ipso translatum, quum prius Chaldaice scriptum esset &c. III. 340. XII. Fragmentum disputationis inter Graecum & Latinum de processione Spiritus Sancti. 407. VIII.

NICOLAI Methonensis in Peloponneso Episcopi & Metropolitae, Michaële Cerulario multo recentioris, quem ad duodecimum a Christo nato saeculum refert Fabricius, resolutio theologica institutionis Procli Lycii, I. 406. I. Quaestiones quaedam theologicae cum suis responsionibus, forte eiusdem. 407. II. Syntagmata tria quorum primum agit de processione Spiritus Sancti; alterum de SS. Eucharistia in pane fermentato conficienda; tertium de ieiunio Latinorum in sabbato, de coniugio sacerdotum, & quod in Quadragesima non sit perfecta Missa celebranda. Ibid. III. IV. & V. Varia de eius vita attinguntur. 406. in not. 2. Cit. in thes. orthod. fidei. 434.

NICOLAI Secundini, Euboici, qui in Concilio Basileensi ann. MCCCCXXXI. & in Ferrariensi Florentiam translato ann. MCCCCXXXVIII. seqq. interpretem egit, versio graeca Tractatus illius, seu Quaestionis Iuliani Cardinalis Caesarini, *utrum licuerit, vel liceat apponere in symbolo vera, necne?* I. 534. IX. Epistola ad Andronicum Callistum. II. 482. XI.

NICOLAVS Presbyter occurrit in Catena SS. Patrum in Sacram Scripturam. I. 92.

NICOLAI Patriarchae Constantinopolitani, illius fortasse, qui cognomento *Grammaticus* dictus est, & ad Patriarchatum evectus est anno MLXXXIV. synodicae responsiones ad quasdam quaestiones sibi propositas a Basilio Philippopolis Metropolita. I. 9. LXXX. Aliae responsiones synodicae ad varias quaestiones propositas a quibusdam Monachis extra Vrbem habitantibus, una cum expositione Balsamonis. Ibid. LXXXVI.

NICOLAI Papae Quinti, Epistola ad Constantinum Palaeologum ultimum Imperatorem Constantinopolitanum, a Theodoro Gaza e latino in graecum translata. I. 484. XV.

NICOLAI cuiusdam scriptoris antiqui, saeculi circiter undecimi, Carmina in laudem S. Gregorii Nazianzeni. I. 214. seq.

NICOLAI cuiusdam sacerdotis, quinque vel sex Epigrammata iambica argumenti utplurimum sacri. II. 468. VII.

NICOLAVS quidam ἐκ τῆς συναγωγῆς cit. in floril. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

NICOLAI Metropolitae Corcyrae, eius fortasse, qui sub Imperatore Alexio Comneno interfuit Episcoporum, & aliorum Procerum conventui habito circa instaurandum decretum unionis de sacrarum Imaginum cultu, versus iambici argumenti utplurimum sacri. I. 29. LXXXVI.

NICOLAI S. Myrensis Episcopi Vita. I. 495. VII. & 507. III. & 508. III. & 511. VII. & 513. Cod. XIX. §. I. Cit. in exposit. sacror. praecept. 100. Excerptum ex ipsa. 511. V. In eius festum Canon. 510. II.

NICOMACHI Geraseni, philosophi Pythagorei, Platone multo iunioris, quum in eius Operibus non Platonis tantum & Eratosthenis, sed & Thrasylli mathematici, qui Augusto & Tiberio imperante claruit, mentio fiat, Introductionis Arithmeticae libri duo, cum scholiis marginalibus antiquis. II. 62. Cod. XXXV. Idem Opus cum Commentario Asclepii Tralliani, & glossis interlinearibus. 472. IX. Cit. in violar. composit. I. 549. Vide *Arithmeticae Theologumena* in serie philosophorum Anonymorum supra pag. 458.

NICOMEDIS poëtae, seu, ut alii volunt, *Bassi* Epigramma in Hippocratem. II. 382. XII. Vide *poëtas anonymos* supra pag. 453. sub finem.

NICONIS monachi Rhaithensis Palaestini, qui sub Constantino Duca A. MLX. floruit, Pandectes de interpretationibus divinorum mandatorum, Capitibus constans sexaginta tribus. I. 92. seqq. (ubi, quum nondum auctoris nomen innotuisset, tamquam ἀδέσποτον recensuimus.) Alius Pandectes a superiore diversus. 435. Cod. XXVI. Eius mentio fit. II. 603.

NICONIS monachi cuiusdam, forte eiusdem, de quo supra, Capita quaedam ascetica. II. 602. II.

NICOSTRATVS cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

S. NILI discipuli S. Ioannis Chrysostomi, & ex Praefecto urbis Constantinopolitanae monachi & Abbatis, qui circa ann. Christi CCCCXL. obiit, ad Olympiodorum Praefectum Epistola. I. 360. XVI. De philosophia secundum Christum. 414. XI. & 420. IV. De oratione Capita centumquinquaginta tria. 414. XII. & 420. VI. Admonitio ad Monachos. 420. VIII. & 472. XIX. De octo malitiae spiritibus. 420. V. & 472. XX. Ad Characletum presbyterum crudeliter invehentem in pec-

O.

Index

Pa-

Patricium discipulum suum Ibid. XLVII. Medicinalium quaestionum solutiones. Ibid. XLVIII. De pluvia, grandine, nive, pruina, rore, ventis, tonitru, fulgure, fulmine, turbine e nubibus prorumpente, ac typhone. Ibid. IL. & seqq. In eos, qui putant philosophum amare rerum comprehensibilitatem, & idcirco eum obtrectant. Ibid. LII. Exemplar Commentarii ab ipso elaborati super solutione sponsalium cuiusdam Elpidii Cenchres filii, ipsius generi. Ibid. LIII. Sententiae quaedam morales. 417. LIV. Etymologiae variae, Ibid. LV. Miscellanea quaedam de Constantio Constantini Magni patre, de annorum computo a creatione Adam ad duodecimum annum Imperii Theophili; de quinque animae facultatibus, &c. nec non Liturgica quaedam. Ibid. LVI. De tentationibus. Ibid. LVII. Ascetica quaedam de manuum extensione & elevatione in orando; de lacrymarum utilitate, & in proximum commiseratione. Ibid. LVIII. De monachorum habitu, eiusque singularum partium mystica significatione. Ibid. LIX. De somniis. Ib. LX. Alia miscellanea de Saturno, Perseo, Europa, Remo, Romulo, & Alexandro. Ib. LXI. De multiplici appellatione vestis summi Sacerdotis, & quomodo apud Hebraeos per varios adamantini lapidis colores ac litteras alphabeti futura praenoscebantur. Ib. Quaedam de Amazonibus. Ibid. De diversarum artium inventoribus. Ibid. Re Regibus Og, Ezechia, Salomone, Achabo, Iezabele &c. Ibid. Historica nonnulla excerpta de Rhodiis, postea dictis Colossensibus, de Iulio Caesare &c. Ibid. LXII. De tribus magnis terraemotibus. Ibid. De taeterrima peste, quae Constantinopoli grassata est. Ibid. De quibusdam fetibus monstrosis sub Imp. Heraclio Constante in lucem editis. Ibid. Brevis interpretatio in illa Petri verba: *Domine, bonum est nos heic esse &c.* Ibid. Brevis Oratio pro puerpera in fetu emittendo graviter laborante. Ibid. Interpretatio verborum, Ἡ καλὴ τὸν ὡραῖον, quae de Virgine Deipara sunt intelligenda. 424. XI. De iis, quae praesumuntur in methodum Aegyptiacam Arithmeticae. 473. X. Hypotyposis summaria veterum dogmatum apud Chaldaeos. Ib. XI. Expositio mathematices in Timaeo Platonis de animi exsistentia & cognitione. 474. XII. Explicatio alterius Platonicae sententiae ex Timaeo. Ibid. XIII. Expositio lemmatis perfectior. Ibid. XIV. De ideis, quas dicit Plato. Ibid. XV. De cubo. Ibid. XVI. Ratio inveniendi latus cuiuscumque numeri. Ib. XVII. Iterum de cubo, eiusque multiplicatione. Ib. XVIII. Quaedam dialectica de tribus figuris syllogismorum, & de syllogismis hypotheticis. 617. VIII. Excerpta duo ex enarrationibus in Porphyrii Introductionem. III. 3. III. Pars quaedam paraphraseos in primum Aristotelis Analyticorum priorum librum. 11. Cod. XIX. §. II. Initium paraphraseos in librum de Interpretatione. 19. XV. Carmen iambicum contra Sabbaitam. 40. IV. Liber medicinalis Capitibus constans ducentis quinquaginta ad Imp. Constantinum, Porphyrogenitum, 147. I. De cibis bonum, vel malum succum efficientibus ad eumdem Constantinum. Ibid. II. De duodecim Apostolis, quam quisque mortem oppetiit, dodecastichon iambicum. 150. XI. Compendium legum versibus iambicis & politicis ad Imp. D. Michaëlem Ducam ex iussu Imperatoris patris ipsius. 184. XXIX. Paraphrasis in primum librum priorum Analyticorum Aristotelis, in duas sectiones distributa. 240. XIV. Sententiae de anima, seu liber de animae facultatibus secundum variam philosophorum opinionem. 390. VI. De motu anni, cyclis Solis & Lunae, eclipsibus ipsorum, & inventione Paschatis quaestiones & responsiones in duos libros divisae. 401. XXIII. De Daemonibus, utrum corporei sint, an incorporei; item de Angelis, & an discrimen intersit inter Angelorum corpora & Daemonum. 406. XV. Liber Medicinalis ad Imp. Constantinum Porphyrogenitum, Capitibus constans CCXCI. 416. Cod. LXXXIII. De constructione partium orationis, seu de non soloecizando, ac de barbarismo. 428. V. Vi. de *Alexander Aphrodisiensis, Philosophi Anonymi* supra pag. 459. & *Astronomi item Anonymi* pag. 455.

PTOLEMAEI Claudii Pelusiotae, qui saeculo post Christum secundo floruit, Epigramma tetrastichon de se ipso. I. 489. IX. ubi interpretatio subiicitur, & II. 582. XIX. Magna Constructio libris tredecim cum prolegomenis, ac figuris geometricis. II. 9. I. & 70. Cod. XLVII. §. I. & III. 414. IV. Explanatio & ordinatio expeditorum Astronomiae Canonum ad Syrum. II. 10. II. & 17. II. & 23. III. & 70. Cod. XLVII. §. II. Hypothesis stellarum errantium ad Syrum. 10 III. & 17. III. & 24. V. & 70. Cod. XLVII. §. V. Apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes; pars posterior. 11. IV. & 70. Cod. XLVII. §. III. De iudicandi facultate, & animi principatu. 11. V. & 23. IV. & 70. Cod. XLVII. §. IV. Geographia libris octo. 19. Cod. IX. & 64. Cod. XXXVIII. & 66. Cod. XLII & 71. Cod. XLIX. cum tabulis geographicis. Tetrabiblos, sive Opus de apotelesmatibus & iudiciis astrorum libris quatuor ad Syrum. 34. XI. & 38. IV. & 66. Cod. XLIII. §. I. Centiloquium, seu liber centum aphorismorum, seu sententiarum, qui & Καρπὸς, hoc est *fructus librorum suorum* inscribitur, ad Syrum. 34. XIII. & 38. II. Mathematicae Constructionis liber sextus cum scholiis marginalibus. 40. V. Ex eiusdem Hypothesi stellarum errantium fragmenta duo. 68. I. Ex eiusdem declaratione & ordinatione promtorum Astronomiae Canonum fragmentum. Ibid. II. Distichon heroicum de se ipso. 69. III. ubi nullum auctoris nomen; & 582. XVIII. Musica libris tribus. 474. XIX. Excerpta quaedam pauca ex ipso de proprie-

Q

R

S

SAL-

nea-

mentis ex Aristophane grammatico, Apollodori Bibliotheca, Salustio, & Anonymo. 132. I. Aiax flagellifer cum argumento, scholiis, & glossis. 178. Cod. XXXII. Aiax, & Electra cum argumentis, scholiis, & glossis. 207. Cod. XLIX. Electra, & Oedipus Tyrannus, cum argumentis, scholiis, & glossis. 208. Cod. LI. Cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. compos. 549.

SOPHONIAE cuiusdam monachi, incertae aetatis, nisi eumdem dicamus esse cum illo, ad quem scripsit Simon Constantinopolitanus saeculo clarus post Christum decimoquarto, Paraphrasis in Aristotelis de Anima libros tres. I. 297. XIX. & III. 19. XIV. & 278. Cod. XX.

SOPHRONII Patriarchae, sive Archiep. Hierosolymitani, qui sub Imp. Heraclio floruit, & successit in sede Hierosolymitana, Modesto Patriarchae anno Christi DCXXXIII. Excerpta ex synodicis. I. 61. V. & 62. XII. Ex confessione fidei, quam misit ad sextam synodum. 122. XXXV. Vita S. Mariae Aegyptiacae. 294. XI. & 459. XII. Ex Epistola ad Honorium Papam. 402. Oratio in Exaltationem sanctae Crucis. 520. VI. Epistola synodica, in qua contra omnes haereses disputatur. III. 294. IV. Cit. a Niceta Choniate in thesauro orthod. fidei. I. 434. & in opere inedito de processione Spiritus Sancti. 545. I.

SOPHRONIVS quidam, nescio an idem cum superiore, in graecum vertit vitam S. Hilarionis. I. 502. I.

SORANI Ephesii medici iunioris, respectu alterius item Ephesii, qui Alexandriae aliquamdiu versatus est, ac postea medicinam exercuit Romae temporibus Traiani & Hadriani, Vita Hippocratis. III. 41. II. & 102. II. De fracturarum signis in cranio, 90. XLIV. De fasciis. Ibid. XLV. De fracturarum signis liber ab Antonio Cocchio editus Gr. & Lat. 134. Cod. XXXII.

SOSIADES, &

SOSIPHANES citantur in violar. compos. I. 549.

SOSTRATI cuiusdam (nescio an illius, quem inter Medicos veteres accenset Fabricius, an alterius) Epistola ad Lysistratum. II. 394. XXIII. num. 12. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in viol. comp. 549.

SOTADES cit. in violar. comp. I 549.

SOTERICHVS cit. in thes. orthod. fidei. I. 434.

S. SOTERIDIS (f. Soderae) Encomium, auctore Pamphilo monacho. I. 285. XXIV.

SOTION ἐκ τοῦ περὶ ὀργῆς cit. in florileg. sententiar. I. 254.

S. SOZONTIS passio. I. 514. VII.

SPEVSIPPI, Potonae sororis Platonis filii, eiusdemque discipuli, & in schola successoris, apophthegmata quaedam. III. 320. X.

S. SPIRIDONIS Episcopi Trimithuntis Vita. I. 504. XVI. & 508. VIII.

SS. STEPHANI & IOANNIS Comitum, & MELETII Ducis, & sociorum martyrium I. 410. VIII.

S. STEPHANI iunioris Vita cit. in exposit. sacror. praeceptor. I. 100.

STEPHANI Archiepiscopi sanctae Civitatis, de quo nulla apud Fabricium mentio fit, Sermo de Mundi consummatione. I. 286. XLI.

STEPHANVS Magnus Drungarius cit. a Niceta Choniate in thes. orthod. fidei. I. 434.

STEPHANI cuiusdam monachi de sacris mysteriis. I. 263. XVI.

S. STEPHANI Thebani, forte eiusdem cum superiore, Regula ad omnes monachos. I. 414. XIV.

STEPHANI Atheniensis philosophi, qui Theophili medici & protospatharii discipulus fuit, vixitque circa tempora Heraclii Imperatoris, nec diversus fuisse videtur a Stephano Alexandrino Medico, & philosopho Chemico, Tractatus apotelesmaticus ad Timotheum discipulum, compositus occasione recens natae Mohamedis sectae &c. II. 27. VIII. & 29. VII. & 33. VII. Scholiorum in Hippocratis Praenotiones libri tres. 525. III. Idem auctor esse creditur a Fabricio scholiorum marginalium in Paulli Alexandrini Introductionem ad Astrologiam Apotelesmaticam. 19. VII. De magna & sacra arte auri conficiendi Actiones novem ad Heraclium Imp. III. 348. VI. Epistola ad Theodorum quemdam. Ibid. Aliud excerptum Chemicum. 356. XLI. Stephani & Theophili de febrium differentia libellus ex Hippocrate & Galeno collectus. 364. II.

STESICHORVS cit. in viol. comp. I. 549.

STILBAE Cyziceni, auctoris Fabricio ignoti, brevis quaedam expositio, seu expositionis fragmentum in Habacuc prophetam. I. 263. XVII.

STILPONIS Megarensis philosophi, qui Euclidis Megarici auditor fuit, ac magister Zenonis Citiei, Apophthegmata quaedam. III. 320. X.

STOBAEI Ioannis, ita fortasse a Stobis Macedoniae secundae civitate nuncupati, scriptoris, ut ex eius Opere coniici potest, a Christi nomine alieni, & a temporibus Themistii philosophi non multum remoti, Florilegium ad filium suum Epimium, sive Septimium, vel Apophthegmatum, ac praeceptorum moralium Eclogae, in Locos Communes centum vigintitres digestae, II. 446. Cod. XI. §. I.

STRABONIS Amaseni, geographi celeberrimi, qui temporibus Augusti & Tiberii potissimum floruit, Geographiae libri decem priores. II. 15. Cod. V. & 65. Cod. XL. Geographiae libri septem posteriores. 31. Cod. XV. Geographiae libri octo posteriores. 37. Cod. XIX. Ex eiusdem Geographicis Excerpta duo de magnitudine & figura terrae, per Georgium Gemistum correcta. 53. Cod. XXIX. §. I. & II.

STRA-

τροπαρίου desumtum. III. 295. VIII. Citatur in exposit. sacror. praeceptor. I. 99. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. & in thes. orthod. fidei. 434.

THEODORI cuiusdam Episcopi Dialogus cum Agareno de rebus nostrae fidei. II. 273. III. Demonstratio, quod Deus habet Filium consubstantialem & coaeternum. Ibid. IV.

THEODORI cuiusdam Excerptum ex libro de S. Trinitate. I. 525. III.

THEODORI cuiusdam philosophi Apophthegmata, III. 320. X.

THEODORI cuiusdam Protasecretis, seu primi a secretis Neocaesaritae, versus iambici sepulcrales triginta in Palaeologinam, quae sibi adhuc vivens epitaphium scribi curaverat. II. 296. III.

THEODORVS quidam cit. in violar. compos. I. 549.

THEODORVS Daphnopates. Vide *Daphnopates*.

THEODORVS Gaza. Vide *Gaza*.

THEODORVS Graptus. Vide *Graptus*.

THEODORVS Mopsvestenus. Vide *Theodorus Antiochenus*.

THEODORITI nescio cuius, incertae aetatis grammatici, Tractatus de spiritibus ad Patricium quemdam, praemisso instar prooemii Epigrammate elegiaco versuum duodecim. II. 396. III.

THEODOSII Archimandritae Eremi prope Hierosolymam Vita, auctore Theodoro Petrarum Episcopo. I 505. XVIII. Alia, auctore Anonymo. 417. XIV. & 515. IV. Citatur in exposit. sacror. praeceptor. 100.

THEODOSII, grammatici Alexandrini, scriptoris Christiani incertae aetatis, Tractatus de Verbis. II. 244. I. Erotemata grammaticalia, de prosodia nimirum, de pedibus, carminum generibus, dialectis &c. necnon ipsi declinationum canones. 280. Cod. XVII. §. I.

THEODOSII monachi item grammatici, de quo nihil apud Fabricium occurrit, nisi eumdem dicamus esse cum superiore Theodosio grammatico Alexandrino, ad Ioannem quemdam presbyterum de Sanctorum festorum canonibus, sive interpretationes in plures acrostichides Canonum diversorum anni festorum. II, 420. XVI.

THEODOSII, & VALENTINIANI Imperatorum ad Ormisdam Praetorio Praefectum Edictum. I. 478. VII.

THEODOTIO Ephesius, alter post Aquilam Ponticum, sacrorum librorum graecus interpres, occurrit in Catena in Iobum. I. 52.

THEODVLI Praefecti Vrbis Constantinopolitanae Vita. I. 411. XI.

THEOGNIDIS Megarensis gnomographi, qui floruit saeculo ante Christum sexto, sententiae versibus elegiacis. II. 92. V. & 206. Cod. XLVIII. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

THEOGNOSTI Grammatici, qui sub Imperatoribus Leone Armeno, & Michaële Balbo vixit, Regulae circa orthographiam. II. 395. II

THEONIS Alexandrini, qui saeculo post Christum quarto floruit, & aliorum mathematicorum in Ptolemaei magnam Constructionem prolegomena. II. 9. I. & III. 413. III. Eiusdem Commentarius in libros duos priores magnae Constructionis Ptolemaei. II. 11. VI. In expeditos Ptolemaei Canones Commentarius libris quinque ad Eulalium & Origenem, quorum tamen desideratur liber quintus, cum figuris geometricis. 22. II. In eosdem expeditos Ptolemaei Canones alia expositio, seu syntagma secundum ad Epiphanium filium cum tabulis astronomicis. 16. I. & 24. VI. & 40. IV. & 47. Cod. XXVI. §. I. seqq. ubi singularum tabularum recensio exhibetur; & 55. I. & 69. IV. & 70. Cod. XLVIII. §. II. Capita quaedam inter prolegomena in magnam Ptolemaei Constructionem. 9. I. Commentarii in magnae Ptolemaei Constructionis libros primum, secundum, tertium, quartum & sextum. 35. I. seqq. In Arati Phaenomena Enarratio, digesta a sapientissimo D. Maximo Planude. 63 IV. & 67. V. Vide *Apollonius Rhodius*.

THEONIS Sophistae item Alexandrini, cognomine Aelii, de cuius aetate minime constat, Progymnasmata. II. 272. I.

THEONIS alterius Smyrnaei, philosophi Platonici, incertae item aetatis, Theone tamen Alexandrino senioris, de iis, quae in mathematicis utilia sunt ad Platonis lectionem, liber. II. 21. Cod. XII. §. I. & 485. IV. & III. 258. IV.

THEOPEMPTVS cit. in florileg. sentent. I. 254.

THEOPHANIS Grapti Melodi, qui frater fuit Theodori Grapti, ac sub Imp. Theophilo vixit, Hymnus in Annunciationem Deiparae typis impressus sine ulla loci, vel anni nota. II 204. Cod. XLIV.

THEOPHANIS Sigrianensis encomium. I. 522. XLI.

THEOPHANES alter cit. in violar. comp. I. 549.

THEOPHILI Antecessoris, qui Theophilo illo, Iustiniani aequali, longe fuit iunior, & circa Constantini Porphyrogeniti tempora fortasse vixit, quatuor Institutionum Iuris civilis libri e latino in graecum translati. I. 481. I. & III. 171. Cod. I. & 173. III. & IV. & 183. XVII. & 207. Cod. XVIII. valde mutili.

THEOPHILI, Archiepiscopi Alexandrini ab anno Christi CCCLXXXV. usque ad CCCCXII. Edictum, quum Theophania die Dominico instarent. I. 47. XVI. & 75. XLII. & 400. XXXVI. & 468. XII. Alia Canonica. 47. XVII. seqq. & 75. XLIII. seqq. & 400. XXXVI. & 468. XII. Responsum ad Epistolam Ammonis Episcopi Elearchiae. 505. XXII. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100. & in floril. sententiar. 254.

eiusdem cum Divo Thoma, Tractatus Logicus. III. 21. II.

THOMAE, Magistri communiter dicti, qui saeculo post Christum quartodecimo ineunte claruit, Lexicon Atticum, seu nominum ac verborum Atticorum selectio, quibus veterum probatissimi utuntur, &c. ordine litterarum disposita. II. 304. Cod. VI. §. II. & 357. Cod. XVII. §. I. & 430. III. Idem Opus in fine mutilum. 371. XXXII. Vita Aristophanis poëtae. III. 423. I. Vide *Aristophanes*.

THRASYBVLI philosophi Epistola ad Periandrum. II. 491. VIII.

THVCYDIDIS Atheniensis, Historici celeberrimi, qui saeculo ante Christum quinto floruit, tempore belli Peloponnesiaci, Historia Peloponnesiaca libris octo, cum scholiis in margine. II. 622. Cod. II. & 638. Cod. XVI. & 646. I. Cit. in violar. compos. I. 549.

THYRSI, LEVCII, CALLINICI, PHILEMONIS, APOLLONII & sociorum Vita. I. 508. Cod. X. §. X. & Cod. XI. § X.

TIMOCLES cit. in violar. comp. I. 549.

TIMONIS Phliasii Sceptici philosophi, sub Ptolemaeo Philadelpho clari, apophthegmata quaedam. III. 320. X. Cit. in florileg. sentent. I. 254.

TIMOTHEI Archiepiscopi Alexandriae, qui Concilio Oecumenico secundo, Constantinopolitano autem primo, anno Christi CCCLXXXI. interfuit, & anno CCCLXXXV. obiit, Responsiones Canonicae. I. 47. XXIX. & 75. XLI. & 400. XXXVI. & 468. XII. De miraculis S. martyris Menae. 503. VIII. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100.

TIMOTHEI presbyteri Ecclesiae Constantinopolitanae, qui sub Imp. Anastasio Dicoro, Patriarcha Constantinopolitanus factus est anno DXI. liber ad Ioannem Scevophylacem templi S. Mariae in Chalcopratis, de differentia haereticorum, qui ad Catholicam fidem accedunt. I. 401. XLIX.

TIMOTHEI S. Apostoli Vita. I. 418. XX. & 498. III.

TITVS Bostrensis, qui floruit potissimum sub Impp. Iuliano Apostata, Ioviano & Valentiniano I. occurrit in Catena in quatuor Evangelistas. I. 161.

TRISAGIA, &

TROPARIA. I. 14. IV.

TROPHILVS cit. in florileg. sententiar. I. 254.

TROPHIMI, SABBATII, & DORYMEDONTIS passio. I. 514. XVI.

TRYPHIODORI Aegyptii, grammatici & poëtae, quem nonnulli Coluthi aequalem, alii vero longe antiquiorem faciunt, de Troiae eversione Poëma Epicum. II. 98. Cod. XXVII. §. II. & 142. XV. Idem Opus typis impressum sine anni nota. 103. Cod. XXIX. §. II.

TRYPHONIS grammatici, qui sub Imp. Augusto floruit, observatio de dictione ὡς, & aliis quibusdam. II. 263. XXXI. De adfectionibus dictionum libellus. 279. VII. & 315. IV. & 372. II. & 384. I. & III. 390. IX. De figuris alius Tractatus. II. 315. III. & III. 390. X. De figuris dictionum alius Tractatus. II. 430. VI. De adfectionibus dictionum graece & latine ex versione Ioannis monachi Placentini, impress. Mediolani MCCCCLXXX. in fol 567. II.

TYPICVM Sabae. I. 484. I.

TYRTAEVS cit. in violar. comp. I. 549.

TZETZAE Ioannis Grammatici, qui saeculo post Christum duodecimo claruit, de S. Lucia commentarius. I. 23. III. Versus in eamdem, Ibid. IV. Martyrium eiusdem. Ibid. V. De differentia poëtarum, & vita Hesiodi Enarratio. II. 95. IV. Eiusdem, & aliorum veterum auctorum scholia in Hesiodi Theogoniam. Ibid. V. Eiusdem Commentarius in Lycophronis Alexandram. 146. Cod. XVII. & 173. Cod. XX. & 177. Cod. XXIX. & 196. Cod. XXXVI. §. I. & 210. VI. Ex eiusdem persona Epigramma tetrastichon heroicum in commentarium in Lycophronis Alexandram. 211. VI. De particulis encliticis. 263. XXIX. Epistola versibus politicis, varias historias continens, seu ex eius Chiliade quarta Excerptum. pag. 384. III. Allegoriae in Homeri Iliadem versibus politicis ad Augustam D. Irenem; progrediuntur usque ad libri septimi versum quadragesimum quintum. 395. Cod. XXXVI. §. I. Chiliadum Opus in tres πίνακας, seu *Tabulas* divisum. 636. I. Carmina quatuor, quorum tria iambica, unum heroicum. 637. II. Vide *Demetrius Triclinius*.

V

VALENTIS Antiocheni, qui saeculo post Christum quarto sub Constantino Magno floruit, Apotelesmatica quaedam. II. 59. VII.

VALERIANI Episc. Iconii, qui una cum Amphilochio Sidae Episcopo Concilio Ephesino interfuit anno Chr. CCCCXXXI. fragmentum de fide. I. 119 VI.

VARINI, alias PHAVORINI, Camertis, Ioannis Lascaris & Angeli Politiani discipuli, monachi Ord. S. Benedicti ex Congregatione Silvestrinorum ac tandem Episcopi Nucerini, qui anno MDXXXVII. obiit, Lexicum Graecum. II. 281. Cod. XVIII. In laudem dicti lexici epigramma Aristobuli Apostolidae. 282. Ex eiusdem Epistola graeca nuncupatoria ad Petrum Medicem Excerptum. Ibid. Cit. in violar. composit. I. 549.

VECCI, seu BECCI Ioannis, Photiani primum, ac deinde Λατινόφρονος, qui ex Chartophylace Magnae Ecclesiae Patriarcha Constantinopolitanus creatus est anno MCCLXXIV. eamque dignitatem obtinuit usque ad annum MCCLXXXII. quo deiectus, ac relegatus obiit tandem in carcere anno MCCXCVIII. Testamentum. I. 292. Inscriptiones in sententias

SS.

X

Z

INDEX SECVNDVS

NOMINVM AC RERVM NOTABILIVM,

QVAE IN TRIBVS CATALOGI TOMIS ET IN PRAEFATIONIBVS OCCVRRVNT.

Littera P. Tomi primi Praefationem, numerus vero Romanus appoſitus, ipſius paginam indicat.

A

item

D

E

Fa-

F

I

K

L

M

R

S

A Ver-

Numerus Codicum Graecorum tam manuscriptorum, quam typis editorum, qui in singulis Pluteis continentur.

Tom. I.	p. 517.	Plut.	IV.	continet Graecos Codices	Mss.	XXXIII.	editos	—
	p. 1.	Plut.	V.	———	Mss.	XXXVIII.	editos	II.
	p. 83.	Plut.	VI.	———	~~Mss.~~	XXXIII.	editum	I.
	p. 165.	Plut.	VII.	———	Mss.	XXXV.	editos	—
	p. 321.	Plut.	VIII.	———	Mss.	XXX.	editos	—
	p. 389.	Plut.	IX.	———	Mss.	XXXV.	editos	—
	p. 467.	Plut.	X.	———	Mss.	XXXI.	editum	I.
	p. 497.	Plut.	XI.	———	Mss.	XXII.	editos	—
Tom. II.	p. 10.	Plut.	XXVIII.	———	Mss.	XLIX.	editos	—
	p. 74.	Plut.	XXXI.	———	Mss.	XXXIII.	editos	VI.
	p. 122.	Plut.	XXXII.	———	Mss.	L.	editos	II.
	p. 214.	Plut.	LV.	———	Mss.	XXII.	editos	—
	p. 290.	Plut.	LVI.	———	Mss.	XXVII.	editos	II.
	p. 331.	Plut.	LVII.	———	Mss.	L.	editos	III.
	p. 437.	Plut.	LVIII.	———	Mss.	XXX.	editos	IV.
	p. 485.	Plut.	LIX.	———	Mss.	XLVII.	editos	II.
	p. 583.	Plut.	LX.	———	Mss.	XXVIII.	editum	I.
	p. 619.	Plut.	LXIX.	———	Mss.	XXXVIII.	editos	—
	p. 653.	Plut.	LXX.	———	Mss.	XXXVII.	editos	—
Tom. III.	p. 1.	Plut.	LXXI.	———	Mss.	XIX.	editum	I.
	p. 25.	Plut.	LXXII.	———	Mss.	XXVI.	editos	—
	p. 41.	Plut.	LXXIV.	———	Mss.	XXXI.	editum	I.
	p. 139.	Plut.	LXXV.	———	Mss.	XXI.	editum	I.
	p. 171.	Plut.	LXXX.	———	Mss.	XXX.	editos	—
	p. 219.	Plut.	LXXXI.	———	Mss.	XXIII.	editos	—
	p. 237.	Plut.	LXXXV.	———	Mss.	XXVI.	editum	I.
	p. 283.	Plut.	LXXXVI.	———	Mss.	XXII.	editum	I.
	p. 379.	Plut.	LXXXVII.	———	Mss.	XXVI.	editum	I.
	p. 411.	Codices Gaddiani Graeci sunt		———	Mss.	XVIII.	editi	—

Omnes simul sunt Graeci Codices Mss. DCCCCX. editi XXX.

ADDENDA.

Epigramma heroicum in labores Herculis, quod inc. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ, κ. τ. λ. & adfertur *Tom. II. pag.* 74. exſtat in Anthologia Lib. IV. Cap. VIII.

E duobus verſibus retrogradis, quos dedimus *ibid. pag.* 202. ſecundum, nempe, Α'μήσας ἄρδην, κ. τ. λ. exſtat in Anthol. Lib VI. Cap. XIII.

Epigramma in duos ſurdos litigantes, quod inc. Δυσκώφῳ δύσκωφος, κ. τ. λ. *ibid. pag.* 297. exſtat in Anthol. Lib. II. Cap. XXX. & Nicarcho tribuitur.

Themiſtii philoſophi Epigramma tetraſtichon in ſeipſum, quod inc. Α'ντυγος, κ. τ. λ *ibid. pag.* 366. exſtat in Anthol. Lib. II. Cap. LII.

Ptolemaei Epigramma tetraſtichon, quod inc. Οἶδ' ὅτι θνητὸς, κ. τ. λ. *ibid. pag.* 534. exſtat in Anthol. Lib. I. Cap. XLVI.

Epigramma heptaſtichon in ſeptem Sapientum nomen, patriam, & effata, quod inc. Μέτρον μὲν, κ. τ. λ. *ibid. pag.* 588. & 589. exſtat in Anthol. Lib. I. Cap. LXXXVI.

Epigramma in columnam Periclis, quod inc. Η'γάμην ὀρόων, κ. τ. λ. *ibid. pag.* 590. exſtat in Anthol. Lib. V. num. 23.

Epigramma in laudem Ariſtidis, quod inc. Νεῖκος Α'ριστείδης, κ. τ. λ. *ibid. pag.* 596. §. IX. exſtat in Anthol. Lib. IV. Cap. XXXI.

CORRIGENDA.

Tom. I. pag. 29. *col.* 1. *lin.* 20. Ioannis Metropolitae *corr.* Nicolai Metropolitae.

Pag. 39. §. XV. *ſub finem*. Ethnicorum Nicomachicorum *corr.* Ethicorum Nicomachicorum.

Pag. 264. *not.* 2. Vixit ſub Conſtantino Duca *corr.* Vixit ſub Michaële Duca.

Tom. II. pag. 396. *lin.* 8. *expunge verba illa:* Nihil de hoc Theodorito grammatico apud Fabricium.

Tom. III. pag. 10. §. II. Ariſtotelis Metaphyſicorum Libri XII *corr.* Ariſtotelis Metaphyſicorum Libri XIII.

Pag. 101. *lin.* 49. quum primam, utpote anepigrapham & acephalam *corr.* quum prima, utpote anepigrapha & acephala.

Pag. 158. §. I. de Vrinis Libri VI. *corr.* de Vrinis Libri VII.

Pag. 203. *lin.* 11. Oecumenicus *corr.* Oeconomicus.

Pag. 295. §. VIII. τοῦ ψευδωνύμου γνώσεως *corr* τῆς ψευδωνύμου γνώσεως.

Pag. 460. *lin.* 7. Interpretatio nominum Mariae & Annae. II. 263. XIII. *corr.* I. 263. XIII.

Pag. 493. *lin.* 58. In parabolas Salomonis. 297. *corr.* In parabolas Salomonis. 291.

Pag. 501. *lin.* 28. Eccleſiaſtes. I. 291. & 292. *expunge* & 292.

Pag. 521. *lin.* 30. pro numero 480. *corr.* 488.

Pag. 588. *lin.* 54. pro numero 481. *corr.* 485.

FINIS TOMI TERTII.

SUPPLEMENTA

(Stud. Ital. di fil. class. I, 1893)

E. ROSTAGNO E N. FESTA

INDICE DEI CODICI GRECI LAURENZIANI

NON COMPRESI

NEL CATALOGO DEL BANDINI

I. Conventi soppressi

II. S. Marco

III. Acquisti

IV. Ashburnhamiani

I codici greci Laurenziani dei Conventi soppressi, di S. Marco e degli Acquisti furono già illustrati da Francesco del Furia, il cui Catalogo manoscritto si conserva nella Laurenziana; degli Ashburnhamiani si hanno scorrettissimi inventarii a stampa. Facendomi interprete del desiderio degli studiosi, pregai il signor Prefetto della biblioteca Laurenziana, Cav. Guido Biagi, di permettere che due dotti e volenterosi giovani, il Dr. Enrico Rostagno, conservatore dei mss. della biblioteca medesima, e il Dr. Niccola Festa, libero docente di letteratura greca nell' Istituto Superiore di Firenze, preparassero di tutti que'codici una descrizione sommaria, ed insieme accurata, che potesse in breve tempo esser consegnata al tipografo. Annuì l'egregio uomo, e così ho ora la soddisfazione di presentare agli studiosi questo indice, che dotti d'ogni paese da lungo tempo desiderarono invano. Il titolo di 'indice' parve il meno ambizioso, e fu adottato; ma sappiamo benissimo che anche un indice poteva esser meglio eseguito, se maggior dottrina avesse assistito i compilatori e me stesso che ho riguardato il loro lavoro. Così come è, vi abbondano senza dubbio testimonianze della manchevole erudizione nostra, nè escludiamo che possano occorrervi errori anche grossi; ma non ostante siamo convinti di aver fatto opera grandemente utile. La maggior parte però della gratitudine di coloro che se ne gioveranno, sarà dovuta non a noi, bensì alla memoria di FRANCESCO DEL FURIA; poichè senza il sussidio del suo Catalogo ms. o il presente indice sarebbe riescito di gran lunga più imperfetto, o non si sarebbe mai fatto.

Il Dr. Rostagno ha composto l'indice dei codici di S. Marco, il Dr. Festa quello di tutti gli altri.

G. VITELLI

I.

Conventi soppressi.[1]

1. (AF 2744, olim 77; Mfc. 364, 20)
Gregorii Papae dialogi historici ⟨a Zacharia Pontifice graece versi⟩ cum Anonymi praefatione et indicibus (S. Gregorii Papae I. Opera omnia [Paris 1705], II 120A–474E *ἐὰν πρὸ θανάτου ἡμεῖς αὐτοὶ θυσία γενώμεθα*).

Chartac. cm. 22,3 × 13,5; ff. 326. Scripsit Ioasaph a. 1368 (326ᵛ *ἔτους ,ςωος' ἰνδ. ς'* | *θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος* | *Ἰωάσαφ* | *τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις*).

2. (AF 2862, olim 73; Mfc. 369, 5)
1 Anonymi schedographia (ad Barlaamum, ut patet ex f. 1ᵛ): *Ἀρχὴ σὺν θεῷ κοντάκιον τῶν εἰσαγωγικῶν πρῶτον* ∼ *Κε' ἰῦ χε' ὁ θς' ἡμῶν τεχθεὶς ἐκ τῆς* (*παρθὲν* deletum) *ἁγίας θκόυ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας* – (112) *εἴτε βούλοιτο φερωνύμως καλεῖσθαι χριστιανός:* ∼ *κοντάκιον σὺν θεῷ ἅγ⟨ίῳ⟩· τῶν χωρικῶν πρῶτον ἀρχθὲν, ἁγία τριὰς βοη'* (= *βοήθει μοι*) *τῷ σῷ δούλ⟨ῳ⟩ βαρλαὰμ ἱεροα'*: ∼ *Φέρε δή, σοι τὰ εἰκότα παραινοῦντι μοι* – (199ᵛ) *οἷς μὴ ἔστιν ἐξ ἔργων κινδυνεύουσι μᾶλλον ἀπολέσθαι ἴσ, σωθῆναι,* quibus subiciuntur senarii sine versuum distinctione *τὸ ψῦχος ἡμᾶς οὐκ ἐῶν πλείω λέγειν, ἐνταῦθα πείθει καταπαῦσαι τὸν λόγον · ὃν καὶ διελθεῖν ἀσφαλῶς,* **132**
σπεύσατέ μοι. οὐδὲν φέροντα γρίφον οὐδὲ ποικίλον . πάντη δὲ ληπτὸν καὶ κομιδῇ νηπίῳ · καὶ τὸν λογισμὸν οὐκ ἔχοντι παγίως · ὡς τῆτες ἢ πρότριτα καὶ προβραχέως, σχεδογραφικῶν ἠργμένῳ πονημάτων (amplius est opus quam a Roberto Stephano [Paris. 1545] editus Manuelis Moschopuli libellus *Περὶ σχεδῶν*, quocum pleraque concinunt; ceterum v. Conv. Soppr. 28 et 117, et cum ff. 46ᵛ sqq. cf. Boissonade, Anecd. Gr. III 330–338   200 *Ἐπὶ λαμπρὰ ἑορτίῳ, ἐμὸς λόγος, εἰ δοῖ τῇ, σήμερον μελῳδεῖ · ἐπὶ φαιδρᾷ πανηγύρει* — (212) *πᾶσα γὰρ δοτικὴ πληθυντικῶν ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, μηνὶ · μησὶν · αἴαντι, αἴασι: σεσημείωται* (hic et infra compendiose) *τὸ πᾶσι · διὰ τί σεσημείωται · ἵνα μὴ συνεμπέσῃ* (usque ad 210ᵛ, post quod nonnulla intercidisse videntur, epistulae sunt ad Nicolaum quendam, quibus adscribuntur passim in marg. nomina *τοῦ νυνὶ μαΐστρου κυροῦ στεφάνου τοῦ νερητηνοῦ, τοῦ κυροῦ γεωργίου, τοῦ εὐγενείου κυροῦ νικήτα, τοῦ κυροῦ στεφάνου τῆς τραπεζοῦντος, τοῦ παραβλεπτηνοῦ, τοῦ ῥόδ⟨ου⟩, τοῦ κορίνθου, τοῦ καυθέντος κυροῦ γεωργίου τοῦ τῶν μύρων, τοῦ πρ' κυ κυροῦ βα'*, comparent autem et hic grammaticalia quaedam [202 *'χλωρός' μέγα, 'χλοερός' μικρόν*; 208 de veriloquio vocis *σφόδρα*]; tum 211 [*'ἡμῶν' · ποίας πτώσεως; γενικῆς τῶν πληθυντικῶν* etc.] rursus schedographica)   summo margine 211ᵛ–212 exstat clavis cryptographica qualis ap. Gardthausen, *Griech. Pal.* p. 235.

Chartac. cm. 22,4 × 14; ff. 213 (212ᵛ vacuum; 213ʳ⁻ᵛ quaedam conscribillarunt recc.). Scripsit Barlaam hieromonachus s. XIV (144 marg. et alibi: *κε' ιυ χε' βοήθει μοι* etc.), diversus a Barlaamo qui scripsit Laur. S. Marc. 384.

3. (AF 2818, olim 62; Mfc. 365, 10)
1 *Πρακτικὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν φλωρεντίᾳ γενομένης συνόδου: Τὴν μὲν ἀπὸ Κωνσταντινοπόλεως ἐς Ἰταλίαν περίοδον, ὡς περιττὴν οὖσαν γραφῇ παραδοῦναι διὰ τὸ μῆκος, ταύτην ἐάσω* – *τελεσθέντων οὖν τούτων πάντων, ἐξήλθομεν ἀπὸ Φλωρεντίας, καὶ ἤλθομεν εἰς Βενετίας · κἀκεῖθεν πάλιν, ἐξελθόντες ἤλθομεν εἰς Κωνσταντινόπολιν. κἀκεῖ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια* (Hardouin, Conciliorum Coll. IX, **133**

[1]) AF = Abbazia Fiorentina (vulgo 'Badia'), C = Camaldoli, V = Vallombrosa, MN = S. Maria Novella, A = Angeli, S = S. Spirito. — Praeterea: Mfc. = Montfaucon Diarium italicum, M = Migne Patrologiae graecae cursus completus.

1–433B; cf. Leonis Allatii in Creyghtoni apparatum etc. exercitationes, Romae 1655). *τῷ θεῷ δόξα καὶ χάρις τῷ δόντι τέλος τῆς βίβλου ταύτης: ἀμήν. ἰω^{ου} πλουσιαδηνοῦ* (compend.) *ἱερέως ἄρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν* (compend.), *καὶ κτῆμα καὶ πόνος* 309 de die festo S. Iohannis Baptistae apud Florentinos *Τῇ κγʹ τοῦ ἰουνίου μηνὸς ποιοῦσι μεγάλην λιτανίαν — φιλοφρόνως ἡμᾶς ἐδέξαντο τῇ θεωρίᾳ τῆς ἑορτῆς* 311 ⟨in laudem Eugenii Papae⟩ *Τῷ αγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ* etc. 311ᵛ Georgii Scholarii orationes IV (M. 160, 385–524) 390 Iohannis Plusiadeni *εὐχὴ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα* (*Ἐλθὲ τὸ παντοδύναμον καὶ ζωοποιὸν — τρισάγιον καὶ θεῖον αἶνον, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν*) 394 *Τῇ κυ⟨ριακῇ⟩ τῆς ὀρθοδοξίας ψάλλεται τοῦτο τὸ τροπάριον ὀκτάηχον · ἰω⟨άννου⟩ τοῦ δαμασκηνοῦ. Εὐφραινέσθω τῶν ὀρθοδόξων ἡ ἐκκλησία — πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.*

Chartac. cm. 21,9 × 14; ff. 394 (308ᵛ. 310. 389ᵛ. 393ᵛ vacua). Totum codicem scripsit Iohannes Plusiadenus (cf. Omont, *Fac-similés des mss. grecs des XV et XVI siècles*, t. xxix) s. XV (post a. 1439).

4. (AF 2863, olim 66; Mfc. 365, 18)
1 ⟨in Porphyrii Isagogen scholia⟩ *Περὶ μὲν τῆς φιλοσοφίας κοινῶς προείρηται τοσαῦτα — καὶ τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ἐνδεχομένῳ*, quibus subicitur (4) *Τοῦ μητροπολίτου Μιτυλήνης κυροῦ Λέοντος τοῦ Μαγεντηνοῦ: Ἀνάγκη περὶ καθόλου διαλαβεῖν πρότερον — διὰ τὸ περιπατοῦντας διδάσκειν*[1]), et eadem pagina (7) post vacuum spatium homiliae vel epistulae fragmentum *⟨κ⟩αλεῖς, ἡμεῖς δὲ σπεύδομεν—ἵνα τύχωμεν ὧν σπουδάζωμεν* 7ᵛ index latinus 9 Agapeti Scheda regia 17 Maximi Tyrii dissertationes XVII–XLI. XIV–XVI. X. XI. I–IX. XII. XIII (Dübner) 137 *παρεγενόμεθα εἰς τὴν Τραπεζοῦντα κατὰ τὸ ,ςωϥγʹ ἔτος* ⟨1384 post Chr. n.⟩ *μηνὶ ὀκτοβρίῳ τοῦ ἁγίου Δημητρίου . ὁ δὲ μακαρίτης φιλόσοφος ὁ πάσης σοφίας ἔμπλεως, ὁ τὰς ἡμετέρας φωτίσας διανοίας τῇ καθ' ἑκάστην αὐτοῦ χρυσῇ*
134 *διδαχῇ, ἐτελεύτησε κατὰ τὸ ,ςωϥςʹ* ⟨1388⟩ *μηνὶ φευρουαρίῳ κεʹ · ἡμεῖς δὲ ἐξήλθομεν τῆς Τραπεζοῦντος, πρότερον ἐπὶ τὸν μακαρίτου ἐκείνου τάφον τὰ συνήθη χριστιανοῖς ἐκτελέσαντες, κατὰ τὴν εʹ τοῦ ἀπριλλίου μηνός · ἡμέρα āʹ ἐν ᾗ τότε ἐπετελεῖτο ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησις* 138 Orphei Argonautica.

Chartac. cm. 22,6 × 14,8; ff. 156 (137ᵛ vacuum; praeterea bina folia adiecta sunt in principio et fine custodiae loco, ex hirmologio aliquo abscisa); s. XIV a compluribus librariis exscriptus (138 sqq. s. XV).

7. (AF 2719, olim 84; Mfc. 369, 28)
1 Aeschyli vita, Prometheus (39 et 39ᵛ versus in Aetnam et in Aeschyli Prometheum: iidem versus alio ordine in cod. Laur. 28, 25 ap. Bandini II 44), Septem a. Th., Persae (103ᵛ in Xerxem versiculi tres *ὁ γῆν θαλασσῶν περσικωτάτῳ θράσει — δείκνυται Ξέρξης*), cum schol. et argumentis 104 Dionysii Periegesis cum scholiis (praemitt. vita Dionysii et excerptum de ventorum nominibus) 156ᵛ ⟨Libanii⟩ epist. 1032. 392 (Wolf) 103ᵛ manus diversa ab illa quae codicem fere totum exaravit, notulam adiecit *ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰσὶν χρόνοι ,αμβʹ . ἀπὸ δὲ τοῦ δεσπότου χριστοῦ ,ατμδʹ, ἀπο δε τῆς κτίσεως κόσμου ,ςωνβʹ. ἔκτισεν δὲ ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τριακοσίας ἑξηκονταπέντε ἐκκλησίας*, tunc manus alia adscripsit: *θέλωμεν δὲ καὶ ὥς τα συντέλεια ἑξηκονταπέντε ἐκκλησίας* (extrema haec duo verba deleta).

Chartac. cm. 21,8 × 13,8; ff. 156 (73ʳ. 104ᵛ vacua); s. XIV (103ᵛ a. 1344).

8. (AF 2720, olim 82; Mfc. 368, 31)
1 Manuelis Moschopuli grammatica 32ᵛ varia de differentiis verborum *τέρας σημεῖον τεκμήριον* etc. 33 Thomae Magistri grammat. 95 Phrynichi grammat. 109 Max. Planudis de grammat. et (168ᵛ) de syntaxi 180ᵛ Ioh. ⟨Glycis⟩ de syntaxi 207 Hesiodi Opera et Dies cum scholiis et glossis interl. 227ᵛ Manuelis Moschopuli expositio in Hesiodi O. et D. (in fine 254ᵛ *ἱδρῶτι πολὺ*
135 *καὶ κόπῳ συναχθέντι | μόλις τὸ γλυκεῖ κατελάβομεν τέλος | ὅσοι δὲ τὴν* ⟨superscr. *δέλτον*⟩ *ἀναχείρας φέρεται εὔχεσθαί μοι | διὰ τὸν κν καὶ μη καταρᾶσθαι ὅτι | πᾶς ὁ γράφων παραγράφει · καὶ ὁ κρίνων | παρακρίνει* et in marg. rubr. *Δημήτριος*)

[1]) Excerpta sunt haec omnia ex breviato Ammonii et integro Magentini commentario, ut docuit nos humaniter Adolfus Busse.

255 Pindari vita (Boeckh II 4, 4—5, 23 et 21, 17—26 confuse) et carmina Olympia cum scholiis 295^v varia de litterarum inventoribus et de metris (cf. Uhlig, Dionys. Thr. p. LIV sq.) 296 Trichae synopsis novem metrorum, Anonymi de metro heroico, Trichae epitome, Choerobosci in Hephaestionis Enchirid. (p. 56, 19—57, 20 Hoerschelmann in Studemundi Anecd. I), Heliae monachi de synizesi (Studemund p. 177, 19—180, 20), quae omnia sub tit. 'Tricha de Metris' ed. Fr. de Furia (Lps. 1814, pp. 1—73) 320^v Synesii epist. 140 (usque ad v. *φύσιν ἐλέγχουσιν* p. 725, 18 Herch.) 'Codici praefixa sunt folia quattuor ad homiliam sacram autographam pertinentia, ut indicant correctiones ⟨f. I *ἐπιφανῶν μὲν ὄντες* — V^v extr. *τὸν πλησίον δυσωδίας ἐμπίπλησι*⟩. Inter folium tertium et quartum inserta est (duobus foliis scripta) . . . notissima illa *Ἐπιτομὴ τῶν ἐννέα μετρῶν* (sic) *ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου ἡφαιστίωνος*, cuius posterior pars efficitur tractatibus Demetrii Triclinii, qui leguntur in Pindari Boeckhiani tomo II p. 13 med.-p. 15 med.; sequitur tabula pedum metricorum singulorum cum singulis paradigmatis. In fine codicis adglutinata sunt quattuor folia homiliae supra dictae' (Studemund p. 91 sqq.; cf. M. Treu, 'Max. Planud. epist.' p. 189 sq.).

Chartac. cm. 21 × 13,7; ff. 320 (108^v. 206^v vacua) + x ff. custodiae loco; s. XIV (f. 213 recentior scriba supplevit): 206 imo mrg. *δημητρίου ἀναγνώστου καὶ καβασίλα τέλος*; 330^v scripsit alia manus *ἦλθεν ὁ μητροπολίτης κδ' τοῦ ἀπριλλίου μηνὸς ἡμέρα παρασκευὴ, ὥρα πρώτη τῆς νυκτὸς ἔτους ,ςωξη' ἰνδ. ιγ'* ⟨= a. 1360⟩. Indiculus, minutissimis litteris exaratus, exstat ii^v imo marg.

9. (AF 4, olim (?); Mfc. 367, 38)

1 Philostrati vita Aristidis (Ar. ed. Dindorf III 758—61) 2 prolegomena in Ar. et in eius or. Panathenaicam (ib. 737—44) 4 Aristidis orationes XIII. XXXIII—XXXVII (praem. argum.). XXIX—XXXII. XXXVIII. XXXIX. XLIX—LI. XVI. X (praem. arg.). XVIII. XX. XLI. XXI. XXII. XIX. XV. II (usque ad *παῖδες ἄμεινον*; t. I p. 15, 15 Dind.). Sequuntur: 145 *Προλεγόμενα* 136
τῶν περὶ ῥητορικῆς λόγων: Σωπάτρου (p. 744—57), 152 Ar. or. XLV (in duas partes divisa; cf. Dind. t. II 104). XLVI (praem. argum. p. 435, 17—439, 8). XLVII. XLIV. XLII 323^v Libanii or. ad Theodos. (I 626 R.) 329 Ar. or. XXIII—XXVIII. VII. V. XL 363^v index latinus 364^v ⟨Libanii⟩ ep. 316. 7. 961. 335 (Wolf) 365 varia philosophica et rhetorica Arist. orationes sunt passim scholiis instructae.

Chartac. cm. 20,4 × 12,8; ff. 365 + II custodiae loco (142—4. 149^v—51. 364^r vacua); s. XIV. Indices graeci exstant duo, alter f. I^v imperfectus, alter f. II^{r-v}, a Manuele Bullote exarati, qui in margine indicis prioris scripsit *Μαν<ουὴ>λ ὁ βουλωτ<ής>*, et f. I^r: *Μανουὴλ πέφυκα πυκτὶς τοῦ βουλλωτοῦ* [ita hic] *ον . . . ος ἐξήνεγκε . . . . . λ . . ίκης καὶ κόσμος ἀνέθρεψε τῆς κωνσταντίνου · αὕτη δὲ κοσμήσασα γ . . . . παρέσχε καὶ πόρισμα πολλῶν πυκτίδων. ἀφ' ὧν ἐγὼ πέφυκα τῶν πλείστων μία . μαν<ουὴ>λ ὁ βουλλωτ<ής>*; cf. cod. Ambros. D 56 sup., ap. Gardthausen *Gr. Pal.* p. 379, et cod. Rehdiger. 270 f. 206 (Catal. codd. gr. Vratisl. p. 66; cf. B. Keil in *Wochenschr. f. class. Philol.* VI 1367 sq.). Idem Manuel notulam addidit f. 365: *τῇ η' τοῦ μαίου μηνὸς τῆς η' ἰνδ. ἤρξα . . . τὸν Ἀριστείδην ἐγὼ καὶ ὁ Ἀλέξιος ὁ καδιωτ' . . . φύλαττε οὖν αὐτοὺς ὦ παμακάριστε θῦ. . . . . ὡς ἀρχὴν . . . . <οὕτω?> ἰδεῖν καὶ τέλος*, tum ⟨Hom. *ϑ* 408 sq.⟩ *ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται δεινὸν, ἄφαρ τὸ, φέροιεν ἀναρπάξασαι θύελλαι: † μανουὴλ* . . . . . et ⟨*ϑ* 351⟩ *δειλαί τοι δειλῶν καὶ ἐγγύαι ἐγγυά<ασθαι>*. Codicem possedit olim ⟨Michael Marullus⟩ Tarchaniotes; legitur enim I^r 'Arestide uodi *<volume di?>* trachagnotti', et 1^r *τοῦ ταρχανειώτου*. In veteribus catalogis bibliothecae Abb. Flor. (Laur. Conv. Soppr. 151) comparet codex f. 5^r sub tit. 'Platonis dialogi et Aristidis opera in papyro volumine mediocri corio croceo', et f. 72^v s. t. 'Aristidis orationes et quaedam Platonis opera saeculi XIV'; praeterea est in fronte codicis inscriptio 'Orationes Aristidis et aliqui Dialogi Platonis', unde Mfc. l. c. effecit 'Ar. orationes. Item dialogi quidam Platonis. Eiusdem epistolae'. At neque mutilus videtur codex, et unum Aristidem agnoscunt Manuelis indices et Tarchaniotae inscriptio; error ortus fortasse ex inscriptione *platonicarum* Aristidis orationum. — Fuit et hic codex Baronis a Schellersheim (cf. ad Conv. Soppr. 158).

10. (AF 2718, olim 86; Mfc. 365, 14)

1 Nectarii expositio cur primo sabb. etc. (M. 39, 1821 sqq.) 18^v Basilii *του ναιου* (h. e. *τοῦ νέου*) *πρὸς Γρϊγώριον* quaedam barbare scripta (*Ἐς κύνα μώνον κατάδραμε — καὶ πάλυν πᾶν ὁρατόν*, cetera a bibliopego recisa sunt in ima pagina) 19 narratio de sanctis imaginibus (Combefis, Hist. Monoth. p. 715—43) 37 Ioh. 137
Chrysostomi in deserentes ecclesiam (51, 65—76), in b. Philogon. (48, 747—56), in diem natalem Christi (49, 351—62), in terrae motum etc. (48, 1027—44), de adorat. Crucis (52, 835—40), in Iobum (*Καθάπερ οἱ λειμῶνες ἔχουσι* etc.), de patientia etc. (60, 723—30) 158 Germani homilia in Mariae zonam (98,

371–84) 166^{v} versiculi tres (*ὦ παντάνασσα – ἐγκλημάτων*) 169 Ioh. Chrysostomi de poenitentia sermo I (60, 681–700) 214 *Ἰωάννου τοῦ Μηλοκηδόνου στίχοι* (*Ἔδειξεν ἁγνὴ – συνεπλάκη* et *Ὁ μὲν σὸς υἱὸς – λιταῖς σου παρθένε*) 217 Georgii Nicomed. or. VI (100, 1420–40) 227^{v} Andreae in annuntiationem Virginis (97, 881–913) 241 narratio de festo *τῆς ἀκαθίστου* (Combefis, Hist. Monoth. p. 806–826).

Chartac. cm. 20,2 × 14,1; ff. 255 + III custodiae loco (I^{v}–II index latinus, II^{v}–III^{v} vacua); s. XIV ex. (recentioris aetatis homo ineptissimus multa adiecit ut paginas scriptura vacuas expleret, ex. gr. 18. 36^{v}. 116^{v}. 166^{v}–168^{v}. 214–216^{v} al.).

11. (AF 2886, olim 56; Mfc. 370, 7)
1 Euripidis Hecuba, Orestes, Phoenissae, cum scholiis et glossis interl. 93^{v} Aeschyli vita (usque ad *Ἀθηναῖοι δὲ* p. 469, 1 Weckl.) 94 eadem vita (usque ad p. 469, 6) 95 Aeschyli Prometheus, Septem a. Th. (usque ad v. 637), Persae, cum scholiis et glossis interl. singulis tragoediis praeter Hecubam praemittuntur argumenta.

Chartac. cm. 21,7 × 14; ff. 150; s. XIV. Initio exciderunt duo folia (sc. Euripidis vita et Hecubae argumentum).

14. (AF 2724, olim 83; Mfc. 362, 11)
Psalterium et cantica.

Chartac. cm. 21 × 14,5; ff. 103; s. XV.

15. (AF 2823, 1, olim 90; Mfc. 370, 11)
1 Hesiodi Opera et Dies cum glossis interl., (31) Theogonia usque ad v. 1020, (67^{v}) Scutum Herculis usque ad v. 379 (ff. 77–79 collocanda ante 74–76) 81 Theocriti Idyll. I. V. VI. IV. VII. III. VIII. X–XIII. II. XIV–XVI. XXV
138 (= incert. IX Ahrens), Moschi Idyll. IV (= inc. VIII), Theocr. XVII, Moschi III (= inc. I) usque ad v. 15 Theocritea nonnulla scholiis et argumentis instructa sunt.

Chartac. cm. 21 × 14; ff. 143 (67^{r} vacuum); s. XIV ex. Codex mut. in fine et post f. 80. Cf. E. Hiller, *Beitr. z. Textg. d. gr. Bukol.*, p. 2sqq.

20. (AF 2741, olim 89; Mfc. 369, 6)
1 Max. Planudis grammat. (= Bachmann, Anecd. gr. II 3–166; in fine f. 73 *τέλος σὺν θεῷ τοῦ διαλόγου τοῦ σοφωτάτου* etc.) 73^{v} ⟨Pselli⟩ carmen de iambico metro (ed. Studemund, Anecd. I 198sq.) ib. narratiuncula de muliere viribus ingentibus praedita (*Λέγεται φανῆναι ἐν τῇ κατ' ἀντικρὺ τῆς Χίου Καρία – μόνη λέγεται ἀντιτάξασθαι πρὸς δύο τριήρεις πειρατικὰς καὶ ἀπώσασθαι ἀπὸ γῆς βάλλουσα βέλεσιν: ∼ ἔτους ,ςωμθ'* [= 1341 p. Chr. n.]) 74 *Λιβανίου σοφιστοῦ* characteres epistolares (Hercher p. 6, 38–7, 4. 8, 15–13, 6; Hinck vv. 1–13. 129–265) 76^{v} ⟨Demetrii Phaler.⟩ typi epistolares usque ad *γραφόμενος* (Hercher p. 1, 1–41) 77 *Πρόκλου* de epistolico charactere (*Δεῖ τὸν ἀκριβῶς – βαίνειν*, Hercher p. 7, 19–8, 12; Hinck vv. 89–128) 77^{v} voces animalium ('Stud. ital. di filol. class.' I 384) ib. *Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰς ἐκ φύσεως ἀρετὰς ἀνδραποδώδεις ὁ Πλάτων καλεῖ – θερμοτέρας γὰρ ἐπιτυχὼν κράσεως ἀνδρεῖος ἐστίν, καὶ ψυχροτέρας σώφρων · καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως* 78 Sibyllae prophetia de Christo (*Ὀψέ ποτέ τις – πείσεται πράως*), epigr. Anth. Pal. XI 292 (t. II 334 Dübn.; Themistii in cod.), *Δύο ἀδελφοὶ τῷ Φιλίππῳ ἦσαν, Κρατερὸς καὶ Ἀμφ.* etc. (cf. Plut. Mor. p. 177F), versiculi *Λεύχιππος ἀνὴρ τὴν ὁδὸν παρατρέχων – ἀλλ' ἐπ' αἰθέρος τρέχειν*, fabula de Gorgonibus et Perseo et in marg. de Nereidum nominibus 80 Max. Planudis de syntaxi etc. (*Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν – ἵνα βρέξῃ ἢ οὔ*, quibus pauca adduntur *σπουδάζω περὶ λόγους – ἀπανθίζω ἐνεργητικῶς*); cf. Bachmann II 153 92 de iambico et heroico metro (*τὸ νέον ἰαμβικὸν μέτρον κτλ.*) 94 Choerobosci de figuris poeticis (Walz VIII 802, 3–818, 8) 95^{v} Aristidis orat. XX–XXI (Dind.) cum adnotat. marg. et interl.

Chartac. cm. 20 × 13,5; ff. 99 (33–40. 78^{v}–79. 93 vacua: 91^{v} quaedam a m. rec.); scr. (praeter f. 78 et 99^{r}) Leo Monomachus a. 1341 (73 monocondyl. *Λέων ὁ Μονομάχος*, tum *μικρὸς σπινθὴρ κάμινον ἀνακάει, ἓν ψωριῶν ὅλην ἀγέλην φθείρει*). Cf. H. Hinck in *Jahrb. f. Phil.* XCIX 546.

21. (AF 2732, olim 79; Mfc. 363, 1?) 139
Theophylacti archiep. Bulgariae comment. in Pauli epist. ad Rom. (M. 124, 336–560).

Chartac. cm. 20,8 × 14,1; ff. 136; s. XVI.

23. (AF 2902, olim 95; Mfc. 367, 3)
1 Xenophontis de Lacedaem. rep. (s. t. *Πλουτάρχου λόγος κατὰ τοὺς νόμους Λυκούργου*) 21ᵛ Bruti epistulae (ed. Hercher) I–XVI. XXIX. XXX. LI–LVIII. XVII–XX. XXXI. XXXII. LXIX. LXX. XXXV–L. XXI–XXVIII. LIX. LX, Mithridatis epistula praemissa 37ᵛ Philippi (Aristotelis cod.) epistula VIIIª (Herch.), Aristotelis Vª, Alexandri Iª 39ᵛ Basilii Magni epist. ad iuvenes (mrg. adscr. rec. Hesiodi Operum versus, sc. 40ʳ vv. 293. 295–96, 44ᵛ vv. 287–92).

Membran. cm. 18,2 × 11,7; ff. 60 (58ᵛ–60 vacua); s. XVI.

24. (AF 2742, olim 93; Mfc. 362, 29)
Lectionarium in principio et menologium in fine mutila (*Παύλου. τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν — οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτιτον ἀποσμήχειν . ἀλλὰ*).

Membran. cm. 18,7 × 13,8; ff. 148 (+ IV custodiae loco); s. XI. Recentior scriba 111 imo marg. notulam addidit: *μηνὶ μαρτίῳ ἡμέρα ε' ἔτ. ,ςχπδ'* ⟨= 1176⟩ *ἐκοιμήθη . . . βασίλειος ὁ πρεσβύτερος ἰνδ. θ'.*

25. (AF 2739, olim 88; Mfc. 367, 28)
1 Libanii argumenta in Demosthenis oratt. I–IV. VI. IX. X. VII. VIII. V. XI 10 Demosthenis oratt. I–III. V. IV. VI. IX. X. VII. VIII. XI. XII. 133 Aeschinis epistulae I. II 135 Alexandri epistula Iª (p. 98 Hercher), Aristotelis VIª (p. 174), Philippi VIIª (p. 466).

Membran. cm. 19,5 × 12,7; ff. 135; s. XVI. Cf. F. Schultz, De codicibus quibusdam Demosthenicis etc. (Berol. 1860) p. 38.

26. (AF 2836, olim 98; Mfc. 367, 1).
Plutarchi de virtute et vitio, (3) de puerorum educatione, (24ᵛ) quomodo quis suos in virt. sentiat profectus, (43ᵛ) de sera numinis vind., (81) de capienda ex
inim. util., (93ᵛ) quom. adulescens poetas audire debeat, (132ᵛ) quom. adulator 140
ab amico internoscatur, (179ᵛ) de se ipsum citra invidiam laudando, (195) de cohib. ira, (216) de curiositate, (230ᵛ) de tranq. animi, (253) de vitioso pudore, (267) de fraterno amore, (292) de garrulitate, (314) de fortuna.

Chartac. cm. 16,6 × 12; ff. 318; s. XIV in. Fuit olim *ἰωάννου νοταρίου τοῦ χορτασμένου* (ita post indicem in custodiae folio et summo marg. 1ʳ).

28. (AF 2905, olim 100; Mfc. om., ut vid.)
Anonymi schedographia (*'Αρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ μικροῦ σχεδίου. 'Αρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, φησί τις θεῖος ἀνήρ — δοτικὴ συντασσόμενα,* tum rubr. *τέλος. τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. ἀμήν.*). Cf. Conv. Soppr. 2 et 117.

Chartac. cm. 14,35 × 10,5; ff. 109; s. XV.

30. (AF 2830, olim 92; Mfc. 369, 15)
1 *Προλεγόμενα εἰς τὴν ἀριθμητικήν* (*'Αριθμητική ἐστιν ἐπιστήμη θεωρητικὴ — τὰ ὄντα ἢ συνεχῆ ἢ διωρισμένα · περὶ*) 9 epistula quaedam, cuius frusta tantum legi possunt 9ᵛ alia epistula (*Εἰ μὲν ἰσοταχὴς ἦν ἡ δύναμις τῇ βουλήσει — θεοῦ τῇ χάριτι*) 10 geometricum quoddam theorema (*ἐὰν δύο τρίγωνα* etc.) 10ᵛ Nicomachi introductio arithmetica cum scholiis uberrimis 69 Euclidis elementorum ll. I–III (integer est liber III, quamvis exstet 122 notula *ζήτ⟨ει⟩ τὴν . . . ἀναπλήρωσιν τοῦ γ'*) 123ᵛ epistula (*Τολμῶν ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας σου — τολμήσας ἀνέφερον*) 124 definitiones quaedam arithmeticae 124ᵛ fragmenta sententiarum moralium 125 notulae variae.

Chartac. cm. 18,8 × 12,5; ff. 125 (1–8 cm. 17 × 12 recentiora; 3ᵛ–8. 118–119. 122ᵛsq. vacua); s. XIV.

32. (AF 2835, olim 97; Mfc. 363, 32 sq.)
1 index 2 Iohannis Climaci vita (M. 88, 596–608), (6) epistula ad Iohannem Rhaithuensem (ib. 625–28), (7) scala paradisi cum prologo (ib. 628–1161), (187^v) sermo ad pastorem (ib. 1165–1208) 203 *Δόξα τριάδι τῇ*
141 *τρισαγίῳ πρέπει | τῇ τέρμα δούσῃ τῇ παρούσῃ νῦν βιβλῳ. | πρόσδεξαι χε̅ τὰς εὐχάς μου τοῦ Ἰωσήφ: | οἶδας μὲν τὸν νοῦν, οἶδας δὲ καὶ τοὺς χρόνους*, tum rubr. *ἐπληρώθη σὺν θεῷ ἡ βίβλος κλίμαξ τοῦ φευρουαρίου κ* . . . (cetera legi nequeunt): *δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι πάντων ἕνεκα.*

Chartac. cm. 16,3 × 12,3; ff. 203; scripsit Ioseph s. XIV.

34. (S 799)
Psalterium et cantica.

Chartac. cm. 13,9 × 9,8; ff. 210; scr. Ravennae a. 1447 Iacobus Bobbus Arcoleon Cretensis (210 *Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ψαλτήριον ἐν ἔτη ,ς ϡνε´ ἰνδ. ι´ ἡλίου κύκλος ια´ σελήνης κύκλος πρῶτος ἐν μινὶ αὐγουστ´ εἰς τὰς κα´ · ἐν ἰταλίοις χώραν ῥεβέναν · διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ τάλα ἰακώβου · οὗ τὸ ἐπίκλειον βοββὸς καὶ ἀρκολέον ἐκ νύσσου κρίτης ἔξομ* (correctum *ἐξομένου ἐκ*) *χωρίου ῥοδοβάνειν. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, μηδέν με καταρᾶσθε · διὰ πολλῶν σφαλμάτων μου, λέγω τῆς ἀμαθίας · ὅτι χορικὸς ὑπάρχω; καὶ ἀμαθεὶς γραμμάτων. Τέλος . ἀμήν*). Imo marg. 1^r: 'Fratris Leonardi Coquaei Aurelii Confessarii M. Ducissae Christianae a Lotharingia. 1606.'

35. (AF 2914, olim 103; Mfc. 362, 9 sq.)
1 psalterium (tit. rubr. *῾Αρμονίης ἱερῆς μελιηδέα ἄσματα Δαβίδ*) 193 cantica 214^v symbolum Apostolorum sec. orthodoxos, cum interpretatione latina (litteratura langobardica) cuius pars posterior legitur f. 192 216 preces christianae et hymni varii 238 index latinus psalmorum, numeri graeci latinis litteris expressi etc.

Membran. cm. 9,5 × 7,9; ff. 238 (1. 2. 238 recentius scripta); s. XI. Post 211 abscisa sunt duo folia (cf. cod. 36 f. 254–56).

36. (AF 2913, olim 102; Mfc. 362, 9 sq.)
1 index psalterii inde a psalmo VII 7 psalmi et (234) cantica.

Membran. cm. 11,9 × 9,8; ff. 258 (20^v. 22^v rec.; 118^v vacuum); s. X (233^v *κε̅ βοήθ<ει> νικολ<άω> μο<να>χ<ῷ> καὶ ἰωαννικίῳ μο<να>χ<ῷ> τῷ πόθ<ῳ> γράψαντ ἀμήν*; scripsit scilicet Ioannicius monachus in usum Nicolai).

142 **39.** (AF 2757, olim 48; Mfc. 363, 28)
1 Theodoreti interpretatio in psalmos 246 Adriani isagoge (usque ad *περὶ τοῦ δοθέν* – M. 98, 1309 l. 6).

Membran. cm. 27 × 20; ff. 254; scripsit a. 1105 (1095 coni. Vitelli) Lucas monachus, cuius subscriptionem v. ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. III.

41. (AF 2788, olim 38; Mfc. 370, 5)
1 Sophoclis Aiax v. 1–44 et 559–1420, Electra, Oed. Tyr., cum argum. et scholiis (Dind. Schol. II p. VI et p. 11–13. 243) 46 Dionysii Periegesis (praem. vita et de duodecim ventorum nominibus) usque ad v. 1002, cum scholiis 68 Porphyrii Isagoge cum scholiis 82 Aristotelis vita West. 2 usque ad verba *ἔτη ζγ´* (lin. 104) 83 scholia in Aristotelis Categorias 85^v Aristotelis Categoriae usque ad verba *ἀναγκαῖον καὶ τοὔνομα* (5 p. 2^a 20), cum scholiis.

Chartac. cm. 26 × 17; ff. 87; s. XIV (primum folium Aiacis vv. 1–44 continens supplevit recentior librarius).

42. (AF 2758, olim 35; Mfc. 367, 7)
Platonis Respublica.

Membran. cm. 25,6 × 19,2; ff. 249 (98. 103. 143 sq. 166–69 recentius suppleta); s. XII.

47. (AF 2755, olim 33; Mfc. 367, 19)
Aristotelis Rhetorica et Rhetorica ad Alexandrum.

Membran. cm. 25,9 × 19,1; ff. 127; s. XV.

48. (AF 2761, olim 36; Mfc. 369, 18)
1 Homeri Ilias cum scholiis et glossis interl.; in fine (291) epigramma Anth.
Pal. XVI 304 292 Theodori Prodromi carmen de virtutibus (*ἔγωγε πηγὴ
καὶ περιρέω κυκλω — καὶ κυριεύω τοῦ λόγου χωρὶς λόγου*; v. cod. Laur. S. Marc. 318)
et versus admonitorii (*εἴπερ θέλεις ἔνδοξος ἐν ψυχῇ μέγας — εἰς ὕψος ἔλθοις τῆς ἄνω
κληρουχίας*) 292^{v} Homeri vitae IV^{a} et V^{a} West. 292^{v}sq. *ὑπόθεσις τῆς
ὅλης Ἰλιάδος* (*Ἡ Ἑκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον — τῆς Τροίας ἀπέπεμψεν*:
Matranga, An. Gr. II 361—363, 14; Cramer, An. Paris. III 99, 24—101, 6) 143
293^{v} ⟨Tzetzae⟩ allegoriae Homeri (usque ad initium libri XI).

Membran. cm. 25,8 × 17,1; ff. 299 (232—48 al. man. suppl.); s. XIV.

51. (AF 2753, olim 34; Mfc. 369, 12)
Binis foliis in principio et fine custodiae loco adiectis continentur astronomica quaedam (*καὶ ἡ τῶν κανόνων ἔκθεσις — κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα ἐξ ἀναλόγου*) I tractatus rhetoricus (*ὁ πολιτικὸς λόγος ὅς ἐστι συμβουλευτικός* etc.) XVII^{v} index capitum in Aphthonii Progymn.; in mgg. definitiones alia manu scriptae et notula *ἑάλω παρὰ τῶν Λατίνων ἡ Κωνσταντίνου πόλις ἐν ἔτει ,ςψια΄ τῇ ιβ΄ τοῦ Ἀπριλλίου μηνός* XVIII schemata artis rhetoricae (*τῶν στάσεων αἱ μὲν λογικαί* etc.) XIX problemata rhetorica 1—7 (Walz VIII 402 sq.) XX schemata rhetorica (cf. ib. III 704 sqq.) XXII *Σημειώσεις εἰς τὰς εὑρέσεις* (ib. VII 74—6), *Προλεγόμενα τῶν εὑρέσεων* (ibid. 52—4), *ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως*, h. e. excerpta e scholiis ad Hermogenis de inventione (ib. 55 sqq.) 1 ⟨Maximi Planudis⟩ prolegomena rhetorices (ib. V 212—21) 2^{v} prolegg. Progymn. (ib. II 5 sq. et n. 10) 3 (mg. epigramma *εἴ σοι ῥητορικῆς — Ἀφθονίοιο λάθῃ* ib. I 120. II 5 n. 10) Aphthonii Progymn. partim cum scholiis 31^{v} Hermogenis de statibus et de inventione partim cum scholiis 115^{v} excerpta de metris ac pedibus (*Δισύλλαβος . . . σπονδεῖος · ἥρως · τετράχρονος · πυρρίχιος δίχρονος — δισπόνδειος ὀκτάχρονος οἷον εἰρηνάρχης*) 116 *Περὶ τῶν ἐξ περιστατικῶν* (*ἀλλ᾽ εἴπομεν εἰ δοκεῖ — τοῖς περιστατικοῖς ὕλαι*) 116^{v} *τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ — ἀνάπαυσιν καὶ ῥυθμόν* ib. *ἰδέα ἐστὶ ποιότης λόγου — ἁρμονίας διαπλοκήν* 117 Hermog. de ideis et (195) *περὶ μεθόδου δεινότητος* 208 *Προλεγόμενα τῶν στάσεων* (*ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχὼς Ἑρμογ. — τίς ἡ εἰς τὰ μέρη τομὴ καὶ ἡμῖν ζητητέον*) 208^{v} epistula (*βαβαὶ τῆς πλάνης — τοῦτο δὴ μεταχειρίσασθαι*); alia quaedam conscribillavit scriba recens et imperitus.

Chartac. cm. 25 × 16; ff. 2 + XXIII + 208 + 2 (XXIII. 194 vacua), quorum I—XVI membranea
recentiora sunt quam 1—208 (116 ab al. m.), XVII—XXII (praeter indicem XVII^{v}) adiecta videntur
ab eo qui monocondylium scripsit (f. XVII) *Κοντάκιον σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν εἰσαγωγικῶν δεύτερον* 144
ἀρχθὲν μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δεκάτης ἔτους ,ςωοθ΄ ⟨= 1370 p. Chr. n.⟩. *ἁγία τριὰς βοήθει
τῷ σῷ δούλῳ Μανουὴλ Ἀγαπητῷ διακόνῳ* (legitur ibidem *ζθοθνιθω ζλνθυλω* h. e. *Μαλαχίας μοναχός*, quod nomen etiam f. 160 mg. sup. in monocondylio legitur); s. XIV, partim a. 1370 a Manuele Agapeto scriptus. Inter ff. 83—84 foliolum insertum est scholia continens quae marginibus contineri non potuerunt.

52. (AF 2763, olim 50; Mfc. om.)
Homeri Odyssea.

Membran. cm. 24,6 × 19,6; ff. 296 (quorum 228 sq. et postremum [ω 527—48] rec. add.); s. XI (ita recte, ut vid., De Furia; s. X Ludwich, s. XII Wattenbach). Emit hunc codicem a. 1244 Georgius Theodori filius, a. 1298 ignotus quidam, postremo Manuel Sguropulus. Vide haec et alia ap. Wattenbach, *Schrifttafeln* II p. 12 et t. XL; A. Ludwich, Hom. Od. I p. x n. 5.

53. (AF 2708, olim 46; Mfc. 362, 18)
1 evangeliarium et synaxarium 349 alphabeta cryptographica (Gardthausen, *Griech. Palaeogr.* 239 sq.) 349^{v} notulae chronol. recentiores.

Chartac. cm. 24,5 × 17,5; ff. 348 (1 membr. rec.; 70^{v}. 140^{v}. 309^{v} sq. vacua); scripsit Marcus a. 1331 (348^{v} *χεὶρ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου Μάρκου · ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,ςωμ΄ μηνὶ δεκεμβρίῳ κη΄ ἡμέρα σαββάτῳ*). Plura ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XXXVIII, ubi codex perperam signatur n.° 52.

54. (AF 2795, olim 51; Mfc. 367, 11)
2 index dialogorum Platonis 2^{v} Albini in Platonis opera introductio 5 Platonis Euthyphro, (11) Apologia, (21) Crito, (26) Phaedo, (50^{v}) Cratylus,

(74) Theaetetus, (107ᵛ) Sophistes, (128ᵛ) Politicus, (155ᵛ) Parmenides, (173) Philebus, (197ᵛ) Convivium, (223) Phaedrus, (246ᵛ) Alcibiades I, (260) Charmides, (273) Alcibiades II sine titulo inde a verbis *δίκην δεδωκέναι* p. 139D, (278) Hipparchus, (280ᵛ) Amatores, (284) Theages usque ad verba *ἐπιστήμονες ὦσιν* p. 122E   scholia passim comparent.

Chartac. cm. 25 × 17; ff. 284 (l. 4ᵛ. 152ᵛsq. vacua; rec. suppleta folia membranea 1 sq., chartacea 3 sq. 107–109. 116 sq. 124 sq. 132 sq. 140 sq. 148 sq. 154 sq. 260–262. 265–272); s. XIV.

145 **57.** (AF 2871, olim 67; Mfc. 367, 2)
1 Plutarchi de exsilio usque ad verba *χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀλλ' οἱ* III 570, 12 Bernard., (9) de primo frigido inde a verbis *ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν μελαινομένου* IV 1163, 3 Dübner, (15ᵛ) vita Homeri (V 100–164 Dübn.), (66ᵛ) an docenda sit virtus, (68) de Roman. fortuna, (80) de Alexandri fort. aut virt., (101) praecepta politica, (132) apophthegmata usque ad verba *στρατιωτῶν αὐτῷ βραδέως* II 94, 27 Bern.   169 alia manu arithmetica et geometrica problemata.

Chartac. cm. 23,2 × 16,3; ff. 169; s. XIV.

58. (AF 2716, olim 72; Mfc. 363, 27)
1 Ephraemi adhortatio ad fratres inde a verbis III 213D Assem. *θεὸς οὐκ εἰς κακὸν συγχωρεῖ*, (2ᵛ) quod flere oporteat non ridere, (6) in quotidie peccantes etc., (7ᵛ) de subiectione, beatitudinibus et infelicitatibus, (9) de anima cum ab inimico temptatur, (14) de iudicio, desiderio et compunctione   17 (olim 25) acephala et mutila excerpta ex vet. et nov. testam., Basilio, Isidoro Pelus., Iohanne Climaco, Iohanne Chrysost. etc. (21ᵛ *ἰωσι πα' ἐκ τῶν μακκαβαϊκῶν*)   45 *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ θεολόγου περὶ τῆς τελιώσεώς* (sic) *τῆς ἀχράντου* etc. (*Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας – νεφέλη φωτὸς ἥρπασέν με καὶ ἔστησέν με ἐνθάδε*)   in fine (47ᵛ) alia manu scriptum est *τω παρὼν βυβλίων ἀφυέρωσεν εἰς τὴν μονὴν ταύτην τ . . . οῦ τοῦ σπηλ . . ου πόλεως πανόρμ<ου> ὁ νοτάριος Ἰῶ' λεγόμενος τοῦ νάσου . . . . τῆς . . . . . . ἰνδ. θ'.*

Membran. cm. 23,6 × 16,3; ff. 47, quorum ordo valde turbatus; s. XIII.

59. (AF 2709, olim 60; Mfc. 367, 12)
1 *Ἀρχὴ σὺν θεῷ περὶ βοτανῶν συναγωγὴ ὠφέλιμος* (*ἐχῖνος θαλάττιος εὐστόμαχος – τὸ ψιμίθιον καὶ κίνει συνεχῶς* sc. excerpta ex Dioscoride de mat. med. II 1–V 103, p. 167, 10–771, 12 Sprengel)   27 Philonis de vita Moisis lib. II. I, (103) vita politici, (141) vita sapientis, (178ᵛ) de fortitudine usque ad verba *τό τε ὑπ'*
146 *ὀλίγων πολλὰς* p. 573F ed. Colon., (186) allegoriarum sacrae Legis I (inde a verbis *λογικὸν δὲ φασὶν ἄνθρωπον* p. 32D) II, (195) de Cherubim, (202ᵛ) de generatione Abel, (209ᵛ) quod deterius potiori insidiari soleat, sine titulo, usque ad verba *ἀμούσως οὔτε γραμματικὴν* p. 123A.

Chartac. cm. 23,1 × 14,2; ff. 211 (27–57 rec. suppleta; post 185 complura folia interciderunt); s. XIV.

63. (AF 2857, olim 54; Mfc. 363, 7)
Athanasii de vita et disciplina S. Antonii (M. 26, 835–976).

Chartac. cm. 22,7 × 16,4; ff. 66; s. XVI a duobus librariis parum accurate scriptus.

64. (AF 2865, olim 68; Mfc. 369, 11)
I *ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τὴν δοκοῦσαν λύσιν – δεῖ οὖν ποιεῖν καὶ τὸν ἀντί-* (scil. Maximi tractatus *Περὶ τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων*; Walz V 582, 20–590, 19)   III imago Sancti cuiusdam et breves preces   1 Aphthonii Progymnasmata (in titulo arabice *fî 'ilmi 'lḥikâyati*, h. e. 'ad scientiam eloquentiae') usque ad verba *ἐπίλογον εὐχῇ μᾶλλον προσήκοντα* I 87, 19 Walz   9 Hermogenis ars rhetorica sine titulo (at 233ᵛ *Ἑρμογένους περὶ μεθόδου δεινότητος*).

ff. I–174 chart. saec. XIV, ff. 175–212 chart. saec. XV; cm. 23,7 × 15,5. Constat foliis III + 253 (8. 253 vacua), quorum I–7 variis manibus exarata sunt ab illa quae 9–174 scripsit diversis. Marg. inf. 174ᵛ in monocondylio legitur *Μανουήλ* . . . .

66. (AF 2715, olim 53; Mfc. 370, 10)
1 Aristophanis Plutus, (13) Nubes, (28) Ranae 40ᵛ *Ὑπόθεσις τῆς ὅλης Ἰλιάδος* (v. supra cod. 48, sed hic integra; spatium est vacuum inter verba *οἱ Τρῶες συμ* et *ἀπὸ*, ut in Crameri codice Paris. gr. 2556) 41 Sophoclis Electra inde a v. 755, (46ᵛ) Oedipus Tyrannus usque ad v. 311 50 Euripidis Hecuba, (60) Orestes usque ad v. 1681 73 Sophoclis Oed. Tyr. a v. 312 ad finem 49ᵛ extr. metricorum pedum schemata fabulis praeter Plutum, Electram et Hecubam hypotheses praemittuntur, Oedipo etiam oraculum Lai et versus (cf. ex. gr. Bandini II 202 in.) *Δηλῶν τὰ πικρὰ τῷ γλυκεῖ τῶν ῥημάτων, Ἀψίνθιον* 147
μέλιτι κιρνᾶς, Σοφόκλεις.

Chartac. cm. 24,3 × 15,7; ff. 81 (39ᵛsq. 49ʳ vacua); s. XIV. Ante ff. 1—40 collocanda esse ff. 41—81 et numeri veteres ostendunt et Iliadis argumentum f. 81ᵛ (nunc 40ᵛ); conicias enim excidisse partem codicis ipsum Homeri poëma continentem. Et exstat sane f. 41 et 42 (olim 1 et 2) notula in imo margine 'Ylias homeri Abbatie florent.'; sed addita haec fuerint ab oscitante lectore, qui mutilam Sophoclis Electram non agnovisset.

68. (V 906)
Παράφρασις τοῦ Ψέλλου (sic) *εἰς τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου* usque ad *Ψ* 652 (Bekker Scholia in Hom. Iliadem App. p. 651—801).

Chartac. cm. 23,1 × 15,1; ff. 262 (sequuntur ff. vacua); s. XV.

69. (AF 2713, olim 70; Mfc. 366, 16)
1. ⟨M. Planudis; at v. A. Eberhard, 'Fabulae Romanenses gr. conscr.' I p. ɪxsq.⟩ vita Aesopi (p. 226—305 Eberh.) 26 fabulae Aesopicae CXLII (concordant cum editione Aldina a. 1505).

Membran. cm. 23,9 × 16,9; ff. 52 (52 vacuum); s. XV.

71. (AF 2817, olim 76; Mfc. 369, 36)
5ᵛ Sophoclis vita usque ad *πράγματα* p. 132, 5 West., (8) Aiax, (42ᵛ) Electra, (82ᵛ) Oedipus Tyrannus 124 *Γένος Εὐριπίδου* p. 141 sq. West., (124ᵛ) Hecuba, (155) Orestes, (198) Phoenissae usque ad v. 1687 245ᵛ scripturae specimina varia (etiam excerptum grammatic. *τὸ ᾱ μόριον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν — ποτὲ δὲ τὸ ὁμοῦ ὡς ἀκόλουθος ὁ ὁμοκέλευθος*, cf. Moschopulus in cod. Conv. Soppr. 141) 246 ⟨Lucian. Dial. Deor. 21 c. 1⟩ *ἤκουσας — ὑπερφέρειν* omnibus tragoediis hypotheses praemittuntur et scholia adscripta sunt; post Electrae hypothesin f. 42ᵛ legitur epigramma *περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος* (Boissonade Anecd. II 471 al.).

Chartac. cm. 22,5 × 13,9; ff. 246 (1—5. 122sq. vacua; item 245, ubi nomen 'Antonio Bichi'; 2ᵛ Aurispae latinum epigramma autographum); s. XIV.

72. (AF 2721, olim 75; Mfc. 369, 14) 148
Manuelis Chrysolorae erotemata, sine titulo.

Membran. cm. 22,8 × 15,8; ff. 37; s. XVI.

73. (AF 2722, olim 81; Mfc. 364, 18)
1 Cassiani Abbatis collatio I (*τὸ χρέος ὅπερ ἐπηγγειλάμην — φοβουμένοις αὐτόν* [latine Migne P. L. 49, 477—524], (19ᵛ) collatio VII (*συνετύχομεν πάλιν τῷ ἀββᾷ Σερίνῳ — ἀναγγελοῦμεν ὑμῖν* [latine ib. 667—720] 37 Aristidis oratio XIV usque ad verba *καὶ Φᾶσις ἐνθένδε καὶ Εὐφράτης* (I 356, 4 Dind.) 61 Philostrati vitae Apollonii fragm. a verbis *Φωκέων τε καὶ Θεταλῶν ὅτι εὐδόκιμον κτλ.* (I 332, 16—344, 6 Kayser).

Chartac. cm. 21,7 × 14,2; ff. 68 (36. 53—60. 68 vacua); s. XV.

74. (AF 2726, olim 96; Mfc. 368, 9)
1 Cyrilli lexicon initio mutilum (*⟨σκολιὰ βουλευό⟩μενος· μήτης γὰρ ἡ βουλὴ εἴρηται* [cf. Laur. 59, 16 s. v. *ἀγκυλομήτης*] — *ᾠδεῖ: ὅταν δύο περισπῶμεν*) 97 *Αὐτολεξίαι* (*οὐχοίονται; οὐχυπολαμβάνω — ἐναντίον ἐχθρῶδες*); scr. *Ταυτολεξίαι*, ut est in cod. Bibl. Univ. Matrit. E. 1. N. 61 (ap. Graux-Martin p. 133) ib. voces collec-

tae e psalmis, canticis, evang., act. apost. etc. 104 explicationes nominum (*ὀνομάτων καὶ λέξεων*) hebraic. S. Scripturae 108^{v} *Περὶ λέξεως τινῶν διαφόρων δεχομένης πρὸς διάφορον σημαινόμενον* (*Ἄγων ἡ μετοχὴ παροξύνεται — ὀρθός, ὁ ἴσος τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύ<νεται>*); cf. Ioh. Philop. *Περὶ τῶν διαφόρως τονουμένων κτλ.* ed. Egenolff, sed differt haec collectio et numero et ordine vocabulorum.

Membran. cm. 17 × 13; ff. 111; s. XII. Cf. R. Reitzenstein in *Berl. Phil. Wochenschr.* 1893 p. 164sqq.

77. (AF 2640, olim 58; Mfc. 368, 3)
Luciani operum collectio amplissima (singula post Sommerbrodtium Mus. Rhen. XXXVI 214–16 recensuit Vitelli in 'Mus. Ital. di ant. class.' I 15sqq.)

Constat ff. 284 (partim membraneis partim chartaceis) s. X et XIV scriptis; cf. Vitelli l. l., qui idem scripturae specimen dedit 'Coll. Fior.' t. VIII.

149 **78.** (AF 2643, olim 42; Mfc. 367, 8)
1 Platonis Euthyphro praemisso indice XXIX dialogorum Platonis, (8) apologia, (17^{v}) Crito usque ad verba *καὶ ἄλλοσε ὅπη ἂν ἀφίκῃ ἀγαπή-* p. 45 C, (21) Axiochus, (23) de iusto, (24^{v}) de virtute, (25^{v}) Demodochus, (27^{v}) Sisyphus, (29) Alcyon 30 Procli in Platonis Parmenidem introductio 36 Platonis Parmenidis cap. I cum Procli commentario usque ad verba *τυραννὶς σύμβολον παρείληπται* 42 Phaedrus cum Hermiae commentario scholia comparent f. 21. 29 etc.

Chartac. cm. 30,2 × 22,2; ff. 134 (18^{v}–20^{v}. 34^{v}sq. 40sq. vacua); s. XIV. Binis columnis scripta sunt ff. 1–29, quorum 21–29 man. rec. ut et cetera omnia. In custodiae folio: 'Cod. an. 1459'.

83. (AF 2662, olim 39; Mfc. 367, 22)
1 Isocratis or. I–III. X. XI. 36^{v} Aristidis orationes XLIII^{a} et XIII^{a} usque ad verba *ἐμπόρων τε καὶ* (I 156, 13 Dind.) 54 Aristophanis Plutus usque ad v. 192 62 Basilii Magni oratio ad iuvenes.

Chartac. cm. 29,4 × 21,5; ff. 73 (51–53. 57^{v}–61. 71^{v}–73 vacua); s. XVI.

84. (AF 2665, olim 19; Mfc. 367, 24)
1 Isocratis oratt. II–IV. X. IX. XI. XIII. XIV. VII. XX. XXI. XVI. XIX. XVII. V (omisso titulo f. 102). VIII. VI. XV. XVIII (usque ad verba *οὐ πλέον ἔχειν τοῦ δικαίου ζητοῦντες* c. 67) 179 Aeschinis or. adv. Timarchum (cf. F. Schultz, Aesch. oratt. p. xxv et p. 80 n. 5) 201^{v} Anonymi epistula De imperio (ed. Vitelli in 'Stud. ital. di filol. class.' I 380–383).

Chartac. cm. 29,6 × 21,5; ff. 202 (178 vacuum); s. XIV. Exstat monokondylion 201^{v} ..... (*Κυριακὸς* legit De Furia, nos *κύρικος*; nomen *κυριακός* m. rec. scriptum comparet mrg. 14^{r}) *μοναχός* ......

85. (AF 2656, olim 30; Mfc. 363, 9)
1 Basilii Magni in hexahemeron homiliae I–IX M. 29, 4–208; (78) de hominis structura orationes I. II ib. 30, 9–61; (92^{v}) de Paradiso ib. 61–72.

Chartac. cm. 29,6 × 21,5; ff. 95; s. XV. Olim fuit Francisci de Castiglione (Castiglionensium stemma pictum est f. 1).

150 **86.** (AF 2658, olim 57; Mfc. 367, 20)
Simplicii commentarium in Aristotelis Categorias.

Chartac. cm. 28,3 × 19,4; ff. 331; s. XVI.

88. (AF 2686, olim 40; Mfc. 368, 5)
1 Luciani Hippias s. balneum, (2^{v}) de domo, (6^{v}) Demonax, (11) muscae enc., (13) adv. indoctum, (18^{v}) de somnio, (21) de sacrificiis, (23^{v}) de luctu, (26) Herodotus, (27^{v}) patriae enc., (29) Phalaris I, (32) Phal. II, (33^{v}) rhetorum praecep- tor, (38^{v}) verae historiae lib. I. II, (56) Iupp. confutatus, (59) Iupp. tragoedus, (68^{v}) de Dipsadibus, (70) de merc. cond., (80^{v}) Bacchus, (82) Hercules, (83) Ni-

grinus, (89^{v}) tyrannicida, (94) abdicatus, (101^{v}) de electro, (102^{v}) calumn. non tem. cred., (108) de saltatione, (119) Prom. es in verbis, (120^{v}) navigium, (129) amores, (141^{v}) Demosthenis enc., (149) Lucius, (164) pseudosophista, (166^{v}) macrobii, (170^{v}) Zeuxis, (173) de lapsu inter sal., (175^{v}) apologia, (178^{v}) Harmonides, (180) diss. cum Hesiodo, (181^{v}) Scytha, (184^{v}) de conscrib. historia, (196^{v}) fugitivi, (201^{v}) Alcyon.

Membran. cm. 28,4 × 19,5; ff. 202 (162 sq. recentius exarata ab eodem scriba qui mrg. 150^{v}. 151 nonnulla addidit omissa); s. XV.

94. (AF 2639, olim 41; Mfc. 369, 27)
Codex in principio et fine mutilus continet: Pindari Ol. XIV, Pyth. I. II. III (1–40. 59–115). IV (usque ad v. 56). V (a versu 118 ad finem). VI–XII, Nem. I–X. XI (usque ad v. 21), Isthm. III (inde a versu 37). IV. V. VI (usque ad v. 19), Ol. V (inde a v. 16). VI. VII (usque ad v. 25); omnia cum scholiis et glossis interl.

Chartac. cm. 30,7 × 20,5; ff. 94, quorum series confusa (folia multa exciderunt); s. XIV. Marg. f. 9 *ἐντεῦθεν ἐμετρήθη τὰ Πύθια παρ᾽ ἐμοῦ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*. Cf. Pindari Carm. rec. T. Mommsen (Berol. 1864) p. xxx (Mus. Rhen. VI [1848], 437 sq.). Abel, Schol. rec. in Pind. Epin. p. 419.

97. (AF 2714, olim 63; Mfc. 366, 18)
1 ⟨Max. Planudis⟩ fabulae Aesopi CXLVII (= edit. Ald. a. 1505) 34 Aristophanis Nubes cum glossis interl.

Chartac. cm. 23,5 × 17; ff. 85 (29^{v}–33. 83^{v} sqq. vacua; 1–29 recentius scripta); s. XV.

98. (AF 2872, olim 59; Mfc. 369, 39) 151
1 *Μακαρίου τοῦ Παραδεισσᾶ* epistula mutila ad Philadelphiae metropolitam (*Μὴν μὲν ἔτι παρήμειβε Ληναιών — ἄρτω ἀγγέλων ἐν ἐρήμω*) 3 Euripidis vita (3 West.), Hecuba praemissa hypothesi cum scholiis, tum Orestis argumentum et scholia quaedam 35 Manuelis Philae versus iidem qui leguntur in cod. Laur. 32, 19 ff. 231–245 (Bandini II 168, 56–169, 6), quos excipiunt eiusdem versiculi *Εἰς λίθον ἐγκόλπιον ἐν ᾧ ἦν γεγλυμμένος ἰησοῦς ὁ χριστός*; tum *Εἴληφε τέρμα τουτονὶ τὲ τῶν στίχων | χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ θεοῦ μου οἰκέτης | φιλὴ μανουὴλ τῶν γεγραφότων τάων* | (marg. del. *ὄντως . . . . . φιλὴ μανουὴλ χάριν*) | *εἰς τὸν δεσπότην τὸν ἰωάννην τάχα* 40^{v} *μεγάλου σακελλαρίου τοῦ Μελιτηνιώτου* epistula ad Philadelphiae metropolitam (*ὅσης οὖν ἀφροδίτης ἐπεπλήσμεθα καὶ χαρίτων — μεγάλης καὶ θαυμαστῆς ταύτης φορᾶς*) 41^{v} versiculi in Thetidis laudem ⟨Heliodori Aethiop. III 2 p. 79, 9–22 Bekker⟩ 42 excerptum de metris heroico et iambico; septem sapientum apophthegmata; Musarum nomina eorumque interpretationes; quis sit *εὐφυής* quis *ἀφυής* secundum Platonem; de vitium putatione Naupacti reperta (*εἰς τὴν ναύπα<κ>τον οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἐκεῖσε ὄντες ἄνθρωποι κλαδεύειν τοὺς ἀμπελῶνας* etc.) 43 Euripidis Orestes cum scholiis et glossis interl., (82) Phoenissae, praem. hypothesi, cum scholiis, (124^{v}) Andromachae hypothesis, versus politici in Virginis Deiparae laudem (*ἂν βάρος με τῶν λυπηρῶν — ἐν δεινοῖς ἤλπισα σωτηρίαν*), (125) Euripidis Andromacha usque ad v. 40. In mg. chronologica quaedam ab origine mundi ad Phocae regnum 126 Aeschyli vita usque ad *τυπεὶς ἔθανε* (1, 92 West.), Prometheus, Septem a. Th. et Persae, cum argumentis, scholiis et glossis; versiculi exstant post Prometheum *οὐαὶ Προμηθεῦ — τοῦτο γὰρ πάρεστί σοι* (cf. Bandini II 45), post Septem a. Th. *πληροῖ κατάρας — ἀλλήλους ξίφει* et *ζητεῖς, θεατά, τίνες οὗτοι οἱ δύο — πανοικτίστου γόνοι* (Bandini ib.), post Persas *ὁ τετραπλεύρου κοσμικῆς μοναρχίας — ἁπαλωτάτης* (6 versus) et *ὁ τετρακλίμου χθονὸς ὢν κυβερνίτης — ἄρηγε κἀμοῦ τὴν χέρα πρὸς τὸ γράφειν* (7 + 2 versus), in fine *Σοφοκλέους ὧδ᾽ ἐστὶ τοῦ σοφοῦ γένος, | ὃς πάντας ἄρδην τοὺς σοφοὺς ἐν τοῖς λόγοις, | ὑπέρβαλε κράτιστα τιμῶν τοὺς λόγους, | τοὺς* 152 *τραγικούς τε καὶ τραγωδιογράφους* 207 Sophoclis vita (1 West.) ib. de comoedia (Prolegg. VI, 1 Bergk Aristoph. p. xxxiv sq.) 210 Aiacis argumentum et scholia nonnulla 211^{v} versiculi *ἀγκαλίζεται χερσὶν ὁ πρεσβύτης Συμεὼν τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν καὶ δεσπότην τοῦ παντός* (*Ὦ πρεσβύτα Συμεών — νῦν ὁ Συμεὼν βρέφος ἀγκαλίζεται*) 212^{v} de scarabeis pentastichum (*τῶν κανθάρων ἄθηλυ — πῶς τίκτει κόπρος*), methodus inveniendi cyclum solarem, lunarem, in-

dictionem etc. (sim. etiam 322ᵛ) 213 Sophoclis Aiax, Electra, Oed. Tyr. cum argumentis, scholiis et glossis interl. 315 Choerobosci de tropis et figuris (Walz Rh. Gr. VIII 803, 4–818, 8) 317 Herodiani de figuris verborum 322 notulae grammaticae et astronomicae.

Chartac. cm. 22,2 × 14,5; ff. 322; s. XIV (211ᵛ imo marg. *τῇ κζ' τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς ὁρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου αὐθ‹έντου› καὶ δεσπότου ἡμῶν, ‹κυροῦ μακαρίου* add. ead. man.› *παρεδόθη μοι τὸ μονύδριον τοῦ τιμίου ἀρχιστρατήγου τοῦ κεραμειώτου ἰνδ. ια' τοῦ ‚ζοῦ ωοῦ πα' ἔτους* sc. 1372 post Chr. n.; 322ᵛ *τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ τοῦ μαρτίου μηνὸς ἡμέρα τῇ ἁγία καὶ μεγάλη τετράδι, ἰνδ: ζ', ἐγεννήθη ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν Μαρία*).

101. (MN 363)
1 epigramma A. P. IX 357 (Archiae tribuitur in codice) cum latina interpretatione verbali et metrica et adnotationibus grammaticis; Diotimi epigr. A. P. IX 391 cum expositione gramm. 2 ‹Ludovici Vives› dialogi latini cum graeca interpretatione ‹A. M. Salvinii?› ('Surrectio matutina' *Ἔγερσις ἑωθινή* usque ad prima verba dialogi XVI 'quid tu tam sero surgis et quidem semisomnis?' *τί σὺ ἐγείρῃ οὕ‹τω›* = p. 70 extr. editionis Iuntinae 1568).

Chartac. cm. 25,1 × 17,1; ff. scripta 38 (1ᵛ vacuum); s. XVII.

103. (AF 2759, olim 47; Mfc. 367, 14)
1 Platonis Euthyphro, (8ᵛ) Crito, (15) Apologia Socr. 30 Hermiae in Phaedrum prolegomena et 36ᵛ Phaedrus cum Hermiae comment. 188 Timaei Locri de anima mundi 194ᵛ Procli prolegg. in Parmenidem et 212ᵛ Par-
153 menides cum Procli comment. 465 ‹Pselli› synopsis in platonicas ideas (ed. C. G. Linder, *Philol.* XVI 523–26).

Chartac. cm. 25 × 16; ff. 465 (29ᵛ vacuum); scripsit impensis Iohannis Contostephani a. 1358 Longinus monachus, cuius monocondylium vide ap. Vitelli-Paoli 'Coll. Fior.' t. XXXIX. Possedit 'Iohannes Quirino stinphalidos'.

104. (AF 2850, olim 61; Mfc. 364, 17)
Dionysii Areopagitae de div. nominibus cum scholiis Maximi, praemissis indice capitum et epigrammate in hoc Dionysii opus (M. 3, 117).

Membran. cm. 23,1 × 15,8; ff. 89; s. XVI.

105. (AF 2858, olim 71; Mfc. 370, 13)
Ovidii Metamorphoses graece Maximo Planude interprete.

Chartac. cm. 22,5 × 15; ff. 288; s. XIV. Monocondylia diversis manibus, exercitationis causa ut videtur, exarata occurrunt: 288ᵛ *θωμας μαρχος* (sic?) . . . . ., 3ᵛ–4 *γεώργιος ὁ χρυσοκόκκης* ter et *ἰωάνν(ης?) ἀναγνωστῶν*. Rursus alia man. 3 summo marg.: *κατὰ τὴν κθ' τοῦ ἰουλ‹ιου› μηνός, τῆς ιδ' ἰνδ. ἐλογαριάσθη ὁ ἰω‹άννης› εἰς τὴν ῥόγαν αὐτ‹οῦ›, καὶ ἀνεφάνη ὅτι ἐδόθησαν αὐτὸν* (sic) *μέχρι σήμερον κθ' ἰουλ‹ίου› ὑπέρπυρα* (nota tachygr. hic et infra) *ἕξ*, tum deleta *εἴπερ ἀποδειχθῇ ὅτι τῆς παπαδίας τὸ ὑπέρπυρον, τὸν ἀπριλλ‹ίου› μῆνα τὸ ἀπῆρεν* (?). Similia etiam f. I, ubi et eiusdem Iohannis et aliorum nomina comparent.

106. (AF 2882, olim 80; Mfc. 369, 3?)
1 Constantini Lascaris grammaticae lib. II. III sine prooemio 125 *Γραμματικὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ δωνάτου τινὸς ἰταλικοῦ μεταγλωτισθεῖσα γρεκῶς* (*Πύλη εἰμὶ τοῖς ἀμαθέσι — δι' αὐτοῦ δηλοῦμεν οὐσίαν καὶ ποιότητα*; super titulum 'Erotimata Guerrini' sic) 157 Athanasii symbolum (M. 28 c. 1585–88) 158ᵛ benedictio mensae (*Ὁ ἱερεύς · Εὐλογήσατε . ἀπόκρισις · εὐλογήσατε — δεδήλωται ἄνωθεν*).

Chartac. cm. 20,5 × 14,8; ff. 161 (122–24. 155–56 vacua); s. XV. Imo marg. Iʳ: 'Vsui D. Laur. Lucalbertii Flor.'

107. (AF 2723, olim 78; Mfc. 363, 3)
1 Philonis de mundi opificio, (44) de meretricis mercede, (49) de gigantibus,
154 (61) quod Deus sit immutabilis, (91) in Moisis decalogum, (119) sacrarum legum alleg. liber II usque ad verba *ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις αὔτου* (sic) *ἡ γῆ κατάρατος*.

Chartac. cm. 21,1 × 14,1; ff. 174 (172ᵛ sqq. vacua); s. XV.

108. (S 792)
1 Gregorii Nysseni in canticum canticorum homiliae I–XIV (M. 44, 756–1120) 233 versiculi XII in Gregorii laudem (*σοφὸς σοφοῦ δόγματα πανσόφως λύει – σοφοῦ σοφίζων Σολομῶντος τοὺς λόγους*; v. infra) 239 de beatitudinibus sermones I–VIII (ib. 1193–1301).

Chartac. cm. 20,8 × 13,5; ff. 304 (234–38 vacua); scripsit a. 1602 Constantinus in usum Maximi (233 rubr. *κατὰ τὸ ,αχβ' ἔτος τὸ σωτήριον*, tum iambi quos supra indicavimus; in his v. 5sq. *Τέως δὲ νῦν μέμνησο τοῦ Κωνσταντίνου | ἄνθος χαρίτων Μάξιμος τοῦ σοῦ φίλου*).

110. (AF 2657, olim 24; Mfc. 365, 29)
1 Xenophontis Commentarii, (59v) Cynegeticus, (75) Hipparchicus, (85) de re equestri, (96v) Lacedaemoniorum Respublica, (105v) Atheniensium Resp. usque ad verba *φίλοι μάλιστα ἦσαν Ἀθηναίων* [c. I, 16], quibus sine ulla distinctione adnectitur (107 med.) liber de Vectigalibus inde a verbis *καὶ σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι* [c. V, 4] usque ad finem, ubi tamen subscriptio exstat: *Ξενοφῶντος ῥήτορος Ἀθηναίων πολιτεία: τέλος*, (108) Convivium inde a verbis *πλείονος ἢ τὴν τοῦ σώματος* [c. VIII, 28] 113 Gregorii Corinthii de graecae linguae dialectis usque ad *ἀλκάος καὶ ἀρχάος: τέλος τῶν διαλέκτων* (p. 596, 5 Schäfer) 125v Dionysii Halic. de composit. verborum epitome 142 Theophrasti characteres I–XV, praemisso capitum indice et prooemio.

Membran. cm. 29,5 × 21,2; ff. 148 (110v–112 vacua); s. XV.

112. (AF 2660, olim 29; Mfc. 365, 27)
1 Xenophontis Oeconomicus, (22) Cyropaedia, (135) Anabasis, (210) Hiero.

Membran. cm. 28,5 × 21,2; ff. 218 (209v. 217v sq. vacua); s. XV. Xenoph. Oec. VIII 10–22 (*ὅτῳ ἂν – ἀγορᾶς*) in fol. 9 omissa supplevit alia manus in f. 10.

114. (AF 2625, olim 45; Mfc. 367, 30) 155
Dionis Chrysostomi orationes I–LXXX.

Chartac. cm. 30,7 × 21,5; ff. 234. Scripsit Theodorus Doceianus a. 1328 (232 *ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδώρου Δοκειανοῦ τοῦ Συμεών, κατὰ μῆνα Φευρουάριον τῆς ια' ἰνδ. τοῦ ,ςωλς' ἔτους: – ἔχοντα τὸν μῆνα ἡμέρας ιη'*). Cf. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. V. Vacua sunt ff. 232v–34, sed exstat 232v *ὁ αὐρίσπας* et 234r notulae quas refert Vitelli l. l.

115. (AF 2663, olim 31; Mfc. 365, 1)
Historia Barlaami et Ioasaphi (tit. *ἱστορία ψυχοφελῆς ἀπὸ τῆς ἐνδοτέρας χώρας τῶν ἰνδῶν ἐνεχθεῖσα δια ἰῶ ᾱ* (χ suprascr.) [= *μοναχοῦ*] *μονῆς τοῦ ἁγίου σάβα · περὶ βαρλαὰμ καὶ ἰωάσαφ' τιμίων ἁγίων ἀνδρῶν*, at marg. sup. rec. *τοῦ Δαμασκηνοῦ*); ed. Boissonade, Anecd. gr. IV 1–365.

Membran. cm. 28 × 22; ff. 140 (binis columnis scripta, praeter 73–82; quum enim intercidisset quaternio *ι'*, supplevit his foliis palimpsestis *παλαιὰ καὶ μηδὲν – καινούσ τινασ μῦθολογούντων αἰῶνοσ* [p. 185, 13–208, 11 Boiss.] recentior scriba, qui et quaedam scripsit 82v rursus eadem pagina exercitationis gratia ab aliis exscripta); s. X vel in. XI.

116. (AF 2661, olim 32; Mfc. 363, 32)
1 protheoria in Iohannis Climaci Scalam (*τὴν ἰσάριθμον ἡμῖν τῆς τοῦ χριστοῦ κατασάρκα ἡλικίας – ἐναργῆς τῆς γραφῆς τοῦ‹δε τοῦ› βιβλίου*) et index, tum (1v) Iohannis vita *ἐν ἐπιτομῇ* usque ad *περιεχούσας διδάγματα* (*στηρίγματα* ap. M. 88, 605 lin. ultima), et (4v) Amanuensis verba ad lectorem (*παρακαλῶ τοὺς ἐντευξομένους – ψυχῆς τοῦ ἁμαρτωλοῦ*) et epistulae Ioh. Rhaithuensis et Ioh. Climaci (ib. 624–7) 6 Scala Paradisi (ib. 632–1160) 102 exhortatio ad Scalam (*τοῖς ἐν τῇ βίβλῳ – τέλος δὲ ὁ τῆς ἀγάπης θεός*) et quaedam recentius adscripta (index dierum et Sanctorum mensium Septembris et Octobris) 103v exhortatio ad Scalam (ib. 1160sq.) et sermo ad pastorem.

Membran. cm. 29 × 21,2; ff. 111; s. X vel in. XI. In fine: *ἔλεος τῷ γράψαντι, σωτηρία τῷ κτήσαντι.*

156 **117.** (AF 2637, olim 43; Mfc. 364, 22)
1 fluminum, montium, marium nomina mendose scripta 5 Anonymi schedographia (Ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου · φησί τις θεῖος ἀνείρ — κάλλος δὲ τὸ παροξυτόνως ἡ ὡραιότης διὰ δύο λλ: ceterum cf. supra codd. 2 et 28) 24ᵛ Agapeti Schedae Regiae cc. I–XXXV. LVI cum expositione grammatic. 47 Anonymi professio fidei (πιστεύομεν ὅτι ἐστὶ θεὸς δημιουργὸς — διελύθη ἂν εὐκόλως) 51 Thomae Aquinatis de veritate cathol. fidei et contra haereses ⟨Demetrio Cydone interprete⟩ lib. I (Ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου etc.) 147 τοῦ Σχολαρίου fragmentum (ὅτι ὁ θεὸς τὰ μὲν θέλει γίνεσθαι ἐν ἡμῖν ὡρισμένη θελήσει — τῇ ἡμετέρα ὁρμῇ ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπακολουθεῖ) 147ᵛ Ἀνδρονίκου Δοῦκα τοῦ Σγούρου ἡ διαίρεσις αὕτη in tabulae modum descripta (τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εὐσεβεῖς — τῆς ἀπολαύσεως ἐπιτεύξονται) 148 Thomae etc. lib. II (Ἐμελήτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου — τέλειον διαμένον εἰς αἰῶνας κτἑ).

Chartac. cm. 29 × 20,8; ff. 283 (1ᵛ–4. 50. 146ᵛ. 283ᵛ vacua); s. XV.

118. (A 183)
Gregorii Nazianzeni orationes (Migne) I. XLV. XLIV. XLI. XV. XXIV. XIX. XXXVIII. XLIII. XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI, quibus index praemittitur in primo folio.

Membran. cm. 28,2 × 21; ff. 205; s. X (sed ff. 1. 2. 87. 103 s. XVI suppleta).

121. (C 558)
1 notae chronologicae 1ᵛ Gregorii Nazianzeni epitaph. in Basilium (M. 38, 72–5), tum (3) eiusdem orationes I. XLV. XLIV. XV. XXIV. XIX, cum expositione Nicetae Serrani (M. 36, 944sqq. expositionem orationis I tantum edidit) 135 Basilii ⟨Minimi⟩ epistola ad ⟨Constantinum⟩ imperatorem (M. 36, 1073–80, sed amplior est in codice) et Gregorii Naz. or. XXXVIII. XLIII. XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI, cum Anonymi commentario (comment. in or. XI sub Nicetae nomine ap. M. 36, 969–84); praeterea in marg.
157 scholia Theodori Philosophi, Iohannis Geometrae, Basilii etc. 356ᵛ explicatio notarum criticarum (in Greg. Naz.) 357ᵛ versus in Crucifixionem (ὦ φρικτὸν ἔργον · ὢ κατάπληκτος θέα — νέκυν ὥσπερ ἐν τάφῳ), in Virginem (Ἀγνωμοσίνης αἰτίαν — τῶν ἀναγκῶν τὰς στροφὰς διαλύσαις), εἰς τὸν (scriptum ᾶ) ἅγιον βε βάρ (ἂν ἐξ ἀκάνθης — φυτοσπόρου λέγω : · εἰς τὸν ἅγιον διμίτρ⟨ιον⟩ nec plura); tum aenigma a m. rec. ὁ πατήρ μου ἐγέννησεν ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἐγέννησα τὴν μητέραν τῶν παιδίων μου, καὶ τὰ παιδία μου ηὔξυναν καὶ ἐγέννησαν τὴν μητέραν τοῦ πατρός μου.

Membran. cm. 26,7 × 18,8; ff. 357 (357ʳ vacuum); s. XIV scripsit Leo (3 Ἰησοῦ, βοήθ⟨ει⟩ τῷ σῷ δούλῳ Λέοντι).

127. (C 335)
Iohannis Chrysostomi in Iohannem Evangelistam homiliae I–XLIV (M. 59, 23–250).

Membran. cm. 27,5 × 20; ff. 317 (binis columnis scripta praeter 31ʳ); s. XII.

128. (C 336)
Eclogae ex diversis homiliis Iohannis Chrysostomi secundum ordinem codicis Coisliniani (v. M. 63, 563–5) omissis hom. XXX et XXXIII.

Membran. cm. 28,1 × 20,4; ff. 225; s. X.

132. (C 334)
1 excerpta ex commentariis in S. Scripturas (λαμβάνει μὲν ὁ πατὴρ οὐκ αἰτήσας — δυσκόλως πιστεύων γενέσθαι ἀνάστα⟨σιν⟩) 3 Ioh. Chrysostomi homiliae in Genesim I–XXX 290 vacuum, nisi quod 290ᵛ haec tantum verba leguntur: ⟨Ἀ⟩ρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰυ̅ χυ̅ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προ 291 excerpta ut f. 1 sq. (καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς — δᾶδ γίνεται. βούλεται).

Membran. cm. 32 × 23; ff. 295 (at 1. 2. 70. 256. 281. 287–95 chartac. rec.); s. XI.

136. (AF 2707, olim 49; Mfc. 367, 26) 158
Demosthenis orationes: 1 I–III (II. III cum argum.), 13 VIII. VII. VI. IX–XI, 50^{v} XXII, 63^{v} XXIV, 97 XX, 121^{v} XVIII. XIX, 232 XXIII, 262^{v} XX iterum usque ad verba *συμμάχους ἤδη τινάς* (c. 3), 263 XII   scholia raro comparent.

Chartac. cm. 25,9 × 17,4; ff. 265 (37^{r}. 95^{v}–96. 231^{v}. 265^{v} vacua); s. XIV (XIII?)–XVI. Complures enim scriptorum manus (*M* antiqua, *M'* antiquae aliae, *m* recentiores nonnullae, *m'* recentissima s. XVI) hoc ordine se excipiunt: 1–12 *m*, 13–68 (at 37^{v} Dem. IX c. 70–76 et 38^{r} marg. Dem. X init. *m*) et 69–91 med. *M'*, 91 med. – 95 *m*, 97–218 *M*, 219–231 *m*, 232–240^{v} init. *M'*, 240^{v} init.–262 *m*, 263–265 *m'*. Cf. F. Schultz, De codicibus quibusdam Demosth. *etc.* (Berol. 1860) p. 16. H. Weil, *Les plaidoyers polit. de Demosth.* (*deuxième série*) p. II.

138. (AF 2756, olim 37; Mfc. 363, 16)
Gregorii Nazianzeni orationes (Migne) I. XLV. XLIV. XLI. XV. XXIV. XIX XXXVIII. XLIII. XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI usque ad verba *φόβῳ κεκαθαρμένον* (M. 35, 964, 1).

Chartac. cm. 25 × 18,1; ff. 188; 79–188 s. XIII vel XIV in., 3–78 s. XIV, 1–2 s. XV.

139. (AF 2762, olim 64; Mfc. 369, 17)
1 Homeri Ilias   243^{v} epigrammata A. P. XVI 297. 304. IX 24. VII 3. 7 (Antipatro Sidonio ambo tribuuntur in cod.). XVI 298. 302. 300; versiculi ex Homeri vitis West. 1, 481. 2, 44 sq. (= 3, 25sq.) 8, 144–6; tum *τί ἂν εἴποι Ἀπόλλων περὶ Ὁμήρου; Ἄειδον μὲν ἐγὼν ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ὅμηρος | ἐτελειώθ<η> μηνὶ ὀκτωβρ<ίῳ> δ' ἰνδ. ε' ἔτους ,ςω' + ἡμερ* . . . accedunt alii versiculi (*ἰδοὺ γλυκὺ προῆλθεν ἐκ πικροῦ πάλιν · ψυχροῦ δὲ θερμὸν καὶ νεκρώσεως βίος — τοῦ παντὸς ἠκρωτηριάσθη δ' ἂν φύσις*) et rursus alii (. . . . *ἀλλόφυλοι τὴν δίναν — ἔφθειρε μιγεὶς καὶ φονευθεὶς ἐφθάρη*).

Chartac. cm. 24,3 × 15,9; ff. 244 (f. 244 vacua); a. 1291.

140. (AF 2779, olim 52; Mfc. 370, 9)
1 Aristophanis vitae pars postrema (West. p. 160, 18sqq.)   1^{v} Anonymi de comoedia IV. VI, 1. 2. (p. XXXIII sq. Bergk.), excerptum de scoliis (*σκολιὰ λέγεται* 159
παροίνια μέλη τὰ ἐπὶ τῷ συμποσίῳ ᾀδόμενα · καὶ ὥς μὲν ἔνιοι φασὶν ἐκ τοῦ ἐναντίου — σκολιὰ ἐλέγετο; cf. Schol. Ar. Vesp. 1239 p. 162sq. Dübn.)   2^{v} Aristophanis Plutus, (47) Nubes, (94) Equites, (143) Ranae; cum argumentis et scholiis.

Chartac. cm. 24,1 × 15,7; ff. 185 (4 rec. suppl.); s. XIV scripserunt duo librarii (alter inde a f. 84^{v}).

141. (C 408)
1 Manuelis Moschopuli technologia sine titulo (*Τὸ ᾱ μόριον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν* etc.) et eiusdem tractatus de constructione (107 *τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλοῦσι πάθος* etc.)   117 Thomae Magistri grammatica   223 synonyma et dictiones (*συμφωνεῖ καὶ συνάδει καὶ συνομολογεῖ — ἐχθρὸς ὀνείδισεν ἡμᾶς*)   228^{v} fragmentum epimerismorum Planudis (*Φοινίκη ἡ Συρία — ὀπωρίζομαι τὸ ὀπώρας* . . . .)   230 alia collectio alphabetica dictionum (*τῶν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχομένων λέξεων — ἀφ' οὗ καὶ ἡ ψώρα μέγα τέλος*), quam Georgio Cortesio Scholario tribuendam ducit De Furia.

Chartac. cm. 21,8 × 14,8; ff. 258 (222^{v} et folium inter 228 et 229 vacua); s. XV (223–58) et XVI (1–222). Paginae 257^{v}. 258^{v} continebant paradigmata verborum graecorum nunc deleta; 258^{v} summo marg. *γεωργίου κουρτέση τοῦ σχολαρίου εἰς γραμματικὴν δευτέρα εἰσαγωγή . ἡ λεξικὸν στοιχειῶδες κανονικὸν · ἐξεδόθη δὲ τῷ σεβαστοπουλῳ κυρῷ μανουὴλ αἰτήσαντι*, a man. rec.

142. (C 990)
1 Sophoclis vita (1 West.)   3 hypothesis et scholia in Aiacem   27^{v} hypothesis et scholia in Electram usque ad *φονεῦσαι αὐτόν* (p. 160, 9 Papag.)   45 scholia in Trachinias   70 hypothesis metrica in Oedipum Coloneum (Dindorf, Schol. II 17)   70^{v} Scholia in Oed. Col. usque ad *ἀκοῦσαι* (p. 468, 19 Papag.)   94 hypotheses et scholia in Philoctetem   108 quaestio *διὰ τί τύραννος ἐπιγέγραπται*, Cadmi oraculum (*Φράζεο δή μοι μῦθον ἀγήνορος ἔκγονε*

κάδμε — ὄλβιε κάδμε) et scholia in Oed. Tyr. 129 scholia in Antig. 150ᵛ Aristoph. gramm. hypoth. in Ant. 151 hypoth. in Trachinias 153 Trachi-
160 niae 181ᵛ versiculi de Herculis laboribus (Dindorf Schol. Soph. II 24 vel Dindorf-Mekler p. 271).

Chartac. cm. 21,7 × 16,1; ff. 181 (41—44. 128ᵛ vacua) diversis manibus scripta; s. XV-XVI.

143. (C 1079)
1 Theodosii erotemata grammat., ut in Laur. LV 17, sed in fine mutilus (des. *ὅ ἐστιν ἀλλοίωσις τῶν φωνηέντων*; interpretatio deficit f. 2 extr.) 23 varia luserunt recc. (*ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἰδὸν τινὰ τῶν γερόντων βάπτοντα τὰς τρίχας* etc., 23ᵛ *δημοσθένης ὁ ῥήτωρ πυθομένου τινὸς τί τὸν υἱόν μου διδάξω* etc.) 24 paradigmata flexionis verborum graecorum.

Chartac. cm. 22,4 × 14,8; ff. 84 (20ᵛ—22 vacua); s. XV (24—84 scripsit Michael Apostoles: 84 marg. inf. *Μιχαῆλος Ἀποστόλης Βυζάντιος ἐξέγραψεν*).

144. (C 648)
1 Constantini Lascaris grammaticae lib. III sine prooemio 86ᵛ liber II 105 prooemium libri III et eiusdem libri pars altera (de verbo).

Chartac. cm. 21,1 × 14,8; ff. 121; s. XV (104ᵛ *Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἱερέως τοῦ Γρηγοροπούλου πόνος*).

146. (C 345)
Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων etc. (*ἄαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος ἄατος ἀβλαβής — ὠψωνηκότες, ὀψωνήσαντες δὲ μικρὸν*) in marginibus ab alia manu excerpta historica et ascetica.

Chartac. cm. 21,7 × 15,3; ff. 155 (quorum 1—10. 15—27. 155 recentius suppleta sunt; complura folia exciderunt, velut post f. 43. 47. 92. 97. 106; praeterea foliorum 93—9 et 100—107 inversus est ordo); s. XIV.

147. (C 989)
Ordo missae sec. graecum ritum (5 'Modo di servire alla messa Greca'). Sequuntur (15) preces et symbolum Apostolorum.

Chartac. cm. 17,7 × 13,6; ff. 18 (1ᵛ—3ᵛ. 4ᵛ. 16ᵛsqq. vacua); s. XVIII (4 Il Chierico istruito nella Messa Greca. Livorno 18 Luglio 1776. *τοῦ Χαμίλλοῦ Σκαρλαττοῦ*).

161 **150.** (C 176)
1 epistulae catholicae 24 Apocalypsis Iohannis 53 Pauli epistulae omnia cum interpretatione latina.

Membran. cm. 18,3 × 12,8; ff. 150 (binis columnis); s. XI. Monocondylion rec. 150: *τέλος τῆς ἀποκαλύ* | [*χυ?*] *ψεως σὺν θεῷ ἁγίῳ* | *τοῦ ἀποστόλου ἰωάννου*.

152. (AF 2725, olim 91; Mfc. 370, 1)
1 Sophoclis vita (1 West.); tum (3ᵛ) Aiax, (57) Oedipus Tyrannus, (101) Electra, (144) Philoctetes, cum argumentis etc. et scholiis 181ᵛ Friderici II imperatoris epistulae quatuor (ed. Gust. Wolff, Berol. 1855).

Membran. cm. 18,4 × 12,4; ff. 184; scripsit Augustinus (?) a. 1282 (181 *ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ Σοφοκλέους διὰ χειρὸς ἱερέως Αὐγουστίου* [non *-τίνου*] *ἐν μηνὶ Ἰουλ<ίῳ> εἰς <τὴν> ιε' ἔτ<ους> ,ςψϟ' ἰνδ. δεκάτ<ης>*). Codex palimpsestus (vetus Testamentum uncialibus litteris, theologica quaedam minusculis). Cf. G. Wolff o. l.; G. Dindorf, Schol. Soph. II p. ɪᴠsqq.; P. Papageorgius p. xɪ.

153. (C 864)
Epistulae: 1 Phalaridis I—VI. VIII—XII. XIV. XIII. XV—XXI. XXIII. XXIV. XXVI—XXXII. XXXIV. XXXV. CXX. XXXVIII—XLII. XLIV—LI. LIII—LVI. LXI. LXIII. LXV. LXVII. LXIX—LXXI. LXXIV. LXXV. LXXVII—CVIII. LXXXVIII iterum. CIX—CXIX. XXII. XXV. LXII. XXXVI. XXXVII. XLIII. LIX. CXXI. LXVI. XXXIII. CXXII—CXLVIII. LVII; 51 Pythagorae IIᵃ, Anacharsidis I—IX usque ad *ὀλιγόβιον εὕρηνται τρυφὴν*

(sic) · ἵνα τε γῆς (p. 104 ima Hercher); 54 Chionis I–XVII; 69 Euripidis I–V; 74 Hippocratis I–V. XI–XVIII. XX. XXII; 94^{v} Heracliti IX. I–VIII; 104^{v} Apollonii I–XLII. XCVIII–CV. XLIII–LXXVII. CVI–CIX. CXI. CXII; 120 Pythagoreorum III (sine titulo). XI. XII. IV–VI; 127 Musonii I; 131 Diogenis I–XXIX; 140^{v} Cratetis I–XIV; 143^{v} Platonis II fragm. (*πῶς χρὴ — ὄνειδος ἀμφοῖν* p. 312B C et *μεγίστη φυλακὴ — νέου γεγονότος* p. 314B C). I. II. IV. V. IX. X; 152 Bruti I–XX. XXXI. XXI–XXX. XXXII–LXX, Mithridatis epistula praemissa.

Chartac. cm. 29,2 × 20; ff. 165 (quibus praemittitur fol. membr. continens Phalaridis ep. VII alia manu scriptam, latinas quasdam inscriptiones et indicem epistularum quae in codice leguntur); s. XV.

155. (AF 6, olim (?): Mfc. 368, 1) 162
Philostrati vita Apollonii Tyanei usque ad verba *Βοιωτῶν πολλοὶ κἀργόθεν* (VIII 15, p. 332, 15sq. Kayser).

Chartac. cm. 22 × 15; ff. 216; s. XV a pluribus librariis scriptus. In custodiae folio nonnulla luserunt exercitationis causa; pagina versa computationes (*λογαριασμός*) ad codicis possessorem et Manuelem quemdam pertinentes. — Fuit et hic codex Baronis a Schellersheim; v. ad cod. 158.

157. (AF 3, olim 55; Mfc. 365, 3)
1 de sanctis oec. VII synodis (*Πρώτη γέγονεν ἐν Νικαίᾳ — ἀπὸ τῆς ἕκτης συνόδου ἕως τῆς ἑβδόμης ἔτη ρκ̄ · κόσμου ,ςσϛ'*) 5^{v} de baptismate (*Τὸ βάπτισμά ἐστι καθὼς* etc.) 8^{v} de episcopis ex constitutionibus (*ὅτι ἔοικεν ἡ ἐκκλησία νηὶ — εὐσεβῶς δόντων εὐποιΐαν*) 10 *περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἱερέα λειτουργίας δύο* 10^{v} de synodis (*χρὴ γινώσκειν ὅτι ζ' — εὐχόμενος ὑπὲρ ἡμῶν . ἀμήν*) 23 *περὶ τῶν σχισμάτων τῶν καλουμένων διακρινομένων* (*Ἤτησας ἡμᾶς — ὁμοῦ αἱρέσεις ρος̄*); sc. Timotheus ap. M. 86, 52–68 et plura alia 55^{v} Timothei epist. ad Ioh. Chalcopratensem (M. 86, 12–52) 72 epist. Thomae Hierosolym. a Mich. Syncello (*μιχαὴλ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου πρεσβυτέρου καὶ συγκέλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἱεροσολύμων*) ex arabica Th. Abucarae (*ἀκκουκαρᾶ* cod.) scriptura conversa (M. 97 c. 1504–21), tum 84^{v} Abucarae de unitate etc. (c. 1601–9) et 90 de vocibus philosophorum et contra Severianos (c. 1469–92) 105 Basilii Magni historia mystagogica ecclesiastica (*Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς θεοῦ — ὁμολογεῖτε*) 120^{v} Epiphanii haereseon omnium matres et prototypi quatuor (*Βαρβαρισμὸς ἥτις καθ' ἑαυτὴν — καὶ οὗτοι διαφέρονται*) 126^{v} interpretationes duae in *Pater noster* (neutra concinit cum ed. in Ioh. Chrys. Opp. VIII 149sq. Montf.; cf. cod. Coisl. gr. 83) 129 Iosephi episc. Methones refutatio Marci Ephesini (M. 159, 1024–1093).

Chartac. cm. 21 × 15,8; ff. 170; s. XV.

158. (AF 2823, 2, olim (?); Mfc. 369, 22)
1 Hesiodi vita (2 West.) et Opera et Dies, (27) Theogonia, (50) Scutum; cum scholiis et glossis 61 excerpta de tragoedia (Cramer, Anecd. Paris. I 19 sq.) 163
64 Theocriti Idyll. I–XIV cum scholiis et glossis 94 Dionysii Periegesis cum scholiis 123 excerpta ex Prophetis et Proverbiis (*Ὁλοκληρία οὔτε τραῦμα οὔτε μώλωψ — γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται*) 137 excerpta grammatic. (ed. ex apographo Birnbaumiano in Sturzii Etymol. Gudian. p. 669–682, cf. praef. p. IV; Dionys. Thr. ed. Uhlig p. XLII).

Chartac. cm. 22,1 × 14,6; ff. 161 (13^{v}–14^{r}. 61^{v}–63. 93^{v}–110. 121–122 vacua); s. XIV (64–67. 137sqq. s. XV). Monocondylion (*Νικηφόρου Καλλίστου τῇ .... ἁγίων*) exstat 120^{v}. — Quomodo et hic et alii Abbatiae Florentinae codices (Conv. Soppr. 9. 155. 207) in manus pervenerint Baronis a Schellersheim exposuit Vitelli in 'Mus. ital. di ant. class.' I 2; cf. 'Stud. it. di filol. class.' I 441 sq.

159. (AF 69, olim 69; Mfc. 365, 12)
Evangeliarium: I^{v} epistula Eusebii ad Carpianum et concordantiae evangeliorum (Gallandii Nov. Bibl. vet. patr. [Venet. 1765] II 533sq.) 1 evangelia cum indicibus 215 Gregorii Naz. ex oratione in Arianos de numero evangeliorum (*ἐπειδὴ γὰρ τέσσαρα κλήματα — οἰκονομίας χριστοῦ ἀθετήσωσιν*) 216^{v} interpretatio de genealogia Christi (*Διαφωνία τις εἶναι δοκεῖ — καὶ ἅπαν*

σκάνδαλον) 218 tabula declarans principia et fines evangel. etc. 225 synaxarium per totum annum.

Membran. cm. 22,6 × 16,7; ff. v + 229 (i–iv picturis et auro ornata; 218–29 recentiora; 102r vacuum); s. X (1r man. rec. *προσετέθη τὸ παρὸν τετραευάγγελον ἐν τοῖς κατοιχουμένοις τοῦ ὁσί<ου> πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου τοῦ ἐν τῶ ἄθω παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἰωσὴφ ἱερομονάχου · καὶ εὔχεσθ<έ> μοι τῶ ἁμαρτωλῶ*, cf. Montfaucon, Bibl. Coisl. p. 298 et 444 [codd. CCXLII et CCCXXIII]).

160. (AF 99, olim 99; Mfc. 362, 25)
Evangeliarium cum concordantiis, indicibus, notulis et imaginibus pictis nonnullis (versiculi in quatuor Evangelistas 64v. 66 etc.); cf. Mfc. l. c.

Membran. cm. 14 × 11,4; ff. 214; s. X.

162. (AF 2920, olim 101; Mfc. 363, 33)
1 Ioh. Rhaithuensis epistula ad Ioh. Climacum 5v prologus (M. 88, 628) et
164 fragm. indicis Scalae 6v versiculi alia manu descripti (*ὦ τύμβε πυκρὲ — ταύτης τὰ κάλλει. τοιοῦτο ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀχιλεὺς εἰς τῆς συνεύνου μνῆμα*), praeterea preces variorum ad Christum (v. infra), cuius imago calamo descripta subiicitur 7 epistula ad Theodulum quemdam monachum (*Τιμιώτατε ἐν ἱερομονάχοις — φυλλακτήριον*) 7v prologus Scalae (*ἐσκόπησεν ὄντως ἀρίστως μάλα ὁ τὴν ἰσάριθμον — τοῖς δράμασιν* M. 89, 629) 8 vita Ioh. Climaci 13 epistula ad Ioh. Rhaithuensem 15 Scala Paradisi 290 index Scalae capitum inverso ordine 291 sermo ad pastorem 318v *Προοίμιον τοῦ περὶ σωμάτων* (M. 88, 880 *ἠκούσαμεν* etc.).

Membran. cm. 12,3 × 9,5; ff. 318; s. X. Man. rec. 6v *μνη^θ κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου μιχαὴλ · καὶ τῆς συμβίου αυτοῦ ἐρήνης . μνθ κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου γκολέμου . μνη^θ κύριε τῆν ψυχὴν τῆς δούλης* (compend. *δούλοις*) *σου θεωδωσίας α^χ* etc. Ordo foliorum restituendus I. 5–10. 2. 11–18. 3. 19–24. 4. 25sqq. Ante f. 25 folia nonnulla desiderantur; sc. *ὅτι ἓν λείπει — μὴ ἰσχύοντας* M. 88, 656–58.

163. (MN 442)
4 Epicteti vita (*Ἐπίκτητος Ἱεραπόλεως — καλῶς οἰκονομήσας*) 5 Galeni et Simplicii testimonia de Epicteto (*Ὁ περγαμηνὸς — περισώζεται*) et 5v epigrammata Anth. Pal. VII 676. IX 207. 208 (1 *Ἐκ τῶν Πρόκλου εἰς Πλωτῖνον ὑπομνημάτων, Λεωνίδου: Δοῦλος — ἀθανάτοις*, 2 *Ἄδηλον. Μῆτιν — γαίης*, 3 *Ἄδηλον. Ὅς κεν — περιωπήν*) 6 Epicteti Enchiridion 38v Pythag. carmen aureum et (43) excerptum ex Hieroclis comment. (*διὸ καὶ νόμος — κτήσασθαι* p. 484 extr. Mullach).

Chartac. cm. 13,2 × 9; ff. 60 (1–3. 44–60 vacua); s. XVI.

164. (C 323)
1 Ciceronis de senectute graece Theodoro ⟨Gaza⟩ interprete 18 Herodiani historiae 104 explicationes verborum (*ζύγιοι ἵπποι οἱ ἐν τῷ ζυγῷ — πρὸς τὴν Ἀσίαν ὁρῶσα*), Titanum fabula (*Μυθολογοῦσιν οἱ Κρῆτες*), Apollonii epistulae (XCIX–CII et [105] CIII–CV Hercher), quaedam de synonymis et verborum
165 explicationes 105 excerpta ex Clementis Alexandrini Paedagogo 116v excerpta mythica et historica et sententiae selectae ex variis auctoribus (Aristophane, Diodoro etc.; 123 Carcini fr. 5 p. 799 Nauck², 124 Stesichori fr. 26 Bergk, Claudiani Gigantomachiae fragmentum, 126 Pythiae oraculum de Homero [West. Vita Hom. 8, 35–8 omisso 36], scholia in Euripidis Hecubam) 129 Moschopuli *Τεχνολογία καὶ ἀνάπτυξις τῶν λέξεων* librorum I–II Iliadis 160v verborum explicationes (*ἀβατῶ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ̄ ἀβακῶ — δέδοικα*). Alia eiusmodi ab alia manu adiecta sunt (*ἄαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος κτέ.*).

Chartac. cm. 30,2 × 20,3; ff. 164 (101–103 vacua); s. XVI. In mg. sunt adnotationes nonnullae Angeli Politiani.

168. (AF 2605, olim 44; Mfc. 367, 25)
I Libanii in Demosthenem hypotheseon prooemium et de partibus rhetorices II hypotheses in Demosthenis orationes I–XI. XIII–XXI. XXIII. XXII.

XXIV. XXV. LIX. LVIII. LVII. XXVII–XXXI. LIV. XXXIX. XL. XXXVI. XLV. XLVI. XXXII. XXXVII. XXXVIII. XXXV. XXXIV. XXXIII. LV. LII. LI. L. XLIX. LIII. XLII. XLI. XLVIII. LVI. XLVII. XLIII. XLIV XIV elenchus orationum in classes distributarum XIV^v scholia in or. Olynthiacam I 1^v Demosthenis or. I–XIV. XVI. XV. XVII. XXII. XVIII–XXI. XXIII–XXVI. LVIII. LXI. LX. XXVII–XXXIV.

Membran. cm. 29,4 × 23,9; ff. xv + 225; s. XIV–XV. Cf. Schultz, De codicibus quibusdam Demosth. *etc.* (Berol. 1866), p. 37 sq.

169. (AF 2581, olim 9; Mfc. 366, 38)
1 Plutarchi Theseus, (9) Romulus, (20^v) Solon, (30) Publicola, (37^v) Themistocles, (46^v) Camillus, (59) Aristides, (68) Cato maior, (79) Cimon, (85^v) Lucullus, (102) Pericles, (113) Fabius Maximus, (122^v) Nicias, (132^v) Crassus, (145^v) G. Marcius, (156) Alcibiades, (168) Demosthenes, (177) Cicero, (193) Demetrius, (206^v) Antonius, (227^v) Pyrrhus, (240) Marius, (254) Aratus, (267) Artaxerxes, (275^v) Agis et Cleomenes, (290) Gracchi, (301^v) Lycurgus, (312) Numa, (322^v) Lysander, (331^v) Sulla usque ad verba *εὐθὺς* [*ἐπὶ τὴν πόλιν* add. 166
al. m.] (II 428, 25 Sint.).

Membran. cm. 33,5 × 22,7; ff. 335 (335^r index; 192^v. 335^v vacua); ⟨scripsit aestate anni 1398 [non 1399] Andreas Tabullarius Leantinus; exstat enim notula summo mg. 1^r partim abscisa *χε βοηθει . αρχη τ‹ου› μαιου εβδομ*⟩. Cf. R. Schöll in 'Hermes' V 123 sqq., et cod. Laur. 69, 3.

170. (C 702)
1 Lycophronis Cassandra, quam sequitur (27) Tzetzae commentarium.

Chartac. cm. 31,1 × 21,2; ff. 178 (26. 176 sqq. vacua); s. XV (ff. 27 sqq.), et XVI (ff. 1–25).

171. (AF 2607, olim 7; Mfc. 362, 31)
Catena in Matthaeum (inde a c. II 16 usque ad XXVIII 16).

Membran. cm. 28,7 × 22; ff. 323 (253–60 vacua); s. X. Mutilus est codex in principio et in fine et post f. 252.

172. (AF 2664, olim 18; Mfc. 369, 37)
1 Euripidis Heraclidae inde a v. 1003, (1^v) Hercules, (13^v) Helena, (28^v) Electra, (40) Hecuba, (51^v) Orestes, (67^v) Phoenissae 84 Sophoclis Aiax, (97) Electra, (110) Oedipus Tyrannus et 123^v argumenta duo in Antigonem Euripidis fabulae (praeter Heraclidas et Electram) et Sophoclis Electra argumentis instructae sunt 124 Ioh. Chrysostomi homiliae in Genesim XXII (a verbis *οὐ γάρ ἐστιν προσωπολίπτης* M. 53 p. 193, 53 ad finem) et XXIII (usque ad *ἐμαστίξατε μυρία κακὰ* p. 199 circa finem cap. 2).

Membran. cm. 30,5 × 21; ff. 1–123 s. XIV, 124–30 s. X. Euripidea et Sophoclea pars sunt abscisa codicis Palat.-Vatic. gr. 287 (cf. C. Robert in 'Hermes' XIII 133 sqq.; R. Prinz in *Jahrb. f. Philol.* CV 525 sqq., ap. Vitelli in 'Riv. di Fil.' VIII 514, et in praef. ad Eurip. Hec.).

175. (AF 2575, olim 3; Mfc. 363, 21)
1 Ioh. Chrysostomi homilia in principium ieiunii M. 56, 525–38; (16) in Genesim I–XXX; (263) in evangelium Matthaei hom. LXVII usque ad verba (cf. M. 58, 638, 6) *καὶ τῶν ὑγιαινόντων καταπίπτουσιν, ἀλλ' ἡμεῖς τηρήσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ τῶν* 167
ὑγιαινόντων τάγμα . ἐν χριστῷ etc., (267^v) in Genesim XXXII. XXXIII 285 Sophronii in vitam S. Mariae Aegypt. (M. 87^3, 3697–725) 299 Ioh. Chrys. in annuntiationem (M. 50, 791–6, ubi aliter des.) 302 martyrium quadraginta Martyrum.

Membran. cm. 31,8 × 24,3; ff. 306 (32–7. 49. 69 rec.); s. X. In custodiae folio extremo: '*τοῦ θεοδώρου ἐπισκόπου ὠλαίνης* Theodori Constantinopolitani epi olonen.' Ib. monocondyl. *σκέψις ἰωὰν**^{κ} (*ἰωαννικίου*?) *α*^{χ} | *νικο*$^{λ'}$ *τρ͵ ͡ͅ μάκαρ* (*τρισμάκαρ*) · *ὀδεγρά* | *τ*^{οφτ} *λέγεται τῶ ὁ θσ̄ σῶσ*\\ *τ*''.

176. (AF 2564, olim 8; Mfc. 362, 37)
Catena in Lucam (c. VI, 28–XII, 10).

Membran. cm. 33,6 × 23,5; ff. 314; s. X.

177. (AF 2594, olim 25; Mfc. 363, 11)
1 Gregorii Nazianzeni orationes et epistulae et carmina quaedam, cum scholiis 242 'deperditi alicuius Gregorii carminis interpretatio' (De Furia), tit. v. ap. Vitelli 249^{v} vita Gregorii Naz. a Gregorio Presbytero conscripta.

Membran. cm. 31 × 24; ff. 249; s. X, manu Theuphylacti (ex. gr. 249 *Θευφυλάκτω Ναζηραίω τῶ πόθω κτησαμένω*). Codicem (olim Francisci de Castiglione) descripsit et scripturae specimen dedit Vitelli ('Coll. Fior.' t. XXXV), qui et tachygraphica omnia et stichometricas notas edidit in 'Mus. ital. di ant. class.' I 29. 165 etc. Usus est hoc libro Zenobius Acciaiuoli; v. ad cod. S. Marc. 689.

179. (AF 2566, olim 22; Mfc. 365, 26)
Thucydidis Historiae usque ad VIII 108, 4 (*ὄντων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ*), ubi tamen *τέλος* rubro scripsit librarius in extremo folio verso ⟨Anth. Pal. VII 311⟩ *ὁ τάφος αὐτὸς ἔνδον οὐκ ἔχει νεκρόν | ὁ νεκρὸς δὲ ἔξωθεν οὐκ ἔχει τάφον | ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ τάφος ἐστὶ καὶ νεκρὸν*, et Hesiodi O. et D. versus 287–95 quibus subiiciuntur latini 'virtutem posuere dei — inclita virtus'.

Membran. cm. 34 × 24,5; ff. 187; s. XV.

168 **180.** (AF 2552, olim 13; Mfc. 367, 9)
1 Pythagoreorum carmen 1^{v} Timaei Locri de anima mundi et natura 5^{v} Plutarchi *ἐπιτομὴ τοῦ περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας* 6^{v} Platonis Timaeus, (33) Alcibiades I, (43^{v}) Alcibiades II, (48) Hipparchus, (50^{v}) Amatores, (53) Theages, (57) Charmides, (65^{v}) Laches, (74) Lysis, (81) Euthydemus, (95) Protagoras, (114) Gorgias, (142) Meno, (152) Critias, (157) Minos, (160) Leges, (272) Epinomis, (278^{v}) epistulae I–XIII, (297) definitiones.

Membran. cm. 39 × 27; ff. 299 (151 continens Menon. p. 96 B-100 C recentius scriptum); . XV.

181. (AF 2565, olim 23; Mfc. 368, 18)
Lexicon graeco-latinum manu Francisci Philelphi, cuius epistulam in custodiae folio scriptam ed. Mfc. l. c. (*ἆ* 'ho interiectio exclamantis' — *ὤψ ὠπός* 'vultus aspectus frons').

Chartac. cm. 33,7 × 23,6; ff. 156; s. XV. Cf. cod. 580.

185. (AF 2621, olim 27; Mfc. 367, 37)
1 Aristidis oratio XIII cum scholiis (77^{v}–78^{v} imo marg. ab al. m. Orph. Argon. 510–23. 593–98. 637–46), et 78 eiusdem orat. argum. (*ὁ παναθηναϊκὸς ἀριστείδου — ὡς τῶν ἐγκωμίων · τὰ* [III 743, 14 Dind.] sequitur spatium vacuum) 79 hypothesis in Aristidis or. XLVI (III 435, 17–439, 8 Dind.) et 80^{v} ipsa oratio, quam sequitur (203) oratio XLV (in duas partes divisa, ut in cod. Conv. Soppr. 9).

Chartac. cm. 30,5 × 21,8; ff. 267 (202^{v}. 267^{v} vacua; 260–67 suppl. al. m.); s. XIV. Mg. 1^{r} 'Aristidis opera quaedam et Platonis dialogi XXXVIIII' (primitus XXVIIII); cf. ad Conv. Soppr. 9.

189. (AF 2613, olim 15; Mfc. 364, 25)
1 Menologium inc. a die XX mensis Octobris (martyrium Artemii) des. XV Ianuarii (vita et institutio patris Calybetae) 51 Germani hom. in Mariam (M. 98, 309–20) 65^{v} Ioh. Chrysost. in filium prodigum (usque ad v. *αὐτῷ
169 τοίνυν πρ* . . . . M. 59, 522, 14) et 103^{v} de b. Philogonio (48, 747–56) 111 Gregor. Naz. hom. XXXVIII, Ioh. Chrysost. in infantes (61, 699–702), Amphilochii de vita Basilii, Basilii Magni in baptisma (31, 424–44), Greg. Naz. hom. XXXIX.

Membran. cm. 30,1 × 24,2; ff. 158 (13 chartaceum rec.; folia nonnulla interciderunt, alia confusa sunt); s. XI.

191. (AF 2574, olim 14; Mfc. 362, 12)
Actus Apostolorum, epistulae catholicae et Pauli cum Euthalii prologis (commentarium in Pauli epistulas ex Oecumenio excerptum).

Membran. cm. 33,7 × 24,5; ff. 342 (341 rec. vacuum); scripsit a. 984 Theuphylactos (f. 340 suppletum s. XV; 342 *ἐγράφη αὕτη ἡ δέλτος ἰνδ. ιβ' ἔτ. ,ςυϙβ' διὰ χειρὸς Θεοφυλάκτου πρεσβυτέρου καὶ νομοδιδασκάλου*). Plura ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XXVI (cf. 'Mus. ital. di ant. class.' I 169 al.).

192. (AF 2604, olim 28; Mfc. 367, 21)
1 Porphyrii Isagoge (cfr. Busse p. XVI) 6^{v} Aristotelis libri logici: Categoriae, (18) de interpretatione, (27^{v}) Analytici priores, (92^{v}) Topicorum ll. VIII et (135) *Τοπικῶν ϑ' περὶ τῶν τοῦ συμβεβηκότος τόπων* (*Σκοπεῖν εἰ τὸ ὡς γέ<νος>ὑπάρχ<ον> — τρέφεται μὲν γὰρ ἀεὶ τὰ ζῶα, αὔξεται δὲ οὐκ ἀεί*), (136) Sophistici elenchi.

Chartac. cm. 30,3 × 24,2; ff. 147 (1 et 147 membran., recentius suppleta; 147 vacuum); s. XIV scripsit idem librarius qui codicem Laur. 87,7 (= F Bekkeri) exaravit (Ioannicium esse vult Bandinius).

196. (AF 2602, olim 26; Mfc. 363, 5?)
Eusebii Ecclesiasticae historiae libri X.

Chartac. cm. 31 × 20,8; ff. 242; s. XIV.

197. (AF 2563, olim 4; Mfc. 363, 23)
1 Ioh. Chrysostomi homiliae in Genesim I—XXX (M. 53 p. 21—282) 286 hom. in Gen. IV a verbis *τὰς βίβλους* (p. 42, 5 ab imo) ad verba *καὶ οὐκ εἶπεν* (p. 44, 11 ab imo).

Membran. (280—89 chartac.) cm. 33 × 25 (286—89: cm. 30,4 × 22,5); ff. 293 (288 vacuum); s. X praeter 1. 5. 14. 21 sq. 150—64. 253—58. 275—89 anno 1426 suppleta (285^{v} *ἡ παροῦσα βίβλος ἀνεκαινίσθη εἰς κοινὴν ὠφέλειαν, ἐκ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐξόδου τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως Κωνσταντίνου · ὡς* 170
οὖσα αὕτη ἀρχῆθεν ἐκ τῆς πόλεως Φιλαδελφείας: τοῦ ,ς϶λδ' ἰνδ. δ' μαρτί<ου> ιβ', et 291^{v} summo mg. *ἡ βίβλος αὕτη διεφθαρμένη οὖσα πάνυ τὸ πρότερον, ἀνεκαινίσθη τοίνυν παρ' ἐμοῦ · καὶ χρὴ ταύτην φυλάττειν ἀκριβῶς, ἵνα μὴ ὑπὸ νοτίδος καὶ πάλιν διαφθαρεῖ*). Folia 290 sqq. frusta sunt foliorum eiusdem veteris codicis, ad Chrysostomi vitam spectantia, quae Constantinus servari iussit.

198. (AF 2590, olim (?); Mfc. 363, 17)
I—III index et argumenta sermonum qui in codice continentur 1 Ioh. Chrysostomi de Incomprensibili hom. I—V (M. 48 p. 701—48) 49^{v} contra anhomaeos hom. XI (ib. 795—802) 57^{v} Basilii Magni epistula ad Gregorium (32, 223—33) 63 Ioh. Chrysostomi hom. de statuis I—XIX. XXI (49, 15—222), 282 ad illuminandos catech. II (ibid. 231—40), 293 adversus Iudaeos I. IV—VIII (48, 843—942), 389 de b. Philogonio (ib. 747—56), 414 in psalmum XLVIII (55, 499—512), 427^{v} in psalmum L (ib. 565—88), 457 in Davidem reg. et Paulum Ap. (ib. 527—32), 458^{v} de poenitentia hom. II (49, 283—92), 465^{v} ad populum Antioch. hom. XX (ib. 197—212), 482 de Lazaro concio VI (48, 1027) usque ad verba *ὑποστήσεσθε θόρυβον* (p. 1039, 15; manus recentior consuetam hom. clausulam adposuit) 495 fragmentum rec. exaratum (*δεῖ μὲν γὰρ οὐχὶ μόνον κτᾶσθαι τὰ βιβλία — ἐπὶ τῷ στόματι ἀεὶ μενέτωσαν*) in custodiae folio volumini praemisso legitur Pauli Silentiarii epigramma Anth. Pal. X 76 (p. 265 Dübner).

Membran. cm. 31,7 × 20,3; ff. III—495 (151—60 rec., sc. s. XV); s. X.

200. (AF 2550, olim 2; Mfc. 363, 31)
Cyrilli Alexandr. exposit. in Isaiam libri V (M. 70, 9—1449).

Chartac. cm. 42,5 × 28; ff. 370 (370 recentius suppletum); s. XIV in.

201. (AF 2553, olim 6; Mfc. 363, 25)
1 Ioh. Chrysostomi hom. in Gen. I—XIX. XXI—XXX (XX—XXIX in cod.); (293) in Bassum (M. 50, 719—26); (299) in Evangelii dictum et de virginitate (64, 37 sqq.); (316) in Lucae Evangelium, in drachmam etc. (61, 781 sqq.).

Membran. cm. 34,9 × 24,2; ff. 324; s. X.

171 **202.** (AF 2557, olim 11; Mfc. 363, 34)
1 Prologus Maximi in Dionysii Areopagitae de caelesti hierarchia et scholia eiusdem   9 Dionysii de caelesti hierarchia, (42ᵛ) de ecclesiastica hierarchia, (97) de divinis nominibus, (166ᵛ) de mystica theologia, (171ᵛ) epistulae   190 Polycratis Ephesii ad Victorem epistula   190ᵛ Clementis Alexandrini ex libro 'quis dives salvetur' cap. XLII (M. 9, 648–649, 4 ab imo)   191ᵛ excerpta ex Philonis libris de vita contemplat.   194 interpretatio dictionum Dionysii (M. 4, 23–28)   198 martyrium Dionysii (ib. 669–84).

Membran. cm. 37,8 × 28,5; ff. 206 (9–16. 81–84. 116–122. 171–174. 191–196 s. XV suppleta); s. IX. Codicem descripsit, scripturae specimen dedit Vitelli, 'Coll. Fior.' t. XVII, ubi perperam signatur n.º 102.

206. (AF 8, olim 10; Mfc. 366, 31)
Plutarchi vitae XIV: (1) Phocion, (19ᵛ) Cato minor, (55) Dio, (83ᵛ) Brutus, (113ᵛ) Aemilius (praem. prooem. quod in vita Timoleontis legitur; Sintenis II 1sq.), (138) Timoleon, (161ᵛ) Sertorius, (178) Eumenes, (192ᵛ) Philopoemen, (206ᵛ) T. Quinctius Flam., (221ᵛ) Pelopidas, (245) Marcellus, (268) Alexander, (320ᵛ) Caesar   in fine manus recentior adiecit (353ᵛ) *ἐπιτάφιος κλεοπάτρης ἐπ' ἀντωνίῳ: ὦ φίλε – ἔζηκα* (vita Antonii c. 84 ap. Sintenis IV 421, 23–422, 7).

Membran. cm. 31,4 × 22; ff. 07 + 353; s. X in. (s. VIII Mfc. Pal. gr. 268; ff. 41–46. 332–339 suppleta s. XV). Cf. R. Schoell in 'Hermes' V 114sqq.; Vitelli in 'Mus. ital. di ant. class.' I 2; Wattenbach, Scripturae graecae specimina, t. XX.

207. (AF 207, 1, olim (?); Mfc. 365, 23)
1 Herodoti historiae et 310ᵛ lexicon Herodoteum mutilum.

Membran. cm. 27,2 × 19,5; ff. 310; s. XI in. (ff. 9–14 s. XV). Specimen scripturae dedit Vitelli, 'Coll. Fior.' t. XXI. – Fuit et hic codex Baronis a Schellersheim; cf. ad cod. 158.

580. (C 39. 30)
1 lexicon gr.-lat. (*ἆ* 'ho exclamatio interiectio exclamantis' – '*ὤψ ὠπὸς* vultus aspectus frons')   210 de coniugatione verborum graecorum regulae latine scriptae.

Chartac. cm. 38 × 14; ff. 219; s. XVI. Cf. cod. 181.

172 **603.** (C 100. 53)
1 testimonia variorum de processione Spiritus Sancti a Patre et Filio (*Πρῶτον. Λέων πάπας ἐν τῷ λόγῳ οὗτινος ἡ ἐπιγραφή*)   184 Becci, Palamae et Bessarionis disquisitiones de S. Spiritu (*Χρήσεις διάφοροι – ἑαυτοῦ ἀσθένειάν τε καὶ οὐθένειαν*, ed. maximam partem P. Arcudius, Opuscula aurea etc. Romae a. 1670)   217 de controversiis gr. et lat. ecclesiae sine tit. (*Λέγουσιν οἱ γραικοί – ὁ ζῇ καὶ βασιλεύει σὺν πατρὶ* etc.)   240ᵛ Eugenii Papae IV. bulla unionis eccl. gr. et lat.   247 Basilii Magni hom. in hexahem. I. II usque ad v. *τῆς γραφῆς* (M. 29, 40, 32).

Chartac. cm. 22,8 × 16,1; ff. 257 (247–57 rec.); s. XV.

607. (MN 88. 57)
1 Aristoph. Plutus (praem. person. ind.) et Nubes (praemittuntur hypoth. I. II. III [usque ad v. *ἐκκάλεσας* p. 118, 12 Bergk²]. IV. III et VIII init. breviatum, et person. ind.).

Chartac. cm. 20,2 × 13,3; ff. scripta 62; s. XV. Cf. C. O. Zuretti, Anal. Aristoph. p. 13.

626. (AF 2380, olim (?); Mfc. 368, 7)
Cl. Ptolemaei geograph. ll. VIII, cum tabulis etc.

Membran. cm. 59,5 × 44; ff. 104; s. XV. In fine epigramma *Ἐν γραμμαῖς τὸν κόσμον – πέρας ἀντολίης γῆς.*

627. (AF 2728, olim 94; Mfc. 365, 34)
1 Theodori Ducae Lascaris epistulae LX ad filium Georg. Muzalonem[1])   10ᵛ versiculi in Theodorum (*ὡς εὐφυὴς κράτιστε – κηδεμὼν καὶ τῶν κάτω*) et Theodori epist. ad magistros Mich. Senacherim et Andronicum (v. Cobet p. 186)

[1]) Singulas non recensemus, quia cum ceteris Theodori epistulis has quoque omnes ubi primum licuerit edere in animo est.

11ᵛ epistula magni Logothetae ad Io. Tornicem (*Ἡράκλεις μουσόληπτος
ἐξαπίνης — τερματῶσαι σου τὴν ἀξίωσιν*) 12 *στίχοι τοῦ καλοήθους πρὸς δημώδη
λόγον λέγοντα λέων λέων καὶ εἰς τὸ ψωμίον δράκων* (*λέων μὲν οὗτος τὴν κυριωνυμίαν* —
. . . .), *τοῦ σοφωτάτου Ὀλοβώλου πρὸς αὐτὸ* (*Ὁ γεννάδας τὴν κλῆσιν
οὑτοσί, λέων καλῶ σε. ποῦ; πρὸς τοὺς γάμους*) 12ᵛ epist. Niceph. Blemmidae ad 173
Manuelem patriarch. *ὅτε παῖδας διδάσκειν τοῦτον ἀντεκαλέσατο ἐν τῇ Νικαέων*
(*Ἡμεῖς μὲν ὦ παναγιώτατε — καὶ ἀντιλήψεις διαπαντός*) 13ᵛ *τοῦ λογιωτάτου
Μανασσῆ μονῳδία ἐπὶ τῷ ἀστρογλήνῳ αὐτοῦ τεθνηκότι* (*ἔκειτό μοι καὶ σὲ νεκρὸν
κατιδεῖν — ὦ οἷον συμμουσοπόλον ἀφήρημαι*) 14ᵛ *τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ἁγίαν
ἐκκλησίαν ῥαινομένην δάφναις εἰς τὴν ἑορτήν* (*τεκμήριον οὖσα πρὶν μαντικῆς δάφνη —
χριστοῦ τὸν οἶκον ἀντὶ σῶν χρηστηρίων*) 15 *τοῦ Προδρόμου εἰς τὸν κομνηνὸν κῦριν
Ἀλέξιον τὸν Κοντοστέφανον* (*ἔδει με σιγᾶν — ταῖς ἡλιακαῖς συνδρόμοις ἱππεύσεσιν*)
16ᵛ *εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ σφωρακίου* (*σχολὴ μεγίστη — συχνοῦν
τὸ λοιπὸν καὶ πάλιν διδασκέτω*) 17 *τοῦ λογιωτάτου Ὀλοβόλου μονόστιχα εἰς τινὰ τῶν
τοῦ κυρίου παθημάτων καὶ ἀτιμιῶν ὧν ὑπέστη δι' ἡμᾶς: Ὅταν τῷ Πιλάτῳ παρίσταται
κρινόμενος* (*Κρίνῃ κριτά μου τῆς ἀνεξικακίας*), *Ὅταν δεδεμένος ὢν τὰς χεῖρας ἕλκεται
ὑπὸ Ἰουδαίων* (*Ὁ πάντα συνδῶν δέσμιος, τίς οὐ τρέμει*), *Ὅταν ὁ Ἰούδας προδίδωσι
τοῦτον* (*Φιλῶν Ἰούδα προδίδως τὸν δεσπότην*), *Εἰς τοὺς φυλάσσοντας στρατιώτας τὸν
τάφον* (*Κουστωδία φύλαττε τὸν βασιλέα*), *Ἕτερα μονόστιχα εἰς μέρος τι τῆς χειρὸς τοῦ
ἁγίου ἰῶ τοῦ χρυσοστόμου* (*Τί, χρυσοστόμου · τῇ ψυχῇ δ' ὅλον φέρω · | χρῆμα τὸ πᾶν
μοι, τοῦ χρυσοστόμου μέλος*), *Ἕτερα ἀπὸ ῥητοῦ λέγοντος* (Psalm. 36, 24) · *ὅταν
πέσῃ οὐ καταρραγήσεται, ὁ γὰρ κύριος ὑποστηρίξῃ αὐτόν* (*Κἂν καὶ πέσω, σύντριψιν
οὐδόλως πάθω | μέρος με χειρὸς ἑδράσει χρυσοστόμου*), *τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἐπιτάφιοι
ὡς ἐν τύπῳ δράματος* ⟨in laudem Constantini Maliaseni; personae sunt *φίλος* et
ξένος⟩ (*Ὁ κείμενος τίς πυνθάνῃ — καὶ κατευθύνοι τὰ διαβήματά σου*), *στίχοι τοῦ
Ψελλοῦ* ‹*Κωνσταντίνου τοῦ Ψ.* Paris. supplem. gr. 690 f. 70 ap. C. Dilthey, Symb.
crit. ad anthol. graec. [Gottingae 1891], p. 5 n. 2› *εἰς τὴν σεβαστὴν ἐπιτύμβιοι*
(*Νῦν κοσμικὴ θύελλα νῦν κοινὴ ζάλη — ἄνασσε βασίλευε τῆς οἰκουμένης*) 19ᵛ *στί-
χοι τοῦ μεγάλου λογαριαστοῦ ἐπιτύμβιοι εἰς τὴν δέσποιναν Κομνηνὴν κυρὰν Εἰρήνην*
(*Ἐμὸν βλέπων ἐνταῦθα τάφον ὦ ξένε — εἰς ἀίδιον λάχος*) 20 Nicolai Irenici
Chartophylaci tetrasticha *εἰς τὸν ἀρραβῶνα* Io. Ducae et Annae Augustae (*Εἰς
εὐφυῆ κυπάριττον — χαῖρε χαρίτων κλῆσις*) 20ᵛ *στίχοι τοῦ Τζέτζου πρός τινα
κόψαντα μέρος τοῦ τόμου τῶν στίχων αὐτοῦ εὑρὼν τοῦτον ἐν τῷ σακελλίου κελλίῳ,* 174
ἐγράφησαν δ' οὗτοι καὶ ἐκολλήθησαν εἰς τὸν τόμον ἐκεῖνον ἀντ' ἐκείνων τῶν κοπέντων
(*Τόμον σταλέντα τόνδε τῷ σακελλίῳ — υἱοὺς βροτοῖς πρέπει γάρ, οὐ γεννᾶν ὗας*)
21 *Εἰς τύχην* (*ἐν ἀρεταῖς προὔκειτο βήματος θρόνος — καὶ νήπιος ἄθυρμα πᾶσι
δεικνύεις*), *Ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολῇ τῶν πραγμάτων* (*πίθος τίς ἦν μέλιτος ὁ
πρώην βίος — τὰ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκτοκάματα* [ita scriptum vid., non *ἐκτοκεύματα*]
χρόνων), *Εἰς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ καὶ τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς αὐτοῦ* (*ἡ τῶν ἀδελφῶν
τετρὰς ἠγλαϊσμένη — τὴν σταυροειδῆ τῶν ἀδελφῶν τετράδα*), *Εἰς τὸν λιθασμὸν Στεφά-
νου* (*χρυσοῦν ὁ μάρτυς καὶ πρὸ τῶν λίθων στέφος — λιθοκόλλητον στέφος*), *Εἰς τὸν
Ζακχαῖον* (*Ζακχαῖε μικρὲ μικρὸς ὢν τὸ σαρκίον — τὴν ἄμπελον δὲ τὴν ἀληθινὴν βλέπε*),
Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν (*ἐοίκασι ξένον τι δηλοῦν ἐνθάδε — μὴ φύρων τὰς οὐσίας*), *Εἰς
τοὺς ἁγίους ἀναργύρους* (*ἰδοὺ τί τερπνὸν ἢ γέμον θυμηδίας — θεία γὰρ ἐγγὺς εὐτυχὴς
δὲ καὶ τέχνη*) 21ᵛ (tit. in marg. evan.) *Εἰ μὴ γένησθε φησὶν ὡς τὰ παιδία, | οὐ
μὴ τύχητε τῆς ἄνω κληρουχίας | ὁ χριστὸς εἶπεν ἐν λόγοις εὐαγγέλοις · | θάρσει Σολο-
μῶν ἐν κρίσει ταύτης τύχης, | φρονεῖς γὰρ ἧττον καὶ βρεφῶν καὶ παιδίων | κἂν κλῆσιν
αὐχ⁓ τοῦ φρονοῦντος* (spat. vac.), tum *Παραινέσεις ἠθικαὶ σύντομοι* (*φείδου στόματος
εἰσάγειν, αὖ, ἐξάγειν — ὕβρις κενὸς καὶ κοῦφος ἀέρος κτύπος*), *Ὑγιεινὰ παραγγέλματα
σύντομα* (*εὐεξίας τράπεζαν εἰ θέλεις μάθε — μετὰ θεοῦ τούτοις γὰρ ἐκφύγῃς νόσους*),
*Ἐν ὀνείρῳ ἐποίησα ἡρῷον εἰς μυροβλυτοῦν ὀστοῦν | τοῦ ἁγίου παντελεήμονος τόδε: |
ὕδατα προφρονέως ἔκπινε πέτρης, κύψας: | ἐνόουν τὸ κύψας ἀντὶ τοῦ προσκυνήσας:.
ἔκπιθι τὸ ὀρθόν:.*, tum *στίχοι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν ἅγιον Νικόλ‹αον› ἀπὸ
σχέδους* (*χάρις χάρις σοι ναὶ — ἂν ἡ πνοὴ λίπῃς με, πῶς ζήσω πάτερ*), *στίχοι τοῦ
Σκουταριώτου πρὸς τὸν πορφυρογέννητον* ‹sc. Alexium› (*ἀλλ' ὦ βασιλεῦ — ἄνακτος
ὃς τοῖς πᾶσι παντὸς ἐκράτει*), sine tit. *Ἐκ βαθέων φεῦ καρδίας — οἰκτρὸς ταπεινὸς καὶ
βέβηλος πτωχῖτ'* 22 *στίχοι τοῦ ἁγιοτεσσαρακον γεωργ‹ίου› τοῦ καυθέντος* (cf.
supra cod. 2 p. 132) *ἐκδοθέντες ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐμπρησμοῦ τ . . . . . . ἐν τῷ ναῷ
τῶν ἁγίων μαρτύρων μ'* (*ὤμοι τίς ὕδωρ τῇ κεφαλῇ . . . . . ὕσει — πρόσεστι φλὸξ ἀθυ-
μίας*), et eadem pagina Longi Sophistae de Daphnide et Chloe 36 (praem. 175

versus duo *ἔρωτα πικρὸν ἀλλὰ σώφρονα* ...... | *ὁ Κλειτοφῶντος ὥσπερ ἐμφαίνει λόγος*) Achillis Tatii de amoribus Clitophontis et Leucippes usque ad verba *ἐλέφαντος καμπύλος ὀδοὺς μεταξὺ δέ* (IV 4 p. 70, 32 Hirschig) 47ᵛ *περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν* (*ὁ μέδιμνος λίτρ<ας> μη' – γράμμα Γϱ*; cf. Hultsch, Metrol. script. n.⁰ 58 p. 230), *Ἐκ τῶν λέξεων τῶν βοτανῶν κατὰ στιχεῖον* sic (*ἀείζωον τὸ ἀμάραντον – τοῦ ἀλεύρου ἡ πάσπαλις· βάμφυτον*) 48 Charitonis Aphrodisiensis de Chaerea et Callirrhoe 70ᵛ Xenophontis Ephesii de amoribus Anthiae et Abrocomae 80 Athanasii ad Antiochum (M. 28, 597–700) 92ᵛ *περὶ γενέσεως ἀνθρώπου* (ed. Krumbacher, *Sitzungsber. der bayer. Akad.* 1892, II 345–47), Dorothei didascalia XV (M. 88, 1788–93) 93ᵛ *τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Λοῦκα αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν ψαλμῶν καὶ ἡ ὅλη ὑπόθεσις τῶν ψαλμῶν διὰ στίχων* (*οὐκ ἔστι τὸ ψαλτήριον δέσποτά μου βιβλίον – καὶ γράψω σοι τὴν ἄρρητον τῶν ψαλμῶν θεωρίαν*); cf. Sathas, Mesaion. Bibl. V *ξε'* n. 55 95 *διάλογος τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου* (ut in cod. Laur. 4, 6 ap. Bandini I 524) 96 Aesopi vita (*οὐ κατὰ πάντα τὸν βίον βιωφελέστατος ἦν Αἴσωπος – αὐτοῦ τὸν θάνατον*), praem. summo mg. *Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς φρὺξ μὲν ἦν τὸ γένος, τύχῃ δὲ δοῦλος* (cf. initium alterius vitae) 106 fabulae Aesopicae (ed. F. De Furia Flor. 1809), praemissa alia Aesopi vita (Eberhard, Fab. roman. p. 306–8) 118 Gregorii Naz. et Basilii Magni epistolae: Basil. 14. Greg. 4. 5. 2. 6 (Basilio in cod. tribuitur). 46. 60. 1. 19. 8. 45. 47. 40. 58. Basil. 71. Greg. 59. 48–50. 41. 43. 103. 170. 110. 211. 91. 186. 185. 151. 219. 220. 127. 167. 172. 158. 120. 216–218. 221. 215. 213. 99. 214. 183. 163. 121. 123. 139. 77. 159. 157. 124. 160. 161. 115. 152. 162. 122. 168. 169. 209. 210. 81. 72. 73. 76. 197. 182. 11. 195. 95. 239. 23. 21. 93. 135. 37. 29. 39. 22. 190. 191 (cum praegressa ad Sophronium cod.). 100. 228–30. 174–6. 187. 177. 178. 17. 18. 44. 66. 53. 204. 224. 188. 198. 179. 180. 192. 232. 25. 62 (cum praegressa ad Dioclem cod.). 238. 233. 200. 165. 166. 31. 30 (amplior in cod.). 78. 61. 235. 63. 25. 62 et 26 in unam confusae. 27. 79. 129. 9. 234
176 (ad Olympium cod.). 67. 69. 87. 32. 3. 55. 97. 128. 137. 68. 149. 199. 206. 231. 84. 227. 225. 237. 82. 83. 86. 85. 96. 134. 71. 34–6. 173. 132. 133. 136. 70. 94. 92. 33. 38. 181. 221. 56. 153. 74. 89. 138. Basil. 170. 169. 171. Greg. 226. 193 (*Βιταλίῳ* cod.). 194 (*τῷ αὐτῷ*). 75 (*τῷ αὐτῷ*). 208. 205. 242. 201. 240. Basil. 279. Greg. 90 (*Ἀννσίῳ* cod.). 207. 164. Basil. 1 (*Λόγον ἐρῶ πρὸς τὴν σὴν λογιότητα θαυμαστὸν μὲν ἴσως, ἀληθῆ δέ . Ἐγὼ κατέλειπον* (corr. *-λιπ-*) *τὰς Ἀθήνας κτέ.*). Greg. 171. 142. Basil. 208. 329 (*Φαλερίῳ Γρηγόριος* cod.). 186. 174 usque ad verba *ἐν τῇ καρδίᾳ* (M. 32, 652 lin. 11). 321 (= Greg. 57; *πρὸς ἐλευθέραν* cod.). Greg. 223. 222. 24. 141. 142. 105. 104. 131. 130. 125 (*Ἀλυπίῳ ἄρχοντι* cod.). 140. 106. 143. 54. 113. 189. 10. 15. 203 (*Ȣαλεντίῳ* cod.). 98. 109. 107. 108. 119. 212. 116–8 (118 *Εὐγενίῳ* cod.). 111. 112. 7. 14. 20. 156. 155. 147. 148. 150. 12. 52. 51. 13. 184. 16. 64. 65. 144. 126. 146. 154. 196. 145 (*Οὐρανίῳ* cod.). 28. 241. Gregorii Nysseni epist. I usque ad verba *ἤθη διαφυσήσῃ* (M. 46, 1005, 22) 140 Gregorii Nazianzeni in Basilium epitaph. v. 35–8. 39–42. 43–6. 47sq. 49sq. 51sq. cum paraphrasi unicuique versuum seriei subiecta; versus ipsi rubro colore scripti sunt. Accedunt Gregorii versus Theol. XL 1–4 (M. 37 c. 968). XXXIX et XL 5–8. In fine versus:

Μετριοπομπεύουσα δειπνοποιία
οἶδε τραπέζης τοὺς ὅρους μὴ συγχέειν
βίαζε καὶ σὺ τὰς ἀτάκτους κινήσεις
τάξιν πρεπώδη καὶ νόμοις εἱρμοσμένην (sic)

ἅπτεται γὰρ οὐ τῶν πολλῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρίστων ὁ μῶμος, ὡς μόνου εἶναι θεοῦ τὸ παντελῶς ἄπταιστον καὶ ἀνάλωτον πάθεσιν.

Chartac. cm. 17,3 × 12,8; ff. 140; s. XIII (47ᵛ. 140ᵛ rec.; 140ᵛ inter varia quaedam: *κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν τοῦ ἰουνίου μηνὸς ἐπιησάμην συνέβασιν τιαύτην ἐγὼ καὶ ὁ κύρις ἰω*ᵛ *μετὰ μιχαὴλ ὁ̃* ..... et infra *δημήτριος ὁ μελιτηνιώτης*; 79ᵛ item rec. *ὁ δοῦλος τοῦ κρατ<αιοῦ> καὶ ἁγ<ίου> ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως μιχαὴλ*, tum in monocondylio *μιχαὴλ* .....; alia eadem pagina non expedimus (*ἀρχιερεὺς γέγωνεν ἐν μιλιτῷ πόλ<ει>* etc.). Scripturae specimen ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XXIII. Cf. Cobet, Variae Lectiones² p. 169sqq.

II.

S. Marco[1]

222.
1 *Ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας* (Aeschyl. ed. Weckl. I 469, 26–470, 12), catalogus fabularum Aeschyli (ib. 470) et vita (467–469, 25) 2 Agamemnonis vv. 1–322. 1051–1158 praem. argum. et 7ᵛ Choeph. (inde a v. 10) cum Agam. confusa 20 Eumenides (praem. arg.) 34 Supplices fabulae scholiis sunt instructae.

Chartac. cm. 33 × 24,8; ff. 47 (25–29 ante 24 collocanda); s. XIV.

226. (N)
1 Euripidis Hecuba (vv. 1–396 interpretatione lat. interl. instructi), 27 Orestae argum. usque ad verba *ἑαυτὸν ἅμα* (II 243, 19 Nauck³), 32 Medea inde a v. 262, 60ᵛ Phoenissae praem. argum. (392, 22–27) et sphingis aenigm. (395, 29–396, 2), 106ᵛ Alcestis praem. argum. usque ad v. *τὴν γυναῖκα* (I 3, 18), 135 Andromache praem. arg. usque ad v. *νήσους ὤκησεν* (45, 23), 164ᵛ Hippolytus praem. arg. usque ad v. *ἐγκαταστήσασθαι* (414, 2), 194ᵛ Rhesi vv. 1–608 (at imo marg. 205ᵛ *τοῦ σοῦ συνήθη* h. e. initium versus 609) nullo praemisso argumento, quamvis exstet titulus 194ʳ imo mg. *ὑπόθεσις ῥήσου*.

Chartac. cm. 28,9 × 21; ff. 206 (108ᵛ. 206 vacua; ordo foliorum 19–32 est: 19. 22. 20. 23. 28–31. 24. 21. 25–27. 32); s. XVI. Cf. A. Nauck, Eur. trag.³ I p. XLII n. 91; R. Prinz in *Jahrb. für Philol.* CV 527sq.

294. 178
1 Ioh. *τοῦ Γλυκέος* de vera syntaxeos ratione 19 Max. Planudis proleg. Rhetor. (Walz V 212–221) 20ᵛ prolegom. Progymn. (Walz II 5 not. 10; 9, 21–12, 20) 21 Aphthonii Progymnasmata cum commentario 38 Hermogenis ars Rhetorica usque ad verba *καὶ τὰ τοιαῦτα ἐποίησαν* (Walz III 418, 7) cum commentariis.

Chartac. cm. 21,3 × 29,5; ff. 147 (17sq. vacua); s. XIV–XV a pluribus librariis exscriptus. Conscribillavit 36ᵛ indoctus scriba *ἀντιμονιὰ ἐστὶ φραγμὸς λόγου ἀντιταγμὰ φισεὸς φ^σ γὰρ εὐριπίδης πᾶς γὰρ φραγμὸς λόγου* etc.

301. (N)
1 *Ἔρανος λέξεων ἐκ τῶν ἅπαξ ἀπασῶν βίβλων συναθροισθῆσα ἐκ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων καὶ καθ' ἡμᾶς διδασκάλων* (*ἀρχὴ τοῦ ἄλφα μετὰ τοῦ ᾱ. Ἄαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος — ὠψίσθη ἐβράδυνεν*) 310ᵛ sine titulo explicationes nominum litterarum (*ἄλφα τὸ στοιχεῖον παρὰ τὸ ἄλφω — διπλοῦν ὄν. τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ*).

Chartac. cm. 14,5 × 22,5; ff. 316; s. XIV. In margine et inter lineas interpretatio latina. In tribus custodiae foliis et 312ᵛ–316 fragmenta lexici graeco-latini (‘*παρακαθεσθεις-θεις*. iuxta sedens’ – ‘*τὰ συμμιγνύμενα* commixta. petrus barbi’ [?]); 315 ead. m. ‘in Χ̅ρ̅ο̅ sibi kmo fr. Marco de parma’.

303. (olim Angeli Politiani)
1 *ἀρχὴ τοῦ ἄλφα* IC | XC *στοιχείου*
ἐτυμολογικὸν τοῦ NI | KA *μεγάλου γραμματικοῦ*.
Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς μεγάλης γραμματικῆς: Πόθεν ἄλφα · παρὰ τὸ ἄλφω — (209) *ὁ μικροῦ τὴν φωνήν*, cf. Etymologicum Magnum ed. Gaisford (cod. Voss.) in

[1] N = olim Nicolai de Niccolis.

pagina ante codicem custodiae loco adiecta legitur: *βιβλίον Θεοδώρου τοῦ λιθοπυργίτου*, et infra *μηνὶ ὀκτωβρίῳ πρώτῃ ἔτους ,ςψϞθ'* (1290) *ἰνδ. δ' ἡμέρα κυριακῇ ἠρραβωνίσθη ἡ θυγάτηρ μου εὐδοκία τὸν λιθοπυργίτην κῦριν θεόδωρον*; tum *στίχοι τοῦ λογοθέτου τῶν γενικῶν κυροῦ Γ‹εωργίου?› τοῦ ἀκροπολίτ‹ου› γεγονότες εἰς*
179 *εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἔχουσαν τὰς ιβ' δεσποτικὰς ἑορτάς* (*Σώσασα κοινὴν ἐν θεῷ φύσιν τόκῳ — τῶν εὐσεβούντων προστάτιν ἔχειν θέλων* | *κἀγὼ προιστῶν Καλοειδᾶς τοὐπίκλην* | *κλῆσιν δὲ Νικόλαος εὕροιμι λάχος* | *μέγα κἂν αἰτῶ τὴν ἐδὲμ μετὰ βίον* (sunt versus 17), quos sequitur epistula *τοῦ Ψελλοῦ τῷ μητροπολίτῃ Νικαίας Νικηφόρῳ* (*ὄφελον ἐγὼ κατὰ γωνίαν — ὀξυτάτην σου πρόνοιαν*). Praeterea in ipso codice occurrunt epistulae: 84 mg. inf. *Νικήτῃ διακόνῳ καὶ λογοθέτῃ* (*ἔτι σφαδάζοντα καὶ ἀσπαίροντα — ἀποδράσῃ νομεύς*), 84ᵛ *Λέοντι πατρικίῳ* (*ἐπὶ συμφοραῖς ἀλαλήτοις — περίβλεπτε καὶ ἐπιφανέστατε*), 86 sine tit. (*καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἀτυχημάτων — ὡς τὸ εἰκὸς δυσχεραίνουσιν*), 90ᵛ *τοῦ Ψελλοῦ Λέοντι πατρικίῳ* (*ἐξ ὀδυνωμένης καὶ ἀθυμία* [corr. ex *εὐθ.*] *— ἐπαιρόμενος προκοπαῖς*), 138 *τοῦ Ψελλοῦ τῷ πρωτονοταρίῳ Ἠλίᾳ* [alia inscriptio deleta: *Νικήτ διακόνῳ καὶ λογοθέτῃ*] (*ἀχράδας ἐξ ὧν φασι — τοῖς ἀτυχοῦσιν ἡμῖν*), 209 *ἐπιστολὴ τοῦ Πλανούδη πρὸς τὸν Ῥόδου* (ed. Treu p. 215sq.), 209ᵛ *στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον τοῦ Βλεμμύδους* (*φυτουργὸς ὡς ἄριστος ἀγρὸν δεσπότου — νῦν δὲ τοὺς καρποὺς βλέπε*), ib. *τοῦ Ψελλοῦ τῷ κυρῷ Σεργίῳ καὶ κριτῇ τῆς Θρακῆς* [sic] (*ὁ νέος οὗτος Ἠλίας — αὐτεπάγγελτον ἔχεις λαβὼν* mut.), 210 fragmentum epistulae (*χρῶο οὖν μοι τῷ παντοδαπῷ — ἀνάτρεχε πρὸς τὸ πέλαγος*), ib. *τοῦ αὐτοῦ νικ* *διακόνου καὶ λογοθέτου* (*ἐβουλόμην πρὸς τὴν φυλακῆς* [?] *καὶ ἀπαθῶς γραφεῖσαν — τὴν ἀρχὴν εἰληφότες ἡμεῖς*), 210ᵛ *Βασιλείῳ διακόνῳ καὶ χαρτοφύλακι* (*ἀλλ' ἡμεῖς μηδὲν τιθέντες — ὥς φησὶ τῶν ὧδε ἐξέρχεται*), 211 *Νικήτᾳ διακόνῳ καὶ λογοθέτῃ* (*ἀλγηρὰ ἡ ἀγγελία καὶ τῶν — προξενεῖν εἴωθε*), 211ᵛ *σημείωμα διαζ* (*αἰτία μὲν ἐξ ὧν τινα τῶν ἐννόμων συνοικεσιῶν ἐννόμως διαλύονται — εἰρήνη τῷ κυρῷ συνέσεται*).

Chartac. (120–127 membran.) cm. 16,9 × 25; ff. 212 (nonnulla exciderunt post 209); s. XIII, ante annum 1290 (v. supra). Mg. 1 *ἀγγέλου πολιτιανοῦ καὶ τῶν φίλων*, 212 'est mei Caroli Arretini, nam dono mihi dederunt', 212ᵛ 'Questo libro fu di Messer Agnolo Politiano et venne in S. Marco havuto da Syndichi l'anno 1497 et comperato dalle mani di Guarino da Camerino' – 'et dalli medesimi Syndici de rebelli fu consegnato al convento addi 19 di Gennaio 1497 in compenso di libri di detto convento che furono imprestati già ad Messer Agnolo antiquo patrone di questo
180 libro et alla sua morte si perderono' (similia etiam mg. 1); ibid. notula *ἐκοιμήθη ὁ διδάσκαλος ἡμῶν κύριος *σάνις* (* litteram non expedimus, fort. *ἀ*) *ἐν τῇ εὐρίπῳ μηνὶ ἰουνίῳ εἰς τὰς κ' ἰνδ. ἐννάτης ἔτους ,ςωϞδ'* ‹1386› *ὃν κύριος ὁ θεὸς κατατάξει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ τῶν δικαίων*, et in custodiae folio *ἐπράθη ἐν τῇ εὐρίπῳ διὰ διδασκάλου κυροῦ ἀσα* (?) . . . . Cf. E. Miller, *Mélanges de Littérature grecque* p. 4.

304. (N)

1 ‹*Ἐτυμολογικὸν μέγα* mutilum init.› *ἀγανοῖσι προσηνέσι πραέσιν* (Gaisford 5, 57) — *τροπῇ τοῦ η εἰς ω ᾤχωκε . δόξα σοι ὁ θεὸς* | *ἐτελειώθη σὺν θεῷ μηνὶ μαίῳ ιγ' ἡμέρα κυριακῇ ὥρα τῆς ἡμέρας ὅτε ἤνυξεν ἡ μεγ ἐκκλη‹σία›* 262 *ἐτυμολογίαι διάφοροι ἀπὸ διαφόρων ἐτυμολογικῶν ἐκλεγεῖσαι* (Miller p. 319 sqq.).

Membran. cm. 23,5 × 17,5; ff. 273; s. X. Cf. E. Miller, *Mél. de litt. gr.* p. 1 sqq. R. Reitzenstein in *Philol.* XLVIII 450 sqq. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XX.

305.

Manuelis Moschopuli Erotemata (ed. Basileae 1540 al.).

Chartac. cm. 16 × 22,8; ff. 101; s. XV.

306.

1 Constantini Lascaris *ἐπιτομὴ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν* etc. (Gramm. l. I ed. Ald. Venet. 1512) 60 *Περὶ παθῶν τῶν λέξεων ἐκ τῶν τοῦ γραμματικοῦ Τρύφωνος* (ib. in calce edit.).

Chartac. cm. 29,2 × 16,3; ff. 65 (63 sq. vacua); s. XV ex. Insunt adnotationes graecae et latinae; 65ᵛ versiculi *Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ θεόν,* | *βίου τὸ κέρδος ἐκβιοῦν καθημέραν ·* | *γίνωσκε πάντα, πρᾶττε δ' ἃ πράττειν θέμις ·* | *δεινὸν πένεσθαι, δεινὸν εὖ πλουτεῖν κακῶς* (cf. Greg. Naz. Carm. Mor. 30, 1 sqq. ap. M. 37, 908–909).

307.

3 tractatus grammat. init. mut. (*οἷον σωλὴν ποιμὴν · ἢ εἰς ᾱξ οἷον θώραξ ἅρπαξ — ἀναφορικαὶ δὲ ὁ αὐτὸς ἡ αὐτὴ τὸ αὐτὸ · συνδέσμων δὲ προποιῇ*:∼) 4ᵛ *Ἑτέρα παράδοσις*

σαφὴς τῆς γενέσεως τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος (*Πᾶν ῥῆμα λήγει εἰς ω̅ — ἀπὸ τοῦ α' προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρ‹ακειμέν›ου τετύψομαι τετυψόμενος*   6v *Ἀρχὴ* 181
σὺν θεῷ διαφόρων σχεδῶν (*Ἀρχὴ σοφίας — καὶ καταρραθυμῷ. γε‹νικῇ› συντάσσεται*), cf. Conv. Soppr. 117 etc.   11 Manuelis Moschopuli grammatica (cf. Conv. Soppr. 8)   35 rursus Schedographia alia in multis cum Moschopuli insequenti libello concordans   51 Moschopuli tractatus *Περὶ σχεδῶν* (ed. Rob. Steph. Paris. 1545)   181 Agapeti Scheda regia, cum commentario (cuius excerpta tantum ap. M. 86, 1161—62)   231v Michaelis Melitzae in laudem Alexandri cuiusdam Lesbi hierarchae. *στίχοι φέροντες ἀκροστιχίδαν* (*Ὕμνους προσφέρω κἀγω τὸν μέγαν θύτην — σὺ μὴ παύσῃ πρὸς κύριον μέγαν*); sc. est acrostichis *ὑμνῶ κἀγὼ τὸν μέγαν ἱεράρχην Μιχαὴλ Μηλίτζης*, qui post versus scripsit *μιχαὴλ σ' ἐγκωμιαζομένου τοῦ μηλιτζ' τοῦτον τὰς δεήσης προσδέχου ὦ θεοῦ λάτρι καὶ ταῦτας προσάγαγε τω δόντι σ' ἐξουσίαν πρεσβέβειν ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν σε ὑμνούντων*.

Chartac. cm. 22 × 13,9; ff. 234 (2v. 9sq. 178v—180. 223v—230 vacua); a compluribus librariis exaratus s. XIV ex. (35—50 s. XV), quaedam a Michaele Melitza. Mg. sup. 3 *Λαυρ. ῥωμν. καὶ τῶν φίλων*, 232v *τῇ ιδ' αὐγούστου τῆς ἰνδ. η ἐπέθανεν ει μανα τὸν πεδιον μου μαρηα ει φλαμουλήνα* et *τῇ δ τοῦ μαρτηου τῆς ια' ενδικτου ἐπέθανεν ει μανασινα θεοδορα ει θυγατερα μου*; 233 computationes expensarum.

308. (olim Georgii Antonii Vespuccii)
1 Manuelis Chrysolorae Erotemata (usque ad verba *συμπλεκτικὸς καὶ παραπληρωματικός* p. 102 ed. Ald. a. 1517)   40 Libanii epistulae 1. 532. 414. 328. 330. 334. 336. 355. 317. 791. 605. 611. 612. 961. 666. 707. 423. 429. 841. 959. 758. 767. 770. 819. 102. 114. 119. 150. 122. 123. 137. 143. 173. 175. 184. 192. 210. 222. 227. 240. 241. 242. 248. 251. 256. 258. 259. 301. 285. 302. 304. 351. 1119. 1126. 412. 936. 968. 1001. 925. 923. 829. 827. 730. 673. 721. 712. 706. 653. 648. 647. 643. 565. 606. 475. 466. 407. 393. 391. 389. 382. 377. 1028b. 78. 79. 494a. 18. 551. 394a. 372. 1033. 1040. 1143. 1046. 1047. 1053. 1084. 1055. 1057. 1056. 1074. 1078. 1083. 1186. 648. 1125. 33. 598. 535. 64. 637.   104v Libanii declamationes (*Δύσκολος ὤλισθεν* IV 612 R., *Δύσκολος γήμας* ibid. 134, *Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς* ib. 150, *Δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ* ib. 159)   134 Libanii epistu- 182
lae 442. 447. 320. 415. 280. 271. 464.   136 Cratetis epistulae I—XIV (Herch.)   138 Platonis epistulae II (fragmenta ut in cod. Conv. Soppr. 153). I. II. IV. V. (usque ad verba *ὅτι πλάτων, ὀψὲ ἐν τῇ πατρίδι γέγονεν*).

Chartac. cm. 14,1 × 21,7; ff. 143 (39v vacuum); s. XV scripsit *Ἀντώνιος ἀπὸ βουνίου μαύρου* (39). Duo folia membranea adiecta sunt custodiae loco, quorum alterum in fine codicis positum continet Apocalypseos (II 17) fragmentum uncialibus litteris erasum; de altero v. infra ad cod. 316. — Cf. R. Foerster in *Sitzungsber. der Berl. Akad.* XXXIX (1885) p. 904sq.

314. (olim Angeli Politiani)
1 (titulus [spat. vacuum] *στολῶν κυροῦ γεωργίου τοῦ λαικαπηνοῦ* pertinere videtur ad epistulas f. 30sqq.) *Ἀρχὴ τοῦ α̅. Ἀγωνία λέγεται ὁ ἀγὼν καὶ τὸ ἀγώνισμα — ἐκπολιορκήσωσιν αὐτήν*, sc. Georgii Lecapeni grammatica (v. Krumbacher, *Byz. Litter*. p. 283)   30 *Τοῦ λεκαπηνοῦ τῷ ζαρίδῃ* epistulae tres (a. *Τῷ μηδὲν ἡμᾶς*, b. *Ὁ πάλαι φίλτρον ἡμῖν*, c. *Ἐμοὶ σὺ δοκεῖς — τὰ πρόσωπα πίπτοντα*, a et b ut in Monac. gr. 50 f. 207 [Hardt I 275])   35 Max. Planudis dial. de grammat. et (56) de syntaxi (*Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν* etc.)   67 Demosth. or. IV usque ad v. *τῇ νυνὶ βοηθείᾳ* (c. 14)   72 Catonis sententiae interpr. Planude   82 Isocratis or. I usque ad v. *τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν* (c. 48)   88 Michaelis Syncelli de syntaxi usque ad v. *εἰ δὲ που εὑρεθῇ* (f. Dr edit. Iunt. a. 1526 s. n. Georgii Lecapeni, post Theod. Gazae Grammat.)   120 lexici fragmentum (*φθάσας καὶ Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ 'Σέβων μέν ἐστι Κρὴς' ἀνέῳξε γὰρ τοῖς ξένοις τὴν οἰκίαν · καὶ Θουκυδίδης ἐν δευτέρᾳ — τὸ μέντοι τετελεσμένον λαμβάνεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ παντὸς τελεσθέντος, φύσιν δὲ ἔχοντος*).

Chartac. cm. 21,4 × 13,9; ff. 120 (33sq. 66v. 69sq. 71. 87bis vacua); s. XV. In foliis custodiae loco additis: 'Iste liber est domini Theodori Gazi constantinobolitani', 'liber conventus S. Marci etc. habitus a Syndicis rebellium 19 ianuarii 1497 in compensatione librorum conventus eiusdem qui commodati olim D. Angelo Politiano huius libri quondam possessori in eius morte amissi sunt'.

183 **315.**

1 Manuelis Chrysolorae erotemata mutila (καὶ ἀληθεῖ, τὴν ἀληθέα – τοῦτο κρίνομεν. τέλος περὶ πνευμάτων p. 24–105 ed. Ald. a. 1517) 33 praepositiones, numeri, verborum coniugationes aliaque ad linguae graecae grammaticam pertinentia latine 59 Nicolai Perocti ad Iacobum Scyppum Veronensem de metris libri duo (74^v l. II 'De Flacci et Boetii Severini metrorum diversitate'), latine.

Chartac. cm. 21,4 × 14,5; ff. 86 (45–58. 84^v–86 vacua); s. XV. Marg. inf. 1 'frater Io. Masinius' et ΜΑΣΗΝΥ.

316. (olim Georgii Antonii Vespuccii)
2 Manuelis Moschopuli Schedographia (= ed. Rob. Steph. a. 1545).

Membran. palimpsestus cm. 20,5 × 14,3; ff. 129 (l. 124–28 vacua); a. 1426 (123^v τελειωθὲν κατὰ τὴν ιγ' ἀπριλλί<ου> μηνὸς ἰνδ. δ' ἔτους ,ςϡλδ'). Folia 2–128 desumpta sunt ex antiquo codice (s. X) Iohannis Chrysostomi (124. 128 invenias particulas homil. in Gen. XXXV et LXII; M. 53, 224, 8 et 54, 535, 19 ab imo); folium 1 pertinuit ad codicem (s. X) commentariorum vel catenae in Matthaeum; comparent enim verba Κεῖται γοῦν σοι καὶ παρὰ πόδας ἡ προφητεία καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ etc. (Matth. 2, 6). Folium denique 129, s. XIV ut vid. scriptum, continet decreta ad monasterium τοῦ Ξηροχωραφίου pertinentia: 129^r (summo marg. Ὁρισμὸς διὰ τὰ καθαρπαγέντα χωράφ<ια> τῆς μονῆς παρά τε τῶν Σαμψηνῶν καὶ τῶν Μαλαχ☰) Ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου παρὰ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ἱερᾶς ἤτοι τοῦ Ξηροχωραφίου ὡς τόπια τινὰ διαφέροντα αὐτῇ ἀπὸ πάλαιγενῶν χρυσοβούλλων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ ἐν τῷ θέματι Μαιάνδρου διακείμενα, καθηρπάγησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς παρά τε τοῦ μέρους τοῦ πανσε<βάστ>ου Φωκᾶ κυροῦ Γεωργ<ίου> καὶ τινῶν Σαμψηνῶν καὶ ἑτέρων προσώπων, καὶ κατέχονται παρ' αὐτῶν καὶ νέμονται ἀμετόχως μικρόν τι ἢ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ποριζομένης τῆς τοιαύτης μονῆς etc. καὶ ἐδεήθησαν οἱ μοναχοὶ τῆς βασιλείας μου etc. ἡ γοῦν βασιλεία μου, μὴ βουλομένη τὴν μονὴν τῆς ἱερᾶς στέρησιν ὑποστῆναι τῶν <διαφ>ερόντων αὐτῇ, διορίζεται σοι τῷ πανεντιμοτάτῳ καὶ οἰκείῳ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ κανικλ<είου> κυρῷ Βασ<ι>λ<είῳ> τῷ Χρυσομάλλῃ καὶ Δουκὶ τοῦ θέ<ματ>ος τῶν Θρακησίων τηρῆσαι τὰ προσόντα τῇ μονῇ δικαιώματα etc. Huc pertinet et folium nunc ante cod. 308 (supra p. 182) custodiae loco positum, ubi de eodem monasterio agitur, et nomina adferuntur notariorum et testium bene multa. – Fuerat codex Fr. Emanuelis ordinis praedicatorum, a quo emit B⟨artholomaeus Lapaccius⟩ episcopus Cortoniensis 'precio yperp. sex argenti a. d. MCCCCXLVI° die octobris XXVIIII^a in Constantinopoli'.

184 **317.** (N; ex dono Cosmae Iohannis de Medicis)
Manuelis Moschopuli erotemata (cf. cod. 305, ubi longe plura verborum paradigmata proponuntur).

Membran. cm. 18 × 12,5; ff. 203; a. 1404 (203 τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. εἴληφε τέλος τῷ μη<νὶ> ἰουλλίῳ ἐν ἔτ<ει> ,ςϡιβ' ἰνδ. τρεχούσης καὶ αὐτῆς ιβ').

318.

1 τοῦ Πανιώτου carmen de virtutibus (in cod. Conv. Soppr. 48 est Theod. Prodromi) 1^v σι^{χ}' τοῦ Καβάσι^{λ} κυροῦ γ$^{\tilde{ε}}$ [sc. Γεωργίου] (Ἄκουε λαμπρὰ καὶ σοφὴ γερουσία – εὐλόγει νηφαλίους) ib. al. man. Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου (Ἐρώτησις . Δεσπότης . πῶς συνεχώρησεν ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτὴρ Χριστὸς τῷ Ἰούδα etc.) 3 Λόγος περὶ τοῦ ὅτι οὐκ ἀπόβλητος ἀλλὰ στερκτέα πάντως ἡ ἀκούσιος καὶ βιαία ἀπόκαρσις . τοῦ μοναχοῦ κυροῦ (?) Ἀντωνίου (Μέλαινα εἰμὶ καὶ καλὴ θυγατέρες ἱερουσαλὴμ – τὰς καρδίας ὑμῶν etc.) 7^v Ἐκ τῶν περιόδων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου (Ζητητέον τίς ἡ πόλις – μιᾶς εὑρεθείσης) 8^v Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἑρμηνεία εἰς τὸ ἀποστολικὸν (Pauli ad Coloss. 3, 5) ῥητόν (Νεκρώσατε οὖν – Ἰακώβου μήτηρ ὡς δεδήλωται) 9^v rec. quaedam 10 fragm. lexici (ὥρμει ἐπὶ ἀψύχων – ὠψωνηκότες ὀψωνήσαντες) 10 de adverbiis (τὰ εἴς βῖ ἐπιρρήματα διὰ τὸ ῑ γράφεται οἷον ἀτριβί – ἀπωτέρω δέ) et de praepositionibus (Vitelli in 'Mus. it. di ant. class.' III 303–310, ubi tralaticio errore Georgii Lecapeni esse dicuntur quae sunt Michaelis Syncelli) 17 Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν συντάξεων (ἀγάζομαι σου ἀγάζω δέ σε – ὠνοῦμαι ὠτακωστῷ γενικῇ), 29^v αἱ διπλαῖ συντάξεις (ἀνέχομαι τὸ καταφρονῶ γενικῇ – φευκτέον δὲ αἰτιατικῇ), 31 περὶ τῆς καθόλου τῶν νοημάτων συντάξεως (Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα – τὸ δὲ προσλαμβάνω αἰτιατικῇ) 32 Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν διὰ τοῦ οτερος καὶ οτατος (Ἐπείπερ κατ' ἐμαυτὸν – ψιλός ψαρός ψυχή) 32^v Ἀ. σ. θ. τῶν αὐθυποτάκτων (Δεῖ γινώσκειν ὡς ὅταν εὑρίσκηται – χάνης . . . . . . χρέων^τ), 33^v Τὰ ἀνυπότακτα (Ἰστέον ὅτι μὴ εὑρισκομένων – ἐὰν συνήσεις, ἐὰν φανήσονται), 34^v Τὰ εἰς μῑ . ἄνειμι . κάτειμι – ὥς εἴρηται ῑ καὶ η̄ 35 Τὰ χωρὶς παραγωγῆς ὀνόματα ἑλληνικὰ –

Βελισάριος καὶ τὰ ὅμοια, Τὰ ἑβραϊκὰ ὀνόματα (τὰ εἰς ειμ λήγοντα — καὶ σίρις ποταμός) 185
38^{v} *Ἑρμηνεία καὶ λεξικὸν λέξεων ἑβραϊκῶν (καὶ ὀνομάτων* superscr.) *κατ' ἀλφάβητον (Ἀδὰμ γῆ σαρκουμένη — σαμάρεια ἀναπαυομένη . σελλά . . .)* mutila 43 lexicon *Ἀβρώταξις ἁμαρτία — ὠτότυζεν ἐθρήνει* 56^{v} *περὶ ἐτυμολογίας (Ἐτ. ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος — κέρδος καιόμενος ἱδρώς)*, concordat plerumque cum cod. Laur. 57, 40 f. 277^{v}sqq. 57 *Περὶ διαφορᾶς λέξεων (Τί διαφέρει συναίρεσις κράσεως — καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν)* 58 excerpta initio mutila ex capitibus de vita et insignibus monachicis, cum explanatione (*ἐμπαθοῦς. καὶ οὗτος γὰρ ἦν ἂν ψυχὴν περιέχῃ ἀνέθλιψε δάκρυον* [ex explanatione capitis praecedentis XIII^{um}] — *ἐκτὸς καθιστάμενος*); primum caput est nunc XIII, extremum LV, sed non integra est capitum series; specimen proponimus *λη'. Συμβολικὸν τὸ τοῦ μοναχοῦ στόλισμα · θεῖος γὰρ ὁπλίτης* etc. cum explan. *Τὸ μοναδικὸν* (i. *μοναχικὸν*) *σχῆμα συμβολόν ἐστι τῆς νοητῆς* etc. Ceterum cf. cod. Laur. 57, 40 f. 280sqq. (Bandini II 417), ubi nonnullae harum explanationum recurrunt 60^{v} excerpta ex Maximi Confessoris quaestion. et dub. V–LXXII (om. VII. IX. XII. XIV alia multa), M. 90, 789sqq. 66 *Περὶ διαλέκτων (ᾱ περὶ ἀτθίδος . ἡ ἀτθὶς τρέπει τὸ σ̄ — καὶ δυστυχῆ καλοῦσιν ἄνθρωπον)* 69 *Ὅρος ὀρθογραφίας (Ὁ. ἐστὶ στοιχείων διὰ τῆς γραφῆς φανέρωσις — διὰ γὰρ τοῦ σ̄ γράφεται)* 70^{v} *Περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα συντάξεως τῶν ῥημάτων καὶ τῆς αὐτῶν πρὸς τὸ ὄνομα συμπλοκῆς (Τινὲς λέγουσι τοῦ λόγου — ὡς φθάσαντες εἴπομεν)* 76^{v} *πρεσβυτέρου* (*πρ*^{ετε} cod.) *συγκέλ<λου> μιχ<αὴλ> π<ατ>ριάρχ<ου> ἱεροσολύμων . Περὶ διαφορᾶς λόγου καὶ ἑτ<ερότητος?> (Ἐπειδὴ περὶ λόγου εἰπεῖν προεθέμεθα — χαρακτῆρι γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπερθετικὰ)* mut.

Chartac. cm. 18,8 × 13,5; ff. 79 (folia interciderunt post 42. 57. 79; cf. index latinus 2^{v}); s. XIV.

320. (N)
1 lexicon *<Ἄ>βραι δοῦλαι νεώτεραι — <ὤ>ψισα ἐχρόνησα . <ὦ> ὤτινι* 252 nomina
archangelorum, 252^{v} apostolorum, 253 *Λέξεις ἑβραίων*, 253^{v} voces animalium
('Stud. it. di filol. class.' I 384), 254 *τί διαφέρει εἴδωλον καὶ βρέτας* etc. et quaedam 186
de mensuris etc. [cf. Laur. 57, 48; Bandini II 428].

Membran. cm. 14,5 × 10,4; ff. scripta 255; scripsit s. XV. Iohannes Angelus (254^{v} *ἐτελειώθη, ἡ παροῦσα δέλτος, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἰω<άννου> τοῦ ἀγγέλλου · τάχα καὶ ἀναγνώστου . καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, εὔχεσθαί μοι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων εὔχεσθαι οὖν καὶ μὴ καταρᾶσθαι*).

330. (N)
Xenophontis *Παραλειπόμενα* (sc. historiae Hellen.).

Chartac. cm. 28,2 × 19,8; ff. scripta 84; s. XV.

356. (N)
Anonymi epistulae eaedem quae exstant in cod. Monac. gr. 198 s. XVI f. 339sqq. (Hardt II 287sqq.).

Chartac. cm. 15,5 × 10; ff. 294; s. XIV ex. 292^{r}: 'anno domini m. cccc. xvi ego christophorus presbiter de bondelmontibus de florentia emi hunc librum apud villam macri ticchi insulae cretae hyperp. duorum.' Cf. Bandini III 600. — Indicavit nobis Monacensem codicem vir doctissimus Maximilianus Treu, qui etiam monuit Monacensem ex Laurentiano codice descriptum esse; quod enim epistulae *ρξβ'* fragmentum habet Laurentianus in dimidiato f. 257, omittit Monacensis. Epistularum auctor et Millero (Man. Philae carm. I 433 n. 1) et nobis ignotus.

676. (N)
Iohannis Chrysostomi hom. in Gen. XXXII–LXVII.

Membran. cm. 34 × 25,9; ff. 245; s. X. Excidit folium post 99 et 192 (sc. XLV M. 54, 415sq. *<τῆς πόλε>ως δι' αὐτὴν — ἑαυτὸ οὐκ ἂν* et LX M. ib. 521sq. *<ἐπ' αὐ>τὴν σπουδὴν — ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς θέας*).

677. (N)
1 Basilii Magni in XL martyres (M. 31, 508sqq.) et de ieiunio II et I (ib. 185sqq. 164sqq.) 15 Iohannis Chrysostomi hom. in Genes. I–XXXII.

Membran. cm. 32,3 × 24; ff. 352 (39–46 collocanda post 54); s. X a duobus librariis exaratus, quorum alter Basilii, alter Ioh. Chrys. homilias scripsit (14^{v} *χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ*

187 *πάντα δημιουργίσας δωρῶν καὶ μισθῶν τῶ ἐξονισαμένω τὴν ψυχωφελῆ δέλτον ταύτιν. Χριστωδούλω πατρὶ καὶ τῆ ἑαυτοῦ συνεύνω. Εἰρή<νη> καὶ τοῖς γνη<σίοις> τέκνοις αὐτῶν, ἰωάννι, Ὑμηζᾶν Λέωντι καὶ τῶ ἀγωνισαμένω Κωνσταντη' ἱερῆ τῶ ξένω*, quibus praem. m. rec. *ευχεστεοι μοχ του ιβιροπολ ψοιχικοσασ ὑπερ αφεσεως των αμαρτιων* etc.). In custodiae folio: 'hic .... *ὁ γριοϊνιαγνεύσ* <?> dum captus chrysostomi lepore et eruditione percurreret mense novembri 1514 Faesulis in nostro S. Dominici coenobio' *etc.*

678. (N)

Ioh. Chrysost. hom. in Genes. XXXI–LXVII.

Membran. cm. 30,4 × 24; ff. 296 (quorum 1. 2. 296 custodiae loco; folium excidit post 191. 208. 294); s. XI. Folia 1. 2. 296 continent et ipsa homiliarum in Genes. fragmenta (1 hom. XXXII M. 53, 293, 8sqq.; 296 et 2 hom. XXXI M. ib. 288, 14–289, 5 [ab imo]).

679.

Iohannis Chrysostomi homiliae et epistulae (M. 47, 423. 447. 471. 52, 549 [Olympiadi; in cod. *πρὸς Κυριακὸν ἐπίσκοπον*]. 572 [in cod. ut s.]. 391. 395. 56, 107. 112. 119. 129. 135. 163. 175. 49, 241–42. 51, 207. 217. 225. 59, 663. 48, 1043. 51, 271. 281. 289. 41. 56, 141).

Membran. cm. 32,1 × 22,5; ff. 297; s. XI. Mg. 264 monocond. *ἰωσήφ*, et 296v *τοῦ μοναχοῦ μελετ*; 297 quaedam nunc erasa (*ἔχει τὸ παρὸν βιβλίον φύλλα ....*); m. rec. scripsit mendosissime alia (ΤΑϹ ЄϹΠΡΙΝΑϹ ΗΜΩΝ ЄΥΧΑϹ ΠΡΟϹΔЄ ... Є etc., *τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς* etc.), et 297v .... *η τὸ παρὸν βιβλίον ..... καὶ ἀκράντου οιχο ..... ἐν τῶ ναῶ τῆς ὑπεραγίας θκου τῆς πα* .... etc.

680.

Iohannis Chrysostomi in Iohannem homiliae XLVII–LXXXVIII (M. 59, 261–482).

Membran. cm. 32 × 25; ff. 220 (1–5. 219. 20 suppl. s. XV); s. X. Membrana in fine codicis custodiae loco posita continet excerpta ex Prisciano: 'ut ebibo, educo, ergo [*sic*]– tria quando post vocalem' (p. 51 sq. Hertz), 'natura longam – bona oratione respondit' (p. 53, 1–54, 4); in membrana ante codicem: 'Contulit Fr. Georgius Antonius Vespuccius anno 1499' etc.

188 **682. (N)**

1 Basilii Magni homiliae (M. 29, 209–385. 30, 81. 29, 388–493. 30, 104. 31, 197. 261. 277. 217. 237. 329. 353. 1437. 304. 525. 540. 1457. 444. 589. 600. 164. 185. 1508. 464. 472. 1429 [usque ad v. *προσηγορίᾳ καὶ ὁμοιώσει* p. 1436, 1]. 1488. 424. 385. 564. 484. 489. 508) 377v epistulae XLVI. XLV. II 392 constitutiones asceticae (31, 1321–1428, sed numero et ordine capitum differunt ab editis; triginta sunt in cod.) 437 *τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποταγῆς* etc. (31, 869–81) 443 de renuntiatione saeculi etc. (31, 625–48).

Membran. cm. 31 × 20; ff. 453 (255–82 suppl. s. XIV); s. X. In fine 453v *τὸ παρὸν βιβλίον ἔστιν τοῦ κυροῦ νικολάου τοῦ χρυσολλουρᾶ μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. ι'*, et al. m. infra *πάντων* (?) *τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτωλότερος κοσμᾶς καὶ ἀχρεῖος*; rurs. al. m. *μνησθτ' κε τὴν ψυχὴν τῆς δούλης τοῦ θεοῦ ἄννης ὑπὲρ .... ἁμαρτιῶν αὐτῆς τῆς καλουμένης πατζάνης* (?). In custodiae foliis actus notarii florentini ('Ego Iohannes Iuncte quondam Antonii de Moncte vectulino provintie vallisnebule destrictus Florentiae' etc.).

683. (N)

1 Cyrilli Alex. thesaurus de trinitate (M. 75, 9–617 *κατὰ τὴν τινῶν ἀβουλίαν*, desunt testimonia p. 617 et index p. 13–21), 156 de fide orthodoxa (76, 296–312 *ζωοποιὸς ὡς θεός, ἀνάθεμα ἔστω*, sine explanationibus), 159 glaphyrorum in genesim, exodum etc. (69, 13–677; sed deest particula *Περὶ τῶν διὰ Μωσέως* etc. p. 465–85).

Chartac. cm. 29,8 × 22,3; ff. 325 (157 sq. vacua); s. XIV (156 al. m.).

684. (N)

1 excerpta de deo, caelo, angelis etc. (ex Ioh. Damasc., Greg. Nyss., Ioh. Chrysost., Clemente, Epiphanio, Anastasio, Basilio Magno etc.) 65 Ioh. Chrysost. in princip. ieiunii (*Αγάποίτη · πάλιν ἡ ἁγία* etc.) et (73) de iuramento et

periurio (*Ἀκούσατε ἀδελφεί · τοῦ προφίτου* etc.) 75ᵛ Ephraemi de iis quae post crucem etc. (III 247 Assem.) et eiusdem interrogationes etc. (II 377) 83ᵛ narratio de sanctis imaginibus (cf. Conv. Soppr. 9 f. 19) 87ᵛ Ioh. Chrysost. homiliae (M. 50, 815. 791—96. 63, 817—22. 61, 715—20. 59, 527—32. 525 [sed longe amplior quam ap. M.]) 108 *τοῦ χρ‹υσοστόμου› ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου εἰς ὅπερ ὁ νομικὸς δολίως ἠρότισεν* (*Πρὸ πάντων τῶν στειχηῶν ἡ θέσης* etc.) 189
109ᵛ Epiphanii in sepult. div. corp. (II 259 ed. a. 1682) 115ᵛ Ioh. Chrys. in S. Pascha (M. 52, 765—72) 120ᵛ quaestiones anepigr. (*Єν τω εὐαγγελίω ἐυρήσκομεν πρῶ τοῦ φθάσαι — μεταλαμβάνοντες*) 126 excerpta ex Symeone iuniore (*θεὸς τοῖς μὲν σωματικῶς — εἰς θεὸν ἐλπίδα*, non concordant cum ed. M. 120, 603 sqq.) 127 quaedam de baptismate 128ᵛ vita Xenophontis Senatoris, Mariae eius coniugis et filiorum Iohannis et Arcadii (*Ο ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ξενοφῶν — τὴν κέλευσήν · πατερ*) 131 Neophyti presbyt. interpretatio psalterii et cant. (*Ἀνοθεν μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς — βρωμάτων οὐχ ειδονὴς*) 144 Amphilochii de virtute (v. Vitelli infra l.) 183 quaedam *περοὶ ἀγὰθὴς πολοιτείας* (*Πάντων τῶν ἀγάθῶν κεφάλαιον — καὶ ἀπο δὲχεται*), tum Ephraemi quod non debet christianus mortem timere (*Єἰς θάνατος · ἡ ἁμὰρτία* etc.; cf. M. 64, 1345 [inter spur. Ioh. Chrysost. M. 64, 1345]) 168ᵛ *Εἶπεν ὁ ἀρχὲιεποίσκοπος Ἀθανάσιος — χάρητος* 169 Paphnutii vita Onuphrii (Acta Sanctor. XXII Iul.) 179ᵛ Amphilochii vita Basilii episc. Caesar. (p. 155 Combefis) 197ᵛ martyrium Nicephori (p. 209 Ruinart.) 199ᵛ Ioh. Chrysost. (i. Ephraemi III 308 Assem.) in vanam vitam (cf. M. 64, 1382) et (202) in parab. de filio prodigo (59, 515) 207 martyrium quadraginta martyrum (= Conv. Soppr. 175 f. 302 sqq.) 210ᵛ excerpta ex Palladio et Apophthegmatis Patrum (M. 34, 1007 sqq.; 65, 72 sqq.) 236 sermo de Maria quod vere ac proprie sine semine genuerit (*Οἱ τοῖς οὐ θεοτόκον . κατὰ ἀλήθιαν* etc.) 238ᵛ versus septem de memoria mortis (*Τὸ γλυκοὶ πηκρὸ · νεκροφῶν βίου μέλη — τάφος ἐσίψη · κὰν θέλοις · κὰν μι θελης*) 239 ascetica (de Isidoro scholastico, Constantino rege, Theognosto etc.), quae excipiunt versus septem (*Μὲ λήτοις τρόπον — καὶ φωτῆστικὸν · ὦ σι κηρίον βίον*) 241 Anastasii Sinaitae de fornicat. et confessione *κε‹φάλαιον› ιη'* (*Ἡ τῶν σῶμάτον ἐπὴθυμία — ἔβαλαν αὐτῶ μετάνιαν οἱ ἀδελφοί*).

Chartac. cm. 29 × 22; ff. 241; a. 1385 (ωϙγ' = ,ςωϙγ') scripsit ex.um aetatis annum agens hieromonachus mire indoctus Barlaam, cuius subscriptionem v. ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. VI.

685. (N) 190
Augustini de Trinitate libri XV a Max. Planude graece versi (ed. XV cc. 17—19 [= ff. 176—180 codicis] ap. M. 147, 1113 sqq.).

Chartac. cm. 28,8 × 19,8; ff. 187; s. XV. Cf. Fr. Ant. Zacnariae Iter ital. p. 54.

686. (olim Cosmae de Medicis)
Maximi prologus in Dionys. Areopag. (M. 4, 16—21), 3 indices et testimonia e Dionysio excerpta, 5ᵛ notulae de dictione Dionys., 6 *ἑρμηνεία λέξεων* (ib. 23—28), 9ᵛ *σχόλια. Ἰστέον ὥς τινες — κλέπτειν* (ib. 21 sq. quibus subicitur *ἐπειδὴ δέ — ἐφικτὸν τῷ θεῷ*, ut in cod. Conv. Soppr. 202 ap. Vitelli, 'Coll. Fior.' t. XVII) 10 Dionys. Areopag. de caelesti hierarchia, de div. nominibus, de eccles. hierarchia, de mystica theologia, epistolae decem (M. 3, 1065—1117); praem. indicibus et epigrammatis 214 Polycratis epist. ad Victorem, Clementis Alex. et Philonis fragmenta ut in cod. laud.; in fine *Μέμνηται τούτων καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου — θεραπευτὰς ὀνομάζεσθαι* in marginibus scholia Maximi in Dionysii opera.

Membran. cm. 29,3 × 21; ff. 217 (82 rec.; 130ᵛ vacuum); s. X. Mg. 217ᵛ rec. *ἰστέον ὅτι ὁ τὰ σχόλια ἐκθέμενος εἰς ταύτην τὴν πάντιμον καὶ ἱερὰν βίβλον τοῦ μακαρίου καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς Διονυσίου, ὁ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ὁ ἀπορητόρων.*

687. (N)
1 [post interpretationem aliquot nominum hebraic. rec. (s. XIV) scriptam] Ioh. Chrysost. quaestiones in Matthaeum (cf. M. 64, 1337, 32) 83ᵛ excerptum ex Eusebii quaest. II ad Marinum (M. 22, 940—44, 7 ab imo) 84 Isidori

Pelus. de Christi resurr. (ep. 212 ad Theognostum; M. 78, 652sq.) et de tribus diebus sepult. (ep. 114 ad Timoth.; p. 257–60) 85ᵛ exc. ex Euseb. de sepulchro etc. (22, 952–56; differt ab ed.) 86ᵛ Titi Bostrensis in Lucae evang. (Bibl. vet. patr. gr. [Par. 1624] II 762–836) 115 Ioh. Chrysost. quaestiones in Iohannem (cf. M. 64, 1411, 20).

Membran. cm. 28,3 × 20,1; ff. 173; a. 943 iussu Georgii episcopi Euripi scripsit Sisinnius, cuius subscriptionem v. ap. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. I.

191 **688.** (N)

1 index 2 Basilii Minimi epistula ad Constantinum imp. (M. 36, 1073), quam sequuntur brevia quaedam prolegomena rhetorica (*ὁ λόγος ὁ κατὰ ἀποτάδην – καὶ εὐφραίνεσθαι παρακελευομένη*), et 4ʳ scholia eiusdem in Gregorii Naz. oratt. XXVIII. XXIV. XV. XIV. XLI. XIII. XXX. XXXI. XXXIV, epist. CI et CII, oratt. XXXVI. XXVI. XXV. II. IX–XI. III. XVII. XVI. VII. VIII. XVIII. IV. V. XXXIII. XX. XIX; scholia in orationes IV. V. XXV. VII edita sunt M. 36, 1080–1204.

Membran. cm. 25,6 × 18,8; ff. 180 (179ᵛ. 180 vacua); s. X. Initio scholiorum cuiusque orationis adscribitur nota critica 'ΑΝΤΕΒΛΗΘ.

689. (N)

3 Gregorii Naz. oratio XLIII cum scholiis.

Membran. cm. 25,8 × 18,2; ff. 52 (1. 2. 52 custodiae loco); s. XI (35–45 al. man.). Varias lectiones ex alio libro desumptas appinxit Zenobius Acciaiuoli (cf. Vitelli-Paoli, 'Coll. Fior.' t. XVI), qui idem in custodiae folia varia graece et latine coniecit (2ᵛ fragm. orationis Iohannis Mauropi Euchaitarum metropolitae [cf. M. 29, cccxc]: *Γρηγορίου δὲ τοῦ σοφοῦ ὅπερ ἄλλοις – καθάπερ πρὸς κανόνα τινὰ καὶ διαβήτην ἐξακριβούμενα: Ταῦτα ὑπερκείμενα λέγει Ἰωάννης ὁ μητροπολίτης Εὐχαΐτων ἐν τῷ συγγραφέντι αὐτῷ λόγῳ εἰς ἐγκώμιον Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦδε τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου*), et notulam 52ʳ: 'Declaratio loci qui est in hac oratione ad chartas 34. Sumpta ex Gregorio quodam qui vitam scribit s. gregorii nazianzeni quam contigit me legere in volumine mihi commodato ab abbatia florentina ⟨sc. Conv. Soppr. 177⟩ in quo post multas orationes Gregorii nazianzeni est vita ipsius de qua haec tibi lector ego fr. Zenobius descripsi cum hanc ipsam funebrem orationem enarrarem', quam excipiunt scholia duo ad *ἐπεγένετο κτλ.* M. 36, 572, 1 (*γρηγόριος συγγραφεύς · ὁ μὲν οὖν Βασίλειος – ὀλιγωρίας* 35, 268, 6 ab imo – 272, 2) et ad *οἱ δεινὸν ποιησάμενοι* 36, 533 extr. (*Γρηγόριος ὁ συγγραφεύς · τῆς ἀρειανῆς αἱρέσεως ἐπικλ. τ. ἐκκλ.* [35, 273, 8 ab imo] *ἐδόθη παρρησία τοῖς ὀλεθρίοις ποιμέσι – λήθην ἐμποιήσας περὶ ἀρρωστίας*).

690.

1 Eusebii animadv. in Philostr. comment. de Apollonio Tyan. (M. 22, 796sqq., liber c. Hieroclem) 23 Athenagorae de resurr. (ib. 6, 973–1024) 41ᵛ Iu-
192 stini coh. ad Graecos (ib. 241–312) 81ᵛ *Μῦθος. Σκύλαξ ὁδοιπόρου τινὸς* etc. (Vitelli in 'Mus. it. di ant. class.' III 311sq.).

Membran. cm. 25 × 15,7; ff. 81; s. XV. Omnia codicis folia abrasa continent Propertii elegiarum fragmenta; 65–81 nova scriptura vacua sunt.

692.

1 Gregorii Nysseni in canticum canticorum (M. 44, 756–1120) 89 Basilii Magni homiliae (M. 29, 209. 31, 197. 29, 249. 264. 460. 469. 31, 185. 164. 386. 329 [des. *τὴν διὰ τῆς* p. 348, 20]) 157 fragmentum de baptismate (? *οὐσίας καὶ φύσεως τοῦ πατρὸς καὶ τοῦτο δηλοῦται ἐν τῷ λέγειν υἱός μου, ἤγουν ὅμοιος ἐμοὶ – ὥς φησι ἱερόνυμος, ἵνα δρόμον ἑνὸς ἐνιαυτοῦ τελεῖ*).

Chartac. cm. 22 × 15,4; ff. 158 (88 vacuum); s. XIV ex. a tribus librariis scriptus (a. 1–87, b. 89–156, c. 157sq.). Notula in cust. folio *ἡμέρα β' εἰστήκει τοῦ μαίου μηνός · ἐγένετο πόλεμος ἐν τόπῳ λεγομένῳ ψα^{μμ} μετὰ τῶν οὐγγαράρων ἀναμεταξὺ κουπερτι καὶ τῆς τούρρης καὶ ἔλοβον τὸ νίκος οἱ ἡμέτεροι ἔτει ,ςωξ'* <= 1352>. Ib. al. m. *ἐμοὶ τῷ παύλῳ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων* etc. In custodiae foliis nonnulla graeca, alia italico-sicula graecis litteris scripta.

693. (N)

1 Gregorii Naz. oratt. I. XLV. XLIV. XLI. XV. XXIV. XIX. XXXVIII. XLIII. XXXIX. XL. XI. XXI. XLII. XIV. XVI 293 Mich. Pselli in canticum cantic. (M. 122, 540–661, omissis quae p. 540sqq. 'Ex tribus sanctis Patri-

bus' inscripta sunt) 321^{v} *ἐπιστολὴ κυρίου Λέοντος δεσπότου τοῦ φιλοσόφου περὶ ἀσκητικῆς καταστάσεως πρός τινα μονάζοντα* init. mut. (c. *δ' Τὸ ἀγωνιστικὸν εἰς ἄκραν ἐλάσαν* – c. *ϙς'* des. *συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα*; cf. cod. Laur. 31, 37 ap. Bandini II 115), commentario perpetuo instructa (*'Ισχυρὸν ἡ φιλία βιάζεσθαι – τὰ παραπτώματα συγχωρούμενος* etc.); adnot. scriptor mg. 322 *λείπουσι ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς στίχοι ιβ', ἐκ δὲ τῶν τοιούτων κεφαλαίων κεφάλαια τρία, φθαρὲν ὡς οἶμαι τὸ βιβλίον ἐκ πολυκαιρίας φθόνω τοῦ δαίμονος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὑπὸ ὕδατος · ἐγὼ δ' ἐρῶν λίαν ταῦτα* .... 338^{v} Gregorii Naz. *ἀκροστιχὶς πάντῶν τῶν πάντων στοιχείων ἑκάστου ἰάμβου τελείαν παραίνεσιν ἔχοντος* (M. 37, 908–910), *ὧν ἡ ἐξή-* 193
γησις τυγχάνει, Νικήτα τοῦ καὶ Δᾶδ' δούλου χριστοῦ τοῦ φιλοσόφου (Comment. *Πάσης ἐργασίας καὶ λόγου – τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἰακώβ · αὐτῶ ἡ δόξα* etc.) 340 *τοῦ ἁγίου Μαξίμου, σύντομος εἴδησις ἀριθμητικῆς* (*Πᾶς ἀριθμὸς διαιρεῖται – τὴν εἰς ε', καὶ πέντε: ∼ ἡ Διοτίμα γυνὴ φιλόσοφος, ἡ διδάσκαλος τοῦ φιλοσόφου Σωκράτους*).

Chartac. cm. 20,5 × 14; ff. 340; s. XIV ex. scripsit, ut videtur, Damianus hieromonachus qui 121^{v} et 122 in monocondylio nomen profitetur: *ταπεινὸς δαμιανὸς ἱερομόναχος*. Notulam habes 340^{v}: *τέρμα τέταχεν ἡ παροῦσσα πηξῆδα γρηγορίου πάνυ τε τοῦ θεολόγου* etc. – *ἀνδρέου ταπεινοῦ τοῦ πάνυ ἐλαχίστου*. In custodiae folio theologica quaedam fragm.: *φιλοσοφῆσαι. μικρῶ λόγω τὰ μεγάλα σταθμώμενον – καὶ ἀθάνατον δρατὸν καὶ νοούμενον, μέσον μεγέθους καὶ ταπεινότητος.*

694. (olim Bernardi de Guicciardinis)
1 Ioh. Damasceni de fide orthodoxa usque ad v. *οὐκ ἀκηκόαμεν* (M. 94, 1028, 4; omissis adiecticiis capitibus quae ap. M. occurrunt p. 845. 864sq. 900sq. 905. 909 [*Εἰσὶ δὲ αἱ – κανόνες ιβ'*]. 1016) 83 *τοῦ Σολομῶντος* cantic. canticorum 89 Ioh. Damasceni Logica inde a c. 4 (M. 94, 537sqq.; de capitum ordine etc. v. M. ib. 528, 19 ab imo), et 129 *Πρόλογος τοῦ Δαμασκινοῦ* etc. (ib. 521–25).

Chartac. cm. 21,1 × 14; ff. scripta 130 (+ 2 vacua); s. XV ex.

695. (N)
1 index et Photii de Athanasio (M. 25, CCLXXVIII) 2 Athanasii varia (M. 25, 4. 96. 28, 440. 25, 537. 26, 12. 145. 521. 984. 25, 221. 26, 529. 608. 28, 81. 85. 26, 1049. 1132. 1093. 648 (inde a n. 8; des. p. 676). 28, 204 (inde a v. *Τῶν μὲν ἀνθρώπων κτλ.*, des. p. 208 n. 78). 27, 12. 28, 252. 29. 89. 1441. 1444. 26, 1072. 28, 169. 26, 796. 28, 96. 121. 26, 1085. 468. 624. 637 (des. p. 648, 13 ab imo; sequitur tamquam novus tractatus *Περὶ δὲ οὗ γράφων* ad finem p. 676). 25, 416. 480 (des. *φρονοῦμεν καὶ γράφομεν* p. 497 extr.). 644. 248 (des. *τὰ τῶν αἰγυπτίων, ἔστι τάδε* p. 252, 17). 692 (des. *προαίρεσιν ἐλέγχει* p. 704, 25). 26, 681 (des. *τού-* 194
τοις μόνοις p. 692, 20). 1165. 1168. 25, 524. 26, 1029. 28, 185.

Chartac. cm. 31,9 × 21,4; ff. 343 (202^{v} vacuum, sed nihil deest; M. 26, 656, 17); s. XIV. In mg. exstant notulae (nonnullae manu, ut videtur, Angeli Politiani, cuius nomen occurrit 337. 341. 343).

696. (N)
1 Theodoreti in psalmos (M. 80, 857–1997), passim cum scholiis 284^{v} catena in XII cantica vet. et novi Testamenti.

Membran. cm. 31,1 × 23,6; ff. 315; s. XI.

697. (N)
Excerpta de Trinitate et S. Spiritus processione. Adferuntur testimonia vet. et novi Testam.: tum Athanasii, Gregorii Nazianzeni, Cyrilli Hierosolymitani, Gregorii Nysseni, Amphilochii, Cyrilli Alexandrini, Theodoreti, Synodi Oecumenicae IV^{ae} et V^{ae}, Gregorii Thaumaturgi, Basilii, Ioh. Chrysostomi, Epiphanii, Sophronii, Ephraemi, Caesarii, Maximi, Anastasii, cum recent. emendationibus.

Membran. cm. 31,5 × 21,3; ff. 101 (quorum ordo est pessime turbatus); saec. XV.

700. (49)
1 veteris Testamenti libri XX (Genesis – Esdras I et II, Neemias, Maccabaeorum I–III) 414^{v} Iosephi Flavii de Maccabaeis (ed. Dindorf, a. 1847, II p. 392

—411) 427^{v} Esther, Iudith, Tobias (usque ad v. *τὴν ἀπώλειαν Νινευή* XIV, 15: reliqua legi nequeunt).

Chartac. cm. 21,7 × 30,8; ff. 450 (1 sq. rec. suppleta; 143—163. 172—180. 188. 195 sq. 200 sq. 204. 242 foede corrosa); saec. XIV.

704. (N)

Lectiones ex Apost. Actibus (usque ad f. 50) et Epistulis desumptae (12^{v} *Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη κυριακῇ τοῦ πάσχα. Πράξεων. Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην*
195 *κτλ.* I, 1 etc.); praemittitur *σύνοψις καὶ ὑποτύπωσις ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθείας τὴν ἀρχὴν τῶν ἐμφερομένων ποιοῦσα* 185^{v} Synaxarium.

Membran. cm. 27,3 × 21,2; ff. 217 (211—216 chart. rec. suppleta; 205 et 217 inverse a bibliopego compacta; extrema rescripta), a duobus librariis exaratus (α 1—172; β 173 sqq.), cum notis musicis rubr. Exstant 164 notulae litteris copticis conscriptae; et 10^{v} m. rec. in mg.: *ὁ θεὸς συγχωρη^{σ}' τὸν πνευματικὸν τὸν κύριον μακάριον τὸν βοδενη^{τ}' ὅπου με ἐπόλησεν τὸ ἀριστώτατον βιβλίον ἤγ<ουν> τὸν ἀπόστολον τὸ ὑπερμέλλη γλυκάζων. — καὶ ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ κατὰ βοδώσιν αὐτοῦ ἀμήν. συμεὼν θύτης* .. reliqua recisa sunt.

706. (N)

Evangeliarium (*Τῇ ἁγία . . . κυριακῇ . . . Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην . ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος — τῷ κεφαλαίῳ ἐκείνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς κτλ.* Ioh. 21, 1).

Membran. cm. 23,6 × 19,7; ff. 182 (43^{v}. 64^{v} vacua); notis musicis rubr. instructus, saec. X. In mg. sup. 15^{v} nonnulla rudi calamo scripta leguntur, ubi nomina monachorum Nili et Demetri occurrunt.

708.

Psalterium et cantica.

Membran. cm. 21,8 × 14,1; ff. 134 (127—132. 133^{v} sq. vacua); saec. XV. Psalmi I—XLIV, 11 latina versione interlineari instructi sunt. M. rec. 132^{v} sq. litteras alphabeti et gr. declinationis exempla addidit.

725. (N)

Theodoreti in vetus Testamentum (M. 80, 76—596) commentaria, quibus (praeter ff. 273^{v}—289^{r} = M. p. 485—527) aliorum Patrum commentariorum particulae intermiscentur; praeterea in marginibus scholia, partim recentiora.

Membran. cm. 25,8 × 17,7; ff. 328; s. XI.

770. (N)

Georgii Choerobosci epimerismi in psalterium et cantica (p. 1—193, 13 Gaisf.);
196 praemittuntur (f. 1—4) Prolegomena (*Τὸ σχέδος ποίου μέρους λόγου ἐστίν; — οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις*).

Membran. rescriptus cm. 21,3 × 15,1; ff. 202; s. XIV in. Membranae pertinuerunt ad Menologium uncialibus litteris scriptum (142^{v} *μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀκεψιμᾶ ἰωσήφ.* 80^{v} *γέννησις καὶ ἄσκησις καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος κλήμεντος* etc.). Indices nonnulli mutili 202^{v}.

771. (N)

Georgii Choerobosci epimerismi in psalterium et cantica (p. 1—193, 13 Gaisf.).

Membran. cm. 14,3 × 11,6; ff. 278 (+ 4 initio et 6 in fine codicis, custodiae loco); s. XII. Recentiores notulae 60^{v} al.: *κύριε βοήθει τὸν σὸν δοῦλον Νικόλαον* sim.

787. (N)

1 Menologium cum Synaxario a m. Septembri ad m. Februarium 283 *Ψηφηφορία τοῦ Πάσχα*, tum methodus inveniendi *τὰς ἰσημερίας*, cyclum solarem et lunarem, epactas, indictionem, *τὸ βίσεκτον* sim., *τί ἐστιν ὀλυμπιάς* etc.

Membran. cm. 23,5 × 18; ff. 287; a. 1050 scripsit Sabas monachus (282^{v} *τέλος σὺν θεῷ τῶν ἕξ' μηνῶν τοῦ συναξαρίου · ἐτελιώθη δὲ ἐν ἔτει ,ςφνη' σε<λήνης> κύ<κλος> γ' ἡλίου κύ<κλος> ς' γραφὲν διὰ χειρῶν ἀχρείων σάβα μοναχοῦ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλαχίστω μονῆς τῆς ὑπ<εραγίας> θ<εοτό>κου τοῦ καλαμίου · οἱ ἐντυγχάνωντες εὔχεσθαι ὑπ<ὲρ αὐτοῦ?>.* 286^{v} mg. inf. (partim recisa) m. rec. *στίχ<οι> εἰς τὸν ἅγ<ιον> Βασίλ<ει>ον: ∼ λ^{ε}/∼ . (Λέοντος?) ≡ ἁμαρτωλοῦ ποίημα: <Κρη>πὶς φαλέσ^{μ}' (σφάλισμα?) τοῖς αναξίοῖς μάλ<α>: τὸ κατα τολ^{μ}' υπεραξίων ἔφυ· ≡ χαμαὶ πεσούσιν οἶδα μεμπτέον: τοῖς ὄρθιον βαΐνοῦσὶν χεῖρα διδόναἰ* etc. Ceterum Sabas librarius post chronologica, de quibus v. supra, scripserat (286^{v} sq.) *Μὴν Σεμπτέμβριος* et spatiis relictis numeros dierum α'—λ', tum *Μὴν ὀκτώβριος* (def. cod. 287^{v}), et quaedam memorabilia appinxerat (velut *κοίμ<ησις> τ<οῦ> ἀδελ<φοῦ> μιχα<ὴ>λ* ad *ιγ'*), longe plura scripserunt recentiores velut *μη<νὶ> ἰουνίω εις τ<ὴν> ιθ' ἰνδ. ε' ἡμέρ<α> πέμπτ<η> ηλθ<εν> ὁ αρχ<ι>ἐπίσκοπ<ος> κύπρ<ου> · ιω<άννης> ὁ κριτικὸς ἔτους ξα'* (?) sim.

III.

Acquisti 197

4. (Castiglionensis)
4 Aristot. Politica 93ᵛ epist. Philippi (Aristot. cod.) VIIIᵃ, Alexandri Iᵃ, Aristot. VIᵃ 95 Rhetorica ad Alexandrum.

Chartac. (membran. 1–10. 17–19. 28sq. 38 etc.) cm. 28,1 × 12,5; ff. 126 (94ᵛ vac.); s. XV. Cf. Susemihl, Ar. Polit. ed. mai. (Lips. 1872), p. XXI.

37.
Excerpta varia ex Platone, Polybio, Xenophonte, Aeschylo, Euripide, Isocrate; et 118ᵛ–121ʳ quaedam latina.

Chartac. cm. 15,6 × 10 (50–102: cm. 15 × 10); ff. scripta 138; s. XVI.

39.
1 tractatus de accentibus mutilus (*θηλυκά, περισπῶνται — αἱ γενικαὶ παροξύνονται*) 5 elenchus generum epistularium quorum exempla in codice collecta sunt 7 *Βασιλείου ἐπιστολὴ πρὸς Εὐσέβιον ἐπίσκοπον Σαμοσάτων*, scil., ut in cod. mg. adn., Gregorii Naz. epist. ad Nicobulum (LI M.; ap. Hercher Epistologr. gr. p. 15, 23–16, 21) 9ᵛ *ὁμοία τοῦ αὐτοῦ* (*Προσήκει τὸν γράφειν ἐθέλοντα — ταῖς προγραφαῖς ἐπιστέλλοντες*) sequuntur epistulae hoc ordine: 11 Ioh. Chrysost. CLV, 12 *τοῦ θεολόγου* sc. Greg. Nazianzeni *Ὡς ἀληθῶς οὐδὲν τῆς ἀγάπης ἐρασμιώτερον — ὑπερεχόμενος*, 13 Ioh. Chrysost. CLXXI, 14ᵛ *Δίωνος Εὐσεβίῳ* (Dionis Chrysost. [p. 786 Emper.] feruntur duae epist. ad Euseb.) ~ *Καὶ ὁ λύχνος εἰ μή τις — εὐχαῖς σου μὴ ἐλλίποις*, 16 *τοῦ Ψελλοῦ πρὸς πατριάρχην Ἀντιοχείας* ~ *Ἡ τῶν γραμματηφόρων — πεποιθότων εὐχαῖς*, 17ᵛ eiusdem ad eundem (CXLVI sec. Laur. 57, 40), 18ᵛ *τοῦ Βουρ*⁀ ~ *Εἰ καὶ τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς — ἡμῖν μὴ διαλίποις*, 20 eiusdem *Ὅσον Θεσσαλονικέων καὶ ἡμῶν — τοῖς* 198
ἴσοις ἀμειβόμεθα, 21ᵛ eiusdem *Μαθὼν σου τριπόθητε — χαρᾶς ἀπείρου πληρώμεθα*, 22ᵛ Ioh. Chrysost. CXCV, 23. 24. 24ᵛ eiusdem tres (*Κινεῖ μὲν πρὸς τὸ γράφειν — δῆλα ἡμῖν ποιήσης, Εἰ καὶ μὴ γραφὴν — μὴ λέγεις καὶ γράφεις, Ἤδη πλείστου παραρρυέντος — νομισθείης. ἔρρωσο*), 25ᵛ *πρὸς τὸν σοφώτατον Μανουηλίτην τοῦ Φιλαρέτου τοῦ γέροντος κυροῦ Δουκαίτου* ~ *Περὶ ἐμοῦ δ' οὐδείς σοι λόγος — σώζοιό μοι σοφώτατε καὶ λογιώτατε*, 28. 28ᵛ anepigraphoi duae (*Οἶδεν ἄρα ποθούντων καὶ ποθουμένων — ἐρρώσθημέν τε καὶ ἐξωώθημεν* (l. *ἐζωώθ.*), *Τὸ γράμμα δεξάμενος τῆς σῆς ὁσιότητος — ἐκτείνεσθαι δεῖν κρίνων*), 29ᵛ Ioh. Chrysost. (ita mg. rubr.) *Ἡ ἐπιστολή σου δεικνύει — πάτερ θαυμασιώτατε ἀδελφῶν*, 30ᵛ Theod. Studitae Nicephoro II 79 (M. 99 c. 1317) cum adn. in fine *αὕτη μικρον' ἐστὶ μεταπεποιημένη ἐκ τῆς προ αυτῆς*, 33 anepigr. *Ἡ πρὸς ἡμας σου ἐπιστολὴ — βασιλείας οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν*, 36 Th. Studitae *Ἡδείας καὶ ποθεινᾶς ἡμῖν συλλαβάς — σατανικῆς ἐπιρείας καὶ ἐπιθέσεως*, 38ᵛ Basilii Magni CXXXIV usque ad *διαπεμπόμενοι* (M. 32 c. 572), 39ᵛ Pselli CLXXXII (sec. Laur. 57, 40), 43ᵛ. 44 *τοῦ Μαγίστρου* duae (*Ἐν πᾶσιν ἐκ θεοῦ — παντὸς λυπηροῦ συναντήματος, Τοὺς εὐεργέτας τοῖς ὁμοίοις — ζῶσιν ἐγκαταλέγοιμι*), 45. 46. 47. 49ᵛ anepigraphoi quatuor (*Πανιερώτατε μητροπολίτα — βίω παντὶ φυλακτήριον* [cf. Conv. Soppr. 162 f. 7], *<Ἐ>βουλόμην λίθους ἐξ Ἰνδῶν — παρ' ἀξίαν κατονομάζεσθαι, <Κ>αὶ προσθήσω ἔτι ἅπαξ — σῶος αὖθις γένομαι, τοῦ αὐτοῦ ὁμοία πρὸς αὐτὸν* ~ *<Τ>ῆς κατὰ θεὸν προκειμένης — διηνεκεῖ ὀφείλωμεν*), 51. 51ᵛ Pselli CLXXXIII. CXXXIII (sec. Laur. 57, 40), 53ᵛ. 57. 58. 58ᵛ. 59ᵛ anepigraphoi quinque (*<Ο>ὐκ οἶδα πότερον παρὰ τὴν ἐμὴν ἀτεχνίαν, <Ε>ἰ καὶ τολμικὸν ἀνδρὶ* ⟨Basil. Magn. ep. CCLXXX⟩, *Παρὼν ὁ δεῖνα περιφανέστατε, <Π>ολλὰ δὴ μερημνῆσαι, Τραύματα μὲν φίλων ἀξιοπιστότερα*), 60ᵛ Photii I 4

(M. 102 c. 617–21), 65^{v}. 66^{v}. 68 anepigraphoi tres (*Ἡ ἀγάπη τὰ ἑαυτῆς οὐ ζητεῖ,*
[*ἀπαρνητική* mg. rubr.] *Μήτηρ ἐστὶ πολέμου διαβολή, ‹Κ›αὶ τὰς δύο ἀκοὰς παρέ-*
χεις), 70^{v} Synesii [sic mg. rubr.] *Ἐσφάλην ὁμολογῶ – ἡμαρτηκέναι Χριστοῦ,*
71^{v} *τοῦ θεολόγου* sc. Greg. Naz. duae (*Δέδοκταί μοι τόδε τὸ πρᾶγμα, Ἀνὴρ ἀσύμ-*
199 *βουλος ἐν ἁπάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ*), 72^{v}. 73^{v}. 76. 79^{v} Basilii Magni LXII. CCCII.
VI. V, 83 Photii LXXIV et VII (M. 102 c. 884 et 285), 83^{v}. 86^{v}. 91 Theod.
Studitae II 144. 145. 110 (M. 99, 1452. 1453. 1369), 93^{v} Ioh. Chrysost. ad
viduam (M. 48 c. 599–610), 103 *τοῦ θεολόγου* sc. Greg. Naz. *Λίαν ἡμᾶς ἡ ἀποβίω-*
σις τοῦ μακαρίου, 103^{v} *ὁμοία τοῦ θεολόγου* ~ *Θνητοὶ μὲν καὶ ἀπὸ θνητῶν*, 105 ‹Theo-
phylacti› Bulgar. archiep. d. Michael Pantechno XXXI ed. Lami (M. 126 c.
552 sq.), 107 (mg. sup. 107^{v} rubr. *τοῦ Βουλγαρίας* ut in praeced. ep.) *πρὸς ἀδελφὸν*
τοῦ Ψελλοῦ θανόντος ~ *Ὅτι μὲν ἀλγεῖς καὶ δάκνη τὴν ψυχήν*, 108 (*τοῦ Βουλγαρίας* ut
supra) *παραμυθητικὴ ἐν θλίψεσι διαφόροις καὶ ἀσθενείαις* ~ *Τὴν ἐπελθοῦσαν σοι παμπό-*
θητε, 109 (mg. sup. rubr. *τοῦ Χρ‹υσοστόμου›*) *Ἀλγεῖ μὲν καὶ φυτηκόμος τὸ δένδρον,*
111 Ioh. Chrysost. ad viduam iterum (sed in fine mutila et ab edita nonnihil
diversa), 117 *ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιερέως τοῦ τότε καιροῦ παρά τινος ἐπεναιτικὴ* (*sic*) *καὶ*
διδασκαλικὴ ἐκπεμφθεῖσα πρὸς τὸν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ κλῆρον (mg. inf. *παρά τινος*
τῶν ἀρχιερέων ἤγουν παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου) ~ *Ἡμεῖς ὦ θεοφιλέστατον χρι-*
στοῦ ποίμνιον, 122^{v} *ἑτέρα ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου*
παραινετικὴ ἐκ τῶν θείων γραφῶν ἐραθισθεῖσα (l. *ἐρανισθ.*) *παρά τινος τῶν ἱερέων*
πρὸς μοναχήν τινὰ καὶ ἐναρέτην γυναῖκα ~ *Ἔδει μὲν ἡμᾶς ὦ κυρία καὶ πνευματικὴ*
ἀδελφή, 130 Th. Studitae *Ὅσον ἡμῖν δέσποτά μου θειότατε*, 134. 136^{v} anepigraphoi
duae (*Ὀκνηροὺς ἡμᾶς ποιεῖ* ‹Basil. Magn. ep. CLXXIII›, *‹Τ›ιμάσθω πρῶτον ἐν*
ἔργοις) 137^{v} titulus Agapeti Schedae regiae in monocondylio descriptus
(mg. sup. *ὦ χριστὲ βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Νικολάῳ*), tum (138) Scheda regia usque
ad c. III cum technologia cuique capiti subiecta, rursum (146) Schedae
cc. I–XXXIX cum technologia, et (213) cc. I–XXXII.

Chartac. cm. 14,9 × 10,5; ff. 259; s. XVI scripserunt complures librarii (Nicolai nomen comparet 137^{v}).

40.

1 Plutarchi de musica 23 Porphyrii in Ptolem. harmon. usque ad c. IV extr. *τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα* (p. 265 Wallis).

Chartac. cm. 22 × 14,3; ff. 108; s. XVI.

200 **41.**

Demosthenis oratt. XVIII (praem. Libanii argum.) et LX.

Chartac. cm. 14,5 × 21,3; ff. 97; s. XV.

42.

1 Aristidis Quintiliani de musica I, usque ad verba *σχήματα δ' αὐτῶν ποικίλα*
ἀπὸ τῶν διαστημά – (Meibom p. 17 lin. 18) 10 eiusd. de mus. II usque ad
verba *ἀρετὴν ὁμοιώσεως ἀντεχόμενοι* (ib. 110 extr. sed nonnulla in medio omissa
videntur) 26 glossarium medicum graeco-barbarum 'ex bibl. Reg. Gall.'
(inc. *κητηρέης ἐδράγαν* [sic]) 38 *ἀποφθέγματα καὶ ἑρμηνίαις εἰς τοὺς δημώδεις*
λόγους 'ex Bibl. Reg. Gall.' (inc. *καὶ κλέπτης καὶ σκληρός*) 41 *Θεωδωρίτου*
περὶ γραμμάτων (*Τῶν γραμμάτων οὐ πάντα – κατὰ φυσικὴν ἐκφώνησιν*); cf. cod.
Paris. gr. 1270 f. 235 42 Eranii Philonis de diversa verborum significatione
(Valckenaer, Ammon. p. 155–174) 48 *Λιβώνακτος ἐθνικοδιάλεκτοι* (*Οἱ*
Εὐβοεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν – Αἰγύπτιοι βοῶσιν); consentit plerumque cum
edito Lesbonactis opusculo (p. 178, 8 sqq. Valck.), extrema concordant cum
Choerobosco ap. Walz Rh. Gr. VIII 819, 5–820, 1. Ceterum cf. Leonis Allatii
Symmicton libri decem *etc.* (ed. Romae Andreas Peschiullius a. 1658) p. 13
'Lesbonactis sive Libonactis Ethnicodialecti' etc. 52 *Ἀδριανοῦ ῥήτορος*
(immo Iamblichi) *ἐκ τοῦ περὶ προόδου τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως* inde ab *ἡγοῦνται*
(Walz, Rhet. Gr. I 531, 15–532, 25; vel post Hinckii Polemonem p. 49, 20 sqq.;
cf. Hercher, Erot. gr. II, LXVI sq. ed. Lips.) 54 Costantini Lascaris de no-
mine et verbo.

Chartac. cm. 21,6 × 15,4; ff. 69 (8^{v}. 9. 22^{v}–25. 29^{v}–37. 50^{v}–51. 53 vacua); scriptus s. XVI–XVII variis manibus, 48^{v}–50. 52 a Leone Allatio (52 *Λέων ἔγραφεν*).

43. (Castiglionensis)
1 Aristot. de interpretatione 39 eiusdem tractatus latina interpretatio ⟨Francisci Castiglionensis?⟩ 75 'Editio antiqua in dialecticam' *sic* ⟨sc. [Apulei] liber *περὶ ἑρμηνείας*, quem novissime ed. A. Goldbacher in *Wiener* 201
Studien VII 259—277⟩.

Chartac. cm. 13,7 × 10,3; ff. 100; scripsit s. XV Franciscus Castiglioni (38 et 100: *Φράγκ<ισ-κος> ἔγραψε*).

47.
1 liturgia Ioh. Chrysost. et (32) Basilii Magni 74 *Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου*, item 76 *ὑποδιακόνου*, 78 *διακόνου*, 83 *πρεσβυτέρου*, 88 *μητροπολίτου ἢ ἐπισκόπου.*

Chartac. cm. 19,4 × 14,3; ff. 93 (29^{v}—31. 73 vacua); scripsit a. 1635 Theodosius (93^{v} *μνήσθητι τοῦ γράψαντος Θεοδοσίου μηδείας ταπεινοῦ, τοῦ μ<ητ>ροπολίτου: ,αχλε' · ὀκτωβρίω, κβ' . ἡμέρα, ε'. ἰνδ. δ'*).

50. (Castiglionensis)
1 Aeschinis vita et 2 Apollonii in Aeschinem enarratio 4 Oratio adv. Tim. (p. 80 n. 5 Schultz conc. cum cod. Conv. Soppr. 84) et de falsa legat., praemissis argum. 98 argum. orat. contra Ctesiph. usque ad verba *μᾶλλον ἐοικός* p. 149 sq. Sch., quibus accedunt *ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι — καὶ μελέτης ἀφανοῦς* (p. 5 sq. Sch.), et 101 ipsa oratio 159^{v} Aeschinis epistulae I—XII.

Chartac. cm. 26,6 × 16,9; ff. 180 (97^{v}. 173^{v}—180 vacua); s. XV.

58. (Castiglionensis)
1 Xenophontis Cyropaedia et (147^{v}) Anabasis.

Chartac. cm. 32 × 21,8; ff. 238; s. XV.

60. (Castiglionensis)
Hesiodi Operum et Dierum vv. 1—60. 101—225. 294—436. 273—293. 77—100. 105. 226—244, cum Tzetzae commentario.

Chartac. cm. 31,1 × 21,9; ff. 28, quorum ordo valde perturbatus (folia complura interciderunt); s. XV.

63. (Flor. Bibl. S. Trinitatis)
Ioh. Philoponi comment. in Aristotelis de anima.

Chartac. cm. 32,7 × 23; ff. 311; s. XV.

64. 202
De hoc codice v. infra (*Supplenda*)

65. (Castiglionensis)
Aristotelis Mechanica.

Chartac. cm. 30,1 × 20,9; ff. 16 (15^{v}sq. vacua); s. XV.

66. (Castiglionensis)
Aristot. de sensu etc. usque ad v. *οὕτω καὶ* (c. 6 p. 446^{b}9).

Chartac. cm. 27,1 × 20,3; ff. 10; s. XV.

67. (Castiglionensis)
Aristotelis de memoria et reminiscentia.

Chartac. cm. 29,4 × 21,7; ff. 10 (6sqq. vacua); s. XV scriptus ab eodem librario qui cod. 66 exaravit.

68. (Castiglionensis)
Aristotelis de generatione animalium libri V.

Chartac. cm. 30 × 22; ff. 88; s. XV scr. ead. manus quae cod. 65.

71. (Castiglionensis)
1ᵛ *πίναξ* 2 Demosthenis orationes XVIII. LX. IV–XIV. XVI. XV. XVII. XXII. XII (inde a verbis *ὁμολογεῖτε καταπέμπειν* c. 13). XIII. XIV. XVI. XVII. XXI. XXIII. XXII. XXIV–XLV (usque ad v. *παρέδωκεν* c. 81); Libanii argumenta nonnullas praecedunt orationes, alias sequuntur.

Cm. 28,8 × 20,9; 1 membr. s. XIV, 2–114 chart. s. XV, 115–310 chartac. s. XIV, sc. duo codices in unum compacti, quorum alter paginarum numeros veteres adhuc servat 1–195 (= 115–309); in hoc autem ipso folia nonnulla exciderunt, ita ut orationes non omnes integrae legantur (ordo ita restituetur, signo † folia deperdita indicante: 115–119 † 121 † 120. 123 † 122 † 126. 128–133. 124. 125. 134–139† 127† 140–152† 153–211† 212–295. 304. 296–303. 305–310†). Manus recentior scripsit 122 et 123ᵛ; vacua sunt 1ᵛ. 114.

92. (Castiglionensis)
Lexicon graeco-latinum (*ἀβάκχευτος* 'imbacchatus' – *ὠχυρωμένος* 'vallatus').

Chartac. cm. 41,2 × 14,4; ff. 158; s. XV.

IV. 203

Ashburnhamiani [1]

64. (ex bibl. Baronis de Gérando)
Hymnologium cum notis musicis.

Membran. cm. 31,9 × 22,5; ff. 275 (m. rec. supplevit 262^r dimidiam partem et 274^v precem S. Tryphonis [*Εὐχὴ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος: Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς κτλ. Κατῆλθον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἑπτὰ ἄγγελοι* etc., cf. Fabric. XI 721 Harl.]); impensis Pancratii Abbatis Cryptoferratensis scripsit Symeon a. 1289 (44 *ὦ χριστὲ βοήθεισον τὸν σὸν δοῦλον Παγκράτιον ἱερομόναχον ἐκκλησίαρχον τῆς περιβλέπτου μονῆς Κρυπτοφέρρης τὸν κτισάμενον τὴν βύβλον ταύτην · ἐμοὶ δὲ τῶ γράψαντι Συμεῶνι δῶρησαι σ̄τ̄ρ̄ὸ λύσιν ἀμπλακημάτων*: anni nota exstat in longiore subscriptione 189^v, quam vide ap. Vitelli in 'Mus. it. di ant. class.' III 317). – Ad eundem Baronem de Gérando pertinuit etiam Iliadis codex Ashburnh. 1198 iis adnumerandus qui in bibliothecam Laurentianam non pervenerunt.

65. (olim Florentinus?)
Hymnologium cum notis musicis (tit. rubr. *Ἀρχὴ σὺν θεῶ ἁγίω τῶν ὅλων κονταχίων προσομίων τε καὶ τὸν ἰδιομέλων* etc.).

Chartac. cm. 21,9 × 14,6; ff. 202; s. XIII (185^v *τέλος τῶν ὅλων κοντακίων προσομοίων τε καὶ τῶν ἰδιομέλλων, ἐγράφησαν δὲ ταῦτα πάντα διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπινοῦ* .... [nomen eras.]). – Florentinum fuisse codicem suspicamur, quem certe a bibliopola Florentino emit Librius; cf. Delisle p. 16.

99. 204
1 Leonis imperatoris or. IV mut. (M. 107, 28–41) 8–9 et 18–19 Theod. Studitae de inventione capitis Ioh. Baptistae (*Τρίτον μήνυμα – μεγαλειότητός σου ὑμνῳδοὺς · ἐν χριστῶ* etc.) 10–17^v Gregorii Nyss. in XL martyres sermo II usque ad v. *Κύριε μνήσ-* (M. 46, 772, 22) 20 fragmentum homiliae (*λέγουσιν · σάββατόν ἐστιν καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι – ἆρον τὸν κράββατόν σου καὶ ὕπαγε*) 21 Gregorii Naz. or. XVI (inde a v. *-ρίοις καταμεμφόμενοι* M. 35, 961, 8) et epist. CII. CI (usque ad v. *λέγω δὲ ἄλλο καὶ* 37, 180, 17).

Membran. cm. 31,3 × 23,1 (ff. 21–26: cm. 32 × 21,15); ff. 26; s. X–XI. Folia 1–19 scripsit Barnabas (9^v *ʼθξβ'ν ϛλ'μθ ωλϥ ʽλ αεόω ʼθξβ'ν ηθ͡λνθηθω ϥε͡λξλνθυλω* sc. *ἀμήν δόξα σοι ὁ θεός ἀμήν Βαρνάβας ἱερομόναχος*); 21–26 abscisa sunt [post a. 1743, v. Lami in 'Novelle Letterarie' IV 225] ex codice Riccardiano gr. 2, quem descripsit Vitelli in 'Mus. it. di ant. class.' I 29 (deficit nunc Riccardianus in v. *οὔτε ὑπὲρ ὧν ἔσχεν εὐ-* M. 35, 957, 2 ab imo; periit scilicet folium inter Riccard. et nostrum); folium denique 20 abscisum ex antiquo codice nobis ignoto.

147. (Saibantianus 75, Gianfilippi 128)
8 Ioh. Chrysost. in Matth. hom. XV *ἀλλὰ πρός γε – ἀπαιτεῖς ἄνθρωπον* (M. 57, 225, 13–235, 15 ab imo), tum 18^v eadem homilia inde a v. *-νοιτ᾽ ἂν ὠμότερον ὁρᾶς κακῶς ἀκούοντας* (236, 33) et sequentes usque ad XLV *δικαίωμα* (58, 474, 21).

Chartac. cm. 33,2 × 23,2; ff. 213 (1–7 perierunt, frusto excepto quod adglutinatum est custodiae folio in fine codicis; 18^r vacuum); s. XV.

[1]) De codicibus a Guilelmo Libri per fas et nefas undique collectis, et ex Ashburnhamiana bibliotheca in Laurentianam consilio et auctoritate Paschalis Villari illatis, docte et diligenter, ut solet, egit vir illustrissimus Leopoldus Delisle in *Not. et Extr. des mss.* XXXII (*première partie, Paris* 1886; utimur exemplo seorsim expresso); de codicibus graecis nonnulla protulerat Rich. Försteri egregia dissertatio *Mittheilungen über Handschriften des Libanius* in *Sitzungsber. d. Berl. Akad.* XXXIX 899–918. Hos sequimur grato animo in indicanda codicum origine, additis Saibantianis numeris ex catalogo Scipionis Maffei (*Verona illustr.* III 351 sqq., ed. Mediolan. 1826).

184. (Saibantianus 76, Gianfilippi 241)
1 *Ὑπομνήματα καὶ ζητήματα εἰς τὸ Ἀριστοτέλλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς βιβλίον πρῶτον Νικολάου Κούρσουλα Ζακυνθίου* (*Ἀπορία τοῖς ἐξηγηταῖς οὐ μικρά – ῥαδίως τοῖς μικρόν τι προσέχουσι*), tum (103) in lib. II (*Νῦν καὶ περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων – καὶ ῥαδίως διαλυθήσονται*).

Chartac. cm. 19,5 × 14; ff. 165 (97v–102 vacua); s. XVI.

205 **187.** (Saibantianus? Gianfilippi 249)
Ocellus Lucanus de universi natura Ludovico Nogarola Comite Veronensi interprete, et (70) eiusdem Nogarolae epistula 'super viris illustribus genere Italis qui graece scripserunt'.

Chartac. cm. 22 × 15,6; ff. 89; scriptus 'XXI Novembr. MDLVII' ab ipso Nogarola (conc. cum edit. Venet. a. 1559).

236. (Saibantianus 39, Gianfilippi 307)
Euclidis elementorum ll. I–IX et X[i] initium usque ad v. *ἄλογα καλείσθω καὶ αἱ* (III 2, 18 Heiberg).

Chartac. cm. 21 × 14; ff. 115; s. XIV.

274. (Saibantianus, Gianfilippi 393)
Libanii epistulae (Wolf) 223. 222. 211. 212. 214–216. 225. 228. 230. 237. 240. 241. 243. 245. 247. 255. 259. 262–264. 270–272. 283. 316. 337. 345. 346. 1590. 367. 374. 380. 388. 384. 394. 396–400. 402. 408. 415. 423. 424. 436 et 437 in unam confusae. 430. 439–441. 450. 452. 466. 467. 461. 239. 207. 8. 5. 9. 11–13. 19. 21–23. 26. 27. 30. 33–35. 37. 41. 42. 59. 60. 64. 66–68. 70. 71. 73. 80–83. 93. 95. 100–102. 104. 106. 107. 112. 114. 119. 122. 125. 132. 137. 143. 153–155. 157. 183. 184. 191. 195. 197–199. 203. 224. 965. 1153. 1039. 1100. 1163–1165. 1167. 1155. 1038. 1169. 1166. 1096. 48. 49. 61. 69. 72. 75. 87. 89. 133. 158. 159. 163. 378. 379. 354. 358. 718. 580. 78. 1183. 227. 79. 1125. 1045. 491. 1054. 62. 1088. 1215. 414. 1185. 449. 426. 429. 1099. 1044. 1202. 1186. 666. 884. 690. 175. 385. 1189. 390. 375. 1184. 1197. 1191. 1193. 1194. 344. 1032 (usque ad v. *ἀδικεῖν οἶμαι ἄλλως τε . . . .*).

Chartac. cm. 21 × 16; ff. 72; s. XV. Cf. R. Förster l. l. p. 899sqq.

998.
Laonici Chalcocondylae (*χαλκοκανδύλου* cod.) historiarum ll. IV–VI (*Τῷ μὲν οὖν πρεσβυτέρῳ Θεοδώρῳ – τὴν πόλιν πειρώμενοι ἐξελεῖν* M. 159, 208 C–320 A); sequuntur (64sqq.) excerpta ex libro IX (*αὐτὸς δὲ τραπόμενος – τοὺς λιμένας*
206 *ὡς εἴρηται* 445 B–448 extr., et *βασιλεὺς δὲ Ἀθήναζε – τελευτὴ οὕτως ἔσχε* 476 B–C).

Chartac. cm. 20,6 × 14; ff. 66 (+ vacua in princ. 10, in fine 12); s. XV ex.

1144. (ex bibl. Caroli Millon)
1 Pindari Olymp., Pyth., Nem. I–III 131 Lycophronis Alexandra.

Chartac. cm. 24 × 17; ff. 180 (129vsq. vacua); s. XV. In custodiae folio: *Ἐμοῦ τοῦ Βαλτάσαρος τοῦ Μελιβακκοῦ* 'Mei Baltasaris Meliavaccae'. Codicem descripsit et cum Christii editione contulit Al. Cerrato in 'Riv. di Filol. class.' XVIII 213–221. – Fuit et hic codex olim Saibantianus, postea Villoisoni, si Librio fides ap. Delisle p. 14 n. 3.

1244.
Ἰωάννου τοῦ Καματηροῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ Κανικλείου περὶ τῆς οὐρανίας τῶν ἀστέρων διαθέσεως etc. (ut in cod. Paris. gr. 2409).

Chartac. cm. 19,4 × 13,9; ff. scripta 33; s. XVI scripsit Angelus Vergetius (cf. Omont, *Facsimilés* etc. t. 2), cuius nomen man. rec. occurrit in custodiae folio: descripsisse videtur Vergetius cod. Parisinum 2409, quem ipse exaraverat et correxerat. Cf. E. Miller in *Not. et extr. de mss.* XXIII 2 p. 51. Versus 3 est in nostro codice *ἄναξ κράτιστε* (non *Μανουὴλ*) *πορφυρόβλαστε κλάδε*.

1283. (olim Collegii Mussipontani soc. Iesu)
1 Origenis in primi libri Regum cap. XXVIII (M. 12, 1012—28) 14 Eustathii Antiocheni contra Origenem de Engastrimytho (ib. 18, 613—73) 68 Gregorii Nysseni de Pythonissa (ib. 45, 108—13) 74 *ἴσον τοῦ ἑνωτικοῦ* (*Αὐτοκράτωρ καίσαρ Ζήνων – ἐπαινεθήσεσθε*); Euagr. hist. eccl. III 14 (M. 86, 2620 C —2625 A).

Chartac. cm. 22,1 × 15,4; ff. 76; s. XVI. Cf. cod. Sarag. bibl. d. Pilar 1732 (Graux-Martin p. 218). Codex noster pervenit ad collegium Mussipontanum 'dono Domini Iacobi Dornonii apud Serenissimum Lotharingiae principem libellorum supplicum magistri'.

1439. (Saibantianus, ex bibl. Reinae)
Pollucis excerpta graec.-lat.: 1^v praefatio (*Σὺν ἀγαθῇ τύχῃ καὶ εὐτυχῶς ἐπειδὴ ὁρῶ πολλοὺς ἐπιθυμοῦντας — διὰ βραχέων περὶ ὁμιλίας καθημερινῆς συνέγραψα ἃ* 207
ὑποτεταγμένα εἰσί), 2^v exercitationes graeci sermonis quotidiani (*πρὸ τοῦ ὄρθρου ἐγρηγόρησα — ἵνα ἐκδράμω*), 18 index capitum lexici sequentis, 20 lexicon verborum in varias classes distrib. (*Ὀνόματα θεῶν* 'Nomina deorum' | *οἱ θεοὶ ἀθάνατοι* 'dii immortales' — *ἆσθμα -τος* 'anhelitus').

Chartac. cm. 20,4 × 12,2; ff. 89; s. XV 'Marsilius Ficinus scribebat Florentie' (f. 50). Inscriptio est in cod. 'Vocabula excerpta ex Iulio Polydeuca graeca et latina', in catal. Saibant. ap. Förster p. 902 'Lexicon et interpretatio nominum'. Cf. codd. Montepessul. 306 et 143 ap. Omont, *Inventaire sommaire des mss. gr. des bibl. d. Départements* in *Cabinet historique* 1883 p. 202.

1440. (Saibantianus 66, ex bibl. Caroli Millon)
Callimachi Hymni.

Chartac. cm. 20,9 × 14,1; ff. 23; s. XV.

1441. (Saibantianus 69, ex bibl. Caroli Millon)
Plutarchi de animae generatione in Timaeo.

Chartac. cm. 21,3 × 14,3; ff. 18; s. XVI.

1442. (Saibantianus 64, ex bibl. Caroli Millon)
Zenobii proverbia.

Chartac. cm. 20,9 × 14,5; ff. 62; s. XVI. Codex descriptus est ex libro cuius folia confusa erant, nonnulla etiam perierant, ut notula indicat 55 mg. inf.

1443. (Saibantianus 68, ex bibl. Caroli Millon)
Orphei Argonautica.

Chartac. cm. 20,8 × 14,2; ff. 28 (+ 4 vacua); s. XV.

1444. (Saibantianus 72, ex bibl. Caroli Millon)
Διἤγης παναιξέρετως περὶ τοῦ θαυμαστοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου etc. (*κφλ. α'. Ἡ γέννησις καὶ ἡ ζωῆ τοῦ Ἀλεξάνδρου — ἐμειράστεικαν τὰ βασσίλεια τῆς γῆς ὅλλης καὶ ἐχωρίσθηκαν εἰς ῡ βασίλεια τῆς γῆς ὤλλης ἀμήν* etc. *δό<ξα>σοι ὁ θεός. εἰς τὸν αὐτὸν* 208
καὶ ὅμοιον τρόπον οἱ αὐτοὶ καὶ ἕτεροι ἔλεγον [*τρώπων οἱ αὐτῇ* sim. cod.]).

Chartac. cm. 21,2 × 15; ff. 189; scripsit a. 1521 Michael Cyriacopulos (189: '1521 *δηκε*^{βϱ}' 8 *ἐτελιώθη ἡ παρούσα ἠστορία τοῦ ἀλεξάνδρ<ου> διαχειρὸς ἐμοῦ μιχαὴλ κυριακο*^{πλου} · *εὔχεσθαι καὶ μὴ καταράσθαι* et in monocondyl. *θεοδόσιος .....*). Exstat huiusmodi historia lingua gr. vulg. conscripta etiam in codice Vindob. Theol. gr. 244 f. 26 sqq.; v. Nessel, Catal. p. 341. Vesselofskii librum inspicere non licuit.

1469. (olim Sebastiani Donati? Cf. Delisle p. 21 et n. 3)
Manuelis Chrysolorae (*χρυσολουρᾶ*) erotemata.

Membran. cm. 18,4 × 13; ff. 35; s. XV.

1549. (ex bibl. Caroli Millon)
1 Basilii et Gregorii dialogus de Ioh. Baptista (*Γρηγόριος εἶπεν · Ζαχαρίας ὁ πατὴρ Ἰωάννου — καὶ καταράκται εἰσὶν οἱ ἀπόστολοι*) 8 Ioh. Chrysost. variae

interpretationes ex evangeliis (*Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν – ἡ θάλασσα αἱ ἁμαρτίαι*) 14 *Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Κύπρου πῶς διαριθμεῖ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου* (*Ἐσταυρώθη ὁ Κύριος ἡμῶν – καὶ τιμὴν πρὸς πάντας*) 16^{v} *Τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ* (*εἰπέ μοι τῇ Θεοτόκῳ ἐν ποίῳ χρόνῳ εὐηγγελίσσατο – λούϊα Κύριος ἔρχεται*) 20 de antichristo versus politici vulgari sermone scripti (*Κύριε παντοκράτορα φωστῆρ μεγάλε – ἀντήχρηστος να λέγουσι να τὸν αἰμαρτυρούσι*) 22 *Παρηγορία πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κηρ Μαρίνου τοῦ Φαλιέρου πρός τινα ἄρχων βενεδίκων τάπολιν ἐν τῇ νη κρη* (*Ἀγαπιμέναι μου ἀδελφαί γλυκήτατό μου τέρη – εἰς χρόνον ἀγανάκτισοις καὶ χάσωτην καὶ κείνη*); cf. Legrand, *Bibl. gr. vulg.* II p. LXII.

Chartac. cm. 21,4 × 15,5; ff. 26 (18sq. vacua); s. XVI scripsit idem librarius (Mich. Cyriacopulus) qui codicem 1444 exaravit. In proclivi est idcirco conicere Saibantianum olim fuisse etiam hunc codicem, quem Saibantianis et Villoisonianis ipse Librius adnumerabat; cf. ad cod. 1144.

209 **1583.** (olim O. Turnebi, ex bibl. Buheriana)
5 Theodori Gazae verborum coniugationes (*Ῥῆμα ὁριστικὸν ἐνεργητικόν κτλ.*) 172 verba anomala secundum alphabetum disposita 189 de spiritibus *ὀρθογραφία καλίστη* 199 interrogationes grammatic. (*Τύπτων ποίου μέρους λόγου ἐστίν*; etc.) 200 de pronominibus 216^{v} varia orthographica (*ἔκθλιψις ἐστὶν – δίφθογγον καταχρηστικῶς*) 225^{v} de metris (*Τὸ ἰαμβικὸν μέτρον ἐπιδέχεται πόδας ἕξ – τί τὸν τοσοῦτον ἀνδρικώτατοι χρόνον*) 226 schemata metrorum.

Chartac. cm. 10,3 × 7; ff. 226 (1–3. 4^{v}. 188. 199^{v}. 216^{r}. 217^{v}–224^{r}. 225^{r} vacua); s. XV. Mg. f. 224^{v} 'Ex libris O. Turnebi'. 4^{r} 'Codex ms. Bibliothecae Buherianae F. 34. MDCCXXI'; cf. L. Delisle, *Le Cabinet des mss.* II 278sq.

1599.
1 Themistii paraphrasis in Arist. de anima lib. I–III 105 Timaei Locri de anima mundi et natura 113 Cleomedis de motu circulari corporum caelestium libri duo 153 Maximi Planudis *Ψηφηφορία κατ' Ἰνδοὺς ἡ λεγομένη μεγάλη*.

Chartac. cm. 24,2 × 16,4; ff. 175 (101^{v}–4. 107. 112. 151sq. vacua); s. XV (fort. XIV ff. 153–175). Foliolis insertis suppleta nonnulla inter 159. 160 et 163. 164. – In custodiae folio: '*ἐμοῦ τοῦ βαλτάσαρος τοῦ μελιαβακκοῦ* mei baltasaris meliavaccae'.

1639. (Saibantianus 71, ex bibl. Caroli Millon)
Synesii de insomniis (schol. rubr. 9^{v}. 10^{v} mg.).

Chartac. cm. 21,5 × 14,2; ff. 15; s. XV. In custodiae folio picta est *Πυθαγόρου ὀκτάχορδος λύρα*.

1640. (Saibantianus, ex bibl. Caroli Millon)
Aeschinis or. c. Ctesiph. usque ad v. *τάξιν λιπών* (c. 181).

Chartac. cm. 21,9 × 14; ff. 40; s. XV.

1641. (Saibantianus, ex bibl. Caroli Millon)
Ciceronis Somnium Scipionis Max. Planude interprete.

Chartac. cm. 20,9 × 14,2; ff. 6 (+ 2 vacua); s. XV.

210 **1642.** (Saibantianus, ex bibl. Caroli Millon)
Theodori Gazae de mensibus.

Chartac cm. 20,9 × 13,9; ff. 22 (+ 2 vacua); s. XV.

1644. (Saibantianus 61 vel 62, ex bibl. Caroli Millon)
1 *Κωνσταντίνου βασιλέως Τακτικὰ, περὶ ναυμαχίας, στρατηγημάτων καὶ πειρατικῆς*: ∼ (*[Ἀ]φῆς δὲ εἴπομεν ταῦτα, ἀπάρτι ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γινομένης εἰς θάλασσαν μάχης – καὶ ταῦτα περὶ θαλασσομαχίας ἐν συντόμῳ εἰρήκαμεν*: ∼, 23 *Ὑποθῆκαι καὶ παραγγελεῖαι πρὸς τὸν στρατηγὸν, αἷς προσέχειν ὀφείλει, ἐκ τῶν*

ἀρχαίων συλλεγῆσαι, ἐν κεφαλαίοις, διακοσίοις καὶ εἴκοσιν: Ἀφοῦ πληρώσης στρατηγὲ τὰς παραγγελείας — ὑπάκουε αὐτοῖς [hucusque concordat, verbis mutatis, cum Leonis imp. Tactic. cc. XIX–XX in Meursii Opp. ed. Lami VI 826–904], 69^{v} *Περὶ ἐκλογῆς πεζικῆς δυνάμεως καὶ στρατιωτῶν ἐπιμελείας: ~ Ἁρμόζει ἐκλέξασθαι πεζοὺς στρατιώτας ἀπὸ Ῥωμαίων καὶ Ἀρμενίων — καὶ παραλῦσαι αὐτὴν:* ~, 74^{v} *Περὶ παραταγῆς τῶν καβαλαρίων* etc. *Αἱ δὲ καβαλαρικαὶ παραταγαὶ ὀφείλουσιν ἵστασθαι ὄπισθεν τῶν πεζ. — οἷον μεναύλια καὶ κοντάρια, καὶ σκουτάρια:* ~, 79^{v} sequuntur alia capita CCXII–CCLI [ex. gr. CCXXXV *Περὶ νυκτὸς πολέμου*, CCXL *Περὶ τοῦ τοξεύειν ἐπιτηδείως καὶ ἰσχυρῶς*, CCXXVII *Τί δεῖ ποιεῖν τὸν στρατιγὸν ὅταν μέλλη πρωΐ γενέσθαι τὸν πόλεμον*, etc.], quorum ultimum est [f. 118] *Εἲς τὸ κλέψαι κάστρον · στρατηγήματα παρὰ τὸν ἀρχαίων γεγονότα Ἑλλήνων, Ῥωμαίων καὶ βαρβάρων: ~ Ὀφείλει τις ἐπιτηδεύσασθαι. ἵνα κρατήση* etc., tum 149 *Περὶ ὀρύγματος*, 150 *Στρατήγημα Ἀντιόχου* et *Περὶ παρεμβολῆς*, 151 *Κλίσις δεξιὰ · ἡ κλίσις ἀριστερὰ · ἄλλο μεταβολὴ* etc., 153^{v} *Ἔστι μέν τι ἐπαγωγὴ ἐν ταῖς πορείαις καλουμένη* etc. et in fine [154^{v}] *ἰστέον δὲ ὅτι ἓξ πόδ*◡ [sc. *πόδας*] *ποιοῦσιν ὀργυιὰν μίαν — ὥστε ἔχειν τὸ μίλιον πόδας τετρακισχιλίους πεντακοσίους* [cf. Hultsch, Metrol. Script. I 201, 24 et prolegg. § 36], *τῷ δὲ παντοδυνάμῳ Θεῷ κτέ.*) 155 *Κανόνες ψαλλόμενοι εἰς πολεμίους κα*^{θ} *ἦχ*^{ος} *ᾶ*^{ος} (*Ὁ πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ — καὶ παρέχοις νίκης ἀήττητον τρόπαιον, εἰς δόξαν σου*).

Chartac. cm. 22,1 × 15,6; ff. 155 (142. 155^{v} vacua; 141^{v} in strategem. *ρλδ'* notula mg. *λείπει ἕως ἑξήκοντα δύο στίχοι*); s. XVI. Cf. cod. Bodl. Misc. 253 (Coxe p. 805 B–D), ex eadem biblio- 211
theca Saibantiana oriundus. Nostrum codicem scripserunt alternis duo librarii; alterius scriptura primum comparet f. 57 (post p. 885, 23 Meurs. ed. Lami). Ad *στρατηγήματα* f. 118 sqq. praeter cod. Laurentianum a Coxio (l. c.) laudatum cf. cod. Barocc. 131 f. 262 sqq. (Coxe p. 221 C–D).

1705. (ex bibl. Ducis de Sussex)
Aegidii Menagii etymologicon linguae graecae.

Chartac. cm. 30,6 × 20,9 × 6,7; s. XVII, autographus. In custodiae folio: 'Les origines de la langue Grêque recoeuillies par feu M. l'Abbé Ménage qui me les a données par son testament la veille de sa mort arrivée le 23 Juillet 1692. Simon de Valhébert.'

1706.
Aeg. Menagii collectiones verborum ex variis linguae graecae dialectis secundum regiones distributae.

Chartac. cm. 30,5 × 20,4 × 2,3; s. XVII, autographus.

1885. (Saibantianus 67)
Theognidis sententiae (vv. 1–1220).

Chartac. cm. 20,8 × 14,5; ff. 26; s. XV.

Appendix [1]

1. N.º 44 Acquisti. Serie prima.

1 Aristeae ad Philocratem historia LXX interpretum (*'Αξιολόγου διηγήσεως — κομίζῃ τοῦ βουλήματος ἔπαθλον*)   11^{v} Pentateuchi recensio (*Τὰ ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ ἀναγεγραμμένα τεύχη — ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης . ἔχει τὸ δευτερονόμιον στίχους ,γρ'*)   14^{v} Theodoreti Prologus ad quaest. in locos diff. S. Scripturae (M. 80, 75)   15 Pentateuchus cum uberrima catena ⟨sc. Procopii Gazaei, ut docuit nos Leopoldus Cohn⟩   311 Iesus Nave, Iudicum, Ruth, Regum I—IV, Paralip. I—III (sc. *βίβλος γ' τῶν παραλειπομένων* [357] est initium Esdrae apocr. *Καὶ ἤγαγεν 'Ιωσίας — προφωνηθῆναι* [sic] c. VI, 6 Fritzsche p. 1—17), Esdrae I—III (l. I inde a v. *Σισίννιος ὁ ἔπαρχος κτλ.* c. VI, 6; *βιβλίον γ'. Καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ χασηλεῦ — εἰς ἀγαθωσύνην* est Neemias), Esther (v. Fritzsche p. xi), Judith, Maccabaeorum I—IV (sc. cum Flavii Iosephi qui fertur libro) et Tobiae libri (def. in v. *οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός* III, 15); omnes sine commentariis, sed comparent in ff. 311—320 scholia nonnulla critica et exegetica.

Membran. cm. 41,3 × 29,8; ff. 384 (14^{r} vacuum; 63—6. 155—8. 175—8. 283—6. 311—384 suppl. saec. XIII ex. vel XIV in.); s. X. Codicem e Liguria advectum Bibliothecae donavit Ferdinandus III M. D. Etr. die 3 Aug. a. 1798 curante A. M. Bandinio. Signatur n.º 52 in editione Holmesiana; cf. O. Fr. Fritzsche, Libri apocryphi vet. testam. gr. [Lips. 1871] p. ix etc.

213 2. Antinori 101 (B. 3. 246; olim 76)

7 *Περὶ πάντων τῶν ἐδωδίμων κατὰ ἀλφάβητον συγγραφὲν παρὰ Συμεὼν μαγίστρου 'Αντιοχέος τοῦ Σήθ · καὶ δοθὲν Μιχαὴλ βασιλεῖ τῷ Δούκα* (ed. Langkavel p. 18—125, 15 et 126 [inde a tit. *Περὶ ὀρίζης* sic] — 140, 25). Capitum series eadem fere est quae in Langkavelii cod. B, sed exstant in nostro capita *Περὶ καρναβαδίου* et *Περὶ μαλάχης* et vacua sunt folia inter 37^{r} (*δίψαν αὐτῶν* p. 80, 3) et 40^{r} (*φησὶ δὲ ὁ λογιώτατος* p. 83, 20), praeter 38^{v} ubi breviter contracta occurrunt cc. *'Οστρακόδερμα, Ὄρτιγες sic, Ὄρνιθες, Πέπωνες, Πιστάκια, Πέρδικες, Περιστερόπουλα, Πάγουροι*   70^{v} *Ἑρμηνεία τῆς φλεβοτομίας · ὅσαι φλέβες εἰσὶν ἐν τῷ σώματι τοῦ ἀνθρώπου* (*Ὁ ἄνθρωπος ἔχει φλέβας δύο — καὶ πρὸς ὑγείαν τῶν ταύτην ἐν καιρῷ προσφερομένων ἑαυτοῖς*)   74 *Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου* (*Ὁ κόσμος οὗτος — καὶ ἕως γήρους sic* ed. Ideler, Phys. et med. gr. minores I 303 sq., quibus subicitur *ἔχουσι δὲ καὶ ἰδίαν γνώμην · τὸ αἷμα ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον ὅλον καλόν — ταχέως πολιᾶς ἐκβάλλοντα*)   75^{v} *Περὶ συλλήψεως ἀνθρώπου* (*Νόμος μὲν πάντα κρατύνει — μόνος δὲ ὁ ἀντίχειρ δύο* Ideler I 294—96, quibus subicitur *εἰσὶ δὲ καὶ σησαμοειδῆ λαγόνων ὀστέα δύο — κεῖται δὲ ἐν τοῖς εὐωνύμοις μέρεσιν ὁ στόμαχος* et [78] *Τὰ ἔντερα ἔχουσι χιτῶνας δ' — ὁ δὲ ἔνδοθεν σαρκώδης*)   78^{v} *Περὶ βίου ἑκάστης ὥρας* (*Καλῶς ἔχει καὶ πρὸς τὰς ὥρας ἀφορῶντας διαιτᾶσθαι — διαλλάσσουσι τὰς κράσεις τῶν ὡρῶν*)   79 *Κανὼν περὶ οὔρων πονηθεὶς παρὰ τοῦ φιλοσοφωτάτου καὶ τιμιωτάτου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδους καὶ στιχαρὰ προσόμοια. ἦχος πρῶτος · πρὸς τὸ τῶν οὐρανίων ταγμάτων* (*Τῶν ἀσθενῶν ὑελία — τὸ βορβορῶδες καὶ ὄζον ὡσαύτως θάνατον ἴσθι*, sc. Max. Planudes ap. Ideler II 318—322)   82^{v} *Ἔτι περὶ οὔρων διαγνωστικά* (*'Εὰν ᾖ τὸ ὑελίον τοῦ ἀρρώστου ἐρυθρὸν πολλά, φαγέτω γογγυλίαν ἐξ ἐλαίου — καὶ τοῦτο θανάσιμον ἐστὶ καὶ ἀπόταξον αὐτόν*)   83^{v} *Περὶ σφιγμῶν sic* (sunt n.^{i} 25—28 tractatus Mercurio tributi Ideler II 256, sed post n. 25 inserit noster *Κράτησον τὸν σφιγμὸν, καὶ εἰ μὲν ῥίπτει ὅλον ἔξω ἀραιὰ, ἕως ἡμέρας τρεῖς ἐστὶν ἡ ζωὴ αὐτοῦ*)   84 [praem. *Σημεῖα ζοῆς: Εἰς νήπιον σφιγμὸν οὐ δύνασαι νοῆσαι εἰ ζήσεται*
214 *ἢ οὐ ζήσεται*] *Προγνωστικὰ σημεῖα περὶ ζωῆς καὶ θανάτου* (*Εὔχρουν πρόσωπον καὶ*

[1]) Appendicis codices descripsit Henricus Rostagno.

αἱ ἐν αὐτῷ αἰσθήσεις — ὡς διαχώρημα γένηται) 84ᵛ *Ἐπίταγμα τοῦ Πορφυρογεννήτου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου ἐπίτομον περὶ τροφῶν* (praefationem ad Constantinum *Καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἔργον προνοίας — καὶ λεπτύνουσαν* sequuntur capita de Alimentis I—XXV ed. Ideler II 257—268, 29); cf. Daremberg, *Not. et Extraits des mss. médicaux*, p. 153 92ᵛ *Ὅπως δεῖ τὰς φλεβοτομίας ποιεῖν* (*Τὰς φλεβοτομίας — ξυλλέγεσθαι*); cf. Daremberg p. 166 93 *Περὶ πυρετῶν* (*Οἱ πλεῖστοι τῶν πυρετῶν — κακουργῆται ὁ ἄνθρωπος*) 93ᵛ *<Περὶ τῆς κατὰ τὰς δ' ὥρας διαίτης> Περὶ διαίτης χειμῶνος. Τοὺς ἰδιώτας ὧδε χρὴ — τοὺς δὲ στρυφνοὺς τοὐναντίον*. Non concordat cum cod. Laur. 75, 19 (Bandini III, 167) vel Ideler II 198 95 *Περὶ δυσκοιλίων* (*Ὁκόσοισι δὲ ἀνεπιτήδειον ἀπεμέειν τὰ σιτία — εἴτε μεταπίπτει εἰς ἕτερον ἢ νοῦσον*) 95ᵛ *Τοὺς τραυματίας λιμοκτονεῖν — πρὸς δὲ τὴν διαχώρησιν, οὗ* 97ᵛ *Τῶν σιτίων καὶ τῶν ποτῶν ἃ προσφορώτατα — καὶ τὴν διαχώρησιν διὰ τοῦτο ταχείαν παρέχει* 99ᵛ de alimentis per singulas anni tempestates (*Τὸν μὲν ἐνιαυτὸν εἰς τέσσαρα μέρη διαιροῦσιν — πλὴν εἴ τι μικρὰν ἡδονῆς παρέχειν εἵνεκα*) 101 *Πῶς γίνεται ὁ πυρετός* (*Πυρετὸς δὲ ἀπὸ τῶνδε γίνεται · ὁκόταν — ἐλάχιστα δὲ ἀπὸ τούτων*) 101ᵛ *Ὅπως γίνεται τὸ ῥίγος* (*Τὸ δὲ ῥίγος ἐν τῇσι νούσοισι — τοῦ αἵματος μετὰ ῥίγος*) 102 *Ὅπως γίνεται ὁ ἱδρώς* (*Ὁ ἱδρὼς δὲ γίνεται διὰ τόδε · ὁκόσαι — ἀπαλλάσσονται τῶν νοσημάτων*) 102ᵛ *Πῶς γίνεται φρενίτης* (*Φρενίτης δὲ ὧδε ἔχει · τὸ αἷμα — πληρούμενον ψύχεται*) 103 *Κριθαὶ φύσει μὲν ὑγρὸν καὶ ξηρὸν — ὑγραίνει δὲ καὶ καίει διὰ τὸ λιπαρὸν καὶ πῖον . κνῖκος διαχωρεῖ* 105 *Περὶ δὲ ζώων τῶν ἐσθιομένων, ὧδε χρὴ γινώσκειν: Βόεια κρέα ἰσχυρὰ — ὁκόσα ἐν ἕλεσι διαιτάται ἢ ἐν ὕδασι πάντα ὑγρά* 106 quaedam de aqua, vino, aceto etc. (*ὕδωρ ψυκτικόν, οἶνος θερμὸν — ὑπάγει δὲ ὅτι γλυκύ*) 106ᵛ *Ἱπποκράτους περὶ διαίτης γυναικῶν* (*Τὰς γυναίκας ὧδέ χρὴ — τὰς σκιατραφίας*) ib. *Περὶ διαίτης νηπίων* (*Τὰ δὲ παιδία χρὴ — γίνηται καὶ εὐχρωότερα*) ib. *Περὶ δυσκοιλίων καὶ δυσεμέτων* (est fragm. ex iis quae f. 95 leguntur) 113ᵛ, praem. indice (107 sqq.), ⟨Theophanis Nonni⟩ de curatione morborum (sunt autem in codice CCC capita); cf. Laur. 7, 19 (Bandini I 265 § 25) et Bernardi edit. (p. 4—366) 193 medica- 215
menta varia (primum *Πρὸς τὸ γεννᾶν ταχέως γυναῖκα*, ultimum *Οἰνόγαρον καθαρτικόν*, quod des. v. *καθαίρει τὸν μελαγχολικὸν χυμόν*. Sequitur rubr. 218 *Τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα* etc. *Μανουὴλ ὁ Ἀτράπης*) 218ᵛ *Τὰ ἀντιβαλλόμενα* alphabetice; desunt litt. *μ-χ* (*Ἀντὶ ἀμυγδάλων πικρῶν, ἀψίνθιον — ἀντὶ ὠκιμοειδοῦς, ἡδύοσμον ἄγριον*) 220 *Ἀλόη · σαπὲρ · κινάμωμον · τερσινή — ἀνακάρδιον · παλατήρ* 221 curationes variae (*εἰς ἀναβώλιμα ῥευματισμοῦ. Ξανθὴν ἀλόην κτλ.*), ex. gr. 222 *Ἰατρικὸν Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ · ἰατρεῖαι διάφοροι ·* (*Πρὸς πόνον κεφαλῆς. Κάρδαμον κοπάνισον, καὶ ποίησον αὐτὸ ὡς ἄλευρον κτλ.*), 230 *Ζουλάπιν ἡπατικὸν ἐκφράττον τὲ καὶ καθαῖρον. Ῥίζας σελίνων κτλ.*, 234 *Σκευασία ἡ τετραφάρμακος, σκευασία ἡ πεντάθετος, σκευασία ἡ ἴση* 234ᵛ excerpta recent. de mensuris et ponderibus (*Ἡ λίτρα ἔχει οὐγγίας ιβ' . ἡ οὐγγία — τῆς χρυσαφικῆς λίτρας ς' γ'*) 235 *Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν ἀττικῶν καὶ σημείων* (*Ἐπειδὴ καὶ τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν* etc. cfr. cod. Reginens. gr. 172 f. 229ᵛ, Stevenson p. 116), ib. *Περὶ ξέστου*, 235ᵛ *Περὶ ῥάβδων κόγχης καὶ κογχίμου* etc., 236 *Σημεῖα ἰατρικὰ σταθμῶν καὶ μέτρων* 236ᵛ *Τοῦ Διοσκορίδους, περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν* (fere eadem, quae apud Hultsch p. 240, 1—241, 4. 242, 12—244, 8). Sequuntur in cod. (237ᵛ) *δύο δὲ εἰσὶ διώβολον — ὀξύβαφον δηλοῖ · ξ°*, ib. *Περὶ σταθμῶν καὶ ὀβολῶν* (*Ἄλλῳ τρόπῳ περὶ σταθμοῦ — προσαγορεύουσιν*), ib. *Ἡ Ἀλεξανδρίνη μνᾶ ἔχει — ἀκολουθοῦντας ἐκείνοις*, 238 *Ὁ Ἰταλικὸς χοῦς — τὸ δὲ κο^χλ' γράμμ^τ ἔχει γ'. ὁ γίνεται* ⟍', 239 *Τὰ ἐν τοῖς ἀντιδότοις τοῦ βασιλικοῦ καρύου τὸ μέγεθος — τὸ δὲ δ^ον, γοβϙ''*, ib. *Τοῦ δὲ οἴνου τὸ κεράμιον — ὁ θέρμος κ^ε ας''* 240 *Ἡλιοδώρου περὶ μέτρων <καὶ> σταθμῶν* (*ϛ μνᾶ γρ^α γράμμα — γρ, λ ὀβολοὺς ξε'*) 241ᵛ *Περὶ ἐπισημασιῶν* (*Μηνὶ μαρτίῳ ιθ' καὶ κγ'* etc. *Εἰς τὰς τοσαύτας ἡμέρας — κινεῖν εἰς τὰς τοιαύτας ἡμέρας.*)

242 *Περὶ τῶν ἡμερῶν* [in cod. tachygr. scriptum] *τῆς σελήνης* (*Ἡμέρα α' τῆς σελήνης, Ἀδὰμ ἐπλάσθη — ἡμέρα λ' τῆς σελήνης Σαμουὴλ ἐγεννήθη ὁ προφήτης — ὁ νοσῶν τάχιον ὑγιαίνει*) 245 Pauli Aeginetae caput XXV ex lib. VII inscriptum ex Galeno de succedaneis (ut in cod. Laur. 74, 23 ap. Bandini III, 127 § II, 216
at des. *ἀντὶ ὠκιμοειδοῦς, ἡδύοσμ^ον, ἄγριον*; cfr. Galen. XIX 722—47 K.) 253 *Χυμοὶ δ' . αἷμα . χολὴ ξανθὴ . μέλαινα . καὶ φλέγμα. Τὰ καθαίροντα τὸ αἷμα ταῦτα εἰσὶ* etc. — *συνάγεται τὸ τοιοῦτον γάλα, πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου* 256 *Ἀντίδοτος λίθων θριπτική* (*Ἀλθέας σπερ^μ — τυχοδαίμονος κεκαυμένου*) 256ᵛ *Ἀντίδοτος*

αἰγυπτιακὴ . τοῦ Τρισμεγίστου Ἑρμοῦ (*Πρὸς ποδαλγικούς · πάνυ πεπειραμένη — καὶ ἂν οὕτως ποιῇ, οὐκ ἀποτυγχάνει*) 261 *Πράξεις ὠφέλιμαι πάντη εἰς ὁποῖαν δήτινα ὑπόθεσιν* (*Περὶ φθειριάσεως κεφαλῆς. Σταφίδαν ἀγρίαν — εἰ δὲ συμβῇ αὐτοῖς λύσις γαστρός, δεῖ τοῦ πίνειν τὸ ζουλα*$^{π'}$. Commemorantur 265^{v} Iudaeus quidam, 272^{v} Iudaeus Beniamin, 273^{v} Andromachus, Paulus, alii) 284 *Πτελέα* (*Πτελέας τοῖς φύλλοις* etc.), *Πτέρις* (*Πτέρεως ῥίζα* etc.), *Περὶ ῥητίνων* (*Ῥητίναι πᾶσαι — εἰς τὰ εὐώδη μαλάγματα*) 285 *Περὶ τῶν ἰοβόλων θηρίων καὶ ποίους τόπους παραφυλακτέον* (prooem. *Προεκθέσθαι βουλόμενος καὶ περὶ τῶν ἰοβόλων θηρίων λόγον, ἀναγκαῖον — τὰς τῶν ἰοβόλων ζώων διαφοράς*. Tum: *Τῶν ἰοβόλων ζώων τὰ μὲν ἐστι χερσαῖα — τῶν ὄφεων, καὶ ἰοβόλων θηρίων καὶ σκορπίων*) 323 Alexandri Tralliani *Περὶ ἑλμίνθων* (Ideler I 305–311) 327^{v} *Παύλου πρὸς ἑλμίνθας* (*Πρόσταξον εἰ μὲν ἔστιν ἀπορία* etc.), tum alia 328 *Ἐκ τοῦ Παύλου*, aliaque anon. 328^{v} *Ἀλεξάνδρου περὶ βουλίμου* (*Ἡ βούλιμος παντελὴς ἐστὶν ἀνορεξία* etc.), tum (329) *Περὶ ἐκλύτου στομάχου* etc., et *περὶ ἀνορεξίας* (des. *ἢ τῇ ἀθανασίᾳ, κατὰ τῶν ἔξωθεν*) 329^{v} *Λέοντος ἰατροῦ πιττάκιν σταλὲν ἀπὸ θεσσαλονίκης Νικηφόρῳ καίσαρι δεσπότῃ τῷ Μελισσηνῷ πρὸς ἰατρὸν Θεόδωρον περὶ κυνάγκης νόσου καὶ τοὺς ἰατροὺς Βερροίας τὶ ὀφείλουσιν χάριν σωτηρίας προσάγειν αὐτῷ μηνὶ δεκεβρίῳ εἰς τὴν κη' ἰνδ. δ*$^{ησ'}$ (*Ἐὰν ὑπάρχῃ τὸ νόσημα* etc. et alia de eodem morbo e Galeno et Hippocrate) 332 *Ἀλεξάνδρου θεραπεία τῆς κυνώδους ὀρέξεως* (*Εἰ δὲ ἐκ θερμότητος* etc.) ib. *Περὶ βουλίμων* (*Ὁ βούλιμος καλούμενος μέγας* etc.) 332^{v} *Ἀλεξάνδρου λόγος περὶ ἀνορεξίας* (*Εἰδέναι δὴ δεῖ ὡς* etc.), tum curationes variae (e quibus 336^{v} *Περὶ ἀντιδότων στομαχικῶν, τροχίσκος ὁ τῶν Ἀμαζόνων* etc., et *Περὶ ἐμπνευματώσεως*
217 *γαστρὸς Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος*, 338 *Ἀλεξάνδρου φάρμακον τὸ Γαλήνειον*, 338^{v} eiusd. *ἐπίθημα ὀδύνης στομάχου* et *χρίσμα στομάχου καὶ ἄλειμμα πρὸς ψυχρὰν δυσκρασίαν τοῦ Πορφυρογεννήτου*, 339 *εἰς κοιλιοστόμαχον Παύλου*, 339^{v} *Παύλου περὶ λυγμοῦ*, 340 *πρὸς τὸ ποιῆσαι ὄρεξιν* [mg. *Παύλου*], 340^{v} *Πρὸς ἔμετον στομάχου Δημοκρίτου* et *Σταλτικὸν ἐμέτου, αὐδηρίτου* (sic), 342^{v} *ἄλλο <εἰς ἔμφραξιν στομάχου> δοθὲν παρὰ Θεοδώρου ἰατροῦ τῶν Μαγγάνων*, 343 *πρόσταξις στομαχικὴ τοῦ ξενῶνος τῶν Μαγγάνων* 343 *Ἐπιστολὴ ἀπὸ Θεσσαλονίκης παρὰ Στεφάνου ἀρχιατροῦ τῶν Μαγγάνων* etc. Sequuntur multa multorum, velut 344 *Περὶ ἥπατος Γαληνοῦ*, ib. *Ἱπποκράτου<ς>*, 345^{v} *Ἀλεξάνδρου περὶ ἥπατος φλεγμονῆς* etc., 346 *Πρὸς ἐμφράξεις ἥπατος Ἀλεξάνδρου* etc., 349^{v} *Παύλου γενικοῦ* (sic) *περὶ ἥπατος*, 353^{v} *Περὶ ἡπατικῶν πρόσταξον ἐκ τοῦ ξενῶνος τῶν Μαγγάνων*, ib. *τοῦ σαρακηνοῦ τοῦ Ἀβράμη καὶ Ἀκταρίου* (cf. Daremberg p. 161) *τῶν Μαγγάνων καὶ βασιλικοῦ ἀρχιατροῦ βοήθημα καθαρτικὸν ἐπί τε ἡπατικῶν, ἰκτερικῶν καὶ σπληνικῶν καὶ ἰσχιδιακῶν. Ἀλὶλὲκχ · ἤγουν χρυσοβάλανον* etc., 355 *Περὶ τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως ἐκ τοῦ Ἱπποκράτους* (*ὑπ.* cod.) *λόγος περὶ διακύστεως* et q. s. (*Ἤκουσα κἀγὼ Εὐστάθιος ὁ εὐτελὴς ἰατρὸς* etc.), 356 *Παύλου γενικοῦ καὶ Δημοκρίτου περὶ πόνων ἰσχίου*, 358 *τοῦ Ἐλευθέρου ἐπὶ ἰσχιδιακῶν*, item *ἐκ τοῦ Παύλου*, 359 *Γαληνοῦ ὅρος · τί ἐστι φάρυγξ*, ib. *Δημοκρίτου περὶ φλεγμονῆς γαργαρεῶνος. Γαργαρεὼν ἐστὶν ἡ λεγομένη παρὰ* etc., ib. *Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου περὶ γαργαρεῶνος*, 359^{v} *Παύλου περὶ κιονίδος* etc. 361^{v} *ἀντίδοτος ἡ τοῦ Τρισμεγίστου Ἑρμοῦ . ἀρθρητικὴ, ποδαλγικὴ καὶ νεφριτικὴ* (*Ποδαλγική. Ἀντίδοτος ἐκ τῶν τοῦ Ἡφαίστου ἀδύτων τοῦ ἐν Μεμφίδι* etc.). Sequuntur medicamenta varia, quorum primum *πρὸς ἀρτηροτομίας* inscr. (362: *Τὴν δὲ φλεγμονὴν* etc.), ultimum *πρὸς τὸ στῆσαι αἷμα πληγῆς* (364^{v} *χαρ*$^{τ'}$ *χόρτινον καὶ πανίον* etc.) 364^{v} *Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιεῖν τὸ βοήθημα* (*Ἀναγγέλλειν δεῖ το πῶς δεῖ ποτίζειν* etc.), quem libellum excipit remediorum collectio (371^{v} *σκευασία τὸ ῥόδινον ἔλαιον* — 383 *πρὸς ἐξωχάδας* <sc. *ἐξοχ.*> · *Χρὴ ἔχειν καινὴν μάχαιραν, ἢ μηδαμοῦ ἐχρήσω ἑτέρωθι* etc.) 383^{v} sq. m. rec. alia quaedam remedia appinxit; denique 388^{v} preces ad ss. Demetrium
218 et Georgium occurrunt (*τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε* etc., et *ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτὴς — τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε* etc.).

Chartac. cm. 21 × 15; ff. 394 (1–6. 37^{v}. 38^{r}. 39. 58–60. 240^{v}. 244^{v}. 249–52. 258–60. 282sq. 385–88^{r}. 389sqq. vacua); s. XV scripsit Manuel Atrapes (v. f. 218^{r}); cf. cod. Vatic.-Reginens. gr. 181 ap. Stevenson p. 121–23. Legitur 4 'ex libris Aloysii Checchini', et mg. 7 'ex libris Io. Francisci Viligiardi M'.

3. Plut. VI, cod. 35.

Anastasii Sinaitae, praem. indice, quaestiones I–XXXI. XXXIII–VIII. XL. XLII. XLIII. XLV. XLVII–L. LII–VIII. LX–III. LXV. LXVI. LXVIII.

LXIX. LXXI. LXXII. LXXXII–VI. LXXXVIII. LXXXIX. XCI–IV. XCVIII. XCIX. CI. CII. CIX–XI. CXIII–XXI. CXXVI. CXXVIII. CXXX. CXXXV–IX. CXLI. CXLIII–VII. CXLIX–LIV (M. 89, 312sqq.) subiciuntur XXXIII aliae quaestiones, quarum prima est *περὶ τοῦ, εἰς τὸ ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν . τίς ὁ εἰπὼν τὸ ποιήσωμεν καὶ τίνι λέγει* (174^{v} *ὁ πατὴρ ὁ εἰπὼν τὸ, ποιήσωμεν* etc.), ultima *περὶ τοῦ, τίνας καλεῖ γήγαντας ἡ γραφῆ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὀνομαστοὺς αἰονούς* (at *ἀήους* 184: *τινὲς τὸν περὶ τῆς γένεσεως* etc.).

Membran. cm. 24,7 × 18,2; ff. 184; s. XI. Titulus est (f. 6) *βίβλος σὺν θεῷ τὸ λεγόμενον ὁ*$^{τ'}$ *δηγός . ἐρω καὶ ἀπόκρησης διαφόρων κεφαλαίων · πρὸς τὸν ἀββὰν ἀναστάσιον · ὧν τὰς λύσεις οὐκ ἐξ αὐτοῦ ἀλλ' ἐκ πείρας καὶ ἀναγνώσεως τῶν ἁγίων πατέρων*, cuius similis occurrit in cod. Laur. S. Marc. 684 (34^{v} *ἕτερα κάιφάλαια τόυ ἁγίου · ἀνὰστασίου · οὐκ εξ ἀυτου · ἀλλ' εκ πύρας καὶ ἀνὰγνωσεῶς τῶν ἁγίων · πατέρων*), ubi harum quaest. nonnullae leguntur (37^{v} quaest. XVII, 38 extr. q. XVI, 38^{v} q. CXXVIII et LXXII, 41 q. LXXXVIII, 41^{v} q. LXXI etc.). Rec. m. 5^{v}: *τὸ παρõν βιβλίων τὸ λεγόμενον ὁδηγὸς ὑπάρχη τῆς μο<νῆς> τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ τροπεὸ*^{ϱ}*φό, τὸ λεγόμενον τῆς κρίας βρίσεως . ἐκ τῆς νήσου τοῦ μαρμαρὰ · ἐπαρχίας τοῦ πανἱερωτάτου μρ̄οπολύτου πριθνήσου, καὶ μηδῆς τολμίση λαβῆν αὐτὸ ἐκ τῆς μονῆς αὐτῆς, ἐν βαριτάτου ἐπιτιμήου, καὶ ἀ*^{τ}*λί ἀφωρισμοῦ*, et infra *σρ φὶ. ἱε†ρμ'*. Mg. inf. 6: *διὰ χειρῶν ἰωσὴφ ἁμαρτωλοῦ καὶ τ<απεινοῦ?> μοναχοῦ*. Manus rec. quaedam 184^{v} conscribillavit, quae exscribi non expedit. Codicem ex Graecia advexit Iuvenalis Goan; Bibliothecae Laurentianae dono dedit, curante A. M. Bandini o, Ferdinandus III d. XVI Junii a. 1794.

4. Plut. VI, cod. 36. 219

1 canones Eusebiani 6 quattuor evangelia (43 *στίχοι εἰς τὸ τέλος τοῦ ματθαίου · Ματθαῖος ἐστὶ μυστικῶς πρῶτος τύπος — τοὶς κατὰ χριστὸν οἰκονομίας λόγον*, 70 in Marcum *ὁ μάρκος ἐστὶ, δεύτερος τύπος πάλιν — ὃν ἐξ ἰούδα ἰσραὴλ σκύμνον ἔφυ*, 146 in Iohannem *ἰωάννης τέταρτος αὖθις εἰκόνα — οὐρανίοις δόγμασιν αἰθεροδρόμος*) 147 acta Apostol. 179 epistulae catholicae (cum lacunis post f. 181 epist. Iac. IV, 6 *ταπεινοῖς* — ep. Petri prima I, 17 *ἔργον ἐν φόβῳ*, et post 194 epist. III Ioh. des. v. 2 *εὐοδοῦται*: deest epist. Iudae) 195 epistulae Pauli (prima ad Rom. mutila, inc. v. 18 *ἀσέ]βειαν*) 281 psalterium et cantica.

Membran. cm. 18,9 × 13,2; ff. 365 (42^{v}sq. 70^{v}sq. 113^{v}sq. 146^{v}. 178. 268^{v}. 319. 356^{v}sq. vacua, item 182sq., 235, 242, 305. 343 chartac. rec. suppleta); saec. XI cum picturis. Lacunae sunt in Epp. Pauli, ubi paginarum ordo est turbatus. M. rec. 5 appinxit: *μηνὴ αὐγοῦστοῦ ἐς τάς · κβ. | ἐ*^{ε}*τλῃῶθι ὁ θήος ἰω*$^{ησ'}$*| βλαδησλαβοῦ βοῆ | βῶθα · | ἐνετη ς϶ξδ* <= 1456> *ἐδνήα τοῦ ἡ μνήμη*. Codicem Constantinopoli Florentiam advexit Iuvenalis Goan etc. (v. ad cod. plut. VI, 35).

5. Redi 15 (130, ex monasterio Angelorum)

1 excerpta ex Clem. Alex. Strom. 14 Epicteti Enchiridion cum v. l. in mrg. ⟨ab Angelo Politiano⟩ 32 Plutarchi de consolatione ad Apollon. 48 Eratosthenis ep. ad Ptolemaeum (Eutoc. in Archimed. de sphaera II 102, 21–114, 8 Heiberg) 51 Michaelis Apostol. epist. I–LXXXII (sec. cod. Vaticanum a Noireto collatum) 111 Donati grammatica et 152 Catonis sententiae, interpr. Planude 167 Pseudophocylidea cum glossis 176 aenigma (Anth. Pal. XIV 110) 177 preces christianae 178 Athanasii professio fidei 179^{v} *Τὸ παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς λεγόμενον, νδὲνδέω λαουτάμους* (sc. 'te deum laudamus') 181 Homeri Batrachomyomachia 194 Philostrati Imagines I–XVII usque ad verba *οὔπω ἐθαρσεῖτο* (II 319, 9 Kayser).

Chartac. cm. 21,1 × 15,5; ff. 205; s. XV scripserunt Antonius Damilas, Laurentius Lauretanus [et Nicolaus?] (a. 1489), Georgius Gregoropulus, alii (31^{v} *Ἀντώνιος Μεδιολανεὺς καὶ ταύτην τὴν βύβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψα μισθωθεὶς χρήμασι*, 50 *Τέλος τοῦ Ἐρατοσθένους . μετεγράφη ὁ παρὼν* 220 *Ἐρατοσθένης ,αυπθ' ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως μηνὸς Δεκεμβρίου ε' μέσῃ χειρὶ δ' ἐμοῦ Λαυρεντίου Λαυρετάνου ἴδη* (mg. add. *ποτὲ*) *τοῦ Νικο*$^{ου'}$ *ἐνετίαις*, 151 *θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γεωργίου πόνος τοῦ Γρηγοροπούλου τάχα καὶ θύτου*); cf. Omont, *Facsimilés des mss. gr. des XV. et XVI. siècles*, t. III et XXI. – Paginae et folia vacua sunt in codice complura, quae vel in computatione foliorum neglexímus.

6. Redi 87 (137)

1 Plutarchi de audiendis poetis et (33^{v}) de recta aud. ratione (usque ad v. *παύσασθαι τὸν διαλεγόμενον . καὶ παυ* — c. IV, p. 48, 15 ed. Dübner), cum notis.

Chartac. cm. 21,1 × 13,8; ff. scripta 36; s. XVI. Legitur in custodiae folio ante codicem: *κτῆμα τοῦ βαρθολομαίου βαρβαδώρου καὶ τῆς τύχης · ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται*, et 1^{r} 'Bartholomei Barbadori et Amicorum'.

7. Redi 110 (116)

1 Plutarchi quomodo quis suos in virt. sentiat profectus, 10 de curiositate, 17 de discernendo adulatore ab amico, 39 de Alex. fortuna aut virtute (III 401–422 Dübner), 64 de Roman. fortuna aut virtute; omnia cum notis.

Chartac. cm. 24,2 × 16,9; ff. 78 (37ᵛsq. vacua); s. XV a duobus librariis exaratus (*α* 1–37, *β* 39–78).

8. Rinuccini 2

Psalterium (inde a v. *ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων* ps. IX, 19) et cantica solita, cum interpretatione arabica.

Chartac. cm. 21,4 × 14,4; ff. 216 (215 vacuum); scripsit Daniel a. 1688 (214ᵛ *χεῖρ δανιηλ ἐν ἔτι ,αχπη΄ ἰουλίου κς΄*). Indocta manus eademque rec. nonnulla 215ᵛsq. (215ᵛ al. m. *σαβλοσ μηχαλησ δημητρισ πηγαγοσ*) conscribillavit, velut 216ᵛ *ετους αψμδ* ‹1744› *απρύλείου* ▨*λ νερουσυλήμ ςονγιάφα αγοράζι τω παρών ψάλτίρίων ηπώ εμού του ζαμυτίου ιερέος καὶ οἱ κονώμου αποτολεοντ ερι δια γρωσια δέκα* etc., et infra nota a. 1746 legitur.

(v. supra p. 202)

64.

1 Theophili de coloribus (Ideler, Phys. et med. gr. min. I 266, 21–268, 11) 2 *μουσικοῦ κανόνος κατατομή*, (3) *περὶ καταπυκνώσεως*, (4) *περὶ ἀναλογιῶν*, (6ᵛ) *πῶς δεῖ καταλαβέσθαι τὰς διαφορῶν τάξεις*, (8) *ἀνωνύμου σύγγραμμα περὶ μουσικῆς vol. 221*, (9) *ἀνάλυσις τοῦ διατεσσάρων* etc. 15 Senecae Herc. fur. 639–935 (Peiper) cum scholiis.

Chartac. (15–18 membran.) cm. 27,8 × 20,7; ff. 18 (15–18 rest. ord. 16. 15. 18. 17); s. XVI (15–18 saec. XIV). Mrg. 1 'ex bibliotheca regis Galliae fragmentum', 7 'ex cod. ms. Bibl. Palat.[ae] in quo est Pselli synopsis' (scil. cod. Palat. Heidelb. 281 ex quo f. 6 subscriptio quoque [Nicolai calligraphi a. 1040] affertur, quam vide ap. Wattenbach *Anl. z. griech. Pal.* p. 52 et tab. III).

INDICES[1]

A. Auctores et Opera

[1] I = Conventi Soppressi, II = S. Marco, III = Acquisti, IV = Ashburnhamiani, *App.* = Appendix. Prima quaeque numerorum series vel omisso 'I' ad codices Conv. Soppr. pertinet. Ex cod. *App.* 2 potiora tantum nomina excerpsimus.

B. Codicum scriptores

C. Annorum notae in codicibus obviae

D. Possessores codicum. Varia

ADDENDA ET CORRIGENDA

Conv. Soppr.

4 f. 7. *Καλεῖς – σπουδάζωμεν* est Greg. Naz. ep. CXXIV M.

8 f. 109 summo mg. rec. *Ἰω<άνν>ου τοῦ πατριάρχου περὶ συντάξεως, τοῦ σοφωτάτου Γλυκέως*, sed recte tit. rubr. *Γραμματικὴ τοῦ σοφωτάτου Πλανούδη*; folia enim 109 sqq. continent Planudis dialogum de gramm. *Πρὸς τῶν λόγων – ἄγεται* (Bachmann, Anecd. gr. II 3–101), 145 sqq. sine tit. *Περὶ συντάξεως ἡμῖν – κτήματος* (ib. 105–166), 168v sqq. *Τοῦ Πλανούδη περὶ συντάξεως. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν – τουτέστιν ἵνα βρέξῃ ἢ οὔ* (cf. ib. p. 153).

48 f. 292. Cf. *Index A* s. v. *Πανιώτης*.

59 f. 27 'de vita Moisis lib. II. I' *l.* 'de vita Moisis lib. II. III. I'.

98 f. 41v = Anth. Pal. IX 485.

159 extr. Cf. Laur. 74, 15 (Bandini III 117).

198 lin. 3 *l.* Incomprehensibili.

607 lin. 3 *l.* *ἐκκαλέσας*.

627 p. 173, 4 et 6 cf. *Index A* s. v. Manasses et Theodorus Prodromus. || p. 173, 24 *πεσω l. πέσω*. p. 174, 23 sq. edita sunt ap. Ideler, Phys. et med. gr. minores I 202 s. t. *Ἀσκληπιαδῶν ὑγιεινὰ παραγγέλματα*. || p. 175, 1 *post* Chloe *adde* (post 32 intercidit folium, sc. p. 302, 30–308, 22 Herch.). || p. 175, 22 *Δΐσωπος* l. *Αἴσωπος*.

S. Marco.

314 f. 35 summo mg. adscripsit librarius

ἔκθεσις παιδείης λογικῆς ἰδὲ τεχνολογίης
ἐς φάος ἣν κλυτὸς θῆκε Πλανούδης Μάξιμος

sc. hexametrum, si Musis placet, et pentametrum quales ipse Maximus Planudes abominaretur (cf. Bachmann, An. gr. II 98 sq.; Cobet, Var. Lect.[2] p. 182 sqq.). Ceterum post verba 'dial. de grammat.' adde 'usque ad p. 72, 19 Bachm.' et mox *l.* '(*Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν – ἵνα βρέξῃ ἢ οὔ*, quibus subiciuntur *Ἰστέον ὅτι τὸ ἄττα ὅτε προτίθεται, νοεῖται ἀντὶ τοῦ ἅτινα – προσήκει μοι τοῦδε καὶ προσήκει μοι τόδε*; cf. Conv. Soppr. 20 et *Addenda* ad Conv. Soppr. 8)'.

316 extr. *l.* 'episcopus Coronensis'.

318 f. 1 cf. *Index A* s. v. *Πανιώτης*. || p. 185, 28 *l.* *ἑτ<ερότητος?>*.

384 f. 207 cf. Laur. 7, 26 f. 165v (Bandini I 284).

686 lin. 5 excidit parentheseos signum post '21 sq.' || *in fine ὁ ἀπορητόρων*] cf. Migne PG. 40, 9 sqq.

Ashburnhamiani.

1439 ff. 1–17 ed. M. Haupt, Opusc. II 509–20; Boucherie l. ibi l.

(Stud. Ital. di fil. class. II, 1894)

CODICI GRECI LAURENZIANI MENO NOTI

L'indice de'codici greci Laurenziani, pubblicato nel primo volume di questi Studi, comprende tutti quelli non descritti dal Bandini. Ora esiste in Laurenziana una filza di codici (s. t. 'cod. Orientale Palatino 456' !), che sebbene illustrata dal Bandini, può facilmente passare inavvertita, perchè la descrizione si trova dopo gli *Indici* del tomo V del Catalogo (codd. ital.; coll. 770–74). Sarà pertanto opportuno darne quì la nuova segnatura, indicandone brevissimamente il contenuto.

Acquisti 162–180. – **162** Cl. Ptolemaei de hypothes. stell. errant.; **163–164** Diophanti arithmet.; **165–166** Theodosii Tripolitae de noctibus et diebus, de habitationibus; **167** scholia in Theodosii Sphaerica; **168** Euclidis Data; **169** scholia in Euclidis Elementa; **170** Pappi Collection. ll. III–VII init.; **171** Autolyci de sphaera quae movetur; **172** Procli Sphaera; **173** Stephani de mathematica scientia et Apotelesmatica; **174** index capitum tractatus apotelesmatici; **175** Aristotelis de interpretatione cum schol.; **176** Theonis Smyrnaei mathematica ad leg. Platonem utilia; **177** Anonymi fragm. arithmet.; **178** fragm. phrasarii graeci cum interpr. lat.; **179** Liturgia S. Iacobi apostoli etc.; **180** Officium S. Caesarii martyris.

Giova poi aggiungere altri tre codici greci, due de' quali sono ricordati dal Bandini alla col. 774 dello stesso tomo V, cioè:

Plut. LXXXIX super. n.° 13 Basilii Magni expositio in Esaiam;

Plut. XC super. n.° 18 Michaelis Syncelli de constructione orationis et Athanasii fragm. de quaestionibus in divina scriptura controversis etc.;

ed il terzo fu descritto da A. M. Biscioni nel Catalogo de' codici ebraici p. 158 (Florentiae 1752), cioè:

Plut. LXXXVIII n.° 39 Porphyrii isagoge et Aristotelis Categoriae, De interpret., Analyt. prior. I.

Firenze, Ottobre 1893.

E. Rostagno

(Stud. Ital. di fil. class. VI, 1898)

INDICIS CODICVM GRAECORVM

BYBLIOTHECAE LAVRENTIANAE

SVPPLEMENTVM

Pervolventi mihi latinos codices, qui in Bybliotheca Laurentiana adservantur, semel atque iterum ac saepius contigit ut in nonnulla graece exarata inciderem, quae oblivione paene dixerim obscurata inibi delitescerent. Haec igitur, auctore potissimum Hieronymo Vitelli (cui eam quam debeo in me meritorum memoriam semper praestabo) in unum conferre institui: qua quidem in re cum veluti micas, quae ex mensa conquisitissimis cibis ab A. M. Bandinio exstructa decidissent, ut colligerem superesset, non abs re fore arbitratus sum vel minima leviorisque momenti persequi et accurate perlustrare, ut quicquid graecae scripturae codices Laurentiani continent, praeter ea quae Bandinii amplissimus Catalogus (a. 1791—93) et Index[1]) abhinc annos prope quattuor editus complexi sunt, unum in corpus ita congererem, ut codicum graecorum Bybliothecae Laurentianae recensioni aliquando tandem satisfactum plane esse constaret. Praeterea quos codices graecos in 'Bibliothecae Leopoldinae' Catalogo, sive in Supplementi ad Catal. Bybl. Laur. tribus voluminibus Bandinius recensuit, quippe qui codicibus latinis italicis etc. permixti viros doctos quasi latere magnam partem viderentur, recipere operae pretium visum est, cum praesertim essent quae tum corrigere tum addere velles.[2]) Quod demum propositum habui quo planius adsequerer, ut doctorum commoditati utilitatique ita consulerem, ut quae per varios libros dispersa essent in unum redigerentur, ea quoque nonnihil quidem aucta et emendata huc referre non dubitavi, quae in altero horum voluminum de nonnullis graecis codicibus strictim ac breviter dixi, qui viros doctos fugisse viderentur.[3]) Reliquum est ut quanta benivolentia Guido Biagi, Bybliothecae Laurentianae praefectus, inceptum meum foverit recorder quantamque ei habeam gratiam publice profitear.

Florentiae, Idib. Iuniis MDCCCXCVII

H. Rostagno

1) Cfr. *Studi ital.* etc., I 130sqq.

2) Neque vero hoc mirum in maxima illa codicum copia cfr. sis huius Supplementi n. 36. 44. 45. 46. 47. 49. 51. 54. 58 etc.

3) Cfr. *Studi ital.* etc., II 154 'Codici greci laurenziani meno noti'.

1. Acquisti e Doni 125 (Castilionensis, olim 62. 169).
101 *'Ισοκράτους καὶ Σωκράτους [καὶ Σόλωνος] γνῶμαι · Περὶ βιου ἀρετῆς καὶ κακίας. Π. φιλίας. Π. φιλαδελφίας. Π. εὐεργεσίας. Τὰ κακά*, quas excipiunt *'Επικτήτου καὶ 'Ισοκράτους*. (inc. *'Ισοκράτους · Βούλου τὰς τῆς ἀρετῆς εἰκόνας ὑπόμνημα μᾶλλον ἢ τοῦ σώματος καταλιπεῖν* etc.; des. 104^v *ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶν, τὸ δὲ εὖ μέγα*. — *Τὸν συνάξαντα καὶ τοὺς εἴποντας καὶ γράψαντα σῶ*$\overset{\sigma}{\zeta}$*ον χ͂έ μου* ·).

Cod. lat. chartac., ff. 181 (0,145 × 0,215), **saec. XV** exeuntis; continet Ciceronis Oratorem, Brutum et ll. III De nat. deorum.

2. Acquisti e Doni 141.
'Stephanus De urbibus — Guilelmi Xylandri augustani labore a permultis foedisque mendis repurgatus, etc. Basileae, ex officina Oporiniana a. 1568'.

Huius editionis laurentianum exemplar hic commemorare visum est, quippe quod notis Lucae Holstenii et variis lectionibus Salmasii e codd. Palatino-vaticanis n.° 108 olim 57, n.° 349 olim 253 desumptis instructum sit. Salmasii autem epistula autogr. f. 10^v adglutinata exstat: 'Vt fidem meam liberem, eruditissime Holstheni, mitto ecce tibi Stephanum olim a me cum duobus scriptis codicibus e Palatina Bibliotheca collatum' etc. ('XI Kal. Mart.' 1626). — Emptum die 14 Iunii a. 1821.

3. Acquisti e Doni 143.
'Oecumenici Concilii sub Eugenio IV. Pontifice Florentiae habiti pro unione Ecclesiae graecae et latinae Chartae olim in aedibus populi Florentini adser- 131
vatae nunc in Mediceam Regiam Bibliothecam beneficio Ferdinandi III. A. A. M. D. E. translatae studiosis omnibus patent. Angelus Maria Bandinius Regius eiusdem Bibliothecae Praefectus et Columbariae Societatis a Secretis ex autographis exscripsit, prolegomenis et notis illustravit. MDCC. XCIV.'

Chartac., ff. LXIV–160 (0,224 × 0,300) praeter 3 ante initium cum titulo et indice; 155sqq. vacua; **a. 1794,** autographus. Quem codicem in hoc Supplementum recipere ideo visum est, quod — praeter cetera — exscripta continet cum textum qui dicitur Decreti unionis ecclesiae graecae cum latina, graece et latine etc. exarati (docum. I. II. III. IV.), tum Patrum graecorum, qui Concilio interfuere, subscriptiones etc. (docum. I, III).

4. 'Documenta ad Concilium Oecumenicum Florentinum [**a. 1439**] spectantia' hic commemorentur, quae in argentea capsula, nullo quidem numero instructa, in Bybl. Laur. adservantur. Huc vero pertinent docum. I–IV, scil.: I. Decretum unionis etc. latine et graece conscriptum (die 6 iulii a. 1439) cum Patrum latinorum et graecorum, nec non Pontificis et Imperatoris subscriptionibus autogr.; II. Eiusdem exemplar II lat. et gr., cum parte subscriptionum Patrum latin.; III. Eiusdem exempl. III lat. et gr., cum graecis subscriptionibus; IV. Eiusdem exempl. IV lat., gr. et ruthenice exaratum, exscriptis tantummodo Patrum latin. nonnullis subscriptionibus.

5. Acquisti e Doni 162.
Claudii Ptolemaei de hypothesibus stellarum errantium.

Chartac., ff. 10 (0,233 × 0,345), 9^v–10 vacua; **saec. XV**.

6. Acquisti e Doni 163.
Diophanti Alexandrini Arithmeticorum libri I–II, cum scholiis.

Chartac., ff. 81 (0,224 × 0,325 et 0,219 × 0,331), 80v–81 vacua; **saec. XVI.**

132 7. Acquisti e Doni 164.
Diophanti Alexandrini Arithmeticorum libri III–VI et De numeris multangulis. Accedunt quaedam arithmetica sine titulo.

Chartac., ff. 96 (0,207 × 0,282), 92v–96 vacua; **saec. XVI.**

8. Acquisti e Doni 165.
Theodosii Tripolitae de noctibus et diebus, cum scholiis et figuris.

Chartac., ff. 48 (0,212 × 0,284), 46–48 vacua; **saec. XVI.**

9. Acquisti e Doni 166.
Theodosii Tripolitae de habitationibus, cum figuris et scholiis.

Chartac., ff. 39 (0,204–214 × 0,271–283), 23–26 et 38–39 vacua; 1–15 scripta ab eodem librario qui cod. 8 (= Acquisti e Doni 165) exaravit; 16–22 elegantior manus conscripsit; 27–37 latinam interpretationem *ἀτελεύτητον* continent; **saec. XVI.**

10. Acquisti e Doni 167.
Anonymi in Theodosii Tripolitae sphaericorum libros tres scholia, cum figuris. (Mrg. *σφαῖρα ἐπιπέδου οὐκ ἅπτεται. ʽΕἰς τὸν γ̄ τοῦ ά · τῶν σφαιρικῶν. Διὰ τοῦ β' τοῦ Γ́ τῶν Εὐκλείδου ∼ ῎Εστι γρ. ἐν μὲν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας — Εἰς τὸν ιδ͂. τὰ γὰρ ὅμοια ἢ ἑνὸς κύκλου οὖτα ἴσα ἐστὶ ἢ δύο ἰσῶν κύκλων καὶ ἴσα ἐστί* | *'Ἀπὸ τοῦ ιγ͂ τοῦ β͂* | *Εἰς τὸν τῶν σφαιρικῶν βγ͂ Θεωδοσίου σχυλ͂͂ :* | *τέλος* | *δόξα τῷ θεῷ* | *καὶ πατρί'*).
Chartac., ff. 8 binis columnis exar. (0,211 × 0,283), 6–8 vacua; **saec. XVI.**

11. Acquisti e Doni 168.
Euclidis Data, cum praefatione Marini.

Chartac., ff. 71 (0,202 × 0,277), 40v. 52v. 68–71 vacua; **saec. XVI.**

12. Acquisti e Doni 169.
Scholia in Euclidis Elementa.

Chartac., ff. 46 (0,189 × 0,266), 43v–46 vacua; **saec. XVI.**

133 13. Acquisti e Doni 170¹ et 170².
Pappi Alexandrini Collectionum libri III–VI et initium libri VII, cum schematibus geometricis.

Chartac., vol. 170¹ ff. 296 (0,202 × 0,278), 99v. 255v. 256v. 257–259v. 295v sqq. vacua; scriptum **saec. XVI-XVII** variis manibus. Vol. 170² ff. 16 constat (0,238 × 0,346), **saec. XVII**; schemata libri VII continet.

14. Acquisti e Doni 171.
Autolyci de sphaera quae movetur, cum figuris et scholiis.

Chartac., ff. 10 (0,211 × 0,286), 10 vacuum; **saec. XVI.**

15. Acquisti e Doni 172.
Procli Sphaera.

Chartac., ff. 15 (0,109 × 0,161); **saec. XV.**

16. Acquisti e Doni 173.
Stephani philosophi sermones de mathematica scientia. Capita quaedam de praenotionibus capiendis ex astris, et de multiplici planetarum denominatione. Stephani Apotelesmatica ad Timotheum grammaticum missa.

Chartac., ff. 12 (0,211 × 0,284), 6v vacuum; **saec. XVI** ex.

17. ACQUISTI E DONI 174.
Index tractatus cuiusdam apotelesmatici in V libros distributi. (*'Πίναξ ἀκριβὴς τῆς δὲ τῆς πέντα βίβλου* <sic>. *Καταρχὰς τῆς παρούσης βίβλου ἐγράφησαν λόγοι σοφωτάτου τινὸς περὶ τῆς μαθηματικῆς τέχνης — — λῆ. λόγος τοῦ σοφω^τ μασάλᾶ περιέχων τὸν αριθμὸν τῶν βιβλίων ὧν ἐξέθετο ἕκαστος τῶν παλαιῶν σοφῶν καὶ τὰς δυνάμεις τῶν τούτων βιβλίων'*).

Chartac., ff. 9 (0,210 × 0,285), 7–9 vacua; **saec. XVI-XVII.**

18. ACQUISTI E DONI 175.
7–37 Aristotelis *περὶ ἑρμηνείας* cum uberrimis scholiis marginalibus et interlinearibus a variis auctoribus, praesertim a Psello, desumptis, tum manus aeque antiquae, tum recentioris. Ff. 9^{v}, 10^{r} adsunt etiam notulae quaedam latine
exaratae. *Τμῆμα πέμπτον* autem (f. 31^{v}) instructum est ea quae vocatur 'Pselli 134
Paraphrasis' (cfr. *Ammonius* etc. edit. Venet. per Aldum a. 1503, inde a verbis *τί δαὶ* [edit. *δὲ*] *εἰ τὴν ῥητορικὴν τῇ φιλοσοφίᾳ ἐγκαταμίξαιμεν* [edit. *-μίξαιμι*] *καὶ ἑκατέρωθεν κτλ.* ad finem). Verum ordo foliorum pessime turbatus ita est restituendus: 7. 8. 9. etc. 27. 28. 29. 46. 45. 30. 31. etc. 36. 37. Reliqua codicis folia item perturbate compacta sunt, quibus haec continentur: 1. f. 2^{r} exstat finis Paraphras. Pselli nuper laudatae inde a verbis *τε γὰρ τὸ ἁρμονιώτερον τοῦ ᾱ σχήματος κτλ. — οὐδὲν ἀπεκρυψάμην ὑμῖν . τέλος τοῦ περὶ ἑρμηνείας* (cfr. f. 37^{v}). Hanc excipit diagramma quoddam *στοιχεῖα τριττά εἰσι κτλ.* et *ὅρος στοιχείου*. 2. ff. 3^{v} (inde a v. 8)–4–5–1^{v} Fragmenta e Iohannis Philoponi Comment. in Anal. prior. (*ζητοῦσι τινὲς πότερον μέρος ἐστὶν ἢ ὄργανον τῆς φιλοσοφίας ἡ λογικὴ τε καὶ διαλεκτικὴ πραγματεία κτλ.* [mrg. *τϊ ἡ λογικὴ πραγματεία* | *ἢ μέρος ἢ ὄργανον*] scil. inde a verbis Prooemii [p. IIII^{r} circa dimidium, in editione venet. a. 1536] *ἑξῆς ζητητέον πότερον μέρος κτλ.* Prooemium desinit f. 5^{r} [*ibid.* p. IIII^{v}], quo in folio incipit [*Πρῶτον εἰπεῖν κατὰ ἀττικὸν ἔθος κτέ.*] eiusdem Comment. in I librum. Desinit folium 5^{v} in Aristotelis lemmate I, 1, 2, *πρότασις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικός* [*ibid.* p. V^{v}, lin. 10]: quae sequuntur *τινὸς κατά τινος · οὗτος δὲ ἢ καθόλου κτέ.* [*ibid.* p. V^{v}, lin. 11] exstant in f. 1^{r} usque ad verba *οὐδεμία ἐπιστήμη περὶ τὰ καθ' ἕκαστα καταγίνεται* [edit. *ἔχει*, p. V^{v} lin. 17]. Haec excipit textus inde a verbis *λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς τινὸς κατά τινος · ἤρκει μὲν οὖν καὶ οὕτως κτλ.* [*ibid.* p. VI^{v}, lin. 47–53, et p. VII^{v} lin. 1–18] usque ad *πάσῃ γὰρ προτάσει καὶ μόνῃ τοῦτο ὑπάρχει* [f. I^{v}], quibus in verbis desinit scriptura antiqua. In parte folii 1^{v}, quae vacua supererat, quaedam manu recent. adpicta leguntur, quae incipiunt: *Ὁ τῇ σῇ θεικῇ προνοίᾳ · τὴν κοσμικὴν σύστασιν ἅπασαν συμπηξάμενος καὶ τὴν ἀρχέγονον ἐκείνην ὕλην ἀρητολιγία τινὶ προυποστησάμενος · ἐξ αὐτῆς δὲ πᾶν ἔργον κινήσας μορφωτικῶς ἑτεροειδοῦς φύσεως τῆς σῆς κρειττοτέρας αἱρέσεως καὶ ἀπερινοήτου σοφίας τεκμήριον διαμαρτυράμενος ἅμα μὲν προβλέπων τὰ παρά σου
γενησόμενα ἅμα δὲ καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν οἰκείων ἐγκωμιάσας ἔργων τὴν τῶν πάντων 135
τὲ συνεκδοχικὴν καὶ συνεκτικὴν ἐντελέχειαν* etc.). 3. Aliud fragmentum Ioh. Philoponi Comment. in Anal. prior. I, 1, 5 continet f. 2^{v} (*ζητεῖται εἰς τὸ 'συλλογισμὸς δέ ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν' τὸ πόθεν ἦλθεν ἡ ψυχὴ εἰς ἔνν[οιαν ἡ ψυχὴ τοῦ συλλογίζεσθαι · διὰ τὸ] τὰ πράγματα ὁρᾶν — μετὰ τοῦ ὅτι καὶ τὰς αἰτίας ἐπίσταται*, p. x lin. 6–24 editionis venet. a. 1536): quod excipiunt quaedam a Ioh. Philoponi comment. discrepantia, scil.: a. *Διαφέρει δὲ συλλογισμὸς ἀπαγωγῆς · ὅτι ὁ μὲν συλλογισμὸς ἄμφω τὰ ἄκρα συνάπτει διὰ τοῦ μέσου* etc.; b. *'Απαγωγὴ δὲ λέγεται ὅταν ἡ ἐλάττων πρότασις ἔστιν ἀμφίβολος οἷον τὸ τετράγωνον κατὰ παντὸς εὐθυγράμμου, τὸ εὐθύγραμμον κατὰ παντὸς κύκλου* etc.; c. *'Αλλο ἐστὶ παράγγελμα καὶ ἄλλο τόπος καὶ ἄλλο ἐπιχείρημα . παράγγελμα μὲν οὖν ἐστὶν ὡς τύπῳ εἰπεῖν τοῦτο, οἷον τὸ λέγειν ὡς ἐπιχειρητέον ἐκ τῶν ἐναντίων* etc.; et de dialecticae officio quaedam (*τὸ κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν*); d. (f. 3^{r}) *ἰστέον ὅτι τὰ νοητὰ παραδείγματα εἰσὶ τῶν μαθηματικῶν, τὰ δὲ αἰσθητὰ εἰκόνες τῶν γεωμετρικῶν* etc.; e. *ἔνστασις ἀνασκευῆς διαφέρει · ἔνστασις μὲν γάρ ἐστι πρότασις προτάσεως ἐναντία · ἀνασκευὴ δὲ τοῦ προβλήματος .*; f. *ἐν τῷ συλλογισμῷ τρία εἰσὶ, τὸ διδόμενον, τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ ζητούμενον* etc.; g. *Περὶ τῆς ἀμέσου προτάσεως · χρὴ γινώσκειν ὅτι ἄμεσος πρότασις ἐστὶν ἡ μὴ δεομένη ἄλλης προτάσεως πρὸς ἀπόδειξιν* etc.; h. (f. 3^{v}) mrg. *τί ὑπόθεσις.* ∼ *Θέσις λέγεται καὶ ὁ ὁρισμός · ὑπόθεσις δὲ ὅπερ λείπεται κατὰ τὴν ἀπόδειξιν · καὶ δέεται προσθήκης τινὸς . οἷον · εἰ ἡμῖν ἐστιν ὁ ἥλιος, ὑπὲρ γῆν ἐστιν* etc. Demum ff. 6^{r}, 6^{v} continent diagrammata quaedam manus recent. ad argumentum libri

π. ἑρμ. spectantia. **4.** Ordo foliorum inde a f. 38 ita restituetur: 47. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 48; quae folia fragmentum continent operis, quod in cod. Plut. VI, 22 (cfr. Bandin. I, 142, n.° III) f. 51^{r} inscribitur *Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας . σύνοψις τῆς λογικῆς πραγματείας* (ed. Wegelinus sub n. Gregorii Aneponymi; cf. ex. gr. Cod. Mutinens. 90 in *Studi ital.* IV, 444 sq.). Inc. fragmentum inde a verbis *παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, παρὰ τὸ τιθέναι, τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον* etc., desinit f. 48^{r} *οἷος τὲ ὢν ἐπιστήμην πᾶσαν ἰχνηλατεῖν. | τέλος τῆς φιλοσοφίας* (cfr.
136 Plut. VI, 22; ff. 77^{r} init. – 83^{r}). Fragmentum excipit scholion de philosophiae officio (*ἔργον τῆς φιλοσοφίας ἐστὶ τὸ ἀναπληροῦν τὰ ἐλλείποντα τῷ συλλογισμῷ, τὰ δὲ πλεονάζοντα ἀφαιρεῖν, ἕτερον τὸ μὴ κρύπτειν τὴν ἀληθείαν, ἀλλὰ διαιρεῖν ἀπὸ τοῦ ψεύδους · ὁ συλλογισμὸς δὲ ὄργανον τοῦ ὀργάνου ἐστί. ἔχει δὲ καὶ ὁ φιλόσοφος ἐνθύμημα* etc.). **5.** 48^{v} initium *παραφράσεως* A. Pselli (cuius extrema pars scripta legitur f. 2^{r}, ut supra commemoravimus): *Πρὸ τῆς ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν προτάσεων* etc., usque ad verba *οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἁπλοῖς ἢ ῥήμασιν ἢ ὀνόμασιν <τὸ> ἀληθὲς ἢ τὸ ψ<ευδὲς>* (= lin. 29 paginae primae quae littera M obsignata est in edit. a. 1503). **6.** 44^{r} Fragmentum astrologicum a scriba sane indocto adiectum: inc. (post vv. 2 et dimidium, qui legi fere nequeunt, adeo sunt corrupti)[1]) *ἐν δὲ τὸ ταύρο στρογκηλοπρόσωπον λευκὸν δια το εἶναι οἰκον τοῦ λέοντος τῆς ἀφροδήτης ♀ σημίον ἔχουσα ἐν τὸ τραχίλω ἢ ἐν τὸ κριφῶ τόπω · ὡς ἐπι πλήστον ἔμπαχον* etc. (des. autem in verbis: *ἐστότε ὑπόκυρτον δια το . . . . ός* ♃). **7.** 44^{v} diagrammata *<περὶ> τῶν προτάσεων* et scholia duo.

Chartac., ff. 48 (0,133 × 0,184) pleraque foede corrosa; **saec. XIV.**

19. Acquisti e Doni 176.

Theonis Smyrnaei de iis quae in mathematicis utilia ad Platonis lectionem.

Chartac., ff. 88 (0,203 × 0,269): 84^{v}sqq. vacua; **saec. XVI.**

20. Acquisti e Doni 177.

Fragmentum arithmeticum acephalum (inde a verbis § *ιζ̃ ‘γὰρ αὐτοὺς ἐλάσσονος μὲν εἶναι ἑκατοντάδος, μετρεῖσθαι δὲ ὑπὸ δεκάδος . καὶ δέον ἔστω, τὸν ἐξ αὐτῶν στερεὸν εἰπεῖν μὴ πολλαπλασιάσαντα αὐτούς · ἔστωσαν οὖν οἱ πυθμένες · ἔσονται ἄρα ε͠εεδ͠δγ. ὁ ἄρα ἐξ αὐτῶν στερεὸς γίνεται μονάδες ,ζ̃’* etc., ad verba *‘ῥητέον τὸν ἐξ ἀρχῆς στίχον ·*
137 *μῆνιν ἄειδε θεὰ, δημήτερος ἀγλαοκάρπου: πολλαπλασιασθέντα δύνασθαι μυριάδων πλῆθος ἐνναπλῶν, ϛ͠ιη · ὀκταπλῶν ,δτμ̃δ, ϛΝ̃ϛ’*).

Chartac., ff. 6 (0,234 × 0,342): 6^{v} vacuum; **saec. XV** exeuntis.

21. Acquisti e Doni 178.

Fragmentum phrasarii graeci cum latina interpretatione (*ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι excessisse ex humanis, ἐνανθρωπῆσαι assumpsisse naturam humanam — ἄρτι ἐξ ἐφήβων annos modo pubertatis, ἀφειμένοι | περυσίνοι | ἐφήβοι liberiores et qui paulo ante fuerint ephebi*).

Chartac., ff. 6 binis columnis exarat. (0,234 × 0,339); **saec. XVI.**

22. Acquisti e Doni 179.

Liturgia S. Iacobi Apostoli, praevio quodam excerpto Nicolai episcopi Methonensis ex eius scripto *De corpore et sanguine Christi* (*οὕτω προσφέρομεν ἄρτον τέλειον — τῷ ἱερῷ Κλήμεντι λειτουργίας παραδεδώκασιν*, apud Mign. vol. 135, p. 513, C sqq.), quod excipit canon latinus ex sexta synodo de consecratione.

Chartac., ff. 15 (0,214 × 0,306), 1^{v} vacuum; **saec. XVI.** F. 15^{v} *ἔγραψε καὶ δῶρον ἔδωκε Μαριάνῳ τῷ Οὐικτωρίῳ Ἀνδρέας ὁ Δουδίτιος Σβαρδελλᾶτος ἐν Λονδίνῳ ἔτει ἀπὸ θεογονίας ,αφνε* (1555).

23. Acquisti e Doni 180.

Odarium seu officium S. Caesarii martyris (*Μὴν νοεμβρίος · πρῶτος · τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος καισαρίου: στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δεύτερος · πρὸς*

[1]) Deprehendi vix possunt haec verba: . . . *ος ἐπὶ πληστον ξανθῆ δἰα το εἶνε οἰκον τ* . . . . Inscriptio vero desideratur.

ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε · ἴδε, ὅτι πάσας μου εἰς σέ, μάρτυς, ἀνεθέμην ἐλπίδας καὶ πᾶσαν μέριμναν, ἔνδοξε καισάριε — πᾶσι τὸν ἀχώρητον ὡς θεὸν διό σε θεοτόκον · καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ · ὁμολογοῦντες μεγαλύνωμεν. τέλος).

Chartac., ff. 8 (0,146 × 0,220), l. 8. vacua; **saec. XV.**

24. ACQUISTI E DONI 195.
A. *Εἰς Ῥαῦναλδον τὸν ἐκ τῶν Μαλασπινῶν, νέον ἐπιφανέστατόν τε καὶ πολυμαθέστατον Βαρθολομαίου τοῦ Βεκχίου* (sc. Bartholomaei de' Vecchi, quo de cf. 138
Studi ital. II, 559 sq.) *φιλομαθοῦς ἐπίγραμμα. Τίνας ἂν εἴποιεν λόγους οἱ καθ' ἡμᾶς σοφισταὶ εἰς τὴν τοῦ νέου τουτουὶ παιδείαν ἀφορῶντες* (sunt *δίστιχα* quattuor: *Κλεινοῦ ἀλεξάνδροιο τύπον ποτὲ εἴσιδε καῖσαρ — ἄμμες ἐφ' ὑσπλήγγων τέρματος οὗτος ἔσω*). Folium chartac. (0,196 × 0,282) saec. XVII, instar epistulae in parte aversa inscriptum: *Τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Ραϋνάλδῳ τῷ ἐκ τῶν Μαλασπινῶν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ παιδείας.* B. Folium chartac. (0,193 × 0,269), saec. XVII ut quidem videtur exaratum, adnotationes continens quae sequuntur: 1. 'Nel libro d'Ammonio sopra i x Predicamenti stato di Lorenzo Benivieni, oggi de SS.[1] Gianni *ἰστέον ὅτι ἐν τῇ βίβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ ἐν φλωρεντίᾳ τουτὶ τὸ ὑπόμνημα οὐ τῷ ἀμμωνίῳ ἀλλὰ φιλοπόνῳ προσερρέθη καὶ προσεγράφη.* | Init. *ὁ Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακέδων* | Scholiorum initium | *Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγῶν ἐλέγομεν'* . 2. '*Ἱερωνύμου Αλεάνδρου τοῦ Μοττέως*' epigramma, quod in editione *Plutarchi Opuscula.* LXXXXII. (Venetiis, in aedibus Aldi et Andreae Asulani Soceri, mense Martio MDIX) legitur: cfr. Legrand, *Bibliogr. hell.* etc., I, 92. 3. 'Init. Anonymi Interpretationis in 2° Posteriorum | *Τὰ ζητούμενα ἐστὶν ἴσα τὸν ἀριθμόν*'. 4. 'Isocrate | in fine *ἐτελειώθη — ἐνενηκοστῷ τριτῷ* (sic)', scil. subscriptio quae in editione *Ἰσοκράτους λόγοι* (Venet., Ald. 1493) f. 200ᵛ legitur; cfr. Legrand, l. l. p. 15. C. Folia quinque membran., ex antiquo quodam codice (saec. X.) abscisa, et custodiae loco laurentianis codicibus, ut quidem videtur, dehinc apposita: 1, binis columnis exaratum (0,222 × 0,272); scriptura vero ita est erasa, ut legi nequeat. 2ʳ, scriptura erasa; 2ᵛ (0,173 × 0,246) ex Ioh. Chrysostomi in cap. IV Genes. homil. XVIII, inde a verbis (M. LIII, p. 156, § 159 init.) *[στρέφ]εται διὰ τὸ πλημ[μελη]θὲν ὡς ἐπει[δὰν ἐ]πιμείνωμεν* etc. ad verba (*ibid.*, § 159 circa dimid.) *οἰκίαν* (*sic*) *ἀγαθότητα μιμούμενος κατάλληλα* | 3, (0,172 × 0,255) ex eadem homilia inde a verbis (*ibid.*, § 159 circa dimid.) *ταχέως αὐτὸν ἀνημήσασθαι* (*sic*) *καὶ μὴ ὑποβρύχιον etc.* ad verba (*ibid.*, p. 157, § 160 circa dimid.) *τῆν* (*sic*) *ἰατρείαν εἰσφέρει τὰ παρ' ἑαυτοῦ ἅπαντα πληρῶν* | 4, (0,173 × 0,249) ex eiusdem in cap. IV Genes. homil. XIX inde a 139
verbis (*ibid.*, p. 160, § 163 fin.) *τὴν ἑαυτοῦ φιλανθρωπίαν ἐπιδεῖξασθαι* etc. ad verba (*ibid.* § 164) *Εἰ δὲ μὴ τοῦτο ἐβούλου μηδὲ* | 5, (0,176 × 0,255) ex eadem homilia, inde a verbis (*ibid.*, p. 161, § 164 fin.) *τὸν οὐδὲν ἠδικηκότα ἐφόνευσας* etc. ad verba (*ibid.*, p. 162, § 165 fin.) *ἀπατήσας τὸν ἀδελφὸν καὶ εἰς τὸ παιδίον* (*sic*) *ἐξαγαγὼν* | Altera columna et ima pars membranarum 2–5 foede recisa. D. Folia quattuor chartac. (*a*, *b*, *c*, *d* 0,210 × 0,300; **saec. XVII**: *a*ʳ, *a*ᵛ, *c*ʳ, *d*ᵛ vacua): *b*ʳ. *Ἰωάννῃ Οπορινῷ Ἱερώνυμος Βόλφιος, συγχαίρων τῆς εὐτεκνίας* [disticha quinque: *Τηλύγετόν σοι ἔδωκ' ἐπὶ γήραος — φοῖβος ἀεὶ καθαρός*]; 'Martini Crusii' distichon [*Τηλύγετ' Ἐμμανοὴλ πολύλιστε — τοκέων ἄξιος αὔξαν' ἀεί*]; *Εἰς Χαλκοτυπίαν Μουσῶν Μητέρα συ' ὑμνοτάτην* [sic; mrg. *σεμνοτάτην*] *πρὸς Ἰωάννην τὸν Ὀπωρινὸν συμπάτορα αὐτῷ καὶ Ἵλερμον τὸν Ξύλανδρον* (Interpretem Stephani de Vrbibus) *Σεβαστοπολίτην. Ὕμνος Καρόλου τοῦ ΟΥ θέν-ο-βίος* [senarii 24 'ad imitationem epigrammatis Anthologiae in Bacchum, ubi epitheta Bacchi literarum ordine recensentur' (*d*ʳ adn.): *Ἀρχετύπην ᾄδωμεν ἀοίδιμον — ὠρόσκοπον, ὠλεσιχάρτιν.* | *Κᾶρ-ὅλος, θεῷ ξὴν, οὐθὲν-ὁ-βίος* | *πέλω θεοῖο* | Basileę 1568. E Bibliotheca | Oporiniana.] Horum carminum in Io. Oporinum (*Io. Herbst*, 1507–1568) latinam interpretationem continent ff. *c*ᵛ, *d*ʳ.

Codex optimo quidem iure *Miscellanea* inscriptus, quippe qui plurimis foliis tum membraneis tum chartaceis undique collectis et adinstar libri una compactis constet.

25. ASHB. 905 (olim 666).
Inscriptiones graece exaratae n.° XXVI, quae sequuntur: 61 apud Kaibel *Inscr. gr. Siciliae et Italiae* etc. n.° 1439 66ᵛ *ibid.* n.° 1585 80 *ibid.* n.° 1084 et n.° 1654 80ᵛ *ibid.* n.° 1051 et n.° 1206 (quae iterum legitur f. 106) 87 *ibid.*

n.° 1690   87^{v} CIG. IV 9907   88^{v} apud Kaibel *o. l.* n.° 1092*a* et n.° 1092*b*
(inscriptio n.° 1092*a* iterum legitur f. 119^{v})   89^{v} *ibid.* n.° 1494   90^{v} ibid.
n.° 1008   92 *ibid.* n.° 1264*a* (verum nonnihil in cod. differt ab edita) et
140 n.° 1886   108 *ibid.* n.° 1620   108^{v} *ibid.* n.° 2063   109^{v} *ibid.* n.° 1874*b*
112 *ibid.* n.° 915   114 *ibid.* n.° 1786   116 *ibid.* n.° 1694   119 CIG.
IV 9803   124 ap. Kaibel *o. l.* n.° 1811   137^{v} *ibid.* n.° 1584*a*   138 *ibid.*
n.° 1584*b*   138^{v} *ibid.* n.° 1386   139 *ibid.* Add. n.° 2388*a*.

Membran., ff. 167 (0,104 × 0,156), vacua 165^{v}, 166^{v}–167^{v}, **saec. XV.** Continet inscriptio-
num uberrimam collectionem, quas conlato cod. *Magliab. cl. XXVIII, 5* exscripsisse videtur
Fr. Iocundus (Fra Giocondo, n. 1450).

26. Ashb. 1174 (32. H).

43^{v} Epigramma sepulcrale (CIG 6268; Kaibel n. 582 p. 236, et Anth. Palat.
vol. III Didot, p. 131 [II, 261]) cum latina interpretatione   186 *Τοῦ ὁλοβόλου*
ῥήτορος ἐξήγησις εἰς μέτρα τῆς τοῦ θεοκρίτου σύριγγος (Th. Bergk, *Kl. phil.*
Schriften II 771, 7–21), tum *τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις ῥηματικὴ τῆς τοῦ θεοκρίτου*
σύριγγος (Bergk 771, 22–772, 21)   186^{v}–189^{v} *ἑτέρου ἐξήγησις τῆς τοῦ θεοκρίτου*
σύριγγος (*Δίκαιος ἂν εἴην – ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθάζεται* apud Dübner *Sch. in Theocr.*
etc. 1849 Didot, p. 110–111 sub nomine Ioannis Pediasimi); cf. cod. Ambros.
B. nr. 75 ap. Haeberlin, Carm. figur.[2] p. 7   189^{r} *Τοῦ σοφωτάτου ῥήτορος*
ὁλοβόλου ἐπίγραμμα εἰς τὴν σύριγγα · ἤχημα – σύριγξ (Anthol. gr. Didot. vol. III
p. 326 n. 214) in marg. sinistr.; item in marg. dext. *τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος ὁλοβόλου* .
σύριζε – θέλεις (ib. p. 415 n. 89); cf. Haeberlin p. 6. Tum in medio Theocriti
fistula (*ᾱ^{ος} σύριγξ οὔνομ' ἔχεις – ῑ^{ος} καλλιόπη | νηλεύστω*), Haeberlin p. 74 ad
Adnot. p. 80 sq. Appictae exstant imagines Theocriti et Panis   189^{v} *Τοῦ*
αὐτοῦ ῥήτορος ὁλοβόλου ἐξήγησις εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἀπόλλωνος Εἶμι ὁ βωμὸς δηλον-
ότι – ὑφ' ἡρακλέους ὑπὸ τῶν ἑλλήνων edidit H. Rostagno: cfr. *Studi ital.* etc., V,
p. 287 sq.)   190^{r} *τοῦ ῥήτορος ὁλοβόλου* (*Χριστὲ ἄναξ σατὰν ὃς κάββαλες ἄδω σοι*
δόξαν) et *τοῦ αὐτοῦ* (*οὐ τῆς ἀθηνᾶς οὑτοσὶ βωμὸς φίλος – τῷ θεῷ δ' ἡ χάρις*: senarii
quattuor); tum in medio Ara Dosiadae (*εἴμ' ἄρσενος – τρίπορθον*), Haeberlin
p. 73. Appictae exstant imagines Dosiadae et Apollinis   191^{r} *τοῦ αὐτοῦ σιμ-*
μίου ῥοδίου ᾠὸν (*Κωτίλας – ἀηδόνος δω|ρίας ἀγρῖον*), Haeberlin p. 71 et Adnot.
141 p. 77. Exstant notulae in marg. et imagines Simmiae et Mercurii. – De Maximo
(Manuele) Holobolo v. M. Treu in programmate Gymnasii Frederic. Vratisla-
viensis a. 1893 p. 23 sqq.

Codex latin., chartac., **saec. XVI,** ff. 218 (0,147 × 0,217); vacua, praeter duo nullo signata
numero, folia 47^{r}–59^{r}; 66^{v}–70^{v}; 99^{r}–110^{v}; 124^{v}. 126^{r}. 127^{r}–130^{v}. 137^{v}–141^{v}. 144^{r}–151^{v}.
168^{r}–169^{v}. 183^{r}–185^{v}. 190^{v}. 191^{v}. 197^{v}–218^{v}. Olim bybliothecae 'Francisci pandulphini &
amicorum, n.° 281' (ut scriptum legitur in custodiae folio ante initium), quo libro Vincentius
Borghinius usus est, ut constat e cod. Magliabechiano II. x. 109. – Praeter ea, quae superius
recensuimus, alia quaedam graece exarata in hoc codice exstant, videlicet: 119^{v} pictura in-
scripta *ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ* ('statua marmorea eximia arte fabrefacta apud thasii portus uestibulum
nuper a Francisco Gatalusio principe erecta, olim vero Thasiorum consilii simulachrum fuisse
sua ad basim insculpta antiqua inscriptione patet'): cfr. E. Jacobs, *Die Thasiaca des Cyriacus*
von Ancona im cod. Vatic. 5250, p. 116 v. 23 et Adnot. 27 (in *Athen. Mittheil.* d. K. deutsch.
Arch. Instituts XXII, 1–2 a. 1897 p. 113 sqq.)   121^{v} herma Aristotelis inscr. *ΑΡΙΣΤΟ-*
ΤΕΛΗΣ   123 *ὁ γνώμων* ('ad triangularem basim ornatam marmoream': *τοῦ γνώμονος –*
γνώμονα τόνδε . Δ. | . C. CAECILIO . | . CN. PAPIRIO | COS')   123^{v}–124 imagines sex
inscriptae *ΕΡΑΤΩ . ΤΕΡΨΙΚΟΡΗ . ΘΑΛΕΙΑ . ΠΟΛΥΜΝΙΑ . ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΑΛΙΟΠΙ* ('ad arcem
antiquam Samothraciae urbem quam *παλαιόπολιν* uocitant etc.')   125^{r} *ΑΙ ΤΩΝ ΣΑΜΟΘΡΑΚΩΝ*
ΝΥΜΦΑΙ (imagines quatuor)   192^{r} sqq. Inscriptiones variae maioribus litteris exaratae, de quibus
cfr. Th. Mommsen *Observationes epigraphicae, XXI Cyriaci Thracica* (Ephemer. epigr., III
1877 pp. 235–6), qui Mommsenus hanc codicis partem recensuit cum nondum in Laurent. By-
blioth. liber Ashburnh. translatus erat. Praevio Ptolemaei loco 3, 13. 47 de Lemno insula, et
Cyriaci graeco epigrammate in Brandae honorem, quod edidit Oliverius p. 63, exstant tituli
descripti Selymbriae et Perinthi, ii fere quos e libro Cyriacano Manutiano 5250 edidit Alber-
tus Dumont (*Inscriptions et monuments figurés de la Thrace*, Paris 1876; cfr. etiam *Mélanges*
d'archéol. et d'épigr. par Albert Dumont etc. *réunis par* Th. Homolle. Paris, E. Thorin, 1892
pp. 366 sqq.), scilicet: (192^{r}) 62 *b* apud Dumont [p. 366 Dumont-Homolle] (verbum vero quod
εὐσυνητικωτάτου [?] Mommsenus exscripsit, scriptum legitur in codice *ἐρευνητικωτάτου*); (192^{v})
72 *e ibid.* [rectius autem 72 *f* et 72 *e* pp. 383. 382 apud Dumont-Homolle; sed ponuntur tantum
tribuum nomina quaedam], et CIG. III 2020 (omissis tamen in cod. verbis quae sunt *ἀγαθῇ*
τύχῃ; cfr. etiam Anthimus Gazes *'Ερμ. λογ.* a. 1813 p. 112; 74 *a* p. 388 Dumont-Homolle; at cfr.
100 *c* p. 430 *ibid.* = CIG. 2013); (193 sqq.) 72 *c* ap. Dumont [p. 382 l. l.]; *Χρησμὸς Σιβύλλης*
(quod oraculum in cod. a verbo *εὐτυχεῖτε* incipit et in verbo *ἀρχιμυστοῦντος* desinit [= 74 *z*

p. 396 l. l.]); 72 *d* ap. D. (qui titulus ad praecedentem spectare videtur: oraculum enim Sibyllae, 142
quod Georgius Kaibel in *Museo Rhenano* edidit XXXIV, 211, a. 1879, verba *ἀλέξανδρος – μηνόφιλος* complectitur [p. 382 l. l.]); inscriptio quaedam a Mommseno l. l. edita (*ΑΥΡ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΗ – ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ* = 74 z^7 p. 396 l. l.); 72 *a* ap. D. [p. 381 l. l.]; CIG. III. 2024 imperfecte, cum in medio vocabulo deficiat [= 74 *e* p. 389 l. l.]. – Haec omnia excipiunt ff. 196ᵛ–197ʳ figurae complures, varia instrumenta exhibentes ad rem rusticam spectantia, ut *βατοκόπος, φυτευτήριον, ἅρπη, δρέπανον, διχμητήριον, μάκελα* etc.

27. Ashb. 1281 (RR. XX).

2–4 *Πίνακες ὧν οἱ γραικοὶ εἰς τὸ τὰς εὐκινήτους ἑορτὰς εὑρίσκειν χρῶνται τῷ νέῳ ῥωμαικῷ καλανδαρίῳ κατηρτισμένοι ἀπὸ τοῦ αφ'πγ: χρόνου καθ' ἐνιαυτὸν μέχρι βσ' καθεξομένου τοῦ ἁγιωτάτου κυρίου ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ρώμης δεκάτου τρίτου.* Sunt V tabulae, quas excipit satis copiosa adnotatio '*Αἱ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ πίνακι συνεχόμεναι ἑορταὶ – ἄλλας ἂν δοκεῖ εὐκοποτέρως ποιεῖν . τέλος . τῷ μεγίστῳ θεῷ δόξα καὶ χάρις . ἀμήν.* Sequitur f. 4 tab. VIᵃ.

Chartac., ff. 18 (0,289 × 0,429), **saec. XVI** ut quidem videtur.

28. Ashb. 1398 (37.–I 49).

In custodiae f. *νόμιζε ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους* 9 Pindarus *γλυκὺ πόλεμος ἀπείροισιν* (Paroemiogr. gr. I, 231 = Diogen. III, 94 'e Pindari Hyporchemate' Suidas 17 Nazianzenus *θεοῦ διδόντος – μηδὲν ἰσχύει πόνος* versiculi duo (Apostolii VIII, 89 *i* [Paroem. gr. II p. 456]) 17ᵛ Aesopus *θεὸν τὰ μὲν οἰκοδομεῖν τὰ δὲ καταβάλλειν* 33 Homerus *οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων* (δ 695) et ex Plutarcho *Περὶ εὐθυμίας* · *Ἡδὺ μὲν εἰ τὶ φέρῃς ὀλίγον δ' ἄχος ἤνδ' ἀποείπῃς* (*sic*) 34 *ἡ χάρις βραδύπους ἄχαρις χάρις* (cfr. pentameter ille pervulgatus *ἁ χάρις ἁ βραδύπους ἄχαρίς ἐστι χάρις*) 41 Menander *ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος* (n. CCLXXXV, p. 80 Didot) 42 Phocylides *Μήτε δίκην δικάσεις, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς* (Pseudophocyl. 87, Bergk Anth. lyr.) 63ᵛ Epicteti *παραίνεσις* · *Ἀνέχου καὶ ἀπέχου* 74 Diogenes *γέρων ἄπορος* 84ᵛ Basil. Sermo verus & a mente sana profectus *Ἁπλοῦς ἐστὶ καὶ μονότροπος* 85ᵛ *Πολλὰ* 143
μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου (Zenobii V, 71; Diogeniani VII, 46) 89 Hesiodus *βραχεῖα τέρψις ἐστὶν ἡδονῆς κακῆς* (Mantissae proverb. I, 38 [II p. 749]; Stob. Floril. 3, 18, 23) 39 Menander *φιλόπονος ἴσθι, καὶ βίον κτίσῃ καλήν* (v. 527, p. 100 Didot) 126 Euripides in Medea *βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα* (v. 331) 126ᵛ Socratis dictum *Τὸ φιλεῖν ἀκαίρως ἴσόν ἐστι τῷ μισεῖν* 130 Theocritus *Ἡ πενία, διοφάντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει* (Idyll. XXI, 1 apud *Poet. bucol.* etc. Didot) 130ᵛ *Δεινὸν πένεσθαι χεῖρον δὲ εὐπορεῖν κακῶς* 155 Phocylides *Πλούτου μὲν φείδου – ὄλβον ἔχειν χρήματ' ἄγεσθαι* (Pseudophocyl. 109–110, Bergk l. c.); et Menander *Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει* (Fragm. p. 13 Didot: Stobaei Serm. CIII, 7) 158 Menander *Ταμεῖον ἀρετῆς γενναῖα γυνή* (cfr. Menandri Fragm. p. 104 Didot) 164 *Ὁ φθόνος ἐστι κάκιστον – ὄμματα καὶ κραδίην* (versiculi duo: Anonymi in Anth. Pal. XI, 193) 176ᵛ Graecus versus in quo omnes partes orationis continentur: Homerus Iliad. A (v. 185) *αὐτὸς ἰὼν κλισίην δὲ τὸ σὸν γέρας ὄφρ' εὖ εἰδῇς* *Ibid.* versus blesis proponendus: *γραῦν χθονίαν αἰσχρὸς ἔρραγεν οὐ ξίφος ἐχθροῦ* 230ᵛ Epitaphium Assyrii Regis ipsius statuae inscriptum *Εἰς ἐμὲ ὁρῶν εὐσεβὴς ἔστω* 241ᵛ Fabula aesopica *Ταῦρος καὶ τράγος* n.° 396 p. 191 (Halm 84), lituris quidem deleta: nonnihil differt ab edita.

Codex chartac., ff. 248 (0,096 × 0,156), **saec. XVII** inscriptus 'Illustres quaedam sententiae apophthegmata etc. ex optimis et variis autoribus selectae latinae tum germanicae. 1607'. F. 1° scriptum legitur: ***Pangracius ã Ruëst*** et ***Er. ph. Louis 1761;*** in integumento autem insigne quoddam gentile impressum est, hisce notis instructum: *M. K. A.* et *1604.*

29. Ashb. 1400.

207 Syntipae fabula 54: *Νεανίσκος καὶ γραῦς. Νεανίσκος τις ὁδοιπορῶν – ἀλλ' ἕτερόν τι τῶν δεόντων πεποιηκέναι* 211 *Συντίπα φιλοσόφου μῦθοι* (index graecus).

Chartac. ff. 294 (0,096 × 0,160), **saec. XIX.** Continet uberrimam fabularum collectionem, lat. exaratarum et e Philelpho, Phaedro, Nicephoro, Aesopo, Theone, Syntipa, aliis excerptarum.

144 **30.** Ashb. 1547.
150–153v '. . . di salutare comprare e uendere et numerare in lingua italiana e
greca' (bondì – *calimera;* il tuo giorno sia buono – *calì sus mera* etc. – tre
milioni – *tria chilia chiliades*).

Chartac., ff. 165 (0,098 × 0,156), **saec. XVII.** Est caput 31m operis quod inscribitur f. 2r
'Vocabolario italiano et arabesco. – Vocabolario della lingua italiana conforme all'arabesca . . .
et il modo di comprare e vendere et numerare in Greco et Turchesco' etc. – 'Ex libris Collegii
Oratorij ≡≡≡'.

31. Ashb. 1732 (olim Saibantianus).
Recentior manus (scil. saec. XV) supplevit quae graece exarata deerant Decimi
Magni Ausonii Burdigalensis Opusculis (cfr. R. Peiper, Lipsiae Teubner
1886). 6r n.° XLVII (XXVIII) *ibid.* p. 330; n.° XLVIIII (XXVIIII),
n.° L(XXXI), n.° LI(XXXII) *ibid.* p. 331 7r n.° LVII (XXXX) *ibid.*
p. 333 11r n.° XXI (LXXXVIII) *ibid.* p. 318 22r n.° VIII *ibid.* p. 232–4
22v n.° VIIII p. 235 23v graeca quae leguntur in carmine (*ibid.* p. 235) X.
'Aequoream liqui' etc.

Membran., ff. 56 (0,157 × 0,227), **saec. XIII/XV.**

32. Ashb. 1866 (Miscellanea Petri Danielis Hueti).
Ex amplissima hac epistularum carminum dissertationum scriptorum, ut ita
dicam, *συμμίκτων* collectione, huc pertinent quae sequuntur: **a**). diversorum
epistulae, scil.: n.° 11, *Δημητρίου 'Αμυραλλίου* gr. exarat. (*'Ες τοιαύτην ὑπερβολὴν τὸ
περὶ σοῦ* etc., s. u. t. n.); n.° 48, Eduardi Bernardi (cum graeca quadam ipsius inscrip-
tione de terrae motu *εν τηι χωραι των οξωνιων* – d. 19 sept. a. 1683); nn. 356 sqq.
Gisberti Cuperi (scil.: n.° 356 [13 ianuar. a. 1703] quae graecam inscriptionem
Aleppi inventam continet [CIG. III 4451]; n.° 357 [16 mai. 1703] cum duobus
christianis titulis gr. exaratis *ex oriente* ad Cuperum missis; n.° 363 [15 mai.
1708] quae inscriptionem graecam adfert 'inventam prope amphiteatrum urbis
cuius olim nomen Aphrodisias' [sunt vero duae: cfr. CIG. II 2745 et 2746];
145 n.° 367 [12 aug. 1710] cum inscriptione quadam Smyrne adlata 'ex qua cognos-
ces apud Gentiles *Theologas foeminas* fuisse' [*ibid.* 3199]; n.° 371 [10 nov. 1714]
quae de inscriptione quadam gr. exar. agit [*ibid.* 3311]; n.° 377 cum inscriptione
de qua cfr. n.° 356 [*Dissertation touchant les dieux Madbachus et Solomanés*]);
n.° 383 [s. u. t. n.], quam *τῷ ἐκλαμπροτατῳ κῶ, κῶ περιφανεστάτῳ ἀνδρὶ κυρίῳ
'Αββᾷ Οὐέτ* scripsit *Δημήτριος ὁ Ἕλλην* (*'Υγρὸν ἐπὶ τῶν παρειῶν μου καταῤῥει τὸ
ἔρευθος* etc.); Aegidii Menagii, praeter ceteras, epistulae n.° 1219 (d. 18 oct.
a. 1661) et n.° 1245 (d. 11 febr. a. 1663) ad Huetium missae[1] **b**). carmina graece
exarata, scil.: n.° 3048 Clementis Fermatii epigramma (*sur une belle qui pleu-
roit;* cfr. L. G. Pélissier, *À travers les papiers de Huet*. Paris Ve. L. Téchener
1889, p. 49); n.° 3063 Petri Danielis Hueti *'Επὶ τῷ Λοδοΐκου ΣΕΛΤΖΙΟΥ
εὐγενεστάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου νεανίου θανάτῳ ἔλεγος* (vv. 4: *Ἄρχετε νῦν –
ἐξέφυγεν*); n.° 3065 *'Επίγραμμα πέτρου δανιῆλος ὑετίου εἰς ἑαυτόν* (vv. 6); n. 3067
ΙΟΥΛΙΑΝΙΟΥ βασιλέως εἰς οἶνον ἀπο κριθῆς [*'Ανθολ. βιβλ. πρωτ.* p. 83 scil. Anth.
Pal. IX, 368: *Τίς; πόθεν εἶς διόνυσε;* etc., vv. 6]; n.° 3165 (*a*. Theodor. Prodr.
Tetrast. in Genes. *Γῆ φυτὰ πάντα πρόφυσον* etc.; *b*. Id. Geometr. in Paradis. p. 4.
Epigr. *ς'. ὀξύχολός τις ἀνὴρ* etc.; *c*. Idem Ibid. p. 17. *καὶ πασῆς ἀρετῆς μόχθος* etc.;
d. Martial. lib. XIV. Epigr. CLXXIII a Ios. Scalig. graece redditum p. 53. 2.
Δίσχου ἀπ' ἐχθοδοποῦ etc. vv. 2; *e*. absque ullo titulo vv. 4: *ἔκραγεν ὀξὺ κόραξ –
ἔκραγε λαιὰ κόραξ. f. Εἰς Τρεχέδειπνον παράσιτον* vv. 6: *εὔχομαι ὦ γενέτορ πάντων*
etc.: quae carmina omnia emendatiora occurrunt sub n.° 3166); n.° 3173 sine
titulo *ὄλβιος, ὅς τ' ἀρεταῖς – κακῶς*. n.° 3206 (*a. Εἰς τὰ τῆς φυλλίδος δάκρυα ἐπί-
γραμμα ἀγανακτικόν* vv. 8: *Ἄλγε' ἐμὴ φυλλίς ᾧ* etc. cum lat. interpr.; *b. Εἰς
σαμουὴλ τοῦ Βοχάρτου βιβλίον τὸ περὶ ζώων · 'Επίγραμμα*. vv. 6: *ωκυποδας ἐλάφους*
etc. cum lat. interpr.; *c. Εἰς ἀντωνίου ἀλλαίου 'Ροδοδακτύλου ἐπίγραμμα εἰς τὸ
146 ῥοδον*. vv. 2: *τοιοῦτα εἰ πέμπεις* etc. cum lat. interpr.; *d*. item latine et graece
vv. 2 sine tit.: *οὐ τρία σῷ φίλῳ* etc.; *e*. item *Εἰς βιβλίον ἐν ᾧ ουιργίλιος καὶ ὡράτιος
ἐδέχοντο* vv. 2: *ἡρώων Μάρων* etc.; *f*. item sine tit.: *ὦ τίτε, εἴ τι ἀρήξω* etc.; *g. Εἰς*

[1] In hoc cod. sub n.° 3385 adservatur *Μαιναγίου Τύμβος* typis impr. (F. Tarillon. S. F.) qui
vv. 39 heroicis constat.

λύραν Anacreon heroicus: Ἀτρείδας ἐθέλοιμι — ἔρωτας ἀείδει [vv. 9], itemque 'Anacreon lyricus εἰς λύραν': Θέλω λέγειν — ἔρωτας ᾄδει [23 apud V. Rose, Lipsiae 1876]; *h.* Εἰς γυναῖκας [Anacr. her.: Φύσις ἔδωκε κέρα ταύροις etc., vv. 8; Anacr. lyr.: Φύσις κέρατα ταύροις etc.; 24 ibid.]; *i.* Εἰς ἔρωτα [An. her.: δύσετο ἠέλιος etc. vv. 12; An. lyr.: Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις etc., 33 ibid.]; *k.* Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον [An. her.: Καββλῆτ' ἀμβροσίην διὰ etc., vv. 10; An. lyr.: διὰ νυκτὸς etc. 37 ibid.]; *l.* Εἰς ἔρωτα [An. her.: Εἰσοράω γε βρέφος etc., vv. 11; An. lyr.: ἀνέωξα, καὶ βρέφος etc. h. e. 33 ibid. inde a v. 16]); n.° 3311 Πρὸς Ὕεττον [scripsit Aeg. Menagius] Μέγα θαῦμα τῶν ἀοιδῶν — φιλεῖσθαι, vv. 25; n.° 3337 Εἰς Κορίνναν, πρὸς Θεστιάδην distichon ab eod. scriptum: Ταῖς χάρισιν etc.; n.° 3345 Εἰς κρήνην τὴν τανκουρτιάδα . ἡ κρήνη φθέγγεται distichon ab eod. scriptum: Ὕδατα μοι etc.; n.° 3225 fragmentum quoddam: 'Versus Orphei, seu Onomacriti hi sunt: ἔθνος ἐς ἀφνειὸν — πληθούσης μήνης'. c). Demum adnotationes quaedam, nomine auctoris destitutae, quae n.° 3240 ita inscribuntur: 'Errata Jacobi Cillij super Gregorium Nazianzenum oratione 31 a pagina 504 usque ad finem. Ex editione parisiensi' etc. etc.

33. Ashb. 'Append. 1870'.
16ᵛ Euripidis fragmenta 320. 410. 1079. 825. 459 (Tr. gr. fr. ed. Nauck²), e Stobaei Flor. (74, 13; 85, 2; 113, 5; 94, 2 et 3) deprompta   21ᵛ eiusdem ex Oreste vv. 1—3 inscripti: σένπὲνπια εουρυπιδυς cum lat. interpr. praeviis his verbis: 'Euripidie Sententię ueritatem re ipsa edoctus agnosco' [cfr. Cicer. Tusc. Disp. IV. 29, 63].

Chartac. ff. 38 (0,143 × 0,201), vacua 1. 2. 10ʳ. 11ᵛ. 12—15. 20—21ʳ. 22. 23. 35sqq.; saec. XV ex.: continet praeter alia quaedam, carmina Gregorii Tiphernij, Francisci et Marii Philelphi, Io. Baptistae Trivisani etc.

34. Aedil. 219. 147
Lexicon gr. lat. Ἀβάκχευτος *Imbacchatus* — ὠχυρωμένος *Vallatus*. Τέλος . θεῷ δὲ δόξα.

Chartac., ff. 267 (0,213 × 0,282) saec. XV. Possederunt codicem Bartholomaeus Lapaccius episcopus Coronensis et Georgius Ant. Vespuccius.

35. Aedil. 220.
Orphei Argonautica et Hymni. Procli Hymni. Homeri Hymni. Moschi Amor fugitivus. Heroelegeion Ζεὺς κύκνος ταῦρος etc. Musaei τὰ κατ' Ἡρὼ καὶ Λέανδρον usque ad v. δεινὸς ἔρως · καὶ πόντος ἀμείλιχος, ἄλλο θαλάσσης.

Membran., ff. 90 (0,175 × 0,256), saec. XV. Codicem scripsit Iohannes Thessalus Scutariotes, ut patet conlato cod. Laur. 70, 35 (et Riccard. 52); possedit Georg. Ant. Vespuccius: latuit autem hic codex cum Alfredum Goodwin, qui hymnos homericos edendos susceperat, tum Thomam Gulielmum Allen, qui edidit a. 1893 (Oxonii, e typographeo Clarendoniano); non latuit Ludwichium (Eudociae Augustae, Procli etc. Carm., Lipsiae ap. Teubnerum 1897) p. 125.

36. Aedil. 221.
Quatuor evangelia praemissa singulis tabula capitum. Praeterea: 3 Interpretationes nominum hebraicorum, quae in Lucae Evangelio occurrunt   3ᵛ Ordo sectionum quae ex eodem Evangelio per dominicas legi debent   4 Eusebii epistula ad Carpianum et concordantiae evangeliorum (Gallandii Nov. Bibl. vet. patr. [Venetiis 1765], II, 553 sq.)   170 Excerpta ἀπὸ τῆς βίβλου τῆς ἐξόδου de Agni Paschalis comestione (c. XII, 1—20. 37—39; c. XIII, 3 sqq., verum ultimae chartae foede corrosae vix frustulum exstat).

Chartac., ff. 171 (0,155 × 0,237), saec. XIV.

37. Aedil. 222.
Psalterium et cantica. Praemittuntur duo folia membranea (1ʳ professio fidei Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα etc., *Quicumque vult salvus esse ante omnia opus est ut teneat catholicam fidem* etc., 2ʳ numeri graeci et alphabetum 148
graecum, 2ᵛ init. evangelii Iohannis Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος etc.), quae recentiores manus conscribillarunt.

Chartac., ff. 170 (0,146 × 0,218), saec. XIV. Possedit a. 1469 et a. 1480 Georgius Ant. Vespuccius.

38. Aedil. 223.
Γένος Ἀπολλωνίου . Ἀπολλώνιος οὗτος, Ἀλεξανδρεὺς μέν, ἦν τὸ γένος · μητρὸς καὶ πατρὸς · ἔσχε δὲ υἱὸν, Ἡρωδιανὸν γραμματικὸν — καὶ τοσαῦτα μεν περί τε Ἀπολλωνίου καὶ Ἡρωδιανοῦ. Tum *Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρέως τὰ προζητούμενα τῆς συντάξεως. Ὅτι ὃν τρόπον — καὶ πότε οὔ . Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρέως, περὶ συντάξεως βιβλίον πρῶτον. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς* etc. Liber quartus des. *προσγενήσεται τὸν ἀναγινώσκοντα. Τέλος τοῦ περὶ συντάξεως τεττάρων βιβλίων, τοῦ Ἀπολλωνίου . θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ τοῦ θετταλοῦ κόπος.*

Chartac., ff. 120 (0,170 × 0,239), **saec. XV.** Codicem scripsit Iohannes Thessalus Scutariotes, possedit Georgius Ant. Vespuccius.

39. Aedil. 224.
Pollucis Onomasticon libri X, praevia singulis capitum tabula et epistula ad Commodum: liber X des. *κόρημα · κυβωτόν λύχνον.* (Suppleta sunt in fine codicis, quae librarius suo loco omiserat f. 232^v: VII 23 *<ὠνό>μαζον · ὥσπερ τοῦ χρυσοῦ τὸ ἄνθος — 25 καὶ ὑλαγωγοί: καὶ τὰ ἐργαλεῖα).*

Chartac. ff. 181 (0,195 × 0,288), **saec. XV.** Possedit a. 1480. 1483. Georgius Ant. Vespuccius.

40. Conv. Soppr. 406 ('Ognissanti 443').
2^r–1^v ex Prologo Scalae Paradisi Ioannis Climaci excerpta (*Πάντων τῶν προαιρουμένων — τῶν ὑπὲρ φύσιν* ap. Migne. 88, 633 A–C) 10^r eiusdem Scala Paradisi, praeviis vita a Daniele monacho conscripta (aceph., ibid. 597 inde a v. 3) et epistulis Io. abbatis Raithuni et Io. Climaci: tum Liber ad Pastorem (98^r), praefatio Ambrosii monachi in librum Sancti Basilii de vera virginitate (106^r) etc.: quae omnia latine quidem exarata sunt; at tum Scalae capitum tituli, tum
149 textus notabiliora excerpta quamplurima in marginibus adferuntur, quae ab homine graecis litteris apprime erudito scripta fuisse videntur. Liber ad Past. expl.: *Ἐπληρώθη σὺν θεῷ ἡ βίβλος κλίμαξ δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι πάντων ἕνεκα. τέλος.*

Membran., ff. 181 (0,124 × 0,182), 2^v. 3^v. 4^v–6^v. 149^r–151^v.: 170^v–171^v, 177^{r}sqq. vacua; **saec. XV:** f. 4^r perperam inscriptus est codex 'Collationes Ioh. Cassiani'. Ambrosii praefationem sup. l. excipit liber S. Basilii Caesariensis de vera integritate virginitatis: tum sequuntur 152^r Plutarchi de remediis irae libellus translatus per Coluccium Salutatum; 162^r Summa S. Thomae de articulis fidei etc.; 172^r Basilii ad Gregorium Nazianzenum de vita solitaria (caret fine).

41. Conv. Soppr. 440 (SS. Annunziata 1677).
167^r–176^v Epigrammata ex Anth. Palat. utplurimum excerpta, et lat. interpretat. instructa, scil.: 167: IX, 357 (*Ἀρχίου*), 13 vv. 3–8 (*Ἀντιφίλου*), 12 (*Λεωνίδου*); Politiani (*Τυφλὸς ἄπους — νωτοφορεῖτο δ' ἄπους*) 167^v: IX, 137 cum responsione; Politiani *ἀπόκρισις τοῦ πενήτου* (*Οὐδετέρους ἀδικῶ — δέ μέλει*), 61 168: IX, 75 (*Εὐκύου*), 39 (*μουσικίου οἶδε πλάτονος* etc., suprs. *ἄδηλος*) 168^v: IX, 496 (*ἄδηλον*); X, 106 (*παλλαδᾶ*) quod excipit IV, 19 (Anth. gr. Appendix, ed. Cougny. Paris, Didot 1890) et proverbium *πολλοὶ βουκένται, παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες* (ex Diogeniano VII, 86: cfr. Paroemiogr. gr. ed. Leutsch et Schneidewin, Goettingae 1839, I p. 301); IX, 110 169^v: X, 26; IX, 111 170: IX, 359 v. 1 (*ποσειδίππου, οἱ δε κράτητος τοῦ κυνικοῦ*) cum notula 'habes alibi' 171: IX, 360 v. 1 cum eadem notula 171^v: X, 31 172: X, 58 (*Παλλαδᾶ*), 65 (*τοῦ αὐτοῦ*), 72 (*τ. α.*), 73 (*τ. α.*) 172^v: vv. quattuor (*ἄδηλον*): *Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν — τι δεῖ μαθεῖν, παθεῖν γὰρ χρή,* (ut in cod. Riccardiano n.° 45. Cfr. *Studi it. etc.* II, p. 503); exstant in Apostolii Cent. VI, 67 d *<Δημοκρίτου>*. Paroem. gr. II, p. 381; X, 84; VII, 688 vv. 3–4 173: IX, 446; X, 123 (*ἄδηλον*) 173^v: X, 124 et 124* (*ἄδηλον*); IX, 133 (*ἄδ.*); 339 (sine lat. interpret.) 174: IX, 378 (*ἄδ.*); 56 174^v: X, 33; IX, 52 175: X, 30 (*λουκιανοῦ*); IX, 47 v. 1; 126 175^v: X, 108; IX, 1, 18 176: X, 69 (s. a.), 85, 88 176^v: X, 112, 27; IX, 53 in adnot.; XI, 282 (*λουκιλλίου*). 194^v (alia
150 quidem manu): *στοίχοι ἰαμβικοὶ πρὸς τὴν θ~ν Γεώργ του τριβιζία. Δέξαι με δέσποινα πανύμνητε βροτῶν — ὃς τὰς ψυχὰς πάντων σώσοιτο διὰ σοῦ.* Sequitur monocond. *Ἰωάννης* (?). De Georgio Tribizio, codicis 29 Plut. LVI scriptore, cfr. Bandinius Codd. gr. II, 330 et Gardthausen, *Gr. Palaeogr.* p. 322.

Chartac., lat., ff. 526 (0,136 × 0,199), **saec. XVI,** carminibus tum lat., tum italicis refertus.

42. GADD. 15 (olim 47).
Lexicon graeco-latinum a. 1648 exscriptum (ἆ oh exclamatio siue interiectio exclamantis — ὠθισμός impulsus).

Chartac., ff. 301 (0,233 × 0,337). Possederunt Petrus Hieronymus de Ciachis, Paulus Naldius et Nanna de Nicolini. Cfr. Bandin. Suppl. II, 15.

43. GADD. 124 (olim 610).
Pericopae evangelicae et Evangelia in festis Sanctorum legenda.

Membran., saec. **XI** (at Bandin. ibid. 137 saec. XIII), ff. 131 (0,186 × 0,236), in principio et in fine mutilus.

44. GADD. 125 (olim 611).
Theod. Gazae grammaticae ll. IV., *Μέτρων σύνοψις ὕμνος ἁγιῇ* (sic) *παρθένῳ* (qui hymnus legitur in principio tractatus Trichae 'Synopsis novem metrorum': cfr. cod. *Conv. Soppr.* 8, f. 296 sqq.; hic vero commentarii desunt), *Περὶ ἐγκλινομένων*, Numerorum notae, *Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ στοιχεῖον* (ut in cod. Plut. LIX, 16 f. 80ᵛ sqq.), et Grammaticorum cum veterum tum recentiorum nomina.

Chartac., saec. **XV**, ff. 189 (0,165 × 0,236): cfr. Bandin., ibid. 138.

45. GADD. 182 (olim 926).
Grammaticae gr. rudimenta in forma dialogi latina interpretatione passim instructa. (Est autem *γραμματικὴ δονάτου μεταγλωττισθεῖσα ἐκ τῆς τῶν ῥωμαίων φωνῆς πρὸς τὴν ἑλλάδα παρὰ κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη* ut constat conlato co- 151
dice LAURENTIANO-RED. n.° 15 f. 116 sqq.; at differt in fine, et caret prooemio *Πύλη εἰμὶ τοῖς ἀμαθέσι κτλ.*). Cf. cod. Angelic. 5 (*Studi ital.* IV, 35 sq.). Sabbadini, *La scuola e gli studi di Guarino* etc. p. 43.

Chartac., saec. **XVI**, ff. 59 (0,155 × 0,204): cfr. Bandin., ibid. 177.

46. GADD. 186 (olim 935).
Μανουὴλ τοῦ κρήτης, sc. Manuelis Moschopuli de ratione examinandae orationis (seu Schedographia; cfr. cod. LAURENT. -S. MARCI n.° 316 et edit. Lutetiae, R. Stephani 1545).

Chartac., saec. **XIV**, ff. 129 (0,155 × 0,232): cfr. Bandin., ibid. 180. Possedit Benedictus Varchius.

47. GADD. 218 (olim 1068).
Manuelis Moschopuli Erotemata (ut constat conlato cod. S. MARCI n.° 305 et *ed. Basileae* 1540). Mutila in principio: inc. enim f. 2 *περισπομένη ἡ γὰρ βαρεῖα* etc. Lacunae unius folii exstant post ff. 8, 15, et post f. 1, quod ante f. 22 restituendum est. Desinit '*τοῦ τετυφομένου . τέλος τῶν ἐρωτημάτων*'.

Chartac., saec. **XV**, ff. 114 (0,107 × 0,146): cfr. Bandin., ibid. 209.

48. GADD. 219 (olim 1069).
Th. Gazae grammaticae ll. III et IV. Alia manus f. 119 notulas de verbis addidit ut '*ἀγάζω αἰτ^{ῶς}. ἀγαπῶ τὸ ἀρκοῦμαι δοτ^{ῶς} ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῶ ἀγαθοῖς — ἐπιλαμβάνεσθαι γενικῶς μέμφεσθαι.*

Chartac., saec. **XV**, ff. 119 (0,110 × 0,154): cfr. Bandin., ibid. 210.

49. MEDIC. PALAT. 242.
Testamenti veteris libri octo (1 liber Genesis inde a cap. II, 5: chartae, quae fuit prima, vix frustulum exstat; 34 l. Exodi, 103 Leviticus, 157 Numeri, 217ᵛ Deuteronomium, 266ᵛ Iesus Nave, 296ᵛ Iudices, 326ᵛ Ruth), cum uberrimis scholiis tum manus aeque antiquae (quae, conlato cod. ACQUISTI E DONI n.° 44 [cfr. *Studi it. di fil. cl.* I, p. 212] ad Procopii Gazaei catenam pertinere 152
videntur), tum recentioris (saec. XIV).

Membran., ff. 330 (0,239 × 0,332): 1–33 chartac., **saeculo XIV** suppleta, notulis passim instructa; saec. **XI.** F. 330ᵛ rec. manu exarata haec continet (saec. XIV): *a*) S. Athanasii

Alexandrini ex Synopsi Scripturae Sacrae cap. 77 (Migne, XXVIII, p. 433sq.): *Πόσαι παραδό-*
σεις – διαφύλαξιν [exstant etiam in cod. Plut. LVI, 13 f. 7ᵛ at in fine diversa, et Plut. VI, 3 f. 3ᵛ].
– *b*) *Ποσάκις καὶ πότε ἐπορθήθησαν οἱ ἑβραῖοι* (ut in cod. Plut. LVI, 13 f. 8; at in fine differt). –
c) *sine titulo* [*πόθεν γέγονεν ἡ ἀσάφεια τῆς παλαῖας διαθήκης*] *Ὅτι ἐν τῇ αἰχμαλωσία – παραδέδωκεν*
(Plut. LVI, 13 f. 7). – *d*) *sine titulo* [*Ὀνομασία θεοῦ*] *δέκα ὀνόματα παρ' ἑβραίοις – ὁ. ζῶν* (ibid.
f. 7). – Mrg. f. 330: *ομ^ου φύλ^α τ̄ (?) περι | εχ̃ η βύβλ' αὐτῖ †.* – Olim 'Conventus Sancti Dominici
de Fesulis. In bancho primo, e parte meridionali n.° 2, olim 10'. – In editione Holmesiana n.° 18
signatur.

50. Medic. Palat. 243.

Menologium et *εὐαγγέλια εἰς διαφόρους μνήμας*. Inc. ex Iohannis evang. (a m. Septembri ad m. Augustum).

Membran., **saec. XI,** ff. 368 (0,284 × 0,382): veteris quaternionis *β'* reiecti (qui rec. manu suppletus est: quaterniones autem binis columnis exarati sunt et numeris *α'–μς'* signati) altera pars ante initium, altera post finem codicis custodiae inservit. De monumento f. 368ᵛ latine exarato, quod docet librum a teucro quodam (ut quidem videtur, a Marco Castinselmo) Florentiam Constantinopoli devectum et a summo Florentin. Rei publicae magistratu emptum esse flor. aureis 400 die 1. Augusti a. 1454 etc., cfr. Bandin. Catal. Bibl. Leopold. etc. III, 487 sqq., et eiusdem Dissertatio *Illustrazione di due Evangelarii greci del secolo XI ecc., In Vinegia, nella Stamperia Coleti 1787, 4°, pp. 43.* – E Gazophylacio imperiali in Laurentianam Byblioth. translatus est die 19 Maii a. 1783.

51. Medic. Palat. 244.

Lectiones evangelicae xxij a dominica Resurrectionis ad Dormitionem M. Virginis, praevia epistula, lat. exarata, Alexii Caeladeni episcopi Melfitani, ad Iulium II etc. (2–4ᵛ).

Membran., ff. 120 (0,277 × 0,337), vacua 1ʳ, 5ʳ, 118ʳ–119ʳ; cuius de aetate haec vulgo pro-
bari videntur: ff. 1–4 membranas, scripturam, picturas, ad **saec. XVI** pertinere; ff. 5–120 cum
membranas *omnes*, tum picturas et scripturam (aureis litteris grandioribus depictam) **sae-**
153 **culo XI** esse tribuenda, praeter liturgica quaedam ff. 115–117ᵛ recentius conscripta (saec.
XIV–XV, ut quidem videtur: *Τάξισ γινομ^εν' τῇ ά τοῦ σεπτ' ἐν τῷ φόρῳ ∼ ἡ ὁμοία τάξισ καὶ τῇ ά*
τοῦ μαίου etc.) et monumenta duo rubris characteribus ff. 114ᵛ, 119ᵛ exarata, quibus e monu-
mentis eruitur codicem Constantinopoli a Michaele Callicrinito Trapezuntem dono missum,
Mariae Chrysocephalae a Barnaba Metropolita, imperante Andronico Magno Comneno, dedica-
tum auroque et argento ornatum esse curante medico Chotza Lulo *μῆ σεπι ἰνδ ιδ'. ἔτουσ. ,ϛωλθ'*
(f. 120ʳ imo marg. nota haec adpicta: *ἐν ἔτει ,ϛωλη'. ἰνδ ιγ̃ †*); cfr. Bandin. l. l. – Possedit demum
saec. XVI in. Alexius Caeladenus (✠ 1517), cuius legitur epistula, qua Iulio II codicem dono
missum prosecutus est. In Laurentianam Byblioth. translatus est e Gazophylacio imperiali die
19 Maii a. 1783. – In aetate vero codicis decernenda, mirum quantum alucinati sunt quotquot
prae manibus eum habuerunt. Fieri enim potuit ut folia quidem Evangelistarum imagines exhi-
bentia antiq. manus, scil. saec. XI, colorum luminibus exornaret; est etiam cur censeas alia
quaedam saec. XI conscripta esse; at bene multa, paene dixerim pleraque, absque dubio saec.
XV–XVI frustis veteris cuiusdam codicis interserere nescio quis ausus est, qui antiquam scrip-
turam mirabili quadam imitatione expressit: non enim litterarum modo, verum etiam verborum
italice exaratorum vestigia *aere impressa* deprehendere licet, siquando minus perspicua
(quippe quae erasa et pumice expolita sint), tamen saepius luce clariora. Eiusmodi igitur folia
haec sunt [1]): 12ᵛ, *13ʳ, 15ᵛ, **16ʳ, *33ʳ, 33ᵛ, 34ʳ, 39ʳ, 45ᵛ, **46ʳ, 47ᵛ, 48ʳ, 50ᵛ et 51ʳ (pumice
aequata omnia), *52ᵛ, 60ʳ, 60ᵛ, 61ʳ, 62ʳ, **62ᵛ, **63ʳ, 63ᵛ, 64ʳ, 65ʳ, 66ʳ, 66ᵛ, 67ʳ, 68ʳ, 68ᵛ, 69ʳ,
72ᵛ, 73ʳ, **75ʳ, 75ᵛ, **76ʳ, **76ᵛ, 77ʳ, 77ᵛ, 78ʳ, 80ʳ, 86ᵛ, 91ʳ, 95ᵛ, 96ʳ, **96ᵛ, **97ʳ, 98ᵛ, 99ʳ
(ubi typis impressa haec liquido comparent: *Pace tra el duca et vinitiani . . . . . . | Papa*
Eugenio perduta la marca & ribellatasi da roma . . . . | fuggì per mare a Pisa & quindi a
Firenze . . . . . . | Nicolo Piccino ruppe le genti . . . . | donne prigione Nicolo da tole
. . . .), 107ʳ, 110, 111ᵛ, 112ᵛ, 113ʳ, 115ᵛ, 116ᵛ, 117ʳ, 117ᵛ, *118ʳ, 119ᵛ, 120ᵛ.

52. Plvt. XVI, 40.

5–12 Constantini Testamentum etc. a Nicolao Hydruntino Constantinopoli scriptum. Subscriptionem adfert Bandinius (I, 295 Cat. codd. lat.): cfr. Plut. VIII, 17.

Membran., lat.-gr., ff. 39 (0,105 × 0,166), **saec. XVI.**

154 53. Plvt. XVII, 13.

1 Psalterium et cantica binis columnis, altera latine altera graece exarata

162ᵛ Preces variae: *δόξα τῷ πρῆ* etc., *πὲρ ἡμῶν ὁ* etc., *χαῖρε κὲ χαριτωμένη* etc., *χαῖρε βασιλεῖσα* etc., *Πιστεύω εἰς ἕνα Θν̄* etc.

Membran., ff. 163 (0,121 × 0,173), **saec. XV.** Cfr. Bandin., I, 341.

[1]) Quae ex exemplari quodam membran. editionis florentinae (a. 1492: cfr. Hain, n°. 1563) *Historiarum florent.* Leonardi Bruni et Poggii Bracciolini a Donato Acciaioli et Iacobo Poggi e lat. in ital. versarum abscisa esse Guido Biagi me nunc docet.

* vestigia scripturae typis excussae manifeste deprehenduntur.

** quae typis impressa erant etiamnunc lectu satis facilia sunt.

54. Plvt. XLVII, 8.
25 *Χρῆσις χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων* (*ληπτέον δὲ καὶ τοὺς τελικούς τε καὶ — πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου παροξυτόνως*. Est nimirum excerptum e l. III Th. Gazae grammaticae) 30 Theodori Gazae de accentibus (*προσῳδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις* etc., e III libri principio Grammaticae).

Chartac., latin., ff. 271 (0,197 × 0,277) **saec. XV** exeuntis; cfr. Bandin., II, 392sqq.

55. Plvt. LXXXVIII, 39.
1 Porphyrii introductio in quinque voces 21 Aristotelis de x. general. generibus, 50ᵛ de interpretatione, 69ᵛ Analyticorum priorum I in fine mutilus, cum scholiis.

Chartac., ff. 74 (0,127 × 0,186) praeter ff. 8 ante initium vacua et 6 in fine, quae custodiae inserviunt; 5–6 et 11–74 **saec. XIV; 1–4** et 7–10 **saec. XVI** suppleta. In f. custodiae membran. ante initium: '*τὸ βιβλίον κῦ πέτρου παυλου κῦ βοριανίου*, n.° 67', et 'Liber mei Petri magistri Ludouici'. Cfr. Biscioni, Catal. etc. p. 158.

56. Plvt. LXXXIX super., 13 (olim Gaddianus).
Basilii expositio in Esaiam prophetam (cfr. Plut. IX, 2).

Chartac., ff. 153 (0,138 × 0,351), 152ᵛsqq. vacua; **saec. XVII.** Cfr. Bandin., V, 774.

57. Plvt. XC super., 2 (olim Gaddianus).
210 Anonymi epigramma sepulcrale: cfr. Anthol. Palat. vol. III [Didot], II, 261 p. 131, et cod. Ashb. n.° 1174 f. 43ᵛ.

Codex lat. chartac., ff. 218 (0,217 × 0,294), **saec. XV.** Cfr. Bandin., III, 423sqq.

58. Plvt. XC super., 18 (olim Gaddianus). 155
1 Michaelis presbyteri et Syncelli de constructione orationis methodus (cfr. Plut. LVII, 26): at folium 1 inverse compactum restituendum est ita: 1ᵛ, 1ʳ, etc. Caput ultimum (32ᵛ) *περὶ τοῦ πῶς δεῖ συντάσσειν* (f. 47ᵛ in cod. 26 Plutei LVII) deficit in verbis *οὔπω ἐστὶ κρύψαι μεμαλvίαν οὐλομένην* paullo ante nimirum methodi finem, quae in cod. 26 nuper laudato f. 48ʳ occurrit 33ʳ S. Athanasii Alexandrini de multis et necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis etc. (cfr. Plut. V, 29 f. 138 sqq.; Mign., PG. XXVIII, 597–607, quaestiones I–XVIII); fragmentum desinit f. 40ᵛ *πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄ[ξιος* (f. 140ᵛ circa dimid., Plut. V, 29: cum initio scil. quaestionis XVIII apud Mign. l. l. p. 607) 41ʳ Exempla declinationum (*του αἰνείου — δε λου αἰνεία, τῶ αἰνεία — ἄλλου αἰνεία* etc., *λάχησ — λουχιᾶχη, λέβησ — λακαλδάρα, χρύσησ — λουχρύση* etc. etc.; sed ante f. 41 restituendum est f. 47, quod desinit in verbis *αἰνείας — λοῦ αἰνεία*; expl. autem: *ὡτιμήεν — ὡνουρ̈ατοῦ | Κc̄ ῑ ρέγουλα δέτζιμα*).

Chartac., ff. 47 (0,149 × 0,221), **saec. XVI** (at saec. XV apud Bandin. V, 774) ab indoctissimo scriba exaratus.

59. Plvt. XC super., 37 (olim n.° 990 Gaddianus).
107ᵛ sq. *Μόσχου ἔμωσ δραπέτησ* cum versione lat. et ital. Ang. Politiani (Bucol. graec. etc. reliquiae, rec. Ahrens, Lipsiae Teubner 1884, p. 108 sq.).

Codex lat. chartac. ff. 139 (0,133 × 0,199), **saec. XV** ex. Cfr. Bandin. III, 531sqq.

60. Plvt. XC super., 42 (olim n.° 294 Gaddianus).
70ᵛ Index vocabulorum graecorum cum lat. interpretatione, tribus columnis distributus: *ἡδίων* dulcior, *ἔμελλεν* debebat — *συμπότης* compotatio, *γέρω* sene. (Praecedit: *ἐν τάφου · ἐν ψύχει · πρισκιανὲ οὐδεὶς ἀθάνατος · ὁ λόγος τοῦ διονύσου*).

Codex lat. chartac. (Colucci Pyeri Salutati De fato et fortuna), ff. 70 (0,217 × 0,301), **saec. XV.** Cfr. Bandin. III, 573sqq.

156 **61.** Plvt. XCI infer., 15 (olim Gaddianus).
Pandectarum a Politiano conlatarum volumen primum (impres. Venetiis a. 1486 arte et impensis Andreae Papiensis). Ante initium sex folia adsuta sunt (0,285 × 0,427), quorum ff. 2^r–6^r constitutionem 'De conceptione Digestorum' manu Ang. Politiani lat. exaratam continent: praecedit autem graecum epigramma in Iustiniani laudem *Βίβλον 'Ιουστινιανὸς κτλ.* (cfr. Digesta Iustiniani Augusti, ed. Th. Mommsen etc., I p. xxi*). Cfr. Bandin. IV, 8.

62. Plvt. XCI infer., 17 (olim Gaddianus).
Pandectarum a Politiano conlatarum volumen tertium (impr. Venetiis a. 1485 impensis Bernardini de Novaria et Antonii de Stanchis de Valentia; apud Hain n.° *9587). Ante initium novem folia adsuta sunt (0,281 × 0,428): 1^r sqq. Excerpta graece exarata ex Herenni Modestini libb. I, II, III (2^r), IV (2^v), V et VI (3^v) legum *De excusationibus*, quae in hac editione desiderabantur, manu Ang. Politiani exscripta (cfr. Dig. Iust. Aug., ed. Th. Mommsen, I 781, lib. XXVII, tit. I) 4^r Iustiniani constit. graece, ab Ang. Politiano exscripta (ibid. p. xxxiii* sqq.); exstat quidem (4^r) inscriptio (ibid. p. xxxiii*, 1–5), at absunt verba *δέδωκεν — ἐπερώτησις ἅ* | (ibid. xxxiii*, 6–xxxv*, 17), et praevio signo amplissimae lacunae incip. inde a verbis | *περ ἄμφω παρακολουθήματα* (ibid. xxxv*, 17) 7^v Index graeco-latinus manu Politiani item exaratus (ibid., lii* sqq.). Cfr. Bandin., IV, 11: qui cum de his foliis loqueretur ad codicem Plut. XCI infer., 16 perperam respexit: corrigendus itaque et apud Mommsenum (p. xxxiii*) numerus 16 quo codex 17 designatus est.[1])

157 **63.** Plvt. LXVI, 31.
10^r sqq. Glossae in Homeri Iliada, 259^r in Aeschinis orationes, 406^r in Theocritum etc., cum excerptis quamplurimis in linguam latinam conversis 182^v Epigr. sepulcr. (Anthol. Palat. VII, 153).

Chartac., ff. 437 (0,147 × 0,218), **saec. XV.** Cfr. Bandin. II, 804 ('adversaria quaedam satis docta' etc., '. . . versiones exercitationis gratia ab erudito quodam saec. XV exaratae, qui forte est Angelus Politianus adhuc adolescentulus; eius enim manum . . . valde referunt').

64. Plvt. XXIII dextr., 3.
131^v sq. Apospasma circa tempus nativitatis et passionis Christi: *αὔγουστος*
158 *ὀκτάβιος ἐβασίλευσεν ἔτη νς̄ μῆ β̃ . τῶ λθ̃ ἔτει καὶ ῑ μηνὶ ἐθέσπισε δόγμα ἀπογράψασθαι τὴν οἰκουμένην — ὡς ὁ θεῖος λουκᾶς ὑπηγόρευσεν.*

Codex lat. membran., ff. 158 (0,176 × 0,245), **saec. XIII:** at graeca multo recentius adiecta sunt; cfr. Bandin. IV, 631 sq.

[1]) Quoniam in Pandectarum ab A. Politiano conlatarum mentionem ex operis ratione venimus, silentio non est praetermittendus codex ille celeberrimus florentinus [vulgo '*Le Pandette fiorentine*'] quem diligentissime recensuit et edidit Th. Mommsenus (op. l.): idque non quod haud ita pauca graece exarata in initio codicis occurrant, quorum exemplum a Politiano factum (qui primus Constitutionem *Δέδωκεν* e digestis descripsit) exstat, ut supra dictum est, in foliis praepositis Infortiato olim Gaddiano; sed quod graeca quaeque e textu excerpta in foliis membran. duobus codicis florentini voluminibus saec. XV additis unaque adsutis doctus quidam post Christophorum Landinum et Marsilium Ficinum descripsit, quae Mommsenus tacitus praeteriit, h. e.: Vol. I, ff. 442–450 saec. XV addita (448^v sqq. vacua): 442^r Epigr. *Βίβλον* etc. (quod in cod. f. 10^v altera columna legitur); tum sequitur adnotatio: 'Epigramma hoc superius sex versuum reperitur in precedenti uolumine in fine tabule uoluminis| Christophorus Landinus Secretarius manu propria | Ego marsilius ficinus interfui, dum hoc reperiretur idque manu propria scripsi. die 9.ª aprilis 1486 | petro Berardi de berardis sedente Vexilliphero Iustitie. Quapropter perspicuum iudicamus hoc uolumen proprie | fuisse ab ipso Iustiniano compositum neque solum transcriptum'. Hanc excipiunt verborum et locorum graecorum exempla cum lat. interpr. descriptorum e libb. I; f. 443^r III et IV; f. 443^v V, VI, VIII, X; f. 444^r XI–XIV, XVI, XV; f. 444^v XVII, XVIII; f. 445^r XIX–XXI; f. 445^v–448^r XXII, XXVI; f. 448^r XXVIII, XXIX (in cod. xviiij), XIV. – Vol. II, ff. 1–10 praeeunt saec. XV addita (8–10 vacua) praeter membranam nullo numero obsignatam quae inscriptionem exhibet recent. 'Pandectarum | Exemplar archetypum | Pars II'; graeca autem exstant hoc ordine descripta: f. 1^r. e lib. XXX et XXXI; f. 1^v. e lib. XXXII (cum uno vocabulo e l. XXXV excerpto); f. 2^r. e l. XXXIII; f. 2^v. e l. XXXIV; f. 3^r. e ll. XXXVI, XXXVIII–XL; f. 3^v. e ll. XLI, XLII, XLIII, XLV–XLVII; f. 4^r. e l. XLVIII; f. 4^vsq. e l. XLIX; f. 5^v. e l. L (hucusque cum lat. interpret. usque ad Rubr. *De nundinis*); f. 7^r. e l. XLIII (in cod. XLII; at cfr. Momms. II, p. 577).

65. Redianvs 191.
70 sqq. 'Nota di alcuni dialetti greci': lexici scil. specimen (*A. α.* **λ**. *ἀληθέως* ionice idem quod *ἀληθῶς* uere reuera profecto certe – *ὠφελίη* seu *ωφελία* poetice idem quod *ωφέλεια* utilitas adiumentum emolumentum auxilium).

Sunt ff. 24 (0,199 × 0,284) in cod. chart. **saec. XVII** miscellaneo, qui 'Zibaldone di Francesco Redi' inscriptus est.

66. Red. 192.
p. 799 sqq. 'Ad Ser.mum Cosmum tertium etc. in recurrenti D. N. Iesu Christi natali die auspicia per quinque linguarum characteres a Cosmo Maria Medices adumbrata' (scil. p. 802 lat., p. 809 hebr., p. 813 graece, sed 11 tantum versiculi adferuntur: *Σὺν θεῷ. Εἰς γέννησιν τοῦ Χριστοῦ Γενεθλιακὸν ἔπος · | Οὐρανοῦ ὅς μεγάροις οἰκεῖ καὶ πάντας ὑπέρβη – ὡς θεός, ἱέμενος θείων, καὶ μήκετι γαίας . . .*, p. 815 hispan., p. 822 italice).

Exstant hae paginae (0,194 × 0,275) in cod. chartac. **saec. XVII** inscripto 'Di Francesco Redi. Zibaldone di diverse Poesie parte buone parte ragioneuoli parte cattive'.

67. Red. 203.
f. 253 sqq. Alexandri Mori epistula ad Fr. Redium graece conscripta, s. n. t. et l. (*Ἀλεξανδὴρ ὁ Μῶρός φραγκίσκῳ τῷ Ῥεδίῳ [οὗπερ αὐτὸς ἐνδεῶς ἔχει ἐν ὑγιάνσει ἔτι καθεστηκώς,] ὑγιαίνειν. – Εἴωθα μὲν ἐγώγε, ὦ κράτιστε καὶ φιλοφίλτατε φράγκισκε, πάντα τὰ τῶν φίλων καὶ ἀπὸ τῶν φίλων οὐ μόνον ἀξία τιμᾶν* etc.).

Chartac., **saec. XVII**, qui quamplurimas epistulas autogr. continet, quas non praestat hic recensere.

68. Red. 215. 159
'Lettere del Conte Carlo di Dottori Padovano a Francesco Redi Aretino' e quibus graece exarata sunt quae ff. 147r (*Δοττόριος Ῥέδιῳ εὐπράττειν: Εἰ μὲν ἐλσυσόμενος* etc., 28 febr. a. 1661), 157r (*Κατέπεμψα τὴν αὐτὴν ᾠδὴν* etc., 4 iul. a. 1661), 320r (*Οὔπω τέλος – ι τοῦ σεβαστοῦ μηνὸς ἀχ'ξγ*) occurrunt: aliae quaedam tamen graeca non ita pauca continent.

69. Scioppianvs 19.
133r Inscriptio gr. et lat. dogmatis dati a S. Basilio episcopo Caesar. equitibus militiae S. Constantini Magni imperatoris; tum f. 133v sequitur 'Regula militaris ordinis S.° Georgio dicati' decem articulis constans, cum lat. interpr. (*α. Πρῶτον εὐσεβῶς μνημονεύειν – τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς. Καὶ ἐν τούτῳ δεκαλόγῳ πᾶσα ἐφίσταται χριστιανοῦ προφέροντος ἀρετὴ καὶ σωτηρία πρὸς τὴν πατρίδα αἰώνιον συνακολουτεῖν*).

Folium chartac. (0,212 × 0,314) quod adservatur in libro miscellaneo olim Gasparis Scioppii comitis a Claravalle (**saec. XVII**): codices autem Scioppiani, magna ex parte autogr., a. 1816 empti sunt.

70. Scioppianvs 25.
48r 'Coppia dal Compendio in iddioma Greco delle Historie del Rs.mo Arciu.° di Meluasia Theodoro, folio 712' h. e. 'Del Cadauere di Magno Costantino, che porto il figliolo suo Costantio da Nicomidia. *Ὡσὰν ἐβασίλευσιν ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωσταντίνου – τὰ ὁποῖα γράμματα ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Κωσταντῖνου ἦσαν τα ψηφὰ τῶν ὀνομάτων ὡς εἴπαμεν ἄνωθεν. Καὶ ἴδετε αὐτά*'. Tum sequitur: *Ἴδε τὴν ἐξήγησιν τών αὐτών γραμμάτων παρὰ τοῦ σχολαρίου τοῦ Πατρηάρχου τῆς*
τ π τ τ ι δ τ η β σ λ τ ι μ λ π ρ λ β τ
Κωσταντινουπόλεως . | τη πρωτη της ἰνδικτου ἡ βασιλεια του ισμαὴλ – – παραλαβόν-
θ λ μ ε μ πλ ρ τ
τες θελημα ἐμον πληρειται. ~

Folium chartac. (0,149 × 0,206), **saec. XVII**, quod in libro miscellaneo olim Gasparis Scioppii exstat.

71. Ashb. 215. 160
1 Meleagri epigramma (cfr. Anthol. Palat. IX, 331).

Chartac., ff. 112 (0,150 × 0,207), **a. 1586** ab *Andrea Chiocco* Patavii exaratus. Cfr. C. Paoli, *I codd. Ashb.* etc. p. 230.

72. PLVT. XXXVIII, 17.
84^{v} litteris latinis et graecis Io. Boccaccius epigrammata duo descripsit; scil.: *a)* Anth. Pal. IX, 448 (*Ἐρώτησις Ὁμήρου . Ἀνταπόκρισις Ἀρκάδων*); *b)* Anth. Palat. [App. Planud.] XVI, 297 (at inc.: *ἑπτὰ διερίζουσιν* etc.).

Codex latinus celeberrimus, membr., ff. 84 (0,190 × 0,250), qui Terentii comoedias a Io. Boccaccio descriptas continet: cfr. Bandin. II, 267 et H. Hauvette: *Notes sur les Mss. autogr. de Boccace* etc. (Rome, Imprim. de la Paix, 1894).

73. PLVT. XIII dextr., 3.
248 Epigramma in Dionysii Areopagitae librum de mystica theologia litteris latinis exaratum (Ton son ardeusas etc., cfr. M. III, 117).

Membran., ff. 248 (0,261 × 0,361), **saec. XIII.** Cfr. Bandin. IV, 428.

74. ASHB. 133.
1 Alphabeta graeca duo, 'dyphtongi, aspirationes, praecepta de accentibus' (latine) 2 Preces (*φύλαξον κύριε ἰησοῦ χριστὲ θεὲ ἡμῶν* etc., *Χαῖρε καὶ χαριτωμένη* etc.) cum lat. interpr. 2^{v} Sybillae prophetia *αὔτη σὺν τõ φλαμμόλω παθαλλάππει – παύσει ὀργη . τέλος . AMHN* cum lat. interpr.

Codex lat., membran., ff. 68 (0,135 × 0,210), **saec. XV.** F. 68^{v}: 'Presbyter Nicholaus de Villa hoc mihi dono dedit. S. Hieronymo Maripetro anno domini 1420'. Cfr. C. Paoli, *I codd. Ashb.* etc., p. 97.

Quoniam autem contigit, ut in precum et alphabetorum graecorum mentionem inciderem, diligentiae causa ceterorum codicum laurentianorum indicem hic subicere visum est, quotquot quidem cum preces, tum alphabeta graece exarata continere constat, quos tamen abs re esset accuratius recensere.

75. *a)* PLVT. XXXV sin., 5 (**saec. XIII**), f. 25^{v}: *Doxa. campsistis. theo.* etc. (litteris lat. exar.);

161 **76.** ASHB. 1185 (**saec. XV**), f. 9: 'Oratio dominica';

77. GADDIAN. 108 (**saec. XV**), f. 3^{v}: 'Confessio fidei'; ff. 5^{v}–11^{r}: XII articuli fidei septem linguis expressi ('continet xij articulos fidei in diversis linguis, s. in ebreo et greco, et latino, et arabico, et in caldeo et tartarico et armenico' etc.);

78. *b)* PLVT. XXIX, 8 (**saec. XIV**), f. 44^{v}: alphabeta graeca duo, et inscriptio gr. apud Sanctum Felicem ad Emam reperta (Anth. Pal., Append. III vol. [Didot], II. 224). Cfr. Bandin., II, 10; scripsit Io. Boccaccius;

79. PLVT. XLII, 38 (**saec. XV**), f. 21: alphab. gr. cum lat. interpretatione;

80. PLVT. XXII sin., 3 (**saec. XI** in.), f. 1: ratio numerandi per graecas litteras ab 1 usque ad 900;

81. PLVT. XXXI sin., 9 (**saec. XIII**), in f. custodiae ante initium, et f. 49^{v}: ratio numerandi ut supra;

82. ASHB. 932 (**saec. XV**), f. 3: alphabetum et diphthongi graecae;

83. ASHB. 1097 (**saec. XI**, membran.), librum de computo Helperici monachi Sangallensis excipiunt, praeter alia quaedam, tabulae ad astronomiam spectantes, ubi litteris graecis pro numeris auctor usus est (41^{r}, 42^{v}, 43^{v} etc.): exstat autem ratio numerandi ab I ad DCCCC f. 40^{r};

84. ASHB. 1125 (**saec. XVI**, membran.): Alphabetorum collectio graece,
162 latine, gallice, etc. exaratorum[1]) (scil. 3^{r} 'Alphabet de plusieurs et diverses

[1]) Huius simillimum opus exstat in cod. laur. Plut. XLV, 24 ff. 98, chart.; 0,271 × 0,412; **saec. XVI**: f. 1^{v} 'Questa opera è di frate Dominico De fossi, fiorentino Dipintore, negli anni della sua etha sesantasei. hauendo perseuerato nella Osseruanza di Sancto Francescho anni quarantocto et negli anni del Signore MDXLV': graecorum alphabetorum exempla occurrunt ff. 14^{v}, 18^{v}, 26^{v}, 27^{v}–29^{v}. Cfr. Bandin. V, 225.

sortes de lettres antiques & modernes etc. etc. Anno domini 1576' et 4^r 'Les noms entiers des Alphabets desquels cestuy-cy a esté colligé & qui sont abreges sur chacune lettre. Latin ou Rommain. Italien. François. Grec. *Grec antique de 2. sortes*. Iacobitaine. Cophtite etc. etc.);

85. CONV. SOPPR. 156 (olim Abbat. Flor. 152. 28), f. 147^v: alphabetum gr. saec. XV exaratum;

86. CONV. SOPPR. 437 (olim 'Camaldoli 630'), f. 84^v: alphabetum gr. litteris grandioribus a 'Laurentio ser Nicholai' **a. 1464** exaratum;

87. REDIAN. 123 [61], f. 31^v: alphabeta gr. duo (saec. XV exeuntis);

88. STROZZ. 78 (saec. **XII**), f. 156^v: alphab. et ratio numerandi per gr. litt. ab 1 usque ad 1000; f. 157^r: id., id. (ab 1 usque ad 900).

Demum cum lemmata, quae vocantur, ex Theocriti carminibus desumpta graece exarata legantur in codice Redian. 35 [132], hunc quoque commemorare operae pretium erit: quo index graecorum codicum Bybliothecae Laurentianae feliciter absolvatur. [1])

89. REDIAN. 35 [132]. 163
1 'Scholia in Theocriti Idyllia, ea, quae inuenta sunt, ac diuersis exemplaribus apte in communem utilitatem a Zacharia Calliergo Cretensi collecta' (*'Αδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἀπιτος αἰπολετήνα* . | *'Αδύτι* · Tenuatur *α*, Dores uero mutantes etc. etc. – 1 in id. I; 65 in id. II; 90 in id. III; 107 in id. IV; 117^v in id. V; 139 in id. VI 252 Sapientissimi scriniorum Praefecti primę Iustianę ac totius Bulgariae firmamenti Ioannis Pediasimi Enarratio in Theocriti fistulam: 'Utinam iustus essem – lapidibus non obruitur clare auditur' cum lemmatibus item graece).

Chartac., ff. 259 (0,142×0,203), **saec. XVII**. F. 259^v: 'Finis 18 xbris 1658'. De *Zacharia Callergi* (*Καλλιέργιος*, *Καλλιέργης*) et de Theocriti editione ab eodem comparata, cfr. Legrand, *Bibl. hellén.* I, cxxv et 134.

[1]) Missos enim facere par fuit codices, quorum recensio terminos indici graecorum codicum praescriptos praetergredi videretur, scil.: *a*. Acquisti e Doni **212** et Ashb. **596** qui Diarium ab Antonio Cocchio (1695–1758) exaratum continent, partim gallice, partim latinę et italice, partim etiam graece [in cod. **212** graeca exstant ff. 3^r *ῑε᾽ Ἀπριλλίου ,αψκβ . ἡλικίας κζ̃*, 4–8^v; in cod. **596**, qui pars tertia Diarii fuit, graeca leguntur ff. 2^r, 2^v, 3^r, 10^r, 10^v, 11^r, 11^v, 12^r, 12^v, 13^r, 17^r, 24^v, 31^r, 54^v, 56^v; speciminis causa haec e f. 2^r adferam: *κε̃. Σελήνης. ἐν βασσάνῳ. ιᾶ. ἐνδ. παρασκευή. πρόπομα. λαλιά. περιπατός διὰ πόλιν. ῑδ ὁ δεσπ. ἔγερθεν. ῑε πάντες οἱ ἑπτὰ προειρημένοι παραγινόμεθα. ἐπεὶ δὲ περὶ ς′ μιλιάρια ἐπορεύσαμεν ὁ δεσπ. ἀνέρχεσθαι ἐβούλετο. κᾶ αὖθις εἰς βασσᾶνον. ἄριστον εἴλομεν. ἐλαλήσαμεν. ᾶ λαλιά. καφφέ. γ̃.* etc.]. *b*. Ashb. **889** (saec. XVII ex.) 'Liber continens nummos antiquos Romanos Graecos ac diversorum Regum et Ciuitatum qui reperiuntur in Gazophylacio Ser.^{mi} Magni Ducis Aetruriae'; chart. ff. 562 (0,159 × 0,217), in quo permulti nummi cum graecis inscriptionibus recensentur. *c*. Ashb. **1512** (saec. XVII, chart., ff. 213; 0,182 × 0,264) miscellaneus, qui praeter alia multa italice, latine, gallice conscripta, ff. 37–42, 45^v, 57 sq. anonymi de lingua graeca nonnulla lat. exarata continet (f. 37 impr. 'de litteris et ratione legendi; potestas litterarum' etc.; 42^v, 45^v, 58^v vocabulorum graecorum indices cum lat. interpretatione '1682 9̃bris ult.°'). *d*. Redian. **77** [27, olim 86] Inscriptionum latinarum collectio (saec. XV, chartac.); f. 1^v hae sentẹntiae occurrunt maioribus litteris et variis coloribus exscriptae, cum lat. interpr.: *η τελεια. ενεργεια εν τη. ιδονη καθεστικε – σιγαν τε οπου δεῖ και λεγειν ἀσφαλες – το ενεργετειν και αλιθευειν – γνωθι σαυτον – ουκ επικοτως – τα παντα τηκη* [= *τύχη*]; f. 107^v 'in cathedralem beati kyriaci edem ad marmor. equestrem statū antiquam doricum epigramma' *ΡΟΑΩΝ.* | *ΑΡΙΣΤΩΝΩΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ.* *e*. Medic.-Palat. **118** (saec. XV, chart. 0,206 × 0,287; cfr. Bandin. Suppl. III, 324 sqq.) qui ff. 3^r–10^v inscriptionum latin. syllogen Signorilianam continet, qua de cfr. CIL. VI p. I, pag. xv adn. 3. Hanc in syllogen quattuor titulos graecos Nicolaus Signorilius inseruit; sed primus adeo corrupte descriptus est f. 7^v 'In caco scĩ Stephani de Pinea' ut intellegi nequeat: f. 8^r inscriptiones apud Kaibel *Inscr. gr. Sic. et It.* nn. 1085 et 714 signatae leguntur, f. 9^v n.° 1584 *b* (*ibid.*). Inscriptiones graecas huius syllogae Bandinius tacitus praeteriit, codicis laurentiani variis lectionibus Kaibel l. l. usus non est. *f*. Redian. **147** (autogr.): de morbis notiones quaedam cum veterum graec. auctorum permultis testimoniis. *g*. Demum cod. Plut. XXIV, 8 qui latinus quidem est, sed graecis litteris valdeque implicito charactere exaratus ('Quaestiones theologicae'); chart., saec. XV, ff. 82 [0,303 × 0,392]: cfr. Bandin. I, 742.

INDICES

A. Auctores, Opera, etc.

166 **B.** Scriptores

C. Annorum notae in codd. obviae

D. Varia

DESCRIPTIONES
QUATTUOR CODICUM GRAECORUM LAURENTIANORUM NEQUE APUD BANDINI NEQUE IN SUPPLEMENTIS A ROSTAGNO ET FESTA CONGESTIS DESCRIPTORUM *

1. Acquisti e Doni 310.
'Triodion et Pentecostarion' (scil. Officium in Graecorum ecclesiis recitari solitum a Septuagesima). Inc. *Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ Τριωδίου τε καὶ Πεντηκοσταρίου ἀρχόμενον* (sic) *ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου, καὶ λήγοντος μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων κτλ.* In fine: *τέλος καὶ δόξα τῷ αἰωνίῳ θεῷ — κατὰ τὸ ͵αυδʹ ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ κγʹ. ἐγράφθη δὲ διὰ χειρὸς τοῦ . . . τελοῦς ἐν ἱερομονάχοις διονυσίου ἀρχιμανδρίτου κ . . τριανοῦ ναυπλοιώτου εἰς χρῆσιν δὲ τοῦ πανευλαβεστάτου θεοσεβεστάτου τε ἐν ἱερεῦσι κυρίου κυρίου κυρ. νικολάου οὗ τοὐπίκλην λαφές.*

Chartac., ff. II + 153 + IV; saec. XV (si recta est indicatio 1404); textus passim neumis ornatus.

2. Acquisti e Doni 340.
Iamblichi Chalcidensis De mysteriis Aegyptiorum. Inc. (post prologum *Ἰστέον ὅτι ὁ φιλόσοφος πρόκλος ὑπόμνημα κτλ.*) f. 1ᵛ *Ἀβάμωνος διδασκάλου πρὸς τὴν Πορφυρίου, πρὸς Ἀνεβὼ ἐπιστολὴν ἀπόκρισις καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀπορημάτων λύσεις:* ~ *Θεὸς ὁ τῶν λόγων ἡγεμὼν κτλ.*; expl. f. 196ᵛ *τῆς ὁμονοητικῆς φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους. Τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ ἀμήν:* ~

Chartac. cm. 10 × 16; ff. VIII + 207 + II (ff. II–III et 197 sqq. vacua; inter ff. 206 et 207 foliolum insertum est collationes continens, cuius in margine notatum est 'di mano di E. Pistelli'); saec. XV ex.

3. Acquisti e Doni 341.
Theodori Prodromi, Nicetae Eugeniani, Philostrati Atheniensis, Gregorii Theologi, Symeonis magistri Antiocheni, Georgii Macrembolitis scripta varia. Inc. (post titulum primi libri) *Ἤδη τὸ τεπράπωλον ἡλίου δίφρον*; cod. mutilus expl. f. 271ᵛ *Οὐδὲν γὰρ ἐνεργὸν πέφυκεν ἄνευ τῆς τοῦ πάσχοντος ἐπιτηδειότητος γέ.*

Chartac. cm. 10,4 × 15,3; ff. 272 (duabus coll. scriptus, usque ad f. 177ᵛ); saec. XV (f. 272ʳ notae variae).

4. Acquisti e Doni 416.
Johannis (S.) Climaci Scala Paradisi.

Chartac. cm. 24 × 16,8; ff. 292, aceph.; saec. XV.

*) Gratias maximas hoc loco agimus Bibliothecae Laurentianae rectrici, Dr. Merolle Tondi, quae benigne atque liberaliter materiam ex inventariis bibliothecae nobis imprimendam commisit.